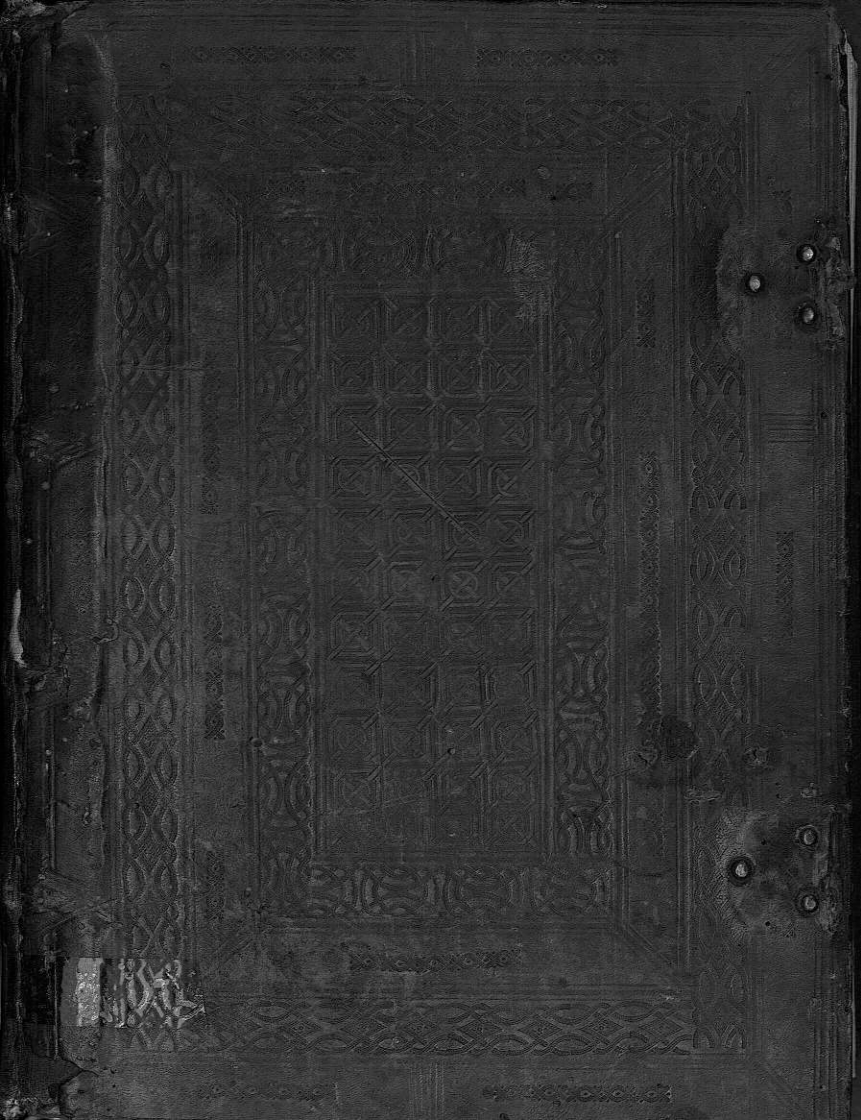

Si. 12. Tab. 5. Num. 5.

~~12. Tab. 5. Num. 5.~~

A. B. C. D. E.

VILASECA

VILASECA

Peris egregi

antea negligenter effigiat mistis
collectoris imo ordinis sue psssi
onis fauore idipm emendatum in palā post
alios pduco Et in eo pficere conante certō
rem esse volo. Ite sub titulo alphabeti infra
non numero sermonum deseruiat. sed ppo
et integro suo numero materie hoc in registro
correspondere vt infra patebit.

Arcon virga

Horuit
Abel occiditur ppter inuidia

Abijcere debemus tpalia
Abieci socrate autum
Abire debet peccator ab his
Abijt cristus ad tria
Abiamini in iuste debet restitui
Abiamini in iuste debet restitui
Abi condit cristus discipulis pntiam suam
post resurrectionem propter bec
Abstinencia ppprimat carnis vicia eluat me
tem ad supna conat pntem d demonia. i. E
Reservat corpus xxiij l facit hoiem docu
lem
Abstinentes temptat diabolus
Abstrahere debemus corda ab exterioribus

Accedit deus tripliciter ad animam
Accedere debet peccator ad deum
Accipimus nulli est in patria sua
Accurritatem passionis xpi causabant bec

Accidia est fugienda ppter tria
Actio indifferens debet in melius interpretari

Actio nostra refecti debet in deum
Et tale debet habere intentōem
Et debet incipi et finire in nomine trinitatis

Actio nostra est in triplici differentia
Actus intentio an sp requat in ope
Actus pntis quic fit sine pntie tripliciter

Actibus non deliberatis nec meremur nec de
meremur

Actina vita an simul possit esse cum contempla
tina

Accusare debet peccator: propria peccata

Adam triplice cognitiōem pdidit
Adberere debemus deo
Addiscere debet qhber et qhber
Adiutor demoni an sit licita
Adiutor noster est deus
Et in talis
Adiutorium sanctorum innocens debemus

Admonitō in iuste pcedit vindictam
Adolescens nō ad semum expectet bnficere
vii f Debet a talis surgere
gne psumptōis
Adorare debemus in ecclesia
Adorari nō debet homo
Adorati imaginū admittim
Aduentus xpi in carne signis est demonstrat

Advenit xpi in aiam pmitte gnam
Advenit xpi ad iudiciu pcedunt signa
Advenit xpi in iudiciu nemo scit
Adversaria a deo remunerant nō noia
Adversitas bec bona facit homi
Adversus patienter sustinens an semper mere
atur
Adversitas est pabulum consolatiōis deuor
torum

Adversus sustinere patienter est melior acris
fortitudinis
Adversitas pbat conscientiam
Adversitas compellit tre ad deum
Adversitas accidet quod die
Adulator blandit sicut spēs
Adulator an sit morale peccatum
Adulterando quis gravius peccat an vir vel
mulier

Adulterium est canendi ppter bec
Adulteratur anima cū diabolo p pntis pec
cati
Adulterini filij ali nō debent a pntis
Effectū mala sine ope in mortalit inficit
Effectū deus magis ponderat q effectum

Affirmare non statim debemus
Agnus xps dicitur ppter bec
Agnus dei ter in missa dicitur ppter bec
Agnus occisus est in lig in pacis

Agricultura est vtilis xiiij. D.
 Agricola molestari nō dolo tpe xiiij. D.
 Agricola senet recōpensare sterilitatem xvi. B.
 Alacritas est cantus lenicie xlv. y.
 Alce ludus quāq; est latus viiij. post. y.
 Allere debent parentes pueros suos xvi. S.
 Aliene rei contractatō prohibita est x. A.
 Alta et profunda excedant simplices xxvi. y.
 Alexander clausit iudeos ij. D.
 Alexander pidis elegit mulierem. xxvi. G.
 Amor dei omnia aliena contemnit. se deo cō
 iungit. et superna considerat xxv. a.
 Amor descenditur quatuor rotis xxv. C.
 Amicitia causatur ex triplici bono xliij. G.
 Amicis tenemur subuenire ij. G.
 Amaratudo passionis cristū fuit maxima xxviiij. O.
 Ambitiosi male regendo mūdum destruunt xxiiij. z.
 Ambulare sic debemus. xx. Z. Lante et pū
 denter xxi. C. Uiam illam xli. k. In dūmbo
 xlv. G. Super ter. xvi. qd
 Anna cum tribus viris tres maras genuit. xlv. p.
 Ancipiter docet pueros in iuveniente abiura
 re xix. p.
 Angelus sex habet nobilitates. iiij. d.
 Sequit homini in tribus iiij. T.
 An sit dignior homine xliij. C.
 An dens angelos plus diligat homie. xliij. G.
 Angelica custodia est hōi necessaria. iiij. p.
 Custodiunt propter hec iiij. X.
 An desideratur custodia propter homis pec
 catum xv. f.
 An custodi propte salutem custodiri aliqd
 accidat gaudium xv. B.
 An tristetur in pditione hominis xv. l.
 Angeli boni quō cooperante grātia pueret
 se in deum et mali non. xix. f. Non sunt in oī
 bus equales iiij. R. Superiores illuminant
 inferiores xli. C.
 Angeli peccatum est irremissibile viiij. R.
 Angelorum prelium an fuerit reale xxi. C.
 Angelica saluatio permutatur in passione. xliij. z.
 Anima xpi non potuit culpa maculari xx. l.
 Anima xpi in morte nō fuit separata a deitate. xliij. l. q. ut in resurrectione nouo gaudio le
 nificata xli. y.

Anima sancta trāfiguratur in imagine dei. x. O. Est vinea comini electa. xvi. B. De
 bet solū sponsum deum diligere xxv. y. De
 bet sponsum ancillis suis ad cenam inuolare. xli. D.
 Anima maculatur sic originali culpa. xxviiij. D.
 Glenditur delectatōe peccati diabolo xxvi. E.
 Gratia pueniente agitat ad pūitōz. xxvi. L.
 Cam deus tripliciter inhabitat ix. A. Debet
 seruari munda. xvi. J. Purgari xvi. L. De
 bet se amore xpi transfigere gladio ppassiōis xxiiij. R.
 Anima peccatrix nō pōt ascendere celū viiij. S.
 Trabitur p corpus in infernum v. G.
 Anima affligitur perpetua carentia sue perso
 ctionis xv. D.
 Anima qm grauior est eazum pena qd demo
 ner. v. R.
 Animarum defunctorum tenemur subuenire ij. G.
 Animae defunctorum p se non cognoscunt sa
 cta viuentium xliij. k.
 Animae de purgatorio tantocius liberantur
 quanto citius resata earum exequuntur. xxv. R. S.
 Anima peccatō adultera et facit ptra tria bo
 na matrimonij xxiiij. O.
 Anima separata an habeat usum potencie se
 siue xliij. T.
 Animas de inferno xps non liberauit. xliij. C.
 Animalia bruta docent nos magis amare xliij. D.
 Animalia magni corporis sterilia sunt. xliij. a.
 Amplexatur deus duobz brachijs penitētes xviij. D.
 Amputare non pōt sibi membrum xix. O.
 Amputandi sunt tres rami nociui. xvi. S. T.
 Antibiochus plagatur deo xvi. C.
 Anulus desponsationis quid significat. xliij. A.
 Apparuit xps post resurrectionē primo mari. xlv. B.
 Apparuit vnicuiq; fm q intus fuit xvi. A.
 Et ista ordine xvi. e.
 Apparitionis legatio mulieribz facta an fue
 rit pueniens xvi. f.
 Apparentiam suam xps subiecit discipulis
 post resurrectionem propter hec xliij. y.

Appetitus hominis tripliciter deordinatur.

Appetitus honorem an sit in statu damnato.

Appetitus beatitudinis an sit omnino innatus.

Appetitus notius legibus regulatur.

Appetitus generali beatitudinis an quod mereatur.

Animus in tribu imitare debemus.

Aquam gratis haurire debemus.

Aquila differt vindictam.

Signat contemplativos.

Ara ignota dei.

Arbor dicitur propter tria.

Alecha sedens similiter et arcus.

Ardua aggerendi a sunt audacter.

Arguens alium debet esse iustus.

Arguunt deum tria genera hominum.

Argumenta resurrectionis abundantia sunt effusio.

Aristoteles loquitur de anima beata et peccatrice.

Arma militaria sunt clericis interdicta.

Ascendens in celum propter quatuordecim mansiones ibat.

Astoria septennis est triplex.

Assumptio virginis in latere ei non erat tedio.

Atteritio per viam non sufficit ad delendum magnorum peccatorum.

Avaricia cauenda est.

Avaricia an sit peccatum mortale.

Avarus est magis rimperandus quam indignus.

Avaritia in misericordes comparantur iusticiis.

Auctoritas papalis et imperialis spectantur.

Aureus color nobilior est alijs.

Aurum naturale et artificiale differunt.

Aures agninas habuit midas rex.

Alneare non

debent indei cum christianis mixti.

Alneator tenet de damno.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Alneator tenet de damno si vestes depositas negligentia perdidit.

Quod habitanti aie datus dat tria
 Colonus tenetur recopulare sterilitatem
 pore vbertans
 Colonos nemo moleſtare debet tēpe agricul
 tare
 Columbas alterius includens reus eſt furti
 Comedens ſim appetitū corpis an ſp peccet
 mortaliter
 Concupiendo ſpūm mente an mater criſti pl
 meruerit an concupiendo corpore
 Conceptionem impediens dicit homicida
 Concupere eſt mulierib⁹ magnū ſpūm. ro.
 Concupiſcentia quere delectatio
 Conductor debet ſeruare leges cond⁹ pōnis
 Confefſio vocalis valet ad bec. xvij. f. xvij. A
 Confefſio diuiſa non valet ad bec
 Confefſio cordis an ſola ſufficiat ad ſalutem
 Confefſio tria habet neceſſaria
 Confefſus duplici lege prohibet peccare
 Conſiteri debent p̄pria peccata
 Et circumſtantie
 Conſiteri non oportet prius diuiſa peccata
 et iterata
 Conſidentiam debemus habere ad ſpūm p̄p
 bec
 Conſidentes exaudit deus et curat
 Cognitione vera tria requirit
 Cognitionem triplicem p̄didit homo ex pec
 cato
 Cognitionem obſcuram habemus de diuinis
 p̄pter tria
 Cognitione non poſſunt mortui a ſe quid vi
 nentes in mundo faciant
 Congregare debemus v̄tates in eſtate huius
 epis cum formica
 Congregant animalia neceſſitate nature. hō
 et auaricia
 Coniugatorum vita talis debet eſſe
 Coniugatio demonum eſt p̄pter tria p̄hibi
 ta
 Comendari pōt quilibet ſanctus in ſuplato
 ratōe ſpūalis progatiui
 Comedere quis non debet niſi ad ſit appeti

tis
 Comedens ſim appetitū carnis. an ſp peccet
 mortaliter
 Comedere non debet ſpūans cuius iudeis
 Comunia an omnia ſunt habenda lege natu
 re
 Comunicandum an p̄ciū ſit in cena domi
 palatē vel ſancto paſce
 Comunicans tria debet habere
 Comunicans in peccato mortali aſſociat cri
 ſtum latroib⁹
 Comunicans ſcienter ſi peccatis. an veracit
 corpus xpi accipiat
 Comunicans p̄cepto eccleſie conſci⁹ de pec
 cato an peccet
 Comunicare quidie an liceat p̄ſens xvij. S
 Comunicandi frequentatio mutata xvij. S
 Comunicans p̄ritus integraliter h̄ p̄cialiter
 p̄ſens peccat mortaliter
 Comunicatus tanq̄ ſpūalis debet ambulare
 Copatendum tria mouent
 Copati debet vnus alteri
 Filij parentibus ſenibus
 Computare debet quilibet omi die qualiter
 vixerit
 Conſcientia debet examinari
 Conſcientia eſt tripliciter defectuoſa
 Sic deſcribitur
 Contra conſcientiam faciens an ſp ſit peccat
 um mortale
 Conſcia munitural expellit diabolu xvij. A
 Conſcia ligans ad mortale vel non xvij. D
 Conſcie p̄tanti facies peccat mortali xvij. D
 Conſcie remotus in damnans grauior p̄a
 eſt q̄ illa q̄ in eis cauſat ex igne
 Conſilia ſecrete ſunt habenda
 Conſilium debet habere tria
 Conſiliarius eſt duplex
 Conſiliū non eſt quēdū ab inimicis
 Conſolatio interna tranſcendit paſſiōes hui⁹
 mundi
 Conſortia maloy fugienda ſunt
 Conſortia inbeſta debet detici fugere
 Conſtantia
 Conſtantes debent eſſe p̄ſules
 Conſules debet eſſe ad modū capitis
 Conſules bec habeant

Contemplatiui spantur seraphim xrv. A.
 Contemplatiui instar aquile volant xvi. B.
 Contemplatiua vita e maioris meriti. xix.
 Contemplatiua et actiua vita an possint simul
 esse xi. C.
 Contritio cordis an sola sufficiat ad salutem.
 xvij. E. Quanta oporteat esse xvij. k.
 Contritio est vnguentum anime xi. L.
 Continuiam an quilibet teneatur patienter
 sustinere xxiij. D.
 Conuenticula phibent xviij. k. Sicut in tenet
 bris. xvi. X. Sicut cauendis. xxiij. D. In
 eis non debet predicari xvi. E.
 Conuersatio prauorū est fugienda. vi. H.
 Conuersatio equalis contemptum parit xviij. Z.
 Conuersationem peccatoris deus expectat.
 xvi. L.
 Conuicia non debent elucari xxiij. B.
 Conuiuium xpi et sponse xi. D.
 Conuiuium in honesta laicorum sacerdotes de
 bent vitare xviij. 3.
 Cor peat deus sibi dari xlvij. B.
 Cor debet mundari in A. Durgatum recipit
 gratiam. xviij. A. Et humile. xi. J.
 Cor quietum est melius in mundo xvi. U.
 Cor quietum tria perturbant xviij. J.
 Cor debet abstrahi totaliter ab exterioribus.
 xvi. A.
 Cordis secreta an dyabolus noscat. vij. H.
 Cor induratum non mouetur ad contritionem.
 xvi. 3.
 Chorei in diuicia vel in festo est mortale.
 vij. C.
 Choreantes deludunt xpm vij. C.
 Correctio fraterna est duplex xi. H.
 Correctio debet esse pia xviij. A.
 Correctio debet illum modum hēe xix. D.
 Corrector debet esse immunis xxi. H.
 Corrigenē et caritate potest quilibet. xix. S.
 Corpus cristi datur velatum propter hoc.
 xliij. J.
 Corpus xpi videns in peccato an peccet.
 xliij. C.
 Corpus xpi dicitur panis viuus xxi. D.
 Corpus xpi conuenienter manducatur. xliij.
 X.
 Corpus cristi irreuerenter tractantes puniū
 tur xlvij. B.
 Corporis xpi dignam sumptionem tria faci

unt
 Corpus xpi an veraciter sumitur a peccatore
 xliij. S.
 Corpus xpi in originali peccato sic fuit. xliij. A.
 Corpus xpi materiale significatur p. teplum
 xvi. D.
 Corpus xpi est offatum in ara crucis xliij. E.
 Corpus xpi mysticum sumus nos xviij. H.
 Corpus pollicū habet caput manus et pedes
 xliij. H.
 Corpus pretiatorum spiritum. xviij. B. Trabit
 animā p. delectationem ad infernum v. G.
 Non consumitur igne infernali i. D.
 Corpus est moles obliuiosa. vi. G.
 Debet castigari et vilipendi xxi. H.
 Debet destrui xxiij. S.
 Corporalis infirmitas accedit homini tribus
 de causis xix. X.
 Corporalis immundicia an impediāt hōem
 a comunione xliij. B.
 Coronam auream habet rex xxiij. A.
 Crapula. quere gula ebrietas.
 Credere deo. deum et in deum. quid est ij. B.
 Credibile tria faciunt alicuius dictum xliij.
 B.
 Crinibus capitis non est glorandū xij. J.
 Crux xpi debet semp esse exaltata in corde.
 xxiij. R.
 Crux exaltata est signum caritatis xxiij. k.
 Crucis supplicium elegit xpc propter hoc.
 xxiij. J.
 Crucis lignum fuit demonibus mortiferum
 xliij. A.
 Crucis signum fugat dyabolum xliij. D.
 Crucifigunt blasphemum cristum xliij. L.
 Crucis adoratio xi. H.
 Culpa non dimittitur p. omnibus tribulatio
 nibus mundi xxi. 3.
 Culpa an sit plene remissa per passionem xpi
 xxiij. C.
 Culpa debet odiri i. inimico. ij. D.
 Culpa frequenter iterata an deus dimittat.
 vij. E.
 Culpa manet recedente actū peccati vij. D.
 Culpa sine emenda non remittitur. viij. S.
 Culpa an remittatur sine infusione gratie
 xvi. F.
 Culpa an prius remittatur q. gratia infundat
 ur xxi. B.
 Culpa mortalis iuste eternaliter puniū. i. D.

vel detrimentū de damnatione. r v. 110. 1.

Delectatio causat desperationem xi.E.

84

Dens an plus penitentem diligit q̄ semp
 beneficentem xviij. R
 Diabo? imitit malas cogitantes. xlvij. Q
 Diabolus expellit bonū ppositū. xlvij. P
 Domine excecatur in oratione. xlvij. R
 Dicitur plures quinq; digitis. xlvij. C. Comparatur
 leoni et mala locietate. xlvij. B
 Diabol? pōt tēptare hoīes p̄ bec. iij. C
 Diabolus pōt hoīes possidere. vij. Q
 An possit imprimere malas cogitationes. vij. Q
 Diabolus inhabitat in accidioso. xlvij. A
 Diabolus est relegatus et fugatus merito li
 gni crucis xlvij. C
 Diabol? tēptat tria genera hominū. iij. R
 Dominē facit cecū mutū et surdū. xlvij. Z
 Diabolus duxit vxorem iniquitatem. xlvij. Y
 Cuius dilecta filia est luxuria. xlvij. Y
 Die vñica quilibet d; audire missam. xlvij. P
 Dies vltima certitudinaliter nescit. iij. Y
 Dies resurrectionis est gaudiosa. xlvij. Q
 Die septima requiritur de? ab oī opē. xlvij. Q
 Diffamatur quis tripliciter xlvij. B
 Diffamatio qualiter restitui debeat. xlvij. B
 Diffidere de mīa dei nemo debet. xlvij. F
 Dignitas mūcialis est fugienda. xlvij. P
 Dilectio dei oīa p̄tēpnit p̄f deū. xlvij. Z
 Dilectio debet nos ligare ad deū. xlvij. G
 Dilectio carnalis falsa ē et infidelis. xlvij. B
 Diligi in oībus et sup oīa d; de? xlvij. P
 Diligens deū in nullo dētat nisi dō. xlvij. D
 Diligentibus deus se infundit et transfor
 mat. xlvij. C
 Dilexit nos deus multipliciter xlvij. Y
 Diligere debemus nos p̄pter tria xlvij. Z
 Diligere debemus benefactores. iij. B
 et propter bec xlvij. Y
 Dispensatores infideles plures sūt xlvij. C
 Disputatio s; fīd i publico fieri n; d; xlvij. G
 Diminator peccat tripliciter xlvij. X
 Diminutores nullus innocere debet. xlvij. I
 Dimittē si felicitat. i. L. Q̄ si faciat. iij. B
 Dimittes colunt ventrem pro deo xlvij. A
 Steriles moriuntur xlvij. A
 Diuturnitas grauat peccatum. iij. P. vi. Z
 Doctor verbo et ope docere debet. xlvij. Q
 Doctor dignū habet statum xlvij. R
 Doctrina veritatis libere d; audiri. xlvij. F
 Doctrina debet opere impleri xlvij. Y
 Doctrina debet masticari in corde. xlvij. F
 Dolor s; peccatis q̄? debeat esse. xlvij. R

Dolor an possit esse nimius xlvij. A
 Dolor christi fuit acerbissimus. xlvij. A
 Dolor vetus an fuerit in christo. xlvij. A
 Dolorosa emptio vel venditio obligat ad co
 stitutionem vi. Y
 Dolor p̄mittit p̄mittit sp̄s et vini vi. R
 Vñica dicit dies resurrectionis p̄pter resur
 rectionem que p̄t dies solis dicebat. xlvij. R
 Dominica debet venerari in his viij. Z
 Vñica colitur pro sabbaro. viij. B. Et licet
 in ea opari p̄pter necessitatem viij. Y
 Domus dei sanctificat propter tria ix. Q
 Dona septem spiritus sancti sunt contra se
 prem iacturas xlvij. X
 Donū q̄dā a spū scō et cū spū scō. xlvij. C
 Dōa bñm dīnis et dōnis an sint idē. xlvij. D
 Dōa debet eē iuxta p̄ditōz donānis. xlvij. C
 Donare est imāge nobilitatis et libertatis. xlvij. S
 Donare debemus christo tria dona xlvij. R
 Dubia et occulta debemus ad melius inter
 pretari xlvij. Z

Brietas ē ca

uenda propter bec xlvij. B
 Ebrietas an sit semper mortale
 peccatum xlvij. I
 Ebriosorum pena xlvij. Y
 Ecclesia est munita āgelica custodia xlvij. E
 Ecclesia dicitur vinea domini xlvij. P
 Ecclesia producit labruscas xlvij. Q
 Ecclesie thesaurus vnde pueniat ix. X
 Ecclesia sustinet iudeos propter bec xlvij. Y
 Ecclesia materialis est p̄dicationi apta ij. Z
 Orationi viij. B et p̄
 Ecclesia d; deuote frequentari viij. U
 Ecclesia dedicat ad tria ix. Q
 Edes virtutis et honoris xlvij. A
 Egrediens filij dei est triplex viij. Q
 Electio hoīs ad beatitudinē n; bz cūm xlvij. D
 Electio vroz est triplex aut p̄pter pulchritu
 dinem babūdāntiā vel bonestatem xlvij. Y
 Electorū tribulatio est consolatio xlvij. A
 Elemosyna est triplex ij. C et tria bēe ij. F
 Tria genera hominū eā petunt xlvij. U
 Elemosyna parat mensam in celis iij. G
 Elemosynaz largitor an debeat habere dis
 cretionem personarū iij. B xlvij. R
 Elephas animatur sanguine xlvij. Q
 Emenda peccati est triplex viij. S

Emendare debemus vitā in iuuentute nō
expectare senectutem. i. R.
Empuio est dolosa tripliciter. vi. B.
Esse volum boies vile et carius vendere,
Et an hoc liceat. ii. y.
Empuū qñ piosos iuenit q̄ venditor: est
mauit tenetur emptor restituere. v. J.
Emunitatem ecclesie bi habent. xxxij. Z.
Equalitas dō esse in iudice. ii. Z.
Errantem vocat deus. xli. A.
Errabāt homines in tribus. xli. G.
Euoz paganorū et ydolis. ii. D.
Eras marie tpe vite. xxxij. Z.
Eucharistia infunditur ppter bec. xliij. L.
Eucharistia signatur per manna. xli. A.
Eucharistia dicitur panis viuus. xxi. B.
Eucharistia infunditur in fine ideo. xliij. C.
Eucharistia accedens habeat tria. xxiij. D.
Eucharistia obediendo ecclesie sumens con-
scius de mortali an peccet. xxiij. D.
Eucharistia an pfectū quidie dō sūc. xxiij. S.
Eucharistie sumpcio an sit vtilior i cena para-
scene vel sancto pasce. xxxij. C.
Eucharistia quere communicatio corpus xpi
sacramentum.
Eulatus est xps in cruce ppter tria. ii. D.
Eulati oportet filiū boīs ppter tria. ii. A.
Eulata est maria sup angelos. xxi. B.
Examinare debemus pscientia. v. k. viij. A.
Examinabit deus te tribus. ii. y. J.
Excessus cibi aut potus penes hoc attendi-
tur. xiiij. D.
Excoicatio nō dō fieri sine amonitōe. xv. y.
Excommunicatio maior et minor. xxi. S.
Excoicatio an sit iusta p re tpali. ix. D.
Excoicatio an liceat aliq casu participare in
mensa. xxi. R.
Excoicati sunt stantes aliqua contra li-
beratem ecclesiasticam
Excusatur quis p bec ab inobediētia. ii. X.
Excusat qñq timor bñarū a pccō. xxiij. D.
Excutio testamēti idilare faciēda ē. xxi. R.
Executores negligentes sunt animarū nece-
tores et excoicandi. xxi. S. Et an teneant in
anno executionē complete ibidem
Exequia pōpa nō pdest animabo. iij. A.
Exemplū scandalorū graue est. xi. B. J.
Exemplū malorū trahit pfect ad seclā. xxi. D.
Exemplū amoris inordinatū. xxiij. D.
Exemplū beneficiendi in iuuentute. viij. f.

Exemplū beatitudinis. xij. B. Baptis-
mū infidelis ppter malicia xpianorū. xi. A.
Exemplū compassionis bñorū. xij. D.
Caloris et pollucis et amoris et compassionis
chasti. xvi. D.
Exemplum compassionis militis. xxiij. T.
Exemplū delectatiōis carnis. quō aīam du-
cit ad infernū. v. G. xxi. A. B. Dolositas
negociatorū. vi. h.
Exemplū remonīs bñitudine pccatis. xij. B.
Exemplū elemosine accelerantis. iij. D.
Desperationis. ii. f.
Exemplū filij pccatij pñs. xxiij. L. Filij ingra-
ti. xi. f. Fabri boni et paupis et copacientes
laboratoris. xxi. S.
Exemplū gēz actōis. vi. X. Elorie bñt vili-
pensionis remon regis. xij. C. Fidelitatis
duoz. xi. R. Humilitatis. ii. J. xij. k. Here-
ticorū conuenticulorū. xxiij. D. Hospitii et
prosperantis. xxi. R.
Exemplū improperantis et ingratitudinis
vi. y. xij. R. Impietatis. xiiij. C. Iudicij
temerarij. xxiij. Z.
Exemplū impacientis monialis. xxiij. B.
Iningānis iram. xij. A. Inuidis. xij. Z.
Liberationis nostre. vi. B.
Exemplū lingue custodie. xi. k. Virtutis mi-
se et elemosinis pate. iij. G. Timoris mor-
tis. x. U.
Exemplū ornatus mulierū Marie defensio
nis a dyabolo. xxiij. C. Marie fructu et
dominici. xxiij. B.
Exemplū marie quō submersa a dyabolo li-
berauit. xxiij. D. Humilitatis. xxiij. y.
Exemplū obediētie. xxi. D. xxi. C. Pacie-
tie. xij. A. xxi. G.
Exemplū patientie. xxiij. L. J. xxi. X.
Penitentie. iij. A. viij. D. Predonis pñs
li. xxi. G. Perouisionis pñe. iij. G.
Exemplū duoz militū q̄ vnū certado pñi-
um habuit. Alter nūl. xxi. D. Obsema-
tie religionis. x. G.
Exemplū seruēdi deo. x. U. Vanitatis sciē-
tie mundialis. xij. f. Severitatis. xiiij. C.
Temperatiōis. iij. A. Unitatis sancte. viij.
C. Vanitatis inuocationis. viij. G. Timo-
ris pene purgatori. xiiij. Z.
Exemplū audicionis verbi dei aliqd rema-
nentis. xxi. f. Humilitatis et victorie dya-

bolt: xxvj. y.
Exemplum compassionis ludouici christij
videntis. xxv. C.
Exemplum spiritus et carnis quomodo ad
uersantur. xxvj. B. falsi testes. xxviij. F.
Pipini pueri officiose mentientis. xxviij. A.
compassionis christi xxv. G.
Exemplum pbebi ne boni vispendant ma
los xxviij. B.
Exemplum puelle diabolum inculantis.

xxviij. A.
Exemplum amoris et concupiscentie submer
gentis xxij. C.
Exemplum blasphemie. xxviij. D. militis vo
lentis militare deo. xxv. A. Generantis fe
sta et abundantis. xxvi. B. Philosophi cor
rigentis incorrigibilem. xxviij. L. mali con
siliarij. xxviij. G. Probi viri. xxx. L. Ser
pentis reconciliari rustico xxviij. B.
Exemplum deuote recordationis passionis
christi xli. X.
Exemplum apparitionis corporis xpi in alta
ri xliij. A.
Exemplum plagatorum et per indignam cor
poris christi sumptionem xliij. B.
Exemplum conforantis militis xlvij. A.
Exemplum de certificatione aduersitatis quo
tidiane xlvij. G.
Exemplum guidonis boni seruitoris xlviii.

! A.
Exercitium debet esse fin cuiuslibet pditionez
xix. D.
Exercitium virtutum est bonum i. S.
Erbredari possunt filii bis quatuordecim
causis xvi. B.
Eronerari debemus bis xiiii. B.
Expellunt hominem tria de domo xviii. A.
Expellere debemus de domibus meretri
ces xvi. L.
Expulsio demonum triplicem habuit opini
onem xviii. F.

liber pauper

fecit elemosynam xxi. S.
Fabula alande et formice de la
boze et ocio viii. A.
Fabula palatii veteris de instabilitate et mu
tatione seculi x. A.
Fabula serpentis de ingratitude et infide
litate xiii. A.

Fabula castoris et polucis et amore xpi xvi.
D.
Fabula laomedontis pmittente et vouente
et non soluente xi. S.

Fabula problematis danid de cura pater
na xvi. L.

Fabula priami amoris et passione christi
xxii. D.

Fabula de iunidis xix et rebelliois in xpi
et carne xxvii. B. mali rectoris xxiii. Z.

Fabula cassandre de incredulitate xxv. A.
Fabula corui mutata de loquacitate et adula
none xxiiii. D.

Fabula licbaonis in lupi pueri de pietate
xpi et ingratitudine et dolositate xxv. D.

Fabula elysie de infidelitate maritoz et con
uersionis anime in deum xxv. X.

Fabula pbebi et elysie et facit amoris xxv. X.
xxvi. B.

Fabula venetis et spiciens vir de adulteris
et gloriosis mulieribz infidelibz xxvi. L.

Fabula pbebi desipientis cupiditatez et glo
riantis in omnibus xxviii. D.

Fabula lachone maledicentis rusticos dei
piis xxviii. L.

Fabula pastoris et lupi de cane et antiquis et
litteratis non relinquendis xxix. S.

Fabula herculis proserpinam liberantis de
xpo educente animam de domo infanti xxx. X.

Fabula lupi et agni simul bibentium de op
pressoribus calumniatoribus viduarz pau
perum xli. D.

Fabula mide regis cum auribus asininis de
relatoribus secretorum et fatua confidentia
xlii. D.

Fabula yonis quam iupiter corripit de ova
bolo et anima et penitente et corruptoribz pu
ellarum xlv. X.

Fabula herculis triumphantis atheoloz sic
christus diabolum et anima xlv. B.

Fabula athlantis velociter currentis de di
abolo et anima xlv. L.

Fabula leonis lupi facientis pileum de soci
etate potentum et pauperum xlviii. B.

Fama per detractionem ablata restituit op
ter xli. B.

Familiaritas nimia parit contemptum
xviii. Z.

Falfores sic debent puniri. xi. S.

Secunditas virginum est maior et laudabilior coniugarum **xx. B.**
 Secunditatem anime fides facit **xl. E.**
 Felice fuisse infelicissimum genus est. **xxi. 3.**
 Femine coruscant radijs maritorum. **xxii. G.**
 Femina propter tria commendat. **xxvi. B.**
 Fercula preciosa possunt vefci absq. vicio **xxv. D.**
 Fercula tria offert caritas christi. **xl. J.**
 Festa sanctorum in his debent venerari. **vii. L. et. x. L.**
 Festa celebrantes debent ab omni voluptate abstinere **xxv. G.**
 Festa iudiciorum tria solēnia **viii. J.**
 Festinare sabbatū non licet xpianis. **viii. B.**
 Fetoz curat caput languiduz. **xxvi. L. et. x. L.**
 Fetoz candele abortum causat. **xxii. G. E.**
 Fidelitas seruanda est ex infideli. **xl. R.**
 Fidelitas multorum **xxvi. B. J.**
 Fidelitas debet esse inter ciuem et ciuem **xxix. k.**
 Fides fundatur in sancta trinitate. **viii. J.**
 Fidel est duplex **B.**
 Fides est fundamentum omnium virtutum. **ij. L. et. x. L. k.**
 Fides introducit xpm ad cenandum. **xl. D.**
 Fides xpiana est certior alijs sectis. **xlj. B.**
 Fides sabbato in sancta virgine remanet. **xlv. J.**
 Fidenemo disputare debet in publico. **xlj. G.**
 Fides procurat inuocantis exauditionem. **vii. 3.**
 Fidei lumen possum? iesum videre. **xxviii. J. k.**
 Fides in intellectum an ordine nature prece? dat caritatem. **xl. D. E. F.**
 Figura auaricie. **i. B. humilitatis. ij. k.**
 Ueritatis **xxviii. R.**
 Figura iudicis christi. **v. J. Non seruantis promissum. vii. B.**
 Figura ascensionis vel miseri xpi. **xxv. D.**
 Figura publicationis peccatorum. **xl. Du. rificationis. xvi. B.**
 Figura reductionis ad deum per flagelluz. **xvi. E.**
 Figura expulsiōis dyaboli per orationem. **xvii. B.**

Figura furientis xpi. **I. Negligentis correctoris. xxx. B.**
 Figura renunciatōis temporalium. **xxiiij. y. 2.**
 Figura sampsonis est spūs rationalis quem ligat caro inspirante dyabolo septem vinculis. **xxviii. G.**
 Figura mortis et peccatorum. **xxvi. E.**
 Penitentie nabuchdo. **xlvi. G.**
 Figura excommunicationis vite. **xxiiij. X.**
 Figura signatōis crucis recordatōis omni ce passionis. **xxv. R.**
 Figura usurpanti bona pauperum. **xlj. D.**
 Figura mundicie communicatōis. **xlj. F.**
 Figura zorobabelis et laudis virginis matris xpi. **xlviij. D.**
 Figura diuinis raptoris et usurpatoris et a. d. d. **xl. G.**
 Figura persone deuote p mulierem amicitaz sole. **xlj. D.**
 Passiōis xpi in ysaac. **xlj. B.**
 Filius dei tripliciter nascitur. **vii. D.**
 Solus incarnatus est. **xxvi. B.**
 Filius dei est misericors ppter tria. **vii. T.**
 Omne filij imitatus exaudit. **vii. T.**
 Filiorum tria sunt genera. **xvi. S.**
 Filius debet diligere parentes ppter tria. **et in tribus. vi. C. D. E.**
 Filia dei dilecta est humilitas. **ij. B.**
 Filia dyaboli dilectissima est luxuria. **xvi. y.**
 Finis mundi nescitur. **iiij. y.**
 Finis est ornatus operis. **xlj. R.**
 Fiscus tollit quod non xpus. **xxviii. G.**
 Flagellum compellit peccatores ad conuersionem. **xvi. E. F.**
 Flagellat deus inuimicos. **xlj. L.**
 Flagellat deus amicos. **xxix. 3.**
 Flagellare querere castigare. punire. **xxix. k.**
 Fons pietatis est xps. **xxix. k.**
 Fons naturalis sic causa fuit. **l. D.**
 Formam recipit materia disposita. **xxvi. k.**
 Formatio corporis in utero. **vii. B.**
 Fornica colligit estate prudenter. **xl. B.**
 Fornicando ceteris paribus quis plus peccat vir aut mulier. **xxvi. B.**
 Fortens vidit tres ignes p tololis. **vi. k.**
 Fortitudinis actus quis melior. **xlj. 3.**
 Fortitudinis actus fit tripliciter sine vitio. **xl. B.**

Fortitudinis actum faciunt religiosi armis
 spualibus xi B
 Franciscus fuit humilis iij D
 Franciscus deuotis contemplator passionis
 xpi xv L
 Frangi debet panis elemosinarum, iij J
 xrv E
 Frater debet fratrem amare, Junare. xij O
 Corrigere xiv O
 Fragilis fugere debet temptationes. xij S
 Fructum boni operis conatur dyabolus per
 dere xlvij. D.
 Fugere quandoq; licet de bello xij S.
 Fugere debemus vanam gloriam. xxiij D.
 Fugere debemus prauos vi H.
 Iracundos xiv k.
 Fugere potest quandoq; perfectus persecu
 tores xxiij Q.
 Furor est fugiendus xiv D E F G H
 Furiosus impunitatem habet xij Q.
 Furari non licet xij A.
 Furum est minus malum ⁊ minus punitur
 q; rapina xij B

Audere debe

mus cum sanctis xrv L
 Caudere oportet in resurre

ctione xlv R.
 Gaudium angelorum dicitur augeri. xv J.
 Gaudium victorum est continuum ⁊ securu
 xxiij H.
 Gaudium summum maria habuit in passio
 ne filij eius xlv A
 Geniles illuminati comendant mariam. iij
 F.
 Gladio sancti mortui sunt propter bec xij
 G
 Gloria beatitudinis est maior passionibus
 mundi xij B.
 Gloria dei in omnibus est querenda. vij G
 Gloria vana huius mundi vilescit xij H
 Gloriantur quidam de criminibus xij H.
 Gloria vana refutanda est. xxiij D.
 Gloriam humanam appetens. an sit de statu
 damnandorum xxiij Q.
 Gloriar nullus debet de his xij D E H.
 Gloriar nullus debet de omnib? xxiij Q.
 Gloriantur ribaldi de malicijs xij R.
 Glorificat aia prius corpe ppter bec xxiij E
 Gloriosi piculose moriuntur xij L

Gratia omnibus offertur equaliter iij L.
 Gra quare no equaliter datur in omnib? xij A
 Grana non dant nisi deposito i. D xij H
 Gra carente resurgere no pot a peccato xij
 Gratiā debemus petere xij H
 Grana maior datur penitenti q; prius, habu
 it xvi Q.
 Gra pueniente de? respicit peccatore xviij O
 Graia carens est et culpa appia xviij H.
 Grana anima illuminatur ad cognoscendum
 xvi G
 Grana an prius diffundatur dispoſitōe. vel
 econuerso xviij
 Grana an requiratur in iustificatōne impij.
 xvi F

Grana ppatr pſentialitate solis xvi F.
 Grana in conuersione coopabatur angelis.
 xij F.
 Granas agere debemus. vi L X. xvi B.
 In iuuentute xrv. D.
 Gula his modis committitur. xxiij H. i. F
 Gula multa mala facit i. E. xxiij k
 Gulosi cito moriuntur xxiij A
 Gulosorum sunt diuersa ſecula xxiij L

Abitatō trini

tatis est anima viij Z.
 Habitat de? in anima triplici

ter xij A.
 Habitatō dei ante creatōem xij L.
 Habacula dei sunt tria. iij L.
 Habitant demones in hominib? vij O.
 Habitare no debet xpian? cū iudeo xxiij G
 Habitatō bonor ⁊ malor piculosa est vi
 H. xlvj S.
 Palma dicitur virgo xxiij k
 Hamo teitatis de cepit leuiatba. xlvij B.
 Haurire debemus aquam gratis xxiij A.
 Hereditare qui filij possunt xvi S.
 Heresis causat ex triplici vicio xvi X.
 Hereticor puenicula sunt mala. xxiij k.
 Hermodius pdidit virginitatem de in
 cauta custodia sensuum xxiij O.
 Hester significat mariam xxiij F
 Hildebertus timuit penam inferni. xxiij z
 Hirci sanguis mollit adamantem xxiij B
 Homicida est datus mulieri potum ne concu
 piat xxiij B.
 Homicida ē abulare cū telo cā necandi xxiij z
 Homicida tria mala incurrit. xxiij. F G H.

Homocidium prohibetur pena capitis xviij f
Homocidium veneni grauius est q gladij .i.

Homocidium contingit tripliciter xxxviij l
Dominem an deus plus diligat Angelus
xliij f.

Homo exterior debet occidi xxxviij S
Homo peccando perdidit diffinitioem propriam
xxxij f. xxiij G.

Homo per peccatum mutatur in bestiam
xxij D.

Homo debet vilitatem propriam agnosce
re xxiij A.

Homo temptatur propter bec
liij D.

Homo probatur aduersitate
liij D. E.

Homo custoditur ab angelo
liij D.

Et quare non a deo immediate
liij G.

Non debet adorari
xi S.

Homo debet diligenter custodire animam a
peccato xviij J.

Homo est peccabilis factus ppter bec x. E.

Donesta vita est
xxix A.

Donor parentum est duplex
xxiiij J.

Donor sequitur la borem.
xviij J.

Donor ad filium parentis xxi. C. D. E. F. G.

Sacerdotes et maiores
xx E.

Et mulieres propter bec
xxviij G.

Honores desiderantes an sunt in statu dam
nationis xxxix. D.

Hora mortis est incerta
viij D.

Hospes anime est xps
x. A. l. J.

Hospitium cordis debet purgari
liij A.

Hospis debilis est ad temptandum liij. G.

Hugo vidit cristum in altari
xliij. h.

Humilitas est filia dilecta dei Et tria facit.
liij. D.

Humilitas est in tribus
xliij. I.

Humanum genus infectum est in adam
xxviij. A. B.

Jacob scortis

cavit dgas viij. D. xxiij. X.

Idolatria paganorum est vana
xi. G.

Ieiunium valet ad bec
i. E. A.

Ieiunare an omnes teneantur
i. F.

Ieiunium quinqz modis soluitur
i. J.

Ieiunantibus quare non prohibetur vinum
licet et alia
li. h.

Ieiunantibus quare taratur prandium et no
ponis
i. J.

Ignis purgatorij grauissimus est
li. B.

Ignis infernalis intollerabilis est
v. P.

Ignis infernalis non consumit corpus
v. Q.

Ignis infernalis an sit grauior verme. xv. G.

Ignis infernalis an sit grauior pena demor
num.
v. R.

Ignorantia est mater erroris
xli. F.

Iesus dicitur saluator ppter tria
vi. A.

Iesus creuit sapientia
xliij. A.

Iactantia nabucodonosor quomodo punita
est
xvi. C.

Iesus innocuit expellit dyabolum
xviij. A.

Illicitum promissum non obligat
xi. L. G.

Imaginum adoratio quomodo fieri debet et q
re
xi. R.

Incantatrices inuocari non debent
viij. I.

Incantatrices quandoqz permittunt curant
xliij. G.

Incantatrices quandoqz permittunt curant
xliij. h.

Incantatrices sunt deceptrices
xliij. h.

Incarnationis opus est marini amoris. v. G.

Incarnationem tota trinitas fecit
xxvi. I.

Incarnatio quare specialiter attribuit spui
lancio
xxvi. I.

Incarnatus est dei filius sine corruptioe d
gus
v. J.

Incarnari deus distulit ppter bec
vi. C.

Incarnatus si fuisset xps si homo no peccas
set
xxviij. J.

Incarnationem an lucifer cognouerit an caluz
liij. A.

Incendere an liceat bellantibus
xxij. J.

Incerta in melius debent interpretari
xxviij. J.

In incarnatione deus omnia nobilitat ele
menta
xxviij. X.

Incertum habet homo statum
viij. A.

Inipientes debet se putare perfectos
xi. D.

Inipientes voluptate carnali impediuntur.
liij. S.

Incontinentia in senibus contemnitur
xxij. h.

Incredulitatem tria tollunt
xliij. D.

Incredulitatem habent predicatorum ppter
bec
xli. h.

Incredulitatem veritas vite tollit
xxviij. C.

Indulgentia damus ad hoc et vnde pueniat
xxiiij. G.

Indulgere debemus inimico ppter tria. ii. R.

Indurati peccatis vir puerum ff xxi D
Infamis efficitur de iusto bello fugiens.

Infelicitum hominum tria sunt genera xxiij. a
Infelicitissimum est fuisse felicem xxi D.
Inferiora reguntur a superioribus xxiij. E
Inferiores debent superioribus obedire .xx.
ff.

Infernus describitur v. ff. xi. D.
Infernum nullus exire potest xxi A
Infidelitas mundi in diffornio experitur.

Infidelitas committitur in tribus ff xxiij B
Infidelis non est attendendus ad fidem. xi A.
Infidelis baptizatus est propter maliciam ipsius /
norum xxiij. H.
Infinita tria sunt in homine. xvi. D.
Infirmitas corporalis accidit a peccato.

Infirmitates accidunt quinque de causis xxiij. X.

Infirmitati nosse subuenit deus xxiij. 3
Infirmitas quique carnalitates curant xviij. k.
ff.

Infirmi ostendant suos defectus deo. xxiij. l.
Infirmi cantatrices vocare. aut eorum beneficiis /
viri non debent. viij. l. ff. Nec inde eorum medi-
cinam sumere xxiij. C.
Inflatus celi est maior in uno loco quam in alio.

Inflatus celi est maior in uno loco quam in alio. viij. l.
Ignorantia non excusat peccatorem v. ff.
Ignorans prope non dicitur homo xi A.
Ingratitudo est valde turpis vi. A.
Est vicium pessimum x. X.
Ingratus comparatur serpenti xiiij. R.
Ingratus beneficio indignus est x. xiiij.

Ingratorum tria sunt genera vi. C.
Inimici sunt diligendi propter hoc ij. D.
Inimicus tenetur signa caritatis ostendere xxiij. 3.

Iniuria tria causat ij. D.
Iniuria personalis tripliciter potest repelli. xxiij. G.

Iniuriato non credas in consilio xxiij. l.
Immitat dyabolus malas cogitationes. xviij. D.

Immitatur prava cogitatio tripliciter xviij. D.

Immolatio ysaac figura passionis. xxiij. O.
Immortalitate dedit nobis Christus moriendo

pro nobis xvi. D.
Immundicia corporalis an impediat omnium
onem xiiij. l.
Innocens preseruatus plura a deo accepit quam
lapis in peccatum xxiij. D.
Innocens an plus obligetur deo quam penitens
lapis xxiij. O.
Innocentes esse debemus sicut agnus xli.

Inobedientia mundanorum magna est x. D.
Imperatori omnes debent obedire xxi. D.

Imperatorem decet largitas xxiij. D. R.
Imperator vocatur luminare magnum v. G.
Imperialis potestas talis debet esse v. D.

Imperij iustificatio quatuor habet xxiij. F.
Inquietant tria mentem tenentur xxiij. 3.
Inquilinus tenetur habere diligentiam ad rem
productam xvi. l.

Inquilinus potest expelli a domo bis de causa
lis vi. l.

Insignia sacerdotis omnia debent significare
cant x. 3.
Insignia militaria nullus gerere debet nisi
miles. xxiij. D.

Inspirat deus a se septem tonos x. l.
Intellectus humanus est cecus de seipso p.
pter tria xvi. G.

Intellectus clarificatur a deo xvi. G.
Intellectum conat ipsi sancti xiiij. 3.
Intentio indicat omnes ij. x.

Intentio corrupta facit simoniam iij. A.
Intentio tota debet dirigere in deum viij. G.
Intercedunt sancti pro peccatoribus xiiij. l.

Intercedit beata virgo pro peccatoribus xxiij. l.
Inuidia est torcum caritatis x. A.

Inuidio deus iniuriam faceret. si poneret eum
in celum x. 3.
Inuitat nos deus ad penitentiam xxiij. D.

Inuitatur Christus ad cenam tribus ancillis. x. l.
Inuocare debemus deum vi. A.
Inuocatio demonum est prohibita. xxiij. C.

Inuocatio diuinorum puniuntur viij. l.
Inuocare debemus sanctos xiiij. l. x. v. y.
Inuocare infirmus non debet iudeos
Inuocantem deus quique statim non exaudit
propter tria xvi. x.

Jocunditas sanctorum est magna **xxvi A.**
 Iona est figura veritatis **xxvii R.**
 Ira est damnable in rebus **xix D.**
 Ira tria destruit in iracundo **xix B.**
 Ira an sit peccatum mortale vel grauissimum **xix I.**
 Iracundus auferit deo vindictam **xix e.**
 Et fugiendus **xix k.**
 Ire remedia ibidem
 Iris significat christum **xxi. G.** Est signum fel
 icitatis ibidem **f. G.**
 Iteratio peccati est periculosa **vi. 3. xxvii D.**
 Iubilare debemus de die resurrectionis **xxv. D.**
 Judas visus est in mari **v S.**
 Iudei non sunt compellendi ad fidem **xi A.**
 Iudei sustinent propter decem ab ecclesia **x. y.**
 Iudei non sunt vocandi ad infirmos nec cum
 eis comedere vel balneari **xxiiij. G.**
 Iudeorum pueri non sunt baptizandi in iunioris
 panto **xi. A.**
 Iudei christi voluntate exequentes cum crucifi
 gendo an peccauerunt **xxij. R.**
 Iuder debet habere decem **ii 3.**
 Iuder an excedat modum excoicando rem **p.**
 spali **xix. D.** Vel p temporali vitam tollen
 do **xix R.**
 Iuder an potius debet iusticiam facere quam mi
 sericordiam vel econuerso **xxiiij. L.**
 Iuder datus sententiam mortis an dicat bo
 micida **xxviiij. C.**
 Iudicari nullus debet ad mortem pfectus in
 tormentis nisi post tormenta perseueret **xxiiij. I.**
 Iudicare secundum legem et scientiam est melius quam secundum
 estimatorem **xxxi. F.**
 Iudicans alteri immunitatem habere debet **xix B.**
 Iudicium quatuor modis puenit **xi 3.**
 Iuder vltimus iudicabit in pntate **iiij. y.**
 Iudicabit decem **xi B.**
 Iudicii pcedunt signa **iiij. 3.**
 Iudicium ratiois sic habet **xix. S.**
 Iudicant homines temerarie propter propriam ius
 ticiam **xvi 3.**
 Iudicare primum a aliquo modo liceat **xix a.**
 Iurantes false causa decipiendi primum pec
 cant mortaliter **xxxiij. C.**
 Iurare faciens alium iniuste vincit hominem

dam **xxiiij. B.**
 Iuramentum debitum tria habet **xxiiij. C.**
 Iuramentum an plus obliget quam voti **xl. A.**
 Jus naturale est **i. ij. k.**
 Iustificatio impij an sit miraculum **xx. D.**
 Iustificatio impij est maioris potestatis quam
 creatio celi **xlvi. C.**
 Iustificatio impij quatuor habet **xxvi. F.**
 Iusticia debet esse temperata **xxij. B.**
 Iusticia est regina virtutum **xxij. S.**
 Iusticia rei an excedat misericordiam **vij. ij.**
 Iustus corrumpit societate malorum **vi. B.**
 Iustus transiet tripliciter **vi. B.**
 Iustus spiritus benefaciens an minus diligat peni
 tentem **xviiij. R.**
 Iustus confunditur a scandaloso **xxi. L.**
 Iustus debet spiritus aut ascendere aut descendere
 re **xi. G.**
 Iuare debet vnus alterum **xxij. D. ij. R.**
 Iuvenes debent deo primo seruire **vij. F.**

L

Labor agricul

ture vtilis est **xxij. D.**
 Labor est septemplex **iiij. k.**
 Sit spe premij **i. D.**
 Laborare debemus in hac vita **vij. B.**
 Labore vltimū puenimus ad finem **sq. den.**
 Laboratores hi non tenent ad seimiam **i. G.**
 Laboratores in corpore politico sunt pedes **iiij. D.**
 Laborimus **xxviiij. D.**
 Labruscas facit vinea ecclesie **ro. G.**
 Lac matris est pueniens cibum pueri **xxij. G. X.**
 Lacte misericordie nos nutrit maria **ro. X.**
 Lacticia prohibentur in quadragesima **i. k.**
 La crime hec faciunt **xxviij. J.**
 Laicus debet dare decimas **xxiiij. G.**
 Laicus predicare non debet **xxvi. B.**
 Largitas decet imperatorem **xxiiij. R.**
 Labor legis debet vinere secundum legem **xxij. T.**
 Lauare nos debemus **iiij. a. xxxviij. L.**
 Laudare hominem an sit mortale **vi. R.**
 Laudari potest quilibet sanctus in superlati
 uo **ix. D.**
 Laus hominis vilescit et est de tribus **ix. D.**

Regio que fit xliij. f.
Regionem vulnerum cristus habuit r.

Lex cristianorum est amor sed fidei est p spū
ritum sanctum rxiij. f.
Lex vetus poterat aliq̄s saluare rxiij. f.
Lex noua an sit grauior vetē rxiij. f.
Lex cristianorū differt a lege nature rxiij. f.
Lex nature in h.
Lex conductionis seruanda est rxiij. f.
Lex alia ⁊ alia data est fm tpa rxiij. f.
Lex rationis data est a deo ab initio rxiij. f.

Libere debent sacramenta ministrari iij. d.
Literauit nos xpus a seuitate per mortem. vi. h.

Libido restringitur per abstinentiam i. f.
Lignum crucis tria percurauit xliij. d.
Lumbum xps intrauit ⁊ hec fecit xliij. d.
Lingua custoditur duplici muro xi. h.
Lingua est pessimum ⁊ optimum rxiij. f.
Lingua detractoris est maledicta xi. c.
Litterari in ciuitatibus sunt diligendi. rxiij. f.

Literatis deficientibus deficit rectū regimen rxiij. f.

Locus ppiū vnumquodq̄ querit. rxiij. f.
Locutio oris indicabitur xi. h.
Locutio debet esse humil' xij. d.
Loquitur creaturæ hominī tribus modis rxiij. d.

Lucifer clare non vidit essentiam iij. d.
Lucifer expellitur ab imperfectioribus ange
lis rxiij. f.

Ludouicus abdicauit mundum rxiij. h.
Ludouicus palcosus cristum rxiij. h.

Ludouicus ppter meritum fidei noluit vide
re xpm in altari xliij. h.

Ludus alce quinq̄s modis est licitus viij. y.

Ludens grauissime peccat in diebus domini
cis ⁊ festiuis viij. y.

Ludus scabitorum correctio mox inueni
ens est rxiij. f.

Lumen naturale hominis est obicuz rxiij. f.

Lux dicitur ebrietas propter hec rxiij. f.

Luxuria est dilectissima filia diaboli rxiij. y.
Luxuria est radix puerse heresis rxiij. c.
Luxuria dissipat substantiam corporis ⁊ aie
nature ⁊ burle rxiij. y.

Luxuria scilicet est contemnenda rxiij. f.

Luxuria pollutus non debet communicare
xliij. f.

Acula peccati

in homine remissibilis est. et
nō in angelo viij. h.

Magica ars prohibetur. rxiij. f.

Magdalena excusatur a cristo ab omni pec
cato rxiij. f.

Magdalena comunicauit virtutibus omibz
sanctis rxiij. f.

Magdalena sedebat secus pedes cristū.
rxiij. f. ⁊ rxiij. d.

Magdalena cōuertitur ad xpm. rxiij. d. c.

Magdalena constantissime predicauit cristū.
rxiij. d.

Magdalena an peccauit opere rxiij. f.

Maiores honorari debent xi. c.

Mala nos compellunt ire ad deum rxiij. d.

Mala permittuntur propter hec rxiij. d.

Mala condonata per penitentiam in iudicio
reuelabunt omnibz xi. d.

Malis obstinatis non est p̄dicandū rxiij. d.

Malis potius est iusticia faciendā q̄ miseric
ordia rxiij. d.

Malis dat deus temporalia propter hec
rxiij. q.

Malorum suffragia an valeant xi. d.

Mali sunt fugiendi vi. h.

Mali nocent bonis sicut lupus nocuit agno
xi. o.

Malefactor occidi potest rxiij. f.

Manna significat eucaristiam. xli. h.

Mansiones celi amptrei. xij. sunt rxiij. c.

Manumissus tenetur dominum suum semp
reuereri xi. d.

Mare habet tria pericula. iij. c. i.

Maria mente maritū fuit xi. y.

Fugientes ad eam suscipit rxiij. y.

Maria est terra in quam se xps inclinauit et
trinitas inscripsit eam. rxiij. d.

Est potens sapiens ⁊ demens. rxiij. c.

Defendit peccatores suis precibus rxiij. d.

Maria nobis impetrat clementiam. rxiij. f.

Maria vestruit cristum iij. c.

Maria infinitam multitudinem angelorum
habuit pro custodia iij. d.

Maria filium genuit sine lesione dignitatis
rxiij. k.

Varia est signum primum virginum ortu
tempore gracie iij. l.
Varia est terra purissima ex qua fons viu
emanauit xxxij. A
Et classificata nobilitate xxxvii. S

Varia habuit deum sublimiori modo. Est
medium in quo deus fecit circulum xliij.
2.

Varia est tabernaculum filij dei ix. D
Varia an plus meruerit castum mente con
cipiendo q̄ ventre patiēdo ix. G

Varia in passione filij dei habuit summum
gaudium xlv. A
Et dolorem xlv. B
Varia fuit pulcherrima xxxviii. X

Varia habuit duas puellas custodiētes ei
virginitatem xxxviii. Y.
Est ad thronum eburneum exaltata. xxxix. Z.

Quare non statim ascendit ad celum cum ci
sio xxxviii. 3

Varia in secunda sanctificatione fuit conse
mata q̄ non potuit peccare xxxviii. C.

Varitas non debet vixorem percutere. xviij. E

Recabunt vxore xliij. Z.

Varathias noluit obedire in illicitis. n. G.

Varer per se debet lactare pueru xliij. Q

Varium est duplex xliij. X

Varium corporale non est de necessitate
salutis xliij. X.

Varites quare tandē occasione gladij mor
tui sunt xliij. B.

Varimonium tria bona habet xliij. A.

Est seruandum propter tria xliij. X

Varimonium instituit deus in paradiso.
xliij. X

Varimonium contrahi debet propter bo
nestam causam xliij. Y

Varimonium contractum propter turpes
causas ansteneat xliij. Z

Variticius imperator timuit penam eternaz
et elegit corporalem xliij. 3.

Mediatores inter deum et peccatorem sunt
sancti xliij. D

Medicinam iudeorum non debet celsianus

accipere l. xliij. G
Medicus potest curare confidentem. xliij. 3.
Medicus primo expellit nocua xliij. Z
Medium dñtis tenuit ielus xxxix. A.

et. xlvij. F.
Memoria passionis xpi sanctificat. et est re
medium salutis xv. l. xliij. 3. xliij. A.
Medicatum est triplex xliij. D.

Medicatum loqui et veritatem tacere an sit
equale peccatum xliij. D
Medicatum perniciosum habet tres species xliij. A.

Medicatum iocosum et officiosum potest ee
mortale peccatum quadrupliciter. xxxij. G

Medicamentis validis non est faciēda ele
mosina xliij. G
Mediura iniusta facit negotium iniustum et
resimulatione dignum vi. l. 2.

Medicantia reddunt iniusta et dolosa ex tribus
vi. D
Mercatores tria habent vicia vi. A
Mercatores vendunt deum pro obolo. xliij. B

Meretrices expellende sunt xvi. l.
Meritem tria inquietant. xliij. J.

Midas rex aures aziminas habuit xliij. D.
Miles casti lxx debet habere xliij. A.

Miles non debet in iusto bello a domino fu
gere xliij. A.
Miles insignia nullus assumere debet xliij. D

Milites sic vivere debent xliij. D.
Militia obligantur pro principe militare xxx. D.
Mistrant angeli hominibus xliij. A. G.

Misther bonus hec faciat xliij. A
Mistri an in obediētia non faciendo illiciti
m culpentur perituro xliij. Y
Misther legis iuste abscindit membrum in
sanum a corpore civili xxxviii. E.

Mistri an in iusto bello debeant ad prece
pium dominorum innocentes damnare. xliij. Y.

Mistaculum requirit tria xliij. D

Missa inter omnia suffragia maioris virtutis est ij. C.
 Missam debet quilibet laicus in dominica audire xij. p.
 Misericordia dei omnibus equaliter offert. nulli denegatur i. D.
 Misericordiam ostendit deus in tabo. xxxij. l.
 Misericordiaz consequuntur misericordes xiiij. R.
 Misericordiam ostendit deus qd peccantem non statim punit sed expectat. xvi. C. xxxij. l.
 Miseretur dei filius propter tria vij. l.
 Misericordia beatorum ad parentes damnatos i. S.
 Misericordes esse debemus ij. f.
 Misericordia prepolleat debet in rectoribus. xiiij. l.
 Mista mercimonia cremari debet vi. B.
 Moralia sine fide an iustificent xxiij. G.
 Morbosus spiritualis debet tria facere xxiij. k.
 Mors cristi recordata est fructuosa xij. S.
 Mors potentiam et diuinis est periculosa xij. l.
 Mors est triplex iij. D.
 Mors vitam non potest ideo non timenda iij. C.
 Mors meditata facit penitere vij. D. va.
 let ad hec xxiij. C. xxx. D. G. f. G.
 Mors non est a natura sed a peccato xxiij.
 Moritur homo ex triplici causa xxiij. B.
 Moritur homo in meliori statu vi. D.
 Moritur homo spiritualis mundo xxiij. l.
 Moritur homo male tripliciter iij. B.
 Moritur homo violenter triplici ex fine xxiij. D.
 Mortis hora est incerta vij. D.
 Mortem crucis christus elegit propter hec xxiij. x.
 Moriendi necessitas an fuerit in christo iij. B.
 Moriuntur iuvenes fortes propter hec iij. X.
 Mortuus non cognoscit per se quid vni faciunt xxiij. R.
 Mortuus parentibus debemus subuenire in re ij. B.

Mortuis possunt viuientes subuenire ij. B.
 Mortuaria debent cito exequi ij. C.
 Mortale peccatum puniuntur eternaliter i. D.
 Mortali peccato. an aliquis hic satisfacere possit xviij. B.
 Mortale an vnum grauius sit altero iij. l.
 Mortale excludit hominem a communione fidelium xvi. l.
 Mortificare debemus corpora. xxiij. S.
 Mundus debet relinqui propter hec i. f.
 Habet rebellionem in omnibus statibus ibi dem. B. Habet infidelitatem. Instabilitatem et anxietatem x. f. i. k. xxi. vi. B. C.
 Mundi amatores debiles sunt in celestibus xiiij. A.
 Mundi vanitas ex tribus cognoscitur xli. l.
 Mundari debet anima xvi. l. B.
 Munus debet esse sui conditionem dantis et accipientis xiiij. C.
 Mulier amicta sole significat personam sanctam xli. D.
 Mulier est honoranda propter hec xxi. vi. C.
 Mulieres alliciuntur quatuor modis ad fornicationem xxiij. k.
 Mulier seni viro veludit inftar lupi xxi. vi. l.
 Mulier secunda laudatur stercilis reprobatur x. B.
 Mulierem tria clarificant xxiij. R.
 Mulierum ornatus an vniqs excusetur a peccato mortali xiiij. f.
 Mulieres virilia vel alia membra sunt homicide xxi. B.

Abuchodono

for penitit amare xli. vi. C.
 Natiuitas filij dei est triplex vij. D.
 Natiuitas hominis est duplex iij. k.
 Naturalis lex est hec iij. k. x. f. l.
 Natiuitas est vita presens xli. vi. f.
 Natiuita significat matrem vel penitentiam iij. k.

Necessitate urgente quis potest in domini
ca laborare. viij. J

Necessaria salutis obmitti non debet prop
ter scandalum. xij. J

Negligentia correctionis punitur. xij. J

Negotiatio reddit illicita. p. p. t. r. a. vi. G. D

Negotiatio est triplex. xij. J

Negotiatores dolosi debent excommunicari. vi. G.

Negotiatores debent patefacere defectus rei. vi. G.

Nigromancia est prohibita. xij. J

Nobilitas est in virtutibus. xij. J

Notorii peccatores expellendi sunt. xij. J

Etiam de domibus. xij. J

Notorum peccatum quid est. xij. J

Notapte belemnare debent. xij. J

Noncios tres mittit deus. xij. J

Numero septenario deus multa fecit. xij. J

Patris debent pueri a parentibus. xij. J

Patris matres et lactare debent pueros. xij. J

Patris talis debet esse. xij. J

Obediētia sub

ditoy ad prelatos. x. A. xi. T.

Obediētia habet maximū me

ritum. x. A.

Obedire an debeat homo homini. x. A.

Obediētia pūit in triplici pūitu. x. A.

Obedire an debeat bō omni homi. x. A.

Obedire quis in his excusatur. x. A.

Obedire non tenentur serui in illicitis ne p

inrium committant. x. A.

Obedire debent filij parentibus. x. A.

Obedire an filius teneat parentibus ex tūdo

religionē ppter eoy subuentionem. x. A.

Oblatio proprie voluntatis est deo accepta

ta. x. A.

Oblatio sēmp faciendā ē in missa. x. A.

Obscura nō credunt nisi probent. x. A.

Oblivio bīficiōy igratitudinē facit. vi. G.

Obstinatum custodit angelus. v. G.

Obstinatus falsē se excusat. v. G.

Occidere nullus debet seipsū. x. A.

Occisio violenta et vindicta seuissimum est

peccatum. x. A.

Occidere potest iudex malefactorem pro te

temporali. x. A.

Ocium multa mala facit in ciuitatibus. x. A.

Ocium est arma diaboli. x. A.

Octavianus contra ocium dedit pueros su

os lamificio. x. A.

Oidium ledit habentem. x. A.

Oculat iesus sub spēbus sacrificij. x. A.

Odire debemus malum culpe iūmici. x. A.

Offensa dei infinita per nullam satisfactio

nem remittitur. x. A.

Offere debet peccator p pōtō bec. x. A.

Offere debet bec deo. x. A.

Offere debet laicus i omni missa. x. A.

Officiales comparantur vulpi. x. A.

Officium militum est hoc. x. A.

Officium consulum et rectorum. x. A.

Oposita ex oppositis curantur. x. A.

Opera sunt in triplici differentia. x. A.

Opera debet tria habere. x. A.

Opera vicia aut mortua que sunt. x. A.

Opera debent dirigī in deum. x. A.

Opera bona quēit diabolus extinguere. x. A.

Opera vicia et mortificata per peccata reui

niscunt per penitentiam. x. A.

Opera i mortali peccato facta ad bec valēt. x. A.

Opera necessaria saluti non sunt propter scā

dalum obmittenda. x. A.

Opera virtutum a natura non sunt. x. A.

Operare meritorie nullus potest sine gratia. x. A.

Opus sinistra intentione factum an valeat. x. A.

Opus factum contra conscientiam an sit mor

tale. x. A.

Opus voluntariū semper crescit. x. A.

Opus indicatur iūmici et fine. x. A.

Opus ex voto est magis meritorium. x. A.

Opus indeliberatum et passionibus proue

niens nec meritum nec demeritū. x. A.

Opus virtuosum maiori difficultate factū

auget meritum. x. A.

Opus christi quod fuit maximum. x. A.

Opera tria miranda fecit christus in vtro

virginis. x. A.

Operari licet in dominiua propter necessita

tem. x. A.

Operari aliqui non tenent ieiunare. i. G.
 Ratio subuenit animalibus in purgatorio
 ij. D.
 Operari fideliter laborare debent. xlij. R.
 Ratio non iunat damnatos
 v. S.
 Ratio quique differtur audire propter bec
 vij. r.
 Ratio debet esse potius cordis quam vocis
 xij. f. G.
 Ratio expellit diabolum
 xvij. B.
 Ratio dupliciter potest sancto porrigi
 xij. J.
 Orare non debemus pro sanctis
 ix. S.
 Orare an semper oporteat vocaliter. xij. E.
 Orare an semper oporteat cum attentione.
 xij. E.
 Ordo charitatis est ille
 xvij. U.
 Ordo matrimonij est seruandus propter tria
 xij. r.
 Originale peccatum sic animam maculat
 xvij. D.
 Ornamentorum ecclesiarum signatura an
 possit sine peccato fieri
 xij. G.
 Ornatu non est gloriandum
 xij. B.
 Ornatu damnat
 xij. E.
 Ornatu quando sit peccatum mortale.
 xij. G.
 Ornatu mulierum trahit ad maliciam
 r. B.
 Ornatu mulierum an vnquam possit excusa-
 ri a peccato mortali.
 xij. f.
 Osculatur deus penitentem
 xvij. D.
 Osculatur tria genera hominum christum.
 xlij. E.
 Ouidius laudat virginem mariam
 ix. f.

Abulum salu-
 tis est verbum dei
 xij. R.
 Patientia est habenda in aduer-
 sis propter tria
 xvij. r.
 Patientie exemplum est christus
 xvij. r.
 Patientie exemplum
 xij. l. xij. G.
 Patiens facit bec
 xij. B.
 Patiens an semper mereatur
 xvij. U.
 Paganorum vanitas pater ex idolatria. xi. D.
 Palma significat gaudium virtutis. xij. R.
 Palmes ecclesie sunt christiani
 xv. D.
 Panis sacramentalis est per se bonus, sed acci-

dent aliter causat malum in malo
 xij. R.
 Panis eucaristie habet tria
 xv. D.
 Panis est quintuplex
 xv. E.
 Papa illuminare magni et videri debet. xv. E.
 Parentes sine originali procurant pueros
 cum originali
 xij. y.
 Parentes dupliciter honorant debet. xij. y.
 Et propter bec
 xij. E.
 Parentes quomodo odiri debet. xij. Z.
 Parentes plus diligunt filios quam conuersos.
 xvij. l.
 Parentes qui dant bona sua filijs in vita
 decipiuntur.
 xij. f.
 Pater tenetur alere filios suos
 xv. D.
 Parentes an sint preferendi extraneis. xvij. U.
 Patres et heredes possunt filios propter
 bec
 xvi. D.
 Parentibus defunctis tenemur subuenire
 ij. B.
 Pasca debet in leticia celebrari
 xlv. D.
 Passio christi deuote mediata placet deo
 p. maxime
 xv. l.
 Dec bona facit. xli. U. xlij. A. alleviationes
 passionis. xlij. Z. xv. G. significat. xij. S.
 Passio christi fuit ignominiosa et turbi. xij. D.
 Passio christi conuulit sacramentis effici
 am
 ix. S.
 Passio christi an fecerit plenam remissionem.
 xij. U.
 Passio christi figuratur in ysaac
 xij. G.
 Passio insultans tripliciter reprimi tur. xij. R.
 Passiones huius mundi sufficiunt ad dele-
 dam penam peccati
 xij. Z.
 Pati oportet quolibet propter tria. xvij. r.
 Pater celestis tres habet filios
 xvi. S.
 Paupertas triplex est
 xij. D.
 Paupertas iocunda est
 i. D.
 Paupertas est.
 xij. S.
 Paupertas christi non obis proponitur i eius
 naturate
 xvij. R.
 Pauperes debent esse patientes.
 xij. D.
 Pauperes spiritu habent bec.
 xij. D.
 Pax nimis est omnis laboris
 xlij. S.
 Pax debet haberi
 xvij. G. xij. A.
 Pax triplex est
 xvij. D.
 Pacem triplicem facit p. s.
 xij. B. C. D.
 Peccatum habet offensam et libidinem. xv. B.

Peccatum excecavit adā triplici cognitione
xxviii. E
Peccatum habet culpā et penam, viij. S
Peccatū vni sine altero nō dimittit. i. 3
Peccatum diuturnitate grauatur. iij. P
Pecca tū mortale puniē eternaliter. x. D
Peccatum non dimittitur impunitū. xiiij.
Peccatum offendi debet cōfessori. xxiij. R
Peccatum omne deletur per penitentiam.
i. r.
Peccatum actuale non dimittitur sine peni
tentia i. r.
Peccati imago sic describitur. xvij. A
Peccata primitus grauius vindicabantur
xiiij. B
Peccatum inficit potētias aīe scz intellectū
uā uolitiuā et opatiuā xliij. 3
Peccata remittuntur per fidem iij. B
Peccata prius diuina et iterata an oportet
at cōfiteri iij. D
Peccata reiterari ē periculosum vi. 3
Peccata reiterata adhuc reuincunt viij. A
Peccatum frequenter reiteratum an deus
dimittat viij. C
Peccata per penitentiam condonata etia
apparebunt in iudicio xi. B
Peccare sub spe uenīe ad presumptionem
pertinet xi. C
Peccatorem deus vocat ad penitentiam
xviij. D
Peccator ignominiose eget. xvi. 3
Peccator nō dicitur homo xxi. 3
Peccator debet ad deū clamare. xxiij. E
Peccator debet inducias a deo petere xvij. G
Peccator an possit diabolū vincere sine au
xilio gratie xxiij. B
Peccator non debet omittere bona opera
facere i. B
Peccator: ppar stulto v. G. Carpe v. E
Peccator debet surgere et abulare viij. D
Peccator surgere nō pot sine gratia x. E
Peccator inuocare debet sanctos pro inter
cessione xxiij. B
Peccator hec offerre debet deo pro pecca
to xvi. B
Peccator excluditur a communione fidelium
xvi. E
Peccator subito descendit ad infernū xv. A

Peccator an ad tantā gratiam resurgat de
quanta cecidit peccando xvi. D
Peccator debet semper bene operari prop
pter hec xvi. B
Peccatorem maritū potest quilibet sebu
muliter estimare xxiij. D iij. D
Pellicano cōparatur christus xxi. r
Penalitates non tollitur in baptismo pro
pter hec xliij. r
Penalitates hominis Christus assumpsit p
pter tria xv. S
Pena purgatorij an sit maior quacūqz iij. G
Pena infernalis ē intollerabilis v. D
Pena infernalis ē eterna et multiplex. xv. A
Pena damnatorum est grauior demonum.
v. R
Pene huius mundi nō sunt cōdigne passio
nes ad futuram gloriam. xxi. 3. xxi. B
Pene egripioruz xxiij. 3
Pena vnius est metus aliorum v. B
Pena damnatorum an suffragijs mitiget.
v. S
Pena vermis an sit maior igne infernali.
xv. B
Pena eterna datur mortali peccato. x. D
Penam deus sine emenda non dimittit
viiij. S
Pena peccati multis dimittitur xxi. 3
Pena peccati tarata per sacerdotem nō po
test determinari quantū remittat xvij. J
Penitentia inducitur memoria mortis. xxi.
G
Pena simplicis tactū de qualis fuit. xxi. C
Penitentia promouetur quinqz cōsideratio
nibus. viij. E
Penitentia acquiritur per tale exemplum.
viiij. D
Penitentia delet grauissima peccata. i. r
Penitentia in extremis vix sufficit ad salutē
iij. B
Penitentia sera tribus difficultatur. iij. B
Penitentia frequēter est iteranda. viij. D
Penitentia quinqz facient viij. B
Penitere quis potest in articulo mortis. iij.
A
Penitens debet abire lauare venire. xxiij.
B
Penitentem deus osculatur. amplatur.
xviij. D
Penitentem an deus plus diligit qz semp
b. 2

beneficientem: xviij R
Denotens reuerentius an plus obligatur deo
q̃ innocens preferuatur xxxviij Q
Denotenti resituantur omnes virtutes nec
cessarie ad salutem xvi Q
Deregrinus huius vite tres leges teneat
xvi S
Deregrinus non tenet ad ieiunium i G
Derefectio gratie q̃ triplex xviij J
Derefectio status vel religionis in q̃ e trij T
Derefectus cadit quandoq̃ in superbia spi
ritualem iij v
Derefectus semper proficere debet ⁊ nunq̃
stare xviij R
Derefectus a tribus cognoscitur xij B
Derefectus an quotidie debeat communicare
xviij S
Dericulum maris triplex est iij U y
Derefectior ordo quis sit an qui est in comu
nitate vel qui in solitudine xviij S
Derimitur deus mala fieri ppter hoc xvi S
Derimere malum est dupliciter intelligen
dum xviij P
Derimatur deus grauissimum malum in op
timum i E
Dereliquere debemus in bonis inceptis
l x xviij A xviij G
Deretere debemus tria xij D
Deretio non statim exauditur propter hoc
tria viij r
Deretio mentalis an sufficiat xij E
Deretatem tenemur parentibus facere ij B
Deretatem rectores debent habere xviij J
Deretolomena quare cubando cantat xxxo F
Deretibus occasione serpentis contemplit cu
pidinem xviij P
Deretamus dilecti tylbe xviij Q
Deretatores tres sunt xviij A
Deretationem tria impediunt a captione ho
minum xviij D
Deretiscina rupta cui? pisces qui creunt xviij
A
Deretionem esse saluatum pie credi potest
xviij Q
Deretulum circas permutabat homines i be
stias iij T
Deretumpa obsequiorum non subuenit anime
iij O
Deretossio temporalium an sit a natura xij
A U

Possidere an quis possit rem temporalem
quali propriam xij U
Potus cur non interdicitur in quadragesi
ma sicut cibus carniū iij G
Potio data sterilitatis causa mulieri xviij
D
Potentia intellectiua volitiua ⁊ operatiua
insiciuntur per peccatū xviij Z
Potentia peccandi fuit ablata marie xviij
U
Potentes periculose moriuntur xij T
Potentes sic corrigi debent xviij T
Potentes deum arguunt de sterilitate xvi
T
Potentum societas facienda est xviij B
Potestas christi fuit exaltata in resurrectio
ne vi A
Potestas ligandi ⁊ soluendi an sit equalis
omnibus sacerdotibus xvi R
Potestas imperatoris debet esse talis v D
Potestas papalis vilipenditur v C
Potestas superiorum e plena iniquitate v D
Preceptum non omnes indifferenter ligat
i G
Precepta veteris an iustificauerint seruans
tes xviij A
Predestinatio non habet causam preceden
tem i D
Predicator honorandus e xviij Q
Predicator habet dignum statum xvi R
Predicator peit elemosynā ex debito iij B
Predicator copatur piscatori v E xviij
C
Predicator assimilatur statue v B
Predicator debet solum dispositis predica
re xviij T
Predicator paucos conuertit propter hoc
xvi R
Predicator peccator an predicando peccet
xvi S
Predicatore tria impediunt a captura
xviij D
Predicanda sunt simplicia simplicibus xvi
Z
Predicare potest diaconus ⁊ subdiaconus
xvi R
Predicare non licet laicis xvi Q
Predicare licet in ecclesia propter tria xvi
T
Prefectus civitatis debet tuere pacē xvi A

Defectus vigilie hec debet facere. *xxix. E*
 Defregans non tenetur ieiunare *i. G*
 Delatus assimilator carnis *v. E*
 Delatus precedere debet subditos. *xxij. T*
xxij. G
 Delatus debet corripere. *xxix. D. Semp*
 tudere *xx. G*
 Delatus malo exemplo subditos inficit. *xxij. F*
 Delatus est obediendum *xx. R*
 Erin bis *xi. T*
 Delatus sic debet vivere *xxij. T*
 Atria habere *xxij.*
 Delatus debet temporalia iuste expende
 re *xxij. A.*
 Presentia christi firmat et roborat anima. *xlvi. y*
 Dat dulcedinem inmarcescibilem. *xlvi. A*
 Salvat *xx. G*
 Deficientia habet causam *i. D*
 Defervat deus nos a peccatis. *xxvi. G*
 Defervat per christum non debet sper
 nere peccatores *xxvi. D*
 Defervat plus tenetur deo q̄ lapsus *xxvi. D*
 Presbyteri honorari debent *xx. E*
 Presumptio causatur in immoderata dele
 ctatione *xi. E*
 Presumptio an sit peccatum *xi. D*
 Princeps precedere debet et secundum le
 gem vivere *xx. T*
 Probatio consuetudinis sic debet fieri. *xxij. D*
 Probare debet sensus communicans. *xlj. S*
 Probat deus dilectos tribulatione *xx. A*
 Prodigus est peccator et tria debet facere. *xxij. D. E*
 Prodigus peccator deum refutat *xxi. T*
 Prodigus an peior sit avaro *xxij. G*
 Proficientes christus confortat *xx. G*
 Proficere debet quilibet nunq̄ stare *xxij. R. xxij. A*
 Proficiens se debet reputare incipientes *xi. D*
 Professus a deo maiorē misericordiam cō
 sequitur *xx. G*
 Propheeta non est acceptus in patria sua *xxij. y*
 Promissum debet servari *xx. G*
 Propria voluntas ē deo vanda *xx. T*

Propria voluntas ardebit in inferno *xx. T*
 Proprium dei est misereri *xx. T*
 Proprietates temporalium rerum an sit lici
 ta *xxij. G*
 Prosperitas facit oblivionem beneficiorū *vi. G*
 Prosperitas facit periculose mori *xxij. T*
 Prosperitas non est stabilis *xxi. D*
 Proximum diligere debemus. propter hec *ij. T. xxij. D*
 Proximo tria debemus facere *xi. D*
 Proximum nō debemus indicare temera
 rie *xxij. Z*
 Prudentiam debet ambulans habere et
 habet tres partes *xxi. E*
 Prudentia triplex est et facit hec *xxij. D*
 Prudentes mundi deum arguunt de hoc *xxix.*
 Publicanda non sunt secreta consilia *xxij. D*
 Publici peccatores repellendi sunt *xx. R*
 Publice predicari debet verbum dei *xxvi. T*
 Pueri debent informari in his *xx. R. D*
 Pueri debent diligere parentes *xxij. I*
 Honorare *xi. D. E. G*
 Pueri non tenentur ad ieiunium *i. G*
 Pueri iudeorum non debent baptizari in
 nitis parentibus *xi. A*
 Pulchritudo marie *xxviii.*
 Pulchritudo non fundat amicitia. *xxviii. y*
 Pugna angelorum fuit realis *xx. E*
 Punit deus gravius quāto diutius expe
 ctat *xxi. E*
 Purgatorium est grave *ii. G*
 Purgatorium quandoq̄ anime exire pos
 sunt *v. D*

Ware perqua

dragestimam cibis taxatur nō
 potius *i. J*
 Quare non vitium prohibetur in quadra
 gesima sicut carnes *i. R*
 Quare deus non immediate custodit ho
 minem sine angelo *iiii. A*
 Quare angelus ita fideliter hominem custo
 dit *iiii. r*
 Quō ignis infernalis ager in spiritu. *v. D*

Quare deus hominem nō suscipit i infantia

vi. D.

Quare deus non cito exaudit innocentes.

vij. R.

Quare deus hominem fecit peccabile. r. E.

Quare deus vnum saluet ⁊ alterum dam-

nat. r. C.

Quare deus equaliter non omnes respicit.

r. A.

Quare non adoramus hominem sicut ima-

ginem. xi. S.

Quare martyres tandem gladio mortui sūt

xiiij. B.

Quare deus in cruce mori voluit ⁊ non in

alio supplicio. xxi. r.

Quare anima prius glorificatur corpore

xiiij. E.

Quare incarnatio magis attribuitur spiri-

tui sancto q̃ patri. xvi. D.

Quare in hieme pauciores sūt infirmitates

q̃ in estate. xxi. S.

Quare philomena cubando cantat. xxi. S.

f.

Quare i presentia interfectionis vultus cu-

ntat. xxiij. B.

Quare vna patritia calidior ē altera. xli. B.

Quare aqua recipit contrariam qualitatem

⁊ non ignis. xli. A.

Quare lupus hominem preuidens efficiat

raucum. xviij. Z.

Quare christus die tertia resurrexit et non

alia. xli. D.

Quare petrus dimisit piscationem ⁊ postea

resumpsit. xviij. Z.

Quare mortale puniatur eternaliter ⁊ nō ve-

niale. r. D.

Quare peccatum hominis ē remissibile an-

gel non. xii. R.

Quare tonitruum precedens chorus canōz

prius videtur. xv. y.

Quare parens purgatus ab originali plem

in mundum proceat. xliij. y.

Quare baptismus tollit peccatum nō pena.

xliij. r.

Quercus ⁊ barundo altercantur

ij. A.

Quieuit christus in tabus

xliij. D.

Quies est finis laboris

xliij. D.

Quietem cordis tria perturbant

xviij. A.

Quierant hominem tria in deo

xli. B.

Rationem red

dere debemus de omni actu de
liberatio. viij. B.

Rationi debet sensualitas obedire. x. R.

Ratione carentes non merentur nec deme-

rentur. xi. D.

Rationis iudicium tale est. xi. S.

Rationem quotidie debemus habere. xvi. Z.

Rationem quilibet reddet de sua vita sta-

tu seu regula. xvi. Z. U.

Radix omnium virtutum est fides. ij. A.

Radici corporatus christi in virginali vie-

ro. xliij. A.

Rancor est dimittendus. ij. S.

Rapiuntur per mortem iuvenes ne malicia

mutet eos. xxi. r.

Rapinam prohibet deus. quia est grauior

furto. x. A. B.

Recidinare est periculosum. vi. Z.

Reconciliavit nos christus humana natu-

ra. xvi. A.

Reconciliationis signo christus ut agnus

oculus est. xxi. D.

Reconciliationis signo deus penitenti tria

facit. xviij. S.

Reconciliatio inimico non credas. xviij. B.

Recognitio peccati placat deum. xviij. B.

Recordatio passionis christi ē utilis. G.

Recordatio passionis christi ē utilis. G.

Recordatio passionis christi ē utilis. G.

Rector semper studere debet. x. G.

Et habere misericordiam. xxiij. A.

Rectores non debent extolli. xxiij. A.

Rectores ambitiosi mundum destruunt.

xxiij. Z.

Rector debet tria habere. xxiij. Z.

Pollere iusticia ⁊ scientia. xxiij. Z.

Redeunt peccata deleta per reiterationem

ad hec. viij. A.

Redire debet anima ad deum vnde ē egres-

sa. viij. S.

Reddere oportet rationem debis. x. A.

Reficit anima deuota christum bis seculis

lis. x. A.

Reges dicuntur sacerdotes. x. A.

Regnum dei primo est querendum. viij. C.

Regula clericorū. v. C.

Regula prelatorum **xxij. A. Z**
 Regula consulum **xxij. B.**
 Militum **xxij. D.**
 Regula viduarum **xxij. E.**
 Regula contiguarum **xxij. F.**
 Regula popularium **xxij. G.**
 Regula religiosorum **xxij. H.**
 Rei aliene cor. tractato est illicita et furum. **xxij. I.**
 Religiosus scdm habitum non vivit an dicatur ypocrita. **xxij. L.**
 Religio quid est **xxij. S.**
 Religiosus corporis et non corde separatus a mundo infirmosus est **xxij. T.**
 Religiosum opus ex voto est melius alteri sine voto **xxij. U.**
 Religio an sit melior q̄ seculariter vivere. **xxij. V.**
 Relinqueret debemus omnia **xxij. Y.**
 Remissa plena culpe an crisi passione fuerit facta **xxij. G.**
 Remissibile est hominis peccatum et angeli non. **xxij. H.**
 Remus et romulus nutriti sunt a lupa. **xxij. I.**
 Remus occisus est a fratre **xxij. L.**
 Renunciandum est omnibus taliter. **xxij. M.**
 Repellere quis potest iniuriam tripliciter. **xxij. N.**
 Reprobis dat deus temporalia abundanter **xxij. O.**
 Reptorum malum ordinatur ad quadruplex bonum electorum **xxij. P.**
 Res temporalis non possidet a natura. **xxij. Q.**
 Respublica servatur per hoc. **xxij. R.**
 Resistere debemus temptationi i principio **xxij. S.**
 Responsio mollis frangit iram **xxij. T.**
 Restitudo que et qualiter fieri debet. **xxij. U.**
 Restituere debet dolose vendens vel emens **xxij. V.**
 Resurrectio crisi comparatur veri. **xxij. W.**
 Resurrectio crisi est causa nostre resurrectionis **xxij. X.**
 Resurrectio crisi congrue primo ostendebatur multis **xxij. Y.**
 Resurgendo cristus hoc acquisivit. **xxij. Z.**
 Resurgendo calvus an primo apparuerit matthei **xxij. A.**
 Resurrexit p̄ tertia die p̄pter hoc. **xxij. B.**

Resurrectionem cum leticia debemus celebrare **xxij. C.**
 Resurgere a mortuis debuit castus propter hoc **xxij. D.**
 Resurgunt boni et mali taliter **xxij. E.**
 Resurgere nemo potest a peccatis sine grana **xxij. F.**
 Resurget peccator ad talem gratiam. **xxij. G.**
 Resuscitatio corporalis vel spiritualis q̄ maior **xxij. H.**
 Reuereri debent sacerdotes. **xxij. I.**
 Reuocatur peccator propter tria. **xxij. L.**
 Rosa caput inficit **xxij. M.**
 Roma destruenda signis ostenditur. **xxij. N.**
 Romani tria in honore seruabant. **xxij. O.**
 Rota fortune **xxij. P.**
 Rustici sunt in ranas transformati. **xxij. Q.**

Abatemptat

sapientia salomonis. **xxij. U.**
 Sabbatum dedicatum est in honore virginis **xxij. K.**
 Sabbatum celebramus in comica. **xxij. L.**
 Sacerdos in mortali existens an possit celebrare an eius oratio valeat **xxij. M.**
 Sacerdos an peccet dando peccatori petentem sacramentum **xxij. N.**
 Sacerdos honorari debet. **xxij. O.**
 Sacerdotum vita **xxij. P.**
 Sacerdotes vitare debent coniugia laicorum **xxij. Q.**
 Sacerdotes possunt deum placare. **xxij. R.**
 Sacerdotalis potestas ligandi et solvendi an sit equalis omnibus **xxij. S.**
 Sacerdotium est dignum. **xxij. T.**
 Et sunt reges **xxij. U.**
 Sacramenta sunt instituta a christo **xxij. V.**
 Sacramentum debet libere ministrari. **xxij. W.**
 Sacramentum eucharistie quare instrumentum est in fine **xxij. X.**
 Sacramentum eucharistie an perfectus quod die sumere debeat **xxij. Y.**
 Sacramenti sumptio mutata est **xxij. Z.**
 Sacramenti sumptio talem requirit preparationem **xxij. A.**
 Sacramenti utilitates **xxij. B.**
 Sacramenta ordinantur contra septem defectus **xxij. C.**

Sacramentorum sufficientia contra omne
 modum xxvij B
 Sacramenta p quacunq lege fuerunt insti-
 tuta ix. A
 Sacramentum sumens conscius de peccato
 ex obedientia ecclesie an peccet xxvij D
 Saluare vult deus omnes vi D
 Saluari poterat aliqui tpe legis et an absq
 obseruanda legis xxvij D
 Saluari sunt plures propter fidem an fide
xxvij G
 Salutatio angelica mutata est in passione.
xliij. 3.
 Sampson designat peccatorem ligatum.
xxvij G
 Sanctificatur ecclesia propter tria ix. A.
 Sanctificata est maria bis gradibus.
xxvij. U
 Sanctus quilibet habet speciale donū in sup
 lativo xi. ii. i
 Sancti intercedunt p nobis xij. B
 Sancti cognoscunt preces nostras a deo
ij. J.
 Sancti post se relinquunt hec xv. L
 Sanctos invocare debemus xv. y.
 Sanctis canonizatis solennitates facere pos-
 sumus xv. y.
 Sanctorum natalicia solēniter sunt celebra-
 da xv. L.
 Sanctorum iocunditas est magna. xxvi. A
 Sanguis xpi omnes liberavit a peccatis.
xliij. f
 Sanguis xpi habet tres effectus xliij. 3
 Sanguis cristi oblato an fuerit pti accep-
 tima xliij. y.
 Sanguis cristi effluens effusus xliij. 3.
 Sanguinis cristi memoriam habere debem?
xliij. C.
 Sanguinis cristi et sanctorum merita fluunt
 sicut hominem xliij. S.
 Quoties iulciat xliij. D.
 Sanguis humanus fecundat arborem. xliij. S.
 Sapientia mundi est vana xij. C. f
 Sapientie donum datum est cōtra debilita-
 tem intellectus xliij. 3
 Satisfactio pene est de tribus xij. S.
 Satisfactio non remittit offensam dei xij. D
 Satisfacere an quis possit in vita p mortali

xxij. B
 Satisfacere an aliquis possit in hac vita pro
 alio xxij. h.
 Satisfactio mala est i. C
 Scandalo occurrente an bonum sit omitti
 dum spirituale xij. J.
 Scientia nobilitat hominem xliij. f
 Scientiam triplicem amisit adam xxvij. B. C
 Scientia mundi vana xij. C. f
 Sciens proprie dicitur homo xliij. A.
 Scire non possunt demones secreta cordiū.
xij. A
 Scire nemo potest certe diem ultimi. xij. y.
 Scholaris pbatur humilitate xij. L.
 Scholaribus compatiendum est et eorum primi
 legum xxvij. G.
 Scriptura diuina an possit suspendi ad col-
 lum xxvij. y.
 Secreta non sunt pandenda xliij. D.
 Secretorum relator displicet xxvij. D.
 Secreta cordium an dyabolus sciat. xij. A
 Secularium vita an sit melior religiosorum
vi. D
 Seculi finem an quis sciat determinate
xij. y.
 Seminare hic debemus virtutes xij. A.
 Senator vnde dicitur xxvij. D
 Senes non tenentur ieiunare i. G.
 Senes a iunioribus iuuari debent lx. D.
 Senum incontinentia contemptibilis est
xxvij. A.
 Senectus in consilijs est utilis xxvij. D
 Sensus custodire debemus i. L. xliij. X.
 Sensualitas debet rationi obedire xx. A
 Sensualitas contrariam spiritui xxvi. D.
 Sententari nullus debet ad mortem ex con-
 fessis in tormentis nisi perseueret xij. f
 Septuaginta numerus est perfectus xliij. y.
 Septem dona spiritus sancti contra hec de-
 beat xxvij. 32
 Sequi debemus xpm xxvij. X. ii. U
 Sequi debemus sanctos in his xv. U.
 Seta punita vix ad salutem sufficit in O
 Seraphin significat deuotes contemplan-
 tios xv. J.
 Serpens habens bancalutium xxvij. D
 Serpens eneus significat catinum. xx. D.
 Seruant nobis angeli ii. U

Scilicet debemus christo. xlv. **III.** pro/
 pter tria xlvij. **III.**
 Servi boni sex sunt servitia. xlvij. **III.**
 Servi fidelitas probatur xlvj. **III.**
 Servitor christi hec debet habere xlvij.
III.
 Servus inobediens domino in illicito ma/
 dato non e peior us xlvij. **y**
 Servus vnde dicatur. xlvij. **Z**
Et. xlvij. A
 Servum peccatum facit xlvij. **Z**
II.
 Servitus peccati e cauenda propter hec. xlvij. **A.**
 Servitutem ebrietas facit xlvij. **B.**
 Servitus morti comparatur xlvij.
Z
 Servus non potest accipere ordines nisi
 manu missus xlvj. **D.**
 Servorum infidelium dispensatorum plu/
 ra sunt genera xl. **II.**
 Signa quandoq; ostendunt euentus ma/
 los. xxxvij. **D.** xxx. **J.**
 Signa aduentum domini preconizant. xxi. **E.**
 Signa communia tenetur quis ostendere in
 imico xxi. **J.**
 Signare ornamentis ecclesiam an sit pecca/
 tum iij. **III.**
 Signatos signo crucis non ledit diabolus
 xlvj. **D.**
 Signorum in morte christi moralizatio.
 xlvij. **A.**
 Simonia committitur sola intentione. iij.
III.
 Synus abrahe quid sit xlvij. **X.**
 Sinitur christus in cruce ad hec xlvij. **A.**
 Sobrietas a multis malis preseruat. xxx.
I.
 Sinitre debemus ad fontem gratie. xxxij.
A.
 Societas malorum e fugienda xlvj. **S.**
 Societas diaboli mala e xlvij. **B.**
 Socrates abiicit aurum. i. **A.** Cuius humili/
 tas ij. **J.**
 Socrates e interemptus ab idolatriis. viij.
B.
 Sol facit omnia ridere xxx. **X.**

Sol signat papam. v. **B.**
 Solis eclipsis qualis fuerit in morte christi
 xlvij. **A.**
 Solemnitates sanctorum sunt celebrande.
 xlv. **I.**
 Solemnitates sanctorum nulla voluptate de/
 bent debonesari xlv. **X.**
 Sollicitudo est quadruplex i. **II.**
 Sollicitudo mulierum e commendabilis.
 xxxvi. **A.**
 Sperare debemus in sanctam trinitatem.
 vij. **Z.**
 Sperare nullus debet sine meritis precede/
 ribus xl. **J.**
 Sperantes medicus facilius curat. vij. **Z.**
 Spes vescit et cibatur christum xl. **B.**
 Spiritus sancti dona xlvij. **Z.**
 Spiritus sanctus animam diligit singulari/
 ter et communiter. ix. **A.**
 Spiritus sanctus an sit in homine nemo scit
 communi lege ix. **D.**
 Spiritus sancto attribuitur incarnatio pro/
 pter hec xxxvi. **III.**
 Spiritus humanus per peccatum inficitur
 in potentis intellectiva voluntas et operati/
 na. i. xlvij. **Z.**
 Spiritualia sunt temporalibus preponenda
 vij. **E.**
 Spiritualia opera de necessitate salutis no
 sunt obmittenda apert scandalum xxi. **J.**
 Sponsa christi debet christum imitari ad cenam
 xl. **D.**
 Sponsa debet habitare cum christo. xxx. **II.**
 Sponsa christi peccando facit contra tria bo/
 na matrimonij xlvij. **III.**
 Stadium dicitur tale xlvj. **D.**
 Status beatitudinis excedit statum immo/
 centie xlvj. **D.**
 Status altus est periculosus xlvj. **I.**
 Status ecclesiasticus vilipenditur v. **E.**
 Status clericorum talis debet esse v. **E.**
 Status quis melior an religiosorum vel lai/
 corum vi. **D.**
 Statuta laicorum clericos ligare no possunt
 vi. **A.**
 Statuta laicorum hec habere debent. xxi.
A.
 Statuta coniugatorum tria sunt. xlvij. **y**
b v

Stelle cadentes significant christianos. v.
 Steriles mulieres reprobantur. xv. R.
 Stetit iesus in medio tripliciter. xlvij. F.
 Strolam nouam dat deus penitenti. xvij. Q.
 Stomachus euacuari debet. xvij. A.
 Stultus impetrauit rationis legem. xvij. C.
 Subdiaconus potest predicare. xvi. R.
 Subditus an debeat in omnibus obedire. xi. A.
 Subditus debet cedere superiori. xi. D.
 Subiectio ordinata est in beatis. x. D.
 Subiicere se ex humilitate omnibus an liceat. xij. R.
 Subuenire debemus parentibus in purgatorio. ij. B.
 Subuenire debemus pauperibus. iij. B.
 Subuenire debemus proximis in tribus. xxi. D.
 Suffragium est quadruplex. ij. C.
 Suffragium a malo factum an valeat. ij. D.
 Suffragia hos iuuant. v. B.
 Suggestit diabolus mala. xlvij. D.
 Suggestioni debemus resistere. xxi. R.
 Superbia causat heresim in multis. xxvi. y.
 Superior sic viuere debet. xxiij. C.
 Superior comparatur capiti. xi. A.
 Spiculatori. v. C.
 Superiori obediendum est. xi. R.
 Superiores comparantur vulpi. xxiij. B.
 Surrexit xps tertia die ppter hoc. xlv. D.
 Surgere debet peccator a peccatis. viij. D.
 Surgere non potest peccator sine gratia. xxiij. C.
 Solum ad deum debemus corda dirigere. xlv. y. xxi. A.
 Solum ad deum debemus respicere. ij. y. Z.
 Suscitatio impij est maior q̄ creatio celi. xvi. C.
 Suscitatio impij quattuor requirit. xvi. F.

Tabernacula

tria sunt christi. ii. C.
 Tacere voluntatem an sit equa

le peccatum quale sit loqui mendacium. xxiij. D.
 Tactu christus probauit resurrectionem. xlvij. D. E.
 Tardatio executionis testamenti preiudicat anime testatoris. xxi. R. S.
 Temerarij mali iudicant bono. xvij. Z.
 Temporalia non habent fidelitatem et sunt periculosa. i. B.
 Temporalia sunt spernenda. viij. R.
 Temporalia dantur reprobis habundanter. xxi. B. B.
 propter hoc. xxi. D.
 Temptatur christus a diabolo. iij. B.
 Temprantur tria genera hominum. iij. R.
 Temptatione permittit deus propter hoc. iij. D.
 Temptator est debilis. iij. C.
 Temptationem tripliciter euadimus. xxiij. R.
 Templum materiale corpus christi in vte ro significat. xvi. R.
 Tempus computare debemus quotidie. xvi. Z.
 Tempore pacis et otij multa mala fiunt. xxi. B.
 Terra per tria mouetur. xij. S.
 Terram se esse homo cogitare debet. xvij. C.
 Terrena sunt postponenda celestibus. viij. C.
 Testamenta exequi debent quantoties. xxi. R. S.
 Testis falsus grauiter peccat. xxiij. C.
 Testificari possunt audita et visa. xij. R.
 Theodosius imperator legem dedit patientie. xxi. C.
 Theusificare debemus. i. D. A. Q. Et i. tri bus.
 Thesaurus ecclesie quis sit. ix. X. et ynde pueniat.
 Thesaurus indulgentiarum. xxiij. X.
 Tyberius imperator conuicta non reluctabatur. xxi. C.
 Timor est custos anime. xvi. R.
 Timor humanus est damnosus. xxiij. B.

Timor humanus an equaliter excuset peccatum xxxij. D

Timor servilis an sit donum dei xlv. C

Timor mortis fructus ē xxx. C

Timor filialis ē donū spiritus sancti xlv. B

Timere debemus amissionem spiritus sancti xlv. B

Transfigurat deus hominem ad imaginem eius x. D

Tribulatio est pabulum consolationis iustorum xxxij. A

Tribulatione probatur homo iij. D

Tribulatio ē culpa dimittitur beatitudo acquiritur xxxix. Z

Tristabatur xps in morte ⁊ non virginis xliij. D

Trinitas sancta est fundamentum nostrum viij. A

Trinitas sic describitur seu probatur viij. C

Trinitas tota operata ē incarnationem xxvi. D

Turris significat viduam xxxix. R

In gloria ē

de tribus xij. B

Gloria transibit xxvi. D

Gildescit C. xxxix. P

Glanitas mundi ex tribus cognoscitur xij. D

Gallus tenetur cum domino bellare xlv. P

Gallus tenetur cum domino bellare xij. A

Gendere omnes volunt care ⁊ vile emere xl. y

Gelatur corpus christi propter hoc xliij. J

Genditor an debeat patefacere occultum defectum vi. D

Gendicare an licet carius xl. y

Genditio an sit illicita propter defectū vel latentem bonitatem xvi. J

Generati non debent reliquie ignote xlv. Z

Gerba ociosa deus iudicabit xi. R

Gerba nostra debent esse humilia. xi. D

Gerba mollia frangunt iram xix. I

Gerbū dei ē attente audiendum xxv. F

Gerbum dei debet bene manifestari xxv. F

Gerbum dei necessarium est ad salutem xiiij. R

Gerbum dei dispositis solum ē predicandum xviij. T

Gerbum dei etiam a minimis prolatum nō ē contemnendum xij. D

Gerbum dei p tria expellit diabolum xviij. A

Gerba dei patienter toleranda sunt xiiij. E

Gerecundia honesta ⁊ humilitas custodiunt virginitatem xxviij. y

Geritas est dicenda secundum congruentiam xii. R

Geritas dicenda est pietate xxviij. D

Geritas est moneta dei xxviij. P

Geritas cōparatur aque benedictę xix. C

Geritas vite facit credulitatem xxviij. C

Geritatem tacere an sit equale mēdatio xij. y

Geritis purpurea et bisina quid sit xxvi. P

Geritis purpurea est regalis

Ulestem aurea vel purpurea nemo nisi prin-
ceps portare debet

xxviij

Ulestris sordida quandoq; tactantiam habet

xxix

Ulestrimentum triplex habuit christus. iij

z

Ulesitu non e glorandum

xx

Uletula putat se equitare super bestia. xlvij

z

Uetula detractrix lupo antiquo compara-

tur

xx

Uia recta ad celum e bec

xl. R. T.

Uia ardua et difficilis exemplum

vi. G

Uia huius mundi e periculosa

xxi. C

Uia directa e ambulanda

xlvi. G

Uicinus debet esse talis

xxix. I

Uicinus in domo non debet nocere alteri.

xxviij. D

Uitium occultuz rei an vendens debeat pa-

tesfacere

vi. G

Uitia ieiunio comprimuntur

i. C.

Uidere debemus iuxum in deum

ij. y

Uidere debemus iuxum in tab.

xxviii. I

Uidens sacramentum eucaristie in peccato

xlvi. U

mortalis existens an peccet

xxix. I.

Uidua hec facere debet

xxix. I

Uidua ex tribus fiebat filium

xxix. I

Uidualis status est commendabilis.

xxix. I

Uigilare debemus

ij. D.

Uigiles quid custodire debent

xxix. C.

Uilitas hominis e bec

xlvi. G.

Uincitur diabolus tripliciter

xxix. R

Uindicta quandoq; e laudabilis

xxix. C

Uindicat deus violentiam factam pauperi

xl. D. R

Uindictam non debet verberatus querere

xxix. C

Uinea xpi e anima

xxvi. I

Uinea est xpianis commissa

xx. X

Uinum quare in qua dragesima no interdi-

citur

i. R

Uinum an debeat potari.

xxix. R

Uinum vendens mixtum aqua peccat

vi

Uirgas posuit iacob ad carnalia

viij

Uirgilius laudat virginem gloriosam

ix.

Uirgo hebraice scribitur balma

xxi

Uirginitas est status excellentissimus.

xxv.

Uirginitas Marie salua permansit parien-

do

v. X

Uirgines fecundiores sunt maritatis

xx

Uirgines replent paradisum

xxv

Uirgines non debent se ornare

xxix

Uirgines mundi carent verecundia

xx

Uir uxorem percuciens punitur sic

xxviij. C

Uirtutes felicitatem prestant

i. I

Uirtutes induunt animam

i. S

Uirtutis premium est bonor

xxix

Uirtutes theologice inducunt xpm ad cena-

culum

xl. D

Uirtutes cardinales roborant contra quar-

tuor temptationes

xxviij. R. I

Uirtutes dona et beatitudines an idem sint

xl. D

Uirtutes necessario ad salutem restituntur

penitenti

xxvi. D

Uirtutes sunt diligende propter bec.

xxix

Uirtutis actum facit quandoq; quis sine

virtute tripliciter

xl. I

Uirtutum opera no sunt a natura sed dono

xxviij. D

Uita testificari possunt

xlvi. R

Uisione consistit beatitudo

i. D

Uita sancta haberi debet

xxviij. R

Uita xpi an debuisti esse solitaria vel comu-

nis

xxviij. R

Uita ecclesiasticorum

v. C

Uita xpianorum est latior alijs

xi

Uita contemplatiua an possit simul stare e ci-

uita actiua

xxi. X

Uita nostra assimilatur peregrinationi

xlvi

Uitis ecclesie est xps

rv. D

rientes an possint iuuare mortuos. ij. f.
 Uiuens an possit sanificare pro mortuo. xij. k.
 Uingentum triplex. xl. k. l.
 Unicornis capitur in gremio virginis. xliij. d.
 Unus deus sic ostenditur. viij. A. B.
 Vocalis oratio quare est inuenta. xij. E.
 Vocat deus per tres nuncios. xvi. A.
 Vocat deus ad penitentiam. xij. Q.
 Vocat deus ad sequelam. xxxij. X.
 Vocant nos deus et dyabolus. xli. l.
 Volare debemus in deum. xxxvi. D.
 Voluntas est imperatrix. xli. S.
 Voluntas instat iudicis corripitur. xli. S.
 Voluntas in grauioribus facto reputat. xxxvij. 3.
 Voluntas peccatum et operis an sint vnum. xxxvij. 3.
 Voluntas libera angelorum inchoauit perfectionem tali modo. xlix. f.
 Voluntas propria est rationi subijcienda. xx. S.
 Voluntas actus an aggrauat peccatum. xxxvij. A.
 Voluntas carnalis impedit incipientes. iij. S.
 Votum addit boni operi. vi. d.
 Voto opus meritorium factum melius est si ne voto. xx. l.
 Votum mutatum in melius est solum. xx. y.
 Vox creaturæ ad hominem est triplex. xij. Q.
 Usura committitur sola intentione corrupta. iij. A.
 Usura magna est christianorum. l. G.
 Usura an aliquo casu liceat recipi. l. B.
 Uterus virginis fuit thalamus christi. xliij. d.
 Utilitas sacramentorum est hec. ix. R.
 Uulnus interfecti sanguinem emittit in preterita vulnera. xxxviii. S.
 Uulnera tua a dyabolo accepit homo xlii. X.
 Uulneratio christi hec nobis contulit. xlii. U.
 Uulnerum christi fuit legio. xiv. E.
 Uulpi assumuntur receptores. xlii. d.
 Uxor debet eligi honesta. xlii. y.

Uxor per tria pacificat virum. lxxviii. l.
 Uxor nullus debet abuti. xlii. 3.
 Uxores lege nature non debent esse communes. xlii. d.

Utrum accidia

sit peccatum mortale. xlii. S.
 Utrum adulteria laus sit semper mortalis. vi. R.
 Utrum adulterando vir grauius peccet muliere. xxxvi. S.
 Utrum angelica custodia vniuersi debetur. xv. f.
 Utrum angelus damnatione custodiri incipit de seculo. xv. l.
 Utrum angelo ex salute custodiri accidat aliud quod gaudium. xv. d.
 Utrum anime defunctorum vniuersi exeat habitacula. v. d.
 Utrum anime defunctorum iuuant a uiuentibus. iij. f.
 Utrum anima christi cognoscat omnia que cognoscat verbum. xli. d.
 Utrum anime preiudicet solatio exequiis testamenti. xxx. R. S.
 Utrum apparuit christus primo matri. xlv. A.
 Utrum appetens honorem sit in suam damnationem. xxxix. d.
 Utrum appetens beatitudinis sit omnibus inanis. xlii. S.
 Utrum argui possit deus de aliqua negligentia. xlii. d.
 Utrum attentionem verborum in oratione oporteat esse. xlii. G.
 Utrum auaricia semper sit peccatum mortale. xlii. d.
 Utrum audacia omnis sit virtus. l. A.
 Utrum beatitudinem in generali appetens que mereatur. xlii. l.
 Utrum beati compatiantur parentibus damnatis. i. S.
 Utrum beati exant celum videre penam damnatorum. xlii. d.
 Utrum beati celum possint exire. v. d.
 Utrum beatitudines et dona differant. xlv. d.
 Utrum bellanti liceat incedere et effundere sanguinem. xxxii. G.

Utrum bona spiritalia sint propter scandalum omittenda .xli. J.

Utrum bona facta ex voto sint meliora huius que fiunt sine voto .vi. J. D. x. T. U.

Utrum capite sententia fuerit iusta .xli. y.

Utrum carius liceat vendere quam emere .xl. y.

Utrum cartaz quis poterit ad collum suspendere pro cura egritudine .xvi. y.

Utrum cibus omnis sit licitus .xli. k.

Utrum cibo immiscere cineres fuerit in sanctis laudabile .xli. S.

Utrum clauces ligandi et soluendi omnes sacerdotes equaliter habeant .x. k.

Utrum cogitatio praua semper sit mortalis .xli. S.

Utrum cogitationem malam dyabolus possit imprimere .xli. S.

Utrum cogitationes secretas cordis dyabolus cognoscat .xli. S.

Utrum comedens secundum appetitum et delectationem carnis peccet mortaliter .xli. S.

Utrum concipiendo ipsum mente mater cristus plus meruit quam concipiendo corpore .x. S.

Utrum confessio sola cordis sufficiat ad salutem .xli. S.

Utrum cognoscere quis se possit habere spiritum sanctum .x. S.

Utrum communia omnia sunt habenda lege nature .xli. S.

Utrum communicandum potius sit in cena domini pasceve vel sancto pasce .xli. S.

Utrum communicans scienter in peccato mortali veraciter corpus cristus accipiat .xli. S.

Utrum communicans precepto ecclesie conscius tamen de peccato peccet mortaliter .xli. S.

Utrum communicare liceat quondam peccatis .xli. S.

Utrum furtum contra conscientiam sit semper mortale .vi. S.

Utrum construere precedat destruire .xli. S.

Utrum contemplatiua vita et actiua sunt sunt stare .xli. S.

Utrum contrahens matrimonium propter turpem causam teneat et utrum peccet .xli. S.

Utrum contritio sola cordis sufficiat ad salutem .xli. S.

Utrum contritio quantumcumque parua sufficiat pro quantumcumque peccato magno .xli. S.

Utrum contritus integraliter sed partialiter confitens peccet communicando .xli. S.

Utrum contumeliam debeat quilibet patienter sustinere .xli. S.

Utrum conuersus deus magis diligat quam suum .xli. S.

Utrum corrigere possit quilibet alterum ex caritate .xli. S.

Utrum corpus cristus videns in peccato mortali peccet .xli. S.

Utrum corpus cristus veraciter sumat in peccatore .xli. S.

Utrum corporalis immundicia impediatur solutionem corporis christi .xli. S.

Utrum culpa sit per passionem cristus plene remissa .xli. S.

Utrum culpam frequenter iterata deus remittat .xli. S.

Utrum culpa remittatur sine infusione gratie .xli. S.

Utrum culpa prius remittatur quam gratia in fundat .xli. S.

Utrum dammandi plures sint quam saluandi .xli. S.

Utrum damnatus vnquam possit exire infernum .xli. S.

Utrum damnatorum pena suffragiis mitigetur .xli. S.

Utrum damnatorum remissio sit grauior pena quam ignis .xli. S.

Utrum damnatorum pena sit grauior pena demonum .xli. S.

Utrum dare aliquid vel recipere liceat per sacramentum .xli. S.

Utrum debitor maior sit presertim quam reuans .xli. S.

Utrum defunctis prosint suffragia viuentium .xli. S.

Utrum demones cruciantur igne infernali .xli. S.

Utrum demones possint habitare in corporibus hominum et eos vexare .xli. S.

Utrum demones possint scire cordis secreta .xli. S.

Utrum demones liceat adiurare .xli. S.

Utrum detractor vel audiens detractione
peior sit ⁊ maioris culpe xxxiij R

Utrum deus misereatur omnibus peniten-
tibus xxxiij S

Utrum dictum contra conscientiam sepe
sit mortale vi S

Utrum dies vltima sciri possit ab aliquo
iij y

Utrum dilatio executionis testamenti pre-
iudicat anime testatis xxy Q

Utrum dilectio inimici sit maioris meriti
ij S

Utrum dispositio in anima precedat in-
fessionem gratie xxyi S

Utrum dolor christi fuerit acerbissimus.
xxyvii. S.

Utrum dolor matris christi in passione ex-
cessit omnem dolorem nostrum xlv S

Utrum dolor fuerit verus i christo xxyvii
R

Utrum dominium rerum temporalium sit
a natura xliij R

Utrum dona spiritus sancti differant a be-
nignitatibus xlv S

Utrum ebrietas semper sit mortale pecca-
tum xliij S

Utrum egenis ⁊ pauperibus involuntari-
is sit subueniendum xliij R

Utrum elemosinarum largitor debeat habe-
re differentiam personarum iij S

Utrum quis valeat emere vilius ⁊ vende-
re carius xl y

Utrum essentia diuina representat mala.
xi S

Utrum eucaristia quere corpus christi co-
municare

Utrum excommunicando pro re temporali
iudex excedat modum xix S

Utrum excommunicato licet aliquo modo
participari xxx. S.

Utrum executores teneantur in anno exe-
cutionem complere xxy S

Utrum fides intellectu ordine nature pre-
cedat charitatem xl S

Utrum fornicando vir plus peccet q̃ mult-
er ceteris paribus xxxi R

Utrum gloriam humanam appetens sit de-
stinau dammandorum xxxix S

Utrum gratia prius infundatur q̃ dispo-
natur anima xxyi S

Utrum gratia requiratur in iustificatioe im-
pii xxyi S

Utrum deus habitet in diabolo ix S

Utrum habitare possint demones cu homi-
nibus xij S

Utrum deus plus diligat angeluz q̃ homi-
nem xliij S

Utrum homo nihil sibi conscius obligetur
ad aliqua xxi R

Utrum vnus homo plus inclinetur ad vi-
cia q̃ alter xxiij S

Utrum homo moriatur in meliori statu
vi S

Utrum homo debeat se alteri subdere i bu-
militate xliij R

Utrum omnes ieiunare teneantur indiffe-
renter i S

Utrum ignis infernalis magis cruciet q̃ ver-
mis xlv S

Utrum incarnatus fuisset christus si homo
non peccasset xxyij y

Utrum incarnatione lucifer cognouerit an-
te casum iij R

Utrum infidelis sit potius informandus q̃
fidelis xviij. r

Utrum inimicis teneamur signa charitatis
ostendere xxxij S

Utrum immundicia corporalis communio-
nem impediatur xliij S

Utrum innocens plus obligetur deo q̃ lap-
sus xxyij S

Utrum impij iustificatio sit maior q̃ celi cre-
atio xlixi S

Utrum ypocrita semper peccet mortaliter
iij S

Utrum ira sit grauissimum peccatum
xix S

Utrum iudeos perfidos debeat subfinere
ecclesia r y

Utrum iudex auferendo vitam propter rez
temporalem excedat xix R

Utrum iudex potius debeat facere iusticiaz
q̃ misericordiam xliij S

Utrum iudex dans sententiam mortis dica-
tur homicida xxyiij S

Utrum iudicare quis possit proximum suu
xix R

Utrum iuramentum plus obliget q̃ voti
xl R

Utrum iustificare impium sit miraculosum

xxx **P**
 Utrum iusticia dei excedat misericordiam
 eius **vij** **7**
 Utrum laicoꝝ statuta obligent in foro p̄dicte
 scilicet ecclesiasticas personas **xxi** **A**
 Utrum laudare nomen proprium sit pecca-
 tum **xx** **Q**
 Utrum laudare hominē sit mortale **vi** **R**
 Utrum lex noua grauior sit veteri **xxvij** **S**
 Utrum liberare fuerint aliquę anime de in-
 ferno **xlviij** **U**
 Utrum laicus possit predicare **xxvi** **Q**
 Utrum lucifer vidit datē cēntiam dei **liij** **A** **S**
 Utrum ludus hominis sit illicitus **vij** **7**
 Utrum magica ars sit licita **xxvij** **r**
 Utrum magdalena peccauerit opere **xxvi** **f**
 Utrum malorum suffragia valeant **ij** **D**
 Utrum mendacium loqui et veritatem ta-
 cere sit equale peccatum **xxviij** **S**
 Utrum metiri liceat aliquo modo **xxviij** **A**
 Utrum mihael realiter pugnauerit cum lu-
 cifero **xxix** **E**
 Utrum matrimonium contractum propter
 turpem causam teneat **xxij** **Z**
 Utrum minister sit peius inobediēs de
 illicito **xxij** **7**
 Utrum moralia sine fide iustificent **xxvij** **G**
 Utrum moriendi necessitas fuerit i christo
xxij **3**
 Utrum mortuus fuisset christus semio si vi-
 olenter occisus non fuisset **xlviij** **S**
 Utrum mortuis possint viuētes subue-
 nire **ij** **f**
 Utrum mortale peccatū habens possit ora-
 re pro alijs **ij** **D**
 Utrum mortale viciū sit grauius altero **xxi** **T**
 Utrum mundi finem quis certe scire possit
ij **7**
 Utrum natura dei dominium rerum remi-
 poralium **xxij** **T** **U**
 Utrum nigromantia sit ars licita **xxvij** **G**
 Utrum obediendo ecclesie consolat de pec-
 cato communicans peccet **xxvij** **P**
 Utrum obedire debeat hō homini **xxij** **A**
 Utrum obedientiam transgrediendo in il-
 licitis seruus sit peius **xxij** **7**
 Utrum obedire debeat filius patri exun-
 do religionem vt ei subueniat **xxi** **G**
 Utrum obfinatione peccatoris angel⁹ de-
 serat custodiam **xx** **G**

Utrum occidere possit iudex hominē pro
 re temporalī **xxi** **R**
 Utrum opera vicia ex peccato mortificata
 per penitentiam reuiuiscant **xxvi** **A**
 Utrum opera in mortali facta ad aliquid
 valeant **xxvi** **A**
 Utrum opera spiritalia sint propter scian-
 dalum obmittenda **xxi** **J**
 Utrum opus sinistra intentione factum va-
 leat **i** **D**
 Utrum opus factum contra conscientiam
 sit mortale **vi** **S**
 Utrum opus ex voto factum sit magis me-
 ritorum **vi** **P** **xx** **T**
 Oratio debeat esse semp vocalis **xxij** **E**
 Oratio debeat semp ēē intenta **xxij** **G**
 Utrum ornamenta ecclesiastica possint ar-
 mis signari sine peccato **liij** **S**
 Utrum ornatus mulierum vnq̄ possint ex-
 culari a mortali **xxij** **f**
 Utrum paties i aduersis sp̄ mereat **xxvij** **U**
 Utrum penes sint extraneis p̄ferendi **xxvij** **U**
 Utrum passio christi fecerat remissionem
 plenam **xxix** **U**
 Utrum pater celestis dāns filium in redē-
 ptionem dicatur redemptor **xxix** **7**
 Utrum pauperibus inuoluntarijs danda
 sit elemosyna **xxij** **R**
 Utrum vnum peccatum consummat⁹ sit
 grauius altero **xxi** **T**
 Utrum peccata mortalia habens eius va-
 leant suffragia **ij** **D**
 Utrum peccata mortalia sit satisfactio i hac
 vita **xxvij** **D**
 Utrum peccata dimissa et iterata oporteat
 confiteri **ij** **D**
 Utrum peccatum frequenter iteratum de-
 us dimittat **xxij** **C**
 Utrum peccata relucant in essentia diui-
 na **xxi** **J**
 Utrum peccator possit vincere dyabolum
 sine auxilio gratie **xxij** **S**
 Utrum peccator ad tantam gloriam resur-
 gat de quanta cecidit peccando **xxvi** **D**
 Utrum peccatoꝝ quilibet possit se humi-
 liando nominare **xxvij** **D** **ij** **D**
 Utrum penalitates sint a natura seu a pec-
 cato **xxix** **r**
 Utrum pena purgatorij sit maior quacun-
 q̄ mundi **v** **R**

Utrum pena damnatorum suffragijs miti-
 getur v. S
 Utrum pena eterna debeat dari pro m orta
 li peccato r. S
 Utrum penitentia sera valeat. iij. S
 Utrum penitentem de plus diligat q̄ sem
 per beneficientem xvij. R
 Utrum penitens telenatus plus deo obli-
 getur q̄ innocens p̄seruatus. xxvj. S
 Utrum penitenti restituantur omnes virtu-
 tes perditæ per peccatum. xvi. S
 Utrum perfectus debeat quidie cōicare. xvij. S
 Utrum perfectio citius habeatur per depo-
 sitionem q̄ per appositionem xij. C
 Utrum pigritia sit morale peccatum. xij. S
 Utrum possessio rerū spaliū sit a natura. xij. T
 Utrum possidere possit quis rem quasi pro-
 priam xij. C
 Utrum potentiam peccandi cōsilius habu-
 eat. iij. T
 Utrum potestas ligandi ⁊ soluendi sit equa-
 lis omnibus sacerdotibus. ii. R
 Utrum precepta legis veteris iustificauerit
 seruantes xvij. A
 Utrum predicator peccator peccat predica-
 do xvi. S
 Utrum predicator teneatur facere ea que p̄-
 dicat xvi. S
 Utrum predicare possit laicus. xvi. S
 Utrum p̄elatus ppter persecutionem malorū
 debeat fugere manus inimicorum. xxiij. R
 Utrum p̄eliū angelorum fuerit reale. iij. C
 Utrum p̄sumptio sit peccatum. xi. S
 Utrum p̄dignus sit p̄ior tenaci auaro. xxiij. S
 Utrum p̄prietas rerū spaliū sit licita. xij. C
 Utrum puniri possit vnus p altero. xvij. Z
 Utrum purgatorium sit grauissimum ij. S
 Utrum rapina sit grauior furto. ii. C
 Utrum recipi possit aliquid pro sacramen-
 tis iij. S
 Utrum redemptor dici possit p̄ qui tradidit
 nobis filium in redemptionem. xxxij. Y
 Utrum redemptio aliqua sit i inferno. v. S
 Utrum reuerenti frequenter peccatum de-
 us indulgeat. vij. C
 Utrum religiosus non viuens secundū ba-
 bitum dicatur ypocrita. iij. C
 Utrum religio sit melior vita seculari. vi. S
 Utrum religio sit perfectior cum hominib⁹
 conuertiuntur vel in solitudine. xxiij. S

Utrum religionem erige debeat filius pre-
 cepto parentum vt eis subueniat. xxi. C
 Utrum remittere possit deus peccatum sine
 infusione gratie. xvi. F
 Utrum quis resistere possit temptationi li-
 bera sua potentia. xxiij. S
 Utrum resuscitatio spiritualis sit maior q̄
 corporalis. iij. S
 Utrum sacerdos in mortali celebrare possit
 ⁊ an eius oratio valeat. ij. D
 Utrum sacerdos peccet dando petenti pec-
 catori sacramentum. xliij. C
 Utrum sacerdotes habeant equalem pote-
 statem ligandi ⁊ soluendi. ii. R
 Utrum sacramentum eucaristie perfect⁹ quo-
 tidie possit sumere. xvij. S
 Utrum sacramentum sumens conscius de
 peccato obediendo ecclesie peccet. xvij. S
 Utrum pro sacramento possit aliquid dari
 vel recipi. iij. S
 Utrum saluandi plures sint q̄ dānadi. vi. C
 Utrum sanguinis cōsili oblatio fuerit patri
 acceptissima. xliij. Y
 Utrum quis possit satisfacere in hac vita p
 peccato mortali. xvij. A
 Utrum satisfacere possit quis i hac vita vn⁹
 pro alio scilicet mortuo. xvij. R
 Utrum secreta cordium dyabolus cogno-
 scat. vij. A
 Utrum seculi finem aliquis sciat. iij. Y
 Utrum senium incontinentia sit periculosior
 q̄ iuuenum. xxi. R
 Utrum signa teneatur quis inimico ostende-
 re charitatis. xxiij. Z
 Utrum signo aliquo possit quis scire se ha-
 bere spiritum sanctum. ij. D
 Utrum spiritualia quis obmittere debeat
 propter vitandum scandalum. ii. Z
 Utrum statuta laicorū ligent ecclesiasticos. ii. A
 Utrum subditus teneatur in omnibus obe-
 dire superiori. xi. Z
 Utrum subiacere quis debeat omnibus bu-
 militare. xij. A
 Utrum suffragium peccatoris valeat. ij. D
 Utrum suffragiū viuenti valeat mortuis. ij. F
 Utrum suggestio mali semper sit mortalis. xxiij. S
 Utrum tacere veritatem sit tale peccatum si
 cut mendacium. xxiij. S

Utrum tardatio executionis testamenti testatoris anime preiudicet. **xxv R**

Utrum temporalium rerum possessio sit a natura **xxij T**

Utrum tenaces peiores sint prodigis. **xxij S**

Utrum timor humanus aliquo modo peccati excuset **xxij S**

Utrum timor secularis sit donum dei. **xlvi E**

Utrum venditor debeat patefacere defectu rei occulte. **vi Oj**

Utrum venditio sit illicita propter defectu rei vel latentem bonitatem **vi S 3**

Utrum verba divina liceat suspendi ad colum cā sanitatis. **xxij y**

Utrum vermis pena sit grauior igne. **xxv S**

Utrum veritatem tacere sit equale mendatio **xxij S**

Utrum videns christi corpus in mortali peccato peccet **xlj G**

Utrum vinum liceat potare. **xxij R**

Utrum virtutes cardinales dona et beatitudines sint idē. **xlvi D**

Utrum virtutes amisse per peccatum restituantur penitenti **xxvi S**

Utrum vita christi debuerit esse solitaria. **xxij R**

Utrum vita cōtemplatiua et actiua possint simul esse. **xxi E**

Utrum vita hac possit aliquis satisfacere per mortali. **xxvj S**

Utrum viuētes possint iuuare mortuos. **ij S**

Utrum ultra sortem quis possit aliquo modo recipere **x S**

Utrum voluntatis peccatum et operis sint idem **xxvj 3**

Utrum voluntatis peccati actus aggrauet **xxvj S**

Utrum volens quod deus vult velle semper per bonū velit. **xxvj S**

Utrum opus voto factum sit melius sine voto. **xx T 3**

Utrum usura possit aliquo casu recipi **x S**

Utrum vltus vini liceat **xxij R**

Utrum vxores lege nature debeant esse communes. **xxvj Oj**

Utrum indiguerit angelorum custodia. **xx T**

Utrum necessitate habuerit moriēdi. **xxj S**

Utrum mediator fuit secundum deitatem. **xxvi S**

Utrum christus potuerit peccare. **xx T**

Utrum christus in passione verum dolorem habuerit. **xxvj S**

Utrum christus in triduo fuerit homo. **xxvi S**

Utrum ypocrita dicatur clencus non viuens secundum habitum et consuetudinem. **ij E**

Utrum ypocrita ostēdes exterius quod interius non est vel simulans sanctitatem quam non habet peccat moraliter semper **ij S**

Christus incarnatus

natus an fuisset si homo non peccasset. **xxvj y**

Christi caro obnoxia fuit a peccato antequam conciperetur **xxvi R**

Christi membra fuerunt in utero virginis parumissima **xlj S**

Requieuit in virginali thalamo **xxij S**

Christus in utero virginali hūit omnes scientias **xlj S**

Christus creuit in sapientia hūit **xlj S**

Christus tripliciter nascitur **vij S**

Christus nascitur sine corruptione virginis **v y**

Christus in utero virginis comparatur radici. **R**

Christus penales affumpsit propter heresim **S**

Christus actiuam et cōtemplatiuam habuit vitam **xxi G**

Christus comparatur pellicano **xlj G**

Christus comparatur agno propter tria **xlj S**

Christus comparatur yridi **xxi E**

Serpenti eneo **xxi S**

Christus assimilatur luci propter tria **xx S**

Christus habitauit nobiscum propter amorem **xxi S**

Christus per presentiam est vtilis **xx S**

Christus saluat et gubernat **xx Oj**

Christus in utero virginis tria mira fecit **v y**

Christus signatur per codrum regem liberatoris **vi G**

Christus vocauit nos personaliter et verbaliter **xxi S**

Christus vocat ad penitentiam **xxij S**

Christus est fons aque viuē **xxij y**

Christus est lapis reprobatus **xxvi G**

Christus temptatur a diabolo **iiij S**

Christus an hūerit necessitate moriēdi **xxi S**

Christus est vita propaginata. **xxvi S**

Est dominus **xxviij Oj**

Christus mediator: est secundum humanā naturā. **xxvi S**

Christus an poterit peccare. **xx T**

Christus excusauit magdalenam ab his. **xxvi S**

Christus exaltatus est in cruce in signum charitatis **xxvj S**

• Xps debuit populum liberare propter tria.

xxvi. G.

Xps accepit primo honorem ⁊ post confusio-
nem

xxix. S.

Xps designat p hercule forte.

xxx. r.

Xps i passione vix dolore habuit.

xxvii. H.

Xps derelictus est a patre sic.

xxviii. J.

Xps in orto capi voluit propter bec.

liij. E.

Xps cur trislabatur de morte ⁊ non marty-
res

liij. D.

Xps debuit videri tripliciter

xxvii. H.

Xps in cruce tria genera hominum agnuit

li. S.

Xps tria docuit contra tres errores.

li. G.

Xps in cruce moriens tria fecit

liij. B.

Xps totus nobis utilis fuit

li. L.

Xps moriendo nobis immortalitatem de-
dit

lvi. D.

Xpo dormiente in cruce formata est ecclesia

lv. O.

Xps per passionem meruit nobis vitam eter-
nam

xxij. D.

Xps per passionem dedit sacramentis effica-
ciam

ix. R.

Xps an senio mortuus esset si non violenter
occisus fuisset

liij. O.

Xps instituit eucaristia propter bec.

xxv. J.

Sacramenta propter bec.

xxv. B.

Xps resurgere debuit propter bec.

lv. L.

Xps sicut in medio discipulorum tripliciter

lvij. F.

Xps consistit in medio virtutum.

xxix. L.

Xps semp fuit presens discipulis.

lvij. Y.

Xps deuote innocatus confortat

ij. Z.

Xps inuocatus noie filij exaudit.

vij. U.

Xps docuit sic querentare ecclesiam.

lvij. B.

Xps dispositam ecclesiam tripliciter ingre-
ditur

xxvi. C.

Xpus dum sentitur in anima dilatur delu-
derium

lvij. B.

Xpus abscondit se a suis ppter bec.

lvij. Y.

Xpum concipimus per bonum affectum.

vij. H.

Xpus in triduo non fuit verus homo.

xxv. J.

Xpiani auerterunt se a recta via

v. E.

Xpiani non debent habere cu iudeis.

xxij. G.

Xpiani die dominico non debent volupta-
ti viuere

lv. U.

Xpianis e ortum signum victutis

xxi. L.

perces pphilosophus inuenit ludum schach-

orum

xxv. T.

De amali non

est in eentia diuina

xi. J.

ydce in essentia sunt idem sed in

ix. L.

creaturis sunt alie ⁊ alie

ix. L.

ydolatria paganorum est mala

xi. B.

ymago peccati sic e

xxij. A.

ymago ebrietatis talis est

xxij. J.

ymago mortis

xx. E.

ypocrita sic dicitur

ix. E.

ypocrita ondit exte rius qd sit inter?

iii. B.

ypocrita an semper peccet mortaliter

iii. B.

ypocrita ne dicatur clericus vel religiosus

iii. C.

ysaac imolatio est figura passiois xpi

liij. O.

ysaac immolatio est figura renunciationis

xxiii. Y.

ysaac est figura resignationis temporalium

xxiii. Y.

ysaias lignea terra est occisus

iii. H.

Enophegia

quid sit

xxvi. U.

Zelus quere amor!

Zingulo militari priuari debet ebrius mi-
les

xxii. Y.

Zona abstinentie ⁊ corp⁹ domari

xxii. J.

Zorobabel pferat oib⁹ veritatem

xxvii. D.

Zorobabel pferat mulierem regi

liiij. D.

Quadragesimale

fratris Iohannis Gritsch ordis fiat mi
notum. doctoris extimij per totū tps anni
spaciū teleuens cum thematum euange
lioꝝ et epistolaz introductionibꝝ et tabula
peroptima Incipit feliciter.

Vim ie

iunatis nolite fi
ci sicut ypocri
te tristes. Ma
thci. vi.

¶ Scdm na
turales auri na
tale differt ab
artificiali. in b
q naturale fm

plateatū magnas habet virtutes quas ar
tificiale non habet. Nam si limatura auri na
turalis i quo vlt potu fumat pforat hoī vi
res naturales. ⁊ plūmī malos corpis hūo
res. Et fm auicē. pseruat. occultat. et re
tardat lepra hūi. qd artificiale qd alibi
misit opant ligaturo naturalis assimilef in
colore ⁊ exteriore apparētia. nullū tñ virtu
tis est nec nobilitas. sed plūmptiū ē expē
saz et pditionū laboris ⁊ tps. Sic vtutes
⁊ bona opa recta intēōe opata. vtpote ad
laude dei ⁊ salutem aie sunt magne virtutē
⁊ nobilitatē. Nam bona opa ad grāiā dispo
nūt in bono hoīem pforāt. retardāt lepra
pcti. ⁊ glām. pcurāt eternā. Ipsa vō bona
opa sinistra intēōe facta. pprie laudis vlt
monoz. ⁊ si exteriore appēntia appareāt me
ritoria. nihil tñ meret bñmīdis. nec vō sūt
accepta. sic dꝛ. puer. xv. Vltimē impioꝝ
abominabiles sunt vō vota iustoz placabi
lia. Neqꝫ ei vt bñ. iij. q. v. Scriptū est i
oīpotentis dei iudicio qd. fa quo tetur in
spiciē. fa q corde. Nūc em qd scriptū ē
gei. iij. Resperit dꝛ ad abel ⁊ ad munera
ei. ⁊ ad cayn aut ⁊ ad munera ei non resper
it. Reigitur deus munera et opa nra despi
ciat. et nos labores pdamur. sincerā inten
tōē deo offeram. qd bonat nos euāgelī
fā in verbis thematis. Veniunt vtz
existē in peccato mortali vlt faciens aliqd
opus te genere bonoz sinistra intentione.
frustret oī premio. ⁊ nihil mereat sua opa

tiōe. Et videt q nihil. iij. q. v. Scriptū
ē. vbi habet q dona iniquoz nō pbat alis
sim. ac respicit in oblationibꝝ eoz. nec in
multitudine sacrificioꝝ. ppiabit peccatis
eoz. In oppositū est bonū. iij. de p̄solatōe
Nullū bonū iremuneratū. Respondeo fm
bona venturā in. iij. sup sententias. vi. vte
ar. l. q. v. q homo qūcūqꝫ fuerit peccatoꝝ
nō debet desinere faciēdo bona. Sicut ieiū
nare. ppter deū. elemosinas dare. intrare ec
clesiā. orare et huiusmōi. Quia quādo ali
quid facis boni nō pōt esse sine aliq gta gra
tis data. q disponit de cōgruo. licet non de
condigno ad grāiā gratū facientem quaz
dñs aliquo mō acceptat. et si nō ad meritū
vite eterne. tñ ad aliqua bona huius vite
Ad auctoritatē allegatam dicendum q al
tissimū illa bona nō acceptat ad meritū vite
eterne nec ppiatur in eis q sūt mortua

Unde magister. iij. sūaz. vi. iij. c. ij.
facit differētiā int opa viua. mortua et vi
uificata dicens. q illa opa sola viua sunt q
in caritate sūt. Et illa opa si p sequētia pec
cata mortificāntur. p sequentem penitentī
am reuiuiscere pnt. ideo que mortificānt
p peccata sequentia nūcupant tunc mortifi
cata. Deinde dicit. Que vero sine carita
te sūt in peccato scꝫ mortali. dum perse
ueratur in illo. mortua et inania generant
Et concludit. Illenancꝫ iustoz est ⁊ nō pe
nitens. qꝫ sic cōmissa plangit. ⁊ plangēda
voluntate vel ope committere nō desinit
Ne ergo nostris laboribꝝ frustremur. debe
mus de peccatis penitere cum voluntate nū
quā peccandi et ad caritatem nos p opera
virtutū disponere ad grāiā. Quantū igit
ad expeditōē et diuisionem euāgelij tri
partit tam sensus literalis qꝫ moralis. qꝫ
etiam in sequentibꝝ deo fauente continuā
bo vsqꝫ ad finem presentis operis. No
tandum q cum multiplici babeatur expi
mento nullam formam posse recipi. quam
in materia disposita. Actus enim actuozū
sunt in patiente peditposito. ij. de anima
Nam forma ignis introduci non potest in
lignum nisi lignum per calorem prius dis
ponat. Anima enim non infunditur ante
quam corpus lineamenta habeat. xxxij. q.
ij. sicut femina. oportet ergo prius commun
compaginari. et sic habitatoꝝ introduci.

vbi supra. c. q. vero. Sic et de spūalibus
de nulli infundit grām nisi disposito. Op
terem q. prius quā desinat esse viciōsus q.
incipiat esse virtuosus. ⁊ naturaliter remi
sio peccatorū pcedit infusionem grē. de pe.
vi. ij. §. si aut. Cū em̄ festū resurrectionis sit
magis et gloriosius quo deus abundanter
dispositū vult elargiri suā bñā. Et h? igit
simus capaces ordinant mater ecclia vi
gilant. s. tps penitentie ⁊ dispositio p. xl.
dies. qd̄ hodie incipit et omni die aliqd p
paratūū ponit atq. ipsius grē spēale dispo
sitūū. et primo in euangelio hodierno inui
tat nos singulariter ad tria scilicet
Ad exercitiū laboriosū. per corporis casti
gationem. Vbi. cum ieiunatis.
Ad obsequiū studiosū. per terrenorū
abdicationem. Vbi. Nolite thesaurizare.
Ad premiū glōsum. per virtutū operati
onem. Vbi. Thesaurizate aut vobis. ⁊c.

Quantū ad primaz

ptem italem est notandū. q. hic vnū pcei
pitur et duo p. bñent. p. cipitur em̄ ieiunā
dum. sicut ipse saluator noster ieiunauit.
cuius ieiunij incitū hodie inchoat. et ideo
dicit. Cum ieiunatis. ieiunare debetis. q.
ieiunij est magna pars satisfactōis delicto
rū. ⁊ prohibet aut postea fauorez hōim. vt
scilicet nō fiat. ppter famam et inanē glām
Ideo dicit. sicut ypocrite. q. oīa faciūt vt
videant et amendent ab hōimibz. Sili
ter p. bñet simulatā iusticiā. cū dicit. Nō
lite fieri sic ypocrite tristes. i. tristitiā ostē
dere. Et rogatur dicit. Nolite fieri. et nō
nolite esse. q. difficile est corp? ieiunij s at
terere ⁊ tristitiam in vultu nō sentire. Tūc
ypocrite sunt tristes. q. p. aliqua signa
tristitiam simulant. quā in se tū non habēt
extermīnant em̄. i. extra terminos naturalis
cōditionis ponūt facies suas. Amen dico
vobis quia receperunt mercedē suam.

Exoraliter est notandū. q. medicus exp
tis vbi p. iculum iudicat imminere grauius
ibi ⁊ diligēt? cōuenit adhibere vnum re
mediū. Cum aut? sū autem fen. iij. p. i.
mi. c. vij. Nichil sit deterius satnitate seu
gulositate teste salomone. plures gula q.
gladius p. dit. Ideo medicus animarū ad
hanc curandam. p. cipit abstinentiā et ieiunij

nium. q. teste ypocrate in amphorismis. p.
te scōa ex plenitudine inquit q. nūq. egrotā
dines sunt enacuatō restaurat. Et gula a
paradiso regnante expulsa. sed abstinentia
ad paradysum reuocant errantem. Debem?
ergo per hoc factū tps ieiunare et abstine
tiam corpis habere. et hoc specialiter. ppter
tria bona. Quia ieiunium sine abstinentia
Comprimat carnis vicia.

Et eleuat mentem ad superna.
Et donat virtutem contra demonia.
Dico namq. primo q. abstinentia siue iei
unium cōprimat carnis vicia. Sicut namq.
equus replems recalcitrat. et impinguat?
macerams aut? fame pacifice operat? et ince
dit. Sic caro nostra que est equus aīe. cui
ipā insidet. si non abstinentia maceratur ⁊
castigat? recalcitrat contra eū et ducit in p
cipitiū inferni. sed feno abstinentie doma
tur et ad viam rectā beatitudinis ducitur.
Quare psalmus. dicit. In chamo et feno
maxillas eoz cōstringe. Sic noe per
temperantiā et abstinentiā libidinez carnis
restringit. vt dicit p. se. vi. v. Nō dico. Et
iudith de qua dicit iudith. viij. q. ieiunabat
omnibz diebus pter festa. et habuit ciliū
ad carnem. et timebat dñm valde. nec erat
qui loquer? de illa verbum malū. In quibz
bene informatur qualiter in tribu cor
pus nostrū castigare et frenare debemus. s.
a delicatōe superfluoꝝ ciboz. p. ciōsitate
vestium. et operatione peccatoꝝ. Et hoc
tercium precipitū est ieiunium. scōm q. vi.
cit ang. sup. iob. ⁊ allegatur de p. se. vi. v.
Ieiunium magnū et generale est abstine
re ab iniquitatis et illicitis voluptatibz hu
ius seculi. Quid em̄ p. dest medicina. duz
gladi? p. siteret? plaga. certe nihil. Sicie
iunū corpale cibi ⁊ potus ⁊ vestij. nihil p.
dest nisi etiā a vicijs ieiunem? Vñ ec p. i.
papa vbi. a. dicit. Nihil p. dest ieiunare ⁊
alia bona facere nisi mentē q. s. studeat a pec
cato reuocare. Berni. Si gula peccauit iei
unij sit a cibis. si ocul? a curiosis aspectibz
si lingua a detractionibz. si man? a malis opti
bus si animus a malis desiderijs ⁊ volup
tatibus. Sed q. iur? an om̄s indifferent? te
neamur p. quadragesimā ieiunare et vide
tur q. sic. q. p. cepta ecclie obligat sicut dei

preceptum fin illud lu. x. Qui vos audit me audit. Sed ad precepta dei oēs tenent per oēs ieiunant. est preceptum ecclesie de ple. di. iij. faccedonb. rē d ple. vi. v. quadra gestima iē rē. In oppositū arguit sic Qui cūq; transgreditur preceptū ple ecclesie peccat sūm doctore subale mortalit. Si igitur ieiunium eēt in precepto ad oēs indifferēt nō ieiunantes. s. p. peccaret mortaliter. p. qd videretur magis lapsus hominib; eē inieq; q; sal? Rñs vندی sūm tho. in scda lēde. q. statuta cōia pponunt sūm q. multitudine cōueniūt. et iō legislator in eis statimendo attendit illd qd cōiter in plurib; accidit. Si qd aut ex specali causa in aliq; inueniat. qd obseruāne statim repugnat. nō intēdit legislator ad statim obseruantiā obligari. In quo tū est diffinitio a dībēda. Itā si cā ē euīdes. p. seipm licite pōt hō statim obseruantiā pterire. p. s. et tū p. suauitate interueniēte. si nō posset de facili recursum hēre ad supiorē. Si vō causa sit dubia. qd ad supiorē recurrere q; hz potestare in talib; dispēdandi. Et B enā est obseruādū in ieiunijs ab ecclesia institutis ad qd cōiter oēs obligant. nisi in fuerit aliqd speale impedimentū. sic in pueris et pgnantib; senib; et laborantib; pgnantib; et senib; et laborantib; itā in pueris pgnantib; et senib; bus est euīdes cā nō ieiunādū. n. ppter debilitatē nature. ex qua puenit qd indigent frequēt cibo. et nō mltro iij sumptu. tū enim qd indigēt mltro nutrimento. ppter necessitatē augmenti vel pseruatōis vite. sicut in senib;. Et iō dicit sanctus tho. q. pueri qd diu sunt in statu augmenti. qui ē vt in plurib; vīs ad finē tēciq; septē. s. viciūmū primū annū. non tenent ad ecclesiastica ieiunia obseruanda. Cōueniēs tū est vt eēt hoc tpe se ad ieiunādū exerceat plus vltimū sūm modū sūe etatis. Quāq; tū magna tribulatio imminēte. in signū penitentie aetioris. pueris ieiunia indicunt. Sic enīz de iumentis legē. Jone. ij. Boies et iumenta nō gustent aliqd. nec aquā bibant. De pgnantib; aut et oparib; distigendū est. qd si pgrinatū et opis labor cōmode differri pōt. aut dimitti abiq; detrimēto corporalis salutis et exterioris statū requirit. ad cōseruatōem corporalis vltimū spūalis vite. nō sūt ppter hoc ecclesiastica ieiunia ptermittenda

Si aut imminet necessitas statim pgrinatū nandi. et magnas dietas faciendi. vel etiā multū laborādū. velenā. ppter pseruatōem vite spūalis. vel etiā ppter necessitatē aliquā vitā spūalem. et sic cū hoc nō pōt ieiunia cōdesie obseruari. nō obligat hō ad ieiunandū qd nō vīdē fuisse intentō statimē ecclesie ieiunia. vt p hoc pēderet alias pias et magis necessarias cās Quidē tū in talibus recurrendū esse ad supioris dispensatōem. nō si forte vbi pfectū est. qd et hoc pōt p planū dissimulat. annuere vidēt. Ad argumētū pteritū dīcēdū qd si precepta p modū cōis statim tradunt. nō eodez hō obligat omīs sed sūm qd requirit ad finē. quem legislator intendit. cūq; auctoritatē si aliq; transgrediendo statim cōtemnat. vel hoc mō transgrediat qd impediatur finis quem intendit peccat mortalit talis transgressio? Si aut ali quis ex rōnabili cā statim nō fuerit. p. p. in cāu in qd etiā si legislator adesse nō deberet esse seruādū. talis transgressio nō cōstituit peccatū mortale. Et in d est qd nō omīs qd nō fuit ieiunia ecclesie. peccat mortaliter.

Secōdo abstinētia tpāna sūe ieiunium. eleuat mentem sursum ad ptemplatōem acutā. Sūt enī qdā aialia sic serpentes magne abstinentie et talia cōsūt acutioris ingenij et vite lōgioris. Sic et boies. Cū sene. in epistola. p. copia ciborū ingenij subtilitas impeditur. Et beati in sermōe. Quātomagis cibū ventrem pascit. tāto amplius sensus mentis obtundunt. Itā greci dicit ex grossio ventre subiles sensus nō posse generari qd turbati sunt et moni sūt sic eorū. et oīs sapientia eorū deuorata est. ps. cxi. Quat vān. x. d. Daniel afflūxit se tū ebdomadarū diebus. paupem desiderabilem nō comedit. caro et vinū in os eorū nō introierat. apparuit ei angelus? dicens. Et die qd pmo posuisti cor tuū ad intelligendū vt te affligeres in cōspectu dei tui. exaudita sūt vba tua. et ego veni. ppter fmones tuos vt docerem te. Cū d ple. vi. v. nihil. d. qd nihil ficticiū est sic cibū bñ digestū. nihil sic salutez. nihil sic sensuū acumen opat. nihil sic egritudine fugat sic moderata refectio. Si quis cū immoderat? potus maxime ingenij et sensum auferat magis qd cibū. quare per. xl. cibū in numero taratur. qd scilicet semel tantū licet

comedere et nō pot. qz plures licz potare.
 Dicendū fm scām tho. qz ieiunū ab ecclia
 instituit p̄cipaliter ad cupias refrenādas
 ita tñ qz natura saluet. Ad hoc aut vrbz suf
 ficere vna p̄mestio. p̄ quā dō pot et namre
 satifacere. et enā cōcupie aliqd subtrahere.
 Dimittendo p̄mestiois vices. sz potus ma
 gis iunū ad alteratōem corpis et digestio
 nē ciboz sumptoz. qz ad nutritōem sz aliq
 mō nutrit et iō licet ieiunāto plures bi
 bere. Si aut aliqd imoderato potu vritur
 pot peccare. et meriti ieiunium amittere.
 Sic ec si in vna p̄mestioe imoderate cibos
 sumat. Quia vt dīc. greg. de cō. vi. v. qui
 qz mōis viciū qle temptat ieiunātē vt me
 ritū amittat. s. pueniēdo tpus p̄medēdi. qz
 vt bē de cō. vi. i. Solēt. nō ieiunat in. xl. q
 añ comedit. añqz vesp̄e dicat p̄n? em debz
 audire missam et vsp̄as. et elemosinā dare
 et postea comedere. p̄pando lauiōres cibos
 vel cū acuran? pcuran? qz expedit vl quāti
 tatē sumēdi excedim? vl cū maiori auidita
 te cibū sumim? qz debeam? vsus. Est cenū
 qz quinqz mōis gula dīnat edentē. Cū nū
 mū comedit vl edēdi puenit horā. Quē
 rit delicias parat escas deliciose. Vel vini
 cupide qd nō est deliciose. Tercio absti
 nētia siue ieiunū tonat p̄ntes p̄tra demo
 nia. s. s. elephas qz est ieiunus. facili? triū
 pbat dō dracōe. Legit ei qz draco vidēs ele
 phantē potu aut cibo grauati. libēt? eū iua
 dit. et mī? p̄tra eū p̄ualet. sz sobrio nō a. p̄pi
 quat Sic draco infernalis p̄ualet p̄tra cra
 pulosos. sz abstinentes abhorret. Cū vsqz.
 de sumo bono. i. q. Ieiunia sunt fornia tela
 aduersus demonū tēptamēta. in cui? exem
 pliū dō matth. xvi. qz qñ semel discipuli nō
 valebāt de quodā obfessio eijcere demoniū
 intro gabāt xp̄z vñ eū eijcerēt. Et dixit eis
 b̄ gen? demonioz nō nisi p̄ ieiunū et orōez
 eijcāt. Cū ambro. in exametron. Medicinā
 qñs et ieiunū fugi qz magis a deo remediū
 repire possis. Ieiunū hoīs spūti si serps
 gustauerit morit. Et qz quāta sit vis ieiunij
 sz qñs cū omne illō p̄bitat ieiunāti p. xl.
 qd dat occasiōem peccādi et diabolo mate
 riā vicēdi vt puta carnes oua. lacticia. qz
 re et vinū nō p̄bitet. Cū sit fm sapientē.
 puer. ij. Luxuriosa res vinū. vñ eē diabol?
 plures a meato deijcit. Dico fm scām tho.

qz ecclia illos cibos interdixit ieiunanti
 bus. qz et in comedendo maximā hñt telec
 tandem. et qui hoīez maxie ad venerē puos
 cāt. Quinlmōi aut sūt carnes aialū in ter
 ra quiescentiū et respirātiū et qz eis p̄ce
 dūt. sic lacticia et oua. Quāto ei hñmōi
 magis p̄formant hñāno corpi. plus telec
 tant. et magis p̄ferūt ad hñāni corpis nu
 trimentū. et sic et eoz p̄mestioe pl? supfluit
 vt vetaf in materiā semis. cuius multipl?
 casio est maximū incitamentū luxurie. Et
 sic rīdet ad illud qd dō de vino qz ad actū
 generatōis tria cooperantur. sz calor. spūs et
 humor. Ad calorem quidem maxime coo
 peratur vinum. et alia calcfaciētia corpus
 Ad spūitum aut videntur cooperari inflati
 ua. Sed ad humores maxime cooperatur
 esus carniū. ex quibus multum de alimen
 to generatur. Alteratio aut caloris. et mul
 tiplicatio spūitū multum transif. sed sub
 stantia humoris diu manet. Et ideo magis
 interdicitur ieiunantibus esus carniū et
 lacticiozū qz vsus vini et leguminū.
 que sunt inflantia. quia ad incontinentiam
 magis prouocantia.

Secūda pars in qua

inuītatur ad obsequium studiosum. p̄ ter
 renorūz abdicatōem ibi. s. nolite thesauri
 sare. p̄ dō qz notandū realiter qz saluator nē
 volens hoīem deuotū informare dietaz sa
 lutiis. suadet nō solū abstinentiā quo ad in
 teriore inordinatā opatōem sz ec qd ad exte
 riore inordinatā rez emulatōez. dicēs s. no
 lite thesauri. s. de vili re. cito transitoria. et de
 facili amissibili. nolite solliciti esse. nec mul
 ti p̄geregare qz enego et tinea ea cōsumunt
 et que manū laborioz p̄geregant aliqñ furef
 furantur Sūas ergo moderatē in p̄geregā
 do et discēt. vt nēctia et vñlia ad salutēz
 queratis. Moraliter est notandū antiq
 ms int̄ phos magna fuit qstio. que hoīem
 vere dīcarent. et felice facerēt. Cui? duplex
 erat opio Una epicurioz dicentū diuināf
 p̄sistere in bonis t̄paliū. s. in peccatīs deli
 cīs et honoribz. qz in his hñāna vita v̄sa
 retur eccl̄s. x. Decumie oīa obediunt. Dec
 opio pbat falsa. s. s. fm p̄mā ab ext̄ileco
 et alieno nō sit v̄sa deuotio i. dō em granū
 milij magnū dicat magnitudinem montis

nec ethiops albus? albedine minus. nec quis di-
ues pecunia aliena. Pecunia ei non hois. s;
mundi est q; hominē deserit et mūdum sequi-
tur. Exemplū canis sequēs duos nescit cui?
sit. nisi in iūtere sepeperit. tūc sequit̃ dñm su-
um dimisso alieno. Sic homo vadens cum
mūdo. in fine cui? diuitie fuerit expiatur. Se-
cūda opio fuit paripotentia: dicennū dñtel
hoiem vitare et felice facere. que nō seruant̃
in bursa sed in aia et recedēte boica mundo
ipm sequunt̃. Huius opionis ostendit̃ fuisse
soties de quo dicit. xij. q. ij. gila epi. Socrates
iste theban? homo quondā dissim? cū apd
athenas ad philosophandū pgeret. magnū
auri pond? abiecit nec putauit se posse et vie-
tories sile et diuitias possidere. Et loen? a the-
odorico tyranno de roma exulatus et tpali-
bus depdanis. cōsolando se virtutibus suis
quas habebat. dixit has s; virtutes null? po-
tuit pūicere terror. quinos comites pseq̃
reuer. rē. Hanc enā opinionē doctor nē
posse tenuit. et suos discipulos instruit. di-
cens. Nolite thesaurizare vobis thesauros
in terra. Et hoc ppter tria. quia sunt.
periculose et damnabiles.

In locū et instabiles.

Infructuose et stiles.

Dico primo q; diuitie sunt pculose et dam-
nabiles acqutrentib; et thesaurizantib;. Itaq;
sicut spine nō colligunt̃ absq; manu lesione
et lūni sine inquinatōe. sic nec diuitie sine pi-
culo mendaci; tolli. vsure et rapine puer. xij.
viiij. Qui festinat vitari nō erit innocēs a pec-
cato Exemplū. luc. xij. In illo qui dixit xpo.
Magister dic fratri meo vt diuidat mecum
hereditatē. Ad quē et alios dñs dixit. Vide
te et caute ab omī auaricia. q; nō in habun-
dantiā cuiusq; vita eius est et hīs que possi-
det. addens similitudinē dices vobis cuiusdā
diuitis vberes fructus ager attulit et cogita-
bat intra se dicens. Quid faciā quia non ha-
beo quō pgregaz fructus meos. Et dixit hoc
faciam. Desinā horrea mea et maiora faciam
et illud pgregabo oīa que nata sunt mihi et
bona mea. et dicā. anime mee. Ha mea habes
multa bona posita in annos pmos requiesce
comede bibe epulare. Dixit aut̃ illi dñs. Mil-
te hac nocte dyaboli aiām tuā repetent a te q;
aut̃ parasti. cuius erunt Sic est qui sibi thes-
aurizat. et nō est in tēu diues dixitq; ad di-

scipulos. Nolite solliciti esse aie vestre. qd mā-
ducens. nec corpi quid vestiamini. anima ei
plus est q; esca. et corpus pl? q; vestimentū
Considerate coruos qui nō seminat neq; me-
tunt. quib; nō est cellarium neq; horreuz. et
dens pascit illos quantomagis vos plures
estis illis. S; dicetes nō debet laborare
et sollicitus ēē p necessarijs. Dico q; quadru-
plex est sollicitudo circa tpalia. Prima est cir-
ca necessaria. vt seminare et metere et silia. et
hec ē bona. de qua loquit̃ salomon. puer. xij.
Diuitias et pauperates ne dederis mihi sed
tñi vicini meo tribue necessaria. Secūda est su-
pflua. vt quando cor hois instanti occupatur
q; dei et aie obliuiscit̃. et hec est mala. de qua
dixit moyses deuto. xxxij. tēi q; te genuit te
reliquisti. et oblit? es dñi creatoris tñi. Ter-
cia est viciosa. que mentē hominis perturbat
timens ne possēda peant. aut laborata non cō-
tingant. et hec est peior. Talis fuerat in iude-
is et pylato timentes ne perderent regnū. qd
possidebāt occiderunt xpm Quarta est erro-
nea. s; que te dei puidētia desperat. ne sibi
in aliq; non subueniat. et hec est pessima. quan-
do g; dicit. nolite solliciti esse. nō excludit so-
licitudo debita et necessaria primo mō. sed ex-
cludunt̃ alie res. Secundo diuitie sunt no-
cive habentibus sicut em̃ carnes nocive sunt
offibus. quia ideo a carnibus rodunt̃. et fru-
ctus nocivi arboribus quia ideo discerpunt̃
Sic diuites ppter diuitias patiuntur insidi-
as latronum oppressiones picipū et potentū
et erantes officialium. eccl. vi. Et malū qd
vidi sub sole. vir cui dōdit dñs diuitias et sub-
stantiam. nec tribuit ei p̃sēlatē vt comedat
et eis. Diuites nāq; nunq; plenā habēt secur-
ritatem nec iocunditatē. q; sp sunt in timore
perdendi. ideo cōmunit̃ comedunt et anxi-
etate ppropria corda et vitam. Unde aug.
vi. confessio. narrat. q; transiens per quēdā
vicum. vidit pauperem iacentem. et ingenu-
it loquens ad socios suos. omnibus inquit
conanibus quib; laboramus. nihil aliud vel-
lem? nisi ad securā leticiā ptingere ad quas
nos iste mendicus p̃cessit et sequit̃. iste iocū-
datur et ego anxius ero. iste secur? est. et ego
trepidus. Decille. Tercio sunt stiles et in-
fructuose amantib;. vnde expimentō doceē
q; quantumcumq; terra super quam barena
maris projicitur sit secunda et frugibus apta

p barrenā reddidit sterilis et inepta. Sic in p/ posito qñ p/ pteritas huius mudi quasi mar/ yda. bona tpalia et diuinas ad boiem pellic/ licz primo fuerit dñmofus et fertilis in dñm/ bus et deuotōe. postea reddidit viciōsus et ste/ rilis. Exemplū habemus in saul. i. reg. xv.

P Tercia pars in qua in

uitamur ad premiū glorioſum p operatio/ nem victimum tibi. Abſtinentie vobis in cel/ lis lucrum mercedis. Moraliter volens tbe/ ſaurizare lucrum mercedis in celis nō dñz b recti/ ſare onus laboris. quia regula iūris eſt li. vi. Qui ſentit onus. ſentire dñz et comodū. Qui/ dem? et p exemplū familiare. q laboratores p poſſe conant laborare bonū expectātes ſala/ rium. Quantomagis xpianus et ſamul? dei cui pmituntur regna celorum. ſtudioſiſſime p ipſo laborare debet et virtutibz tbeſaurizare. i. ieiunando teſtante ihero. in epla ad filiūz mauricij. de exhortatione ſalutari taliter inq/ enū Omne opus leue fieri ſolet. cuius p/ e cium cogitatur. et ſpes premiij ſolacium ſit la/ bois hinc beatus aug. primo de ciuita. tē. c. xxx. ſuaſit fidelibus qui mala pro chriſto tor/ menta tollerant qñ ipſi inſideles tactant ſuis inſultant. pbitantibus. de dō ſuo. ſic quiſ qz fidelis habet rñdere. Deus meus vbiqz pñs vbiqz toz. nuſqz inſuſus. qui poteſt ad eſſe ſectans. abeſſe non motus. Ille cū me a diuerſis rebus eragitat. aut menta examinat aut peccata caſtigat. mercedēqz mihi eternāz p toleratis malis tpalibus pie ſeruat. Glo/ riatus igiſ hāc mercedē eternā tbeſaurizare dñz eternum diſponere. Diuinas reponere. Cuſtodiam apponere.

Debet namqz primo bō diſponere eternū bo/ nū. qd eſt vita ſancta et immaculata. fidamē/ tam oim donoz p gratiari. Juxta illd apli. i. thio. vi. Recipe inquit diuinū. non ſubli/ me ſape. nec ſperare in incepto diuiciāz. ſz in deo viuo. qui pſtat nobis oia habūde ad fru/ endum. bene agere. diuites fieri in oibus bo/ nis tbeſaurizare. ſibi fundamentum bonum in ſuturum vt appbendant verā vitā. Illic et go peccator audi me. et deus exaudiet te. vita em ma mors eſt. et vana vita. Eſis ergo app/ bendere verā vitā noli alta ſapere. alta quere/ re. ſed humiliter pbeere ſuſceptibilem diuine

inſpirationi. audiendo. et obediendo. Deus em vult te bte ſuaſibilem cū dicit nō ſperare i incepto diuiciāz. qz eſis inſuaſibiles ſunt ſed in deo eſt ſperandū qui pſtat in nobis oia abundanter. Ad illa ei qñbi dat. ſuaſet ex/ ire a pctō. vt p/ tractat aug. de doctrina xpiana Nihil em cūm vis bte malum. non ſilium non famulū. non librum non capbum. Cum ergo in omnibus tuis bonitatem queras. cur in te ſolo bonitatem non curas quae te offen/ dit vita tua. quam ſolam vis habere malam inter oia bona tua. Uſcit? nihil miſ vis bte indeces vel ineptum. nō agz. nō planā. non cappam nō caligā. Ilā p vrbis quotidie ap/ pens illas nihil eſt qz hoi ſeipō vili? ait ſene/ nea Quare rñdit aug. ibidem. Quia bona vis bte. et bon? nō eſet rogo inquit te p/ pone vitā tuam caligē me et noli te bte vilioſe om/ nibz rebus tuis. quare vis plus eſſe ſuis qz liber. latro qz rex. moru? qz viuēs. neqz qz in/ ſus. Rñde q. nūqz dñz p/ vilius meli? eē. et melius eſſe cupis. Cur qz bonā mortē deſide/ ras. et vitā bonā nō curas. niſi qz mortē plus qz vitā amas. Audis ne. quō oia bona tua cō/ cordit clamāt. illd eccl̃. xxx. Donec tbeſauri/ tuū in pceptis aſiſſimi et p/ dicit tibi magis qz aur. Et ubelcat igē vita tua. qz te locū ma/ lū bēant oia bona tua ne in fine quaſi dñiuz te expellāt. Jā pſuaſus es a dō vt recedāſa ma/ lo. Sz vt p/ b dolor. bō opams eſt iumentis inſipientibz et vilior faci? eſt illis i inſipientoz Ilā pſcis cobibz ſe ab eſca ſi bamū videat. a/ nis a grano ſi laqueū cernat. canis ab oſſe. ſi baculū timeat. et te eterna pena nō pōt cobī/ bere a pctō. Eū aug. ſup illo vbo. Jdente et accipies. dñz. Et ubelcat nra pigritia p/ vult ille dare qz in recipe. pluſ ille miſereci. qz ma/ miſeria liberari. Sed vides. Jā reſuſcitā/ tis ſum. p/ pono bene agere et vitā emēdare ſz volo expectare tps opoznū. Q ſiater no/ li oſtium claudere venie p dilectōez. ſz p/ te ſuſceptibile diuine inſpiratiōi. Jā tbeſauriza/ nbi fundamentum bonum. qz modo eſt tem/ pus gratie. modo dies ſalutis. Jāz deus pul/ ſat ad hoſtiuz gerens plenas manus caſſima/ tibus gratiarum. Quid ergo recipere tardas oblatum tbeſaurum. nunquid expectas te for/ tiorem. vel teum potentioez. vel hoſtem ſui/ tiorē. vel temptationem minorem. Dum ſortis es et peccandi conſuetudine non ligat?

non potes teipsum vincere quod hoc poteris
peccatis oneratus. et si nunc gratia recipere re
nues putas deū pl^u ad vandum pmpiozem.
Et si thesaur^u tibi concessum nunc in malū
ependentis. credis tenendum vix volueris
Unde poeta. Qui non est bodie. cras mi
nus aptus erit. et de pe. di. i. predixerat ni
glosa. Si deus vidit boies negligentes mu
tat qd prius pmisserat. Secūdo debet bo
mo thesaur^u reponere scz aur^u charitatis. au
gentū castitatis. oleū pietatis. vinū deuoti
onis. gemmas recte operationis. hos enī the
sauros reponimus quādo p hoc facz tēpus
virtutibus vacamus. Ad qd hortamur. ij.
Cor. vi. In omnibus tribuam^u nos sicut dei
ministros. in multa patientia. Nam sicut vi
ligens mulier die ac nocte laborat nendo te
xendo. suendo. vt corpus nudum induat ve
stibus honestis et decentibus. Sic persona
bonesta ad hoc laborare debet vt p oib^u ani
mā virtutibus induat. Est enī virtus habit^u
mentis bene constitute. fm Ambro. xxiij. q.
iij. de pudicitia in glo. Quē habitū nō nisi
p opa virtutū et exercitiū eaz acq^uitamus sicut
dicit philo soph^u. ij. Ethic. Et frequentans
actibus generat habit^u. Būdicant ergo que
nō solū vile corpus induit suis laborib^u. sed
qd dignius ē. etiā aiām vestiunt virtutibus
Unde orator poeta. O directā manus q^u xpi
militat armis. O summa plebs nata deo.

Tertio debemus custodia^m apponere. ne
thesaur^u virtutū pdamus. ad qd necessaria ē
bona sera ad claudendū. q^u ē sensuālis tutela
Sensūs enī porte cordis sunt quos reprimē
do porta claudit honestatis. ita vt nū audi
as illicitū q^u nūlib cupias vel aspicias qd est
pibitū vel concupiscētē incontinentiū neq^u tan
gas cui^u concupiscēcia explete nephas est.
Qui enī has portas bona sera claudit. et nul
li illicito dat ingressum. seruat thesaur^u et nō
perdit xpm. Sicut enī dicit^u iudith. iij. O
lofemes dedit iudith ingressum vbi erant
eius thesauri. nō pdidit caput suū. Si ergo
tēptatio pulsāt ad hostiū. claudē sensum si
gna ostium dicens. Nō intrabis. quia beca
deo condita sunt apud me. et signata in the
sauris meis. Et ne in nocte latro seram apiat
adhibe vt excūdiam. q^u lampas ē pudicemē
tis. Cit ait Bernardus super cantica.

Serua quinta possi cinerum

Um introisset ie

sus capbarnath accessit ad eū centu
rio rogans eū dicens. Domine puer
meus iacet in domo paralyticus et male torq^u
tur. Matthei. viij. Quibus quātomagis
stringit et torquet. tanto diligent^u eger oñē
vit medico ad curandū. Unde boetius. Si
opera medicantis epeas oportet vt vult^u
et tegas. Sic peccatis mortalibus vulne
ratus. frequentius in mente recordare debz
et dolere et ad vtiū medicū animaz curandū
exclamare. Unde de pe. di. i. si nunc autem si
recoz deas peccatoz tuoz et frequentet i con
spectu dei pronuncies et pro eis clementiam
eiusdem deprecetis. citius ille delebit. Si aut
nunc obliuiscaris peccatoz tuoz scz quo ad
penas temporales tunc id ē in iudiciū eo
rū recordaberis. qñ nolens in toto mūdo pu
blicabunt. et in cōspectu profertent omnium.
tam amicor^u q^u inimicor^u tuoz et sanctor^u an
geloz celestiumq^u virtutū. Debent^u ergo si
malo peccatoz in cōscientia cum centurione
xpm inuocare. pro adiutorio semz scz spirit^u
nostri. qui peccatis vulneratus iacet in do
mo corporis sine motu recte operatiōis qua
si paralyticus vt ipse sua misericordia digne
tur eū tangere et curare dicens. Ene puer me
us et cetera. Queritur si aliqd peccatum
mortale sit ita graue. q^u per dei misericordiā
nō possit deleat. Et videt^u q^u sic. Nā peccatū
in spiritū sanctum. nec hic nec i futuro dimi
tunt. Dicendū q^u nō ē peccatū in vita ista tā
graue. q^u per penitentiam tolli nō possit. et mi
sericordia dei deleat. Ratio huius ē quia si
peccatū nō posset tolli aut hoc eēt q^u aliquis
de suo peccato nō posset penitere. sicut acci
dit demonibus et dānanis quoz affectus sic
confirmati sunt in malo. q^u nō pōt eis displic
ere peccatū. nisi quantū ad penā. quod de
aliquo viatore dici nō pōt. cum habeat libe
rum arbitrium flexibile. siue ad bonū siue ad
malum. Et ergo dicere q^u aliqd malum siue
peccatum sit in hac vita. de quo aliquis pe
nitere nō possit. erroneum est. Primo ex co.
quia tolleretur liberum arbitrium. Secūdo
do quia per hoc derogaretur viribus et effi
cacie grē diuine qua pōt moueri cor cuiuscūq^u
peccatoris ad penitendū. fm illud prover.
xvi. Corrigis in manu domini et quocūq^u

voluerit inclinabit illud. Tercio est impossi-
bile ex pre diuine misericordie. Quia si de-
per penitentia nō dimitteret peccatum. tūc
in vita videretur maior pena peccatoris ad
peccandum q̄ dei misericordia ad indulgen-
dum. Contra quod dicitur Joel. ij. in epla
besterna q̄ deus est benignus ⁊ misericors ⁊
multe misericordie. prefabilis super malicia
Et ideo dicendum est. q̄ omne peccatum in
hac vita. siue commissum cum spirituali siue se-
culari potest deleri per misericordiā dei. Et
dicens oppositū. dicit cōtra determinationē
sancte matris ecclesie. ⁊ per cōsequēs hereti-
cus censendus de pe. di. iij. §. ecce. Nec ob-
stat argu. cōtrarium de peccato in spūm san-
ctum. quia hoc accipit. p̄ finali impnia. fm au-
gust. de verbis domini. qui penitus ē iremis-
sibilis. Queritur secundo an sit aliquid
peccatum ita leue qd absq̄ dei misericordia
possit remoueri. Dico q̄ impossibile est pec-
catum actuale sine pnia remitti. Rō quia tale
peccatum est offensa dei. igit tale peccatum re-
mittit sicut remittunt offensa a deo. sed offe-
sa nō remittit nisi per gratiā que causat beni-
gnitatē cōditionis. in conscientia peccatoris
vt quēdamodū in statu peccati fuit auctus
ab incommutabili bono ad cōmutabile bonū
ita per gratiā supernā peccator cōuenitur ad
deum cū deestatiōe auctoris predictae. ⁊ p̄
posito emēdandi Tercio queritur an vnu
peccatum mortale sine alio per dei gratiā pos-
sit remoueri. Dico q̄ est impossibile. q̄ pec-
catum mortale dimittit p̄ gratiā dei que non
potest stare cum peccato mortali. Et si dimit-
teret vnum ⁊ remaneret aliud. gratia dei sta-
ret cū isto qd est impossibile. Secunda rō ē
Cui deus miseret. totaliter miseret. Deus.
xxxij. Sed si peccator penitet de vno ⁊ non
de altero deus ei nō totaliter miseret. In
cuius exemplū nunq̄ xps legiū aliquē in par-
te curasse. sed in toto. nō solum in corpore sed
etiā in aīa. Cū aug. in li. de penitētia. Que-
dam impietas infidelitatis est ab illo qui est
iustus ⁊ iustitia. dimidiā sperare misericordiā
Sequitur documentum q̄ volens memorie
penitere. non debeat de vno peccato tantum
⁊ non de alio. sed de omnibus simul nec con-
fiteamur tantum de his de quibus non vereci-
tatur. alterum autem quod pudet subicet
nec confessionem dimidiet diuersis confesso

ribus. Unde magister. iij. sen. vi. rei. Cane
at homo ne ductus verecundia dimidiat a/
pud se confessionē vt diuersa diuersis faciet
donb? velit manifestare. Quidā enī vni ce-
lant quod alteri manifestant. qd est se laudat
re. ⁊ sic attendere ypocritum. ⁊ semper vicia
carere. Quantum ad expositionē ⁊ continui-
ationē euangelij beati dicebat de quodam vi-
sposuuo. per qd corpus exercitū ad op̄ vir-
tutis. hodie hortamur ad suffragium mediā
te quo anima liberatur ab onere miserabilis
seruitutis. ⁊ sunt tres partes in prima notat
de paralitici infirmitate ⁊ patris supplicatiōe
ibi. Domine puer rē. In secunda tractat de
centurionis humilitate ⁊ eius cōmendatiōe
ibi. Domine nō sum dignus. In tertia recit-
tatur de christi benignitate ⁊ fructuosa credul-
itate ibi. Glade ⁊ sicut credidisti.

Quantū ergo ad pri

mam partem circa litteram est notandum q̄
ille centurio erat de gentibus ⁊ romanis ius-
deam positus habens sub se centū milites
Hic habens seruum valde vilem paraly-
ticum ⁊ oibus vitiis destitutum. audita xpi
fama. ⁊ q̄ in capbatnā remiser tanq̄ pius
dominus ⁊ bonus. pro dicto seruo quasi pro
puero supplicis exorabat dicens. Domine i
quem totaliter confido puer meus. i. seruus
quē non minus q̄ puer meum diligo. iacet
in domo paralitici ⁊ male torquet. Mox
liter per seruum paralitici centurionis desil-
gnari potest amicus defunctus cuiuslibet si-
delis viuētis. Hic enī pro successori cōgre-
gando bona retinendo. ea nimis amādō mi-
nus de delictis corrigendo. negligenter istru-
endo. multum laborando seruimus ppter qd
vt miser in purgatorio detinetur ⁊ torquetur
pro quo centurio. s. viuens in gratia potens
est rogare. quia tot habet sub se adiutores.
quorū in charitate cōmunes habet fideles. ⁊
alijs pijs operibus debet ei subuenire. Nam
fm philosophum refamiliari optet ei qui be-
nefecit. quia tali quilibet naturaliter obligat
ad antidota. ff. de pen. heredi. l. sed ⁊ si. §. cō-
suluit. Cum autem parentes multa bene-
ficia nobis contulerint. Quibus secundū
philosophum. ix. ethi. nō potest reddi equi-
ualens. quantum possumus suffragijs debe-
mus eis subuenire. Unde Job. xij. In per

sona parentis ad pueros dicit. Misere mini mei misere mini mei. salte vos amici mei. qz manus domini teneat me. Hoc tamur igitur eis subuenire propter tria scilicet ratione. Familiaritatis qz charitatis. qz puer siue fili.

Debitatis. quia iacet paraliticus.

Denalitis. quia male torqueretur.

Dico namqz pio qz parenti defuncto aut no/ stro amico in carcere purgatozj constituto de beatus suffragijs subuenire rōne familiarita/ tis qz charitatis. Quia serui nostri fuerunt qz in sudore vultus eorum nobis bona acquisie runt qz reliquerunt. Nā sicut seruus tenet do mino. sic viceuersa dñs seruo. qz sicut penes pueris. sic puer parentibus. hoc ostendit na/ tura multoz alialiū qz auis. Ciconie sunt tan/ te pietatis ad penes suos. vt senescentes de nudatos plumis suis. naturali pietate fouet qz nutriunt. si ergo volucres celi tante sūt pi/ etatis erga penes suos. quātomagis hoies rōne pami pzo. primos. qz penes. corpe tan qz veste spoliatis. qz in locis penalibus affli/ ctos. cū suffragio debent ptegere. Quis etia/ videns soium suū debile ab estu qz calore so lis terre prostratus. qz in locis feradijs solarib/ qz facit sibi ymbzā. donec resumptis viribus resurgat. Sic debemus nos. primis qz amicis nostris in purgatorio nimio feruore penarū prostratis orationū qz elemosinaz suffragijs apud diuinā clementiā facere ymbzā. donec resumptis viribus resurgant a loco penarum qz miserie. vnde Job. xij. nūmquid interroga iumenta qz docebunt te. volanlia celi. qz indica bunt tibi. In cuius figurā precipit deuto. xij. Si videris agnū aut bouē fratris tui. in via cecidisse non despicies sed subleuabis eum. Si igitur ex precepto diuino exhibēda est cura iumento cadenti pensandū sollicitē ē quanta debeatur. primo qz parenti nobis per charitatem coniuncto qz in purgatorio iam p strato. Hoc considerans iudas machabeus vt dicimr. ij. Mach. xij. Qui misit bierofo/ linā. xij. milia dragmas argenti offerre ibi p peccatis mortuorum i bello. Sic etiam nos debemus facere elemosinas. qz talia viuifino di offere pro parentibus. vt a peccatozū vi ciliis absoluant. Unde ad Hebre. xij. Me mentote victozum tamqz simul victi qz la borantium tamqz ipsi in corpore morantes Sed quæritur quibus suffragijs debeant

iuuari qz solui a peccatis. Dicit beatus Gre gorius qz quatuor modis solvuntur. videli/ cet oblatione sacerdotum. peccatis sanctozū elemosinis carozum. qz ieiunijs cognatozū De primo quando enim sacerdos offert cor pus qz sanguinem christi pro animabus defū ctis. per hoc sacrificium maxime iuuantur il/ le anime. quia istud sacrificiū inter omnia suf fragia ecclesie. maxime virtutis est. qz tam ac ceptum deo. vt citius animas d penis liberat Ecclē. xlv. Ipsum elegit ab omni viuente of ferre sacrificium deo. incensum qz odorem to num in memoriam placere pro populo suo. Unde Gregorius in dialogo suo. quedam mulier credens virum suum mortuum. qui non mortuus sed captus ab hostibus. fecit p eo missas defunctorum celebrari. qui viuus in captiuitate viuente oblationis semper tem poze diuinorum a vinculis absoluit. nar/ rando postea rroz cognouit miraculose a deo factum. Volens igitur parentes qz a/ micos celeriter a vinculis purgatozj libera/ ri faciat pro eis missas celebrari. Gregorius Nec victima animam ab eterno interitu libe rat que nobis mortem vniuenti per mysteri um representat. Secundo iuuantur oratio/ nibus sanctozū. Unde. ij. Mach. xij. San cta qz salubris est cogitatio pro defunctis exo/ rare vt a peccatis soluantur. Si enim iustus homo peccatozū viuente potest apud deum gratiam impetrare. Nullum dubium quies/ am mortuis suis orationibus penam purga tozj possit mitigare. Et notanter Gregorius dicit qz sanctozum orationibus iuuantur ani me defunctorum non orationibus malozum quia fm illud. Cum is qui displicet ad in tercedendum mittitur. ita animi ad deterio ra puocat Sed diceret ergo quis in pec cato mortali nec celebrare nec orare debet. p aiabus. Dico qz in suffragijs qz sunt per ma los. duo pnt considerari. Primo ipsum opus operatū sicut sacrificium altaris qd semper est bonū. qz ex seipso efficacā habet absqz ope operantis. quā efficaciter explet per quētiqz fiat. Quāto ad b missa. qz via alia suffragia p malos facta defunctis p sunt. Secūdo ipsum opz opans. sic distinguo qz si suffragia sunt per malū tanqz p actorem sic nō prosumt. nisi forte per accidens. vt si malus dñs elemosy nam exciet paupes ad orandū pro defuncto

vel beſiunt p miniſtrū. aut ergo facit ea vt miniſter publicꝝ. ſcꝝ dei vel eccleſie. ſicut ſacerdos qꝫ celebrat miſſas vel exequias defunctorꝝ. ſic ſempꝫ pſunt. qꝫ malicia miniſtri non nocet opꝫ boni actoris. aut ſiunt p priuatum miniſtrꝫ. ſcꝝ alicuius priuati pſone. aut ergo facit de mādato pſone exiſ in charitate. ſic pſunt. ſed ſi nō exiſ in charitate. ſic nō pſunt. **E**ctio inuatur elemoſynis caroꝝ ⁊ amicorꝝ. Unde dixit dñs thob. Elemoſyna a morte liberat ⁊ ipla pctā purgat. ⁊ facit inuenire vitā eternā. Elemoſyna autē ē triplex. Prima ē vt debita defunctorꝝ ſoluant. ecc. iij. Declina pauperi ſine triſtina aurē tuam. ⁊ redde debitū tuū. Verba iſta pñt cuilibet heredi dici. qꝫ hereditatē amici ſui tulit. ⁊ debita eius nō ſoluit. Declina autē tuā ſine triſtina ⁊ audi deſideriū paupis amici tui qꝫ eſt in purgatorio in tanta paupitate. qꝫ de oibꝫ bonis ſuis nō pōt habere obulū. pſolue eius debita. qꝫ hoc deſiderat. ⁊ noli eū cōtriſtare in dilectione. qꝫ ſoluit. ⁊ bis punitur. Secunda eſt vt teſtamenta condita reddantur. ecc. iij. Fili elemoſynā pauperis ne deſtraus. Qui enī banc deſtruant ſunt fures ⁊ ſacrilegi. ⁊ exccidandi. xij. q. ij. oblationes. Tertia vt de tuo in ſpeciali aliquid pauperi bus exoges thob. iij. Ex ſubſtātia tua fac elemoſynā. Quarto ieiunio aie liberant. Figuratur mee. i. vbi legiſ qꝫ necemias luri ⁊ ieiunauit multis diebus p filiꝫ iſrael captiuitatis. ⁊ liberati fuerunt. ſic ⁊ aie. **D**ico ſecūdo qꝫ aiabꝫ parentum ſubuenire debemus rōne debilitatis. quia ſacient vt paralitici. qꝫ non habet motum. nec vſuꝫ membrorꝫ. Sic ipſi debiles ſunt. ⁊ ſeipſas adiunare nō poſſunt. nec mereri. cum ſint extra ſtatum merendi ⁊ operandi. ⁊ impeditur tollendi. vii. iob. ix. Venit noꝝ qꝫ nemo opari pōt. Sed queritur an anime in purgatorio poſſint ab alijs qui in ſeculo viuūt in aliquo iuari. Et videt qꝫ nō ad gal. vi. Unuſquiſqꝫ onus ſuum portabit. id ē penā p peccato. In oppoſitum eſt illud. ij. matthei. xij. Sancta ⁊ ſaluabis eſt cogitatio p defunctis exorare ⁊ cetera. Nam apoſtolus. i. corinthiorum. xij. loqꝫtur de myſtico corpore ad ſimilitudinem humani. Nam corporis p vnum membrum ſuppletur indigentia alterius. Ergo cum gratia ſit potentior qꝫ natura gratia in corpore my

ſtico. per vnum membrū pōt ſupplere alterꝫ indigentia. Hinc ē qꝫ ſuffragia membrorum eccleſie poſſunt prodeſſe cōmembris indigentibus. quia vero per om̄tem cōmembra eſt demꝫ corporis eſſe non deſiunt. poſſunt prodeſſe etiā defunctis. Unde aug. dicit. i. i. 16 eſt negandum ſpiritum defunctorum poſſe ſtate ſuorꝫ viuentium poſſe releuari. Nec obſtat argu. contrariū quia illud intelligit de damnatis quibus nō cōmunicant ſuffragia eccleſie. Tercio animabus in purgatorio eſt ſubueniendum rōne penalitatis ⁊ miſerie. quia multis penis male torquentur. Natura le nancꝫ eſt homini citius ſubuenire magis afflictis ⁊ eis compari. Sic etiam animabꝫ in purgatorio qñtibus propter grauiffimas afflictiones compari debemus. Sed queritur ſi pena purgatorij ſit maior pena qꝫ i vita quecunqꝫ alia corporal. Reſpōdet rich. ſuper. iij. ſen. vi. xlii. ar. ij. q. i. Qdꝫ pena purgatorij maior ē quolibet pena temporalis. i. i. 16 ſi eundē pena cauſat dupliciter. i. ex abſentia boni amari ⁊ preſentia mali editi. Et vtro qꝫ modo pena purgatorij maior eſt. Cuius rō eſt. quia motus animarꝫ in purgatorio nō retardat mole corpis ſed vebementiſſime deſiderat cū deo pfecta fruitione iungi. ex cuius fruitionis ⁊ cōiunctionis abſentia vebementiſſime affligunt. maxime cū tempus vbi deant adueniſſe. quo cum deo perfecte eēnt cōiuncte. ſi dum erant in corpore penā ſuis peccatis debitam pſoluiffent. Ad hoc eſt etiam magiſter ſen. in. iij. di. xlii. Hoc autē dē dei g ne purgatorij. qꝫ ſi erant nō ſit mitꝫ tamē mō grauiꝫ. Excelſit oēm penā quācunqꝫ vbi qꝫ paſſus ē aliqꝫ i hac vita. Nunqꝫ i carne inuenta ē tanta pena licet immortetabilia mar: res paſſi ſunt tormēta. Ad hoc etiā bonauē. ſup. iij. ſen. di. xlii. ar. ij. Qpꝫ nos hoc cōcedere etiā ſi nō appareat nobis rō p pēa purgatorij ē grauior. Et dicit qꝫ in hoc magis ē adberēdū auctoritati qꝫ rōni. p eo qꝫ iſtud ē magis ſupra naturā ⁊ rōnem qꝫ ſi naturam ⁊ diſpoſitionem. De illa pena idem dicit in primo argu. Qdꝫ Aug. in quodam ſermōe Iſte ignis deterior eſt. qꝫ quicquid in ſeculo penarum aut videre aut ſentire. aut cogitare quis poſeſt.

Secunda pars in qua

notat centurionis magna humilitas dicens
dñe quasi diceret. Tu solus es dñs et lauda
bilis nimis ego indignus seruus. vnam mi
us. igit non sum dignus. &c. Moraliter sic
centurio ex humilitate p ipm erauditur et cō
mendat. & seruus eius sed infirmitate curat.
sic ex humilitate etiā homi multa bona pueni
unt. optet ergo nos eē hūiles vt illa bona ac
quiramus. Itā vt dicit pbs de somno et vigi
lia. Principio omnia pua sunt. Ex paruo ei
grano arbor maxima. & de parua materia mag
nū aial generatur. sic ex hūili corde multa bo
na homi nascunt. Quicunq; em illa bona de
siderauerit obtinere in celo et in terra. non de
bet se supbe extollere sed humiliter se subdere
qz vt habetur di. xl. multi sacerdotes. & Qui
cunq; desiderauerit primatu in terra. inueni
et pusionem in celo. nec quis festinet q nō a
lijs appeat maior. sed quō omibus inferior.
scq; p humilitatem videat. Nec em dñs. f.
buitas est filia dilectissima dñi pñs potens.
Patris fuorem placare.
Hominem a dyabolo liberare.

Bonum gratie habundanter pccare.

Primo q; hūilitas placat furorem pñs
celestis. Itā pue plantule in medio flaminū va
lidissimoz vntoz. q; cedunt & incendant se
pacē bñt. et sic quiescūt et violentiā mingāt
vbi arbores excelsē frondosissime multū resis
stentes auulsionē et confractionem patiunt.

Propter qd fabulose dicit q; in quercū et
arundinem orta est altricatio. quercu pque
rente de impetu ventoz q; cū forissima atq;
durissima. & euz molle & ipsitudine ligni sui
p fundeq; ac lassissime radicata esset. tñ p ipm
radicibus euulla. & insup ex medio fracta. nec
nō in terrā plecta. et ipsa arundinē intertogā
te pñs. & arundo que adeo debilis et pi
ua es qualiter ventos tam validos illesa et in
tegra effugisti. Respondisse fertur arundo et
dixisse. Tu inq; Quercus superba eras. &
duricia et inflexibilitate tua resistere volens
vento fortiori. ipm q; super te transire non si
dens violenter humiliata et incuruata. meri
to fracta es. Ego vero cum vento cedens ad
omēz ventū me humilio. et absq; vlla rebelli
one vel resistentia sup me illum transire sino
tōo a nullo ledor. a nullo aliquo patior. Et
quicquid passa es rigor mns et inflexibilitas
atq; supbia fecerunt tibi sic etiam se humili

ans in omnib; ventum ire dei vltio pot sub
terfugere. vbi supbus deiecit vel eradicat. Ex
emplum sequit de locuste pbo. qui cū multis
tyrannides passus esset a quodam tyranno q
tandem ei minabatur morte. Respondit hūili
ter. mortē volo. quō audito tyrannus dixit. et
ego faciā te viuere inuiti. Tunc locustas ait.
Nihil inuitis patior. quicq; intuleris. hoc
volo sine morte. sine viti. Cedebat em socia
tes omni furori tyranni. inclinand cor suum.
vt sup ipm transiret sine resistentia. quēcūq;
tyrannus inferret. Cui? figura habet. iij. re
gū. xi. in achab humiliato cui dñs pepcit. ne
faceret malū qd pposuerat de. Sup q; iero.
ad oceanū me quō sancte fabiose dicit. O
felix hūilitas penitentie que gladium diuini
furoris intromisit in vaginam misericordie.
Secundo humilitas liberat diem a dyabolo.
te dyaboli. Itā aper iacentem in terra ledere
nō potest. Sic nec dyabolus aper inferni hūi
mūle. In cuius exemplum legitur in vñs pa
trum. dyabolū dixisse beato machario inimi
co. vincis me quia non poterat enim vincere
ieiunando. nec vigilando. sed humilitate. qz
inquit ego non possum me humiliare sicut tu
Sicut enām pñs paruos non tenetur nec
capitur rethe sic nec humilis rethe deceptio
nis dyaboli. Exemplūz beati antho. Qui vi
dens totum mundum laqueis plenum admi
rando et tremefactus quesivit a domino qd
illos euaderet. respondit dominus. q; sola hu
militas. Cuius figura habetur. iij. Paralip.
xxxij. i. ezechia. & in epistola bodierna cui? cor
elevatorum erat. Qui postea humilitatis euas
sit mortē. Vñ hic bonus fund? hūilitatis. in
quo omnis edificatio pstricta. crescit in tem
plū sanctū in dño. quē qui habet. mñq; ba
bz vñ a dyabolo vinci possit Tercio impetrat
tonū habundantis grē. Quēadmodum em
aque corporales in loca pñda fluunt & ea re
plet. sicut patz in lacis. Sic aque spūales. i.
fluenta grā corda. pñda humilitate replēt
Et ideo qz cor virginis et dei genitricis fuit
ceteris humilitate profundius. ideo fluentis
grām impleta fuit abundantius. et saluta
ta plena grāa ab angelo. Quare dicit in cā
nico suo. Respexit humilitatem ancille sue &c
Et genesis. xxiij. habetur de abrahā. Qui
hūiliatus coram dño dñe loquar ad dñm me
um cum sim pulvis & cinis meruit amplioz

gratiam familiaris colloqui. Et centurio qui seipm respiciens, dicit. Dñe n sum dignus et meruit gloriam et laudem p cunctis in israhel

Tercia pars in qua no

tatur fructuosa credulitas centurionis. Cre-
didit namq saluatoris deitatem. et illa esse tā
te sapientie et pietatis. q nō solum in psona
h etiam in absentia posset et sciret curare suuz
filiū quare dixit. dñe tñ dñe. et sanabit puer
meus. ppter quā credulitatem dixit ei iherl.
Glade et sicut credidisti fiat tibi. Moralit
suma fides. v. credulitas est fundamentum
ois boni. Nā sicut radix actoris est primū fun-
damentū. a qua rami singuli et fructus recipi-
unt efficaciam et virtutem. Sic a fide omis vir-
tutes et oēs actus nostri recipiūt fulcimentū
et iusticiā. q fm iacobum. vt allegat dñs. sum.
tri. et fi. catho. summiter in glo. Iustus in fide
vivit. Et aug. fides ē primū donū q pie et iu-
ste vivit. Et igit pie et iuste vivam. fima cre-
dulitatem in corde et ope ostendens. et me-
remur a deo per hanc.

De peccatorum remissione.
De demoniorum confusione.
De peccatorum consecutionem

Dico namq primo. q ppter credulitatez
meremur peccator remissionem actū. i. c. de
xpo dicit. Quicūq pphete testiōm pbi-
bit remissionē accipe p nomē ei⁹ oēs qui credūt
in eū. Nā viri nimis crediderūt dño. et pdi-
cauerūt ieiunium et remissionē pctōz obtinue-
runt. Sed diceret quis. an quibz credens
deum habeat remissionē pctōz. Dico q nō
q multi crediderūt deum sicut iudei et paga-
ni. qui tñ et hoc nō habent remissionē pctōz.
Uñ dicit magi sūmaz in iij. vi. xij. allegādo
scm aug. q differunt. Credere deo. credere
deū et credere in deū. Nā credere deo. est
crede vera esse que ipse dixit in scriptis vel ges-
sit in creaturis ec. ij. Crede deo et recuperabit
te. Sz credere deū. est credere ipm deum eē
et ipm esse creatorem omnium creaturarum
a quo omnia habent suam essentiam. Uñ ad
hebreos. n. Pporet accederez credere
quia est. Sed credere in deum. est credendo
in eum tendere cum amore. Unde iob. iij.
Credis in deum et in me credite. xpiani igit
credunt deum sz esse creatorem omnium. cre-
dunt deo. hoc est verbis eius. et scripturis.

et credunt in deum id est omnia que pñent
ad suam deitatem et humanitatem. Nō igit
sufficit credere deo nec deum pro remissione
peccator. quia licet nā credunt demones. et dñ
nati. Requirit ergo vt credas in deum. q sic
tendas in eum et credendo cum amice secun-
dum angustinum. Dico secundo. q me-
remur propter credulitatem demoniorum con-
fusionem. marci vltimo. Signa autem eos
qui in me credunt hec sequuntur. in nomine
meo demonia efficiunt. Et ideo fides dicitur
spiritalis scutum in quo demonem vincere
possumus. Ep. vi. in omnibus fumentes
scutum fidei. in quo potestis omnia tela ne-
quissimi ignea extinguere. Dicit papas et
habet in expositione super ihermale q numm
pomilio sacrificante. cecidit quoddam scu-
tum de celo. quod acbilli fuit datum. et res-
ponsum. q illic romanum imperium foret
destruendum. vbi illud scutum acbillis foret
seruatum. Moraliter scutum fidei de celo ce-
cidit quando christus de celo veniens fidem
omnibus predicavit. Et vbi amq illud scu-
tum seruatum fuerit. demonis habet extirpa-
re dominium. et diuinum seruare quod ostē-
ditur in figura danielis. vi. In danielē qui
cum in lacum leonum cum leonibus staret.
nullus eum ledere potuit. Quia crediderat
deo suo. Tercio propter fidem et credu-
litatem meremur peccatorum consecutionem
Marci. ii. Quicūq orantes penitus credi-
te quia accipietis. et eueniet vobis. Nā
erat magister in historijs. Quod cum alexan-
der magnus venisset ad montes calpios. mi-
serunt ad eum filij captiuitatis tribuum
egrediendi licentiam postulantes. Cumq
quēssisset causam captiuitatis. percepit eos
recessisse a deo israhel. vultis aureis immo-
lando. et per prophetas dei denunciasse eos
de captiuitate non redituros. Tunc respon-
dit alexander q arcus illos includeret. Cū
igit angustiarum in eiperet et obtinere mo-
libus et bitaminibz. qdō tamen humano la-
bore fieri non potuit. rogauit deum israhel.
vt illud opus completeret. Et ecce num diu-
no propter credulitatem eius. pcepta mon-
tium ad seinuē accesserunt et factus est
locus inmeabilis. Et vt ait Iosephus
deus quid facinus est. p fidelibz suis. ostēdit
cum tantum. p infidelibz fecit. Exemplū enā

Alphabetum

III

habemus in centurione. cui p salute sui te precanti finaliter risum fuit Glade et sicut credidisti. fiat nobis.

Feria sexta post cinerum.

Edistis quia

dicū est antiq̃ diliges primū tuū. et odio habebis inimicum tuū. Ego aut̃ dico vobis. Diligite inimicos vros mat̃. v. Cōsueuet̃ arāfices. pon? hic op? opari p qd magis lucr? expectat? h̃ maior? luca? et meriti est diligere inimici q̃ amici. i. gē. Cū mgt̃ iij. sūap̃ di. xxx. querens illā q̃stionē. An pon? sit plurisq̃ meriti diligere inimicos q̃ diligere amicos? determinat q̃ maior? meriti est diligere inimici q̃ amicos. qd pbat̃ auctē saluatoris. Na t̃bei vi. Si dimiseris hōibz pctā eoz dū mittent? et vobis pctā ṽa Si vō nō dimiseris. nec pater ṽt dimittet pctā ṽa. Et pcludit ex his ṽbis dicēs ecce b̃ habet qd p̃parauit? h̃ maior? meriti ēē diligere inimici. et dissuadet ei. q̃ istū qd nihil mali nobis fecit. vt si fiat argumentū. Omis dilectio p quā dimittunt pctā ē maior? dūnt̃ q̃ illa p quā nō dimittunt pctā. h̃ p dilectōem inimicōz. dimittunt pctā. vt dicitur est. et nō p amicōz. q̃ nō solū diligere debet m? amicos et primos iuxta dicta antiquoz h̃ etiā inimicos qd mādāt dñs in ṽbis p themate assumptas. Querit̃ ṽt ex illo p̃cepto om̃s teneant̃ ad diligendū inimicos Et videt̃ qd nō. Nā volūtas n̄a d̃z ēē p̃for mis volūtan̄ diuine. sed d̃s odit illos qui imitanti tēēt. Cū p̃s. Iniq̃s odio habui Cōtra diligite inimicos vros. R̄ndit sc̃s t̃bo. sc̃da sc̃da. q. x̃v. ar. viij. Qd dilectō inimicōz tripl̄ pōt cōsiderari. vno mō vt inimici diligant̄ inquantū sūt inimici. et b̃e puerū et caritan̄ repugnā. f. q̃ vn? diligit aliquē fm̄ vicū et malū qd fecit ei. qd sic diligeret aliq̃s maluz alter? Et b̃ est qd vult mgt̃. iij. sen. vi. xxx. iuxta finē q̃rens illā q̃ fr̃ioz. Cur dñs p̃ceperat diligere inimicos mat̃. v. Cū alibi p̃cipiat odio b̃te p̃ntes et filios. qz dñt luc. xij. Si q̃s venit ad me. et nō odit p̃em suū et m̄em et vxorē. filios fr̃es et sorozes et aiam suā. nō pōt me us ēē discipulus. Ad que ibidem dicit mgt̃ duo ēē diligenda in hōie. f. naturam et d̃na

tes Cū vō et pctm̄ est odio b̄ndū. Et p̃stea dicit qd p̃ntes inquantū mali sūt odiem di. et inimici diligēdi inquantū bōtes. Sc̃do vt odias malū culpe in eis. Nā qui diligit iniquitatē odit aiam suam fm̄ p̃s. Diligere em̄ bonū. primi et odire ei? malū. est recta dilectō et p̃fectū odiū. qz ambo ab eo dē fonte caritat̃ p̃cedūt. p̃t qd idē. p̃p̃bet̃a postq̃ dicit. Iniq̃s odiū habui addit. p̃fecto odio oderam illos. vbi glo. dicit p̃fectū odiū est. primū diligere fm̄ naturam. et odire ei? culpam et penam. Tercio vt in oibz p̃p̃et qd salutē eoz. p̃mouet̃ congaudeas et in oibz nēq̃s ad ṽte sustentatōem loco et t̃pe nēcitat̃ eis subuenias inquantū possunt nisi talis ēēt inimici? fidei et eccl̃ie tē fm̄ q̃dā nō tēnēt sibi bō in casu nēcitat̃ optare bonum t̃pale si timet eum in malicia sua p̃fortari. nisi firmis crederet eum ex bōno meliorandum. ṽa vō fidē cōuertendū. Nē? ēi est vt t̃lis m̄oriat̃ cor paliter. qz eccl̃ie et fidei mala inferat. et p̃ tale bonum in malo p̃fortet. Et dices quōd possum inimico me p̃sequenti indulgere. ita qd nō odiam ei? vitam et naturā? In d̃et aug. tripl̄a mō p̃edio in f̃mone pluri mox mart̃z ostendēs. qd leuissime bō possit diligere inimicum. et ei indulgere. Qm̄ in dilectōe inimicōz nō temptat̃ bō a ieiunio nō ab abstinentia. nō a vigilia. nō a carne nō ab induitōe vestium. non p̃cipit sibi vt orez multuz in eccl̃ia nec vt vigilet Cū ibidem aug. dicit. De diligendis inimicis sc̃s karissimū. null? vnq̃ in ṽitate poterit se excusare. pōt mibi aliq̃s dicere. nō possum vigilare. numq̃d pōt dicere. si possum amare pōt dicere nō possum res meas totas paup̃bz dare. et in mōasterio bō fuisse. oia illa p̃ter b̃ qd si possum amare credo tibi Cū ibi d̃et aug. inq̃t. Et si dixeris qd si possum a vino ṽa a carnibz abstinere credim? tibi Si aut̃ dixeris qd non possis in te peccantibz indulgere. omnino non credim? quia nulla nobis remanet excusatio. dum non d̃ celario. f. de corde istam elemosinam iubeam implere. Sc̃da responsio est eundem aug. ibidem querentis a te. Dic mibi cr̃stiane. fecisti aliqua peccata p̃tra teum. Et dices qd sic. postmodum q̃rit a te. Dic mibi qd maius est pctm̄. ṽl pctm̄ qd fecisti p̃tra

deū vel peccatum quod fecit homo cōtra te
Et dicis recte respondendo qd maius est peccā
illud qd fecisti ptra deū. p hoc qd est infi
nitū. cū offendisti psonā infinitā qd illd pec
catū qd in te fecit hō. p hoc qd est finitū
cū offenderit psonā finitā. vñ ibidem ait.
Si diceret aliquis tanta mala me inimi? cō
pulsit sustinere v t cū illa cōne possuz dilige
re Attendis igitur quid tibi fecit hō. et nō at
tendis quid tui fecit dō. si psciam mā vili
genr dūcūis et inqūis. sine vlla ppslatōe
maiora tui peccā pmissi in deo. qd in te cōmī
sit hō. Et qua frōre vis vt tibi dō dignet
dimittere mulctū. cū tui nō acqfiscis dimitte
re par. Tercia rñsio est eiusdem. qz est qrit
a te hñte inimicū qd pon? velis i illa vita
bēl bonū vñ malū. pculdubio rñdes qd bo
nū. si ergo vis hñe bonū debes parcere in
imico. qz in odiendo inimicū facis malū aīe
tue. hūidulgedo facis malū corpi tuo. Vbi
ei corp? mū staret lete. anxiat qñ videt in
micū. et si anxiat. tolet pmissat. panit. qz q
alū in corpe psequit. prius ipse in corde p
secundū sustinere cognoscit. Et hīs cūli
ter dicent qd nō possit indulgere inimico
obuiatur. qd contra rāonem loquitur.

Sz diceret quis. videt qd nō debet re
mittere nec indulgere inimico in me peccā
tū. nisi satisfaciāt mibi dō iniuria illata. qz se
cū dū augū. nō dimitte? peccā nisi ablatū
restimat Dico qd hō cū iniuriat et qd iniur
iam passus est statū tenet petenti veniā dō
mittere cordis rancorem. Ideo qd sciendū
qd ex iniuria illata solent in hōie tria oriri. f.
rancor in affectu. signū rancoris in effectu
et actus ptra iniuriatē. Prīmū tenet hō
statū dimittere petenti. et nūqz in corde suo
tenere mathei. xxiij. Sic pater mē celestis
faciet vobis. si nō remiseritis vnūqz frī
suo de cordibz vñs. Scdm. f. signū rāncō
ris in effectu tenet etiā hō dimittere peten
ti veniā et satisfacere volenti inquantū pē
nec etiā optet. qd quis ledenti tantā famili
aritatem exhibeat. sic aī fecit. hū sufficit si
bi signa cōmunia qd directe ordinant ad vi
tāz eternā habēdam nō negare. Sic et dñs
remittit pato satisfacere. De hoc pōt intel
ligi illd qd dō luce. xxiij. Si reuersus fue
rit ad te aliqz dicēs. penitet me. dimitte il
li. Tercū. f. actōem ptra iniuriatē nō te

net dimittere. nisi ille restimat. vel quantū
ad rei ablatōem vel fame quantū pōt. qz ta
lis salua caritate pōt ptra talem in iudicio
agere et qd suū est repetere. Quātum nūc
ad pūnuatōem et declaratōem euāgelij ha
bitū est in prioribz de aliquibz vñmbo. f. ie
iunio et hūilitate. nūc ne frustemur merito
qualit fundari debet in caritate videam? et
sūt tres ptes qd notant in euāgelio In pri
ma scēte affectōis caritas dilatanda. Vbi.
Iudistis qz dictū est antīqz. In scōa pure
itendōis sinceritas recitanda. Vbi. Attendi
te ne iusticiā vñaz. et. In tertia pie subuen
tōis largitas ordināda Vbi Cum ergo fac
elemosinam. et.

Quantum igitur ad

primā ptem ad literā est sciendū qd hoc qd
dicit odio habebz inimicū mū. nō est hñb
legis. qz hoc in lege nō scribit. hñ est interp
tatio iudaice expo itōis. qd dicebāt qd omne
qd nō erat in lege pbitū. erat eis pcessū

Moraliter est notandū qd volens meri
torie laborare necessario fūdat sua opa sup
sincerā caritatem. vt neminem odio dēat.
hñ tā amicū qd inimicū. pp? deū diligat. Itā
vt pbs dicit. xij. et. qd naturalit vnūqz
qd diligit suū sile. Cū qd quilibz hō sit eius
de speciei cū altero et siliis in natura. debz ex
natura pñlem hōiem diligere et nullū odire
vl ledere. Ad qd inducit nos natura. Regi
tur in naturalibz de quadā aue noīe arpia
que est auis ferocissima habens vultū silez
hoīs. qd si ferocitate aliqū hominē interfe
cerit. videns se habere eius siliū indē max
ime tolet. Vltimō magis hō rāione predi
tus dolere debet se lesisse xpo vl facto sibi
silem et maxie xpianum. cū sit cōmēbz suū
Debem? ergo nos inuicem amare. iuxta il
lud Ioh. xv. Hoc est pceptū meū vt dilī
gatz inuicē Et qd marie debem? inimicū di
ligere Et hoc. pp? tria scilicet. ppter
debitū pfoluendum.

Eternū pñium consequendum.
Damnanōis periculum euadendum.
Primo enim debemus inimicos diligere
propter debitū pfoluendum. Duplex
em in hoc habemus debitū. scz pceptū.
sic hic pz. qd pceptū ita gñaliter obligato
rium est. qd ab illo nullus se excusare potest

Unde augu. in sermone de martirio dicit
De diligendis inimicis fr̃es carissimi. nul-
lus vñq̃ in vitā te poterit excusare. Itē
debitū pmissi delicti Statim nāq̃ dñs no-
bis hāc legē iusticie vt si volum⁹ q̃ ipse vi-
mittat nobis debita nra. dimittam⁹ nos p̃
us inimicis nris debita sua. Et vt ista lege
nos pprio ore p̃stigerem⁹. posuit b̃ in quā-
ta p̃nitēde orōis dñice. vt. s. tibi q̃tūdie di-
cerem⁹. Dimitte nob⁹ debita nra sic ⁊ nos
dimittim⁹ ⁊c. Sup̃ quo verbo dicit cris-
tū sup̃ matheū. Cū qua fronte orat. q̃ inimici
ciā seruati aduersus alterā. a q̃ foris ita lesus
est. Sic em̃ ipse dñs mēnī. dicēs remit-
to. ⁊ nō remittit. sic etiā a deo p̃nit indulgē-
tiā ⁊ nō illi indulgē. Id op̃ b̃ posuit dñs
similitudinē de seruo neq̃. q̃ debebat decē mi-
lia talentor. ⁊ tñ accepta gr̃a remissionis a
dño suo noluit centū denarios dimittere
p̃seruo suo vbi pabolā sic pcludit. Sic et
pater mē celestis faciet vob⁹. si nō remis-
eritis vnusq̃q̃ fratri suo de cordibus vris.
mathei. xviij. Sc̃do debem⁹ inimicos dili-
gere. p̃pter eternū p̃miū pcedēdū. Cū augu.
Diligere inimicos ē gr̃atiss labor in b̃ se-
culo. sed gr̃ade p̃miū in futuro. q̃ p̃ amorē
inimici efficietis amic⁹ dei. Et sic dicit hic
saluator. nō solū efficietis dei amic⁹. sed et
filij. sed filijs debetur hereditas. Ideo q̃
p̃pter deū diligit inimicos. p̃miū psequit̃
eternū. Hoc maxime offendit nobis i bea-
to stephano. Qui qñ flexis genib⁹ p lapī-
dantib⁹ inimicis exorauit vidit celos ap-
tos. et ibi statē a dextris dñis dei. et sic
statim obdormiuit in dño. sic b̃ actiū. viij

Tercio p̃pter p̃culum uitandū. quod
quidē ē duplex. i. sp̃alis odij. ⁊ eterni sup-
plicij. qui ei odidit habet in mente letale vul-
nus. et gerit in corde tenebras p̃tor̃. Cū
i. iob. ij. Qui odit fratrem suū homicida ē
et in tenebris est. ⁊ in tenebris ambulat. ⁊
nescit quo vadit. q̃ tenebre obcaueēt o-
culos ei⁹. Ideo augu. dicit notabile vbi
sup̃ ps. Sic putā maliciā esse quasi ignē
Nā si vis aliqd̃ incēdere. ignis p̃ ardet.
nisi ei ardeat nō incēdit. Ita ⁊ si malicia p-
cedit ex te qd̃ vasat te vñq̃. Ad alteri nō
noceat fieri pōt. qd̃ aut tibi noceat fieri nō
pōt. p̃p̃ qd̃ mouet quodā smone di. s̃ fre-
quēte vā q̃ vos stimulat ad vindictā. Ita ei

sc̃o p̃io ē. Si igit̃ te vis vindicare te in-
mico mo. ad ip̃az irā tñ te ouerte. q̃ ip̃a ē
inimica mā q̃ occidit alaz mā. Alio p̃culū
est. si inimicos nō diligim⁹. supplicij. ceter
nū acq̃rim⁹. Cū iob. iij. Qui nō diligit mā
nec in morte. Vis qui odit fr̃em suū homi-
cida est. Et sc̃tis qm̃ omnis homicida non
habet vitam eternā in se manentem.

Secūda pars in qua

saluator nos docet in opib⁹ nris b̃re sinceri-
tatē rectitudinē in tēōis. in b̃ q̃ vñ attē di-
te. l̃sa p̃ ex se. Moraliter est notandū q̃
opa nra p̃nt esse in triplici differētia. Sūt
nāq̃ qdā opa tāz bona q̃ male fieri nō p̃nt
vt amare deū. Alia sūt opa tam mala q̃ nō
p̃nt bene fieri. vt deū blasphemare. mētri.
adulterari. ⁊c. Alia sunt indifferētia b̃ri et
male fieri p̃nt. vt teinurare. orare. et elemos-
nas dare. q̃ si sūt ad honorē dei ⁊ p̃p̃ deūz
sūt bona ⁊ meritoria. Si vñ in fauorē secus
li. put a p̃p̃ pōp̃. auariciā. et simulatiōem
vel laudē vel huiusmodi. h̃z opa in se sunt bo-
na. tñ q̃ si b̃ri sūt. i. recta intēōe. sūt vana
et demeritoria. Cū qdā sapiēs dixit iob. ij.
mi andree. vt b̃ extra d̃ collusioē d̃regēda
c. scripta in glo. ij. q̃ d̃s nō ē remunerator
noim. sed adverbior. hoc est d̃s nō remūe-
rat. bonū qd̃ fit. s̃ qd̃ b̃ri et recte fit. et recta
intēōe. p̃pter deū. Cū nō remūerant inde
os q̃ hoc bonū op⁹ fecerit crucifigēdo xpm̃
vñ nra salus puenit. q̃ hoc nō b̃ri ex iusta
intēōe fecerit. s̃ p̃pter inuidiā. De cū cor
interrogat et nō manū. xiiij. q̃. v. si qd̃ inue-
uenisti. s̃ nec p̃siderat quid fiat. s̃ q̃ animo
fiat. xv. q̃. vi. c. i. in fine vñ dñs. Quicqd̃
agūt hoies intēōe iudicat omēs. Ut er-
go in nostris laboribus non frustremur me-
ritis. debent opera nostra esse.

Superius eleuata intentionis rectitudinē
Intēōe coaptata incorruptōis pulcritudinē.
Intēōe subiugata ex dñatōis celsitudinē
p̃prio op̃z opa nra cē sup̃ eleuata ⁊c. Si
cut em̃ ocul⁹ mēbz dirigit in opando. sic ⁊
intēō facit opa bona tēdere ad finē debitū
s̃z in deū. Exēplū de balisario. qui clauduit
vñ oculū tenēs aliū aptū. vt sagittā recte
ad finem dirigit intēō Sic vñ b̃ in ope
suo apire vñ oculū ⁊ claudere alter⁹ s̃z nō
indifferēt. s̃z d̃z claudere sinist̃r oculū. ne i

opere suo aspiciat ad bona temporalia et ad mundū. ne faciat opus suū vt ab hominibz videatur. ⁊ acquirit vanā glām. qz matth. vi. dicit. Si oculus tuus. i. intēto fuerit neqz totū corpus. i. opus tuū tenebrosū. i. sine meritis erit. Debet enim oculū dextrū sū habere aptū ad deū vt omnia faciat ppter ipm. Sz ad hui⁹ p̄tariū sū nūc nos trahere a p̄uētijs nostris. vt in exemplo habetur. i. Regū. ii. cū dicit. faciam vobiscū fed⁹ vt erū oīm vīm oculos dextros. et ponaz vos obprobrium vniuerso israhel. Nō sic carissimū. s. sēp in oibz aspiciamus ad deū exemplo illi⁹ boni regis iosephat. qui ait. q. palip. xx. Cum ignoram⁹ qd agere debeamus. hoc solum habem⁹ residui. vt oculos nostros dirigamus ad te. qui es p̄mū et remuneratio nostra. Unde ⁊ de discipulis dicit mathei. xviij. q. leuātes oculos suos neminē viderūt nisi soliū ibm. Sic et nos p. continuā vigiliā ⁊ sollicitudinē debem⁹ leuare oculos mentis q. neminē videam⁹ nec penes neqz cognatos nō carnales p̄p̄ quos. nō aurū. nec argentū. nō laudē nec bonorē. s. soliū ibm in oibz opibz nr̄is.

Dico secūdo q. oportet nos esse interius ilibatos. ⁊ ab omī imaculatos putredie peccatorū. Quia sic ē vasa fenidū ⁊ imūdo nō nisi fenda et corrupta erūt sic ex corde corrupto iniquitate nihil p̄gredit nisi maculā ⁊ ingrati deo Jaco. iij. Emūdate manus peccatores. et purificate corda duplices aīo. quasi diceret sū bonauē mraz. Si man⁹ vel opa vultis ēē mūda. studete p̄p̄ purificare corda que sunt fontalia opoz nostroz p̄ncipia. Sed quā sunt hōies q. habebant munda corda. puer. xx. Quis pōt dicere mūdum est cor meū. Glade em̄ est mirabile et detestabile q. toto posse hōies sic laborāt solcite lauare corp⁹ a turpibus mūdare a vermibz capita. mūdare a nostris intestina. mūdare a fordidis vestimenta. q. rere in lectis mūda linteamina. in mēsis munda mānū. mūda fecula. mūda vina ⁊ valde mūda mācipia. ⁊ q. nō curāt habere interius mūdissima corda. Quare multa sunt ypocrite filies sepulcris exteriori dealbanis. s. int⁹ omni spurcicia plenis sic cadauēdo mortuoz. Vultū em̄ cōseruati onē honestā ostendūt. q. tū interius iniqua

te inuidia ⁊ ceteros excellūt. De quibz omnibz dicit mathei. xxiij. Ele vobis scribe ⁊ pharisei qui mūdatis qd de foris est. intus autē estis pleni rapina et inuidicia. et ad dicit. pharisee cece p̄p̄ mūda qd est int⁹. vt fiat qd de foris est mūdū. Sz dicitur quis vtz talis ypocrita vel simulator qui ostendit exten⁹ honestatē vlt⁹ sanctitatē. quā intēp⁹ nō hz. peccet sēp mortaliter in tali offēsi one Rndit sanctus tho. dicēs. q. i. ypocriti si sunt duo. i. defect⁹ sanctitatis. et simulatio ipi⁹. Si q. ypocrita dicat ille cur⁹ intēto fect⁹ solū ad appēntiā. ita q. nō curat habere sanctitatē. sed solū scētis vel honestas apparere. sic sū est mortale. Si autē dicat ypocrita ille qui intendit sanctitatē simulatione a qua deficiat p̄ctm mortale tūc q. uis sit in p̄cto mortali ex quo p̄uāt sanctitate nō tū ipa simulatio est et p̄ctm mortale sed p̄mū veniale qd discernendū est ex fine q. si repugnet caritati dī ⁊ p̄mū. erit p̄ctm mortale. puta cū simulat scitatz. ⁊ falsam doctrinā seminet. ⁊ vt adipiscat ecclesiasticā dignitatē indign⁹ vel spalia bona in quibz finē p̄stituit Si hō finis intēp⁹ nō repugnat caritati. puta cū ab ipa ficti one tū delectat. erit p̄ctm veniale de q. dicit p̄b. iij. q. magi dicit vanus q. malus Qm̄ qn̄ aliq. p. bona opa q. facit ex suo genere ad dī fūciū p̄nēntia nō q̄rit deo placere s. hōibz simulat ad rectā intēndem quā nō hz dicit ypocrita Qm̄ grego. ypocrite portantes dī intēndem de se mūdē seculo q. p. ipa q. q. se agere scētā ostendūt nō p̄uētiōne q̄rit hōim s. aures fautoroz Et ita simulat mēda ceter intēndem rectā quā nō hnt Sed q̄rit an religiosus vlt⁹ clerici negligēs ⁊ nō vniēs sū hnt ⁊ tonsurā exteriorē dicatur ypocrita Rndet q. bitū sanctitatz puta religiois vlt⁹ clericat⁹ signat statū quo q. obli gāt ad opa p̄fectōis Et rō cū q. s. hābūt p̄fectōis et scētāz assumit intēndens se ad statū p̄fectōis trāsire s. p̄sumit itatz dicit ad opa p̄fectōis Et rō cū q. s. hābūt dī ex eo q. nō ostendat sū p̄ctm bitū scētāz deponēdo Si autē ad h. hābitū scētāz nis assumptū sit vt se iustū ostēderet p̄p̄ p̄mū cōmodū dicit ypocrita et simulator Dico tercio q. oportet opa nr̄a esse inferius p. b. militatē subiugata Non enim debemus

fit. i. faciat opa spūalia quantum ad exteriora
nō adimpleuit legē xpi. Et igit implēs legē
xpi et meritis vitā eternā in xpo atq̃ de vbi
sapientis. ecci. iiii. Ante mortē bñ fac amī
co tuo. et fm vires mas expozigens da pau
pi. In quib⁹ verbis noant tria in actiōe be
neficii. vellarginōe elemosynar atq̃ attendenda.
scz Cōferens celeritas ibi. Vñ mortē. Acci
piens pīnquitas ubi Bñ fac amico. Dan
entis necessitas. ibi Da paupibus. Atq̃ de
mus ergo i bñficio celeritate pferentis. qz. l.
statim cito et libenter dñ bñficiū impāri. Nā
sicut statim qm mēp⁹ ledit natura ad eius ad
iutorū mittit sanguinē ad locū lesionis et bo
nestatē sine violentia. Sic bō statim quādo
videt indigentē alteri sponte celeriter et li
benter debet sibi necessariū subsidium mittere.
et erogare. Nō enī debet expectare qd rogetur
sed alterius pñtionē puenire. Et hoc est qd
dicit seneca. l. iiii. de beneficiis gratissima sūt
inquit beneficia homini facilliter occurrentia
et facilia vbi nulla mora effici nīsi i respiciē
terecundia. Sed sic nō faciunt qui antequā
pauper petenti denariū offerant. decies vul
tum avertunt. Ideo dicit seneca. Vidi qd nō
tulit grās. qui cuz precibus accepit. Nulla
enī res carior q̃ que precibus empta ē. No
lestum enī verbū ē et onerosum. dimisso vul
tu diceret ego. Est igit celeriter faciendū
beneficiū qd ostendit qm dicit. Nñ mor
tem benefac. mors enī semper parata est. Et
ideo cum dicit ante mortem innuit qd sta
tim sine dilatione in vita sua per se debet ad
implere nō differre post mortem ad heredes.
quia statim obligat. nec qd promittitur p
heredes adimplentur. Exemplū heremita qui
dam videns in quadā visione multas aīas i
diuersis statibus. inter alia vidit vīr vnum
sedentē et ante ipm mensam stantē omnibus
bonis repletā. et alia mensa stabat vltra cum
vacua a quo querens quid significaret. Re
spondit mensa illa que stat ante me sunt ope
ra misericordie. et alia bona que feci ante mor
tem et illis bonis modo vtōr. Mensa vero p
me posita signat. qd cum adhuc viuere. vxo
ri filiis et amicis heredibus meis mādāui. vt
anime mee in aliquo subueniret. Et ecce ad
huc stat vacua quia mei obliti sunt. Et ideo
quidam sapiens dicit. fac bene dum viuīs
post mortem viuere si vis. Secundo atq̃ de

da est accipientis pīnquitas. qz ceteris par
b⁹ amicis magis tenemur bñficere etiā pīn
quis et parentib⁹. q̃ extraneis et remotis. hoc
enī docet natura. Cor enī magis et pīn⁹ infun
dit de caloz emēbris sibi primis sicut sunt ep
et renes q̃ remotis sicut sunt manus et pedes
Sic etiam magis primis q̃ extraneis tene
mur benefacere. Vñ sene. Quis oī petē dā
te debeat. tñ in bñficio spectādi sunt recipien
tū mores. anim⁹ habitatio societas et obseq
um nobis impena. Qd enī ē i istos qui in
consideratis morib⁹ cin⁹ et plus tribuunt bñ
ficionib⁹ et vniuersimodi turpib⁹ psonis ppter
malā societate et inbonestā puerlationē q̃spo
nestis et religiosis. Vñ augu. vt habet trans
supraue in cas. di. lxxxi. Donare res suas bi
ficionib⁹ immane. i. maximū peccatū ē. Sz
querit an volens facere elemosynā debeat ha
bere differentia personar. Et videt qd non.
xvi. q. i. si cupis. vbi habet qd elemosyna in
different oibus est faciendā. qz scriptum est.
Omni petenti tribue. Cōtra ibidē in glo.
Desudet elemosyna in manu tua donec inue
nias iustum qui res. Respondeo vt habetur.
xlii. di. quiescamus. Qd eoz qui petūt ele
mosynā aliqui petunt quasi ex debito. vt pre
dicatores et prelati. p substantiatione corpis.
Vbi enī sunt cogniti et pstat qd tale officiū est
eis cōmissum sūt recipiendi. elemosyna est
eis danda vñe offici. et quasi ex debito alias
non. Aliqui vero petunt p nutrimento et sic
indistincte oibus est danda. nec in his sūt ex
aminandi qm abraam hospitale se circa omīs
offidebat. Si enī scrutator fuisset circa refu
gientes ad se. nunq̃ angelos hospitio recepis
set. fortassis enī nō putasset eos angelos. sed
deū cū reliq̃s repelleret. Sz qm omīs recipie
bat. suscepit et angelos. Nō enī ex vita eoz
quos accipis mercedem tibi retributurus ē
tens. sed ex voluntate et bonoscientia multa
ex misericordia et bonitate. Et sic habemus qd
omnibus indistincte est elemosyna dāda nū
si quis propter securitatem abi negligat iusti
tiam sicut quidam bñficiones et meretricēs.
quibus subtrahendū ē. nisi fame moriantur.
Etiā attendendus ē ordo charitatis vt cete
ris paribus potius datur bono q̃ malo. et
consanguineo q̃ extraneo. Et de illa loquit
nibi illa auctoritas dei. desudet elemosyna.
Tercio attendenda est paupentis necessitas qd

la

3

Alphabetum

III

ostendit cū dicit pauperi. quanto em̃ q̃s est paupior. tā magis debet sibi beneficium largiri. Juxta illud ps. Disp̃sit dedit paupib⁹. J̃stra em̃ est regula euāgelica quā dedit nobis saluator luc. xiiij. dicens. Cū facis p̃iū unū noli vocare diuites. sed voca paupes. q̃ nō p̃nt tibi retribuere. Qd̃ tam est q̃ mores mundanorū qui nō paupib⁹ q̃ indigentib⁹ sed potius diuinib⁹ q̃ potentib⁹ sua p̃municāt beneficia. vt ea retribuāt. De quib⁹ dicit vtrūq; luc. vi. Si benefeceritis his qui bñ vobis faciūt. q̃ vobis gratia quasi diceret nulla. vñ ysa. lxvij. Et in epistola bodierna. Frāge esurienti panem tuū. dicit frange. i. diuide si tñ vni sed multis esurienti. i. paup̃i nihil habē nī panem tuū. nō alieni de laboribus tuis acquisiti. Nō de rapina. furto. vñura deceptōe ludo. r̃c. Et egenos vagos. nō tuos amicos diuites habentes. sed egenos paupes bonos suos religiosos. magis indigentes. induc i domum tuam. nō in stabulū porcorum in locū despectum. Cum videris nudum nō superbe vestium operi cum et carnem tuam id est p̃ximum nō despexeris.

Sabbato post cinerum.

Vñ sero factū

esset erat navis in medio mari. et iesus solus in terra. Marc. vi.

k Philosoph⁹ dicit. vij. polit. Qd̃ ars supplet defectum nature p̃z. q̃i em̃ de sero deficit lumen naturale. scilicet sol. candelā artificia lis incendit vt domus illustret. Etā qui ponderositate corporis naturaliter ascendere nequit. artificialem querit scalam. vt arte ascendat. Sic etiā nō valens aquam transire nisi mergatur. nauem intrat mediāte qua ad portum deducitur. Sic spiritualiter vbi homini regula naturalis deficit. p̃uidit de artificiali. vt defectus nature suppleatur. Itaq; vt habetur extra de sum. trl. et li. ca. c. firmiter. i. gloria. Berni. sup verbo proposito. De tria destruxit tempora. scz temp⁹ ante legē sub lege et tempus gratie. in quibus homines de structas habuerunt regulas viuendi. In tēpore ante legem habebāt ius naturale quo regēbantur qd̃ consistebat in his verbis. Qd̃ ubi vis fieri mihi fac. qd̃ non nbi noli. Sic potes in terris viuere iure poli. di. i. in principio. Cum autē homo in his deficeret vnus

quisq; corūpens viā suā vt dicit gen. vi. delecta omni carne p̃ diluuiū de hūc defectum naturalem volens subleuare peratrem dedit moysi decalogū in tabulis scriptū. vt postea sub lege quali sub arte regerent. que oia in figura cōtingebāt vt tpe gēte p̃lerent. Tunc autē venit plenitudo t̃pis. scz tps gēte q̃i sero erat factū venit filius dei solus in terrā. i. carnem humanā sumere de Virgine vt offis de angustijs et miserijs liberaret. ponens nauē i. m̃tem eius in medio. mediāte qua quasi artificiali instrumento ad portū salutis dirigeretur. dicit igit. Cū sero factū esset et iesus solus in terra erat navis in medio mari. vel nauis designat p̃niam que nos de piculis mundi. in sero hui⁹ t̃pis potest ducere ad portum salutis. Queritur de prima applicatiōe an summa dei misericordia. que de se omnibus equaliter presentatur nobis per matris christi merita. singulariter concedatur. Nec que suo vnū presupponit. et aliud querit. Supponit em̃ q̃ misericordia omnib⁹ equaliter p̃sentat. Deinde querit si dei misericordiam singulariter habeamus p̃ matrem xp̃i. Qd̃ autē supponit p̃z p̃ xp̃m dicentem. Mat̃. i. Misericordia volo et non facitūm. quasi diceret misericordiā in vobis d̃sidero. magis q̃ aliq̃ bonū opus. cū et ego omnib⁹ misereor et plus misericordiā ostendo q̃ aliquod opus. Cū augu. in quodā sermone. Sicut fons emanat aquā omnibus recipere volentibus. et sicut sol cum suo radio representatur. vt luceat omnibus super terram. et tñ nō est ex defectu fontis. si aliqui nō recipiāt aquam nec ex defectu solis vel sui radij si aliqui obseculū apponatur vt nō reluceat ex t̃nibus i. tōmo. h̃et defectu nolentis recipere se vel t̃nibus obseculū non vt sol non in domo recipiatur. Sic non est ex defectu dei misericordie que de se rep̃tat omnibus sed ex defectu nolentis recipere eam. Sed ad quesitū respondendo dicit q̃ dei misericordia principalit̃ dat p̃ xp̃m quasi p̃ originem. vñ est iuxta deum de per matrem quasi per singularem impetram. qd̃ ostendo ex ṽcas magistri sen. iij. di. i. et sui cōmentatoris bonauenture ibidē ar. ij. q. ij. dicentū q̃ misericordia dei manifestata est per incarnationem. sed incarnatio facta est per matrem virginem igit misericordia dei facta cū xp̃o. est de maria virgine. Unde

xps pendens in cruce reconcilians humanā na-
 turā suo patri. dixit matri cōmittendo sibi io-
 hānem. Ecce filius tuus. ioh. xix. quasi diceret
 fm quosdā gloriantes qm in te matre solum si-
 tes ecclesie pmanſit. id nunc habeas curā de
 ea cū filio quē tibi pmitto. vt nauis ecclesie
 tua misericordia gubernet. Postū ergo di-
 cere dño pps. xlvij. Suscepim⁹ te? miseri-
 cordiā tuā in medio sepi tui. i. in ecclia p me-
 ritū matris me. Quert p secula applica-
 tione. Ut pnia sera in angustijs mortis cō-
 stitutus sit nauis saluifera dūces eos ad por-
 tū salutis. In ista questione sic procedā duo
 tangendo. Scdo q pnia in extremis vir fuit
 sicut ad salutē. Scdo q nō pōt eē nimis sera
 dū tū sit vera. De primo in extremis penitē-
 tia vir vel raro ē vera ⁊ sufficiens ad salutē. ⁊
 hoc ppter illa motiua. que tangit beatus aug.
 in li. de pnia ⁊ allegat de pe. vi. vlti. c. null⁹
 expectat. Primo q ex colore nimio. ⁊ ex cō-
 passione xtementi impedit⁹ vsus liberi arbi-
 trij. sic ē in extremis. qn nō ē spes de vita ho-
 minis vt cōtingit in submersione vel vulne
 ratione vel graui infirmitate. qn crucians li-
 gat mēbra ⁊ color sensum pmit. q bō vir alī
 quid cogitare valet qz debet eē voluntaria. p-
 pter deū ⁊ deservit eē in tali puncto q si re
 mortis eēt a tali piculo siue pena non extorq-
 ret a se talē displicentiā. vt dicit aug. Et vt
 cōter de infirmo in extremis ē sicut de homi-
 ne exiēte in periculo maris. qui merces suas
 pūctat mare vt euadat piculū. Talis baby-
 aliquid voluntarie. ⁊ aliquid de inuolūtatio-
 Golūtarie. pūctat vt euadat periculū. Inuo-
 luntarie. qz nō libenter perdit. Sic infirm⁹
 in puncto mortis positus quasi videt extor-
 quere a se actū displicentiē. ppter timorē pe-
 ni nō ppter amorē dei ⁊ iustitię. ⁊ oportet au-
 tem nō solū timere iudicē. sed fm aug. dili-
 gere. Secūdo qz habet⁹ malus vsqz nūc con-
 uiaat⁹. multū retrahit ab actu penitentię. vt
 mundus quē dilexit. filij si sunt ⁊ vxor. ⁊ oīa
 delectabilia vehementer illi impessā. Quoi-
 modo enī etiops pōt mutare pellem suā et
 pardus colorē. Sic ⁊ vos bñfacere nō pote-
 stis. cū nihil aliud nisi malū facere didicistis
 Cōsuetudo enī difficulter pōt frangi cum sit
 altera natura fm philosophū. Tercio qz in
 tali puncto arduo. bō nō est bñ dñs suoz acti-
 um. ppter illa dicit aug. vt supra. Qd per

culosissimum ē expectare serotinam penitentiā

Modo d secūdo q pnia nūc est nimis se-
 ra dū tū est vera. Rō ē qdū enī bō bz vsum
 liberi arbitrij cū discretionē pōt peccare pec-
 cato interiori. hñaqz nō exteriori saltē cōpla-
 cendo peccatis prius cōmissis. Ita enī pōt
 dimittere peccata per displicentiā. Probat⁹
 hoc auctoritābus aug. vbi de vera penitē-
 tia dicit. Penitentiā si in extremo vite imbia-
 tu aduenit sanat ⁊ liberat ⁊ exebit. xviij.
 Quacūqz hora pctōr ingemuerit. ⁊ querelus
 fuerit vita vinet. Et illa auctoritate cōcludit⁹
 Qd malicia quantūcūqz iterata ⁊ pmutata
 fuerit nō prohibet. qui bō possit vere penite-
 re si facit quod in se est. Templū in manāse
 pessimo homine de quo scribit. iij. regū. xi.
 Qd fuit rex sup bñm in multis. Primo in
 hoc q totū populū induxit ad adorandum
 idola. ⁊ posuit idola ad templum ⁊ destruxit
 aras dei viuennis. Secundo sacrificauit fili-
 os suos per ignē. ita q fm doctores fecit suc-
 cendi idolum moloth. quod fuit eteuz. et sic
 ignitum fecit filiū amplecti. ⁊ sic sacrificabat
 filios suos idolis. Tercio impleuit bñm salē
 sanguine innoxio vsqz ad os. i. occidit omnes
 proptas domini quos inuenire poterat. Et
 ysaiam propheta m sanctum qui erat de stir-
 pe regia. iussit terra lignea secari. vt eo magis
 affligeretur. ⁊ de c. mala omnia fm docto-
 res penituit et misericordiam inuenit. quare
 nemini desperandum est in hac vita. licet p-
 pter hoc nō differas penitere. quia nescis ho-
 ram ⁊ tempus. matth. xxv. Vigilate itaqz
 qz nescitis diem neqz horam. Quantum nunc
 ad expositionem ⁊ continuationem euāgelij.
 berī dicebā quō bona possunt anibulari simi-
 stra intentione. bodie quō laborantes concu-
 nunt temptatione. ⁊ adiuvant christi conso-
 latione. ⁊ secundū hoc sunt tres partes pre-
 sentis euāgelij.

In prima notatur de vigilia laboris necessi-
 tate tibi. Cum sero esset.

In secunda de christi gubernationis presen-
 tialitate ⁊ vtilitate. ibi Ego sum.

In tertia de populi infirmitate ⁊ miraculosa
 sanitate ibi. Et quotquot tangebant eum

Quantum igitur ad

primā partem est sciendū. vt habetur iob.
 vi. Qd iesus p⁹ miracul⁹z factū de quinqz

Alphabetum

III

panibus. fugit a populo in monte solus orare quia volebat esse facere regem super seipso isto magno miraculo. tunc populi sunt discipuli ascendere in naviculam. et tunc praecedere trans fretum ad bethsaida. et hoc factum est sero. Et tunc essent in mari. venit venit? non? quod oportuit eos laborare. multum remigando. Et iesus videns eos laborare circa quartam vigiliam noctis venit ad eos. Antiquum est quoniam rebellionem habuerunt inimico tunc diuiserunt noctem in quatuor vigilias in quibus custodiebant civitates. Et quarta vigilia finem habebat erat mane in dilectulo. in qua venit iesus ad discipulos. Moraliter. quia videmus habere inimicos nobis aduersantes. perge enim vigiliamus. nam habemus magnam curam coram iudice pendentem et astricti aduersarii. modicum quiescit. sed solet vigilare ut causa defensionis et seipsum a pena liberet. Quia ut habet ex terra de pluvie. ex parte in glo. vigilantes? et non ne gligens? subueniunt iura debemus? etiam solet vigilare. ut cum pendente coram deo de accusando peccator non negligamus. super quod astrictus ad uelarius diabolum nos semper accusat. Debemus ergo vitam nostram quod paratur nocti propter obscuritatem peccator dividere in quatuor vigilias. in quibus vigilare debemus.

Et primo in opibus passionis et penitentiae. Secundo in opibus sanctificationis et benivolentiae. Tertio in opibus passionis et misericordiae. Quarto in opibus deuotionis et sapientiae. Primo in opibus passionis: ne inueniamur a iudice sicut fame virgines. De quibus dicit matth. xxi. Dormierunt omnes. Cum teneor. ij. Consurge lauda in nocte in principio vigilat. effunde sicut aqua cor tuum in conspectu domini. f. ut cor tuum sit aquosum placet mabilem populi cionem totum effusus per fidelem confessionem.

Notandum quod dicitur aqua de qua nec calor nec lapos nec odor in canali remaneat. ut sic non tamen petra sed etiam omnes circumstantias aggrauantes cōfiteri oporteat. ut est qualitas criminis persone. loci. temporis. personarum. quia tanto grauiora sunt peccata quanto diutius infelicem animam deinent alligata. Est insuper circumstantia repentinio peccati dimissi siue reciduiatio in peccatum. quod declaro. quia qui penitit de peccato propter legem generaliter obligantem ad non peccandum etiam innocentem tenet iste duplici lege speciali non peccare. scilicet lege gratitudinis et lege promissi. Primo per quod etiam in peccato

mortali nullius est deus debitor nisi pene eternae. Igitur si sibi gratiam praestet. B. erit tunc maxime gratitudo et liberaliter collatum percipit si est gratia equalis collata alij innocenti. si ille ex lege gratitudinis tenet deo specialiter. propter illud tunc summe liberaliter collatum. et per praesens offendens postea. grauius peccat propter ingratitudinem. Secundo per quod penitens quotiens laqueum dignae penitet obligat se saltem voto ad non peccandum in posterum. quia finaliter propositio non est digna penitentia. et propter hoc asseritur est ad non peccandum lege generalis iustitiae. si per peccatum transgreditur duplicem legem et per praesens grauius peccat.

Sed hic oritur dubium. an peccatum dimissum sit circumstantia aggrauans peccatum reciduium. an oporteat cōfiteri omnes circumstantias aggrauantes. ut dicit de penitentia. et c. de quod id est si oportet in speciali cōfiteri peccata praeterita. tamen circumstantias aggrauantes. Respondetur quod si sit licitum et foris vtile. non videtur tamen necessarium illa cōfiteri in speciali. quia in quantum aggrauat potest exprimi sufficienter in cōfessione abique expressione istorum peccatorum prius dimissorum in speciali. utpote dicendo de magnis et multis peccatis alias penitimus. et ut spero in domino mihi remissum esse ego fui magis ingratus nunc peccando. Ista enim emendatio vitae de prima vigilia. quoniam sic cōtione et peccatorum confessione peccator dolet se offendisse et gratiam amisisse. hanc vigiliam quilibet habere debet. sicut exemplo pauperis instruitur. qui post primum somnum euigilat et clamat. quod pulcritudinem suam se amisisse timet. sic et homo per dormitionem culpe et negligentiae gratiam amittit et perdit. quod quidem gratia est indumentum pulcritudinis animae sine qua filia inter regis mitteret quasi mala incedit. Secundo vigilare debemus in operibus sanctificationis et benivolentiae. Mar. xii. Iamitori precepit ut vigilet. Iamitor est timor qui semper vigilare debet ne remissi simus in bonis operibus. Nec est virga vigilans. biete. i. luc. ij. dicit. quod pastores erant vigilantes super gregem. scilicet sensum. cogitationum. affectionum. locutionum. Et huius exemplum hic habemus de vigilia passerum. vii ps. Vigilaui et facies sum sicut passer solitarius in tecto. Passer primo tenerat. diligit pullos suos et in foraminibus petre. ne ab accipitro capiantur edificat. secundo quicquid gluit cito digerit propter caliditatem. nec

vigilare cessat. Sic in proposito seruus fidelis debet pullos suos. i. opus sua diligere. ne eis sit negligentia per accidiam. et in foraminibus petre. i. christi abscondere. ne in eis fiet fraus per vanam gloriam. Secundo debet in eis esse caliditas dilectionis ne opera nostra sint cruda. sed charitate decocta et inflammata. Tercio vigilare debemus in operibus compassivonis misericordie. apoc. iiij. Ego vigilans et confirma cetera que moritura sunt siue per peccatum. siue per temporalium defectum. et sic per duplicem misericordiam. scilicet spiritalem et temporalem est primis subueniendum. Deius exemplum habemus in gruius qui alternim vigilans pro se invicem habet solitudinem. disponunt vigilias de nocte. explorant alie ex qua parte temptentur insidie. prececidit una ceteras. et per vices suscipiunt vigilias. Isti sunt vigiles qui custodiunt civitatem canonicorum. qui diligenter circueunt ut suppleant aliorum defectum et necessitatem. Quarto vigilare debemus in operibus deuotionis. can. v. Ego dormio et cor meum vigilat. Vigilat cor dormiens. quando riget affectus cordis in gratia deuotionis et contentu planis. huius habemus exemplum in philomena que per totam noctem canit et vigilat. et diligenter catat et vigilat dum ppendit diem appropinquare. sic deuotus homo nunquam quiescit a laude diuina. et quantomagis ppendit gratiam appropinquare. tanto diutius vigilat et oratione et deuotione cantat. d. cii. ps. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Hec enim est quarta vigilia in qua iesus venit ad discipulos in diluculo.

Secunda pars in qua

notatur de vili presentitate gubernatoris christi. Ita quod ad discipulos nauem ascendit. cessa uit venit in christi presentia in cuius absentia apostoli fuerunt in magno periculo. puta ex noctis obscuritate. aeris tempestate. nauis paruitate ventorum strarierate. et laboris grauitate. Iste mirum quod hec pericula conuergerint. quod christus non aderat. Unde dico. homo in motu cacumine comorante. statim venit. Prius oritur et turbat mare. et piculantur apostoli et radium imminens naufragium per seuerat. quod iesus venit. Totaliter est notandum quod sicut in naturalibus videmus quod quandoque defectus dependet ab aliqua causa. tunc deficiente causa deficit etiam effectus. Sicut defici-

ente sole a quo dependit radii solaris et illustratio desinit illuminatio. Et deficiente naua et gubernatore deficit salus nauis. Est enim presentia nauis causa salutis et absentia causa submersiois ut dicitur. iij. pbi. Sic spiritualiter cum ois salus dependet a christo. quod secundum apostolum per ipsum et cum ipso et in ipso sunt oia et via per mare buti mundi ad beatitudinem sit multum periculosa. est enim ut dicitur de peccatis. citius in glo. valde arcta. ut omnes nos saluet et liberet de periculis vult nos sua presentia alitate. per solari. d. Confidite ego sum nolite time re. Debent namque in eum confidere.

Incipientes quos informat ne pereant.

Proficientes quos confortat ut coaleant.

Proficientes siue perfecti quos confortat ut prima neant.

Incipientes enim sunt qui vere penitent de peccatis. et ponunt firmiter vitam emendam.

Isti sunt qui primo nauem trahentes sunt a terra.

Isti cito homo per penitentiam vitam suam ponit

a mundo elongare. et incipit penitere. obuiat

pirata infernalis. vult voluptatis et carnalis

tanis tam valido. quod non solum cor. sed etiam omnes sensus conturbet et trahit. et quod homo nesciat quid se uiuat.

Cogitat enim si luxuriosus. dum fore mulieres dimittere. si auarus pecuniam si raptor rapinam. si ebriosus crapulam. et sic dulcedie voluptatis carnalis multum retardant et capiuntur et occidunt.

Quare plato in pbedrone ait.

Etsi olus malorum est voluptas quod in ea capiuntur homines sicut banno pisces.

Istud malum comparetur cuidam periculo maris. de quo narrat boetius. iij. de consolatione. metro. iij. vices. Quod vlixes quidam strenuus miles rediens de bello troiano. de decennio errauit per mare. Uno die tunc videns quendam insulam in qua erat pulcherrima domus et figura solis dicebat. ad quam applicuit et intrauit. Ista per incantationes et carmina miscuit quodam poculum quod omnes de eodem bibentes sicut voluit a natura et specie humana in bestias transformauit. Sic olus malorum vlixis. vnum in apem. alium in leonem. tertium in coruum suo poculo pmutauit. Quod videns vlixes per odorem vnius floris quem sibi de detra regina percipit poculum euasit. Vlixes strenuus miles est homo qui sensualitate ratione preceat. Hic enim more mundanorum viuens secundum sensualitatem nihil teneans oculis vel cordi. multo tempore periculose errat. et inter omnia pericula maximum in mundo reperit voluptatem carnalis. que nunc coctus omnium hominum pulcherrima adiudicat. licet sit turpissima et

Alphabetum

III

periculosissima. nā p suas incātationes h̄ deceptiōes quodā tōne trāsmutans in bestias. vñ in lupū rapacē fecit. sicut nobilē raptoz. aliū in vulpē sicut colosū mercatorem. vñ i canē latratē. sicut iudicē vel aduocatū. municipē. rē. B piculū euadere pōt sol⁹ vñ res. s. penitens qui vt strēn⁹ miles. hec oīa possipuit. r vicit p odoz suauissimū floris. xpi quē pepit regina celoz. p nīam incipiēti putauit. Scōo pscientes timere nō debēt. sed pscidere. qz ielus eos cōfortat vt op⁹ inceptū cōpleant. oīa aduersa. Nā quanto nauis in mari pfund⁹. ⁊ long⁹ trahit tanto magis vīris trahentiū lassat. mel⁹ tñ esset nauē a terra nō dūcedere. q̄ anteq̄ terminū ⁊ portū attingat remigantes a labore cessare. sic nōnulli sūt in principio valde feruentes i orando ieiunādo. rē. Synodico intervallo tps seruatō labore. pcurunt accidia. q̄ a labore quiescūt. nec mediū. nec portū beatitudinis acquirunt optatū. habēt em̄ ventū accidie vel ociositatis. quē diabolus v. pscientes suscitāt vt eos impediāt aīas cor⁹ capiat. ociositas em̄ ⁊ voluptas arma sūt hostis antiqui ad miserā aīas capiedas. vt bē etra te renunt. nisi cū pridē. in glo. Cōtra hūc ventū debem⁹ fortiter remigare ⁊ laborare fm q̄ bie ro. hortat rustici monachi. vt recitat de cōse. vi. v. nūqd. d. Semp facio aliqd opis vt diabolus inueniat te occupatū. Quert em̄ diabolus quō s̄mosos p dulcedinē sue inspiratiōis delectet. Inspirat em̄ dulcedinē quicūq̄ leniter restit. suauiter refici. pocula sapida. lectionem mūda. ⁊ ceteralia mollia cōuenire magis nature. q̄ boz s̄ria videlicet ieiunare. esurire. s̄nare. vigilare. nūq̄ q̄esce re que vox est mūlis tam dulcis armonia. q̄ stanm obliuīs piculis obdormiunt ⁊ sensib⁹ sopiunt. Istud aut malū ppatr cuiqdā periculo maris. de quo in fabulis poetaz recitat qd est syrenaz cāncū. Dicūt in mari esse mōstrū qd syren dē hīs ex pte vna faciē virgīs ex pte altera formā pilcis. Et dē syren quasi trahent. Syro em̄ grece dē traho latine ex eo q̄ syren p dulcissimā armoniam boies attrahit ⁊ obdormire facit. ⁊ attractos occidit

Nā vt recitat alexander in cinnalario poes. q̄ vltres post destructionē troye per eas trāsmoros. tali fuit vltus cautela. q̄ aures fo cior suoz cetera obturauit. ne syrenū armonia

audirent ⁊ obdormirent. Semetipsū aut malō nauis alligauit. ⁊ sic euasit. Syren est vīa bolus qui dulcedine inspiratiōis conat oēs a labore ad ocīū trahere ⁊ allectos quiete occidere ⁊ submergere. d̄z ego. p̄nens aures suoz socioz quinq̄ sensū obmurare. i. cetera vī stabilitatē ⁊ fluxibilitatē tps cōsiderādo qui etem hāc ⁊ plolationē statim finire ⁊ possi in quietē etemā obnare. ⁊ malo crucis alligati p firmū ppositū. ⁊ sic poteris illud malū euadere. Tercio pfecti cōsiderare debent et nō timere qz ielus p penitentiā suā eos plemat vt permaneant. s̄m tempore tempestatis nauicula maxime picitat. quantomagis portū appropinquat. quia fluctibus repercutit ⁊ q̄nq̄ vento subuertit. sicut vīa pfectoz est periculosa circa finem. qz vento temptatiōis maxime repercutit. ⁊ dimisso culmine pfectionis in ymū deiciat. Unde valde frigidulenter s̄ tales pfectos ventum spiritualis elationis ⁊ p̄prie confidentie diabolus suscitāt vt eos puerat mouendo species ⁊ fantasmatā omnīū bonoz ⁊ vīrūtū in memoria relictos. ⁊ cor⁹ memoriā facit. vt in bis cōplacant. in qua cōplacenta subministrat venenū vaneglie. Cōsideratione em̄ s̄mū ⁊ longitudine tps seruitū dei. putat se in bis mensuris multis bonis fore dignos ⁊ gratijs. vel cogitant se taliter in bonis firmatos. q̄ ipso bile sit labi in pctm ⁊ sic q̄nq̄ nimia p̄sidentia minus caute incedentes cadūt q̄nq̄ in pctm. Un̄ apls. i. cor. x. Qui se existimat stare. videat ne cadat. Cogitare d̄z bō q̄ nihil est in mundo qd transmutationem nō habeat. Et iō mundus dē a mom. qz non est tam fortis sanctus prudens qui tñ se se cōsidere d̄z sed semp timere qz sicut multi ceciderūt sancti et fortissimi. ita etiā ⁊ ipe cadere pōt. Un̄ apls. videte quō caute abulens. nō quasi insipientes sed vt sapientes redimentes tps qm̄ diēs mali sūt. Istud nanq̄ malū ppatr cuiqdā piculo maris qd sit p cete beluā marinā que fixa ad tps pmanet in mari in aliquo loco. q̄ sic stans colligit lutū in torfo in quo crescūt gramina. ⁊ brebe virescunt. vñ fit quasi moniculus virens. qui cū nauigantibus apparerit illic applicant. vela solunt. ⁊ ibi figunt. estimantes se in terra solida esse sed cū ignem accendūt. p necessarijs decoquendis. bestia calozē sentiens le subito subtrahit ⁊ collocat

in mari mergit. Nec bestia designat mundum
rōne instabilis h̄ q̄q̄ ad tps in p̄sper-
tate vni vel alteri in aduersitate stare videat
q̄ p̄niet multū luti peccatorū in quib⁹ mun-
dani quasi in vicinib⁹ florib⁹ gaudēt intāti
q̄ q̄q̄ enā nauigantib⁹ in vita p̄fecta babi-
tabilis appareat deponendo velū timoris dei
p̄sidentia p̄pria ad eū dēdēt alijs mūdānis
cobabitantes comedūt bibūt ⁊ loquunt. ni-
hil timentes. decipiunt ⁊ p̄ctis inuoluuntur
⁊ sic mundus eos in p̄fundū mergit inferni.
Nulla igit cōsidentia ē habenda de mūdo. h̄
semper timendus. sed sola p̄sidentia est i dño
habenda qui potest nos in bono conseruare
dicena. Cōfīdite. rē.

Tertia pars in qua tra-

ctat de miraculosa p̄tate. q̄ om̄s infirmos cu-
rauit solū p̄ tactū vestimentū e⁹. q̄ vt luc. vi.
dicimr. Quid⁹ ex illo eribat ⁊ sanabat om̄s.

N Moraliter ē notandū. q̄ sic videm⁹ nam/
raliter aliq̄s fruct⁹. gemmas siue herbas esse
magne v̄tutis. q̄d tāgentes solū p̄nt p̄forta-
re ac p̄solidare. Quid⁹ ysaac ⁊ plim⁹ in dict⁹ dū
cū duo eē genera malogranatorū quoddam
malogranatū ē dulce q̄d b̄z v̄tutē p̄stringen-
di. p̄fortandi. ⁊ p̄solidandi. enā alex q̄d ē ac-
cetofum namq̄ ex calore deficientē repat mī-
rabilit ⁊ p̄fortat. valet ⁊ p̄patis calefactionē
⁊ cordis defectū. Quid⁹ legit in de pomo ⁊ mor-
te. H̄est. p̄ p̄fortationē cordis ⁊ virtū. i p̄icto
moris in manu tenuisse pomū. Et si natura
tate est v̄tutis sanantū quātomagis deitas i
carната q̄ cōdidit naturā. si ex deuotione cor/
dis tangit nobis inuisibili demōstrationē sue
gr̄e p̄bet medicinā saluē. Quid⁹ theodosius in
p̄niali suo. vt recitat de pe. vi. ij. qd est. de sa-
luis ⁊ sanctitatis auctor ⁊ largitor. p̄ter q̄s
bet boi sue p̄uē medicinā inuisibili admīstra-
tione. i. si tangit ⁊ implorat. Debem⁹ igitur
sincera deuotione p̄ salute ⁊ sanitate tangere
vestimentū xpi q̄ deitas fuit velata. aīa xpi co-
tomata. caro xpi circūdata. p̄ximū vestimentū
est hūanitas. q̄ vt vestimentū corp̄s deitatis ab-
scōdit ⁊ occultauit. De q̄ rub. iij. Induere
vestimentis. ⁊ abscōdere in arca. vt nō te vi-
deat b̄z. Istud vestimentū fuit colore purpu-
reū. ⁊ b̄ p̄ vulneratōē ⁊ sanguinis asp̄sionē
Quare ysa. lxiij. q̄it p̄pheta in p̄sona inferio-
rū angelo ⁊ miratū xpi passionē. d. Quare

tub⁹ est indumentū tuū ⁊ vestimenta sic calcātū
in torculari. Figurat tunica ioseph. intincta
in sanguine b̄di. et om̄ia p̄i. vt gen. xxxij.
Sic hūanitas xpi innocēt⁹ vulnerē ⁊ sangui-
ne aspsa in passione ostēdebat p̄i celesti. q̄ in
panbulo crucis ad celū lenabāt. Cuius vesti-
menti simbra. i. aliquā modicā passionem q̄
cūq̄ ex deuotione tenigerit v̄tutē ⁊ gr̄am acq̄-
rit. Scdm vestimentū est v̄tutis ⁊ gr̄e q̄ aīa
xpi p̄ cūctis spirib⁹ in celis fulget. Ilam fm
m̄gm. iij. sen. di. xij. aīe xpi collata est tanta
gr̄a q̄ maior creati nō pōt. Istud vestimentū
est aureū de q̄ss. ait. Istud regina. i. anima
xpi a dextris tuis in vestimē deaurato circūda-
ta varietate. s. virtutū. Figurat in vestimētis
regalib⁹ quib⁹ b̄ster induta in atrium regis
asueri intrauit. regem placuit. ⁊ pplm libera-
uit. b̄ster. v. Simbra. i. aliquā p̄culā hui⁹
vestimenti tangere debem⁹ p̄ imitationem. q̄
qd ad plenū nō possunt tangere saltem p̄ter
tangam⁹ ⁊ gr̄am ⁊ gl̄iam acquirim⁹. Tertiu⁹
vestimentū est v̄te. d̄ gine. marie genitricis
dei. q̄ caro xpi nouem mensib⁹ circūdebat. ⁊
tegebat. de q̄ b̄ier. xxi. noui faciet dñs sup
tercā mulier circūdebat v̄z gremio v̄teri sui.
Istud vestimentū est stragulatū. de q̄ dicit
puerbio. vii. Stragulatam vestem fecit sibi
b̄stus ⁊ purpura indumentū eius. Nā sicut
stragulatū est diuersis colorib⁹ coloratum.
sic corpus ⁊ v̄terus v̄gineus. Est em̄ glau-
p̄ patientie strēnuitate. candidus p̄ castita-
tem purpureus p̄ charitate. Dep̄o est em̄
p̄iens in aduersis sicut nudus sine indumento.
⁊ miles sine gladio. non sic maria. vñ petrus
comesor. Quid⁹ fuit inter angustias sic liliū
inter spinas. ⁊ sic tosa inestimabilis patientie
in filij sui passione. Istud vestimentū nihil
valet nisi inlustratū. illa futerata est leniā
vt leta sit patiā. nā multi patiunt⁹ sed interci⁹
nō h̄nt leniā q̄ deficit eis futeratura. Nō sic
maria de qua d̄ q̄ in p̄mis bilatis. in
iurij gratia. in molestijs leta. iō figurari pōt
p̄ rebecca q̄ interpretat multa patientia. q̄ q̄dē
rebecca fuit desponsata ysaac q̄ interpretat let⁹
Vult sunt p̄secutiōes hodie in ecclia dei si
videamus q̄ tractat planti q̄ sunt in magna
p̄secutiōe ⁊ afflictione. scientia ⁊ obedientia
v̄get ex vna pte qua nullo mō dñt īfringere
p̄as ex alia cui nō p̄nt resistere. necessitas res/
gni cui vellent libent⁹ subuenire. iō necessaria

Alphabetum

III

est eis patientia. Scdo vterus virginis est cadidus p castitate. fuit em corpe & mente. ca sta dgo. Cui ambro. li. ij. d. vgi. dicit sic. qd castius vigne maria q corpus sine ptagione corpis generavit. & subdit de ceteris eius vir tibus taceo. dgo erat nō solū corpe. sed et mente. Et id merito insit iudith ē ab oibus laudāda. nā sic illa corpis mūdicia custodiēs olofemez occidere meruit. sic illa potentia di aboli minuit & pstra ut idcirco bñdiceret illā omīs vna voce dicentes. Tu glia bñlm. et ce clara visio. m letitia isrl. ecce grata fruitio. tu bonoificenna ppli nri. ecce plena totatio q subdit q fecisti viribz & pfortatū est cor m um. eo q castitate amaueris. Tercio vterus virginis est purpureus p ardentissimā cha ritatez. Cui apoc. iij. signuz magnuz appuit in celo. mulier amicta sole. nā sic sol fias in ce lo totā terrā illuminat. sic maria regnās in ce lo cum filio nō cessat homines illustrare & de fendere. Cui bñm loqūs d ipa dicit Tolle b corpus solare q illuminat munduz & dies nō erit. tolle maria hāc maris stellā itaqz magni & pspaciō. qd nisi caligo inuolueret et vmbra mortis ac tenebre relinqueret. Idcirco turve stimentum stragulatū. s. maria tāgere debemus cordiali inuocatione. in omnibus neces sitatibus. et viciis misericordie et pietatis ex eo exhib. qd sanat omnes

Dominica inuocauit.

Actus est iesus

in desertū a spū vt tempta. a dia math. iij. videm? nūbil fieri sine cā. Cui plato in thibno. i. nūbil bz ortū cur cā legita nō pcesserit. Nam sicut querit. quare domus sit assignat cā finalis. vt. s. in habita tem defendat a nūbil? & pluuijs. ista em cā fi nalis licet sit vltima in executione est tñ semp prima i tentiōe & pcedit. ij. pbi. Sic cū xps ductus sit a spū in desertū necessario nō sine cā quare aut & que cā finalis. s. vt temptaret a dia. dicit igit. ductus ē iesus. Queritur vtz ille tēptator lucifer qui nunc ē angel? tes nebraz cognouerit ante casū fiendū incarna tionis mysteriū p aliquā diuināz psonaz. & videt q nō. qz vt dē. ppter b tēptauit xpm. s. vt sciret si eet filius dei. Rñdeo q tempta tor ille cognouit mysteriū futurū fiendū. sed modū ignorauit. Et cognouit isto mō q vū

dendo dei facie ad facie. videbat etiā ēē artifi cē causale oim futurorū ptingentiū. & sic cogi uit futura relucēna i eo. qz ait vna cēnna est claz speculū pntenis oia futura relucēna sic pñna vel pterita mysteriū incarnationis vt ali ud futurū relucēs cognouit. Sic oñdi pōt p duo exēpla. pñmū p similitudinē & imaginē oim hominū in mente mea. qz sicut similitudo vna ex vnius hōis in mente mea est sufficiēs repñtatiū ad repñtandū mibi omīs homies qz sunt & esse pñt sic etiā essentia diuina quia erat forma intrinseca in aia luciferi non infor matiue informās sed vitaliter in metans qz erat obiectū qd angelo illabāt. Cū em obie ctū illud aie repñtaret futura ptingentia. repñtabat etiā angelo futura incarnationē. et humani generis redēptionē. Exemplū secū dū. nā si in illa ecclia eet speculū magnum & omnia q in ecclia sunt illi apponerent. illa re lucerent in eo. & qui speculū videret. inspicie ret & res pñtatas per speculū. Sic ad pposi tū potuit esse d angelo. vnde etiā qz erat acu tioris intellectus. ppter suā subtilitatē. ideo clarius cognoscebat. Sed quare dubita uit tēptando xpm si esset fil? dei. Rñdeo q qñ cecidit in pctm. pctm velabat mentē ipi? vt caldare candēla accensam. qz pdidit maio rem ptem sue illuminositatis & lde quā hñit de deo. sic etiā pdidit sciam certā de incarna tione filij dei. licet post lapsū recordaret per aliqua de mō incarnationis. & quoz deus vo luit recordari eū. Ideo videns xpm signa fa cere excedentia humanā pñatem. sicut mortu os suscitare &c. putabat ipm esse filiū dei. sic etiā in natiuitate qñ audiuit angelos cantare gloria in excelsis deo. & nouam stellam irradi are. sed quando viderat signa humane infir mitatis in eo scilicet q quando efusit & hō rum familia. dubitabat an esset ille. Et ergo veritatem agnoscere posset. & diuini & dem pñtionem generis humani impedire. in deser tum accessit ad eum temptando & cetera. Cū in precedentibus de quibusdam vitiis nbus & oznamētis. quibus penitens potest armari. hodie sequitur qualiter aduersarius tales aggreditur vt mercede possint eterna priuari. & secundum hoc tres sunt partes pre sentis euangelij.

In prima dicitur quomodo bō eligimr ad certaminis ingressuz. ibi ductus est.

In secunda quò aduersari? hoïem insequit
vt impediât ei? progressu ibi. Et accedens.
In tertia quò bellum claudit? quo ad egres
sum ibi. Tunc reliquit.

Quatum ergo ad pri
mum notandū est circa sam qd xps immedia
te postq̄ fuit a iohanne baptizatus in iordane
ascendit infigate spu sancto qui in columbe
specie in ipsu descendit in desertu. i. locū soli
tariū aptū pnie. qd desertū fm mgtm disto.
fuit inter bethlēm ⁊ bethicho. ⁊ vocat quarēte/
na eo qd xps ibi ieiunauit. xl. dieb?. ⁊ xl. no/
ctibus. ⁊ prius de eo dicebatur. i. locus san
guinis. eo qd ibi lantabāt latrones sanguinez
effundentes. de q̄ loco etiā dicit in parabola
de hoīe descendente a bethlēm in bethicho q̄ in
cidit in latrones. Moraliter hō in deserto
butus mundi multis temptatōibus diaboli
subiacet. vt vincens coronet. vici? desiciat.
Hoc decuit deū sic ordinare. Primo ratioe
pprijs acm̄ vniuersumq̄. Itā fm augu. li. viij
de ciui. dei. c. iij. De? sic administrat res. vt
eas pprios modis agere sinat. id tam hoïem
q̄ diaboli pstituit in libertate arbitrij ⁊ i ma
nū cōsiliij sui reliquit. Eccl. x. Et vt nūq̄ per
missi agere qd voluit siue hūc in tēptatō siue
istū in cōsentendo. vt apparēt virtus et laus
per suū oppositū. Unde dicit mgt. ij. sen. vi.
xij. c. i. i. hō esset laudabile homini si id bene
vivere posset. qz nemo male vivere suaderet
Ita qd si hō habuisset per naturā non posse
peccare. nulla laus vel gloria esset homini nō
peccare. ⁊ tēptationi resistere. sed qz pōt pec
care. vincere ⁊ vinci tēptationibus. Itō glo
riā per triūphū. ⁊ vīmpetū per casū acquirit
Unde bonauen. in. ij. suo super mgtm sen.
vi. xij. ar. i. Deus ideo pmittere debuit
hominem a diabolo impugnari. vt si foriter
⁊ viriliter ageret. maiorem glām inde conse
queret. Temptatur igitur homo ppter tria.
per diabolum.

Ad probitatis probationem.
Ad iniquitatis correctionem.
Ad humilitatis eruditionē. Itā p̄rio tēptat
hō ad pbritatis rē. nā scolaris d̄ nouo intrās
scolas tēptat de patientia miles de cōstantia.
Sicut legi? de cōstantino impatore. qui xpi
anos nouos in fide pbauit qui fideles essent
et cōstantes. sic deus in expertos pbat ⁊ expet

tur p multas tribulatiōes. sic temptauit iob
per sathanā dissipans omnem substantiam
eius. Enā abraham in immolatiōe filij et fide/
lis inueni? est. Gm̄ iudith. viij. dicit qd quā/
do filij israel fuerūt in persecutiōe olofernis
vocauit iudith p̄biteros dicens eis. Vos
fratres qui p̄biteri estis in p̄lo dei. ad eloq̄/
um vestrū corda eorū erigite vt memores sint
quomodo a deo temptati sunt patres nostri.
vt pbarent si vere colerent deum suum. me/
mores esse debent. quomodo pater noster ab
rabam temptatus est. et p multas tribulatiō
nes probatus. dei amicus effect? est. Sic isa
ac. sic iacob. sic moyses et om̄s qui placuerūt
deo. per multas tribulatiōes transierūt fide
les. Illi aut qui temptatiōes nō susceperūt
cū timore domini. ⁊ impatientiam suā et im/
properū murrurationis sue p̄tra dominum
protulerunt. exterminati sūt ab exterminato
re et a serpētibz perierunt. Secūdo tem/
ptatur homo ad iniquitatis correctionē. Itā
aurelianus mittit aux in tēstā vt per ignem cla
rifice? et purge? a mixtura. Sic de? per tem/
ptationes et tribulatiōes purgat aīas a peccā
tis Gm̄ hec est rō quare sancti martires aliq̄ mari
mā lesionem tormentorū senserunt. qz p hoc
peccā venialia si q̄ habuerūt diluerūt et eorū
meritū ⁊ coronā auerūt. ps. in p̄sona scōrū
dicit. Posuisti tribulatiōes in dorso nō. itā
siuimus p ignē ⁊ aquā et eduxisti nos in testi
geriū. Sic filij israel duci p. xl. annos p deser
tū magnis tribulatiōibz purgabāt. Ter
tio temptatur hō per eruditionem hūilitatis
quod ei qd posset. primo suo tribulato p̄pant.
q̄ nūq̄ tribulationē gustasset. Itā xps et bis
q̄ passus est didicit hūilitatē ⁊ passionē. nō
si em̄ temptaremur. ppter defectū nre cogniti
onis et experientie. De nobis ip̄s supbitemus
Et nec cū lucifero vltra nos ascendam? pmit
tit de? q̄nc electi temptari. sic pz. ij. cor. xij.
de paulo qd cū esset vas electiōis in temptatū
est ne magnitudo reuelationū eū extolleret.
vñ dicit. Itē magnitudo reuelationū extollat
me dat? est mihi stimulus carnis mee ange
lus sathane qui me colopbizat. De b̄loquis
greg. ix. mor. c. xxxvi. dicit Sup̄na dispensa
tio idcirco nos tota sibi intentione seruientes
carnis nre pmitterit temptatiōibz concuti. ne
mens nra audeat supbia p̄sūptionū securita
tis eleuari. vt dum pulsata trepidat. in solo

Alphabetum

III

G actoris ad interiorio fidem robusti? specifice.

Sz quē vñ tēptatio pueniat dē qz qñqz ab interiorio vt qñ quis tēptat ppter p̄auita-
tē p̄p̄ia. Iaco. i. Quisqz tēptat a concupi-
scentia sua illa molestissima. illa si bellū infra
vñū regnū ē nociuū ē. ⁊ magis infra ciuitatē
et maxime infra vñā domū. sed intollerabile
videt infra eandē p̄sonā. qz qui diligit iniqui-
tatem odit aiam suā. fm ps. Quisqz causatur
ab exteriorio. i. qñ quis puocat ad malum ex
his que audit ⁊ videt. Sic danielis. xij. dē
qz senes iniqui et impudici videntes susānaz
erant erūt in concupiscentia eā. Illa aut est dē se
facilis. qz nisi p̄iugat cū interiorio. de se nihil
pōt. Quisqz orit ab interiorio. i. a diabolo qd ē
cuius itēmi qñ ipse instigat ad actū malū. act.
v. dixit petrus ananie. Cur temptauit fatba-
nas cor mū mentiri te spū. sancto. Illa est de
bilissima qz fm augu. debilis ē hominis qui nō
vincit. nisi volentem. ⁊ iō metrice dicit. Iō
his nō ledit nisi cū tēptat? obedit. Est leo.
dū cedit. si stat quasi musca recedit. Isto tñ
nō obstante diabolus plus temptat peniten-
tes qz peccatores. qz penitentes sibi resistunt
sed peccōres sūt ei obediētes. sicut castrū sibi
subditum nō repugnat. sed sibi fruium. vnde
grego. Hostis noster quāto magis sibi rebel-
lare cōspicit tanto amplius expugnare cōtēdit
vñ iudith. xij. dē. Ego nūqz nociui viro. qui
voluit securre regi nabuch. regi babilonis. po-
pulus aut meus si nō cōtēmisisset me non leuaf-
sem manū meam cōtra eū. Verba ista fuerūt
olofemis per quē diabolus signatur. qui p̄
tēptat penitentes rebellantes qz malos fa-
cientes eius voluntatem. ⁊ ideo magis caue-
re debent.

Secunda pars in qua

tractat quō aduersari? boiem insequi in p̄-
gressu certamus vt eū impediat ibi. Et accedēs
tēptator. Illa sic lucifer pmissioe vīna trāstor-
matus in speciem serpentis. primū hominē
interius tēptauit ac supauit. Iqz gula. supbia
et auaritia. sic eadem pmissioe aggrediēdo
christum in specie humana. vestimū honesto
p̄ xpm est deuenius. ⁊ cōsuebiliter figat. qñ
in prediciis tabus nitebat xpm supare. Di-
abolus enim attendens xpm. xl. diebus ie-
iunasse putabat et fame cruciari vt igitur per
gulam posset eum capere. temptauit eum. d.

Si filius dei es iube vt lapides isti panes fi-
ant. vt comedas qd esuris. Sz ne diabolus
xpm agnosceret. tñdit p̄sident p̄ scripturam
deut. viij. Nō in solo pane viuit hō. q. d. tu
oñdis te honestū ⁊ prudētē exteriori p̄uēsa
tōe. sed prudētia verbis amiblis et tollis.
Illa prudens et honestus dō primo curā h̄re
de digniori et meliori. h̄a dignior et meli-
or ē corpe. ⁊ h̄ p̄o ⁊ p̄o? debet q̄ere dē ci-
bo aie et spūali qz de corpali. cū hō cōstima-
et vt ilqz. ⁊ h̄ vult in xbis istis. d. i. iō i solo
pane viuit hō. quasi. i. tot? corpalis sed enaz
qz in aia spūalis viuit in omni xbo qd p̄ce-
dit mediante inspiratiōe v̄l p̄dicatiōe de ore
dei. Tūc. i. p̄ illā tēptationē afflūpit eū dia-
bolus vt temptaret eū in vana glia ⁊ dunt il-
lū i b̄rūm. ⁊ statuit eū sup pinnaculū templi
i. locū vbi doctores legi p̄uenerūt p̄lo legē
exponere. d. Si fili? dei es. f. sicut oñdis in
opibus vt sic fili? dei te opib? tuis glificeris
ab hoibus ⁊ miracul. mitte te deorsū. qz scri-
ptū est. Quā angel suis deus mādauit te te.
vt custodiant te. ⁊. Enā h̄ fecit diabolus vt
xps ex hoc lumeret occasione vane glie ⁊ ne
timore hūano dimittat. excludit mozem per
scripturā. h̄ xps illi itez obuiat p̄ scripturam
d. i. nō temptabis dñm deū mū. q. d. h̄ qd. p̄
p̄suisi nō h̄ fiet. Cū et alia scriptura habet
deut. vi. Nō temptabis dñm deū tuum. Illa
sic temptarem deū. si totaliter cōmitterez me
auxilio diuino. cū auxilio humano bene per
gradus descendere possim. Vltimus itez dia-
bolus in secundo accessit ad tēptatōē
eū per auaritiā ducens in mōtem excelsum i
peti spūs qui mons est in deserto distās a lo-
co i qz xps ieiunauit duobus miliaribus vbi
xpo ostendit omnia regna mūdi quasi sua. d.
Decommia nbi dabo. si cadens adoraueris
me. xps igit qz suā patient sustinuit iniuriā
h̄ exprobrauit. d. Glade fatbanas. qz scribit
deut. vi. Dñm deū mū adorabis. et illi soli
seruies. Vltimus igit p̄suisibiliter abscissit.

Notahiter est notandū qz h̄ p̄suisibilis
i. topi. qz quomodo dicit vñum oppositor
tot modis dicit ⁊ reliquū. Si enim vñū op-
positorum dicitur multipliciter et reliquum.
viij. p̄bisi. Quot enim sūt mala. tot sunt op-
posita bona. qz em sunt nocet tot sūt p̄p̄o-
sim? dies. Cū igit quasi infinita sint mala tē-
ptatiōis diaboli. oportet qz enā sint tot cautole

et remedia. Unde. ff. de ventre inspiciendo l. i. si lous supueniennb? cās. nouis ē reme-
dus succutendū. Cū igit aduerfant? hūani
generis semp querat noua mala ⁊ iacula. vt
vulneret ⁊ occidat. necessārio sp nouis reme-
dijs ⁊ bonis dnm? ē ei obuiandū. Cū gre-
in omel. de vno martire. Sicut arte medici-
ne calida frigidis. frigida calidis curant. ita
dn̄s noster dñia appositum medicamēta pecca-
tis vt lubricis cōnēntiā. tenacib? largitate
iracundiā māsuetudinē. elatis p̄cipet humi-
litate. Qñ igit diabolus accedit boies
bis malis impugnare. studeat virtutib? bis
oppositis obuiare. est enim aduersarius valde
astutus temptando. quia cum nos p̄siderat.
Abstinentia maceratos. temptat gulositate
p̄dierate affluos. superbia ⁊ vanitate.

In diuitijs celicos simoniacā prauitate. Mā
p̄rio tēptator accedit maceratos abstinentia
⁊ quasi cōpanes hūane fragilitati. inuadit ar-
mis malicie sue suggerendo boni p̄positi sui
difficultatē oborū vilitatē ⁊ insipiditatē. la-
borum assiduitatem. abstinentie diuturnita-
tem complexionis fragilitatē. quasi omnia
contraria imbecillitati carnis. d. Sic vt la-
pides isti. i. illa dura opera et virtutes. vnde
anima reficit sicut caro pane. panes fiat. i. mi-
norā. q. d. Tu abstinentia ⁊ ieiunio macer et
debilis es factus. ponderosus ⁊ piger ⁊ om-
nib? bonis quasi lapis tardus. s. ac ergo ab-
stinētiā mām minōrē. vt eā possis tollerare
nimis est quotidie ieiunare. babes caput de-
bile stomachū induratum. possum p̄ oleo defici se-
nio. s. ac ergo tparā refecionem ⁊ abstinenti-
am. Et ad hoc adducit naturā scripturā. ⁊ si-
gurā. Nam natura dicit moderatā refectio-
nem. Cū philosph⁹. ij. etbi. dicit potus et
cibi amplius ⁊ minus refecti cōrumpunt sani-
tatem. que aut p̄mensurata sunt. faciant. au-
gent ⁊ saluāt. Scriptura ad ro. xij. Mors
ad rationabile obsequiū. Irarationabile igit
videt minus lumere q̄ natura appetit. Vi-
cunt ergo bi vt habere de pe. di. ij. bi sunt.
Manducamus ⁊ bibamus ⁊ in eternū regna-
bimus. Qd oñdit figura. i. regū. p̄. vij. vbi
dicit q̄ saul cecidit. p̄cepit ⁊ tēra ⁊ robur i eo
nō erat. qz nō comederat panes tota die. Et
alia figura dicit. iij. reg. xij. q̄ belias comedit
⁊ bibit ⁊ abluuit in fontem cibi illi vlsq̄
ad mortē dei. Hec ⁊ boz filia tēptator ieu-

nānb? suggerit sub specie pietas vt eos de p̄-
positis bonis auertat. ⁊ ad gulas deiciat. vel
ad alia vitiā. Cū legat de beato francisco. vt
scribit doctor deuotis bonauen. in legēda sua
c. de austeritate vite. Qd cū quadā nocte be-
at⁹ franciscus in cella orationi vacaret. voca-
uit eū hostis antiqu⁹ tertio dicens. frāscie.
frā. fran. Cui cū quid quereretur respondisset.
fallaciter ille subiūxit null⁹ est in mūdo p̄ctōz
cui si cōuersus fuerit non indulgeat de⁹ sed q̄
cūq̄ se penitentia dura necauerit misericordi-
diam nō inueniet in eternū. sed statim vir dei
p̄ reuelationē cognouit hostis fallaciam qm̄
missus fuerit ei ad tepida reuocare. Hec est
enī illa bestia de qua dñi. vij. ecce bestia alia
similis vrsō in p̄te stetit ⁊ tres ordines denti-
um erant in ore eius ⁊ dicebat. Surge come
de carnes plurimas. ista bestia est diabolus
temptator foras p̄cit vrsus cupiens deuorā-
re ⁊ deglutire omnem sanctā aiam ⁊ in bono
p̄posito ⁊ exercitio lacere. hic habet tres or-
dines dentiū. i. tres modos inuadendi ⁊ tē-
prandi boies. i. p̄ gula. supbia ⁊ auaritiā.
Suggerit igitur ieiunantiū ⁊ abstinenti-
bus gulositatē dicens cūlibet. Surge co-
mede carnes plurimas. i. omnem cibū dele-
ctabilem ap̄petitū. ⁊ poti ad famicitatē. Hui-
us abstinentis obuiare debet. d. Non in solo
pane viuunt homo ⁊ c. i. homo non viuunt si s̄m
desiderium carnis viuunt fed moxī iuxta apo-
stolū dicentē. Si s̄m carnē vixeris morietur
mini. sed solummodo viuunt pane celesti. s. xpo.
in aia ⁊ in oi vbo qd p̄cedit de ore dei. Se-
cūdo tēptator aggredit ad capiū certamīs ar-
mat⁹ vana glia ⁊ supbia p̄ quā cōpassinos et
misericordes deuotos inuadit. d. Si filius
dei es mitte te deorsū. q. d. Tu multa et ma-
gna opa misericordie ⁊ pietatis exeres. quo
ostendis te singularem filiū dei. iuxta illd lu.
vi. Estote misericordes sicut ⁊ p̄r v̄r miseri-
cordiē. Securus igit es nec tēdipi potens
mitte te in opib? mis deorsū ad offensionē boim
vt inde ab oib? glificeris ad qd tū in occulto
labores magna expendisti. p̄pter deū nec lau-
dem aliquā reposasti. Nam lux mobilis valet
sub modio. s. sup candelabz. Hec enī insti-
gante diabolica boies recepti quasi oēmīt
tū se a laude ⁊ tē deorsū ad p̄ria laudē om-
nes querunt vanā glia. Ornamenta enī
ecclesiastica annis signant ad offensionē exēde

p̄p̄o.

k

Apostolus

L

ET

72. 11. 2

mortuorū cū pōpa pagunt. qz fm augu. vt al
legat p mgnū sen. vi. 110. 7. 111. q. ij. aie desū
cor. pōpe ereqaz magi sūt solanū vnuorū qz
subsidū mortuorū. Sz dicit. pecco signādo
ornamenta qz trado ecclēsiā in remediū aīaz
Dico āt si b facis ad vanā gloriā et eo ut tu
7 pētes glorificē 7 si nō peccas vādo tamē
peccas vanam gloriā qēdo Qel si solū hoc
facis ad tui parentūz recordatiōē. vt alpi
cientes animaz recordent. p quibz data sūt.
7 vt magis pro eis dñō pces fundent si fieri
pōt sine pccō. Sic enā simile habet de sepul
crist in ecclia. q fieri pōt sine pccō ad recorda
tiōē vt bē. vii. q. ij. cū graua peccata. debe
mus ergo cauere. ne infuncti diabólico desce
dam? in opibus misericordie ad vanā glori
am. iuxta illud Math. vi. Attendite ne ius
titiā vram faciatis corā hoībus. vt videam
ni ab eis. Et pser de vita ptemplatiua. va
nitas vanos homines afflat? sui vento circū
fert qui se de opibus quoz sibi pscq nō sunt
tūpūf iactāt 7 ab hominibz laudari affectāt.

Tertio tēptator aggredit ecclāsticos au
mis auaricie 7 cupiditatis. ostendit em regna
mūdi. delicias. honores 7 diuicias in quib
bus mundus vesat dicens renuncianti mū
do. Decebi dabo ad voluntatē si cadens a
vita sancta. a voto promisso. a proposito bono
adozaueris me. Qn em homo cadit in auarū
nā adozat diabolu. qz fm aplm. Auaritia est
idoloz seruitus sicut em idolatra adozat ido
lum 7 diabolu. sic auarus pecuniā 7 diabolu
vñ versificat de ipsa. Non alius deus est nisi
sola pecunia setua ardent. Hic pēnt. orat ho
norat. corporis acatē negligit amozē. Den
multos hodie tēptator spūales ecclāsticos l
uadit 7 simoniaci prauitate vincit 7 desicāt.
q plus spe lucri tpalīs qz xpi amore pagunt
diuina mysteria 7 in tēptatione corrupta ad
ministrat ecclāstici facta qui omis grauior
peccant 7 simoniā pmitunt vēdentes spūa
lia p tpalibus. Et si nō semp aperte verbis et
pacione. tñ vt cōiter praua estimatiōe 7 in
tentione. bi em omis simoniaci censendi sunt
qz vt habet extra de vsu. c. cōsultit. sicut intē
tione corrupta pmititur vsura 7 simonia.

Sed quā an liceat aliqd dare vt recipere
pmissis vel alijs factis. Et videt q non. qz
facta sunt libere pferenda. extra de sumo. c. ad
apostolicā audiētiā. Dicitur. te butto.

doctor vtriusqz iuris. q nō est licitū aliqd re
cipe 7 exigere. vt de extra de sumo. c. in ordi
nando. sed vbi spōte aliqnd offert ex quadā
liberalitate. vel laudabili cōsuetudine. vt in
erequis solet dari cereus. in bñdictione nu
bentiū panis vel vini. in psecratiōe manutē
giū vel similia. licet p hoc non sint ecclāstici
ca facta deneganda vel differēda tñ post eoz
collatiōē ppls pelli pōt ad ipā pstanda se
cūdu gōstie. Ad argumētū pūm dicendo qz
facta sūt libera. i. sine exactione vel pacto ex
pssio vel tacito cōferenda. h bene licitū est ali
qd gratiū recipere qd spōte offertur.

Tertia pars in qua tra

ctatur de triumphali victoria xpi. 7 hoc qstū
ad egressum belli ibi. Et ecce angeli. 7. No
raliter angeli accedūt 7 boīem ptra diabolu
defendunt. Itā sicut eunū ad bellū. puidem
de expto mgtō sciens oīa necessaria debellāti
onēdere caute aggredi. vīnicare. ictos cauere
Sic militicos de? cognosces fragilitatē hu
manā eē inexplā 7 ineptā ad bellandū 7 resis
stendū pūe 7 astutie sathanē ab eo fallat
7 vincatur dedit hominī angelum bonū ma
gistrum exptū scientē omnia necessaria. p hu
mana salute. Unde fm biero. in omel. sancti
michaelis. Itā pōt tutā eē būana infirmū
tas inter tot 7 tātas hostis illi? insidias. nisi
sanctoz angeloz muniret auxilio fm ignē ma
gistrū. ij. sen. di. xi. quilibet electoz habet
angelū bonū ad sui pfectū. atqz custodiā spe
cialiter delegatū. vñ ps. Angelis suis deus
mandauit de te. 7. In quibus verbis angeli
ca natura pponitur quo ad tria commendā
da. s. propter eozum.

Nobilitatem quam angeli habent creatam.
Dignitatē quā ex grauitatis bñt cōdonatam.
Utilitatē quā ex officijs bñt pputatā. No
nāqz videm? oīa noua magi in pncipio se oñ
dere 7 mōstrare in suis actibz. licet? volens se
oñdere creaturis artifice dignissimū spēalit
se tanqz in specul? dīnitatis in natura āgelica
oñdit. p dūcel ad extrema i pncipio duo tria
ad maiorē expōsiōē 7 elucidatiōē. s. nobilit
simā naturā 7 viliissimā supmā 7 riformē ange
lica 7 materiā informē. iuxta illud gēn. i. In
pncipio creauit de? celū 7 terrā. p celū in telli
gēdo naturā angelicā 7 p terrā materiā infor
mē. Plante em angelice sex nobilitates cō

talit. Primo claritatem sine speciositatem i
suo aspectu. nā in aspectu hominū nūq̃ clarit̃
est sole angelica tñ multo clarior est natura.
Cū fm Ansel. Si vnus angelus staret in ce
lo. ⁊ essent tot soles q̃t̃ sunt stelle. claritas vni
us angeli exstingueret om̃s istos soles sua cla
ritate. sicut mō claritas solis claritatem oīm
stellar. ⁊ tñ transceſſet pulchritudinem so
lis qui ipsū intuitue videret q̃tū sol transce
dit pulchritudinem tēte. ⁊ incōpabiliter ⁊ ista
nobilitas ē oib⁹ p̃creata. licet angeli qui tūc
rūt sint p̃ habitis vicioſos obnubilari ⁊ de
pressi. Dicit enī Diony. q̃ demones hñt or
gana splēdidissima. sed p̃ habitis vicioſos de
pressi. sicut si sol cū caldaria nigro esset drect⁹
In angelis aut̃ bonis tanq̃m in speculo claro
p̃ mundo relucet oīa inferiora. Et iō Diony.
suis de diuinis nominibus. vocat angelum
speculū splēdidissimū. Secūdo angelus habet
formidinem in suo actu naturaliter con
creatū. Itā p̃ soli celi tactum facit frondescere
arbores ⁊ germinare cuncta. Tunc enī an
gelus voluit totum firmamentū. ⁊ singuli sin
gulos celos ⁊ planetas. ⁊ aliquis planeta habet
lex motus ⁊ tot angelos sicut mercurius.
Ecce formidō angeli. cū sol sit tanto magn⁹
⁊ quēlibet stella firmamenti q̃ excedit multū
terram. Legit̃ etiam in xx. testa. q̃ vnus an
gelus in vno exercitu interfecit. dicit v. milia
Tercio habent in suo esse immortalitatē. sūt
enim angeli immortales nō quidem ex p̃pria
natura. sed ex voluntate diuina. Ideo si cum
gladio p̃cuteres angelū nō mortificares eum
Quarto habent glārdinem sui intellectus.
quicūq̃ enim duo specula p̃ se tenet mutuo.
tunc imago ⁊ quicquid est in vno resplendet
in alio. Quapropter diuinū speculū in quo cū
cta relucunt creata reperiuntur ⁊ relucet an
gelica natura. que est cūā specularis. vt scilicet
cognoſcunt a quo sūt facti ⁊ ad quid ⁊ cū
ctas res creandas ⁊ creatas. Quinto habet
libertatem vt facere possint quicquid volunt.
Itac libertate deus angelos primo cū grātia
decorauit. q̃ fm beatū angu. xij. de ciui. dei
Erat simul deus condens natura ⁊ largiens
grātiā. Et in li. de grātia dicit q̃ ante casuz
⁊ cōfirmationem grātiā habuerunt. sed ma
giſter sen. dicit malos grātiā non habuisse
Secundo dedit eis incōporeitatem. ⁊ inde habet
agilitatem. velocitatem. ⁊ simplicitatem

Ideo in ictu oculi sunt p̃sentes in altari cū sa
cramento fm grego. ⁊ vltra mare valde cito
quia a corpore non retardātur vt amine.
Sed quēq̃ an omnia equaliter habent aut
non. dicit q̃ non. quia erant impares in na
tura ⁊ species differentes ⁊ grā. q̃ in grā crea
ti erāt ⁊ ordo in eis positis vt vnus p̃cesſet
in nobilitate alteri. Unde fm nobilitates
tres hierarchias ex eis deus ordinauit. ⁊ vt
superiores purgarent. illuminarent. ⁊ perſice
rent inferiores ⁊ ipsi imēdianus diuinum lu
men recipere ⁊ in alios tunc transfunderēt
Cū beatus paulus in raptu vidit. ix. choros
⁊ quasi tres hierarchias sicut bñt impatores
assistentes ⁊ principantes. ⁊ ministrantes. et
bi similiter dicuntur principes. quia aliq̃ pro
uincie p̃sunt aliq̃ ciuitati. aliq̃ vero vni domi
ni. Sed nunquid fuerūt ordines inter ipos
a primordio creationis. dicit magister in iij.
di. vi. q̃ non. sed nobilitas inequalis ⁊ scien
tia ⁊ natura in p̃spiciacitate. plus autem vn⁹
est positis in custodiam p̃uincie. alter vni
ciuitati. alter homini. Secundo commen
dantur ex gratiis quibus sūt decorati et
p̃miani. ex eo q̃ steterunt. fuerunt enī sex
dignitates eis tradite. Primo fuerunt oculi
li corp̃ aperti. vt viderent de diuinā essen
tiam. nā ante cōuersionem nō viderūt diuinā
essentiā clare. q̃d pat̃ specialiter de malis tri
plici rōne. Prima q̃ si deum clare vidissent
nunq̃ cecidissent. Cuius rō est. q̃ non potu
issent se auerſare ab illo bono beatifico ⁊ desi
derabili infinito in qua delectabili rīſide cō
sistit vita eterna originaliter. Tu dicis ergo
volūtas pōt arari nec est libera. dico q̃ si q̃
sibi obiectū desiderabile opat̃ tractū magis de
siderabile maiore tractū. ⁊ magis tractū ma
ximū opat̃. sed q̃ infinitū ē desiderabile nullū
lā pateret auersionem. quare si ipsi clare vi
dissent se a bono icōmutabili viderissent. s̃
diceret frequēter audiuī q̃ demōes hoib⁹ sp̃
sūt infē si ne ptingat ad illud gaudiū de q̃ cecid
erūt. si g̃ deū nō clare viderūt. quale gaudiū
um bñe poterat. Dicendū q̃ illud vbi est ve
rū sed intelligendū est de gaudiō q̃d būſſent
Secūdo rō est q̃ deū nō clare viderūt. q̃ si deū
um vidissent nūq̃ lucifer dixisset. Ascendaz
in celū vt excellētiā dei attingam. viderissent
enim q̃ omne bonum participam. et om̃i
ne bonum creatum a deo effluxit tanquam

IR

8

ap principio 7 origine. qui solus bonus 7 effen
tialiter in cuius cōparatione oē bonū creatur
se tenet tanq̃ tenebre ad lumē. 7 tanq̃ gutta
aque ad mare 7 tanq̃ fauilla ad celum 7 terrā
7 sic teū de bono recepto laudassent 7 creato
ri suo grās egissent 7 stetitissent. Tertia rō est.
Nā potētie alie in patria sūt equales. quo ad
actus suos intantū q̃ quanta ē cognitio tāt
est amor. Si ergo cognitio est in sumo ergo
est amor. Si ergo teū dare vidissent. pfectū
sime amassent. 7 sic nō cecidissent. q̃ nō vide
runt dare. Scōdo omni virtutib⁹ intantum
vt dicit dionys. q̃ angeli met ignorāt pprias
virtutes 7 ornat⁹. Cū qui videret angelū vi
deret teū clarissime in eo relucēte. Tercio
astrici deo fuerunt. Quarto pducit q̃ nihil
nisi dulcedo possit de eis pdire. Cū ipi igit
ingitit teū laudāt indicibili melodia. vt ba
bet in apoc. 7 ysa. vi. Vno seraphin clama
bant alter ad alter. Qd etiā claret in maria
magdalena. que ex dulci melodia angelorū
in deserto resecta fuit. Quinto 7 sexto cōfir
man. Nā ab initio omis boni creati sūt sed sta
tim post pūla morula lucifer auersus a deo
conuertens se ad sua naturalia splēdida amo
rē cepit inordinatū 7 supbiuit. 36 cū suis se
quacib⁹ cecidit de quo ysa. xliij. Quō cecidit
lucifer qui mane oriebaris in telicis i pa
radiso fuisit dei ornat⁹ omni lapide p̄cioso q̃
reapit secū ternā p̄te stellaz cū cauda sua. Q
quot hodie similes illi q̃ inordinata dilectio
ne quā hñt ad se. vel ppter decore faciei vel
capis corporis vel vestimētorū ornatū auer
tentes a deo. alios trahunt secū ad eternam
dānationem. Angeli vō boni adherentes sū
mo bono amorem p̄cipientes ordinatum ad
teū. ppria cognitiōe in suis naturalib⁹ viliu
cū se humiliauerūt. 7 grānā cōfirmationis
meruerunt. Dico tertio q̃ angeli sunt no
bis cōmendandi vel honorandi quia deputa
ti sunt ad nostram vtilitatem. vltiq̃ nos
a peccatis retrahant.
Ab inimicis defendant.

2

1

temens iūinere. inuoca angelū custodem tu
um directorē tuū. adiutorē tuū in omib⁹
opportunitatib⁹ mis i tribulatione vtro neq̃
dormitat. sed q̃nq̃ ad tps dissimulat. Exem
plū in balaā i iu. xij. Qui p̄gens ad maledi
cendū isrl̄ ab angelo est impedit⁹. 7 isrl̄ custodi
tus a maledicōe. Sz querit cū xps 7 maria
nunq̃ habuerunt maledictionem pcti an aut
habuerūt angelū retrahēte. dicit doctorē
q̃ xps nō habuit angelū custodē. q̃ ab instā
ti cōceptionis beatus fuit 7 sine peccato. sed
angelos habuit i ministeriū sicut pz in bodi
emo euangelio. Sz de beata virgine. inquit
cristo. in quodā sermone. Infinita milia an
geloz ad gloriose virginis obsequiū esse de
putatū. nullaten⁹ ambigim⁹ vt custodirent le
ctū salomonis grauiissimū 7 cauerent ne sp̄a
ratū eteni regis hospitiū hostis incederet hec
cristo. Sed franciscus de maronis melius in
quit. v. Credo eaz immediate a trinitate cus
toditā 7 multitudine illā angeloz. in obse
quiū ei transmissā null⁹ quozq̃ sp̄is malign⁹
ad eā accederet pmissus est. Cū de nō colens
sisset creamre volenti sibi nocere. que claruit
ea claritate quā maior sub deo neq̃ intelligi.
Scōdo homines ab inimicis defendūt. Nā
cū naturale corpore nō agat in sp̄iale. 7 timi
di tenebrarū sint sp̄iales necessario optet cum
nos ex corporeitate sp̄itib⁹ resistere nō vale
m⁹ q̃ de⁹ puidet o sp̄iali subsidio. s. angeli
ca custodia vt p̄cipiāt mal⁹ angel⁹ volentibus
nobis nocere. ne malū inferant. Iuxta illud
apoc. vij. Nolite nocere terre. mari. neq̃ arbo
rib⁹ terra sūt pueri nouiter de terra nat⁹ mare
sunt a dolēscētes iuuenes quasi mare in cō
cupiscentiis fecundi. 7 instabiles. arbores cō
nes in vita plōgati. Exemplū thob. vij. vbi
dicit sententia. q̃ sara septē viros habuit
q̃s omis diabolus occidit. 7 dobias vtro so
lus adiutorio angeli raphaelis euasit. psal.
Immitit dñs angelū i circuitu timētiū cū
7 eripiet eos. Sz quare de⁹ non p se custo
dit boiem cū sit sufficiens custos dñi. Quis
deus sit sufficiens custos. tamen custodit me
diabibus angelis ppter p̄uādā ordinandem
ptiū viuētiū. lex em̄ deitalē vt inferiora a su
prioribus puideat. Et primo ppter vtilitātē
custodiētiū q̃ ex b̄ p̄ficiūt in merito acciden
tali. Secundo propter vtilitatem custodito
rū qui indigerent p angelos dirigī in finem.

2° ab inimicis
defendat.

U

Tertio angeli aiam boīs ad paradisi perducunt. Illi qui habet bonū cōducit. secundū vādit. Sic angeli nos secute ducunt in peregrinatione huius vite ad patriā vite eterne. Et hoc ē qd dñs pmisit ero. xxiij. dicens. Ecce ego mittā angelū meū qd pcedit te in via et introducat te in locum scq paradisi. quē prepāui. Exemplū lu. xxi. habet in lazaro paupere qui mortuus positus est ab angelis in sinū abrahe. Sed cur angeli ita fideliter et diligenter custodiunt hominem sine suis meritis. dicendo ppter resuscitationē angelice ruine. qz angeli mali scientes hominē deputatū ad locū vnde ipsi ceciderunt inimicant ei et euz impediunt. inquantum permittuntur. angeli autē boni cupientes augmentū accidentalis premij et gaudiū qd fit per reparationē angelice ruine. et associationē hominū. diligenter custodiunt et defendunt vt citius ordines restituantur angeloz et numerū beatorū. Iuxta illud lu. xv. Gaudiū ē angelis dei super vno peccatore penitentia agente. Cū magister. ij. sen. vi. ii. per xpm redemptū est humanū genus v quo fit reparatio ruine angelice. hic accipitur documentum. qd volentes associare angelis et supplere ruinam eorum necessario efficiuntur angeli in vita eorum. Et hoc iter primo in corde puro vt solus deus in eis te luceat. Secūdo in fortitudine. vt omnibus temptationibus resistant. Tertio vite xpi in premissione vt quilibet dicat. vno ego. iā non ego. viuit atqz in me christus. Quarto gratia dei incorporatione. Quinto spūs duratiōe. Sexto corporis subingatiōe.

Feria secunda post inuocauit

Impenerit fi

lius hominis in maiestate sua et omnes angeli eius cum eo. tunc sedebit super sedem maiestatis sue. scq iudicare. matth. xxv. fm astrologos. Quando sol suo tēpore intrat leonē qui est domus eius propria. sicut. xv. die iulij. tunc apparet matiem viemz et potestatis attrahendi. vapores siccos incendendi et humidos cōuertendi in pluuiam. Sic sol iustitie dei filius qñ tēpore ordinato a deo patre intrabit propriā domum. i. mediam regionē aeris super montem oliueti. sedens in throno regio ministerio angeloz fabricato. vt ius

det viuoꝝ et mortuoꝝ. Tunc apparebit maiestatem viemz et pñs attrahendi boies et multis suis sicut sol vapores de terra. aliquos in pluuiā lachrymarū cōuertendi quos cōdē nabit. et aliquos exaltandi sursum ad ethera celestia et igne caritatis incendendi et gloriā faciēdi. Cū magister sen. in. iij. di. xlvj. purgato per ignem mundo ad iudicium veniente domino. emittetur vox illa magna qua resurgent omnes mortui. et tunc ministerio angeloz veniabitur area. quia boni cōgregabuntur ei et quatuor partibus orbis angelico ministerio quo et rapient obuiā xpo i aera reprobis in terris quā dilexerunt remanentibus. sicut deniqz profectū sententia sup ysa. vi. c. Venite benedicti. et. Item maledicti. et. Et ministerio angelorum vntate dei coopantes mittentur mali in caminum ignis. hoc ē in infernū. extra de sum. tri. et fi. ca. c. sumit oēs cum suis proprijs resurgent corporibus. qui nunc gestant vt recipient fm opa sua. siue bona siue mala. Illi cum diabolo penaz perpetuā et isti cū christo gloriā sempiternā. Hoc totum exit cum venerit filius hominis et. Queritur an aliquis astrologus propheta vel philosophus sciat determinate qñ finis sit mundi. et iudex vñat cū maiestate. et videi qd sic. Illā multū sancti pñs diem vltimū mundi conati sunt determinate ostendere. Ex quibz primū fuit sanctus methodus qui resuelandōs pñterito et futuroꝝ habuisse legitur. Sic nāqz ait. qd in septimo millenario annorū nō erit ammodo longitudo tēpōꝝ in quo mō sumus. Itē eusebius et colubinus in conicis suis dicunt. qd de per numerū septenarium omnia disposuerit. scq septē planetas. septē dies sex diebus operatis ē. et. vij. die requieuit. sic dicunt mundū per septē milia annorū duraturū. Et quia christus fm eos ornauit ecclesiam. vij. sacramentis. et septem signaculis dedit cuiuslibet signaculo ducentos annos. et. xx. et tunc illud reliquum de septem milibz annoꝝ complebit. Sed hoc subtilis lector poterit imaginari. quantū iā de isto tpe tranfierit. et quantū adhuc restet. mille et centum faciūt quinqz sigilla. et alia duo habebūt quādringenta. et. l. et sic anno dñi. Et ccccl. secūdum illos restant adhuc centum anni quibz mundus durabit. et tūc sit finis. Sed de dave nerabil dicit circa hoc. Et de tabule dionysij

non debent iterari nisi ter. et sic finis est dei bre-
 ui est finis mundi. s. p. annos xpi. M. cccc. cir-
 ca. xl. hie finis pputandem Eusebij finis mun-
 di esset. et annus pveniret. M. ccccl. anno
 Quare metrista qda scribit. d. p. quadrim
 gentos mille dñi reor anos. Tancanips na
 fecit de mone plen. In oppositū ē euangelii
 matb. xxiij. Nā interrogab? discipul? de ex-
 tremo iudicio et dicent? xpo. Dñe dic nobis
 qñ hec erūt. et signū aduent? tui psumatōis et
 seculi. Rñdit eis iesus. Nō est rñm nosce tpa
 vel momēta q pōt possint in sua pñte. Ex qb?
 bñ pcludit q dexteminate cōi mō loqñdi ne-
 mo scire pōt die vltimū. vel qñ xps veniat in
 maiestate ad iudiciū nisi alicui a spñsancto
 spēali mō revelatū fuerit. Dedit xps aliqua
 signa p se vt appropriandem vltime diei iu-
 dicare possumus dicēs. Erūt signa in sole et
 luna et stellis. erūt pestilētie. et fames et turba-
 tiōes pñoz surget gens p gentē. et regnū ad-
 uersus regnū. et terremo? magni p loca. Cñ
 gre. in omel. loqñs de istis signis. d. Ex qb?
 pfecto oibz alia facta cernim? alia ex pñmo
 ventura formidam? Nā gentem supra gentē
 erurgere earūqz pñluras teris insistere. plus
 tā in nñis tabulanōib? videm? qñ in nñis co-
 dicib? legimus q terremotus vrbes inume-
 ras subnat. ex alijs mundi pñb? sanis scñtis
 qz frequē audim? pestilētiā sine cessati-
 one patimur. Sequit cū multa iā pñiciata.
 ppleta sint. dubiū nō ē. quin enā sequat pau-
 ca q restant. qz sequenti certitudo est pñe-
 ritoz exhibitio. Sz ad oca illoz doctozi est
 dicendū q pñcturalit loquūt et nō dextemina-
 te. Sz cur ipso occultant nobis ipso b. Dico
 vt omni hora in ianuis moro? appeat. nos p-
 penus et vigilem? Cñ mar. xij. Vigilate vt
 dete et orate. nescitis em qñ tps sit. sic bō pe-
 gre pfect? reliquit tomū suū. et redit suis su-
 is pñtem cuiusqz opis. et ianitori pcepit vt
 vigilet solite laboret et vigilet. Sic vigila-
 te nescitis em qñ oñs domus veniat. sero an
 media nocte. an gallicantu. an mane. ne cum
 repente venerit inueniat vos dormientes. et
 Quanti nūc ad pñctuationē et pñtuationē
 euagelij veri mē ecclia pposuit. quō aduersa/
 rius penitente invadit armis vicioz. bodie nī
 more iudicij pcutit. vt mala fugiat. ne veniat
 ad manus toroz. Et tres partes tractantur
 In prima iudicandoz conuocatio. ibi. Cū

venerit filius hominis.

In secunda separatoz examinatio. ibi. Tūc
dicit.

In tertia examinatoz pñatio. ibi. Ibi
bi in vitam eternam.

Circa primam partē.

lēaliter notandū. q sicut in iudicio dñano in
 quo maleficus ē codēand? in principio ad
 puocandem iudicis et alioz pñlū ad iudiciū
 cāpana pulsā. vel pñlud signū. tñbatum vñ
 huiusmōi p qd pvenit. et pñlo intimat san-
 guis human? effundend?. Sic multa signa
 terribilia pcedit xpi iudicis iudiciū. multa
 horribilia et formidāda p q omīs puocabunt
 ad iudiciū videlicet circa corpa celestia. cir-
 ca boies. et circa elenēta. Primo em corpa
 celestia mutabunt. s. sol luna et stelle de q dē
 luc. xxi. Erūt signa in sole et luna et stellis. Nā
 vt dē matb. xxiij. Sol obscurabit. et luna nō
 dabit lumē suū. et stelle cadent de celo. sol ob-
 scurabit. q obscuratio accipi pōt qñ ad lu-
 cis pñuationē. qz tūc fiet edip? vltima. lucē
 auferens ab oibz pñb? terre. qñ t nulla alia
 edipsi fieri consuevit. ista em edipis differt
 ab alijs in tribus. Primo qz erit vñuersalis.
 scdo qz diu durabit. tertio qz nō p lūne inter-
 positiōem sed dñte diuina. s. p aduentū rei
 et solis iesu xpi q sua claritate lucem solis ob-
 scurabit. Cñ. Sic luna orto sole obscuratur
 sic in gñloia xpi apparitiōe sol obtenebescit.
 Scdo luna nō dabit lumē suū. ppter easdem
 causas vel ppter aetis obscuritatē. Tūc em
 mundus succendet et psumabit pñgmem fm
 mgm. iij. sen. vi. xlvij. a qñto tā aer. ppter su-
 mositatem accensa obscurabit et luna q. s. per-
 didisse lumen suū. et sanguinolenta videt. de
 his duob? signis pñctū ē ioel. ij. Sol puer-
 tet in tenebras et luna in sanguinē añqz veni-
 et dies dñi magnus et horribilis. Tertio stel-
 le cadent de celo. nō realit euz sint eiūdē na-
 ture cum celo. et qñbet stella multo maior est
 terra sed tñ ad estmātiōem hominū. qz que
 dā igne imprefiēdes generate in aere ppter
 nimā siccitatē terre quas philopphus vocat
 in libris meteoze. assub. et vulgo stelle nuni-
 cupant. q qñ resimunt apparere vident stel-
 le cadere vñ vapores incensi cadentes de aere
 vident quasi stelle. Scdo erunt signa circa
 homines. et b tōne fame pestilētie et guerraz

na vt terra ericet et ad incendiū disponatur
longo tpe nō pluēt et erit ficitas et sterilitas
tā grandis. q̄ multa fame moriunt. et ex p̄nti
mortalitates et pestilencie. et plia multa gēis
p̄ gentem et regni p̄ regnū. De quibz dē luc.
xxi. Surgēt gēis p̄ gēte. et regnū aduersus
regnū. et tremor magni erūt p̄ loca et pesti
lentie et fames. Post hec veniet antīps qui
multos seducet homines. munez p̄missione
Asperient nāqz ei omēs tē lauri ab scōdin per
diabolū. quibz boies alliciet. tormentoz mi
natione. in audis em tormentis xpianos sū
bi resistentes trucidabit meti quoz a fide re
cedent et sibi adherent. miraculoz opatione.
tūc em torozes miracula faciūt. et nō sancti si
cut in principio ecclie. Hec aut fūt p̄ntē d
monioz. et principis luciferi. qz nūc p̄p̄m lū
gatus in inferno. tūc erit p̄missione dīna.
fīm mat. xxiij. Erit em tūc tribulatio magna.
qualis nō fuit ab initio mundi vsqz mō neqz
fiet. Tertio erunt signa circa elementa in
aere. aqua terra. et igne. Itā fīm biero. vt dīc
se inuenisse in annalibus bebezoz. xv. erunt
signa ante iudiciū. p̄rio erit it mare. lx. cu
bitis sup altitudinē mōū strā in loco suo qua
si murus. Sexto tūc mare descēdet qz vix vi
teri possit. tertio belue marine apparentes su
p mare. dabunt mugitus magnos qz de sol
lus intelligit. Quarto ardebit mare et aqua.
cuius ex ardore arbores et herbe dabūt roze
sanguineū. Quinto vt alij asserunt oīa vola
tilia celi in cāpis cōgregabunt. vñ qd qz ge
nus in ordine suo. nihil gustantia. nec biben
tia. sed formidantia vicinū aduentū. Sexto
erunt edificia et hāne ignee surgent ad occa
sū solis. s̄ facie firmamenti. vsqz ad ortū con
currentia. Septimo petre aduincē collidēt
et in prescindent. Octauo fiet generaliter
temozs qui adeo erit magnz qz nullz hō nec
aīal stare possit q̄ omnia ad terram p̄sternēt.
Nono equabitur terra et omēs mōtes et colles
in puluerē redigēt. Decimo erūt boies
de cauernis suis velut amētes nec sibi mutuo
p̄ timore loqui poterūt. Undecimo surgent
oīa mortuoza et stabūt supra sepulcrum q̄ oīa
aperient ab ortu solis vsqz ad occasū vt inde
mortui valeāt exire. Duodecimo cadent stel
le. omnia em fidei errātia et stationaria. sper
gent ex se cometas igneos. et itē tūc gemi
nabūt splendorē. Tredecimo morient p̄uē

tes vt cū mortuis resurgant. Decimoquar
to ardebit celi et terra. Decimoquinto fiet
celū nouū et terra noua. et becommia ante iu
diciū fient. Notatū illa signa p̄currētia
xpī aduentū ad iudiciū que sunt in celo p̄nt
exponi p̄ signis q̄ sunt in ecclia. futuz iudiciū
vni de p̄p̄quo eē rep̄tantia. Itā sicut i celo
fūt sol et luna et stelle. sic in ecclia papa impa
tor et xpiani lucentes sanctitate. papa et impa
tor duo luminaria magna. de quibz dē extra
de ma. et obe. ca. solite. Fecit de? duo lumina
ria magna in firmamento celi. luminare ma
ius. i. papā. vt p̄fesset dīc. et luminare minus
id est impatorē vt p̄fesset nocū. vtrūqz ma
gnū. sed alter ma? Ad firmamētū igit celi
hē vniuersalis ecclie fecit de? duo lumina
ria. i. duas instituit dignitates q̄ sūt pontifi
calis auctoritas et regalis p̄as. sed illa q̄ pre
est vobz. i. spūalibz ē maior q̄ vero nobis
i. carnalibus ē minor. Et sunt stelle minores
oēs inferiores xpiani quasi sine numero. gēsi.
xv. suspice celū et numera stellas si potes. in
his namqz sunt facta signa. iuxta illud qd ioh
banni in parthmos fuit reuelatum. apoc. vi.
vbi legit qz cū iohānes videret. vij. sigilla. et
cū agnus apuisset. vij. sigillū. sol fact? est mī
ger quasi saccus cilic? et luna quasi sanguis
et stelle ceciderunt de celo. Quid per se
p̄mū sigillū nisi septimū millenari? annus
a creatione mundi. tunc apparebit.
Papalis p̄as obscurata.
Imperialis maiestas detestata.
Mundialis maiestas deturpata.
Itā sicut sol materialis ē obscurabilis vt non
videat. sicut de p̄nti certim? papalis aucto
ritas et totus status ecclīasticus ē intantū ob
tenebratus in cordibus homī qz nihil curat
Eū? rō ē remissio sanctitatis ad quā seq̄ de
dignatio reuerentie et dignitatis. Cessare nā
qz cā q̄ est sanctitatis cessat enā effectus qui ē
reuerentiā et dignitatis. Sol enim quāto ma
gis se inclināt in sua sp̄ra et descendit. tāomi
nus generat et fructificat terrā. sic ecclīastic?
quāto magis se dedinat a sanctitate. tāomi
nus curatur in dignitate. Debet em ex ordie
q̄libz ecclīasticus p̄ oibus lucere vt sol mēz
scītate. cordis puritate. carnis castitate. oris
veritate. opis s̄renitate. viciis sobrietate.
gestus maturitate. vestis dūilitate. et totus
rite honestate et sanctitate q̄ oīa clare colligi

B

C

Alphabetum

V

pñt ex canonib⁹ sacris. xxxv. di. Eccl. di. xli. clericus. vi. xliiij. pñtū 7 de pñe. vi. v. i oib⁹ 7 extra de vita 7 bo. de. a crapula. Sz heu in vita sancta obtenebrati multi repñnt. sic saccus ciliqñ. quia eoz actio nō trider pñfioi qz honor ē sublimis 7 vita pñinis. qz pñfio teifica. actio nō demoniaca. Et tra quos dñ di. xl. c. nō est facile. q nō omīs sunt scōrū filij qui scōz tenent loca sed qui eoz exercent opa. Cñ volentes esse in honore dñt moze scōz vivere in sanctitate. Legit⁹ q apud gentiles sacerdotes sine flāmines erāt in magno honore. qz erant in magna austeritate vite p. ut ait plato in thimco li. i. Qd apud atthenenses pñti sacerdotio sepatim a pñlo pñente bant ne aliqua pñbana pñtione castitas eoz pollueret. De b̄ b̄ d̄ b̄. Si iouinanti cemo inquit. scio? vir eloquensiss⁹ de vita antiqz sacerdotū narrās ait. Qd oib⁹ postposins negocijs semp in tēplo fuerūt. 7 rez naturas causasqz fidez rōnes pñeplan sūt 7 nunqz se mulierib⁹ miscuerūt. nūqz cognatos liberos pñquos quidē viderūt ex eo tpe q cepissēt vino cultui deferuire carib⁹ 7 vino semp se abstinerūt. pñter tenuitatē sensus 7 vertigī nē capis quā ex puo cibo patēbāt. maxime pñter libidinis appetitū. q ex his cibis nascit⁹ panecato velsebant ne oneraret stomach⁹ 7 si qñ comedebāt tñsum pñter isopum sumebant. vt eā grauiorē illius calore decoqñt. Quid loquat inquit de volatilib⁹. cñ oua qz 7 lac. p caribus vitarent. qz altep carnes liquidas. altep sanguinē eē dicebant. colore mutato. Si ergo flāmines gēnles sine sacerdotēs in supñtiosis cultibus suis 7 rñb⁹ satba ne seruientes. 7 sic a lasciujs se abstīnēt. et a negocijs secularibus se subtrahunt. castissimo se laceat carib⁹ 7 casortijs se sepant bu manīs vt quēn⁹ possint in suis rñbus minī strare. Quales tñc dñt eē sacerdotes 7 ecclē sascifici dei altissimi. vt digne seruāt ei quib⁹ est pñmissus pñs dei redempt⁹ sanguine suo qui sunt mediatores inter deū 7 pplm suū. et quibus est pñmissus summus honor in regno dei si bñ seruiant. Duplici enī honore digni sunt qui bñ pñnt pñbiteri. l. b̄. v. Sed cñ videmus iā impatoriā pñtē detestata ab vñb⁹ sicut enī luna lunē suā a sole recipit. 7 post equaliter terra 7 mare diffundit. sic impator 7 quilibet e⁹ substitutus dñs po

testatē regni suā auctoritatē a deo assumplit vt regat fm iusticiā 7 eq̄tatez. Cñ roma. xij. Dis pñas a dño deo ē. Debet igit tales asserere diuine ordinatiōi. non ex libidine pñcipiandi. nec ex libidine acquirēdi. pñia como da. nec ex libidine voluptuadi 7 lasciuendi. nec ex libidine iudiciadi. sed deo 7 ecclē in oib⁹ assennire 7 obedire aq̄ exequēdi vñiufqz impium ad dei honore. 7 ppli cōmoditatē mala cobibendo. 7 bona iubēdo ofidendo 7 exequēdo. qz vt ait Aug⁹. iij. li. ad carlo. Si b̄ seruunt deo regi si in suo regno bona iubeant. mala pñbeāt. nō que pñnent ad fñānā societate. sed qd ad diuinā spectant religionē Sed pñunc pñdoloz tanta malicia excreuit in cordibus aliquoz supioz regentiū. qz pñas eoz a deo data. que lucida 7 integra eē deberet p equitatez 7 iusticiā. tñbea 7 sanguinolenia videat⁹ p corrupciōem iniquitatis et subditoz calūniā 7 seuitiā. Cñ policar⁹. li. v. c. vi. dicit platonez dixisse. Cñ in subditos inquit pñas seuit. i. ac si pupilli tutor perdesquat vel eū suo mucrone iugulans. ob cuius defensionem ab eodē traditū tñi gladiū accepisti. Seuit enī pñas hōz in subdins. qñ nō hñt equalitatē iudicandi. pietatem corrigendi rectitudinem docendi. Terno stelle cadent de celo. Itā vt dictū est prius. vapores sicci 7 eleuati incensi a sole cadūt in terram. Sic multi ex xpianis fide a xpo illuminati et charitate incensi. traci delectatione carnis 7 grauitate peccandi cadent a fide 7 charitate. 7 si nō publica pñfessione. tñ secreta abnegatione 7 falsa opinione 7 honestate. vbi mō re lucet fides summa. vbi honestas sincera. vbi virginū pudicitia. vbi coniugatoz fidelitas vbi viduaz religio. vbi artistarum rectitudo vbi inferiorū obedientia. vbi pueroz reuerētia. Deu omīs declinauerunt simul inutiles facti sunt 7 non est qui faciat bonū. Quare hodie verificatur illud iach. viij. Auertēt scapulas suas recedentes. 7 cor suum posuerūt vt adamantes. ne audirent legem dei. Id enim omnes assimulantur carpis. Itam fm iñ do. carpa piscis videns retbe piscantis fugit ad fundum aque. 7 figit ibi caput suum in luto ne capiat⁹. ita qz retbe nō tangit nisi eius caudaz. Pñscatores sunt prelati ecclēsie. pñdicatores. rectores cōmunitatū. retbe verba euāgelica. statuta canonica 7 precepta iusta

C

et sancta per que nitunt piscatores ecclesie an-
mas fidelium p aquas baptismi purgatas ca-
pere et ad plium eterni regis adaptare. Sed
homines sunt ita lutosi peccatis et tñi delectant
in illis q̄ relinquentes oēm rōnem figunt cor
da sua et inuoluunt caput luto supbie. auaritie
luxurie. et inobediencie. q̄ nō tangunt aliqua
correctione vel inforzatione. sed quasi obstru-
nati in malicia. solu t̄ cauda id est in fine mor-
tis timore pene nō iustitie pmittūt se modicu
tangere. Dicunt hi se exculpando. ceci sum-
mus et viam veritatis ignoramus. q̄ ductores
qui ope et sermone nos dirigāt nō habemus
Falsum loqueris puerse xpiane. id est erras. q̄
malus es et malicia induratus est cor tuum. et
quantomagis correctione pcuteris. tantop̄
ut inuis malleatione induraris. Dis nāq̄ ma-
lus ignoras et creas ē ut dicit philosophus. ij
ethi. Licet enim via sancta et vita recta tibi
ostendatur. non solū verbo sed enā facto viā tñ
rectā nō imitaris. sed delectatōe carnis et vo-
luptate mūdi alliceris viā inferni abscedere.

Sicut quidā stultus de q̄ legit. Cum rex
quidā potens duas edificasset ciuitates vnā
in montanis ad quā erat viā stricta et lapido-
sa et tria certamina. Prīmū p desertum in ab-
stinencia. secundū p rupes vestimentorū lace-
ratione. tertiu p aquā maculari ablutione. sed
vincens illa certamina optime recipiebat in
ciuitate ad omnia solatia et gaudia inenarra-
bilia. Scda ciuitas in vallib⁹ erat sitata. ad
quā ducebat viā delectabilis hñs tria hospiti-
na. In primo optime recreabatur. in scdo vesti-
bus et honoribus exaltabatur. in tertio in diui-
tijs et lapidibus preciosis vtabatur. sed cum ad
ciuitatem veniebat occidebat. et in carcere i-
patoris cruciebat. Cōspiratis igit̄ duob⁹ so-
cjs quoz vnus prudens et sapiēs et alē stul-
tus. Cū ad biuium venissent. statim in medio
stans cōstinebat vtatq̄ ciuitatū cōditiōez
intimilatā dirgens viā rectā licet artaz ad ci-
uitatez gaudij et honoris. Et sapiens ait. hec
est viā recta quam incedere debem⁹ fam⁹ nō
sed melior est plana et delectabilis i qua bene
tractabimur. Prudens igitur ppter societate
tem famū secutus. ambo post hanc paucā de-
lectionem capti sunt a iudice ciuitatis et ad
suspendiū ducti. Excusante autē sapiente se d
famo q̄ ppter societate fuerit secur⁹ respondit
iudex. Tu cū sapiens sis. sequi nō debueras

famū. sed ipse te. et sicambo suspensi sūt. Ad
propositū duo socij sunt spūs et corp⁹ inuicem
pfererati. spūs sapiens. corpus fam⁹. due ci-
uitates. regnū celoz. et infernū. sed acta ē viā
q̄ ducit ad regnū in quo oportet pugnare per
abstinencia cibī et potus p depositionē precio-
sarū vestiu et purgationē peccoz. Alia autē viā
est lata et delectabilis in qua in principio hō
optime recreatur in medio vitat. et in fine ho-
morat. sed postq̄ ad ciuitatē venient eternali-
ter cruciatur. Duo socij pfererati venien-
tes ad biuiū psciderāt quā viā incedere ve-
lunt spūs timore pene eterne refutat viā pla-
nam ad infernū. sed corpus refutat viā artā
ad regnū. Statim igit̄ in medio ostendit viā
regni eē meliorē. s. plā et supior. p̄dicator qui
licet te se sit in mobilis. nec vadat viāz quam
ostendit. veritatē tñ ostendit et dicit. hūc veritatē
quilibet hñs tōem assentit. sed quare nō seq̄-
rōem et spiritū. q̄ tanta est tracta amicitia et
societas inter aīam et corp⁹ in malicia. q̄ spi-
ritus anteq̄ velit relinquerē corp⁹ in delecta-
tionibus pon⁹ et motū. p̄m et inforzationēz
supioris vadit ad eternū suppliciu Scda ps
in qua tractat quō iudex puocatos ad iudici-
um stricte examinat. i. s. sicut in iudicio bñā
no post pullationē signoz venit iudex ad tri-
bunal mittendo p reo vt examine. aut per te-
stes aut scripta vincent. Sic post expeditionē
oīum signoz venit iudex cū p̄tate magna su-
per montē oliueti ad mediā regionem aeris.
nec fin m̄gim sen. iij. v. xlvij. Descendet in
vallem iofaphat. sicut quidā putabāt. s. ma-
nebit in spacio aeris i altitudine trā militariū
in throno regio ministerio angeloz ex nubī-
bus fabricato. Eccl. xliij. Ego in altissimis
habito et thronus meus in colūna nubis ibi
sedebit. et boni ad eū tollent. volantes quā-
si volucres in aere. et tūc mittet angelos cum
tuba et voce magna. d. Surgite mortui ad iu-
diciū. qui cōgregabūt oēs mortuos cuiuscūq̄
cōditiōis vel status sexus vel etatis fuerit
ij. cor. v. Omnes nos manifestati oportet
ante tribunal xpi. Sic boni resurgunt fm̄
etatem et mensurā plenitudinis xpi. i. xxxij.
annoz et trā mensū sine omni deformitate
mali vero cū deformitatis suis et demeritis.
qui etiam in terra ficut vermes in valle iosa-
phat iacebunt. Et b̄ p̄dictū est a dño per ioe-
lem. ij. ca. d. Congregabo omnes gentes et

Alphabetum

V

ducā eos in valles iofaphat ⁊ discēptabo ibi
cū eis. Et tūc ipelebit ap̄p̄tētia dani. vii. quaz
vidit nabuch. ⁊ daniel p̄dicit q̄ quidā anni
quos dieꝝ sedebat sup̄ thronū flāmēa a cui⁹
facie egrediebāt flūmūs ignis ⁊ rapid⁹ velo
cissime currens cui ministrabāt milia militū
aīgeloz ⁊ sedebāt ad iudicandū ⁊ libri ap̄erti
sunt corā eo. Iste annūq̄ dieꝝ ē dei fili⁹ eter
nus cui⁹ impium nō h̄z finē qui iudicabit su
p̄ thronū flāmēa. i. sedē maledictis in cuius
aspec̄m duo libri ap̄erient. i. p̄scia bonoz ⁊
maloz. in qua scripta habent merita ⁊ teme
rita singuloz. Isti libri ap̄erient vt q̄libz vi
deat ⁊ cogitat siue bonū siue malū qd̄ gessit
ipse v̄l alter. Quāta mala tūc inueniēt scri
pta ⁊ p̄fusibilia in p̄sententis istoz qui nūq̄
eoz p̄ctā p̄fessione ap̄erient. i. p̄ cōfusione
celauerunt. Q̄s magnū carmilarū tunc por
tabūt heretici. v̄l v̄tari ⁊ alij malefactozes q̄s
tūc vt cōfessos ⁊ cōuictos er. p̄p̄ia cōscien
tia ⁊ iniquitate iudex qui falli nec mutari pōt se
pabit de medio iustoz. sicut pastor segregat
bedos ab agnis vt mittat eos ad caminū ig
nis. Grego. in omel. Q̄s anguste erunt pie
reprobos sup̄ius erit iudex reprobis iratus.
infens horrendū chaos a deitris p̄ctā accu
santia a sinistris infinita demonia. ad suppli
cia trahentia ⁊ dicentia reddē retributionem
sup̄bis. Moraliter ē notādū q̄ quilibet
prudens pon⁹ hic deberet frequētē suā cō
scienā examinare ⁊ corrigere per p̄niam. q̄
sic p̄iculose ad iudiciū vbi oīa publicabūt
differre. nā sicut caritativ⁹ ⁊ amicalis accu
sator primo p̄sonā peccantē monet ad p̄tem.
defectū ostēdit vt se corrigat ⁊ emendet. ⁊ si
se correxerit culpā celat. si vero correctionem
p̄tempserit. eū publice in iudicio accusabit. ⁊
de defectu testificat. ita cōscia. Vñ augu. sup̄
ps. xxxvi. ⁊ allegat. x. q. iij. Custodi inquit
nocentia mā. q̄n̄ dñs de⁹ erit iudex. alius te
stis q̄s cōscienā tua nō erit inter iudicem
cōscienā mā. i. animā. Et sene. in li. suo. de
moribus. nullū cōscīū p̄ccozum tuoz. magis
rimueris q̄s temet ipsum. alienum em̄ potes
fugere te nūq̄. Hāc autē p̄sciam h̄nt nōnūl
li tripliciter defectuosa. quidā nanq̄ habent.
Cōscienā dilatatam.
Cōscienā infirmatam.
Cōscienā cauteriatam.

Primo inueniunt aliqui quoz cōscia est in

mis dilatata qui nūq̄ ponderāt nisi grossū
ora p̄ctā. quoz cōfci⁹ est sicut reite bñs lat
ga foramina. vbi nō p̄p̄ebendunt nisi maio
res p̄sces sed minores sp̄ euadunt. Sic isti
nō pōderāt ociosa iuramēta. imo nec p̄nua
mendacia. p̄nua. nisi fortassis fuerint facta
corā iudice vel solēnter sup̄ euāgelium. nec
mendacia sūt alicuius p̄putandis nisi cadāt
in diffamatiōē p̄imi. Adulteriū nō curat
nisi p̄sona scandalizet vel publicet. De quo
dī eccl. xxi. Cor fami quasi vas contractum
oīm sapienā nō tenebit. i. sanus ē qui talē
p̄scienā h̄z p̄fractā. ita q̄ nullā v̄sicationē
vel reputatiōē facit de magnis p̄ctis. Isti
debet esse leones. nā leo licet sit fortissimus
bestiaz. postq̄ malefecerit. si sit cap⁹ a canū
bus etiā puls multū timet ⁊ oculos ad terrā
dimittit sic p̄ctoz q̄n̄ h̄z p̄sciam interi⁹ mordē
tem. si sit capus aliqua temptatione vel tri
bulatione. etiā modica p̄ctā timere d̄z q̄ eum
damnent ⁊ recundari d̄z de paruis sicut de
magnis. Vñ sene. Luta seclera esse non p̄it
q̄ ⁊ si latendi facilitatem habeat. fiducia non
habent. Sunt etiā alij qui habent cōscien
tiam satis infirmā ⁊ debile p̄ oppositum. qui
non solū p̄ctā magna sed etiā parua. ⁊ que
nō sunt peccata plus iusto ponderāt magna
⁊ grauiā iudicant. sicut nutrire ignem dieꝝ
dñici. applicate vasa ad coquendū ⁊ lauare
manus. radere cōnes. p̄sclendē vngues.
⁊ bec cōscienā frequētē in f̄satione dia
boli p̄uenit. qui sic ducit hominē ad p̄p̄er
tatem peccandi ⁊ etiā interdum ad despera
tiōē. ⁊ bec est p̄scia infirma quā ap̄s p̄bi bz
i. cor. x. Omne qd̄ in malleo venit mandu
cate nihil interrogantes. p̄ter p̄sciam. Ter
tio sūt qui h̄nt p̄scias cauteriatas ⁊ bi ponde
rant parua. sed de magnis nihil curant quoz
i. cōscienā cōparatur tel⁹ aranee que capite
paruas mufcas. ⁊ magnas amittit. Tales fu
erunt pharisei decimantes mentem ⁊ rutam
⁊ omne oculus. ⁊ grauiora legis p̄etermittēnt
Matth. xxiij. Et bi sūt ypocrite. de quibz p̄
p̄batur ap̄s. i. x. bi. iij. Qd̄ in nouissimis
tribus veniet quidā ypocrite loquētes mē
daciū ⁊ cauteriatā h̄ntes cōscienā. Istas
cōscienā debemus rectificare examinare ⁊
purgare. anteq̄ veniamus ad iudiciū vbi
nos accusabunt. Sed diceret quis. quid
est cōscienā quā sic examinare ⁊ purgare

debemus. Dico qd pscia est cordis scia qd scia
est dupliciter. illa videlicet qd se nouit p se. vlt
illa qd pter se ena alia nouit ex se. Cor em ex se
nouit sua. et multa alia. qm nouit se appellat
conscientia. quando preter se alia noiat scia
Conscientia aut bona est stimulus religionis tem
pli salomonis. ager benedictionis. ornis deli
cia aurei reclinat qm. gaudiu angelor. au
ca fedetis. thesaurus regni. aula dei. habita
culu spissanti liber signatis et clausus die
iudicii apertus nubil est iocundus. nubil se
curus bona pscia. In speculo pscie flammis inter
ioris hominis cogit scia anima aut non nouit
se que sine speculo est. Speculu em mundu
claru pur totius religionis est pscia. sicut em
nuli et que vtro suo vnico placere appetit vi
sum inuitu speculi appositu reddens decore
et pulchritudine facies sue apponit sic anima in
quibus ab imagine veritatis distat. vel in q
bus creatricis imago recipiat. in conscia rele
git et intelligit. No igit inmerito psciam spe
culo comparauerim quoniam in eo tamq in spe
culo totis oculis tam qd indecens qd de
cens in se et dato aspectu pprehendere potest.

Tertia pars in qua no

tae pmitio examinator. Na sicut in iudicio
tpali anq sententia diffinitiva p te pferat.
acta eius sine bona siue mala pscripta et pre
lecta legunt cora poplo. qua lectioem tunc seqt
sententia. Sic in iudicio vltimo statet dñs
iustos. i. iustos. qui ex voce audierut a dextris
amicabiliter eos inuitando dicens. Venite
bndicti pñs mei qd. Et assignat rñem quare
illa meruerit. qd eluxit et reddidit mihi ma
ducare. etc. Isti inuitandem pñit dñs de
pos exeb. c. xxxiii. vt legit in epla bodier
na. Cōsequenter statet et bedos fetentes. I
pctores a sinistris. Et sicut iustos et electos
dulciter inuitauit ad eternas epulas. sic iniu
stos acriter exprobrabit ad eternas penas di
cens. Discedite a me maledicti in igne eter
num. Et assignat cam. qd eluxit. et non des
istis mihi manducare. etc. Et sic lata sentē
tia ibunt ibi in suppliciu eternu. iusti aut in vi
ta eterna. Noialiter et notandū. qd sicut
videmus qd qui sibi diligenter. puidet de pu
teo minus in ea cadit. sic nolens cadere i pu
teu inferni. diligenter debet se cauere. et penā
dñatoru cōsiderare. qd vt habet extra de ius

teis. c. ad liberandā. in glo. pena vnus me
tus est alteri. Qui ergo diligenter penā cōsi
derat dñatoru quā dñt in inferno metū con
cipit pctōp et fugit ab eis. Ita. it. Qis qui
viderit te resiliat a te. Est em infernū fm bu
go. de sancto victore li. suo de anima. la. qd si
ne mensura. pfundus sine fundo. plenus ar
dore incorruptibili fetore intollerabili. plen
dolore innumetabili. ibi miseria. ibi tenebre.
ibi ordo nullus. ibi horroret eternus. ibi nulla
spes boni. nec desperatio mali. be. ille. In q
bus verbis tria diligenter pscitare debemus.
vt caueamus infernum. quia habet.
Localitatem insanabilem.

Penalitatem intollerabilem.

Perperitatem miserabilem.

Dico primo qd infernū bz localitatem insana
bilem. qd la. qd est sine mensura. et pfundus si
ne pfundo. Ita fm rich. Infernus est in cen
tro terre. et fm mensurā quozdā astronomo
rū a superficie terre tribus milibz et ducentis
quinquaginta miliaribz in medio diametri.
Et hoc ad maiorem penā malor. qd sicut mis
sus in exiliū quanto remotius ponit tāotū
dolet. et enā carcer pfundior solet esse penali
or et grauior. sic fm Rich. dens ordinauit qd
sicut corpa sunt in locis fm erigenā suoz
naturalū ponder. sic enā creaturas rñales
ordinauit ad loca fm erigenā suoz animorū
et iō sicut electi sunt in celo. qui suo amore ce
lestia terrenis pposuerūt. ita reprobi p diuini
iusticiam sunt in loco infimo. qui suo amo
re infima et terrena superioribus celestibz p
posuerunt. Sed querit an anime damna
te te inferno vel purgande de purgatorio vn
qz exire possint de habitaculis suis. Dicunt
voc. qd sic ad ips pmissione diuina. vel ppter
homini instructionem vel terrore. vel qñq
ad impetrandū suffragia. sed in b est dñia. qd
anime bone pñt exire qñ volunt. nō tñ ppter
hoc passim exiunt et frequēt sed raro qñ vi
dent deū hoc velle. qd omnino pformant fm
voluntatem sui voluntati diuine. Anime au
tem damnate exire nō pñt nisi pmissu ex spe
ciali dispensatione diuina. nec per hoc exiunt
penā. sed bene locū. Dico scdo qd infernū
habet penalitatem intollerabilem. qd plenus
ardore incorruptibili fetore intollerabili. ius
sū em est vt de sap. xi. Qd p que qz peccat
qd etiam per bec et torquetur. sed quia repro

Alphabetum

V

bi compositi ex quatuor elementis peccantur
 iō in illis et pilla puniuntur. Et p̄io ab igne
 calidissimo. sicut em̄ ignis reuerberat̄ ē calidior
 exalante. sicut ignis clibani. ita ignis in
 fernalis. quasi in clibano icludit̄ vt acci⁹ eni
 ciet. S̄z quis quō ignis infernalis poterit age
 re in spūm. vōm q̄ licet b̄ sit p̄ natura non tñ
 ē p̄ diuinā p̄tatem. Qñ aug. de ci. ter. dicit
 licet ignis nō ardeat in aqua naturalit̄ imo i
 ipa extinguit̄ tñ i aqua sulphurea pōt ardere
 q̄uis ignis inferni nō possit agere in animaz
 naturalit̄ tñ qñ plena ē sulphureo fetore pec
 cati tñc agere pōt in ipam. vt instrumentū di
 uine iusticie. Qñ in apo. d̄t de peccatoribus
 p̄ i thoꝝ in stagno ardenti ⁊ sulphure. S̄z
 m̄z videt̄ q̄ ignis ille vrit aīam ⁊ corp⁹ ⁊ tñ
 nō p̄sumit. Dico q̄ si ille habet̄ in naturalib⁹
 fm̄ q̄ medici dicūt. s. q̄ si cor boīs mortui ve
 neno m̄tū ⁊ in ignē ponit̄ p̄burit sed nō cō
 sumit̄. imo igni resistit. Sic in p̄posito mori
 tus veneno p̄ci in inferno p̄petuo p̄buretur
 ⁊ nūq̄ p̄sumet̄. Frigus ē enā ibi in summo ⁊
 oīa elementa agunt in sumo. T̄cēscunt enim
 aīe dānate de calore intensissimo ad frīg⁹ in
 tensissimū. Siliter aer ⁊ terra in fetore pessī
 mo agunt in spūm. deus. xxxij. Cōgregabo su
 per eos mala ⁊ sagittas meas p̄plebo in eis.
 Et iō d̄t in euāgelio q̄ ibi erit fletus ⁊ stridor
 dēnnū. S̄z quēnt an pena infernaliū sit
 maior q̄ pena demonū. R̄ndit dñs bonanē.
 Qd̄ q̄uis ipi demones defect⁹ habeant in
 se p̄sticos. ipi tñ non puniunt̄ igne infernali
 p̄s q̄ ad iudiciū. ⁊ b̄ vt eoz exercitatio nō im
 pediat̄. ⁊ vt diuina misericordia oīdāt q̄ su
 stinet vasa ire cū m̄lta patia. Anime aut̄ dam
 nate graui⁹ puniunt̄ q̄ demones. p̄pter tres
 rōnes. Prima q̄ d̄t nūq̄ p̄ malignis sp̄itib⁹
 tñs tñ fecit scire p̄ hominib⁹. iō ingratī pl⁹
 q̄ demones puniunt̄. Scōda q̄ ipse diabol⁹
 tñ p̄ vna aduersione eternalit̄ ē punitus
 q̄na surgere nō valet. sed homini deus mul
 toctens ignoscit. sibi ḡtiam tribuit resurgendi.
 si ergo in extremis voluntarie in p̄cis ma
 nere vult merito eternalit̄ punit̄ igne infer
 nali. Tertia q̄ sciunt se obliuioni traditos.
 nec mitigatiōē i corp̄e nec in ala recepturos
 Demones vō tñ q̄ ad substantiā sp̄ialem nō
 h̄ad corpus. Dico tētio q̄ infernus h̄z
 p̄pmitatē miserabilē. q̄ ibi horroz eternus
 nec spes boni. Qñ aref. paganus primo po

trie sue. In inferno p̄tinua ē līs. ⁊ metoz p̄so
 ciabilis. Nā iustū est vt qd̄m p̄ctoz de p̄cis
 nō vult penitere. sed p̄manere in actu male
 voluntans q̄ tā diu pena sua duret. sed sic est
 de hominibus in p̄cis mortalibus decedēti
 bus q̄ in sua malicia sic voluntarie obstinant̄
 vt digne penitere nō valeat sed in malo actu
 ⁊ si nō exteriori tñ interigi p̄seuerat. Qñ in
 quit aug. xxi. de ciui. dei. c. xij. Qd̄ dignus ē
 cruciatiō eternū q̄ in se corripit voluntarie ma
 ximū bonū qd̄ in eo possit ēē eternū. S̄z
 quēnt an vnq̄s pena dānatoꝝ mitiget̄ salteꝝ
 p̄ suffragia amicor̄. et vt q̄ sic. Nā deus nul
 lū actū exercet. nec puniuit̄ nec vindicatiū
 sine misericordia. q̄ fm̄ bonanē. deus puruz
 actū misericordiē. ⁊ enā iure iustū facere non
 possit. q̄ insepabiliter in deo sūt annexi.
 Et iō ex misericordia dei v̄ q̄ dānatoꝝ p̄ suffra
 gia statualis mitigatio. licet nō totalis ly
 beratio. Et b̄ declarat̄ p̄ exemplū qd̄ habet̄
 legenda sc̄i b̄zadani. q̄. xv. anis mansit̄ ma
 ri. ⁊ vno die vidit̄ boīes sedentē in lapide su
 p̄natatē. q̄ coniuratis ēē se iudā asseruit. ⁊ oī
 die d̄nico ob resurrectiōis dñice reuerentiaz
 requiē ⁊ mitigatiōem pene b̄re. Et adiecit in
 signū huius cras videbis mille millia demo
 nū b̄c ēē ⁊ cū maxima tēp̄tate me recipie qd̄
 ⁊ factū est. In oppositiū huius sunt sancti do
 ctorez dicentes q̄ i inferno nulla sit redemptio
 nec liberatiōis nec mitigatiōis p̄ nra suffragia
 q̄ ad b̄ vt suffragia p̄sint defunctis requirūt̄
 tria. p̄mū q̄ idigeat̄. ⁊ q̄ b̄ nō indiget̄. iō p̄
 eis fieri nō debet̄ suffragia. Qñ aug. put̄ res
 citat̄ extra de cele. missaz. c. cū marie. In
 iuriā facit martiri qui orat̄ p̄ martire. suffra
 gia em̄ ista sunt gratiar̄ pactiōes. Scōm q̄ sit
 in charitate viuens. ⁊ q̄ dānati sūt mortui. ⁊
 extra charitatē. ⁊ a corp̄e mystico separati. ideo
 nulla sp̄ialis influentia pueniet ad eos. sicut
 nec humoz radicis ad ramū aridū ⁊ abscisū.
 Augu. Si scire patre meū in inferno esse nō
 plus orat̄ p̄ eo q̄ p̄ diabolo. q̄ aut̄ ignorat̄
 mus quis sit dānatus vel saluatus. debemus
 p̄ omnibus suffragari ⁊ orare. vt si quis sit i
 cia saluatiōis sibi p̄ficiat. Tētio q̄ in vita
 meruit ⁊ fecerit se capacem bonoz ecdēsie
 sicut anime in purgatorio. que primo indiget̄
 secundo sunt in corpore mystico viuentes. et
 tētio fecerunt se capaces. Ad argu. aut̄ factū
 de misericordia cōcurrente ad omnem actum

dicendū est qd hoc rex est d. pena imponēda iuxta cōdignū. In magis. iij. sen. vii. d. vii. deus i ipis dānatis suā misericordiā ostēdit. qd citra pōdignū ipas punit. I. iij. qd em aliquē tam dure i acriter punit quin maiorez punitiōnem temerisset. Sic etiā iude forte propter aliqua bonā facta in vita mitiorem penā i requiem pro vna rē imposuit. nec per aliā qua suffragia penā taratā sibi permittit

feria tertia post inuocauit

Ubi intrasset ie

sus hierosolimam p̄mota est vni
uersa ciuitas. d. quis ē hic. mat.

Ixi. Qñ aliquid incōsuetū audiri vel vide
re mirant omēs. i. ex admiratione querūt. Nā
philosophi dicentes solē i lunā incōsue
te eclipsari. mirant sunt i philosophando causā
eius quesierūt quare. i. metba. dē. Quia ho
mines ppter admirari inceptunt pbari. sic
etiā filij isrl in deserto fame castigati. vidētes
manna de celo datū ex nouitate i incōsuetu
dine mirari quesierūt dicentes manū. i. qd
est hoc. exo. vi. Sic cū iesus ciuitatē hieroso
limā intrasset faciens inaudita miracula. i. no
ua opa mirari sunt querentes i dicentes. qd
est hic. Querit cū xps qui est dei filius in
trauerit mundū. hominē suo p̄i reconciliare
qd maximū op̄ fuerit potens hominem ad
amōrē cōmouere. i. in admirationē incitare.
Et videt quibulda doctioribus qd inter opa
visibilia maximū opus fuerit opus creatiōis
qd in sex diebus oīa ex nibilo produxit. et ex
nulla materia creaturas. āgelos i omnia ani
mantia fecit. i. illas creaturas in essentia susti
net. ita qd vna nō peat nec ledat. sed maneat
vnaqueqz vt creata est a deo. ppter peccatōrem
qui nō manet sicut creat̄ est a deo i innocens
vnde inquit mgt. ij. sen. di. xxxij. Idd nō est
talīs qualis a deo creat̄. Ipe em creat̄ a deo
innocens i sine vicio. Item aliqui reputant
hoc opus maximū qd ex maxima misericordia
peccatores sustinet in docmōdo. d. p gratiaz
eos ad p̄ntiam vocat qd probant sapien. xi.
Post multa mala enumerata p que dñs pos
set occidere peccatores i dānare dicit. sed mi
sereris omnū. qm̄ omnia potes. i. dissimulas
peccā hominū ppter penitentiā. Sed in fi
ne cōiter cōcordant dicentes. qd hoc fit maxi
mū opus dei qd vniqz fecit facit vel facit

est inter opera visibilia qd sancta trinitas bu
manitatem vniuit filio in psona qd est maxi
mū opus qd p̄ per tria maxima. Primum
est qd filius dei descendit i intrauit matrē suā
am salua virginitate. i. ita fecit sibi vna ma
trem i filiā humilimā i alissimā. Secundū
qd natura diuina fuit simul iuncta cū natura
humana. i. ita natura sup̄ma sūme fuit humi
liata. i. natura infima. s. humanitas in genere
intellectuali fuit sūme exaltata. Tertium est
qd xps dei filius in vtero matris faciebat qd
facit in trinitate. Ita autē stupenda i admira
da opa i noua. declarant in illis verbis que
recitant a quodā sapiente sub hac forma di
cente. Virgo i mater filia tui filij. qd dicitur
nullis alta plus qd creatura. terminū iam finis
eterni cōlij. Tu es p quā nostra sublimatur
natura. quā nobilitasti veniente factore. qd est
dignatus mā fieri factura in tuo ventre iā flet
it plenus amore. pducens spūm sanctū. mū
dum pseruans. vū te te fuit nā. sicut filios a
floze. In tribus primo p̄tibz declarā
prīmū. s. qd xps dei filius in suā descendit ma
trem eius salua virginitate per tria exempla.
Prīmū exemplū est qd xps venit in matrē
virginem sicut radix solis in corpus trāspa
rens. sicut radius solis emissus a sole. i. vltia
p̄grediens retinet eius colorem. nec corrū
pendo nec maculando ipm corp̄ trāsparens
sic verbū qd est dei filius in matrē virginē
descendens ei nō minuit virginitatē. Secū
dū exemplū est de tubo moisi. exo. iij. Quia
sicut tubus igne accendebat. i. nō oburebat
ita xps de matre assumpsit carnem de qua na
scebatur. i. tū eius virginitas nō perdebatur
Tertium exemplū de tubis pueris in camis
no ignis. dan. ij. Quia sicut ipsi in camino
ignis induli habebant i eos ignis non lede
bat. ita hec virgo genuit deū. fuit intacta per
mansit. Et ita vna i eadem persona fuit ma
ter i virgo humilima i alissima qd est bene
admiratione dignum. Fuit inquit filia filij.
eo qd ipsa deum habuit pro patre. sicut nos.
quia est pater omnium. vt dicit ad eph. iij.
Demum ipsa filia eius mater. quia ipsū quē
genuit ablaclauit. vt dicit augu. Et p tanto
dicit origenes sup illo verbo matth. i. Cū eēt
desponsata mater iesu. Pater inquit ei? mā
imaculata. mater incorrupta. mater intacta.
mater eius. cuius ei? mater dei vniūitū. da

mini i regis omnium plasmatoris ⁊ creatoris cunctorum. Et sequitur paulopost ipsa eadem virgo ipsa mater domini. ipsa ⁊ genitrix ipsa ancilla plasmatio eius. Agitur bene fuit mater filij dei ⁊ filia filij dei ⁊ virgo virginis propter quod creatrix fuit altissima. ⁊ humiliter humilima subdens se angelo humiliter respondendo. Ecce ancilla domini. Luc. i.

y Secundum mirabile qd nos debet mouere ad amorem quantum ad incarnationem fuit qd naturam humanam tam sublimiter nobilitauit. eo qd natura humana est coniuncta cum diuina. vt dixit poeta in illis vltimis tribus pedibus. Tu es per quam sublimatur nra natura. qd etiam notatur per tria stupeda. pmi mirus est qd natura suprema fuit summe humilitatis in hoc qd sumptit habitum humanitatis. Qm mira dignatio est illa saluatoris. qd celorum continet regnum. quem totus no capit orbis. qui est rex regu ⁊ dominus dominum in quo sunt omnes thesauri sapientie conditi. qui est diuinitas altitudo p nobis pauper nascitur ⁊ in terra vt egenus peregrinatur. Secundum stupendum est qd natura infirma fuit summe sublimata. quia humanitas que i genere intellectaliu tenet gradum infimū taliter fuit ultra omnem creaturam nobilitata. ita vt hō deo fieret equalis. qd certe modicum nō existit. imo maximum. qd fecit vtraq; vnum. ad eph. ij. Qm. i. diuinitatē cū humanitate iunxit in natura suppositū. Tertium stupendum est qd ille qui est dominus omnium factus ē seruus oim. qd formam serui accepit ens ad phil. ij. Tertium mirabile ⁊ maritimum est. qd ipsi in ventre matris tria fecit miranda. ⁊ hoc notatur dum dicit poeta in illis vltimis tribus pedibus. i. in tuo ventre scā fletu plenus amor. s. diuinum est qd ipse filius in dando se matri. ita sibi dedit perfectū filiū. sicut habuit teus. quia idem filius fuit filius dei patris ⁊ virginis matris. Secundum ē qd iste filius existens in vtero matris. producebat personam spiritus sancti. quem nuncq; de sinu spirare. Tertium est qd ille filius existēs in vtero virginis. conseruabat totum mundum. quia tunc habebat candem vim conferuatiuam cum patre ⁊ spū sancto. Deistis igitur omnibus marinis ⁊ nouis mirari oportet ⁊ comoueri ad amorem. quia cum querit qd est hic. respondet rapoc. xix. Est rex regu ⁊

dominus dominantium. hic formas serui accepit vt seruus a morte redimeret. Quantum nunc ad euangelium ⁊ continuationem. bēti ostendit ecclesia horrorem iudicij. et penam damnatoru. hodie redarguit auariciam cupidoru mercatorum. Et sunt tres pres euangelij. In prima parte ostenditur quomodo xps venit ad saluandum perdita. ibi. Hic est iesus. In secunda quomodo reprobat ⁊ expellit iniusta ⁊ colosa negocia. ibi. Et inuenit. In tertia docet relinquere mala ⁊ amare celestia. ibi. Et relicti.

Quantum ad primā partem circa istam est sciendū. qd veniente iesu in iherlm fm augu. in die palmaru. Facta ē magna comotio admirationis. ppter famam xpi de suscitatione lazari. s. honore xpi impensō ⁊ laude pueroru clamantium ⁊ dicentium. Anna. lobsecro salua. Quare admirati qrebāt quis est hic. i. qui potest nos saluos facere. Et populi turbaz qui sequebant. ⁊ eius miracula viderant. respondunt dicentes. Hic est iesus propheta a nazareth. Notat taliter videmus qd vnumquodq; ibi prudēter queritur. vbi inueniri non dubitatur. in vnanuz in igne queritur aqua. ⁊ in aqua ignis in bono malum. ⁊ in malo bonum. in crudeli pietatem. ⁊ in ipio fidelitatem ⁊ vnumquodq; iuxta suam naturam habet locum. iij. phisico. Sic cum deus iuxta. d. Deo. iij. de cōsola. sit summum bonum. summe pius ⁊ iustus et miserationes eius siue omnia opera eius secundū ps. In eo nihil nisi bonitatem pietatem inuenire possumus. debemus ergo nos a malis separare. ⁊ corda nostra ad deū eleuare. ⁊ pro salute inuocare. quia tanto nobis sublimior deus. quanto nosser animus a rebus infimis separatur. vt habetur de pe. di. ij. sanctam ecclesiaz ⁊ est dictu san. gre. super ezech. Debemus ergo totaliter nos a mundanis separe. vt simus sicut pueri innocentes. ⁊ iesu inuocare qui est filius dei ⁊ dator salua nos. quia. Potens es ad liberandum. Promptus es ad adiuuandum. Clemens es ad indulgendum. Dico pzo qd iesus ē potēs ad liberādū. Nō em āgel? nec aliq; sancti? s. hōz iesus dei fili?

Feria tertia

potuit erigere p̄cipitū tān casus. ysa. xix. Et
mabunt ad dñm a facie tribulantis ⁊ mittet
eis p̄pugnatōrē ⁊ saluatōrē qui liberet eos.
Ita diabolus hōiem seduxerat ad peccandū
⁊ iō sub semine diaboli hō iuste fuit p̄ten/
mis. iuste quidē ex pte hominis h̄ iniuste ex p
te diaboli. Sicut declarant anselm. Cur deus
bō. c. vii. hō inq̄t meruerat vt p̄uīret nec ab
v̄llo puenient? q̄ ad illo cui p̄fenerat vt pec
caret. Diaboli p̄o meritū nullū erat vt puni
ret. Imo tanto diabolus b̄ faciebat iniustius
quāto nō ad b̄ amore iusticie trahēbat sed in
stinctu malicie pellebat. Et iō fm̄ em̄ iustum
fuit ex pte hōis. q̄ ipe a diabolo puniret sed
nō fuit iustu ex pte diaboli vt hominē puni
ret. Ab illa ḡ iniustia fuit meliorauit nos
xp̄s morte sua q̄ solus b̄ facere potuit. Jaco.
iij. Cū ē em̄ legislator ⁊ iudex qui p̄t pde/
re ⁊ liberare. Liberauit em̄ nos eo mō q̄ Co/
r̄nus rex attheniensū pplm suū de q̄ narrat au
gu. xviij. de ci. dei. c. xix. Cui cū regio sua
et ciuitas ingenti bello hostiū debellata ēēt hūa
ni auxilij diffidentia. ad oraculū apollinis
p̄fugit. ac p̄ legatos cōfissit? est quō tā graue
bellū discuti posset. R̄ndit apollo in finē ei
forte si ipse hostiū manu occubisset. qd̄ cuz
ad hostiū castra venisset ordinauerūt q̄ nul
lo mō regē attheniē. occiderent. Glides igit̄
eodrus q̄ ciuitas sua nullo mō pacē b̄re pos
set. nisi ipe hostili manu occideret. deposuit
regis insignia. ⁊ habitū paupis induit ⁊ ca/
stra hostiū ē ingressus vbi quēdā ad pugnā
p̄uocās interfect? occubuit. sicq̄ patriā libera
uit. Rex ē p̄ps qui ē rex ecclie militantis. ad
uersarij sunt ciuitates diaboli ex demonibus
⁊ malis hominibus p̄gregate. p̄betatū enī
fuit ⁊ a deo ordinatū. q̄ ecclia ⁊ electi hūani
generis aliter pacem b̄re nō poterāt. nisi rex
eor̄ interficeret. Hoc p̄fidentis rex dei filius
cū in forma dei ēt examinauit semetipm̄ for/
mā serui accipiens. in similitudinē hominū fa
ctus inuenit? vt hō factus obediens v̄lq̄ ad
mortē p̄bil. ij. Secō fuit. p̄mp? adiuuan
dū. Ip̄e em̄ inuocantes exaudīt petentibus
tribuit. querentib? occurrīt. pulsantib? ap̄it.
Job. xxx. ⁊ si conuerit ipe saluabit. Sz cur
in carnationē suā tm̄ distulit. R̄ndet q̄ qñ sa
piens vult opari. nō tantū querit modū con/
gruū sed etiā tps̄ determinatū ⁊ pueniēs. sic
⁊ dei filij distulit tps̄ incarnationis. ⁊ b̄ ppter

Post inuocauit

tria. Primo ppter desiderij in censionē. Itaq̄
quanto diū? desideratū negat. tanto ampli
us negatē rei desiderij augmentat. vñ b̄rñ.
Dilato rei amate. est augmentatio desiderij
Deus venies in carnē tm̄ gte vniūq̄ cōm/
lit q̄tm̄ ipm̄ desiderij affect? cuiuslibz dilatatū
Hinc ē q̄ felici simoni ad āplēradū se totū
v̄lnis suis dedit. cui? affect? ad videndū ipm̄
in carne tot? ⁊ magn? fuit. dicens toto cordis
affectu. putas videbo ocul̄ meis. putas dñs
rabo v̄lq̄ veniat p̄ quē oculi cordis reuelabū
tur. Et q̄ ei? desiderij fuit ad ei? p̄niam cor/
porale. iō meruit cū āplecti dulci v̄lnis suis
Hinc cū p̄bete dñm venīre promittebat. ⁊
ipe venīre differebat erat ille q̄m̄lores voces
plene murmure. Expe cta reexpecta. modici
ibi modici ibi p̄ q̄s voces p̄s ipanēs i expe
ctandō suspē? i p̄ropabat nictis. q. d. vicijs
nobis mō veniet expecta modici ⁊ itē expe
cta. ⁊ adhuc nō venit. Sic hūaniz gen? tā ex
p̄missiōib? q̄ ex m̄litijs afflictionū. deside
rat ei? p̄nā. vices illud agge. ij. Veniet de
siderat? cunctis gentibus. Secō de? distulit
venīre ppter egrotatūm multiplicandōz ⁊ q̄
tūc primo fieret auxiliū qñ magis ēēt necessa
riū. Cū ang. Tūc venit medic? qñ p̄ totum
mūdū magn? iacebat egrot?. Erat em̄ multū
tudo magna egrotatū q̄ medicū postulabant
nec fuit quisq̄ qui nō salte originali egrotidū
ne laboraret. Quare sanctissim? dauid clama
uit ad dñm. d. Miserere mei de? qñ infirm?
sum. ⁊c. Itē b̄re. in vtero sanctificat? Sa/
na me dñe ⁊ sanatoz saluū me fac ⁊ saluoz ero
b̄re. ij. Tercio de? venīre distulit ppter p/
p̄betaz ⁊ figuraz cōpletionē. B̄ ē v̄lq̄ oēs sū
gure ⁊ p̄p̄etie p̄ficienti vñ dñs oze. ij. Die
dies multos expectabis me. Et sap. xviij.
Dñ mediū sūlentū tenet oia ⁊ nox in suo
cursu iter mediū p̄ageret omnipotens sermo
tus domine cūlens de celo ⁊ regalib? sedi
bus venit. vñ b̄rñ. Jā nō apparebat angel?
nō loquebat. p̄p̄eta. cessabat oia. filij strae
sine rege ⁊ sine p̄ncipe ⁊ sine v̄nctione. tunc
filius dixit. Ecce venio tātm̄ p̄otunc erat sū
lentū q̄ ad vniūq̄ hominis edictū describere
tm̄ v̄niuersus orbis. Et b̄ ē qd̄ ait apls. Qui
venit plenitudo temporis misit deus filiū su
um in terris. Tercio fuit clemēs ad indul
gendū. Itē em̄ vult mori p̄ctōz. h̄ pueni nō
pire. sed ad agnitōnē veritatis venīre. Jo. iij

Alphabetum

VI.

Nō em̄ misit de filiū suū. vt iudicet mūdū. s; vt mund⁹ saluet p̄p̄m. Aug⁹. in meditatio nib⁹ suis dicit sic. Quid ē iesus nisi saluator ḡ ppter temetip̄m esto mibi iesus. noli dñe noli sic attende de malū meū. vt obliuiscaris bonū mū. **B**one dñesi ego amisi vnde me dānare potes. tū nō amisiſti vñ me saluare so les ⁊ potes hoc ille. **S**iquēris an iesus p̄ su am clemētiā velit oēs saluare. ⁊ videt q̄ sic. vt dicit apo. **D**e⁹ vult oēs hoīes saluos fieri. i. i. tbi. ij. **I**n oppositū martb. xvj. **I**būt bī in suppliciū eternū. Iusti aut̄ in vitā eternā. **R**ūdet nicolaus de lira vl. q̄ illud dictū apli p̄t tripliciter exponi. **E**lno mō vt sit distri buō accommoda. vt sit sensus. de⁹ vult omīs saluos fieri q̄ saluant. **S**ecōdo vt sit distribu tio p̄ generib⁹ singuloꝝ ⁊ nō p̄ singulis gene tū. **S**ic cū de oē aīal fuit in arca noe qz de oī bus generib⁹ aīaliū fuerūt ibi aliqua indimī oua. ⁊ sic de⁹ de oībus stanb⁹ hoīm vult ali q̄s saluos fieri. **T**ertio vt dictū illud intelli gat de voluntate signi ⁊ nō bīplaciti. q̄ ē effi car. **U**l de voluntate dei antecedente. ⁊ non de volūtate p̄sente. **E**t de voluntas aſcedēs q̄ qua quis vult aliqd̄ absolute. p̄ns aut̄ q̄ q̄s aliqd̄ vult p̄sideratis circūstantijs ⁊ p̄ditiōni bus p̄ncipalib⁹. **P**riō mō vult iudex ciuita tis voluntate aſcedente oēs ciues viuere in quantū sūt mēbra ciuitatis et b̄ est bonū. **S**i tñ p̄sideret aliq̄s vt fur vel latro. sic eum non vult viuere. qz nō est bonū. sed vult ip̄m mo ri. eo q̄ m̄bat bonū cōe. **E**t b̄ mō deus vult oēs hoīes saluos fieri absolute. p̄siderat⁹ au tē cōditiōnib⁹ p̄ncipalib⁹ fm̄ quas aliqui sūt iniusti ⁊ aliqui iusti. sic vult fm̄ ordinē sue iu sticie aliq̄s saluos fieri. ⁊ aliq̄s nō. **S**ed q̄ r̄ an plures sint saluandi q̄ damnandi. ⁊ vt de⁹ q̄ plures sint saluandi. qz cū de⁹ sit. p̄ni or ad miserandū q̄ ad dānandū. plures sal uabit q̄ dānabit. **C**ōfirmat qz alias nō tam magnā multitudine bōum. tā iudeoꝝ q̄ gen tiliū creasset ad dānandū. **I**te cū meritum xp̄i p̄ infinitis mundis sufficeret ociose certe staret. si p̄ tam paucis valeret. ⁊ iō videt q̄ plures saluent p̄ clemētiā dei. q̄ dānentur p̄ iusticiā. **I**n oppositū est assertio euāgelij ca. martb. xij. **M**ulti sunt vocati. pauci vero electi. **E**t be. ang. iij. de ci. dei. c. xij. dicit q̄ plures erūt in penis q̄ in gl̄ia. **S**ed quāuis pauci dicant electi respectiue ad damnatos

multi tñ sunt. qz fm̄ venerabile anſ. li. ij. **E**t de⁹ bō. maior est numerus boꝝ qui fuerunt mortui ante xp̄m. ⁊ qui tpe mortis sue viue bant q̄ post. **E**t fran. de maronis dicit super mḡm. **M**ō tot erant hoīes electi. q̄ angeli boni steterunt. **E**t certū ē q̄ illi sūt quasi infi nit. **N**ō aut̄ quare multi saluent ē vt dicit bo nauen. qz ac⁹ dei ⁊ op̄at̄ q̄s p̄ p̄ni vitā ha bent p̄ncipaliter misericordiā annexā. ⁊ tñc iusticiā. **E**t qz fm̄ scripturā. **I**n quacūq̄ bo ra p̄cōz ingemuerit saluus erit. **C**olūt etiāz m̄la toc. qz de⁹ multis gentibus dñtes ex t̄centib⁹. bāc faciat grām. vt vñū geminū emittat. ⁊ multoꝝ actiū recognitiōne ⁊ q̄ sic eoꝝ extēmā p̄niam acceptet. **S**z nullū mo uete d; q̄ plures sint dānandi. cū etiā inue niamus oīa p̄cioia numero esse pauciora q̄ vilia plus em̄ de plūbo habet q̄ de auro vel argento. ⁊ plures silices quā margaritas.

Secūda pars in qua ostendit quōd xps̄ tep̄zobat ⁊ expellit iniusta ne gociā. **M**ā q̄ iesus vt p̄sueuit primo templū intrauit videns ibi negocia in p̄uēntia et diuinum cultū p̄urbantia actores eoꝝ eiecit **S**ementes ⁊ vendentes et mensas subuertit. **Q**uia fm̄ biero. sacerdotēs ex auaricia statu erunt q̄ aīalia p̄ sacrificiū apta p̄lo ibi veni derent nō habend⁹. vt sic itez. p̄ oblationi bus recipierent. **E**t qz multi nō habebāt vñ de emerent. posuerunt nummularios. ne pos pulus propter defectum monete posset fe ex cūsare quos omnes eiecit de templo dicens. **S**criptum est quia domus ꝛc. **M**oralit̄ est notandū q̄ sicut p̄blosoph⁹ dicit in p̄dū camentis q̄ contraria semetmo expellunt nec compatiuntur se mutuo. sicut videmus in mī gro et albo. vñum enim eridem fm̄ idem nō potest esse album et nigrum. frigidum et cali dum. bonum et malum. in nullo enim loco possunt simul esse. vnde de pe. di. ij. si enim. **S**icut dices et nō misceat nequeunt sic iusti cia et iniquitas. p̄ctm̄ et bona opa xps̄ et dīa bolus. sic m̄ ecclia sanguine xp̄i dēdicata ad cultū et bonoꝝ et q̄ ad bona opa nō p̄p̄at se cū p̄ctm̄ nec aliquā iniquitatē et colositatēz. **I**n signū hui⁹ xps̄ iniquos et dolosos eiecit. **I**n signū et de ecclia. ostendendo omīs tales expellendos esse a cōmuniōne fidelium quia vt dicit Crisostom⁹. lxxvij. d. c. c. c. c. c.

Feria tertia

13

Meritorum nunq̃ pōt placere deo. Cui rō
est. quia vt cōiter dolosi sunt in negocijs.
Species diuerſas cōmifcendo.

Pondera ⁊ menſuras variando.

Defectus ⁊ rep̃ fracturas celādo. Nā primo
negociatio mercatorū reddit̃ dolosa ⁊ iniuſta
ſi ſpecies diuerſe p̃miſcet̃ eiufdē coloris vel
ſpeciei. nō tñ eiufdē valoris vel p̃ditiōis. Si
cut p̃tingit qñ. p̃pter multitudine croco adiu/
git aliqd eiufdē coloris. vel vino puro aqua
vel aliud rōne tñ talis admixtiōis valor eius
minorat̃. ⁊ vt p̃fectū vendit̃ qd̃ est dolofum
⁊ iniuſtū. ⁊ ab ecclēſia p̃hibendū ⁊ puniendū
yſa. i. Argentum tuū vacū eſt in ſcoriam vi/
nū nū mixtū aqua. Quare ſequit̃ pena illoz
d. Er̃t op̃ p̃m̃ quaſi ſc̃milla. ⁊ ſuccedente
vtrūq̃ ſil. i. mixtū ⁊ imixtū. bonū ⁊ malū. et
nō er̃t q̃ extinguit̃. Lege etiā impatoria ta/
les falſidici ⁊ deceptores acriter puniendi
funt ⁊ nō ſolū cōm̃tione falſa ſp̃z. ſed etiā
monetaz falſiores ⁊ ſitaz principū. de quibus
bē. ff. ad legē corneliā d̃ falſa ⁊ extra d̃ crimine
falſi ad audiendā. Sed quēſ vtz vendi/
tō reddat̃ iniuſta ⁊ illicita p̃ter talē defectū
rei. vel p̃pter latentē bonitatē. Dico ſm̃ bea.
tho. Aut venditor hūc defectū cognofcit aut
nō. Si cognofcit defectū in re quā vendit. ſi
ue ſit ſm̃ ſp̃m̃ ſiue valorē fraude p̃mittit in
venditione. ⁊ reddit̃ illicita ⁊ tenet̃ ad reſti/
tutionē. Si ṽo eo ignorante aliq̃ p̃dictorū
defectū in re vendita fuerit. ſ. q̃ alter ſpecies
cōmifcuerit vel vinū p̃mutauerit aux̃ vel ar/
gentū. vel ſit falſificauerit a q̃ ip̃e p̃o bono
accepit. venditor quidē nō peccat. qz facit in/
iuſtū materialit̃e nō tñ eius op̃atio ē iniuſta
teneſt tñ cū ad eius nōtiā pueniret̃ damnuz
recomp̃ſare emptori. Et qd̃ dictū de vendi/
tore etiā intelligēdū ē ex p̃te emptoris. Cōn/
git em̃ qñq̃ venditorē credere re ſuā min⁹ p̃/
ſiſſimā eē quantū ad ſp̃m̃ qñ eſt. Sic ſi aliq̃
vendat aux̃ loco auricalci. emptor ſi illud co/
gnofcat iniuſte emit ⁊ ad reſt̃tutionē tenetur
Et eadē rō ē de qualitate ⁊ q̃antitate. Et his
p̃z q̃ illicitū ē vendere aux̃ ⁊ argentum ab al/
chimifis factū. p̃ vero auro vel argento. qd̃
nō eſt adeo pur⁹ ⁊ d̃moſi vt vtz aux̃. nec h̃z
ealſdem p̃prietates. Si aut̃ p̃ alchimia fieret
vtz auri nō eſſet illicitū illud vendere. p̃ ṽo
q̃ nihil. p̃biber̃ artē vt aliquib⁹ naturalibus
cauſis ad producendū naturales ⁊ vtros eſſe

3

Post inuocauit

ctis ſicut augu. dicit de tri. iij. Patet etiā
illicitū eſſe vinū p̃miſcere melle vel ſinapio. p̃
pter dulcedinem. vt eo carius vendamr. vel
cinere clauilato. propter fortitudinem vel ſa/
porē. quia quibulda hominibus ſunt noci/
ua. Eſt enī cinis clauilatis corofinus vice/
rum. mel inſtatiuum. ⁊ ſinapium generatiuū
p̃ſis. Patet dolofum eſſe de mane vinum
bonum propinare ad alliciendum populū
⁊ allectū eſſe aliud vas te debiliori vino ſu/
dere circa vesp̃as. Patet etiā dolofum
eſſe ſpecies ad cellarium reponere. vt poſtq̃
humiditatem ⁊ pond̃ eoſitatem acquiſierint
carius vendant̃ rē. vnde narrat̃. Beda. li. iij.
c. xviij. in geſtis angloz. de forſe ep̃o ſan/
cto. Cū em̃ ille a corpore fuſſet raptus metu/
it angeloꝝ aſpectus inmerit ⁊ tunc iuſſus ē ab
angelo in m̃dū videre. Quod cum feciſſet
vidit valem tenebroſam in imo poſitam ha/
bentē tres ignes grandes accendentes vallē
Et cū angeli interrogaffet quid hoc eſſet. re/
ſpondit dī. Tres ignes ſunt tria iniqua ⁊ do/
loſa que negociatores habent. accendentes
totum mundū ⁊ conſumentes. p̃dunt⁹ ignis
eſt mendacium ⁊ perurium. ⁊ frequenter cō/
mittit̃ in venditione ⁊ em̃p̃iōe. Secundus
eſt auaritia ⁊ cupiditas venditum ⁊ etiā
ementum. Tertium eſt impietas fraudis et/
doli. Secundo negociatio redditur do/
loſa ⁊ iniuſta propter defectum quantitatis qd̃
per menſuram ⁊ pondus cognofcitur vt ſiq̃
ſciēter ⁊ tatur defectuoſa menſura vel pon/
dere in vendendo. fraudem committit. ⁊ eſt
illicita venditio. ſicut contingit inter p̃ncet/
nas hoſpites ⁊ carniſices ⁊ buuiſmodi. vnde
Deut. xxx. Nō habebis in ſaculo diuerſa pō/
dera maius ⁊ minus. nec erit i domo tua mo/
dius maior ⁊ minor. quia abominabit̃ do/
minus eū qui fecit hec. ⁊ Leuit. xix. p̃cepit
dñs dī. Statera iuſta ⁊ equa ſint pōdera in/
ſus modi⁹. iuſtusq̃ ſextar⁹. ⁊ p̃ur. xx. Abom/
inatio apud deū pōd⁹ ⁊ pōd⁹ ⁊ ſtatera do/
loſa nō eſt bona. Sed quēſ an aliqua men/
ſura ſit rara vel pōdus. R̃ſpo ſm̃ ſanctum
tho. Qd̃ menſuras vtz venaliū neceſſe ē in
diuerſis locis ē diuerſas. p̃pter diuerſitatez
copie ⁊ inopie rerū. quia vbi res magis abū/
dāt p̃ſueuerunt ē maiores mēſure ⁊ pōdera
R̃ vno tñ quocq̃ loco ad rectores ciuitatum
⁊ cōitatum p̃inet determinare. que ſunt iuſte

14

15

E

mensure rez venialiu. pensas coditionib? lo-
cor et rez. Et io has mensuras vl pōdera pu-
blica auctoritate vel pfluitudine infinitas p-
tere nō licet. Tercio negotio reddimr
tolosa et illicita ex defectu qualitanis. puta si
aliqđ aial infirmū vendat quasi sanū. pann?
defectuofus in colore vel pcolitate. p pfecto
sicut cōiter faciunt bi q fenestras claudunt ne
pann? pateat ementi vel equū claudicantē vl
alias defectuofū vendunt. p veloci et pfecto.
De quibus ysa. v. Gle qui dicitis bonū ma-
lū. et malū bonū. Qñ tull? li. iij. c. xij. de offi.
querit an vir bonefusus debeat patefacere vi-
tia rez in venditione an celare. Et iducit ibi
sententias philosophorū drias aliud iquit vi-
debat diogeni babilonē magno et graui sto-
ico. aliud antipatro discipulo eius hoi acutif-
simo. Antipatro oia patefacienda videbant
cū bō hominib? consulere debeat et seruire hūa-
ne societati et ea lege sit bō natus. vt vtilitas
cuiuslibet sit vtilitas cōis. Diogeni vero vi-
debat pñū nō oportere venditorem dicere
vicia nisi q pstruit sit iure ciuili. cetera sine
indidijs agere. Que em vendit. veller vendet
re optime. et vendo meū nō plusq ceteri cui
ergo iniuria. Qñ diogenes. qđ stult? q ven-
ditorem vicia rei quā vendit narrare. et qua-
si pctō predicare. tomū pessilentem vendo.
Ad pñū vero arguit antipater q nisi sic fece-
rit. iniuste et improbe facit. vñ cludit tull?
q in dubijs causis et alia pte defendit hone-
stas. et alia vtilitas. q. d. honeste est narrare
vicia rei vendende. vñle vero non publicare
vñ sequit hoc genus celādi quis non videat
certe nō apertū. nō simplicid. nō ingenuū. non
iustū. nō bonū viri. vñut potius obscurū astu-
tū. fallaciū. callidi hominis est. Et introducti
exemplū cuiusdā fallacis qui voluit vendere
ortū suū q euz intelligeret q qdā velite emere
ortū suū ad inhabitandū. fecit venire piscato-
res in nauiculis tpe cene cū mibz multitudi-
ne q cum aliis miraret. tñd q de illo loco
erat stracusis quicqđ esset piscū. qđ ali? au-
diens. carius emit ozmos. et cū postera die
nil talē videret amirari dixerunt aliq q ibi cō-
fuerunt esse piscatores et ita fuit ibi factus
dolus. quia aliud fuit actū et aliud simulatū
tolus autem legibus vindicamr.

Tercia pars in qua cu

stus cocet malū relinquere et fugere et ad bo-
nū pgere in b q mutādo locū reliquit malos
et pestiferos et ad bonos se transulit pdicant
do et docendo. etc. Nozaliter est notan-
dū q qz quersario maloz est piculosa. io ex-
plo xpi fugienda. Nā sicut modicū fermentū
magnā massā inficit et amariat. et modicum
putridū totū pomū. et dens infirm? totū ca-
put. Sic malus et pctōr multos iustos cōba-
bitantes deprauat. quare. puer. dñ. Qui ser-
pentē in sinu suo nutrit. paret ab eo. et. xxviij
q. i. Sepe maloz pforma etiā bonos corrum-
pūt. Docet q sapiēs. eccl. vij. malū esse relin-
quendū et fugiendū. d. Discede ab imiq et
deficient mala abas te. Ne igit iusti ad i iustus
inficiant pcep. pñtū transfert eos dñs
De rebellionē ad recōciliationem.

De dissolutione ad religionem.

De perreginatione ad quietationem. Pñs
exites in statū peccati. transfert ad statū pe-
nitentie et gracie. Nā sicut misercores rex eru-
les et pfugos et pscriptos in alienis regnis
vagantes renocat gratiose. et ad pacis recon-
ciliationem admittit. Ita xpus suos rebelles
recedentes ab eo p peccatum. exulentes in re-
gno diaboli in regione vmbre moris trans-
fert per penitentiam misericorditer et gratio-
se in regnū suū et repatriare facit. De il-
lo exilio translatas fuit petrus. paulus. ma-
gdalena. martheus. quare dicere possunt il-
lud. col. i. Eripuit nos de potestate tenebra-
rum. et transulit in regnū filij sui. Secūm
to dñs transfert iustos et electos suos de dis-
solutione ad religionem. Nā ozmlan? cernēs
plantam telican fructus. pigulis expositā bo-
minū vel bestiarū in campis transfert ad viti-
darium suū bene munitū. vt ibi floreat et
fructificet. Sic dñs noster videns hominē
aptū ad fructificandū in ecclesia qui stat
in mundo quasi in campis non bene munitū
ne excutiat vel inficiat a bestijs infernalibus
vel prauis hominibus. vt gemmas boni. p
positi concipiat et fructus virtutum pateat.
ordinat ad ortum et ad statū sancte religio-
nis. sicut franciscū dominicū. Claram
Brigidam. et cetera. De hac translatio-
ne dicit psalmista. Vineam de egipio tras-
tulisti id est de tenebris mundanis cieclis gē-
tes scilicet homines indispositos. et plantas
st es. Et signat nominat talem religiosum.

A

D

vineā. Vinea et mulen bz de humore. et ideo apta est qd alibi possit transferri. qz vbiuncqz translata fuerit pōt vtiliter radicari. Sic cetera carissimā ad bz qd meretū boies a dño pōt eto mō trāfferri. necesse ē qd more vinee bñō tē gēe et deuotiōis habeānter? et voluntatez in firmo pposito radicēt. Istud tñ est p mul tos qui licet de seculo ad religiōē corpaliē sint translati. nōdē tñ sit in firmo et bono pposito radicari. Et binc est qd in religiōe nō pphiciunt. sed potius deficiunt. Arbor em̄ de silua ad ortū trāslata. nūqz fructificat nec vgetat. nisi radix cū arboze trāsserāt. Itā si rā dix in silua remanet. trun? nō ad ortū trāsserāt nō fructificat sed deficiat. Sic pculdu bio nisi radix cordis scz ppxia voluntas trāslata fuerit et mutata de silua mūdi p ptemptūz totaliter eradicata. non pōt pphicere spūaliter q̄uis localiter ad ortū religiōis sit delata. et iō religiosi qui radicē cordis sui in seculo vō miserū p nimā dilectionem seculi et trācum corpis ad diuinū seruitiū trāstulerūt. nō fructificant. nec in vmbros pphiciunt. Sz queritur an status religiōis sit melior q̄ secularis. et videt qd secularis. qz stat? secularis bz exercitia vtrūqz plura. que nō pōt hēe religiōis Itā diues in opibz misericordie pōt multum seminare. religiosus nō nō. iō rē. Vñ aplūs ij. cor. ij. Qui pce seminat pce et metet et qui seminat in bñdictionibz de bñdictionibz et metet. In oppositū ē sana? tbo. in scōa scōe. q. d. xvi. et habet etiā in decenis. xxxij. q. ij. ad monere. Qd religiōis ingressio excedit omne gen? satisfactiōis et pñic. iō dico qd stat? religiōis est melior. Primo ppter securitatem qd sicut secun? et meli? est ēē in portu q̄ in mari. ppter infinita picula. sic meli? est esse a seculis in religiōe q̄ in seculo. vbi multa sunt picula que apo. annūtat. ij. cor. xi. Pericu lis fluuiū piculis latronū rē. Secūdo ppter acceptationēz diuinā. Itā sicut ille qd plurā dona dat. magis accēp? ē illo qui minora dat. Sic religiosus donas deo ex voto pxiā voluntate potestatem et actū. magis accēpms est. q̄ ille qui solū actū deo tribuit. Vñ anstet. in li. de similitudinibz qui dat arboze fructū et op? plus dat q̄ qui solū donat fructū et nō arboze. Tercio ppter maiore pxiā onem. qz p ingressū religiōis consequit quis remissionem oīm pccōz. vt p3 p argumentz

in oppositū allegatū. Ad argumētū vōm: qd etiā religiosus p eadē exercitia pietatis mereri pōt. sicut et secularis. donans cor et affectū. sic ut et secularis. donat rem et affectū quia de cor interrogat. et nō manū. xiiij. q. v. liquid v uenisti. nec pñderat quid fiat fed quo aio fiat xv. q. vi. c. i. in fine. Tercio vñs transferit iustos de hac pegrinatione ad eternā quietatiō nē. Itā rex bñs secūū fidelē vel plar? pmouet eū post debitiū seruitiū ad aliquā dignitatem vel officiū p remuneratiōē. vt vbi inuistiū seruitiū et laboris q̄etēz habeat. Istō mō dñs nē eos qui se in hac vita laborāz virtuosos occupant fideliter trāssēt post banc vitā ad magnā dignitatē et ad quietēz regni celestis peremā. sicut ezech. xliij. dicit de emoch qui ad hoc laborauit vt deo placeret. et in padisū trāslatus est. Sz querit an deus semp hominē sic suscipiat. et transferat de statu. vnius vite ad aliā vitā in optimo statu vite sue. Et videtur qd nō. quia optimus status multoz est infans in quo tamen nō moriunt. sed in senectute cum fuerint in annis et peccatis. Pro cuius solutione est notandū. qd nō esset conueniens quilibet mori in statu infans. licet sit melior stat? multoz. et hoc propter tria. Primo quia sic petierit multiplicatio boiū cum omnes ante tempus pubertatis et ante q̄ essent apti ad procedendū exingerentur. nec per consequens fieret multiplicatio hominum nec restauratio angelice ruine. Secundo libertas hominis frustratē cum nūqz ad vsum bone vel male operationis deducet. Tercio homini violentia fieret. qui libero arbitrio operando bene vsqz ad senū. magnaz posset mereri gloriā. quo tamen bono moriendo in infans priuaret. ante vsum liberi arbitrij. Ideo dicunt aliqui. qd deus hominē in optimo statu suscipiat per mortem. vnum sic moriendo. alterum sic. vnum vt coronetur atqz vt mīus punitur qd probat auctoritate ezech. d. Itālo mortem peccatoris. sed vt magis cōuertatur et viuatur. et alibi Sap. v. Itāptus ē ne malicia mutaretintellectū eius. Itā libertas hominis est tā nobilis qd deus non vult hominē priuare dignitate libertatis. quin homo possit bene vel male meritorie vel nō operari. Cum ergo de? qui pñscit vltimū finem hominis. bonuz vel malum. ex propria nostra voluntate electum.

fm que fm sanctu tho. boiem pdestinat aut pscit si in boie cogit aliqua bona scintillaz aie. ppositi i firma. deus bac suo rpe. sulphure pigne i igne charitatis accedit. vt eum sicut latrone dexte salte in pucto mortis possit saluare. qz fm sanctu tho. li. iij. p gentiles. c. ix. Malu no consumit tñ natura bonaz scintilla tñ quin ex eis fiat magnus ignis. Ad b enim deus sp stat ad ofsu cordis cu igne charitatis q pullat vt sibi appenat. i scintilla accendat apo. iij. Ego sto ad ofsu i pulso rē. Sic scintilla petri erat incensa. qñ post negandez xps eu respicit. nec in apostasia cu mori pmisit. h sulphure pnie i igne charitatis in corde incensus in statu meritorio vitam finiuit.

Feza quarta post inuocauit

Cesserunt ad iesu

quida de scribis i pbariseis. d. magister volumus a te signu videre matth. xij.

Volens aliu intorcare sub dulcedine ali qua cibi vel potus imittit venenu mortis qd e mains malu et ptem qñ bi boiem gladio occideret. vii. C. de maleficiis et mathematicis li. plus est et atrocius boiem veneno extingueret. q ferro necare. qñ pena eius si maior e de pñano. si minor e recapitatio. vel bestiaz subiectio. Sic dolosus inimicus. q sub specie pietatis et amicitie qñt boi nocere peior e q q apta malicia boi nocet. De q dic philo sophus. ix. et bi. Qui fingit se amicu et no e peior est eo qui fingit fallā monetā bi sūt fm ps. Qui loquit pacē cū primo suo. mala at in cordibus eoz. Tales etiā fuerūt pbarisei q simulata amicitia et pietate qñebāt videre xpi signa. vt salte p eius opa cū criminaliter accusarent et capent. q suis vobis dñcere nō poterāt dicentes mgē. etc. Querit an pbarisei xpm adulatorie laudādo peccauerūt mortaliū dicentes mgē. etc. Ad qd rñdendū. pñio videndū ē an laudare boiem sit ptem. Scdo an sit ptem mortale. nā laudare hominem cōtingit bñ vel male. put debite circūstācie seruare vel ptemittant. Si em aliqs velit ali quē laudare. vt ex b psolet ne in tribulationi bus deficiat. aliqs circūstantijs debite obseruatis. sic est vñs amicitie. Si etiā aliqs velit aliquē laudare. in quibus nō est laudādus vt puta de petō. sic adulteri. vel luxuriosi se mutuo laudant de magna potentia coeūdi vt

mulādinem mulier. sic ē magnū ptem. de q di. ps. Laudat petōz in desiderijs anime sue et iniquus bñdicit. Quid etiā q nō sit recta vltima illud. ecel. xxiij. An sermones nē lau des virum. rē. ecclesiastici. ix. Ipe laudes vñum in specie sua. Quid etiā si timet poterit ne laude ad inanem glām. puocet. ecel. ix. an mortem ne laudes hominem. qz qñqz illoz modoz qs laudat. est adulator et ptem Scdo qñ laus illa pñiatr charitan. qd fieri pōt vno mō rōne materie sicut cū qs laudat ptem alicuius quē si laudādo fouet. Bñat charitan et dilectiō dei. p cuius iusticiā bō loquit et dilectionez primi quez in ptem fouet. Qñ ysa. v. Te qui dicis bonū malū. rē Alio mō rōne intennonis. puta cum aliquis adulat ad bo alicui. vt fraudulenti nocet ei corporaliter vel spūaliter. sicut pbarisei xpo vt dicimr in euangelio. sic est ptem mortale. prouerbioz. xxiij. Velioza sunt vulnera vñligentis q fraudulenti oscula. Tertio p occasione. sicut cum laus adulatoris sit alteri occasio peccandi. et preter adulatoris intennim. Et tunc considerandum est vtz occasio sit vata vel accepta vel qualis ruina et bac se quirit. l. venialis. mortalis et fm hoc est iudicandū sicut de scandalo. Si aut aliquis ex sola auditate delectandi aliquos vel etiā ad euitandū aliqō malum vel cōsequendum ali quid in necessitate. alicui adulans fuerit. nō est ptra charitatez. nec ptem mortale. Iudei aut inuidiosa intentione xpm laudabant. iō mortaliter peccabant. Querit itez vtruz quis. d. aut faciens ptra cōscientiam aut inuñtia aliquid peccet mortaliter. Respondit bonauen. li. ij. di. iij. q. iij. d. Qd cōscientia dicat aliquando esse agendū aliquid qd est fm legem dei. et sic agendo homo cōformat cōscientiam suam voluntati diuine. et sic faciendo non peccat. imo meretur. Aliquādo dicat faciendum esse illud quod est indifferens ad bonum et ad malum. Et tunc dicat vel illud esse faciendū vt bonū. et facit. et sic nō peccat stante cōscientia tali. aut dicat ali quid qd est contra legem dei. et sic non ligat ad faciendum vel non faciendum. sed ipsam deponere. et tunc quicquid agat mortaliter peccat. siue conformando se. siue difformando. quia si agat quod dicat peccat. quia facit contra legem dei. si autem non agat. facit

Feria quarta

per peccatā illā. et sic etiā peccat. nō ratione
opis. sed tōne male voluntatis. qz facit in con
tēptu dei dū credit cōficia durante illud cē
legē dei. Et b est qd dicit glo. sup illud apo.
ad ro. xiiij. Qd qd nō est ex fide pccm ē dicit
glo. Qd qd ad pccm pñet si aliter fiat. di
cit apls esse pccm. qz nō fiat qd bonū est
si nō faciendū credat pccm est. nō est. qz de
us nō tñ attendit qd bō facit. sed quō faciat
etiā ille qui facit qd deus iubet. non bono aio
sed malo peccat mortaliter. Sic ergo stante
tali cōficia pccm faciendū peccat mortu
liter. licet teneat illa dimittere. Ad ppositū
igit scibe et pbarisei vocando xpm mgtm vi
cendo pccm pccm peccabant mortaliter.
Et iō xps redarguens eos de pctō mortali vi
cit generatio praua et pueria etc. Quantum
nūc ad pccm et pccm euange
lii. sicut xps bti mercator repēdit cupi
ditatem. sic hodie recidit ad malū ingrat
tudinem. Et sūt tres ptes principales huius
In prima corrigat magnā ingratitudinē pec
catorū ibi. Generatio praua.
In secunda aggravat periculū reciditantiū
ibi. Cum autem immundus spūs exierit.
In tertia cōmendat gratiam bene operantiū
ibi. Adhuc eo loquente.

Quantum ad primā

partem est sciendū. qz qz scibe et pbarisei
xpm vidissent multa signa et miracula facere.
ista tñ fm biero. nō reputabāt magna. et iō si
gnū de celo qrebant. f. qz signū faceret sic be
lyas. ad cuius inuocationē ignis de celo cec
dit. iij. reg. viij. Qd sicut samuel qui fecit to
nitru et fulgura p mox plure et pluuiam. f.
reg. xij. Qd qz māna de celo caderet. sicut fa
ctum fuit tpe moisi. exo. xvi. Sd qz ingratū iu
dei de signis eius factis. et maioribus his nō
credebāt. iō eoz ingratitudinē et maliciā in
tribus repēdit. Primo in prauitate dura
tionis di. Generatio mala et adultera. vocat
eos generandem malū. ppter induratiōēz ma
loz opum. et infidiose cogitationis. adulterā
do qz cū dñs generationem et gentem iude
oz elegisset sibi in spālem xpm pcedo eis
multa bñficia puta dādo legē. de eis nascen
do. eos cibando. eos defendendo. educendo
inimicos hūiliando. ppter qz merito etiā i spe
rialem comiū batre debebant. quē tñ mul

Post inuocauit

tū despiciēbant. sicut gens pueria et indurata
de qua dñs deus. xxxij. Generatio enī pueria ē
et infideles filij. Et iō nō fuerūt digni videre
signa deitatis. sed tñ audire signū dñitatis
et passionis et eoz prauē obstinaciōis. sicut in
iona ppheta. Quia sicut ionas innocēs et iu
stus. pccat erat in mari. et a pisce receptus. p
modū viui in aridā pccat. sic pccat iustus et re
ctus de sinu pccis in hūc mundū pccat. i ven
tre terre tribus diebus et noctibus receptus. tertia
die in aridam. i. vitā potentia dei suscitatus
mundū tranquillū fecit. et patri reconciliavit.
ro. v. Cum inimici essemus. reconciliati sumus
deo p mortem filij sui. Secūdo repēdit
eos de gravitate cōspiciōis. d. Qz nūm
qui. f. fuerunt gentiles. cū generandē bac ma
la surgent in iudicio. f. plamo fil. Et isti nū
mūte hanc malā generandem iudeoz cōdem
nabunt nō potestate sed cōpatione. qz et eo
rum cōpatione bē mala generatio magis dā
nabilis apparebit. cū isti minuit gentiles ex
bona predicatione iōne nō tñm predican
tis sicut xps penitentia egerunt Et ecce plus
qz ionas bici. i. in medio vestri sum psona ma
ioris dignitatis. potentie. sapientie et sancti
tatis. qz ionas tñ ppheta. bici aut xps dñs. p
phetaz. Tercio repēdit eoz tarditatem re
cte inquisitionis. et receptiōis doctrine veritatis
d. regina aultri studiosa festina et diligēs fu
it ad querendū et ad discendū sapiētiā salo
monis qz esset nobilis regina delicata mu
lier. labores nō recusauit. sed a fimbis mundi
ad salomonē venit sapias xpi audire. Ad hos
aut venit xps. nō ipi ad xpm. qui est maior sa
lomone qz salomon solū rex tpalis. bici autēz
rex celoz. Et iō illa regina etiā cōpatione con
demnabit hanc gñandem. Et nota qz illa re
gina est sabba de qua dñs. iij. regū. x. Qz
taliter cū xpiani plura a deo receperint bñficia.
qz iudei maiores tenent reddere grates. Nā
fm sen. in li. de beneficijs. non referte gran
as de beneficijs tūpe est. Unde recitatur ex
tra de donatiōibz. c. pudentis. in glo. Qd
marcialis cocus quendam ingratum. qui nō
reddidit grates suis benefactoribus repēden
dit. d. Senola tu comedis apud omēs nul
lus apud te. alterius ficas pocula. nemo tu
um. aut tu redde vices. Aut desine velle vo
cari. dedes. et semper sumere nūqz dare. Sic
vere plures repēdit. qui non solum

U

Y

pane quotidiano corporaliter reficiunt. verū
enā spūaliter. frequentē pane sacrali. 7 i men
sa salutis corpe 7 sanguine xpi refecti grās nō
referunt. De quibus ps. Obliv sūt bene
factor eius. 7 mirabiliū q̄ ondit eis. De bu
lismodi beneficijs 7 donis acceptis.
Quidam de deo non cogitant.
Quidam deum de beneficijs nō honorant.
Quidā dei bñficiā exaspant. Primi sūt val
de ingrati. 7 hoc q̄ bñficijs dei obliuiscunt.
Hanc em̄ obliuionē causat voluptas carnis.
Itā fm̄ boe. q̄. te plo. metro. it. Corpus fm̄
imaginationē platonicoz vōc̄r moles obli
uioſa. Fuit em̄ opinio platonis sicut tangit
aristo. i. posse. Quia aia a sua creatōe habz
nonnā oim̄ rep. sed statim qm̄ infundit terre
no corpe. tradit obliuioni nonnā illā. Sic
corpus in delicijs expōitū. nullis beneficij
recondat. nec dei nec boīs. p̄dit em̄ memoriā
omniū bñficiōz. Sicut ps gen. xl. in p̄posito
pincernaz pharaonis. qui fuerat p̄ius incar
ceratus cū ioseph. 7 p̄ ipm̄ de sua p̄betice in
formatus. sed succedente p̄speris oblitus
est sui interp̄is. Sic enā est de multis q̄ cu
z afflictionibus tribulant. deū scōs 7 homines
hñt in memoria. inuocāt p̄ dñatōz. p̄mit
tunt multa. sed liberati a tribulatiōe succedē
te. p̄speritate 7 voluptate omniū obliuiscunt
nec enā dñi creatoris recordant. ps. Obliv
es dñi creatoris mī. Scdo quidā sunt in
grati. 7 deū de beneficijs nō honorāt nec gra
tias referunt licet a deo quotidie corporaliter
7 spūaliter pascant. siles porcis qui glandes
arboris comedunt. nūq̄ tū oculos ad eū eri
gunt. cur? fruct? incessanter depascunt. Sic
reuera carissimi fieri nō debet. sed semp in oi
bus gratias agere. Cū apo. ad thessa. Sine
intermissione orate. in oibus grās agite. Cū
augu. in eplā ad marcel. nihil melius dicere
possumus q̄ deo grās quid melius inquit v̄
aio geram̄. v̄l oze p̄mam̄. vel calamo expri
mam̄. q̄ deo grās. nihil vici breuius nec au
dire lenius. nec intelligi grat? nec agi fructu
osius quicquid pōt. In signū huius in oib?
loris dicimus bñficiam dñi. deo grās. vñ
legit in vñsp̄az. Quōd fener vidit in sp̄iti
m̄ fratres in mensa comedentes quosdā mel
7 albos panes alios stercus. admiratis intra
se deprecabāt deū. vt hoc mysteriū ei reuela
ret. q̄ idē cib? oibus appōsit? in māducando

fuit mutatus. venit vox desup di. Qui mādū
cant mel 7 albos panes. sunt qui in timore et
gratiā p̄ciōe sedent ad mensā. iōg mel co
medunt. 7 illi x̄o qui stercus manducat. sunt
bi qui murmurant detrahunt 7 male loquū
tur in mensa. nec grās viciūt. Tercio sunt
quidam ingrati qui deū de suis beneficijs ex
probrāt 7 exasperāt. bi sunt similes vxori cu
iusdā. quā marit? a morte liberauit tradēdo
se ad cōfusiōē colliterij. p̄ delicto vxoris. s3
p̄ eius beneficio deberet eē grata vt ingrata ei
de cetero illā cōfusiōē 7 enormitatē im̄ p̄era
uit. Sic saluator noster vt nos a cōfusiōe p̄
petua 7 damnatione liberaret. tradidit se ad
colliteriū alapaz 7 ad cōfusiōē crucis mori
7 ad vulnera magna. Sed qui grati eē debe
rent de beneficio magno. vt ingrati ei vulne
ra. p̄ nobis suscepta morte 7 passionē. caput
7 omnia mēbra crucientata impropetamus de
quibus eccl. xxix. sp̄ascentz potabit ingratis
7 ad bucamara audiet ab ingratis. 7 isti sunt
similes euidā ingrato militi de q̄ narrat sen
tiij. de benefici. qui naufragus litrozi applicuit
7 bospicio cuiusdā receptus. 7 p̄. xxx. dies re
focillatus. tandem licentiā accepit. p̄mittere
q̄ ei grām apud impatore? p̄curare vellet. vñ
ad eū veniret. Veniens aut ad philippū regē
macedonū. p̄ predicti militis fuit expulsus 7
obprobriose tractat? q̄ ille nō milit. sed ad
curiā regis accessit. 7 ingratitudinem militis
expōuit. 7 philippus hoc audiens. iussit vt
ingratissimo militi 7 improbatissimo stigma
ta. infigerent. que eius ingratitudinem p̄pe
mo testarent. Sic de naufragio mortis eter
ne. morte xpi liberati. ad dñm xpi. f. eccliaz
electi recreant corpore suo multa. p̄mittim? et
pauca solum? 7 iō xpus in curia p̄s oia ob
probria xpianoz maloz manifestat. qui si
gnata eterne maledictiōis eis imprimit.

Secūda pars in qua

dñs ondit piculū peccatū p̄ recidivatiōem
7 bñfic passū allegorice exponendo. de p̄po
gennli 7 iudeoz. Est notandū q̄ primo dia
bolus habitauit in iudeis. i. tpe legis nature
sed postmodū p̄ circūciōē 7 legis suscep
tiōē ad tps recessit ab eis 7 venit ad gentiles.
sed q̄ gentiles postmodū receperūt fidē xpi
quā iudei sp̄eruerunt. iō recedente diabolo a
gennlib? ad iudeos ē reuersus in q̄b? nūc p̄e

2

infidelitate et obstinatione dei inbitare. **Post** taliter e notandū qd magnū ē piculū recidua re p^r pniaz in priora pctā. nā vt dicitur. et alij medici expi qd infirmus reciduas in priorē egritudine ē in magno piculo mortis. Cuius rō est. qz quātop^r bō infirmat tātomag^r natura ei^r debilitat^r et quanto debilioz. tāto periculofioz et prior ad morte. Sic reciduians in pctā delera p pñiam est in piculoso statu. vñ gre. in pastora. et recitat d^r pe. di. iij. Qui admissa plangit. nec tñ desinit pena grauiorē se subijcit. delicta iterata plus puniri oportet ff. de iure patronatus. l. i.

Item per talem reciduationem fit. **Domo** debilioz ad resurgendum. **Diabolus** fortioz ad inuadendum.

Deus difficilioz ad indulgendū. **Itā** primo bō efficit debilioz ad resurgendū sic naturaliter videmus qd qstotupus piscis lep^r vel auis in rebe vel laço se agitat. tātomagis se inuoluit. et min^r euadit. et qñ credit effugere p corā dā retrahit^r a volatu. **Que** em vices faciūt cō suemdinē. ff. de iure pa. l. i. sic pctōz diutius manēnt in pctō. itē p^r cōsumdinem capitur et quāto plucies reterat tātomagis bō ad resurgendū debilitat^r. et qñ pponit p pñiam euolare. p cordā male delectatōis et psumdinis retrahit^r. vñ bē extra de pñie. cū tanto. qd tanto sūt grauiora pctā qstodiu^r infelicē aiam tenent alligatā. et extra de pñan. et affi. nō d^r. diuinitas tps nō diminuit pctm. s^r auget^r s^r quis pctā in psumdinem deducta sint grauiū. ma. leuissimā tñ estimāf a pctōzibus et quasi nulla. decepti nanqz praua delectatōe. piculū egritudine nō pōderant. nec attendūt. sic nec piscis hamū delectatōe cibi attendit. in qñ capie tenet et mori tradim^r.

Secūdo diabolus efficit fortioz et atiosioz itē ad inuadendū. **Itā** lato pñiderans se pspere et sine repensione boicidū pegisse. audacioz fit et eo aio animosioz ad latrociniādū. sic diaabolus cū sel temptando boiez puerit. et pctō pccidit. tanto audacioz efficit. itē ad boimū inuadendū. **Qd** oñdū in pabola euangeliū vbi dē. Cū immū^r spūs. i. diabol^r q im mūdus dē. qz scēi bz immūdiā pctā. per quā animā quā possidet. facit immūdā. exierit ab homine. f. p penitentia ei^r. tñc abulat p loca maqsa. i. corda iustoz q sūt arida et incensa delectōe dei. et sine bñore carnis delectatōis

qrens requiem. i. pñsū rōnis in suis prauis suggestionib^r et nō inueniens dē. Reuertat in domū meā. f. animā patientis q olim mea fuit de qua pñtentia expulsiū sū. **Est** em diabolus ita dñs^r. videns qd iustos et deuotōs vincere nō pōt. ppter eoz pñtantā et fortitudinem. cogitat intus se alij tempore tale ex q nunc expulsiū sū pñtentia. et b in talē vicio et viciū reuertans giterz illuc. quem alio debilem inueniuit. itē debilem reperies **Tūc** cū venerit. repit cū scobis. f. pñtōis et pñfionis purgatū et mūdātū et forte vacante tepidū et ociosū. qz forte ad huc incōsue^r tū ad exercitiū dñtū vacillantem. quem tūc diabolus aggredit^r. mouendo fantasmata maloz in memoria resecuata. incendiando p delectatū amoris. vt bō pñsū adhibeat et tandem in op^r malū readiuet. Quem si nimis fortem et resistentem sibi repit. nō valens per se vincere cū associat. vij. pñsū nequiores se alia. vij. vicia mortalia. pñsador inuadentē tādū q cor sibi ad aliquem cōsensū apiat^r tūc intrat et inhabitat ibi. et sūt hominis illi^r nonissima peiora pñtōibus. qz nō solū vñz pctm qd cōsensit redit. immo omnia alia di missa per penitentia reuiscūt. **Sed** qñt ad q reuiscūt pctā debeat p penitentia in reciduatione. Ad qd qdā tñdēt dicentes q redeunt q ad reatu^r et q ad penā. et enā q ad omnia munientes se sup illud math. xxiij. et recitāt de pe. di. iij. f. i. Serue nequā omne de bitū dimisi tibi qm rogasti me. nōne opmit et te miseret cōseruo mo qm rogauit te. et ita iras dñs tradidit euz tortoribus q aduulg redderet vniuersū debiti. sic et pñ mens celestis faciet vobis. Sup q dicit **Itā**. vt alle ga^r de pe. di. iij. Cōsiderandū vniuersū debiti. qz nō solū pctā q post baptisimū bō egit reputabunt ei ad penā vñ enā originalia pctā q in baptisimo ei dimissa sūt. **De**ologi autē dicit qd pctā reuiscūt siue redeunt tñ q ad effectū aggrauatōis. ppter ingratitudinem pcedentis gte vel remissiois. et nō redeunt q ad culpā siue maculā. nec per pñs ad reatu^r pe ne et sic dē de pe. di. iij. pñderandū pccidat hosti. nec ppter bē est ita graue sicut omnia pccedentia. cū in his nō opreat iterare pñfionēz in bō cū sū sufficē in gñe pñtē ingratitudinēz sū in reciduatione vt dicit ludo. in sum. sua

Tertio deus est difficilioz et tardioz ad indul

hō debilioz
fimi.

diebo fortioz
fimi.

Alphabetum

VIII

gendū. nā q dñs suo sē infidelis inuenit vte
gram inuenit. ⁊ veniā meref. multo magis q
frequentē sic vix inueniet misericōdā a deo. q pe-
cādo eius misericōdā frequentē refutauit vnde
augu. in li. soliloq. ⁊ recitat de pe. vi. iij.
inanis. frequentē peccas ⁊ lugens veniā vix
meref. Itā ibidem dē nībil. plūnt lamenta si
replicat pētā. nībil valet a malis veniā po-
scere. ⁊ mala denūo iterare. *Deus est vt de-*

B mens princeps veniā petenti misericōdā facit
h iterat pētā ad itā ⁊ vindictā pcatā. Sic
figurat. iij. reg. ij. vbi dē q cū semei peccassz
in dauid regnante salomone rege sub eo in-
petauit indulgentiā sub isto pacto q iuret in
bīrlm ibi edificaret sibi domū. ⁊ nō transiret
torrētē cedrō. ⁊ in qvncqz die trāsiret more
rēt qd placuit semei. h veniens bīrlm serui
ei⁹ fugientes ab eo. descendit p⁹ eos d bīrlm
ad regē geth. cū rex salomon b cognouisset.
misit bananiā vt ei inficeret. Salomon de-
signat pacificū. i. xpm. p semei pctor qui deū
offendit. sed lachrymis indulgentiā obtinēt
picipi sibi vt domū stabilet in bīrlm. i. in vi-
sione pacis. ⁊ inde p pctm non recedat. alias
moriēt. Sz qd p⁹ tres annos vix ite p⁹ ser-
uos suos. tres anni fuit res ptes penitentie.
qbus ppleis serui sui. i. corporales sensus fu-
gūt de iugo spūs. ⁊ descendit ad regē geth.
i. mundū. Qd miser pctor nō aduertens pa-
ctū qd pmissit relicta bīrlm. i. statū penitēcie.
vadit p⁹ eos p pēnsū. ⁊ tūc excitat⁹ dñs ad
vindicatā. mittit bananiā. i. iusticiā ⁊ cōdēna-
bit eū. ⁊ sunt nouissima hoīs illi⁹ peiora pri-
oribus. Sz querit an culpa iterantis pec-
cātū frequentē intm aggruet. q d⁹ tandē
dedignet ei p misericōdā indulgere dū venerit
ad penitentiā ⁊ videret sic. Amos. i. c. Sup
turb⁹ scelerib⁹ damasci q sup quartū nō puer-
tā eū. glo. biero. vi. iij. vicit q eadez pcta cō-
mittent. nec penitentiā nec indulgentiā se
datiqz denunciāt. Igit⁹ vt q penitentiā tātū
ter possit iterari. In oppositū est mgr. iij.
sen. vi. xij. Jd penitentiā nō tm sēlagat. h sce-
quentē iteret. pcorat etiā augu. de sum. tri. ⁊
fi. ca. c. firmē vbi iuxta finem dē. Si p⁹ sulce
pūcēm baptisimū qsqz plapius fuerit in pctm
per verā semp penitentiā pōt reparari. Et iō re-
spōdendo dicit doc. deno⁹ bonauen. in. iij.
suo sup mgn sen. vi. xij. Jd sumus est et
roz ⁊ crudelissimus dicere q penitentiā non

possit iterari qz claudit viscera dñine misē-
ricordie. cū sic omis ptores vel fere omis co-
geret desipare. Jto dñm q iterat pōt. qdēt
cūqz bō in hac vita dē pbat auctoritate eze.
Si imp⁹ egerit penitentiā omniū iniquitatū
eius nō recordabor. Sz hoc manifeste in da-
uid. q pto peccauit in homicidio. occidendo
vriā vix bēthabe quā pgluit p adulteriū ⁊
penimit. De q dē. ij. reg. xi. Et tursus nume-
rando pplm peccat. ⁊ iter penimit. ⁊ indulge-
tiā ⁊ misericōdā est psecutus ⁊ in filiis isrl qui
frequent⁹ deū grauissimis pctis peccauerūt
sed penitentiā ducti misericōditer indulgentiam
meruerūt. Sed ad argumētū dē bonauen. qz
biero. intelligit q primū pctm sit pēntie in
corde. Scdm facere in ope. Tertiū dētere in
pluēdinem. Quartū finalē nō penitere. et
de illo quarto nec penitentiā dat. nec veniam
qz post mortē nō est locus pnie. ab alijs dō
tribus liberat. ⁊ dat penitentiā veniam ⁊ indul-
gentiā qdētis voluerit. h de tertio tardius sic
p3 in suscitatioē trā mortuoz. qz vñū suscita-
uit in tomo. i. puelam mar. jr. Et significat
mortuū p pctm mortale in corde Scdm xps
suscitauit extra portā. i. adolecentem. lu. viij
q significat mortuū in ope. Tertiū suscitauit
in sepulcro cū stem. i. lasaz quadriduanū fe-
tentem. iob. xi. qui significat pctōrem iacētē
tem in sepulcro male pluēdinis quem deus
tarde ⁊ cū difficultate resuscitauit. Sed qz
tū mortuū nō legimus p xps suscitatu. sic nec
quartū pctm. i. impiam finalem dimissū. qz
tal est despams a deo ⁊ tradit⁹ diabolo cū q
sū sine in inferno torqbit⁹ d pe. vi. i. voluisset

Tertiā pars in qua co

mendat⁹ grā bñ opantiū. p cuius expositione
est notādū q xps supra implicite dixit se deū
esse i vbis istis. i. Et ecce plusqz salomō dē
de q diabolus inuidens xpo fm cris. introdu-
xit p os cuiusdā aduocati suos penites car-
nales. vt p b obregetet namā terantis in xpo.
dicens xpo. Ecce mē tua ⁊ fies tui foris stant
sup. extra tectū qdentes te intendens infidio
fē. h pter b dimitteret pdicatōem. q in hoc
argueret eū fore pur⁹ hominem ex motu car-
nal affectōis. Con sanguine ⁊ cognati more
facie scriptare frequent⁹ dicū fē. Cū illi in-
fidiator b dixit ac li dicere vellet. Tu glīaris
de celo bte ptem ⁊ tū radicem habes in terra

Nō em̄ pōt esse fili? dei. quē hoīes genuerūt
in terra. Et qm̄ xpm̄ nitebant a bono spūali
renare. ppter affectionē carnale penitū. cu3
tū in nullo cāu bonoz? op? dei debeat ppep/
n. licet als sint bonozādi. nō tū supra dei. iō
xps dicit. Que em̄ meā. i. qui sūt frēs mei
in q̄ tū nec mēm carnale negauit nec pēpfit
sed spūale cognationē pponendo dicit. extē/
dens mat? in discipulos. ecce mē meā? frēs
mei. Quicūq; fecerit voluntatē pīs mei. rē.

E Morali ter ē notandū qd sic xps spūalia p
posuit tpalib? docuit in oībus spūalia 7 cele/
stia tpalib? 7 tenentis fore pponenda. Cuius
rō est qd p celestia 7 spūalia donat? terrestris.
7 nō eōdē mōdō matt. vi. querite primū regnū
dei. 7 iusticiā e? 7 dec oīa. i. terrena adiciēnt
vobis. Nā fam? in b oc differt a prudente qd
fam? expet? rōne nō distinguit inter vnle 7 i/
vnle. dignū 7 indignū. bonū 7 malū. h qnq;
qd inuul? 7 indignū? est pponit viliōri. qd si
offert? ei floren? 7 pponit. abijcit florenūz
et eligit pomū in qd pendit? eius famitas. p
dens nō p dūm eligit qd vnle? ē 7 dignū?
qd dicit pbs. iij. top. l. b. magis ē eligendū. qd est
vile ad oīa 7 qd ē semp meli? 7 qd ē dignū?
qd pōt reducere in meliōrē finē. qd ē euz ro/
luptate. qd ē sine tristitia. qd est sine volupta
te. qd qd cū tristitia 7 qd ē magis bonū aīe
corpis. Cū aut spūalia 7 celestia sint bmoī. 7
dignitate 7 valitate pferant tpalibus vt bē
extra de maio. 7 obe. solite. Ideo quilibet
d3 ea pēligere 7 pponere 7 hoc qd ad tria. i.
Temporis pzonitatem.

Intentionis principalitatem.
Ad iūis dignitatē. Nā pmo pponēda sūt
spūalia qd ad pzonitātē tps. i. in etate iuueni/
tis. Nō em̄ expectare debem? ad senectutē nō
mōse opari. 7 nos exercere in iūmb? sed in
iuuenite debem? incipe. Qm̄ biero. in tene/
ra etate facili? scē puerfctōis pps inualefcit.
qd qd noua testa caput inueterata sapit. sic pz
de arbutulis. que in quālibet pte trahi pnt.
Et tenera aīalia sine labore domari pnt. vno
mollis cera recipit imaginē sigilli defacili et i/
durata retinet sic de etate iuuenili Et sic indu
rata cera non facili? in formā sed frangit. sic
etas in malis inducata 7 inueterata vir ad bo
nū inclinā. Accidit em̄ qd buda sic cuidā mo
litori qui habebat agellū iuuenē 7 pulcz. quē
tū diligebat pccēssibi nullū on? nec ingū in

posuit. sed dū ad sentū puenisset. amissa pul/
critudine 7 formidine eū onerare voluit. sed
qd nō asuetus onera reiecit. 7 mēm calcibus
pculsit 7 occidit. sic mē vsū alim̄ fuitū 7 v/
tā amittit. Sic quidā volunt pccere corpi iū/
uentate qd nec est onus ieiūij. nec vigilie nec
alicuius castigatiōis iponūt dēntes b ad sem
um tūc. pponūt multa facere. sed amissa form/
tudinē 7 sanitatē. in senectute pondera porta
re nequunt. 7 sic sine seruīno dei 7 sine pnti/
bus deficiunt 7 moriunt. 7 mēm. i. spūm rō
nale3 calcibus. i. affectiōib? malis 7 ad mala
induratis pcutiunt 7 eternaliter occidūt Glo
lens igit mortē eternā fugere. 7 vitā eternā
possidere. studeat seruire deo in iuuenite et
formidine. quare dē tēn. iij. Bonū est viro
cū portauerit iugū ad adolescentiā suā. qd si
gurat matt. xij. In iuene qui xpm̄ inteno
gauit vi. Vgt qd faciā vitā eternā posside/
bo. Qui dicit. Si vis ad vitā ingredi serua
mandata dei. nō homicidiū facias. nō adulte
rateris. nō furtū facias. nō falsū testimoniū
dices. honora ptem 7 mēm 7 diliges. primū
tū sic te ipm̄. Et adolescens oīa hec custodi
ui a iuuenite mea. Scō spūalia 7 cele/
stia pponenda sūt terrenis qd ad principalit/
tē intentionis. Nā in oī opē bono 7 spūali intē
tio tota d3 dirigī in deum qd principalit? fiet
ad ei? glām. iuxta illud apo. i. cor. x. Oīa in
glā dei facite. S3 diceretis si oīa in glā dei fi
eri dñt tunc videt? qd oīs act? sit meritorius.
vel dēmeritor? bon? vel mal? 7 qd null? sit in/
differens. qd bō vel refert act? suos in gloriā
dei vel nō. Si primū ē act? meritor? Si se/
cundū ē dēmeritor? Rñdet? qd fuerunt aliq
vi. qd bō nō facit ex deliberatiōe. quin deus
reputet ei ad pmiū vel ad dēmeritū. Unde in
die iudiciij vt dicunt de oī acti deliberatiō
rōm reddere oportet. Et bō dicto psona
re vident? dicta sanctor? qui dicunt qd sic nō
pibit capillus de capite ita nec momentū de
tempore de quo tōtem nō reddere oportet.
Idē idē dicere videt? ansel. qd exiget a no
bis omne tempus impensum qualiter sit ex/
pensum. Si ille modus diceret? aut nimis
multū ampliat viā salutis. aut nimis multū
coartat. Nam ad hoc qd opus fiat meritorij.
aut dicent requiri actuale relaxationē illi
us opis ad deū. aut dicent sufficere relatiō
nem in habitu 7 in vniuersali. Si dicant

similia

ex

6

13

3

q̄ requiritur relatio actualis et in particulari
nimis est acta via salutis. q̄ tūc in omni ope
q̄d hō nō actualiter referet in deū demeretur.
et peccaret q̄d eēt dūti dicere. Sed si suffice
ret relatio habitualis. et in vniuersali. tūc ali
quis qui pposuisset in corde suo. deo seruire
in principio anni mensis vel septimane. om
nia opa que postea faceret etiā nībil d̄ deo co
gitans essent sibi meritoria. et tunc nimis am
plaret viam salutis. Qd̄ est d̄ illud q̄d dicit̄
q̄ acta est via q̄ ducit ad regnum. Est igit̄ ali
us mod⁹ dicendi q̄ in opibus voluntariis de
liberatiue est ponere mediū inter bonitatem
et maliciā. Nā quedā actio deliberatiua a vo
luntate pcedens. ē ordinata ad debitū finē
sc̄q̄ ad deū. hec quidē est bona. et si sit ex cha
ritate tunc est meritoria. Quedā vtro actio
nō est ordinata. et hec diuisio ē per immediata.
Et nō oīs actio nō ordinata ad deū tanquā
ad finē est mala. q̄ quedā nō ordinat̄ ppter
inordinatā p̄tensionē ad creaturā. quedā dō
nō ordinat̄ ppter opantis negligentiā. quedā
dō nō ordinat̄ ppter opantis infirmitatem et
miseriā. Prima dñā actiōis nō ordinate est
mala malicia pmissiōis. puta q̄ actio se cōuer
tit ad creaturā. q̄ illā ordinatiōē pmissit. et
igit̄ est ibi quedā pmissiō. Secūda est mala ma
licia omissionis. Tertia dō neutro mō mala
est sc̄q̄ ē indifferēs. Talis aut̄ actio q̄i q̄s facit
aliquē actū. ita q̄ circa creaturā nō afficiē in
ordinate. nec tñ illā actiōem ordinat ad deū
sed facit ppter aliquē finē qui respicit aliquā
indigentia naturę. vt cū aliquis ambulat vt
recreet̄ vel comedat vt reficiat̄. et talis actio i
differens iudicat̄. q̄ d̄ nec illā remunerat.
nec imputat ad culpā. et b̄ q̄ in tali actiōe nō
est malicia pmissiōis. q̄ non est inordinata
delectatio nec etiā omissionis. Itē etiā semper
omitit̄ bō q̄i actiones suas nō refert in deū.
Indulget̄ etiā nature fragili et infirmę vt mul
ta talia possit facere. nec d̄ requirit̄ ab hoīe
in tali statū distractiōis. q̄ omnia dñ facit re
ferat ad se. requirit tñ aliqui sc̄q̄ q̄i est tempus
et locus. et si tunc nō refert omittendū peccat
et. Sed quid ad hōi apli dñm q̄ illud vtr
bum pōt accipi affirmatiue vel negatiue. si ac
cipit̄ negatiue. tūc est pceptū et est sensus. ita
facias omnia opa v̄ra. vt nībil facias p̄tra
gloriā dei. Si aut̄ intelligit̄ affirmatiue tunc
pōt teneri collectiue vel distributiue. Si di

tributiue et diuisiue. tunc est p̄siliū et ammos
nitio. Ammonet̄ etiā apls fm̄ hunc sensum q̄
omne op⁹ nūm referamus in deū. q̄d de quo
libet diuisim facere possim⁹ et si facimus. vñ
le est nobis et repediens. Nullū est etiā opus
deliberatiuū q̄d a nobis sit. q̄d quidē nō possi
mus facere propt̄ deū. si aut̄ teneat̄ collecti
ue tūc nō est p̄siliū nec pceptū. sed finis p̄re
cepti vel cōsili. Ad hoc si debemus tendere
et hoc desiderare q̄ ad talē statum pueniam⁹
q̄ omnes actiōes n̄ras et affectiōes principa
li intentione ad deū referamus. Tercio p
ponere debemus sp̄salia et celestia t̄pali⁹. p
pter dignitatē ordinis. Digniora nāq̄ in or
dine semp̄ pponunt̄. sicut videm⁹ in elemen
tis. Cum ergo sp̄salia. s. virtutes et celestia.
sc̄q̄ gloria et gaudiū beatitudinis sint dignio
ra oibus terrenis que oīa vt stercora sunt in
p̄patione auri sic et terrena respectu sp̄sialium
vñtū et donoz. Eli sap. viij. Omne aur⁹ in
p̄patione illius. s. virtutis vel gaudiij beatitu
dinis arena ē exigua et tanq̄ lucū estimabimur
argentū in p̄spectu illi⁹. In signū huius san
cti reges terre. omnia regna mundi. et ornatū
seculi p̄tempserūt. vt virtutes acquirerent. et
gloriā possiderent sempiternā. Sicut legitur
de sancto ludouico filio karoli regis francie.
sicilie. et hierlm. qui oīa terrena vt stercora au
bitans relicto seculo et hereditate p̄na ordi
nem stat⁹ minor ingrediendo ghiam celestē
adeptus est. Eli in bulla de e⁹ translatione
scribit ioh. papa. xij. Ludouicus vt sol refu
gens in virtute multa. repentine ad summaz
gloriā gradis regalibus dignus p̄spect⁹ vt
candens lilium. ac odoris suauissimi rosa rus
bens nunc gaudet in eternum.

Feria quinta post inuocant.

Gressus iesus se

cessit in p̄tes tyri et sydonis. et ecce
mulier chanaanica a simib⁹ ill' egres
sa clamauit. d. Miserere mei dñe fili dauid.
filia mea. mala a demonio vexat. Matth. xv
Languis potius si prudēs est exp̄tum
et litteratum querit medicum q̄ ignatum. q̄
vulgariter dicit̄ q̄ melior est magister disci
pulo. sic sentiens aliquem morbū siue sit ocu
lorum. vñtium. siue capitis. nō debet recu
tere ad phitonissas et carminatrices et huius
modi vt suis carminibus coniuuatiōis siue

k

l

benedictionibus curent qđ sub pena excoica
nionis fm canones. 7 cōcremandis seu deca/
pitanōis siue deportatiōis fm leges. pbiat
sed potius ad vtz medicū 7 expertū mgtm. f
xp̄m debent recurrere 7 ei⁹ auxiliū implorare
Cū augu. de ci. dei. allegat. xxvi. q. ij. qui
sine saluatore salutem habere vult. 7 sine ve/
ra sapientia estimat se sapientē fieri posse. nō
sanus sed eger est. nō prudēs sed stultus. in
egritudine assidua laborabit 7 in cecitate noi/
xia stultus 7 demens pmanebit. ac proinde
ois inquisitio 7 omnis curatio q̄a diuinis et
magicis artibus. vel ab ip̄is demonib⁹ idolo/
tū culmā expedit. mors pot⁹ est dicenda q̄
vita. 7 qui ea secat⁹ si se non corrent ad
eternā p̄ditiōnē tendunt. Vocatendēs illa
mulier fm origenē in omē. nō petit iacobuz
nō rogauit iobānem. nō accessit ad petrū. nō
est inquit mibi necessari⁹ fideiussor. sed susce/
pit in se p̄nie p̄ociū 7 sola cucurrit ad dñm
7 tū in voce tenuit 7 dixit. Visceres mei fili
dauid. Querit vtz demones possint in/
habitare corporibus hominū 7 eos verare. Et
videt qđ nō. qđ fm augu. de fide ad petrum
Duo spūs nō p̄nt sū ēē in eodē loco. sed anī/
ma 7 spūs est in qualibet pte corpis tota fm
eundē 7 aret. qđ in nulla pte corpus potest
mon habitare. Contra nullus spūs ejct⁹ de
corpore in quo nō ē. sed demon ejct⁹ de cor/
pore vt hic dicit. ergo pot⁹ ēē in corpe. Res/
pondet augu. in li. de diuinatione demonū
qđ demones p naturā suē subtilitatis p̄nt pe/
netrare q̄nq; corpa. 7 in eis sine obstaculo
subsistere. rōne nō sue p̄tās p̄nt corpora in
quibus sunt mouere 7 p̄mbare. Ad argumē/
tū dñm. qđ duo spūs sū ēē nō p̄nt in eodē. 7
fm idē. sed bñ sū ēē p̄nt diuersimode. modo
aīa est in corpore vt forma p̄fectua seu infor/
manua. diabolus vō solū vt motor 7 destru/
tor p̄fectōis. Sed querit an possit aīa ip̄i/
mere malas cogitationes 7 affectiōes malas
incendere. Dicit bonauen. in scđo suo super
mgtm sen. vi. viij. q. v. qđ pot⁹ eas aīa admini/
strare per suggestiōes. sed nō principaliter
efficere. qđ sicut in corpali⁹ ignē accendere
nō est ignē generare. sed potius pabulū igni
ministrare vel ignē applicādo cōbustibili vel
ecōuerso. Sic in sp̄iali⁹ diabolus pot⁹ p sug/
gestiōnē malas cogitatiōes 7 affectiōes. q.
pabulū administrare. 7 istas p ignē male con

cupiscētie 7 libidinis accendere. p̄terea di/
citur a sanctis doct. incētor maloz nō effe/
ctiue sed ministratiue. Sed querit an dñs
boli possint scire secreta cordiū. R̄ndit bona/
ueni. vbi supra. qđ scire cogitatiōes hominū
pot⁹ ēē dupliciter. Vno mō p sciam infallibilē
sic solus deus nouit cogitatiōes homi/
nis. vel cui deus reuelauit. Alio mō per cor/
iecturam probabilem. hoc modo demon scī/
re pot⁹ cogitatiōes hominis. Quia em pauca
sunt ita secreta. quā prodant in opa exteri/
ora. vel p signa cordis vt apparet in rubore. ra/
tione verecundie. timoris vel amoris vel per
alia signa exteriora corporis manū v̄l pedū
que omnia diuersimode mouent. fm diuer/
sitate affectiōnū. Hinc est qđ multe cogitatio/
nes nostre depēdēt p̄nt a demonib⁹ nisi ac/
ceant virtutē dei. Et hec cognitio potius est
coniectura qđ certe scie. Patet ergo quid di/
cendū est ad questum. Quāti ad conti/
nuatiōem 7 p̄secutiōnē italem euāgelij. b̄re/
ri ecclia docuit. quō xp̄s obfīnatos 7 inces/
dulos repēdit. hodie quō chanaana sup/
plicātem. p̄pter credulitatē suscepit. Et sunt
tres ptes huius euāgelij principales.

In prima notatur inimitabilis egressio redem/
ptoris ibi. Egressus iesus.

In secunda studenda miseratio saluatoris.
ibi. Ecce chanaana.

In tertia deuota commendatio p̄ditoris ibi.
Mulier magna est fides tua.

Circa primā partem

est l̄tali⁹ notandū qđ egressus iesus de gene/
zareth vbi scribas 7 phariseos de sua sup̄sti/
tione vana repēdēt. vbi multa miracula
fecit. 7 tū semp obprobria sustinuit ab eis. vt
ingratis abiecit. secedens ad pres tyri 7 sy/
donis media p̄ducta. Tū erat ciuitas ge/
tiliū chanaaneoz. fm temij. Sydon nō ter/
minus eoz. Illa ciuitas fuit in terra. p̄missio/
nis. p̄p̄monēte libani. de qua terra filij israel
prius expulerūt chanaaneos. sed qđ quibulda/
remanētib⁹ de illis hec mulier descendebat.

Et notandū qđ nisi effect⁹ sequere/
a cā. cā nō cognoscere. Nā effect⁹ dūcit nos
in cognitiōnē cāe. vt dē. i. pbi. Nā cum vide/
mus aliqđ opus p̄fectū 7 bonū. argum⁹ autē
fuisse bonū 7 p̄fectū. Sic dē p̄ viles se
mundo oñdere. fecit op⁹ inauditū 7 memar

er

o

rabile et incoſuetū. mittendo filiū in carnem.
vt p eius egreſſū nobis ingreſſū et viam vite
monſtraret. Glī de ſum. tr. 7. fi. ca. c. ſumiter
dē q ipſe vnigenitus dei filius ieſus xps a to/
ta trinitate cōiter incarnatus. et maria ſemp
virgine ſpūs ſanci coopanōe cōcept⁹. viam
vite manifeſte demōſtrauit. in quib⁹ verbis
tres notant natiuitates ſeu egreſſus dei filiū.
quibus viam vite nobis monſtrauit ſc3
¶ Paternalis vnde naſcitur eternaliter.

Paternalis vnde egreditur temporaliter.
Paternalis vnde pducit ſpūaliter. Nam pā/
mo dei filius naſcit a pte ſemp. Sicut enim
ſplendor qui gignit ab igne atq3 diffunditur
coe⁹ eſt illi et cēt coetern⁹. ſi ignis eēt etern⁹
ſic filius eſt coeternus pā et ſemp gignit. vñ
mgt. ſen. in. i. vi. ix. allegando originē dicit.
ſaluator noſter ſplēdor eſt claritatis. ſplēdor
aut nō ſil naſcit et deſinit. ſed quotiens ortus
facit lumen ex quo ſplēdor naſcit toties ori/
tur et ſplendor claritatis. ſic ergo ſaluator ſp
naſcit. De hac natiuitate dē mich. v. Egreſ/
ſus ē ſicut ab initio eternitatis. et pſ. Ex vte/
ro ante lucifē genuit. ¶ Hec eſt generatio ē
tam occulta et inexplicabilis q bilarius dice/
bat. Ego nescio qz nō requiro. cōſolabor me
qz archangeli nescierūt. angeli nō intellexerūt
ppbete nō ſenſerūt. apli nō p̄dicauerūt. ¶ Hic
enā generationē ſalomon fateſ. ignorare di/
puer. xxx. Tria ſūt difficilia mihi et quartum
penitus ignoro. Glī aquile in celo. viā colu/
bris ſup petra. viā nauis i medio maris. et vi/
am viti in adoleſcentia. ¶ Hāc auis in aere nō fa/
cit veſtigū. Sicut nos p creationē volando ex/
deo immediate creati ſumus. et nō inuenit veſti/
giū alicuius pculanōis bonoris veſtice. ſed
magis glīa dei. Sēdo coluber ſup lapidē nō
facit veſtigū. Sic deus qui ē ſpes omnīū h3
regimē quietiſſimū nec parit. ppter hoc aliq3
cicatrice in manibus poſtādo oīa. Quis ſit i
oībus principalit eſſentialit et potentia. Terc/
tio nauis et. ſic nos in mari dimittis ab eter/
no. ſchuebē vuit. et huc venim⁹ ex mari diuini/
meritis nō ipm eruiſſerādo in aliquo. vt auis
ſe eruiſſerat pcreando oua. S3 quartū penit⁹
ignorat. ſi vā adoleſcentis. i. xpi generādoez
eternalit. Sed qz ē vilitas huius gene/
rationis. dico. qz creatio rep. Egreſſus enim
ille eternus. egreſſū mūdi per creationē cauſa/
uit. quā ſicut radius egrediens a ſole cauſat

res in eſſe. ſic egreſſus dei filius a pte cauſat
res in eſſe. iuxta glo. ſup illud ps. Sēmel lo/
cutus eſt deus duo hec audiui. duo quidem
ſc3 pſonaz emanatiōē. et mūdi creatiōnem.
quare iob. xxxij. Sēlo loquit⁹ deus. loquitur
enī filiū generādo. qui eſt verbi pāris. et crea/
turas in eodem verbo creando. ¶ Hāc ſm doc. ni
ſi filius a pte egreſſus eēt generatiōe eterna.
totus de vinea. nec poni de pomo. nec piz
de piro poſſet generari Eſt enī ſecunditas pa/
tris cauſa omnis ſecūditatis. Egreſſus eſt igit⁹
dei filius p creationē rep in ſex dieb⁹. vt ſi
cut ipſe ſeptimo quietēdo regreſſus eſt i cor/
pū. et homini ppter quē oīa facta ſūt viam
monſtraret redeundi ad deū. ſed adā ſequi nō/
luit. ſed allec⁹ in creaturis filiū dei ſolū redi/
te permittit. Sēdo filius dei egreſſus de mſe
tpaliter in ſalutē omnīū ē natus. vt hominēz
recōſiliaret. et cī viā monſtraret ad deū. aba.
iij. Egreſſus es in ſalutē ppli ¶ Hāc deus pater
videns voluntatē ſuā fruſtratā. qz homo er/
rans in mundo nō egredereſ. ne inuani euz
creauerit. ſ3 ad finem ordinatū. ſ. beatitudiez
eū reduceret. miſit p⁹ quinq3 milia annoz in
ſexta etate mundi. itēz filiū ſuū in vte p̄gis
vt tpaliter a virgine naſceretur. et puerſando
cum hominibus viā monſtraret beatitudinis
ſic erantem hominē reduceret. ¶ In q egreſ/
ſu dei filius. xxxij. annis laborando fideliter
duas mēas atq3 ſc3 iudeoz et gentiliū acq/
ſiuit. et cū gaudio in aſcenſione qū redierat ad
patrem reduxit. Figuraf gen. xxx. iacob
qui egreſſus ſolus in longinquo. p vxore ſer/
uiuit ſocero ſuo. xij. ānis. p rachel. et xij. ali/
os annos. p lya. p mercede poſtulas ciccas
oues varias coloratas. qd eū placuiſſet labā
mit iacob virgas et decorauit. vt diuerſis
apparent coloribus. et poſuit in canalibus
vbi greges bibebāt. vt aſpectu eaz p̄cipent
et variis coloribus ſemis pcrearent. qd et fa/
ctū eſt. et multū in gregib⁹ ouū et pecoz dita/
tus cū duab⁹ vxorib⁹ et duab⁹ mēmis ad pa/
trē cū gaudio eſt reuerſus. ¶ De iacob q ſup/
plantator dicit. veſignaf xps filius dei. q ſup
plantauit diabolu in baculo crucis. hic egreſ/
ſus de patre viſibiliter in mūdo ſiuit. xxxij
annis pro anima ſibi in fide deſponſanda. q
proponens oībus virgulas verba et facta di/
uinarum vitarum. in quibus multi homines
imitari. multum ditatus in ſimplicibus et ru/
f 4

ribus. i. iustis hominibus. cū dnabus tur-
mis animaz. i. gentiliū ⁊ iudeoz vel contem-
platiuoz ⁊ actiuoz ad ppria est reuerfus.

Tercio filius dei egreditur ⁊ nascitur spūali-
a mente deuota. Ista sū mgtm. i. sen. vi. ro.
filius dei visibiliter se visus est. sed frequen-
ter mūtā a pte inuisibiliter. in aīas iustorum
vt pceptat ⁊ cognoscat. Descipit aut ⁊ cogit
scit per inspirationem boni affectus. Quoti-
enscūq; em bonū affectū cōcipimus ⁊ ad ef-
fectū pducimus tonēs filiū dei cōcipimus ⁊
generamus. Un leō papa dicit deus p as-
cetum pcepit. p effectū nascit. p profectū nu-
tritū ⁊ tribulationibus roborat ⁊ perficitur
in pfectā etatē plenitudinis xpī. Glidens nā
q; pius pē. cui cura semp est de filiis. missioz
primā qua misit filiū suū in carnē visibilē et
in amarissimā mortē. in multis pctōibz eua-
cuari. ⁊ qd ad huc supst loq bñdūinis. non
cessat. sed quondie ⁊ frequē inuisibiliter mit-
tit dei filiū ⁊ spūm sanctū vt vīa vite eterne
manifestus monstrēt ⁊ inspirent. ⁊ animaz
capitū in peccatis ad eū reducat. Hi em
alte clamāt illud cañ. vi. Reuertere sumami-
tis reuertere. vt innīeamur te. Sed beu mul-
ti vt berodius. iam rami pde vel dedit car-
ne ad vocē clamantis ⁊ reuocantis non rede-
runt sed in delectationibz carnis ⁊ pctis pēsi
sunt. Sicut legē de coruo. Gen. viij. Qui
egressus de archa posuit se sup cadauera ⁊ nō
reuertebat. Sic aīa peccatrix ponens se per
desideriū sup delectandēs carnis cōplacēdo
ei ⁊ vocē filij dei. nec spū sancti exaudit. nec
curat in arcā celi vñ exiit regredi. qd lamen-
tabat philosop⁹ in li. de pomō ⁊ morte con-
sideras miserā hūmāni aīe pctis infecte.
v. Ele anime peccatrici q nō hz posse redēdi
di ad locū suū statim. qz turpia opa ⁊ delec-
tationes corporis impediunt ascensū ei⁹ sur-
sum. Sz beata aīa que non fuit infecta pra-
uis opibz hui⁹ mūdī. qz bec sola libere ad
deū volat. ⁊ sicut colūba in arcā ramū oliue
id est eūm misericordie ⁊ gratie in signū
pacis eterne ⁊ felicitatis portat.

Secūda pars in qua

notatur stupēda miseratio saluatoris ibi. Ec-
ce chanaan. i. mulier de terra chanaan eorum
genalis indigens diuino auxilio. cū magna
fiducia venit ad xpūm dī. Misere mei dō

mine fili dauid. Cris. Cōsidera mulieris phi-
losophiā. inspicie animam generosam. nō per-
rexit ad diuinos. nō inuocauit magos nō al-
ligaturas quēsiuit. nō impostrices munuscu-
las adduxit illas sz que solent demones pro-
uocare incantationibus suis vulnus augere
reliquit omnes diaboli facultates. venit ad
saluatorem animaz nostraz. Moraliter ē
notandū sū Alar. q in india est quiddā fons
talīs nature. qui ad clamorē hominis presen-
tis enā si tacite loquat magno impetu erum-
pit quasi ebulliens. sicut est de fonte dñi mi-
sericordie qui ad vocem inuocantis vel etiam
desiderantis erumpit. ⁊ habundant seipsum
effluit bauriendū. Unde Orige. in omel. de
muliere clamante dī. Si hoīem interrogare
volueris interrogas quid facit. audiens dōr-
nit. aut nō vocat. aut certe designat tibi re-
spondere. ad tēū aut nō est opus. sed
vbicūq; fueris ⁊ inuocaueris. d. miserece illi
eo adent. Un amb. de pe. dī. i. libent igno-
sco prompte indulgeo ⁊ misericordiā magis
uolo qz sacrificiū. Nō enim veni vocare ius-
tos zē. ⁊ de pe. dī. i. leō papa. multiplex mise-
ricordiā dī. Misericordie dei nec mensuras
possumus ponere. nec tempora diffinire apd
quā nullus patitur moras venie cōuersio. cla-
memus ergo cum illa chanaan dī. Miserece
re. Ipse enim filius dei est misericors ppter
tria que allegauit illa mulier in sua pēdione
dī. Domine fili dauid. miserece mei salicet.
Iure voluntario quia dominus vniuersalis
Iure proprietario. qz filius dei collateralis.
Iure hereditario quia beniuolus ⁊ legalis
Iam filius dei est oibus inuocantibus mise-
ricors. quia dominus vniuersoz. iō benign⁹
⁊ voluntari⁹ est ad miserandū ⁊ parcendum.
Naturaliter em videmus q quātō aīa ē ma-
iori dñio pdrū. tanto promius ⁊ maioris pie-
tate est ad miserandū ⁊ pēndū sicut pzi in res-
ge animalium leone. qui iratis parit prostra-
tis ⁊ in rege apum qui sū philosopbi sine
aculeo. sic dei filius sicut excedit in dominio.
ita ⁊ in misericordia excedit oēs. vnde pph-
ta hoc volens exprimere in eius laudem dī.
Miserationes eius sup opa eius. Quod
attendere debet peccator. ⁊ vt seruus domi-
nū implorare. p venia dicendo. patentiā ba-
be in me. Qd si nō fecerit de iniuria peccatis
illata ⁊ pēntia iniuriarū. grauius cōstat i

ira. Sicut res vtputa vini quāto dūlcius. tāto si mutat in aceti fit amarius. Sic ecouer/so filius dei si ad ira pccat quāto plus est mi/sericors humiliter petenti ignosci. tātop/ira scit et amariā remā nō petenti et pccis sibi i/urianni. Exemplū p3 in aquila. de qua legi/ in miris rep. q3 qm comix insequit eā diu. p/ uocat et reat. nūc trahendo caudā nunc alas sed diu? nō valens sustinere. ppter importu/ nitatē. cornicē vnguib/ rapit et dilacerat eū3 quā ppter nobilitatē nature multū dissimula/ ut. Sic de/ qm multū infestat a pctōre et cō/ citat. iusticia petente ad vindictā ad tempus qm3 dissimulat patienter et misericorditer ex/ peccans emēdā. sed tandē ppter peccantiū im/ portunitatē et pīnaciā. delinquentes rapit sua vindicta et dilacerat. lepano animā miserā a corpore per mortē. et expellit eternali/ puni/ endā. Quare grego. in pasto. c. lxxvij. si. ecce/ se ē diu pccā vultus in subdīs nō restringit/ corrigendo se solitudine. ipsa discretio spe/ cialiter moderet/ q3 vite disciplinā teneat. q3 viscera pietatis nō amittat. Scdo filius dei est misericors. q3 ē filius collateralis dei pa/ tris clementis et misericordis. cui fm greg. in quadā collecta est. ppiū misereri et pccare. di/ cit nanq3 philosoph/ si. x. reb. Qd iuuenes filij fut magis misericordes q3 senes. Cui/ rō ē. quia sūt boni nec ppter iuuentutē et pau/ citatē diep sunt imbui in malicia. et iō etiam alios nō credunt malos ēē. sed senes experti i/ malicia nō cōpatiunt/ miseris intm sicut iuue/ nes. quia putant miseriam ex culpa euenisse. Hoc cōsideras illa mulier. inuocauit ei/ mi/ sericordiā nomine filij vt esset. pñior et citius eā exaudiret. iō ecclia in prima omni mane in/ stitit cantare versiculū. xpe fili dei viui mise/ rere nobis. vt rōne filiationis in qua inuoca/ tur. pmpñior sit nobis pctōribus ad miserem/ diū. et qd peti/ in collecta sequenti. sc3. Dñe/ deus omps qui ad principiū huius diei. rē. sit largitor ad indulgendū. Sed queritur/ quare filius dei inuocans rōne filianōis. dif/ fert et expectat qm3 adimplere pces supplica/ tionis. sicut enā patit in hac muliere clamā/ te et inuocante eius misericordiā rōne filiano/ nis. rē. Respondetur q3 propter tria. Prio/ vt peccator tarditate et mora in petendo cla/ rius cognoscat mala que gessit. et cognitiōne/ telici fortius doleat et miset/ et dolore et gra/

mitate magis caueat. Unde secutidū senten/ tiā eximij doctoris Augustini super illo ver/ bo. Et anima mea turbata est valde. Dñus? petendo lañor est color de peccatis et secler/ bus commissis. Salubre enim est et vñle pe/ catori frequenter expectare et libenter cum pe/ nit vt quāto diutius tardatur. tanto amplius/ mereatur habundanter recipere quod flagi/ tatur. nam femina nūe vlgelu pñessa solidā/ tur. et si ad superficiem tardius exeunt. tamē ad frugem multipliciorem confurgunt. Sic/ sepe desideria quia celeriter non sunt tardi/ exaudiuntur. et quod implere quotidie peti/ mus ex ipsa melius tarditate prosperatur. Hac enim causa permisit chrisus banc mu/ lierem tantum clamare post eum. Cui Gre. li. xxi. mor. Itemo qui tardius auditur. cre/ dat q3 a supena cura negligatur. Sepe enim desideria q3 celeriter nō fiūt. tardius exaudi/ untur. Hac etiam ex causa tantum tardauit li/ berare populum suum de seruitute. vt ipi di/ cerent. ps. xliij. Surge quare obdormis tot/ mine rē. Hac etiam de causa tantum distulit/ saluare genus humanum. vt sancti patres ar/ dentius clamarent. Emitte agnum domine. rē. Et distumpsit celum. rē. Secundo dei filius negligit quandoq3 exaudire. quia ora/ tio non fit ita sicut fieri debet. scilicet cum de/ bitis circumstantijs. quibus pretermisiss pe/ tñio non exauditur. Propterea dictū fuit pe/ tenibus discipulis pro temporalibus inde/ bite. nescitis quid petatis. Matth. x. Tercio/ tō dñe quandoq3 exaudire vt ex difficultate/ sanationis petens magis caueat sibi. nam ex/ difficultate sanationis fit maior custodia res/ cepta sanitatis. quia tantopius diligit quan/ to a maiori periculo et crimine nouit se quis/ liberari. Unde Grego. xxi. mor. c. viij. Et/ tum quippe est. q3 minus diligit saluatozem suum et redemptorem qui minus intolit per/ culum quod euasit. Ideo petens cum diffi/ cultate et tarditate sanatus optime se de cet/ ro custodiuit a peccatis. et paulus ne caderet dicebat. Castigo corpus meum et in secui/ tutem redigo. ne forte cum alijs predicau/ rim ipse reprobus efficiar. Tercio filius dei est misericors iure hereditario. Sicut enim radix est sic et fructus eius. Qualis pa/ tris talis filius. Quia autē pē eius dauid fm carnem fuit magne clementie et misericordie

iuxta illud ysa. lv. Misericordia dauid fide-
lis. ita enā filius eius fm carnem hac clemen-
tā misericordiā cōtribendo hereditauit.

y Sed queritur an filius dei plus sit miseri-
coris q̄ iustus vel econuerso. Dico q̄ cū fili-
us dei sit iustus et misericors. iō ipa iusticia et mi-
sericordia et quicquid est in deo est ipse deus
vt dicit mō. i. sen. di. viij. Sequit̄ q̄ de-
us sic misericors sicut iustus. et econuerso tñ mi-
sericordie effectus plus in nobis relucet q̄
iusticie. Et iō qz deus parit peccāb? et subi-
to nō punit. et misericordia eius a progenie v
progenies Jō dē eē nobis magis misericors
q̄ iustus. et qz tempus pñs est misericordie et
pōtmodum erit tempus iusticie. iō tunc pl^u
patebit in futū q̄ misericordia. quia reddet
vnicuiqz iuxta opera sua.

z Tertia pars in qua

ostenditur cōmendatio xpi qua illā gentilem
mulierem ppter fidē et bonā p̄identā cōmēda-
uit di. **o** mulier magna est fides tua. Et me-
rito dē magna. quia filiā eius a demonio li-
berauit et ei grām et misericordiā impetravit.
Moraliter est notandū qz inter omnia marie
egrotantibus necessaria est fides et cōfidentia
boni medici. Iñā vt dicit seneca in quadā de-
clamatione. nihil magis pdest egros q̄ cōfi-
dere in eū a quo cupit curari. qd p̄ tale exē-
plum. Quidā semel abdicauit filiū suū sed
abdicatus studuit artē medicine. contigit pa-
trē grauiter infirmari. redijt filius iam expe-
ritus medicus et curat patrem. ac reconciliatur
accidit aut vt nouerca eiūdem filij eadem in-
firmitate. quā et p̄ laboraret iubet p̄ filio vt
nouerca curet. sicut p̄tem iā curauit filius no-
luit. et iō itē abdicat? a patre cōdā iudice ac-
cusat. qz nō vult nouerca curare. filius rēdit
nō posse. dato qz eadem infirmitate laboraret
qz nō eiūsdē affectionis et p̄identie ad filium
fuit sicut p̄. Sic licet multe sint infirmitates
hominū et p̄turbationes cordiū. q̄ mouēt bu-
iūsmodi anxiatus p̄ salute et vita eterna pro-
clamare ad medicū animap. i. xpm. tñ vnum
et nō aliter exaudit et curat iuxta ei? desiderij
qz hic fidelis bz affectionem et fidem alter in
fidelis. nec cōfidentia nec affectionez. Et iō
habentem p̄identia exaudit aliter vero non.
Un. C. d. veret iure emulcando. l. i. Omne
spem nram ad solā referre debem? sume. pui

dentia trinitatis a qua mūdi elemēta et eorū
dispositio p̄cesserūt sine qua nō est amīs vt
ingenio p̄fidentū. quare ap̄s ad ro. i. dicit
qz iust? i. fidelis viuit ex fide. et tepe. di. iij.
in domo. Ex fide viuit iust? et mundat ei cor
dū p̄grinat. et in eo desiderat qd nōdū hē.

z Dicit igit̄ bñ qz fides sit magna. Est enī
magna et stupenda et a cunctis hoīb? bona
cōfidentia amplexanda ratione.

firmitatis vigorose.

Sublimitatis gloriose.

Utilitatis fructuose. Est namqz prima fides
magna. et fundat nāqz fides nostrā vigorose
se supra firmā petra et p̄fectā. i. sanctā trinita-
tem q̄ est fm mōem sen. in. l. di. i. vñ et solus
deus verus. i. p̄ et filius et spūs sanctus. vñ?
eiūdemqz substantiā vel essentia q̄ est sumum
bonū qd purgissimū menab? cernit. Un
de sū. tri. et si. c. c. firmiter dē. firmiter credi-
mus et simpliciter cōfitemur. qz vñ? solus vñ?
rus est de. etern? imens? et imitabil? om̄es
incōp̄hensibilis. et ineffabilis. p̄ et fili? et spūs
sanctus. Tres quidem p̄sonē. h̄yna essentia
et substantia seu natura. simplex aio. Domus
enī vir ruinā patit qz fumo ac solido funda-
mento sumat. Quō igit̄ sancta ecclesia posset
cadere quā suū fundamentū nunqz desinit te-
nere et defendere. Et sancta ecclesia pagan?
vel iude? iaculo infidelitatis cōcutit. d. quō
de? xpianoz pōt esse vñ? et trinus. Defendit
xpianus b. nō solū ostendo auctoritate san-
ctorū vñ? enā auctoritate et rōne paganorū
Primo auctoritate sacre scripture. deus. vi.
ostendit vnitas dei. Audi isrl dñs de? m? vñ?
est. Et eccl. i. diuiculus fili? sydrach. vnus est
alissim? creator oīm om̄es. rex potens et me-
tendus nimis. b. idem. pbat auctoritate pa-
ganorū et p̄boz. dicit nāqz p̄b. xij. meth. de?
est vnus et vnus. nobilis in fine nobilitatis. et
Boe. iij. de cōlo. nā vnus est deus. Iñā et
socrates et hac cā dē eē interēpms qz vñm
deū apō idolatras p̄fessus est. vñm qz p̄
us canem q̄ deos p̄les coheret. eo qz cāis essz
facta dei h̄ idola vana facta hoīs p̄p qd ab
idolat? acculat? carcerib? mācipat? veneno ē
insēptus. nā hec est cōis xpianorū et pagano-
rū auctas p̄sentem i vñm deū itē pbat h̄ rōe
atest. i. celi. Sic vnicū est mūdus igit̄ vnus
ē motor seu princeps qz mouet mūdū qz si esset
duo motores. vnus eēt sup̄ius. vel li nō eēt

supra? requireret alium mundum. et sic duo essent mundi. Cuius oppositum tenet philosophus? Item probat hoc ratione dñi bona uentura pmissa tribus suppositionibus. Prima quod deus est summum bonum. Secunda quod est omnipotens. Tercia quod est summa beatitudo. Primo igitur sic. deus est summum bonum. igitur si sunt duo dii. erit duo summa bona. tunc unus illorum aut diligit alterum. aut non sic. cum uterque sit summum bonum uterque est dii ligendus? amor fructuosus igitur uterque frui altero. sed qui frui alio bono a se. illo indiget igitur unus indiget alio. et uterque indiget. igitur neuter est deus. Secundo deus est omnipotens poterit quod est alia persona a se nihil poterit. igitur si sunt duo dii diuersi in natura. B potest unus facere de altero. quod alterum nihil possit. et e converso. sed cui potest potentia auferri non est deus igitur si sunt duo dii nullus est deus. Tercio deus est summa beatitudo. sic si essent duo dii nullus posset in beatitudine appetitum inquietare quod unus esset ab alio in aliud. igitur nullus est deus. Item de bonauentura. in. i. suo super finis di. ij. q. i. Si diceret iudeus. pcedo deum omnium esse unum. sed nego eum esse in personis trinum. Et christianus non solum auctoritate excecaberis. uel etiam ratione notabili delirus et mutus est. probaberis. ratione david ps. lxxvi. inuocando sanctam trinitatem dixit. Benedicat nos deus. deus noster benedicat nos deus. designando per hoc quod dicitur deus. quod est trinitas personarum. sed dices et meant enim. ostendit unitatem eternam. Et gen. i. pater dixit filio et spiritui sancto. faciamus homines et gen. xviij. de quod abraham tres uidit. et unum adorauit. Et fin angust. de ci. dei. li. x. c. xxiij. porphyrus qui fuit paganus. sanctam trinitatem pater dei. Jonas genuit monadem in se reflexit arcem. i. pater generat filium et in se sunt spiritum sanctum. Item ioh. probat per rich. super. i. sen. di. ij. ar. ij. q. i. tribus suppositionibus. Primum quod in diuina essentia est summa bonitas. sed ad summam bonitatem pertinet se summe conicere. quod finis di. de angelica hierarchia. c. viij. Bonum est sui conicere unum. sed diuina bonitas non potest se summe conicere alii creature. nec omnibus simul quod non sunt capaces bonitatis. In summo ergo oportet in diuinis esse personam incretam. cui summe conicere. sed tales persone increate sunt filius et spiritus sanctus. quod per se principium earum quantum ad conicationem bonitatis. Secundum suppositum est quod in eterna uina est summa perfectio. sed perfectio

onis est producere sibi similem in natura. igitur si summe perfectio est producere sibi similem in natura. si nulla creatura potest esse deo simile filius. igitur ad perfectiorem uinam spectat. quod ibi sit emanatio alius cuius persone increate. i. quod uina sit improducta quod est pater et alie due producite quod sunt filius et spiritus sanctus. Tercium suppositum. i. deo est summa charitas. igitur est ibi persona amans et persona amata. et summus amor quod procedit a patre in filium et a filio in patrem. Et si est ibi summus amor. ibi est summa iocunditas. cum non sit amor priuatus. sed ad alterum. cum nullus boni sine socio sit iocundus ad possessio. finis. ad lucillum igitur ad summam iocunditatem requiritur societas et etiam pluralitas. cuius per p amorem. charitatem iocunditatem et bonitatem. est principium illarum duarum personarum. Secundo fides nostra est magna ratione sublimitatis gloriose trinitatis. quod tam sublimis et infinita est. quod ea nec intelligere. nec cogitare. nec sufficientem rationem ostendere. nec probare possumus. Et ideo ubi ratio deficit ibi fides supplet. di. ij. in fi. reuera in fi. Nec mirum cum nullus philosophorum acutissima speculatione plenam alicui rei creare possit inuenire notitiam. Terte probatur in principio. Secutus est cunctos circos ad lucem solis. ita intellectus non sterat ea quod sunt manifesta nature. Cui legimus in li. de uita et moribus philosophorum. quod quidam philosophus multis annis in solitudine stetit. ut naturam apes posset inuestigare nec potuit minus quam diuinitatem et trinitatem sublimem. narrat tullius in li. de natura deorum. quod quidam rex quesitum a quodam philosopho quid esset deus philosophus inuicias trinus dixerat respondit uendi. Expleto triduo iter aliud triduum possum lauit et post maiorem certaminem ad quesitum non respondit. Cui rex ait. Elideo me teludis. at ille. dñe mi non. quod deus est tam immensus et sublimis. quod quanto de eo plus cogito tanto plus deficio. et quod trinitatem nescio. Et de be. angust. legitur. pater ipse ait bac habuisse uisionem duos libros de trinitate ponere intendere. Cuius bi namque quidam quod super lit. maris teabula. ret puer quendam uidens aqua maris cum manu extrahentes atque ipsa fouea infunderet. de qua angust. admirat quod puer facere uellet. quod uidit totam aquam maris in bac fouea extrahere itendo. et angust. quod filius bac facere poteris est impossibile. Ille puer pater subintravit. Et tu nunc vis componere libros de trinitate. Et tunc

de peccatis inuenirent qđ ita bene p vacatio
nem diei dominice obseruatur sicut sabbati.
Sed ad hoc qđ ceremonialē. s. ad opus taxati
onē 7 tps. nō obseruaf. sed mutati ē in diē
dnicā in memoriā 7 reuerentiā dnice resurre
ctionis nec ab aliquo xpiano sabbatū coli v3
ne videat iudaizare 7 pdicator antixpi esse.
Cū gre. de con. di. iij. puenit. dicit increpan
do ciues romanos. p̄derunt ad me quosdā
peruersi spūs boies praua inter vos aliqua 7
sancte fidei aduersa seminale ita vt i die sab
batū aliqd opari pberet. qđ quid aliud ni
si antixpi pdicatores dixerim. qui. s. annxps
venies diē sabbatū atq3 dnici ab omni facti
et ope custodiri. Sed quid de muliere qđ vo
tū faceret diē sabbati vacare. Rñdet Ray.
Qđ talia vota sunt reuocāda. si sint suspecte
mulieres qđ iudeizare velint. als nō. si b facti
aut ppter venerationē b. gnis. Sz que
rit an diē dnico vnq3 liceat. ppter instantem
necessitatē opari. Rñdet Ray. i. sūma qđ licz
arare. fructus colligere. ppter piculū bostiu3
qui forte hec alij diebus capient vel occide
rent. vel iacente legete in agro. aut feno i pra
tis. si imineat tēpestas aut pluuia qđ corripat
aut deteriorer talia. Sz in hoc eps loci si co
mode adiri possit. vel simplex sacerdos queri
v3 qui pōt hoc indulgere. 7 cū talib3 dispen
sare vt talia remouent 7 tea dāno precauent
Quantū nūc ad p̄secutionē euangelij 7 cōn
muationē beati dicebat quō xps chanaaneam
exaudiuit miscōiam petentē. hodie quō mise
ricorditer suscepit pctōrem petentē 7 fm hoc
in p̄m euangelio notant tres partes.

In prima absolutio pctōris figuralis 7 hoc i
principio.

In secunda curatio languoris corporal' ibi.
Erat autem quidam homo.

In tertia detractio limoris crālis ibi. Erat
autem sabbatum.

Quantum ad primū

ē notandū qđ iudei ter in anno habebāt festa
solēnia. s. festū azimoz in pascha qñ agn' pas
calis imolabat. 7 azima. i. panis albus non
fermentat' vulgariet. magcen kuchen come
debat. Festū nouaz qđ dñtat a pascha. vij.
ebdomadū que faciūt. xlij. dies. qđ fuit festū
pentecostes siue iubilci. i. qđ deo offerebāt pri
mitias. Festū tabernaculo3 siue scenopregie

in memoriā exi' de egipto. Sz p̄his festū fm
cris. fuit pentecostē ad qđ festū xps ex lege
ascendit in iherlm. qđ oē masculinū tenebatur
in istis trib3 solēnitant' corā dño in iherlm.
vbi tēplū dñi erat apparere. vt dē Exo. xxiij.
Et in iherlm fuit pbanica piscina. dicta p. p̄ri
m piscina. qđ pilabus carebat. 7 aqua ex col
lectione pluuia3 illic affluentū habebat. hec
grece dicebat pbanica. i. dnis. qđ pbat gre
ce est ouis latine. qđ ibi oues imolāde lauabāt
tur. hebraice aut bethsaida. i. dom' pecuduz
qđ ibi reseruabāt ad imolandū. Et dē tomo3
qđ forte habuit aliqd tectū supius. sub qđ ba
buit quinq3 porticus. vnde fm dniam aialū
imolandoz. cuilibet speciei vna porticus cor
rñderet 7 in his iacebat magna multitudo in
firmoz de diuersis pnb3. ppter virtutē aque
piscine. quā dñtē ex trib3 dē habuisse. p̄ri
mo ab hostijs imolandis qđ ibi lauabāt. et a
deo cōsecrabant. Sz eo a ligno crucis. vt in
histo. scola. dē qđ regina sabba vidit in tomo
sale. qđdā lignū. de qđ dixit salomon. qđ in eo
quidā suspēdedus erat. p cū? morte regnū
iudeoz deleri debebat. Sz salomon illud li
gnū in pfundū in viscibus terre abscondi fe
cit. vbi postea pbanica piscina est facta. quia
tpe passionis xpi illud lignū supnarauit. qđ
iudei acceperūt. 7 crucē dniciam parauerūt.
Tertio a motu angeli descendens 7 mouen
tis aquā. Moraliter pillā piscinā sanatiuā
infirmorum merito penitentiā designam. qđ
habet virtutem omnium spiritualium mor
boruz curatiuam. Actum. ij. p̄teritū dixit
penitentiam agite. 7 accipietis donum sp̄iti
s sancti i quo omnia perditat' necessaria ad
vitā eternam reducuntur. Figuratur in tor
dane qui naamā leprosum lauit 7 mundauit
iij. Regum. v. Sic spiritualis leprosus qui
amissit omnem sanitatem 7 omnem virtutem
7 grātiā. despectus a deo 7 angelis a regno
celorum exclusus. Lauans se in penitentiā a
lepra peccati mundatur. 7 amissa per peccatū
recuperat de pe. di. iij. auctoritas. Omnia bo
na per peccatum mortua. per penitentiam re
uiuiscunt ad meritum vite eterne. verius.
Quod per peccatum fuit in te mortificatum
fiat ad hoc gratum si fuerit viuificatum.
Huius igitur piscine quinq3 sunt port3
id est consideraciones allicientes 7 inducen
tes ad penitentiam. s. consideratio.

Reatus ppij

Seueritatis iudicij.

Opportunitatis temporis et loci.

Incertitudinis status proprij.

Certitudinis mortis piculi. Illa primo volēs lauari p penitentiā et sanari. v. ingredi p pñi detractionē primā portici. et diligenter examinare. pñiā pñiā de reatu pñiis. et omnis aggregare et nō se supbe exulare. Sic cogit scit qd multiplx deū offendit. paucis delectationibz gloriā eternā amittit. et eternā penā im petrauit. Cū anime peccatrici se excusanti d peccatis dicit. Bero. d. aia ignara et ceca qd modo dicas nō sū polluta. p baalim. i. diabolu nō ambulauit. vide vias tuas. i. examinare facta tua in cōualle. i. humilitate cordis et profunda pscrutatioe. et scito quid feceris. q. d. anima peccatrix noli te excusare d mis in finitis malicijs q ppetrat. vel cogitatioe vel delectatione pñiū vel ope. sed cognosce tei factā et dempñatā mortalitē et priuatā diuine grē. nec dicas nō sū laui p baalim. i. tēptatōes demonum. sed pñiā cognosce tei reueli quisse grauiū tēptatōis. i. pete ab ipso veniā et pñiā in humilitate cordis culpe turpitudinē cū rubore verecūdie. et ipam deplora in amaritudine cōtēntionis. Illa vt dicit glo. sit per ege. xxi. Recordamini vias vestras pñiū maz et displicebūt vobis iniquitates vestre et erubescens sup vijs vestris. Illone dauid cōsideras turpitudinē suoz peccatōz displicuerūt sibi cū rubore verecūdie. d. Amplius laua me dñe ab iniquitate mea et a pec. meo. et. qm iniquitate vltqz me ē semp. Secūdo inter scōz portici p cōsiderationē seueritatis iudicij. qd fuit via iusticie nulli bonū manet intemūe ratū. sic nec malū manet impunitū fm Boe. iiii. de plo. Iudex enim vltis xps omis iudicabit et vnicuiqz reddet iuxta sua merita bōa vel mala que gessit i corpore. Et iō miser peccatō cōsiderate vobis de omnibz cogitatioibz vobis et factis necnō de malis cogitatioibz et omnibz q cūqz d diuinā voluntatē fecit. de quibz omnibus reddet rēem et grauiū pñiet. nisi penitentia egerit. Ista seueritate iudicij bñ qdēz sanctus biero. cōsiderabat dices siue come dā siue bibā dormiā vel vigile semp sonat in auribz meis tuba dñi. Surgite morimur ad iudiciū. Tercio intra portici tenā p cōsiderandem opunitatis tps. Nō nāqz est tps

pñiē et grē? hāc vitā tps retributiōis fmij. glie vlt pene. Bō apls hortat omis di. q. cor. vi. Ecce nūc tps acceptabile. ecce nūc dies salutis. Quicqd em vniūsqz seminat i estate de eodē vñt in byeme. Aplos. Qui p se minar parce et metet. Cū sapiēs in pñiis dicit formicā inter oia aialia terre esse sapiētiōre ex eo qd pgregat in estate qd comedat in byeme. Cū ipa instinctu nature pñit tps opmū pgregandi. et iō pgregat ne sibi deficiat. Cū recitat. in byeme alauida venit ad formicā petens de granis q collegerat in estate. et qñuit formicā qd alauida in estate fecerat. Rñdit qd cātauerit. et vñt formica. si p estatem cātauit nunc poteris saltare. qz tibi nihil condidit. Sic in alia vita nihil nisi de mis meritis habebis qm tpe grē cumulasti. Quarto intra portici quartā p cōsideratioe incertitudinis nūc stas? Hñscit em bō an odio vel amore dignū sit. Eccl. ix. Nullū em cōi lege pōt hñc certitudinē suā stas. v. deo placeat in suis actibz vel displiceat. Bz q quilibet in quātū in se fecit facere illa q dispōnit de pñe ad recipiendū diuinā grām qz pñiū pñiū est pñiā p quā releant pñiā. act. iij. Bz nitemini igit et pñietimini. vt releant pñiā vestra. Illa si impo penitentia egerit ab omnibus peccatis suis vita viuet et nō morietur Eccl. xviij. et in epla bodiemā. Quinto debemus intrare quintā portici. p cōsiderationem certitudinis mortis q inevitabilis oēs morimur. s. ignoram? tps. vñ beda. qd nihil certius morte. et incertius hora mortis. et iō sp pan debemus esse iuxta admonitiōez mat. xxi. Vigilate itaqz vltis nescitis diē neqz horam. Si quis enim diligeret be quinqz cōsiderat proculdubio penitentia intrat. Sed diceret quis nō possūtolere de peccatis pñiis. Dico qd nō dicit verum quod patet. Nam quidaz in latrocinio captis ligatis. ad iudicam. et oculis velatis ducebatur ad iudiciū. Cui rex venit obuiā dices Amice qd ducis. Rñdit. ppter latrocinium ducor ad iudicam ad pñiū. Sit rex. nūquid toles q latrocinij ppetrasti. Rñdit sic dñe vellem satisficere Adiecit rex. Et ego misereor tui et eū a suspendio liberaui. sic bō p pñiā mortale fac latrocinij et occidit animā in q latrocinio capis a diabolo et accusatis coraz iudice cui omnia sunt pñiā. nuda et aperta. bebr. x.

et

et

iudicat ad mortē eternā. ege. xviij. Hāc q̄ pec
cauerit ip̄a moriet̄. Hāc velut latro oculis pro
prie p̄sideratiōis vela. ducit̄ velocissime sic
sagitta baliste. ad parvū infernale ⁊ ad tor
menta p̄pema. Hāc vita n̄ra ē velocissim⁹ cur
sus ad mortē in quo nec paulū stare nec tar
d⁹ ire p̄mittimur h̄ oēs pari passū vrgemur.
Seneca quotidie morimur. quotidie aliqua
ps vite dimittit̄ ⁊ cū crescit. vita decrevit.
Cū igit̄ p̄ctōr sic velocissime curat ad mortē
obuiat ei dñs frequē ⁊ loquit̄ ad eū per in
spirandē vt cogitet quōd ad penā eternā iu
dicatus est ad quā sine intermissione ducitur.
Dicit igit̄ dñs doleas q̄ p̄ctm p̄misisti ⁊ ani
mā occidisti. Si igit̄ p̄ctōr dixerit doleo ex
corde. Statim a dño a suspensio liberat̄ in
ferri. ⁊ reconciliat̄ deo. quare ege. xviij. dicit̄.
Si impius egerit p̄niam ad omnib⁹ peccatis
suis que opatus ē ⁊ custodierit omnia p̄cepta
pta mea. vita viuet ⁊ nō moriet̄. Ecce reuoca
tio sententiē mortis.

Secūda pars in qua

tangit̄ curatio languoris. ⁊c. Hāc q̄to infirmi
tas est. pluri⁹ tanto graui⁹ est patiēti. Hic
igit̄ iste languid⁹ logo tpe in infirmitate sua
laborauit. s. xxxiij. annis nō est dubiū quin
multū affligeret̄. sed saluator noster ei⁹ affli
ctōem p̄sideras dicit. Quid salu⁹ fieri ad inu
endū neminem posse saluari inuitum. Nō dicit
languid⁹. Dñe hominem nō habeo. pauper
em erat ⁊ hominē p̄ suo auxilio nutrire non
poterat. Dicit igit̄ iesus surge tolle grabatū
tuū. ⁊c. Doraliter q̄ multis annis in pec
catis iacent ⁊ delectant̄ in tñ q̄ q̄uis in po
tū eccleie sint. lauari tñ p̄ p̄niam nolunt. Hi
merito dicere p̄t dño. hominē nō habeo. i.
vlti rōnis vt dñs. sed vt litargicus ⁊ amens a
deo. Hāc vt dicit galien⁹. litargia est quedam
passio mentis cū febre acuta. Hec em fac ho
mines amētēs ⁊ obliuiosos. in tñ q̄ q̄is pu
rant se mortuos. nec q̄quid debere comedere
boz caput fm galie. foueri nō vult. sed pon
derari. Cū medic⁹ quidā bon⁹ tali litargio
imaginanti se nō h̄e caput. imposuit capiti
suo capellū plumbeū. ⁊ sic p̄m ex onere q̄
portauit p̄m ex repercussione sanguinis ⁊ ca
loris qui ad caput suū ascenderat. ducit̄ ē ad
sui nonnā. Sic sp̄aliter amentes. i. bitnbi
nig. ⁊ p̄ctōres nō p̄siderantes se h̄e caput. s.

deū omnīū maloz inspectorē qui oblit⁹ sunt
dñi creatoris sui feruore p̄cupiscentie iacent
tes in peccatis nō sūt fouendi ⁊ p̄solādi. sed
p̄nūs p̄derandi ⁊ cohercendi penit. vt sic
ex vna pte timore pene t̄pals. ⁊ ex alia pene
infernalis vlti cobibeant̄ a malis ⁊ reducant̄
ad cognitiōem vitarū. q̄ vt dicit̄ extra de vi. et
bo. de. vt clericoz mores q̄s diuinus amor a
malo nō reuocat. pena t̄p̄saltem cohibeat a
p̄ctō. Quilibz igit̄ languid⁹ inueteratus
volēs sanari ⁊ a penis oibus liberari p̄cepto
xp̄i vñ nō solū timore. sed etiā xp̄i amore.
Surgete de peccatis penitendo.

Tollere lectū sanificando.
Ambulare vñ nō p̄ficiendo. Hic nāq̄ p̄io
p̄ctōr surgere a p̄ctis. vñ apls. Surge q̄ dor
mis ⁊ resurge a mortuis. Surgit nāq̄ vlti
cissime qui in lecto suo sentit̄ scorpionē. Sic
qui in p̄ctā sentit̄ p̄ctm p̄ungitiū dē statim
surgete ⁊ p̄sciennā p̄ colorē lachrymarū pur
gare. sic p̄beta q̄ dicit. Lauabo p̄lingas no
ctes lectū meū. i. p̄sciennā. ⁊ lachrymis meis
stratū meū. i. delictū in q̄ steti rigabo. Anima
nāq̄ q̄mūda hominī infundit̄ q̄ p̄ctm actu
ale p̄petrat maculā. Cū dicit doctor subal
fcor⁹ in. iij. suo sup m̄gm. Quid q̄uis actus
p̄cti transeat. o. tñ q̄ aliq̄d remaneat p̄ actū
in anima aliq̄d siles eēt qui p̄ctm p̄misit̄ ē
⁊ qui nō. ⁊ b̄ intelligitur tam de actu interiori
peccati q̄ exteriori. Hic sicut per contactū ali
cuius pulcri coloris remanet vestigium pul
cū ⁊ claz in aliq̄ subiecto. ⁊ p̄ tactū immū
di coloris immūdū vestigiū. sic p̄ bonū op⁹
⁊ virtuosū actū remanet in anima q̄dam pul
critudo ⁊ decora anime. p̄ quā acceptat̄ a deo
⁊ ordinat̄ ad gl̄iam. ⁊ p̄ malū ⁊ viciōsū actū
remanet quedā macula viciōsūenies anime ⁊
dānosa p̄ quā ordinat̄ ad penā. Illa autē
macula tātomagis demerpat ⁊ nocet ip̄i peccā
ti. quāto natura ip̄ius qui p̄mittit̄ p̄ctm ē no
bilior. Unde quod actus peccati transiens
sue fuerit i cogitāde siue locutione siue facto
p̄petrat̄ i appetitū sensitiuū fit macula viciōsū
peccati q̄ nō b̄ vidē act⁹ peccati p̄petrat̄ in
appetitū intellectiuo hōis. fit macula mortalis
p̄cti remissibilis. q̄ nō i appetitū intellectiuo a
gl̄i p̄petrat̄ act⁹ transiens p̄cti fit itez macula mor
tal⁹ h̄ remissibilis. ⁊ sic viciōsū macula p̄cti ē vbi
tū pene rminabil⁹ mortali hō macula ē vbi tū pe
ne interminabil⁹ q̄tū ē vbi h̄ p̄niaz relacet̄.

Irremissibilis non macula est debiti pene eterne simpli. Sed querit quare macula venialis pecti est debiti pene terminabilis et non mortalis. Dico quod in veniali illa inordinatio dilecti onis creatur citra dei fuit. propter fragilitatem veniam meretur. alia autem propter maliciam. id est non. Sed quare macula mortalis pecti est in boie remissibilis. et per penam veniam meretur. et in angelo sicut est irremissibilis. Dicit alexander. in. iiij. suo. quod libet arbitrium est in deo angelo et boie. non tamen equaliter. in deo est enim liber arbitrium aui electionem et per. in boie vero est liber arbitrium mutabiliter electione. sed postquam elegerit immutabiliter. Cuius cum deo possit penitere. angelus vero non macula pecti mortalis in boie potest esse remissibilis. in angelo vero est irremissibilis. Cuius ergo deus sit tante misericordie quod penam infinitam vult per penam et doloris peccationis relaxare. surgere debemus a peccatis ad dolorem et peccationem. Sedo laudus spiritualis debet tollere lectum. id est in corpore suum scilicet penam et laboris. ieiunando. orando vigilando. ut satisfaciatur pene debite. Quia hoc deus sit tante pietatis quod statim peccatori per peccationem relaxat maculam et culpam non tamen tollit penam nec dimittit. nisi peccator tollat lectum. id est laborem satisfaciendo. In promissione enim peccati duo inueniuntur. scilicet culpa qua deus preceptum quis fecit. et pena ad quam obligat peccator propter illam transgressionem. Sed primum. scilicet culpa debet facilliter dimitti. quia in instanti peccationis et doloris iuxta illud psalmi. Cor contritum et humiliatum deus non despicies. Cuius cum david diceret. ut beatus iohannes. reg. xij. peccatus in dixit ei nathanael. Dominus quocumque transiit peccatum tuum. Sed secundum. scilicet pena debita peccati deus non ita facilliter dimittit. quod non sine aliqua pena equivalenti acceptioe divina dimittit. Quod tet ergo de offensa dei aliqua emenda facere. quod potest fieri tripliciter. scilicet aut per animam. aut per corpus. aut per substantiam. per animam sit emenda per amoris incessionem. et charitatis inflammationem. quod sicut ignis est purgans metallum aut per argentum. sic charitas purgat animam a macula peccati. propter quod per peccatum fuit numerus. Quod omnia quae deo offeruntur debent. et per ignem transire ut per flammam ignis purgarentur. sic quia anima per peccatum est contaminata per dorem charitatis purgatur. id est per. iij. Charitas operum multitudinem peccatorum. quod non potest intelligi de culpa. propter quod intelligi de sequela. scilicet pena. Emenda per corpus fit per amarum compunctionem in lacrymarum effusione. et carnis maceratione. si

cut enim aqua lauat sordes exteriores. ita laetitia compunctionis interiores. ut sic delectatur fuit in peccato. ita delectat in poenitentia. Remedium unum fuit peccati. Secundum enim quantitate culpe. ut dicit Gregorius. debet esse magnitudo pene. ut sint fructus dignae poenitentiae. Cuius deus. xlv. Pro mensura peccati erit et plagarum modus. Cuius si quis penam dignam et adequatam persolveret pro morte. statim euolaret. Emenda per res corporales. fit in elemosynarum largitione. Cuius matt. v. Beati misericordes deus quoniam ipsi. et. Et quoniam est illud singulare remedium. Iohannes dixit daniel ad regem nabuchodonosor peccata mea elemosynis redime. Daniel. iij. Tercio laqueus debet abulare in domibus persiciendo. scilicet iuxta viam caritatis. deorsum per viam pietatis in trossis per viam humilitatis. Sic enim penitus abularet viam tuam die per prociat ad mortem dei oreb. et

Tertia pars in qua

agitur de tractatione iuorum criminalis. iudei namque videntes languidum a christo sabbato curamque lectum suum portare de mandato christi respenderunt eum de violando sabbatum. Dies enim sabbati prima fuit que precipiebatur a deo feriani. Ex. xxxi. Custodite sabbatum meum. et cum vobis sanctum qui polluerit illud. mortem morietur. qui fecerit in eo opus. prohibet alia ipsius. Quod autem iudei per preceptum ad hanc non ad sensum observabant videntes iustum portare lectum suum. cum apparente hoc indecentem habebat ipsum responderunt. id est iuxta famandum. de cuius impio fecit. ipsi enim tanquam subdoli non interrogant quod se sanauit. quod de sanatione infirmorum die sabbati fuerunt frequenter rationabiliter ab ipso positi. Iu. xij. Sed per contrarium interrogant quoniam preceptum grabatum tollere ut ex hoc christi opus in die sabbati possit evidenter in crepare. Rationaliter sicut iudei ad litteram die sabbati solenniter habent. nullum opus in ea faciundo. quod nec igne accendunt. nec aliquid decoquunt. nec vltra mille passus ite in suis tabernaculis permittunt. Sic christiani iuxta sensum spiritum ritalem in his operibus non prohibent. sed quod quiescant ab omnibus semilibus operibus et peccatis. ut de extra de feriis. c. h. Et laudibus ymnis et psalmis et canticis spiritualibus debet vacare per gratiam non de psalmi. di. iij. ieiunia. vii. et. xvi. de de populo christiano Iherosolimitanus populus terre ecclesie cartholice in sabbatis et kalendis. In quibus verbis per qualiter christiani omnia et alia festa sanctorum venerari debent. et hoc specialiter in tribus seculis.

Alphabetum

VIII

In ecclesiis frequentatione.

In corporis castigatione.

In proximorum compassione.

Debet primo nanqz ppls xpianus die dñica eē in ecclesiis frequentandē. Dicit nanqz pñs li. viij. Qd sup omnia aialia elephātes ī no- uilunio in flumine defectus abluunt ⁊ nouo fideri cōiter plus inclināt. ⁊ sic ad sua loca re- deunt. sic p nouilunū possunt intelligere qd libet festū xpi. b. virginis vel alterius sancti. cuius natalicia celebrant in q tunc hoi specti aliter grā ⁊ indulgentia largit. In q tūc sunt ⁊ p corditer penitentie debet in charitate ad ec- clesias in qua lachrymis mundari debet a pec- catis deo ⁊ sanctis hūiliter ⁊ deuote inclinari p reuerentiā ⁊ gratiactionem xpi dei attrēte audire p opis impletionē ⁊ tūc redire possunt. Cū dē de con. di. i. Omīs fideles q cō- ueniunt in sollemnitatibus sacris ad ecclesiis scripturas apostolor ⁊ euāgeliū audiāt q aut nō pseuerat in ofone vsqz missa peragat. nisi aliqua necessitas cogat cōsione primari dñ. B- etiā xps docuit ⁊ facto pmonstrauit. qui san- cto sabbato cepit in synagoga docere. mar. vi. Cōtra hoc tñ dñābilitat facit qui passus ⁊ gressus. quos mane in dedicationib⁹ ⁊ so- lemnitatibus frequentatione ecclesiis dedicare deberent. tradunt p salmū ⁊ tripudia ⁊ chore- as diabolo. viij Aug. Quilibet salmus qui sit in chorea ē salmus in pfundū inferni. Cui⁹ rō est. qz sicut de ion dieb⁹ festiuis intrando ec- clesias. cordis humilitate xpm adorāt genu- bus flexis. Sic isti de terra alte saltando de- ludunt xpo. qui alte de terra ad crucē pro eis moriendo saltauit. Itē deuote manus cōple- ctūt xpm collaudādo. isti in obprobrium xpo deludunt brachia late extendendo qui p eis expansis manib⁹ ⁊ brachijs in cruce fuit cla- mus. Itē deuoti nudatis capibus vel vela- tis xpo humiliter inclinant. isti in derisione capita feris ⁊ coronis ⁊ pēplis adornant. q p eis spinea corona fuit coronatis. Et nō so- lū bī mortaliter peccāt choregātes sed etiam assistentes his spectaculis. viij cris. in quadā omelia dicit. q nō credit viro si dicat se ille- sum euasisse a spectaculis talib⁹. Cū etiam san- ctus ppheta dauid ex eo q vidit berfabee se lauante ad libidinē. puocans fuerit. Et itō ne in talibus spectaculis dō ad libidinē ⁊ ad malū. puocet. dñs se subtrahere ab his. sic tho-

bias qui dicit nūqz cū ludentibus miscui me neqz cū his qui in leuitate ambulant pncipē me pñs dñb. iij. Itē ad vindictā hui⁹ pñi dē Ero. xxiij. Qd cū moyses descendisset dē monte synai ⁊ appropinquasset ad castra filio- rū isrl. videns vitulū ⁊ choreas iratus ē val- de ⁊ protecit de manu tabulas testimonij. de- inde assumptis secum de gljs leui. interfecit xxiij. milia hominū Secūdo ppls xpian⁹ in dñica vñerari debet deū in corpum casti- gatione. Itā solū ieiuni ⁊ sobrijs frequentare ecclesiam ⁊ diuina mysteria audire. iuxta illud petri. frēs sobrijs estote ⁊ vigilate. Contra⁹ faciunt crapulosi ⁊ ebriosi. qui his dieb⁹ ta- bernā pro ecclesia carnisbus esculis ⁊ poculis adornant ibi mensas aut altaria pparat scur- rilia scortis predicat. clamoribus pullāt. ⁊ mi- racula ofidunt. Ibi videntes execrant. recti perdunt gressus loquaces amittūt verbū. lo- quūt mun. ⁊ idcore latinizant. quare versifi- cator canit. Dñi bito vini lingua me loqui- tur latinū. Nec oīa facit venter plenus qui ē deus eoz iuxta ps. Ibi sūt quoz deus venter est. ⁊ glia eoz in cōfusione. De quib⁹ ysa. v. Ele qui cōsurgis mane ad exietatē sectan- dā ⁊ potandū vsqz ad vespas vñ vino estuesqz cythara ⁊ lica ⁊ tympanū ⁊ tybia. ⁊ vini ⁊ cō- uiuijs vtis. ⁊ opus dñi nō respicias. nec opa manū eius pñderatis Idopterea dilatauit infernus aiām suā. ⁊ apuit os suū absqz vñlo termino. ⁊ descendēt fortes eius. ⁊ populus eius ⁊ sublimēs eius. glisqz eius ad eū qui sanctuaria mea polluitis. ex. xxiij. Tercio ppls debet festa vñerare in primoz cōpassio- ne. Luc. xij. Si bos vel asinus. f. paup vñ an- gustias cadit ad puteū. i. in aliquā necessi- tatē. nōne liberabit die sabbati. q. d. sic. Cō- am ⁊ vos angustiatū ⁊ paupem vñeris refu- cillari die sabbati ⁊ cōsolari. Contra qd faci- unt auari lufiores. qui die sabbati ⁊ festozum fraudulenter querūt paupes denudare. Si- miles lufioribus qui xpm eruerunt vñibus suis mittentes forte. Ex q aut oīs talis illicit⁹ ludus fm canones ⁊ leges pñbent peccant hui⁹ lufiores mortaliter. ⁊ grauius in diebus festiuis. ⁊ grauius in natiuitatis scz in vigilia natiuitatis dñi. ⁊ nō solū bī. sed omīs qui con- cedunt rayllos. candelas vel q ludo interfit pncipes vel inspectores māsē derit. vt dicitur de alcatoribus. ff. ⁊ extra de vi. ⁊ do. de.

clerici. Unde ipsi miserunt lufos nō soluz
ludendo vno peccato peccāt. sed multis. i. cu
piditatis et avaritię desiderii lucrādi. vsu
re. qz. xi. p. xij. pstant. et est vltura iremedia
bilis. qz alius expectat pannum. tū aut in mo
mento vis vsura hīc. Ita rapina ibi mittit
et furū. qz voluntatē babes spoliandi d iustiti
am. Item mendaciū et blasphemia et abnega
tio dei. et appropriatio et invocatio demonum
omitit piūm et oia mala. Vbi omīs sunt puer
fores xpiane religionis. et terrores xpi. et sue
dignissime matris et sanctorū quoz festa debz
norant. Sed querit an omnis ludus sit il
licitus et phibitus. dico q nō. sed aliqz ludz
pōt licite fieri. sicut ludus aleę. et hoc quinqz
modis. Primo dñi psona cōgrua ludit. vt se
cularis. qz clericis in alea ludere nō licet. pu
blicus em aleator repellit a dignitate. non
obstante cōsuetudine vt habet extra de excef
prela. inter dilectos. Talis enā deponi pōt
si ammonitus se nō correxerit. iiii. q. iiii. si qz
Secūdo cōgruitas mensure vt vltra solidū nō
ludat. vel cōm xebam. Tercio requirit cō
gruitas materie. vt p disculo vel poculento
ludat. Quarto congruitas temporis. vt tem
pus vacatiōis diuinorū. sicut diebus festiuis
et bñis. Quinto q non faciat legem ludi.
i. q nō male cōputet nec ludentem puocet.
Hec notantur. C. de vsu. aleę. et.

Sabbato post inuocauit.

Aciamus hic tria
tabernacula. Mat. xviij. Secūdu
philosophū. iiii. pbi. Vniū qdqz naturaliter
venit ad locū sibi ppiū et pueniēte sue na
ture. vt ibi quiescat et delectet talpa in terra.
piscis in aqua. auis in aere. et salmandra in ig
ne. Sic deus cui sunt delicie esse cum filiis
hominū. vt cū homine posset habitare i aia
fecit tridimū trinitatis. camerā memorie pro
prie. vt ibi quiesceret p dñm recordationez
camerā intelligentie p filio ppiū et nullius
alterius cognitionē. camerā voluntatis p spi
ritu sancto. p sincerā dilectionē. In his nāqz
tribus potentijs est fm mgtm. i. sen. vii. iij.
imago et similitudo dei quā pccis seu multū de
iūpamus et sancta trinitatem obprobriose a
mente expellim. quā si reformare volumus et
dei renouare fm exhortationez pauli ad col

loē. expoliare debemus veterem hominem et in
ducere nouū. q fm dei creat? est glo. vt habet
tur de peni. vi. ij. Quoniam expoliare debe
mus habitum et vsum peccatoris et habitum
virtutum inducere. vt mens rōnalis magis et
magis crescat et acquirat cognitionem dei. et
illa renouatio fit fm imaginē. i. rōnem que est
imago dei. Faciam? igit hic in mente nostra
tria tabernacula. Querit cū mens huma
na siue aia sit singularē tabernaculū trinitatis
an de nobilius in ea sit qz in alijs creaturis.
Et videt q nō. qz fm mgtm. i. sen. vi. xxiij
Deus incommutabiliter semp in se est. pñi
aliter potencialiter et cēntialiter est in omni na
tura. Igit videt q nō habeat specialem mo
dū essendi in aia qz in alijs rebus. Contrari
prius dicit idem mgt. qz in sanctis spiritibus
et aiaibus est excellēt. I. p gām inhabitans

Ad qd rēdendū est notandū q de est cū
aia tripliciter. Vno mō vniuersalit? p per na
turā qd de esse in omnib? rebus p essentia
et potentia et pñiam. fm grego. sup cantica.
p essentia quidē in quātū adest omnibus. vt
cū essendi. p potentia vero in quātū oia pote
stati eius subdunt. sed p pñiam inquantum
oia nuda et apta sunt oculis ei. Alio mō spū
ritualiter et p gām. quō est cū qualibet aia si
deli eā inhabitando. fm mgtm sen. vi. xxiij
p sua capacitatis diuersitate aliq amplius aliq
minus. quas sibi dilectū templū gā sue bo
nitatis edificauit. Nō em vbicūqz ē inhabi
tat. vbicūqz vero inhabitat ibi est. in solis nā
qz bonis habitat p grāiā qui sūt templū ei.
Tercio mō singulariter per illapsum deificū quō
solū est in pfectis. Vbi dicit angel? ad gedeo
nem. dñs tecum viroz fortissime. Iudi. vi.
Gedeon signat viros pfectos et fortissimos
spū. Talis pfectoz psonā gerit sacerdos in
missa. cui salutari pñm et dicenti. dñs vobis
scū. Rēndetur. et cū spiritū tuo. p spiritū intel
ligit mentis inimiū. nec enā sufficit sacerdoti
tantū mysterij facta tractanti q dñs sit secuz
illo modo qz primo mō et p cōm gām d qua
dictū in scdo. sicut est cū ceteris fidelib? cō
muniūbus. quos ipse pallocut? fuerat. dicēs.
dñs vobiscū. Et iō sibi nō rēdet. sit et tecum.
sed de et cū spū tuo. q. d. et dñs sit tecum. non
sicut nobiscū sed plusqz nobiscū et intimiori
et excellēntiori et sublimiori mō q nobiscū. sic
enā sublimiori mō fuit cū virgine qz cum ali

Alphabetum

ix

qua creatura. quare. b. Aug. in f'mone loqñs
in p'sona angelici ad b'ram virginē dicit. dñs
tecū sed nō sic mecū. sed pluſq; mecū. tecum
dñs in corde. tecū in vtero. tecū in auxilio.
G'ramulare q' b'ra virgo p'ser de ſolio ſuo ve
nit in vtero tuo ex ſinu p'is in vterz dignatus
eſt deſcendere m'is. Sic enā int'miori mō ha
bitat de? cū m'enn? amorofis ⁊ p'fectis. Cū
berū. ſup caſi. ſermo. xij. Nō oīno p'tēta erit
aīa ſic affecta ⁊ ſic dilecta cōmuni. ſ. p'ina ſpō
ſi ſicut ceteri. niſi ſpeciali p'rogatiua int'mis
illū affectibus atq; ip'is medullis cordis celi
tus illapſis ſuſcipiat. habeatq; p'ſetto qd de/
ſiderat. ¶ Dñe modū diuine p'niē ⁊ tactū dile
ciffimi ſpōſi ⁊ amplexū amorifex verbi eter/
ni ex p'ta fuerat illa amorofa aīa hugonis de
ſancto vic. in de ara anime ſic dicit. Quid
ē inquit illud dulce qd in e? recordatōe ali
qñ me tangere ſolet. ⁊ tā v'dement atq; ſua/
uiter afficere. vt iā tota qdāmō a meīpa alī
enari ⁊ attrahi q' n'ſcio incipia exbilara? con
ſcia in obliuione oīm p'teritoz maloz memo/
ria cor illumina? deſideriū iocundat. atq; ali/
bi n'ſcio vbi me tūc video ⁊ quaſi quibūſda
amplexib? amoris intus tenetoz. h' n'ſcio qd
illud ſit ⁊ tñ illud ſemp retinere ⁊ nūq; pde/
re toto animi m'li laboro. luctat qdāmō et
delectat anim? ne recedat ab eo qd ſemp am/
plecti deſiderat. ⁊ quaſi in illo omnū deſide/
rioz ſine ſe innemēns. ſūme ⁊ ineffabiliter ex
ultat. n'bil ampli? q'ens ſemp ſic q; ſic eē vo
lens. ¶ Nunquid ille eſt dilect? mens. R'ſp'de
Augo. O aīa mea vbi ille eſt dilect? m? qui
viſitat te. ſed venit inuiſibilis venit occultus
vt tangat te nō vt videat a te. venit vt nō te/
cū effundat. ſed vt guſtandū p'beat ſe. non vt
impleat deſideriū. ſed vt trabat affectuz. Et
ſic q; illi ſingularis mo? quo de? eſt cū men
tibus deuotis. Quenit itez cū modo de?
inhabitēt mentes ſanctoz. vbi habitabat aī
q; fecerat celi ⁊ terrā ⁊ mentes deuotoz. ¶ Di
cit mgt in i. ſen. vi. xxiij. q. in ſe habitabat
deus em apud ſe habitat. ⁊ apud ſe eſt. Sed
quēſ an enā in diabolo habitet. dico q nō.
q; nō eſt capax g'ē. Cū dicit ſanctus tho. in
p'pendio ſuo. q; quedā ſūt noīa q' important
natures pur ſūt nature. in his p'cedendū eſt
q; deus inſit. ſunt aliqua p que intelliguntur
deformitates vt diabolu. de quibus nō eſt
vōm. q; deus inſit niſi addat in quātū ſpūs

vel aliud tale. Sic enā eſt i diabolo p'pitiāz
potennā. ⁊ eſſennā in quātū ſpūs. Sed quō
eſt in rebus omnibus. ⁊ tñ nō inquinat ſordi
bus earz. Dicit mgt ſen. in primo. q; ſicut ſol
radios ſuos ſine vlla pollutiōe ſu effudit ſu/
p loca ⁊ corpora. nō ſolū munda. ſed enā immū
da ac ſordibus fetennā quoz p'tactu homines
ac queq; alie res inſiciūt. Solis vero radij
impollutū ⁊ incōtaminatū ea p'ſigentes exiit
¶ Nō igit eſt mirandū ſi eſſennā diuina omni/
no ſimplex ⁊ incōtaminabilis oīa replet loca
⁊ omnibus creaturis eſſentialiter in eſt. nec ta
men cuiuſq; ſordibus rei cōtamine? vel p'ni
gat. Cū aug. in li. de namra boni. Cum in
deo inquit ſunt omnia q; dicitur. nō tñ in quāt
en illi q; peccat. ⁊c. Quātū ad p'nuatōez
litteralem enā gelij. berī docebat quō p'tōz
debebat mundanā a peccati macula. hodie q;
modo trinitas b'ra elegit in habitare munda
tabernacula. Et ſm hoc meſ ſūtp'tes que ſm
tria tabernacula habet ad bonoz ſcē trinitatē.
In prima oſtenditur quomodo deus taber/
naculu virginale formauit. per ſingularē
ſanctitatem.

In ſecunda quomodo tabernaculum menta/
le adaptauit per vīalem charitatem.

In tertia quomodo tabernaculum materiale
ordinauit ad generalem pietatem.

Dico nanque primo.

q; deus p ſingularē ſanctitatem ſibi forma
uit tabernaculū virginēum. ¶ Maria vt in ea
gloſe nuptie. p filio dei poſſent celebrari. Io
cus em ſm p'bm. iij. pbi. dz p'portionari loca
to. Cum igit filius dei ſit nobiliſſimus ⁊ vī
gñſſimus locus ⁊ tabernaculū ſuū in q; debe/
bat. ix. menſibus quieſcere. ⁊ dīane nature
copulari merito fuit p'cioſiſſimus ⁊ omni vī
tute decoratus. qualis fuit maria. iuxta illud
Caſi. iij. Tota pulcra es. ⁊c. Sup q; dīc a/
xan. Nequaquā p'celegiſſet caſi niſi eſſet ceteris
creaturis dignior deo dilectior. trinitatē gra/
tuloſior. ⁊ vniuerſis excellentior. ¶ Nec m'itū
cū rex celoz formauit ad inhabitandū.
Carnem virginis vt tabernaculū ſtellare.
Animam eius vt tabernaculum ſolare.
¶ Namā vt trūſq; vt tabernaculum regale.
¶ Primo em fuit caro virginis formata vt ſtel
la p regem celoz. ad quā formatiōem p'fide
ro huius vite t'ces ſapientes in ſpū eleuato.

attestantes huius rei mysterii. *Prim?* de lege nature fuit balaam. filius beor qui in spū elevat^r. videns mariā fm carnē formari i mū dicia stellari. clamat. ppterādo. i. lūme. xxiij. *Dicit* inquit stella ex iacob. a bñ dicit^r stella q: stella ē splendida. nullā bñs gravitatē. vt dicit philoſophus. ij. celi. Ita maria mūdī/ ſima fm carnē eximio formite nullā ſenſit rebellionē carnis. imo foriſſimā habuit carnis reſreſſionē. Et iō dicit multi doc. q. in ei^r carne nūq̄ fuerit languor nature. vel lex mēbro/ rū vel ſomes pccā. vel dñm pollinū volum/ tans ad ſenſū ſed dñm diſpoſitū ſicut i ſta/ tu innocentie. Quare de lege ſcripta ſapien/ tiſſim? ſalo. in quadā viſione imaginaria ele/ uat^r. iſtā mulierē forte vidit. pcul formati ēz carnē. et ideo dicit. puer. vl. c. fortitudo et de cor indumentū ei^r. Poſt hoc de lege gte. b. Augu. in qdā lūmē viſitū elevat^r alius prioribus videns mēm dei fm carnis forma/ tionem. prupit in bec verba. Quis pomit i huius aīa ſue carne locus ēē vicior? q ad celi vicē cōmētis oīa. dñi templū ei^r affecta ſi/ gnat^r nāq̄ vte? virginis p arcā noe. de qua habet gen. viij. q. in archa noe vbi familiaz ſua ſaluauit. erat fenestra vitrea. p quā aque diluuij nō intrauerit. ſed ſola lux qua omīs i archa videbāt. Moraliter p archā intelligit^r corp^r virginis ſine vte? in quo vceus noe. i. dei filius requieuit. Hoc em̄ interpretat^r requi/ es. vñ eccl. xxiij. Qui creauit me. requieuit i tabernaculo meo. Fenestra vitrea audit^r? d/ gnis p quā lux diuine gte angelo nūciāte in/ trauit. quā gām oībus d familia noe pncipa/ uit in oībus fidelib^r. nubilominus aq diluuij pccā nūq̄ p fenestrā alicui^r ſenſus ipſi? intra/ re poterūt. Scdo pſatis rex celoz viſus eſt formare aīam virginis. vt tabernaculū ſo/ lare que a ſui principio radijs vt ſolarib^r mū diſſimis reſulſit. quā pulchritudinē et claritatē pſideras angelica natura. in eius laudē prup/ pit p bec verba. Pulchritudo ei^r eſt celi ſpēs i viſione glie. eccl. xliij. Alpeci^r ei^r vt ſol in ex/ im vas plenū gte. ad quos can^r nōnullos cō/ ſidero viatores quadā luce imaginaria eleva/ tos in ſpū. a ſub legem nature ille viſ ſanc^r iob qui vidit ſolē fulgere q ad aīam marie et lunā incedere clare. ſ. ei^r carnē. i letatiū eſt cor ei^r. Job. xxi. Et de lege ſcripta ponunt nōnulli ſancū ppterā dauid intellectualiter alio? ele/

natū qui vidit ſponſū. i. dei filiū in ſole pone/ re tabernaculū ſuū di. In ſole poſuit taberna/ culū ſuū. i. in aīam marie poſuit tabernaculū Et de lege gte ad bāc viſionē. b. ambro. ē ele/ uatis. videns animā virginis ſolā tam clare et a ſui principio pſeruatue redēptā ait. quid em̄ nobilius dei mēte. qd ſplendid^r ea. quam ſplendor elegit. vt de ceteris ei^r virtutib^r ta/ ceā. virgo erat nō ſolū corpe ſed et mente. bec ambro. ſup lucā 2. in li. de ſancta virginitate virginis ex viſione. Ambro. aīa marie nō ſu/ it aīa eleuata ſed a caſu pſeruatā. alias non virgo mente. ſed pccō corrupta. Figuraf^r por/ tātā quā vidit egeb. q nūq̄ fuit apta. h ſp clauſa. ege. xliij. q p ea nunq̄ intrauit pccm. als nō fuiſſet ſemp clauſa. Tercio rex celo/ rū itez viſus eſt formare ſibi tertū taberna/ culū ad modū regalit^r tridmū. p lectio ſalo/ monis. ſ. mariā totā rotando corpe et anima et animā vniendo cō corpe. In cuius vniōne quas natura angelica pmit^r laudes in celo. et terrenis pōt argui. Iſtā ovidi^r naſo. cū iſ i inſula ponti. ad viſionē huius tabernaculū ē aliquiditer eleuatis. et iōn. iij. li. de vetula ſ. hac virgine et ei^r magnificentiā. prupit i bec verba. Sunda quidē magni ai magniq̄ cor/ coris pluriſ bonitati. Et virginis maro/ cū iſ in europa ad viſionem bāc. vbi rex for/ mauit illud tabernaculū tertū eſt eleuat^r. Jo dicit in bucolicorum eglōa. iij. Jam venit carminis etas tā redit et virgo. Hoc taberna/ culum etiā pſiderans in ſua dignitate et deco/ re. Hiero. cū i roma. pclamat. Quid nos tantilli. quid actiōe puſilli quid in eius laudē bus referamus cū ſi oīm nīm mēbra veteren/ tur in lingua. ea laudare ſufficeret nullus al/ tior celo eſt. de qua loqui nūtimur. ab iſo. pſū dior. cui laudes dicere conamur. Si celum inquit te vocē alior es. ſi mēm gentiū pcece/ dis. ſi formā dei te appellem. digna cū iſtis. ſi dñam angeloz patā ēē pbaris. quid igi^r di/ gne te te dicā. neſcio bec ille. Sed queri/ tur cū maria ſit omni laude digniſſima. an b magis meruerit xpm cōcipiendo mente q̄ cō/ cipiendo et patiēdo carne. Rñdet Augu. in li. de virgi. q beator fuit btā virgo cōcipien/ do xpm mente q̄ carne. qz ei eo q ſum? diu/ cū ſanc^r carnis. ppinquitate. nō in hoc beati/ ſumus. nec in hoc ſtatim meriti et boni. ſz ſi doctrina et morib^r obediēdo atq̄ imitādo

Alphabetum

R

sanctis coherem? i hoc boni sum? et mereamur
 Un cum dicere xpo beati venite qui te porta-
 uit. Ipsi dicit xps. Quinimo beati qui audierunt
 verbum dei et custodierunt illud. propter quod condidit
 ibidem aug. q. m. na. p. p. inq. tas nihil marie p.
 fuisset. nisi felicitas dei corde q. carne gestasset
 et p. p. is magis meruit ex virginitate concipien-
 do xpm mente q. m. nitate xpm concipiendo et
 piendo carne. Istud tñ vep. e. si cōsideremus
 illa duo fin. se. put. vñ non includit aliud.
 Virginitas em. q. est. ppter dei fin. quā concipit
 mus xpm mente sine carnali concēpōe est me-
 lior q. concēpō carnalis siue mentalis. S. 3
 si illa duo se iunūt nō excludit. ita q. concipe
 xpm carne q. tñ est de se. quādā cōgruitate vñ
 necessitate includat. concipe xpm mente. sic
 mēntas dei in. b. virgine fuit ponor q. virgi-
 nitas. q. mēntas b. mōi includit virginitatem
 et sanctitatem. et nō ecōuerso. Unde cōs em. fuit
 let. et p. p. is impossibile q. d. amō mēm dei eē
 et nō sancta et virgine m. il. nō est aut mēm dei eē
 ens ecōuerso. q. multa sancti et boni sūt concipi-
 entes xpm mente. qui tñ ipm nō concipiunt
 carne simplici q. d. cōdicō q. mēntas in b. vir-
 gine est ponor et magis meritoria. q. virgini-
 tas. Sic si querit qd est melius viuere an eē
 Dicendū q. viuere est meli? q. esse. q. nō in-
 uenit viuere sine esse. sed bene ecōuerso

3 Dico secūdo quod de
 us p. singularem caritatem mentem nra ad
 hoc coaptauit et cor disposuit. ut spūs sanctus
 posset ibi permanere cū virtutib? ornaret. Nam
 sic dicit ps. viij. et bi. Silla siliibus conga-
 dent puri et mūdici delectant in puris et mūdici
 sicut vident? pueros a puritate vocatos mari-
 me in floribus delectari. et porcos immūdos
 in stercore vestius. Gaudet porc? in sceno pl?
 q. in fonte sereno. Sic imūdi peccōres ma-
 gis peccis delectant q. virtutib?. Et iō porc?
 infernalis imūdis spūs cū eisdem habitat
 Iuxta aut? iusti qui in florib? virtutū delectā-
 tur. f. fide. spe. et caritate. b. iustitate. castitate
 iusticia et misericordia. hñt spūm mūdū. i.
 spūm scē in cordibus eoz. quare dē de pe-
 d. i. pōt. In his itaq. virtutibus sine quib?
 ad vitā minime puenit. spūs sancti? in electoz
 suoz cordib? permanet. In qua quidem p-
 manentia notat singularis progenus dei po-
 tens tria. scilicet.

Singularitatem diuine dilectionis.
 Singularitatem donoz diuine dispensationis
 Singularitatem diuine providentie et curationis
 Dico primo q. d. siue ipūs sancti? aiam mun-
 dā et virtutibus ornata ita singulariter diligit
 q. ipsa in oibus et omnia in ipsa diligit et p-
 pter ipam. et nihil sine ipsa diligit. Un bugo
 de ara aie. affectant se vñ et solā singulari-
 ter diligi a dilecto sic ait. Ipsi b. o anima pri-
 uilegio singularis amoris tui societas bonoz
 pscabit. q. sponsus tu? in oibus te. et q. s. diligit
 q. ppter te ac p. d. q. d. singularis et vñice. S. 3
 quis quō ille amor spūs sancti? possit dici singu-
 laris ad vnā animā. cū tñ sic cōs omnibus p-
 fertur cū omne diuinit? in plamit? sit singula-
 re. q. virtus vnita fortior est seipsa dispersa.
 Dm q. obiectio bñ currit de amore carnali
 sed sed? est de amore spūs in maxime in deo.
 cū? amor rōne diuine simplicitatis omnino
 vnice? est et indiuisibilis et iō de? oia vnice dili-
 git. et ipsa in oibus diligit. Un bugo. vñ fuit
 pea. Iste inq. amor vnice? est nō prius solus
 nec tñ solitarius picipat? nec diuinus. cōs et
 singularis. cūctoz singularis et singularis tot?
 nec picipatione delectens. nec vñ deficiēs
 nec tpe vñ fuit. anniq? et nō? affectu de
 siderabilis experientia dulcis. fructu eternus.
 iocunditate plens. Sed replicares. licet ex
 p. d. i. c. bñ p. b. et diuinitas amoris diuini
 nō tñ arguit et? singularitas q. eadem rōne
 singula diligit. et quālibet aiam bonā et min?
 pfectā. Ad b. vñ q. si est de ideis in mente
 diuina q. fin. q. ad eēntiā p. tinent sunt omni?
 no simplices et indeterminate. sic et ipsa eēntia
 diuina tñ fin. q. importat respect? ad creatu-
 ras. quaz sunt exemplaria. sic sūt alie et alie.
 Sic pōt dici in pposito de amore dei. q. licet
 vnice sit et simplex cōpationem ad deū. et
 tñ respicit hāc et hāc aiam sub aliqua rōne sin-
 gularitatis respicit vnā et nō aliā. Un te qua
 libet aia pfecta dicit spūs cant. vi. Una est
 colūba mea. vñ est pfecta mea. Ad designā-
 dā etiā huius dilectionis singularitatem dixit
 gabriel marie. Benedicta tu in mulieribus et
 nō dixit sup. mulieres. Plus est em. aliq? di-
 ligi in omnibus mulieribus. q. sup. omis mu-
 lieres. q. possibile est aliquā diligi sup. omis.
 q. tñ nō diligit in omnibus. Diligere em. in
 omnibus aliquā est in omni dilectione ipam
 intendere. etiam ppter ipam omis diligere et

Et

nullā diligi sine ipsa. Et hec singularitas dilectiois figurata est in bestia. que inter multas puellas. et in omnibus sola vnice dilecta fuit ab affluo rege. Et beata virgo a deo. Unde etiā de qualibet tali virgine cantat. Elegit eā deus et pelegit eā. rē. Secūdo spūsanct? animā mundā ornatā virtutibus p suā pma/ nentiā et in habitatiōem singulariter dotat do nis dei. Ad cui? evidentiā est sciendū q? dono rū dei quedā sunt cōia. vt ea que ad vli? vni/ uersos veniunt. vt sol et luna. spiritus aēris et filia. Quedā sūt specialia. vt ea que nō i om nibus. sed cuiusdā societati cōcessa sūt. vt colū na in nubis. et māna iudeis fuerūt pcessa. et nūc fides et sapia et bñdō pcedunt fidelibz. Que dā vērō sūt secularia. vt ea que vnicuiq? pro pria impita sunt. sic abaze fides dauid man suendo salomoni sapiētia. samsoni fornicatio iob patientia. petro principat? aplos. paulo aptams genitū. iobani priuilegiū amoris. be ate virgini fecūditas virginalis et sūt ē de sin gulis menabz. q? sp? quilibet bz aliq? bonuz dei. ita sibi singulare. q? nulli alteri fm illum modū ppant. Exēplū familiare est in facie bñana. q? in qualibet facie bñana ē indita na/ turaliter aliqua distinctio singularitatis qua nulla sibi qd oia silis inuenit. Sic etiā q? facie mēali. Cū etiā de quolibet scō cantat. Nō est inuent? silis illi. Et fm hāc singulari/ tatē culibet i merito ppent singularis rō i p/ mio. Cū quilibet sanct? in pīa bz aliq? pīe/ miū fm aliq? modū singulare qui nō ē ali? quo alio sancto. Et exinde bñ saluat q? quili bet sanctus in sup festo in suplatino comedat? hec singularitas meritoy et pīmīorū relucet plurimū in effectū quē opat spūsanct? p hos in quibus manet. Cū aliquib? deuonis pfo/ nis sunt crebro aliq? appiōnes. que tñ nō fi unt alijs in eodē gradu charitatis. vlt etiā ma toris exītibz. Sūt quidā sancti multis cla/ rent miraculis. quibus nō clarent ali? etiā maioris meriti et pīmī. Sic b. nicola? plura opat miracula q? sanct? pet? Cuius rō enim colligi pōt ex dictis. hec em ipi meruerūt ali q? singulari mō gte q?uis nobis occulto. Cū bēti. sup caū. Non omnibus eodē mō data est grā. porro thomas in latere iobānes in pecto re. pet? in sinu pīs. Paulus in tertio celo. seceta bñdōi grāz affectū sūt. Et primo tho. in fundamento fidei iobānes in loco charita

Ita

tis. paulus in intimo sapie. pet? in luce rē/ tanis. Sic apud spōsum mansōes multe sūt et fm q? repit tabernaculū dispositū et mundū ita dotat eū singulari priuilegio. Et iō quili bet deuonis pōt dicere cū ps. Tu dñe singu lariter in spe. cōstiti. me. rē. Tertio spiritus sanct? etiam mūdā p sui habitationem custodit p singularem puidentiā et curā. q? videlz deus ita singulariter curā hīc vlt de ala deuota. q. circa eā solā occupet. Cū bugo vbi sit pra Sic certe mibi videt cū eius miseratōes circa me attendo q? si fas est dicere. qd amō nūbil agat aliud de. nisi vt mee salutē puide at. et ita totū ad custodiā meā occupatū eū vt deo. q. oīm oblitus sit. i mibi soli vacare vel lit semp se pntē exhibet. semp se patū offert. q?cūq? vorto me. nō me deserit. vbi cūq? fue ro. nō recedit. q?cūq? egero pariter assilit.

Sz qū an p aliq? signū possit q? certifi/ cari. q? spūsanct? habitet in eo. Dicendū q? de lege cōi nullus pōt ē cert? q? nescit bō an odio vel amore dignus sit. Sz de lege spēali deus hoc pōt alicui euidentē ostēdere. Sic cre/ dit de moise. q? in visione clara dei hoc pigno uerit. et de paulo in rapin. et de bñ virgine. et multis alijs. Qd autē de lege cōi. hoc p se nul lus possit scire p aliq? signū probat. q? si per aliq? signū bō possit scire. hoc maxime cēt p vñū istoz. s. p receptionem visibilē spiritū sancti. vel p emūdatōem ab omni pctō veni/ ali et actuali. vel per reuelationem secretorum dei. vel per desiderū morādī cū xpo et moriē/ di cū corpe. sed nullū istoz est euidentē signū Sz primū nō. qd pz te nicola? aduena q? fuit vnus de. vij. diacomib? electis in custodia vi duaz spū sancto plenus. vt testat luc. in acf. q? recepit spūz scm apparen? et tñ apostolatus in fide. et multa iniqua seminavit et pīdicauit. de q? dixit iob. in apoc. l. c. Dabo aduersus te pauca. qm habes illic. i in ecclia pgama te nentes doctrinā nicolaitay. Nec fm signum est euidentē. Itā licet aliqui diu manent sine pctō et remozū venialis et mortalis culpe. atq? tñ nō sunt certi de salute eterna. Aplos em nō sine cā dixit. Nūbil mibi pīctus sū. sed in hoc nō iustificamus sum. et alibi. Qui se existimat stare. videat ne cadat. Ecce idē em adā q? fuit in tanta pfectione. et pīctissimo stam creat? Cū iudas diu cū xpo vixit sine pctō et tñ pe/ rijt. Nec insuper tertij signū est euidentē. nā

et balaam fuit propheteta et multa secreta dei et scilicet
tatis. et tunc inter dominatos reputatus. hoc idem
per de multis qui miracula facient tunc antichristi
de quibus dicitur in euangelio. quod dicitur sunt in
die iudicii. Dicitur nonne in nomine tuo propheteta
nimis et signa et miracula fecimus etc. Nec est
autem evidens signum in morientibus. per christum.
quoniam multa se interfecerunt. per christum. de quibus dicitur
huius est autem sint falsi. sic recitatur augustinus. i. de ci.
dei. c. lxxvi. De moralibus que seipsas rome in
terfecerunt in flumine precipitando. nolentes
navigare ad paganos. Et ita habemus quod nul-
lum signum est evidens ad hoc quod aliquis sciat
se esse in charitate. et habeat spiritum sanctum. De-
bet quod quilibet se pare quatenus potest ad deum per spiritum
sanctum suscipiat. vel si habet eum perdat.

Tertia pars in qua no

tatur quod trinitas sancta tabernaculum materia-
le ordinavit ad pietatis sue generale influen-
tiam. De quo dicitur per prophetam. Sanctificavit taberna-
culum suum altissimus. Ita sic sol fuit per tholomeum
plurimum in propria domo. in leone est maxime
virtutis et influentia. ut per in diebus canonicis
laribus quoniam fervore sui gramina arefacit et terra
erucat. Sic deus in ecclesia quam per spiritum domi-
ni et tabernaculo elegit est maxime pietatis et
charitatis. Quoniam i. palip. vii. dicitur quod cur salo-
mon in iherusalem populem domum domini apparuit
ei omnis nocte et ait. Audivi vocem tuam et elegi
locum istum tibi in domum sacrificii. Si dicitur clau-
re celum et pluviam non fluxerit. mandaverit et prece-
pero locuste ut devorarent terram. a misero pestilen-
tia in populum meum. puerulus autem populus meus sup-
er de invocatus est nomen meum et peccatus me fu-
erit et exquisivi faciem meam. et egerunt preciam
a vultu suis pessimum. ego exaudia. de celo et per
pietatis ero peccatis eorum et sanabo terram eorum. ocu-
li quoque mei erunt aperti et aures mee erecte ad
orationem eius. qui in loco isto oraverit. Elegi
enim et sanctificavi locum istum. ut sit nomen meum
ibi et semper tunc. et permaneat oculi mei et cor
meum ibi cunctis diebus. et idem habet. iij. q.
i. summa ecclesiam. Vir religiosissimus Cister-
tinus primus. fidei veritatem patenter adeptus
licentia dedit per universum orbem suo de gen-
tibus impio non solum fieri christianos. sed etiam sa-
baticandi ecclesias et preda tribuenda possumit. de
nec idem premissis princeps donaria immensa con-
tulit et fabricis templi prime sedis. i. aplice se-

dis. b. petri instituit. Dedicavit namque siue sa-
cificavit materialis ecclesia ad tria genera officiorum. i. in
apotecam medicinalium et vnguentorum
et laboratorum celestium donorum.
Scholarum moralium documentorum.
Sunt namque in ecclesia facta ut species aromaticae
in remedium omnium morborum spiritualium et defectuum
Et sunt. vii. in numero. i. baptisimus et confirmatio
eucharistia. penitentia. ordo. munusculum et extrema
unctio. verus. Ablutio. firmo. cito. dolet. vi-
git. ordo. iungo. De istis habet de psalmo. vi. iij.
Istorum autem sacramentorum sufficientiam et ordinem
assignat doctores quidam attendentes quod sunt
remedia defectus. Sic defectus est in du-
plex. i. penalis et culpabilis. si defectus est cul-
pabilis. est tripliciter. vel originalis. et contra
hunc est baptisimus. vel actualis mortalis contra
quem est penitentia. vel actualis venialis. est quem est
extrema unctio. Si autem defectus est penalis
hoc est quadruplex. ignorantia in ratione est quem
est ordo in quo per clausis scientie vel est in di-
natio et penitentia ad malum in voluntate est quem
est eucharistia. vel est infirmitas in irascibili
quem est confirmatio. vel est cupiditas in eo
cupiscibili. est quem est munusculum. Sed
quoniam ut per omnia facta nove legis habent efficaciam
sua a christo ut in infirmitate. vel ut per merentem
Et videtur quod ab ipso ut in infirmitate. perbat sic
Nullum signum ad placitum signas habet efficaciam
nisi ab infirmitate et assistente habet facta sunt
signa signantia ad placitum sensibilia. unde
magister iun. sen. di. i. Sacramentum est signum gratie ut
eius similitudinem gerat et causa existat. et greg. in
mora et ponit. i. q. i. Sacramentum est quo sub regi-
mento res sensibilium visus dei operatur secretum
sue salutis aiaz. Contra autem ipso sunt ut merentem.
perbat. facta nove legis habet efficaciam a christi
passione. ex merito christi per consequentiam per. quod al-
passio christi non est laudabilis et meritoria. nisi i
quantum voluntarie accepta. Antecedens per
bat per aug. ro. de ci. dei. c. lxxvi. ubi vult quod per
vult christi laterale. quod erat hostium arce facta
manaverunt et efficaciam habuerunt. Et video quod
facta habuerunt efficaciam a christo primo ut ab in-
firmitate. quod solus ea ponit in infirmitate. quare
omnia a christo infirmitate repunt. primo baptis-
mus. quod iob. xv. legitur quod discipuli eo vivente
baptizabant. Item Bar. vi. Cunctos vero. omnes
etc. De eucharistia per. quod primo fuit perdat
et per coniugata diffuse. Job. vi. Sed in infirmitate

eius facta est in cena. Luc. xxi. Hoc facite in me. rē. De confirmatione math. xix. qñ xpus imposuit manus sup paulos. vii. et in primitiua ecclia apli p impositionē manuum cōfirmabant. act. viij. De factō pnie. iob. xi. quoz remiseris pec. rē. De factō vñctionis extreme mar. vi. legim⁹ q discipuli vngebāt oleo multos infirmos Manabanē. sed hoc nō poterat fieri nisi virtute xpi infirmis hoc. de ordine Luc. xxi. Hoc fac. in me. pme. Item Job. xi. Quoz remi. pec. rē. Sec eñ dictio pcpue pñnet ad ordinē sacerdotale. s. pñs respectu corporis xpi xpi et pñs respectu corporis xpi multici. De mñmonio Matth. xix. Nūquid legis q masculi et femina fecerunt scz deus. et dixit sup os ade. Quāobrē relinquet bō pa. rē. Ex pñcis sequuntur aliqua corollaria primū q fallū est dicere q iacobus instituit factm pnie iaco. v. Cōfitemini aliter pñ pñā. qz ei⁹ auctoritas nō erat. fm q est falsa opinio dicentū q factm vñctōis sit institutū ab eodē iac. infirmat quis in vobis inducat rē. Dico scō q facta habēt efficaciā a merito xpi et a passione. pbat auctoritate augu. xviij. de ciui. dei. In exordio generis humani de latere vin dormiens tracta costa edificata est femina. xpm et ecclia tali facto ppetrat oportebat. qz ppe viñ dormiens mors erat xpi. cuius exanimis i cruce pendens lancea lat⁹ pforat⁹ est. atqz inde sanguis et aqua pfluir. hoc facta ēē nō minus quib⁹ edificat ecclia xpi. Itē habem⁹ de con. di. iij. c. pprie. et extra de bap. et eius effectū. c. maioris. Itā in xpi passione apparuerūt oia facta. Bap̄sm⁹ in aqua. Job. ij. Confirmatio in eius sanguine q pñtavit in bono. Eucharistia. qz ibi fuit idē sacerdos. et hostia fm augu. iij. de tri. pñia in cōfessōe latronis. Quid qz ibi fuit sacerdos seipsum offerens fm aplm ad heb. Hoc enim fecit se ipsū offerendo. Extrema vñctio p sanguine linierē. Mñmonū qz ibi eccliam sibi copulauit. iuxta illud ero. iij. Spōsus sanguinū tu mibiles. Sed occurrūt dubia. primū qz fuerit necessitas institutionis factoz. Respondū q necessariū fuit ad vñctatē et verā cōformitatē religionis xpiane. vt p aliquō signū sensibile cōuenirent inter se et distinguere⁹ ab infidelibus. Scō dubitat q fuerit vñctitas. Dm q duplex. s. pfectus boni. et refi.

stentia mali. meritū namqz cōsistit pcpue i actū nobilissimū virtutis. s. latie modorū sa cramentoz sūt vsus act⁹ latie p3 igit rō scō. qz sunt munitiones qz hostiles insul⁹. Itā. vij. sunt virtutes quib⁹ intercur vitā eternam. scz tres thologice. et iij. cardinales. Et i ad iutorū fidei dāt bap̄sm⁹. ad actū sp̄i ex tremā vñctio. ad actū charitatis eucharistia. ad actū prudentie ordo. ad actū fortitudinis cōfirmatio. ad actū iustitie pñia ad actū temperantie mñmonū. Sed qz illoz sit ex cellēn⁹. dicendū q bap̄sm⁹ excedit alia rōne efficacie de ple. di. iij. nā virtute eius vñcti tunc oia pñā. q ad culpā et quo ad penā. Cū charistia excedit rōne dignitatis et sanctitatis de cōse. di. ij. nihil. Cōfirmatio excedit rōne pferentis. qz a solo epō pferit sic etiā ordo sacer. mñmonū excedit rōne significatiōis. qz significat pñctionē xpi ad eccliam. et vñctio nē diuine et humane nature. Sed fuerūt ne instituta facta p quacūqz lege. Dico q sic qz de⁹ nec p tpe nature laps⁹ dereliquit gentes hūanū sine remedio necessariū. rē. sed q fuerūt. Itē dico nō est certū de tpe legis nature. dicit tñ q aliqua oblatio et fides penitum scz p tpe legis scripte circūcissio s originale i masculis. et vt cōtēat a doctorib⁹ in femelis fides penitū. Et quidā doctor dicit q sororio aque. et pbat p exch. rvi. pater m⁹ amor⁹ te⁹ et mater tua cet̄ra. etiā qñ nata es i die ortus tui. nō est pñcis ymblic⁹. et a nō es lota aqua in saluē. Itā igit eccliam vbi tā pñcia et saluērit habentur aromata atqz vñguenta cū omni reuerentia et deuotione intrare debemus. vt de⁹ nobis pferat grām et saluē. qz vt de⁹ gen. xxvij. Vere nō est hic aliud nisi domus dei et porta celī. Scō ecclia est thesaurarum celestium donorum et vñctiarum in qua sūt indulgentie multe et grē. qz bō psequi pōt. Itā tē laus⁹ ecclie conditis in ecclia puenit ex supabundantia meriti passionis xpi. cuius gutta minima sanguinis vñctidoris sufficiens fuisse ad oim peccatorum expiationē. q vñq fuerunt ppetrata. qz ei⁹ te spectat nihil fuit oia. Cū ex meritis sanctissimē dei genitricis marie. que nec mortalit⁹ nec venialit⁹ vñq peccauit. quib⁹ infinitas passionēs et amaros dolores i sui filij passioē et mortē sustinuerit. quib⁹ nobis meruit Cū ex meritis oim scōz mart⁹ quoz sanguis pro xpo

effusus nobis maxime meruit. Etia ex abun-
dantia meritorum omnium deuotorum christianorum quod vlti-
ma mensura delictorum vel debitorum suorum per tri-
bulaciones et afflictiones superrogauerunt. et no-
bis myne castigaciones quibus deo seruierunt
Deo etiam per diuinam clementiam in sermone ecclesie re-
condita scilicet petro et eius successoribus colla-
ta et commissa fidelibus in charitate vntis di-
spensanda et distribuenda in dedicationibus
precinij et festiuitatibus sanctorum largissime di-
stribuunt. ut vniuersi secundum iura sua capacitate
accipiant. Et ideo cum summa humilitate et deuotione
tabernaculum ecclesie est intradit. cum contritione
et cordis dolore de peccatis sic meretur homo veni-
am delictorum alias non esset capax indulgenti-
arum. Indulgentia namque presupponit dimissi-
onem peccati. cum sit quedam relaxatio pene des-
sente per peccata. Ex quo dicto per corozelarie. quod mul-
ti sunt stolidi et stulti. qui magnis laboribus
et expensis currunt ad dedicationes. nec profectus
nec pretium. et ideo instructio se recedit. et vltimam
non peiores ebrietatibus. ludis choreis. et his
silibus rediunt. Tercio ecclesia est schola
moralium documentorum. ibi. n. sunt predicationes
exhortaciones. ofones. preces. oblationes. mis-
se. in quibus oibus deo placat et misericordia im-
petrat. vnde ezechiel. x. de. quod domus domini imple-
ta est nube. id est doctrina salutaris. ofone spirituali.
etiam quibus corda arida irrigantur. et deus
mitigatur. Sed dolenter referendum est et con-
querendum cum propheta ezechiel. viij. cor-
uersus vidi et ecce. xpx. viij. qui habebat dor-
sa contra altare templi. et facies eorum contra
orientem. Et videte si propheta et deus per
prophetam coquefusus est. quod antiquus popu-
lus non fuit attentus in domo domini. vbi
animalia irrationalia offerrebantur. quid igitur
in modernis temporibus. si vidisset mul-
tos non solum sine reuerentia. sed cum irreue-
rentia magna venientes. non in humilitate. sed
cum superbia ibidem stantes non orantes. sed
cum dissolutione cauantales. detrahentes.
nec verbum dei audientes. Quid dixerit pro-
pheta. Certe dico quod illud verbum saluatoris
Domus mea domus orationis est. vos autem
fecistis illam speluncam latronum. procul
dubio hoc dixit. quia inuenit ibi quatuor in-
decencia. scilicet oues. boues. columbas. et nuntius
latros. Inuenit enim deus primo in sancta ec-

clesia boues. id est mentes mundi delectationibus
deditas que. solum de corporum consolationibus
curant. sed animam et spiritum negligunt
semper ad modum bouum terram arantes. et
spiritum negligentes. quorum cor instat tal-
pe excrucatur in terrenis et versatur in eis. nec
vniuersas mentes suas erigunt ad celestia. sic nec
bos. quia pulvis terrene affectionis excrucatur
eos. Tales semper paleas ad modum bouum
comedunt. id est in peccatis delectantur et vanis
quibus paleis foras inferni est accensa. hi
sunt in domo domini sicut latrones. Secundo
deus in domo sua inuenit oues. id est mentes
vana intentione corruptas. quia exterius per-
tendunt quod pure propter deum ad domum do-
mini vadunt et veniunt. sed intentio multorum
frequenter est corrupta. quia forte ad viden-
dum et audiendum vana et inutilia illuc acce-
dunt. Unde multi intrantes in domo domini
non existentes. habent dorsa sua ad altare. in-
spiciunt mulieres. mulieres econtra viros. et
ad istum finem multi veniunt. in illis sub pel-
le ouina latet cor vulpinum. veniunt in vestri-
mentis ouium. et intrinsecus fur lupi rapa-
ces. Isti sunt latrones qui spoliant in domo
domini homines mundis affectionibus. et
sanctis meditationibus meritis et gratias.

Tercio inuenit ibi colubas non simplices
sed varijs penis vanitatum ornatas. sicut domo
domini inueniunt. quod supne se ornati varijs vesti-
mentis et coloribus quod sunt siles fycali serpenti quod
ut dicitur iherosolymis. tanta perfulget varietate dorsa.
ut in sui admiratione inimicos inducat. et quod
piger est quis cursu inuadere nequit sui admi-
ratione inimicos rapit et quanto est discolor.
tato in veneno deterior. Sic ibi ornati tanquam
quoddam idolum oculos et corda inuentur ad-
se trahit. et stupida et insensata reddunt. et sic ea
percupiam rapit et veneno male delectationis
extinguit. et ideo quanto ornatio et pulchrior. tan-
to perniciosior. et ideo talis ornatus recte diaboli
dorsum ad capiendum animas. Sed dicitis non ideo
adorno me. ut capiam boues. dico quod facis si-
cut latro qui non per se vult piscari in vituario
domini vel venare in foresta eius. tamen com-
modat recte suum latroni audaciori. sic et illi
dant corpora sua diabolo ad decipiendum et
capiendum animas. multi enim volunt com-
cupisci. quantum concupiscere non vult. ideo
faciunt in templo speluncam latronum. Quare

to inuenit ibi nūmularios. qui nūmum et mo-
netam eterni celaris scz animam suam imagi-
ne ad modum nummi insignitam cambiant.
et vendunt diabolo pro modica delectatione.
In ecclia nanqz nulla talis emptio fieri debz
sed redemptio et solutio peccatorum per con-
tentionem et dolorem et deuotam actionem.

Dominica Reminiscere.

Blumpsit iesus

petrum iacobum et fratrem eius Jo-
hannem et duxit illos in montē ex-

Calsum seorsum. et transfiguratus est ante eos.
Matth. xvi. Alhabitus in theozica pla-
netarum dicit. qd qui volunt diuinari i astris
sup aliquibus effectibus et euentibus futuris
necesse est vt altos montes adeāt. Cuius rōe
fm ptolomeuz almagestis. iij. qd subtilitas
montani aeris subtilitatē atqz limpiditatem
efficit rōnis. sic volens diuinari et certficari
de effectibus grē et pietatis dei. an sit de nu-
mero saluādoz exclusis oibus terrenis et mū-
dialibus. per affectū vti amoris et charitatē
suis in deū ascendat. et diuinū illustrat et
pfecte informat quozqz ad pfectā lucē pueniat
Sicut dicit de pe. di. nō recutereban. Desi-
derium iustoz qd absqz obstaculo est diuini
tis illuminat. quozqz ad pfectā lucem et bea-
tā pueniat. discipuli igitur xpi relicis oibus
terrenis. qz sincera dilectione solum xpm ac-
cesserunt p alijs secreta diuinitatis meruerūt
speculari in xpi transfiguratione. Querit
cum deus possit omīs hoies saluare. cur petrus
et iohannes assumpsit ad glīam et andream et
philippum vult cōanare. Et videt qd ipse de-
sit cā. quare vni saluat et alr dānat. dicendū
qd nūqz fuit bō adeo miser in peccāto i bac
vita cui de sua miscōiam negaret et gratiam
vū tū seipm capax faceret. Subil enim et i vi-
le tā imundū qd sol illustrat relecto obstacu-
lo. Videmus nāqz in magnete cuius virtus
naturalis est attrahere ferrū et semper trahit
nisi ferrum oleo inungamr. per quod virtus
magnetis impeditur. nec hoc est rōne magne-
tis. cuius virtus est indifferens ad oē ferrum
sed alterius impediētis. Sic deus natura-
liter est misericors. et de natura sua est omnes
indifferenter ad se trahere et clementer recipere.
Vbi ambo. in li. de pe. et allegat de pe. vi.
i. c. medicina. Deus diffinitionē nō facit

q miscōiam suā oibus prouit. glo. indifferen-
ter quēlibet peccatorem recipit. nisi se pecca-
tis impediatur. Est igitur diuina electio pcede-
ntino sine receptio vnius et nō alterius a li-
bera voluntate diuina. et et mera gratia. nullā
penitus habens causam. Sua autem repro-
batio et relectio nūqz est sine causa. cū nullus
damnatur nisi pro peccato originali vel acti-
ali mortali. Electio igitur dei est sine meritis
sed reprobatio non sine demeritis nec repro-
batio facit alicui iniuriā. quod ostendit per
exemplum. b. Augu. in li. de pdestinatione sic.
Si vnus habet duos debitores. q fm iustit-
niam tenent sibi sanificare si exigit ab vtozqz
debitū. nec illi nec isti iniuriat. si etiam donat
vni et remittit et ab altero exigit. quis sane mē-
tis dicere pōt qd faciat iniuriā illi a quo exigit
modo propositum accipiamus in deo et hoie
Iham apostolus dicit. qd per vnum hominē
peccatum intravit. i. originale per qd omnes
sumus obligati per primum peccatum. Si
nunc vni dat et alteri non. quis potest eum iu-
ste de hoc rearguere. certe nullus. remittit
ergo cui vult. et cui non vult non remittit. h
indurat permittit. q. ei gratia non infundit.

E Sed cur permittit hominē peccare cuz p-
cauere possit. et nō habeat cām reprobatio-
nis. Dico qd ideo. quia deus ex sua puiden-
tia nouit de maximo malo. maximum bonum
elicere. ita qd non est adeo magnum malum.
qd non in magnum bonum conuertat. Non
enim esset magnum in artifice de bona mate-
ria bonum parare artificium et nobile. sed si d-
visi materia pcciosum opus faceret. magne
foret reputationis. Sic dico qd iam deus ex
sua puidencia magnum malū permittit fieri.
vt inde bonum magnum eliciat. Nam qd lu-
cifer cecidit magnum malum fuit. sed illud ma-
gnum malum deus ordinauit ad hoies creati-
onem lapsūz hominis ad chrisi incarnationē
quod fuit summum bonum. ideo dicit greg.
in benedictione cerei paschalis. O felix culpa
que talem ac tantum meruit habere redem-
ptorem. Ordinauit enim deus malum repro-
boz ad quadruplex bonū electoz. Primum
ad extollendū eoz laudē. si em rōnalem crea-
turā fecisset inpeccabile nullus electus esset
laudabilis ex eo qd nō peccasset. qd nullus lau-
datur de his qd nō sunt in sua pstate. Vnde nā-
qz nō laudat de silentio. vñ gre. in mor. De

Alphabetum

x

sumoz spūz naturā bonā pdidit sed mutat/
 bilem vt si stare nollent tuerent r qui starent
 eo maioris meriti essent. Secundo docipfuz
 ordinavit ad eoz bonozem qd honorabilis
 regnum possident qui illud habēt p virtutis
 sue acquisitionem qz qui solū plectendū. Si
 aut sancti fuissent impeccabiles. sola electione
 hūissent regnū. sed iō nūc. qd fuerūt militan/
 tes p pcta matb. xi. A dieb? iob. baptiste v/
 qz nūc. regnū celoz vim patit. r violenti ra/
 piūt illud. Illud aut honoris signū ē. qz nō
 coronabit. nisi qui legitime certaverit. Ter/
 tio hoc fit ad eoz vtutes pseruanduz. qz fm
 beñ. hūilitas est custos r decoz virtutū. Ez
 pctōz pugna vā interdi sanctis. nō vt ruat
 sed vt hūilitas pseruet. ij. cor. xij. Datus est
 mibi stimulus car. mee angelus sathane qui
 me colaphizat. Quarto ad pficiendū eoz de/
 coz. Quidē? em visibiliter in sensib? qz vñ/
 le est interdū. vt res desinuat qz meli? repet.
 Ita deus aliqui suos sanctos r deuotos per/
 mittit cadere vt sanctiores resurgāt vñ dāsi.
 ri. de te eruditus tuent vt cōsent. r religātur
 vsq ad tps pñitū. Ita etiā magdalena ruit
 sed postea pflata ardore caritatis perfectior
 r sanctior a corruptione surrexit. sic etiā paul?
 r pet?. Quātū nūc ad. expositionē italem et
 pñuationē text?. ē sciendū qz sicut videmus
 famelicientes libenter sustinēt labores pside/
 ratione qz eis solenne prandū pat. Sic san/
 cta mē ecclia fideles quos p illud facz tpus
 pñie ad labores arduos pduxit. in his ne de/
 ficiant sed pficiāt inchoata. pradiū delectabi/
 le r glām interminabilē p remunerationē bo/
 die monstrat in figura tñfigurandis christi
 vbi facies eius vt sol p claritate relucebat. et
 fm hoc in presenti euangelio tres ptes notāē
 in qb? qlbz fidelis instruit ad vñtes i quaz
 pñima notāē mundi vñlitas renunciando
 in principio cum dicitur. Assumpsit iesus.
 In secunda humana fragilitas reuelāda ibi
 accessit iesus r tentit.
 In tertia beatitudinis dignitas desiderāda
 ibi. Leuantes oculos.

Quantū ad primam
 pte ē sciendū qz xps tñ tres discipulos. s. pe/
 trū iacobū r ioannē seorsū ab alijs sūpsit. sic
 vt multos ostēderet ad glām vocatos. s. pau/
 cos electos ppter delectandōs r gaudia mū/
 di.

di. Dixit igit illos in montē excelsū seorsū vt
 cognoscerent se nō posse saluari in terra. r in
 terrenis. sed solū ad celestia eleuatos. No/
 raliter qui desiderat in beatitudine xpm glori/
 ficatū videre. mūdū r oia terrena dē relinqe/
 re. Itā vt dicit pbs. v. pbi. Termin? ad quē nō
 acquirit nisi terminus a qd deserat. Qui em
 vult ire vñtus bñlm relinquere qz alia loca i/
 terminia. sic qui vult celū adire. mūdū opor/
 tet abijcere. r oia terrena odire. quia fm beñ
 in floribus suis. Sicutū ymbra abscondit bo/
 minē a lumine solis materialis. ita illa mūda/
 na r terrena abscondūt boi grām r dilectiōz
 dei. Et iō qui vult dei diligere. necē est vt di/
 uitas r terrena odiat. qui aut voluerit amare
 diuinas r terrena necē est vt deū odiat. ver/
 ba sūt crī. sup matb. cui snie pulcre alludit
 necator vicioz Seneca epla. liij. ad lucillū.
 prūpens in hec verba. Nemo alius dignus ē
 deo. nisi qui opes cōtēnit. Cuius rō assignat
 xlvij. di. c. Omnes huius seculi dilectores i/
 terrenis reb? fortes sūt r debiles in celestib?.

Debemus igit mūdū r omnia terrena tran/
 sitoria signere r relinquere. quia habent
 infidelitatem in acquiendo
 instabilitatem in retinendo.
 Anxietatem in relinquendo.

Dico nāqz primo. rē. Itā vt quis bona mū/
 di acquirat nō curat pntes decipere pñem r
 mēm pñurbare. Decipit em amicus amicuz
 vicinus vicinū. puer. n. Silitor oze decipit
 amicū suū. Sic etiā hodie mechanici seiplos
 in laboribus suis decipiunt. ciues r burgēses
 p vsurā r mēdacia diuina acquirūt. Cū ps
 sideras impietate ciuitatū dixit vidi iniquita/
 tē r Adicionē in ciuitate tota die ac nocte cir/
 cūdabit eā sup muros eius inqñtas r labor in
 medio eius r iniustitia non defecit de plate/
 is eius vsura r dolus. Et specialiter ibi nota
 vsuraz. que vt pzech dolor valde communis
 est christiano r iudeo. plus hodie christiani
 qz iudei vsuram rapiunt. Nam iudeus de lū/
 bra denarium vel duos per septimanam su/
 mit. tu autem false christiane vir in solido co/
 tentaris r vsuram nomine census baptizas.
 In quo facis p hoc qd pbibet Deut. xxij
 ilon venerabis fratrituo ad vsurā. qui qz fa/
 cit becadmitti non debet ad cōionem altaria
 nec ad xpianā sepulturā vt hē extra de vsu. c.
 qz i oib? r b i signū maledictiōis r dānamōis

etene etiā ciuitas in qua sunt nisi displicat
 q. corrigat maledicta est vt dicit Iosue. vi. Ci-
 uitas becanathema ē deo et maledicta q. edifi-
 cat eā. vñ mgt. iij. sen. vi. xxxvij. c. iij. Cōmo
 da fratri mo. et accipe qd. dedit. et nihil super
 fluū qras. qz supabūdātia. s. ex pactioe i. v. su-
 ra pputat. Et est etiā vsura vt ait augu. cū quis
 plus exigit in pecūnia vel qualibet re qz acce-
 pit. Itē biero. purat aliqui vsurā eē tm in pe-
 cunia. sed intelligit vsurā vocari supabūdā-
 tiā. s. qd. qd. ē si ab eo qd. dedit plus ē. vt si i
 bieme dem. x. modios. et in messe. xv. recipi-
 mus. et iō dē in cano. xij. q. iij. vsura q. vsu-
 ra est qd. quid forte excedit. vel qd. vltra forte
 exigit sub spe lucri. Sed qm̄ an in aliq.
 cū licitū sit etiā sine vsura vltra forte accipe
 Et videt q. nō. Sed hosti. et alij doctores in-
 ris dicunt q. in tribus casibz liceat. Primo
 si gratis aliqd. dat a debitore. et a principio cre-
 ditori sine aliq. spe mutui licite recipit. vt
 dē extra d. vsu. soluit. nā iuxta glo. sup. vbo
 spantes licitū ē etiā aliqd. sperare. s. seruitiū
 vel tale salte scidario. q. qlibet naturalit. ad
 antidota obligat. ff. de peniōe deditatis. l.
 sed. 7. si. s. soluit ibi dē super illo verbo obli-
 gauerint in glo. q. ois creatura mouet ad bñ
 faciendū ei qui sibi bñfacit. et talis obligatio
 ex instinctu nature pcedit. Secūdo qm̄ illud
 vltra pcepit. vt interesse. exēplū fideiussor re-
 cipit ad vsuras forte solui creditori cū ei ob
 est quātū petit. et sic nō est lucz notat extra d.
 fideiussoribus. c. puenit. Tercio qm̄ debitor
 nō soluit in termino assignato. et accepit dam-
 nū ex eo. Exēplū vendit tibi fundū meū. s. q.
 domū vel aliā habitatiōē certo p̄cio vt infra
 certū tpa mibi soluas. si non satisfacias. lapso
 termino potero vsuras petere. cū fructus rei
 vendite mos facias. et mibi tū nihil soluis-
 ti. C. de vsu. l. ij. Idoc tū intelligas. qm̄ intere-
 s. dānū est intra tē. vel cū petat cā dāni et non
 lucri captandi. vt si opus q. ego recipem pe-
 cunias ad vsurā. illas possit petere cā dāni
 et nō cā lucri. Secūdo mundus oia terrena
 hñt instabilitate in retinēdo. Vñ iaco. T. rā
 sit mundus et cōcupia eē. nā nō est potētia. nō
 glia. nec diuine q. pñt diu pmanere. tristitia
 veniē in letitiā. letitia in mesticia. et qd. imū ē
 eleuat. et altū supprimē et figurat in tota for-
 tune. quare boet. li. ij. de pso. p̄sa scda in per-
 sona ipsius nature sic dicit. li. iō ad p̄stānam

nēis moribus aliena inrepleta boim cupidit-
 tas allegauit. q. d. mūne. Nā hec nā vis est
 hñc pñmū ludū ludim. totā volubili orbe
 vefam. infima sumis. sumā in finitū mutare
 gaudemus. Et paucis interpositis subiūgit
 opes. honores. ceteraqz talia. s. rez mei iuris
 sunt. oñam familie cognoscāt. meū veniunt
 me abutente recedunt. hec ille. Sup. q. passu
 qdā ppositor metrice sic dicit. En ego formi-
 na si starem forte sub vna. Et nō mutaret nū
 qz forma vocaret. Et iō quidā talē descrip-
 tiōē forme vsus ē formare. forma mūdū
 alio vultū bz mulieris pulc. et apparentem.
 odorē bz speciem cūctos allicientē. corp. bz
 angullaz. et alas angullaz caudā in sup. draco-
 nis et motus vespertiliois. Illa descriptio sic
 pōt apparere. forma mundialis blandit et
 decipit. et sic facies mulieris lenit et attrahit
 sic odores speciez et qz diu durare nō poterit
 bz corpus angullaz et qz a volam nō desinit.
 alas bz angullaz. tū illi inuidet mot. bz vesp-
 ertiliois. q. circa cādelas volitat. sed tū quēqz
 mors obfideat caudā bz dracōis q. motū vi-
 tā terminat. Tercio mund. bz anxietate
 et. Nā quāto aliqua p̄t cariora in possideōe
 tāto amariora in amissione. tpalia igit. vt est
 domus mortale q. p cūctis boies diligit et a-
 māt. tū p morte auferunt animū boies i mo-
 te cruciant et anxiā. cū nihil boz secū deser-
 re queant. vñ ps. Dormierūt sōnū suū et ni-
 hil inuenerunt vici diuitiaz in manibz suis.
 vñ recitat fabulose qdā vñs palacium re-
 spondisse cuidā poete deplorantem eius de-
 lationē in poetra arefo. in bis verbis. Do-
 mus egregia p̄p̄gor ad lachrymas. mā intr-
 ens solimidine. at illa p̄tenuit cōpassa mibi
 p̄pter multitudine lachrymarz cū inquit vbi
 sunt qso q. quondā te inhabitauerūt. iocūdā
 vitā cū ciuitate et tpis amenitate duxerunt
 Ac illa tpales inquit exīcos tpaliter cum tpe
 transierūt. iocūdā vitā et me quoqz sub sorte
 tpis transitoria dimiserūt. res nepe nec stab-
 les q. cū fluxibus tpis fluxibiles fluxit. Idē
 p̄sio hui. palacij cōcordat huiē respōsionē
 iob. T. rā sit mun. et p̄cu. et qd. exponēs aug.
 dicit. Ecce inqt mūdus transit et cōcupiscētia
 eius. Quid vñ q. vel amare tpalia. et transi-
 re cū tpe an ipm̄ amare et in eternum viuere
 rez tpaliū fluxus trāsit. s. tēqz iuxta fluxuū
 nata arbor est vñs p̄p̄. rapie in p̄ceps tene

gnū. voluit te amor mūdi tene xpm. q̄ si ama
nis illā miserā fluidāq̄ vitā. vbi cū tanto la
bore viuās. q̄tō magis amare debetis illā vi
tam eternā. vbi nullū dolorē sustinebitis.

L

Secunda pars in qua

notat fragilitas hūane nature. q̄a deo est su
stentāda ⁊ releuanda ibi accessit iesus ⁊ tēti
git eos. di. surgite. Moraliter q̄quis hō faci
li impulsu aut carnis aut mūdi aut diaboli. p
sensu a cōs inordinati cadat a deo per se ex
fragilitate tñ sue nature p se resurgere nequit
nisi tangat a deo ⁊ sustentet. sicut videm⁹ de
cadente in fouea pfundā. nisi adiunet ⁊ tra
hāt ab alio p se exire nō pōt Sic lapsus i pec
cati sanari nō pōt. nec exire per se. Accedit g̃
xps tangendo ⁊ mutando ⁊ releuāt sua g̃ta.
leprosus infirmū. quare dī luc. v. q̄ xps lepro
sū. i. peccatōrē tāgendo mūdauit. vt cōideret
q̄ largitate diuine grātie peccata emundant
vnde de pe. vi. i. s. bīcētā lazari leprosus tā
gē cū respectu diuine pietatis mēs pctoris illu
strata ppūgit. Accedit g̃ deus boīz tāgēdo.

Per secretā inspirationē vt eū excitet.
Per vberē largitiōē. vt eū remuneret.

Per seuerā indignationē. vt eū puniat
Dico nāq̄ primo q̄ deus accedit hominē se
cret⁹ inspirādo. q̄ ip̄e ē sicut p̄siliarius secre
tus qui p̄ g̃tam interiorē inspirat pceptus bo
nos ⁊ dīmosos actus. di. illud exo. xx. Geniā
ad te ⁊ bñdicā tibi. Nā sic radius exīt a sa
cie ⁊ trāsīens ad speculū imaginē ibi innēns
creat. Sic radius diuine gr̃e a deo ad hominē
mentē accedit. ⁊ ibi suā imaginē sanctā creat
⁊ repñtat ⁊ mentē in suā sūmūdīnē ⁊ imaginē
trāsfigurāt gen. i. spaciāmus hominē ad ima
ginē ⁊ sūmūdīnē n̄ram. Nā illa trāsfiguratio
imaginis dei causat ab amore diuino. Q̄ies
em̄ deuota lumine diuine gr̃e illustrata intē
tur dare pietatē ⁊ iusticiā dei. Cōsiderando
etē m̄ iusticiā ⁊ ppriā impietatem. inspirat
menti bñilitatē ⁊ timorē. sed respiciēdo dei
pietatē inspirat spēm. ⁊ statim hō cadit i amo
rem. sed calefcente amore nihil reſutat aman
tis amorem adimplere. Omnia tñc suffert. oīa
sustinet. q̄ amān n̄bil est difficile. ⁊ quantū
pōt se in omnibus amān assimulat. ⁊ tunc hō
porat dei imaginem. Q̄n hugo de arca aēlo
quens d̄ amore diuino. di. Scio aīa mea dei
lecta. q̄ amor vīta mea est ⁊ quicq̄ diligis ea

vi dilectiōis in eādē imaginem vel sūmūdīnē
trāsformatis. si vōlā diligis. sūmūdīnem rose
recipis. si deū nō dico q̄ deus eris sed deī
caberis. S̄z dīceres nō possū istā sūmūdīnē
intelligere. R̄spondeo p̄ exemplū valde sensibī
le. Accipe fecerū nōdū ignitū illud est diffor
me ⁊ frigidū nullius actiuitas s̄z postq̄ ignis
in xpo recipit. statim in ignis sūmūdīnē trans
format. in claritate ⁊ actione. sic suo mō est d̄
anima. S̄cdo deus accedit ⁊c. Nā deus ac
cedit ad hominē p̄ vberem affectū remunera
tūm. Et b̄ est q̄n deus mouet ad hominē. p̄
mouendū. ⁊ repñtat ⁊ eternaliter extollē
dū. Calor em̄ naturalis solaris descendens in
ferius ad vapores. ip̄os assumit ⁊ sursum ele
uat. ⁊ extollit ⁊ nubes ⁊ h̄mōi eos venit. sic
feruor diuine charitatis q̄nq̄ respicit ad ho
minem ⁊ eū t̄pāliter exaltat ⁊ etiam q̄nq̄ p̄az
eternaliter vitat. Q̄n ip̄e est q̄ dicit illd̄ iob.
xiiij. Geniā ⁊ accipia vōs ad meīp̄m. S̄z
quare nō om̄s equaliter accipit ⁊ respicit vñū
sicut aliū. Dīcūt quidam. q̄ hoc fit ex p̄te dei
originaliter vt in tali inequalitate p̄feno dei
magis ostēdat. ⁊ virtus diuinitatis magis p̄
pendat. Nā fm̄ p̄bim̄ opposita iuxta se posita
magis elucescūt. sicut nig̃ cum albo. imago
pūlcrā iuxta deformem magis ostēdit p̄nitā at
tīficiā. Sic suo mō de deo. si em̄ om̄i homi
nī g̃tam in sūmo cōīcāret. nō esset gradus in
hominibus rōne p̄fectiōis vel imp̄fectionis.
Alij dīcūt q̄ illa inequalitas sit ex p̄te recipi
entū p̄pter diuersas dispositiōes hominū. ⁊
ad hoc adducit exempla. Primo de radio so
lis qui de se attingit materiā liquefactibilem
vt cerā ⁊ liqueſcit. ⁊ idem radius materiā in
durabilem attingit vt lutū ⁊ indureſcit. Con
stat tñ q̄ eodem mō se b̄z in op̄atiōe ad vtrū
q̄ sed ip̄a recipientia aliter ⁊ aliter disposita.
radius nō equaliter recipiūt. ⁊ iō nō efficit idēz
in vtroq̄ p̄pter varias dispositiōes. Eodem
mō deus quātū est de se. vno mō se b̄z ad om
nes creaturas equaliter illuminas om̄es ho
minem fm̄ suā disposm̄. Aliud exemplū de
stellis vbi vna differt ab alia in claritate. q̄d
nō est a sole simple qui lumen indēter effundit
nō tñ eq̄līs suscipiūt p̄pter inaequalem dis
posm̄. sic d̄ sole iustitie q̄ p̄p̄ vicināteq̄ p̄p̄
respexit aīam xpi q̄s als. ⁊ p̄p̄ mariā q̄ p̄tū.
Tercio accedit deus p̄ respectū pūnitū. ⁊ p̄
seuerā indignatiōē. q̄ sic mōta lapidis est

A

teorū ad terrā descendere. et eā pcutere Sic
mor? diuine iusticie tendit ad hominē terre/
nū? pcutiorem q? se emendare nō vult. vt ipsuz
tribulatiōib? corrigat? conuertat. di. illud. i.
cor. iij. In virga venio ad vos. Illū enim
malū via iusticie manet ipunitū. Hec. de cō/
so. deus em qui ē iust? iudex vel hic in mūdo
mala nra aduersitatib? punit? corrigat? vel in
purgatorio venialis hic nō deleta vel in infer
no mortalitā eternaliter cremat. Sed; vi/
dei q? de iuste mortale momentaneū eter/
naliter punit. cū delectatio pti mortalis cū
to? et rapim? transeat. Dico q? hoc iuste fit. et
hoc ppter duo. Nā quātomaior est ille qui of/
fendit. tanto maior est etiā offensā. et offēdes
grauius puniend? vt habet? etra de excē. p
laro. tanto in glo. Qui em pti offendit pl?
et grauius peccat. q? qui simplicē. et plus qui
clericū q? laicū. magis et maxime qui papam
vel impatore vel principē. qd est crimen lese/
maiestatis. qd etiā sine pena magna non di/
mittit. imo pena capitū puniē fm leges. Cū
ergo de? omēs principes papā regē excedat
in infinitū. qui etiā offendit p ptiū mortale. in
finite offendit. et ergo dign? est puniēde infi/
nita q? ē mors eterna. Scdō qd dū durat cul/
pa tādiū debet infligi pena fm greg. iij. dia/
lo. in infinitū durat culpa. q? mali ad b? semp
vellent viuere. vt semp possent peccare licet
em acc? peccati mortalis sit finit? et quasi mo/
mentaneus. tū q? in voluntate pueria pecca/
tor? est talis infinitas. f. semp velle peccare. iō
de? iuste tales infinite et eternaliter punit. vt
g? tali mō p eternā punitionē. de? nō accedat
et tāgat bō de peis fūgere v? oculos men/
tis solat in de? leuare. ac.

Tertia pars in qua no

ta? dignitas et suauitas beatitudinis summe
desideranda ibi. leuantes oculos. p?ro q? no/
tandū q? qm nubes lucida q? fm doctores spī/
rituales? exāt? forma nubis apparēs xpm
circūdedit. discipuli audientes vocē de nube
dicentē. hic est filius me? dilect? potuissent
errasse in his tribus p q? fuisset plata. de moi/
si. an belia vel xpo. Iō xps eos certificando
dispensibus alijs duob? solus corā ocul? eoz
remanet. Horaliter et sciendū. q? sic vi/
dem? q? inter omēs sensus visū magis diligit
mus. Cui? rō p p?m in li. de sensu et sensato

assignat? q? visus multas rez differentias no/
bis demonstrat. Un? cū angel? Rapphad to/
biā stercore hyrudinū excecāt salutarer di.
et. Gaudiū nū sit semp. Rūdit tobias. quā/
le gaudiū est mihi. dū in tenebris sedeo et lu/
men celinō video. Job. v. Et cel? quest? a
dño qd vis vt faciā nbi. dixit dñe vt videā.
Mar. x. Rū q? q? visū p? cunctis sensib? dilu/
gimus. Cū igit? tota merces nra et vtra beati/
tudo originaliter cōsistat in clara dei visione
et in saluatore nro iesu xpo. iuxta illud Job.
xvij. Hec est vita eterna vt cognoscāt te
p?m. et quē misisti iesu xpm. Visio illa i qua
videbim? tū faciem ad faciem erit multū de/
etabilis. dulcis. melliflua et gaudiosa intus
q? si bō a tpe primi hominis vltq? ad extremū iu/
diciū oēs passiones hominū sustinuerit. si fo/
ret possibile vnico inimici sibi esset satisfactū
Nā tāta erit delectatio in illa visione. q? si mū/
dus tot? eēt auct? p toto mundo ad vnicū
ictū nō auerteret oculos. Ibi fm mgtm. iij.
sen. vi. et vij. q? quid amabit? aderit. nec tēsi/
derabit? qd nō aderit. Et oē qd ibi erit bonū
erit. et sumus de? et sumū bonū erit. et qd est
oīno beatissimū. ita semp fore certū erit. De
hac beatitudine i gla pōt exponi illa auctori/
tas quā dixit regina sabba salomoni videns
eius magnificentiā. ij. palip. ix. Beati sūt ser/
ui tui qui assistūt corā te oī tpe. In quib?
verbis ostendim? beatitudo consistere in tri/
bus virtutibus contra. iij. mundi defectū. scz
In subiectione contra mundi psumptionem
In dilectione contra mundi dissensionem
In duratiōe cōtra mundi corruptionē. Dico
primo q? hūc subiectionem q? nō pntbat? q? ser/
ui tui. Sic em vae corporales hūc inf? seppemā
subiectionem. q? i. oīa inferiora obediunt pla/
netis. planete in suis monb? firmamēto. f. fir/
mamentū aut mouet? fm influentiā celi cū
stallim? fm astologos. Sic harissimū in padi/
so celesti ē pfectissima subiectio. q? tota curia
celestis sic ordiata ē p grad? ordies et stat? le/
gides et distinctiōes. q? sine aliqua pditione
bz pfectissima subiectionem. q? subiuicē fm
varios grad? angeli et boies famulan? et tam/
dem oēs ppter subsum? et obediunt creatori iō
dicim? serui nū. Omēs em seruiunt deo. et q/
libet cōtemēs est de stam suo. et conditione a
gradu. Un? i. Matthe. vij. Omnes obediūt
vni et zelus et inuidia non est inter eos. et de

talibus seruis loquitur scriptura. Apoc. xxi. Serui eius seruiunt ei ⁊ faciem eius videbunt. Sed pch dolor nō ē sici ecclia militatē vbi nulla ē subiectio. sed tota pspitio. Moderni nō quāt seruite sed pīre nō famulan sed domi nari. nō obedire sed obstinatē ⁊ frivole pēla tis ⁊ supiorib⁹ pīre vbi modo ē monach⁹ ⁊ monialis vel religiosus qui obediāt supiori sine murmurē vbi secularis qui ad pceptū recto ris inuoluntariū expediāt sine pditione. bo die pccato in multis ē tanta psumptio ⁊ ob stinatio q nec deo nec plato nec rectori velint seruire. imo nec obedire. De quib⁹ dicit. dē. q. Locutus sū tibi in babūdania mea. et dististi nō seruisti. Sed nō sic karissimi. qz nisi veri obedientes fuerimus. ⁊ platis seruiam⁹ ⁊ supioribus bīcin mundo. ppter xpm in bī militatē cordis in celis vbi seruire regnare ē nūq poterimus deo seruire. Cū dñs loquit⁹ ysa. lxx. te seruis suis ⁊ seruis mudi dicens. Ecce serui mei bibent ⁊ vos sicietis. ecce fui mei letantē ⁊ vos confundemini. Scdo dñs qd q in beatitudine ē dilectio sine dissensioe qd ostendit in eo qd dicit affisit coram te. qz sancti semp affisit deo. ⁊ sunt ppinqui sibi ⁊ ipse eis p nimio amore. Itā sicut stellem celo sunt sibi inuicē ppinque ⁊ firmamēto sem per affisit qz in eo sūt fixē ⁊ mouēt motu fir mamenti sine cessandō. sic beati in pēia sibi in uicē sunt ppinqui p mutua charitatē ⁊ firma mento. s. deo sp affisit diligendo. pēplādo ⁊ sep dilectionē ei firmiter figendo. ipsiqz pīnue sequendo. ⁊ voluntatē ppiā fm volū tatē eius regulando ⁊ obediendo. sūt em in tantū voluntariū diuine pformati q videntes pēam mēam filii vel filiaz in inferno maxima pena cruciari. nō ex hoc dolent. nec miserem tur nec cōdolent. qz aliter nō eēt pfecte bea ti. ex quo em deus vult. vt aie ibidē patiantē. aie in celo nō pīr aliud velle. Cōpassio em nō est sine passione. sed nulla passio est in patria. Sed dicit sic sūt aie saluate sine omni mi sericordia. q nō cōpatunt⁹ suis penib⁹. Dñs co qz habēt misericordiā quātū ad esse suum. ⁊ quātū ad opari. nō quātū ad istos. q non sūt misericordie receptibiles. Glident q pē nā illos cū gaudio. qz illā penā magnam euaserunt. De ista assensientia pōt dici illud. zach. iij. Ipsi sūt filii plendoris tui. qui affi sunt dñator vniuersē terre. Deu sic nō ē de

nobis in b mundo qz nō possum⁹ spari stellis fixis sed stellis erraticis q in firmamēto nō sū re sed firmamenti mouent. nec sibi inuicē sūt pīncte. imo vna ab alia possime ⁊ elōgisti me sepa sicut sol ⁊ luna q in plenilunio tota liter opponunt. sic nos sumus erratici. qz in multis erram⁹. Itā quilibet errat in statu suo nec sumus fixi firmamenti. s. deo p bonū ppositū. ⁊ rectā voluntatē. sumus remoti p mī micinā p diuersas iustitias rixas pēndēs. p magnas iniurias. fraudes ⁊ deceptiones vñ pīat atqz opponit alteri. sic nō sūt sancti i pa tria nec tales eē dñt qui cupiunt eis colloca ri ⁊ adherere. ipsi em habēt pfectā dilectiōē ⁊ amorē. Cū pper de vita pēplāna dicit. Erit inquit in vita illa intellect⁹ sine errore. memoria sine obliuione. cognitio sine puaga gatiōe. charitas sine siliatiōe. sensus sine offe sione. Tertio dico q bīrimdo pīssit in du ratione ⁊ ppena pmanenti b mudi corrupti onē ⁊ instabilitatē. qz dē q ibi seruies oī tpe i. sine fine. Itā fm pīssit. in biberia ē quedā insula. vbi boies nūq moriunt⁹. ⁊ ē ibi insu la alia in qua corpa nunq cōsumpūt. Sic dē est ille padisus celestis. qz beati qui ibi sunt nō incurrūt mortē. infirmitatē nec corruptio nem imo omni tpe semp viuunt pēmo non elucunt neqz sūunt. De q arest. lumine na turali eleuat⁹ loquens dicit primo celi. Extra celū nō est temp⁹. nec loc⁹. nec vacuū. sed ibi sunt entia inalterabilia. impassibilia optimā viā ducentia quā toto eterno pficiunt. Et p sper de illa immortalī duratione dicit de vita cōtemplatiua. Erit ppena ingulmitas sine debilitate. salus sine dolore. vita sine morte. facilitas sine impedimento. securitas sine fas tidio. ⁊ perfecta sanitas sine morbo. hec ille Sed pch dolor non est sic in mundo. vbi nulla est duratio sed tota corruptio. non eter nitas sed instabilitas. non fortitudo sed fragi litas non pulcritudo sed turpitudō. non secu ritas mortis sed incertitudo temporis. Ista ingulmitas debet quilibet i corde pensare. ⁊ se ad tale statū ordinare. vbi nec mora mortis nec instabilitas tēpis possit vita eterna pīua ri. Sic legit in li. bisto. de filo cuiusdam nobil vnicio. q intravit religionē vt deo sūu ter ad quē venit pē tū vi extraxer. cui fili pē si ynā abstruleris pīuendit dō terra tua q

Feria secunda.

sibi ē redire cogor ad seculū q̄ p̄ q̄ trādit filius.
In terra ma est q̄ tāto iuuenes moriunt si
cut senes. Iuuenis igitur licet filius mori timeo.
vitā p̄dere eternā. Cui p̄ nolo filii. q̄ ad secu
lum redeas t̄ me sequaris. s̄ ego sequar te. et
vitam eternam possideam.

Feria secunda post Reminiscere

Goado et que

retis me. et in p̄to v̄ro moriemini.

Job. viij. **P**bs dicit q̄ inter alia viciū
ingratiūdinis pessimū ē. **U**bi Seneca in li.
de beneficijs. Nullū bñficiū dandū est neglī
genti. imo bñficiū datū auferendū ē. **U**bi ca/
nō et leges dicāt extra de dona. c. vlt. xij. q. ij
octaua discussio. et c. de reuocādis donatio
nibus. l. vj. q̄ ingratū p̄nt priuati ḡta sibi con
cessa. puta si ex ingratiūdine iniuriānt dona/
tori inijciendo violentas man⁹ aut atrocē in
iuriā inuolunt vulnerando fustibus cedent/
do vel graue damniū rez suaz. vel piculū vi/
te inferre p̄sumperint. vel si cōditiōne apposi
tā nō implenerint. **N**ā accidit casus q̄ quidā
ep̄s abbatī sancti **A**mbrosij magna et pingua
beneficia cōtulit. tali iuramento et fide. vt do
mino suo ep̄o fideliter seruiret. qui p̄ faciens
cōquestū ē dñō bonorio pape. de ip̄ius abba
tis iniuriā. mandar papa. ex quo iste ingrat⁹
fuit p̄ ep̄m suū a quo bona beneficia habuit.
q̄ ab ecclia sua et beneficijs p̄mo abscondit/
tur. Sic ad p̄positū q̄ dñs de⁹ donator om/
nium bonoz p̄plo iudaico quasi p̄plo electo et
dilecto multa p̄tulit bñficia et gr̄as. puta ele
ctionis in peculiare p̄lm p̄tēctōis p̄ aduer/
sariū. abanōis in deserto et educōis de egip/
to ipsi tñ semp vt ingratū nō cessantes atro
ces iniurias ei inferre. beneficij obliuione
idoloz adoratione. et tandē filij sui mortifica
tione. merito omnibus gratijs sunt priuati et
ad mortē eternā iudicati. quā mortē chris/
tis p̄dixit et causaz notauit dñ. **E**go vado. et c.

Querit an iudei qui vt cōiter moriuntur
in sua p̄fidia debet sustinere et defendere san
cta mater ecclia. et videt q̄ nō. **J**ob. xv. **S**i
quis in me nō manserit. mittet foras sic pal
mes et arefiet. et colligent eū et in ignē mittent
et ardet. **I**te fm̄ leges. oēs heretici sunt de ci
uitanb⁹ expellendi et vltimo supplicio traden
di. nec aliquid loco eis relinquendū ē. q̄ et
am ip̄is elementis p̄ eos fit iniuriā. **E**t de lē

Post Reminiscere

reūcis. l. arriani. et q̄ de hereticis dñ. etā de
iudeis tenendū ē. q̄ vbi par ē rō. par dñ esse
iudiciū. xxxij. q. i. apud. et ff. ad l. aquilia. ad
illud. **C**ōsi mater ecclia. nō est mē seueritatis
sed pietatis. et ideo dñ potius expectare iude
oz p̄uersionē q̄ festinare ad eoz dānationē
xlv. di. qui sincera. **D**ico q̄ mē ecclia que est
mater miscōie et pietatis nullū refugientē de/
spicit. sed omis ad p̄tēctōis gremiū element
suscepit et p̄uersionē eoz expectat. **S**ed q̄ in
deos nolentes p̄fidia redire ad gremiū m̄is
ecclie sustinet et nō hereticos est triplici dñ cā.
Primo in penā dānationis sue. viuunt em̄ ius/
dei in grauissima miseratione subiectione mi
serabili seruitute. et multiplici et̄na et miseria
in penā et vindictā et deo durabit donec esciāt
et cognoscāt q̄ de⁹ dñabit. **J**acob et finū ei⁹
quos p̄uertant ad respas. l. cognitionē veri
luminis et xpi. **U**bi vt habet extra de iudeis
psuluit in glo. l. cōstantinus imp̄ator. p̄pter
mortē xpi subiecit iudeos huic miserabili ser
uituti et eccliam ad bonoz dñ multis liberta
tibus totauit. **S**ecōdo nememoria sancto/
rū parz et sp̄aliter passionis xpi extinguetē
vt qñ oculis eos inspiciamus et adhuc eozum
maliciā videmus et p̄p̄naciā cogitem⁹ q̄ ipsi
sunt quoz p̄ces sancti abraā. ysaac et iacob et
alij p̄bete ex eoz genere xpm̄ filiū dei icathā
dum. crucifigendū et moriendū. figuris et au
ctoritātib⁹ p̄nunciāuerūt et quoz p̄deces so
res xpo mortem intulerunt. **T**ertio ne pactū
dei irriter. nā **D**oisles dixit iudeis. vt babe
⁹ **D**eus. iij. **D**ñ si patrātes malū corā domi/
no deo v̄ro. vt cū ad iracūdiām p̄uocetis. res
stes inuoco celū et terrā cito p̄m̄ros vos de
terra quā trāsito iordane possessori estis. nō
inhabitabitis in ea longo. sed debet vos to
minus atq̄ disperdet in omis gentes et rema
nebis pauci in nationib⁹. ad quas vos dñs
ducturus est. et sequē. nō tñ dimittet te. nec
delebit te oino. **S**ed dicis ex q̄ nolunt cō
ueri sed in p̄fidia p̄manere. an sint cogēdi ad
fidē ne moriant in p̄tis eoz **D**icendū q̄ nō
sunt cōpellendi. q̄ fm̄ aplm̄ coacta seruina
deo nō placent. **U**bi. xlv. di. de iudeis sic dñ.
De iudeis autē precepit sancta synodus. ne/
mini deinceps ad credendū vim inferre. cui
em̄ deus vult miscere et quē vult inducere. nō
em̄ tales inuiti saluandi sunt. quia nullus in
uitus fit bonus. sed volens. **S**icut enim bō

scz adā ppria arbitrij volūtatē serpentī obedī
ens ppij. sic vocatē se gta dei. pprie mēnis cō
uersione quīqz credendo saluāt q nō vi. sed
libera arbitrij volūtatē 7 faculitatē. vt puertā
tur suadendi sunt. 7 nō villo mō spellendi. de
bēt em̄ auctoritatibz rōnibz 7 blandimētis
s. pmissiōibz 7 muneribz ad fidem. puocari

Sz quid de puertis iudeoz 7 alioz infide
lium. an inuīs penitus sint baptizādi. Re
spōdet. s. tho. q. simplr nō licet puulos eoz
ipīs inuīs baptizare. sed qn ad ānos disce
re nonis pueniunt pntē fide suscipe. enā penibz
inuīs. Dicit enā ibidē doctor. q. p̄suetudo
maximā bz auctoritatē. q. semp est in omnibz
imitanda. hoc autē eccleie vniūqz habuit.
q. iudeoz filij inuīs penibz baptizarent qz
q. aliqui fuerint p̄ncipes potentissimi quibz
familiares fuerūt sanctissimi epi. vt siluester
p̄sūano ambro. theodosio. qui nullo mō tēc
pmississent ab eis impetare. si hoc eēt p̄sonū
rōnis. Et iō piculolu videtē hāc assertionē de
nono inducere. vt iudeoz puuli inuīs pen
ibz baptizarent. ppter duo. p̄mo. ppter
piculū fidei. q. baptizamus aī vīū rōnis de fa
cili ad p̄uasionē penitū puertēt. Scdo quia
filius aī annos discessionis. s. m. naturale iu
stinā dē sub cura penitū. lxxv. in quadā
questiōne de q̄libet. 7c.

Quantū ad ex
positionē l̄alem 7 p̄mūnationē euāgelij ē no
tandū q. sancta mē eccleia sollicitā curā hīs de
filijs suis p̄stidit sacz tempus eos a malis re
trahendo. 7 p̄fectū virtutis. puocando aliqui
obsecrat. vt. puocet. aliqui munera promittit
vt alliciat. aliqui penas p̄minat vt timorē in
cūnat. Et iō sicut beati. p̄misit munera b̄tūm
dūis vt alliciat. sic bodie mināt mala vt ti
morē incūnat. 7 s. m. b̄ tres sunt p̄tes euāgelij
In prima ponitur dura p̄minatio ibi In pec
cato vestro. 7c.

In secūda stricta christi examinatio ibi Mul
ta habeo vobis loqui. 7c.

In tertia determinata christi passio ibi. Si
exaltatus fuero. 7c.

Quantū ad primam

p̄tē est notādū. q. cū mali 7 obstinati vt pluri
mū retrahant a malis opibz cōminatiōe ma
gis q. pmissiōe. plus timore q. amore. Jō
xps cogitans p̄baricos obstinatos in malis
eijs. cū nollēt suis rōnibz assentire. nec pro

missiones aduerrere. terret eos cōminatiōe
di. Ego vado. i. voluntarie p passionē 7 mor
tem ad p̄tem. 7 querens me. i. post mortē in
vra destructione ad liberationē. sed. ppter in
credulitatē 7 obstinatiōē in p̄tō obstina
tionis moriemini. Porraliter est notandū
q. inter oīa delectatiō maxime iboīem trahit
siue ad bonū siue ad malū. ita foriter etiā qn
qz ligat ad delectabile. q. nec cōminatiōe nec
pmissiōe solui possit. sicut p3 in filio capto.
Et iō pbs docet. q. et̄. i. ca. vij. q. a delectati
onibz 7 delectabilibz maxime ē cauendū
7 q. debemus nos ad ea bātere. sic senes ple
bis troiane se habuerūt ad helenā. qui vīsis
malis ciuitati imminere ppter ea. iudicauerūt
eā esse abijciendā. Sic enā cōsideranda ē de
lectatiō an sit bona vel mala. si bona tenenda
est. si mala anteqz illaqueat 7 ad mortē indu
cat abijciēda. Cū delectatiō siue cōcupia ē
gīale vitiū a q̄oīa mala oriūt. Trahit em̄.

Quosdā ad p̄sumptionē per excessum.

Quosdā ad desperationē per defectum.

Quosdā ad dilectiōem p̄ directū. Dico pri
mo q. delectatiō siue p̄cupia q̄sdā trahit p̄ ex
cessū ad p̄sumptionē. 7 ad mortē etemā. i. i. i. az
cū aliquis in suis factis nimij delectat acqui
rit spem imoderatā alicuius boni possibilis.

Et hoc pōt fieri duplx. Aut p̄pria virtutē
q. de ppria virtute tm̄ cōsidit. q. nimij exce
dit ppria facultatē. Sic quidā p̄sumūt loqui
7 fabulari de magna scia 7 nouis inuētiōibz
p̄ferentes se p̄deceffozibus suis. ad hāc spe
ciē p̄sumptiōis vt posse referre illud eccl̄. xxxij.

Judi tacens sū 7 querens 7 in medio magna
toz loqui nō p̄sumas. Aliqui p̄sumūt de pro
p̄ijs viribz sicut holofemes 7 iudeos. q. tm̄
p̄sumus p̄ mulierē mortuā est. 7 quem iudith
orauit ad dñm dicens. Dñe de celi 7 terre
intere supbia illoz. 7 respice ad nām hūili
tatē. 7 oīde q. nō derelinquis p̄sumentes de
te. 7 p̄sumentes de se 7 de sua virtute glia
tes hūilias. iudith. vi. J̄sto modo iuuenes 7
ebzij multa p̄sumūt 7 sūt magne spei. sic dic
arest. ij. reth. Cuius est tō triplex fm̄ tres cō
ditiōes ipius obieci spei. Obiectū em̄ spei est
bonū arduū 7 possibile. Quia aut iuuenes 7
adolescentes multū putāt se b̄te de sumo 7
paz b̄nt de p̄terito. memoria autē ē p̄teriti.
spes vero futuri. Jō multum b̄nt de spe 7 de
possibili. 7 paz de re 7 de actu. Cū sic materia

Feria secunda

Post Reminiscere

prima dē esse in potentia ad omnes formas. et
 quomāgis acuat. tātō plus pōt de potētia/
 litate. Ita adolēscēs siue iuuenis. dum est in
 adolēcentia 7 in potentia ad omnē actū 7 sta
 tū pōt esse sacerdos ep̄s papa. sed cū creuerit
 modicū vir sufficiet portare aquā bñdictam
 Scōa cā est caliditas nature. hñt em̄ copiaz
 caloris 7 spiritūū. q̄s cor in eis ampliat. Et
 ampliāōe autē cordis dō tendit in ardua. xpi
 ps. vñ mādator mox cucurrit cū. 7c. Tertia
 est inerpientia. illi qui nōdū passi sunt diffi
 cultates resistētas in factis suis. audaces
 sunt ad tēptandū oīa. Illi vero qui tā frequē
 ter sustinuerūt resistētas in conantib⁹. nō de
 facili ea tēptāt. Et hec est cā quare iuuenes
 nō debent fieri duces bellos. sic dē. iij. topi
 cor. nemo iuuenes eligit in duces. eo q̄ non
 p̄sueuerūt esse prudentes. Aliq̄ p̄sumūt de
 p̄fectione. qui ad buc sūt in inchoatōe q̄tū
 cūq̄s aliquis p̄fecit semp reputare se debz
 incipientē. eccl. xvij. Cū p̄sumauerit hō tūc
 incipit greg. in mora. 7 sciat mens p̄ torpore
 veterascere. q̄ semp fludet p̄ desideratū incho
 are. Idem Si in bonis inchoatis nolumus
 latēscere. valde necesse est. vt semp ea cedam⁹
 nos inchoare. Cū dixit quidā p̄ cuidam fra
 tri dicenti. Ego mortu⁹ sū mūdo. 7 si tu mor
 tuus es aut p̄. diabolus tū mortuus non est.
 Alio mō pōt quis tendere in aliq̄ bonū vt
 possibile p̄ virtutem 7 misericōiam diuinā. q̄s
 nō est possibile. sic cū aliquis se sperat veniāz
 obtinere sine p̄nia. vel gliaz sine meritis. que
 p̄sūptio p̄rie est species pcti in sp̄m sanctū
 q̄ p̄ bñmōi p̄sūptionem tollit 7 p̄temnit adiu
 toriū sp̄s sancti. p̄ q̄s bō reuocat a pctō. Et
 bi licet q̄rāt iesum. tū moriunt in suis pctis.
 Sed vt q̄ p̄sūptio nō sit pctm causans bo
 mini mortem. Itā illud q̄s est pctm causans
 mortem nō excusat a pctō. sed p̄sūptio excu
 sat a pctō. Dicit em̄ m̄g. xij. di. scōi li. sen.
 q̄ adā min⁹ peccauit. quia sub spe venie pec
 cauit. quod videtur ad p̄sūptionem p̄ri
 tinere. Respondet sanctus tho. in scōa scōe
 Qd peccare cū p̄posito p̄seuerādī i pctō sub
 spe venie. ad p̄sūptōem p̄riat 7 hoc nō dimi
 nuit sed auge pctm. Peccare autē sub spe ve
 nie q̄s p̄pitiende cū p̄posito abstinenti a
 pctō 7 penitendi. hoc nō est p̄sūptiois. s; hoc
 pctm diminuit. q̄s p̄ hoc videt bte nominatū
 min⁹ firmatū ad peccādum. Dico scōo q̄

delectatio quosdā trahit ad desperatiōem. nā
 qm affectus alicui⁹ amore inficit alicuius rei
 corporalis. vt puta. mulieris. vñs ornāt⁹. glo
 rie. honoris. cristofanis. 7 bñmōi. tunc bō fa
 fidit bona sp̄alia. sic est p̄dicatio. p̄fessio pe
 nitentia. orare. frequentare eccliaz. nec bñmōi
 reputat valere. nec sapiunt talia tādū q̄s q̄s
 postea ea nō estimet possibile sibi adipisci nec
 p̄ se nec p̄ aliū. Cū diffidit de se q̄ nō possit
 penitere 7 satisficere sufficientē de malis suis
 7 diffidit de misericōia dei. q̄ eū iuuare nō pos
 sit. ita desperat. q̄s est etiā pctm in spiritūz
 sc̄m 7 maximū in q̄ multi hoīes moriunt. Cū
 sup illud. puer. xxiij. Si desperaueris lapsus
 in die angustie minuet fortitudo ma. dic glē
 Nil est erecabili⁹ desperatiōe qua quilibet i ge
 neralib⁹ hui⁹ vitelaborib⁹ 7 q̄s peius est i si
 dei certamine p̄didit p̄stantiā. Et isti. in li. de
 sum. bo. p̄petrare flagitiū aliq̄ mors est aie.
 sed desperatio est descendere in infernum.

Sic desperauit cayn fratricida q̄ dixit ma
 ior est iniqtas mea q̄ vt veniā merear. Gen.
 iij. Illis dat hec doctrina q̄ p̄siderare debēt
 q̄ dei misericōia excedit magnitudinem. multi
 mōdum 7 lōgitudinem oīm pctōz. Cū autor
 de sp̄. c. iij. 7 nemo d̄ dei misericōia diffidat q̄
 maior est ei⁹ misericōia. q̄ sit pctōis miseria.
 Et q̄s quis ad deū toto corde clamauerit ex
 audiet illū q̄ misericors est. Et iō cū dauid
 grauissime peccasset in adulterio 7 boicidia.
 postq̄ dixit dño peccaui. dixit ei p̄p̄eta na
 than. dñs exaudivit 7 abstulit a te pctm tuūz
 ij. reg. xij. Et iō ps. dicit laudando ei⁹ miseri
 cordiā. Suavis dñs vniuersis. 7 misere. eius
 sup oīa opa eius. Accidit i diocesi norbici⁹
 si duos esse socios. vt multis malis implica
 tus 7 alter tenor. 7 Valis dñs frequē a bo
 no socio culparet vitā emendare. locū suū
 deidens misericōia dei tāta esse asseruit q̄ sal
 tem in fine mortis sibi sufficeret. Miser tan
 dem ille occulto dei iudicio infirmari p̄mitit⁹
 Sed soci⁹ bon⁹ de salute ei⁹ b̄sitās. lāguē
 tem ad p̄fessionē i p̄niam induxit. rogās cū
 vt dei misericōia recordaret. de qua san⁹ multū
 p̄sumebat. sed diabolus q̄ cū vīq̄ in finem p̄
 sumere docuerat in ip̄o fine cocuit. desperare
 Hocce vico mortis ip̄ius vīso talis socio bo
 no mōstrata est. Glidit iesū indutū clamide
 cocine caput coronatū. manib⁹ pedib⁹
 busq̄ sanguine vulnere utratū. 7 in iūmīra

manu crucē tenentē rubro vulnere laterē cū
humero demittat. corā lecto socij infirmu/
tis aitare. ⁊ be cū libi blādis verbis dicere. Ec
ce inquit. qualē p mī amore pmlī passionem
cece caput meū spinosū. vide corpus totum
sanguine cruentatū. ⁊ lateris apertū aduerte
q̄ ⁊ quanta sustinui. ppter te. pete igit̃ miseri
cordiā meā magnā. ⁊ licet ingratus sis. ⁊ eaz
nō meritis tū ubi pcedā veniāz delictorum
Ad bec ille remane pleni⁹ dixit. Scio inq̃r.
Vnde misericōiam tuā magnā. ⁊ scio nihilomin⁹
q̃ iusticia tua non est frustra. Cū licet ad me
saluandū fortassis tua misericōia te inclinet. ne/
quaq̃ iusticia tua me cōpmitteret. ⁊ iō meritis
meis paucis ⁊ nullis de tua iusticia saluari nō
possum. Et fons misericōie adiūxit clement. im
mo inquit. instantē pete misericōiam meā. q̃ h̃
iustus sum. tū in opibus meis nulli ē misericōia
postponēda. Ille miser incepit denuo s̃ mī
sericordiā dei disputare. asserens se d̃ iusticia
pcedatū. nec velle misericōiam petere vllō sen/
su. Recepit igit̃ saluator sue pietatis repulsa
⁊ volens dānari. dixit versus est in seuiniam.
acceptas manu dextera vt socio dormiente
apparuit in vulnere lateris iuxta. ⁊ cruore
repleta extraxit pectoris sanguine i facie mo
rientis. dixit. Ecce inquit miserrime sanguis
meus in die vltionis ē signū s̃ te mōstrādū
q̃ h̃e poteras misericōiam illā respicere. so
cius insup ex visione terribili stupefactus vo
lens currere ad infirmū sociū visionē hāc nar
rare. facie versā ad pietatē inuenit ⁊ totū corp⁹
rigidū ⁊ extensū facieq̃ vndiq̃ recentū san
guine cruentatū. quā nec aqua frigida nec ca
lida ablucere poterat in signū sue dānationis

Dixit terno q̃ delectano quodā trahit per
directū ⁊ p mediū s̃mū ad dilectionē dei.
bi em̃ reliquis extremis. sc̃q̃ vltioz seu rez tpa
lū. solum p mediū ⁊ in medio vltimū quātū ie
sum ⁊ salutē ⁊ inueniūt ⁊ mortē euadūt eter
nā. Cū h̃ere. xij. Cū quesieris me in toto
corde vto inueniara vobis. Et notanter dic̃
in toto corde. q̃ si alia ⁊ deo. sicut sunt terre/
na transitoria. ⁊ pctā diligam⁹. deum toto cor
de nō querim⁹ nec eū p p̃ns inuenimus. Cū
ambo. in li. de fuga seculi. ⁊ recitat in decre
tis. xij. q. i. Cui pono dei ē. nihil d̃z curare.
nisi deū h̃e. S̃z d̃cis in mundo nihil aliud
diligō nisi xpm. quē toto corde h̃e desidero
q̃nq̃ absente ppendo. Dico q̃ iesus dilect⁹

tū se q̃nq̃ subtrahit a te. ppter tria. Primo
vt tu cognoscas tuā fragilitatē q̃s sis a te. et
quid a deo. Ilā h̃o q̃nq̃ credit se talia h̃e a
ppria natura sicut sanctitatē pulcritudinē. cō
nitiā. fortitudinē. deuotionem ⁊ bñdī cō
silia. q̃ tū nō h̃z a natura sed tū a diuina grā.
Cū apls pbi. iij. Omnia possū in eo q̃ me
confortat. Sequit̃ ex hoc nullus d̃z se de
his iactare ex spūali supbia. sed se hūiliare. ⁊
ne amittat timere. Secōdo se subtrahit dilect⁹
a te ne eius p̃nāz sentias. vt probet tuā fide
litatē an ppter recessū istū occultū. velis cum
dimittere ⁊ licentare ⁊ alii amatozē in cor ta
um accipe. Quia in infideli corde absentia a
māi generat obliuionem. Cū vulgariter d̃z
ab augen ab dexten. Tercio vt ardentius q̃
ras eum Beati. Occultat se d̃z vt ardēt⁹ q̃
rat q̃stus cū gaudio inueniat. inuenit cū so
licitudine teneat. Cū spōsa salomonis in ab
sentia salo. amore ardens surrexit ⁊ diligētē
q̃stuit p vicos ⁊ plateas dilectū. ⁊ d̃z eū in
uenit. dixit teneā eū nec dimittā. Sic sponsa
xpi d̃z surgere p amorem ab oibus transito
rijs. ⁊ in omnib⁹ solū xpm diligenter querere
⁊ inuentum cum sollicitudine tenere. ne cum
per consensum mali amittat.

Secūda pars in qua

notat xpi stricta examinatio fienda in futuro
quā xps iudeis p̃minat⁹ est d. Multa habeo
rē. Moraliter sic lingua infecta malo h̃io
re febrili nō pōt recte ⁊ bñ iudicare de cibo et
pot. sic p̃z in febricitantib⁹. q̃ dulcia amara
ecōuerso iudicat. Sic qui infectus est malū
cia. ⁊ errore alicui⁹ vitiū. alium iudicare recte
nō pōt. nec etiā d̃z alium iudicare. iuxta illud
ambo. qd̃ etiā alī in casū. iij. q. vij. Iudicat
ille de alterius errore qui nō h̃z qd̃ in se cons
demnet. ⁊. Exo. xij. Ille sequetur turbam
ad faciendū malū nec in iudiciū plurimoz ac
quiesces snie. vt a vero deues. xps igit̃ iust⁹
⁊ innocens qui iuxta dictū petri pctm nō fē
nec inuenit⁹ est dolus in ore eius. potuit iude
os pctōres iudicare. ⁊ eos de pctis corrigere
q̃ vt habet extra de here. c. qui alium. Qd̃
qui alii ab errore nō reuocat. seipm errare de
monstrat. Ne igit̃ errare argueret iudica/
uit errores iudeoz. Sic etiā post finē mundi
in generali iudicio iudicabit errozē hominū
sq̃ qui p̃sistūt in

Cordis cogitatione.

Oris locutione.

Operis omissione

Primo em̃ indicabit cogitationes cordis. in/ ita illud ps. Ipse scrutans corda ⁊ renes. nō em̃ erit aliqua cogitatio boīs s̃ diuinā volun/ tatē. quā ip̃e nō videat ⁊ clare intueat. nā sic in speculo claro oīa elucēt ita in clara diui/ na eēnna oīa relucebūt cogitata tua. siue bo/ na siue mala. Uñ recitat q̃ in ciuitate cartha/ ginensi. speculū erat q̃dā in q̃ oēs ad illud venientes poterāt videri. ⁊ maxime cum ibi malefactores essent. ⁊ tūc melius apparebat. Sic in iudicio extremo apparebit speculū di/ uinitatis. s̃q̃ essentia diuina in qua idealit̃ re/ lucebunt oīa cogitata bona ⁊ mala. ⁊ sp̃aliū tunc mala n̄a apparebūt ad vltimū ⁊ puni/ tionem. Uñ sap. i. Qui loquit̃ iniqua nō po/ test latere nec p̃terbit illū corripens iudiciū in cogitationibus em̃ imp̃ij interrogatio erit. Sed q̃rit an mala n̄a reluceāt in eēnna diui/ na. sicut bona. Et videt q̃ nō. q̃ in eēnna diuina relucēt. ⁊ q̃ dē eēnna via recogit̃ sunt ibi. sed mala n̄a nō sunt in essentia diui/ na. nec p̃ essentia nec p̃ similitudinē. Cōsi deus est iustus iudex. ⁊ punit p̃ctōres p̃pter mala cognita. igit̃ r̃idet rich. de media villa super m̃gm̃. in. iij. suo dis. xxi. Qd̃ si dē appro/ bando mala non nouit. certissime tñ nouit in/ menda ea. Uñ iob ad deū loquens. c. xl. dic̃ Nulla te latet cogitatio. nec tātūz intendeat ibi de bona. sed etiā de mala. q̃ tñ malū sub/ rōne mali quā malū ē p̃iuano est. igit̃ ideam nō h̃z in deo sed cogitat̃ p̃ ideā boni sic tene/ bras p̃ cognitioē f̃m̃. vt vult aug. d. vi. no. c. viij. dicens. Lux f̃m̃ cām in seipsā tenebrarūz cognitioē p̃ambuit nō alit̃ de videns tene/ bras q̃ a lumine. Et iō qñ dē in oppositūz q̃ malū nō est in deo. ⁊c. dicat rich. q̃ q̃uis ma/ licia nō sit in deo. nec p̃ eēnna nec p̃ similitu/ dinē. p̃riā. tñ similitudo bonitatis sibi oppositē p̃ quā cogitat̃ est in deo. Secō dñs iudi/ cabit locutiones oris. Nā nihil erit locutū s̃ diuinā volūtatē de qua boīes nō opteat red/ dere rōem. Et d̃ est qd̃ ip̃e dñs dīc mat̃. xij. Dico aut̃ vobis q̃ om̃e ṽb̃ oīosū qd̃ locutū fuerint boīes reddent rōem deo in die iū/ dicij. Et verbis tuis iustificaberis. ⁊ ex ṽb̃ tuis cōdemnaberis. Cōsidera igit̃ o pecca/ tor qualem p̃onem reddere poteris de multis

ṽb̃is oīosīs. ṽanis ⁊ scurrilibus. detractōi/ bus ⁊ blasphemijs. ⁊c. De quib⁹ oībus gra/ uiter punietis. ⁊ q̃ ad exhortationēz ps. p̃bi/ te linguā tuā a malo. ⁊ la. ma ne lo. co. Nam natura linguā in custodia posuit in eo q̃ qua si duplici muro clauditur osseō ⁊ carneō. ad ostendendū q̃ sumā custodia b̃da est. ⁊ an/ q̃ opus suū exerceat q̃ duplex examinatio p̃/ cedere debeat. Idcirco em̃ d̃z cōsiderare an sit licitū. Secō an sit expediens. Et ille sunt due vie p̃ quas semo trāsire d̃z. te quib⁹ in ps. Dixi custodiam vias meas. vt nō delin/ quā in lingua mea. posui ori meo custodiam ⁊c. Uñ abbas paph⁹ sic narrat in li. ix. bistō/ rie tripite cū esset sine l̃is. accessit ad quēdā vt addisceret. ⁊ cū venisset ad istū versum. Dixi custodiam vias meas ⁊c. dixit se l̃is ṽi/ dicisse. nec oīz vltius addiscere si illā lectio/ nem posset b̃i scire. Uñ eccl. xxi. Beatus vir qui bitat cō muliere sensata. ⁊ qui lingua sua nō est lapsus. ⁊ iō bene insensat⁹ est ⁊ m̃i/ ser. qui nimis linguā relaxat ad ṽba inania. sic diues qui bag de cā iusto dei iudicio l̃in/ gua cruciabat̃ in flām̃is infernalib⁹. luc. xvi. Tertio dñs iudicabit oīa opa n̄a. tā p̃missa q̃ om̃issa q̃ oīa manifestā erunt aū cum. aūq̃ sniam p̃ferat p̃ctōrem. Sic em̃ iudex ordi/ narius dicare sniam nō d̃z p̃ reum. nisi cōuī/ ctus fuerit p̃ legitimā documenta. aut p̃ euī/ dentiā facti. aut p̃ cōfessioēz p̃riā. aut testes aut instrum̃ta vt d̃t extra de p̃sti. eccl̃ia sancte

Sic iudex x̃ps n̄ nullum dabit sniam dā/ nationis. nisi p̃ euidentia p̃fectoz. ⁊ p̃ propriā p̃fessionem p̃ctōz p̃ctōz oīdā que oīa in ma/ p̃sicia quali instrumento notificabunt in cōs/ p̃pectu iudicis. ⁊ oīm̃ alioz hoīm̃. licet antea fuerint occulta. luc. xij. Qd̃ in tenebris dixi/ stis in lumine dicet̃. Dñus exemplum habe/ mus de dauid. q̃ tā ad ultimum q̃ homicidiū oculisime p̃petrauit cū berabee vxore ṽrie ⁊ ṽria. ⁊ statim postea misit dñs ad eū nat̃an/ dicēs. Tu fecisti abscondite. ego nō faciā ver/ bum istud in p̃spectu oīs isrl̃ ⁊ in p̃spectu so/ lis. ⁊ sic p̃ penā manifestā declarabo culpam tuā. Et sic p̃ penā manifestā detegit̃ q̃nq̃ pec/ cator. S̃z quodcumq̃ sit in p̃senti. saltem in iū/ dicio nō pōt latere. Uñ an. in suis meditatio/ nib⁹. latere est impossibile apparere intolles/ rabile. Sed dubitat an p̃ctā p̃ penitentia/ am p̃donata sint etiā in iudicio reuelanda. et

Alphabetum

XII

videt qd nō. qz qd tectū est videri nō potest. sed pctā p penitentia cōdonata sūt tecta. sicut dicit glo. super illud ps. Beati quoz remisse sunt iniquitates. &c. In oppositū est glo. super illud. i. cor. iiii. Manifestabit cōsilia cordiū glo. dicit qz gesta & cogitata bona & mala. tūc nota erūt omnibus. Itē beati. tractans illud idē verbū dicit. Cunctaqz cūctorz cunctis archana patebūt. Ad hoc cōcordat omis doct. sancte ecclesie. qz omnia tā bona qz mala nota erūt omnibus. Et rō est ad manifestā liberatiōis diuini iudicii declarandā. qz offensio maloz in bonis ē ad manifestatiōem diuine misericordie pī ipse. Sicut si rex misisset tibi centū lib. p vno obulo. nōne figrams esses narrates bñficiū regis omnibus amicis mis dicens eis. regiamini regi. p me in tāto te nebar & p tanto tibi remisit. Eodē autē mō p pctō mortali merebaris penā eternā. & re misit tibi. p pena tptali. qz nullā cōpōnōē ad penā eternā bz multo magis illud beneficiū debes velle manifestari. Offisio vero bonozū ad manifestatiōē iusticie vt videat qz nullū bonū manet iremuneratū. & cōuerſio in malis erit offisio maloz ad manifestatiōē diuine iusticie tunc pmiātiō. offisio bonoz ad manifestatiōē diuine misericordie pēntis & pmiātiōis. Beati offisio nec ceder in infamiā vel recidiā. sed ad grāz actionem in bonis. & ad dei glām saluandā & liberandā. Eū. ij. cor. v. Omis em nos manifestare oportet ante tribunal xpī. vt reddat vnicuiqz p pzia corpis p ut gessit. siue bonū siue malū. Ad arg. vdm. qz pctā dicunt tecta quo ad erubescētiā nō quo ad sciam. qstū ad pūitiōē. nō qstū ad cognitiōē. Eū ex q libet sancti gaudebit de liberatiōe ma a pctō magna materia gaudiū a beatis subtraheret. si ignorarent grām tibi factā. Et ergo deus sic pōt facere ignē apz proximi cōbustibili sine cōbustioē & suspēdere causalitates rez qū vult. Sic pōt facere notitiā pctōz mox in singulis. i. qd m idem scias sine erubescētiā & alij sine scandalo vel vimpetio.

Tertia pars in qua

ipsi iudeis declarauit suam passionē per eos in cruce inferendam dicens. Cū exaltauerit filij domini scz in cruce. vīsa glā mea. quā supple oīdam resurgendo. ascendendo. tunc

cognoscetis qz ego sū xps. i. messias vobis ex lege pmissus. tūc aliq ex vobis in me credet cognoscentes qz ego sū filij dei. quia meis modis nihil facio. sed sic vult me pē qui verax est sic facio. Moraliter in hac pte instrumur qualiter hō rōnem suā exaltare & eleuare vtz ad cognitiōem occultoz supnaturalium ab istis sensibilibz. Est nāq magna dīa inf hōy minime scientē & sapientem. & hōiem ignarū & ignorātem. qz sciens & intelligens puenienter & p pte dē hō. cū sibi ppetat p pte diffiniū nō hominis qz animal rōnale. i. animal qd vū rōne. ignorās autē & solū sensualiū vūes vt brutū nō dē p pte rōnale. sed sensitiū. qz solū sensibilibz vt alia irrōnabilia vītur & dē p pte brutū. qz caret rōne. vtz qz filius hominis ad hoc studere. vt & ipse exaltet ad rōē & sciat & intelligat. qz fm Egidij de roma in plogo suo sup elen. cor. ab bñana natura de generat qui scire & intelligere nō affectat. est em ignorātia mē cūctorz error. vt dē i. can. di. xxiij. c. ignorātia. Oportet g filium hominis ab ignorātia ad sciētiā & rōem exaltari vt cognoscat.

Paganorum vanitatem

Judeoz cecitatem

Christianoz veritatem. Dico nāq pzo pzoqz p slderare paganoz vanitatem. Illā vanitas cōtū p3 ex eo. qz nulla rōne. pbabili vel temptatiōe carnali peccauerunt pctō idolatrie. fz qz omnino euauerūt in sensibus suis. obscurati est cor insipiens cor. & idola coluerūt aliqz solem. lunā & alia sidera. aliqui ignē sic chaldei. Illā scij quibulda bñq. scolas. inueniuntur chaldei ignem adorantes. ad hoc etiā alios cohebāt p modū istū. obmiserūt quibulcūqz negantibz ignē & alij deū colentibus pūgnā. ita vt si deus cor ab aliqz vinceret eius culturā admitteret. si vero ignis qui fuit deus eoz alioz psumeret idola. ipsi ad ignē colendū se semp obligarent. Istō audito cano p i in egipto qui idoli belli coluerūt. deposuerunt de capite idoli sui coronā aureā. & sup caput suū qdā vas testē postulerūt. et illud multis foraminibus pforauerūt. & cū cetera obturauerūt. Venerūt igit chaldei ad illū idolū examinandū. posuerūt ignē & statim in foraminibus cetera liquefacta descendit aqua et ignem extinxit. & sic pualuerunt idola canopi cuiusdā ciuitatis egipti. & illi pmissi sunt tēni

Feria secunda

ceps idolis suis. Sic tali mō et multis variis
tanbus excecant deū rep. nō coluerūt. Unde
sap. xij. Clani sūt omēs homines in quib⁹ nō
subest scientia dei. et de his q̄ videntur bona
nō ponerūt intelligere eū qui est. neq; opib⁹
attendentes ascendentes agnouerūt q̄s esset
artifer. sed aut ignem. aut sp̄m. aut aerē. aut
giz stellaz. aut nimis aquā. aut solem. aut lu
nā. rectores orbis terraz deos putauerūt. in
quibus verbis sapiens rephendit famitatem
genlū philoſophoz. et eo q̄ nō coguerunt
deū eē mundi creatorem. Cū em̄ effect⁹ dedū
cāt in notitiā sue cāe. et ip̄i totaliter fuerūt oc
cupati ad inuestigandū cās rep. in hoc culpa
di sunt q̄ ad primā cām deuenire nō potuerūt

Sed qualiter est q̄ philoſophi ad cogno
ſcendū deū esse ſufficientes nō fuerūt cū nec
xp̄iani qui ſoli vni⁹ dei veri notitiā habent
ad hoc ſufficiāt. Ad hoc dixit boſgot. Eſt q̄
q̄ deū esse nō eſt p̄ aliā rōnem demonſtratū
bucufq; nec deū esse creatorē mundi. ſed qui
cunq; ad deū innocenter ſe bñt. et rōnem na
tūalem exerceant ſtudent. nec diuine gratie
obiect⁹ p̄bent de⁹ eis ſufficienter ſui cōcabit
notitiā. ſic q̄ eis ſufficiat ad ſalutem. Exēpla
de hoc habent⁹ cōſolatio cui miſus eſt pen⁹
de paulo cui miſus eſt ananias. qui ſic ſe di
ſpoſuerūt q̄ reueland⁹ et inſpirationē d̄ vno
deo meruerūt bñe. Et iō dōm q̄ ſit culpa ho
minis qui bz vſū rōnis. ſi nūq; eueniat q̄ no
tiā de deo habeat. ſaltem quāta eſt neceſſa
ria ad ſalutem. Dico ſecūdo q̄ oz p̄ rōem
pſiderare indeoz cecitauerūt. Nam pagani vel
gentiles lege nature viuentes fm̄ ſenſū ſanis
mirabiliter errauerūt idolatratum. Infelice⁹
tū iudei qui aliū exaltati. vt boies vtentes
rōne et lege diuina directi errauerūt. auertentes
ſe a vero deo et vni⁹ ad idolatratum et ficta
et ad opa manū ſuarū. Cū ſap. xij. Infelices
ſunt et inter mortuos eſt ſpes illoz qui appel
lauerūt deos opa manū hoīm aur⁹ et argen
tum et. Et merito dicunt infelices iudei
idolatre. q̄ vt meretricē dē. Tres infelices i
mundo dicim⁹ eſſe. Infelix qui pauca ſapit
ſpernitq; doceri. Infelix qui multa ſapit ſp̄
nitq; docere. Infelix qui recta docet opat⁹
q̄ inique. Et oib⁹ iſtis modis. iudei idola
tre infelices fuerunt. Primo quidē quia cū
pauca ſaperent de deo ſperuerūt deum p̄ illa
inueſtigare. et ſic ſe ſuos docere. Itē q̄ cū

Post Reminiscere

multa recta docerent de lege. legem tñ nō ſe
quebāt inique idola muta adorādo. Du
co tertio q̄ oz exaltati filiū hoīs p̄ rōnem ad
veritatē xp̄ianoz. Nō em̄ ſufficit xp̄iano ſta
re cū paganis in ſenſibilib⁹. nec cū iudeis i le
gib⁹. ſed oportet eū ſup ſenſus et leges i adol
ratione ſua exaltari. vt imaginē q̄s ip̄e venē
rat nō vt pulcr⁹. p̄cioculo. aureū vel argen
teū. et hmoī bonoret. ſed p̄ rōnem imaginata
et figurata cōſideret. ad queſtū bonorem re
ferat. Unde adoratio et bonoz qui cruci ex
hibet nō refert ad ip̄am crucē in ſe. ſz in paſ
ſionem in ip̄a ſignificatam cuius ip̄a ſignum
erit. a qua tota ſancitatem aſſumpſit que
ad modū adoratio imaginis. b. virginis. non
ad materiā illā. ſed ad figurā quā ſignat refer
tur fm̄ q̄ bonoz ſibi exhibitas ad ipſum qui
eſt ex ip̄a incarnat⁹ reducē. Sed em̄ iſtuz
modū iſta certamina ſcōz in p̄bent⁹ depicta
bonorāda ſunt quātū ad fortūdinem et zelū
victoris cor ad gliaz dei. et illa tōz eē intentio
adorantis. alias idolū vt pagan⁹ adoraret et
peccaret mortaliter. Sicut ecclia admit
tit adorandū imaginē cū tñ de⁹ hoc p̄bent⁹
at in lege. Exo. xx. in primo mādato di. Non
facies tibi imaginē vel ſculptā ſimiludinē. ſi q̄
p̄bibiūt eſt imaginē fieri. multo magis adol
rare. Dicit do. bonauen. in. iij. ſio ſup magi
ſtrū. di. iij. Qdō imaginū introductio in ecclē
ſia nō ſuit abſq; rōnabili cā ſedimo. p̄pter ri
ditatem ſimpliciū vt ſimplices qui nesciunt
ſcripturas legere. in buſimodi picturis tan
q̄ in ſcripturis aptius poſſint ſacta nē ſidei
legere. q̄ hmoī imagines ſūt ſe laicoz. vt i
cū de cō. di. iij. plati. Sedo. p̄pter tardi
tatem affectuū. et vt hoies qui nō excitant⁹ ad
deuotionem in his que p̄o nobis ip̄s geſſit
dū ip̄a aures percipiunt. ſaltem excitent⁹ dū ea
deni in figuris et picturis tanq̄ p̄ſentia. oculis
corporeis cernūt. plus em̄ excitat affectus nē
p̄ ea que videt. q̄ p̄ ea que audit. vñ orant⁹
Segnius iritant⁹ aīos diſmiſſa p̄ aures. q̄ q̄
oculis ſubiecta fidelibus. et que ip̄e ſibi tra
dit ſpectator. Tertio. p̄pter memorie labilita
tem. q̄ ea q̄ audiant ſolū facili⁹ obliuioni
tradunt⁹ q̄ ea q̄ vident⁹. iſtā frequēt⁹ verſi
cā illud in multis q̄s dē. q̄s intrat p̄ aurem
vnā exit per aliam. propterea nō eſt ip̄e preſto
q̄ bñſicia nobis p̄ſita ad mēoriaz reducāt p̄
verba. iō diſpenſatione dei ordinatum eſt. vt

imagines fierent precipue in ecclesijs. vt videntur
 eas recordent de beneficijs impensis. et sancti
 copopey et vitarum. Sed cuius consuetudine
 narrat damas. duo. Primum qd qda bisto. re-
 fert qd dñs nñ abagaro regi. qui p pictorē mī
 sit imaginem dñi figurare. qui ppter faciem ei
 choruscationem ipedit. vestimentū ppiū faci
 ei diuine supponens. in vestimento illo sui
 ipius imagine absterxisse. ita cupienti aba-
 garo misisse. Et itēz accepim? lucā euāg. de
 pmissis dñm et mēm ei? Et sic pz qd nō sunt
 adinuendos sed sūt diuine traditōes et apli
 ce sanctiōes. Ad arg. dñm. qd pbbitū fuit. p
 eo tpe in qd de? naturā diuinā nōdū assumptū
 tūc em de? cū oīno spūs eēt insignurabilis erat
 et iō ipm sic figurare. error erat et ipietas. vñ
 damas. qd de? ppter viscera misericōie sue faci
 ē hō. et cū hoibus puerat? est. miracula fec.
 passus est. crucifixus ē. hec ad memoriā hoī
 minū scripta sūt. et ad nrām doctrinā. qd vero
 nō omīs noscunt lēas. neqz lectioni vacat. pa-
 tres decreuerūt velut quosdā trāspōs ima-
 ginibus describere ad felicē memoriā. Sz
 cur nō adoram? hoīem qui repitāt imagines
 dei vel alias res videntes. vt lapides ligna q
 ducūt nos in deū prestigiū trinitatis. Dñm
 qd res nō adorāt rōe nobilitatis quā in se hz.
 sed rōne nobilitatis quā signat. Et si quedāz
 sunt q nos inducūt p imaginē vel prestigiū in
 deū. qd tñ principaliter nō sūt instituta ad hu-
 iusmōi repitāndes. sic imagines et picture iō
 talia nō adoram? Cum ergo exaltaueritis fū-
 lium hominis. per rōnez cognoscetis omnia.

Feria tertia post Reminiscere.

De p̄ cathedrā

moysi sederunt scribe et pharisei.

Dñs igit qd dixerit vobis facite.

fm vero opa eoz nolite facere. Matth. xxij
 Philosoph? dicit. vi. de alibis. qd cas-
 put est subtilioris et prioris sanguinis prece-
 teris mēbris vniuersis. Quā igit caput ex i-
 pulsione sanguinis egrotat cetera mēbra do-
 lent. Sic capita tā spūalia qz secularia qd hñt
 subditos regere. dñt eē priores et sanctiores
 vite et exemplaris. Cui? nō est. qd sicut caput
 modico impulsu alia mēbra perturbat. sic pla-
 tus suo malo exemplo multos trahit ad infe-
 ros. vi. xl. Si papa. Vñ gñā. in quodāz appa-
 ratu iuris. Alias nāqz in ordine vita sit abba

tis. vt in omni p cunctis subditis semp polle-
 at sanctitate. Talib? igit platis in verbis et
 factis et obediētijs. scādalosis aut vt sūt scri-
 be et pharisei in verbis tñ et nō factis. sic dñs
 dicit in verbis pmissis. Querit an subdi-
 ti teneant suis superioribus in oibus obedire.
 Dico sine arg. cū doctorib? qd vñtis et effi-
 cacia pcepti est. qd subditis dō necessitate obe-
 diat pcepto superioris vel plati. als peccat mor-
 taliter vt habet. xi. q. iij. si aut. Hoc aut intel-
 ligendū quod tñctiqz platus pcpit licitū f3
 deū et fm officiū qd principaliter d3 exercere
 circa correptionē et salutē animaz. Si autēz
 aliquid pcpit qd eēt p deū et salutem anime
 nullo mō esset obediendū. Et vt dicit. v
 et extra de ma. i. obe. cū in ecclesijs. Sed i
 te deo magis oportet qz hoibus. Exemplum
 hui? habem? i. mach. ij. vbi d3 qd antiochus
 rex misit libros p nuncios in bidm. et in omīs
 ciuitates iude. vt sequerentur leges gentium et
 pbbiterent olocaustia et sacrificia fieri in tēplo
 dei. et pbbiterent celebrare sabbatū et dies so-
 lemnēs et coīnquinari sancta. et scm psm isrl
 et iussit edificare aras et templa et idola et coīn-
 quinari animas eoz in omnib? inūdijs. et q
 cūqz nō facerent mortē. In quib? tamē
 maratbas obedire noluit dicens. Et si omīs
 gentes obedirēt regi antiocho vt discedat vñs
 quisqz a seruīte legis psm suoz. et assentiāt
 mandatis ei? ego et filij mei et fices obediem?
 legi psm nrōz. Silt et sancti fecerūt qui aīqz
 pceptis principū obediēnt adorādo idola.
 mortem sustinuerūt. Sic qñ plar? pcpit hoc
 qd est p salutē animaz et p deū. sic frequēter
 fit. subdit? nō d3 obedire iñho pon? mortem
 eligere qm in illo obedire. Illicita em nō obli-
 gāt. vt habet insiti. de ma. prin. C. illud dñs ibi
 illud quoz obligatorij non est qd p bonos
 mores est. et g vt dñ. l. reg. xij. Ad pceptum
 saul senū eius noluerūt occidere. lxxv. facer
 dotes in nobe. que erat ciuitas sacerdotū. qz
 in hoc nō habuerūt rōnabilem cām occidēdi

Sed qd est cā rōnabilis. vt aliquis excuset
 ab obediētiā pōt dici vt habet extra de re-
 scriptis si qñ. ppter capitales inimicitias pau-
 pratez. infirmūtez. debilitatē. vel qd sine cā-
 dalo. vel magno dāno. vel incōmodo exequi
 nō pōt qd inūgī. si subdit? habet hñmōi cām
 nō obediendi. cā tñ significare et exponere d3
 bñlīter superiorē pcpienti si pōt. si autēz pōt

psumere dicitur de prelati vel superiori rōnali et pio. qd nō intendat ei autare irōnabiliter ad obediendū. Quātū ad psecundū et expōsitionem euangelij. Sicut veri ecclia pminādo pbbuit inferni transitū. sic hodie ponit viā equitatē q gradū i celū. Et sit tres ptes In prima traciatur de bono iusticie et equitas vt secuemur in principio.

In secunda manifestatur periculum vanitas vt vitemur. ibi omnia opera fuorum.

In tertia cōmendat plantarum humilitatis vt regnum lucretur. ibi vos autem. rē.

Quantum ad primā

partē circa lēam est sciendū q a tpe moisi de voluntate et ordinatiōe dei fuerit cōstituti lex senes etate. more. et scia pfecti. qui cum moise habuerit regimē et curā ppli. et moises super eos. ita q in vniuerso erat. lxi. qui dicebat iudices ordinari et ad ipsos fiebat pcurus in dubijs et arduis cās. nec aliquid tractabatur sine eis. quoz determinatio p lege habebat quā transgredi nemo audebat. De quibz dē nu. xi. Transfacis igitur tēpibus iudices isti p mortē moisi remissa equate et inualecente in iustitia et avaritia sedentes super cathedras. i. auctoritate iudicandi et docendi pplm multa pceperunt. ipi aut nō fecerūt. Et nō dicū scilicet et pbarile. qz videbant in ppo magis piti et iusti. qui tū erat ipiāssimi et iniustissimi. Cū igitur bñ docerent et male vixerēt. dixit iesus.

Omnia q dixerint vobis facite. rē. Alio raliūter est notandū q sicut in veteri lege habebant ordinari iudices sic etiam in noua lege sūt iudices tā in rām spīali qz seculari. q habēt in sanctitate et iustitia sanctā et imaculatā iustitiā exercere. Est em de iustitia sic de quo dā lapide dicitur isaias. de quo dicitur la pidarij. c. iij. qz bz illas cōditiōes. Qd si mū de raste gerat facit portantiē mti. potentē et sanū. Et ex hoc nō exercet virtutem suā nisi includat argento. Et si gestās dat falsū iudicij pdit oīno suā virtutē. Sic etiā iustitiam hūit facit mti et sanū et fortē. puerb. xij. Nō cōtrahit iustū quicquid ei accident. Si aut ille qui debet ea pōne portare fecerit falsū iudiciū statim pdit meritū suū et acquirit mortē et vānatiōem ezech. xviij. Si iustus auertit se a iustitia sua in puaricatiōe qua puaricatus est. et in pētis suis moriet. Cū augu. et

all. xi. q. iij. Quicūqz aut p sanguinitate aut amicitia vel hostili odio vel inimicitia in iudicādo ducit. puerit iudiciū xpi qui est iustitia et fructū ipius venit in amaritudinē vānatiōis. Qui igitur voluit mortē fugere eternā et vitā eternā secure possidere dñt habere Equalitatem in iudicando.

Pietatē in corrigendo.

Recūdinem in docendo. Debēt nāqz pmo iudices hē equalitatem in iudicādo. qd nō amore carnaliū amicor. vel fauore tribuentium. vel timore potentū iustitiā puerant. Nā bis quāmor modis fm greg. iudiciū puerit. Primo timore dñi mem alicui pntis vicitate loqui pmissim. Cupiditate dñi premio alicui aim corripim. Odio dñi p quemlibz aduersariū molimur. Timore dñi amico vel p pinguo ptingim pte. Nā sicut sol equaliter stat in medio planetar. et suū lumen equaliter diffundit inter eos. sic etiā iudex dñi esse media psona inter reū et actorē. amicū vel inimicū. puū et magnū. paupem et diuitē. inf quas equaliter dñi diuidit lumen veritatis et iustitie. Deu. i. Siue ciues sit siue pegrin. nūla erit distantia psonar ita magnū iudicabis vt puum. Figura bñis habemus deu. xviij. vbi dē q dñs pcepit. Qd si aliquis leuitate nerit ad mimistrādū in templo de aliqua lorinqua ciuitate. alij qui prius ibi erāt. dñt cū recipe ad eādē portuē. B est equalē iustitiā ei facere cū ceteris. Sic vere ad huc debet esse q iustitia equaliter extraneis et intraneis paupibz et diuinis caritative diffundere. Sed vt p. d. b. d. l. oppositū sit cōtr. mō item iudices nullā virtutē iusticie exercēt nisi instar iaspidis innoluant auro vel argento. Quātūcūqz em cā paupis sit clara nō expeditur nec absoluit in curijs dñoz. nisi manus pcurator et iudiciū argento inungat. Unde greg. vt bñ in cā. xi. q. iij. Qui recte inquit. iudicat et pmiū remuneratiōis expectat. fraudem in deū pperat. qz iustitiā quā gratis imputat debuit acceptiōe pecunie vndidit. Nā vt habet. C. de pena iudicis qui male iudicat. l. i. qz in quacūqz cā siue publica siue priuata. siue fiscalis. cuiusqz data fuerit pecunia vel iudici vel pcuratori. siue aduocato. qz is dedit siue sit actor siue reus. qz amittit actiōnem. i. ius psequendi in iudicio. qd sibi debet. Et iudex fm hosti. et ray. qui tulit iniquā

finiam malo dolo scienter. puta si hoc facit tu/
more. amore. odio. sine cupiditate. sine ali/
qua alia cā. tenet leſo ad oē intereſſe. i. ſanſſa
cere de omni dāno accepto. niſi iſte a q̄ corru/
p̄t ē. et p̄ quo tūc ſi n̄ iuſſa poſſit indu/
ci ad integritatē reſtitutionē. Et ei p̄ter reſtitutio/
nē debet imponi grauis p̄nia. Cū Immo. in
nouel. de ſen. 1. re. iudi. Cū eterni. Si iudex
eccliaſticus ordinat vel delegat p̄ ſcienti/
am in grauamē p̄is alteri in iudicio quicq̄
fecit p̄ gram vel p̄ ſordes ab executione offi/
ci p̄ annū nouerit ſe ſuſpenſū ad extirpandōz
lras p̄i quā leſerit. nihilomin⁹ p̄dēnand⁹. Et
ſi durate diſpenſand⁹ ingerit ſe diuinis iur/
gularis eſt. et cum eo ſolus papa diſpenſat.

B Secūdo iudex debet h̄re iuſtitiā in corrigē/
do. vt ſc̄z pie et caritative corrigat. ſc̄z q̄ nō ſit
nimis ſeuerus nec nimis uirtoſus. h̄z vt dē
xlv. di. Sunt nūq̄. Cū ſi cū reliquo miſce/
at et tēpet. vt cōmūacib⁹ in p̄cis ſeueritatez
penitentibus uero benignitate oſndat. Nam
firmamentū ſi naturalis eſt celeritimi mot⁹
et uelociſſimi. ſed ei adiuncti ſunt. vij. orbes.
vij. planetaz. ſc̄z motus et diuerſi. qd̄ vt q̄z
recte. puſſi ēa natura vt p̄ietas motus pla/
netaz motū firmamenti capet et temperat. q̄
ſi nō faceret. tantus eſſet firmamenti impetus
q̄ totū mūdi machinā inſtāmaret. Sic h̄m̄
iudices et rectores cū ſint vt cōiter ad uindictā
etiā et iracundiā p̄cipites et ueloces. ip̄i tñ ſecūz
h̄re debēt pietatē et manſuetudinē quoz mo/
tu p̄io eoz impetus tempet. Cū narrat ſe/
neca in li. de clemētia. de quodā q̄ multum
ſtudit ad hoſtes deſtruendū. et dū nō poſſz
quendā uincere cōſuluit uxorem. q̄ dixit ei.
ſac vt medici. q̄ ubi uſitata remedia nō p̄ſūt
temptat p̄ia. Sic ſi crudelitate nihil ad uic/
fecit. tempta nūc clemētia. et ignoſce illi.
qd̄ et factū ē. a hoſtis pacifica eſt. Sic ſup̄/
iores et iudices ſubditos corrigere debēt i mi/
ſericordia et clemētia. qz vt dē. xxi. q. vij.
alligant. Cū ſus redit tō in extremo iudicio
de miſericordia q̄ de crudelitate. legiſt beſt.
xij. qz vt maximus arthaberſes ab india vſ/
qz eritopiā centū. et xxiij. cū uacibus et p̄m̄
cipibus puincias ſubingauerat. qui. ſ. noluit
abuti magnitudine ſue potentie. ſed clemē/
tia et lenitate gubernare. ſic quilibet p̄m̄ioz
eſſe debet ad miſerendū q̄ ad puniendū.

C Tercio iuſtina d̄z b̄e rectitudinem in do

cendo. Debent eſſi ſubditos docere ueritatē/
tis cognitiōem. vt ſciant neceſſaria ad ſalutēz
orare et ieiunare. et hoc q̄ ad ſp̄iales. Secula/
res uero ſtantiā et ordinatiōes que ſūt ad uel/
honorem et morem hoīm iponere. ſicut ſunt
p̄bibiōes. lndi. blaſphēmie. adulteri et hui/
uſmodi et in eūdem exemplariter eis p̄cedē/
re. qz ſm̄ ſc̄m̄ enā gēliū. Qui fecerit et docue/
rit hic magn⁹ uocabit in regno celoꝝ. Et vt
p̄b̄ dolor ſup̄iores qui debent eſſe alioꝝ re/
ctores ſunt ſubditis inſipientiores imponūt
eſſi ſubdiſ onera impoſtabilia et digito. i. mini/
mo conatu. nolunt ea mouere. et hic frequent/
faciunt ſubditos deſperare. Exemplo came/
li uel azini qui ſi plus debito grauāt et onera/
tur. ſolet totū reſſicere. ſic enā ſi iſta immo/
derate afflictī in oneribus et opib⁹ egiptioꝝ
in impatiētiāz opabant. et tandem a dño li/
berati totū reſſiciebāt. Cro. i. Quare dē de il/
lis ſup̄ioribus luc. xi. Oneraſis hoīes oneri/
bus q̄ portare nō p̄ſūt. Debent eſſi ſup̄iores
facere more uctoꝝ. qui dū etiā man⁹ padu/
torio ad bigā uel quadrigā apponunt. equi u/
alie beſtie magis uoluntarij ſunt ad trahendū
de palude. Cū legiſ in uſuſpaz. q̄ quidam
abbas fuit qui ſub ſe quinq̄ milia monachos
tū habuit. hic queſiuit a quodā uiro ſapiē/
te quid deberet facere vt om̄s ſalui fierent.
Reſpondit ſibi ille. Quicquid uis vt alij fa/
ciant primo fac. Nam ieſus quicquid docuit
ei ope etiā impleuit. quare dicit de eo. qz ce/
pit facere et docere. Actum. i.

Secūda pars in qua

manifeſtat p̄culū uanitat̄s ibi oīa opa. Nā
uelle uideri in bonis. p̄pter gl̄iaz dei eſt meri/
torij h̄z p̄p̄ia gl̄ia ē dānoſi. Et p̄bei q̄
vt uiderent ab hoib⁹ iuſti et x̄tuoſi. qd̄ tñ ſi
fuerit dilatabat philateria ſua. philateria ſm̄
biero. erat qdā carte i q̄b⁹ ſcribebat decalog⁹
mādatoꝝ et p̄banſei ponebāt illas cartas et ca/
pite i modū corone p̄ qd̄ ſignificare uolebāt
q̄ legem dei haberent ſemp in memoria et ſi
deut. vi. p̄banſei igit vt uiderent p̄ ceteris
religioſi et deuoti. plenius ſeruātes legēz ſibi
philateria magis lata et groſſiori l̄ta faciebāt
vt magis apparerent et lic ea dilatabāt male
intelligentes illud deut. vi. Qd̄ illa poſtāda
erat i manu nō carnis ſed opis et inter oculos

nō corpis. sed cordis p iugē meditationē xp̄s
ait ostēdit eorū sup̄biam ⁊ ambitiōem in tab?
Primo quō rōne sup̄bie querebant primos
accubiti? .i. priora loca mense. vt in cōiūtijs
ppter meliora fercula ⁊ maiorē honorē. Sed
cūdo in sinagogis ⁊ locis sacris vbi cōueniet
bar p̄pls ad audiendū legē. ibi cardēdras pri
mas. i. sedes digniores. vt apparerēt princi
pales ⁊ p̄cipui. ⁊ vt prias oblatiōes recipient
ppter auariciā. Tercio in foro. i. in loco patē
ti prias salutariōes cupiebāt ⁊ sic voluerūt
ab hoibz saluari ⁊ vocari rabbi. i. m̄gri. vñ
cū. volunt vocari sed nō eē. nomē appetunt ⁊
effectū negligunt. Sed nota qd dignū ē ⁊ cō
gruū vt sup̄ioribz ⁊ lēatis ⁊ religiosis venerē
tia exhibeat. sed illa non sibi sed deo offerre
dūt cū gratiā deī. qd si nō fecerint pbarisei
⁊ ambinosi dicunt qd suis meritis attribuūt

D Quod solū grā dei acceperūt. Moralit̄ eno.
qd hodie multi habent siles pbarisei sup̄bi
glantēs de donis dātis ex grā. quasi ex meri
tis suis nō attendentes quā dāmelā ⁊ t̄res
nerentiā deo faciunt oīa ex grā tribuenti. Nā
ex hoc ppter sup̄biā nabuch. in bestia est mu
tā. ⁊ r̄vñ. q. iij. m̄tor. i. in alienarōez sen
sus. Sic enī rosa hīs bonū odorē ⁊ pulchrū
colorē. exposita fumo sulphuris p̄dit odorē
⁊ pulchritudinē. ⁊ pira vel poma cadunt de ar
boribus. sic donū dātū boi qd exponit hīs
ne laudi. vilesit ⁊ amittit virtutē ⁊ mercedē
⁊ cadit a dilectione dei. Cū fulgenti⁹ ad theo
dōz senatore. Detestabilē ē cordis hīani su
p̄bia qua facit bō qd deus in hoibz dānat
Sed illa detestabilior. qua sibi tribuit bō qd
de hoibz donat. Dānabilis ē qui substan
sia seculi male vñ ē dānabilior qui sp̄ali⁹
donis sup̄b⁹ efficit. Sunt enim sp̄ali⁹ tria
zona de quibus gloriatur.

Quidā in alta potentia.

Quidam in profunda sapientia

Quidā in exteriori apparenia. Primo nan/
qz tē. bi subijciūt sibi incōpabiles thesauros
hoies ⁊ iumenta. castra ⁊ villas. sic arfaxat rex
medoz. de quo dē iudith. i. Qui sibi multas
subingauerat gentes ⁊ edificauit sibi ciuita
tes potentissimas in potentia exercit⁹ sui. ⁊ in
glia quadrigarū suarū. Sed attende quō do/
mū suā fundauerat in barena. i. sup̄ ventum
posuit suā potētā. qd nō sustinet sup̄ se posita.
h̄ oīa talia sūt inuolu. Sedē nabuch. ēi bel

lo deuict⁹ glām sū p̄dens ⁊ regnum. Ubi g
nūc est potentia celsaris q̄ prim⁹ ⁊ sol⁹ imp̄uz
obtinuit a q̄ omīs impatores notati sunt celsa
res romani quē filis nō gladijs occiderunt.
Ubi nūc est vanā potentia neronis qui fuga
gatus a romanis fuisse venibus aciens. qd se
ipm p̄ ventrē trāsdidit. Ubi nūc est illa āpla
alexandri magna potētia. qui sibi totū orbē
subiecit. ⁊. xiiij. annis regnauit. ⁊ vltimo a spe
cialissimo amico intorcatu veneno interit.
Valde gloriose leo incedit. sed dū suā vanam
potētā nō aduenit sepe in foueant. ⁊ qua
exte nō p̄t et. collū catenis submitit. Er
go in potentia illa nullo mō est glāndū. h̄ sp
de cau est timendū. qd quāto stat⁹ est altior tā
to casus piculiosior ⁊ p̄fundior. Ubi biere. i.
Nō gl̄et fortis in fornidine sua. Sed gl̄ide
rās nimis ter. qd cū loqueret m̄rio rigore. et
potētia imp̄i sui. sedile suum in littore maris
statui iussit. ⁊ alloq̄mari ait. Im̄pō n̄bne
ascendas terrā meā. nec vestes vel mēbra do
mini tui ⁊ donatores madescere plūmas. P̄
bilomin⁹ mare ascendit terrā ⁊ pedes ei⁹ ma
defecit qd facto resiliens de sedili ait. Sciant
omīs habitatores terre ⁊ orbis. vanū ⁊ frivo
lū esse regnū ⁊ regū potētā. nec regis nomie
quēpiā dignū. p̄ter cū cuius nutu celū ⁊ ter
ra ⁊ mare obediunt. Et deponēs coronā auri
reā de capite. iposuit imaginē saluatoris dei.
dicēs. Tana est potentia mū regnū dñe. Nec
vñqz p̄ capiti suo reposuit. cū tñ rex eēt noz/
māne vaciet anglic. Sed quidā glānt in
sua scia ⁊ prudentia. qd tñ nō ē sua. qd ab alio
scia deo accepta. Eccl. i. Dis sapia a domio
deo est. h̄ vere famitas magna ē ⁊ rōm prium
glām h̄e de dono alteri dantis. Sicut qui
glānt de munia p̄ p̄cio ad diē accommodata.
vñ ap̄ls. i. ad cor. iij. qd bēs qd nō accepisti
si at accepisti. qd glānt quasi nō accepis. Nā
cogita vbi mō sit sapia omnū p̄deceffoz vbi
mō est sapia socratis. qd princeps p̄boz fuit.
nōne cap⁹ est ⁊ dānat ⁊ veneno interit.

Seneca magn⁹ p̄bs ⁊ m̄gri neronis qui b
mun⁹ ab ipatore p̄petrauit qd sibi moriē elegit
⁊ balneo min⁹ interit. Nā scia aristidis per
totū mūdi orbē laudat ⁊ p̄dicat. cū in more
miserabilis fuit. Nā vt recitat greg. nazāren⁹
Cum aristides in grecia apud nigrāpōtē sta
ret ⁊ fluxū ⁊ refluxū maris quasi in eodē loco
cōsideraret. cū cām quereus nec inueniens

er indignatioe aq̄ dicit. qz nō possū cape te.
capias me. 7 sic te p̄cipians submersus est.
Ergo hec sapia que tā malū finē adducit nō
est curāda b̄ere. it. nō gl̄iet sapiēs in sapiēs
na sua. Accidit p̄sūm q̄ quidā mḡ p̄ mor
tē suā apparuit discipulo suo indur? cappa de
pgameno minūsumis l̄is tota plena. q̄ q̄s
tus est a discipulo. quid hoc miraculū desi
gnaret. maḡ t̄ndit. q̄libet h̄az l̄arum plus
me grauat q̄ si tuncin sancti germani sup̄ col
lū meū portatē. q̄ l̄e sūt s̄ophūmata 7 curios
sitates in quibus dies meos consumpsi. nec
possū tibi verbis exprimere quāto ardore cru
tior sub hac cappa. ita q̄ p̄ vnā guttā sudoris
mei possū aliquāliter nonficare. Cūqz disci
pulus manū extendet. vt sudoris guttā ac
cipet manus eius p̄forata ē a gutta feruenti.
Nō ille scholas loice derelinquēs. ad ordi
nē cōfisciensū transiuit dicens hunc ver
sum. Inquo coarctans. cras coruis. vana
qz vana. Ad loicam p̄go. q̄ mortis nō timet
g. i. p̄dicationē. B̄eat? b̄erū. enām aliq̄n schō
las p̄sūm ingressus. scholares aliq̄s dño lu
cratus p̄sūm p̄sūm p̄sūm p̄sūm p̄sūm p̄sūm
disputationē senel rogatus a ma
gistro vt aliquid dēterminaret. Qui licz
in scholis nunq̄ silogismū audiuisset. R̄ndit
Audite qualiter dñs 7 vos argumentabimur
īpe quidē p̄ponit vobis legem. p̄ maiori. assu
mit transgressionē. p̄ minore. 7 cōcludet penā
eterna. hoc mō argumentando. lex quā dedit
tibi deus dicit. tu peccabis. tu aut̄ huius pre
cepti p̄uicator exisistis. peccas. igit̄ damna
beris. Hec p̄clusio est valde miserabilis. de
qua ezech. viij. Fac cōdusionē. qz terra plena
est iudicio sanguinū 7 ciuitas plena est iniqui
tate. Ecce q̄ sūta 7 piculosa est sapia 7 scia
huius mundi. 7 ergo derelinquenda. 7 sapia
vera q̄ est te eternū q̄ sūsit in denotōe cor
dis est amplectenda. Gl̄ia. b. scan. in regla lo
quū f̄ratrīb? suis dicens Qd̄ f̄res nesciētes
l̄as nō curarent l̄as dīfere. sed attendāt qz
sup̄ oīa desiderare debēt b̄e sp̄m dñi 7 san
ctā eius op̄atōē. Tercio quidā gl̄iam
in exteriori apparentia. i. nobilitatis claritate
vestiū pulcritudine. 7 carnis venustate. De
quib? osee. iij. Gloria cor̄ ap̄m 7 concepim.
sed vīnā recordarent q̄ ab vno deo sumus
ab vno p̄re. vno mō p̄cipimur. vno mō i ma
terno p̄terito nutrimur. 7 cōsiliū mō moriemur
7 repeliemur. q̄ nāqz testa mortuor̄ glorioſi

or. q̄ pulcritior. q̄ sapientior. Om̄s in vñū sūt
vīnes 7 paup̄. Que ergo est nobilitas nostra
nihil aliud nisi quedā boīs fama. Nōne vide
mus boīes vīnes vitari. 7 postea nobilitari 7
militēs fieri. Saul boīes. 7 dauid oues cū
stodiebāt. postea ad reges electi sunt. Nā sūm
philosophū nihil aliud q̄ vīnes animi nobi
litar boīem. quare dē in ecce. lvi. dī. nunq̄
in glo. 7 rex. virtus nobilitat aīam. virtute re
mota migrat in exiliū nobilitatis honor. Nā
qui nat? ex penib?. p̄sūm alienis a virtutib?
dñi tū īpe sūt bon? melior est. q̄ ille qui natus
est de bonis penibus dñi tū īpe sit malus. b̄e
vbi supra. J̄re quidā etiā gl̄iant de pulcritu
dine cor̄is 7 vestim̄ eccl. xi. Nē gl̄ietis in ve
stim̄ vñqz. Quia sūm b̄erū. Qui gl̄iat de ve
ste sūis est furi glorioſus de capitulo. qz pro
pter peccatū ade introduct? est vestim̄ vñus
quis etiā latrone nō approbaret gl̄iantem de
signo p̄ latrocinio in fronte infixo Item q̄
dam in criminibus. forte calue furi scabie. q̄ sic cri
minibus cupiunt apparere. nōne absalū per ca
pillos capitis suspensus interit. in quib? ma
xime gl̄iabat. ij. reg. xviij. Gl̄iū quedā mēsa
vīnes 7 pulcra nimis. p̄pter eius ornatū mul
tū visitabat. que nulla turpia audire volens.
omnibus honeste t̄ndebat. Gl̄ia cū est. vt
quocunqz iter demonē horribilē vidit sequē
tem se. ad quā vīsonē tremefacta sacerdoti
pure cōfessa est. aqua benedicta crebro asper
gens nec liberata a toto. sed licet ad tps eam
dimiserit que venit ad quedā heremitā. que
oratione fusa. pro ea ante altare diuinitis il
lustrat? per reuelationem aī mulieri. Sicut
mon amplius ad te venerit dicas ei. Q̄ quic
quid in me habes 7 inuenis de mō tolle 7 am
plius nō sequaris. Qd̄ cum dixisset apparen
ti demoni statim demon cū furia manū acci
piens capillos cū tota cute capitis. 7 oī orna
m̄ extraxit. 7 eam quasi semimortuā reliquit
Etiam legitur de quodam philosopho. qui
cum mulierem theatralē conficeret fleuit
7 requisit? quare ploraret dixit ploro huius
anime perditionem. 7 ego non fatago tan
tum placere deo. sicut illa populo. 7c.

Tertia pars in qua in

struimur in nobis plantare humilitatem. cū
dicit. vos autem nolite. q. d. vos affectat? ab

hominibz vocari magistri ex supbia et elatice
quasi p ceteris sint principaliores. qz tñ vn?
talit principalis mgt ē. i. de qui pōt inten?
intellectū illuminare. et spēm intelligibile. et
sciam infundere. Idē em docet p aliqua ex
teriora signa ex quibus formant in anima fā
tasmata. a quibus intellectus agens abstrahit
spēm intelligibile. De aut qui est verus do
ctor mente interius illuminat. et veritate osē
dit et imprimat. Et seqñt xps dissuadet extol
lentiā in p̄sido. qz ex p̄sione nemo extol
li dō. dicens. Omis vōs frēs estis. et per p̄s
ynus nō dō extolli sup alter p ambitionem.
Qui em maior vult esse scq apud deum
ille erit v̄ minister. i. paratus ad oia officia et
ministeria hūilitatis fm cōcedentiā sui status
Ad hāc etiā hūilitatē inducit timore delecti
onis future glie dicens. Qui se exaltat scq su
pbe humiliabit. i. reiciet a glia eterna. h q
virtuose se hūiliat in glia exaltabit. No
raliter est notā dñ q lectōis quā mgt frequē
ter reperit. discipulus cū. et pfundus in corpo
rat. sic clau⁹ qui frequē malleo pcutit. affe
rit pfundius infirmit. Et actū em multotiens
iterato fit habit⁹. ij. etbi. Sic dñs nē et mgt
iustus xps volens virtutē hūilitatis cordibus
nris pfundē insigere. lectionē hūilitatis fre
quenter replicauit. et vt dī in cas. vi. xij. to
min⁹ verbis et factis exēpli dedit hūilitatis.

I

Recitat nancqz bec p̄positio ter in euange
lio. i. hic et Luc. xij. et Luc. xviij. Ad inueni
dū qz quilibet volens exaltari ad eternā beati
tudinē qz necessario habet triplē hāc virtutē
In corde de p̄ssam meditationem.

In ore per discretam locutionem.

In ope p̄sincerā opationē. Primo debem⁹
hēre hūilitatez in corde. qz p illā anima dispo
nit ad diuinā irradiationē. Sic p̄stat ad sen
sum qz q̄to vallis pfundior tanto in ipsa fit
et circa ipsam maior radi⁹ aggregatio corpo
rū celestīū. ppter qd etiā sequit maior locuti
o fioz et fructū. Sic etiā in moribus est
vt qz hūilitas facit bolem suū infimū. iō ma
ximā acquirit diuin⁹ radi⁹ influentiā. sed
vbi radi⁹ influentiū vniunt. maximū incendi
um diuin⁹ grā generat. Ergo vera humi
litas dñ in obsequiū xpi ipendit intellectum
capit. et ipm ad diuinū lumē et incendium
p̄parat. p̄par. xi. Vbi hūilitas ibi et sapia. Et
p̄ticolome⁹ inter sapientes p̄bos dixit. Ille ē

sapientior qz etiā ē hūilior. Quare boetius re
fert de p̄lo. philosophie. Ad olim p̄suetum
fuit anqz iuuenes ponerent ad scholas exami
nabant in virtutibus. et marie in hūilitate et
patientia. Itā anteqz introducerent ad veras
scholas. plures porte fuerūt quas opuit eos
trāsire. in quaz qualibet fuit philosoph⁹ vn⁹
examinator posit⁹. Et cōgit vt quidā iuuenis
introduceret. qui omnia examina p̄transiit
vscqz ad vltimā portā. in qua acutissime exa
tams in hūilitate et patia. et cum iam ad veras
scholas introduci deberet. eleuatis in corde
qz in omibz laudabiliter p̄māsit. sub tali for
ma q̄sui ab introductore. Dgē nōne humi
lis et patiens fui. Tunc cū mgt statim expulit
et portā clausit dices. Si tancussēs et nullam
cōplacentiā in corde de factis mīs habuissēs.
p̄bos fuissēs. q. d. in verbis mīs offēdis qz sup
bus es et nō hūilis corde. iō nō es dign⁹ igre
di scholas philosoph⁹ exaltari et mgtari. sic
volens ingredi beatitudinē et gloriā exaltari
et lumine sup̄naturalis grē et glie illustrari. dō
esse hūilis corde et de nullo gliari. Sic de be.
p̄te nro francisco legitur. qz ip̄ dixit se latone
viliorē et interrogat⁹ quare m̄dit. qz si de la
troni fecisset tātā grām. forte plus ea labora
ret qz ego. qm fm grām mibi cōcessā nō labo
ro. et iō reputo me viliorē. Vbi hūilitas est
fufusius recognitiō qua bō sibi ip̄i vilescit. et
frater egidius. Siquē ēet facitior bō mundi
et putaret se viliorē de mundo. in hoc esset ve
ra hūilitas. Secōdo dō bō hēre hūilitatez in
ore p discretā locutionē. Itā p illā hūilitatē
in ore. anima purgat a vitis et virtutibz de
corat. Sicut em cant⁹ parua aūculaz dul
cis est valde et delectabilis ad audiendum.
Sic verba hūiliū debēt esse suauia et dulcia
vt nullū cōtēnt vel puocent ad irā. Solia
em verba et dulcia dura pacificāt. et pacem et
trāquillitatē pcurant et cōseruant. p̄par. xv.
Solis rāso frangit irā. Figurā huius ha
bemus iudith. xij. vbi habet qz iudith hūili
ter alloqūdo p̄m iugulaui holosem potē
tissimū. Vbi etiā hūiliter loquēs affuero.
amā sup̄bissimū in cruce suspendit. best. vij.
Sic hūilibus verbis potest quis fortissimos
vincere et pacificare virtutes cumulare. et dī
abolum expellere. Tertio debet homo hēre
hūilitatē i ope quā alia multi fornicat et co
lorat. qz sic in actus viciosos plus superbia

vituperatur ⁊ animam debilitat ⁊ prostermit
sicut pz in primo angelo ⁊ primo boie. Sic
inter act⁹ virtuosos vera hūilitas aiam robo
rat ⁊ eleuat plus. Est em̄ fundamētū oim vit
tutū ⁊ in qua om̄s alie virtutes hñt fidari et
pseruari. qz fm̄ greg. Qui sine hūilitate viri
miles p̄tegrat. ē quasi qui pulueres in vento
portat. Debet em̄ vere hūilis se subdere non
solū supiorib⁹ equalib⁹. sed enā inferioribus
eccl. iij. Quāto maior es hūilia te in oib⁹
sic arbor secunda q̄stomāgis habundat frui
cibus. tanto inclinat se ad terrā pfundius.
Ereplū habem⁹ in speculo vere hūilitatis in
b. p̄e nro. f. francisci. De q̄ scribit to. bona
uen. cardinalis ⁊ doc. deuot⁹. c. de hūilitate
eius legēda vi. Sane vt p̄fecte humilitatis
oem̄ implet sciam. seipm̄ adeo studuit nō so
lum supiorib⁹. sed enā inferiorib⁹ subdere. qz
⁊ socio iūneris quīs simplici obediētia p̄
mittere solit⁹ erat. vt nō tanq̄ plat⁹ ex aucto
ritate p̄cipet. sed tanq̄ ministr⁹ ⁊ seruus etiā
subdūis ex humilitate p̄cipet. Sed vide
m⁹ qz bō nō debeat se oib⁹ p humilitatem
subdicere. qz hūilitas p̄cipue p̄sistit in subie
ctione boīs ad deū. sed illud qd̄ debet deo nō
ē boi exhibendū. vt pz in oib⁹ actib⁹ latrē.
q̄ bō p hūilitatē non d̄ se homini subdicere.
Ite nullus d̄ facere id qd̄ vergat in detrimē
tū salutis alteri. sed si aliq̄s p hūilitatē se al
teri subijciat. hoc q̄q̄z v̄geret in detrimē
tū illi? cui se subijciat. qui ex hoc sup̄biat vel
p̄tēneret. Cū aug. dicit in regula. Nediū nū
mū seruat hūilitas. regendi frangat aucto
ritas. q̄ nō d̄ se p hūilitatē oimib⁹ subdicere
Cōn p̄bil. ij. In hūilitate supiores libitūce
arbitrātes. Nūdit. s. tho. in scōa scōe. q. d̄x
Qd̄ in boie duo p̄it p̄siderari. f. id qd̄ ē dei
⁊ id qd̄ est boīs. boīs autē est q̄cquid p̄tinet
ad defectū. s. qd̄ ē q̄qd̄ p̄tinet ad salutē ⁊ p
fectiōem fm̄ illd̄ olee. xij. q̄d̄ditio ma⁹ ex te
ist⁹. ex metimō auxiliū mū. Hūilitas autē sic
dictū est. p̄p̄ie respicit reuerentiā qua bō deo
subijciat. Et iō quib⁹ bō fm̄ id qd̄ suū est.
d̄ se culibet. primo subdicere. quāti autē ad
id qd̄ est dei in seipso nō requirit hūilitas vt
aliquis id qd̄ est dei in seipso subijciat ei. qd̄
apparet esse dei altero. Nā ille qui dona dei
p̄cipit cogit se b̄te ea. fm̄ illud. i. cor. ij
vt sciam⁹ q̄ a deo donata sunt nobis. Et ideo
abq̄s p̄iudicio hūilitas p̄it dona q̄ ip̄i acce

perūt p̄ferte donis dei. q̄ alijs apparent collas
ta. Sicut ap̄ls ad ep̄be. iij. dicit alijs gene
rationib⁹. nō est agnūt filijs hoīm sicut nūc
reuelatū est sc̄is ap̄ls eius. Sile enā hoc nō
requirit hūilitas vt aliquis id qd̄ est suū in se
ip̄o subijciat ei qd̄ est boīs in. primo. alioq̄n
oportet vt quilibet reputaret se magis pec
catorē quolibet alio. cū ap̄ls abq̄s p̄iū
dicio humilitatis dicat gal. ij. Nlos namē iur
dei ⁊ nō ex genib⁹ potiores. s̄d tñ hūilitas
reputare aliquid boni esse in. primo. qd̄ ip̄le
nō bz. vel aliquid mali in se esse qd̄ in alio nō
est. ex quo pōt ei se subdicere p hūilitatē. Ad
id autē qd̄ d̄ in primo argu. Qd̄m qz nō solū
debem⁹ deū reuereri in seipso. sed enā id qd̄
est eius debemus reuereri in quolibet nō tñ
eodē mō reuerentiē q̄ reueremur deū. ⁊ iō p
hūilitatē debem⁹ nos subdicere oib⁹ p̄p̄iis
m̄is. p̄pter deū. fm̄ illud. i. pe. ij. Subiecti
estote omni hūane creaturē p̄pter deū. latrā
tñ soli deo debemus exhibere. Ad sc̄dū d̄
cendū qz hūilitas sicut ⁊ cetera virtutes p̄e
cipue interius in aīa p̄sistit ⁊ iō pōt bō fm̄ in
teriorē actū anīme alteri se subdicere sine hoc
qz occasione habeat aliquid qd̄ p̄tineat ad de
trimentū suē salutis. Et hoc ē qd̄ aug. dicit in
regula timore corā deo plat⁹ subiacemus sit
pedibus n̄is. sed in exterioribus hūilitas
acnb⁹ sicut ⁊ in acnb⁹ ceteraz virtutū est dei
bita moderatio exhibenda. ne possint verge
re in detrimētū alterius. Si autē aliq̄s qd̄
debet faciat ⁊ aliq̄ ex hoc occasione sumat pec
catū. nō imputat hūiliter agenti. sed sup̄bi
ti. qz ille nō sc̄dalisit q̄uis ille sc̄dalisit.

¶ Feria quarta post Ascensionē.

Ecce dēns iesus

bierosolimā assumpsit. xij. d̄sc̄i
pulos suos secreto. ⁊ ait illis. Ec
ce ascendim⁹ hierosolimā ⁊ filius hoīs tradet⁹
principib⁹ sacerdotū ⁊ scribis. ⁊ cōdēnabunt
eum morte. Matt. xx. Fido. xij. li. etbi.
d. qz elephas est animal magnum ⁊ forte i re
bus bellicis aptum. In his enim animalib⁹
medi ⁊ partib⁹ lignis turib⁹ collocatis tāq̄
de muro iaculis dimicat. Et areff. iij. de aīa
libus dicit. qz elephātes naturaliter benigni
sūt qz carēt felle. accidentaliter tñ efficiuntur
seui qñ nimis puocant. vel quādo inebriant
vino vel sanguinis offusione ad plū acunt.

Feria quarta

post Reminiscere

Ubi legitur .i. mach. vi. q. iudas machabeus habuit plura aduersus antiochum regem. Et qui exercebat se pauerunt in plura elephanas onderunt sanguine vne vel mozi ad acuiendos in plura habebat sup eos turres ligneas. fime pro tegetes sup singulas bestias. et sup singulos viros virtutis. xxiij. qui pugnabant et bestie erant armate lorice et armis ad pugnandum et iure magis bestie qui durit ea. ubi ceciderunt de exercitu regis antiochi sexcenti viri. Per elephantes spualiter potest designari homo qui fortis et apus est ad pugnandum principes tenebras et exercitum vinorum. Est enim vita hominis militaria sup terra. Job. vii. Dic enim homo super polum. est aial naturaliter mansuetus. et homo fit mansuetus puocari tunc ad pugnam et aduersarios qui ostendit sanguis et passio christi. et ad porciadum onera preceptorum. ad hoc bodie pponit passio christi. ut qui pugna spuali non lassat laboribus christi roborentur et acuant ad patriam et ad voluntariam sufferentiam laborum. Ubi liberum patet. sic alii. in causa. vii. q. i. c. suggestio. fides huius non vos afflictiois amaritudo a pietatis vestre ppositio coecreat recedere. considerantes quantum a peccato soluti estis et a liberatione creatoris vobis redemptor noster promittit. quibus sue pietatis afflicto dicit tradiderit. vnde nos a vinculo peccati diaboli liberaret. Attendamus igitur quod filius hominis traditus est principibus sacerdotum et mortem mississimam propter nos condemnatus. Et prout dixit suis discipulis in verbis themas.

P Queritur an in christo fuerit necessitas moriendi. et per quod non. necessitas cogit hominem mori. sed christus non cogebat. sed voluntarie se obmilit. ut de ysa. liij. Oblatus quod ipse voluit. Quod igitur est voluntarium necitatem non est necessitatem. sed in christo non fuit necessitas moriendi. In oppositum philosophus perus. i. celi dic. Quod omnes res que generantur etiam corruptur et consumuntur. sed quod puenit omnibus creaturis sub eodem genere de necessitate puenit. Non autem puenit vno modo omnibus generantibus hominibus. igitur et christo. Respondet tunc de media villa di. xvi. sup mag. iij. sen. di. Quod in christo fuit necessitas moriendi quantum ad humanam naturam necessitate voluntarie assumpta. non necessitate coacta sicut in nobis est. Ad cuius intelligentiam est sciendum quod aliter fuit necessitas moriendi in christo. et aliter est in nobis. quod in nobis est necessitas moriendi. propter ppositionem ex parte qualitatibus et elementis. et propter dei

meriti originalis peccati. et ppositionem ad naturam et personam. In nobis enim non potest persona naturam a morte preservare. in christo vero potest. In nobis est etiam necessitas moriendi propter demeritum originalis peccati. in christo vero non est nisi habuerit originale. nec demeritum eius. sed propter qualitatem naturalis ppositionis de lege nature id corpus christi erat resolubile et mortale. sic et nunc corpus quicquid propter excellentissimam perfectionem valde diu durasset. Illa vero deus dicit qui dicit philosophus quod enim fuisse. et pditiones sue nature bene considerasset. dixit. vere iste homo non morietur. nisi mors ei violentur inferatur.

Queritur iterum. ex quo christus voluit tradi flagellari et mori an indei excozores sue voluntatis crucifigentes christum peccauerunt vel non. et videatur quod non peccauerunt. Unde quod bonum opus fecerunt. puta opus nostre salutis. tunc quod voluntatem dei probocipulerunt. Dico quod peccauerunt quantum bonum opus fecerunt. quod illud opus bonum non bene sed male. puta ex invidia operati sunt. et non ad finem debitum et ordinatum. Illa enim bernhardinus doc. anglie. Non omnes qui faciunt quod deus vult nec qui vult quod deus vult ei velle. semper necessarium bonum et sine peccato facit et vult. nisi scienter sciat falsum in moralibus requisita et intendentes hoc velit. ut credat deus sic velle. et finaliter in intentionem et ppositum suum. sic velit ut diuinam non suam perficiat voluntatem. Cuius ratio est. quia oportet in operibus moralibus bene circumstantias debitas et maxime circumstantiam finis. ut videatur tunc qua intentionem. et cuius finis intentionis perficiatur. que intentio nisi finaliter dirigatur ad rectitudinem et iustitiam. non est recta nec iusta. nec opus ex tali intentione. pcedens est rectum et iustum. quod si fuerit in opus iusto rectitudine propter aliud quam ipsa rectitudine. non diligit rectitudinem propter se. sed illud propter quod illud servat. Et id talis non est dicendum iustus nec talis rectitudo est iustitia nominanda. oportet ergo omnino opus rectum et iustum fieri scienter a te. sic saltem quod absque errore vincatur credas deum sic velle te. Et maxime oportet ut fiat intendentes. sed ut finaliter velis ut diuinam non tuam perficias voluntatem. quia omnia sunt volenda et amanda propter deum actualiter vel virtualiter et ipse deus propter seipsum. Ad ppositum igitur dico quod deus voluit mori et crucifigi a iudeis et mors christi fuerit nobis bona et necessaria. quia autem caruit debita rectitudine

E

U

et iustitia quia non intendebat hoc qd de se
luit. nec ppter deum. sed ppter seipsum et in
inuidia. intendens nocere et ibi dicit vindicare
et id de peccauerit et hoc qd boni fecerit. Et
B est qd dicitur. i. sen. di. ij. scz qd actus iude
et iudeor fuit malus. et actus xpi vel pns bonus
op? xpi et pns noui. s. tradendo seipm et offe
rendo et in voluntate pns hoc implendo et faci
endo. qd bona pns et filij voluntas. et malum
fuit op? iude et iudeor. qd mala fuit intentio id
circo male fecerit. Exempla pz in dte elemo
syna. ppter vanam gliam vel vt reputet bonus
B dicit em facit boni op?. et op? de genere bono
est. sed qd no ad debitum fine ordinauit. scz in
deu vel in primu. ppter deu. sed ad se et ppter
se. id male hoc boni op? facit. et. Quantu ad
continuatione et expositione euangelij. Sic bti
ecclia posuit via qd iur ad padili sic bodie p
ponit amaritudinem passionis xpi nobis in sub
sidium. Et fm hoc tres sunt ptes principales.
In prima quod docetur passio xpi et imitanda.
ibi. ascendens ielus.

In secunda quomodo postulatio nostra est
formanda. ibi. nescitis quid petatis.

In tertia quomodo dñatio temporalis et re
futanda. ibi. scitis quia principes.

Quantu ad primam

prie est sciendum qd veteres colloquendo iuueni
bus solent veritates et angustias quas passi
sunt in iuuentute narrare. vt etia ad laboris
partem et sufferentia eos inuenerit et inducat. sic
saluator noster pñofecit cuncta futura pñgentia.
qz passionem pati debuit suis discipulis pze
dixit. vt et hoc cu deu vix possent agscere. et
in tribulationibus ppter eu pmanere. quare
dicit. Ascendens ielus. i. de iudea. qd et respo
ndit fm in infimo sita vltima iordan. No
ralit est notadu qd mors xpi et sanctoru deuote
recordata e boi multu fructuosa. na vt tradit
naturales sanguis huius fecit lignu ar
du. qd si lignu fuerit arefactu. optimu remedi
um e statim in principio arefactionis appone
re ad radice sanguine huius. Narrat ber
mes egiptius. qd rosarii plantatu in terra co
mita cu sanguine ad calorem modicum ignis.
omni tempore anni pducit rosas. Sic ho qd
est arbor maris. xviij. Glideo doles quasi ar
bores arefcentes p pccm et pccupiam carnaliu
delectationu. qd nec de deo nec de scis cogi

tant. nec p deuotione fructu boni opis facit
In illo cau no e meli? remediū qz ad radice
cordis talis bois sanguine xpi et scz suoz
effusu apponere calidu p deuotionis exempla eo
ru recordari. Qd vt de in cau. di. x. de q
bus exempla scz ta in scriptis qz in factis per
spicaciter sunt recordada. illa tu c meditatio de
uota accendit statim amorem. qd e calor nati
ral arboris. i. bois. et facit eu scis fructificari.
Aggrediendo ardua cu audacia ppter xpm
Sustinendo aduersa cu patientia.

Perficiendo aspera cum constantia. Dixi pri
mo qd exempla scz sunt deuote recordada. per
hoc em bo telectabilis aggredit ardua cu au
dacia. Vultu em mouet ad pccu laboris ius
stimendu qui vident? alios et pauciores virili
ter laborare et non deficere. Nam milites alexan
mag. eo audacior fuerit infinita ardua ag
grediendo. qui eoz principē in cunctis ardu
is pcedere viderit. Vñ legit? dixisse milib?
suis. Qd me inquit videntis facere. B et vos
facite. Et in commentarijs iulij cesaris de q
nunqz dixit milib? suis ite. sed sp venit.
et id multa magna nimis obtinuerunt et pñi
eoz subiugauerunt. Sic verus legislator vo
lent oem boiem pñi sue subiugare. scz xps
saluator noster. statuit p amarissimā morte et pas
sione nobis pcedere. vt vira eius amaritudie
aduersitatem nraz et tribulatione studeamus
audacter tollere. Est em tñi cōsonum fm
qd habet extra de costi. cu omis. Qd dicit ius
qd in alter statuit. qd ipe eodem iure vira q
catu. moralis doc. dicit patere legē quā ipe
miseris. et. ff. de legi. l. principes. h princeps
legibus soluitur sit cu fm legem viuere dz.

Saluator igit noster xps nullam legem dare
voluit. quā ipe primo non seruauit. Cepit em
ielus facere et docere. act. i. Et qd reges no
stru in cunctis arduis et malis corporalibus pze
cedere nouerimus. milin xpiano p magna cō
fusione et ignominia reputat. si non cu alijs sa
ctis et milib? xpi reges cum audacia sequat.
et stipendiū vite eterne luceat. Nam. b. iob p
stipendio vite eterne. telectabilis et virilis
cuius e regem suu punit? in possessione. pui
nims prole et in carne. Quis dñs de eo dicat
diabolo. iob. iij. nūquid cōsiderasti seruū me
um iob. qd non sit sibi similis in terra vñ simi
plex et rectus. et amens deum ac recedens a
malo. Et si non pepercit tali iusto. qualiter

peet impio ⁊ iniquo Nam de iob dicitur thobie. ij
 ⁊ epianem igitur pmissit dñs euenire illi. vt
 posteris daret crepla ipſi pñe. Sic etiā aliq
 ſanci ppetre. zach. biere. ysa. pet. paulus. ha
 tte. bat. nobis in exemplū xp̄m ſecuti ſūt. vñ
 iaco. v. Exemplū inquit accipite fides longa/
 nimitas ⁊ laboris ⁊ patie. pñtas q̄ locuti
 ſūt in nomine dñi. ⁊ ſufferētia iob audisti. ⁊
 finē dñi vidiſti. Et ſi dñs noluit pccare con/
 sanguineis. familiarib⁹ ⁊ ſecretariis ſuis qui
 calicē paſſionis oporteret eos bibere. Un̄ pe
 tenabus dñs. regnū ppoſuit. dic. p̄otef. bi.
 calicē. q. d. regnū nulli daf. niſi poſſit mori.
 ⁊ pati. p me. hūc etiā calicē ipſi biberūt. quō
 igit poſuit pccare hoſtib⁹ ſuis ⁊ aduerſariis.
 quin etiā oportet eos multa aduerſa ſuſtine
 re. p regno eterno. Et q̄ apls. ij. ad th. iij. vi
 cit. Dñs qui pie volunt viuere. ⁊c. Unde
 merito ergo q̄ martiriū corpale ſit de nccitate ſa/
 lus p auctoritate iā dictū. Dñm q̄ nō. Cū
 multo ſint ſcī p̄ſc. ⁊ virgines qui ſine corpali
 martirio ſc̄z morte meruerūt bñm dñm. Pro
 q̄ eſt nō. q̄ martiriū eſt duplex ſc̄z corpale et
 ſp̄iale. Corpale eſt vbi ſanguis effundit̄ pro
 amore xp̄i. ſic ſanci martires fecerūt. Sp̄ia/
 le vō pōt eſſe ſine effuſione ſanguis qñ q̄vini
 cit mūdū nec ppter aduerſa nec pſpera ad ali
 qua illicita p̄ſenſit. ſed oīa aduerſa etiā mor/
 tē acerbiſſimā. p iuſtinā pſeruanda patris eſt
 ſuſtinere. Pñ ita cūdiā mitigare. libidinem ſu
 gere. iuſtinā cuſtodire. auaritiā p̄tenere. ptu/
 melias patiente ferre. odientē diligere. ⁊ i ba/
 bundantia ſobriū eē. ⁊ largū in paup̄tate eſſe
 martiriū in occulta cognōde. Sic. b. vi. r/
 go licet nō corp⁹ tñ mente martir fuit. Un̄ vi
 cit biero. in ſer. d̄ aſſip. Recte dixerit q̄ dei
 genitrix virgo ⁊ martir fuit. Quis in pace vi/
 tā finicit. Et greg. Quāvis aut̄ nō p̄ſecutio/
 nis deſit. h̄z tñ pax ſuū martirium. q̄ ⁊ ſi car
 nis colla ferro nō ſubijcitur. tñ ſp̄iali gladio
 carnalia deſideria enſe trucidamus. Et iob.
 euangel. nequa q̄ p martiriū vitā finiuit. ⁊ tñ
 marit̄ extint. q̄ paſſionē quā non ſuſcepit in
 corpe. ſeruauit in mente. Et nos q̄. vt dicit
 Aug. ſine ferro martires eſſe poſſum⁹ ſi patiē
 tiā veraciter in aſo cuſtodiam⁹. ⁊ mundiciam
 ſeu in nocentiā in vita teneamus. Dñi ſc̄do q̄
 hō p crepla ſc̄oz d̄z ſuſtinere aduerſa cū pa/
 nenna. pap nāq̄z p̄deſt audacia ⁊ audac⁹ ag/
 gredi ad ardua. niſi etiā ſequat̄ ſufferētia ita

q̄ etiā hō ſuſtineat patienter aduerſa q̄dā em̄
 audaces ſunt ad aggrediendū. ſz fragiles ad
 ſuſtineddū ⁊ timidi. ſicut betina cū qui coru
 bus eleuatis vt magna velle aggredi. ſed ſi
 modica feſtuca tangat̄. ſtatim retrahit corrua.
 quib⁹ dicit paul⁹. Globis danti eſt a xp̄o. vt nō
 ſolū in eū credatis. ſed etiā vt p illo panam⁹
 ni. p̄bilit. i. p̄ſe em̄ pau. ⁊ ſtēnt⁹ mules xp̄i
 nō ſolū ardua aggrefſus ē. ſz patient oīa ſuſti/
 nuit. p xp̄o. ſicut p̄z act. ab. xi. c. vſq̄ ad fi. et
 quē anumerat. q̄ ad cor. n. in laboribus plu
 rimis. vñ tult⁹ in ſua reth. ad foritudinē p̄ri
 net ſuſcepſio periculoz ⁊ perpeſſio laborum.

Sed qñt quis illoz actū foritudinis. ⁊
 vel aggredi ardua. vel ſuſtinere aduerſa. ſit
 maioris meriti. dicit thō. in ſc̄da ſc̄de. q̄ ſuſ/
 tinere aduerſa. q̄ ille acms victimis eſt maior⁹
 meriti qui eſt difficili⁹ ſed ſuſtinere ardua ē
 difficili⁹ q̄ aggredi aduerſa. ⁊ hoc oſidit̄ tri
 pliciter. Primo quidē q̄ ſuſtinere vt aliq̄s
 ab aliq̄ inuadenti fortiori. qui aut̄ aggredimr
 inuadit p modū fortioris. difficili⁹ eſt aut̄ pu
 gnare cū fortiore q̄ cū debili⁹. Sc̄do quia
 ille qui ſuſtinēt ſc̄z ſentit picula imminere ille aut̄
 qui aggredit̄ h̄z ea vt futura. difficili⁹ ē aut̄
 nō moueri a pñibus q̄ a futuris. Tercio q̄z
 ſuſtinere ipozat diuinitatē tp̄is. ſz aggre/
 di pōt quis et ſubito mom. difficili⁹ eſt aut̄z
 aliq̄ē diu manere imobilem. q̄ ſubito mom
 mouere ad aliq̄s arduū. Un̄ d̄. iij. etbi. q̄ q̄
 dā ſunt p̄valentes añ picula. in ip̄is aut̄ de
 ſcendūt fortes aut̄ p̄rio mō ſe h̄nt. Tercio
 d̄z hō exemplo ſc̄oz eſſe pñas. ⁊ ut pñāti⁹ p
 ficere aſpa. finis itaq̄ ⁊ nō pugna coronat. ni
 bil em̄. p̄ficeret aggredi. nihil ſuſtinere. dona
 ret niſi ſequat̄ tenum q̄z pſeuertāia ⁊ ſum/
 mano. vñ betū. ad tanumē. pſeuertāia ſola
 meret̄ virtis glām ⁊ coronā virtutibus. proz
 ſus abſq̄ pſeuertāia nec qui pugnat victoriā
 nec palmā victoz ſequit̄. Tolle igitur per/
 ſeuertāia. nec obſequiū mercedem habet. nec
 beneficium grām. nec laudem foritudo. Si
 cautela ſanſonis. ſi ſalomonis deuotio perſe
 neratā tenuiſſet. nec ſi p facto priuaret ſapi
 entia. nec ille virtibus. Et grego. Incaſſū bō
 nū op⁹ agi⁹ ſi añ vite terminū deſerat. quia
 fruſtra velociter currit. qui añq̄ ad metā pue
 nerit quieſcit. ⁊o cutores paulatin in mane
 pcedunt. ⁊ ſp̄ pl⁹ ⁊ pl⁹ p̄ficiunt ⁊ ſic p̄man
 do ad terminū optatū pueniunt. ⁊z quida⁹

Alphabetum

XIII

B

sūt sicut leena q̄ in principio p̄t multos cati-
 los deinde paup̄ores. ⁊ in fine stertis efficit̄
 Sic in principio opis quidā sūt valde seruē
 tes deinde tepelcunt. ⁊ in fine totaliter desu-
 sunt ⁊ deficiūt. Sed q̄nt cū s. martires
 varia sūt p̄pelli tormenta in quib⁹ enā p̄seue-
 ranter p̄nāserūt cur vt cōter tandem occasio
 ne gladij vitā finierunt. R̄spondū ad b̄ p̄nt
 aliq̄ p̄gumentē assignari. R̄spondo ad designā
 dū q̄ oīs creatura irrōnabilis seruat ordinē
 ⁊ magis se par ad obediendū deo q̄ bō. Nā
 omnis creatura seruat ordinem suū in q̄ est a
 dño instruita. Nam volucres cātant tpe suo
 pullificāt tpe debito. piscis natat in aqua. et
 sic de alijs. B̄o aut̄ puerit ordinem suū abu-
 tendo lib. arbi. qd̄ a dño cōmilit ad b̄n opan-
 dum. iuxta illud. ecd̄. vi. Reliquit cū in ma-
 nu cōsilij sui. Sicut igit̄ creatura irrōnalis sp̄
 subdit̄ diuini legib⁹. ita interdū de⁹ ea sub-
 iicit̄ sanctos suis vt ignē. aquā. bestias. de q̄
 bus interdū p̄pungit ad p̄uersionē infide-
 litum p̄les euascent. Per boies aut̄ malos q̄
 pueria voluntate enā ip̄m deū impugnat̄ per-
 mittit enā sanctos suos violentē flagellari
 vt sic sancti dño p̄ficient̄ in hoc q̄ ip̄e effu-
 sione sanguinis p̄ eos mortuus est ita enā ip̄i
 sancti p̄ effusione sanguinis p̄ eū occidant̄
 Cū iob. xv. si me p̄secuti sunt ⁊ vos p̄sequi-
 ſ. Secdo ad ostendū fidelib⁹ diuinā potentia
 am. qz est p̄cussio gladij nō h̄z tāta penalitas
 tem sicut alia tormenta. ⁊ sic de⁹ scōs suos li-
 berauit ab his tormentis maximis. cōstat qz
 enā sic eos liberare possit ab icu gladij si vel-
 let. vt ex hoc ostendat̄ diuinā voluntate extinc-
 tū tirānoꝝ potentia q̄ nibil valeret nisi deus
 sic disponeret eos vitā finire quare deī ap̄d.
 vi. Gladii animas interfectoꝝ. p̄pter verbū dei
 ⁊ testimoniu qd̄ habebant vt sit aliqualis cō-
 formitas mortis ⁊ generis tormenti ad mor-
 tuā cām. iō gladio extinc̄i sūt. Gladius enim
 spūs est verbū dei. ⁊ ip̄i p̄pter verbū dei passi
 sunt. Tercio ad designandū qd̄ passi sūt. p̄pter
 xpm q̄ est caput omnū n̄m non em̄ est licitū
 membra p̄ alia viā ingredi in regnū q̄ pillaz
 qua caput n̄m xps p̄cessit. Et iō op̄uit scōs
 pati ⁊ vnum sic ⁊ alterum sic. fm̄ ordinatiōē
 diuinā mori

Secunda pars in qua

docemur digne postulare ⁊ petitionem recte

formare ibi nescis quid petatis. Circa quaz
 p̄ter est notādū qz iudei aliqui putabāt xpm
 p̄ p̄betas eis p̄missū. sp̄aliter in b̄st̄m regna-
 tur. ⁊ sic scripturas sp̄aliter de xpo ⁊ eius re-
 gno intellexerūt. ⁊ iō regnū iudeoꝝ iā per vo-
 manos ablātū credebat̄ p̄ xpm restimendum
 p̄pter qd̄ discipuli dixerūt xpo. act. i. N̄ne si
 in tpe hoc restimes regnū isrl̄. ⁊ hoc mō iob.
 ⁊ iā c. filij zeb. nōdum p̄fecte illuminati crede-
 bant. Audientes igit̄ xpm morimur ⁊ tertia
 die resurrexerūt estimauērūt em̄ immediate p̄
 resurrexiōē in b̄st̄m regnare. quare cupien-
 tes et rōne cōsanguinitatis p̄ ceteris esse col-
 laterales. submisērūt m̄tem ad xpm petendū
 p̄ se. sed qz terrena petebāt ⁊ nō celestia. xps
 postulatōē eoz quasi stultā ep̄probauit vt
 nescis quid petatis. Totaliter est notā-
 dū qz qui cupit petitiōis sue exauditiōem. ne-
 cesse est vt mō p̄gno petat. nā vt habet extra
 de simo. c. ⁊ si q̄ones. In accipiendis vel dā-
 dis munerib⁹. tria sunt maxime attendenda.
 p̄sonē. s. dāns ⁊ accipientis qualitas. ⁊ quan-
 titas muneris. ⁊ donatiōis tps. qualitas p̄so-
 nāz vt a q̄ ⁊ cui. Iam pauper vel diuīt vt ecō-
 uerso. siue a diuīte locuplet̄ tātūz fuerit. di-
 ues em̄ ⁊ locuples magna dona donare d̄nt
 fm̄ exigentiā recipientis. qz si recipiens est ho-
 norabilis. decet vt magna petat ⁊ non exilia
 vñ seneca qdā scinicus petijt ad antigonō re-
 ge talentū. r̄sudit plus esse q̄ scinicus petere
 d̄beat. et sic repulsus scinicus petijt donatiū
 r̄sudit m̄r̄ esse q̄ regem d̄ceat. Et de alex.
 magno legit̄ qz quidā pauperi petenti dena-
 tiū obtulit castꝝ qui rennuente et dicente si
 bi b̄ nō p̄uenire. dixit nō curio quid tibi p̄ue-
 niat sed quid me dare liceat. Enā attendenda
 est estimatiō muneris scz an magni vel mino-
 ris p̄ci res data enstiat. enā donatiōis t̄pus
 an instante necessitate seu alio tpe p̄ferat̄ qd̄
 enā ex eo pōderat̄ tōz. Sic sp̄aliter si pen-
 mus qualitatē donatoris n̄i. est rex regum ⁊
 dñs dñantū. si aut̄ postulantis boīs cōditio-
 nez. apparet qz rex olim aialium ⁊ dignior cre-
 atura. q̄re nec ex p̄te dāns nec petentis decet
 exilia petere. cū nec regi n̄o p̄ueniat vilia do-
 nare. Petam⁹ igit̄ necessaria. petamus ⁊ ma-
 gna que sūt spiritualia ⁊ ea accipiem⁹. Il. vñ.
 xi. Petite ⁊ accipietis. Petere igit̄ debem⁹.
 Culpe remissionem.

Grat̄e impetrationem.

Ex p̄p̄m in petendi
 ⁊ dñs munerib⁹

Ex
 Alapand⁹ petenti dena-
 tiū obtulit castꝝ

Feria quarta

Glorie adaptionem. Debem? igitur primo a deo rege nro petere culpe remissionem. nā vt videmus hñtes hospitalia pñfusa ⁊ deuasta ta mittre solēt ad curiā pñtis indulgentiā vt repenit. sic pctores in quib? hospitalia dei p pctā destructū ē. dñt cor cōstruū ⁊ būilatiū ad curiā celestē mittere. vt valeat lras indulgentiā impetrare. Hod? autē q? hospitalia dei destruat tangit iob. ij. Repente venit. i. temptatio inflāmās ad pctm̄ intruit a regione deserti. i. inferni a qua venit diabolus. que regio est deserti ppter tonius boni penuriā ⁊ pculsit quatuor angulos. i. vñtates cardinales ⁊ domus cecidit ⁊ intercepit sūt. vij. filij iob. i. vij. dona spiritus sancti. i. tres filie. i. tres vñtates theoloice. Hod? ergo i q? templū dei destruitū est vt petere lram indulgentiā ⁊ remissionē culpā. sic petebat manassēs. i. pñrali. xxiij. di. peccauit dñe pcor vt trāferas iniquitatē seruū tuū ⁊ iniquitatē meā ego cognosco. peto dñe rogās remitte mihi. Sz quēnt an ista penitō siue oīo sufficiat mentalis. vel oporteat etiā vocaliter petere ⁊ orare. Sz inde tūc q? petens aut orās facit hoc p cōitate. vt pñsona publica sicut sūt ministri ecclie. tñc vocaliter ⁊ apte vt orare. vt etiā a circūstātibz audiā. ⁊ hoc ppter duo. 1. dñio vt etiā eos ad deuotiōem ⁊ oīoem puocet. Secūdo ⁊ vt ab eis rediū tollat. vñ aug. ix. pñel. ppter hoc psalmodia inuenta est vt tollat rediū a circūstātibz. Et rich. vñt actiū pñt orare sola mente. sed ppter rusticos inshimū ē frequenter orare vocaliter ⁊ ppter simplices. q? soluz amaritudinē cordis ⁊ mentis deus respicit. ⁊ nō oris verba. Si autē petens vel orans est pñsona pñnata ⁊ singularis. tunc nō solum ore sed etiā mente orare pōt. vt damas. non solū mente. sed ⁊ lingua ⁊ mente ⁊ vñt. pñt corde q? ore canendū est. vñ ⁊. i. legi? q? belchana filius roboā habuit duas vxores nomē ymi anna ⁊ nomē scōde fenēna. fuerunt q? fenēna filij. anne autē nō erat liberi. q? dñs cōdulerat vulnū. i. vñt pñt. ppter q? emula eius affligebat ⁊ exprobaui eā. cū autē ex pñā erat amaro aīo. orauit dñm flens largiter ⁊ vñt vñt. v. Dñe exercitū si respiciens videris afflictionē famule me. ⁊ recordatus mei fueris nec obliu? ancille me seruū vñtlem dederis. dabo ei dñm. Hod? ergo anna loq̄bat in corde suo. ⁊ vñt penit? nō audiebat. Et fā

Post Reminiscere

etū ep? circū dicit. pcepit āna ⁊ pepit filiū. vocauitq? nomē eius samuel. eo q? a dño posuisset eū. In quib? verbis instrumur. q? qui ex corde ⁊ mente loquit dñio. q? etiā valē exaudir. q? vt dicit ysa. li. te sum. bo. nil valē strepitus labior. vbi cor est mutū. Sz vñt ceteris q? penitiōnē seu oīoem semp ēe attentā ita q? hoc qd orat vel penit verbaliter i oīone etiā habeat actualiter in mente. Dico q? attētiō q? oīoni vocali admisceri pōt ē triplex vna qua attendit ad verba ne quis in eis erret. se cunda qua attendit ad sensū verbō. tertia qua ad finē verbō attendit. i. ad deū et ad rem. p qua orat. q? quidē marie est necessaria nō tñ requirit q? necessitate q? penitiō seu orationi p totū assit. q? vis prime intentiōis qua aliquis ad orandū accedit. reddit totū oīo meritōriā ⁊ ppetratū. si autē pñā intentiō dei sit oīo nō meritōria est neq? impetratiua. fm greg. q? ille qui sic orat nō attendit. nec deus illā oīoem exaudir. Secūdo debem? petere q? impetrandem. nā sic videm? q? qui dñm suū offendit. cui? ex cā pñt gām ei? vel fili? qui pñem offendit. i. ei? gām amittit. submittit vel subrogat aliquē amicu dñi vel pñtis. vt ipi gām ipetret ⁊ recolet. sic legi? ij. reg. xiiij. de absalone filio dauid q? occidēdo amonē frēm ei? grauiter pñem offendit ⁊ sic trib? annis ppter furorem pñtis latens in gessu absolus submisit mulierē cōsilio ioab. vt intercederet p eo ad pñem ⁊ ad gām ei? ē reconciliatus. sic q? deū pctis moralib? offendit occidendo aīam. pñtā pñt gām ei? ⁊ nisi recolet p mulierē. i. virginē glōsiam. vel scōs amicos ⁊ milites dei. stabit in indignatiōe et furore pñtis celestis. vt q? pctōr p tres annos i. pñtndem. pñtione. ⁊ satisfactiōe. aliquē sanctū amicu sibi cui fideliter seruauit inuocare vt intercederet p eo. iuxta illud iob. v. Ad aliquē scōp? puertere. i. satisfactiōe. vt nbi gām dñi dei tui impetret quā pctis amisisti. Sz dicit frustra alicui porrigi oīo siue inuocatiō q? ignozat ⁊ nō audit. sed flos de? est qui nīas nccitates angustias cognoscit. vñ aug. in li. de cura p mortuis agenda dicit. nesciūt mortui etiā sancti. qd agat vñt etiā eor filij. Res pñdōit tñ. doc. sanct? q? oīo vel aliud suffragiū porrigit alicui dupliciter vno mō quasi p ipm iplendū. alio mō vt per ipm impetrandū pñt quidē mō soli deo oīoem siue inuocatiō

or

A

ntam porrigim? qz oēs oīes nfe ordinari de
bēt ad grām ⁊ glām cōsequēda q̄ solus deus
bz dare iura illud ps. grām ⁊ glāz dabit co/
mun? hz scdo mō oīoz porrigim? factis angel
⁊ hoībns. nō vt de? p cōstitas penitēdes cog
scat qz fm sco. doc. subn. in suo. iij. vi. q. vl.
īpī cognoscūt oīes nīas ⁊ pia opa a deo q̄ b
reuelat isti scō quē honoras. ⁊ tunc p mēale
desideriū orat enā dei. p te suis meritis vt de
us respiciat sua seruina q̄ fecit i hac vita ⁊ oīa
merita ita q̄ illa merita p que talis ē adept?
gaudia eterna tibi enā valeāt ad gaudiū eter
nū. Cui? crepū pnotatū doctoz assignat si ē
v? potens in diuinitis. honoribus. ples hīs
seruitoz quoz vnus plura fecit sibi seruina
q̄ alios quē tū dñs sufficiēter remunerauit
si ille inuocat ab aliq̄ vt p eo ad dei interce/
dat. talis pōt petere vt respiciat sua merita ⁊
seruina intantū q̄ enā illi valeant grām obri/
nere. ita enā hic. Ad auctoritatē aut beati
aug. vdm q̄ mortui. l. exītes in purgatorio
ea q̄ hic in mūdo agunt. p̄siderata eoz nam/
rali cognitione nō cognoscūt. ⁊ p̄cipue interi/
ores mo? cordis nā naturali cognitionē intui/
tūa ea cognoscere nō pnt. qz impedit. ppter
imoderatā substantiā. nec notitia reuelationis
spēal. qz nō hnt illa notitia in verbo quā p̄co
mitat regulariter talis reuelatio. hz beati i pa/
tria qui vident verbū diuinū. oīa q̄ decz eos
cognoscere de nobis. ⁊ q̄ circa nos agunt enā
am q̄tū ad interiores mo? cordis vident in
verbo ⁊ maxime eoz excellentiā decz vt cog/
scāt penitēdes ad eos signis voce vl corde p̄o
rectos. Tercio debem? petere glām eter
nā. nā illud debem? petere qd appetitus hūa
nus recta rōne regulat? hz naturalit? concupi
scere. hz appetitus naturalis ⁊ regular? appetit
bonū vt dīc p̄bs. l. etbi. omnia bonū adop/
tant. nec dubiū quin appetant sūmū bonū q̄
oē desiderii p̄plet ⁊ quietat. ita vt illo obte/
to nihil aliud oīno desideret hō sic oīdi pōt
p̄ceptū. nā oculus nō quietat nec p̄tentat i
iōto vel illo colore. sed si ēēt obiectū includēs
oēm colorē in illo solo potentia visuā quib?
tati posset sic ē de deo qui ē obiectū beatificū
in q̄ ē to oīs boni. quare sine eo vt asserit ma
gnus plato. teste. aug. ⁊ ciui. dei. li. viij. nec
vlla natura subsistit. nec vlla scia instruit nec
vires rei aliquis impedit. Cū li. iij. de solā.
boet. sic ait. omniū hoīm cura mortaliū quā

multipliciū studiōz labor exercet. diuersoqz
calle. ⁊c. Cui? rō ē vt dicit. qz in eo est stamas
omniū bonoz aggregandō p̄fect? ⁊ illi enāz
sūmū bonū vt dicit quidā platonic? tā delica
ta est visio. tantoz amore dignissima. vt qz
quid hū possit. illa sola nō hūa nō faciūt ani/
mā brām sed miserā in signū bu? p̄pheta da/
uid dicit. Cūa petij a dño. ⁊c. Cū qdam
demon interrogat? de quodā obfesso de illo
sūmo bono in q̄ glā padisi p̄sistit. dixit si co/
lūna ferrea ⁊ ignita ēēt plena ratoris acutissi
mis creta in celū vsqz ad diem iudicij. si car
nē hūm in qua pati possez me p illā trabi vel
lem nunc cācedendo nūc tēscendo qz tunc
possem redire ad illā glām in qua fui. S. si b
demon pati veller. p illa glā. qd tunc xpian?
hō cui innatū est concupiscere illud bonū. Sz
querit an omnib? innatū sit appetere beatitū
dinē. ⁊ videt qz nō. aug. x. de tri. c. l. firmis
me nouimus amari nisi nota nō posse. sed nō
omīs cogiscunt beatitudinē qd p̄ fm p̄silofo
p̄bū. x. etbi. c. vi. qz quidā poluerat eā in di/
uitijs quidā in bonozib? g. Cō aug. xij
de tri. c. v. omīs appetunt beatitudinē. t̄ndet
rich. in. iij. sup m̄gm vi. xlii. diē. Qd beati/
tudo dupl? pōt p̄siderari. i. in gñali inq̄rati
ē bonū qdā sufficientissimū vel in spēali scz
inq̄rati p̄sistit in clara dei visione ⁊ p̄fecta
ei? dilectiōe ⁊ gaudio qd habet de dei bonita
te p̄nti. Szimo est nō est oībus nota quilibz
em scit qd est bonū ⁊ qd est sufficientissimū
scdo mō nō est omnibus nota. vñ est qz non
omīs appetunt. hz primo mō qz appetitus eius
natural? est. vñ aug. xij. de tri. c. viij. diē qz ad
petendū beatitudinē natū p̄pellit. cui sum
me bonus ⁊ immutabil? b̄tis creator hoc in
didit. Ad argu. p̄nti vdm. qz q̄uis omīs no/
uerint beatitudinē in suo esse generalissimo
nō tū nouerūt omīs eā in suo esse spēalissimo
Sz dicis meret? qz appetendo beatitudinē
in esse gñalissimo ⁊ vt qz sic. qz appetendo bea
titudinem dei appetimus. hz in appetendo de
um est meritū. igit? In oppositiū. qz etbi. c. v.
Ex his q̄ insit nobis a natura non laudamur
nec vitupamur nec sumus boni nec mali. sed
volūtas naturalit? appetit beatitudinem vt di
ctū est. igit? ⁊c. Dico beatitudo vt gñalisc?
siderat? fm b̄ nec meremur nec vitupamur hz
appetendo beatitudinem. scdo mō vt cōsistit
in clara dei visione ⁊ p̄fecta eius dilectiōe sic

meremur. et quia nec sic naturaliter cognoscitur nec naturaliter appetitur.

Tertia pars in qua

ostendit quod dñano est refutanda. ibi scitis. p qua notadiū qd alij discipuli qñ audierūt quod pñdici dño primatū et excellētiā petebāt sūt pñstati. xps autē sūp bonū pñ in filiis suis errorem corripit et ad pacem reconciliavit. dñs eis normā debite viuendi dñ. scitis qd principes gentiū. i. qui inf gentes principant dñantur eis. ita qd coronantur pñ pñesse qd pñesse. et subdiis seruire. et qui maiores sūt inter gētes pñstem exercent et ostendunt inter eos sūq inuicē oprimendo subditos. postponentes iustos et iniustos exaltantes. itaqz a multis per adulatorū beneficij et beneficientes uocāt et diuersis honoribus laudāt. sed nō ita erit inter vos qd sūq talis maioritas et dñano regnet in regno meo. vbi maioritas habebit p hūilitatē. qd qñqz voluerit fieri inf vos maior sit et hūilitate vñminuet et serui. sic cñ filij boni minis. i. marie virginis. nō venit ministrari sed hūiliter ministrare. Et aliter in illa p te instrumur excellētiā et supbia spernere et ex hūilitate alter alteri seruire. ppter onerōnem nature amare et adiuuare. videm? nāqz bñdī nexū amoris et adiutorij in brutis. nam formica nimis onerata ministrat et iuuat ab altera. Certe vñ in natādo sup lacū vel flumēni supponit alteri. leo ceteraqz rapacia aīa lia de pñis suis ceteris debilibus aīalib? dñuidunt. sic et nos qui sum? vñ pñis et matris frēs et sorores. debemus iuxta indicā naturā nos mutuo fuisse et iuuare et sū aplm ad gal. v. alter alterius onera portare. et. Un extra de spū. c. vl. mandata celestia efficac? gerimus si nra cō fratribus onera ptiamur. Ad hāc nāqz mūmā cōmunitatē inducūt nos spālū tria scilicet.

Nature conformitas.

Capitis vñitas.

Humane nature fragilitas. Circa primū est notandū qd aīal. in li. de pbleu. mouet illō pble. Cur bō de quacūqz aliena natōe sit sepa ma fide et cultu existente in tribulatiōe. pñatū et misereat. Et tñdet qd qñis bō psona. si de et natōe sit sepa ab altero qd tñ natura hūanitas ē in oibus hominibus vna et eadē vñ becpēs vñiuoce pñdicat de oibus homi-

nibus sū loicos. et nō vnus alteri pñatū qñ tñ cūqz extraneo qd cogit et cū bñe secū aliqd cōe. vñ dē in li. dñ aīalibus. qd nō est autē vñi us speciei vt se comedant. hoc enā alia aīalia docere vident. nā mortua equa pullū eius relicti alia suscipit nutriendā. Item ad huc qd maius est lupa bestia crudelissima ferocitati et rapacitati assueta. inuenit etiam alijs pia ēē. nā si puer vagiens derelictū a mte vñ uenit ipsū suo lacte pascit et nutrit. vñ sū qd dicit augu. sū vñā opiniōe remus et romulus pñduces vñbīrome quos qdā pgo bel remita genuit nescienter. pñci fecit quos lupā inuenit et suo lacte nutrit. Cōsile babe de rege cito pñay qui in filiā piec? fuit a casu ne defensas? et ablactas? Cōfundat g hūānā pietas qd nō solū filios alienos nō pascit nec lactat. hē sepe pñios pueros abijcit et occidit.

Est hodie nāqz magn? abusus matz. qd si ne necessitate fed ex supbia ne māmille molliant pñeros tradunt nutritib? alienis et extra neap pñplexiōnū. vñ marina strages et occisiō pñerōz cāf. o vos interfectrices. pñij sanguinis et carnis nutritre p vos pueros. vt nō mutent naturā et vita a vobis. vñ ysi. si infanulus mīno lacte nutrit. laudabil? est qd alio. Cuius rō est qd infanulus cōsequit pñplexiōnē et naturā nutritis siue bonā siue malā. Docent igit medicī eligere nutrites scōbras. castas. sanas et bñ morigeratas. nō ebriosas. inxuriosas. mentis moras indisciplinatas. Et cūdo dñ alter alteri cōpati et cōmunitatē ostendere ppter capiti vñitatē. nā videm? qd oīa mēbra qd sunt sub vno capite sibi pñis seruiūt et pñpassiōne ostendunt. nā si pes ledit vel deturpatur. oculus lachrymat. lingua enunciat. guttur clamat. man? tangit. et. sic spūaliter. qd sum? oīs nati ab vno pñe sū xpo qui ē caput nēm et ab vna mte ecclia regenerant sic igit fratres se mutuo diligūt vñterni. sic et nos debemus nos ipsos diligere et adiuuare et seruire in oib? Un aug. de doc. xpia. si putamus nō ēē proximos nisi qui de eisdē pennibus nascūt adā et enā intendamus et sic oīs frēs sumus hē qd dā sunt filios ossibus leonis qd dicunt carere medulla. et hoc sūt tā dura et arida qd ignē emittunt sic cōcussa. Sic aliqui carēt medullā pñpassiōnis et misericordie et sunt aridi et crudeli intantū vt sepe qñ cōiungunt cū alijs in aliqua cōgregatiōe. vident ignem spūare

R

crudelitas? impietas? Ipsi etiam p. crudelitas
te? impietas? vocabunt ad iudiciu? sine mise
ricordia? dñabunt olea. i. voca eos ab his mis
Ternio? dñ alter alteri fuisse? et charitatem? et
hianitate? ostendere. ppter hiania fragilitate? et
miseria. nā medic? qui in se. pbavit infirmita
te. infirmo que curat? pparit sibi? dñu
gena? subuenit ministrat remedia? qñ? qui
infirmitate? nō pbavit. Cū igit? de? posuerit
boiem in tali statū vt nullus sit sibi pñ suffic
iens. s. quilibet indigeat adiutorio alteri?. iō
ex se hō cogitare? dñ quō alteri in misericōdia ser
uiat? et enā sibi ex misericōdia quā patit? seruiat? et
inuari? occupat. ius enā naturale est qd? sibi
fieri vis facilius? sed hodie ples habent? puer
si qui volunt? ppolari in suis angustijs? et mis
eris. sed nec verbo nec facto succurrunt? miseris
tribulatis. imo qd? gauit? ē dñ p alios ex? et
ciuis eleuant? ad glām. quasi nunq? miseria
habuerint paupes? et miseros erasperant? et ex
probat? faciunt enā tales ingrati sic? serps de
q? fabulose recitat? in gestis. nā cū quidā ipa
tor? post meridiē ad venādum equitabat? acci
dit? dñ trāsiret? inuenit? quēdā serpentem? a pa
storib? captū. et ad arborē alligatum? serpentem
dñ horribiliter clamabat? ipator? pietate? mori?
soluit? enā in sinu posuit? vt enā calefaceret. cū
eēt? calefact? incepit? ipatorē mordere? et venē
nū suū? pñcere. ait? impator? qd? facis. cur ma
lū p bono reddis. data ē vox? ppenit? et ait. qd?
namra dedit? nemo tollere pōt. m. fecisti qd? in
te fuit. ego? dñ fm namra? meā feci. semp ero
inimic? hoi. qz? ppter boiem sū? punit?. Illis
aut? pcedētib? vocatus est? quidā philosophus?
vt? inter eos esset? iudex. ait? philosophus. ista
audio? p auditi. iō de hac? ptenēdo nolo inter
vos? iudicare. sed volo? vt? serpentem? liget? ad ar
borē? et dñs? impator? sit? liber? tunc? iudicabo? p
vt? rāq? pte? et sic? factū est? tūc? ait? philosophus
ppenit. iā? ea? ligat? soluas? teipm? si potes? et re
cedas. ait? serpentem? nō possū. p philosophus? mo
tieris? igit? qz? semp? ingrat? hoi? fuisse. et ait? im
pator. dñe? iā? liber? es? veneni? de sinu? tuo? ex
cutias? et amō? de tali famitatem? te? intromit
tas. qz? serpentem? nihil poterit aliud facere? nisi
qd? namra dedit. Sic? vixit? hñi? pueri? hoi
mines? cuiusq? cōditiōis? existat. filius? vel fi
lia? respectu? pñs? vel mñs. leni? respectu? dñi.
ancilla? respectu? dñe. cuius? respectu? cōitās? q
a miseria? et nuditate? est? releuat? bonis? tpali
bus? totatus. honore? et glia? coronat?. et hñia?

B

etorē? et liberatorē suū? atēptat? pñbare? et i
etare? Idē merito ad priore? miseria? et paup
tem? est? religand?. et oī honore? priuad?. qd?
a namra? hñ? vix? dimittere? pōt. vñ. puer. xxx. p
tria? mouet? terra? et quartū? qd? non? pōt? sustine
re. p? secū? cū? regnauerit. p? stultū? cū? famarus
fuerit? cibo. p? diolā? mulierē? cū? in māmōio
fuerit? assūpta. et p? ancillā? dñ? beres? fuerit? dñe
fue.

Secū? quinta? post? Reminiscere

Quomodo quidā erat

diues? et induebat? purpura? et bysso?
epulabatur? qñdie? splendide. luc. xvi.

I

Alphorabius? i. li. dñ? dñ? regionū? dñ. Qd?
in? alta? regione? sic? in? montib? dñ? fani? sum? sed
cū? infirmamur? citius? morimur. Cui? rō? ē? fm
pñm? in? pbleu. qd? sic? subtilitas? aeris? qui? in? al
ta? regione? est. subtilē? et acutā? fac? sanitatem? sic
et acutā? infirmitatem? efficit? et languorem. sic
hoies? exstites? in? altitudine? huius? mudi? diui
tes? et potentes? in? honoribus? qñdū? sūt? in? hac
vita? alii? et ab alijs? eleuati? fani? sūt? sine? defectu
sed? si? ptingit? eos? in? natura? deficere? et infirma
te? piculose? et subito? moriunt? vñ? nā? morte
p? pena? sic? morte? spāli? et tpali. vñ? dñero. 5
toni. Quāto? enā? nūc? alius? tollimur. tāto? vñ
qz? citius? et piculosius? morimur. Et? claudia
nus. de? pe. vi. ij. Qd? si? glo. Daligni? tollū
tur? in? altū. vt? lapsu? grauiori? ruat. Diues? igit?
tur? de? q? pñs? lēa? loquit? piculose? morimur? est?
et sepultus? in? inferno? qz? diues? erat? et indueba
tur? purpura? et bysso. et epulabatur? qñdie? splen
dide? vt? pponit? in? vñbis? tñmanis. Quēti
an? possessio? rez? tpaliū? extio? sit? hoi? natural?
Et? vt? q? nō? Nullus? enā? dñ? sibi? attribueret? qd?
dei? est. s. dñm? oīm? rez? creaturaz? est? p?rie
dei. fm? illud? ps. dñi? ē? terra? et plēitudo? eius
gñ? est? natural? hoi? rez? possessio. 5 in? ps. de
dia? subiecti? sub? pedibus? eius. et. 3. Rñdet
s. tho. in? scōa? scōe. q. lxxi. Qd? res? exte
rior? pōt? dupl? pñsiderari. vno? mō? qñtū? ad? eius? na
turā. qñ? nō? subiacet? hñane? pñā. sed? solū? diui
ne. cui? oīa? ad? nutū? obediūt. alio? mō? qñtū? ad
vñ? ipius? rei. et sic? hñ? hō? naturalē? dñm? rez?
exteriorē. qz? p? vñem? et volūtate? pōt? vñ? rebu?
exterioribus? ad? suā? vñlitate? quasi? ppter? se
factis. Semp? enā? impetiora? sunt. ppter? per
secutoria? facta. Et? ex? hac? rōne? probat? philoso
phus? in? i. poli. q? possessio? rez? exterioris? est?
hoi? naturalis. Idē? dñat? naturalē? dñm? sup

Feria quinta

ceteras creaturas q̄ ppetat hōi fm̄ rōnem in
 qua imago dei p̄fuit. manifestat in ip̄a boi
 minis creatōe gēn. i. vbi d̄. f. faciam⁹. boi
 ad imaginē ⁊ similitudinē nr̄am ⁊ p̄bit p̄sibus
 maris. Ad argu. q̄m d̄m q̄ d̄. p̄ p̄m
 pale d̄m omniū rēp ⁊ ipe fm̄ sua p̄siden
 tia ordinat quāsdā res ad corpale boi s
 stentatōē. ⁊ p̄ b̄ d̄ b̄ naturale rēp d̄m
 quāti ad p̄tētem v̄tendi ip̄is. Sed v̄t
 nō liceat alibi rē aliquid quāsi p̄ria posside
 re. oē em̄ qd̄ est ⁊ ius naturale ē illiciti h̄ fm̄
 ius naturale oīa sunt cōia. cui quidē cōstat
 r̄at p̄selliōem p̄prias. q̄ illiciti ē cōsulit
 boi appropriare sibi aliquid rē extēriore. v̄nde
 amb. dicit v̄t habet in decr. di. p̄. x. c. sibi
 p̄m̄ memo dicit qd̄ est cōrē. Cōn aug. d̄
 in li. de heresibus apl̄ci dicunt quis ē nōie
 arrogāssime vocauerit. eo q̄ in sua cōione
 nō accipit v̄tentes cōiugibus ⁊ res p̄rias
 possidentes quales b̄ catholica eccl̄a ⁊ mo
 nachos ⁊ clericos plurimos. ⁊ iō isti herē
 tici sūt qm̄ le ad eccl̄a sepantes. nulla spem
 p̄nat eos b̄re. qui v̄tunt h̄is rebus quib⁹ ip̄i
 carēt. q̄ est erroneū dicere qd̄ nō liceat boi p̄
 pria possidere. q̄ n̄ det. s. atq. q̄ circa tem
 p̄tētiore v̄o ppetat boi. qd̄ v̄m̄ est p̄as
 curandi ⁊ dispensandi ⁊ quāti ad hoc licitū
 ē qd̄ bō p̄ria possidet. ⁊ etiā necessariū ad
 diuina v̄tā p̄prietatē. p̄dmo quidē. qd̄ ma
 gis solici est v̄nuilquisq̄ ad curandum id
 qd̄ sibi soli ppetat. q̄ id qd̄ ē cōe oim̄ v̄t mul
 toꝝ. qd̄ v̄nuilquisq̄ labore fugiens relinquat
 alteri qd̄ p̄tinet ad cōe sicut acc. d̄r in multi
 tudine m̄m̄toꝝ. ⁊ s̄cdo mō qd̄ ordinat
 b̄dine tractant. singulis im̄neat p̄ria cura
 alicuius rei. p̄curāde est etat p̄silio si quili
 bet indultante qd̄libet p̄curaret. Tercio mō
 qd̄ p̄ b̄ magis p̄diciūti q̄ boi s p̄curat.
 di v̄nuilquisq̄ res sua p̄tem⁹ est. Q̄n̄ videm⁹
 q̄ inter eos qui cōtē ⁊ ex indinū aliqd̄ pos
 sident. frequēti⁹ iurgia oriūnt⁹. Aliud ve
 ro qd̄ cōpetat boi circa res extēriores. ē v̄sua
 ip̄oꝝ ⁊ q̄m̄ ad hoc bō non t̄g b̄re res extērio
 res v̄t p̄rias. sed v̄t cōes. v̄t sc̄z de facili ali
 quis eas cōciet in nēcessitatē or̄um. sic apl̄s di
 ct. l. tbi. l. diuin⁹ b̄uius seculi p̄cipiesci
 le tabuere cōcicare. ⁊ amb. v̄t habet in decr.
 p̄. x. di. l. sibi. Cluientiu⁹ panis ē quē m̄
 dennes h̄udoy indumētū est qd̄ m̄ recludis
 misetoz redpēio ⁊ absolutio ē p̄cūia. quam
 as in tenet d̄s. Ad argu. q̄m d̄m qd̄ cōt

Post Reminiscere

tas reꝝ attribuit iure naturali. nō qꝫ ius na-
turale dicitur oīa esse possidēda cōiter ⁊ mibi
esse. q. ꝑꝑꝫ possidēdū. sed qꝫ fꝫ ius natu-
rale nō ē dīstīctū a possēssīōne. sed magꝫ fꝫ
bñanū ꝑ dīctū qđ ꝑnet ad ius possīdū. Cū
ꝑꝑꝫ ius possēssīōne nō ē fꝫ ius naturale. sꝫ
iuri naturali fꝫ addidit ꝑ adīnventīōē tēnis
bñane. Et ambo. loquitꝫ ꝑ ꝑꝑꝫ ius qꝫ
ad vñ. vñ subdit. plūꝫ fꝫ sufficere sumpti
violenter obtentū ē. Sic iste dīnes qꝫ ba-
buit vñ spālū reꝫ innoxīatū. ex eo qꝫ indu-
ebatꝫ purpura ⁊ bisso ⁊ epulabatꝫ qñdē sple-
dide. ⁊ latatus in bis deficiēbat. iō reꝫ dī
ꝫ vñāꝫ ꝑ dīcatꝫ. Quātū ad ꝑꝑꝫ dī-
nē ⁊ ꝑꝫ iūāꝫ fꝫ ialeū euāgēlꝫ. hodie ecclēa
spectaculū magnū. ꝫ merito memorie cōmē-
dandū ꝑꝫ. et qꝫ bēi ad bꝫ non vīam
emēdātꝫ ꝑꝫ iōꝫ ꝫꝫ am. saltē hodie cō-
cutīantꝫ miserabīlis dīvīns vñānōīs horro-
re. Et fꝫ bōc fꝫ tres partes declarāde. In
ꝫꝫ prima notatꝫ miserabīlis flāms culꝫ ꝫꝫ
ꝫꝫ ꝫꝫ. Erat quīdā bō. ⁊. In scda com-
mendabīlis fꝫ gꝫ ⁊ merī. ibi. Et erat quī
dā mendicꝫ. In tertia inenitabīlis fꝫ boꝫ
mī vñ mali ꝫꝫ. ibi. Faciunt esse qꝫ.

Quantū ad primam

p̄te circa lēam est notandum vbi dī q̄ dīues
 alīe induebat purpura p̄ bisso. ¶ Purpura ēve
 stis regalibz p̄ciōsa r̄ tūbea in signū victorie.
 q̄ vtens tali veste tūbea dīz eīz victor aduer
 sarioz r̄ nō mī sp̄alium. sed etiā sp̄alīū inimī
 corū. Bisso vero ē gen̄ līnī cadīdissimū r̄ mol
 lissimū. r̄ cedit in esgip̄o in signū infimie r̄ in
 nocentiē. q̄ tali veste innocentes r̄ iusti solū
 v̄n solent. ¶ Dicantem dīues bis abnuebat.
 q̄ nō ad necessitatē sed sup̄fluitatē exprobat.

Moraliter ē nō. q̄ inſtar butis abſorſis.
 multa enī hodie hñtar diuites voraces ⁊ vo-
 luptoſi. cōſueſcunt ventrem ppiū pſuſcē de-
 ſat. tñ nō curāt honorare nec paupes ſola-
 ri quaſi nō hñtes aīas vt butia in vanitatē
 viuunt. hñ ſunt te quibꝰ apls pbi. ij. dīc-
 deus ventet eſt. ⁊ għa in pſuſione. inimici ci-
 tis xpi. Plā vt tñc pbs. ij. de ppietatibꝰ aīa-
 lum. Bñalia magni copis ſūt pauce gñatōſ
 cito ſenefcūt ⁊ moriunt. Cur nō eſt. q̄ abus
 eoz trāſit in incontinenti copis pbi. q̄ nihil
 vel paz in materia feminis. ⁊ iō ſtatim pigue-
 ſcūt ⁊ faciliſ ſuffocant. Sic diuites volup-
 toſi oēm ſubſtātiā pñertit ad abſuſi muni-

bñ mediet. Sciose vestium. ⁊ is ipi quati gra
ues sūt ad generādū plē boi opia. hz steriles
⁊ dbiles sūt i dñmbo ⁊ fortes i vñtis. Unde
gg. ix. mo. ⁊ dñt. xlvij. di. **D**es b? lecti vi
lectores i tēnis rebz fortes sūt ⁊ dbiles i cele
stibz. **I**lla p. tpali glia vñqz ad mortē ⁊ sudore
appetunt ⁊ p spē ppetua nec paz qdē i labore
subsistūt. p tēnē lucz quallibz iurias tolerāt
⁊ p celesti mercede vñ tenuissimū dñi ferre p
tumelias tēcūat. tēno iudici enā die assistere
fortes sūt. i ordīe dñi corā dñi. vñ vñ? bore
momēto lassat. Sepe nuditatē. dñctōz. fa
mē p acq̄rēdis diuitiis atz dñmbo tolerant. ⁊
spē eaz rez sep abstinētā cōtīnāt. ad q̄s ad
piscēdas festinat. beclle. In q̄bo dñbis vi
ta fatua mūdanoz diuitū ⁊ potētū merito re
spuēda ondit. ⁊ b. p. p. t. a. s. g. Cupiditatē ⁊
auaritiā instabilem. Glanitatē ⁊ superbiā
intolerabilez. Bulositatē ⁊ iglunē dñabile
⁊ lā sic ifen? nī iplē pē oibz hz p nīnē iustis
pe ples. ⁊ ita fabulosa nūqz sanabit aq̄. ⁊ i g
nis nūqz diē sufficit. hz sp crescit dñ? a? ad a
pl? oburēdū ex appolite cōbñtibilitū. Sic
cupiditas auaroz nī pē ipleri nec sanari. hz q̄
top? acq̄rit tāto magz crescit. **E**ñ aug. d. vñ
bo dñi. In gñpibz est auaritia diuitū. semp
rapit nūqz sanā. nō pēit pē. nō mēz agsāt.
amico fidē nī fuit. vidua opprimit pupillū iu
uadit. **I**dē i mod? iprimēdi tā cōis est oibz
mūdānis cupidis. vt nec paupibz iustis. nec
religiōz viduis nec scibz vñtis pēat. amouent
em tēs a se viscera ppassiois oīno. ⁊ iduūt se
viscera crudelitatz vt nulli pēat. d. cur? dāno
lucz expectat. **D**iconidit? ro. methamor. q
ē flum? qdā. ⁊ aq̄ bibita ēddit viscera bibēt
farea. ⁊ qdē d. iugit in illa aq̄ fit lapideū. **E**ñ
dic sic. flumē dñt cirones qd potū farea red
dit viscera. aut tact? inducit marmora rebz.
flum? ille ē cupiditas dñdinata diuinatz. ⁊
affectōes pñat dñbz mīscōia caritate ac pietate
q. pñ solū iusta nī curat tollere imo nec pau
pibz qz tñ illa bona sūt i nēcatatē subueire.
Etis dñt in cass. xij. q. j. **D**es nō mīoris crī
minis est habūdātī tollere qz cō possis ⁊ ba
būdās sis indigētū dñegat. vñ amb. ibidē
vt supra. **E**surientū panis est quē m detines.
nudoz vestis est quā m tēdus. mīseroz ēdē
prio est ⁊ pecunia q uaz tñ in ita dñctōis. **E**ñ
luc. vi. **E**le vobis diuitiū q bēnis supple hic
p̄solatōz vñam. qz de q mō p̄solamini statim
conuertabimini. **E**ñ recitat in li. bñto. qz

i cinitate q vocat sulū fuit qdā potēs? diuēt
q̄i papa eoz. quā ciuitatē qdā rex tataroz ob
sedat cepit. ⁊ iuxta illū diuitē vñā tñm ple
naz auro. argēto ⁊ lapidibz p̄colis repit. q m
mia auaritiā dñ sufficētī malina nī. p̄fusus. enā
cap? ēa rege. ⁊ iul? sū cūbo ⁊ potū. Cui pda
māt misericordia. tñm fuit a tēge fier ei iudij
cū sū mia. qz nī fecit mīqz. si tñ elauos nī nīs
amassel. p tūa tēfēfione dñstribuisses. ⁊ te et
tuā ciuitatē potuisses saluasse. **I**llū aq̄ te tñel
saut? tñ? quē tā auide collegisti ⁊ dñctū nī
potest iuuare. ⁊ sic tādē fame intēijt. Sic re
uera si cupiūt diuites mīam a deo obtinere.
ad paupes dñt enā mīa bñe ⁊ auz ⁊ argenti nī
nīs amare qz vt dñat eccl. x. **I**stibz iniqui? qz
amare pecuniā. **D**ebet enā sibi diuites puidēt
dñ bonis mīlitiū. i. scēis vñt ⁊ paupibz p fū
pēdio elīnaz. q cū suis orōnto in morte a tēge
tataroz. i. sarbana tēfēdāt ⁊ ptegar tūbente
ipā dñtare. luc. xvi. **F**acite vobis aīcos dñ mā
mona iniquitatz. vt cū dñfēcēt? scāpiāt vos in
etna tabernacū. Quia q sibi dñis nī puidēt
a tēge tataroz capīūt. ⁊ i infernū emalit iclū
dunt. **S**ic dñt ap̄ls. i. tñ. vi. **Q**ui p̄lōit vi
uites fieri incidūt in tēptatōz ⁊ in laqz dyab
oli. **Q**uerit qz laque? scz dyaboli sūt pēz
mortale. an q̄libet diuites auar? sūt in mortali
pēo illaqz. **E**t vt qz sic. **N**ull? em dign? ē
morte etna. nisi p pē m mortale. sed p̄p auar
ticiā homīs digni sūt morte. **E**ñ em ap̄ls ro.
i. p̄mīsserit i p̄letos oī iniquitate. fornicatōe. a
uacicia subdit q tñ agūt digni sūt morte. **I**gē
Cōtra auaricia dñt q̄i eris auiditas. qz scz i
appetitū pecunie p̄sistit p quaz oīa bona exīora
intelligi pñt sed exīora bona appetit nī ē pec
cātū. **I**stā alit em ea bō appetit. qz nā alit
subiecta sūt boī. nī qz p ea vita boīs p̄suat g
vīcē q auaricia nī sūt pēz. **R**idēt. s. tñ. in
scēda pē q. xviij. **D**es auaricia ipozat imo
detāniam quādz circa diuitias dñph. **I**mo
mō imēdiate circa ipaz acceptōz ⁊ p̄seruatōz
diuinatz. in q̄m scz aliqz acq̄rit pecūiaz vñtra
debitū. aliāz sumptiōdo l tñēdo. ⁊ sic oppo
nūt iustit. ⁊ b mō ex genere suo est pē m mor
tale. **S**i em ad auariciā p̄tinet q aliqz iustit
accipat vñ tñneat res aliāz. qd p̄tinet ad rā
pinā vel furtū. q sūt enā pē m mortalia. de illo
dñ eccl. xij. **D**ñt capēs ei? i medio ei? q̄ lupi
rapīetēs pda ad effūdendū fāguem ⁊ raurare
lucra scēda. **C**ōtigit tñ in b genere auaritie

Feria quinta

aliquid esse peccati veniale propter inspectionem actus
 Nam bonitas iustitiae bellum ea quae per violentiam in bello
 acquiritur. eorum efficiuntur. et hoc non habet rationem ra-
 pie. nec peccati mortalis nec ad futurum tenet. Quod
 vis possint in acceptatione peccati in bello bellum bonitatem
 peccare per cupiditatem et pravam intentionem. si scilicet non
 propter iustitiam. sed propter peccata principaliter pugnet.
 Alio modo imposita immoderantia circa maiores affe-
 ctiones puto cum aliquis nimis amat vel desiderat di-
 uinitas. aut nimis dlectatur in eis etiam si nolit rape-
 alia. sed hoc opponit liberalitatem. si tunc ille i-
 ordinar? amor diuinitatis intentionem crescat. quod propter
 rationem caritatis. ut scilicet propter amoris diuinitatis. aliquis si
 vereatur facere de amoris dei et patri. sic auaritia
 iter est mortale. Si autem inordinatio amoris infra
 hoc sistat. scilicet ut bonum quibus superflue diuinitas am-
 pletur sit propter eorum amoris amoris diuino. ut scilicet propter
 diuinitas non velut aliquid facere de deum et patri
 muni. sic auaritia non est peccatum mortale. ad argu-
 mentum oppositum dicendum. quod appetit? reprobis
 ope est boni naturalis. ut eorum quod sit. propter finem. et
 ideo intentionem vitio caret inquantum pertinet sub regu-
 la supra ex ratione finis. auaritia habet regulam excludi
 vitio. igitur est peccatum veniale. Secundo vita mundi
 non est dispensanda propter eorum vanitatem et superbi-
 am Glanum enim multum est bonum per se loquere
 Nam caldare denigrauit inter? et serico decorati
 exten? rutilat? in inter? fetet. Sic bonum vestitus
 ornatus est quasi sepulchrum dealbatum. vnde innocen-
 tius de uilitate humane pudicitie. Quid est bonum per se
 se ornatus. nisi sepulchrum foris dealbatum. intus
 autem plenum spurcina. Sunt etiam mulieres ornate
 ydola in quibus domones dant responsa fallacia et li-
 bidinis incitamentum. radiat auro. argento. et gem-
 mis et vestitus per se et non hominum? in inter? in se
 vile lutum. Unde meretrice dicitur. Auri nobilitas
 lutea si vestitur olla. Nam tunc hinc sequitur hanc
 minus esse lutum. Contra hanc non curiositate or-
 nat? dicit hieronymus in quodam epistola. Si vir vel mulier
 se ornauerit et uultus hominis ad se percurauerit.
 et si nullum in se inueniat malum dandum iudicium tunc pas-
 sione erunt. quod veniens attulit si fuisse quod biberet
 Nam maria pime vestitus multum uilis fuit. scilicet pellis
 lana. gen. iij. fecit de? ade? et uxori sue micas
 pelliceas. scilicet pellibus animalium. Deinde autem per
 cellus est ad lanae panni deinde ad lanae multas co-
 loribus depictas deinde ad sericum et purpuram. ad
 aurum et ad lapides preciosos Unde legitur in libro
 rom. quod ille qui propter apostolum in indumis fuit purpu-
 ra fulmie percussus interit Sic quibus propter uita-
 tem vestitus percutit fulmie peccati mortalis Grego-
 riome. pater. euangelij. Sunt nonnulli. qui cultum sub-

Post Reminiscere

alium per se facientem vestitus non putat esse peccatum quod si
 culpa non esset. neque finis diuinus vigilat? ex-
 meret. quod diues quod torquatur apostolus iheros purpu-
 ra et bysso idur? fuisse. Sed quoniam an ornatus
 mulier? vnde excuset a peccato mortali. Et re? quod
 si iuria peccata. Sed si quod finis boni videtur? quod
 artifices homini ornamenta preparantes etiam mortali-
 ter peccarent. dicitur. scilicet. the. fa. fe. q. dicitur. quod i ip-
 reb? exterioribus quibus bonum vestitus. non est aliquid vitium.
 scilicet ex parte bonis quod immoderate vestitus eis quod de-
 immoderantia potest esse dupliciter. Uno modo propter par-
 ad pluendum quod bonum quod bonum aliquis viuunt Unde
 aug. iij. de peccatis. dicitur. Quod quod mores bonum sunt
 flagitia. propter mores diuinitatis vitia sunt. ut pa-
 ctum inter se ciuitatis et gentis. pluendum per lege
 firmatum nullum? ciuitas autem peccat libidine violenter
 Turpis enim est ois per vniuerso suo non pergen-
 ens. Alio modo potest esse immoderatus in visu talium
 reprobis ex inordinato affectu vitium? ex quo quicquid
 tigit. quod bonum libidinosum talibus vitia siue finis plu-
 tudine eorum cum quibus viuunt. siue etiam per eorum plu-
 tudinem. Unde augustinus. de doctrina magistra. In
 visu reprobis est libidine. quod non solum ipsa eorum
 inter quos viuunt pluendum nequit abunde. sed
 etiam sepe finis est? egressa. fedritatem suam quod in-
 claustra mores solennium latitabat flaginosissimi
 ma eruptione manifestat. Coniungit autem illa
 inordinatio affectus tripliciter quod ad superbundan-
 tia. Uno modo per hoc quod aliquis ex superfluo cul-
 tu vestitus hominum gloria querit. put. scilicet talia bus
 inuimodi pertinent ad quendam ornatum. vnde gre-
 gorius. Sunt nonnulli vestitus per? nemo apperefficientia
 precipua. excedentia proprii status nisi ad inanem
 gloriam querit. Alio modo finis quod bonum superfluum cultum
 vestitus querit delicias. finis quod vestitus ordinatur
 ad corporis fomentum. Tertio modo finis quod nimis
 sollicitudinem apponit ad exteriorem vestitus
 cultum. Nam finis sit aliqua inordinatio ex parte
 finis. Ex parte autem defectus? sicut potest esse duplex
 inordinatio per affectum Uno modo ex negligentia
 hominis qui non adhibet studium vel laborem
 ad hoc quod exteriori cultui vestitus finis quod oportet.
 Unde philosophus? dicitur in. vij. et bi. Quod ad
 molliciem pertinet quod aliquis trahit vestimentum
 per terram vnde non laborat eleuando ipsum Alio
 modo ex eo quod ipsum defectum exterioris cultus ad
 gloriam ordinat. vnde dicit augustinus in li. de ser. do.
 in monte. Nam in solo reprobis corpore exteriore
 quod populi. sed etiam in ipsis foribus? et lutores esse
 posse iactantia et eo piculiosiore quod sub nomi-
 ne virtutis dei decipit. ut philosophus? dicitur in
 iij. et bi. quod superbundantia et inordinatio defectus
 eius ad iactantiam pertinet. promissus illis dicendum.

q̄ supra cōiter dicta sunt circa exteriorē cul-
tū. Insuper intendendū est q̄dā spēale q̄
f. muliebris cultus viros ad lascīviā prouocat.
f. illud puerb. viij. Ecce mulier occurrit illi
ornata meretricio. pparata ad decipiendum
animas. p̄dōt tñ mulier licite opam dare. ad
hoc q̄ viro suo placeat. ne p̄ cōtemptū in
adulteriū labat̄ etiā absq̄ pctō. Ille aut̄ mu-
lieres q̄ viros nō hñt. nec volunt hñe. t̄ sūt in
statu nō bñdi. nō pñt absq̄ pctō appetere pla-
cere viroz aspectu ad cōcupiscendū. q̄ hoc
est dare eis incēntiū peccādū. Et si quedam
hac intentione se ornent. vt alios prouocent
ad cōcupiscētiā mortaliter peccāt. Si aut̄ ex
quādā leuitate vel etiā quādā vanitate. ppter
tactāā quādā nō semp est pctm mortale sed
qñq̄ veniale. Et eadem rō quantū ad hoc est
etiā de viris. Cñ aug. in eplā ad possiderim
nolo vt de ornamentis auri vel vestis p̄p̄ia
habeas in. p̄bendo sententiā nisi in eis qui
neq̄ p̄iugari sunt neq̄ p̄iugari cupientes co-
gitare dñt quō placeat deo. Illi aut̄ cogitāt
q̄ sunt mundi quō placeat. vel viri vxoribus
vel mulieres maritis. vt capillos nudare fe-
minas quas etiā caput velare ap̄s iubet nec
maritata decet. in q̄ tñ possent aliq̄ a pctō ex-
cusiari. qñ hoc non fieret ex aliq̄ vanitate. sed
ppter dñā p̄uendinam. Q̄uis talis consue-
tudo nō sit laudabilis. Ad argumentū 3̄
rium dñm. q̄ si que ars est ad faciendū aliq̄
opa quibus homines vñ nō pñt absq̄ pctō.
p̄ dñs artifices talia faciendo peccarent vtpo-
te p̄bentes directe alijs occasionem peccādī.
puta si quis fabricaret idola vel aliqua ad cul-
tum idolatrie p̄nētia. si quauero ars sit cui-
us opibus homines pñt bene t̄ male vñ. sic
gladij sagitte t̄ alia hmoi. vsus talij artij nō
est pctm. t̄ be sole artes sunt viciende. si tam̄
opibus alicuius artis vt pluries aliqui male
vicerent. Q̄uis de le nō sunt illicite. sunt tñ p̄
effectū principis a ciuitate ex̄pandē fñ co-
mūta platonis. Q̄ g mulieres licite p̄o-
sunt se ornare vel vt cōsentient decētiā sui
status. vel etiā aliquid supaddere vt placeat
viris. p̄sequēs est vt ant̄fer talij ornamentoz
nō peccat in vsu talis artis. nisi forte inueni-
endo aliqua sup̄flua t̄ curiosa. Tertio vi-
ta mūdanoz. r̄. ppter gulositate. nā quili-
bet fugit hoc naturalē q̄ sibi dñm est t̄ re-
fructuū honoris t̄ minoratiū sue libertat̄
sic ē est gulositas. nā sup̄fluo t̄ gulosi veli-
cate viuentes recte delectatiōis ad modū ani-

cule capiunt q̄ a delicijs carnalibz recedere
nō pñt dñ volunt t̄ tunc in seruilitē redigūt
t̄ sunt sui diaboli. sic t̄ illi qui in bello capi-
unt sui sunt t̄ ingenuitate p̄dunt insi. de
iur. p̄lo. c. sūma. p̄p̄ q̄ beat̄ amb. in quādā
eplā sic inquit. Quicūq̄ a pueritia se dede-
rit delicijs. m̄ebit in fuitate vt viuens mori-
tū sit. Et iō fatm̄ est delectate t̄ gulose viuere
t̄ delectatiōes sequi carnales. t̄ maxime ex co
q̄ delectatio breuis est pena at̄ q̄ sequit̄ lōga
est t̄ intollerabilis. Q̄d quidē pater in diuine
epulone q̄ in delicijs t̄ diuitijs fuit semp. q̄
induebat purpura t̄ bisso. t̄ epulabat̄ q̄ndie
splendide. cur̄ tps telinaz fuit breue. tps at̄
penaz eternū t̄ fine termino q̄ cū mortū est
sepultū est in inferno. Illo em̄ hic gula anāqui-
tis curabat̄ seu in principio mundi sed fñm
no. tenu t̄ vilitate p̄ditiōis hñane pte. ij. c.
xviij. Initiū vite hominis aq̄ fuit t̄ panis et
vestimentū. Hunc at̄ gulosis nō sufficiunt
fruct̄ arbor. nō grana leguminū. nō radices
herbar̄ n̄ pisces mar̄ nec bestie fte. nec aues
celi. sed q̄ntū pigm̄a t̄pant a romana nuti-
unt alolia. capiunt obesa. q̄ studiose coquūt
archicōq̄z arte. q̄ laute panē officio ministro
rū al̄ p̄tundit t̄ colat. alius fundit conficit
subām p̄tut in accēs. natm̄q̄z in artē. vt san-
ritas trāseat in eluēntē vt fastidiū reuocet i
appetitū ad irritādū gulā. si ad sustentādū na-
turā q̄ fñm b̄ m̄imis p̄tenta sed ad auaritiā
explēdā. Ip̄a tñ gule voluptas tā breuis ē vt
spacio loci vir sit quātoz digitoz spacio t̄p̄i
vir sit totidē mōm̄toz q̄ m̄lū displicet gu-
losis. q̄ appetit hñe gutt̄ in q̄ celebrat̄ illō cō-
uiuū lōgū. vt lōgā hñant delectatiōem. sicut
pamit d̄ plamozate q̄ d̄siderabat hñe collum
guis lōgū vt dñm sentiret dulcedinē. Et l̄
eadē rōne epicuri gutt̄ ad celū optabat̄ hñe.
et cā ē q̄ in gurnire delectatio magna ē t̄ mai-
or q̄ sit i lingua. iij. et bi. ppter q̄d gulosi me-
tā sobrietatis t̄ tpantie excedunt. Et sic fñm
Inno. p̄nēnt modicitas t̄ sup̄fluitas affe-
ctat i diuersitate ciboz t̄ variētatē sapor. au-
ditas em̄ nescit modū t̄ voracitas excedit mē-
surā t̄ seq̄ p̄a t̄ in grauaf stomachul m̄rbat̄
sensus opprimē intellectus. in n̄ sanitas t̄ sa-
lus sed morbus t̄ mors. Audi q̄ doctrinā gu-
pientis t̄ noli audire ēē in omni epulatiōe et
nō effandas te sup̄ oēm escā. In multis em̄
escis erit infernitas. q̄ multi ppter capulam
perunt. Unde auicen. prima fen. iij. c. vij.
Inhibet detent̄ famritate t̄pe fertilitat̄. Vult

I

O

Feria quinta

71

tos em vidim? q̄ saturitate suffocati p̄ierūt et mortui sūt. Quenī an aliq̄s comedēs fm appetitū 7 delectatōz carnis. peccat mortaliter. Et videt q̄ n̄. q̄ in n̄salubē desiderijs p̄ncipi peccat fm p̄bim. Cōtra apl̄a. Si fm carnem vixeris. moriemini. R̄ndendo. ad b̄ pono a liq̄s p̄cloes et correlariā. Prima q̄ q̄ gulose viuit. peccat mortāl̄. p̄bat. per vitū gule oēs v̄tutes obliuiscit. q̄ gg. dīc. iij. moza. dīante vitō gule oē q̄d boies foris egerunt foris p̄diit. si v̄ter nō est rigi. h̄ v̄tutes non tollent nisi p̄p̄m mortale. ḡ Secūda cōclusio. vitū gule cōmittit. dum q̄s inordinate appetitū suo comedēdo v̄l bibēdo satisfacit. p̄bat b̄p̄ b̄m gg. iij. mox. c. xxiij. vbi quim q̄s modos p̄st in q̄bo vitū gule p̄sistit seu cōmittit. eo q̄ inordinatō n̄q̄ iudiciū rōis q̄libz appetitū suo v̄l tēptatōi satisfaciāt. Et b̄mōi b̄nt et d̄ p̄. vi. v. ca. quibz mōis vbi dē nos gule vitū tēptat. Aliq̄ndo n̄q̄s idigēte tempus puenit. aliq̄nō puenit. sed cibos lauitiores querit. aliq̄nō q̄ sumida sūt. pcurari accuratius exp̄nit. aliq̄nō aut̄ q̄litas aboz 7 t̄pus congruit. sed in ip̄a quantitate sumidi m̄sura effectōnis excedit. nōnūq̄ abieci? est q̄d dīderat. 7 t̄n ip̄o estū immisi dīderit v̄ter? peccat. p̄ri m̄i correlariū. q̄ nō solū in p̄cōsis elcis vitū gule cōmittit. sed etiā in v̄llissimis. p̄z p̄b̄m aug. de. doc. xp̄ia. c. i. 7 ij. Et rō est ibidē assignata. q̄ in omnibz talibz n̄ v̄l r̄ez. sed libido i culpa ē. Et iō v̄d oē aquā p̄cupitā effundit. 7 t̄n carnes comedit q̄ sunt p̄ciosiores aq̄ Et elau culpabilis fuit vendēs p̄mogeitā p̄r libidinē quā būit lēticulā in comedēdo. xli. vi. q̄s q̄s. Secūda correlariū p̄cōsa ferdā v̄scip̄it abiq̄ vitō gule. Cui? rō est vbi p̄r. q̄ i omnibz b̄mōi rebz n̄ ex cap̄ r̄ez nata q̄bo v̄n̄mur. sed cā vtendi. 7 mō appetendi a p̄p̄bādū est v̄l in p̄bandū q̄d facim? Ecceia p̄cōlo q̄ excessus sumidi cibū 7 potū. n̄ attendit p̄ncipēs quantitatem v̄n̄iformem rei sumide. p̄bat t̄p̄ā n̄ q̄ refrenare debet gulam. non habet m̄dium rei. sed m̄dium p̄portionis. ḡ mediuz illud non erit v̄n̄iforme omnibz q̄tum ad cibum sumendum. Nam si haberet m̄dium rei illud m̄dium equalit̄ et secūdū eandem dīstantiam mensuraret excessum et debitum modum sumendi cibum in omnibz. q̄d simplū cū est falsum. q̄ p̄bs dīc in etbi. q̄d v̄ni est parum. aliq̄ est multum. Et ḡ excessus sumendi cibum et potum. attenditur secūdū q̄

post Reminiscere

portionem personarū cibum sumentium. q̄ magis corpulentus de ampliori indiget cibo et potu. p̄ conseruatione nature sue. 7 hoc abiq̄ vitō gule. vt patet de karolo magno. qui p̄ sustentatione nature sue indiguit cibo magno. Nam abiq̄ vitō gule p̄medebat in v̄no prandio quartam partem arietis anserem vel leporem v̄num. et hoc quidem fuit debitum sibi vel modicum. nobis autem esset magnus excessus et vitium. et sic patet quid dicendū ad questionem.

Secunda pars in qua

ostenditur status grane cōmendabilis et meriti p̄ ipsū laza. pa. vt dīc p̄bs. ij. celi. opposita iux̄ se posita maḡ elucēdūt. Et q̄ dīcū ē d̄ diuīte. q̄ sua cupiditate et voluptate meruit flāmā et penā eternam. Dicendum est etiā de paupere. qui sua penuria et miseria meruit gloriā eternā. Dicitur igitur de lazaro q̄ fuit pauper et mendicus de auaro in nominato. q̄ diues purpura 7 bysso v̄stis? Secundo lazarus vt famulos nominatus. auarus de voluptate est v̄stifamatus. lazarus ad celum v̄lecratus ducimur. auarus vt miser in infernum sepelitur et cruciatur. Unde ysi. d̄. sum bo. Cui habūdācia est delinārum. attendat supplicium diuinis. cuius tanta in inferno inter ignes erat inopia. quanta hic epularum fuit copia. in illo seculo exsurre et sinitre noluit. p̄pterea illic inter flammās sitiens stil lam aq̄ q̄siuit. nec habere meruit. Et subdit. diues et pauper obuauerunt sibi. Iste descendit. ille ascendit. Iste de delitijs ad supplicia. ille de supplicijs ad delicias. Mora liter. qui iter securum cum paupere capit habere ad celum. debet se in hac vita a diuitijs 7 t̄p̄alibz exonerare. vt exp̄din? xpm in paup̄tate seq̄ possit. q̄ vt dīc. iij. q̄. ij. glia. iocates. onerat? p̄dtere ayn n̄ p̄ xpm seq̄. Nam aliq̄m mediū capit nafam ex̄t mox. i. p̄bisi. Cū em paupes nafcamur 7 moriamur. vita n̄a q̄ est mediū in p̄ncipiū 7 finē. d̄z et in paup̄tate foueri. Quare dīc arel. in enigmanb̄ fm q̄ citat b̄ie. q̄ t̄rūm. Statēra ne t̄rāfīleas Statēra est vita h̄māna Due pelues statē. sunt in gressus in mundum. et egressus de mundo. Nam d̄nā ḡ bō in v̄na pelui paup̄tate cūz quā mundū ingredit. 7 in alia paup̄tate cum quā egredit. 7 inueniet q̄ eq̄ ponderabit ecel. v̄ Sic egressus ē nud? de p̄tero m̄is sue. sic r̄ez

uerter. et nihil auferet de labore suo. vi. xlvij. c. sic. Dicitur q. propria uicis. q. ex quib? recondit? in huc mundu? detulisti. qn in hanc ingressus es luce. q. de uentre matris existi. quibus quo? lo facultatibus. quibusq? subsidij stipat? in gressus es. q. d. si recte mides uicis nullis. g. cu paup?as fuerit nobiscu a principio. et enaz erit in fine socia. in uita nra no ptemnam? ea

Sz triplex repit paup?as in hoc mundo. f. egestas et uoluntaria. Idoneitas uirtu? mola et uoluntaria. Glanitas uana et nullis necessaria. na pma paup?at? de egestat? misabil? et ista hnt misabiles p?oc. paupes uoluntarij cu pientes hnt diuinas q's si hnt. isti sunt pleni munere. accusant teñ de distributione ineq? quali rep. tpaliu. de tenacitate. primor? et for? tuna de infelicitate iurāt et blasphemāt. detra? bunt q? quibus p's. Na fucit saturati et mur murabāt. Ole uobis munituroribus et blasphemis. Na ista paup?as euenit uobis in p's na uelictor? q. qz deñ uo timentis. nomen ei? blasphematis. et multa mala p'mittitis. Nōne p'peta dixit nō uidi iustu? detelictu?. nec sem? q'rens panē. Deponite igit? malicia? p'ram et p'fide in deo. qui dicit. nolite solliciti esse. dicentes. qd manducetis. aut quid bibemus aut q? opiemur. hec em oia gentes requirunt qui igitant deū. scit em p' v' q? bis omnibus indigenis. vñ aug. nec diuini ob sunt opes. si eis bñ vñt. nec paup'em egestas p'mendabit liorem facit. si inter fordes et inopia p'cta non caueat. Sed querit an talib? egenis inuoluntarijs sit enā subueniendū. Dico q? licet uinoli sint uel plerūq? uel plurimū tñ pium ē eoz defectibus subuenire. vñ p's. Dñs qui intelligit. et. Et glo. super illud. ecd. xij. Da misericordi et ne suscipias pctōem. Qui in? digenti miam tribuit. nec p' delicto spemnt misericōiam rēre facit. Natura em respicienda est. nō p'sona. qui dat indigent p'ctōi. nō q? pctō est. quasi uelit ei in p'ctōs suuere. sed q? bō est et iust? fiat et uiuat. Sic nō pctōrem h? iust? p'tendit iurare nō diligit delictū sed natura. Sēdo est paup?as honesta et p'men? uabilis q? uoluntaria et sponte. ppter xpm suscepta in qua bō nō solū sollicitudinem seculi desedit. imo indigentis multis se expōit. ista paup?as nō est p'temnenda. q? ea p's uelicta uit. xij. q. ij. glia epi. imo de? illā paup?tatem esse uoluit. vt sustinētes coronent? et diuites in ipis merent? bñ di. xlvij. c. Sic. bi em sūt

filiores xpo in eoz p'uerfatione. Validiores diabolo in temptandō. Deatores in celo i re munitandō. Na p'mo. et. Ipe em xps realiter et affectualiter paup? et egenus est fact? iuxta illō p's. Ego egen? sū et paup? s'm glo. mendicus et petens. Et expōit de xpo qui p' nobis paup? nati? uoluit. et in mendicitate uiuere et mori. Et iō milcs xps d? exstimare si gnū uile. qd p'mo re? nō nō erabit p'ferre. Cū p't nē francat? boni. et fies suos ite p' elemosyna p'sidenter dicens. nec ocos uerecū? dari. qz dñs se paup'em fecit in hoc mundo. Na paup?as anq? dñs nē ei? e'git. misericordia et dedec? erat sed mō ea dedicauit. sua acceptio ne. et iō a nullo p'temnenda sed im? ada ange de eccl'asticis dog. Bonū est sc'cultates cum dispensatione paup'ibus erogare. meli? p' in tentione deū sequendi in simul donare et ab? lata sollicitudine egere cū xpo. Sēdo sunt iur temptandō ualidiores. Na nudus cū induto multis p'ntis securus lucrat. qz non bz vñ a collectante teneat. Sic q? uita nra collecta tio est cū diabolo. vt dicit apl's eph. vi. Na est nobis colluctatio aduersus carnem et sany guinem. sed aduersus principes et p'tates. ad uersus mundi rectores tenebrar? bay. et diabolus totus nudus. qz de diuitijs nō curat. **A**ut diuites ex omni p'te sūt uelicti. dñs dñs abolus pōt eos ex omni p'te tenere et p'sterne re in temptandō. Paupes uero q? nudi sunt euadere p'it. greg. nudi cū nudo lucrati debet? mus. facili? em ad tēra trahit qui bz in se r'it teneat. Sēpens em vt dicit mgt bñto. bo? minē nudū fugit. h? insilit in uelicta sc' diaboli? p's p's anq? paupes fugit. In diuites tēpta tioe sua insilit. i. tibi. vi. q? uolūt diuites fieri i cūctis in laqū et temptandōm diaboli. Tercio sunt beatores remunerationē. qz erit iudices assessores in iudicio. math. xij. Interrogauit petro dñm dicens. Ecce nos reliquimus oia et secuti sum? te qd g? erit nobis qd dabis nobis p'mij. R'ndit ihesus. In regnandō cū se derit fili? hois in sedem aiestat? sue. sedebit? et uos iudicātes. xij. mō? iust. Magnū em tūc erit iudicare. h? mag? centupli accipe et bre? uitatem etnā. p' pua penuria accipe et posside re. Unde recitat de qdā rege q? habuit riu as filias. vñā pulcherrimā et alia turpissimam. pulcra ab omnibus appetebat. turpē uo ne mo curabat q? fletus in conspectu regis et p'tis d'ixit rex noli flere. qz qui te accipe uoluerit

2

dabo ei regnū meū. ⁊ heredes p̄stima oīm bo
noz meoz. qui aut̄ accepit sorozes mā. nihil
nisi pulcritudinē secū accipiet. Filia pulchra
est vita hui⁹ seculi. filia turpis paup̄tas. qui
hic accipit heres erit regni eterni. matth. v.
Et paupes spū qm̄ ipoz est regnū celoz
Tertio paup̄tas vana ⁊ vimpabilis est que ē
ppter transitoria bona spūalia siue tpalia. illa
nō est necessaria ad vitā eternā nec vtilis. ta
lis fuit multoz p̄boz tpe iobanis euāgeliste
qui ppter vanā glām mundi gēmas p̄ciosas
regerūt in signū mūdani p̄cepti. Et alij pbi
losophi multa vt liberi vacarent studio p̄bie
abiecerūt substantiā ⁊ diuicias. Scribit hies
ro. ad paulinū p̄blyter. ⁊ rectat. xij. q. ij. lo
cates. Qd̄ locates ille tēban? bō quidam
vitiisim? cū ad pbandū ad arthēnas pergeret
magnum auri pond⁹ abiecit ⁊ submerisit in mari.
qz nō putauit se sū vītem ⁊ diuicias possi
dere. qz aut̄ illa ppter transitoria fecerūt ⁊ nō p
pter amorē xpi iō eoz paup̄tas vimpabilis ⁊
vana fuit. Sic etiā beu multoz paup̄tas vi
mpabilis offidit. ⁊ sp̄aliter illoz de libero
spū. qui ppter vanitatē ⁊ ocū mendicitatem
assumūt vt labores manuū fugiant. illis nul
la elemosyna est vāda. S. p̄ hoc vt illud
lxxxvi. di. c. non sanis. vbi dē qz misericordia
oibz facienda est. Vd̄m qz vey est p̄sidera
ta namra. vt prius etiā tacitū est. h̄m malicia
nō sūt fouendi. Pro qz notandū qz q̄tū neces
sariū ē ad p̄ns. p̄nt assignari tria ḡna boim pe
tentiū elemosynā. Primi petūt ppter bonuz
bonestū. vtili qui ppter deū reliquerūt. nā
qz in paup̄tate dño famulant ad b̄ vt possint
liberius p̄teplāni vacare ⁊ deo seruire. ta
les sūt religiosi viti frēs siue sorozes imitan
tes xpm̄. De quib⁹ bea⁹ grego. iij. mo. di. c.
Sūt nōnulli infoz qui ad appbendēdū cul
mē p̄fectiōis accincti. vñ alioz appetunt ex
terius cuncta derelinquūt. Illis elemosyna
est vāda cuiuscūqz cōditiōis cristū spūales si
ue seculares validi siue infirmi. Secūdi sunt
petentes ppter bonū vñ siue ppter vilitatē
⁊ sūt p̄sone vtiūsqz sexus frēs ⁊ sorozes siue
alie spūales p̄sone q̄ nō solū ex p̄ioz cā eleger
unt paup̄tatē. sed ⁊ vt infirmis ⁊ debilib⁹
p̄sone possint adesse subuenire ⁊ iuuare que
multū vñles sūt. bis etiā nō solū in m̄mū cha
ritatis ⁊ deuotiōis. sed etiā laborz suoz meri
to dat elemosyna. Tertiū sunt qui petunt ele
mosynā ppter bonū delectabile. sic sūt validi

mendicātes qui laborare possent manib⁹ qd̄
tū fugiūt ⁊ ocū querūt p̄ medicatē. S. b̄ qd̄
dē p. p̄bter. labores manuū maz manduca
bis. Illis vt qz ppter securitatē cū negligē
tissimā subtrahenda est elemosyna. vt habet
v. q. v. p̄. ois nisi iā fame moriant. Qm̄ bē
C. de medicānib⁹ validis. l. i. ⁊ ij. Qd̄ hi
validi medicātes singuli vñt inspicī ⁊ explo
rari de integritate corpis ⁊ robore amoz iat
qz de inerna ⁊ qui tepū fuerint absqz vlla de
bilitate redigendi sūt ad seruimē ipatoris. ⁊
ad colonatū p̄pemi. Iust⁹ em̄ feceris si in iu
ste petentē cōtereris. qz si ei dederis. vt ba
bet ex glo. predicte legis. ⁊ ex alia glo. super
Matth. que hic addimr.

Tertia pars in qua

offidit inenitabilis stat⁹ p̄mij. ad quem iuxta
meritū quilibet iuste ordinat⁹ vel demeritū
ibi factū est vt morex mendic⁹ Nota sū
abrae dē lo⁹ requier. vbi nullū malū nec pe
ne nec culpe ē. vbi sancti p̄tes post mortē ple
ne purgati sūt morie xpi habitabāt. ⁊ mō acci
piūt in scriptura. p̄ loco eterne beatitudinis se
q̄ moriū est etiā ⁊ diues ⁊ dānat⁹ est ad pe
nas inferni. in quibus lenauit oculos. nō co
pales. sed mentales ad lazaz em̄tem in loco
quienis ⁊ b̄m̄ditiū. clamādo p̄ desiderū in
flammatū dī. Pater abraā vt ei magis allinat
ad miserādiū p̄na pietate. Vite lazaz vt in
tingat. ⁊. vbi p̄sidera miser pctōr dictū beati
greg. in omel. Qd̄ nimiz diues est cū i bac
vita miseret nō voluit. in suo supplicio posu
it p̄focinū querit. Et qui vulnerato paup̄i mē
se sua minima dare noluit in inferno posuit
vsqz ad minima q̄renda puenit. Illa guttam
aq̄ petijt. qui micās p̄is negauit. Vocat aut̄
extremū digitū lazari modici suffragiū meriti
sui. Et p̄ guttā aq̄ modici refrigerium ḡte et
misericordie Derebat aut̄ aquā q̄ ⁊ refrigeri
ū lingue qz in lingua marie torq̄bat qz fm̄
greg. in ipa vt plimū peccauerat p̄ gustū epu
lando q̄ndie splēdide p̄ loq̄la quis post epu
las sequit⁹ varia loquacitas. Sed considera
pctōr quale respōdū habuit. qui tā modici pe
tijt. Fili recordare. ⁊. Aug. iō rogās diues
nō exaudis in tormētis qz rogāt paup̄em nō
audiuit in terris. Sequit⁹ in bisoib⁹. i. ⁊ vt
cis oib⁹. i. meritis ⁊ temeritis iusto iudi
cio magnū chaos firmatum ē inter nos ⁊ vos
Qd̄ exponit m̄g. iij. sen. vi. vlt. sic posita ē

hic iusticia. illic iniquitas. q̄ nullaten⁹ associa
ri valent adeo em̄ sancti dei iusticie additi sūt
et nulla cōpassione ad reprobos transire val
leant. nec dānari p̄nt accedere ad scōs conue
gnandū. nec ad p̄gaudendū. quare frustra pe
tis. Sequit̄ rogo qd̄ nō dicit ex charitate qz
eā nō dñit. sed timore seruili ne ex ip̄oz cōlor
nō eius pena augetur. cū fuerit eis in vita oc
casio peccandi. Tū ex rōne diuinit⁹ relictarū
ad abusi. tū rōne male vite p̄ q̄ dedit exem
plū sequendi. Et his sumit argumentū qd̄ dā
natoz pena crescit. vltz ad iudiciū in torment
tis. Sequit̄ ait illi abram ac si dicat. fr̄es
mī et qui cū eis sunt in mūdo hñt moysen qui
docuit moralia et p̄phetas qui mystica docue
rūt credenda q̄ cōtinent p̄mia beatoz et sup
plicia dānatoz. Et iō audiant illos et monita
eoz ope impleat et saluabunt. Moralif in
hac pte ad p̄mōre emendandem p̄cā instrui
mur de magna equalitate dei qui de sua iusti
cia vnicuiqz qd̄ sūt et sibi p̄p̄nt donat. in
istis p̄remunerandē bonoz vbi p̄p̄nt gñe. in iustis
dānandem pene. fm̄ vni iusticiulqz p̄p̄iam di
sp̄sitionē. Sic em̄ sol flans in medio celi su
am insluit vīritatē et actiōem fm̄ dispoſitiōez
recipientiū in vno causando calidū. in alio fri
gidū in alio leniū. in altero tristitiā. sicut p̄z
in aquila et noctua. Sic de⁹ qui ē cā p̄ia fm̄
auctore de caus⁹. insluit bonitatē suā vna in
fluxione. sed res nō recipient illā bonitatem
om̄is equaliter. sed fm̄ capacitātē sue nature.
vna bonū altera malū. Sic iusti et dispoſiti
gaudiū et lenitiā sempiternā mali et tristitiā fm̄
inter vīnā et p̄cā p̄bationē et tristitiā fm̄
em̄ boetiū nullū bonū iterumneratū dimittit
nec malū imputatū. Quare dicit greg. et alle.
de pe. vi. i. medicina dicens. sine vlade deli
ctū nō desecit. aut em̄ ip̄e dō in se hoc punit.
aut hoc de⁹ cū boie vīndictas p̄mit. Ne
quaqz q̄ p̄cō p̄cā qz nullaten⁹ sine vīndicta
laxat. Et hoc p̄ tripliciter scilicet.

Designat p̄ figuram.

Declarat per scripturam.

Informat per naturā. Primo p̄z p̄ figurā
istā adā peccatū comedendo cibū venitū et
punit⁹ est nō solū in se. sed enā in oib⁹ poste
ris suis. gen. iij. Chayn interfecit abel. et ipse
a lamech interfecit. est. gen. iij. Itē p̄pter ma
licia boim tot⁹ mund⁹ seu gen⁹ hūanū dilu
uio p̄cepto noe et q̄ cū ip̄o in archa erant

gen. viij. Itē pharao et ois populus egiptia et
multis plagis punit⁹ est et finaliter in mari ex
bzo pietunt. et submersi sūt. eo qd̄ p̄ dñz p̄p̄m
eius dimittere noluerūt. exo. in pluribus ca.
De quibus plagis in speculo vīcentij li. iij.
c. v. tales hñnt versus. Sanguis rana culer
musce pec⁹ vlcera grādo. Hinc caligo mori
pignora p̄uina necādo. Et alij vt melius
Prima rubēs vnda. rana et plaga secunda
Inde culer tristis. post multa nocentior istis
Quinta pecus strauit. vesicas sexta creauit.
Post sequit̄ grādo. p̄ bruc⁹ dēte nephādo
Iona tengit solem. p̄iam necat vltima plē.
Itē filij isrl̄ p̄pter p̄cā eoz. xl. annis afflicti
sunt in solitudine. et anni p̄ die p̄putat. Nu.
xiiij. Itē recessit a deo facientes vniū cō
flantē quē adorauerūt. iō grauit puniti sunt.
et ceciderunt viginti milia ex eis. exo. xxxij
Et hoc eadē replicat apls dicens. Eo qd̄ plu
ribus displicuerūt deo. Isrl̄ in deserto p̄stra
ti sunt. Et sequit̄. beati aut in figura facta fun
tū. vt nō sim⁹ p̄cupiscentes vniū sicut illi
p̄cupierūt. i. cor. x. Vñ afflictōes omniū p̄
dictoz t̄p̄i gerunt reprobos. quāt in inferno
dānati sunt. et cruciat⁹ eternaliter fm̄ qd̄ oſidit
apls vbi supra dicit. Hec oia in figura cōſin
gebāt illas scriptas ad n̄ram cor̄p̄ōnem in q̄s
fines seculoz deueniūt. Et sic p̄z quō p̄cā
sine vīndicta nō laxat. et hoc p̄ figurā. Secū
oſidit hoc idē p̄ scripturā. et hoc p̄nīs euāgel
lij de viuere epulone. qui in inferno sepulms
est maximis cruciat⁹ tormentis. Imo modū
ca gutta tenegata fuit sibi vt refrigeraret liq
guā suā. eo qd̄ micā panis prius lazato nega
uerat. Et iō abra dicebat. Agni recordare qz
re. bo. in vi. et la. fil. mala. nūcānt hīc p̄lo
lat. in vero cruciari. Itē bidelben⁹ cenonij
ensis eps. vt habet in speculo vīcentij li. i.
xxvi. ne in locū huius tormenti veniret quoti
die p̄m taliter exorabat. Ut intrare me nō fi
nas infernales medicinas. vbi error vbi me
tus vbi feroz. vbi fletus. vbi reprobi detegū
tur. vbi rei cōfundunt. vbi toroz sp̄ cedens
vbi vniū sp̄ edēs. vbi totū hoc phēne qz p̄
pes mors gebēne. Ne receperet sion illa. Isr̄
on dauid vrbē manquilla. i. qua lux p̄bēnis
vbi eterna par. ad quā suspīro te requiro. vt
tecum inhabitem amen. Unde habem⁹
in speculo vīcentij. libro. xiiij. c. xiiij. de
Dauriū imperatore. qui dū esset vir deu⁹

Feria quinta

timens malebat in hoc seculo facinor. suorum
corpali supplicio vindicta pfoluere qz tormē
tis gehennalibz cruciari. **Q**uō cū iugiter in su
is oñibus dñm depceat exaudiri meruit.
Quadā itaqz nocte dñi in stram suo qesceat
vidit p somniū ante se eneā saluatoris effigi
em q erat ante portā palacij. ex qua est vox e
missa dicens ad eū date mauriciū. Et tene
tes eū quidā iudiciarij ministri exuerūt eum
Tūc ait ad eū saluatoris imago. vbi vis red
dā tibi mala q meruisti bicant in fumo. Et
ille. **A** amator homi dñe bic pon? qz in illo.
Tūc iussit diuina vox eū tradi r pshānā ei?
vrore r omnes ei? cognationē focē militū. Et
pgefac? vxo misit ad extēdendū pphilippū
genēz suū. Cui igit assistenti dixit maurici?
Scis inter agmina nra aliquem militem no
mine focā. Cui ille. Scio vñ. Et impator
cuius est qualitat? Qui ait iuuenis. timidus
r temerari. Tūc referens aug. somniū pbi
lippo glificauit magnificē dñm p huius reue
lanōe. **P**ost hec aut mauricius augus? in ho
sili terra posuit cū militēs suos ferro a rapi
nis abstinerē pelleret. nec eis stipendia cō
ficta largiret. **F**ocā rogare cepit vt impij
regniū sup eos acciperet. Quibus sepe dictus
focā obediens regalē purpurā sūpsit. **Q**uō
audiens maurici? aio dissolut? rebns aduer
sū se fluentibus cessit. r in quandā siluā mari
pignā fugit. In qua cū vxore r quinqz filijs
iussu focē cesaris intertemp? est certe ille vo
min? fuit deuot? r magne fidei qui sic penis
credidit inferni. q maluit bic puniri qz alibi

A Cuius oppositiū multi increduli xpiani sen
tiunt dicentes. Si dicit? nō de inferno r pa
stor de lupo assereret nihil daret eis. sic enā
quidā culti? dñi quendā pdicantem audiret
de penis inferni loquen fecit. **V**aledict? sit
qui nbi credat. qz ibi nūqz fuisti. Cui fecit si
aliquis inde rediret. r ubi de penis inferni vi
ceret. nō crederes ei nec cessares a malo qz sic
ille eruiisset. ita r tu crederes inde posse egre
di. sed crede mihi infernū ita pfunduz est. q
nullus pōt inde ascendere ita clausū q null?
pōt inde exire ita custoditū q nullus pōt eua
dere. **U**n iob scribit. vij. c. Sic psumit nu
bes r ptransit sic qui descendit ad inferos n
ascendet nec remittet vltra in domū suā. nec
cognoscat eū amplius loc? eius. r tñ introit?
est facilis. exitus aut? impossibilis. qz vñico pal

post Reminiscere

lu intramus p infinitos aut exire nō valemus
Nā vno solo passu q aia exiit a corpali pctōz
est subito ad infernū descendit. **U**n iob. xii.
In bonis ducit dies suos r in pñcto ad iher
na descendit. vbi ex vīna iustitia q ibi euide
ntissime manifestat. **D**ānati cruciabūt die ac
nocte in secula seculor. **A**poc. ij. Et maximis
penis vt pctā eoz vindicent qz in his vñibus
pphendunt. s. indicescriptura caligo vincta
flagella. frigus flāma timor. dñmis pfulio fe
tor. **S**unt pate pene quas quisqz vñ timere.
Tertio ostēdit vindicta peccator p naturā. r
Bm punitioē reprobos. **N**ā iustu est i iustu
tia dei hoc requirit. qz semp manet i iust
pa sempqz mēat in pena. vñ bñs greg. r re
citāt de pe. di. s. pōt iuste punit deus ma
los etemaliter. vt qz in hac vita nūqz voluerit
carere pctō. nūqz careat supplicio. **I**llud etiā
ostēdit exemplariter in natura. **I**tem vt referet
ys. li. et bi. li. rvi. c. iij. de quodā lapide q abe
hon notat. bic talis est dñmis r cōditiōis. q
cū sel accendit nūqz extinguit postea. **C**uius
rōem assignat dñs albertus dicens. bñc lapi
dem quādā bñe pinguedinem interius inclu
sā q est materia r fomentū ignis. Ita r in su
mili est de istis. qui in inferno igne gehenna
li cremāt r puniunt. qui cū culpā mortāl cō
minis sp in se habeant indulsā q est fomentū
ignis infernal. r totius cruciatiōis. iō ignis v
femalis nec vte etemū ab eis nūqz sepat. et
in eternū nūqz extinguit. **I**uxta illud ysa. xl.
qui in psona dei de eis sic inquit. **Q**ui pñari
cati sūt i me dñmis eoz nō moriet? r ignis eoz
nō extinguet? r erūt vsqz ad facietatē oī carni

Sz qz in inferno dñmis sit maior pe
na ignis. Et vt q ignis sit maior. qz fm aug.
xij. d ciuitate dei. iij. **N**ihil igne vrente ē mo
lestius. **C**on illa pena maior est quā hō magis
cupit effugere qz boies magis cupiunt effuge
re penā mentis qz corpis. vñ r aliqui effugiāt
redementem tñstiaū interficiūt. **C**ū g vñ
mis sit pena mentis. qz est remozior pñe et
pena ignis sit pena corpis maior est pena ver
mis qz pena ignis. **R**ñdet ad b fm rich. i. iij
sup mēm. di. vlt. q dñmis dupl pōt accipi
aut. pñe. s. p verme corpali aut methaphori
celqz p remozior pñe. qz vermis dē in quantū
ozit ex turpitudine pcti. sic dñmis ex putredie
corpali r atam spūali pñe dō affligit sicet
mis carnes ipaz m ordēdō vñ pñendo vñ qz

modo dicunt aliqui ibi esse penam vermis.
propter hoc qd dicit scriptura iudith vltimo
Dabit igne et vermes in carnes eoz. Et ecc.
xij. Quidam carnis ipij ignis et vermis. Cleo-
mis aut pumetis carne e vermis corporalis. vt eis
videt. Quamvis aut aug. xxi. d. a. dei. c. ix. di-
mictat sub dubio. vtz in inferno erit vermes
materiales vel no. coiter tñ tenet qd no. quia
vegetabilia et bruta no remanebunt. eo qd nun-
q habuerunt ordinē ad incorruptionē. et p in-
diciū no erit generatio et corruptio. Dicit igi-
tur rich. p penā qd vermis intelligit sacra scrip-
tura remor: qd pscie qd si principaliter et im-
mediate affligat aia eo tñ ex psequenti. et per
quādā redundātiā etiā affliget caro. Vñ
caro vānatōz affliget. et ab exteriori et ab in-
teriori. Et sic querere vtz in vānatis sit mai-
or pena vermis qd ignis. est querere vtz re-
morius cōscie sit eis maior pena. qd illa que i-
eis causat ex igne. Ad qd simpliciter vdm qd
sic et pōt sic declarari. Sic magnitudo telec-
tandis pensat ex tribz scz ex magnitudine bo-
ni piumcti. et ex bona dispōne potēne ad susci-
piendū passionē delectandis. et ex pfectione
piumctōis. Sic magnitudo doloris pensat
ex magnitudine mali piumcti. et ex hoc qd po-
tētia est multū disposita ad patiendū ab illo
malo. et ex forti piumctōe mali affligentis cuius
illa potentia. Vñ em̄ inter affligēs ani-
mā vānatā est ppena carentia sue pfectionis
ad quā erat apta nata. in quātū illa carentia ap-
pēndit sub certitudine libi inesse. p pctō. p
prie voluntatis. Idē em̄ carentia. vt sic appē-
densa. est illud maximū malū qd aiaz affligit
qd longemagis ē bone dispositio aie pūū
qz actio ipsius ignis. Aia em̄ est magis dispo-
sita ad patiendū a malo pdicto qz ab ipso igne
qd pz. qd ipse ignis nō est apus nai aiam
affligere ex ppena virtute immediate. ipam em̄
nō affligit immediate. nisi in quātū ē in se in di-
uine iusticie. et post iudiciū affliget animāz
etiā corpore mediante. Aia aut panē a pdeo
spūali malo immediate et p se. Cōtinctio etiāz
est fornor. qd fornor est apprehensio p intelle-
ctū qd p sensū. et quia post corporis resūptionē
illud malū qd vxo vermis. et ipm ignem app-
hendat p intellectu. tñ principalē apprehen-
det ignem p sensū et vermem p intellectu. qz
vermis est qd magis intelligibile cū sit aliqd
spūale qd ignis. cū sit aliquid sensibile. Cleo-

mis etiā est pñior aie qd ignis. qz corporalia nō
pnt esse infra aiam sic spūalia. Vñ aut qd
est aie realiter pñius. et ab ea cognitū pfectū
sibi et forius est pñitū. Ad pñmū argū. est
tñ vdm qd illud vbiū argū. intelligendū est
de molestia que infert p instrumentū corpa-
le et ceteris panibus.

Feria sexta post Reminiscere

Omo quidam

erat pffamilias qui plantauit vi-
neā et sepe circūdedit ei. Math.
xxi. Quidē? et bñ munitā posse magis cu-
stodiri et plemari qd sine munitioe. Nā ciui-
tas fori muro circūdata securior est et ab ho-
sibz minus impugnā. Est em̄ pena capitis
qui mup ciuitatis violent scalis siue alijs mo-
dis trāscendit vt habet. ff. de rep diuisione.
L. si qd violauerit. Vñ verus ē tomuli occi-
sus tradit ob id qd mup ciuitatis rome volun-
tarie trāscendit. vt em̄ glo. ibidē dicit Duo
erāt fies qui romam fecerūt et cū cōtento eēt
cuius noie vocaret roma a remo vel tomulo
forte obtinuit tomulus et dñs remansit. qd po-
stea frēm occidi fecit. qz sūi fecerat inter dū
etū in trāscendendo muros. Sic de rex cel-
lorū magnā epificauit ciuitatem. i. sanciam
quā vt vineā speciosissimā plātavit. vites eā
scz deuotos xpianos mltiplicauit. et custodia
fortissima angeloz eā munit. et circūdedit
p hostes qui sub pena capitis et indignandis
omnipotentis dei. appropinquare nec trāscē-
dere possunt mup illū magnū et altū. Unde
biere. i. deus ad angelicā pñem loquitur
vñ. Ego dedi bodie in ciuitatem munitāz
et in mup enū sup oēm terrā regibus iuda. i.
pntibus xpm et principibz et qd sacerdotibz
bus et omni ppo isrl. et bellabunt aduersū te.
scz demones et nō pualebūt. qz tecū ego sum
ait dñs vt liberet te. Nō igit vñ qd bō quidā
scz deus erat. Querit an seps vel mur an-
gelice custodie vñqz diripiatur cum bō spe-
nit custodiam et peccatis obstruatur. Et vide-
tur qd sic. Isa. v. Aufseram sepes eius id est
custodiam angelorum. Item ezech. xxxviii.
Cadent sepes et muri eius corruent igitur.
Contra de nemine est desperandum qd in ē
in vita sicut augustinus dicit primo retracta-
tionum sed desperandum est de re obstratis
nisi possint conueri et fieri boni. ergo.

C

C

D

F

Feria sexta

¶ Rndendū q duplex ē custodia. qdā gñalis
q̄ sit circa totam vnam gentem. quedā vero
p̄cularis q̄ est circa vna psonā singularem.
¶ Primo mō dimittit angelus custodire. sicut
dē q̄ michael q̄ erat princeps sinagoge. nūc
est princeps ecclesie. Secō mō dicunt cōis
q̄ nūq̄ dimittit hōies custodire q̄ diu p̄ficat
sed nō p̄ficat in obitinis ad eoz salutem. iō
aliq̄ mō eos dimittit. nō tñ oīno q̄ diu sit vi
atores cū custodia sit executio qdā diuine. p
nidentie circa boiem viatozē. deus aut. p̄u
tēnā nō subtrahit alicui quācūq̄ malo.
¶ In mō aut illo scribētes diuersificā. Qui
dā em dicunt q̄ dimittit q̄m ad custodie ac
tū. q̄ actū nō custodit. sed nō q̄m ad bitum
q̄ semp est patris custodie si vellet a malo re
sipisci. sed hoc nō. q̄ cū nullus q̄m est via
tor. sit oīno impossibilis ad bonum. 7 ita pos
set ei angelus multa comoda imp̄iri. quātū
ad officiū custodie spectat. nō videt. igit q̄
actū deserat oīno. Alij dicūt q̄ duplex ē offi
ciū angelice custodie. qdā respectu corpis
scz defendere ne a demone opprimat. qdā
respectu aīe scz defendere ne a demōe subuer
tat. Quātū ad primū nō deferit. sed quantū
ad scōm. eo q̄ iā est puerus 7 frustra laboza
ret. Sed nec b̄ sufficit. q̄ custodia principali
us respicit aīam q̄ corpus. licet aut talis aīa
sit actū puerfa. nō tñ est ad frum impossibi
lis facta. Alij dicunt q̄ subtrahit bñficiū cus
todie obstinatū quātū ad hoc q̄ nō instigat
ad bonū. cū bonū totaliter desipiat ei. s̄ non
quantū ad hoc q̄ reuocet a malo. Plura em
mala faceret q̄ facit. si cū nō reuocaret. 7 pro
gressū tēptatoris aliqñ impediret. vñ enā sic
nō deest custodia ann̄pi. 7 hoc sanis. pbabi
liter pōt sustineri. Et fm hāc viā p̄z ad auto
ritates rndendū q̄ intelligunt de custodia ge
nerali. aut si de sp̄iali intelligunt sic intelligū
nt quātū ad effectū boni. q̄ non instigat ad
bonū. Querit scōo vñ angelo custodiet
ti accidat aliqō gaudiū ex salute custodi. q̄
sic videt. Luc. xv. Gaudiū est angelis dei su
per vno p̄ctore p̄niām agente. sed nō gaudet
de p̄niā nisi p̄pter eoz salutē si q̄ eis accrescit
de p̄niā. gaudent multo fortz de salute. Cō
tra qui pōt nouiter gaudere pōt nouiter affi
ci. sed affectiōes in angelis bris sunt oīno sta
bilitate 7 quiete q̄ nō pōt eis p̄nigere gaudin
nouū. ¶ Rñso dōm q̄ gaudiū beatoz esse ius

post Reminiscere

dicat in babīm charitatis. nullū em in eis ē
gaudiū nisi charitate regulatū. Cū f̄z magni
mdinē charitatis erit gaudiū magnitudo. sic
aut eodē babīm charitatis pōt hō plures sil
diligere. imo hñs charitate eodē babīm dili
git oē diligibile 7 nō variat nec multiplicat
babit p̄ diligibile variationē vel multipli
cationē sed solū multiplicat modū 7 actus eo
q̄ plura sil 7 vno actu diligere nō pōt. 7 eodē
motu in plura sil moueri. Sic pōt hō 7 ange
lus beat⁹ eodē babīm charitatis 7 gaudiū sil
de plurib⁹ gaudere babīm gaudiū nō augmē
tato nec multiplicato per augmentationē vel
multiplicationē obiectoz. 7 hoc vno actu si
voluerit. 7 enā plurib⁹ fm imp̄i voluntatē. sic
em intellect⁹ brōz pōt sil ad plura conueni
7 vno actu sil plura intelligere. sic eoz voluntas
7 affect⁹ pōt sil 7 vno actu plura amare. nō so
lū in generali. sed enā in p̄culari se supra sin
gula p̄uertendo. Sed q̄ p̄as non aufert
p̄atem namre. sed nccitate attentis 7 limi
tanōis glie nō p̄passibile. 7 iō affect⁹ glifios
sil 7 vno actu pōt moueri ad plura. pōt etiam
7 plurib⁹ actibus 7 motib⁹ ad plura moueri.
nō in eodē nūc in diuersis. Et ita vno ac
tu vel diuersis pōt de plurib⁹ gaudere. vñ
q̄ aut mō pōt crescere eius gaudiū p̄ cremen
tū obiectoz nō fm babīm. q̄ idē babit⁹ sem
per manet sic idē babit⁹ charitatis nō solū f̄z
actū. q̄ plus gaudet quodā mō de plurib⁹ q̄
de paucioribus. pl⁹ enā gaudet de bono meli
oris q̄ de bono min⁹ boni. 7 hoc fortasse sy
ue vno motu siue plurib⁹ moueat. Sed si
opponeret aliq̄s q̄ hoc qd̄ dictū ē q̄ vno actu
7 motu possit angel⁹ plures diligere. q̄ ipso
sibile ē enā motū esse intensum 7 remissum
p̄stat q̄ angelus magis diligit meliorem 7 in
tensū 7 min⁹ intense. de alio q̄ impossibilē est
q̄ eodem motu 7 actu sil gaudeat de vtroq̄.
¶ Itē martires 7 vīrgines 7 predicatores gau
dent sp̄ialiter de p̄uilegijs suis. vñ dē cōis
q̄ eis aureola debet sed si vno actu de omni
bono gaudeat. nō vñ q̄ possint plus gaudere
de bonis p̄dicis q̄ de alijs cōibus q̄ gesset.
q̄ fm istū modum aureola nullo mō erit. ¶ Res
spōdeo nō negat quin bñ possit fieri diuersis
motibus amoris 7 gaudiū in diuersis. sed hoc
asserit q̄ vno 7 eodem actu 7 motu p̄nt siml
gaudere de pluribus. imo de oībus beatis. Cū
em possit eoz intellectus sil ad diuersa ferri.

Alphabetum

rv

et nō sit min⁹ potēs affectus eorū q̄ intellect⁹
 potest similis sit actu amoris moueri ad diuer
 sa ⁊ qz in oib⁹ erit vna rō gaudi⁹ et amoris
 fm plus ⁊ min⁹ picipata scz amor dei ⁊ cari
 tas. nā plus amabit q̄ plus dei amabit. h̄ in
 tellect⁹ sit apprehendēt illā rōz fm magis et
 min⁹ esse in diuersis. sic etiā affect⁹ fm magis
 ⁊ min⁹ esse in diuersis h̄ affect⁹ sit fm magis
 ⁊ min⁹ mouebit ad diuersos Et est exemplū
 si lux solis ageret voluntarie. cū ex b non esset
 min⁹ potens q̄ nūc. cū agit tm naturalit. imo
 mto potentior. nūc vno actu sit ⁊ motu illu
 miaret et calefaceret oīa q̄ in dyaphono pone
 rent ⁊ licz multiplicaret. ⁊ augeret in ipa rō
 illuminādi ⁊ calefaciēdi. vel actus necessario
 multiplicaret. ⁊ licz vno actu omīa sit illumiaret
 et calefaceret. n̄ tm equalit omīa. imo magis q̄
 magis essent calefactibilia ⁊ illūiabilia. ⁊ mi
 nus q̄ min⁹. vt in pposito se babz. n̄ est q̄ in
 cōueniens eundē actū qui ē sup diuersa. fm
 vitam rōz ab eis picipata fm magis ⁊ min⁹
 esse intēsz ⁊ transmissū. Ad argumētū dñum
 dicēdū. qz licz in bñs sint affectōes stabile
 q̄ ad bñū. qz affectōes ad glīaz facientes. ibi
 erit ppetuo stabilit. ⁊ oppositē erūt oīno ab
 eis separe. tm nō ē necesse q̄ act⁹ affectionū n̄
 possint supra dicto mō multiplicari. Queri
 tur scio. vtz ex vānatiōe custoditi scurzat an
 gel⁹ custodiens aliq̄ detrimētū. Et videt qz
 sic. ysa. xxxij. Angeli pacis amare flebāt. Ez
 nlla ē in eis cā sctus nisi vānatio custoditi. g
 Jte i gestis bñi Jobānis euāgeliste dixit sta
 tens. qz qñ Jobānes Engeniū ⁊ agripum a
 morte suscitauit. vidit angelos eorū stantes et
 volētes. angelos nō satbano gaudentes h̄ b
 nō erat nisi qz illi a bono incepto destiterūt. g
 mto for⁹ volēt qñ vānari. Et i vñspatru
 z. qz paul⁹ dñ frēs itatret eccleziā. vidit quē
 dam monachū nigri toto corp⁹ ⁊ demones
 vtraz pte eū tenētes. Sactū nō angelū et
 delōge lugubz. tristēz seqntē. igit. Contra
 color n̄ ē sine pena. nec pena sine culpa. Cum
 igit angelis n̄ sit culpa. nec fuerit. nō pōt esse
 pena nec tristitia. Pñ deo qz triplici pōt intel
 ligi. qz angel⁹ custodiens incurat aliq̄ detri
 mētū ex vānatiōe custoditi. Aut p boni ali
 cuius amissionē qd̄ perdit. ex hoc aliq̄z bo
 num habitum. vt bābendū si saluaretur. aut
 per voluntatis et desiderij cessationem eo qz
 non sit quod desiderabat. aut per quandam

ompassionē. quia comparat⁹ ei. ppter miserā
 quā incurrit. neutro aut modo potest habere
 veritatē. qz incurrat aliquod detrimētū. nō
 quidem primo modo. quia pfect⁹ beatus est
 defecte aut beatus cum habeat pfectā cer
 titudinē de boni habitū pmanētiē n̄ pte
 re potest. nec aliq̄d ampl⁹ expectare suā be
 atitudinē augens nec secūdo modo eo qz vo
 luntatem habet totalit⁹ diuine volūtati pfor
 mata ⁊ iteo nō vult. nec desiderat salutem
 custoditi absolute et in omnē euentū. sed fm
 qz scit deū eā velle. scz sup conditionē meritū
 et obediētiē diuine volūtatis. ita qz si ptra
 rñ accidit. nō vult eū saluari. et iteo si non
 saluat. volūtas ei⁹ nō cassatur sic nec diuina.
 qz fm aplm. i. bimo. i. vult oēs hoīes saluos
 fieri et ad agnitōnē vritatis venire. si ei diui
 na volūtas assens. p b qz nō saluat. nec veni
 unt ad cognitiōnē vritatis. Nec tercio mō li
 cet hoc aliqui dixerit. tm ppter pformitatē ad
 diuinā volūtatem ⁊ iusticiā qua letabit iust⁹
 cū vident vindictā. vnde nulla ppassiōe ad
 reprobos mouebunt sicut greg⁹. vlc. iij. ppe
 pfectionem gaudi⁹. cui nō potest aliq̄d de
 pario admitti. Ad rōnes in oppositū ad
 primā auctoritatē. dicendū qz intelligitur de
 prelatīs. qui noīe angeli qñqz in scriptura des
 signant. ppter diuine voluntatis nūciatiōnē.
 quā debent subditis nūciare. ⁊ curam misse
 rī. quā debent subditis exhibere. Et ad lites
 ram intelligit dictū pro captiuitate populi iu
 daici. Ad exempla dicendū. qz vñqz illorū
 fuit in visione imaginaria. in qua potuerūt an
 geli ostēdi tristes et lugubres. licz se tristes
 nō essent. quia nec in se tristabant sed in ima
 ginibus et similitudinibus quibsdā. Quā
 tum ad p̄nuatiōnē et expositionē euāgelij
 est sciendū qz sicut beati ecclesia ostendit qz
 runda iniquoz crudelitatē. Sic bodie
 pponit dei pietatem et ingratorū prauitatem.
 et fm hoc ponuntur tres ptes.

Et ostenditur.
 In prima condonantis benignitas cōmēda
 bilis. ibi. quidā homo erat.
 In secunda execrantis malignitas detestabi
 lis. ibi. ⁊ agricole apprehēsis.
 In tercia examinantis sagacitas admirabilis.
 ibi cū ergo venerit ⁊c.

Quantū ad primum

83

Feria sexta

est sciendū. qđ pñs enāgelii exponi pōt ad līaz de synagoga. quā dñs dñs pmo in egipto plātauit. Juxta illud ps. Vineā de egipto transiisti. et cisti gēfē et plāstāstā. Sz exponēdo de scā ecclia quā dñs de padiso sub figura disposuit. qñ d latere ade dormiēs euā forma uit. sic dormiētē xpo i cuce qñ d latere ei? sūg nis r az effluit cñciācia r plumatō ecclie ē ordiata. Un aug. de dā inocēcia ppositōe. qñ dormiuit adaz vt fiat euā mori? xpc vt fiat ecclia dormiēti adēhit euā de latere. mortuo xpo lancea pcutit latus ei? vt pfluāt sacra. qbus formaf ecclia. Ecorodat ad hoc extra d summa trinitate pclij viēne fidei catholice. ubi sic d. xpus omnis spū pforari sustinuit latus suū. vt exinde pfluēnt vñdis aque et sanguinis. formaret vñca r immaculata. ac dgo scā mater ecclia coniungit sibi. sic de latere pmi bois sepan euā sibi in cōiūgiū est formata. Moraliter autē est sciendū. qđ in oīa cōdonata namē gñatio pcpua est ad cōseruationē spēi. Quare dīc pbus. ij. de aīa. qđ gēnerate tñst oībus pfectis r impfectis nō. Et cū sit pfectio quedā pmedabilis in alijs spēibus. mltomagis in spē bñana pmedari cōpor tet. et in muliere fecunditas. quare bñ. ff. d edī līno edicto. s. querit si mulier. q magnū pze miū est mulieribz pcpie. et pceptū mei. hoc ei mun? a solo deo datū est boī. r benedictōe pfirmatū. qñ in padiso dictū est pmo pnti. Crescite et multiplicamini et replete terrā. In signū b? mulieres steriles reputabant male dīctē in veteri lege. Ad enā in noua lege cōfirmatur. est saluator sub figura. qñ in via maledixit ficū qđ nō habuit fructū. vt bñ mat. xxi. Sed dīcti. dñges et pñnentes dñrus est hic pmo. qui nōs maledictos asserit. Et iō ne terreā alique ista dñba. pñ? ista intelligēda sunt spūaliter qđ līaliter. Steriles ei omnes maledicti sunt. nō facientes opa meritoria. fecidi autē meritorie opantes bñdicti. Et qđ dñges et cōnēntes. pūgatis dñplici fecunditate antecedit. iō maxime bñdictē. qđ cōiūgati carne generāt. virgines nō spūalile ei carne generāt. pley corruptibile. Iste carne et spū generāt i corruptibile et glām ei nam. Ppōt qđ dīc bieronimus. et habetur xxxij. q. i. In pūptie terrā implet. dñges padisū. Fecunditas illa carnalis in padiso ordina ta r creatōe. qñ dñs i medio padisū fontē fecit

Post Reminiscere

ad irrigadū totū. figurat et designat spūales fecunditates. de qua celū repleri debebat. et fiendū in recreatōe. qñ vineā ecclia plantauit. in qua filiū vñgentiū. vt fecundissimaz vitē posuit. et in medio qđ est caluarie locus fontem aque et sanguinis in latere ei? pfordit ad irrigandū et fecundandū eam. et ad meritorie opandum. vici? bene igit homo quidam paterfamilias. Sed notandū qđ sic plantato r vñcatori alijs omīssis tria sunt necessaria. scz ppaginatio putatio et pstinatio. i. ad palos alligatio. Sic deus paterfamilias volens vineā in ecclia plantare et fecundare. mltū vitem nobilissimā. s. bñesum filium ei? Et ppropaginauit in terrā ad multiplicationē. Putauit ad fructus augmentationem. Pstinauit ad rectificationem.

Dixi namqđ pmo. qđ deus filii eius ppaginauit ad multiplicationē. Naturaliter enī qñ vñg fodit in terram. et imponit. tunc fornicat in virtute. et ex ea multos pducit palmites. r ex eo vt multiplicent palmites ppaginat. Sic cū terra nostra esset vacua sine palmitē et sterilis deus filium suū misit et ppaginauit eum in terra. qñ cū in vtero virginis humanauit vt vineam ecclie palmitibz. id est xpianis te uotis multiplicaret et replet. Job. xv. Ego sum vitis et vos palmites. Ppduxit ei hec vitis innumerabiles palmites. aploz. pfectio rī. mariz virginū. aliaz qđ de uotaz psonarū vsqđ ad fines orbis terrarū. Juxta illud ps. lxxi. Extendit palmites suos vsqđ ad mare.

Ibi palmites in pmitua ecclia pntulerunt vñas suauissimas bonarū virtutū. sed modo intanti amariati sunt boies vicijs. qđ nichil faciūt nisi labruscas scz actiōes et opatōes de meritorias. Un ysa. v. Vineā facta est vñcto meo. sepit eā r lapides elegi ex illa. r plātaui eā electā. et edificauit in medio ei? mtrā et torcular extitit in ea et expectauit. vt faceret vñas. et fecit labruscas. Quid inquit de bui facere vinee mee. et nō feci. Et sequit in dignatio ipsius pssimilias. i. dei dicentis. Nūc ostendā vobis qđ faciam vinee mee. auferam sepem ei? et erit in direptōem. diruam maceriem ei? et erit in pculatōnē. Nō putabit nec fodietur. et ascendent spine et vepres sup eam. et mandabo de sup. ne pluant super eam ymbres. Cassimī sicut bic ibidem dicitur r expñitur. vinea domini sabaoth dom?

israhel est. i. ecclesia. quaz deus p[ro] plantauit
et sanguine filij sui in agro b[er] mundi rigauit.
et sepe angelice p[re]catōis et circūdedit. tunc
tem p[re]mptatōis in ea p[ro]stutit et torcular sue
p[ro]prie passiois i ea fabricauit lapides q[ui]d est
offendicula et errores in ea fuisse et amouit
qua p[ro]pter a p[ro]cipio expectauit q[uod] hec uinea a
xpianis faceret uinas. n[on] t[ame]n opus bonoru
op[er]u. et q[uod] uino p[ro]latōis ip[s]i dei recrearet
Sed reuera illa nō uino iā facere uinas. s[ed] la
bruscas. nō opa bona sed uana. nō ac? n[on] uo
fos h[ab]e p[ro]n? uiles et defectuosos. de u. xxiij.
Qua eor[um] uina felis et uoti? amarissimus. Et
iō d[omi]n[u]s indignat[ur] b[en]eficia sua ab ea subtrahit.
sepe et macerem diuine p[re]catōis amonet
et demonib[us] et tyrānib[us] in dureptōem et p[er]uila
tōem exponit. et erit in p[er]uilitatē et de p[er]uila
nem ab aduersariis breuicis et paganis. et as
cedent sup[er] ea rep[er]es et spine. id est calamita
tes et infirmitates p[er]igentes et miserie et man
dabo nubibus ne pluat. sed maneat siccitas
et sterilitas vbi uoluit in pena p[er]ci. Sed d[omi]n[u]s
us p[ro] putauit filiū ad fuit? augmentatōem.
Duratio em[en]t est sup[er]fluo[rum] relectio. uis ita
q[uod] indiget putatōe. Nam si debito t[em]p[or]e rami su
p[er]flui p[er]cūdunt tūc uis uires recipit. et p[er]ci
pit materā et qua fructus et flores p[er]urit in
fuit. si autē cessat debita putatio et passio. tūc
m[ul]tos ramos sup[er]fluos generat. et uelocit[er] ste
rilescit. Q[ui]s ei diuina. i. fili[us] dei. licet de sui
nat[ur]a sup[er]fluitatē i p[er]fectōis nullā habuerit
caro t[ame]n quā assumere uoluit. an[te] q[uam] p[ro]cipet uer
bo. obligata fuit p[er]cō. de q[uod] necessario putata et
relecta fuit. Un[de] mag[ist]r[us]. iij. in iaz. di. iij. c. i.
Querit etiā de carne uerbi. an p[ro]cipet obligata
fuerit p[er]cō. et an talis assumpta fue
rit a xpo Sane p[ot]t dici et credi oportet iur
ta scō[rum] attestatōis p[ro]ueniētiā ip[s]am p[ro] p[er]cō
fuisse obnoxia. sic reliqua xg[en]is caro. h[ab]et
ritu[rum] op[er]atōe mundatā. ita ut ab om[n]i p[ro]agi
one imunis uirtutē xpo. pena t[ame]n nō necessita
te. sed uoluntate assumens remanente.

Sed cur penalitatem nō sic culpa relecta
uit a carne. Dicendū q[uod] pena carnalem et pas
sibilem assumpti et tenuit. ut p[ro] passioem et
amarissimā mortem. n[on]iam culpa et eternam
mortem deleteret. vii m[ag]t[ri]. iij. in iaz. di. xv. Si
cut. p[ro]p[ri]et[er] loiem facit? et. ita p[ro]p[ri]et[er] defect? bo
mis suscepit. suscepit ei de n[ost]ro. ut de suo no
bis tribueret. et n[on] tolleret. Quare beatus

bern[ardus]. in q[uod]dā s[er]mone dicit. Bone iesu q[uod]d n[ost]ri
et mort[em] nos debuim[us]. et tu soluis. nos pecca
mus. et tu luis. opus sine exemplo. gr[ati]a sine
merito. caritas sine m[er]ito. Quid ergo dignius
d[omi]no tam benigno retribuim[us]. qui aiam n[ost]ram
tā grato[rum]se a peccatis putauit et p[ro]prio sangui
ne redemit. q[uod] q[uod] eā imunem a peccatis serue
mus. et maculatā peccat[is] frequent[er] gladio li
gue p[ro] cōfessionē putem[us]. q[uod] ut d[icitur] can. ij. T[er]t
pus putationis aduenit. Tercio deus pa
ter filiū suum uirē ueram p[er]p[et]uauit. et ad pa
lum crucis ligauit. Nam q[ui] palmites nō ele
uant et ligant. botri et uie cadentes teorū
in terram putrefcūt et cōculant. Sic ne uir
tus passionis uilescat in mente et cadat a nie
moria. erigit. elenat. et extendit x[ristu]m in cruce
ut oib[us] parcat. ligat grossis clauis manib[us]
et pedibus. ad signādū. q[uod] a nullo uelit fugere
sed deuote ei[us] passionē recordanti semp[er] uelit
assistere et subuenire. Un[de] bern[ardus]. sup[er] cantica s[er]mone.
xiiij. Passio tua d[omi]ne iesu plurimum refu
gium singularē remediū. uolens sapia. ius
ficia nō sufficere. succubentibus meritis
illa succurrit. cū t[ame]n defecerit uirtus mea. non
conturbabor. non diffido. Sed quid faciam
calicē salutatis accipia. Un[de] deuotus doctor
bona uentura scribens de deuoto patre nostro
francisco. in legenda de stigmatib[us] eius facit
dicit. q[uod] franciscus seruus dei fidelis et prudēs
inuestigās beneplacitū dei in quo summe pos
set deo cōplacere. et immisissim[us] est menti ei[us] p[ro]
diuinum oraculū. q[uod] in apertione libri euang
gelici reuelaret ei a xpo. quid te in ip[s]o. et d[omi]n[u]s
ip[s]o maxime foret acceptum. Oratione itaq[ue]
cum multa deuotione p[ro]missa. sac[ra] euangelio
rum lib[er] de altari sup[er]sum. in sancte trinitas
nomie aperire fecit p[ro] locū. uinum uicq[ue] deu
tini et sanctum. Sane cum in trina libri aper
tione d[omi]ni passio semper occurreret. et in uelle
at uir deo plenus. q[uod] in nullo magis q[uam] in de
uota passionis memoria. et sicut fuerat x[ristu]m
imitans in actibus uite. sic conformis ei[us] e[ss]e
debetet in afflictionibus et doloribus passio
nis qui tandem passionis amore. intant[er] in
caluit. q[uod] a xpo in monte alueme. passionis si
gna in manibus. pedibus. et latere b[en]iōis air
te mortem apparent[er] suscepit. Sic eniam uir
culo caritatis et compassiois debemus cruci
affigi. ut cum apostolo dicere possimus illud
gal. ij. Confusus sup[er] cruci. Tele ego stigmata

Feria sexta

Quoniam iesu in corpore meo porto. Gal. vi. Et
hanc namque compassionem et passionis memo-
riam commouet exemplum naturale. Nam ut
legitur Quondam anglicus quidam pfectus
ad terram sanctam per quandam paganorum
ductus fuit in quodam nemus pulcherrimum
habens arbores valde pectas in quo nullam
auiem audiens personam cantantem admiratus
sursum suspiciens vidit multas aues mortu-
as expassas illis in ramis arborum racentes. Cum
ergo causam a faraceno ductore querebat. Dixit
quod per totum annum inhabitantia nemus hoc
auiibus. et dulcissimo cantu earum decoratur
sed hebdomoda in qua magnus populus pas-
sus est. et mortui tradimus. omnes quasi per com-
passionem omni anno secum moriuntur. erat
enim tunc hebdomoda passionis christi adiungens
quod a dominica usque ad quindenam sic statet
quasi mortue et in dominica post hoc renui-
cerent et cantum resumerent quasi a domini-
ca de passione condolerent per quindenam.
et in dominica resurrectionis cantum resumens
de resurrectione cogaudent. Sic multoma-
gis homo rationalis per passionem redemptus.
affligi et ligari debet cruci per continuam reco-
mationem ut non solus in anno semel. sed sem-
per et precipue sexta feria. in qua nostra salus i-
ara crucis est consummata memoriam deuotus
habeat christi passionis. etc.

Secunda pars in qua

notatur. etc. Quod probatur per iudaicum popu-
lum. et pessimam eius operationem. Nam quod
tanto magis reprehenditur. quanto maioris
ingratiudinis expiatur. quod secundum prophetam. Ingrati-
tudine est maximus vicium. Cum igitur de
populo iudaico multa et innumerabilia com-
miserit beneficia. et ipsi semper ingrati essent val-
de reprehensibiles reddant. nam deus eis spe-
cialiter vineam suam. scilicet synagogam. et
sanctam viam commendauit. ut ipsi velut sin-
gulares cultores hanc plantarent virtutibus
et producerent fructus suaves et delectabiles
domino. Ipse autem deus expectauit viuas
fecit autem labruscas. quare misit prophetas
vere. testas. eximie sanctitatis. ad erudiendum
et increpandum legis transgressores. ut tol-
lerent fructum de vinea locata. et primo pau-
cos. sed multum probatos ut essent rectores scilicet
moyses et aaron iuxta illud per. misit moysen.

Post Reminiscere

seruum suum aaron quem elegit ipse. Perierunt
sicut agricolae et cultores eos diuersis penis
afflixerunt sicut moysen aaron. in casibus aliis
occiderunt sicut biteremiam. aliquos lapidati
uerunt sicut ysaiam. aliquos inter templum et
altare interfecerunt sicut naboeth et zachariam.
Quare dicimus hic. Et agricolae apprehensis
seruis eius etc. Visit iterum et sua benignita-
te alios vel plures prioribus. Et secundum
Rabanum corpus omnium prophetarum quibus
ex malicia fecerunt similes. math. ei. xxiij.
Ecce mitto ad vos prophetas et sapientes et
scribas et eris occidens et crucifigens et flas
gellabis in synagogis vestris. Visit tercio
et nouissime deum prophetarum filium suum
vniuentum etc. Crebuntur forte filium me-
um Sed ipsi malicia obstinati. videntes fili-
um dei in carne dixerunt. hic est beres. De qua
hereditate deus pater loquens filio suo per ps.
dicentem. Dabunt tibi gentes hereditatem
tuam. Quam quidem hereditatem principes
sacerdotum perdere timuerunt. quare eum ap-
prehenderunt et adduxerunt in domum principis
sacerdotum. Luc. xxi. et eiecerunt eum extra vi-
neam et extra portam passus est. lxx. xij. Et occi-
dunt eum suspendentes in ligno. Act. iij.

Moraliter est notandum. quod enim deus populo
christiano amore singulari vineam suam sanctam
ecclesiam sanguine proprio irrigatam locauit exco-
lendam. ut ipse fructus pensionis sue recipiat
mittit nuncios multos ut amoneant operari. quod
non oporteat eum agricolas. vanos expellere. et
eternaliter damnare. Congruum est est ut ad
monitio precedat vindicta. Sicut videmus
quod in tempestate ebullitatio tonitruus praedit
licet naturaliter tonitruus concauset. Cuius
duplex ratio assignari potest scilicet naturalis et
moralis. Naturalis est quod illuminatio. h. de ala
fit in instanti. et sonus succellit. ideo visu ve-
luti sentimus concausationem. et audimus
cipiamus tonitruum. Secunda moralis po-
test conuenienter dici. quod ordinatione diuina
hoc fiat quod ebullitatio precedat tonitruum ut
admoneat homines se signo crucis munire.
et deum per auxilium invocare ne tonitruo occida-
tur. Sicut etiam et iure habemus. xxi. q. viij.
omnes decime quod vindicta fienda de peccato
per quo quis excommunicatur. non debet fieri ta-
lis excommunicatio. nisi tria amonito praecedat.
Unde dicitur de sen. exco. c. facto. pro-

habetur ne quis in aliqua sententia ex cōsa
nōis pūlgari psumat nō ppetenti admoni
tōe pmissa dō em qūbet esse. pmo ad iudiciū
gendū qđ vāmandū. sic legit. gēi. qñ peccatū
lodome 7 gomozore p vindicta d terra ad re
um clamaret. noluit ita vindicare sed pmo
discutere an sic esset. Quare hē in cāi. i. q. i.
De om̃p̃s. vt nos a p̃cipitade sententie pla
tōe p̃peleret cū oīa nuda et apta sunt oculis
mala tñ lodome audita noluit iudicare prius
qđ manifeste cognosceret. itō p se inq̃rere vi
gnat? est. vtz clamoz lodomoz ope cōplem̃
sit. nō qđ ignorauit. s3 vt nobis exemplū da
ret. ne p̃cipites in iudiciadis. et in discutiēdis
essent? negocijs 7 ne mala p̃rimoz pri? qđ
psumat credere qđ pbare 7 exinare. Sic
de om̃p̃s qui nō vult mortē p̃ci oīs aīq̃ ve
lit dānare negligentē cultore. p̃mitit tēd nū
cios. vt ammoncant et vocent. s3

Mentalem inspirationem.

Corporalem castigationem.

Verbalem vocacionem.

¶ Nam mētalis inspiratio frequēs est 7 sp̃ad
monet ad cogitandū dei bonitatē. mīam 7 iu
sticiā vt grāi lūm? et bene laborēm? Quz em̃
mentalibz oculis dī bonitatē pensam? magna
est 7 infinita. qđ nībil essent? dī nībilo nos
sua bonitate fecit et creauit. et nō brutū insen
sibile 7 irratōale. sed ratiōales vt angelos.
vñ p̃p̃b̃m? in tractam? quicqđ p̃dicabilibz
c. de differētia dicit. Sum? em̃ ratiōales vt
dij. s3 mortale nobis additū est vt sepe nos
ab illis. Enā non solū ratiōales vt angelos
nos creauit. s3 cō fm̃ essentiā intelligētiā mēo
ziā 7 volitatē. ad imaginē 7 siliūdinē sui. de
nos fecit 7 formauit. gēi. i. f. faciamus hōi em̃
ad imaginē 7 siliūdinē nrām. Illa nāq; bo
nitas dī infinita sp̃f cogitandū. Et in mēte re
uolūenda cū gtiātiōe. Unde bylman
dus recitat de quodā ad eū dīxisse. nībil aspī
cere nisi in quo edificaret. Cui alius instēte
dices. Quid igit nbi p̃fert ad edificatōē vi
sū buffonis. ait ille. Ecce multum. qz nībil
memi et qđ me deus fecit boiēm 7 nō buffonē
hoc beneficiū ad mētem reuoco et grāias
ago deo meo. qui tam excreabilem formam
mibi non tribuit. sed speciem pulcerrimā 7
ad eius imaginē me fecit. Secundo inspira
tio mentalis nos admonet ad cogitandū dei
misericordiā que taz magna est. qđ licet dictā

te iusticiā hōia quelibet peccet. et dignus sit
morte eterna iuxta illud gēch. xxiij. Anima
que peccauerit morte morietur. semper tamē
eius mīam grātiā et indulgentiam impetrat
vt homo a peccatis se auertat. vñ. nolo mortē
peccatoris. sed magis vt conuertat et viuat.
¶ Nam angelus semel peccauit in celo. nec ex
peccauit deus eius penitentiā. sed statim p̃
cipitat? est de celo. vt nec redire valeat. ¶ Si
mī parentes in paradiso peccauerunt. 7 hāc
eicē sunt. ¶ Hos in diluuiō etiam nō expecta
uit sed eos emersit. et abstulit posterioribus
xxx. annos dicens. Erunt dies illius centz
viginī annorum. Considerate qđ plures
dammati sunt et miserabiliter exinēti qui mī
nus peccauerunt qđ nos. qui non solum vno
peccato. sed multis et quasi infinitis. 7 multis
annis peccauerit et adhuc deus tñ p suā mi
sericordiā expectat. vñ. gre. ¶ Peccatores de
us diu tolerat vt cōuertant. qđ si nō p̃uertun
tur duri? vānat cōuertere igit ad dñm ne vā
neris. Quantūcūq; cingrat? fueris. et misē
ricordiā te vocantē respueris. si penitentiā
egeris non vult te expellere. immo pie et gra
tiose te suscipere. ¶ Nam p̃p̃t penitentem non
respuir. paulū se prosternentem magdalena 3
sistentem. matheū thelonariū. zachēum prin
cipem publicanū 7. Si negasti deū cuius petro
si p̃secutor xpi fuisit cum paulo. si publicus
casti cū maria magdalena. si illicite acquisiuit
si cum matheo. si surrexeris et penitentiā ege
ris. cum his misericordiā obtinebis. ¶ Un
dē. Sic ex toto corde indulget dñs tam li
beraliter condonat omnem iniuriā. vt itā nō
dānet relascendo. nec confundat im̃p̃petan
do nec minus diligit imputando. Quicum
q; em̃ hec bene consideraret. p̃culdubio nūci
um dei reuerenter suscipiet 7 fructum daret
debitum. Tercio inspiratio mentalis ad
monet considerare dei magnā iusticiā. Cū
em̃ nos p̃dere debebat. et eternaliter dānari
te ex iusticiā. vt iusticiā eius saluaret et pro
hōie debitū exolueret mortē nrām morte sua
amāssima destituit. et nos a dyabolo rede
mit. ¶ Unō. i. petri. i. Scientes qđ non corrup
tibilibus auro vel argento redempti estis de
vana vestra conuersatōe paterne traditionis
sed p̃ciolo sanguine agni immaculati. Unde
ad p̃positū de xpo 7 hōie. p̃ducēda est illa fa
bula quā greci recitant de castore 7 polluce

Feria sexta

q̄ fuerit duo germani. quoz vn⁹ castor penitit
a p̄e immortalitate et recepit. q̄ fuit fili⁹ iouis
sq̄ pollux in necessitate moriēdi p̄mansit. Cui
frater graciose p̄p̄ates cogitauit qualis imor
talitatem suā cōcare possit sui suo vñ ip̄e spon
te amata morte subiit ad tps. p̄ germano. vt
eius diuinitas p̄iceps eēt et immortalis fieret
atq̄ eis vnus or⁹ occafusq̄ p̄petuus vtriq̄
esset et hoc fecit. p̄p̄ dilectiōem quā ad frat̄
hūit. p̄p̄ qd̄ vt dicit greci. ambo sunt i celoz
translati ⁊ in signū circuli zodiaci sunt positi ⁊
gemini sunt appellati. Moralit̄ ad. p̄positum
Isti duo germani sunt di filii. ⁊ bō. q̄ eundē
p̄em celestem habent. et fili⁹ dei immortalita
tem a p̄e recipiens hoīe in morte permanent
te. Cui vt frat̄ p̄p̄ades. p̄ eo amarissima mor
te mortu⁹ est. et sibi immortalitate apud p̄em
obtinuit. Simpliciter enī morte mortu⁹ est. vt
nām que duplex fuit mortem curaret. sicut
pulcre declarat aug. iij. de tri. c. iij. Quid. i.
per. ij. Deccata nra ip̄e pulit in corpe suo vt
p̄cis mortui iusticie vinam? cui⁹ liuore sana
ti sum⁹. Hanc iusticiā pensare debem⁹. ⁊ num
cium hūc inspirante deuote suscipere. Cuius
tñ multi oppositi p̄uersi faciūt. qui malis suis
conceptibus et affectionibus inspirationes
bñci opprimunt et occidunt. Secundo
dico q̄ corporalis castigatio siue tribulatio nō
bis mittit. vt nos admoneat et coherceat bñ
facere Nam sicut equ⁹ vel agnus dñi extra vi
am est. vel si incedit lente. a dño suo pungit̄
vt ad viā redeat. vt velon⁹ incedat. Sicut le
gē balaam fecisse aīne sue dum ambularet
extra viā. Num. xxiij. Sic et teus peccatorē
pungit. qñ ei tribulatiōem. v. aliquā aduersi
tatem corporale mittit. vt si extra viā caritatē
ambulat in peccat⁹ p̄ca teleret. et in gratia et
victoriis p̄ficiat et p̄cedat. Qñ greg. Mala
que nos hic p̄munt ad deū ire pellunt. Cui⁹
figurā habent? Gen. xvi. in agar ancilla. que
dñam suam deseruit. et recedens ab ea. fugi
t. ensg in locū desertū. Cui angel⁹ apparēs dicit
ei. Revertere ad dñam tuā. ⁊ bñlia te sub
manib⁹ ipsi⁹. Quā quidē figurā. b. Aug⁹. su
per Job. p̄tractans. vt etiā bē. xxiij. q. iij. c.
Qñ vult. sic inquit. Ad hoc ergo ancilla affli
git vt reuertat. atq̄ vinā reuertat. q̄ ples
eius. sicut ples iacob. cū fratrib⁹ hereditate
tenebit supple patriā. i. in regno celoz apd̄
deū. p̄p̄ qd̄ dñs p̄ oleam te talib⁹ sicut inquit.

Post Remniscere

In tribulatiōe sua mane p̄surgēt ad me. Sic
antioch⁹ cū esset san⁹ crudelissimus fuit. et su
perbo nimis volens biezofoliam facere p̄gri
em sepulcra indeoz iussit agitari curru. et sine
intermissione agēs itē celesti cū pungēte iudi
cio. plaga insanabili a deo p̄cussus est. ita q̄ fe
torē. p̄p̄ie infumitatis ferre nō posset. Et tūc
verba narrauit. p̄positū dicens. Iustus est sub
ditiū esse deo. et mortale nō parē deo sentite.
ij. math. ix. Qñ. b. aug. sup̄ psalterium sic
ad. p̄positū inquit. f. lagellū intem⁹ vel exteri
us. glorificat creatorē p̄pellit nolentē. etudit
ignorantē. custodit virtutē expellit infumita
tē. excitat torpētē. hūiliat sup̄bientē purgat
penitētē. cunat. inocentē innotat ad mortē su
p̄uenientē. bē. ille. Hic nūciū etiā q̄ plures
p̄ impatiētiā verbis blasphemis lapidat et
occidit. Terc⁹ nunc⁹ qui peccatoribus
mittit ad tollendū fructū. et admonendū. et
aduocandū est filius dei. vt qui priores num
cios. p̄ mala opa occiderūt. salte vereant filii
dei qui est ver⁹ heres regni celestis. Hic vñ
p̄sonaliter verbaliter vocare et ore. p̄prio de
p̄care di. ill dō ps. Genite filij audite me deus
dñi doceto vos. Facit enī x̄p̄e filius dei instat
falcarij. volentes euolati reuocare falcones q̄
ascendens arborē vel aliep locū apparentē cū
reclamatorio rubeo vocat et reclamat. Sic fi
lius dei i missus a deo patre. volens hoīem p̄
ditum ⁊ euolam de manib⁹ suis reuocare i
loco caluarie ascendit arborē sancte crucis. ⁊
totū corpus vulneratū. p̄pter iniquitates no
stras ostēdit. voce magna et clamore valido re
uocauit. supplicando p̄ peccatoribus di. P̄
dimitte illis. quia nesciunt quid faciūt. Sed
teu peccatores illā vocem lamentabilem nō
audiunt. immo x̄pm quotidie p̄ maliciā cru
cifigunt ⁊ occidunt. Quare p̄querit de eis di
cens illud Job. Seruū meū vocauit. et nō re
spondit mihi ore. p̄prio de p̄cabat eū. Isti in
grati peccatores ⁊ interfectores x̄pi. figurant̄
in fratrib⁹ ioseph qui frēm suū ioseph quē p̄
inimie dilexit et mīca polimīa vestiuit ac i
sternam miserūt. ⁊ p̄cecerūt. et triginta dena
rijs vendiderūt. vt bē gen. xxxvij. et in episto
la hodierna. Hāc de⁹ p̄ filio suo. vt esset caro
et frater n̄ fecit amica humanā. qui veniens
de sede et domo patris celestis induit mīca
humanitatis. nō cessat frequēt visitare nos
aut p̄ inspirationes. aut p̄ castigatiōes. aut vt

bales vocaciones in ore predicatorum. Sed
hic peccatore qñ somnitate vmpertat. 7 sa
cras ei? admonitões quasi somnia p nullo
reputat. 7 eñ q est gaudij eterni. p modica
instantanea delectatõe tradit. 7 vendunt 7 in
cisternā pñciūt. qñ euz in corde p obliuione
et in gradumdimen relinquit.

Tercia pars in qua no

ta? admirabilis sagacitas. ibi. Cū aut veni
rit 7c. Cū eñ xps iudeis pabolam de vinea 7
agri colis pposuit. dicebant forte fe nō intelli
gere. nec posse fide dare. iō fm Cris. illud pa
bolicū dictū. p scripturā explicat. vi. Nunq d
legistis. q. di. Si pabolā meā nō intelligitis
salte? scripturā illā intelligatis. Nunq d eñ vos
legistis scitis qd scribit in lege lapide. i. xps
cui? nō? est firma 7 solida quē repbauerūt. 7
pdenauerūt. 7 a se reiecerūt. edificatēs. i. facie
tes iudeorū. qñ intererat edificare ecclīaz 7 cul
tū diuinū. Et ita quos primo vocauit agrico
las nūc vocat edificatores. et filij pñfamili
as vocat lapide. hic lapis factus est in caput
anguli noui edificij. i. noue ecclīe catholice.
Quia aut hoc opus hūanū nō est. sed op?
dei singulare 7 stupendū. Ideo subdit q? a do
mō factū est istud 7c. Ideo quo ad litterā est
notandū. q? in edificatõe templi salomonis
quendā lapide pluries oblati. p edificio suis
se reiecerūt et repbatū ab edificatozibz habet q
vltimo positus est in cōsumatõe anguli. vbi
pñgebantur parietes templi. Et ille figurat
xpm multociēs repbatū p principes faciendo
tū q tandē factus est in caput anguli. scz ecclīe
pñgens iudeos et gentiles quasi duos pari
etes in vnitare fidei. et qñ iudei 7 sacerdotēs
iudeorū hūc lapide quē debebāt ponere in edi
ficio catholice ecclīe repbauerūt. Ideo xpus
cōcludit ex verbis ps. Ideo dico vobis. q? a
vobis auferet regnū dei. i. regimē ecclīe 7 di
uini cultus. 7 dabit gēniū id est xpianis ex gē
tibus conuersis. facient fructus ei?. Et ratio
est q? q ceciderit sup lapide. i. xpm. scz xpm eñ
offendendo p peccatū sic vobis. pñget. et nō
dicat pteret. q? licz hō peccet in deū. pñt tñ p
penitentiā reparari ad salutē. Et ideo tñ cōfin
get. q? de eo qd cōfingit aliqd remanet. sed
qd pteret quasi in puluere 7 in mibū redigē
Et q? enā quidā eorū debebāt in tali obstinati
one mori. ideo addidit Sup quē nō cecide

rit p finale sententiā vltimi iudicij. istū pteret
durissima damnatõe 7 penis eternis. Et o
raliter vinea excolenda est aia hō? a deo lo
cata ad tps p diligentiē cultū 7 seruandā
Nā vt lex dicit. insti. de locato 7 pducto. l.
qui p vsu. Sed pductor alicui? com? vinee.
vel alteri? possessoris. ad re pductā debet talē
diligentiā adhibere. qñ diligentiā pñfamili
as suis rebo adhibere pficiunt. hō si nō talē dili
gētiā adhibuerit. pōt tali como vel habita
tione priuari et expelli a como 7 alteri locari.
Sed pmo casū. q? aliqis alicui locauerit p dū
um suū. p certa pensatõe annuatī reddēda ste
ritas magna pñgit. 7 sic magnū damni ce
dit pductorī sine culpa sua vicio tñ ipi? rei ca
su seu fortuitu. Quēnt vtz color? totā tene
at solute pensionē. Rñdit papa Greg. ix. ex
tra de locato 7 conducto. c. ppter. q? pensio re
mittēda est. p rata nisi sterilitas possit recom
pensari cū vberitate pcedentis vel subsequēntis
anni. Hic nota de colonis q? frequēt enā ex
leui causa pensionis remissionē expēsulāt. q? tñ
nulla succedente habūdantiā vñ sterilitate re
missuz recōpensant. ad quod tñ ex iure tenen
tur. Ad ppositū cū deus homini vineā vitidā
tū siue habitāculū totius trinitatis. scz aiam
puram 7 mundā ad excolendā locauerit. tene
tur hō diligentiē cultura eā cōseruare ne aufe
ret ab eo. 7 locet demouibz q? ea deo darēt
pensionem rebitam trinitatīs 7 vindicte in
tpe suo. scz post banc vitam in inferno.

Cultatur enim bene scz quando.

A damno peccati seruatur.

Ab immundis sordibus purgatur.

A iustis rebitis liberatur.

Debem? eñ pmo aiam a damno pñ serua
re. quia sic iuste inquit? potest como siue vi
nea conductā priuari. quādo p negligentia
conductoris parit? damniatõe. reputa mi
na? ruina p stulticiū nouū. qd ante locatio
nē nō hūit vel altez pñse. vt dicit. ff. de lo
ca. 7 condu. si qd domū. Multo magis deus
hōiem pōt priuare aia et vita. quando eā quā
sanā et mudā hōi insumēdo locauit. lepit
defectiozaz 7 ruinofaz p stulticiū peccatozū
Videm? eñ quādo acciditiosus hospes rector
foraminatum nō reficit. q? de modica stilla cō
tinuatā. in breue grauē recipit tacturam et ta
befactionem tignorum et ruinaz comue. Sic
piger qui p negligentiam custodiam extorioz

sensu panis stillicidii inuisionu carnaliu delectationu. taceat in vultu aie. et tantu abilitatur ad virtutes. qd tandem tam fragilis efficiat et ruinosus. qd nō solu maximis ventis se prationu resistere nō queat. imo nec certe minimis flando possit trahere. s; leui temptatōe siue delectatōe pmouet ad p̄sensu et ad op̄ris p̄sumatōem. et qd ruinam damnabilem.

¶ Quare diligens hospes debet diligens custodire timore dei. ne pignora tale damni accipiat. vii eccl. xxiij. Si non in timore dñi teneris te instans subueret domus tua. Timor em̄ dñi expellit p̄m in te eccl. i. Debet q̄ libz timorē p̄mittere q̄si p̄curforē. Nobiles em̄ p̄luuerūt aī se b̄re p̄curforē cū baculis accētes turbā ne op̄simant. Sic aīa iusti q̄i erit ad loquēdū. audiendū. videndū. et b̄mōi b̄re semp debet timorē p̄curforē. q̄ cū baculo p̄sideratōis moriū eternē. acerbitatē diuini iudicij. pene inferni et purgatorij precedat. et turbā delectationū et carnaliū moriū et delectior arceat et p̄pimat. Tale p̄curforē eua in paradiso nō habuit. et ideo p̄ visū decepta in delectatōem cecidit. et timorē eternā. nec dñi na filia iacob quā curiositatē n̄ccitas egredi fecit ad videndū mulieres tere illi. q̄ a sibi en filio emor est oppressa. gen. xxiij. Timor em̄ est seps magna. mul̄ forisissim̄. potēs seruare aīam a damno p̄ci. Et iō in cibis op̄ibz et actōibus est habēdus. Quare in puerijs dñi In timore dñi declinat oīs homo a malo Sed vt p̄cb dolor p̄les sunt habētes timorē humanū. timentes boēs. honores seculi. rer. ba. scādala. q̄ sunt q̄ vep̄ habēt timorē. bi n̄ ment b̄nfacere veredant. gaudēt autem dñi malū faciūt et inde gloriānt. De bis inq̄ auḡ. In sic timente sequet iniquitas. si sepa tur impunitas. Jste timor est mal̄ fm̄ Cass. qd finē instituit v̄bo mū danis. qd timore facit bō hoc qd facere nō debet. aut obmutat qd facere debet vt penam fugiat tp̄ale. **¶** Scitudo debem̄ aīam nobis locatā a sordibz purgare. Nam vt habem̄ in ar. de lenomibz. s. statimur. Inquin̄ p̄t expelli de domo et ea priuari. si tibi male et imunde p̄ueretur. vt si tibi publicas meretrices tenet. vt alios publicos peccatores. Sic et sp̄ualiter. q̄ tenet in domo aīe peccata moralia. q̄ aīam maculant et ossamāt. et eā p̄ penitentia nō expellūt. dñi gni sunt parati aīa. et eterna punitione. et qd

excludant a p̄sortio fidelij. Sicut figuratue leui. v. et nume. xix. in purificatōe immundo tū. Nam vt ibi dicit dñs p̄cepit. qd q̄ t̄geret rem immundam videlicet imuentū mortuū vel boīem mortuū. vel fetā occisam. imundū erat et excludabāt a tēplo et a cōione hoīm. hic em̄ in hunc modū purificari debebat. imolabāt agn̄ sine macula. et offerebant sacerdoti duo tures. aut duo pulli colūbaz. et similia purissima de qua fiebāt panes quos solus faceret dos p̄ illo die tantū edebat. qd in crastinum referuari nō poterant sine putredine. Sic moralit̄ tria quālibz aīam maculant et imūdam faciūt. sc̄ p̄cupiscentia carnis. p̄cupiscentia oculor̄ et cupiditas terrenor̄. et supbia vt te que est dyabolica pestis. Dicit igit̄ qui tēgerit iumentū mortuū. i. carnale p̄cupiscentiam in qua velut in stercore putrescunt boēs ille imundus erit qui etiā boīem mortuū tēgerit. bō em̄ ab humo tē qd mortuus in cupiscentia facit terrenē affectōis. ille etiā imundus erit qui tetigerit fetā occisam. sc̄ supbiam et imundus erit in aīa. Debet igit̄ aīa bis fedata isto modo purificari. Primo debet offerri p̄ ip̄a agn̄ immaculat̄. hoc est in memoria passionis xp̄i. qui est agnus sine macula p̄ nobis oblat̄is. In hac em̄ oblatōe purificam̄ aīa Glana em̄ esset oīs penitentia. nisi passio xp̄i nobis impetrasset veniam. Tū leo papa in q̄ daz s̄mone di. Effusio p̄ iustis sanguis iusti tā potens fuit ad p̄mū. vt si vniuersitas cap̄ p̄uozum redemptorē suū crederet. tyrannus ea vincula absolueret vniuersa. Secdo debet offerri par murtum. i. par oculor̄ gemenū. qd m̄nc facis cum n̄m pingue fit. et statim accendit a calore diuino. sed sine lacrimis n̄ bil est. Greg. sup̄ ezech. om̄c. viij. Locustum siccū est opus bonū qd lacrima nō infundunt. olocustū pingue est. qd bō agit corde humili et lacrimis irrigat. Tercio similia purissima est cōfessio clara. de qua sūt panes ad eluz sacerdotis fm̄. qd solus sacerdos suscipe solus meditari. solus intelligere debet. et hoc p̄ isto die tantū. i. p̄ ista hora. qua peccator cōfitem̄. neclitū est semp peccata meditari. qd nō poterit in crastinū referuari. sed putrescet in arca sacerdotis. vii. iob. xiiij. Signasti quā in sacculo peccata mea. sed curasti iniquitatē meam audacter. De hoc em̄ poteris munda te aīam ab immundis. Tercio aīam debet

et ex sua delatione parentes grane dispendiū
sustinuerūt. si p̄tra volūtates penitū infamia
nos et minos p̄seueraret cū pater illi? p̄fel
siois nō fuerit. si filia vitā luxuriosā egerit tñ
pntes p̄ posse suo eā totate vellet nisi neglex
erint eā maritare vsq; ad .xxx. annū si penites
de carcere nō educit. si si par p̄ liberos ne
gligentiā vel p̄emptuū nō fuerit liberat? et in
captiuitate recessit. illi liberi ad eū successi
onē venire nō dñt q̄ nō festinauerūt et redē
p̄ciem pcurare. si p̄hibuerit p̄tem p̄dere tes
tamentū. et p̄t postea potuit facere testamē
tū. p̄t. p̄ bac causā excedere filiū. si penit
bus funis debita curā nō impederint. si pa
rentes postea recuperant sanitatē possunt filioz
excedere. si. Heredes spoliāt fr̄enesis in
iuria carcer. Delatos accusat. praua venena
noueras. Gerbat et p̄bitet. meretur fide
iussio mun? Nec p̄ tanto dicta sunt. qz adole
scēs de q̄ p̄is loquit verbū. nullū forte illorū
p̄tra p̄tem p̄perant. cui? ex eā priuari potuit
hereditate. et qz fili? et nō legitiū? quasi ex de
bita portio ē substat et hereditatis positi
laurit. dices pater. et. Querit ut p̄ bō ad o
p̄nū? fili? dei patris ad tantā grām p̄penitē
tiā resurgat quantā amisit de peccatis. Et re
spondent aliqui doctores qz nō oportet qz re
surgat realiter ad tantā grām quantā p̄ pecca
tū amisit. Cui? ratio est. qz quicūq; grad? gra
tie sufficit ad telendū oēm culpā mortalem.
quantū sufficit ad telendū culpā. Ideo peni
tens resurgere p̄t in minori v̄l maiori grā. se
cundū qz se mel? p̄parat et disponit. et diuina
bonitas et largitas dispensat. Alijs autē apper
et resurgat ad maiorē grām. p̄pter nouū actū
penitentiē. cui? de cōgruo correspondet nou?
grad? grē. v̄tra illos grad? grē. quos primo
ante p̄m̄ habuit. Querit sc̄do an oēs nō
rites necessarie ad salutē p̄ p̄m̄ amisse. p̄ p̄
nitentiā redeāt. et reddant penitenti. dicen
dū qz sic. si oēs virtutes necessarie ad vsū
caritatis ad salutē reducunt. li. etat dissipa
te p̄m̄. Et intelligit de n̄m̄b̄ ad vsū cari
tatis et ad salutē necessarijs. sic est fides spes
et caritas. Et nota qz licz in p̄o oribz maneat
multe virtutes naturales tñ tales sine fide et ca
ritate nō valent erigere volūtatem creatā. ad
fixe diligendū deū gramine. p̄t seipm̄ sup̄ oīa
quimpon? ipam̄ deflectat. et deflexa Tennent
ad cuiuslibz comodū p̄prium. Quia ad hoc

ut volūtas creata erigat sup̄a se in deū ad di
ligendū deū fixe et gramine. p̄t se et sup̄ oīa. re
quiri quedā virtus supernaturalis et heroyca
gratia a deo ipsa. qualis est caritas et gratia
p̄datet in fili. extra de heret. ad n̄m̄. in cle. in
damnatioe heresis beghardo et beginaz colo
nie. Et p̄t in penitentiā reddunt oīs v̄m̄
tes infule necessarie ad salutē q̄ erat p̄ p̄m̄
amisse. Querit tercio an opa p̄ caritatem
viva et mortificata ex p̄o p̄niam remiscat
respondet qz opa facta i caritate. h̄ postea pec
cato mortificata. p̄niam remiscunt. Sed il
la opa de genere bonoz. que in peccato morta
li sunt facta. nunq; erunt viva. qz nūq; sp̄m̄
vite scz gratiā habuerunt. Cantas em̄ est vi
ta et forma oīm v̄m̄tū. et op̄e eaz. et igitur
qz vitā nunq; habuerūt. iō nūq; viuunt. Et
qd̄ erit de opibz illis factis in mortali. Du
co qz licet de p̄digno ad nibilū valeant. d̄ cō
gruo tñ ad multa valent. i. primo dyabol? in
tali bofe nō tantā habz potestatem. quātā ha
beret si illa opa p̄ eū nō essent facta. Sicut le
gitur de quodam iudeo signante se signo cru
cis. ad quez accedens dyabol? nec potens si
bi nocere. dixit ad alios demones. Ecce vas
vacuū. sed signatū. Ita consimilit est d̄ alijs
bonis opibz in mortali factis. Secūdo val
lent ad quādā bonā habilitatē faciendi bona
et declinādi mala puta ad assuefactiōem bono
rum operum. Nam iter sepius v̄sitatū facili?
p̄transit. Exemplū de quodā milite. qui isor
mar? qz pacez cū d̄o faceret. et nō peccaret. no
luit. h̄ bene treuga ad menses annuit. et in illa
treuga sic in bonis habilitat? est. qz post v̄tra
pacez cū d̄o inijt et peccare cessauit. Tercio ad
min? supplicū tollendū. qz ex quo ad bonū di
sponit. facit ut bō sepe in minori p̄tem p̄
peccet et etiā vt a multis peccatis virtute as
suefactiōis p̄ b̄m̄d̄ opera in d̄ite retrahantur.
et p̄leq̄is faciūt vt bō nō tantā penaz incur
tit quantā incurritet si b̄m̄d̄ opa nō fecisset.
Idem autē debita nō minuit. sed bene de
bendam modo predicto. Quarto ad corpora
lem prosperitatē. scilicet fertilitatem. sanita
tem. diuinas. et b̄m̄d̄modi talia obm̄enda
quia nullum bonum manet itremuneratum.
secundum bonū. vitam autem eternāz nō
possunt mereri. cum actio eorum vitalis q̄
est operantem perducere ad vitam eternā.
semper sit suspensa dicit igitur. Bonauent.

In. iij. sup. mgen. vi. xv. ar. i. Qd bō quan-
tū cūq; sit maximus pcor. nō debet desinere
bona facere. sicut elemosinas dare frequētare
eccias. orare ieiunare. et hmoi q; qñ sic aliqd
facit ad dei glām hoc nō pōt esse sine aliqua
grāa grātis data. que disponit de pgruo ad
grāa grātū faciente. quā dñs aliquo mō ac-
ceptat. et hmeret p pgruo. Enā p talia opa
se disponit ad grāa et multiplicat p eo inter-
cessores. Quantū ad pūnatōem et expōsi-
onē est sciendū. q; sic bxi ostendebat dei pie-
tas in reuocādo autētem. Sic hodie mag;
declarat dei benignitas in suscipiendo penitē-
tem. et scdm hoc tres sunt partes huius.

In prima notat damnosa sepatio adolescen-
tis in principio. homo quidam et.

In secūda fructuosa reuersio penitentis. i. bi

Iple autem intra se. et.

In tercio amatoria receptio indulgentis. ibi
Cum autem adhuc. et.

Quantū ad primum

est notandū q; pñs terms pōt exponi d pōpū
lo iudaico qui fuit filius senior. et gentili qui
fuit iunior. filius maior siue senior i cultu vni-
us dei pmanfit. et iunior vsq; ad colēda ydo-
la deū deseruit. Substātia est offe illud quo
vitiū. sapimus. cogitamus. hāc de eā omī
b; rēdit. Qu; q; substantie pōndem. iunior
sibi penit dāt. cū bō rationalis suo sensu delec-
tat et p libet arbitriū vult fm sensualitatez se
regere. et a tōmo creatoris exire. Et diuisit il-
li substantiā. Ambrosius videns aut q; diuī
nū patrimonii petēdus dāt nec putat cul-
pa pñs eē q; adolefcenti ddit. nulla dī reg-
no infirma etas. nec fides grauaf ānis ipe cer-
te se indicauit ydoneū q; pōpōsit. atq; vniūz
nō recessisset a pte impedimentū nec cesset et-
as. Sequit em nō multū post hos dies pgre-
gatis omnib; et. Cui. fili; iunior in regionez
longinquā pfectus est. nō localis a deo rece-
dens. qui vbiq; est scz affectu. Fugit em pec-
cator deū vt a longinquo flet et. Localis
pñs duos filios. pleniorē pōt designari in
suis viues in volūtatē dei patris. cui de con-
gruo debet hereditas eterna. p iuniorē pcor
qui sepatus est a deo. nō est dign; pane quo
vescit. hic quasi spur; repellendus est ab he-
reditate etna. itā vt canōes et leges dicāt. rā
sunt genera filior. Quidā em filij dicunt le-

gitimi et naturales. vt nati ex legitimo thoro
isti iure succedunt penito in hereditate. et ad
oēs actus legitimos reputant ydonei. extra
q; si sunt legit. c. cū int. et. c. et tenore. Alij di-
cunt legitimi et non naturales vt. adoptiui
seu artogani. Isti ex grāa etiā succedūt peni-
tib; et. Quidā nec naturales nec legitimi. hōz
quidam dicunt manzeres. scz de sortito nati.
Sunt quidā spurij qui de cōcubina nati q; de
adulterio nati sunt. bñ in nullo succedūt. nec
instimi possunt a patre. nec secundū legē ali-
tebent. qd inductū ē in detestatiōem cūmis.
Sed fm canones et benignitate ali debent.
hos mater tenet a lere ante triennū. et pater
post. Et sunt inabiles ad offēs ecclesiasticas
dignitates. Sic spūaliter de pater habet su-
lium legitimi et naturalem. scz itēm xpm quē
scdm apostoli. deb. i. constituit heredem vñs
ueroz p quem fecit et secula. Habet etiā filiū
legitimum et adoptiuum. scz iustū fidelē hūc
ex grāa et congruo fecit heredem vite etne
et bitū. iij. Iustificati gā ipsius heredes su-
mus secundū spem vite etne. Habet etiā
am spurium scz iniustum peccatorem. cui iure
hereditatiō nūb obligat qui tñ ex grāa pos-
sulat aliqua transitoria. et dona naturalia co-
nant dicens. pater da mihi portionem et. cui
deus pater ex pietate motus donat aliqua ne-
cessaria et temporalia. vt virmose expendat.
ipe autem peccator filius perditionis.

Patrem celestem refutat obprobriose.
Donata deuorat voluptuose.

Egestate peccator exulat ignominiose.

Dico primo q; peccator spurius dyabolū. pa-
trē celestem et. itā cū ad beatitudinem quere de-
betet eius sepatiōem expōsulat. naturalis ei q;
libet res pñ hūc magis adderet vbi maiorē
influentia pietat; et auxilij sperat habere. sicut
videmus in florib; qui semper se vertunt ad
partem solis ppter influentiā. Et vulgo dicit
mī. vertere tebas palliūz qua parte nofcis fla-
te venium. Hoc etiā exprimitur in pueris
qui nullibi melius habent q; in tōmo patris
et in sinu matris. et semper ad hūc habent
recurfus. Unde recitatur. q; rex dauid semel
amisit salomonem filium suum. quem cogno-
scens sapientem. per eius sapientiam locum
eius habitationis et mansionis auscultabat
mittens in orbē terre tria pbleumata ad oēs
reges. scīs ea neq; nisi filij posse soluere et

exponere. vt p hoc filij mansionē expetit. et
 pūmū pbleuma. Quid meli? et vni? et de
 lectabili? ē qd pī dō hē in hac vita. Et cō
 qd cibus esset dōi magis pueniens. Tercū
 qd esset loc? securior p puero. Que pbleu
 mata delata p circuitū. ad quēdā regē tandē
 deuenit. cū q tūc tps salomō morabatur.
 Quirex audiū pbleuāto. misit p oibz satra
 pis et sapiētibz pūlaris p hōz solutōe. h ne
 mo inuenit? accessit salomō intelligens ptem
 suā becmississe. Et mīdit ad pūmū. l. nūb
 vni? et delectabili? pōt hō hē in hoc mundo
 q cor quietū. Ad fm nō est pueniētiō abo
 p puero qd hāc mēs. Ad tertiū pueniētiū
 loc? et securissim? est gemitū mīs. Confide
 rans q salomō desideritū pīs redit. ad quē
 pī ait. fili mi nūqd me vident. habuisses
 ita quietū cor sicut meū qz puer naturalit in
 dinat stare cū pūno nec aliq nbi tā benefa
 cit nutrimento et doctrina sic ego. nec alibi es
 ita secur? in aliq regi curia sicut in mea. et iō
 noli vltē? recedere a me. Spūalir hō qui p
 pām longe recessit a deo. fiat in continua cor
 dis pūbatōe. nūc timore pūlatōis si ocul
 tū est pām. nūc timore corpis dāntificatōe vel
 tetum amissioe. timore mortis et pauore etne
 damnatōis. nec pōt quietari nisi cū deo. qm
 scz considerat se immunē a peccato et stare in
 gratia vñ aug. Inquietū est cor meū donec
 veniat ad te. Debet ergo peccator redire
 ad domum dei patris. scz lanciam ecclesiam.
 in qua se curat ab omnibz aduersariis. et hoc
 p penitentiā. Et inueniet pām granolū ma
 trem scz virginē glōsiam clementē. que refu
 giēt ad gremiū sue mīsericordie. vñ vñ
 defendit et lacte gte nutrit. vñ vñ vñ
 An. in oratōe que incipit virgo munda dīe.
 sicut namq beatissima virgo impossibile est
 vt hoc merita nbi tā singularia nobis tā neces
 saria obliuiscaris. sicut missima incredibile
 est. vt supplicātibz nō miserearis. Nemo igit
 diffidat de matris mīsericordia. qz si peccati
 p ignorantiā reuertere ad eā. qz ipa sapiens ē
 ad impetrandū remissioē pī. Si p debilita
 tem. peccasti. mater ter foris est et te releuare
 pōt a pō in qd cecidisti. Si p maliciā te elō
 gasti. recurre ad virginem glōsiam. qd miseri
 cors est saluare. et te vñre pleno lactare et
 creare. Et ergo dicit. b. Bern. Sileat miseri
 cordiam mā. Beata virgo si qd est q inuocā

tā eam in necessitante sibi meminit de fuisse.
 Nos quidem seruuli tui in ceteris congaude
 m? nbi qsi diceret. Eo q digna fuisse pape fi
 lium dei et parere humilitatē mī laudam? vir
 ginitatē tam miramur. h mīsericordiā inuo
 cam?. Nec est ei q tot? mūdī reparationē obti
 nuit et salutē oīm impetrauit. Quis aut mīe
 meo benedicta longitē dinem. latitē dīe sub
 limitatem et p fundatē quēti uesigare. Nā
 longitudo ei? vsq in nouissimū diē. inuocā
 nō cā subuenit vniuersis latitudo qz euere
 plet orbē terraz. vt sua mīsericordia sit plena
 oīs terra sublimitas mīsericordie cūctas sup
 ne inuenit restitaurandū. p fundū aut ei?
 sedendū in tenebris et ymbra mortis obti
 nuit redemptionē. Secundo peccator ma
 le facit pūmōnū suū. qz tona naturalia cor
 poris et aīe luxuriose expendendo. Nam sicut
 ignis psumit ligna. sic luxuria dissipat et con
 sumit substantiam burse. nature et forme. eē
 gte et glorie. iob. xxxi. Ignis est vsq ad te
 perditionem deuorans. et omnia eradicans
 germina. Et est ei luxuria singulariter dilecta
 et pūpna filia dyaboli. quā vt p eaz multos
 possit lucrari dimisit. libatā solutam vt omni
 bus esset cōis. dyabol? em cogitat si haberet
 filias et bis generos haberet. quos secum tra
 daret ad infernū. Vñ itaqz vxor em inq
 ratem de hac genuit symoniā quā copulauit
 clericis. p fisa pūmōnū quā copulauit reli
 giosis monachis et beginis. rapinam nobili
 bus. vsuram burgenibus. colositatem aduo
 catis. superbiam potentibz. sed luxuriā nulli
 a pūpauit. sed cā omibz expōuit. vt plures se
 cum ad infernū traheret. De ista turpissima
 bestia filia dyaboli loquitur Agellius. l. noctū
 actica? di. Nulla bestia capitalior q volup
 tas corporis cui? auide libidines temere et est
 frenate incitat. hic pīe pīdites et hē redipub
 licaz euerfices. nullū deniqz scē? nullū faci
 est ad qd suscipiēdū nō libido voluptans im
 pellat. Tercio vñ p peccator ignominio
 se eget et merito ignominiose ē? egere. q in oī
 habundantiā et lenicia cordis sui pfect curuz
 et mutato ordine i egestate pellicū mēdica
 re. vñ boe. ij. d. pō. In oī aduersitate fortūe
 ifelicissimū gen? ifortunū ē recordare de fuisse
 felicē. Sic ifelicissim? ē homo. qui habuit
 vñtiam omnīū rerum tam spūaliū q corp
 aliū habuit quam p breuissimaz pī delectat

Nō hīc filius dyaboli et corpis mortis ē q
 lupus nō pūmōnū ut cor dīe pūmōnū
 ut oīs mīsericordie mīsericordie generat
 Infernū. qz pūmōnū de gula
 mīsericordie de gula

1063 amiserit. amittit deū. s. patrē. mariā matrem
fratrem angelū. intercessionē sanctorū fauorē
hoīm. inobediētiā rep. plūmū naturalia. et
enā p dicit gramitā. Et ideo bene dicit egredi
cur p3 in illo p dīgo. qui dīmīssis patrē. mīre.
fuit. et omnibz amīcis abscēssit in longinqz
regionē. et psumpta substantia luxuriose vīuē
do. nō sōlū burlē. h. ē. et nāmte et gte. et cepit ege
re. et vō siliqz cupiebat venīre implere et nemo
illi dabat. Et quantā miserā et infelicitatē il
le sustinuit. qui tantā plenitū dīnē et babūdan
tiam amiserit. Potent ille pqueri de pueri
tate mundi et infelicitate. sic quidā gācio. q
dicebat tria fieri in curijs dñoz. que melius
opposito mō se haberēt. Primo q qui prius
tate veshit. remonius locant ab igne. q q pl
elūmunt debilius pcurant. Tercū q qui po
stent ponunt. ciuēs de mēsa vocant. Sic ec
hic licet famē inīfaciabilē miserā itolēpabilē
pateret. nemo tñ resocillauit. qz patrē miseri
cordie spēruit. et alii adfēlit. Sic peccator q
peccādo se a deo sepat. eius dilectionē amittit
et pene et miserie eternē se subiicit. Sicut offē
dit scōm fulgentiū. qui ipsū pētm p veteres
dīcē sub imagine mulieris fuisse depictū hoc
mō. regina quedā pīnue tremēs vocata dea ī
femalis. in cuius circuitu stabant tres imagi
nes. vna dei. alia hoīs. alia dyaboli. et imago
peccati bis tribz imaginibus tres cartas por
tēbat. In quāz prima ad imaginē dei cō
nēbat sic. tēuz saluatore mēum misera p
vidi. et oēs angelos eius. et vbi mibi vt quid
nata sum. In scōa ad imaginē dñonis ba
bebat. In pfundum inferni detracta sum. qz
miserīcordia dei abiect me. Tercia ad imagi
nem bonis cōnēbat sic. omīa mala. omnis
horroz. et omnis tribulatio finis meus est.
et omīs pena. solū cupio ut si quis me diligit
sibi innotescat qz qui sibi pūp. p dēse nō vult.
pfectum et liberatōem ab alijs nō querat. nec
expetet. qz decipit. Et quibus omnibz ap
paret qz ipsum peccatū mī ad deo malū et
nocivū qz omnibus bonis nos spoliāt. et et
ne egestat nos afficiat.

Secunda pars in qua

notatur fructuosa reuersio penitētis ad stān
gatiē. ibi In se autem reuersus. rē. Morali
ter peccator longe a deo diuīsus et separatus
detet instar bz p dīgi p p dīcatōnem in se re

ueri. pensare propriā miserā et inopiā et dei
patris maximā pietatem tolerare et nō quiesce
re donec ad eū veniat et eū pater misericoz
diat. et de totz p solatōis. vñ naturalit que
libet res vērū ad locū sibi p pūū vt possit p
uari in esse. iij. p bīcoz. Itā piscis qrit aquāz
autis aerem. talpa terrā. salmandra ignē. puer
patrem Sic p cōz. pcul in regione calamitat
et miserie a deo elongatus dolore debet et p
mitere et festinare ad patrē. qz tantē pietatis
est. qz nullz spemnit penitētiā. oēs suscipit cō
seruat et dēndit. Qñ de. pe. di. iij. s. ecce dō.
Talis erga boīes pietas dei est. qz nūqz spm
nit penitētiā. si ē sincere et simplicitē offerat.
etiam si ad summū qz pueniat maloz et in
de velit reuēti ad vīrtutis vīā suscipit libent
amplecti oīa facit. quaten⁹ reuocet ad priorē
stān. qz qz adhuc pīstano⁹ est et eminentius.
etiā si nō pmeritis aliqz explorare omnē satisfaci
endi ordinē. qm lācūm qz et quamlibet breui
tpe gestam nō respuit pīam. Ad hunc pa
trē pīum et benignū p cōz instar filij p dīgi
In corde recurrere ad ei⁹ benignitatem.

In ore pponere pīam iniquitatem.
In ope intendere satisfactōis humilitatem.
Primo em debz p cōz in corde recurrere ad
dei benignitātē qz pīn aplm pī mīaz. Qñ p.
Quōd misere pī filioz mīz est oīs timent
bus se. qm spēo gūit figmentū nēm. Itā si
cur naturalit vbi est maior expōsio siliūdmis
ibi expītur etiā maior ratio amoris et dilectio
nis sic ē in pēnbus ad filios. et ecōuerso inter
ciuem et ciuē. artīsanū et artīsanū. cū igit deus
sit pī nē creando recreando et iustificando et
nobis impfēdit siliūdmē et inaginē suā ma
xime dilectōis et amoris est ad nos. qz p p
vīgent⁹ dei filij. cuius nos sum⁹ filij adop
tīui tōcut nos inuocare pīem nūs in necessi
tāto di. vt bī math. vi. Dīcite pī nē qz ea ī
celis. Sed cur pāf pietatis filios tam diu
flagellat. Dico qz p cōis nūs p dīct. quia sic
iudex nō dīceret iust⁹ qz semp p cōret malefac
toribz. h. iust⁹. et vt damnos⁹ reipublice ar
guend⁹. Sic de⁹ pī nō esset iust⁹. si malos nō
puniret et iustos remuneraret Vīnimū autē
in cōueniēs ē deo īpossibile. sic et iust⁹ esse
qz vera iusticia exīget. et nīa īiusticia et neq
cia merēte. cōpellit ad puniēdū. quāuis
sit cōtra naturā eius et voluntatem. ysaie. i.
Deu vindicabor de inimicis meis. Dīct bz

insinuans qd cū dolore. et psequens inuoluntarie. Qd patet etiā in tarda punitione. Nam qñ aliquis aliquid inuoluntari facit. tardius facit. sicut videmus in feruis ⁊ ancillis. qui trina iussioe vir pcepto dñi vltimē obtemperant. Et illud signū est qd sunt ad hoc faciendū inuoluntarij. Sic deus facit qd ptra naturā ei⁹ est nō misereri. puniendo tard⁹ punit. vt tardando ostendat qd nō delectat in punitione. Qd ostendit p figurā. gen. iij. vbi dicit qd peccante adā in paradiso. venit de⁹ ad puniendū. ⁊ ambulauit ad aurā post meridiē. Vnde nō tantū ambulauit. id ē tarde nō festināter venit. ad aurā id ē vix ei⁹ videbat. pcedere a vento leui qd est inter austrū ⁊ occidentē. Et b scdm heb. lxx. x. diei. Jñs qñ pñ in sodomoz clamauit ad deū. p vindictā noluit festināre. ⁊ i pñem punire peccatores. licq magnū eoz elset pñm. sed pius voluit descendere ad tardandū se et videre si sic esset. Quare dicit clamor sodomoz venit ad me ⁊c. descendā et videbo vtr clamorē qui venit ad me ope ppleuerit Gen. xviij. Ex quibz patz magna pietas dei patris. quā sp debem⁹ cogitare ⁊ i dolore corz dis p mia inuocare ⁊c. Scdo pñ or debz pponere pffessionē oris pñā iniquitatē dicendo cōfessori. Ego in dign⁹ et miser pñ or peccauit in celis. qd cōfiteor deo oipotentī in cui⁹ cōspectu malū feci. ⁊c. Sic ē dauid cognoscēs reatu suū dixit. Dñe nbi soli peccauit. et malū corā te feci. Nā existēs in domo incensa nō dñm expectat. s; statim dñi ignē sentit fenestras apert. magna voce et lamētabili corz de clamat. p adiutorio. sic pñderas domū cōficientie igne male occupatē. et pñ ignitaz et incensam. debz apert os et ad pffessorē pro adiutorio clamare. vñ Gen. sup illo vbo Dixi cōfitebor ⁊c. Magna dei pietas que ad solam pmissionē peccata dimittit. nōdū pñmciat ore. et tñ de⁹ iam audit in corde. qz ipluz dicere qñ qdā pñficiat est. Glorū em p opere reputat hoc vñm secundū guā. quā deest facultas operis. Sed querit an peccator p solā cordis cōfessionē et pñtēdem et non oris cōfessionem. possit quis mundari a peccatis. Et videtur qd sic. per predictaz auctoritatē. Respondet magister hugo. qd per solam cordis contritionem potest in adulto delicti peccatum. si vñe contrit et satisfacere proponit. de cetero non peccare. et de commiss

is confiteri ⁊ satisfacere iuxta iudiciū ecclesie. Et si nunq sequitur oris confessio. vel opes satisfactio. peccatum tamen iam dimissum in contritione nō redit. peccat tamen mortaliter is qui pōt cōfiteri iuxta pceptum ecclesie. et opere satisfacere ⁊ hoc nō facit. Hoc etiā vult mgt Gratian⁹. de pe. di. i. magna. Sed qñ ris ex quo sola contritione cordis peccatum a deo deletur. ad quid tunc est oris confessio Respondem⁹ qd necessaria est ppter obligatiōez pcepti. qd reconciliari debet peccator nō tantum secundum iudiciū dei. sed etiam secundum iudiciū militantis ecclesie. Vnde scdm rich. m. iij. sup magistru di. iij. ar. vij. q. ij. Actus penitendi nec peccat⁹ nec penam remittit nisi sit cum proposito confitendi et iudiciū contritione subeundi. si facultas affuerit. quia aliter actus ille non esset sufficiens nec esset contritio. quia contritio est actus penitendi format⁹ gratia. Adinuit autem ecclesia confessionem oris ad humilitatem et iusticiam extendam. et vt peccator reddat⁹ cautior. et vt satisfactio ecclesie quaz lesit. dñi enim peccator peccat mortaliter. peccat contra deum et ecclesiam. Contra deum. qd eius pceptum irritum facit. ideo et iam astringitur quodam vinculo ad deum. quod solum per contritionē remittitur et soluitur. Scdo peccat contra ecclesiam quam continetur et scandalizat. et ligatur altero vinculo quod solum p confessionem et satisfactionē inueniā penitentiam. et absolutiōem pñbiteri ydōnei relaxat. Nec pbant dicta. et manifestant exempla. Nam vt dicit iob. x. Dñs prius suscitauit lazariū. ⁊ apls postmodū pcepit soluerē suscitatum. extra vñ sen. cxx. a nobis. s. i. Jñe patz in eplō quē dñs a pñ mundauit ⁊ vt postea sacerdoti sacrificiū offerret ex lege pcepit etiam in decem leplis qui in via muniti sūt. āre qd a sacerdotē veniret ⁊ tñ iussit ire ad sacerdotē. de pe. di. i. s. an cor vñstrum. Tertio peccator debet intendere pēris satisfactiōem. ⁊ in būilitate cordis dicere pñi celesti. Qd patet multa mala commissi. et tps et omia qd tradisti mibi in pñis qd pñdi. Et ideo iam nō sum dign⁹ vocari filius tu⁹. vt. s. possim aliquid a te petere. quas filij ex debito sed fac mibi gratiā et recipias me ad te quas mercenariū. vt iuxta meritā mibi aliquid mercedis pcedas. s. modiciū tpus. vt aliquid

sanctificationis expedit. Videamus quoniam omnia famulo suo indebita. quod perit laborandi inducias ut mercede laboris unde exoluatur. Sic et peccator debet petere inducias a domino. ut per satisfactionem indebita omnia exolvatur. Tales inducias penitus Job. x. vi. Dimitte me. ut plangam paululum dolor. aliquid vadam et non revertar ad terram tenebrosam et optam mortis caliginem. terra miserie et tenebrarum ubi umbra mortis nullus ordo sed sempiternus horrore inhabitat.

Id

Sed querit utrum in hac vita per peccatum mortali possit aliquis sanctificare et deo reconciliari et videri quod non. Nam tanta est offensio quantum is qui offendit. sed est infinitus qui offendit in peccato. sed quanta est offensio tanta et debet esse satisfactio. alioquin non fit satisfactio. Opponet ergo quod homo se puniat. sed hoc est impossibile in hac vita cum homines dies breves sint. Contra iob petit paucitatem horum satisfactio nem. igitur respondet bonaventura. secundum opinionem aliquorum doctorum quod omni eo quod est in peccato non fit satisfactio. quoniam hoc est impossibile. nec debet erigi satisfactio de omni eo quod est in culpa. sed aliquid condonat per misericordiam. de alio requirit satisfactio per iusticiam. ut sit ibi sit mea iusticia. Unde notandum quod in peccato sunt duo. scilicet offensa dei et libido inordinata. Offensa dei est infinita et per illo non fit satisfactio. nec fieri potest si homo in infinitum viveret. Sed unde penitens convertit se ad deum. et displicentia habet de averse. debet ex sua mea illam dimittere. sua dando gratiam. Libido autem per se finita est. et quod debet iustitiam non remittit totum. sed per istud erigit penam condignam per ipso dano quod immitit sibi peccator per culpam et delectationem libidinalem. Ista autem pena ob rigorem divine iusticie et vitio nris in proportionabilis et nec penitus ignota. Ex quo autem oportet ut satisficiamus deo. puidit ex hoc igitur nobis viam mea divina et constituit arbitrio sacerdotum. cui dedit potentiam arbitram. unde et taxandi penam magis vel minus aspera. per ut maioritas vel minoritas criminis circumstantiis exponat. et manifestandi nobis partem penae. virtute passionis christi. humilitate confessionis et contritionis remittere. ut dimissa iusticia. per ista pte solutionem ab illo non exigit. sed ex passionis pena christi sit premita. quanta autem sit pena illa. notitiam non est determinare. sed dei. Patet igitur videndo ad argu. quod satisfactio illa non sit de offensa que est infinita quia de ex misericordia remittit.

Id

fit. sed de libidine et damno que sunt finitae. Sed querit an vnde potest sanctificare per alio unde adhuc est in hac vita. et videri quod non. gal. vi. Unusquisque propter suum portabit. id est penam pro peccato suo. Dicendum quod in hac vita unus potest sanctificare per alio. quod probat sic. Unus potest sanctificare. per alio qui est in purgatorio. et putat si in inferno sit aliqui quod faciat tantam elemosinam vel tale pignoratorem. et morte puenitus hoc adimplere non potest. non interveniente negligentia aliqua. de divina bonitate presumendum est. quod si alius faciat ea pro illo. est absolutus de debito illo. Sic ergo existens in hac vita mortali potest sanctificare per existens in purgatorio qui sunt in alio foro. magis ergo in hac vita. vnde potest sanctificare per alio. Nam inter istos qui sunt in ecclesia militante. vnde impetrat alteri gratiam. ut letur super illo matris. Et videns ibi fidei illorum ait paralitico. Confide fili. ne. per. glo. quantum valet apud deum fides propria apud quem tantum valet aliena. Sed magis est impetrare alteri gratiam. quam per alio sanctificare. gal. vi. alter alterius onera portate. Tenet ergo contra a doctoribus quod unus potest sanctificare per alio vivente reputa si ille per quo debet fieri satisfactio imptens sit ratio infirmittatis. vel ratio alteri imptementi rationalis. non prehendens evadere laborem. et tamen de plenus clauis et ordinatio. Non enim videtur consonum rationi quod vnde satisficiat pro alio propria auctoritate. sed auctoritas ordinantis requirenda est. Ad argu. dicendum quod intelligendum est de illis quibus non coicant suffragia ecclesie. vel qui non sunt de coepe ecclesie. sicut sunt excommunicati vel existentes in inferno. ibi unus quisque onus suum portabit sine alleviatione. propter divinam iusticiam.

Id

Tercia pars in qua

Id

notat amarosa receptio patris indulgentis ibi. Cum autem etc. Moraliter est notandum secundum quod plus dicitur. et et bicoz. quod parentes plus amant filios quam contra. Cuius ratio est quia magis sciunt parentes quam filii quod filii ex eis sunt nati. Sic etiam matres plus diligunt filios quam patres. quia certiores sunt de eis et plus laboris habent circa eos. Cum ergo parentes multum diligunt filios quia vnde be. C. de cura. fil. l. ultima. Nullus amor vincit paternum. Filii etiam debent diligere parentes. Cuius contrarium plus faciunt.

Sicut recitat in gestis romanor. de qdaz fili
lio regis alexadri q milu dilectus a pte sp tñ
patri infidiat. de q admirans impator pzu
dent r malue paterno affectu ait filio dices
Bone fili ego sum p tñ. p memundū intra
sti. r betes me? ena. cur mibi mortē minaris
in deliqs nutriti te. r oia mea tua sunt. dñe
intra illa iniquitate. filius dñi es? dñs nō
acqñescens de die in die in malicia crescebat.
Pater b vidēs in locum de fctum filiū dñi.
dñs ei gladiū q ipse erat pñctus dñi. dñi
mi interfice me. qz mñ? scādalum est tibi me
hic in oculo interficere. qz coraz pñlo. fili? b
audies. statim gladiū a se picat. r coram pa
tre flexis genibz cū fctum magno mīscōdiaz ab
eo petijt dicens. dñi p peccaulā nō sum dñi
gnus vocari fili? mñ? Pater dñi pietate mo
tus. osculat? est cum dicens. fili dulcissime
dimissa sunt tibi oia. Ammodo nō pecces. et
esto mibi fidel. r ego ero ubi gñosus. ipator ē
dñs nō absp. fili? malus xpian? mater dei
genitrix. Nūc mī malus xpianus diuinis pre
ceptis nō obedit. querit mortē xpi quāru in
eo est. itū fctū dñi in referē bñ? mūdū. in
quo non tñ obtulit se mori. imo mortuus est
p pñctū nēa tā dat tibi gladiū. id est pte
statem cum tenere. p se te eñcere et occidere.
Quia fm aplm. q peccata pmittūt itez deu
crucifigūt. Cū ergo habeas potestatem xpm
occidēdi p peccata. fac istar b? filij. cognosce
dona q accepisti a xpo. et mala q incidisti pec
cato. r pñce abs te gladiū. id ē voluntatē do
ptāriā et dicās in bñlitate cordis. Idas pec
cavi r malū ē. Quāto aut pñ or p pñ
nitētiā se auertit a pñ o. in signū sincere cari
tatis r vere recalcitris vult deus.
Obuiare penitēti velocit.
Amplacari est dulcis.
Dorare est nobilis.
Primo qñ ad huc peccator lōge ē a deo sine
suis meritis. dñs longe oculis sue mīscōdie
eum respicit et grām puenientem imittit que
eū disponit. et ad suam pñsiderationē inducit
vñ pñ. Disce oia ē? puenient me. Itā sic vide
mus ibyeme. qñ sol radios suos nō ex alto.
sed ex trāuerso influit r emittit. terra stringit
tur. fructu spoliat. nec floribz adornat. Sic
sol iusticie deus. qñ te altitudine bñitatis et
caritatis radiū sue grē et mīscōdie imittit cor
di bñāno. tunc cor totaliter illuminat ad co

gnitionē peccator. inflamat ad amorē. et api
tur ad fructuosus laborē. Sicut legim? dñi san
cto petro. quez xpc reseruit. et recordatus est
verbi. quod ei dixit ihus. et etiā si peccati qñ
ei displicuit. r ex amore quē ad xpm hñit volu
it. r pñiam egit. r hoc etiā hic dicit de filio p
digo. qz pater eius est misericordia sup eum
motus et occurrit obuiam ei. Sed dñs
ergo peccator seipm cognoscere nō potest.
nisi illustrē lumine pueniēti grē videtur
mibi qz non est sibi imputandū. qz grām illaz
non habet. que a solo deo dat sine pñcedenti
bus meritis. Dico tibi peccator. qz si gratiaz
illam non habueris. tibi iuste imputat. Imo
quilibet carens illa gratia iuste condēnatur.
Eius est ratio. quia quāto homo potest in
opus aliqd. ad quod necessario. vel ex pacto
sequit aliqd. si illud opus non facit. merito
imputat sibi. qz aliqd necessariū non sequi
tur. verbi grā. Actus illuminati? qui est a so
le. non est in potestate mea. si si sum in domo
totaliter clausa. que cū radijs solaribz vñd. qz
est circumscripta. si domus non illuminat. me
rito mibi imputat. quia possum si volo fe
nestram et osiū aperire. et facere istum actuz
quo facto domus necessario illustratur. Itē
non est in potestate agri cultoris. qz crescit
fructus et semina. quia hoc est a virtute celi.
nihilomin? si anno elapso ager fructū non ha
buerit. cultori imputat. maxime si agroz non
purgauit. nec disposuit. quia hoc in potestate
te sua fuit. Itē papa dñs in indulgentiā ecclē
siam vel romam visitanti. que in indulgentia nō
est in potestate mea. quia tamen actus scz ire
ad ecclesiam vel romam. quem sequit actus
indulgentiā. est in potestate mea. ideo si in
indulgentias non habuero merito mibi impu
tatur. et non pape. Sic est in pñposito. Nam
qñs esse in gratia non sit in potestate be mī
nis recipientis. sed solū in potestate dei tribu
tis. quia tamen homo potest in actū et in op
scz in peccati detestationem et pñtitionē. p se
quā non pñter quā deus vult dare gratiam
ideo si ipam non habueris. merito pñdmna
ris. Ideo necesse est vt xpc veniat obuiā pñ
nitenti. Itō enim pater pñdigo r emittit obuiā
am penitenti. si non prius dixisset. surgam r
ibo ad patrem. nec ad pñziā patriam fuisset re
uersus. si nō reliquisset alienā. Sed et que
turan aliqz dispositio fuit ad grām suscipien

da. requirat. Rideo q̄ g̃a duobz mōis pōt accipi. Uno mō p̄ q̄libet bono ⁊ auxilio. et q̄i q̄ minus p̄fecto q̄o d̄ngit q̄i deus nos per suā inspiratōem monet dicēs. fac hoc vel hoc bonū ad talē g̃am nō requir̄ dispositō hoīs nī si cū venerit vt assennat nutu diuino. tale bo/ nū. p̄ficiendo. Secōdo mō accipit̄ g̃a p̄ iustifi catōe festina. ad quā requirit̄ dispositio hoīs q̄ sic nulla forma introducit̄ nisi materia sit disposita. vt in cera q̄ nō suscipit̄ impressiōez et imaginē sigilli nisi cera sit prius disposita p̄ liquācōem. sic g̃a iustificatōis nō recipit̄. nisi mens prius disponat̄ et victijs purget̄. d̄ pe. vi. i. Alij cōtra. p̄p̄ q̄o ysa. lviij. Si ab/ stuleris de medio tui cathenā. s. peccatōz. se/ quit̄. oriet̄ lux tua et dñs splendoribz imple/ bit aiam tuā. Secōdo tē pater penitentē dñi/ cis suscipit̄ et enī āplera ⁊ oclat̄ i signū de re cōsiliatōis. Nā āplereul et oscula sunt signa pacis et amoris. Sic dñi penitēs affectu ⁊ in/ tellectu quasi duobus brachijs tēi attingit et tē cū in mīa et g̃a suscipit̄. quasi enā du/ obus brachijs qd aliud q̄ amorosus et cari/ osus āplereul duoz et osculū suauissimū et paternū infigit̄ dñi penitentē ap̄to corde et af/ fectu. dulcedo diuine b̄dictōis infundit̄. ⁊ oēs virtutes aīe hui⁹ roze b̄dictōis irrigant̄ et recreant̄. Iste osculo sup̄benedicto et amā/ nissimo. magno desiderio ⁊ frequēti suspitio aīa sponsa xpi appetere solet et vt iocundet̄ ⁊ letet̄ dicere illd̄. Cui. i. Osculel me osculo oris sui. q. d. Amantissim⁹ sp̄s meus ibi ē cui⁹ amorē lāguo. Imitat̄ mibi g̃az ⁊ mise/ ricordia quā tonis viscētibz cordis desiderio ⁊ cōfortet me dulcedine sue pietatis. et viuit ne b̄dictōis. et reuiuifcat. Nam vt dicit̄ cō/ mentator de impressiōibz aeris. ad hoc q̄ ym/ ber. pueniat et terrā irrigat ⁊ fructificet. neces/ se est vt vapor et nebula descendat. Sic enā vt b̄dictio celestis g̃enōs fecidit̄ i bonis fructibz fructificet. recreet ⁊ cōfortet. necesse est vt cor aperiat̄. et affectus deuot⁹. ex eo ad tēi ascendat. Nam ille affectus deuot⁹ ē odor electabilis. in quo tē multū iocundat̄ et delectat̄. Gen. xxiij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Glolēs igit̄ b̄dictia a deo p̄e celesti. debet facere sicut iacob qui p̄silio mēis sue induit̄ se vestiment⁹ odoriferis esau fratris sui. et accedens ad pa/ trem cum pulmento q̄o libent̄ comedebat. et

b̄dictōem accepit. vt in epla. sic p̄silio ⁊ ad iutorio mēis mīe induit̄ vestibz esau. i. hoīs ce/ lestis cui⁹ vestimentū est caritas. cū pulmen/ to cōfecto et floribus odoriferis virtutū. ⁊ ac/ cedamus ad tēi. et il lud pulmentū et offerat̄ mus. ⁊ q̄cito sentit̄ odorem istū suauissimū puenientē. nō solū a vestiment⁹ caritatis. s̄ enā ab alijs virtutibz. pculd ubio i signū vci/ amoris osculo pacis nos suscipit̄. et b̄dictio ne celesti benedicit̄. cōferendo nobis de roze celi. i. de alimidine deitatis g̃am et de ping/ uedine terre dignissima b̄uitate xpi abun/ dantiā miserationū. Tercio deus pater pe/ nitentē bonozabilis suscipit̄. et rotando glo/ rioso. q̄ dicit̄ seruis suis et ministris. Iq̄ an/ gelis. afferte stolā primā. i. primā innocentia quā p̄p̄m p̄didit̄. Stola enī ē vestis innocē tie qua aīa vestit̄ in baptismo. et designat̄ per cappa et camisia. quā infans post susceptōem criminis induit̄. Et date annulū in manu ei⁹ id est fidē formatā. in signū vere dispositiōis et calciamenta. id est p̄mādinē bonoz ope/ rum. Et adducite vitulū signatū. i. pinguez. q̄o signat̄ obedientia oīm creaturaz que oīa bō p̄p̄m amisit̄ et p̄ penitentia restituitur. Deus enī nō est ita vindicati⁹ sicut mulā q̄ iuriatū noliū dimittere. q̄ leuissima recog/ nitōe infinita iniuriā dimittit. ⁊ iniuriante ad maiorē g̃am suscipit̄ gaudet̄ facit̄ sicut bon⁹ colon⁹ vel agricola. qui illā terrā mag⁹ amat que prius spinas habuit et postea messē fer/ aclem pducit̄. Sed queritur an deus plus diligat peccatōz penitentē q̄ iustū semp b̄i facientē. Et videt̄ q̄ sic iuxta illud. Iuē. xv. Gaudū est angelis dei sup̄ nro p̄cōze peni/ tentiā agente. q̄ sup̄ non agitantouē iustis q̄ nō indiget̄ penitentiā. Exemplū enā hui⁹ pa/ bole vbi fili⁹ senior. s̄q̄ iust⁹ bon⁹ laborator ec/ clesie. nō tantum gaudiū fecit̄ patri sicut iuni/ or penitens. Dico q̄ vt frequēti⁹ est verū q̄ illi qui surgunt d̄ maximis peccatis per pe/ nitentiā postea cōpato ⁊ acq̄silo habim̄ op̄o/ sito. plerūq̄z sūt seruētiōres in virtutibz et i diuina dilectōe. q̄ sūt qui de paruis aut nullis surrexerūt. sed semp steterūt. Sic p̄z naturalit̄ i ferro frigido ⁊ duro. nā quāto ma/ teria ⁊ substantia ē mag⁹ frigida ⁊ cōtraria igni si igne accendit̄ ⁊ igit̄. tanto calidior et fer/ uentior efficit̄ et calozē diuini p̄slemat̄. sicut nāq̄ igit̄ feruent⁹ est ligno. Eodez mō de

Q

R

P

peccatore cōuerso et caritate in cēso. Quare angel⁹ dñi apparēs iohāni euāgelisēm in insula patmos. reuelauit sibi statim cuiusdā epī laodicensis tepidū ⁊ dānosū. dicens dec. vti annūciat⁹. ymnā frigid⁹ es⁹ vel calid⁹. id ē totus malus vel tot⁹ bon⁹. h. q. tepid⁹ es id ē piger ⁊ ociosus. in cīpiā te euomere. id ē scā doloſe eicere te. Sz illō pā⁹ dictū nō ēst generalit⁹ de quolibz pctorē intelligendū h. de quibz dā. Illū ē pctor ēſ. d. cui⁹ quēſicō tantū gaudeat angeli de celo quantum de glōſa virgīe. q. nūq. ceciderit. vel iohāne baptīſta. qui ſanctific⁹ fuit in ytero. Nā ceteriſ pātibz ſeruētiōz pl⁹ diligēſ a deo. ¶ Doteſt em aliquis penitēs eſſe tā ſeruēs in dilectōe. ⁊ in opibz virtuoſis. q. excedit nonagigiano uem iuſtos tepidos q. nō ceciderūt. Et te iſſz loquī euāgelū dī. gaudiū ēſt q. Sic enā intelligendū eſt in pñā līa ſz q. ſil⁹ ſenior pfectus eſt. q. ſine mortalibz pcepta dei ſernat. q. ſi ſimpliciter id eſt ſuauiſſimā pietatē tē cōſiderat q. penitētē tā cito ſuſcipit ad grām. ⁊ cū tanto gaudio ſibi cōiūniū eternū pparat indignat⁹ id eſt admirat⁹. Hec em indignatō nō expōnī p ſpectōe h. p admiratōe. Admirat⁹ em quilibet iuſtus merito de dei pietatē. q. tāto idigno peccatori tā immenſā facit grā. nō em admiratō fuit bene dignū. q. magnā dolenā tā magnā peccatricē plenā vniuſuſe vīſis tā benignē ſuſcepit. Et de paulo qui in vīa pſequēdū xp̄m et eccleſiam tā miſericordiēſ pmutauit. Et de mltis alijs qui d. peſſima cōſtī vīta pueſti ad grām. et inſiam meruerunt. Hācigīq. admiratōem iuſti pē celeſtis paciſcat et declarat. ſil. tū ſemp mecum es ſupple in grā. licet forte tepide ſit nō ſemp meū fuit in grā ſz p peccata ſepat⁹ a me. et mortuus eternaliſ. h. mō de morte ſurgit. et reuerſus ad me. ⁊ g. meruit pūllā grām. et forte maiorē. ppter ſeruētiōem dilectōnem. ergo te eo eſt gaudendū ⁊c.

Dominica oculi.

Ratīslus eūciēs

demoniū et illud erat mutū. Lu
 ce. xi. Medicus ex pñis nō cu
 rat morbum. nisi prius materiam peccantem
 expulset et eleciet. Materia em̃ prior debet
 primo bene digeri et consumi. anteq̃ aliam
 sumat. Cñ auicenna. pria fen. iij. c. xij. docet

di. Omnes qui sanitatē hēre volunt. nec comedant nec bibant. donec certū habuerint de seipso et stomachus et supposito testina a p̄rio nutriende euacuata fuerint. Sic enī sp̄ualit̄ nullus sumere p̄t abū sp̄ualem et sanatiū aīe nisi euacuatus sit p̄mo a p̄co q̄s est materia peccātis et v̄strens sanitatē aīe. sicut malus cibo et venenosus peccātis et destruens sanitatē corp̄is. vñ b̄. xv. q. i. c. necis. Cū imp̄tus imp̄us p̄p̄i fundit. et vbi abhominatio. i. p̄m̄i abolet. i. tollit de terra. i. corde terre. no et immundo sanificatio p̄fecta. Hoc enī ossēdit medic̄ saluti in p̄senti infirmo. cui gr̄a sanitas p̄ferre noluit. nisi p̄s̄i demoniū p̄cantē in eo et morbiū ip̄i curantem eīcisset. p̄fecit em̄ ip̄m boīem mutū. vñ em̄ in themate. Erat iēsus efficiens demoniū v̄c. Quērit v̄t liceat demones adiurare. Et vid̄ q̄ nō. vñ em̄ origenes. sup̄ mat̄. Nō est f̄m̄ p̄a tem datā a saluatore adiurare demonia. Iul̄ daicū em̄ est loc. nec em̄ debem̄ iudeos ritus imitari s̄ p̄on̄ v̄t p̄fate a p̄po data. ergo non est licitum demones adiurare. S̄z contra est q̄ vñ dicit̄ marci vlti. In nōīe meo demonia eīciet. s̄z inducere aliū ad aliquid agendū p̄p̄i nōīe dñi. hoc est adiurare. ergo licitū est demones adiurare. p̄ñ det. i. tho. in sc̄a sc̄de. q. ix. q̄ duplex ē adiuratiō mod̄. Vñ quidē mod̄ p̄ modū p̄catōris vel inducōis ob verēnāz aliū fac̄i. Aliū aut̄ p̄ modū cōp̄ulsiōis. p̄zo aut̄ modo nō licz demones adiurare. q̄ ille mod̄ adiuratiō videt̄ ad quādā b̄n̄uolentiā vel amicitia p̄tinere. q̄ nō licz ad demones vñ. cū b̄o repugnet legi nature. eo q̄ dyabolus est ob̄stinat̄ aduersariis sumi p̄cipis nostri dēi et ab ecclesia iureuocabiliter p̄cussus. et ita mēdat̄ et fallat̄. q̄ si quādoq̄ dicit̄ veritatē valem̄ aut̄ dicit̄ eaz cōp̄ulsi a deo. aut̄ vt sibi maḡ credatur in mendatio. et sic cautelosus decipiat̄. Et iteo q̄ sic familiarit̄er et innuat̄ aut̄ p̄ confutationes. sive per characteres. sive quocūq̄ alio mō d̄iuitiatio n̄is. peccat̄ directe cōtra dēi. cōtra ecclesiā et contra seip̄m. Et igit̄ p̄hibitus quasi sup̄stitiosum et illicitū in om̄i lege. p̄zo in lege diuina. leuiti. xix. vbi p̄cipit occidi q̄ incitat magos et arolos. Item sc̄dū legē legēs capite p̄lecti debēt. et si accedunt domum alterius. debent cremari. Item bona eorū om̄ia debēt publicari. C. de malec̄ et matr̄. l. nullus. l. nē

५

F

1

mo. 2. l. culpa. Sed fm canonis si quide pre
catu occultu sit. imposit penitenna. xl. dictu
extra de fornelis. c. i. si notoruz. eucharistia
denegat. de ple. vi. ij. p dilectoe. Item si sit
cleric? deponendus est. 7 in monasteriu detru
vendus. Si laicus excoicadus. xxi. q. v. no
oportet. c. si quis eps. Sed 7 crescete pma
na crescere debet et pena. vt icareret 7 bmo
Item si seruus sit debet vendebz castigari. xxi.
vi. q. v. ptra. Ena omnes illes fut iufames si
mili? 7 q ad eos pcurrit. vñ nec ad accusato
nem dnt admitti. ij. q. viij. qñq. nec ad te
stimoniū. extra de testi. testiom. Scds mo
dus adiuradi est p modū ppullionis. et isto
mōz nobis ad aliqd vñ. 7 ad aliquo nō licz
Demonēs effi in cursu hui? vñ nobis aduer
sarij constituitur. nō aut eorum act? nostre
dispositioni subditur. sed dispositio? diuine
et sanctorum angelorū. Quia vt aug? dicit
tij. de tri. Spiritus delector regitur p spm
iusticie. Possimus ergo demones adiuran
do p virtutem diuine nomi? tanq inimicos
repellere ne nobis noceat. vel spūaliter vñ cor
poraliter scdm potestatem datā a xpo scdm il
lud luc. x. Ecce dedi vobis potestatem calcā
di supra serpētes 7 scorpiones et supra oēm
potestatem inimici. 7 nihil vobis nocebit. nō
tñ licitū est eos adiurare ad aliquid addice
dum ab eis vel etiam aliquid aliud p eos ob
tinendū. qz hoc pñneret ad aliquā societatez
7 familiaritate cū ipis bñdam nisi forte ex spe
ciali instinctu vel reuelatōe diuina. aliqui san
cti ad aliquos defectus corrigendos demo
num opatōe vtant. sicut legi? de beato Jaco
bo. qz p demones fecit hermogem ad se ad
duci. Ad argu. in oppositu dicendū qz Di
genes loquit de adiuratōe. q nō sit p modū
ppulliois. sed magis p modū cuiusdam beni
uole depcationis. q nullo modo licet qz talis
aut cōmittit peccatū infidelitatis. vt si creden
do dyabolo diuinū ei aliquid attribuat
vdolatrie. vt in oblationibus et sacrificijs.
aut saltem inobedientie. qz facit ptra phibitō
nem dei et ecclie. Sed queritur quid de
carniariabz 7 carminatoribz. qui carmiant
infimos vel pueros vel alia. nunqd peccat
mortaliter. dicit Aristarens in summa sua qz
si nihil supstitiosum dicit aut docent aut faci
unt hz tñ vtunt licitīs pñbz et adiuratōibus
sic p passionem 7 crucem et sūia. nō credo qz

peccent mortalit nisi talia fecerit poss phibiti
onem ab ecclia sibi factā. sed credo qz phibitō
di sunt viri et mulieres a talibz. qz multa iusti
lia et supstitiosa solent admiscere nisi forte sit
sacerdos religiosus 7 discretus aut enā laic?
siue vir siue mulier excellentis vite 7 pbat
discretionis qui sula orōne licita sup infimū
nō sup pomū vel pñū vel cingulū 7 sūia. sed
sup infimantes man? imponent. iuxta illud
marci vñ. Sup egros manus imponent et
bene habebūt. nec sunt tre pstone phibide a
talibz nisi forte timeant. qd ad exemplū illo
rū indiscerni et supstiticio? carminatores sibi
vsurpēt abusum. mientes se exemplo illoz.
Sed querit vñ liceat ad collū diuina pba
suspēdere. Rñder astarens qz in omnibz in
cantationibz. vel scriptis suspēsis sunt duo ca
uēda. Primo qd pñer vñ lēabit qz si est ali
quid ad innocētem demonū pñens manus
feste est supstitiosus et illicitū. Sūiter cauē
dū est si pñgat ignota nomia ibi ponere. ne
sub illis lateat aliquid illicitū. Vñ Cris. dic
sup mathe. qz phariseoz magnificantiū simi
brias exemplo nūc multi aliqua nomia bebra
ica angeloz pfingunt et scribūt et allegant q
nō intelligentibz memēda vident. Cauē
dū est enā ne aliquid falsum pñeat. qz sic et
effectus expectati nō posset a deo qui non est
testis falsitatis. Secundo cauendū est ne cū
verbis sacris ibi contineant iniqua vana vt
aliqui characteres inscripi. preter signum cru
cis. aut ne spes habeant in modo scribendi.
vel ligandi. vel in quacūqz alia huiusmodi
namitate. que ad diuinam reuerentiā nō pñ
neat qz hoc iudicaret supstitiosum. alias aut
est licitū. vñ. xxi. q. vi. nō liceat pñatis. vñ
cū qz nō liceat in collectōibz bebraz medicā
libz aliqz obseruatōes vel incantatiōes attēde
re. nisi tñ cū simbolo diuino. aut oratione do
minica. vt tamen deus creator solū honoret.
Quantū ad pñuatōem 7 expositōem euā
gelij. sic beati ad penitentiā nos monuit diuin
na pietas. sic hodie peccata fugere facit inimi
ci dolositas. 7 secundum hoc in pñenti euang
gelio sunt tres pstone.
In prima offendit diuina potētia insupabi
lis p demonis expulsiōe. ibi erat iesus.
In scda eterna sapientia inscriptibilis p tra
nitiōis pfunditate. ibi. Ipse aut vñ.
In tertia bñana excellētia pmendabilis per

comendatiōis vociferatiōem abi. factū est. 22.

Quantū ad primam

est sciendū qd demones expellere a corpibz ob
fessis est solū diuine potestatis. quā potestate
xps miraculose ostendit in isto boie demonia
co qui factus fuit a demone mutus. Moralit
aut est norandū. qd sic a malo malū pcedit. sic
a diabolo origie iniquas nihil nisi malū boi p
uenit. Est em instar lupi dō inimicus. vt euz
rapiat et deuoret. Queritur em in quodā

2

pbleumate. qre lup⁹ boiem quē videt rancū
efficiat. Et dō qd iō. qd lup⁹ vorax est. querēs
boiem tuadere et deuorare. imitit ei rancēdī
nē. ne clamore p dñsionē alioz valeat eua
dere. Sed ab alijs maior 7 efficacior namra
lis ratio assignat qd iō. qd lup⁹ est aial voracis
simū et maxime gulosū. 7 vñ caribz crudis
7 male digestibilibz. Itē est aial frigidū 7 sic
cū 7 cū sit talis nature. scz frigide 7 sicce. oriū
tur in corpore suo infectōes plices sue ppletio
ni hoc est frigide 7 sicce. bñdū aut būozes in
fecti frigidi 7 sicci 7 imundi. erēt p suos ocs
los caros puros et luminosos. qui cum exe
unt. arem sibi. primū inficiūt. qui infect⁹ aliū
inficit. et ille aliū. vsqz dñ pueniat ad boiem
et tunc bō psequens inficit. qm ista infectō
pcedens a lupo erat frigida 7 sicca. 7 hec est p
cipue rancitatis causa. Ad ppositū diabolus
enā sic gulosus et vorax est. pñ petū aplūm.
Circuens querens quē deuoret. Querit em
corpe 7 aia deuorare 7 deglutire ore infernali
Et vdo dictus est diabolus a dia qd est duo
et bolos qd est morsus. qz duos bolos tantū
de corpe et de aia querit facere. vt bñ. extra 8
sum. trini. 7 si. ca. c. sumit. sup illo verbo dya
bolus. Enā est frigidus p letale inimicitiam
et sic 7 sine omni humore gte. quare tot⁹ versu
tus et malicia infectus. infinitos qrit modos
et vias boiem pds inficiendi. 7 vt eo infecto
rancū et mutū faciat. ne clamore pfectionis p
sacerdotē libere et euadat. quare dñ in cañ.
xvi. q. ij. visis. hostis dñsum est qz habet mil
le nocendi modos nec ignorat⁹ astutiā eius
Conat⁹ namqz a principio ruine sue vnitatz
eccleie rescidere. caritate vulnerare. scz opz
et dulcedinē inuidie felle inficere. et omi ibz
modis humanū gen⁹ euertere et pnrbare.
Itē em lupo aduersarius humani generis
nisi p canes fideles. i. p dicatores ejctat. facit

boiem cui p pñ mortale inhabitat.
Mutum ne peccatum aperiat confessione.
Cecum ne pñculum videat cognitiōe.
Surdū ne vocem audiat attentōe

Primo facit boiem mutum. Itz sicut lu
pus colosus volens rapere agnū. non rapit p
pedes. nec aucā p alas. sz tēbus stringit gut
tur et ne clamet. Sic diabol⁹ boiem. quē p
peccatum possidet. nō stringit in pedibus nec
manibus. pmittit em talē currere ad ecclias
visitare loca sanctorz. romam ire ad sacryse
pulschz pgere. dare elemosinas. vestire pau
peres. offerre sacrificia. celebrare ieiunare. qz
noscitea ad vitam eternam nihil valere. nec
facientes de sua potestate euadere. Stringit
tamen talem fortissime in gutture ne os ape
riat et se capti peccatis. et diabolo renunciat
in confessione. Habet em in ore suo quinqz
dentes acutissimos. quibz stringit. vtrcuqz
diam. timorem penitentie. feruorem concupi
scentie. spem longioris vite. et vltimo despes
rationez vnie. De istis dentibz scribit eccl.
xvi. Dentes leonū dentes eius. sup quo dñ
cit. Itz. de ly. qd p istos dentes deuorat to
taliter bonū gte. et dimittit bonum nature.
quasi rēpta accuta omis iniquitas. qz ledit
aiam et corpe. et ledit enā in pñtū subtrahit
eo grātiā. et in fumo pñdo getenne penaz
que est intermiabilis. Itē est ei illa bestia ter
ribilis atqz mirabilis quam vidit daniel. vt
habetur. c. vii. danielis. que habuit dētes fer
reos et magnos comedens et cōminuens. et
reliqua pedibus cōculans. quem boiem em
dyabol⁹ pde et damnare neqz impediri em
en inqz potest a beatitudine. Hanc igit
bestia terribilē canes sancte eccleie. id est pds
catorz verbz dei. latram et clamore fugare
debent ab habitatiōibus boim. Iuxta illud
ysaie. lviij. Clama ne cesses quasi tuba exalta
vocem tuā. et annūcia ppo meo scelera eoz
Nam p hunc clamorem pdicatoz tria proce
cedit. et qd dyabol⁹ a cordibz būanis expel
lit. que enā pparantur tribus quefecun
dum sapientem hominem de domo expellunt
Primū est fillicitiū. Sic quando auribus
p verbū dei instillatur nomē dñi iesus vt de
note inuocetur. expellunt statim dyabol⁹. ps.
Laudans inuocabo dominum 7 ab inimicis
meis saluus ero. Quare etiam xpus dixit de
discipulis suis. et oibz successoribus eozum

In no mie meo demonia efficiunt. marci. xvi.
 Qd cū expulſus fuerat a. lxxij. diſcipulis miſſi
 in oēm terrā p̄dicatū. cū gaudio reuerſi ſūt
 ad dñm dicentes. Dñe enā in noie mo ōmo
 nia ſubijciunt nobis luc. x. Hic enā moduz
 inuocandi nomen dñi habuit nobilis hō ille
 q̄ purgatorij patricij ingredies oēs diaboli/
 cas illuſiones euasit cū dixit. Jeſu xpe fili dī
 vni miſere mihi peccatori. Debet aut in oī/
 bus piculis illuſionibz factis. illud ineffabi
 le nomē inuocari & reuereri. Quia p̄p̄gre. in
 p̄ſilio. lugdunū. ordinauit & inſtituit quoniens
 hoc dulce nomē ieſus inter miſſas ſolēnia dī
 cereſt genua flectereſt aſſiſtentes. vel ſaltē capī
 te inclinato p̄ſundi⁹ adoraret. eo q̄ & genera
 liter ſcribit. vt in noie ieſu omē genuflectaſ
 lectuū terreſtrij & inferij. vt ſcriptū habe
 tur in vi. ū ſimilitudine eccl̄az. c. decz domū do
 mi. Et ratio ibidē aſſignat. q̄ illud nomē eſt
 ſup omē nomē. et aliud ſub celo nō eſt datū
 in quo ſaluos fieri oporteat credentes. Se
 cundū eſt ōuota oratio que p̄p̄amr fumo. Si
 cut em̄ fumus expellit hoīem de domo. ſic ora
 tio deuota dyabolū de corde. vii math. xviij.
 Hoc gen⁹ demonioz nō eſciēſt niſi p̄ ſciunt⁹
 et orationē. Figuraf̄ tbo. vi. vbi habet ſente
 tialit. q̄ cū demon ſeptē viros ſare iugulaſt
 tbo bias iunior volēs eam ducere tinnit que
 angel⁹ i forma iuuenis ducit. p̄ſciētes igit
 manſit prima manſione iuxta fluuiū tygris.
 et tbo bias exiuit vt lauaret pedes ſuos. et p̄/
 ſcis imanis exiuit ad deuorandū eū. et clama
 uit ad angelū. Et dixit angel⁹ apprebēde brā
 tiam e⁹ et trabe eū ad te ad ſicū qd factū eſt
 tūc dixit ei angel⁹. Exentera hūc piſcē. et cor
 e⁹ et ſel et iecur reponē tibi. ſunt em̄ hec medi
 camēta nōcāria. Et interrogauit eū tbo bias dī.
 Obſecro te frater vt mihi dicas qd remediū
 habebūt illa. et ait angel⁹. Cordis e⁹ p̄ſicula
 ſi ſup carbonēs ponas extirpat omne gen⁹ de
 monioz. ſive a viro ſive a muliere. ita vt vlt
 tra non accedat ad eas. Sic moraliter cū de
 mon ter peccatoz carnaliter et brutaliter vū
 uentem inuadere poſſit. hō tamē q̄ p̄ ſacerdo
 tem & p̄dicatozē quali angelū dei ducit & iſoz
 mātū ſc⁹ p̄ ſincera conſideratōem xpi cordis
 & maxime dilectōis p̄ſicula recipit qz tota ei⁹
 dilectōem p̄pter magnitudinem penſate non
 poſſumus. et eam ad ignē ſue caritatis & amo
 ris poſuerit. pauldubio fumus deuotionis et

orationis qui inde puenit. omne demonium
 expellit. Tercium qd hominem de domo
 expellit eſt mulier verbola et lingioſa. Cui cō
 paratur conſciētia hoīs. q̄ p̄ſermonem xpi i
 ſlamatur cōtra peccatū que nō ceſſat mueru/
 rare. donec dyabolus p̄penitentiā expellatur
 De qua dicit math. xviij. Incepauit ſeipm
 ſc⁹ hō p̄ ſciētiā et exiuit ab eo demonium.
 Hāc igit vxorē q̄ data eſt in adiutorij hoīs
 debz q̄libet pie et diligēt attendere nec p̄tra
 eā facere. qz ſicut vir q̄ legitimā vxorē male
 tractauit graui pena ſubijciēſt. Nam ſecunduz
 leges in autē. vt liceat matri & auie. ſ. ſi quis
 Si vir vxorem flagellis et ſuſibus verberaſ
 uerit niſi pro cauſis in legibus expreſſis da
 bit et tertiā ptem donationis quā dederat
 p̄pter nuptias. ſi aut nō dedit donatiōem. p̄p̄
 nuptias. puniſt in quarta pte ſubſtantię ſue.
 ſi eius ſubſtantiā nō excedit. cccc. aureos. ſi ſi
 excedit dabit et. c. aureos. C. de reputationi/
 bus que ſunt in iudicio. l. xl. Sic qui ſa
 cit p̄tra conſciētiā peccat mortaliter et di
 gnus eſt pena eterna. qz vt habet. xxiij. q. i.
 ſ. omnes. Et h̄is patz. q̄ oē qd p̄tra ſciēti
 nā ſit. edificata d̄ gebēnam. Sed cōtra ſi obli
 gamur ad omne illud qd ſciētiā dicitur. cū
 ſciētiā aliquā dicitur faciendū aliqd cō
 tra deū ergo tenemur facere cōtra deū. An
 ter bonauem. in. ij. ſup mgm di. xxiij. q̄ con
 ſciētiā aliqui dicitur aliquid qd eſt ſecunduz
 legem dei. Aliquando aliquid qd eſt p̄ter le/
 gem dei. Et loquit̄ h̄ic de dictamine p̄ modū
 p̄ceptōis vel p̄hibitiōis nō p̄ modū p̄ſilij ſive
 p̄ſuaſionis quādo nūc conſciētiā dicitur qd e
 p̄tra legē dei. illa ſciētiā nō ligat ad facien
 dū vel nō faciendū ſi ligat ad ſe deponenduz
 p̄ eo q̄ talis conſciētiā ſit erronea. errore re
 pugnantē legi diuine et neceſſario q̄ diuina
 nōt ponit hoīem extra ſtātū ſalutis. et ideo ne
 ceſſe eſt ipam deponere qz ſue faciat qd debz
 ſive eius oppoſitū mortaliter peccat. ſi enim fa
 ciat qd conſciētiā dicitur. et illud eſt p̄tra le/
 gem dei et facere cōtra legem dei. ſit peccatuz
 mortale. abſq̄ dubio mortaliter peccat.
 Si vero facit oppoſitū ei⁹ qd ſciētiā dicit
 tur. ipa manente. ad huc peccat mortaliter nō
 ratione operis qd facit. ſed quia malo modo
 facit. facit em̄ in p̄temptū dei. dum credit dic
 ctate ſibi conſciētiā hoc deo diſpicere q̄niz
 deo placeat. Et hoc eſt qd dicit gloſe. ſuper

illudro. xiiij. Omne qđ non est ex fide. peccati est. ibi glo. Omne qđ ad cōscientiā pñt. nec. si aliter fiat dicit aplūs esse peccatū quāvis em fiat etiā qđ bonū est. si nō faciendū crederet pñt em est. Et ratio bñ est. qz nō tñ attendit deus quid bñ faciat s; quo aīo faciat et ille qđ facit qđ dē p̄hibet credens facere p̄tra ip̄ius dī voluntatē. nō facit bono aīo s; malo. et itō peccat mortalit̄. Si aut̄ p̄scientia dīcat aliqd qđ est fm lege dei. sic simpliciter ligat et vniuerſalit̄. p eo qđ bñ ad illa ligat; est p legem diuinā. et p̄scientia qđ illi p̄cordat ligatū ostendit. Si aut̄ tercio dīcat qđ est p̄ter legē dei. itē ligat qđ diu manet. vñ vel tenet bñ p̄scientia deponere. vñ tenet id qđ dīcat p̄scientia adimplere. v̄tote si dīcat qđ necessariū ē ad salutē feliicitatē de terra leuare. Sicigit p̄ qđ p̄scientia aut ligat se deponendū. nō tñ oīs cōscientia ligat ad faciendū. qđ dīcat nō ē faciendū. ad qđ bñ alias tenet. s; talis p̄scientia etiā dī erronea. p hoc patet respondendū ad obiectōem. Secūdo diaboli facit boīem ecclī p̄gnitōe. Erui em sibi oculos cognitiōnis. ne periculum peccati videat et p̄gnoscat. Nā sicut coruus in cadauere p̄rio oculos exherabit. Sic coru; ille infernalis. primo oculū dext̄rū eruit. ne peccator gaudiū beatorum videat nec consideret. Secūdo sinist̄r. ne sup̄plīcia damnatorū credat. et peccare abhorreat quare dicit sapiē. ij. Ercecauit eos malicia sua rē. Tercio dyabolus facit boīnē furvolum. ne inspirationem doctrine attēdat. Nā sicut aspis p̄tra vocē incātatoris aures obturat vñ figendo in terrā. alteram cauda infirā tegendo. Sic dyabolus facit boīem tantū delectatū in peccatis. qđ vt ne in ceptionē audiat p̄dicandis. figit vñ aurem s; sensum totā liter in terrā. nīl em p̄nt audire nisi de terrenis in quib; sup̄ omia delectat. Alteram vero aurem s; intellectum. cauda obmrat. dñz nīl de morte cogitare vult. que tñ semp̄ in tonat et clamat memor esto. qm̄ mors nō tardabit ecclī. xiiij. Debet ergo prudens terrā audire dicentē. Terra es et in terram vadis Caudā vero. memorare nouissima tñ et eter nū nō peccabis. Qñ legit̄ in gestis alex. qđ quidā lapis missus fuit qđ posuit in vñ pte statere. ponderauit plusq; oīa alia in altera pte statere. puluere aut̄ modico posito sup̄ lapidē minus ponderabat qđ qđcūq; poni posset

in alia pte statere. qđ videntes multū sapientes mirabant. quoz vnus ait. Jste lapis dei mōstrat qđ tu es o alex. Nūc em p̄ ponderat qđ totū mūdus. qđ se sustinet nō pōt. sed p̄o puluere posito sup̄ te. s; mozo eris mūd; qđ qđquid mūdī. Sic q̄libz p̄gnosceret dñz. quid mō ē vñ tñ. sed maxime finem quid erit.

Secunda pars in qua

ostenditur imperfectabilis sapientia xpī ex eo qđ tā sufficienter et efficaciter rationib; p̄bat. contra insultantes demoniū se nō habere nec efficere virtutē principis demoniorū. Dmō nia ab obsessis. p̄o quo notandum qđ annis quoz triplex fuit opinio de expulsiōe demoniū. Prima qđ expelluntur propter sacrificia que fiebant et hanc habebāt pagani qđ sicut naturaliter iram mitigat p̄cientia. sic etiā habet de iacob qđ noscens fratrem suū iramz cōtra eū. vt eius iram mitigaret. p̄misit ei munera di. placabo eum muneribus. gen. xxxij. Sic etiā isti pagani. vt placarent demones. faciebant eis sacrificia de animalibus et auro. et etiā immolabant p̄cios filios et filias demoniū. Sic etiā credebant xp̄m. ppter multa sacrificia facta demonijs habere potestatem sup̄ eos. et minores p̄ sup̄iores expellere qđ re dixerunt in hebreis principē demoniorum eijcit demonia. q. d. ppter amicitia p̄tractam cū principe demoniorum et sacrificijs sibi exhibitis. p eum imparat minoribus demonijs. Contra qđ arguit xp̄s dicens. Omne regnū in se diuīsum desolabit. q. d. In quo oēs cōcordant boīes. qđ a demonijs recipiant nouamentū. hoc ip̄i intendūt. qui tñ curāt dñz aut rō dñ centenys sic d luto. Qñ si p̄cipies eoz corrumpuntur. illa causa impedit alios demones a nouamentis boīm regnū eoz esset diuīsum. et p̄sequens non durabile. qđ oē regnū in se diuīsum rē. Qñ vident; oppositū. et p̄sequens nō est verū. qđ p me placati sint munerib; et p̄tate principis eoz etiā minores. Secunda opinio paganorū fuit. qđ demones possent expelli p̄tatem astrologie. Qñ nota qđ plato ponit qđ potentia demoniū propter eozum peccata. subiecta erat soli et lune. et etiā nature aliorū planetarum conuentiones poterant efficere demones. p̄p̄ qđ pbi dicebāt xp̄m fore magnū astrologum. et sic quando veller posset demones expellere.

Et illa de causa temptantes cum signum de celo
quereretur ut si effectus faceret a cre euenire. si
gnum esset quod pariter astrologie demones expel-
leret. Ad quod ipse ite sapiens respondit. Filij vti
scz mei discipuli qui mecum sunt quos non i astro-
logia informasti. qui illiterati sunt egressi de
monia. Ergo vultis non astrologie. quod illiterati
sunt. cum enim demones. qui vultes stellarum. excel-
lunt. non obediunt stellis. igitur. Tercia opinio fu-
it. quod demones expelleret per magis. Nam
secundum magis historia. salomon pariter tradidit quod
da exorcismos. quibus cooperatus vobis lapidibus
prociis et de his exorcistis immundos spiritus ex-
pellebat. Et ideo credebatur pariter tam magni adiu-
tatores in caritate demonum quod ad nutum ei obe-
diret. Et ideo tunc videtur expulsiorem demoni-
is incepit per dicta credere et cogitare. Cum
autem ipse ut de cognosceret cogitationes eorum
respondit. Si in digito tuo. quod demon quia sapi-
entissimus. melius agnosceret vultes herbarum et
lapidum quam aliquis homo. et ergo istis non est subie-
ctus. sed vultis tunc obediunt mihi. que virtus su-
perat omnia creata. quod si credideritis. quod in digi-
to. i. virtute dei egressi demonia. expulsi sumus
non est quod ad vos venit regnum. i. fides. vnde pos-
sibile beatitudine. Et hoc ostendit per exem-
plum plura. Quando aliquis miles possidet paci-
fice aliquod castrum. si alius fortior supuenit. vi-
cit eum. et de castro suo praeuoluit et expellit
et diuidit spolia. non est quod non possunt. Sic
cum dyabolus hominem possidet pacifice venit filius
dei fortior eo. et cum virtute dei vultis praeuoluit
voluntatem egressi. quod non in vultis fatbane. nec
ex amicitia hypocrisis et violentia. No-
taliter est notandum. quod ipse ad hoc quod ostendat
demones esse pacificos et concordantes inter se. et
vnde non contrariet alteri. propter quod regnum eorum
permanere dicitur. sic a maioris illustrit fideles pa-
cificos inter se et concordantes esse. ne vnus periret
alterum. Si voluerit sine desolatione regni ci-
uitatis totius in pacifica possessione permanere.
quod sicut videmus quod omnia naturalia quod diu
sunt in pace et concordia permanent. sed pace offi-
ciente omnia deficiunt. Corpora namque elemen-
tata quod diu sunt in ipsis elementa pacifica et ad-
quata ad invicem. tandem ipsum mixtum manet.
propter quod autem vniuersum modi pace cessante
et aliis elemento deficiant. et in aliud agente.
necesse est mixtum defecere et corrumpi. sicut patet in
in ligno putrido. in quo vult defecit et coniuncti

ua elementorum partes ligni ab inimicem receden-
tes in puluerem redigunt. Quia propter non inepte
quidam philosophorum. ut dicitur. philosophorum posuerunt pacem esse pri-
cipium omnium rerum naturalium. Sic remota enim est de
corpore politico. aggregatus seu conuulsus. et de hoc
bono cuiusdam regni ciuitatis vel domus. quod absque pace
nequaquam subsistere possit quoniam si pariter et con-
cordia fraterna deficiat. necesse est eas defecere
et perire. Quare non tamen iure diuino. vult etiam
humano precipi omnibus fidelibus sub magnis penis
pacem seruare. ut enim habet. xxiiij. q. i. Qui contra
pacem ecclesie sunt. si dignitate aut singulorum mi-
licie habet. debet nudari eis et priuari. nobiles
qui dignitate non habet. debet per scriptum pa-
na suarum substantiarum. et ignobiles verberari. et per
penam carnis castigari. Secundum enim leges
ut habet in libro feudorum de pace tenenda vult
olatorum pacis magne pene secundum exigentiam
am delictorum imponuntur. Hanc pacem
seruandam docet etiam virgilius in. vi. eney-
dorum. ut recitat per b. aug. de ciui dei. Tu rege
re imperio populos romane memento. Vnde bi-
erunt artes. pacis imponere morem. Paxce
re subiectionis et debellare superbos. Cuius dicitur
re virgilius. Ad multiplicata roma. enee
cupiens ornari in urbe cum esset vultis roma. vo-
luit habere consilium quod posset obtinere possi-
derat. et circueiens orbem non consilium deest
inuenire. tandem super hoc cogitavit di. si pos-
sem inuenire patrem meum. ipse suo filio pone-
ret me quietum. et descendendo ad inferna pa-
tre inuenit. Cuius patris antebis. Ego inquit scio
ad quid venisti fili. Tu vis scire quod posses
vultis durare et ornari toto orbi. Habe in mo-
regimine illas regulas. scilicet Tempore pacis po-
nas in populo honestos mores. ut te diligant
omnes. te reuerentur. et te amore filiali timeant.
Alia regula vultis pacis. et misericordia par-
te subiectionis. scilicet bonis et expelle superbos
et viciosos. Hoc etiam amos. viij. ostendit.
di. Pacem et veritatem diligite. ait vultis. et.
Et debemus enim triplicem habere pacem et
diligere scilicet.
Interiorum que est gaudiosa.
Exteriorum que est fructuosa.
Superiorum que est generosa.
Prima enim pax que est interior. est valde gau-
diosa. Est igitur illa pax quando mens in di-
uino amore sic fuerit firmata. quod nihil extrin-
secus ipsam perturbare potest. nec interius de

h

G

3

fidetium circa diuersa fluctuat. sed omēs vi-
res sunt recollecte ad intendēdū vni et sum-
mo bono. De q̄ pace. d. leo papa. Hec est ve-
ra para voluntate dei nō diuidi et in his q̄ so-
lū dei sunt delectari. S. ista pacē et internam
mētis quietē tria p̄mōbāt. sc̄q̄ p̄cti oblectatō
cogitatōnū euagatō. et passionū molestatio.
P̄mū ptz. Mens em̄ p̄ctō obnoxia. nūq̄
pōt eē quīeta. qz cor impij quasi mare fēuēs
qđ quiescere nō pōt. cui? tō pōnē sapie. xviij.
Sēp em̄ seuā p̄sumit turbata p̄sciētia. p̄p̄
qđ bene dīc. p̄p̄ba. Nō est par impijs dīc dñs
ysa. xlvij. Cui? tō est s̄m augu. Pax est tran-
quillitas ordīs q̄ quidē trāquillitas in hoc at-
tendit qz oēs mō? appetitū quiescāt in sum-
mo bono. s̄z p̄stat qz bec trāquillitas tollit p̄
p̄ctū. vt p̄p̄to summo bono q̄s inheret bono
creato. Cū signū reue p̄ctis et pacat p̄sciēti-
tie est. si quocūq̄s alicuius peccati memo-
ria se menti offerat. statim illud cum asp̄natō
ne detestent. et quātō instant? et validius hoc
fit. tanto ampl? mētis quīetate et p̄sciētia fere-
nat. Secundū enā patet. nā quibuscūq̄ tan-
tūmū? cogitatōnū se ingerit. qz nec vñ aue-
mentia quīeta mente dicere p̄it. Et t̄les mētis
to oēm suauitatē et reuocōem oīs p̄dunt.
Iuxta illd eccl̄. x. Dulce morientes p̄dūt su-
auitatē vnguēt. Causa autē hui? tūmū? est
mētis distractio. et eius nimia occupatio in
reb? exterioribus. Et ideo qui ad amplexum
interne quīetis cupit p̄tingere necesse ē ipm
vacare et q̄sere. nō solū ab opib? malis sed
et a cogitatōib? sup̄uacuis. Nā licet aliq̄ va-
cēt ab opib? noxijs. q̄dū tñ euagantur cogi-
tatōnib? vanis. nūq̄ exp̄iti merent illud
p̄p̄bētū. Vltatē et videte qm̄ suauis ē dñs
vt dicit richar. de contemplatōe. Tercū patet
Nam passiones que nobis ab exteriorib? sen-
sib? indigetis. pueniūt. vt enā ab exteriorib? mo-
tib? insurgunt adeo et continuē molestant ho-
miem et cōtūnt. vt tota vita humana p̄sens
nō nisi q̄dā pugna et mīlicia videt. Iuxta
illud iob. vij. Mīlicia est vita homīs sup̄ ter-
ram. Hec em̄ pugne molestia. nō tollit vi-
p̄fectis quietem internā mētis sed pōt au-
get. quia s̄m ge. Quātō mēs se magis p̄ci-
pit in exteriorib? affligi et distrabi. tanto au-
dius cogit in pace etēne quies? delectari. Et
istam pacē ip̄s suis discipulis p̄miserat cum
dixit iob. pp̄. In mūdo p̄sura habebitis. in

me autē pacē. Sēda par. i. exterior bene fua-
ta. est multū fructuosa et vtilis. et bec est inter
hoīem et p̄mū sūū. de qua pace b̄t ep̄s. iij.
Solliciti seruate vnitatē sp̄s in vinculo pa-
cis. Nā sic videm? qz filij v̄l filie descendētes
ab vno p̄te et m̄te p̄l? se diligūt q̄ a diuer-
sis p̄gentorib? nascunt. Sic qz oīm n̄m est
caput p̄t vñ? de? m̄t vna sc̄a eccl̄ia. baptis-
ma vñū. vna fides vno p̄cio redempti. ad eandē
beatitudinē ordinat. debemus vinculo pacis
nos diligere. et signa caritatis ostēdere. q̄ par
ostēdit qm̄ oculū in missa dat. Nā par et oculū
ad hoc sit in missa. s̄m qz habet de p̄le v̄l iij.
c. pacem. in glo. vt quis p̄sentat alteri. Nam
quātō magis ad inuicem p̄sentat? et vnanimes
existim? . tāto maiorē pacē hēmus. et vt vci
amici in caritate magis radicantur? et fructu-
tiosius meremur. Hanc autem bonam pa-
cem plures mūdāni p̄mūtāt. qz vitiis et
cordare deberent. i. peccatis et insidijs p̄tra bo-
nos mores et vitiōs cōtēant. et p̄ncipat
diuersis conuentibus. et malis societantibus
et p̄spirationibus. cōtra sup̄iores et rectores.
contra paupes et inopes. contra sacerdotēs et
religiosos. qđ tamen lege impatoriā p̄bitē
C. de bis q̄ ad eccl̄ia p̄fugiunt. denūciamus
Et de feudis de pace iuramento firmāda. s̄.
puenīculas. vbi sub pena vñius libe auti p̄-
bitent Sup̄ quo apparatus dicit. conuenticu-
la. Vbi cūq̄s fiant iuratiōes p̄bitent p̄. l.
istā. qđ quidem hodie male obseruat. imo to-
tū p̄tratiū faciūt ciuitates. maxie lombardie.
et p̄tes q̄ sūt in ciuitatib? et p̄pagines. Sic eē
p̄bitentur alias omīs cōiurandēs negociatorū.
i. vt sp̄s diuersorū corpō negociatōis. nō
minoris q̄s statuēt inter se venundet. Con-
tra hoc faciūt heretici. qui conuenticulas cele-
brant et officiū p̄dicatōis in occulto vsurpāt
et sanctū sacerdotū et sacramenta eccl̄ie vtili-
pendant. bi heretici sunt et excoīcati. vt habe-
tur extra de her. c. cum et iniuncto. Hoz pa-
cem et p̄cordiā deus non acceptat. sed magis
vindicat. math. x. Non veni pacem mittere.
sed gladium. id est seuerā vīdictā. Tercia
par. i. superior et generosa est beatorum.
quam pacem enā ip̄s symeon iustus desideraba-
bat. quando iesum in vñis portabat in tem-
plo dicens. Nunc dimittis seruū tuū dñse
cūdum verbum mūm in pace. l. uc. ij. Quā-
vis em̄ hic iustus symeon iesum saluatorem

vlis suis amplexaretur. in q̄ oēs thesauri
beatitudinis reconditi sunt. non tamen quies-
catis et pacificam optauit et petijt. vbi inti-
mius et suauius posset eum inmeri et stabilis
omnibus potentij animē faciat. Quod sit
post hanc vitam cum omnes vires animē ad
ymaginē pertinentes. per dulcem deitas
suis presentiam illustrantur. et implentur the-
sauri diuine largitatis. Tunc enim est par
plena et perfecta. quando pater appropriate
replet memoriam. per thesaurum suē diuini-
tatis. per amplexum suē eternitatis et per in-
fluxum suē omnipotentie et maiestatis. Quia
dicit Ansel. in p̄sol. c. xvj. Vbi erunt bñi oī
potentes voluntatis suē. quia scit q̄ omipō-
tens voluntas dī in omnibus rebus implebit
q̄ nihil volēt nisi q̄ voluntas diuina i oībo rebus
impleat. Filij a p̄p̄iate implebit intelligenti-
am. per speciem suē formalitatis. per candō-
rem suē claritatis. per lucem in accessibilem
suē sapientiē et veritatis. Nam secundum an-
sel. vbi supra. diuina sapientia ostendet seip-
sam mentibus beatīs. in qua tanquam in spe-
culo limpidissimo omnia in momento perfe-
ctissime cognoscent. vt dicit aug. Spiritus
sanctus appropriate replebit voluntatem per
gustum dulcissimum diuine suauitatis. p̄ am-
plexum mellissimum diuini solubilis caritatis.
et per leniciam et gaudium eternē felicitatis.
Quod quidem gaudium bibent de fonte vi-
ui in ea puritate obiectiue. sicut deus sua fon-
tali bonitate fruunt in seipso. Tunc verificat
bitur illud quod scribitur math. Vnta i gau-
dium domini tui. Et notante dicitur. Vnta
in gaudij. et nō dicitur aperi desiderium. et
suscipe in te gaudium domini tui. quia illud
gaudium fruiōis est tante magnitudinis et
tam indicibilis suauitatis. q̄ mens beata ip-
sum plene comprehendere nō potest. sed tot
ta absorbebitur ex plenitudine illius gaudij.
sicut stilla aque absorbetur a vino forti. vt di-
cit beambardus.

Tercia pars in qua no

tatur excellētia xpi. et eius benedictio matris
pro quo notandum. q̄ dñs pharisei christū
vitiuparent. dicentes in beelzebub princepe
demoniorum eicit demonia. p̄uidētia et or-
dinatōe diuina ad confusioem iudeorū et ad
salutē eorū ostēnsionem. surrexit quē dā mu-

lier que a sc̄is et doctoribz dicitur fuisse sancta
Marcella. famula beate marthe fororis lazari
extollens vocē. i. ex corde. et cōstanter alte p̄-
ferens laudē xpi p̄tra vimp̄iū iudeorū. dicens.
Deus venter q̄ te portauit. s̄m nicolaū de li-
ra. matrē beatificat et laudat ex filio. et nō econ-
uerso. q̄ ab ipso puenit gēa et gl̄ia principalis
rōne deitatis. et instrumētalis rōne bñitatis
quia humanitas xpi est organū diuinitatis ipsi
deitati. Et ille dixit p̄mendādo fidē. et cōstan-
tiam mīseris et aliorū similij. q̄nimo. i. potius
nō dicitur aduersariue. s̄ cōmendatiue. q̄. di-
nō solum illa q̄ me portauit beata ē. s̄ enā qui
auitūit verbū dei. corde credentes et opē ad
implentes. Vñ dicit beatus angus. libro de vir-
ginitate. q̄ beata virgo Maria felicius conce-
pit deū mente per fidem q̄ corpore per carnis
assumptionem. Et taliter persona deno-
ta que sacramentaliter xpm in mente suscipit
et caritate inseparabiliter eum copulat et portat
ex nobilitate et dignitate quam acquirit. per
ipsius superbabundantijs grāie redundantijs
merito ex tota celesti curia commendatur. et
ab omnibus beata predicatur. Sicut videtur
q̄ si virgo casta et pudica ex plebeio regi co-
pularetur. hec virgo licet simplex. magnij do-
nozē et dignitatem indueret a regis digni-
tate. nam regina appellaretur secundum leges
quousq̄ post mortem viri nuptia esset viro di-
gnitatis inferioris. quia vt habetur. ff. de se-
natoribus. femine. Femine dignitates suas
a virorum dignitatibus sortiuntur. Etiores
namq̄ coruscāt radijs maritorum. in autem.
de consulibz. §. si vero. coll. iij. Figuram et ex-
emplum habemus in bester. q̄ē nata de gene-
te iudeorum. copulata fuit regi assyero. pro-
pter quod multas dignitates accepit. et regi-
na appellata eam rex adamauit super omnes
mulieres. eo q̄ grāiam et misericordiam ha-
buit coram eo super omnes mulieres. Cui
etiam capitiū impoluit dyadema regis. et fecit
regnare in loco vascbi. bester. ij. Quare in
eius laudem et commendationem dicitur. Et ar-
docheus. Parus fons creuit in flumīum. et
in lucem solemq̄ conuersus est. et in aquas
plurimas. redundauit. Hec enim bester est.
quam rex accepit vxorem. et voluit esse regi-
nam. bester. iij. Sp̄ualiter persona casta
et munda. q̄ in caritate p̄sumptōz corporis xpi
se filio dei regi etno et in mortali copulat et vnit

et

71

digne beata et gloriosa regina predicatur et ab omnibus angelis honoratur quia unum est cum christo dicitur de saluatoris iob. vi. Qui edidit carnem meam et bibit sanguinem meum in me manet. et ego in eo. Supra quo dicit. b. aug. et allegatur de ple. vi. ij. Quia passus est dominus pro nobis commendavit nobis in illo sacro sanguine suum et corpus suum. quod etiam fecit nosmetipsos. Nam et corpus christi nos facit sumus. Sed quis est animus facti corporis christi quod est nomen de virgine vel quod est aliam sub panis specie. Et sicut et glo. vii. s. quod illa verba referuntur ad ecclesiam non ad corpus suum sumptum de virgine. Non enim fecit nos corpus suum: quod nomen est de virgine. et sumus in altari sub specie panis et vini. Et fecit nos corpus suum spirituale. scilicet ecclesiam fidelium. Et ideo de spirituale. Iste est ex corporalibus panibus. scilicet fidelibus. quia presens est non corporali sed spirituali vinculo caritatis in christo propositioe unitum. licet corpora sequestrentur.

Ad hanc autem unionem corporis christi. ut bonum fiat membrum ubi christus caput est. non necessario requiruntur tria. que etiam disponunt ad corporis christi dignam susceptionem. scilicet fundamentalis conscientie depuratio.

Actualis mentis devotio.

Primo enim requiritur fundamentalis depuratio conscientie. quod sit depurata sic conscientia ab omni culpabili defectu. quod super nullo conscientia respicienda. Quia sicut lumen solis puro se plenius immiscet sine infundit. sic christus solus puro et immaculato cordi. se per suam gratiam infundit quod candor lucis eterne. Qui habet de conspectu. vi. ij. nihil in sacrificijs maius esse potest. quam corpus et sanguis christi. nec ulla oblatio hac potior est. sed de omnibus precellit. quia pura conscientia deo offerenda est. et pura mente sumenda atque ab omnibus honoranda. Et ideo volens accedere ad hoc sacramentum debet examinare conscientiam suam secundum apostolum. i. cor. xi. Et si videat se esse in peccato mortali. scilicet quod videat se non penitere de peccato mortali iam commissio. vel esse in proposito aliquod committendi. et in tali statu qui hoc sacramentum suscipit mortali peccat. propter irreverentiam quam facit sacramento. et rei prestante sub sacramento. et rei significatio non petente. et est quia est ecclesiastici precepti transgressor. Illi enim qui finem veritatem non est in peccato mortali. creditur esse se in mortali si cum tali conscientia hoc sacramentum suscipit. peccat mortali.

lit. quia est reverentia sacrum debite contemptor. Si autem non videt se esse in peccato mortali. et non credit et tamen est. Aut hoc puenit ex omissione diligenter debite in examinando conscientiam. et tunc dico quod mortali peccat. non tamen ita graviter sicut prius. Aut si puenit ex omissione debite diligenter. quam teneat bonum adhibere. sed quod bonum de lege contra est non potest. ut peniteat digne. Et illud ecclesia. ix. Nemo scit ut odio vel amore dignus sit. et sic accedens in mortali peccato ad susceptionem huius sacramenti non peccat mortali. sed sequitur remissionem latens peccati. Aliter enim quicquid bonum hoc sacramenti suscipit. et ponetur se periculo peccati mortalis quod falsum est. hoc Richard. in. iij. sup. sententias dicit. argu. ij. q. i. Sed queritur utrum quis peccet accedens cum conscientia peccati. prestanti cum hoc faciat obediendo precepto ecclesie. Ad quod dicendum quod peccat mortaliter si accesserit hic cum peccato mortali nec excusatur propter preceptum ecclesie. quia ecclesia non precipit ut quis coheret cum peccato sed ponit peribita peribita diligenter. Consultat ergo illi quod antequam accedat ad sacramentum conscientiam suam expurgat. Item dico quod qui ex contemptu precepti ecclesie non coheret semel in anno enim peccat mortaliter. Sed dicentes. ergo habens peccatum quod dimittit non potest. per tunc si accessit peccat mortaliter. si non accedit etiam peccat mortaliter. ergo erit pplexus. Et ideo si dicis quod peccatum dimittit non possis mentis. etiam si quis in illa dispositione esset per illa verba. quod de consilio sacerdotis abstineret a coheretione. minime esset pplexus. quia tunc ex contemptu non contraheret precepto ecclesie. et in hoc respicienda est conscientia consentiens. Dico tamen quod si late proposito si talis ex preceptum noluit se expurgare a peccato. tunc mens facit non accedendo. licet enim peccet mortaliter minus tamen quam cum peccato accedendo peccat.

Secundum dispositionem ad susceptionem sacramenti pertinet ad perficientes et elevat mentis in deum per actualis devotionem. Elevatio quidem mentis per sanctas meditationes et devotum et causam. iuxta illud psalmus. In meditatione mea exardebit ignis. Et sic signa multiplicata in igne ignis roboratur et augmetur. sic multos bonis meditationibus deputa christi passionis boni facti insistentibus. et fructus eius crescit in nos affectus devotionis. Et est enim illud sacramentum magne virtutis et efficacie. quod a christo amore intensissimo ordinatum est per Richard. in. iij. sup. nigrum fin. vi. ij.

Hoc sacramentū a digne suscipiente xpmā
ducit. vult. qz hoc māducatō māducatū re
ducit ad memoriā passiōis xpi fide pfirmat
spem auget. caritatem inflāmat. dat vitā gēe
xpo vniū manducatē spūaliē interna p sola
tione reficit. ipm roborat ad opatōem boni. sus
tinetat ptra casū puenientem ex ppria infir
mitate. munit ptra temonis impulsū. remit
tit ardorem carnalis pcupiscentie. purgat ve
niale pccm. i. qūqz pccm mortale vt vcm ē. Et
possunt hic. rj. effectus assignari per. rj. fructus
tus ligni vite. de quo habetur Apoca. vi. Et
ad celebrizorem illoz memoriā in tribz vlibz
collecti sunt. x. Infirmat. memorat. susten
tas. roborat auget. Hostia spz purgat. reficit
vitā dat et vniū. Confirmatqz fidem. munit
fontemqz remittit. Sz dixeret quis. si aliqd
inuenerit se in deuotiū et tepidiū. nō poteris sic
oīa meditari. nūquid accedet. Dicendū aut
ē psona cōis puta sacerdos q gerit psonā ec
clie. si nō habeat aliud impedimentū. ppter te
piditatē hmoi dūmodo faciat qd in se est. nō
debet omittere missam. qz deuotiū toc? ecclie
in cuius psona celebrat supplet id qd sibi de
fuit deuotiōis. Si aut psona est priuata. tunc
dico q in illa requirit aīmalis deuotio. sed si
die cōmuniōis a nō nullā deuotiōē se dispos
sitiū sciuerit aut senserit. aut talis torpor est ex
culpa pcedente. puta q occupauit se alicui
bus inuilibz p que distrabebat. et tūc tūc
est differe. aut pseruauit se colligēdo se ad
notōem quantū pmit. dādo conatū qntuz
in se fuit. sic bñlitter pōt accedere. speras q ex
vi sacramenti sibi deuotio conferat. **Leu**
cū disposuimuz est totalis. pccatio volūtatis
i. rei pponēdo firmi nūqz cō cetero velle pec
care sp in via dei pssere. et talis cōformitas
volūtatis pūnet ad pfectos. ps. Vibi adte
rete deo bonū est. Gult em de? q sp opemur
bonū sine defectu. Quare dicit puer. iij. et
habem in tece. te pe. vi. ij. non reuertebat
Iustorum semita est lux splēdēns et celsēs
vsqz ad pfectū diem. i. pfectoz vita et cōuer
satiō est splēdēs p boni exempli euidentā et
celsēs p meritōz affluentā. vsqz ad pfectaz
clarificatiōem mentis in beatitudie. Debet
em pfecti semp progredi. et nunqz stare. qz
scdm gre. In via dei stare retrocedere ē. Ex
quibz patet error hereticoz quoru dicit
cuqz. q homo in pñā uita pōt tantū pfectōis

culmē attingere. q ampli? in gta et caritate pfi
cere nō pōt. Cuius rōem assignat. qz fm tas
les als inuenerit aliqd pfectior xpo. si homo
semp posset pficere. Ibi repbat ab ecclēsia
vt heretici. sic habet in de. d hereticis. ad no
strā. Soluit em ratio illoz ibidem in apparatū
prio autoritatz. Naz ps loquens de pfectis
dicit. Ibhāt de pte in virtutē. i. gēg. super
ezecb. i. de pe. vi. ij. puz sancta eccliaz dñs sus
cepit. in gradibz suis pūoluit. qz eius gta p
illius incrementa declarat. De his gradibz
enā iob loquit dices. p singlos gradus me
os pūnniabo illū omnipotentē. Hos q dem
gradus dñs sub messis nomie describit dices
Sic ē regnū dei quēadmodū si bō iacet semē
in terrā. et dormiat et exurgat nocte ac die. et se
men germiet et crescat dñ nescit ille. vltro em
terra fructificat primū herba. deinde spica. de
inde plenū fructū i spica. et tūc ex se pduxit
fructū. statim mittet falcē qm adest tpus messis
Semē bō iacet in straz cū cordi suo bonā in
tētiōē inserit. Hostia dormit qm in spe boni
opis quiescit. I nocte ac die surgit. i. inter ad
uersa et pspēra. pficit. semē germinat et crescit
dñ nescit ille. qz et cū adhuc meatū incrementa
sua non valet. semel pcepta virtutis ad profes
tū ducit. et vltro terra fructificat. quia pue
niente se gta. mens hominis spontanea ad fru
ctuz boni operis affurgit. nota ibi plene. Ad
rationē illorū dicit. q minus pū bñ p augmē
tum puenit ad quantitatz maiorē. in his q
habent quantitatz vnius rationis. sz gta alte
rius hominis se habet ad grānā xpi sicut vir
tus particularis ad vlem. Unde sicut virtus
ignis quantumcūqz crescat non p equari vir
tutū solis. Ita grana hominis quantumcūqz
perfecta non p equari virtutē et grāe xpi. vt
etiā dicit Lbo. in. iij. parte. q. vij. ar. xi. nō
est ergo faciēda equatio finit ad infinitum.

Sed queritur. vtrum perfectus ad hoc vt
magis proficiat. semper et frequenter debeat
communicare. Dico q abus iste vt prosit p
ficientē et pfecto requirit debitam preparati
tionem puritatis et deuotiōem. vt dictum
est. et qui assiduam habet talem preparatiōē
beneficiū pūmunicando frequenter. qui vero
raro. enā pūmunicet raro. Cū in primūna
ecclia qtidie pūmunicabāt. qz habebāt hmoi
inocētiā. siue puritatē p baptisimū et ardore
cantans siue deuotiōis. p dōatōz spūsancti.

quia vtro postmodū caritas refriguit. et immo
cennia baptismalis. vt in pluribz p'dita fuit iō
relictū fuit iudicio et p'scientie vniuersiulq;
vt cōicaret qñ se dispositū p'gnosceret. ne mā
ducaret ad suā dāpnatōem et q' hoies inces
perit fieri negligētes. iō itēz infirmū fuit q'
frequentaret. Cū anacletus papa infirmū vt
qñcuq; veniret ad ecclesiam. cōicaret. Sed
q' mlti frequētabāt ecclesiā q' senō bene p'pa
rabāt. iō infirmū papa fabian⁹. vt ter in anno
cōicaret scz in natali pasce et pēdecoste. q' in
his festiniandis melius se p'parabāt. Et quia
hoies in istis tribus festis et t'pibus adhuc ne
gligentes erant. iō ad extremū est ad pasce
reductū. qd pcepit ipius p'paratōis. scz q'dra
gesima. Cū si bono senat se feruēdū sic in sta
tu ecclesie primum cōicet frequenter. sed si se
in statu medio habet. aliquando debet cessare
vt discat reuerenter accedere. aliquando cōi
care vt inflammer ardore. et tūc secundu illā
ptem fm quā vident se melius p'ficere ad il
lam declinet. q' hoc solū exp'ientia discere po
test. dicēdo ergo. q' aliquibz est vñle sepe cōi
care. et aliquibus vñle raro fm dicta rē.

Feria secunda post oculi

Quanta audiui

¶ mus facta in capharnaū. fac. et hic
in patria tua luce. iij. c. Nam
vt videmus omne agens p' sua actōe requirit
passum. scz subiectū debitū. Quia. ij. de aīa
dicit p'bs. Ac actuoz sunt in patiente p'di
spōsito. Agricola ei volēs seminare necessario
requirit terrā aptā et dispositā ad hoc q' si semē
iaceret in petra vel in terrā incolitā nō germina
ret nec p'duceret fructū. Sic seminator verbi
dei. requirit eē hoies dispositos et aptos p' sus
ceptōe doctrine. Nō ē m equalit' omnibz p'po
nendū est semē veritatis. Nō ē m infidelibz et
derelictis. nec in duratis in malicia est p'dican
dū. Cū origenes. vt bē. xliij. vi. In mādatis
habem⁹. vt venientes ad cinerē. vscam⁹ p'
us quis in ea dign⁹ sit. vt apud eē cibū sumā
mus. quātomag⁹ noscere oportet quis qualif
ve sit is. cui immortalitatis verba credēda sunt
Solliciti ē m esse debem⁹ dicente xpo. ne mar
garitas nras mittam⁹ aī p'cos. ne forte p'cul
cent eas pedibz. et canes pueri dirumpant
matb. vij. Qd exponit augu. ij. li. de sermo
ne dñi in mōte. c. xv. vi. Sacra scriptura dē

scm q' nō debet corrūpi. et margarite. q' nō
dē p'temni. canes sunt veritatis impugnato
res porci dō veritatis p'temptores. q. d. Ho
lite sacram scripturam aperire et p'dicare bere
tice. infidelibus nec luxuriosis et carnalibus
ne vilipendatur et rep' b'dant vos verberent et
occident. Sed videtur xpm contrarium fecis
se. infidelibus et publicanis p'dicādo. Res
spondet sanctus augu. beretici siue infideles
aut ita sūt obstinati. q' de eoz correctione nō
sperant. aut sperat. si sic est eis p'dicandū. sic
faciebant apostoli. si nō. aut habitāt eoz alijs
q' p'dicatōem recipiūt. et tunc est eis p'dicā
dū. Ita intelligit hoc dictū. Sic cū xps cog
nouerit p'lm patrie sue. scz de nazareth in ma
licia obstinatos et duos. nec dictis nec fac
tis posse eos puertere. ibi nō p'dicauit nec mi
racula fecit. sed captanum accessit ad po
pulum dispositum p'dicando et miracula fa
ciendo. Et ideo dixerunt ei iudei. Quanta
audiuimus rē. Queritur vtrum parētes
et p'pinqui sint extraneis in omibz p'ferendi et
videmr q' sic. gal. vñ. P'remunt bonū ad
omēs maxime aut ad domesticos fidei. Con
tra xps patriā suā reliquit. et extraneis p'dica
uit et benefecit. ergo dicēdū fm m g'm. iij. scz
tētiar. vi. xij. q' domesticus siue p'pinqui
ē locad⁹ in ordine caritatis. v. loco extran⁹ dō
in. vi. Et cōm est magistum verus locus ve
ritatis et dilectōis est. vt primo ante omnia dē
ligamus deū. Secundo nosmetipsos. Tercio
parentes. scz p'tem et matrē. Quarto filios
frēs. sorores. et huiusmodi Quinto domesti
cos. Sexto extraneos et inimicos. Nā ratō B
dictat q' illud qd est p'pinquius. pl⁹ respiciat
et prius. sicut etiā diffusio caloris corporal
is prius est ad loca p'pinquiora q' ad remota.
ergo a simili. cōicatio maioris amoris spiritū
alis prius respicit naturaliter qd est sibi p'p
in. quū q' qd est remotū. Sed est notādū q' ali
ter est dicēdū de p'pinquo p'nte. eq' ydoneo
et minus ydoneo. Si ē m p'pinqui sunt eque
ydonei cum extraneis. p'test quis suum p'p
in quum vel amicum p'ferre extraneo. nisi for
te ex hoc scandalum oriatur. vel aliqui ex
de malum exemplum accipiant. vt quando
timetur probabiliter. q' ex hoc aliq' etiam in
ducantur ad benefaciendum p'pinqui si
ue amicis minus dignis. Huius exemplum
habemus. Gen. quadragesimo septio. vbi dē

cimē q̄ pharao dixit ad ioseph tē sibi uis suis
q̄ si nō sit in eis uiros indultus cōstīme eos
magis pecorē meorū. Si uero p̄inquit amīc
alicui sit mīn⁹ ydoneo extraneo nō debet euz
p̄ferre in aliquo postposito extraneo meliori.
alias talis ē in fideles disp̄sator. q̄ negociū
q̄d gerit nō meliorat cū possit. Exemplū pat̄
ec̄ in saluatore. q̄ petēdo p̄ sanguineis. ut vñ
ad dexterā et ali⁹ ad sinistrā in regno suo sede
ret. tr̄didit. Nescitis quid petatis. q̄d hoc ec̄
ē ad argu. p̄tariū. q̄ extranei erāt p̄pinqs
et p̄pationis meliores. iō eos p̄uolūt ⁊ multa
bona eis fecit. Cū biero. sup̄ leuiti. viij. c. di
cit. Qui p̄stantior est ex omī p̄plo. q̄ doctior
qui sanctior. qui in omī uirtute eminentior. ille
eligat ad sacerdotiū. Qd̄ tñ minime hodie
seruat. p̄l̄ inspicit potentia q̄ sapia. nobilitas
q̄ uirtutas. bursa plena q̄ mēserena. Et t̄do
recto ordine p̄ueto. necessario omī panimur
subuersionē. Querit iteq. ut p̄ hō maiori
debito teneat informare infideles. q̄ in fide
instructos. Ad q̄d r̄ndendū p̄mitto talē disti
ctōem. q̄ alio ⁊ alio mō informandi sunt gen
tes. iudei heretici ⁊ uerī xp̄iani. p̄rimo genti
les instruendi sunt p̄ ratios naturales. ut ad
fidei fundamentū possint puenire. p̄bat. gen
tiles nō pueniūt nobiscū in auctoritate alie⁹ sa
cre scripturę. p̄ quā possint p̄uincī. ergo p̄ rati
ones p̄uincendi sunt ⁊ inducendi. ut fidei no
stre adbereat. Aliis est sc̄i t̄do. in sum. cōtra
gentes. li. i. c. ij. ⁊ p̄na tenet. q̄ ubi deficit au
toritas ad rōnem currendū est. q̄ ius natura
le p̄mune est oī nat̄i. di. i. ius naturale. Se
cūdo iudeis ostendū est uerī testamentū ma
le intellexisse. ut p̄ hoc ad fidei inducendū. ⁊ sic
b̄s s̄ siluester conat⁹ est q̄sdaz adducere ad r̄i
tatis uia. ut p̄t in legēda c̄. Tercio heretici
tā p̄rationē naturālē q̄ p̄ ueritas testamentū ⁊
nouū inducēdi sunt ut ad gremiū sanctę ma
tris eccl̄ie redeant. ⁊ sic p̄t in aliquib⁹ plures
sunt ad fidei reduci. Quarto tam gentiles q̄
iudei. necnō heretici miraculis sunt ad fidem
reuerſi. p̄t q̄ de multis sc̄i s̄ quoz quidā gē
tiles. quidā iudeos. quidā hereticos p̄ mira
cula p̄uerterūt et hoc maxime fuit necessariū
in primitiua eccl̄ia. ut in glo. sup̄ illo uerbo
Signa autē eos qui crediderint hoc sequent̄
mar. xl. Quinto gentiles magis errāt q̄ iu
dei. et iudei q̄ heretici sup̄ple intelligēdo cir
ca plura p̄bat p̄l̄ negāt de scriptura gentiles

q̄ iudei ⁊ iudei q̄ heretici q̄ heretici circa ali
q̄s articulos errāt tñ. iudei autē totū nouū
testamentū negāt et uer⁹ male impetant q̄
tiles autē totā sacram scripturā negant. in q̄
tū tangit fidē nostram. Sexto heretici graui⁹
et piculofius errāt q̄ iudei. et iudei q̄ genti
les. p̄bat. grauius peccat qui nō implet q̄d p̄
misit. q̄ qui nō implet q̄d nō p̄misit. h̄ hereti
ci a fide apostatarūt. et tamen ut fideles. licet
nō sint adhuc aliqd tenent et sub p̄tectū tas
li plura mala possunt bezare. et ita possunt
etiā facere iudei cū quib⁹ testamentū habent
cōmune q̄d male ut dictū est interpretant Se
ptimo r̄ndēdo ad questū. homo maior d̄bi
to teneat informare infideles q̄ instructos in
fide d̄mō credat aliqd boni efficere p̄t. q̄ ma
ius piculū iminet ex p̄te infidelū ⁊ maxime
hereticorū q̄ fidelium r̄. Quantū nūc ad
p̄nuatōem euangelij. heri dictū est. q̄d ad
ueteranos inuadit possidentē. hodie docemur
fugere inuadentē et secundū hoc tres sunt p̄
tes principales declarande.

In p̄ia uana uideor postulatō. In p̄in.

In sc̄da ceca p̄beor p̄turbatio. replet.

In tertia uita xp̄i dedinatio. ibi iesus aut.

Quantū ad primum

iesu existente in nazareth. dixerunt scribe et
pharisei. Quantū audiui⁹. q. d. Nescimus
an tumores illi uerī sint. qui dicuntur de mis
miraculis. nisi etiā b̄ i nazareth. q̄ est ciuitas
ma etiā phariseis. Et uocant nazareth et pa
triam. q̄ ibi concept⁹. educat⁹ seu nutrit⁹ fuit
et in bethleem nat⁹. Respondit iesus amen
dico uobis. Nemo p̄beta generalit̄ loquen
do accept⁹ est in p̄tia sua. Et q̄d uidet xp̄m
velle inferre. h̄ ego sum. p̄ba uobis in lege. p̄
missus. Den. xviij. p̄bam te gente ma. et d̄
fratib⁹ suscitabit tibi. dñs deus. xp̄m audies
h̄ me nō accipis. imo p̄temnis q̄te nō estis
digni q̄ inter uos miracula faciā p̄pter uam
incredulitatē. Et b̄ ostēdendo adducit duo ex
empla p̄bāna d̄tate sui d̄icti. i. p̄betas esse
mag⁹ acceptos inter alienos q̄ inter p̄prios.
p̄rimū sumū. iij. regū. xviij. d̄ b̄t̄a qui tpe
magne famis d̄relic⁹ ab oībo uiduis gentis
sue isrl̄ accep⁹ fuit d̄uote. a suscitā⁹ a q̄dā vi
dua gentili. Et s̄it b̄ica a suis p̄secut⁹ fuit et ḡ
ec̄ ab eis suū surripuit d̄nificiū alijs cōfēdo.
Et ideo nō mirū si insit delict⁹ x̄ps ap̄d extra

neos. et nō apud suos incredulos et ingratos
in miracula fecit dicens. in ditate dico vobis.
Nota sacrepta est modica vrbis inter tyrū et sy
donē. Exemplū fm sumit. iij. reg. v. de hely
seo q̄ int pplm suū israhel neminē a lepra cura
uit. h̄ tantū gentiē extraneā sc̄q naamā syru
p̄p̄ ingratitudinē gentis sue israhel et ei⁹ p̄ do
lantiā q̄ tūc colebat vitulos aureos. q̄s biero
boā fecit inferēdo sic p̄p̄. si ergo isti famosi si
mi. p̄ benō fuerūt accepti. p̄pter ppli ingratitudi
dinē. et apud extraneos miracula ostenditūt
q̄e nō enā xps exim? p̄ b̄p̄ pōt. p̄p̄ ingratitudi
dinē. et maliciā gentis sue fugere. et se ad ali
am gentē deuotā transferre. vbi reuerent fusi
cipiē. et bonū fructū opat. Moralē est nō
tandū q̄ int alia que reddūt boēm iustum et
sanctum p̄tempibilem est nimia familiaritas
bō em̄ quā m̄cūq̄ vitulosus. si inter alios
comorat. vltio nihil curat et p̄temit. Quas
re p̄bs dic̄ de regimie principū. i. nimia fami
liaritas parit p̄temit. Et ff. d̄ officio p̄fidis.
l. obsermandū. Et p̄uersitate equali cōtēntio
dignitatis nascit. Debent ergo p̄sone bone
ste et sup̄ioris dignitatis se subtrahere a cōi
uijs et cōuersationibz inferiōrū. ne cōtēnti
les habeant. Et sp̄aliter sacerdotes cuiuscūq̄
q̄s additiōis existāt. dñi vitare tabernas pub
licas. vbi sunt consortia et conuiuiā laicorū
extra de vita et ho. de clerici officia. et in cle.
i. et. ij. eo. n. ec. Et sp̄cialiter intelligitur hoc
de cōiuijs in quibus sunt ioculatores et lu
sores. et b̄mōi infames persone. cum quibz nō
licet clericis et religiosis esse. alias licite pos
sunt cum honestis p̄sonis esse quos em̄dare
p̄sunt verbo. exemplo. sic xps. vñ. i. peti. ij.
Cōuersationē vestrā habentes inf̄ gentes bo
nam. Sed licet multa habeant sanctitatis et
honestatis exemplaria tam in vita xpi et sanc
torū patrum. q̄ enā ad huc sup̄ueniētiū deuo
torū. religiosorū sacerdotū et seculariū p̄so
narū null? q̄i eoꝝ in patria sua. sc̄q in hoc mū
do acceptat neq̄ iustus p̄dicat. p̄pter
vitiōz carnaliū exp̄ientie cōt̄nuitatem.
Naturę infecte ad male loquerēdū p̄nuitatem.
Vitiōz q̄vite difformitatem.

Ratio primi par. Nam fm Cris. sup̄ math
Om̄is homo estimat secundū se aliter nec
potest meli⁹ sentire de altero. q̄ ipse sentit de
se. Ecce fornicarius neminē estimat casū. su
p̄bo neminē putat humilē. Cuius ratio est.

q̄ receptū est in recipiēte p̄ modū recipientis
Sic p̄z de dulci recepto in lingua febricitan
tis. de quo dicit et iudicat qd̄ sit amay. q̄ lin
gua amaro humore inficit. Sic cū boies sc̄la
res carnalia desiderat et spurcitas mūdi con
tinue exerceat et exp̄ientes sint. ergo carna
les religiosos et sanctos viros tales esse iudi
cant quales ip̄i sunt. Qd̄ tñ iudiciū temera
riū apls. p̄b̄bet dicēs. Nolite añ tps iudica
re. i. cor. iij. de tali iudicio enā b̄. n. q. ij. re
merariū. vbi d̄r qd̄ nō est curandū iudiciū hu
manū vbi est bona p̄scientia. q̄ tale iudiciū
est temerariū. Debet ergo tales infecti p̄ci
se. Primo seip̄os iudicare q̄ fm aplm. Si i nos
ip̄os iudicare. vtiq̄ nō iudicamur. vnde
dixit qdā fr̄ vt legit in vñsp̄atū. q̄ q̄i dō
min⁹ flagellauit egiptū in primogenitis suis
nō erat dom⁹ in qua nō erat mortuū. Et dixit
discipulus quid est hoc. R̄ndit senex. si quis
videt p̄cā sua nō p̄siderat aliena nec iudicat
Sicut enā legit in vñsp̄atū. Qd̄ quidā
fr̄ater in sibi aliquid inuenit et ei culpabil
Et miserūt seniores ad abbatē moysen vt ve
nirēt. et noluit venire. miserūt autē secundo vi
centes vni. q̄z fratres te expectant. Et surge
xit. tollens secum sp̄ozam vñsissimam.
et impleuit eam arena et portauit. Illi vero ex
ierunt ei obuiam dicentes. quid est hoc pater
dixit eis senex. q̄cā mea sunt p̄ci me currē
tia. et ea nō video. et vni ego hodie aliena iu
dicare peccata. illi autem audientes nihil lo
cūti sunt. vñ dixit ali⁹ senex. Non iudices for
nicatōrē si casus es. q̄ s̄lter legē p̄uaticariū
Qui em̄ dixit. nō fornicatorem. enā dixit. nō
iudices. Qñ fr̄ater quidā interrogauit senem
di. Si vidēo culpā fratris mei bonū ne est ce
lare. dixit ei senex. Quacūq̄z hora regimini
peccata fratris regit de p̄cā nostra. et quando
p̄viderim⁹. deus p̄det nostrum peccatū.

Secūdo dico q̄ p̄ bete. i. boni vitiosi p̄tē
niles sunt mūdo et nō acceptant a munda
nis p̄pter infectionē nature. Nam tanta est in
fectio nature humane. q̄ om̄es homines p̄
si sunt ad malum. et ideo p̄niores ad deter
rendum. et ad malum dicendum q̄ bonum
loquendum. immo que ignorantur quo fine
fiant. et licet quandoq̄z bono fine. ad malū
tamē interpretantur. Cuius causa est. quia
hūana locutio est inuoluta detractōibus et
calūnijs. Qñ in p̄logo sententiarū dicit m̄gē

Quod non dubitamus? humani eloquii sermones
semp calūnie et detractationi emulorū fuisse sup
positi. Hoc est enā qd gēn. vij. dicit. Sen
sus em et cogitatio humani cordis in malū pna
sunt. scz ad detrahendū et male iudicandū. con
tra doctrinam moralis cathonis. d. Estimā
nōqz retine. Sed dubitatur an aliquo mō li
ceat alicui malum dicere. vel iudicare de pxi
mo suo. Ad hoc dicendū. qd hoc pōt esse vno
mō ex euidētia facti vt qd aliū iudicat et di
cat homicidā. qd vidit eū interficere hoīem. et
b nullū pctm est. Scdo mō ex signis euidēti
bus. vt cū quis dicit vel iudicat aliquē forni
catorē. qz vidit eū cū aliqua nudū et solum
cū nuda et sola. hoc enā nullū ē peccatū. Tert
io in signis leuib. et in hoc iudicio est triplex
gradus. Primus qn qd ex signis leuib incipit
dubitare de bonitate fratris. et hoc est peccatū
veniale. qz pcedit ex hūana fragilitate. et hoc nō
vocat ppeie iudiciū. s. suppositio. Secundus
gradus qndo ex talib signis firmi tenetur
animo qd frater sit malus. et hoc ppeie ē iudiciū. qz
iudiciū importat sententiā firmā. et est peccatū
mortale. qz contrariatur caritati. Tertius qn ex
talib signis leuib non solū pdicto mō iudi
cat. sed enā pcedit ad manifestatōes et ad pu
tationē fratris. et hoc adhuc ē grauus. qz non
solū ē ptra caritatē. s. enā ptra iusticiē equatē
Tertio mō acceptantur et ppter vitē diffi
formitatē. Nam sicut dicit non se cōpaniū. sed
mumo se expellit. sic vita bonorū est detrimē
tū malorū sicut pxi in xpo et iudeis. Nam quia
vita xpi fuit bona et iudeorū mala. Ideo sic
quēter ab eo repēsi et vicini. vitā suā repug
nabāt. dicētes ei ē blasphemus. malefactorē
violatorē legis. Sic et mō nō est tāte scititaz
religiosus. q. si maliciā et vitā boīm nūc recta
mare. vita ei? vilipēdit et ipse repbat. Est ei
de veritate audiēda. sic de sumptōe aq bndic
te. qn em aqua dā bndicta a sacerdote post
missam tot ppls deuote applaudit et accurrit
a. pxiimādo ad sacerdotē. deponūt caputū. in
clināt capita. extendūt manus et vestes vt
aqua bndicta recipiāt. s. si sacerdos liberalit
supspenderit de aqua statū auertit se et fugiūt.
et ptra sacerdotē mūmunt. Sic nobiles et
ignobiles cū audiūt d. aliq pdicatore deuoto
religioso qd dicit vobis veritatē. mirabilis ap
plaudūt et pmedāt. et fīmones ei? frequētāt
sed si ptingat qd ad vicia ppxia eorū se inclinat

et largit dat correctionē statz remurmūrat et
faciē auertit. pdicatore ptemnit et vitā eius
repēndit. ij. thi. iij. et veritate quidē auditi
auertēt. Ad fabulas aut pueritē. Aug. i. q
ij. nemo pitor. Velius est qd veritate suppli
cū pati qd adulatōe recipere bñficiū. Itē ibidē
pelagiū vnicuiqz puidendū est. ne aliqz
iniuste pseq uat iudicet vel puniat. ne se lū p
sequat et puniat et iudicet. et sic patet et.

Quantū ad secundā

partem notandum qd humane nequiciē pxi
um est qd si rationibz vincitur nō acquiescere
sed in irā psumere. et ex irā in malū actū intr
ere. et qnqz in homicidium. Et quia pbatisci
a xpo manifestis fuerūt rationibz et exemplis
supati. ideo in irā cōcitant ducentes pxi mō et
uitate scz nazareth in sepulchrum mōis. vt euz
pccipitarent et occiderent.

Moraliter est
notandum qd ignis ratione sue caliditatis est
maxime acuitatis inter oia elemēta. Nam s. m
pbi. ij. de aia. posset augeri in infinitū. quo
vsqz esset combūstibile et ergo summo studio
cauendū est ne fiat incendia. vt em habet in
legibz. ff. de officio pfecti vigillum p totū
Anni qui magnā custodiā ignis habebat. Et
dinari em tome erat pmpatores. qd vnu in
ciuitate pfectus siue magister vigili erat qui
cū alijs sibi subiectis. p totā noctem diligen
ter vigilabat et oia loca vrbis visitabat. et ne in
cendia fierent p negligentia. inq. lino omēs
admonebat. vt vnuquisqz apud se in domo
haberet et negligentes sustibus et flagellis et
alijs grauioribus penis arcebat. Talis cus
todia enā epd nos sp est bñda. Et cū ignis
spūalis scz ira grauior et mltiplex et dānabili
oritur qd ignis corporalis. ideo tanto maior cus
todia et diligētia bñda est ne incendiamur
ira. Nam iracundia inter alia pā mortalitā ānu
merat. vi. rrv. s. alias. d. quibz et. Quicqz
em aliquid de istis pctis in se dñari cognoue
rit. nisi vigne se emendauerit et si habuerit
spaciū longo tempore. penitentiā nō egerit et
largas elemosinas nō erogauerit et a peccat
is ipsis non abstinerit. illo transitorio igne
d quo dicit apls purgari nō poterit. sed eter
na illuz flamma sine vllō remedio cruciabit.

Est em iracundia tam malū et damnosū
peccatū quod subtrahit.
Deo effectū suū potentie.

Proximo affectum debite benivolentie.
 Proprio subiecto aspectu ratiois et intelligē
 tie. Nulli enim nisi deo cōpetit ratioe sue potēne
 culpas iudicialit̄ videri. bonos simpliciter in
 habitare. et eis liberalit̄ sua dona dare et legas
 re. Sed p̄tra illa iniuriat iracundū i omnibz
 Primo aufert a deo vindictā. q̄z ira est deor
 dia? appetit̄ videret. et dicit̄ vñ. xij. O i
 bi vindictā. et ego retribuā. Deū enim duo si
 bi reservavit. scz gl̄iam et vindictā. h̄ vñ vult
 sibi subtrahere sup̄bia et alter iracundū. De
 gl̄ia dei dicit̄ ysa. xlvij. Gl̄ia mea alteri nō da
 bo. et ap̄ls. Soli deo honor et gl̄ia. Secūdo ira
 cundū deo iniuriat. et eo q̄ expellit eū a quie
 te sue habitatiois. et q̄ p̄s. Factus est in pace
 loc⁹ et? a habitatio et in syon. i. in mente q̄eta
 Quē locū pacis p̄tebat iracundū. puer. xv.
 Vir iracundū puocat t̄ras. Tercio deo iniur
 iat impediēdo ne legatū ei stare possit. Et
 gavit eū de homibz pacē in fine vite. dicens
 Job. xij. Pacem relinq̄ vobis pacē meā do
 vobis. Et ideo iracundū tanq̄ obfessus a dya
 bolo. et exōicatus a dō est vitandū. puer. xij.
 noli esse amicus hōi iracundo neqz ambules
 cū vito furioso. Sed diceret q̄s videt q̄
 ira nō sit p̄c̄m. Deccando enim scōm doc. de
 meremur. h̄ passionibz nō meremur. sicut nec
 vimpamur. vt dicit̄. et bi. ergo nulla passio ē
 p̄c̄m. Ira autē est passio. et. Contra hoc dicit
 ap̄ls. ad eph. iij. Omnis indignatio et ira tol
 lamr a vobis. Respondet t̄do. in scōa scōe q̄
 clviij. Qd ira p̄rie nominat quandā passio
 nem. Passio autē appetit̄ sensitiui in t̄m est bo
 na inq̄uamz ratioe regulat̄. si autē ordinē ratio
 nis excludat est mala. Qd autē ratiois in ira
 p̄t̄ attēdit q̄m ad duo. Primo quātū ad appeti
 bile in q̄o tendit qd ē vindicta. Qm si aliquis
 appetat qd fm ordinē ratiois fiat vindicta est
 laudabilis i re appetit̄ et vocat̄ ira p̄ zelū si a
 aliquis appetat qd fiat vindicta q̄ltercumqz
 p̄tra ordinem ratiois. puta si appetat puniri
 eū qui nō meruit. vel vltra q̄ meruit. vel etiā
 nō fm legitimū ordinem. vel nō p̄r debitu
 finem qui est conservatio iusticie. et correctio
 culpe. erit appetit̄ ille ire viciosus. et nomina
 tur ira p̄ viciū. Alio mō attendit ordo ratiois
 circa ita q̄m ad modū irascendi. vt scz mo
 tis ire nō imoderate ferueat nec interit? nec
 erent? Qd quidē si p̄mittat non erit ira
 absqz p̄c̄o. etiam si aliquis appetat iustā vindic

etiam. Ad obiectōem igit̄ dicit̄. q̄z passio pōt
 esse regulata ratioe vel nō. et iō fm passionem
 absolute consideratā. nō importat ratio menti
 vel temerit̄. seu laudis vel vimpit̄ scōz in
 qd est regulata ratioe. pōt h̄c ratioem merito
 rij. et laudabilis. et ecōtrario. fm q̄ nō est re
 gulata ratioe. pōt h̄c ratioem temerit̄ et viti
 pabilis. Et iō ibidē p̄bs dicit̄. q̄ laudat vel vi
 nupamr q̄ alteri irascit̄. Secūdo ira subtrahit
 primo affectū debite benivolentie. Tenor ei
 primi est saluare substantiā. famā. et psonam

Sz p̄tra illa tria ira cōpellit aliquē ad no
 cendū primo scz substantiā dōdando. eccl.
 xxi. Obiurgatio et ira annullabūt substantiā
 famā etiā et psonā. s. famā diffamando. et pso
 nā trucidādo. vñ. ii. q. iij. cū apud. Ira facit
 hōiem talia cōmittere q̄ quibz possit multū dō
 solet tolerare hōi irams qui diffamat. primū
 vñ occidit. cōpamr apro. qui fm p̄m. est ani
 mal iracundum nullam recipiēs disciplināz
 h̄ pon? se mori exponit. q̄ domesticetur vocū
 uum multum et lesiū. et p̄ modico irascitur et
 primū inuadit. sic iracundū p̄o leui facto vel
 dō et frequēter. p̄ modica suspit̄ diffamat
 d̄berat. lacerat. destruit. et occidit. primos su
 os. et pon? vult mortaliter peccare. et seipm
 ad periculum tpalis et eternalis mortis dare
 q̄ vult. primo suo parere. De tali. primo q̄
 sic recipit nocumētū ab ira cōdo di. ps. Exi
 minauit eū aper de silua. et singularis ferus
 tepastus est eum. vñ math. v. dicit̄. Qis
 qui irascit̄ fratri suo reus erit iudicio. vbi dicit̄
 cū. consiliū et gebennam. diuerse māsides i
 etha damnatōe p̄ mō p̄ci singlari et p̄munf.

Sed querit an ois ira sit p̄c̄m mortale.
 Et videtur q̄ sic p̄iam dicit̄. contra dicit̄ ps.
 Irascimini et nolite peccare. Sup̄ quo d̄bo
 dicit̄. Glo. Venialis est ira. q̄ nō ducimr ad e
 sectū. R̄ndet. et. tho. in scōa scōe. q. clviij. q̄
 mot? ire pōt esse inordinat? et p̄c̄m dupliciter
 vno mō ex pte appetibil. vtpote cū aliq̄s ap
 pent iniusta vindictam. et sic ex genere suo ira
 est p̄c̄m mortale. qd cōtrariat caritatem et iusti
 cie. pōt t̄m p̄ngere. q̄ talis appetit? sit pecca
 tum veniale. p̄r impetecōem aci? q̄ quidē im
 p̄fectio attendit vñ ex parte appetētis. puta cū
 mot? ire puenit iudiciū ratiois. vel ex parte
 appetibilis. puta cū aliq̄s appetit in aliquo
 modico se vindicare. qd q̄m nō ē reputatū

ita qd si etiā actu inferatur. nō esset pētm moztale. puta si aliqis parū trahat aliqū puer per capillos vel aliquid tmōi. Alio mō potest eē motus moztaliū ite. qmz ad modū irascendi. vtpota si nimis ardetet irascat interius. vlt si nimis exteriū manifestet signa ite. Et sic ira fm se non habet in suo genere rōem mortalis peccati. pōt tñ ptingere qd sit pētm mortale. puta si ex vehemētia ite aliqis excidat a dilectōe dei. p. primi. Ad obiectionē igitur dicendū. qd ex illa autoritate nō habet. qd omnis ira sit peccatū mortale. sed qd stultū p iracundiā spūali ter occidunt. in qmz. i. non refrenādo p rōem motū ite dilabunt in aliqua pēta mortalia. puta in blasphemā dei. vel iniuriā p. primi.

Tercio ira p. p. subiecto subtrahit. 2 de/struit tria. p. p. subtrahit honestatē corpālis dispositōis. scdo impedit potestātē naturalis rōis. tercio minuit q. nātāle vitalis duratōis. p. p. patet. qd quātūcumq. psona sit pulchra mutat tū p iram. Illa vident oculos. facies manū et pedes. rubet in facie vel pallescit. spu mat in ore manus tremulat. lingua celsiprat. 2 totū bō alienat. De illo loquit feneca. ij. 2. in de ira dicens. nihil eque. p. p. itatū. sicut in/meri deformitatem rei. Nam in ea facies turbat. ora pulcherrima fedat. curuos vultus ex traquillissimis reddit. Et sequit quālē putas cui? imago tā fetida est. Ideo dic qdā qd ira tis p. p. inspicere speculū vt imago repulsa oñdetet bōi suā deformitātē. Idcirco ille. Secūdo impedit prātem naturalis rōis. Iuxta illō catbonis. Ira impedit animū. ne possit cernere verū. Et ideo dyabolus facit sicut asinus piscator. qd qd facili ter vult decipere pisces. turbat aquā 2 tūc est securus. qd pisces nō pnt cernere retbe. 2 piculum pposuit. Eodem mō dyabolus facit imitātē in quāctūq. pgregatōi neq. ite turbatōē 2 tūc p aliquā iracundiā psonam. vt possit eas libere capere p peccata. et ad placitū mactare. Tercio ira minuit quāti tātē vitalis duratōis Animalia em exēssive colerica sunt. nafalibz breuis vite fm p. p. sic maxie apparet in canibz. Et b est etiā qd ex/elef. xx. Zelus 2 iracundiā minuit dies 2 aī tps senectū adducit. Et ideo antiq. dixerūt ita eē breuis infaniaz. 2 ideo maxie est canēda cum sit prior dyabolo. Nam legio demonūz potest esse in vno boie. vno aut iracundi non pnt esse simul in vna domo. Sed queritur

an ira sit maximū pētm et grauissimū. Et vlt deū qd sic fm cū. i. libil est turpius vili furētis. g. rē. Rñdet tbo. vbi supra. qd sic enām prius dictū est. Inordinatio ite fm duo attēditur. scdm indēbitū appēibile. et scdm indēbitū modū irascendi. qmz igitur ad appēibile qd iratus appēit videt ira esse minimū peccatōz appēit em malū pene alicui? sub ratōe boni qd est vindicta. et iō ex parte mali qd appēit cōuenit peccatū ite cum illis peccatis que appētūt malū. p. p. puta cū inuidia et odio. sed odiū appēit absolute malū alicui? in qmz hui? inuidiū aut appēit malū alteri? ppter appetitū p. p. glorie. sed iratus appēit malū alterius sub ratione iuste vindictē. Ex quo patet qd odiū est graui? qd inuidia et inuidia qd ira. qd petius est appetere malum sub ratione mali. qd sub ratione boni. et petius est appetere malū sub ratione boni exterioris qd est honor vel gloria. qd sub ratōe recitū dimis iusticie. h. ex pte boni sub cui? ratōe appēit itat? malū cōuenit ite cū peccato concupiscentie. qd tendit in aliquod bonū. 2 qmz ad hoc etiā absolute loquendo pētm ite videtur esse min? qd concupiscentie. quanto meli? est bonū iusticie qd appēit itat? qd bonū delectabile vel vtile. qd appēit cōcupiscentie. vñ p. p. dicit in. vii. et b. qd incontinentens paup. scēntie est turpior qd in p. p. ite. h. qmz ad inordinatōem qd est fm modū irascendi. ira habet quādā excellētiā et velocitatē sui mot? se cundū illō puer. xvi. ij. Ira nō habet mīscorū diā nec erūpens furor. et impetū cōcitant spū rī? ferre qd poterit. Et de tali impidine dicit etiā Cris. in auctoritate p. p. rōi. scz qmz ad gestus extēiores. qd pueniunt ex impetū ite.

Tercia pars in qua tra

ctatur qualiter xps mte ac prudenter declinauit de furiosis iudeis. vt eo? iram mitigaret. Fecit em xps se inuisibile. et p mediū eorum ibat. Bēti. vii. qd sub rupe faris et celsit sic nix in his vrbis de rup. vñce xps descendēs et sub rupe latens. farū subtegit ar factūz vestis ipi? et sicut cetera resoluta quēda sūti effecit tante capacitatis in quo lineamēta vestis impissa adhuc reseruant. Moraliter est notandum qd quanto maior est resistentia mediū tanto maior est motus et violentia. iij p. p. Sicut videmus arbor magna mltūz

resistens radici? p ventu enellit. vbi arundo
cedens pmanet nec fragit. **¶** Vnde de causa pas
bolice loquedo alcano facta fuit in quatu
et amidine. vt bē pñ? Sic q̄ iracūdo vel furi
oso min⁹ resistere verbis cōtūmēliosis et enām
factis qñq̄ leditur vbi paciēti cēdes liberaf
Debet ergo hō furienti cedere. ne furore accē
dat. et ira eius puocat. q̄ vt bē. C. ad. l. iulius
de vi publica et privata. l. vñ grau⁹ delin
quit q̄ alium ad iracūdiā puocat. q̄ ille qui
puocat. **¶** Possumus ergo cedere furienti. p
Subtractionē pñalitat⁹.

Subtractionē loquacitatis.
Obuiatōem benignitatis.

Dico em̄ primo q̄ homo debet se subtrahere
a cedere psonaliter furienti. et sic mīgat eius
ira. Sicut videm⁹ qñ olla bulliēs feruentiss⁹
me remouet ab igne. statim cessat et ebullitō.
sic qñ homo subtrahit suā pñiā a furioso qui
escit eius ira. puer. x. **¶** Honor est tōi qui sepa
rat se a pñiōtō. Exemplū in absolō. vt bē
ij. reg. xiiij. qui ppter homicidiū fr̄is sui amon
abscondit se a furore pñis. et latuit i gessur tribu
amīs vsq̄ ad placatiōem pñis. Sed hō de
b⁹ sup̄portare furientē de malis vbiis et incē
tiis. Nam cū ligna subtrahunt⁹ ab igne min⁹
im̄ignis. et olla cessat ebullire. Sic dñs vba
incētiua et puocatiua subtrahuntur a furioso
mīgat⁹ eius ira. puer. xxvi. Cū defecerint
ligna extinguet⁹ ignis et suffumatiōe subtracta
furgia pquiescēt. Exemplū habet⁹ Job. viij.
in muliere deprehēsa in adulterio corā **Ies**
su a iudeis furiosis accusata. nihil rēdens a
xpo est absoluta et libertati tradita. Quod hō
die attendere debet milices. et maritos non
verbis incitare. sed subtrahere vba. si eis di
spliceat verbera. Tercio homo debet furie
n obuiare vbiis mansuetis. Nam si olle bulliē
n aq̄ frigida infundat. statim ab ebullitiōe ces
sat. Sic si verba mollia refrigeratiua ire furien
ti pponatur eius furor mīgat⁹. puer. xv.

¶ Responsio mollis frangit irā. sermo durus
suscitat furorem. Exemplū. ij. reg. xij. in Ro
boam ad quē venit pplus israhel. dicens. **¶** De
tuus sc̄ salomon durissimū iugū nobis impo
suit. tu ergo iminue vt furien⁹ vbi. q̄ inijt pñi
lūm cū semiorib⁹. et dixit ei. **¶** Hodie si obedie
ris p̄lo huic. et fueris ei. et pñitioni eor⁹ cesse
ris. locum sc̄q̄ furis vba lenia ad eos erunt ti
bi sūi cōtēis dicto. qui dereliquit cōsiliū se

num. et populo dura rēdit dicēs. **¶** Pater me
us cecidit vos flagellis ego autē vos cecidit scōr
pionibus. ppter quod perdit decē tribus. Et
emplū enā habet in vñspatru. de quodā bey
remita. qui obuiavit in beremo cuidā latroni
Cui dixit beremita. Quo vadis demō. Cui
rēdit. Exquo sum demō faciā sic demō. et oē
cidit eum. **¶** Postea alius beremita obuiavit
ei. et dixit. Salue mi frater qd̄ ille audiens.
totus cōtūsus penituit. et dicit⁹ in beremū sa
ctus est sanctus et deuot⁹ monachus. Sic enī
am xpc descendēs et tacens. furorem iudeor⁹
extinxit. et sanus et saluus euasit. **¶**

Feria tertia post Oculi.

R **Espectans iesus**

in discipulos suos dixit symoni
petro. Si peccauit in te frater
tu⁹. vade et corripe eū inter te et ip̄m solum.
math. xvij. **¶** Vbius. viij. politicoz vult q̄
armonia multū bolem confortet et edificet. **¶**
hoc enā refert boen⁹ in musica sua loquens d⁹
vñlitate musice dicēs. q̄ valet ad curandum
vel alleviandū diuersas infirmitates et spec⁹
aliter ab illis melancolicis et lunaticis spū
ritū malū habet figurare. nō et sui natura vñ
mali virtute. sed ex eo q̄ tollit tristitiā a me
lancolicis et inquietatē. ex quib⁹ magis dis
positi sunt ad vocationē demonis. Sicut enā
dicit. i. reg. xxi. **¶** Qd̄ saul qui verab⁹ a de
mone alienab⁹ qñ dauid cytharam pcutie
bat corā eo q̄ illa armonia aliquatē dulco
rabat auditū ei⁹ et appetitū et ideo min⁹ trista
b⁹ et aptus erat ad illā vocationē. sed marie
fugab⁹ ppter vñm cū. vt dicit in glo. q̄
in ligno cythare et cordati extensione figura
batur Sic armonia fraternae correctiōis mo
dulata corā peccatore. qui tristat timore dñi
natōis. et inquietat⁹ remorū cōsciētie potēs
est vocationem spūs maligni alleviare. et pec
catorem quasi despatum renouare et consola
lari. Cū salomō. vt habet⁹. xlv. vi. Cū beatus
admonet dicēs. pcutē filiū tuū virga et libera
bis aīam eius a morte. Ista enām percussio si
ue correctio debet esse caritatiua lenis et mo
derata. quia vt habetur. ff. ad. l. Laquiliā. p
ceptoris nimia seuitia culpe assignator. Si
igitur videris fratrem in te peccantem. carita
tine et pie corripe eum inter te vt dicunt vñ
ba themans. **¶** Queritur an hoc pceptum

corrigendi se extendat ad omnes vel ad solos prelatos. Rident scdm doctores qd duplex est correctio. Una quide que est actus caritatis. specialiter tendens ad emendationem fratris delinquentis. p simplice admonitione. Et talis correctio pñnet ad quēlibet habentem caritatem. sive sit subditus siue prelatas. Corrector aut talis debet istud modum habere. qd amicaliter et dulciter delinquentē amonet. hic debet suam correctionem moderare ex qñtior. Primo ex quantitate culpe. aliter i leuius peccatis. aliter in grauius debet se corrector habere. Secundo ex spe correctionis. qd forte oportunius tps expectat. Tercio ex statu plone que corrigenda est. qd si platus nobilis vel magna plona cū reuerētia ammonētur et honorandus est. qd forte aliter correctus ad impaciētiā puocaret. et in docilis efficeretur. Quarto ex zelo caritatis debz corripere peccatorem. Si aut ille zelus amarus sit. puta inuidie vel rancoris nō oportz corripere. qd sic purgando aliu seipm pollueret. qd ex sola tali radice corrigens peccat mortaliter. Alia est correctio que est actus iusticie. p quam intendit bonū cōe. qd nō solū pcurat p simplicem admonitionem fratris. h enā indidm p punitōem vt enā alij timore seculi a peccato desistant. Extra d. vi. et bo. de. vt clericor. Quos timor dñi a malo nō reuocat saltem tpalis pñtia coherceat. Deditur peccare boni dñtis a more. Deditur peccare mali formidine pene. Talis at punitiua correctio ad solos platos pñnet. qui non solū habēt ammonere. sed ec punitiōem corrigere. Et si negligent correperint subditos. tenent de delictis eor extra de regularib. c. xl. Et p pena possunt deponi de officijs hxxvi. di. dicit. in prin. Grauius huus negligentie offendit. i. re. iij. et. iij. in exmplo bely sacerdotis. ad quem dñs dicit p samuelem. qd aduersus bely vellet suscitare oīa mala. ppter iniquitatem illā. qd nouerat idigne male ageť filios suos et eos non corripuit. Et sequitur in iij. c. qd ē facta plaga magna nimis sup israhel. quia celi a phiblisteis ceciderūt dñs eis. xxx. milia peditū. 7 arca dei capta ē duobz filij bely mortui sunt. Debz enā talis platus videre. ne modū in corrigēdo excedat. ne sit nimis facit et misericors. nec nimis seuerus ne facilitas venie incētiū tribuat delinquenti. ff. de pe. respiciend. h enā cauē

dum est ne durius puniat qd causa deprecatur. Sed videť qd prelatas siue iudex spūalis modū excedat corrigendi qñ aliquē p dñm no tpali. puta de rebus vel pñli excoīcat. cū excoīcatio sit grauiſſima penaz. Rñdet tho. in scriptis super magistrum. iij. sen. di. xvij. Quod iudex talis nō excedit modū. excludēdo aliqñ a regno celoz. Unde cū non debet at excludere a regno celoz nisi indignus. nec aliquis reddit indignus. nisi p pñm mortale. ppter quod caritatē amittit. que est via dñs cēns ad regnū ideo nullus excoīcari debet nisi p peccato mortali. Et qd in dñificando aliqñ corporaliter siue in rebus corporalibz quis mortaliter peccat. 7 ita caritatem facit. ideo p dñno tempali alicui illato. ecclesia aliquem excoīcari potest. Sed quia fm pñm pene sunt medicine. sapiens medicus a leuioribus medicinis 7 min⁹ piculosis debet incipere Ideo excoīcacio q est maxima penaz. instigi non debet. enā p pñm mortali. nisi pcurat fuerit. vel nō veniendo ad iudiciū. vel añ temptationem iudicij. sine licentiā recedendo. vel determinationi iudicis nō parendo tñc em postqz amonitus fuerit. si obedire ptemiserit. cōtinuat reputat 7 excoīcari debet. nec talis excedit modū corrigendi. Glidet enām qd iudex secularis occidendo furē vel malefactorē modū excedat. p re tempali. s. furto. rapina. et bñoi. cū vita hoīs sit melior quocūqz bono vel re tempali. Unde aug. in li. de duabus animabz dicit. qd vita etiā mulce 7 caritatis qd aīalis melior est celo. Si ergo vita hoīs ē melior quocūqz bono tempali. in occasione hominis nō reddidit equales equalem. h maximū p minimo. 7 ergo excessus est in punitiōe iudicis secularis. Dicit doctores q licet malefactorē occidere. p re tempali. ppter pgruentiam. quia alis temporalis polina nuncqz posset regi. cum alter alteri damnalet. 7 iniurijs turbaret. Itaz sicut videm⁹ qd si aliquod membrū in corpore hominis infirmū et insanū totum corpus inquietaret. licet illud amputari. ne totū corpus inficeret. 7 turbaret. dñs enim putridus extrahit. vt caput postea quietetur. Sic quia omnes vnum corpus sumus in xpo et alter alterius membra. qui putridus est et infectiuus et scandalosus vel inquietatus pacis ecclesie vel punitatis. licet amputari a corpore ecclesie. ne alij inficiantur. Sic

exemplum habemus Ero. xxxij. in. Moyses q
quasi minister legis ex precepto domini illos
occidit. qui fecerunt sibi vitulum conflatum.
Et in noua lege habet act. v. q. petrus occi
dit Ananiam et uxorem eius qui absconderat
pecuniam. Nam percussit eum gladio oris sui
quod non minus est q. percutere gladio mate
riali. Item thomas illi qui percussit eum in co
muniio maledixit. vi. percutat te leo. quod et
factum est. Ad id quo quod reducitur in ptra
rium. Dicendum q. licet vita hominis sit me
lior quocumq. bono tempore. iudex tamen oc
cidendo eum non excedit. quia non habet ocu
lum ad occisionem nature. vel ad vitam homi
nis simpliciter. sed ad maliciam extinguendam.
Sed quia talis malicia est coniuncta tali na
ture et illam maliciam non potest auferre sine
occasione illius nature. ideo auferit naturam
non. ppter se et suam nobilitatem. sed. ppter cul
pam et peccatum quod nullo modo compa
ratione differuntis et vitiatas. Quantu
nunc ad pnuationem. huius dicebatur de ali
quali pacis pmedatione. hodie de eius per
turbatione et emendatione. Et scdm hoc sunt
tres partes presentis euagelij.

In prima datus est modus fraternae correc
tionis in principio
In scda monstrat q. discreta puitio ibi. affi
nteracia actus singularis remissionis. ibi. Ite
tum dico vobis q.

Quantu ad primam

partem textus de se patet. Moraliter est nos
tandū q. quilibet ex caritate qua vnus est cu
altero. tenetur fraternaliter alterū corrigere et
quantum potest ab erroribus viciorum reuo
care. Nam sicut videmus q. arbor in stipite
multos inordinatos et superfluos ramusculos
producens non multum fructificare potest. nisi
rescindant ramusculi superflui. Cuius ratio
est. quia bu mor viscosus inde fructus gene
ratur. ibi superflue emittit. et ergo arbor fru
ctibus priuatur et tandem sterilizatur. Sic ho
mo dicitur arbor vera nisi corrigat et gladio
correctionis purgetur a nocuiis et malis ope
ribus. affectum cordis nunq. ponit ad. pdu
cionem vitiosum. sed semper in errore perma
nens sterilizatur. et tandem in flammis inferna
libus deputatur. Debet igit ex pietate quili
bet alium corrigere. et ab erroribus reuocare

quia vt h. extra de here. c. Qui alii ab erro
re non reuocat cu. pot. seipm errare demonstrat
Et. C. de emendatione propinquo. l. vna.
Quos ad vite decora domesticis laudis exem
pla non reuocant. saltem correctionis medici
na ppetat. Sunt eni tres rami valde ma
li et nocui amputandi per cultum correctionis.
vt non impediāt fructum bonestatis. et eter
ne saluationis. f.

Ramus emulatiois et inuidie.

Ramus subtractionis aliene substantie.

Ramus detractionis et male infamie.

Primo em homo corrigi debet de inuidia q.
est toxicum caritatis. ostium iniquitatis. et pul
treo omnis sanitatis. Primo enim inuidia
toxicum caritatis. Nisi inuidia esset. quilibet
gauderet de bono alterius. et de malo eius do
leret. quia hoc est. ppiū caritatis. aug. super
iohan. Tolle inuidiam. et meum est quod
habes. sunt enim inuidi similes noctuis. que
non possunt sine magno dolore lumen solis
inspicere et ideo de nocte solum volant.

Sic eni inuidi. pspiciunt virtuosos non pnt
audire nec videre. Sic figurat gen. xxxij. in
ioseph que frs ex inuidia videre non poterant.
Deest ei eni. nec poterat ei quicq. pacifice lo
qui vti. cat. patitur ioseph sanctus innocentis
vite inuidia et emulos in se frs sancta excitat
vita. q. boni mali videre non pnt. deniq. veni
entē ad se lacerant. seu iungunt. necare festinant.
nolunt meliore viuere ne degeneres ipi pos
sent impropria sustinere. Quod hodie ha
bent similes inuidi filijs iacob. q. p inuidiam
nituntur fratres suos vicinos et primos opzi
mere. si vicinus plus prosperatur. si proximi
laudantur. si moribus ornantur. si sanctitate co
mendantur et meritis suis plus luatur illa
bona non possunt aspicere. non audire. s. susur
ratōe demignant adinbilat et puerit. De q.
bus. i. ro. ij. Caligauerunt oculi eius et vide
re non poterat lucernā vni aīq. extinguere.

Talis inuidiosa fuit cyrces q. qua in fabulis
poetarum dicitur q. scilla erat quedam filia so
lis pulcherrima. quam glaucus deus marinus
dilexit. et eius copulam verbis simplicibus
exorauit. que cum nullo modo consentiret in
ipsum questus est glaucus cyrcē in cantatrici
rogans q. in amorem suum scillam traberet.
et ad eius copulā inclinaret. s. cyrces amorē
suū ipi glauco pstantit et eū diligēt adama

uit. et q. scilla ptemeret practicauit qd glau-
cus nō recipiēs amorem cyces contempser.
quo cyces indignata fontem vbi scilla veni-
ret et balneare se consueuerat. maleficijs suis
infectit. et sic cum ad balneandum redijt. ab
imaginibus infernis in canes mutata fuit.
et circūquaq. capita canina latrāna habuit. ⁊
sic eam monstrū marinum fecit. Sic inuidio-
sus qñ audit. q. aliquis psonā aliquā diligit.
soly se ex inuidia ingerere ⁊ offerre. et nō voca-
tus alijs antefere. si aut ptingat q. amor eius
q. obsequiū cōtemnat. ⁊ q. et amor alteri pre-
ferat soly indignari. ⁊ q. sibi ⁊ pferre audit in-
uidia stimulari q. p. se solet in fonte ⁊ tutū
et sufficiens. in q. se balneat maleficia diu-
fama tōis ⁊ detractionis. pscere. ⁊ eos qui ha-
bent formas pulcras honestas et sanctitatis
denigrare in pileas canes et turpia mōstra per-
mutare. Seneca in li. de moribus dicit. Et si
rallios inimicos tibi fecit iniuria. multos tñ
facit inuidia. Secūdo inuidia est ostiū in-
iquitatis. p. hāc em intrauit mors in mūdum
Et ideo dicit affinis oīm pñcipaliū iniqui-
tatiū. Est enī filia supbie a qua p. trahit pñaci-
am cōtra maiores. soror vana glie a qua tra-
hit discordia p. trahit equalēs. neptis iracūdie.
a qua trahit iusticiam p. trahit meliores. nurus
auaricie a qua trahit fraudulentiam p. trahit sim-
pliciores. p. trahit hanc occasus est. abel a cayn.
Jacob tribulatus ab esau. ioseph p. dicitus a
fratrib. dāuid a saul psecut. et xpc a iudeis
occisus. Hanc em testiam euadere nemo p. t.
p. ter q. solus miser. yfō. de summo bono.
Celebre est. puerbium ab antiquo. q. sola mi-
seria nescit inuidia. miserina namq. fortuna
miseri bec hominis est. q. ei nō inuidet. f. fecit
enim platonē cū ei discipuli inuiderent inter-
rogasse socratē. qua rōne posset hominum in-
uidias declinare. Respondit socrates. Esto
inquit vt carites. qui fuit abundās infortu-
nijs. ⁊ carens omnibus bonis. Tercio inui-
dia est putredo oīs sanitatis. puer. xij. putre-
do oīsum inuidia. Hoc em pessimū ⁊ iniustū
simū viciū est. in eo q. est reciprocū in suum
actore. Digo de scō victore. Iustū inuidia
nihil est. q. p. pñus ipm actore punit exco-
municatq. suū. Quia sicut rubigo ferrū. sic inui-
dia cor in quo nascit corripit. Et ideo deus
marinā iustā faceret inuidio si poneret eū in
celo. q. ibi summa felicitas in pñmo est. et p.

pñs summū no cumentū foret inuidio. ⁊ ideo
p. greue exit in inferno. vbi nihil videbit cui in-
uidere possit. Legit in hystoria q. duo fuerūt
socij in curia cuiusdam regis. vnus inuidus
et alter auarus et dū muerunt de eis esset inf-
curiales voluit ter eos licentare. p. mittens
quicquid peterent obninerent. sic tamen q. p.
mus q. quid haberet. secundus in duplo re-
ciperet. Tunc inuid? nolēs. q. locius maius
bonum obtineret. noluit primo petere. f. tñ
dem forte misso iud? primo petijt etui sibi. p.
mercede oculū. vt socio suo duo oculi enie-
rētur. Idis multis similes sūt in mūdo q. poci-
us duplum damnum eligūt. scilicet et tē. q.
q. alteri faueant parū comodū. Secūdo
⁊ ramiis nocius amputandus p. gladium
correctionis. ē subtractio rei aliene. Ad quā
amputādum. p. primo deus magnū ictū facit
dicēs. Ego. xx. Non furtum facies. p. bibens
p. hoc em nicolaū de lira. omnē cōtrectationē
aliene rei. vel rēctōne iniustā. siue sit p. rāpi-
nā. siue p. furā. per furtum. siue p. facilegium
Unde aug. li. q. exo. xij. di. q. nomine fur-
ti intelligitur omnis vlturpacio illcita rei alie
ne. Non enim rapinam permittit q. furtū pro-
hibuit. Hoc tñ modicū curant raptōres. p. p.
tantes rapinam nō esse peccatū nec contra p.
ceptū dei. cum tñ non possit fieri sine peccato.
Unde ysa. lxi. Ego vñs diligēs iudiciū. et
odio habens rapinam in olocaustum. q. nō
diceret si rapina peccatum nō esset. Rapina
emī quandam coactionē dicit per quā contra
iusticiam auferitur alicui q. est suū. In socie-
tate aut boīm. nullus coactionem habet. nisi
p. publicam potestatem. Et ideo quicq. per
violentiā aliquid auferit hominī. si sit psona
priuata. non vtens potestate publica. illicite
agit et rapinam cōmittit vt patet in latroni-
bus. Et ideo grauiter puniti debent. Est enī
pena raptoris rerum scōm leges q. ista annū
punitur in quaduplum cōputata. post annū
vero in simplum. ff. de vi. bonorum operum
raptor. l. i. ⁊ ij. Et hoc agitur si agat contra
eum ciuilitē. i. ad penā pecuniariam. si autē
criminaliter. i. ad penā corporis. tunc vñs
quis inf. vim priuātā. i. sine armis ⁊ vim pub-
licā. i. cū armis. p. ter pñm reus deponit ab
ordinatione rep. i. i. q. perdit factionem te-
stamenti. et tertiā partem bonor. suor. p. p.
scōm mittitur in exiliū inf. de publi. iudi. §

item lex iuliana. Scdm̄ dō canones excomū
nicat ab epō. in cui⁹ dioceſi rapinā pmiſit. ex
tra de raptō. c. l. i. n. nec abſolut⁹ niſi priuſ eſ
mendet. Si autē noliſ tū poſſit ſanſficare. vel
ſanſficiēdi plenā ſecuritatem dare. tenegetur
ei beneficiū penitentie. ſi nō pſq; ad obitū in
obſtinatione fuerit. ⁊ tūc emēdatōez vel emē
dandi ſecuritatem preſtiterit. pñiam ⁊ viantur
et eccleſiaſtica ſepultura dēbit. ſi dō in morte
ſanſficare nō poterit. pñit⁹ viaticū habebit
et eccleſiaſtica ſepultura carebit. extra. c. ſup eo.
Et hoc ad tertioz alioz vel pñſionem cognā
torū. v. p. hoc inducant ad ſanſficiēduz. Et
intelligit hoc boſt. ſi ſepe ſit amonitus ſi dō
iup hoc nō fuerit amonitus. v. ſi fuerit ſi mo
dico tpe pñtatur fuerit. abſolut⁹ p ſbiterit
pñm ſepeliēduſ erit. ⁊ de reſed cogent⁹ pñ
cenſura eccleſiaſtica ſanſficare ſm facultatem
deſuncti. Et idē eſt ſi pñtatur in morte ſanſ
ficare pñſit ſi pñaleſceret ⁊ an ſanſficatōem
deceſſit. ſi enīam in vita ſanſficare nō poſſet.
non negare⁹ ei pñia. ſm boſti. ſi emendare. p
mitteret. ſi ad pñguiozem fortunam venerit.

B. Sed querit. vtrū rapina ſit grām⁹ pñm
furto. Rñdet aſſertam⁹ in ſum. q. ſic. duplici
tōne. Primo quia direct⁹ opponitur violentia
que eſt in rapina volūtat⁹ q. ignorancia q.
eſt in furto. Secō. quia p rapinā nō tñ inſer
turalicū damñū in rebus. hēnā vērigit in qñ
dam iniuriā. ſine ignominia pñone que pñon
derat fraudi ⁊ dolo que pñnent ad furto. Cñ
et rapina grauius puniunt⁹ q. furto. nec obſtat
predict⁹. q. boies magis verecūdan⁹ d. furto
q. de rapina. q. boies ſenſib⁹ inherentes ma
gis gliañ⁹ de virtute extēiori que patz in ra
pina. q. de virtute interiori que tollit p pñm
et ideo min⁹ verecūdan⁹ d. rapina q. d. furto

C. Tertius ram⁹ q. eſt detractio q. mltis no
cet. ⁊ ideo maledict⁹ oīs detractor a deo. eccl
xxxviij. Suſurro ⁊ biliguis maledict⁹. mltos
enī turbauit pacē bñtes. ligua tertia pñmouit
mltos. ⁊ oīſ pñt illos de gente in gētez. ciuita
tes muratas diuinit⁹ deſtruxit ⁊ domos ma
gnatoz effodit. hec enī ē ligua maledicta. in
ſtrumētū dyaboli. q. pacē ⁊ concordiaz d. multis
abſcidit. dñ ſecreñ pñ qd ab altero audit. ſe
ſinat alteri nīciare et famā venigare. Sūt
enīaz porci dyaboli. q. ſecroza bñane inſimū
tatis roſtro ſecido et polluto pñmouēt. dēnbo
mordēt. et lingua lūgūt. l. i. enā ſūt glues in

ſernales. q. quēlibet rodūt. in fama. l. dñore et
oīm ſcītate. Reſert plim⁹ de elepbāte. q. licz
cetera aſialia ſua vīritate excedat. tñ murē cor
rodentem timet. Sic vere non eſt tam fortis
potens. prudens. et religioſus ſine laic⁹. q. nō
debeat timere detractorem corrodentē. dya/
boli pñt hō fugere et a ſe fugare. detractoz
autē nō. Immo plus nocet detractor q. fur
ſeu raptor. q. bñ ſoli terrena bona auferūt q.
reddi poſſunt. detractor autē bona ſpūalia. ſq.
famam ⁊ honeſtatē q. reddi nō poſſunt. Cñ
ambro. Tolerabiliores ſunt qui bona furant
q. qui famā auferūt. Hoc attendāt ſymee dy
aboli. venale ſecido q. ore ſecido detrahūt boi
bus q. aſſimilant lupo. De quo dñ pñs. viij
de aialib⁹. q. qñ ſecido nō potens vltē⁹ vel
nari. pñ debilitatē tennū. tñc pñgit ad villas
et ad vias. et inſidiat boib⁹ tranſeñtib⁹ eoſ
mordendo. et q. dentes ſui ſunt venenoſi q. ſ
mordet inſicit et occidit. Sic ⁊ venla inuete
rata malicijs. et in omnib⁹ malis expta. qñ
vltia ſua nequicia exercere non valet mordet
tennibus et lingua detrahendo ⁊

Secunda pars in qua

tractatur de auctoritate et poteſtate collata p
xp̄m ſacerdotib⁹. ibi. Amē dico ⁊c. p. dō qua
literaliter eſt ſciend⁹. ſic dñs dixit vt habet
in prima pte. q. contra incorrigibiles ſenten
tia excoicationis dñt pñeri. d. fiat ſicut et b
nicus et publicanus. Ethnicus ca. cñ ſcōm
bzitonē dicat ab ethnīs grece qd eſt gens la
tine. Gentes enī ſine gentiles dicuntur quali
genitales. q. ſunt vt fuerūt genit⁹. ſ. ſub pñ
et nōdum regerantur. Vult ergo dñs dicere
q. pñmar ecclē. et platis eius debet excoica
ti ⁊ expelli de ecclē et a pñcipatōe bonoz vſ
q. ad ſanſficatōem peccati. Morali⁹ vñ
mus dign⁹ et vñlius plus honorari et ap
ciari quare. viij. et bñ. d. q. maioribus dat ho
nor. minoribus vero lucz. q. bonoz eſt pñm
vñtus et benefici⁹. lucz autē eſt auxilū indi
gentie. viij. ff. de reu. et eoz. f. l. l. honores ⁊
munera non ordinatōem. l. non fm ordinem
tpis. ſed pñoribus quib⁹ſcūq; in iungenda
ſunt cñ aut ſancim⁹ ſacerdotū ſit maximū di
gnitate. et oīa tpalia excellat. ſicut ſol lunam.
vt habet de maio. ſolite. relinquit q. ab omī
bus et in omnib⁹ honorari debeat. vñ habet i
aurē. quō oportet epōs coll. l. in. pñm. Vari

ma in omibz sunt dona dei sacerdotū et impe-
riū. Illud quidē diuini ministerii. hoc autē hu-
manis p̄siciens. ac diligentiā exhibēs. et vno
eodēq; p̄cipio vtrāq; p̄cedētia hūanam ex-
ornat vitā vñ ip̄s exercuit actus p̄prios vtri-
usq; dignitatis. Quēdā em̄ fecit vt impator
qñ vendētes et emētes de templo p̄ flagel-
la eiecit. quēdā autē vt sacerdos qñ se obmūt
hostiā discipulis. d. hoc est corpus meum.

Et p̄ b̄ onideret q; vtrāq; dignitas ab ip̄o
manaret. di. i. qm̄. debet igit̄ sacerdotū meri-
to honorari. Iuxta illd̄ eccl̄. vij. Deus time
et honorifica sacerdotes. et hoc p̄pter tria. s. f.
Dignitatem regalem.

Sancritatem exemplarem.

Utilitatem generalem.

Itā dignitas sacerdotalis in hoc merito sub-
limat̄ et honorat̄ q; p̄cipue diuina dispensa-
tiōe sacerdotes reges p̄sumunt. ad regendū
se et alios. vñ b̄ieo. in epla ad quēdā leuī-
tā. x. xij. q. i. c. duo sunt genera. loquēs de sa-
cerdotibz sicut ait. Id̄ inq̄ sūt reges. se et alios
virtutibz regentes. et hoc designat corona in
capite quā habet in signū regī. et regine. qd̄ ex-
pectat̄ a xpo scep̄tē sapia quā fulgēte dñt. p̄-
ter q; tāq; ad reges loquū ipsa sapia increata
Sap. vi. Ad vā igit̄ reges sunt b̄ij sermo-
nes mei. vt discatis sapiam. q; vt dicit dñs
Jo. papa. xij. in quadā extrauagāte q̄ incipit
quorūdā. Sicut lumen materiale dirigit cla-
uigē in ysum clauis materialis. sic clauis sci-
entie dirigit clauem potestatis. Alias si cec̄
cecū ducit ambo in forē cadūt. diligite igit̄
lūmē sapie om̄s qui p̄stis p̄lis. q; secundū
b̄ie. officii sacerdōis est interrogāb̄
de lege respondere. Tenent igit̄ legē sci-
re nō tñ explicite. s; et ip̄licite. nec eos p̄solē
ignorantia. q; p̄m casū. non pōt esse excusatio
dāmnatōis ignorantia veritatis. p̄p̄ qd̄ p̄ci-
pim̄ p̄sonis eccl̄asticis. d. x. p̄. ecce predica-
tores p̄ quos eccl̄a circūferat sacris litteris
semp̄ debet in s̄istere. ne tñ querat addiscere.
cūq; officio alios debeat docere. Itā eugenius
papa tēc̄. ait. il̄ lull̄ est quē oporteat vel
plura vel meliora scire q; p̄ncipē et rectorem
Quare ille gloriōsus sc̄i. ait. Si alterum pe-
demi sepulcro. alit̄ extra habere. adhuc ad
discere vellem. Sed deu dilectissimī. quales
sunt hodie m̄li rectores a plani. q; seip̄os nō
valēt regere. alijs q̄ quō poterunt p̄esse. p̄vō

ap̄lus. i. tibi. iij. Si quis inq̄ totius sue p̄stis
se nescit. eccl̄ie dei quō diligentia habebit. q; d.
n̄llo mō. tales rectores cecos et insip̄ites
compar. b. tēn̄. in li. de cōsideratione symee
currenti in tecto. di. Rex fatuus in sole ē sy-
mea in tecto. quē n̄llo p̄ponit et vnit. sed qd̄
p̄positus est. dissoluit et diuidit. Quid reuera
h̄m̄. nō ē hodie necessariū mittere in thar̄is
ad portandū symeas et pauones. sicut leḡit̄ d̄
salomone. ij. paral. it. Quod misit naues in
thar̄is ad portandū symeas et pauones. quia
inf̄ clericos iā m̄kos ad modū symeaz inueni-
mus fatuos p̄stis pauones amictos. De qd̄o
greg. in regilro gemēdo p̄querit. di. Dicte
inq̄ pudor. et graue ē tacere. regēdi rectores
et q; docendi sunt doctores nec videre eum
sc̄it. nec mem̄it. Ducatū atq; imprudent̄ ab-
sumit. qbus via dilectōis est ignota vel quō
ip̄i gradiant̄. ignari sunt q̄. Dico sc̄do q; d̄
sacerdotes debēt honorari. p̄p̄ exemplarē san-
ctitatē. ad quā sp̄aliter sūt electi. C̄m. i. p̄. ij.
dicit pet̄ de sacerdotibz. Glos̄ et̄is gen̄ ele-
ctum regale sacerdotibz. ges̄ sancta p̄lis acq̄
sionis. In quibz v̄bis notat̄. p̄rimo q; sa-
cerdotalis ordo ē eternalit̄ p̄destinatus ad b̄
vt sit sc̄t us. Ad̄ epl̄e. i. elegit vos in ip̄o ante
p̄stimonē m̄di. vt et̄is sancti et immaculati
in p̄senti et̄. Itā vñ d̄. iij. et̄. Electio sp̄
est alicui rōne melioris boni. Elegit ergo vo-
minis sacerdotes vt m̄stros saluantes. suos
peccatores. ad sacramētū suoz disp̄saret̄. vt
b̄ de p̄le. di. ij. p̄uenit. vt sc̄ta p̄tractent et cō-
ficiāt. di. x. p̄. p̄ctis. S; qui sanctā eccl̄iam
habēt tractare. rectores est. vt et̄ia sint sancti.
vt pat̄ de cōse. di. ij. tribz. p̄pter qd̄ dñs p̄ce-
pit om̄ibz sacerdotibz. leuit. x. Sac̄ificam̄
sancti estote qm̄ ego sc̄t sum dñs d̄ vester.
Et ideo b̄ieo. in epla ad p̄machiū et marcel-
lum inq̄. Oportet nos clericos honore nō
abuti. s; diligētē custodia m̄datoz hoc esse.
qd̄ esse videmur. Om̄ia em̄ insignia clericoz
v̄tutes in nobis rep̄tant. p̄dicat̄. v̄tutes cla-
māt. Clamat corona paupert̄. vestis bone-
statē. status puritatē. cultus castitatē. p̄fessio
humilitatē. exemptio religionem. officii deu-
otionem. studium contemplationē. Et ideo
nisi virtutibus polleam̄. tota vita nostra m̄-
vacuum est. et ymago deformis. quia mentis
caput. mentitur habitus. mentitur status mē-
tatur cultus. mētur professio. mentis exem-

Recessus etiam p̄stis
p̄stis etiam p̄stis
p̄stis etiam p̄stis
p̄stis etiam p̄stis

greg. in regilro
gemēdo p̄querit.

Itā p̄stis p̄stis
p̄stis etiam p̄stis
p̄stis etiam p̄stis

Itā p̄stis p̄stis
p̄stis etiam p̄stis
p̄stis etiam p̄stis

prio. mentitur officium. mentitur et studium
 ut per hoc nos sumus deicius pictus. clericus
 mentitur hoc ille. Dico tunc qd sacerdotes
 debent honorari propter nostram utilitatem
 et eorum potestatem. Nam in curijs domino
 tum potentior et utilior solet pre alijs honora-
 ri. Sicut habetur gen. xli. de ioseph. qui secun-
 dus post regem et vicarius pharaonis in to-
 ta terra egipti ab omnibus immo etiam a fra-
 tribus honoratus et adoratus est. Sic etiam
 sacerdotes vicarij summi regis. quibus omnes
 noster potestatem tribuit ligandi et soluendi
 etiam clauem regni celorum vt aperiant vel
 claudant. honorari debet ab omnibus. Unde
 sicut hodie habetur in euangelio dominus pe-
 tro et suis successores hanc potestatem con-
 misit. dicens. Quicunq ligaueris super ter-
 ram erunt ligata et in celis. et quicunq solue-
 ris super terram erunt soluta et in celo. Mag-
 na igitur hec utilitas est populo xpiano habe-
 re tales secum in terra. habentes potestatem
 ligandi et soluendi. potentes appetite et clau-
 dere celum. Sed queris an illa potestas
 sit equalis in omnibus sacerdotibus. Dico
 vt colligitur ex dictis dni bonauen. in. iij. sup
 magistrum sentent. di. xix. arg. ij. q. ij. qd po-
 testas illa potest dupliciter considerari. vel
 quantum ad essentiam vel quantum ad vsum.
 si primum. radicaliter est in anima sicut et ca-
 racter impressus in ordinatōe. et equalis est in
 omnibus sacerdotibus. et quilibz secundū hanc
 ē alteri equalis papa. epus siue simplex. et iō
 xciij. di. legim⁹. vbiqz fuerit epus siue ro-
 me siue eugubij. siue constantinopoli. siue re-
 gio. siue alexandrie. cuiusqz mentis est et sacer-
 dotij. Alio modo possumus loqui quantum ad
 vsum et hoc modo requiritur auctoritas iurisdi-
 ctionis. Hec enim potestatem ligare aut iudi-
 care. nisi qui iudex est constituitur ab eo qui p̄
 Cum enim sacerdos fuerit a populo electus. et ab
 epō siue abbate ordinatus siue p̄sumatus. ac-
 quirat iurisdictionem. Et iō iurisdictione est itaqz
 vis motiua ipsius clauis potestatis. hanc autē
 deficientē qd clauem moueat. et si assit clauis
 nūqz apit. et si amittit hec iurisdictione cessat etia
 clauis executio. Et sū h̄ q̄tū ad iurisdictionis
 administrationē. differētia est. qd papa ordina-
 tōe diuina placatus est omnibz epis. postea epus
 alijs sacerdotibz. Item magnū est etia et
 honore dignū esse familiarem imperatoris ali-

que potens intrare. et loqui cum dño. et itaqz
 eius placare. Sic sacerdos in curia dei est fa-
 miliaris. potens deo loqui p suam oratōem et
 eius iram placare et pacem populo impetrare.
 Sicut figurat̄ exo. xxxij. in moysē. qui vixit
 lix israhel peccasset adorando vitulum cōstat
 lem immolantes hostias loquente domino ad
 moysen di. Glade descende peccauit populus
 tuus. Dimitte me vt itascas furor meus con-
 tra eos vt deleas eos. rogabat ipse p populo et
 placatus est dñs. ne faceret mali qd locutus
 fuerat aduersus populum. quare dicit. i. q. iij.
 si. qd sacerdotes ipsi qd p populo interpellant
 peccata populi comedit. qd suis p̄bibus ea re-
 lent atqz psumunt. Item maximū est et dig-
 nissimum sacerdotem posse creatorē creare. et
 p humana salute deo patri imolare et offerre.
 Quare omni honore digni sunt. nec detrahendi
 dñ eis. Sicut dicit theophyl⁹. papa. vi. q. i.
 Sacerdotes qui p̄prio ore corpus dñi cōfici-
 unt ab omnibus obediendi sunt et timendi. nō
 detrahendi aut detrahendi quia a quibus se
 dñi populi benedicti saluati. aut inuitati cupit.
 nullatenus eos arguere debet. Ad hoc em̄ be-
 atus gre. hortabat mauriciū imperatorem ad
 debitā reuerentiam ministris ecclesie. in li. v.
 registri. sic dicens. Nō indignes inquit sacer-
 donbz dñs meus. sed excellenti cōsideratōe
 ppter eum cuius serui sunt. ita eis dominetur
 vt debitā reuerentiam eis impendat. qd illi
 aliquando in diuinis eloquijs. dñ et bene an-
 geli nominant. Contra hoc faciunt deni-
 grantes eoz famā suis detractionibz. qd val-
 de commune est. licet grauissimū peccatū mor-
 tale sit. Cū constantinus imperator dicit. vt
 habetur. xxi. di. c. in scripturis. Si de dñi sa-
 cerdotibz. qui siue patres statum dicuntur.
 aliquid contigerit vos audire. qd confusioz
 p̄is mentibus ingerat. nō infunditi. id est in-
 uerecundum sed pudoratos filios nō imitā-
 tes. patriā de reliquo verecundiaz pteganis
 et pmissibidem vere si p̄p̄is oculis vidisset
 sacerdotē dñ aut aliquē eoz qui in monastico
 habitu circūamici sunt peccantē. clamidem
 meā explicarem et coiprem et ne ab aliquo
 videret̄ et.

Tercia pars in qua o

stendit. qd nō solum ex caritate debem⁹ corrigere
 et correctionibz humiliter obedire. sed etia de

Nō. sing. et. q.

¶

¶

¶

Aut de iurisdictione sacerdotum
 qd quilibz debet honorari

tem? ad bona cōsentire. Moraliter cōsensum
duoꝝ informamur de virtute obediencie. que
p̄sistit in cōsensu maioris et inferioris. Dic
regēus de re militari. q̄ nihil magis ad vic
toriam p̄dest q̄ monitis obtpare supioꝝ. Mo
nita aut tria sunt q̄ fieri possunt in bello. p̄ tria
signa. sc̄z p̄ signū vocale. vt sūt mandata supi
oꝝ. semiuocale vt mba. vel cornu mutum. vt
vexilla et signa armoꝝ. Sic in bello cōtra dy
abolum debemus obtemperare monitis signis
vocalibz. sc̄z mandatis verbaliter datis. quia
mandat nobis dñs noster vt obediāmus ⁊ cō
sentiamus supioꝝbus dicens. Ad heb. xiiij.
Obedite prepoñis v̄stris et subiacete eis.
Et math. xxiij. Quęcunq̄ dixerint vobis fa
cite. Matz vt b̄. ff. de re. milita. l. militi. Qui
mandata principum nō seruat. capite puniet
dñs est. etiā si rem bene gesserit. Sic etiā pe
na eterna est puniendus. qui inobediens est
quia peccat mortaliter. xi. q. iij. qui resistit et
se. Semiuvocale signū sunt enigmata. p̄pheta
rum et figuraz. Nam adā stanz vt creatus est
precepto obediencie fuit astricū. genē. iij.
Hoc archam faciendo et intrando. saluatus
est a diluuiō gē. viij. Abrahā filiū deo im
molando. pater multarum gentium vocatus
est gē. xxiij. Ioh̄ angelo obediendo recedēs
a Sodoma ab incendio liberatus est. gē. xix.
Signum mutum sunt exempla creaturarum
dicit ambro. q̄ apes que legibus regis apum
non obtemperant. occidunt. Mare obedit
naturaliter influentie celi. planeta firmamen
to. Sic in omni genere rerum. deus confirm
it aliquos superiores ⁊ excellentiores. quibz
obedire voluit. Sed illa obediencia consistit
in triplici subiectiuo consensu. scilicet
Inferioris ad superiorem.
Sensualitatis ad rationem.
Rationis ad suum creatorem.
Debz namq; primo v̄t obediens et minor
siue inferior. per consensum humiliter supe
riori cedere et ei obedire. Iuxta illud moralis
docto. carbonis. Cede maiori. Est enim vir
tus obediencie tam magna q̄ semper merita cu
mulat et augmentat. dominum nobilitat et
dignificat. et etiam de vita eterna certificat
Pater primum. ināz per illam virtutem se ex
ercens. nullum momentum temporis sine
merito trāsit sicut dicebat. b. fran. q̄ v̄t obe
diēs sp̄ meret. Cū tñ est meriti obediencie. q̄

in casu aliquis actualem dei dilectionem et
contemplationem tenetur dimittere. et supe
riori obedire. ponatur enim q̄ aliquis qui vo
nit obediencia sit in actuali contemplatione.
et prelatus suus precipiat sibi q̄ vadat ad ali
quem alium locum opera exteriora exercēdo
tenetur sibi obedire et dimittere illam actual
lem contemplationem. Ex quo patet. q̄ me
ritum obediencie est maximum cui tam magnuz
correspondet p̄mium. Sicut habetur gē.
xiiij. q̄ deus precepit abraze. vt immolaret fi
lium suum. et abrahā obediens fuit voci ei?
propter quod deus dixit sibi. Multiplicabo
semen tuum sicut stellas celi. et sicut arenam
maris. Et iterū. Ego protector tuus. et mer
ces tua magna nimis. Item dicebant sel
nes q̄ nihil sic deus querit ab his qui primi
tias habent conuersationis. q̄ obediencie la
borem. Unde secularis quidam relinquens
seculum venit ad berenium adducens secum
unicum filium. et venit ad abbatem. quem
inuenit in pistrino. et videns eum abbas
venientem. salutauit eum. et videns paruulū
dixit ad patrem. Amas eū. Et ille dixit. Enā
Rursum dixit ei. omnino diligis eum. Res
pondit etiam. Hoc audiens Abbas. dixit.
Tolle ergo eum. et diligis eum. ⁊ mitte in fur
no. sic modo cum ardet furnus. et tenens pa
ter filium suum. iactauit eum in furno ardē
ti. statim autē est factus furnus velut ros. ex q̄
re acquisiuit gloriā et meritum obediencie
et magnum premium sicut abrahā.

Sed diceres. forte cōcedo q̄ bono merito
maiori. scilicet deo. debeat in omnibus obe
dire. sed nō videtur quare bō homini debe
at obedire. cum deus hominē condidit ad
ad imaginem. non constituit super hominem
sed super bestias terre. dicens. dominamini
piscibus maris. volatilibz celi. et vniuersis
bestijs. Gē. i. Quod etiam patuit vt dicit
aug. in primis parentibus. et maxime patit
archis. qui potius fuerunt rectores pecudoꝝ
q̄ hominum. et primi et antiqui patres qui
soli deo debebant esse subditi. nequaqs̄ abu
tebātur p̄cessa a domino libertate. sed in om
ni bonestate morum creatorum omnium seruie
bant. Respondetur q̄ nunc per obrupta vici
orum homines desuētes. vir etiam sub di
uissima fuitute p̄nt a vicijs cohiberi. Cū pe
cāto filijs istis in deus. xxviij. dicit p̄mādo

Idcirco eo qd nō seruieris dñō deo tuo ngau/
dio et lenicia cordis tui, ppter oīm abū danti
am. seruieris inimico tuo in fame et siti et aridi/
tate, et rep oīm te nucia et impo nam iuguz fer/
reum sup ceruicē tuā. Audi ergo quid dictuz
est, et mias tñi iudicis verearis. Sicut ei
dic aug., nūbīl inest, sub cui⁹ imperio hō ser/
uiat moriturus. dñmō ille qui imperat ad in/
qua nō cogat. Felici⁹ em̄ seruū boi qđ libidi.
Cōsidera xpm̄ dei filiū de ista maiestate sup/
na ad nřam miserā descendisse, et sub di peni/
bus voluit. hoc vñ qđ estis sub obediēcia cōsi/
derare debetis. principi salutis nře ihm nō ve/
nisse, vt voluntatē suā faceret, s; patris, ac p/
hoc pñi obediēcia vsq; ad mortē, non liberas
manus nec pedes, s; affixos cruci corpusq; sa/
c; immobile, s; solū os liberū ad orandū ba/
uisse mōstrat, et cor ad diligendū, nequaq;
igit seruus est? est qđ talē sic passum nō vult ta/
liter iuitari. A liberas ergo man⁹ ad faciendū
liberos pedes ad ambulandū nō habebis, sed
totum corpus cū xpo affixum penitētie cruci
sola nbi lingua ad orandū, laudandū, et cō/
fitendū, et cor ad diligendū nbi liber rema/
nebit. Secundo bō p sensualitatē debz
obedire et consentire rationi. Itaq; sicut expit
domuz male habere cū ancilla dñatuz. Quia
puer, xxx. Idcirco tria mouet terra, et quartum
qd nō potest sustinere, p seruū cū regnauerit,
p stultum cū samar? fuerit abo. I. inebriatus
vino, p odiosū mulierē cū in matrimoniū fu/
erit assumpta, et p ancillā cum beres fuerit do/
mū sue. Et hoc quartū plus pnderat, qz cū
ancilla fuerit beres dñe sue, erit amata et bo/
norata sicut dñā, et ipā dñā repudiā ab ea
sicut baten⁹ gen. xvi. sententiā qđ abrahā
habuit vxorē honestā noie sara. qđ si nrl erat
qđ cū vidisset qd nō posset habere filiū natural/
ter, nec bonū esse qđ tñ sanctus hō sicut abrahā/
bam fuit caretet prole de corpore suo ancillam
suā noie agar vxorē sibi ex deuotiōe tradidit,
d. ingredere ad ancillā meā, si forte saltez sus/
cipia ex illa filios, vt qd nō possum habere fis/
lios naturales, saltem habea p adoptionem
Agar vt dicunt bebei, fuit filia regis egipti,
vna de vxoribus pbaronis, qđ vidēs sancti/
tatez sate, cū esset in domo regis, quō pbaro
et domus eius flagellatus fuerat a dño ppter
ipm̄ dixit in corde suo, qđ meli⁹ esset filie sue
agar, qđ seruiret sara tanq; ancilla qđ si rema

neret in magno honore in domo pafna et idō
tradidit ea sara tanq; ancillā quā ancillā abrahā
s; plensu vxorē acceptit, si causa libidinis, s; amo/
re, plis, qđ agar ancilla licet esset pat? bona et v/
uota puella, postq; coniuncta fuit abrahā in ma/
trimoniū, et vidit se cepisse ab eo esumauit
qd oīa bona pmissa semini abrahā pplerentur
in sua ple et ex hoc pūpit in quandā elatēz
et desepit dñam suā, tanq; a viuino pmissio
repudiā. Qđ psideas sara, qđ abrahā ni/
mis dissimulabat iniuriā, sibi taciaz, dixit et,
Nimis inique agis ptra me et ille statim acq;
elcēs ratioi. Dixit, ancilla tua in manu tua est,
id est i potestate tua ad castigandū et humiliā/
dū, fac tibi sicut videris, castigante igitur eam
sara fugā inijt vxorē terrā egipti vnde erat.
Dixit abrahā est hō qđ reuera habz vxorē
et ancillā, qz, s. sara vxor sua signat aīaz, agar
vxor ancilla sensualitatē, sara igit aīa de se ste/
rilis vīdēz qđ p senibīl videt posse opari nec p/
nīm cuiuscunq; operis boni generare, cūz nō
habeat organa, et ideo oportet qđ ancillam p/
moueat, qđ sibi filium boni operis producat.
Cum igitur sensualitas sic diuina libertatē
fuerit et voluntatem quasi vitium ad se alle/
rit p appetitum aīalem, et in suis occasionib⁹
spēra rōne sic pñdet, male fiat in regno aīe et
in pūrbatōe et cōmōtione ton⁹ familie poten/
tiāz, debet ergo ratio pqueri, et boiem indut/
cere ad huius iniurie vindictā, qui vna cum
ratione castigat et humiliare debet carnalitatē
tē, vt cōsentiat et seruatur rōni. Gal. vii. Et ecce
ancillā et filiū est, nō em̄ erit beres fili⁹ ancil/
le cum filio libere. Tercio homo debet p/
rationem deo pferre, et totā ppriā volūtātē
ei subijcere. Nam fm̄ an̄, de similitudinib⁹
ppriā voluntas soli deo puenit. Sol⁹ em̄ vñ
quicquid vult debet velle ppriā volūtātē, ita
vt aliā quā sequat nō habeat sup se. Cūz igit
tur homo vult aliqd p ppriam volūtātē deo
sufert quasi suā coronā. Et igit em̄ coronā so/
li regi cōpēit, sic ppriā voluntas soli deo. Et
sic ppriā voluntas dei fons est et origo totius
bonitatis et boni, ita ppriā volūtās hominis ē
exordū totius mali. vñ. an̄, assimilat ppriāz
volūtātē herbe venenose, quā quidam me/
dicus pitissimus suis patientibus interdixit
communans qđ si ex ea comederent leprosi es/
secti mox interirent. Et illi pceptis eius
obedire nolebant, Et herbas comedentes

leprosi effecti leprosoſos filios genuerunt atq;
vt medicus cōminatus fuerat mortui ſunt.
Quorū filij lic pſeos aſſe agnouerūt verba il
la infirmatos fuiſſe et mortuos. eandē tñ ber
bā ſup omīs diligūt. indeq; cibos ſuos p̄ciunt
maneq; ſurgentes er eadē quaſi p medicam
to accipiūt. ¶ Id ergo q̄ ſint demētes oīs qui
audir aduertere pōt. h̄ nō min⁹ tementant q̄
ppria volūtate vtunt. ¶ Ipſa eſt verba dyabol
li venenola. oīb⁹ ea vtentib⁹ eſt ⁊ peſſimera.
¶ Hāc deus primis parentib⁹ interdixit. et tñ
et ea comederūt ⁊ leproſi facti ſūt. et de padri
ſo expulſi. Ex quib⁹ omib⁹ p̄t. q̄ ppria vo
luntas debet occidi merito. vt bō valeat ſm
voluntate dei viuere. dicēdo fiat volūtas tua
vñ. Berñ. Bonus obediens deo ſui velle ſu
um nolle. vt poſſit dicere cū pp̄ba. ¶ Paratur
cor meū de⁹. Que oblatione dicat magis grata
q̄ quēcūq; alia victimā. q̄ in obediētia victi
maſ. ppria volūtas. q̄ nobili⁹ eſt. qd bō dare
deo pōt. dat em̄ arborē cū fructib⁹. Grego.
¶ Obediētia victimis iure p̄ponit. q̄ p victi
mis aliena caro. p obediētiā vero volūtas
ppria macraſ. viij. q̄. ſciēdū. Ex quib⁹ celu
dit. Anſ. ¶ Ad opus meritoriorū faciū et voto
magis eſt meritoriorū q̄ ſi fieret ſine voto. Ex
quo ſequitur ſicut ibi p̄bat anſ. q̄ magna eſt
ſpes monacho p̄ſſo. Et ponit ſimilitudinē
duo ſunt quorum vñ⁹ vñet nō facere cōtra
deū. et ſcōus non vñet. et vtq; relinquit
¶ Dicit anſ. q̄ deus primū iudicat. poſtq; p̄fec
te penitet tāq; ſuū et nō alienū. et accipiet de
us vñdictā de eo tamq; ſuo. Scōm autē iū
dicat dñus. d. ¶ Ideo noluiſti mihi fidelita
tem p̄mittere. vt poſſis cōtra me liberius pec
care et ergo ago cōtra te. nō vt erga meū. ſed
vt aduerſum alienū agam. totūq; erit mei iur
is vñq; ad quadantē nouiſſimū. Sic et
go deus inter p̄ſſum ⁊ nō p̄ſſum iudicat
nō ſolū autē p̄ſſum minus iudicat nō p̄ſſo
ſed etiā quolibet laico. p̄ſſus em̄ maiorē
miſericordiam cōſequet ſi peniteat. et ſi non
maiorē damnaōem ſuſtinebit. Et ſi dixer
q̄ deus poteſt iuſte dicere vñet. Seme ne
quā tu quanto mihi eras familiarior. tāto es
inhabili⁹ et peior. poteſt illi rñdere. ¶ Vo
mine vñq; eſt qd dicit. ¶ Qd iū penitere nolui
ſed poſtq; peniteo meq; ipm in emendatōem
trado. nūq; peius illo pati debeo. q̄ nec id qd
habet totū tibi dare vult. p ſanſſa ctōe ſui de

lici. Reſeruas igitur ſibi pp̄ia voluntate ſa
cit ſicut quidā paup de quo narat Seneca.
in quadā p̄damaōe. d. ¶ In quadam ciui
tate fuerunt due leges. quāq; prima talis erat
q̄ q̄cūq; ſpōte damniū fecit. redderet q̄ dnu
plū q̄ aut nō ſpōte ſed p̄ter itentionē. redder
et ſimplum. Secunda q̄ damni illi ſit ac
tio. Accidit caſus in iſta ciuitate q̄ ciuis ſpō
tes ⁊ diues morabaſ iuxta paupem. q̄ iuxta
domū ſuā habebat arbores q̄ multū nocebat
diuiti impediendo ingreſſū dom⁹ et caritate ei⁹
rogabat diues p̄ſonaliter. vt ipſam arborē
ſuccenderet ⁊ ea ſibi venderet. paup elat⁹ no
luit et ſemp diuiti nocere voluit. ¶ Ad videns
diues cogitauit. q̄ ſcōm legem euaderet ⁊ q̄
dā nocte arborē ſuccendit. ⁊ q̄ tot⁹ p̄ illā
arborē erat. ignis de arboze cecidit. ⁊ paupe
ris domūculam cum omnib⁹ bonis cōbuſit.
¶ Ad videns paup p̄tra diuitē corā iudice cō
queſtus eſt. Diues autē rñdit. Arbor mihi no
cuit. et ideo ſpōte ei⁹ ſuccendi. volo reddere
quaduplū. dom⁹ autē p̄ter meā intentionē cō
buſta eſt. et ideo reddā ſimplū. et iudicatu eſt
q̄ iuxta legem faceret. Diues eſt de⁹. pau
per homo. arbor pp̄ia volūtas. q̄ nocet diuiti
impediendo ingreſſū celi. ⁊ credulitate cla
ritatis ei⁹ minuendo. ¶ Hāc voluntate peti
t⁹ ſibi dare p̄ felicitate eterna. h̄ hoc bō pau
per et elatus reculaſ. ſuccendit igit⁹ a deo. dñ
aia tradit flāmis eternalib⁹ ſemē. ⁊ q̄ corp⁹
iungeſ poſt iudiciū aie eē totalit⁹ tremabit
et eternalit⁹. quare dicit aliqui q̄ in inferno mihi
magi q̄ pp̄ia voluntas ardebit. Berñ. Tol
le pp̄ia voluntates et infern⁹ nō erit. Cū igit
tūc paup damnaſ. ⁊ queret⁹ dñamnatōe. Re
ſpondeſ. q̄ mihi ſemp nocuiſti ⁊ reſtaſti. p
pp̄ia voluntate ſpōte ſuccendi eā. et ideo red
dā tibi quaduplū. ſc̄z omē malū. et oīa tormē
ta. apoca. xviij. Quamti gloriſicauit ſe. et in
delictis ſuit. tantum date ei tormentū ⁊ lucnū

Feria quarta poſt Oculi.

Ceſſerunt ad ie

ſum ab ieroſolimis ſcribe et p̄ba
riſei dicentes. quare diſcipuli tui
transgrediuntur traditōes ſeniorū. matth.
xx. ¶ Quidem⁹ q̄ obligat⁹ ad ſolidum
ſoluendum. ſanſſificat cum tonat libz⁹ quod
eſt matius. Sicut etiā habemus in ſimili ex
emplum. extra de voto et voti. re. c. ſcripture.

Quo qui deo obligat et rōto ad aliqđ obseq
um tpale puta pegrinatōis vñ ieiunij vel al
tius opis pietatis. teneat illud reddere. si autē
illud commutat in meli? nō fragit votū. Cū
accidit casus qđ quidā vovit visitare sepulcrū
vñicū. et mutādo ppositū factus est monach?
sup qđ quesitū fuit a papa an sit r? votū fractū.
Rñdū ibec verba. fractū votū. nō aliquatenus
habet qui tpale obsequiū in ppeā noscīt re
religiōis observantiā mutare. Sic enī trās
gressio pcepti nō est qui b? ad finiam et meli
orem ptem observat et nō ad litterā. Cū. C.
de lega. li. x. l. nō dubiū qđ dubiū est in legē
pmittēte eū qđ verba legis ample? contra le
gis nūm? voluntatem nec penas inferas le
gibus evitabit qui se contra iuris finiam sena
progratua fraudulenter excusat. Ad pposi
tūm pharisei et iudei a patribus quandaz tra
ditōem siue legē receperūt qđ restringebat eos
ad lonōnē manū qñ ad mensam accedebāt
que sū aliquos non semel in principio sed se
cundum mīnūdinē ferculoz sepius fiebat.
Et illud stamerūt ppter verbū ysa. i. dicētis
lauamini et mūdī estote. infnuās et mandās
lonōnē aīaz et non corpē. Ibi enī aut et scite
finiam hui? statim trādebant ad quandā super
finiosam falsitatē. dicētes hmoi lonōnē vale
re ad spūale mūdiciā. quod pgnoscentes dis
cipuli volebāt trādere populū a tali supsticiosa
falsitate. nō lauant man? sed iuxta rectam
sententiā aīas. Et ideo pbei rephendendo
eos. dicunt xpo quare?c. Queritur an cō
suetudo statuta cōstatū siue leges humane sē
per obligent in foro cōscientie. Rñdētra do
ctori. qđ si sint iuste facta semp obligāt aliter
non. Ad hoc aut vt sint iusta debent habere il
la. Primo qđ non sint ptra libertatem ecclesi
asticam. quia vt sic conditores et seruatores
facientes et pntendentes sunt ipso facto excoīca
ti extra de sen. exco. nouerit. Cibi bonoz? ter
tius excoīcat oēs qui de cetero seruati fecerūt
statuta edita et cōsuetudines inuoductas con
tra eccē libertatem. nisi fecerint ammoueri.
Et enī excoīcat statutorum et scriptores statu
torū ipoz. necnō et potestates. rectores. cōsu
les et cōsiliarios locoz vbi hmoi statuta et cō
suetudines editē fuerint vñ seruātē. Ibi et dē
pchdoloz qđ in diuersis mūdī pnbz psules ci
uitatū et rectores necnō et alij qui potestatem
habere vident. tot onera siquēter imponūt

ecclesijs. vt deterioris conditōis factuz sub eis
sacerdotū videat. qđ sub pharaone fuerit. qđ
diuine legis noticiā non habuit. Iste quidē
omnibz alienis nationibz seruitiū subactis
sacerdotes et possessiones eoz in pstina libe
tate dimisit. et de publico eis alimoniā mi
nistrauit. Ipsi vero onera sua vere vniuersa i
ponūt ecclesijs et tor angarijs et theolonijs et ex
actionibus eā affligunt. vt totum eis qđ bies
remias deplorat ppetere videat. id. princeps
pūnciaz facta est sub tributo. Cōtra qđ mā
dar gre. iij. extra de emu. ec. nō min? sub ana
thematis districtione ne decetero talia fiant.
ysa. x. Ele qui cōdunt leges iniquas. et scabē
tes iniusticiā scripserūt. vt opprimerēt iudici
cio paupem. et vim facerēt cause bñliū ppli
mel. quid facietis in die visitaciōis et calamit
tatis de longe veniens. et o? fugientes auxilij
et vbi delinquentis glīam vīam. Caueat igitur
ne incurramini sub vinculo. et cū intersectis
scz demonibz cadatis. illud em peccatū est taz
grauē qđ est casus relictus. vñ po papo ipso fac
to. qđ iam mīme curat. nec pster nec pterit.
et qđ ex corruptela mō vbi libet et generalit p
petrat. null? credit i speciali nō facto bēre ci
men. Secōdo qđ ordinē ad bonum finē. vtpo
te ppter bonum pmune. et nō ppter bonū priuā
tum alias statuta nō obligant. Tercio qđ illa
sint in se iusta. qđ aliquādo aliqđ est vñle rei
publice quod tñ in se non est iustum. Sicur
habere pecuniā est vñle rei publice. et tamen
lex statum. vel cōsuetudo possit esse et fieri
quibus malo modo congregaret. vtpote gra
uando clericos. pauperes. viduas. et orphā
nos. et sic de alijs. talia qđ sunt iniusta non
obligant. sed eius oppositi. Quarto vt fiant
ab habente potestatem. Nam si conditor ley
gis nō habet potestātē statuta sua nō obligāt
qđ tali statumē dici pōt vt fuit dictū moysi.
Exodi. ij. Quis te pstituit principē sup nos.
Quinto vt et fama sit naturale. et hoc vt sūm p
pōtione bonera et honores diuidantur quo
ad multitudinem. tunc obligant aliter non.
Sexto qđ non sint contra ius diuinū et a dō
ordinatum. contra sacre scripture pcepta
in decalogo specialit contenta. Septimo qđ
nō sint cōtra ius naturale. et pnatē. et tōnem
aliter nō obligāt. Unde si aliqua fiant vel sta
tuant contra illa predicta sūe refutanda. nec
obligāt aliqūē nisi statutorios ad penā eternā

Quantū igit̃ ad p̃secutōem ⁊ cōtinuationē
beri dictū est de correctōe fraternali ⁊ obediē
tia bodie de subiectōe filiali ⁊ puerorū ad p̃
tes reuerentia. et sunt tres p̃tes littere.

In prima notat iudeorū confutatio cecitas
in principio.

In secunda eorū expressiua falsitas ibi omnis
plantatio quam non. 7c.

In tertia dictorū instructiua veritas. ibi ad/
huc et vos. ꝛc.

Quantū ad primam

ptem est sciendū q̄ iudices ordinarij. de q̄bo
 pñ? viciū est mortio moysē. iualēcētē iustici
 cia stamētū aliqua pñētia ad regimen ppli
 sub p̄cepto tanq̄ necessaria. aliq̄ nō sub mo
 nitione tanq̄ decētia? b̄ honesta. de quibz
 nobis erat enā illud vñū q̄ b̄ic tanq̄. q̄. f.
 accēdētēs ad mensā. lauant m̄nū. q̄. vñū
 plū nō faciebāt. nō q̄ loūo manuū q̄ ad bonē
 itatē faciebāt cēt mala. vñ q̄ ipi obmittēnt
 b̄nificētē vt facit ad bonelatē. b̄nificētē
 obmittēnt. p̄p̄ fup̄fritōem quā ipi p̄bati s̄i
 tēdebāt. iō rep̄dēt d̄isclp̄s q̄li t̄rāsgressi
 forēs legis. sed p̄p̄s quasi clauo clauū tēdēt
 dō. m̄dit. Qui t̄rāsgredit̄ mandātū dei. p̄p̄
 mandātū boīs. est maḡ accusand̄? nec ydō
 nō alios accusare f̄ vñ sc̄itē b̄ p̄bati s̄i est
 b̄mōi ḡ rē. Q̄d̄ aut̄ minor sit v̄cra. f̄ illa vos
 t̄rāsgredit̄i p̄cepta dei. p̄p̄ mandātū boīs.
 p̄z q̄ vocat̄is filios v̄citer p̄nibz boīs. Glo
 ta mea et oblatōis mee facerē d̄nibz facitē pl̄
 p̄sunt p̄nibz q̄ si eis darent̄. q̄ sic p̄sunt aie
 t̄tic cop̄ti. quasi filij dicit̄ patri? f̄ m̄i. Aie
 lius est teo offerre q̄ vobis in nccitātibz sub
 venire? q̄ talis oblatio aīabz vobis? f̄ nōstis
 p̄dēt. f̄ tunc t̄m corp̄ibz. p̄dēt. Et hoc d̄
 penites paupes f̄iebāt. et ita itatū fecistis m̄ā
 datum dei exo. x. Nōnorā patrem? f̄ matrem
 q̄ bono nō solū in reuerētia. f̄ enā corp̄m
 subuentōe p̄sistit. Et hec vult littera. Q̄m
 q̄d̄cūq̄ rē. p̄d̄stera obtingat eos tē callida
 simulatōe. ostēdētis eos aliud habere in cor
 de et aliud in ore. ideo nō esse dignos accusa
 re. sic t̄rāsgrediet̄s mandātū dei. nō debent
 alios accusare sed vñ p̄bati s̄i b̄mōi. igitur
 minor p̄bat. q̄ q̄d̄ ore dicit̄. corde nō p̄bat
 et ḡstis illi. dō quibz ysa. dīc. p̄p̄ulus hic
 labiis me d̄votat. cor cor longe rē. Q̄m
 taliter est notandū q̄ ratōi cōsonū est q̄ illis

beneficiamur. a quibus etiam multa recepimus. bona. **¶** Ita f'm p'mi naturalis q'dlibet aial colligitur sibi benefecit. et honorat et reuerent tractat. Ita vt d'mr. ff. de obsequijs p'coni. p'ona s'p' sancta. i. honoranda d'o videnti libero et filio. p'ona p'ris aut p'coni s'emp' sancta videnti d'o. ff. de obsequijs liberto. l. i. liberto. Et igitur lib' t'm sine feru. q' manumittunt a p'coni sine a d'nis suis. tenent eis s'p' reuerentia et obsequiu p'stare. q' p'sistit in alendo fil paupes d'ni in assurgendo sedendo r'q'libo. q' filio n'o fecerit possunt eos renouare ad suum r'e. Et de obsequijs p'standis. l'en' libris. **¶** Q' si feru' d'ni n'o libertati p'moueat ad sac'doniu. r' postea accuset e'po. q' nolit d'no bonas canoicas p'salere de gradat d' extra de ser. n'o ordi. nullus. **¶** Ad intelligit f'm b'eti. quado ip'm sub hac p'dic'oe manumittit. vt ei p'sallere. Contra. l'ij. di. quicunq;. d'o q' illi in q'bo p'con' aliq'd obsequiu retinet. n'o sunt ordinandi. R'ndeo illi sed intelligit de obsequio tpali. scz vt t'nerum equu. vel b'moi. tale n'o p'ot t'neri in eo q' manumittit ad ordines. obsequiu al' sp'rituale vt orat. p'o. celebret missas. et b' p' bene tenet. Cu igitur quilibet feru' teneat obsequiu p'stare d'no p'pter b'nificiu sibi factu multo plus fili? vt filia penibus qui eis multa beneficia contulerunt. **¶** In p'bus. viij. et b'. **¶** Filij penibus suis n'o p'st reddere equales q' sua nobilissima dona ab eis receperunt. scz esse nutrimentum. et doctrina. **¶** Debemus igitur honorare patronos nostros naturales.

Honorare reuerentem ppter esse originis.
 Honorare beneficentem ppter nutrimentum necessitatis.
 Honorare obediētem ppter nutrimentum pbitūis.
 Honorare debem? honorare parentes et eos reuerere
 tractare. qz ab eis accepim? esse et originē
 Nam qui vltimū aliquā mūicā vel carissimā
 ab altero accipiet datōr plus alijs diliget
 et et honoraret. Multo magis proles parenti
 res a quibz nobilissimā naturam accepit. et
 dī. vii. Honorare patrem tuū. et gemitus ma
 tris me nō obliuiscaris. memento nisi percip
 los gemitus fuisses. non natus es. Iste ho
 no: reuerentē p'stitit in affectu et in effectū.
 In affectu diligēdō pntes et timēdō offēdit
 eoz et amare. vii. biero. de honorandis peni
 tibus. pbeat pntibz mīra formido. In affectu
 asurgēdō. caput inclinandū. et mōi. Ro.
 i. vii. Qui honorare glōriā. reddite dōmō: em

D Secundo dñi: penes honorari bonore hñificē
 tie qui pñsit in rebo. Primo in solatio rñbo/
 rñ. Hiero. de honorandis penib. Nemo af
 feris verbis patre ledat. be filioz ora loquā
 tur. qđ penes delectat audire. qđ deu pau
 ci filij faciūt. sed penes malis verbis tractāt
 et eis enozmū maledicūt. Hi sunt filij eterne
 damnatōis. Exo. xx. Qui maledixerit patri
 vel matri. morte moriatur. Secundo honor be
 nificētie pñsit in fuio. Eccl. iij. Qui timet
 deū honorat penes. q. d. seruiet eis qui euz
 genuerūt. Nam corū qñ ex senio deplumāt
 pulli et alij corū penis suis et alio eos vestiūt
 Elephas enā senio grauatus appodante se
 ad arborē fracta vť debile cadēs clamat ad cu
 ius vocē iuuenes elephantes accurrunt et euz
 de terra tollunt. Sic enā pueri penes grau
 tis senio debent iuare. qđ deu aliqui modici
 curant. imo penes verberbo trucidant quos
 possunt penes quasi spurios expellere. et eos
 exhereditare. ppter hñdōi iniurias. vt dicit i
 autē. vt cū de appellatōibz cognoscit. s. cau
 sas. coll. viij. eccl. iij. Fili suscipe senectutem
 patris tui et ne contristes eum in rita tua.

E Tercio honor rñ. pñsit in exhibitōe et mi
 nistratōe necessariorz vituz et vestit. eccl. iij.
 Honora pñem et mater et supuenerit tibi bene
 dictio tua. Un pulli ciconiarū diligūt suos
 pñtes et qđiu eos i iuuēte nutrierūt tādiu
 enā in senio eos suscipiunt et fouent. Sic ec
 filij isrl. pñez suū et mtem in senectute fouebāt
 vt dē gen. xlij. Sed deu talis vñz bodie inē
 penes et filios esse ingratitudo. qualis inter
 rabidos canes qđiu em canili de lacte mñis
 viuunt diligunt matrem. sibzq. adherent. s.
 qđ cito sunt maiores et habent acutos dētes
 et possunt met ossa corrodere. sicut pater et
 mater. si os pñciamz ad medium vt illud a/
 ripiant festinant. nunc insilunt. nec plus par
 cūnt penibus qđ alijs. imo p posse pati sunt
 pugnare. sic multi sunt similes qui dñ sunt in
 potestate penum et viuūt de bonis eoz. eos
 diligunt et honorant. Si autē contingit
 parentes resignare bonis ad man? filioz et fi
 liaz cōmēlia afficiūt. De talibus dicitur
 Mich. vi. Filius cōmēlia facit patri suo.
 et filia pñsurget aduersus matre sua. Un ferē
 qđ quidam paterfamilias totam dēditiatē dñ
 misit filio suo fili? vero qui patri multa bene
 ficia pñmisit facit? dñ bona in manibz babu

it. primo pñem ad camerā. pñziā locauit. s. se
 nesciente pñem in camera cū sustinere noles. de
 camera eiecit. et extra tetro ostiū aule sub lectū
 pauit. Adueniente igit hyeme dñ fug? inualu
 it sine tegimento iacēs rogauit puer? filij sui.
 vt pñem et filiū suū rogaret. vt panniculū ali
 quē sibi pcederet ad se tegendū puer? dñ vir
 duas vlnas buruli obtinuit. Cum dñ alie
 due vlnę supessent. puer stendo pñez rogauit
 vt sibi illas pñeret. Rñdit duo. Quēntē ad quid ita
 obnoxie peteret. Rñdit puer. Reuera pñ ser
 uabo inq̄t eas quousqz fueris dēcipis? sic nūc
 est auns me? pñm. et tunc eas tibi dabo. nec
 amplius a me habebis. qđ ipse tā a te obtinet. alle
 igit ex puero corrept? in corde pñsus. r. pa
 tre pñ? honorauit. Tercio dñm? honorat **G**
 penes humiliter obediendo eis. Epb. s. iij
 obedite penibz vñis. Nam doctrina pñ pñis
 doctoris libenter suscipis. Sic enā doctrina
 penū qui amore cordiali instruit libet? sus
 cipi debet et seruiat. puer. i. Audi fili mi disci
 plinā patris tui. et ne dimittas legem matris
 tue. vt addat gñ capiti mo et torques collo
 tuo. Et querit an inibit pñ fili? teneat? exire
 religionē. vt eis subueniat in necessitate con
 stituit. Rñdit alex. de ales. et enā pñico. de
 lita sup hñc passum qđ aliter et dicendum de
 isto qđ nōdū religionē intrauit. et alir dñ isto qđ
 tā religionē intrauit. De pio si videat pen
 tes in magna necessitate. qđ palū subueni
 re nō possit. nō dñ religionē intrare. s. teneť
 obedire et ministrare penibz maxie si abiqz picu
 lo pñi possit in secdo remanere. Si dñ palū
 possit penibz ministrari pñi si vult religionē i
 trare. Un. Cris. exponēs illd matb. viij. Mi
 mitte mortuos sepelire mortuos suos. dicit
 qđ malū est abducere boiē a spūalibz. et ma
 xime cū fuerit qđ ministeriū penū compleant
 Et abāt em aliqui qui cōplere possent illius
 funeris sepulchra. qđ ostē? vero alijs tam est
 in religione pñfessio. mortuus est mūdo. Un
 p spūalem mortē deobligat mūdo a cura im
 pēdenda penibus. sic enā teo obligatur p
 mortem corporalem. Et ideo non pccat. nec
 contra preceptum facit dei si in clauitro re
 maneat sub precepto prelati parentum mini
 stratione pretermissa. Est enim factus impos
 tens ad reddendum dñbū ministeriū.
 abiqz propria culpa debet tamen quantum
 potest. salua ordinis sui obediētia latagere.

vt p se vel aliū suis penibus subueniat. si in
necessitate fuerit psumit. Qñ hanc necessitatē
vt incidere pōt aliq. qñ dñr durat pietas
fidelium. Ideo timor iste. l. ne penites penuriā
defectū parant p ingressū filiorū vñ est. vñ
biero. in eplā ad pauli. Nisi tu possideris
las mas caute. et quasi pede rapim vendide
ris nō habet christus vnde alar paupes suos

Secunda pars in qua

ostendit phantēor expēssiva falsitas. Nam
quando p doctrinā xpī videbant eorū simu
latōem et doctrinā reprobā. et q non poterant
resistere p rōem vñ scripturā. et inuidia mo
uebant cōtra ipm ad mouendum seditōem.
Sed q veritas doctrinē nō est dimittēda p
pter scādali. qd pcedit ex malicia ipi scāda
lizati. Qñ gre Si de vritate scādali orit. rec
nō orit pmitit. qd q vritas relinquit. Ideo
sequit omīs plantatio. i. doctrina ab hō in
uenta. q nō est legi ipi dei plōna. eradicabit
q nō hz firmū fundamentū i radice finite il
los. q. d. doctrinā et vritā taliū eritate. ceci sūt
vero carētes intellectu legis. et duces cecorū
q alios excecant suo errore et scandalizāt et
ducunt eos ad pceptum damnatōis eterne

Volūter hic infirmū nō multū curare p
doctrinā vritatis malos scandalizare. s. cas
pere ne scādali dem. pmitit. qd p opa et dicta
nostra mala. qd vt dicit math. xxiij. qui scan
dalizauerit vñ de pusillis istis minimis. id ē
simplicio qui sunt pue vritatis. qui in me cce
dunt. expedit vt suspēda mola asinaria in
collo ei. et demergat in pfundū maris. qd ex
ponit plico. de lura. Expedit. i. melius est hō
mini mori corporaliter q ex malo exemplo suo
facere aliū vire in peccatū mortale. qd ex hoc
meret mortē eternā q grauior est morte tpali
nec mīz cū damnū tpale alicui illato minime
qd quasi nihil est respectu dñi spūalis pma
neat impuniti. Sic em habet extra de inuē.
et dam. dato. c. qd si qd apuerit cisternā et for
derit et nō operuerit eam. ceciderit qz bos vel
asinus in eam. dñs cisternē reddet pccatū in
mentor. Et hoc est vñ pccm glo. si hoc fecit
in loco publico. vbi homines vel iumenta cō
sueuerit ambulare. si vñ in priuato loco vbi
ē pccatū fieri tales foue vel cisternē. nō
tenent. Sic etiam dicit. ff. ad. l. acquilaz. qd
qui foueas pfor cetorū capiendoz causa fa

ciūt. si in itinere fecerit et in via publica. si
aliq malū ibi accidit. nisi pñ denūciatū et
clamatū fuerit obligat sanificare de dāno. qd
q occasiōem dñi dedit tenet de damno san
facere. extra de iuriss. vñ dā. da. Si culpa ma
et. ff. ad. l. cornelia. nūq in infest. Si q peccādo
publice foueā fodit. ad qd imitatorz simpli
ces tūit p scādali. ille grauius peccat et deo
tenet sanificare de damno aliaz istaz. Quare
dicit math. xxiij. Ne hoi illi p qñ scādali ve
nit. Nā ex tali scādalo triplex malū orit. scz
Infirmitas corumpitur.
Bonus confunditur.
Deus et eo contemnitur.

Primo dico q infirmitas corumpitur. cum ex
malo qd videt vel indicat scandalizatur. qd
aplos pibet. i. cor. viij. cū dicit pibit infir
mus in tua conscientia frater ppter quē xpus
mortuus est Sicut peccantes in fratres. cō
scientiā eorū infirmā pcutientes i xpo peccant
qua ppter si elca scandalizat fratrem meū. non
manducabo carnes in eternū. ne fratrem meū
scandalizem. Hinc beñ. grauior m ab eo
dñs psecutiōem fufficit. q pncioso scādali ex
emplo aias ab eo quas redemit auertit. qz
iudeo qui sanguinē eius fudit. Item dicit
dñ penitus sacrilegiū. qd etiam ipoz facinus
videtur excedere. qui dño manus sacrilegas
iniecerūt qui oim animaz reus peccator tenet
qui de sue puerie vite scādalo pccitūti vi de
tur et coram summo iudice reddet rationem
de singulis. Sed notandū q scādali grece
dicunt ruina vel offensio lanne. et fit quando
quis ad ruinā disponit spūalem vel dictū vel
factū alterius. inquantum. saliquis sua am
monitione vel inductione aut exemplo aliter
trahit ad peccandum. Et est duplex. s. passi
uū et actiuū. Passiuū i eo q quis scādalisat
Actiuū in eo q scādalisat. dās occasiōem
ne. Et scādali passiuū est pccm in eo qui scā
dalisat. Nō em scādalisat nisi iquāli aliqua
liter tuit spūali ruina que est peccatū. Impoz
tat em quandā pmonitiōe animi a bono in eo
qui scādali patit. Nōnullus aut cōmouet qui
rei immobili sumit inderet. maiores aut et p
fecti soli deo ibeant et est imutabilis bonitas.
qd si inderet suis planis. nō inderet eis nisi i
qñ illi inderet xpo. Isti quāntumqz alios
videant iordinate se deere dicis vñ facis i
mā a rectitudine nō recedūt. secundū qd ps.

Qui pſidunt in dño ſic mōs ſyon nō pmoue
būt in eternū. q̄ bitat in iſlm. iūo oīa iā bona
q̄ mala in bonū puerūt. ⁊ inde emēdant. ſic
legit̄ d̄ quodā heremita de quo p̄r̄ dixi q̄re
dixit p̄s. p̄ar multa diligentiō legē mā. et
nō eſt illis ſcandalū p̄dēt eē eſcandalū paſ
ſiū in aliq̄ ſine p̄cō. l. e. et c. ſacto v̄l dicto
ſcādalizāt d̄ bis q̄ alī bñficiat. ſic p̄g de xpo
mar. vi. Cū buic tanta ſapia et virtutes q̄ p
manū ei⁹ efficiūt nōne bic eſt fabri fili⁹ ⁊ ſcā
dalizabanſ. et v̄t i euan. p̄g ſuſcit̄ ſcādaliza
ti in ei⁹ ſmone. Siliter ſcandalū actiū ſp̄ eſt
p̄cō. ſi illud opus q̄d facit eſt p̄cō v̄l ſi b̄at
ſpectē peccan. q̄d dimittendū eſt ſemp. p̄ter
primi caritatē. de qua vultuſq̄ tenet̄ ſalutē
primi providere. Sed v̄t d̄ q̄ bona ſp̄ia
lia ſunt p̄ter ſcandala obmittēda. Nam ſacta
doctrina videt̄ eſſe maxime ſp̄ialis. h̄ ab ea
ceſſandū eſt p̄ter ſcandalū. math. xij. n̄ ſolite
dare ſctm camb. neq̄ margaritas ⁊ ſas ſper
gatis an porcos. ne pueri diſcūp̄at v̄s. q̄
bonū ſp̄iale eſt dimittēdū p̄ter ſcandalū. Co
tra gre. ſup̄ ezech. Si de veritate ſcandalū iu
rit. v̄nū n̄ ſcāli p̄mittit̄ q̄. ſi eſt p̄nlio ſancti
tbo. ſcō ſcōe. q̄. xliij. queſtio illa locū nō h̄z
de ſcandalo actiū. q̄ cū ſcandalū actiū ſit
dictū vel factū min⁹ rectū. n̄bīl eſt cū ſcanda
lo actiū faciendū. Nam b̄z aut̄ q̄ſtio locū. ſi in
telligat̄ de ſcādalo paſſiū. Cōſiderādū eſt q̄
qd̄ ſit dimittendū. ne alī ſcādalizet̄. Et ſi aut̄
in ſp̄ialibz bonis diſtinguendū. Nam qd̄a b̄z
ſunt de neceſſitate ſalutis. q̄ p̄temmū nō p̄ſ
ſunt ſine p̄cō mortali. Q̄nīſi ſi aut̄ q̄ null⁹
debet mortalit̄ peccare. vt alter⁹ p̄cō imp̄e
diat. q̄ ſcōm ordinem caritatis p̄i⁹ d̄bet b̄o
ſua ſalutē ſp̄iale q̄ diligere q̄ alter⁹ Et iō ea
q̄ ſunt de neceſſitate ſalutis p̄temmū nō debēt
p̄ter ſcandalū vitandū. In bis aut̄ bonis ſp̄i
ritualibz q̄ ſunt de neceſſitate ſalutis. videtur
diſtinguēdū. q̄ ſcandalū q̄d ex eis ori⁹ q̄q̄
ex malicia p̄cedit. ſz cū aliq̄ volūt imp̄dire
b̄mōi ſp̄ialia bona concitandū et hoc eſt ſcan
dalū p̄beoz q̄ de doctrina dñi ſcādalizabanſ
hoc eſſe p̄temmū deus docet. math. xv.

Quiq̄ eſt ſcandalū p̄cedit ex infirmitate
vel ignorantia. et b̄mōi ſcandalū puſilloz eſt
p̄ter q̄d ſunt ſp̄ialia opa vel occultāda. vel
etiā diſſecēda interdū. vbi piculū nō iminet
quouq̄ reddita rōne b̄mōi ſcandalū ceſſet.
ſi aut̄ poſt redditiā ratem b̄mōi ſcandalū vu

ret. iam b̄o eſſe ex malicia. ⁊ ſic p̄ter ip̄m non
ſunt b̄mōi opa ſp̄ialia dimittēda. Ad argu.
p̄trariū dicendū q̄ in doctrina duo ſūt p̄ides
tanda. ſ. v̄ritas q̄ docet et ip̄e act⁹ docendi q̄
primū eſt de neceſſitate ſalutis vt. l. p̄trariū
v̄ritati nō docet. h̄ v̄ritatē ſm̄ p̄gruētiā p̄is
⁊ p̄lonaz p̄ponat ille cui incūbit docendi offi
ciū. ⁊ iō p̄r nullū ſcādalu q̄d ſequi videat̄.
v̄z b̄o p̄temiſſa v̄ritate ſalutit̄ docere. h̄ ip̄e
act⁹ docēdi inter ſp̄iales elemoſinas p̄putat̄
etiō ſic alia mīe opa eſt q̄q̄q̄ diſſerendū p̄ter
ſcādalu puſilloz vt p̄r dictū eſt. Secūdo
ex ſcandalo b̄o bon⁹ p̄fundū. q̄ innocentes et
recti q̄ p̄morant̄ ſcandalizati eē de ſibi incul
panſ. Nam dñi. ix. p̄ter iniquitates pat̄z no
ſtrozū b̄ielm et p̄p̄e eius in q̄p̄ b̄ruiz ſunt
om̄ibz gentibz p̄cicūti. Item b̄iere. aten. l.
hoc ſcandalū d̄plorat. di. viderūt eā boſtes ⁊
deſerūt ſabbata ei⁹ et ſequit̄. Q̄m̄s q̄ glori
ficabant eā ſp̄uerūt eā. q̄ viderūt ignom̄i
niā eius. Et eo em̄ q̄ patres peccauerūt fili⁹
innocentes detent⁹ habuerūt. p̄ſmōt̄er n̄c
frequenter p̄tingit p̄ter ſcandalū v̄nū factor
tis. v̄nū totū regnū. ſtatū ciuitatez. v̄l totū
maculari v̄l p̄fundū t̄renocabiliter. Et ideo
tales ſunt expellendi ab oibz. v̄n math. xviij
Si man⁹ tua vel pes tu⁹ ſcandalizat te. abſci
de eū et p̄ice abſte. id eſt ſi membz corpis mi
ſti peccauerit p̄tra cōe bonū cuiuſlibet ſtat⁹
expellat̄ et puniat̄. Sed circa hec verba
diceret aliquis. ſi ocul⁹ vel aliud membz cor
porale dat mihi occaſionem peccandi. an lice
at mihi amputare. dico q̄ nō. q̄ vt habem⁹.
ſi. ad. l. acq̄lā. l. b̄o. Nemo eſt dñs mēbroz
ſuoz. et ideo nulli licet ſeuire i corp⁹ ſuū. pec
catū nō conſiſtit in membris. ſed in corde et
volūitate. et ergo ad tollendū peccatū ſufficit
tollere malā volūtatē nec v̄z ſibi q̄q̄ v̄nilia
amputare ratione p̄niente. q̄ vt habet̄. xxx
ij. q. v. Tunc ſalvabit̄. Non ferro. ſed religi
one querenda eſt caſtitas. Tales etiā mulā
tes leiſponte. niſi languor fuerit cauſa incīſio
nis ſunt homicide p̄ter piculū homicidij.
q̄d inde p̄uenire poſſet. et conditiōe dei in
mici. lv. di. Si q̄s abſciderit. Sunt etiā in
habiles ad ordines ſacros. niſi cum eis diſ
penſet̄ p̄ ſup̄iozē. Tercio deus ex ſcan
dalo p̄temmū. Dicit̄ em̄ ſcandalizati. ſi deo
hoc malum diſpiceret vel iſte nō cōmitteret.
vel deus hoc grauit̄ iudicaret. hinc. ſe.

¶

Existimasti inique quod ero tibi similis gloriose. Existis
 mare fecisti. ut malum mihi placeat quod permittis.
 Tali scádalo modo peccat christiani. qui esse debent
 vniuersos maius perfectos et religiosius minorum. tunc
 uos alijs sectis existis. et maius iniquitatis
 illis est ratio talis vite. sic modo vita christiani
 non. Illa iudei legem moysi vsque ad mortem ob-
 seruant. Manichæi legem machomet nec vniuersum
 bibunt. nec alia precepta preterunt. christiani pro oia
 precepta legi faciunt. ydola adorant. deum blasphemant
 adulterant. furant. et sic de alijs. et sic deum
 suum preterunt et multos malicia sua a fide
 retrahunt. Unde quidam iudeus romanum
 missus ad speculandum mores christianorum. ut ci-
 tius converteretur. et factum baptisma suscepit
 videns maliciam hominum baptizari suppliciter ex-
 orabat. quid inquireret an ex deuotione vel
 pene timore baptizari vellet dixit quod non pro
 sanctitatem vel deuotionem hominum velle bap-
 tizari. sed quod malicia christianorum haberet deum ip-
 sorum captiuum. quod non posset nec auertere se vin-
 dicare. sicut quondam deus eorum de peccatis ideo
 ena appetere esse christianus. Ecce quantum con-
 temptum deo facimur alioquin. Ecce. xliij. Reli-
 querunt legem alioquin reges iudei. omnes con-
 fiterentur christum. maiores omni populo et natione de-
 fecerunt propter maliciam preterfuerunt timore dei
 Sic reuera huius esse non debet. sed conuersatione
 vestra inter gentes habentes bonam. ut in eo
 quod detractant de vobis tanquam de malefactori-
 bus ex operibus bonis vos considerantes glorifi-
 cent deum in die visitationis. i. petri. ij. quod si
 non. quanto non stamus iam constituti sublimior omni
 natione in gloria tanto casus noster. perfun-
 dior erit in eterna pena.

Tercia pars in qua no-

tatur dictio christi vti patet per quam instruimur.
 Pro qua sciendum. quod ipse volens turbare et per-
 deuotum. a doctrina falsa preceptorum scribarum reuo-
 care. prouocauit eum ad se. d. Audite. non quod in-
 trat in os. i. cibum corporales coquina hominem
 sed macula peccati huius que procedit de ore. et exi-
 unt a corde. Comedere enim non est malum sed se
 sed si accidens potest esse malum. sed in quantum
 homo per dilectionem male ad cibum afficitur. et il-
 le affectus inordinat. procedit a corde. Et
 aut sic inordinate. procedit a corde et ex
 ore. in quantum os est instrumentum cordis. hoc
 coquina hominem. Et sic a corde exeunt cogita-

tes male. homicidia et viuisuorum etc. No-
 taliter est notandum. quod sicut colligi potest ex sacro
 canone et lege patet cuiuslibet sequitur patet
 parentum. sed differunt. sequitur enim conditione pa-
 rentum. i. patris quo ad honores et nobilitatem.
 Filius enim propter a comite. etiam si ante natiuita-
 tem eius predestinatus esse comes nascitur. sed de re-
 rionibus. i. ij. Sequitur et conditione matris quoniam
 ad libertatem et fuitur. Nam si mater libera est
 partum generat libere. si autem serua fuit. seruus autem
 genitus inbabitur est ad ordines sacros nisi ma-
 numittatur. extra de suis non ordin. c. i. Cuius ber-
 ponit casum quod iohannes. quidam miles impediebat
 gregem. dyaconum ne ordinaret in presbiterum ea oc-
 casione. quod dicebat preterit ipse dyaconi hominem
 suum esse. Quis maritus libera esset. quod dy-
 aconus. proposuit coram papa. quare papa man-
 dat archiepiscopo ne capere. si predicta vera
 sunt. militem ipsum proferat ab hominibus impedimento
 Sic ad propositum omnis operatio successio humana.
 dicitur libera siue sua. i. meritoria vel imperitoria
 conditione cordis. quod habet se ad modum vniuersi
 patris pienda ea. Illa si cor fuerit liber. quod est
 quando gratia et spiritus sanctus est repleti. omnis actio ab
 eo progenita erit libera. et vite eterne meritoria.
 quod. ij. cor. iij. ubi spiritus domini ibi libertas. Sed
 si fuit et dyabolo obligatus. actio eius est vitis
 conditionis. sua imperitoria. quod qui facit peccatum in se-
 uis est peccati Job. viij. nec per. promoueri ad
 dignitatem et prebendam etiam. Iudicatur igitur sup-
 hoc sumus. sacerdos. qualis opera nostra sunt. proce-
 ata a corde. an. i. libera vel sua. nec aliud inter-
 rogatur. Iuxta illud. xij. q. v. Si quid inuenisti
 Deus cor interroga et si manu. libera igitur re-
 mittere et ordinar ad eternam gloriam alia ad vitium
 perpetuum obligat. Sed sciendum quod actus hominis
 potest esse in triplici via. scilicet quas bonum potest bene
 vel male. vel neutro se habere. nam quedam sunt
 ab homine absque sua intentione.
 In corde sola interiori affectione.
 Corde et opere cum deliberatione. Actus ergo pri-
 mo modo sunt tales qui causantur a passionibus
 vehementibus. ut qui aliquid fit ex vehementi ira
 vel amore. Nam quicquid affectus et appetitus sensi-
 tiuus siue a talis. ex obiecto delectabili siue tri-
 stabili talis vehementer incendit. quod siue sine
 deliberatione et intentione totis in opus erit. siue
 bonum siue malum. Sicut petrus qui tanto amore
 ad christum est uabatur. quod videns eum capere. et male tra-
 ctari. deducto gladio apertur suum summum facere

dotis auriculā sine sua intentione et deliberati
one. nec xpi de imitatione expectabat. quē m
pōnit. sed statū dicit. Dñe si puenim? in actū
tenuit. **M**is em actio indeliberatis. pue
nientibz a passionibz bñdōi. nec meremur nec
demeremur. ij. etb. **U**bi aug. Non ē in pāte
nra. quibz vñs tāgamur. loquit enā de illis
primis moribus. vt bñ in cano. xv. q. i. Illa
mala non sunt. q nec crimine mentē implicāt
nec pscientia ligāt. Et ideo dicit ibidē. Si per
furore; aliquis innocentes pimat. obnoxius
mori. i. peccati. nō est vix in foro cōscie. Hoc
idē ostendit ius ciuile. ff. de acqñda vel amittē
da possessione. l. i. **P**ro qz p concordantia legi
tut. xix. et Josue. xx. q tres erat ciuitates re
fugij vltra iordanē. et tres citra. quaz prima
talit erat vsus. q si quis hominē nolens oc
cidere fugies ad vnā illaz a sanguine is oc
cisi ibi erat tut. sed si ante illuc pueniret eū
inuēisset. ille qui poterat esse vltor sanguis ef
fusi impune occidebat eum. sed postqz illic ve
nerat. si ppinqui occisi volebat eūz cōvincere
qz sponte occidisset eū. et b pbaueat corā ciui
bu s vrbis istius. tradebat tñc occidēdū. Sic
bo die isti qui nō sūt vñm rōis. sicut pueri.
fur osi et inlenfati defendunt in ecclia. Unde
aug. in li. questionū vñ. 7. no. te de his dicit
Aliquos scim? subito demētēs factos ferro.
fuisse. lapidibz. morfibz mltis nocuisse. qsdaz
etiā occidisse. captos aut industria et iudicij
s oblatos nime reos factos. eo q nō volūtate
sed impellēte vi nescia. qua hec gesserint nesci
entes. quō em v? pstituit. q nescit quid fecit.

R **S**cdō mō sunt quedā actiones imminē
tes qz existūt in sola affectione cordis. que si fa
cultas substantie. tpiis scandalī et bñdōi nō cb/
starent ducerent in op. **D**e em affectiones
qz ptra deū sunt. quia deliberate. mortali anī
mā inficiūt qzuis parue et nulli nocumētū no
bis videant. **D**e quibz sapientie. i. puerse cog
itationes sepant animā a deo. **I**deo in figu
ra dicit cas. ij. Capite vulpeculas pvas. que de
moliūt vineā qd intelligere pōt p vulpeculas
pgruēt qz cogitationes et affectiōes male cor
dis. que licet pue sint reputatōe. tñ sicut vul
pes vineaz. sic ipse volo et fraude animā et vir
tutes eius demolunt et destrunt. **S**ed
dicit quō cogitatio cordis tñ potest animāz
mortalit inficere. cū iaco. dicat. ij. c. **P**ecm
cū cōsumatū fuerit. i. opere generat morte;

Illud aut qd latet solū in corde. nō ē adhuc
psummatū. dico qz peccati dicit forē psumma
tum et mortale. qz solū in deliberato cōsensu
pficiūt. **S**z quōd hoc fiat notādū. qz sicut mal
iudex qui muneribz corripit vt ad ptem iniū
stam se inclinet. et p ea terminet. Sic etiā vo
lūtas bñs appetit sensuiū allicit et corripit
tur. vt illicita ptra dictamē recte rōis termin
net et assentiat. Sūt em vtutes aliquę in no
bis intellectuales. sū quas assilamur āgelis
et alię vtutes aiales quibz bñtis assilamur.
et in illas discordia occurrēt de aliquo bono
delectabili p cognitōē. qz vñs aiales de de
lectatōē psequi. eo qz corpi videat expediēs
vires aut intellectuales dicāt illō esse fugiē
dum. eo qz aīc repugnet vel ea retardat a fuit
tio dei. et quia volūtas est dñā et impatit in
regno aīc. vires animales et sensiuē seruet et
ancille. iō corā ipā pbaueat illa causa. et pūde
tia carnis aduocata vitium sensiuarum. alli
cit eam vt ipsam deteminet pro ea. allegan
t do scripturam. vi. bona delectabilia sunt pro
sequenda quia hoc sunt facta. **I**ntra illō p
dele me dñe in fa. **P**erudentia nō spūs q
est aduocata viriū supior mīdet. v. q magis
intendendū est legi diuine. qz alicui corpe
delectatōē. sic p. dñe. **O**mnis fuit dei et
lec. sum. intantū q defectit spūs mē. **Q**uā nūc
volūtas est recta. detemiat p parte viriū su
arū supior. hoc delectabile carnis sub pena
morij etne esse fugiendū. vi. **S**i fm carnē vi
rentis moriens. **E**t aut p appetitū sensiuū
fuerit corrupta tñc detemiat p pte viriū sen
siuaz hoc eē psequendū nec de deo esse cū
randū et qz volūtas se in detemiat de auctit
a deo. et eā dictamē rōnis. et p deliberatum
psummū se inclinat se ad hoc qd est iniūstū et
malū igit pmittit in auctiōe illa pcm morta
le licz nūqz exeat in op. **T**ercio sunt actio
nes q in corde radicant. et deliberato aīo tpe
suo in op. pducunt. **H**ec ei si sūt ptra legē dī
grauiores sūt et pca mortalia. si ptra pñlia ve
nialia **E**t qz op. subaddit volūtati. grauiorē
sunt et magis nociue. vñ aug. de tri. xij. c. v.
Mala inqz volūtate sola quicqz miset efficiūt
sed inferior potestatem. qua desiderii male vo
lūtatis implet. **S**ed querit an vñ pcm mor
tale in ope ppletū sit gram? altero. et vñ qz
nō qz qdlibet corpe est infinitū. et vñ infinitū
nō est mal? alio vt dñ. i. de celo et mūdo. ergo

vnū nō est grau' altero. Cōtra. qz vnū puni-
tur grauius altero. igit ē ma' altero rē. Di-
co qz mortale pccm intelligit finitū vel infini-
tū. vel rōe obiecti pugnēti. seu ill' q' offendi-
tur. r sic quodlibet pccm mortale est infinitū.
qz peccās mortāl' auertit se a bono infinito. s.
deo. r ceteris pibus tātograuior est offēsa. qm
tomaior est ille qui offendit. r sic qdlibz pec-
catū est infinitū siue voluntariū siue opis nec
vnū excedit alter. Alio mō p' intelligi infini-
tū infinitate actus fm intētoz. r sic nullū pec-
catū est infinitū. r ita vnū pōt esse grauius al-
tero. r sic bene actus peccati intēdit volūtātē
qd etiā est grauius pccm cordis et opis simul
qz sit solū peccatū cordis. Tercio mō pōt in-
telligi infinitū qm ad appreciatōnez et dete-
statiōez. sic qz prius debuisse detestari r respir-
are inānita. qz omittēte illud peccatū. et plus
debuisse appreciari eaz. v' nō esse oditū a deo
peccatū. qz infinita alia si essent Et illo pri-
mo modo omne peccatū mortale ē infinitū. qz
auertit se a bono qd debet infinite appreciari. r
prius infinita respicere. qz ab illo se auertēte.
Quarto mō pōt intelligi qm ad extensiuam
in finitātē pene vel punitiōis debite peccato. r
sic omne mortale est infinitū infinitate pene. quia
sibi debet punitio infinita et etna. et sic nō est
pportio inter peccatū mortale r veniale. Qui-
to mō pōt intelligi infinitū pene r punitiōis de-
bite intēsiue. et sic peccatū mortale nō ē infi-
nitū. et vnū pōt esse grauius altero. qz puniti-
ōis altero. Ad rōez in oppositum. patet
ex dictis quid dicendum sit rē.

Festa quinta post Ascensum.

Urgens ihesus

δ synagoga intrauit domū symo-
nis lu. iiii. Scdm quod astro-
logi dicunt. Sol p'rimo mouet. v' ab oriente
in occidēs v' contra. et nūqz quiescit. et euz
venit in leonē. est in ppria domo. et marie
domus. cū aut exiit et p'ungit se cū altero beni-
uolo planeta. sicut est venus et mercur'. cum
eo opatur beniuole. si aut cū malinolo p'unga-
tur. sic est fatum'. mara. nō mali fm naturam
sed fm effectū tpat maliciā eoz. Sic pfectus
hō p'rimo moueri debet de virtute in virtutez
nec quiescere nec stare. qz fm greg. in via dei
stare est retocedere. Signif ē in domo. i. ec-
clesia. q' est domus ppria oim fidelū. debet

orōni et ptemplatōi vacare feruētissime. si ex-
tra cū bonis delecteos pfortare. et opibz pie-
tatis pfolari et b'mōi. et malos correctōe sua
tema tpare. r a malo cobilēte. scdm p'rimo ex-
ercitio v' ascendēdo ad deū p ptemplatōem
aut descendēdo ad p'rimū p passionē eē de-
bet. sicut etiā scribit dñs bonaue. δ seraphico
vito p're nō francisco. c. de stigmatibz factis
in eius legēda. Nos inquit erat āgelico vito
francisco. nūqz ociari a bono. qm post' instar
spirituū supnoz in scala iacob. aut ascēdebat
ad deū. s. descēdebat ad p'rimū. Sic ē vt dē
extra de reuētiatiōe nisi cū p'idez. xpc legis-
tor nūc ascēdebat in mōte. vt ibi g'ram ceme-
ret cū maiori libertate. nūc dō de scēdebat in
castra. vt cū p'ulitate maiori necessitatiōe pos-
sult. puidere. qz cōnorat rba thematis rē.
qz postqz in synagoga iudeos docuisset. oīoi
vacasset. p'rimo surrexit et domū suā in-
troiuit. vt ibi ex passione febricitatē sanaret
Dicit igit rba thematis. Surgens rē.

Querit an quis possit h' habere vitā cōtem-
platiuā r actiuā. ita qz vna nō impedit alterā
Et videt qz nō. qz vnuz cōtrariōz impedit p
alter. sed vitā actiuā r cōtemplatiuā vidēne
parietatē dē ad inuicē. qz vitā actiuā occu-
pat circa plurima. vitā aut p'ceptiua p'sistit
ad p'templatiū vnuz. Cōtra grego. vi. mora.
dic. Qui p'templatiōis arcez tenere desiderāt
prius se in campo p exercitiū operis. p'beat.
P'ndit. s. tho. scda scēde. q. d'xxii. qz vitā
actiuā pōt p'siderari qm ad duo. Cū mō qz
tūm ad ipm studiū r exercitiū exterior actio-
num. r sic māx' est qz vitā actiuā impedit
cōtemplatiuā inquantū impossibile ē qz aliqz
simul occupet circa exteriores actōes. r diui-
ne p'templatiōi vacet. Alio modo pōt p'side-
rari vitā actiuā qm ad hoc. qz interiores ani-
me possessiōes p'ponit r ordiat. r quantum
ad hoc vitā actiuā ad contemplatiōem pro-
mouet. que impedit per inordinatiōē exte-
rior passionū. Et de illo loquit dñs greg. vi.
Cū p'templatiōis arce aliqz tenere desiderāt. p'at
se in cāpo p exercitiū opis p'bet vt solitate sci-
ant. si nulla iam mala proximis irrogant sed
irrogata a proximis equanimiter portant si
oblati bonis t'paliū nequaquā mens leticia
soluit si subtrahis iā nō nimio errore fauciā
tur aut deinde p'pendāt. vt cū ad semetip'sos
introitus redeat. in eo qz sp'alia rimant neqz

quā fecit rex corporaliū ymbraſ trabāt vt for-
taſſe tractaſ manu diſcretionis ambigāt. Ex
hoc ergo exercitiū vite actiue p̄ſect ad p̄tem/
platiuā qđ quietat iteriores paſſiōes. ex qđo
ſantalimata pueniūt. p qđ p̄ſeplano impediūt.
Et patet p hoc ad arg. qđ p̄cedit q̄tūm ad
ipam occupationē exteriorū actiū nō aut q̄tū
ad effectū qđ eſt moderatio paſſiōnū. Que-
ritur ſecūdo qđ ſit maioris meriti. Dicit ibi.
qđ cū caritas ſit radix merēdi. 7 p̄ſiſtat in dile-
ctiōe dei 7 primi. Diligere deū ſm ſe eſt ma-
gis meritoriuū q̄ primū. Et ideo illud qđ di-
rectius p̄inet ad dilectionē dei magis ē meri-
toriuū ex ſuo genere. qđ illud qđ directū p̄inet
ad dilectionē primi p̄pter deū. Vita aut con-
templatiua directe 7 immediate p̄inet ad dile-
ctionē dei. Dicit em̄ aug. xix. de ci dei. qđ cū
ſcī m. ſ. p̄ſeplatiue vite querit caritas 7 itatis
ſcī diuine cui poſſime vita p̄templatiua inſi-
ſtit ſicut dictū eſt. Vita aut actiua ordinat̄ di-
rectū ad dilectōes primi. qđ ſatagit circa ſe/
quēſ militariū lu. x. Et ideo ex ſuo genere vi-
ta p̄ſeplatiua eſt maioris meriti q̄ actiua. Et
hoc ē qđ greg. l. iij. omel. ſu p ezech. viē. Cō-
templatiua maior eſt meriti qđ actiua. qz bec
in vſu p̄ſiſtis opibz laborat illud. qđ i. neceſſe ē
primis ſubuenire. illa vō ſapere intimo vēni-
tam iā requiēte reſtat. ſ. in p̄templatiōe dei.
pōt tū ptingere. qđ aliqui in opibz vite acti-
ue plus meret̄. qđ aliq̄s in opibz vite p̄tem/
platiue. puta ſi p̄pter abūdiātiā diuini amoris
v̄t eius volūtas impleat̄. p̄pter ipſius gliaz in-
terdū ſuſtinet a dulcedine diuine p̄ſeplatiōis
ad t̄pū ſeparī. Sicut aplūſ dicebat Ro. ix.
Optabaz egop̄e anathēa eſſe a x̄po. p fratri-
bus meis. Qđ exponens Euſ. in li. de p̄p̄ſi-
tione dic. Ita totam mētē eius diuerſerat
amor x̄pi v̄t etiā hoc quod ei p̄ ceteris om̄ibz
amabilis erat eſſe cū x̄po. rursus idipm quia
ita placeret p̄temneret. Quāti ad p̄ſiſti-
tione enāgelij. berī dictū fuit. quō pueri v̄nt
eoz p̄ntes tractare. hodie quō x̄pc de ſua cle-
mentia nō ceſſat languētes curare. 7 ſm hoc.
iij. ſunt p̄tes enāgelij. In prima p̄te notat̄ lo-
cū notabilis mutatio. ibi. Surgēs iſa de ſy-
nago. 7c. In ſecda x̄pi cōmendabil̄ miſeratio.
ibi. Cū aut ſol occidiſſet In tertia mūdi miſe-
rabilis deſtatio. ibi. Facta autē die 7c.

Quantū ad primam

partē eſt ſciendū ſm nico. de litā. Synagoga
erat loc⁹ vbi cōueniebāt legiſpiti 7 oīes pplus
ad audiendā doctrinā legis. marie dieb⁹ ſab-
batoz. in quibz diuinis erat vacādū. Et ideo
tali loco 7 tpe docebat x̄pc. qz erant puenien-
tia doctrine ei⁹. Et ſurgens de ſynagoga vbi
docuerat. introiit in domū ſimonis petri. vt
ibi acciperet reſectōes poſt laborez. 7 ibi reſcib-
bat foc⁹. i. mater vxoris petri febricitās. qđ cu-
rata a x̄po p̄tinuo ſurrexit et miſtrabat eis.
Moralit̄ notādū. qđ p iſtam febricitatē intel-
ligere poſſum⁹ p̄ſonā ſitibūdaz ad tranſitoria
et calidā. qđ quātō magis abūdat tātō min⁹ ſa-
nāſ appetit̄. illa inſinuat̄. 7 ſua facta eſt. que
v̄ſa libera eſſe deberet ſup̄ter res vniuerſales.
Nā vt dic̄ mḡ. ij. ſen. Q̄ia p̄ter boiem facta
ſunt. Iſdō aut ob aliud p̄ditus nō eſt. niſi p̄p̄
diuinā bonitatē. 7 creature rōnalis vtilitatē
vt. ſ. ſimū bonū intelligeret. intelligēdo ama-
ret amādo poſſideret. 7 poſſidēdo frueret̄. nō
qđ ſi indigeret creature rōnal̄ officio. ſed vt
ip̄a creatura deo ſuſtinet̄. cui ſuſtine reſtare eſt.
hec ille. Cū igitur hō creature fuit amittit li-
bertatē. qđ imp̄ſcibibil̄ reſ eſt. vt b̄. ff. d̄. regul-
iur. libertas. 7 more ſc̄iū vendit p̄mogeitū p
lēnto. i. modica dilectiōe tranſitoria. nec finē
attingere pōt vltimū. 7 deū. ad quez naturalit̄
inclinat̄ eſt. Et iō b̄n d̄ inſim⁹? ſuus. 7 ia
cerei lecto ſordido. 7 in ſtergilio oīs ſeditat̄
h̄ adueniēte x̄po p̄ gl̄iaz cooperatē d̄ p̄tinuo.
Surgere p̄ terrenoz oīumodam abdicatōez
Seruire x̄po p̄ ſinceratē deuotiōez
Subſiſtere in bono p̄ ſtāre ad beſicem
Nā hō volens ad iſm̄itandū bu⁹ mūdi per-
gāt dei ſuſcitāt. 7 libertat̄ reſtituit. 7 ſurge-
re p̄ affectū ab om̄ibz ſtēſit. 7 ea ſpernere. Ad
hoc manu ducit p̄ naturā. nā omne qđ eſt in
natura ſub rotali curat̄. in ſuū primū modum
originis rotat̄. Cū ergo in primordio origis
aīa ſit ſic tabula raſa in qua nihil eſt depictū
ij. ſa. 7ō ad illā nuditatē formā bz indutā
potentiā veniendi. Ex hoc ergo cauſat̄. qđ hō
ſener rex obliuiſcit̄. 7 qđ puer finalit̄ eſt ſcitū.
eo qđ in tota ſe reuoluit̄. 7 p̄ſcio inceptionis
ſic appropinquat. Scđo hoc claret. Nā cū oīa
diuinū eſſe appetat̄. 7 ipm ſit quedā forma ſi
formata. ſi forma oīm formatoz. ſm aug. de
v̄bis dñi p̄mone. xxxiij. Et p̄pter nuditatē
diuinū eſſe dicat d̄yōn. de di. no. c. v. Et em̄
deus neqz erat neqz eſt. neqz factus eſt. neqz

fit. neq; fiet. magis aut neq; est ideo cū dī nū
esse sit tā nudū ⁊ segregatū ab omī eo qđ
dici pōt et oīa dīnū ē esse appetat ⁊ illi assila-
ti. currens īnditū hīc cuncta spernere. ⁊ se a
se ⁊ omībo segregare. Sz dicis. si te deo non
dicat. p̄p̄m abstractionē esse. te ip̄o p̄dicat
nō esse. p̄indeo negādo. nā illud qđ est super
eius. sup vitā. sup substantiā. nō pōt cogitari nī
esse vt inq̄t. Ansel. p̄ta īsupietē dicentē in
corde suo nō ēst d̄s. ⁊ ideo q̄uis de dō nō p̄
diceat esse. nō tñ te ip̄o p̄dicat nō esse. cū sit
sup esse. q̄uis hoc inter p̄dictoria mediū
esse videat sanare. hō igit cū sit a nat̄ra ma-
nuducit ad oīmōdā nuditatē. ⁊ p̄p̄ia liberta-
tē seq̄ debet īstīnctū name. ⁊ deponere omīa
per affectū ⁊ obliuiscī. vt nud⁹ reuertat. vñ et
nudus erit. Sed cū necessariū est. qđ si vo-
luerit deo p̄iūgi qui simplex est. oportet cū q̄
māplex est sup quoddā deponere ⁊ obliuiscī
fūdari. vt etiā simplex efficiat. Sz inq̄t fīat
egidius de depositiōe. Si mille annis viue-
ret hō nec haberet aliqđ facere extra os suū
satis haberet facere intra in corde suo. nec pos-
set ad cōplemētū p̄fectū venire tñ b̄et facere
intra semetip̄m. Sed querit an hō p̄ ap-
positiōē eoz quibz caret. vel deponitiōē eoz
que h̄z plus sue p̄fectiōi appinquet. Dico qđ
plus p̄ deponitiōē eoz q̄ in se est ⁊ in se tenet
Nā hō in mō būano nimis est dissimilis deo
et d̄s se nō dat nisi suo suo fili. ideo būana de-
ponere videt̄ necessariū fore. Exemplo autē
patet. qđ plus valet depositio. Vbi enim albe-
do esset quatuor gradū. q̄ p̄mixta foret tri-
bus gradibz nigredinis. talis inq̄ albedo nū-
q̄ p̄ appositionē gradū albedis acquireret
sumū gradū tāp̄fecte. sic hī demerent gradus
nigredis. etiā si nihil apponeret. Sic in p̄po-
sitiō. hō cū qui mūdus est pur⁹ esse deberet. p̄
mixtus est gradibz fominis et vulnere p̄mo-
ptum. ⁊ est simplici puritati dissimilis. t̄o per
ablationē amplius p̄ficeret q̄ p̄ appositionē
eius p̄fectio cresceret. Sz hō debet fui-
re x̄po. ad hoc etiā nat̄ra dirigit. Nā cū d̄s sit
finitis oīm. et in quo omīa bona p̄nēnt ad il-
lum finē nūq̄ homo puenire. et in bono p̄ici-
pari ⁊ p̄solari. Ad quē tñ sine medio puenire
nō pōt. quēdā media p̄cunctat mīta et scire
cupit parā ⁊ sub mō rote de vno voluit in ali-
ud. Et qđ simul omēs vias scire et cūctari nō
pōt. qđ vñā habitū dimittit ⁊ inchoat aliam.

vñ ait thlūs in li. iij. tūcū. Socrate plato
nemq; vltimas terras illustrasse. seq̄ ad inqui-
rendā sapiētiā. ⁊ hoc vltz ad senectutem. Et
ideo b̄eto. in epla. xxiij. inquit. Socrates.
xcix. ānos in docendi scribēdiz dolore labo-
rem p̄pleuit. Sz nāq; labor quo q̄rit bonū
et finis qui d̄s est. finis est dei. qui homini
nat̄ralit̄ indit⁹ est. Sed dicis. habet vñ
hō plus a nat̄ra. qđ sit vñosius laborator q̄
alius. Dico sic. mēsurādo penes inclinationes
nō aut penes opationes. qđ si omēs boēs ex
nat̄ra sint pares. inclinationes aut plures. ad
ipsas vires habet vñ⁹ plus q̄ alius vt sub
venere ⁊ ioue nati plus ceteris sunt virtuosī.
Sed reuera virtutū opa ex boie nō sunt. sed
sunt dei dona. quā p̄p̄m q̄t aug. in fīnōne de
patientia. f. iij. q. querit Aug. de nō b̄ite ca-
ritatem ⁊ tñ patiētiā b̄item timore gebēne
de verberibz. vincul. fame et b̄mōi. an illa pa-
tiētiā sit dicēda donū dei. ⁊ dīc qđ sic. Dīstī-
guendo tñ d̄ donis filioz sup̄celestis b̄ietm
que libera est. ⁊ de donis vñis filiz p̄cubina
rū. q̄b̄ iudei ⁊ alij infideles p̄p̄ant. q̄b̄ etiam
mūera dei dant. Et allegat illud de ysac et
ym̄abel. et iace ancilla r̄c. Quo facto et ysac
in hereditate p̄stituit. etiā alij filij p̄cubinarū
eius mūera acceper. hec ille. Sz vñ b̄itus
Aug. p̄ta Julianū. qđ p̄nēntia et iusticia in
infidelibz sunt dei dona. Et ideo qđ superius
dictū est. ampl⁹ ad inclinatiōes q̄ ad opa est
restitūdū. tñ stricte loquēdo omīa opa vir-
tuosa nō sunt ex homie. sed dei dono. Quia
igit hō fidelis a nat̄ra dūcit in dei finem. cū
eius opa sint caritate formata ⁊ meritoria vñ
tū finis. ⁊ op̄mī boni diligēt⁹ fūire t̄z co-
operatē ḡta. cū infideles cognouerit tñ labo-
rasse in vñtibus sine merito vite etēne.
Sed dicis. cooperat̄ ne nat̄ra ip̄i ḡte. vt eo
facili⁹ opa ardua p̄ficiat. Dico qđ sic. qđ ad incli-
natiōes. ⁊ inclinatiōes faciūt facilitatē vel p̄m-
tudinē. Sz cōp̄m̄tudo ergo facit. qđ minus
de resistentia ad act⁹ bonos habet vñ⁹ hō ex
nat̄ra q̄ alij. ⁊ ampliori difficultate se vnus
vincit q̄ alij. q̄uis oīs hō se vincere valeat.
eo qđ tales inclinatiōes vel dispositiōes mīni-
me suos effectus neccessario modo inducāt.
Vñ narrat in collationibz p̄m̄m coll. xxiij.
melonis monachi. qđ Dyogenem qđam intra-
itus dīxit. Oculi corruptoris puerorum in
quē cū discipuli intraret vellet. ait. Quiesce

o sodales sū et ceteri. sed contineo me. q. d. sum
pnus et inclatus ad talia. sed me cobiteo.
q. p. p. et zepherin? versus est. q. et p. b. l. o. n. o.
mia focraus vicia mīta sibi inesse iudicabat.
focraus do rīdens dixit illa signa vera esse.
sed cōne a se detecta fore. Ideo inq̄t tull? li.
iij. cūsculanarū q̄stionū. Quidā iquit a nam
ra dicunt iracūdi vīnuīdi a mala valitudine
cū sanabile tñ est illud s. q. malū. Sed orīe
dubitū ex dictis. an plus mereat in bonis acti
bus se vinēces. et cū difficultate et reuissu ope
rans. vī cū facilitate ipos pficiens. Fīdet.
q. difficultas puenies ex putate amoris. me
ritum nō auget. sed diminuit. s. q. difficultas
ex magnitudine opis puenies meriti auget
vbi autem cetera omnia in duobus paria sunt
deemptis inclatōib. estimo illū plus mereri.
qui plus vicit. et ad oppositū āplius inclatus
existit. Tercio daret hō subsistere in bono. et
p̄stiter deo adherere hoc enā natura docet. Na
turale nāq. est. q. supiora ab inferiorib. nō mo
ueant sed vicerent. et q. hō naturalis est sup
cūcta creata. iō ipm mouere nō debet. Ex qua
radice enā pbi aliterbat in sapientē trīsticiā ca
dere nō posse. Talis inquit seneca est sapiēti
amnis qualis ē mīdus supra lunā illic nāq.
semp serēni est. Quapropt li. iij. de ira in
quit seneca motiēs ad patientiā et in mentis
equalitatē. vās exēplū de dyogene. inq̄t. P̄n
q̄ p̄mīeliā tibi fecit aliq. maiorē q̄ dyoge
ni p̄bo stoyco. cui deus dīcēti adolēcēti p̄
teritū? ispuisset tūcille lenit? sapiēter inq̄t. Nō
quidē irascor. sed dubito an irasci oporteat.
hec ille. Vira h? fuit patiētia. inq̄t. Seneca
de focrate. Socrate a colapho percussū. nihil
vixisse. q̄ molestū esse q. nesciret boies qñ cū
galea p̄dire deberet. Vultū ergo dñabanē
passionib. Sic enā pfectus hō q. mente deo
adhesit. ita sumit pmanere debet. q. nec aduer
sā nec p̄p̄a. neq. mors neq. vita possit eum a
dilectiōe et fūitio dei amouere. Cū ille diuī
nissim? ap̄ls Ro. viij. dixit. Cert? sum em
q. neq. mors neq. vita. neq. angeli. neq. p̄ci
patus. neq. vīntel. neq. in s̄tātia. neq. futūra
neq. forinido. neq. alimido. neq. pfundūz.
neq. creatura alia poterit nos separare a caritate
dei q. est in xpo ihu nō nō. Hic pfect? erat
amator et futor p̄stans. q. a nullo poterat pmo
ueri. nec passionib. interiorib. nec exteriori
bus a deuotiōe et caritate. Qd tñ hodie qui

buldā fictis deuotiōis lōge est. Queritur
ergo per que signa possit perfectus cognosci.
Dico q. exceptis alijs potest specialit cognos
ci p̄ tria. P̄mū q. omnes suos actus faciat
ex fundo mūdo. s. q. humilitate pfundissima.
nec de se aliquid presumat. vel de suis actib.
cōplaceat. sed eos dignos vt terra eos absor
beat estimat. quapropt q̄tum ē ex ipso et suis
meritis. se ad pfundum inferni ponit. d. cum
bō Job. c. xviij. dicēte. In pfundissimūz in
fernū descendunt omnia mea. quicquid ergo ē
summe diuine gr̄e attribuit. Scdm q. omnia
que videt vel audit vel quecuq. que ei acci
dunt. in nobiliori accipit. semp melius cogi
tat. omnia q̄tum potest excusat. nec em mole
statur de aliquo. neq. dolet. nisi quātum de
p̄mi diuinūz honorē conspicit. Et hoc er
go q. omnia in nobiliori recipit. omnia ei ac
cidentia. sunt in dei directionem et vnionem
quedam incitamenta et inuamenta. Tercūz
talīs homo stat in pace vera et quiete. tam sui
q̄ aliorū omniū. patet Nam mortuus est suis
ip̄is et creaturarum omniū. quapropt sum
ma voluntas in eo operari potest sine remissi
one et resistētia. et illud est signum perfecti
ssimū quapropt inq̄t aug. Tu deus mī? euz
sis dominus. diu cogitaueram qualiter tibi
vīuerem et tibi fieres. ita et inueni q. nō est
alia ad hoc possibilis via. nisi vt omnib. mori
ar. et tu solus in me viuas. quicquid vt opere
ris. tacebo vt te loquēte in me audia. hec ille.

Secunda pars in qua

notatur p̄mendabilis xpi operatio et miseratō
et hoc in miraculorū operatiōe et curatione
infirmorum. ibi. Cum sol occidisset. i. post oc
casum solis. P̄stōtq. em boies ex relatīs au
dierunt de xpo. quō miraculose focū symo
nis curauerat. Omnes habēt focū symo
nis languoribus ducebant eos ad ibesum.
Et ibesū singulis manus imponēs quasi nul
lus morbum quantūcūq. sedum abhorre
ret. curabat omnes. Moraliter circa illam
partem instruihur. q. cognita dei pietate et
ga electos suos multiformiter offensa. sanan
do defendendo. eligendo. in nullo diffidere
debemus sed sperare de eius misericordia. si
defectus et languores nostros per deuotiōē
ad eum duxerimus ante mortem. licet simus
appinui mortis. quod notat p̄ccallūz solis

Alphabetum

XXII

vult nos misericorditer audire. ⁊ curare omnes
et nullū p̄re. dic amb. de pe. vi. i. ali. cū ibus
nō reuocat sua bñficiā. imo cum bō liberalitatē
amplificat. als causa mortis diceret ⁊ dānati
om̄s n̄te. Clā vt p̄t in canone. vi. lxxij. i. p̄t.
Ergo languēdo p̄bat infligere. qui cū hoc
possit nō exaudit. Circa q̄s dic Jo. an. q̄ me
dicus debet curare gratis infirmū paup̄em. h̄
si infirmus diues est. et nō vult dare aliquid
medico. tenet eū curare suis expensis. ⁊ si cō
ualuerit. repetat expensas. ⁊ enaz si moriatur
eger p̄t adhuc obijci q̄ causa pietatis fecerit
nisi fuisset. p̄pinq̄ infirmi. si aut. p̄bibeat sibi
dari medicinā. p̄t medic⁹ inuiri euz curare.
et postea sibi competit actio. Sic ad. p̄positū
Deus q̄ est medicus aīarū. qui p̄t ⁊ scit nos
curare languoribz n̄is temporalibz ⁊ sp̄ialibz
est et causa mortis ⁊ dānationis. si nō curaret
quia noscitur esse paupes et infirmos. nec
posse sibi recōpensare. Quare ps. dixit. Mi
serere mei dñe. qm̄ infirmus suz ⁊c. igit ipse
et sua pietate succurrit n̄is miseris. ⁊ languo
ribz ⁊ nouis morbis. noua remedia adhibet.
Iuxta illō q̄s dñs. q̄ de ventre inspiciedo. l. i.
in p̄t. nouis rebo nouū remediū est adhiben
di. ⁊ sic n̄e ignorantie subuenit p̄ suā sapiētiā
infirmitatē p̄ potentia. malicie p̄ demētiā vt cō
traria p̄tatis curet. Deemus igit instat
morboſi sibi oñstendere p̄ p̄ta b̄te.
Figuram monstruosam ⁊ morboſam.
Dare vocem lugubrem ⁊ lacrimosam.
Gestem debilem ⁊ dolorosam.
Dec. n. tria s̄m p̄m. ij. rebo. mouēt ad cō
p̄nēdiū. Itā primo p̄t or debet se oñdere ba
bere figurā monstruosam et morboſaz. Glide
mus em̄ q̄ paupes volētes medicare. si que
habēt membra monstruosa seu morboſa oñstē
dunt medicis siue his a q̄b spant se iuuari. ⁊
vt hoc meli⁹ fiat atte vel cautela q̄nc̄ d̄fect⁹
effigurāt quos nō h̄t. Sic sp̄ialit̄ loquēdo
p̄t or quilibz in figura est monstruosus. Itā
aliqui animā suā factā ad dei imaginē p̄ volūz
et fraudulentiā t̄asmutant in vulpē. aliqui p̄
rapacitatē mutant in leones. aliq̄ in porcos
p̄ luxuriā. aliq̄ in volucres p̄ instabilitatē. ali
qui in serpētes p̄ adulatōes et detractōes. ⁊
sic de alijs. put docet bobē? l. iij. d̄ p̄o. p̄la.
ij. vbi dic. Euenit vt transformati vicijs vi
deas boz estimare nō posse. ⁊ de hoc multis
exemplis positis dic. vt q̄ p̄bitate defecta bō

esse desierit. cū in diuinā p̄ditōez t̄asire si p̄
sit. ⁊c. ⁊c. in belnā. beclle. Et de talibz sc̄bi
tur ro. i. Mutauerūt gl̄iaz in cōmutabilē dei in
filitudinē corū p̄p̄abil̄ boz. ⁊ volucit ⁊ q̄ d̄y
p̄edā. Istos em̄ monstruosos p̄t oēs stati d̄y
abolus occideret nisi obfaret diuina clemen
tia ⁊ misericōdia t̄en. iij. Misericordie dñi m̄te
q̄ nō sum⁹? p̄sump̄. q̄ nō defecerūt miserati
ones eius. Idcirco monstruositatē p̄t or de
ponam⁹ p̄ p̄tationē. ⁊ oñdamus deo p̄ cōfēs
sionē. ⁊ statz p̄ factū misericordie suelāni eri
mus alias non p̄uer. xxiij. Qui abscondit
sc̄clera sua nō diriget. q̄at cōfēs⁹ fuerit et reli
querit ea misericordiā p̄sequit. Secōdo pec
cator morboſus. debet ad teuz medicū clama
re et exprimere vocē lugubrem sicut videm⁹
m̄dicantes paupes ad alios homines clama
re pro subsidio. sic etiā fecerūt leprosi. de qui
bus dicitur lu. xxiij. q̄ eleuauerunt voces di.
Ibi p̄ceptor miserece nostri. Sp̄ialiter lo
quendo quilibz peccator est valde pauper et
impotens. quia est p̄tinatus ip̄i deo qui ē om
ne bonū om̄is fortitudo n̄ra. Im̄ q̄ etiam p̄a
dixit ad dñm. Tu es fortitudo mea et refug
ium meū. Ideo ad teū debemus clamare. ⁊
de sua potentia velit subuenire n̄e infirmitatē
et impotentiā curare. Et ip̄e statim vt pius me
dicus manu t̄agit peccatorē et immittit grām
p̄fortantem. et p̄fortat cor ad resistendū om̄i
bus malis. Quare dic̄ ap̄lus heb. p̄primū
est grātia stabilire cor quia sicut dipeus ⁊ ba
sta defendūt et p̄fortant militem p̄tra tela bo
stis. sic grātia dei p̄tra tela hostis inquit.
Sed queritur. vtrū homo itā mortali peccato
possit vincere incursionē hostis sua potentia
sine auxilio grātie. Dico q̄ aliud est vincere.
et aliud resistere. Vincit qui per triumphum
superior efficitur hosti. hoc nemo p̄t sine gra
tia gratum faciente. sine qua etiam nemo p̄t
a seruitute peccati liberari. p̄sistit aut̄ qui sug
gestionē hostis non p̄sentit. hoc potest homo
sine illa grātia grati faciente p̄ p̄p̄iam liberta
teretur tota potestate sua insurgere contra ho
minem. immo etiam nec deus secundum ali
quos cogere potest libertatem hominis ma
nente homine. sicut etiam impossibile est ho
minem esse ⁊ non esse animal. Sed queritur
an per potentiam libertatis sue possit operari
et meritorie sine grā auxiliāte. Ad b̄ r̄ndendū

I

O

fuerūt aliq̃ hereses. Cūa iouiniani. alia mani
cbrī. scia pelagij. Iouiniani? ex eo. q̃ intellectū
alis natura p se inclinā ad bonū ⁊ honestum
dixit boīem de necessitate opari bonū. Et
nickens dō ex eo q̃ intellectualis natura mo
uet. fm sensū ad appetēdū delectabile. dixit
boninē de necessitate facere malū. h̃ quia isti
voluerūt ab bonie li. arbi. tollere. Delagius
volens hūc saluare. nimis amplauit ipm di.
q̃ libez ar. p se pōt in quodlibz opus merito
rium. ppter magnaz suā efficaciam. sed qd ex
cedit facultatē nature in illud li. ar. nō pōt nī
si p gta. sed q̃ ille opinioēs sunt herence. iō
fides catholica tenet viā mediam sc̃ q̃ li. ar.
possit cadere et peccare p se. Surgere autē a
peccato p se nō pōt. nec meritorie sine gta ope
rari. Ideo dīc aug. de natura ⁊ gta. Sine gta
nec infantes nec etate grādes. nec impij ⁊ pec
catores salui fieri pnt. Tercio pctor mor
bosus. volens a deo curari. debet induere ves
tem debile. Multū em̃ mouet ad miserādūz
habitus vilis ⁊ debilis. dū a paupere depōra
tur. Sic spūaliter loquendo vestis anime est
corpus vile nīm ⁊ deforme fm quod beatus
Job attestat. d. Pelle et carne vestisti me.
Hec vestis in p̃sideratōe nra debet vilis ⁊ cor
ruptibilis deferri nec aliq̃ dignitatē ⁊ dōitatē
estimari. Sicut fecit rex nimie de quo habe
tur Jone. iij. q̃ surrexit de solio suo ad p̃dica
tione iōne. ⁊ abiecit vestimentū suū. ⁊ induit
est sacco. et sedit in cinere ⁊ cilicio clamās ad
deū et miserus est ei. ne faceret malum quod
promiserat. Sic non debet esse dignitas nec
potestas hominis tam magna. que ipm extol
lat in fallacem estimationem sup̃suis. sed sur
geat debet si quam talem habet ⁊ eam abijce
re. et sedere in cinere et cilicio per continuam
memoriam. et cogitare vilitatem. ppriam. q̃
debilissimus et vilissimus ē in egressu. in pro
gressu. et in ingressu. Ingressus em̃ lamenta
bilis. progressus miserabilis. ⁊ egressus trista
bilis. Unde adrianus imperator quōdam in
terrogauit quēdā p̃bm. quid esset homo. Et
ipse p tabulā scriptā mīdit. eo q̃ non loqueret
p̃bm modū. Homo em̃ ē mācipiū mortis.
hospes loci. viator trāsiens. Est em̃ mācipiū
mortis q̃ mortē nemo euadere p̃t. Om̃s em̃
dies rapit ⁊ labores. ⁊ in fine fm q̃ dō metu
it. soluit. Est hospes loci. q̃ cito obliuioni tra
dit. h̃ cū gaudio suscipiā. et de hospicio in fi

ne exiens. nīl de rebus hospiciū secū porat.
Quis in introitu sibi multa fuerūt. pmissa.
Propter qd quidā metricus ad ppositū sic
inqt. d. Dic bō quid p̃eres. qui mūdō totū
inheres. Quaz parūū viles lignetiūz cubile.
Itē est viator trāsies. quia bō sic ad mortē
pp̃rat. ⁊ p̃tinue ad ipm mouet. ac si maxio
impem vrgeret. nati em̃ p̃tinue desinūt esse
et ad nō esse tendūt. et p̃sequens potius a
nō esse q̃ ab esse renominari debet. cū fm
p̃bm. v. pbicoz motus dōem ⁊ nomē forat
termino ad quē lequit igit vilitas b̃uana q̃ n̄
digne noiet ēē. Sap. ij. Ex nibilo nati sum⁹
et post hoc erimus tanq̃ nō fuerim⁹. qm̃ sum⁹
et status est in natio n̄is. Et tō ibidē assigna
tur. v. c. vbi sapiens ad ppositum tales addit
et similitudines. q̃ sic vmbra transiit tāq̃ n̄is
p̃currens. ⁊ tāq̃ nauis que aquā transit cū p̃
terierit nō inuenit vestigiū neq̃ semita. sūt et
avis que trāsulat in aere et sagitta emissa in
locū destinātū. nullū argumētū itineris relin
quit post se. et quibz sapiēs pcludit suam intē
tione et ppositum. d. Sic et nos nati p̃tinuo
desinūt esse. et v̄tutis quidē nullū signū va
lemus ostendere. Et quibz patet. q̃ p̃ nūbilo
sum⁹ reputatū. etiā si aliquid sum⁹. q̃ p̃ mo
dicum est. ⁊ qd modicū est p̃ nūbilo reputat
extra de symo. c. Et si quēstiones. ⁊ in. vi. de re
scriptis. c. statum imo aresto. ij. pbicoz. loz
quēs ad ppositū dīc q̃ intellexit nē recipit illd
qd parūz distat. ac si nīl distaret. ergo p̃clu
do de primo ad vlt. q̃ cū parum. et quasi nī
bil sum⁹. q̃ etiam p̃ nūbilo sum⁹ reputandū.
hoc considera ⁊ clama ad medicum salutis. ⁊
miseretur tui ⁊c.

Tercia pars in qua no

taf̃ detestatio mūdi ⁊c. Pro quōdā q̃ p̃
curationē infirmoz. xps vt vitam mūdā et
applausūz boīm mundanorū fugeret ⁊ etiā vi
tare fore ostenderet. egressus de illa ciuitate
in q̃ illa miracula fecit. sc̃ capbarnā. iuit in
locū desertū. Notariū notandū q̃ capbarna
um dicit̃ ager pinguedis siue p̃solatōis. ⁊ te
signat mūdū qui pinguis est om̃i iniquitate. et
p̃solatūz p̃ctor carnaliū. quē d̃serere oportz
quēlibz volētē saluari saltē p̃cipiēns iūta
as. ⁊ imitari xps ad d̃stn. i. sc̃ az ⁊ iusta vitā ⁊
asperā fidelīū opatōz. Itā h̄c b̄m⁹ insit.
de rez diuificō. a deo semētialit̃ q̃ si duo vici

ni contiguas habeant terras siue pomeria. et
pna arborē ppe p finiu posita. arbor eius est in
cui? fundo radicē egerit. Sic em ibide qd
tū nō pmitit. vt alteri. vt alteri esse intelligatur
q̄ cui? in fundū radicē egisset. Et si arbor q̄ ē
in oīm meo alteri? terrā egerit vel presserit ei
us arbor est. ⁊ nō mea. si aut ptem meeterre ⁊
ptem alteri? egerit. cōis est. Sic de? ⁊ dyabo
lus duas terras siue habitatiōes cōiguas ha
bēt. de? locū iustoz fidelū. ⁊ pgregatiōes reli
giōsoz. dyabol? locū infidelū pctoz ⁊ pgre
gatiōem maloz. Illic arbor media est hō indif
ferēs p libez arbitriū ad bonū siue malū statū
iustoz siue maloz. in cui? nūc statū radicē cor
dis ponit vniūdo finē ei? cui? iudicat esse. siue
dei siue dyaboli. necura qd trūcus in vno et
cor in alio locet. qd fm biero. vt allegat vi.
rl. Nō est facile. Nō scōp filij sunt. qui tenēt
loca scōp. h̄ qd exerceat opa cor. Et grego.
ibide nō loca vel ordies creatori nō nos. pri
mos faciūt. sed nos aut merita bona ei ingūt
aut mala disūgunt aut sepant. Qui ergo
voluerit separi a dyabolo. et iungi xpo locū
nō estimet materialem. sed spūale ⁊ cordialit
sepet se a mundanis malis. et adhereat xpo
p iancitātē ⁊ iusticiā. ⁊ vt mercedē accipiat.

Deccans peniteat.

Penitens proficiat.

Proficiens compleat.

Dico aut pzo qd peccator dz adherere xpo p
penitentiā. Desertū em statū penitentie desi
gnat. qd imitando xpm relicis mundanis et
pctis ingredi debem? vocante xpo p aplm.
Ep̄b. v. Imitatores mei estote sicut filij ka
tefissimi. h̄ deu hodie bāc patemā imitationem
seu vocatōez pauci aduerunt. durātes in pec
catū qd tū quondie expectāt patient. vt puer
tant. vñ augu. de vocat. xpi. Si de? patient
nō esset illi vudu totū mundū ambulasset. Sz
qd certe sibi ppiū est miseri ⁊ pccare. iō semp
reuocat errātes ad pnam. ⁊ hoc quidē ipos
aliniendo p beneficiōz collatōem. quēadmo
dū pater filio offert pomū vel nucas. vt ipm
ad se reuocet. ⁊ pastor ouī tamū vitidē oñdit
Sic de? fidelibz temporalia bona tribuit ⁊ p
mittit. vt sequant. ⁊ fideliter seruiāt illi. Iux
ta illud qd scribit math. xxv. Locauit suos
fios ⁊ tradidit illis bona sua. bona sua inq̄t. s.
bona a te bona forme et bona gte. tūc em oia
tradidit bōi ad futendū. p̄t bis q̄i amicul

inues imitari deū. p̄pterea vt hō nō abuteme
ris. ois creatura loquit sibi tribz vocibz. s. ac
cipe. redde. fuge. accipe bñficiū gratanē fide
debiūm fuge supplicium. Prima vox dicit
celū. ministro nbi lūmē in die vt vigile tene
bras in nocte vt paules. Sol dīc ego ad vñ
litate tuā facio eiatē ⁊ byemē et autumnū ⁊
matū. Et aer vitalez nbi p̄beo statū et omie ge
nus auiū ad tuū obsequiū. Terra dīc ego te
porto et te nutrio. pane te p̄orto. vino te len
fico. fructū p̄fero. et mēsam tuā diuētis aia
libo repleo. illa oia accipe a nobis. Secda cre
atura altera vox admonet. d. Redde de bñfi
p omibz istis ⁊ seruas deo benefactor. ⁊ imi
teris em q̄ te tm adamauit vt nos. p̄pter te fa
ceret. oia em subiecit sub pedibz tuis ⁊ g red
de debitiū vt deū diligas et imiteris. Tercia
vox dīc. Fuge mundū. fuge pctm. fuge suppli
ciū eternū. qd si nō feceris. dīc ignis a me cō
burez. aqua a me submerget. terra a me cō
sorberis. infernus a me dglutietis. Secdo pe
nitēs dz adherere xpo. et p̄ficere in pnia. vñ
exo. v. Deus h̄beoz vocauit nos. vt eam?
viā trīū diez. i solitudie. ⁊ sacrificium dīo
deo nō dōi quā h̄beoz vocauit nos ad imi
tatiōem filij sui. s. vt eamus ⁊ nō stemus aut
retrocedamus. qd ezech. iij. d̄ bñdī fabitur.
Si puerus fuerit iustus a iusticia sua ⁊ fece
rit iniquitatē in pctis suis moriet. Eamus igit
tur viā trīū diez. s. p viā p̄ticiōis. cōfessiōis.
et satisfactiōis. Sed quo ibimus i solitudinē
certe stricte penitentie q̄ xps nos p̄cessit. iob.
baptista sanctificatus in vfo. ⁊ q̄plures ali
hos aut pauci imitant. pauciores mō ibabi
tāt. Et tō est. qd hoc solitudo penitentie vfo? al
pea in sup̄ficie. licet p̄tineat ab intra suauita
tē victōis diuine. quēadmodum testa nucis
ab extra dura est ⁊ aspa. nucleū tū p̄tinet ab
intra magne dulcedinis. ⁊ bec est viā p solitu
dinē q̄ dūcit ad vitā ⁊ ad terrā p̄missionis.

Tercio p̄tens dz xpm imitari in desertū
id est vitā sanctam. vt p̄ficiendo sp in bonis.
oēs spūales hostes vincat. Qd facit tū pas
siones et motus carnis insulantes reprimat
et succumbat. quod fit tripliciter. Primo pre
ueniendo. secundo resistendo. tercio fugien
do. Nam isti milites. qui aggressum hostium
non expectant. sed preueniunt eum dicuntur
strenui et timentur. sicut pater in iuda mach
abeo et fratribz eius. i. machabeoz. vij.

38

Ista pſicientes ⁊ viri pfecti. qui nō inſultum paſſionū expectāt. ſed añq̃ inſurgāt eas pue/ mēdo tomāt in corp̃is caſtigatōe. ⁊ vires bu/ miliāt inſm̃ q̃ nullo mō ſp̃i reſiſtūt. dicunt/ bezoyci ex monſto ſuis. et quaſi filij dei q̃s dy/ aboli p̃melleūt clamantes p̃tra quēlibz talez/ viciſſi añ tps p̃dere nos mar. i. Iſtos enā de/ mones formidāt temptare. q̃z fm̃ añq̃z doc/ toz ſniam demon vici? ab aliq̃ nūq̃ audet ip/ ſum ſup eodē genere ctimis temptare. Sed/ multa ſunt nota in pfecti. licet nō ſint in re. qui/ nō pueniūt inſul? paſſionū tomādo carnem/ imo pcuriūt mor? paſſiones et appetitus car/ nes incitando. ſicut qui bibunt vt habeāt ap/ petiū comedendi vel econtra. vt q̃z nō ſolati/ oſi et ſenectute. cōmiſſiones ſe ſolatijs iuu/ nū. pcurāt ſibi vanos affect? p viſum. auditū/ et ſic de alijs. Iſti ſunt pſcienti. quia querunt/ occaſiones peccandi. et idēo ſumme volunta/ tie peccant. Scđo pſcienti debz reſiſtere paſ/ ſionibus. quaſi boſtibz ſuis. ſic dicit. exo. xxxij. de Joſue ⁊ filijs ſuis. q̃ reſiſtūt amalech/ aſcendenū cōtra ipm̃. Iſto mō hoies tempta/ ti reſiſtunt temptatōibus paſſionū. ⁊ eas vin/ cunt. q̃z quāto forz? reſiſtūt tanto min? inſe/ ſtant. Iſaco. in cap. iij. c. Reſiſtite dyabolo ⁊/ fugiet a vobis. Taliter nō reſiſtūt bi paſſioni/ bus. q̃ ſtatim ſurgente aliqua modica paſſio/ ne moze bzutali comitant? ſe quunt. nullam/ facientes reſiſtentiā. nec aliquid ſubtrahēdo. Sic eua que pfeſtim p̃me pſiaſioni pſenſit. vt d̃r ibi gen. iij. ſic pfecti ſiue pſcienti face/ re non debent. ſed ſurgente paſſione cito mo/ ti eius extingui debent. Eccl. iij. Infirmi/ tas in ſua origine facilis p̃ſcinditur. ſic et/ motus paſſionum. Cū biero. ad Cuſtocbiū/ Ille inquit laudat. ille p̃dicatur beatus q̃ ſta/ tim vt cepit cogitare. alidit cogitat? ad petā

B

Tercio debet quis fugere tēptationes paſ/ ſionū. Qñ em̃ quis videt q̃ nō iufficit ad re/ ſiſtendū. ſi ſaluare vult vitā debet fugere. Itā/ fm̃ leges q̃nq̃z licet de bello fugere qñ. ſ. quis/ dñm ſuū defendere nō pōt. vel qñ reſiſtere nō/ pōt aduerſarijs. alias ſi quis fugeret. fm̃ cañ. infamis eſſet. vi. q. i. infames. ⁊ fm̃ leges eēt/ reus leſe maiſtatis et capite puniretur. ſi. de/ re milita. l. om̃e. §. qui in acie. Sic enā fugie/ bat dauid ſaul. nō valens ei reſiſtere. i. regū. xxiij. Sic ſp̃ialiter qui ſentūt ſe ita infirmos/ q̃ nō poſſunt inimicis in tēptationibz reſiſte/

re. debent ipſtimitates temptationū. ſic p̃icu/ la moris fugere. et ſe a mūdi vanitatibz que/ ſe impetūt ſequeſtrare. et in deſerto cum xp̃o/ morari. Sicut dauid qui dicit. Ecce elonga/ ui fugiēs. ⁊ manſi in ſolitudine. ps. liij. Cū/ perus in cañ. ſua. c. i. Fugientes inquit eius/ q̃ in mūdo ſunt cōcupiſcentie corruptionem/ Sed queris quis eſt magis malus ceteris pi/ bus. aut ille qui peccat et inclinātōe habitus/ aut q̃ et incitantōe paſſiōis. dico ille q̃ peccat/ et inclinātōe habi? q̃z aggrauatio mali habi/ t? ē volūtaria. ⁊ incitantō paſſionū ē a naſa ⁊ ē/

Feria ſexta poſt oculi.

Enit ieſus in ci

uitatez ſamarie q̃ d̃r ſichar. Jo.

iij. Principes alicuius terre

iturus ad bellū contra aduerſarij ſolet ſe ar/ mis ſuis militatibus monſtrare. ⁊ ſuos vaſal/ los vocare. vt habetur de feudis. quibus mo/ dis feudū amittit. in principio tenent ſub pe/ na amiſſionis feudi cū dñs bellū ingredi. et/ cum dñs p̃liare. vii dicit ibidē. Si dñs p̃liū/ cāpeſtre habuerit ⁊ vaſall? cū morantē in ipſo/ dimiſerit nō mortuū. non ad mortem vulne/ ranū feudiū amittit debz. Sup quo q̃rit glo. Iſtūqd̃ doc̃ intelligendū ſiue iuſte ſiue iniuſte/ dñs p̃liat. Et videtur q̃ ſi iniuſte p̃liat. nō/ amittit vaſallus feudū. ſi dimiſerit dñm vel/ nō p̃liandū venit. ſi aut̃ ignorat an iuſta vel in/ iuſta ſit cauſa. tenet obedire dñs ſuo. Ad pro/ poſitū. principes regū terre. et dñs vniuerſi/ orbis cui? nos vaſalli ſumus xp̃s volens pre/ liare contra aduerſariū humani generis ⁊ bo/ minem a captiuitate liberare. armis militari/ bus ſe muinuit quibus cum vincere voluit. Primo in capite p̃ſine coronā. p̃ galea. cor/ pus vulneratū totaliter. p̃ lorica. p̃ gladio et/ oratōis linguā. p̃ clipeo in cūctis milenijs pa/ tientia. p̃ cultis aureis clauos amaros. p̃ eq̃/ voluit cruci affigi. ⁊ ſic morte ſua victo dyabolo pfecte. p nobis ſanſcit et a captiuitate/ liberauit. Qñde em̃ habetur de ſum. tri. et ſi. ca. ſideli. li. vi. in glo. q̃ congruū fuit q̃ nōc̃a/ defect? ſumeret ppter nram ſanſſificatiōē quā/ pro nobis ſanſſificanda aſſumpſerat. vt. p no/ bis perfecte ſanſſiceret. Et ſecundū grego. in p̃ſatione miſſe. vt ſcilicet dyabolus. qui/ in ligno vincebat p̃imum boiem in padilo i/ ligno. ſq̃ crucis vincere? per xp̃m dñm nrm

Monstrat ergo xpc se quotidie armis suis militatibz. et vocat vasallos ad pbandū ptra ad uersatū p viuentes. vñ extensus in cruce oñi vñ. nos insup instruit. quibz vñtū pliare debem? cū eo. sustineam? igit pauca aduersa patient. ppter etiā. q̄ venit in mūdū multa pati ppter nos. qd̄ oñdūt vba thema. q̄ dicitur Glet̄ rē. Sichar em̄ vñ ciliū. et designat amarim vñe passiōis xpi. quā in mūdū illo passus est

Quercit̄ an xps. ppter bois liberatōem debu erit suscipe et penalitatem et corporis fatigatōez Et vñd̄ q̄ nō. qz vbi nō est culpa. ibi nō dēt esse pena. sed bñmō defectus sunt in pena pcc̄i et xpc nō habuit pcc̄i. nec p sequis obuit habere penā Pñdit doctor deuor? Bonauē. in iij. sup mgen̄ vi. rē. Qd̄ absqz dubio congnū fuit xpm assumere naturā būanam. cum defectibz et passiōibz. ppter tria. scz ppter pcc̄i nōstre salutis. exemplum viuentis. et fulci mentum nōstre fragilitatis. De primo qz. p posuerat nos rediere. nō corruptibilibz auro vel argento. sz p cūlo sanguine suo. et aīam suā ponere. p aiabz nostris. Ad hoc aut̄ nō fuisset ydōmens. nisi namram pietatem et passibiliem assumpsisset. et ppter ea defectus nostros voluit in se habere. Cū dicit Jo. an. in glo. sup verbo. corpus passibile. d̄ sum. tri. a. fi. ca. li. vi. frig. calorē. famē. sitim. et alias penalit̄ rates pati poterat. sic corpus eius passibile fuit. Secundo. ppter exemplū viuentis. f. bñ militat̄ et patientie et pietatis. quibz median tibus puenit ad celum et in quibz xps voluit imitari fm̄ illud math. xi. Discite a me qz mitis sum et hūilis corde. Tercio ppter fulcimē tū nre fragilitatis. ob quas namra rationalis babet in se difficultatē ad credendū vera. irascibilis ad sperandū ardua. et concupiscibilis ad amandū recta. Et ideo xpus voluit nō tantum nobis similari in natura. sz etiā in defectibus et penalitatibz. vt manifestando in se veritatē būane nature. pberet fulcimentū nature rationali ad credendū. ostendēdo nihilomin? imensitatem sue misericordiē p susceptōez nre miserie. Et etiā irascibilis pberet fulcimentū ad spandū. ostendēdo magnitudinē sue beniuolentie. et etiā p concupiscibilis pberet incitamentū ad se amandū. Et ideo hīc incōgruū videat̄ bñmō defectus in xpo p se considerati. si tñ ad finē referant̄ magna resp̄i condecencia pgruitatis. Ad argu. igitur dico. qz duplex ē

pena scz necessitate inflicta. et pena voluntarie assumpta. Prima non est sine culpa. Secunda vero potest esse in eo in quo nulla pcc̄essit culpa. et talis erat in xpo rē. Sed quare xpus mortem crucis elegit. et non aliā. Iesus vt bñ in de. de sum. tri. a. fi. ca. fi. vi. in glo. Jo. an. ppter quatuor Primo vt in illa pendens in aere se inter deum et bñm mediatorē oñderet. vñ. i. tbi. ij. vñ? em̄ deus vnus et mediator dei et bñm. hō xps ibs. q̄ dedit redēptōez sementipm. p omibz. Secdo vt vñma q̄ obueniat p lignū primis parentibz vñtū p lignū crucis restauraret. Tercio vt diaboli q̄ p lignum vincebat p lignum suparet. Et tēc duo Grego. exprimit in pñatione de sancta cruce Qui salutē humani generis rē. Quarto vt euident̄ ostēderet p quibz restaurādis paciebatur. f. p sup̄is angeloz ruitis replendis et p inimicis reconciliandis. Primū designat p brachiū sup̄. scdm p inferius. tertiū p tēp̄ tū. quartū p sinistru. Quātū nūc ad literā et doctrinalē pñuatiōem euangelij. bñ pcc̄o rē oñdebat virtuosā exercitaciō. hodie xpo an necnē qdā fructuosā iformatō et fuit tres ptes In prima ostendit̄ gratiosa occupatiō in xpi fatigatiōe. In principio. In secunda virtuosā in formatiō in mulieris collatione. ibi. Venit mulier. In tertia fructuosā determinatiō in veritatis ostensione. ibi. Ego sum rē.

Quantū ad primum

est sciendū qz xps ppter inuidiā phariseoz recessit de iudea in galileā. et habuit transire p regionē samaritanor. Et dicit samaria a quadam ciuitate olim ibi destructa que etiā vocabatur samaria et hoc dicit littera. Venit iesus scz eundo de iudea in galileā in ciuitatē samariē dicta sichar sita iuxta p̄diiū qd̄ dedit iacob patriarcha filio suo ioseph post mortem vt habet. gen. xlvij. Ibi erat etiā fons iacob id est puteus quem iacob ibi foderat. qñ ibi habitauit p se et suis pcoribus ad adacquandū. Et iesus et tñere fatigatus ibi sedebat hora quasi. vi. scz circa meridiem. Horas poterat per iacob p̄coribus p̄diti deus pater qui ex imensa caritate salutem et redemptionem humani generis sitiens. in sexta hora. id est sexto millenario annorum mittens filium vñm genitum in hunc mundum. in quo fatigatus

multis laboribus tandem ministerio indecoris dei
pater fodit i eo latere tertio fonte aque viue
scz sanguis a que. Qui oēs xpifideles bibun/
tes refocillati ⁊ reconciliati sunt. vii. extra de
cele. mis. in quadā fine. In aqua et sanguie
dno maxime redemptō ⁊ regeneratōis elu/
cent ⁊ ex illis formāz ecclia sponsa xpi. Qui to
cū medici q sanguis dñi est in vena nō nutrit
refocidat ergo p venas in fontē. sicut autē fonte
locus ocaua in coepe vbi actōes calorāz naturā/
lis sanguis decoquitur. ⁊ tertia digestio cele
braz ⁊ os. materia ⁊ forma qd est ossis trāsmu/
tat i os. carnis in carnē. carnis in cutē ⁊ sic de
alijs. Sic misce fuit de sanguie xpi. put erat
in venis nobis nobis. pñat ad salutē qñ ex
calore nimie caritatis. ordinante pñe ⁊ accep/
tate filio. sanguis refudauit in fotes qñqz vul
nez. ibi incipit nobis ad salutē pdesse. Qui bo
fit. in summa de remissionibz. Quid inq̄ respec/
tu dei tot? mūdus sit nihil. ⁊ sanguis xpi pñio
sissima res. cū infus qñtas pñone confluent
estimatoz augere. ⁊ respectu filij dei nlla sit
estimatoz. sequit q mima gutta sanguis xpi
sufficit ad expiatōem oim pccōz ⁊ redempti
ōem oim. q fuerit vel esse possit ⁊ pñēno gut/
tā. h totū sanguinē fudit. p pccōzibz. ⁊ q apbe/
tauit ysa. xij. Baurēs aquas in gaudio de sō
tū saluatoris. Et notat dicit de fontibz. qz
nō solū de vulnere laterali. sed de multis to/
tū corpus abundat sanguis ad salutē nām
pfluunt. Figuraz etiā in fonte padisi. qui sūas
in medio p riuos suos totū padisum irrigat
et fructificat. Ipse em sanguis xpi. tres di/
gnissimos habet effectus. quia est
Criminum expurgatiuus.
Ligaminum dissolutiuus.
Solaminum restitutiuus.
Admo sanguis xpi in cruce. p nobis effusus ē
solus expianū oim criminū. ep. i. habem?
redemptōz p sanguine ei? Itā legim? q san/
guis aliquoz aliali habeat virtutē abfctiuā
⁊ mōficatiuā maculaz. sic bē in ppietatiuob/
rez de sanguine extracto de subala dextra
byridinis vel colūte. q abstergit maculas calū/
dus infillat? Sic sanguis xpi q fuit colūba
p simplicitate innocēte. ⁊ byrido. l. nunciūz
tpis gte p suū aduentū. q ad literā de subala
dextra. id est dextero latere ⁊ iudeis ei extrac/
tus si p feruentē deuotiōē. in oculū mētis vi/
xit infillat? et deuote mediat? qto feruor

caritatis est plurius nō maculas exterioris cor-
poris. s; interioris ipi? aīe sanat & purgat. ad
heb. iij. Omīa pone in sanguīe mūdāre. & si
nō sanguis effusioe nō fit remissio. Septi-
es igit fualuator noster sanguīe effudit vt lei-
pīe maculas criminaliū purgaret. 3do ptra
luxuriā in circūfusione a genitalib; sanguīe
effudit. vt pcupiscentiā ab omib; tolleret. in
qua in genitalib; maxime fit maculat. & de
babet luce. ij. 3do contra itam sanguīem
sc; sudorē sanguīe effudit in ofone in mon-
te oliueti. vt itam pīis tolleret. 7 maculā ira-
cūdie. qua fanguis noster infect? est mitiga-
ret. luc. xij. fact? est sudor eius. sic gutte san-
guinis decurrēt in terrā. Tercio contra pec-
catū gule. quo cato delicate nutritur. voluit
flagellari in corpore. vt lasciuīam bñae carnis
paret vt quo mat. xxvj. Quatto contra fua
perbiā q; maxime fit in capite. spinea corona
coronari vt supbiā bñāā destrueret. de q; bē
mat. xxvj. Quinto cōtra auariciā in mani-
bus pclauari extēris vt interiorē cordis auar-
iciā purgaret. Dicūt em mat. xxvj. Man-
eius fuerunt extēte & apte. Sexto ptra acci-
diā voluit pclauari pedib; vt nos opatiūos
faceret. Septio ptra inuidiā apuit lat? et
inde fanguis effudit. vt arēdentes eius cor-
diale dilectōem et nōspis amarem? et iustia
igit xpi dignissimis mēbris septē criminalium
pcc? os fordes in nobis mundaui. Epoca. i.
Lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo
Figura huius lotōis hēmus. I. cui. xij. rbi
dicit q; facerdos affpgebat eū qui mūdā dū
erat a lepra lepīes. cū sanguīe passeris occi-
dit eū aqua. Iste passer occisus est xps. Et
passer p; aliquas pccōtes ipius. Iñ passer
3lat vxoē suā. & p ea pugnat. abat pullos
suos et c; teredictos ab alijs et illaqueatos iux-
ta posse liberat. Sic pformiter fualuator nē
erue pugnavit pro spōsa sua ecclesia. et fan-
guīe largissime effudit. vt illaqueatos pro-
pccatis liberaret. Cebavit etiam pullos suos
christianis precioso corpore et sanguine.
Unde apostolus. Sanguis christi emunda-
uit conscientiam nostram ab operibus nostris
bebezcoium. s; Sanguis xpi non solum bñā
num genus a viciozū fecibus mundaui.
quinimo et sanctos patres qui in inferno erāt
captiui de captiuitatis vinculo liberavit. ps.
Edypsi me de lacu miserie & de luto fecisti

terdū h3 ratiōem oculatā q̄ non sp̄ apparet. nec manifestat oibz. 7 iō nō est iudicādū q̄ ex eo de nobis iniuriā faciat cū enī cām ignoramus sic forte est in pposito. Scdm tñ. b. aug. iij. de tri. puidenna diuina statuit. vt corpa inferiora quodā ordie regerentur a corpibz sup̄ioribz. et q̄ fm ordinē dei ordo mortis celi in fine mūdi q̄scet. 7 oia corpa nō infecta p̄c̄ is tūc erūt clara. 7 sū corpa diuina cū eis de lege cōi q̄s dico p̄ tāto. q̄ corpe xpi ex sp̄ali causa p̄us recepit hāc gl̄ificationē. et aliq̄ idē senit de beata virgine. Jobāne euāgelista. iij. mo. b. hieo. senit hoc idē de illis qui cū xpo surrexerūt ad resuscitandū xpi resurrectionē. q̄ nō fuisset pbata si iterato in puluerem fuisset redacti. Et hanc opinionem sanctus tho. etiā appbat in. iij. scripto. di. xliij. ar. iij. in folu. cuiusdē argu. Tercia p̄clusio responsalis ad quēstionē. p̄ xpi passionē. seu sanguinē sum? liberat a reatu peccatorū n̄oz. i. Job. i. Sanguis xpi emundabit nos ab oī p̄c̄o. Cōtranull? liberat a p̄c̄o. q̄s nō dū misit. ergo null? liberat a p̄c̄is virtute passionis xpi que nondū sūt q̄ mltā sunt post passionē xpi commissa. 7 quotidiē mltā committunt. Itē abfcs baptisma 7 n̄a penitētia nō absoluiuntur a peccatis. igit̄ r̄. Ad primū dico q̄ xps nos sua passione liberauit ap̄c̄ is talit̄ infirmis cām n̄e liberationis. ex qua possent omia peccata n̄a remitti. tam p̄sentia q̄ futura sicut si medicus faciat medicinā. ex qua sanari possēt oēs morbi p̄sentes etiā 7 futuri. Ad secundū dico. q̄ passio xpi est quedā causa vniuersalis remissionis oīm p̄c̄oz quantū est in se. sed vt in q̄ liber forniatū sū effectū. et deleat peccata propria cuiuslibet necessariū est q̄ singulis adhibeantur quedam medicīe 7 p̄secutiones. vt ē baptisimus penitētia et alia sacramenta. q̄ n̄a tūc solū habet ex passionē xpi r̄. Ad argu. in oppositum in principio quēstionis dico. q̄ licq̄ passio xpi sit corporalis foris tñ quandam sp̄iūalem virtutē ex diuinitate xpi vnita. 7 est instrumentū. secundū quā quidē virtutē passio xpi est causa remissionis peccatorū r̄.

Secunda pars in qua

notatur virtiosa informatio xpi. et hoc in conlatione mulieris r̄. Sedente enī iesu iuxta fontem de samaria regione de ciuitate sicchar mulier quedā venit de puteo baurice aquam

Et sequit̄ quōtū indens cū sis. In habim et quē iesus portauit cognouit eū esse iudeum q̄ fm iſico. de lura. sicut in ciuitatē. ita et in fimbrijs vestimenti. et angulis pallozū noscebantur iudei in quibz distinguebantur ab alijs hominibz. sicut etiam ecclesia ordinauit iudeos aliq̄s manifestū signū d̄ferre q̄s discerni possint a xpianis extra de iudeis. c. i. nōnullis. nō continē. i. nō sū vt nōne cibo et potu. Ratio hui? quare iudei nō comedēt nec biberūt cū samaritanis. q̄ inimici eoz fuerunt. ex eo q̄ samaritani terrā iudeoz occupauerunt. vt p̄g. iij. regū. Et potest etiā esse ratio. quare mō nō bibūt vinū cū xpianis

Sed querit an xpian? possit biberē eū iudeo. vel alteri infideli. Dico q̄ non. cuius ratio habetur. xxvij. q. i. c. nullus. et c. omnes. Quia cū apud nos cōibz cibis nō vtantur. s̄ discernat cibū. indignū 7 sacrilegū ē eoz cū bos v̄ potis a xpianis sumi. cū ea q̄ ab sp̄lo p̄mittente nos sumim? ab illis. iudicent̄ im̄ munda. ac si inferiores essent cūstiani q̄ iudei si nos que apponuntur ab illis vtamur. ipsi vero a nobis oblata contemnant. Et r̄do mai le faciūt bi xpiani p̄mittentes eos in p̄uinijs et societatis suis stare et ludere r̄. Idē hoc est clerici ammonit? nō desistens de bz d̄poni et laicus excoicari. r̄. supra. c. null? p̄probi let em̄ ibi ecclia. di. i. null? eoz qui in sacro sūt ordine. aut laic? azima eoz manducet. aut cū eis habitet. aut aliquem eoz in infirmitatibus suis vocet. aut medicinā ab eis p̄cipiat aut cum eis in balneo lauet. si n̄o quis q̄ hoc fecerit sit clericus et deponat. si laicus excoicetur. Moraliter in sc̄a parte incitatur ad sobrietatem. p̄ potū aut aque. quem xps p̄cepit a muliere est canenda ebrietas. que fm augu. est oīm vitiōz fomes et nutrit. Nam si cut inter alia bona nature fauorabile valde ē bonū libertas. q̄ vt habet. ff. de regu. iij. libertas inestimabilis res est et omnibz rebus fauorabilior. Ita vilis et turp? est seruitus. ad quam ebrietas nos trahit. habetur em̄. xxx. di. sexto die. Non esset hodie seruitus si ebrietas non fuisset. Unde legitur Gene. ix. c. q̄ noe primo plantauit vineam. quia ante diluuiū vinum non fuit. nec homines vinum bibebant. et erant fortes et potentes. et ḡligantes erant tunc super terram. Nec vxo bibens vinum ignorauit eius potentiam.

inebriatus dormiens laeuit in tabernaculo a posterioribus denudatus. quæ cū filij sunt ebrii videret denudati. censit ptem qd cū sibi denudati esset. ptem seculum eū damnauit.

In his namq; verbis tria incomoda notantur que solet ebrietas homini inferre. qz hominem vsu rationis priuat.

Diuitias et honores spoliatur.

Prolem mendicanti et seruienti damnatur. Prinaq; ei bō vsu rationis p ebrietatē r famā efficit. et insensatū sic bestia. qd designat per dormitōem noe. q em dormit iacet sic bestia si ne ratio. sic enā ebrius. vñ Jnno. de vilitate p ditiōis būane. Quid turp? ebrioso cui fetor in ore. tremor i corpe. promit fulta. pādīt oculta. cui mens alienatur. facies transformatur. Fingitur em imago ebriosi sic. q est imago puerilis. cornu habens in manu. et in capite coronā de vitro. puer in signū. q ebrietas facit boiem elingū. et insensatū more pueri. Cornu bz in manu. in signū q nullū secretūz relāt clāgendo et clamādūz reuelat. Coronaz bz vitrea. q se reputat gloriofū et facundū et literatū. vñ Dū bibo vinū lingua mea loquitur lanū. Tales bibuli et ebriofi. q frequent inebriant. sunt fm canones infames et inhabiles ad dignitates. vñ clerici bmo ebriofi si amoniti nō desistūt possunt officio r bnficio priuari. extra de vi. r bo. de. A crapula. et milites dñt cingulo militati priuari. ff. de re. mi. l. oē delicti. §. penl. et laic? dñt cōsone priuari vt viderant. xpo. vi. epus. Scdō ebrietas spoliatur boiem diuicijs suis. frequent magni potatores denudantur a tepaupant. ppter ea sapiens dic. eccl. xix. Ebrius ebriofus nō locupletabit. Scd em talis dicere. Num istum. Dines etiam vñ. hz tria me fecerūt nudū. Alea vina ven? tibi bis sum factus egenus. Hoc designat p illō q noe erat a posterioribus denudatus. Tercio damnatur plem. Qñ qz noe filij sui fuerunt subieci. notat q potatores ebriofi frequent plem suū mendicanti a fuimū exponūt. vñ iosephus. li. v. antiq̄tatū loquēs de potatoribus inquit. Jra? est eis de? et felicitatē. scq. pueros. in quibz debetēt esse felices quā inumeris laboribz acq̄uissēt. ppter epulas amiserūt. Figurā gen. xxiij. vbi legitur q ysaac p fūq̄ oblatus vinū bibit. subtrahit filio suo primogenito esau suā benedictionem. Sed querit cū vinū sic inebriet. et homi-

nem deformet. an vsus vini sit licit? Et videt q nō. Cor. xiiij. Bonū est nō mādūcare carnes et nō bibere vinū. neq; in quo frater tuus offendit aut scādalizat. Contra. l. bmo. v. Noli adhuc aquā bibere. hz modico ptere vsu nō ppter stomachū tuū. Rideo q null? cibo vel pot? fm se phiderat? est illicit? fm finem dñi dicēis mathei. v. Nihil qd intrat in os coīgnat boiem et iō bibere vinū fm se loquēdo nō ē illicitū. pōt tñ illicitū reddi p accidēs qñq; quidē ex conditiōe bibētis. q a vino de facili ledit vel qui ex speali voto obligat ad vinū nō bibendū. Quq; aut ex mō bibendi. qz si nō tener mensurā in bibendo excedit. qñ qz aut ex pte alior? q ex hoc scādalizaret. Ad oppositū dico q ap̄lus nō simpliciter dicit. bō nū est a vino abstinere. hz in casu in quo ex hoc aliqui scandalizant. Querit scdō an ebrietas sit peccatū mortale. Et videt q sic. quia est mater oīm vicioz vbi supra. Item magnitudo culpe ex magnitudine pene ostendit. sed ebrietas videt esse maxime punita ex eo q fuit tātē attulit. In oppositū est augm. in finone de purgatorio dicens ebrietatē esse peccatū mortale. si sit assidua. si aut raro contingit. videt esse veniale. dicit A. bo. q culpa ebrietatis p̄sistit in imoderato vsu r concupiscencia vini. Hoc aut p̄ngit esse triplici. Qmo mō sic. q nesciat potū esse imoderatū. et inebriare potest. et sic ebrietas potest esse sine peccato. Alio mō sic. q aliquis p̄cipiat esse potū imoderatū. nō tñ estimet potū inebriare potest. et sic ebrietas potest esse peccatū veniale. Tercio modo potest contingere. q aliquis bene aduertat potum esse imoderatū et inebriat antem et tamen magis vult ebrietatē incurtere. q a potu abstinere. et talis p̄prie dicitur ebrius. qz mortalia respiciunt speciem nō ab his que p accidēs eueniunt p̄ter intentionē sed ab eo qd est p se intentum. et sic ebrietas est peccatū mortale. quia scdm hoc volens et sciens priuat sensu rationis. quo scdm vritatem opant. et peccata declinat. et sic peccat mortaliter periculo peccandi se cōmittens. Dicit em ambro. in li. de patriarchis. vitan dam dicimus ebrietatem. per quam crimina cauere non possumus. nam que sobrii cauemus. per ebrietatem ignorantes cōmittim? Unde ebrietas per se loquendo est peccatū mortale. non solum ppter iterationem actus

Sed quia nō pōt esse. q̄ homo assidue inebriatur. q̄n sciens ⁊ volēs ebrietate incurat dū multociens expiatur formidine vini ⁊ suam debilitatē. **¶** Et h̄ p̄ qd̄ dicendū est ad p̄m mū. Ad secundū dico. q̄ seruitus est secuta ex ebrietate occasionalit̄ in q̄tum cbam male dictōz seruimus i sua potestate accepit. propter hoc q̄ ierisit p̄tem inebriatū. non autem seruitus fuit directe pena ebrietatis. etiā quā do dicit q̄ ebrietates ē mater viciozū. ⁊ eo est q̄ homo ad peccata intempantie maxime habet p̄nitentiam. p̄ter hoc q̄ buiusmodi cōcupiscentie ⁊ delectationes sunt nobis cōnat̄rales. et secundū hoc dicuntur h̄mōi peccata esse maxima. nō q̄ sunt talis grauioza. sed quia sunt apud homines frequentiora ⁊c.

Tercia pars in qua o

ostendit̄ xpi virtuosā opatio ⁊ determinatio veritatis ⁊c. **¶** Oculi em̄ vt audiuit in xpi verbo de cultu diuino. dixit. **S**cio q̄ messias venit. i. in primo est ventus. **¶** Hoc em̄ samaritanis sciebāt ex libris gen. gen. c. xvi. daf signū de aduentu messie cū dicit. **N**ō auferet̄ scptū de iuda. **¶** Hoc em̄ videbant tpe herodis esse completū sub quo natus est xpus. Et ideo apud eos cōis fama fuit de p̄pinq̄tate messie. **I**ste igit̄ messias q̄ venit denūciabit nobis oia ad salutē p̄nennā. Sed iesus vidēs eū denotōdem. ostendit̄ se ei dicens. Ego sum. s. messias qui loquor tecū. sic eo loquente veniunt discipuli murmurantes. nō sc̄ ex suspitione. sed humilitate xpi. q̄ cū samaritana loq̄ retit. Et dixerūt ei. **R**abi manduca. **R**espondit igit̄ eis h̄beto aliuq̄ cibū manducare. sc̄ salutē hoīm. q̄ est voluntas p̄tis mei. **Q**uare dicit. **H**ic̄ cibo ē vt facia voluntatē p̄tis. q̄ vult omēs hoīes saluos fieri. et ad agnitōnem veritatis puenire. quā voluntatē statim pficiam in quibusdā. **¶** Et hoc ostendit̄ metaphorice p̄ similitudinē messis. **D**i. **M**ōne ⁊c. q. d. licet tempus messis corporalis ad huc distet. tamē messis sp̄ialis mō insit. q̄ sicut in messe corporali. quando maturi sunt fructus colligunt̄. sic mō q̄n hoīes sunt maturi et parati ad credendū debent colligi. **E**t ergo q̄ merit̄ mercedē accipit. i. q̄ corda hoīm a peccatis p̄p̄trinam renocat et docet. p̄mū vite eterne p̄ labore accipit. et cōgregat fructū. i. p̄ lum et bona opa in horreū vite eterne. **E**t est sile

in illo q̄ sic aliqui in messe corporali p̄tingit. q̄ illud qd̄ ab vno seminat̄ ab alio colligit̄ sic in messe sp̄iali alius est q̄ seminat̄. s. q̄ p̄parat et p̄p̄be iactantur p̄mo semina fidei et alii q̄ merit̄ fuerūt apli q̄ p̄p̄m p̄ p̄dicatōnē sic fructū ad horreū eccl̄ie deduxerūt et v̄ḡz illos. sc̄ tā p̄p̄be q̄ apli. p̄p̄ meritū laboꝝ ceperūt celestē p̄mū et gaudiū sempiternū. **¶** **D**ixerat̄ hic informamur p̄ doctrināz xpi. ociositas v̄l accidit fugere. et vitantes more messorū ad metendū ⁊ colligendū fructū gaudiū celestē indefinētē seminare. **N**ā s̄m p̄m in p̄b̄len manbo. eo anno q̄ aer quiet⁹ est. et nullis venis mouet̄. multi boīes moriunt̄. **E**t rō est s̄m p̄stantiū. q̄ veni? h̄ aerē depurare et renouare. q̄ nō renouato corrūpit̄ et inficit̄. et p̄ p̄fectis ec̄ boīes inficiunt̄ ⁊ moriunt̄. **S**ic etiā s̄m galienus in annō dotato veteri. corpora h̄mana q̄ in quiete sunt sedula. subito morib⁹ p̄trahunt ⁊ languores. q̄ s̄m **A**uic. in corpe quieto morbum humidū nullaten⁹ pōt de sicari. **E**nde dicit prima sen. iij. di. l. c. iij. p̄gricia virtutes lassat̄ aiales. ⁊ cōplexionez ad h̄umanas. p̄p̄rietatē inclinat̄. **S**ic sp̄ialit̄ boīmines acidosi et ociosi multas ip̄rimales corruptōes ⁊ lāguores p̄ influū malay cogitātōnū ⁊ fantasmatū patiunt̄. q̄ alias p̄ exercitiū virtuosē opatōis cōsumunt̄. **¶** **Q**uā dicitur in autem. de mona. si q̄s igit̄ coll. i. humana natura quodam mō delabit̄ in delicia. cū p̄ diuū sit hoīm cursus. ⁊ nā a imitatur vicioz. **¶** **E**xemplū hui⁹ habemus in dauid. iij. regū. n. q̄ cum occideret in domo ioab exite in bello ad ulteriū p̄misit. **¶** **Q**uā oidi? **¶** **O**cia si tollis p̄ter te cupidis arcis. **¶** **Q**uerit̄ egis? quare facit? sit adulter **I**n p̄mptā causa ē. desidiol⁹ erat. quare d̄. de ple. di. v. nunquid. in desiderijs. i. vicio carnis ē ois ociositas. **¶** **D**ocnāq̄ ritū **D**eo multum displicet.

¶ **D**iatolo p̄re cunctis placet.

¶ **H**omini in natura nocet.

Dico primo q̄ accidit sine ociositas tū mō displicet. **¶** **N**ā sicut accidiosus miles multū a rege v̄tupat̄ sic miles xpi xpian⁹ q̄ piger ⁊ tepid⁹ est in bello x̄tati. **¶** **Q**uā dicit̄. i. v̄tupat̄ et vitant̄. **¶** **A**ccidia est fex ⁊ sentina cunctoz vicioz et boīez reo facit ingratū. **¶** **Q**uare do min⁹ dixit p̄ egeliū iobānī d̄ qd̄ ep̄o laodicē si q̄ accidiosus erat. **¶** **P**roca. iij. **¶** **C**innam frigid⁹ esset aut calid⁹. sed q̄ tepidus ēs. i. ois

accidiosus. incipiam te enomere ex ore meo. id ē teſſere a me. Nam calidus eſt qui ſeruet in ſecurito dicitur. frigidus qui omſino deſiſtit a bono. tepidus ſcō qui ſe medio modo habet. Et dicit glo. interlineal. q̄ maior eſt ſpes de frigidis q̄ de tepidis. cui⁹ rō eſt. quia tepidi ſemp quandaꝝ fiduciam habent de hoc q̄ ali⁹ quid boni agunt. ⁊ ideo ſe nō corrigunt. ideo deus eos eſcit a ſe. quia impenitētes ſepe moriunt. fridigi ſcō quādo cognolcunt ſe peccatores. ardentē volent ſicut maria magdale/na. petrus paulus et quāplures ali⁹. De hīs gaudent angeli. lu. xv. Gaudium eſt angelis dei ſup vno peccatore penitentem agente. q̄ ſup. xcix. iuſtis ſc̄z tepidis qui nō indigent penitentiā. Unde dñs peccatore penitentem p̄ponit. lxxix. iuſtis accidioſis. Dico ſcōdo. q̄ accidioſus dyabolo multuꝝ placet. Sicut em ſuis plus delectat in ſceno. q̄ in fonte ſerēne. ſic dyabolus quieſcere delectat in accidioſo. Job. dormit in ſecreto thalami fui. i. in corde accidioſo quieſcit porcus infernalis. Quare dicit matth. xij. Cum inimicus ſpiritus inuenerit domū vacante. q̄z homines oculolum p̄ accidiam. aſſumit alios. xij. ſpiritus nequiores ſc̄z vniuerſa vicia. et ingreſſus habiat ibi. figuratur iudic. xvij. vbi legi⁹ q̄ filij dan. non habentes poſſeſſione inbabitandū. miſerunt de ſtipe ſua et familia quicqz viros forniſſimos. vt explozarent terrā. Cum⁹ tes itaqz viri venerūt lachis. videruntqz poſulū ibi habitantē abſqz vllō timore. iuxta ſo domoꝝ p̄ſuetudinē. ſecurum et quietū. reuerſi ſunt ad fratres ſuos in ſaraba et elcabol dicentes. vidimus terrā valde opulentā et vberem. nolite negligere. nolite ceſſare. eamus ⁊ poſſideamus eam. nullus erit labor. Profe/cti igit⁹ de cognatoe dan. multi accincti armis bellicis obſtinerūt locum. Der filios dan te nonant demones nō habentes quietā poſſeſſionem. ideo queunt hominem inbabitare. mittunt ergo principes demoniorum. ſuos inferiores ad explorandū. an aliquē inueniat oculolum et accidioſuꝝ. non exercitāt in vntibus. quo inuento veniūt et ali⁹ cum armis omniū vicioꝝ et ingredientes habitant ibi. Quare dicitur. ad tuſticum monachū ait. Sēper aliquid boni facito vt te dyabolus inueniat occupatū. Oſioſitas em et voluptas arma ſunt hoſtis antiqui. extra de renūci. niſi cū

pridem. Tercio accidia nocet homini. et eius naturā ſubigit. Nam ſicut ferrū quod nō exercitatur ruſumine conſumit. et velis que non portatur. a ſineis demolitur. ſic homo accidia corrupit et deſtruit. Hinc moralis carbo. Segnicie fugito. que vite ignauieſcit. Nam cū animus languet p̄ſumit inertia corpus. Hoc ergo viciū antiqui patres tāqz venenū acutiſſimuꝝ formidabāt. Unde legi⁹ i vitisparz q̄ poſtqz ſentiebant ſe tepidos in vntibus vſ orōne dederunt ſe laboribz ppter ocij excluſione. Sed queritur. an omnis accidia ſine pigricia ſit p̄ſumit inertia. Ad hoc rīdendū ē. q̄ accidia eſt pigricia p̄ quā negligunt vel negligent ſunt ea que faciēda ſunt. Hoc aut dupliciter. aut opus bonū quod negligimus eſt neceſſitatis vt hore canonice clerico ordinato i ſacris vſ bificatio. ſic eſt mortale. ſi ppter pigriciam obmittant fecus ſi per obliuionem vel inſignitatis impotentiaꝝ aut ſuperogationis ſic veniale eſt vel nullum. q̄ ſc̄z orationes ⁊ priuate butuſmōi committunt. vel qui negligit inclinare cū nomē domini in miſſa recolitur. extra de emuni. eccle. decet. li. vi. ſi etiam opus neceſſitatis ſit. ſimilit⁹ veniale eſt niſi forte magnus cōtempnus negligentie interueniat. vt ſi ſincopando dicat horas. vſ diſcontinuoando per longos ſermones. vſ det ſus finem non expectant. extra de cele. miſ. cōlentes. vbi precipi⁹ in virtute ſancte obediētie clericis diuini officium nō curamuz ⁊ diurnum. quantum eis deus dederit ſtudioſe pariter et deuote celebrare ſine ſincopa et fabulationibz. Nota tamē. q̄ nō precipit eis deuotionem habere quia hoc non eſt in hominibz poſteſtate. ſc̄z deuotionē habitā a deo nō expellere p̄ ſincopā vſ fabulatoēs. ⁊ p̄ alia que ſunt deuotiois expulſiua. Qñ dic q̄ntum eis dñs dedit. Sed querit⁹ hic. vtz laici negligentes audire miſſaz peccēt moralit⁹. Rīdeo miſſaz audire totā. vſqz in finez dñicis diebz ⁊ feſtiuis omibz p̄ceptū eſt. niſi neceſſitas aliud cogat de pſe. di. i. om̄s fideles. Querit⁹ ſcōdo. vtz negligētes offerre peccēt. Rīdeo in miſſa ſemp eſt aliquid offerendū. de pſe. di. i. om̄s Sed nota q̄ duplex ē oblatio interior que p̄ſiſtit in oblatione ſpūs p̄tribulati ſic in om̄i miſſa oblatio eſt faciēda. Exterior ſic in feſtis ſolētibz ſic cogi p̄t ad oblatiōem cū ſit generalis p̄ſuetudo vbiqz itaqz tunc offerre. Jin

aliquis aut diebus p'siliū est. *hec Ray. et Hosti.*
Sabbato post Oculi.

Errexit iesus in

montē oliueti et diluculo iterū ve
nit in templū. scilicet ad docendū

Job. viij. Sicut rōne pcedimus. nullus
labor utilior est a laudabilior eo quo vita na
turalis consecrat in esse. hōi autē est agricul
tura de cuius fructu viuimus. Agricole igit
multū honorandi sunt. cuius sudoribz et labo
ribz viuimus. Dicunt em̄ nō sine ministerio
parere. a puritate et simplicitate vite. vel a
pauca. quia edificant et sustentant hūanam
vitam. Et hac de causa priuilegiati sunt tā in
lege ciuili q̄ canonica p̄ tempe agriculturę.
q̄ nullo modo debent molestari. Et de agricō
lis. l. nanq̄. immo letari p̄grua securitate ex
tra t̄renga et pace. Innouam? Qui em̄ eos
inquietat s̄m canones debet excommunicari.
Sic cum populo xp̄iano nihil valius sit et fa
lubius p̄ conseruatione vite sp̄ialis q̄ agri
cultura sp̄itualis q̄ ē seminatio s̄bi dei. Jo
sephatōres huiusmōi multū diligendi sunt et
tenendi nec molestādi in aliquo. quia etiā
puri debent esse. et edificare nō solum s̄bo.
sed etiā exemplo. vt sic suis laboribz animas
pabulo sp̄iali sustentent et vitā sp̄ialem p̄ser
uent. Quare dicit Inno. iij. vt habet extra
de offi. iudi. ordinarij. c. inier cetera q̄ ad sa
lutē spectat ppli xp̄iani pabulū s̄bi dei p̄mag
ime sibi nōcitur esse necessarium. quia sicut
corpus materiali. sic homo sp̄ituali cibo nu
trit̄ur. eo q̄ nō in solo pane viuit homo sed
in omni verbo q̄ pcedit de ore dei. vt igitur
verbū dñi sollicitē leminetur. generali consti
tutione instituit̄. vt ep̄i viros ydoneos ad fā
ctę p̄dicationis officij assumant. qui sibi ple
bes cōmissas vite ip̄oz verbo edificant et ex
emplo. hoc idem ostendit doctor veritatis. q̄
nō sibi soli viuere volebat p̄ contemplationē
imo etiā alijs p̄ frequentē p̄dicationem. et ex
plicationem sicut inuunt verba thēmatica. Et
Queritur cum xp̄us uenit in mundum ho
minem p̄ditū saluare. an docendo vel p̄dican
do. debuit potius cum hominibz conuersa
ri. q̄ p̄ cōtemplatiuam et solitariā vitā hōies
vitare. et videt̄ q̄ pōn? habuerit contemplas
tiuā et solitariā. Et iam ip̄a est melior et securior
et p̄fectior In oppositū vita cōis et actiua fuit

et p̄uenientior ad p̄ficiendū voluntatē patris
igit̄. Rūdeo q̄ saluator vtramq̄ tenuit. q̄n
q̄ em̄ p̄uicabat cū hominibz p̄dicando. sa
nando. q̄n q̄ solitarie in montibz p̄templan
do et orando. et licet vtramq̄ tenuerit. tñ soci
alis ei magis p̄ueniens fuit. Cui? tō apparet
p̄siderato fine ad quē uenerat. venit ei ad offē
dendū se vep̄ deum et hōiem. qd̄ oportuit op̄i
bus p̄bare. et sic vitā socialem tenere. Scdō
venit nos iformare in moribz et exēplis qd̄
nō pōnit solitarie viuendo offēdere. quare de
cuit ei vitam socialem habere. Tercio ve
nit ad nos liberandū. taz ab infirmitatibz cor
poralibz q̄ sp̄itualibz. quare oportuit eū ta
lem vitam tenere. vt se domesticū offēdendo
hōies attraheret. et suam infirmitatem et ve
ritatē humane carnis p̄bare. Sed queritur
cū xp̄s vtramq̄ vitam habuerit. an religio vi
uentiū in magna societate sit p̄fectior viuenti
um in solitudine. Et videt̄ q̄ religio viuentiū
in societate sit p̄fectior. q̄ plus imitat̄ xp̄um
cū nō solū sibi sed etiā alijs p̄ficiat. Cū dum
pater noster franciscus ordinē stat. minorū
dubitaret ordinare in statu solitario vel socia
li. responsū erat ei diuini? q̄ in societate ali
orum. q̄ nō debent fratres sui ordi sibi so
li viuere. sed etiā alijs p̄ficere. In oppositū
dicit aug. illos sanctiores. qui ab aspectu ho
minū separati vt libetius orōni vel p̄templatio
ni vacent. nulli p̄sent aspectū. Isti autē sunt re
ligiosi solitarij. Cū bea? biero. recitat i epla
ad corinth. de quadā virgine solitaria di. In
beatissimi martini vita legimus. q̄ transiens
sanct? martin? quandā virginē moribz et casti
tate p̄cellam cupet visitare. illa noluit s̄ exē
mū misit ei. ac p̄ fenestrā respiciens. ait pater
ibi ora q̄ a viro nūq̄ sum visitata. grās egit
deo. l. martin?. q̄ in talibz imbuta moribz cas
tam custodierat voluntatē b̄ndixit eā et abije
letus. Ad qd̄ videndū. primo videndū qd̄
sit religio et quid p̄fectio. vt ex his duob? ap
pareat. q̄ religio p̄fectior. Religio em̄ est quā
dā mod? et ordo viuendi sub certe regule p̄
fessione et alicui? superioris regimine. Cū d̄r te
ligio quasi quedā religio superioris p̄ obediē
tiā. et deo p̄ vite obseruantia. De p̄fectōe
s̄bo dicit cassian? in coll. patz coll. i. apls inq̄.
Si distribuero in cibos paupm om̄is facultas
meas. et si tradidero corp? meū vt ardē
caritatē aut nō habuero. nihil mihi p̄dest.

Undeliquido p̄p̄bā. q̄ p̄fectio nō stat in nuditate nec p̄uāone oīm facultatū. seu vīguitatē abiectionē. p̄tingit nisi fuerit caritas illa que in sola cordis puritate p̄sistit. Ipsa ē f̄m aplūm est vinculum p̄fectionis. p̄ hac solitudo sectanda est. p̄ hac ieiunia. et vigiliis et laboribus tētere nos suscipe nouerimus. insup̄ et vincula et carceres. et tēinde si op̄ est mortis subire supplicia. v̄t. f. p̄ illa ab vniuersis passionibus noxiis illesum parare cor nostrum et p̄seruare possumus. et ad p̄fectōem caritatē istis gradibus ascendere. Igitur ieiunia. vigiliē meditatio scripturarū nuditas ac p̄uāone oīm facultatū. et b̄mōi non p̄fectio. sed p̄fectiōnis instrumenta sunt. q̄ nō in ipsis consistit illius finis sed p̄ illa puenit ad finem. In casum igitur p̄ bec exercitia mouetur. quisq̄ velut summo bono p̄tensus. habēs quibet discipline illi instrumenta. finē vero in quo om̄s fructus p̄sistit ignorans. qui autē f̄m huius discipline finem om̄s vite sue acm̄s dirigat. et f̄m tale genus vite in quadā p̄rogatiua regulas discipline huius custodit. de hoc dicemus. q̄ in statu p̄fectionis sit. Rūdeo igitur finaliter ceteris paribz dicendo. q̄ status aliqui d̄r p̄fectus et p̄fectior. q̄ est ap̄ior et efficacior ad p̄ficiendū diuinū illū qui eum assumit. eo mō quo medici na dicūt p̄fectior. q̄i est efficacior ad introducendū sanitatem recipienti. Sic dicendo. q̄ status regularis vite et sancte p̄gregationis ē simpliciter p̄fectior. seu ad p̄ficiendū nondū p̄fectus ap̄ior. f̄m cōm cūsum statū laicali licet ex singulari gratia sp̄uāsancti. et ex aliq̄ speciali p̄dōne p̄sonē posset in casu aliter eē. Quisq̄ dicūt status siue religio p̄fectior esse. q̄ est ap̄ior ad p̄ficiendū se et alios. ratione alicuius acm̄s in quo p̄cipiat cum p̄latīs. sicut medicus tanto est p̄fectior et potentior. quāto p̄rior et ap̄ior ad curandū se et alios infirmos et ad regendū sanos sic dico. q̄ vita solialis et ordo cōiter viuendū inter alios sicut est sanctorū doctorū p̄latorū p̄dicatoz siue minorū et alioz similis ordo est p̄fectior. q̄ non solum. p̄ se h̄t et p̄ alijs habet plenitudinem redundantis p̄fectionis in verbis et exemplis Et ideo melior est q̄ vita solitaria vbi talis redundantis p̄fectionis esse non potest. Secundo d̄r p̄fectior q̄ est ap̄ior ad apicem cōtemplationis. Sic dico q̄ religio siue status p̄fectionis solitarius extra tumultū ppli. p̄fect

tior est illo. q̄ tegit in tumultū ppli. q̄ quāto plura habet. p̄mōtia et potiora ip̄edūta tāto citius et p̄fectius seu facilius ad apicem p̄fectionis ducit. Unde super illud cā. iij. En lectulū salomonis glo. oū aia a mundi strepitū se tēderet. locū in quo sp̄ūs d̄sceret in se p̄ponit. Et. b. b̄r̄n. in epla ad suggestiūz abbatem sancti d̄yo. Claustrū semp̄ ip̄m sit pari militibz v̄geri negotijs. iurgijs persona re patere interdū et semis. q̄ iter bec celeste quid diuinū quid sp̄uale poterit cogitari. in ge quippe silentiū. et ab om̄i strepitū seculari. um p̄p̄ma d̄es cogit celestia meditari. Idē hoc parz qualiter diuersis respectibz vnus ordo vel status altero dicat p̄fectior siue imp̄fectior. Quantiū nūc ad p̄uāuātōem euangelij. b̄r̄i oīdēbatur xpi magna pietas. ex eo q̄ samaritanā ignorāte tam dulciter informauit. hodie eius iusticia cū misericordia. p̄clat. i. eo q̄ peccatrice ab accusatoribz iustis liberauit. et f̄m hoc. iij. sunt p̄tes p̄ntis litere. In prima docet adulterium vitare. ibi adducuntur cū.

In scda iudices causas d̄bere examinare. ibi Iesus autem inclinat se.

In tertia fugere peccatū. nec iterare. ibi.

Quade et amplius noli peccare.

Quantū ad primum

est notandū q̄ xpus circa t̄pus passionis sue maxime habuit p̄suetudinem in templo p̄dicare docere et mirabilia facere. In die em̄i bec oīa fecit et de sero in bethaniam ad forozes lazarimozantes iuxta montē oliueti reuertebat. De his inde i p̄barisei. inuidia p̄tati in populo querebant eū diffamare et adducunt mulierē de p̄tēnsā in adulterio dicentes. Da gister. Cogitauerūt em̄i intra se aut ip̄e dicet q̄ debet lapidari. aut q̄ non aut oīno tacebit. Si primū cēderemus eū et eius p̄dicatio nē. q̄ miam p̄dicat quā non seruat. Si scdm̄ dicemus q̄ rectitudine iusticie caret. Si vero tacet. dicemus q̄ p̄pter timorē humanū veritatē. p̄alare formidat. Sed cur nō etiam adulterū sicut adulterā adduxerūt. cum f̄m leges erant eadem lege p̄lectendi. Dico f̄m p̄lico. de lira. q̄ suspitionē p̄nere voluerūt in cordibz pploz. q̄ putarēt q̄ aliquis de discipulis xpi fuerat adulter. v̄t q̄ forte adulter si it viues vel potens. et iō forte amore. fauore

vel timore eū dimiserūt. vñ forte ex eo. q̄ erat
illius opinione. q̄ mulier fornicando magis
peccaret q̄ vir. et hoc rōne plis. cui non ba-
teatur certitudo cuius sit rē. Moraliter per
hāc adulterā qualibet psonā p adulteriū pec-
cantem notare possumus siue vir siue mulier
Hec a demonio capis. vinculatur. et ad iudi-
cium vltimū velocissime iuxta cūctum tempis
rapitur et deducit. et nisi p pñiam humilem
rei misericordiā flexerit. ad cruciatōne dabit
eternam. quā quilibet merito timere et cauere
debet. Nā vt dic pbus. vij. pollucor. Quā
to aliquid est peius. tanto maiori indiget cau-
tela. Cum igit quis cognoscit fures suspen-
dendos. et homicidas capite plectendos fore ex
lege merito cauet furtū et homicidiū. Sic cū
adulteriū sit tam graue. q̄ nō tantū quis pene
tempali se obliget. immo pene eternali. ideo
merito cauendū. Exuperat em̄ om̄e furtū ter-
rene substantie. quia quod auferet cum sit cre-
atura rōnalis. maius est et melius q̄ om̄is ter-
rena substantia. grauius etiā videt̄ homicidio
qui em̄ alterum occidit vel mutat. pena rap-
tim transit. qui autē p iugum alterius auferet.
pena quotidiana manet vsq; ad mortē. immo
cum vir et vxor sint vna caro. qui alterū ipsoz
auferit idē ē ac si reliquum occideret. Et ideo
ppter grauitatē in veteri legi grauius puniebā-
tur. Levit. xx. Si mechar? fuerit aliquis cum
vxore alterius et adulteriū ppetrauit cum vxore
proximi sui. morte morietur et mechar et ad
ultera. Grauis est em̄ pena. quia vñq; perso-
ne morte afficit. Et ideo bñb q̄ pta adul-
teraz scribe et pharisei adduxerūt. dicētes lex
iubet bñdī lapidare. Cū d legitur. ij. reg. xij.
Cū dauid adultera? esset cū vxore vñc. dicit
dñs ei p pphetam nathan. Nō recedet gladi-
sq; vindicte dō domo tua. Ideo in detestatiōe
huius criminis vt magis vite. dicit clemēs papa.
Quid in oibus pccis adulterio grauius. in si-
gnū grauitatis huius pphibitio eius imediate
ponit post pphibitiōe furti. et fm̄ i penis ob-
net locū. xxxij. q. vij. qd i oibus. dicit esse gra-
uissimū. q̄ grauisima pena punit. scz morte.
extra de furtis. c. iij. C. eo. l. q̄ius femia. Nāz
p edissima earum nequicia que pudorem suū
alienis libidinibz profectunt. C. ad. l. iuliaz
de adulteris et suppo. l. fedissima. De
vito igitur quilibet in matrimonij ordine exis-
tens et professus eiusdem inuolabiter sacra

mentū sui ordinis seruare debet. et hoc singu-
lauer ppter tria. scz ppter
Institutionis dignitatē.
Constitutionis honestatem.
Consuetudinis vtilitatem.
Nam qñ fundator alicuius religionis nobilior
dignior et sanctior est. tanto et mēbra eiusdē
ordinis plus gliantur. Deus igit cū peccat
in oibus. et institutor fuerit matrimonij et au-
tor. vt dē de frigid. et male. c. lē in fine. eius-
dem membra merito gloriari oportet. Institū-
tū em̄ hunc ordinē quando misit foporem
in adam. et raptus adaz in spiritu interfuit cu-
rie celesti. in qua cognouit vñtatem mēmonij
cuius rei esset. et euangelas p betico spū dixit
hoc nūc os ex ossibus meis q̄obrez relinquet
homo ptem et matrem et adherebit vxori.
Unde si reprehēditur qui ordinē sancti bene-
dicti. transalci. infingit. et statuta nō suat. q̄
tomagis qui polluit ordinē rei. Nā etiā o-
do dānicatur ex parte loci. quia nō in stabu-
lo sicut hodie multorū mos est pta here. nec
in alio loco despecto. sed in loco om̄is volu-
ptatis et decoris. scilz in padiso insinatus ē.
vt dicit damascen? li. ij. Secundariū igitur
debet. qui nō in loco patenti et honesto sed in
oculo pmodia ordinis sui vilipendunt. Bñ
dignificatur ex institutionis antiquitate. non
em̄ de nouo institutus ē ordo ille. s; antiqui-
tate excedit om̄es alios ordines in terris insti-
tutos. qui om̄es post peccatū sunt instituti
sed ante peccatum in tempore innocentie insti-
tutus est hic ordo. et quia tam diu durabit. si-
gnū est bonitatis quod em̄ malum est om̄i-
nino nō pōt subsistere fm̄ pbm. Item hunc
ordinem castus in tribus dignificauit. Ppri-
mo in eo q̄ ipse de matre coniugata. licet vir-
gine nasci voluit. Secundo in eo q̄ presentia
sua has nuptias honorauit. Tercio q̄ ipse ad
honorē matrimonij in nuptijs primum si-
gnū legitur fecisse. Fecit enim coram discip-
pulis suis ex aqua vinum. ostendens per hoc
q̄ licet actus huius ordinis sit in se fetidus et
vilis vt aqua. ex bono matrimonij fit pcciosus
suis et exculabilis vt vinum. quia sine matris
monio vt aqua insipida. sic actus ille semper
mortalis est. sed in matrimonio aqua in vinū
mutatur. id est. actus mortalis peccati vñtū
in actū meritorij. vñmodo recto ordine fit
Quanta igit reprehensione digni sunt. qui in

raculum dei puerunt. faciētes de vino aquā
qui pulcras viros cono dei habet. et ipis re
licis eligunt scortas. bi. pfundius alijs dam
nabunt. Scō. ppter constitutionis bone
statē. Habet em̄ in illo ordine existentes tres
p̄missiones siue statuta valde honesta. Pri
mū vt inseparabiliter coniungant. qz cōiuges nunq̄
possunt separari nisi causa fornicatiōis. Math.
v. Et ap̄lus. i. cor. vii. P̄scriptio nō ego. sed
dñs vitum a muliere nō discedere. math. xix.
Quos deus coniunxit homo nō seper. Scōm
vt ex corde se diligant. quare p̄bus dic. vii.
et bi. Amicitia viri ad vxorem est scōm quā
dam excellētiam. Ideo adam de hoc ait.
Gēn. ii. Hoc nunc es os ossis meis et caro
de carne mea. ppter quod relinquit homo pa
trem t. ad hoc designandū in p̄sentia xp̄i
nuptie facte sunt in ebana qd est zelus. Ter
cium qz defectū mutui suppleant. P̄posito ei
qz mas cū femina nō parent op̄a generatio
ni nihilominus plurimū ad alia vite necessa
ria est eoz societas op̄atua ppter op̄a diuer
sitate. qz alia sunt op̄a viri. alia mulieris.
Et ideo mūto viuētes sibi vite solatia im
partunt. Quz vnius supplet defectum alteri
illa operando que sibi p̄pria. et ei cōicando q̄
si trāsecūm faciēdo. Hanc rationē affig
nat p̄bus. vii. et bi. et i. pollinicoz. Dixit igit
tur deus gēn. ii. Non est bonum hominē esse
solum faciām ei adiutoriū. Et igitur cōiū
ges bec statuta magis obseruare valeāt. dar
eis doctrina necessaria. quando p̄trabere vo
lunt. nō attendant pulchritudinē corpalem.
nec abundantā tpalem. sed honestatem mo
ralem p̄matine inspicere debent. Cuius rō
est qz nulla sincera et firma amicitia potest sū
dari in pulchritudine et abundantia cum sint
transitoria et bona forme variabilia quibus
cessantibz etiā amicitia cessat. p̄bus. vii. et bi.
amicis existentibus ppter bonū delectabile si
ue vale huius cessante cessat amicitia. Ideo sa
piens exp̄mis in omnibus vimperat corpis
fallacem pulchritudinē. puer. xxxi. bi. fallax
gratia et vana est pulchritudo. nec mirum qz
ppter pulchritudinē multi perierit. Eccli. vii.
Cuius exemplū habet in gēn. xxiij. in sibi
em filio emoz. qui ad primum aspectū vine
filie iacob eā rapuit. et mozi voluit nūi eam
ducere posset qd. et fecit in tanto ardore. qz
p eius amore se et p̄p̄m suum circumcidi. p/

misit. ob cuius facti p̄cipitationem interfectus
est cum populo suo p̄ fratres vine. Sic etiā
ho die multis accidit. quibus in principio fer
uor et in fine dolor. Quare quidam p̄bus in
terrogat. quare potius turpem q̄ pulcrā vx
orem duxisset. R̄ndit turpem seruato. pulcrā
autē que omnibus placet quō seruare potero.
Sic etiā est de illis qui eligunt ratione abū
dantie. alias non aduertentes p̄dones p̄o
nales. qui nūq̄ cordialiter se diligunt. sed sp̄
in ira et rixa cōiungunt. Quare quedam abun
dās matrona quesita quare marito suo mor
tis nō deuuo nuberet alteri. R̄ndit se non in
uenire virum qui se magis velle. q̄ sua. De
bent ergo solum inspicere honestatem. que po
test sola fundare verā amicitia. qz pmanētē
fm p̄bin. ix. et bi. Unde sc̄is. exponens illud
mathei. i. Salomon genuit boz de raab. vi
cit. qz inquit fm impium dei accepit vxorem
et a deo pmissam in vitute generat filios. et
in sc̄is viētes habentes. Exemplū dicto
rum habet. Iob. vi. vbi legimus qz sa
ra filia raguedis septem viris tradita fuit. q̄s
singulis prima nocte demon alimode suffoca
uit virgine manente intacta. quaz volens co
pulari iobias iunior. dixit ei angelus rapha
el. Audi me t. offendaz nūc. que sunt quibz p̄
ualere potes demoniū. bi. nancz qui cōiung
ita suscipiunt vxorem a se et a sua mente ex
cludant. et libidini vacent sicut equus i mu
lus in quibz non est intellectus. habet demon
potestatem. sc̄s sepandi instigandi ad adulter
ium et infidelitatē. Tu autē cū acceperis eam
ingressus in cubiculū p̄ tres dies continens
esto ab ea. nihil aliud nisi orationibz vacans.
Transacta autē tertia nocte accipies virginē
cum timore dei. et magis amore filioz. q̄ libi
dinis. sc̄s eam duces et babebis in vxorem.
vt in semine abrahe in filijs benedictionē con
sequeris. Sed nūquid tenet matrimonii
ppter causas b̄mōi inhoneſtas. puta pulchritu
dinis. libidinis. diuitiaz celebratū. Dicit ray.
qz tenet. licet em̄ causa mouens turpis sit vel
inhonestā. tū exq̄ intendit p̄trabere m̄mō
nium et p̄sentunt in bec verba de p̄m̄i sufficiat
xxij. q. ij. solet queri. Hoc em̄ patet gēn. xxi.
vbi legitur. qz iacob videns qz rachel esset de
cora facie. et venusta aspectu. eam diligens.
ait ad laban. Septem annis seruam nbi pro
rachel. Et deuto. xxi. Si videris pulchram

mulierē in medio captiuor et amaueris eam
volueris vxorem hē. introduce eā in domū
tuam. Quia enim mala vlt intendo aliquis
parua vel pueria. nō paminat pūgij facm.
Sed nūquid est pcrim ppter pulchritudine
et hūmōp̄trabere. Dic scilicet dō. q̄ sic in cō
tractu mīmōnij iacob cū rachel. Decor faci
ei non fuit causa principalis. sed secundaria b̄
pōt est sine peccato. vel q̄q̄q̄ est cum peccato
ventali. si aut esset p̄cipalis causa libido pul
chritudinis. nō excusaret a p̄cō mortali. si eēt
effrenata libido Ex quibz dñi dicit. q̄ isti pec
cant mortaliter. qui causa libidinis inordinate
suis abutunt vxoribz. Sūt enāz ipō iure fm
leges infames. qñ vir agit vt femia vel econ
tra. C. ad. l. iulii de adulteriis. l. fedissima in
glo. et ea. l. cū vir Tales etiā nec p̄it. p se. nec
pro alijs postulare. ff. d̄ postulādo. l. i. §. rema
net. Tercio dico. q̄ ppter p̄tuationis vtili
tatem. Nam in istuz finem principalit̄ infirmit
tus est mīmōnij vltus. scz vt ppter creationez
plis spēs humana in esse p̄tuerit. dicente
deo in paradiso. Crescite et multiplicamini.
Gen. i. Secundario tñ post peccatū extra pa
radisum in remedij culpe. scz ad vitandam
fornicationē. Cñ greg. xxi. moral. Qui tem
ptationū pcellas cum difficultate tolerant.
coniugij portū petant. Delusio enim est nube
re q̄ vti. Finis em̄ principalis hui⁹ ordinis.
scz p̄catō plis. valde p̄ciosus est. quia ex
eo generat fructus qui choriz angelor̄ ascri
bit̄ Est ei factū mīmōnij tanq̄ or̄ delinaz
de quo colligit choriz angelor̄ augmentū sui
gaudij in maria rosa pulcherrima. kat̄rina.
agnete. margarētha. et in alijs floribz innume
rabilibz. in aplis. martinibz. p̄fessoribz. vidu
is et v̄gimibz. quor̄ florū. vt credimus. mltas
et magn⁹ est in celo numer⁹. Et ergo infeli
ces mulieres que parū impediūt. vlt̄ iussocāt
sine baptisate. videant quātū bonū ange
lis auferūt et quātū dānū celesti throno
inferunt. et q̄tā maledictionē incurūt. si tñ
dānā qui beatū laurentium vel alium marti
rem iugulās aliam celo misit. Deus q̄tū
cruciabit̄ qui pueri nō baptizatum interficit
et animam ad infernum mittit quantam cruci
ationem et penalitatem habebunt in inferno
estimare poterunt. in crudelitate penarū.
qua fm̄ leges punire debent hic in terris. Nā
vt babetur. C. de his qui parentes vel filios

occidunt. l. vna q̄ siquid sponte occidunt pa
rentes vel filios. debent insui culeo. i. sacco &
corio cū cane et gallo galliano et vipera et sy
mea. p̄ijci in aquam. vt oīm elementorū vsu
carere incipiat. et ei celū superstiti. terra vero
mortuo auferat̄. si dō aqua ibi non fuerit. po
nat̄ in siluam a feris deuorandus. Ideo aut̄
ponunt̄ hec animalia. quia canis fugat symeā
et symea gallum. et gallus vipam. et cum nō
inuenit̄ vipera refugij. intrat corpus illius
Secūdm̄ canones aut̄ nō ita puniunt̄. quia
deus nō vult mori peccatoris. sed vt p̄uertat̄
tur. Et ideo talibz p̄sili debet. vt ad aliquod
monasteriū intrent in quo p̄cā sua p̄petua pe
nitentia deplorent. Unde accidit casus. q̄
quidam mulier filium de quodā suscepit. ille
dō im̄ p̄perabat eidem q̄ filius eius nō fuisset
Cñ ipa de v̄b̄abolico furore accensa filium in
terfecit. et p̄nia ducta lacrimabilis ad papam
alexandriū terciū accedēs. petijt sibi impendi
p̄siliū salutare. mīdat papa q̄o loci. vt labo
ret eā inducere vt ad aliquod monasterium
reseat in quo p̄petuo p̄nam agat de cōmisso.
si aut̄ ad hoc induci nō poterit. dedit ei licētiā
vt in dñō nubat quia tutius videt̄ q̄ nubat
vni. q̄ in bono esse multos admittit. Sed
quid de illis. qui causa explede libidinis vel
odij medicatione homi aut mulieri aliqd̄ fer
cerit. vel ad portādū dederit. vt nō possit gene
rare aut concipere vel nasci soboles. Dico q̄
vt homicida teneri debet. q̄tū ad penā lega
lem. ff. de penis si aliqd̄. si qui abortiuū. et ff.
ad. l. come. de sicarijs. Si mulierē. Et q̄tū
ad penā sp̄nalē. sed nō p̄rabit̄ et hoc irregu
laritas. nisi fetus fueret alius. extra d̄ hom. c.
si aliqd̄. Cñ m̄g. iij. sniaz. di. xxi. Qui ve
nena sterilitatis p̄curant. nō p̄nges sed for
nicarij sunt. Et aug. d̄ nupcjs. Aliqñ conujs
penitit̄ hec libidinosa crudelitas vel libido
crudelis. vt etiam venena sterilitatis procu
ret. et si nihil valuerit conceptus fetus intra
viscera aliquo modo extingnat̄ vel fundat̄. vo
lendo prius suam prolem interire q̄ viuere.
aut si in vtero viuebat cedi anteq̄ nasci. pro
fus si ambo tales sunt coniuges non sunt. et
si ab initio tales fuerunt non sibi per conuubi
um. sed per sup̄num potius conueniunt. si
vero ambo non tales sunt. audeo dicere. aut
illa quodammodo est meretrix mariti aut ille
adulter vxoris. C

Becunda pars in qua

ostenditur. quō iudex debet causam cum diffecutione examinare. in eo qd iherus se inclinauit anteq̃ p̃teret sententiā. Siciudex debet reia habere volēs aliū indicare. p̃mo accusationem debet humiliter suscipere. et autē tā diuini q̃ pauperi equalis inclinare. Secūdo accusationem recte discutere. testes examinādo et legitimā documēta admittēdo. Tercio sententiā cū benignitate et sinceritate profert. Sed queritur circa hoc qd hic dicit qd vestituz sine peccato est. vñ iudex in simili peccato vel maiori obnoxius possit licite aliū indicare. Dicunt doctores. qd quātū est de ordine iusticie. iudex qd est in simili eq̃lū maiori peccato. licite non potest aliū indicare maxime quando peccatū ē notorium. qz tunc iudicans vel a culis scādalifas. p̃mum. qñ vñ peccatū est occultum. tunc peccat in eo qd cognoscit se esse in peccato. et tamē se nō purgat. Sic in illigū illi d. g. q. vii. c. i. vbi dicitur. iudex esse nō potest. quē cum reo par aut maior macula inficit. qz digne et iuste iudex esse non potest. in quo non ē iustitia. De vbo tunc significacione. c. forus. Moraliter tamen ppter diem sabbati illā materiā applicādo virgini gloriose. est notādū qd illa terra ad quam se iherus scribēdo inclinavit. non incolę dicit maria. ad quā ibet? descēdit et per misterium incarnationis inclinavit. et in eā scribēdo. multipliciter benedixit. iuxta illud. ps. Benedixisti dñe terram mām. Itaqz eo modo quo rhoceron siue vnicornis venat et capif. sic dei filius. fm̃ enī. yf̃rō. li. iij. et bimo. Unicornis est bestia ferocissima sic appellata eo qd habeat in fronte vñ cornu ita acutum et validū. qd quicq̃ impetierit aut veniet p̃forat. Nam cum elephāte sepe certamen habet quē vulneratū in ventre p̃ferunt. tāte enī fortitudinis. vt nulla venānum uirtute siue ingenio capiā. Et tamen puella et virgo in deserto venient. vnicorin pponitur. qd cū sinum apit et dilatat bestia morē deposita omni ferocitate in eius gremium se inclinat ac si ibi dormire vellet et sic a venatoribz capitur Unicornis ille cōuenienter designare potest dei filiū qd forissimus deus omnū p̃mūz nūcupat. Itē. xvi. qd potestate deitatis habet dyabolū vinceret. p̃ferre hūc venat sūt mul-

tis annis patres sancti suis suspirijs et clamoribus nec valuerūt cape. donec puellam virginem. i. Mariam in testam huius mūdi de venire sp̃s sancti pparatam pposuerūt filio dei cordis sinum aperiens. p amoris desiderium dilatauit. mor omī ferocitate deposita. i. omnem rigorem iusticie. qua p̃mūz sp̃olēbat. in sinum. i. in vterū huius virginis descēdes se inclinavit. Cū ang. i. f̃mone de nativitate bēe ṽgis. Gramulare beata ṽgo x̃ps rex ex solio suo venit in p̃mo mo. ex sinu p̃tis in vterū dignatus est descendere matris. et ps. Edificavit sicut vnicornis edificium suum in terra id est de? filius coopante tota trinitate pparavit sibi reclinatoriū instar vnicornis in virgine maria. In hac enī edificatōe siue pparacione virginē mariā p singulare appropriacionem inscripsit.

Pater p potentā faciens eam potentissimā. filius p sapiētiā faciens eā sapiētiissimā. Spiritus sanctus per clementiā faciens eam clementissimā.

Nam pater in diuinis in eā scripsit potentia et fecit eam tā potentem. qd valet et p̃t omni bus subuenire et dyabolū tyrannū ferocissimū subiugare et fugare. De isto magno do no gloriat ad laudē eterni p̃tis in cantico suo dices. Fecit mihi magna qd potens est. Mag nū enī est posse omnē bestia nocuā fugare. Iz maximū tyrannū potentissimū posse subiugare et fugare qd etiā nō audeat appinquare. nec mirū qd si cedrus naturaliter est tante potētie qd solū p ymbra suā fugat serpētes et venet nola omīa quare nō ced? Illa maria p singularem grām possit serpētem antiquū. nō solū p suā potentia s̃ etiā solū p inuocatōē sui alissimū nois scz maria fugare ne ad boiem valeat appinquare et ei nocere. vñ bestia. Nō sic timet hostes vñ ibiles quamlibet castroz m̃litudinē copiosam sic aere potēstas marie vocabulū et exemplū fluunt et p̃eunt sicut ceta a facie ignis. vbiq̃q̃ inuenerint crebra? huius nois recordatōem. deuorā inuocatōē. qd solū citā imitatōem. Debet? ergo cū innocencio petere et dicere. Ave dei mater alma. qd ex dignitate qua mater dei es. impare potes angelis et demonijs. p̃fese demones ne nobis noceant. p̃cipe angelis vt nos custodiāt. Cū olim fuit quidā monachus in quadā p̃gregacione qui insigatē dyabolo frequē in cella

lario in bibit. q. sine sensu omnino esse putaretur. hic enim erat familiarissimus. viximi gloriose. Cum autem advesperante die quadam ita ebrius de cellario exiret. ecclesia per claustrum tenderet apparuit ei dyabolus in ipse cuiusdam mive magnitudinis thauri occurrere. ipsumque cornibus transforare. tunc ecce vidit subito quadam puellam decorata facie venientem. et super humeros diffusa cesarie. et in sua manu dextera tementem quadam nivea viximi. que ipsum inceptas dyabolus cur in famula suum talia ageret. et iussit ut cito discederet nec ei amplius quicquam mali faceret. his dictis disparuit terror demonis. Denique cum ceptum iter pageret. et ecclesie appropinquaret demon quasi canis vehemens et nimis terribilis. et improprio propter eum prostratus. et iterum predicta puella affuit. et demonem repulit. Tandem ecclesiam quam petebat pro demonis expulsionem per virginis consolationem securus intrat. et inimicus eo intrante terribilior quam prius. velut leo immanissimus aduersus eum rugiens. quasi enim deuoraturus apparuit. At pro puella que primo et secundo eum liberauit. tercio etiam viximi quam manu gestabat ipsum dyabolum acriter verberabat. quia obedire mihi noluerat. hec ad presens recipere meruisti. itaque dyabolus tribus vicibus deuictus imo videretur afflictus. statim ut finis enauit. nec vltra apparuit. que postea puella manu versus ad lectum suum reduxit lectum discoopuit monachum intra locauit. caput eius redimauit. ac crucis signum in eius fronte impressit. et cum mirari cepisset. dei que tu nazares. que mihi tanta impendis beneficia. respondit maria mater dei. quod dicto abcessit. que omnia ista per ordinem adueniente die recitauit. et viximi emendauit. Diclane perpendi potest quante vigoris et potentie sit maria que nos existentes in medio leonum. in medio draconum in medio serpentium infernalium defendit ne mordeamur. frangulamur et occidamur subdito a dyabolo. Non enim minor est dyabolus ne minoris astutie quam tempe thobie. ubi legimus septem viros fere ingulasse propter peccata eorum. Thobie. vi. Quid ergo est quod hodie non ingulat oves. cum fere nullus sit cuius potestas non tradat ipsum in manus dyaboli. non video aliam causam. nisi quod dominus dedit nobis viximi mariam potentissimam que habet virga ferrea arcendo temones et bestias infernales. dicente. ps. Reges eos in virga

ferrea. et tanquam vas figuli confringes eos. hec potestas marie figurata est exo. vii. in virga aaron que versa fuit in colubum. et deuorauit virgas in cantatorum. Sic potestas marie terribilis et venenosa demonibus. nobis autem gratiosa et vtilis. deuorat et dissipat potentiam tenet brachium spirituum. figuratur in dicitur. iiii. in persona iudith contra dolosorem. quas glorificabit filii israel. Honoremus itaque et glorificemus inter deum tam potentem et glorificatam. ut sumus de merito etiam illozum marie familiarium. de quibus ps. prophetizat dicens. Gloriam regni tui dicent. et potentiam tuam loquentur. Secundo filius dei in matrem eius sancti posuit sapientiam. et fecit eam sapientissimam nec mirum cum ipsa bauiant in gremio vterum sui fontem omnis sapientie et scientie dei Sapientia enim edificauit sibi domum. Sap. vii. id est dei filius qui est sapientia patris. elegit mariam inhabitandam et ideo merito sapiens fuit. Potuit enim dicere illud sap. vii. Dim artem docuit me sapientia. Cuiusmodi igitur sapientissima fuit. quia sicut prima Eva per suam insipientiam maximam dedit occasionem omnis damnationis. sic secunda in qua mutata est vocabulum eua in aue. per suam sapientiam debebat esse occasio nostre saluationis. Et sic ille mille artem dyabolus infinitos habet modos recipiendi per malitiam sic ista virgo infinitos habet modos nos docendi et reuocandi per sapientiam. Cuius bene. Tu bellatrix egregia. Pro eo quod primo quam supplicauit expugnare vitalis aggressa es. Nisi enim maria per suam sapientiam nos ab hostibus defendere. et propter eos semper pugnaret. et esset ista filii sui placet. dudum mundus occubisset. cum modo presertim iustorum paucissimi sint. qui suis peccatis deum mitiget. huiusmodi omnes sequuntur videntes. De quo querit dominus Ezech. iiii. minando dei. Clepro plebis insipientibus. qui sequuntur spiritum suum. et nihil videt quasi vulpes in desertis prope tui istud non ascendisti et aduerso. neque opposuisti. vos murum per domo israel. ut staretis in filio in die domini. Culpis est animal dolosus intendens deceptionem auium. Sic modo christiani quasi omnes vniuersi quicquid intendit decipere simplicitate se nec aliquis est qui ascendet viam perfectionis et aduerso peccata propria arguendo sed potius aliena. neque opponit se murum per peccatoribus feruentem orando. nec aliquis stat in filio virginitatis. ut in a dei et percussione eius possit placare.

Sed miz videtur valde. ex quo taz erigunt
nūctus pfectori inueniamur. qz totus mūd?
in tanta deuoluit multitudine criminū. et in
tanto pondere peccatorū quōd possit subsistere
quin delectat? et in abyssum deducat. hoc erigē
te humana malicia etiā diuina equitate et ius
ticia. Sic etiā in sacra scriptura septē pēta et
offense dei etiā nobis multū pmunia habētur
grauiter plagata. Primo sub adam peccatū
transgressionis. ppter qd diuina iusticia infli
xit penā exilij. expellendo eū de paradiso. Secū
do sub noe peccatū corruptionis seqz fornicati
onis. ppter quod inflixit penam diluuij. et de
leuit omnia. Gen. vij. Tercio sub gigantibus
peccatum elationis in edificatōe turris. ppter
quod inflixit penā confusiois labiorū. Gen. xi.
Quarto sub abrahā pēta in repletionis. quia
peccatū sodomie fuit saturitas et abundantia
panis. Gen. xxi. Quinto sub moysē pēta in murmu
rationis. dathan et abyron. qui surrexerūt ptra
deū et moysen senū suū. p qua dñs inflixit
penam delicti. et aperit os terre et deglutinit
dathan et abyron et filium. xvi. Sexto sub da
uid vane murmuratōis. ppter quod inflixit
dñs pestilentia. ij. reg. xxiij. Septimo sub be
lya peccatū irrisiois. p quo inflata fuit pena
totalis eximij. et ignis de celo descendit. et
cōbussit omnes. iij. reg. i. Quid est ergo hūi.
qz hodie de mundo nō ejicimur. sicut adā de
paradiso. aquis nō submergimur p diluuiū
lingua nō pfundimur. et igne nō incendimur
et sic de alijs cū plus transgrediamur precepta
corrupti sumus luxuria. nūquid hodie cessauit
elatio. nūquid ptra supiores et sacerdotes di
minuta sit murmuratio. qz discurrendo p sin
gula. nullū vitium cessauit sed omnia peiorata
sunt. quare g nobis differet pena. non est alia
ratio assignāda. qz qz dgo glōsa nos suis pē
bis fūsserat. Legit in legēda sancti dñici.
qz quidā frater mior. qui nūto tpe frater scēi
frāscēi extitit pluribz de sēbus ordīs pdicato
rū nauit qz cū bēa dñicus rome. p pñma
tōne sui ordīs apud papā inflaret. nocte orās
vidit in spū xpm in aere exitem. et tres lance
as in manu tenentē. et ptra mōm eas vibra
ntem. Cui velociter mē miscōie occurrēs quid
nāqz velle facere inquisiuit. Et ecce ipse ille

mūdus tribz vicijis plenus est. scilicet supbia. pcur
piscētia. et auaritia. et ideo his tribus lanceis
ipm volo pungere. Tunc dgo ad eius genū
pcedēs ait. Fili castissime miserere. qz tūc simu
ciam miscōia tempore. Habeo em fidele ser
uū et pugilem strenuū. qui vbicqz discurrens
mundū expugnabit et tuo dño lubingabit ali
um qz seruū sibi i adintorū dabo. qz tūc simu
liter decetabit. cui filius. Ecce placat? fac qz
tuā suscepī sed velle videre quos ad tūc os
ficiū destinare velis. Tunc illa pōt scim dñi
cum et franciscū pñtauit. quos xpus accepta
uit parit et pñmendauit. Nec talia magna pa
trocinia marie pñderās. Cassian? ait. Tu pa
trona hūani generis. tu afflictis rebo medica
singularis. quis tuo nō egeat misere. cum sit
peccare cōmune figurat igit? Maria ratōne
sue sapientie pñstet que ita affuerit mīngauit
et ille ne deleat? liberauit. beater. x. Cū pñ
Collaudabit multā sapientia suā. Cuius pō.
quia multos liberauit orbem p sapientiam
suā Tercio spūssancus cui a pñpñatur des
menna inscripta est et fecit eam clemēssimā
Dignū em fuit vt spūssancus eaz corrobora
ret clemētia que thronus esse debebat alēssī
mi et clemēssimi pñcipis. Iuxta illud. puer.
x. Roborabit clemētia thronū eū. Iñā thro
nus diuine misericordie est Maria mē clemē
tie et miscōie in qua inueniūt omnes solatia mi
sericordie. vij. beati. i. Simone. Ille solus o vir
go beata tuas laudes sileat. qui te fideliter in
uocat. senserit vñqz in suis necessitatibz sibi
dehuisse Et qd mirū si inuocata ad est. qz etiam
nō vocata pñto est Debet g clemēssimā
dgingē qzlibet honore. et in necessitatibz in
uocare. nec obstat pñccatis cessare. vult
omnibz misceri. et omnibz veniā a filio impe
trare Cū legat? quodā magno peccatore. qz
et pñctudie vōles irē ad peccādū. veniēs ad
altare pñ imaginē beate virginis. sās salutauit
eā angelica salutatio. qz cum semel faceret. vi
dit imaginē beate virginis cū puero in sinu. si
cut depingit xps de cruce vulneratus et mas
tri allatus. viditqz sanguinē fluere de puero
in gremio matris. sicut fluxerat in cruce de
vulnēbus christi. quo vīso. obstupēfactus
dixit. O vñā quis fecit hoc. Et dgo rēdit.
Tu et ceteri peccatores. qui amplius crucifi
ginis filiū meū. qz iud ei. volebatqz virgo sēp
guine filij tergere et resurgere. nec poterat.

Et peccator ille reuersus ad virginem dixit. Mater misericordie intercede p me. Et il la vos peccatores vocatis me matrem mie qui nō cessatis me facere matrem misericordie et tristitie. Non ita clementissima dñia loquere. sed memento. et aduocata esse peccatores. et intercede p me et mater ad filium. O piissime fili amore mei misereere huic peccatori. Et filius noli mater grauari q te non audio. qz et ego rogavi patrem. vt si possibile esset alio modo humanū genus saluari qz p passionē meam amaram transfferret a me calicem passionis et noluit audire me. Et mater. O fili memento q materno amore te visceribo meis alui et cōtōna huic peccatori. Et fili? ait ex iusticia nbi ostendo q exaudire te nō teneor. Et mater ait. Non fm iusticiam censuimus. sz ad miam miam p fugimus igit ppter tuam miam misereere huic peccatori. Et fili? rogauit et ego scdo patrem vt transfferret calicem passionis a me et nō audiuit me. et mater itez dixit O fili memento oim laboz meoz et coloriz quos fuisi tui tecum et tona mibi istū peccatorem. et filius. O maternoli trahat. q te nō audiam. sz memento q tercio rogavi patrem vt trāfferret calicem passionis a me et nō audiuit me. et mater deposuit filiū. et volens pcedere ad pedes eius. qd videns fili? dixit. O mater qd vis facere. At illa tam diu añ pedes mos cū pectore iacebo. quousqz ei veniam concedis. Et filius ait. Absit hoc mater quia sanctū est in lege diuina. q filius debet honorare matrē et iusticia pcludit q ille debet legem implere qui legem dedit. Cum aut fm filius tuus te honorare volēz peccatori. ppter teipam indulgeo. et in signū pacis osculet vulnera mea que osculata omia sana fuerunt. Figuraf bec virgo clemens. ij. regū. xxiij. in quadam muliere que duos sz ionathā et achimā fugientes a facie abfolon querentis eos occidere ex clementia abscondit in puteo expandēdo velū suū sup os putei. vbi latuerunt. quousqz fui abfolon querentes abierūt. sic peccatores qui deum peccatis offendunt. mater misericordie occultat velo clementie in pfunditate bñilitatis sue. si ad eam pgerint. quousqz ira dei et vindicta cessauerit. Quare de eius clemētia dz. puer. xvi. Clemētia qz qñ symtex serotin?

Tercia pars in qua of

tendit grauitas peccati. ex eo q longe est ab eo fugiendū et nullū mō reuerandū dicente xpo. Glade et amply noli peccare. Nam qñ iesus malicia et pueritatem iudeoz et phariseorū cognouit. q sz non amore iusticie istā pau perculā adulterā iudicandū adduxerant. sed potius ex inuidia contra xpm p eam rephērent. erga mulierē fuit misericordia motus vi. Mulier quis est qui te pdemnauit. et cur non haberet accusatores ydoneos. eam misericorditer liberauit. vi. vade etc. Quērit an xps adulterā illam liberando et impunitā dimitteudo legem soluerit de lapidatōe datā. Dico q saluator abfoluendo adulterā. nō in hoc negauit legem sz esse implendā. sz q illi puaricatores legis nō essent ydonei accusatores. cū in maioribz culpabiles fuerint. nec vt veri accusatores cōterint. nec testibz in legū nimis documentis eam puicerint. et ideo misericordie eam liberauit etc. Moraliter est norandū q instar saluatoris in rectoribz et iudicibz iusticia et misericordia ppolleat debz vt alios iudicando sic misericordia rigeat. q disciplina iusticie nō amittat. Unde habetur di. xlv. sed illud. Rectorum subditis pietas matrem. disciplina vero patrē exhibeat. Sz quērit an melius sit semp facere iusticiam q miam vel econuerso. Dico fm doctores. q iusticia fm q dicit actum reddendi vnicuique quod suum est. homo em tenet deo. sibi et pximo. Si loquimur de iusticia quo ad deum. patet q melius est facere iusticiam. i. deo reddere qd suum est. s. honorem et glām. quam misericordiam. quia deo miseri nō possum? Sed de iusticia quo ad seipm. patet q melius ē sibi ppi facere iusticiā q miam. s. sibi ppi indulgere q indulgētia aliqui est cā pccā. Si aut loquim? de iusticia q ad pximū distigēdū ē. qz aut talis facies est psona publica aut priuata silt ille cui fieri dz vlt est bon? vl mal? si psona sit publica et pxim? cui fieri dz sit mal? melius est sibi facere iusticiā q miam. Nō est. qz p iusticiā corrigit sz p miam fit deterior et deterior agit vñ dz. C. d. epali audientia. l. nemo. Re missionem venie criminā nō semel pmissa non habeat. nec in eos libertatis angustie referat bñianitas. qui impunitate veteris admitti. nō emendatōi potius q psetudini deputant. Si aut psona sit bona. tūc faciendo iusticiā tali faciat etiā misericordiā. quia faciendo ius

ficiā efficitur melior qui ē actus magne misericordie. Sed si est psona que als fuit bona sed tam male egit. 7 pata est se emendare et toleratūci pōn facienda est misericordia q̄ iusticia punita. Et hoc intelligi si psona publica sicut index cōmunitatē hoc pot facere sal nre legib. si aut nō. tunc tenetur facere illud quod iusticia dicitur. Sz si est psona priuata tūc tenet facere misericordia 7 nō iusticiā. sz punitiā corporaliter. sed bñ spūaliter. vt vide licet ex misericordia nō peccet. Sic etiā facie dum esse ostendit saluator in pñti euāgelio. qui vt psona publica. etiā priuata potius misericordia fecit q̄ iusticia punitur. corporales ci/cac adultera. Etiā ostendit quātam quondie facit misericordia anime adulter peccatrice. cui ex misericordia semp pdonat veniā. q̄dū homo est in statu faciēdi pñiam. voluit hanc mlierē adultera misericordie liberare. Est nāq̄ anima iusta sponsa xpi. que dñ peccato consensit ptra tria bona mīmonij facit sz fidem plem. et sacramentum. 7 Nam.

Fidem pecinit quam deo pmissit.

Prolem interimit quā a deo acq̄siuit Sacm̄ dimittit. qñ le a dō diuinit.

Nam primū bonū mīmonij fm̄ m̄gm̄. iij. sñaz. di. xxi. est fides. que nō solum respicit ad opus. sed etiā ad animū. qui imitari non debet. Ad mīmonij em̄ non solū requirit. q̄ corpus sibi datū. inuicē alteri nō p̄municat. Iuxta illud. i. cor. vii. Quid potestate sui corporis nō habet nec mulier. sed etiā oportet q̄ omnino sibi fidē suat. ne vit aliam vxorem siue mulierē p̄cipiscat. nec mulier aliū virū. Leuit. xx. Non p̄cu. vxro. p̄x. tui. q̄ si quis vi deat mulierē ad p̄cipiscēdū. iam fornicat? ē cā fm̄ euāgelistā. In signū bui? mutui cōsensus amoris seruat p̄suetudo. q̄ in digito auctari similito mulieris anul? viri. 7 cōuer so viro anulus mulieris rotatur. Itō q̄ scdm̄ naturales in illo digito est quedā pena cordis ad designādū. q̄ fides inestimabilis esse debet p̄ profunditate. 7 nō solū in ope. sed etiā ex corde diligere se dñt. Itō dīcapls. i. cor. vii. Nolite fraudare inuicē. q̄ mulier est obligata lege viri quāto tpe vit eius viuūt. 7 cōuer so. Itō sic dī spūaliter quo ad cordis dilectiōez tenet quibz xpo spōso suo feruare. q̄ hoc p̄misit in baptismo. renūciando dyabolo 7 oibz bus pompis eius. Cñ osee. ij. Desponsabo

te mihi in fide. Cōtra illā fidē facit anima desponsata deo. qñ dyabolū ad camerā cordis admittit. 7 eius p̄suationibz factū ptra deū cōsensit sic adulterādo cū dyabolo fides p̄mit. quam deo p̄misit. 7 anima adultera nō sic amplī peccare. sed vade et age amara pñiam et spōso tuo xpo reconciliari. 7 Hierē. iij. Glade 7 dic amatoribz falsis q̄ fornicata es cum amatoribz mltis sed tñ reuertere ad me. i. per pñiam. 7 ego suscipiā te. 7 q̄nta crudelitas viroz multozū. qui post pactā pñiam amozez muliez nolūt eas recōciliari. vñ aug. ad pollē tñ et allegat. xxxij. q. i. dñ aut sup illo dñbo vade teinceps noli peccare dīc. Quis nō intelligat mantū debere ignoscere quod vidit ignouisse deū amoz nec se iam debere adultera dicere. cui? penitētiā cānē debet adultera 7 dīc de adulterinis coniugijs nō erit turpis. ne q̄ difficilis post patrata atq̄ purgata adulteria recōciliatio coniugi vbi p̄ clauis regni celo tñ nō dubitat fieri remissio peccatoz. Se cūdo anima adulterando cū dyabolo. et ei in peccato p̄sensit. facit ptra secūdū bonum mīmonij. scilicet. plem spūalem. quam cōcet pta p̄mit 7 occidit. Proles em̄ fm̄ bogm̄. iij. sñaz. est fm̄ bonū. ppter qd̄ p̄cipaliter mīmonij est a deo in padiso institutū. dicit Crescite 7 multiplicamini. Qui em̄ ptra illō bonū faciūt. impediētes plem graui peccanta vt prius hē. mltogram? q̄ spūalem. plem. scilicet pceptū opus meritorū p peccata occidit 7 Impregnat em̄ aia spōsa dei p secretā inspi rationē boni opis pceptū. cecit 7 p̄ficiat p̄ feruentē p̄ficiēdi intētiōē. fugiū parit 7 generat p diligētē opis executionē. hūc fructū boni opis nūc dyabol? adul? p̄mire 7 occidere p potēs malaz suggestiōnū. vt adultera vi? gna faciat erne vltiōis. Num. v. Vultet cū b̄berit aq̄s amarissimas si polluta ē cōceptio viro adulterij rea. p̄trāsibit eā aque maledictiōis. 7 inflato vētre cōputrescet femur eius eritq̄ mulier in maledictiōez. 7 in exēplū cñi p̄lo. h̄ illa autoritas italter exponat d̄ adulteris camalibz. p̄t tñ etiā exponi spūaliter. te aia q̄ dyabolo cōsensit i p̄ct m. illa q̄ p̄p̄nit viy. et spōsū suū xpm̄. maledicta est a deo. et omia bona q̄ cōcipit in mēte. etiā pducit 7 generat. putrida 7 mortua sunt. nec te cōdignio nati. p̄motiōe em̄. 7 nūc p̄teat in iudicio erit in maledictionē et cōfusiōē toti populo.

Si ergo adulterasti cum dyabolo p consensum cuiuscunque peccati. p quod maritum tuum amisti recognosce iuxta illud biete. ij. Sci to quantum malum et amarum est te dereliquisse dominum. et vade reuivifica prolem quam occidisti. et amplius noli peccare. Tercio anima peccando facit contra tertium bonum matrimonij. quod est cōm magistrum sacramentū p quod duo important. scz inseparabilitas. qz vir nō potest ab vxore sua separari. nec recedere ab eius cohabitatiōe. nec eos uerso nec aliquis absqz consensu alterius potest pūcinentiam pferri. vel religionem ingrediri. et si ppter certas causas fiat qñqz diuorziū quo ad cohabitatiōem. nō tñ ad sacramenti sepanonem. Et ideo dicit magister. iij. sen. di. xviij. Matrimonium pūnet indiuiduam vite psetudinem. Secundo importat qz illa inseparabilitas sit alicuius rei sacre signum et ideo representat vniōnem xpi ad fideles qui sunt ecclesia. Sicut ergo xpus nunqz se parat ab ecclesia. sic sponsus a sponsa. et eō uerso separari non debent. Contra illud bonum anima peccatrix etiā facit quando dyabolo ad peccatum pferit. quia separatur a deo et vnit se et associat dyabolo. Quare ysa. lix. dicit. Peccata vestra diuiserunt inter vos et deū vestrum. Anima igitur sic separata a deo et misera a demonibus capitur et ligatur. et ad iudicium ducit. Est etiam anima peccatrix in potestate dyaboli. et nisi precibus beate virginis et pietate xpi pseruaretur. a demonibz suffocaretur. et eternaliter damnaretur. Christus igitur videns matrem p anima peccatrice ad uocare. de iusticia inclinare se ad pietatem. et digito sue potestatis animam inscribit gratia qua demones accusatores confunduntur. et anima liberatur. Exemplo in quadaz ciuitate erat lubricus quidam et adulter magnus. et tñ virginem gloriosam non modicum diligebat. transiens ante imaginem virginis. vel eius altare cōfueuit semper dicere. Ave maria gratia plena. quadā autē die volens ire ad sceles et adulterij affectum ptransiens imaginē virginis more solito sanctam mariam salutabat. adiacebat autē domui sue fluuius quē ad explendam p cupiscentiā suam pergebat. quē dum vellet transire. a dyabolo impulsus. et in eodem cecidit. et mox dimersus ibidem interijt. cuius animā mox rapuit multitudo demo

nium cupiens eum deferre in baratz sed pietate dei affuerunt angeli. si possent illi aliquid ferre solaci. quibus venientibz dixerunt demones verbis pūmacibus. Et quid hic aduenisti. nihil in anima habens. qm ppter mala que fecit. iure concessa est nobis. Ad hoc valde tristes sancti angeli. ecce subito aduenit sancta teigenitrix. et libera auctoritate dixit demonibus. cur o nequissimi spiritus? banc animam rapuistis. qui responderūt. qz inuicimus eam psummasse in opibus malis. At cōtra illa falsa sunt inquit que pferitis. Scio enim qm alicubi perges me primum salutandolicensiam a me accepit qz si dixeritis qz vim facimus vobis. ecce ponamus in iudicio summi regis. Cumqz ex his altitarentur. placuit altissimo p meritis sancte sue matris vt antea peccatoris ad corpus rediret. et de suis reatibus penitentiam ageret. quod et facim est. et pietate xpi et sue dignissime matris a pena eterna liberatur. Dixit igitur xpus cullibz vade. scz ad penitentiam ageat. quod et facim est. Debet igitur quilibet penitēs dicere christo sponso illud olei. Gladum et reuertar. scz ad te xpe viz priorez. quia bene erat mihi tñ scz quando sine peccato coniuncta eram sibi magis qz nunc quādo sum separata et ad manus demonum tradita.

Dominica Letare

hij ihesus trans

mare galilee quod est tyberiadis et sequebatur eum multitudo magna.

Johan. vi. c. Liberalitas fm pbum. iij. ebi. est virtus inclmans homines ad largiendum magna dona. vbi et quando. et cui oportet et conuenit magnanibus regibus et ducibus. et consimilibus personis nobilibus. Unde in auten. de non alie. aut immu. eccle. coll. ij. §. si munus. Teuerit impator vt meliora det. cui plurima dedit deus habere et multoz dñm esse. et facile dare. et mari me sanctis ecclesiis quibus optima mensura est rex donatum immensitas Qñ nihil aliud tam peculiare est ingiali maiestati. qz bu militas et liberalitas. p quā sola det seruatur imitatio. C. de dona. re. l. i. vnus. Hoc quis dem ondit natura. Nā sol q est rex planetaz et oim stellaz liberalior est effundere suā virtutem et influere cunctis. et ideo pater omniū

nascentiū dē. et cuncta videntia sequuntur eū.
nascendo versus solem sursum et vertendo se
ad eū. sic p̄maxime pater in arboribz ⁊ floribz
Sic etiā dē magnis impatoribz legi q̄ in sua
liberalitate maximā p̄tem orbis ad eū seq̄
lam subiugarit. sicut pater dē alexandro ma
gno. qui liberalitate quasi totū orbē subiecit.
hoc p̄ tanto dicit. Rex regū dei filius venies
in mundū. volens oēm p̄p̄m ad se trahere et
persequela saluare liberalitatem suā multofoz
mūter ostendit. non in temporalibus sed in sp̄ualibz
bus. que multū preciosa et digniora sunt
Quāto em̄ sol lunā. et anima corpus. tanto
sp̄ualia excedit temporalia. ar. i. q. iij. si quis. et
extra de maioritate et obediētia. solite. Ip̄e
em̄ diuitias donauit amplissimas gratiarū.
egris sanitatē. mortuis vitam. peccantibz ve
nitiam. indigentibz victum. errantibz doctri
nam et cūlibet puenientem medicinam. nec
exhaustus adhuc. sed quondie sua dona non
cessat largissime ampliare. Cū aug. ⁊. Iesus
nō reuocat bñficia. immo cumulo liberalitatē
sue amplificat. Non est igit̄ mīrū. q̄ sicut mō
cum rōne sue pietatis et liberalitatis multa se
quunt̄. q̄ quando abiit tran̄ sinare galilee cus
tando infirmos ⁊c. Querit̄. an imitator
xp̄i p̄ misericordiā ⁊ largitatem impediat hic
in via. ne cum sequat̄ ad felicitatē. Et videt̄
q̄ non. mat̄. v. beati misericordes. qm̄ et ip̄i
misericordiaz p̄sequunt̄. R̄sdo ad questū.
p̄supponēdū est. quis dicat̄ misericors. quis
liberalis vel p̄dignus. et ex isto r̄sdet̄ ad questū
tum. Nā pbi distinguit̄ inter liberales. p̄di
gos ⁊ tenaces. Liberales em̄ dicunt̄ ex q̄to
et h̄icop. qui dant qm̄. vbi ⁊ qbus oportz. nō
h̄ndo respectū ad ten. et illi dicunt̄ virtuosī.
dante naturali et acquisita. Et tales vulgus
multū laudat et p̄conizat. dicens. qui dat.
erbat. vel repleder̄ band n̄ye gebrast. licz con
trariū in m̄lis erpiat. Alij dicunt̄ tenaces. ⁊
sunt qui desiciūt i conatibz. qui nec dāt. qm̄
nec quibz nec vbi oportz. sic avari vsurarij et
p̄siles qui maledici sunt a dño. Abac. ij. Ele
qui p̄gregat avariciā malā domui sue. Cuius
rō p̄ bonū assignat̄. q̄ cū tēber min⁹ est alijs
expendere p̄cis. hic p̄pter bursaz falsus. per
tū. iniquus. dīscors. detractor nō caret arte
doli. p̄ditor ingrāt. q̄ cū tēber min⁹ est alijs
Alij dō dicunt̄ p̄digi. qui nec modū nec me
diū tenent. sed magis sunt inclinati ad dandū

q̄ recipiendū. exponit̄ leniter sua. vbi et qm̄
vel qbus non oportet. quod etiā est vicij s̄m
p̄b̄m quod opponit̄ liberalitati. vñ p̄b̄m. iij
et h̄icop. vi. liberalis est qui s̄m substantiā ex
pendit ⁊ que oportet et qui sup̄abundat p̄di
gus ē. Sic rōnabiliter queris. quis istoz
prior. an sc̄. p̄dignus an avarus. tenax ⁊ libe
ralis. Dicunt̄ pbi. q̄ avarus tenax et illiberalis
sit magis vitupandus. quia q̄uis vterqz sit
viciosus tñ p̄dignitas potest duci ad mediū
vt qm̄ homo deficit in rebo. vel qm̄ senescit cor
gitat defectus senectutis. ⁊ incipit deficere in
dando. Illiberalis autē avarus in suo vicio
semp̄ p̄c̄it. quia de die in diē semp̄ sit tenax
rior. et nunq̄ sanat̄ openibz. Tēse autore de
ripa. dicente. Nō vnqz tēse sano sanat̄ tristis
aui. Et in cā. xlvj. vi. sic. Avaricia ē qua
rumlibet rep̄ infanabilis et inbonesta cupido
et illa dicit̄ pessimū. nec aliquid istozum dē
misericordia vel p̄passio. licet multa exponat̄
Irem sunt etiā alij qui dicunt̄ mites. non tñ
vere mites sunt. sicut illi qui dant misera. sed
non illis quibz oportet sicut pauperibz indig
entibus. sed potius ad p̄conizandū m̄p̄ibz
p̄sonis. hystriōnibz. meretricebz. qui cōm
Ray. moraliter peccāt. non solum quia pair
peabz subtrahunt sed etiā quia talibus m̄
pibz p̄sonis. et indignis conferunt. Aug. v
t habetur cā. lxxvj. vi. Donate res suas
hystriōnibz imane. i. maxime peccatū est. Et
hoc vez. si ratione vane gl̄ie. vel p̄seruatōe
sui vicij hoc faciant. peccant. als si necessitate
famis. vel alia bonesta rōne nō vez ē. quia vi
cium in nullo est foudū. sed natura in eis
conseruanda est et sustentāda. Sunt etiā ⁊
alij p̄nantes se esse misericordes et non sunt
sicut bi qui dant parentibus. amicis et con
sanguineis. vt eos vitant. vel vltra statum et
p̄nam conditionem sui generis et parentele
exaltent. quod est valde p̄mune bodie. Sed
queris. an sit contra salutem anime subuenire
indigentibz amicis. Dico q̄ considerati opoz
tet. an amici sunt in timore et amore dei. et cū
hoc indigentes. sic potes eis beneficium im
pendere. et boc ratione pauperitatis et amore
xp̄i primo. et ex consequenti ratione amicitie
vel consanguinitatis. si vero non sunt boni
s̄i. nō teneris nisi in necessitate positi in q̄ p̄
eto teneris oī bōi subuenire. Sūt q̄toz vltio
qdā viti misericordes ⁊ p̄passiui ⁊ ad paupes.

De quibz gre. xl. moralū. qui primo afflictū misericōiā in se recipiūt. et postea elemosināz in digenti tribuūt. Sic enā vt ostēditur in euangeliō saluator noster primo affligēbat in se ex ppassiōe. vi. Disceat sup turbam. Et postea cō misericordiā effectualiter sustinuit. Et hoc ppter turbe deuotiōem et honestatē qd eū sequebant. Tales nāqz misericordes viri vel raro dānant. nec sepan a deo. hz enā misericordiā psequunt. Sz quid si talis pseruaret ad mortē in peccatis. nōne damnabitur nō obstante sua misericordiā. Dico qd sic si scierit in peccatis decesserit. nec penitentiā egerit de peccatis. Sed dicūt doctores mlti qd tales misericordes deus ex sua misericordiā et grā. ante mortem pueniat grām penitentiā infundendo. Sicut legē de quodā milite anglicano multū liberali et ppassiuo. alias luxurioso et adultero. qui habuit castum sanā re morte distans a cōi strata. hic ex cōsuetudine omni die ad strāt equitauit si quē paupem peregrinū inueniret. secū ad mensam duceret. quē dū si repit tota die letus fuit. alias tristis fuit. vsqz aliquē habere pōuit. qd tū luxurie de ditis. vxor eius bonēficia quēdā frēm ordīs minorū eiusdē domini pssiozem exorauit. vt in finone suo illud viciū mltūz repbenderet si dñs aliqua penitentiā tactus ritā emendaret. quo facto dñs ptra cōfessorē ē indignat? familiaribus ne eū ad mensam vocarent pcepit. qd frater ille pssiderans. nō vt notus dñi hz vt paup peregrinus ad mensam paupm accessit et se humiliter ad terrā pstrauit. de cui? humilitate dñs p cussus veniā postulauit. et merito sue pietatis et ppassiōis finem salutarem psecutus. vitam eternā obtinuit. Quam tū ad p̄tinuatiōem euangelij est notandū qd quia sancta mater ecclia. p totam quadragēsīmā vsqz buc. filios suos ad corporis castitatem et laborē sollicitauit. hodie in medio quadagesime ne nimio labore deficiant totum diuinū officium solatio sum. p solatione interposuit. et quinqz letabūda pponit. Prīmū est liberatiō populi fidelis de iugo antiqui hostis. scz dyaboli. et hoc representat in officio nocturnali. vbi narrat qd deus eduxit pplm israhel de egipto p manū moysi pcedēte columna ignis et nubis. sic p manū et potestate xpi pcedente fide et caritate liberati sum? de stam peccati et damnatiōis. si fideliter labo

rauimus p sacrum illud tempus et pseruauimus vsqz ad finem. Scdm gaudiū est vntas plebis ecclie que prius a sinu matris ecclie p magna parte recesserat ad sequendas carnis p̄cupiscentias. et modo p penitentiā reductis. quare hodie in introitu missae cantat solemniter letare hierlm. i. ecclia et conuentū facite. Tercū est grā adoptiōis qua nūc adoptamur i filios dī infidelēs aut repbanē hoc patet in epla in duobz filiis et duobus vxoribus. An cilla est synagoga cui? filius est ysmatel. i. infidelis. filius repbanionis. qui expellitur ab eterna bereditate. Sara vero vxor libera est ecclia cuius filius ysaac filius pmissionis est xpianus. filius eterne bereditatis. Quare dicit apostolus. Non emi erit beres filius analle cum filio libere. Quamz est spes eterne felicitatis bereditatis et iocunditatis. quaz habebimus de visione regis celestis. quod ostenditur in rosa aurea quaz pa pa hodie in pcellione defert. Quamz est solenne conuētiū. qd nobis in euangelio pponitur ad designandum plenam fruitionem et omnis gaudiū et leticie facietatem et abundānam. In quo quidē euangelio tria occurrūt cōsideranda.

Primo xpi magna potētia. qz sequebat eū. Tcdo ipi? magna clementia qd sanauit eā. Tercio eius magna. puidētia quia fecit colligere fragmenta.

Quantū ad primum

vi. Job. qd xps semel postqz in hierlm vocatus erat. et infirmū in piscina sanauit. trāsiens cū discipulis transmare galilee. vbi sepe multa fecerat miracula. et fama eius sanctitatis vbi libet diuulgabatur ibidem. et notandū qd illō mare diuersis vocabulis notificatur. quia nō erat mare salsum. hz quēdā pgregatio aquarū ex fluxu iordanis. ideo a luca vocat stagnum luce. v. Et qd debet omnē pgregationē aquarum appellare mare. et ppter pūctā in qua erat dī mare galilee. Dicit enā mare tiberis? vis ab oppido nominat tiberias. qd berodes quōdā in honorem tyberij cesaris construxit. Dicit enā mare genazareth. qd in greco sonat generans auram. qd in illo mari nūti ventū generant. Dicit illud mare tiberis abijt et secū bant eū mulatudo magna. quidā ex inuidia quidā ppter miracula. quidā ppter sanitatem

corporum. quidā ppter amorē ⁊ doctrinā ⁊c.
 Moraliter est notandū. qd per mare illud
 designari potest mūdus queq saluator noster
 trāsiuit vt nos docendo miracula faciendo in
 streueret sequi eū nō ī miraculis s; sanctitate. vii
 ij. q. vii. s. item daniel. Miracula sunt miran/
 da non in exempli nre actionis trabēda. De
 bonis aut cum imitari in vrbibus. Ad hoc
 em nos pcedit vt eū via recta sequamur et a
 via indirecta declinemus. et ab errore vicioꝝ
 facit em instar elefant. cuius natura est fm
 pliniū. li. v. q. si hominē errantem obuiū ha/
 buerit in solitudine. Primo ne ipm terreat
 aliquantulū de via subtrahat se. ⁊ gradū figit
 paulatim ipm pcedens. viam rectam ei offen/
 dit. et si draco ei occurreret hominē defenden/
 do. cum eo pugnat rutiliter se opponit. Et
 qd possime dicunt facere quādo habent iu/
 uenes. niment em quod homo querat fetul su/
 os. et ideo se expedire primo de homie deside/
 rat vt sic securi possint nutrire filios suos et
 caua custodire. Ad hoc exēplū pueniēt om/
 nium vita pastorū et curaz habentū. tam spi/
 ritualiū q; seculariū rerum. qui vt deuotos et
 honestos filios defendāt et custodiant. et an/
 tes peccatores reducere cum pietate debēt ad
 viam rectam. pcedendo eos exemplariter vi/
 ta et doctrina. ff. de remilitari officium. Qui
 preest exercitui possime debet cōmeatus dare
 Nihil enim est quod lumine clarioꝝe pfulge/
 at q; recta fides a principe. nihil est quod ita
 nequeat occasui subiacere q; vera religio. C.
 de iūra tri. Inter claros. Ideo enā dicit. viij
 q. i. scilicet. Prelati sunt tanq; arietes. q
 ducātū gregib; pberere debet imo tāq; pasto/
 res quos cum gregibus in periculo persistere
 cōuenit. Sic enā xpc saluator nr. quando vi/
 dit genus humanū errare a via recta. ne ipm
 terreat suam pſentia aliquantulū p occultan/
 tione ceitatis in humanitate vel iusticie seueri/
 tatem occultauit p exercitium pietatis. ⁊ sic p
 exemplū sanctitatis hominē pcessit. vt euz ad
 imitationē inclinaret pie exhortādo. di. imi/
 tatoꝝ mei estote. sicut filij carissimi. epb. v.
 Enā ne draco infernalis homines a via recta
 impeditet. in crucis plio ptra eū pugnavit et
 deuicit. et sic hominem liberauit et reduxit.
 quare di. deus. xxxij. Inuenit cum in inuio ⁊
 nō in via. vt iet in ciuitate habitationis. Di/
 cat ergo quilibet pcedat dñs aū seruū iquū. et

ego sequar paulatim. quia ad plenū nullus po/
 test ipm imitari. Quātū igit nobis possi/
 bile est debem? sequi specialitꝝ
 Voluntariam paupertatē ptra auariciā.
 Integram castitatē ptra luxuriam.
 Obedientiā et hūilitatē ptra superbiam.
 Primo debem? sequi ⁊c. Possibile valde ē
 et iusticie consonū. vt miles vñ aliquid agit
 strennuū. qd semp pte oculis suis habeat du/
 cis sui exemplū. Nam videmus in gregibus.
 qd vna ex eis semp agmen pcedit et claman/
 do ad rectos volatus ceteras cogit. apes enā
 quādo de aluearib; exeunt a rege suo oculos
 suos n auertunt sed semper ad eū intendunt.
 Cum igit rex noster in paupertate pcesserit.
 verecundum et periculosum est tendēti ad be/
 atitudinem habere supfluas diuitias. et eas
 non ppter deū indigenib; distribuere. Vñ
 apostolus. Cum esset diues ppter nos egen/
 factus est. Caf. Egenus ē. qui a manu aliena
 elemosinam petit. Et mat. viij. Vulpes fo/
 teas habent. et ro. ce. nidos. filius aut homi/
 nis nō habet vbi caput suū reclinet. Hāc
 paupertatē regis nri inspicere debem?. ⁊ fm ex/
 emplū ei? viuere dicere eo. Exemplū emi des/
 ti vobis ⁊c. Sic apostoli seqbant ipm. omnia
 relinquentes. dicite petro in psona oim. Ecce
 nos reliquim? omnia ⁊ secuti sum? te. Idcirco
 plures glīant esse de ordie scī petri ⁊ aploꝝū
 noie solū. substantia aut sui ordinis negante.
 Qui ergo vult esse mēbz hui? ordie. et verus
 imitator xpi. debz relinque omnia p affectū mē/
 tis si n p effectū opīs. ⁊ attendere figurā abra/
 he. cui pcepit ds Gen. xxi. di. Tolle filiūm
 vniq; euz quē diligis ysaac. ⁊ offer illū. Sic
 in mūdo nihil tm diligere debet qd ppter ipm
 nō possit relinque. ⁊ do offerre. vñ igit offeras
 filiū. Quid intelligit ds p filiū. vt qñ offeras
 filiū spūaliter. qñ sc; te primo auertis ab omni
 eo qd attinet tibi iure ppinquatis. Cū salua/
 tor. Si qs venit ad me ⁊ nō odit ptem ⁊ ma/
 tre. vxorē. filios et frēs ⁊ sorores. nō pōt me
 esse discipulū. Sz dic; qe iubemur odire
 amicos ⁊ ppiqs q iubemur inimicos diligere
 Dico q i bis i quib; impediūt do finire. bie/
 ro. Si pater in lumine iacet. calca super eum
 sed nonne hoc faciens venit contra preceptū
 de honorando patētes. Dico q duplicē ho/
 norē possim? pentibo exhibere. vñ spūalē vel
 corporalē. spūalē ē reuerētia corporā iustitāte.

Unde quantum ad exhibitionē honoris spiritalis postq̄ etiam filius se ad religionem trāstulit. nō soluitur honor paternus in reuerēdo consolando. orando. sed sub obedientia magis augetur honor aut obedientis quantum ad debitum sustentationis soluitur p̄ religionis ingressum. moritur em̄ mundo. Sicut igitur filius si moritur morte nature. soluitur ab huiusmodi obligatiōe honoris paterni. sic si moritur morte gracie etiā soluitur. qđ em̄ mors naturalis facit secularibz hoc mors spiritualis sc̄ religionis ingressus. Scđo addit tuum. Tunc enim reliquis vel offers tuum. quādo omne illud qđ iure applicatis ad te p̄niet reliquis vel offers deo. in quantum sc̄ est impedimentū salutis tue. Unde saluator. nisi quis renuntiauerit omnibz que possidet nō potest meus esse discipulus. Sed qualiter est omnibus renunciandū. dico qđ hoc potest esse duobus modis. vel sc̄m necessitatem vt nec acquirantur teneant vel expendant contra deum. vel sc̄m p̄fectionem vt vendant. et pauperibus erogent. Qui em̄ vult deum diligere affectum suū totaliter debet abstrahere a mūdanis qđ sit p̄ euangelicam paupertatem. Tercio debes offerre vniuersum tuum. sc̄ actiōnes et opera meritoria. quamuis em̄ sint a spiritu sancto. cum nō simus sufficientes ad aliū quod opus meritorii bonum a nobis. quasi ex nobis. quia sufficientia nostra ex deo est. s. mouente. tñ qđ libet arbitrium manet in sua actione. s. vt cōsentiat vel dissentiat monitiōi spiritus sancti ideo actiones meritorie dicuntur dum voluntarie genite et vniuerse genite. que reliqui debent. et offerri deo qđ in nullo bono gloriamur. quasi de nostro. Unde attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominibus ne videamini ab eis. Unde ap̄lus. Omnia in gloriam dei facite. Sed qualiter tenemur actiones nostras referre in deum. Dico quia p̄ceptum de actionibz referendis in deum est affirmatiuum. ideo sicut talia obligat semper sed non ad semper. sed p̄ loco et tpe. hoc est cum actu cogitat de opere et sine principali operis. qui est deus et de ipsa obligatiōe. quā debet rationalis creatura deo. totum em̄ se debet deo. et sc̄m suam substantiā et virtutem et actionem. Et nota si incidit cogitatio placendi hominibus in opere meritorio dūmodo tñ p̄cipitur repellatur. non inficit illud bonū

opus. Unde b̄ti. dixit cum semel in predicatione quadam a spiritu supbie temptaretur. dixit. Non p̄pter te incepti nec p̄pter te etiā dimittam. Sic etiā habes qualiter vniuersus est relinquendus et offerendus. Scđo debes relinquere et offerre quem diligis. sc̄ omnes carnales delectationes. non solum actus sed etiā ne in affectu concupiscas. vñ dñs math. v. Si quis viderit mulierem ad concupiscendum eam iam mechatas est. hic em̄ non solum actus. sed etiā voluntas mechanti p̄hibetur Et sc̄m augu. nomine mechie offus delectatiō carnalis accipit. qñ. s. anima relicta lege superioris rationis. turpi voluptati p̄stituta corumpitur. Querit quare dicatur qui videt. et non concupiscit. cum nō in speculatione vñ p̄gnitiōe. s. i. volūtate et concupiscētia mechia cōmittatur. Dico qđ est concupiscere et subito motu. sine deliberatione vel intentione p̄ficiendi. et hoc ē veniale. et dicitur a beato biero. et raba. passio. quam diffiniūt affectionem animi deliberatam. si sit locus p̄ficiendi. et hic vñ nimis modus melius exprimitur cum dicitur qui viderit. Augu. Non ait qui concupiscit. sed qui viderit ad concupiscendū. i. ex hoc si ne et animo attendat et eam concupiscat qđ iam nō est timbatur. sed plene consentit libidini. Scđo debemus. i. Ipse em̄ est agnus innocens. quem agnum sequuntur virgines quocumq̄ ierit. Apoca. xiiij. Consuetudinis est iuuenularū hodie gaudere et i arcu salutare. cuius arcus due extremitates figuntur in terram. vt medium eleuatur altius saltetur Sic sp̄sualiter gaudere debent. qđ duobus statibz. s. contigali et viduali fixis in terra p̄ occupationem terrenorū. ipse sole altiores et vñ gniores statum. sc̄ virginitatem habent super quem per rationem saltare debent et cogitare quoniam est Status excellentissimus. Deo dilectissimus. Homini vñlissimus. Est em̄ animi stat⁹ excellentissim⁹. eccli. xxi. Non est condigna ponderatio cōtinentis anime. et ideo p̄pter excellentiam eius nō precipitur a deo sed em̄ p̄sultur. math. xix. Unde. i. cor. viij. de virginitate p̄ceptum dñi non habeo consilium autem do. Et subdit. bonum ē homini sic esse. Etiam p̄pter sui excellentiā asimilatur statui angelico biero. In carne p̄ter

carne uiuere nō est terrena sed angelica vi-
ta. non humana sed diuina. Enā excedit sta-
tum angelicū. qz idē dicit. qd angelus habet
a natura. hoc habet virgo cum labore ⁊ gratia
Ipse em̄ uirgines sine carne uiuunt in carne
triumphantes. et ideo maxime honorant ab
angelis. Item. uirginitas est gemma victu-
rum germana angeloz. lux animarū. Ipsa calcat li-
bidinem. vincit diabolu. p̄termitit seculum. de-
p̄mitit omne piculum. Secundo est deo dis-
lectissima. h̄iero. in epla ad eustochiū. Sta-
tim vt filius dei ingressus est mundū istam no-
uam sibi familiam instituit. vt qui in celis ha-
bebat angelos. haberet prime in terris uirgi-
nes. Et igit̄ xps hunc statum quasi dilectissi-
mum cōstitueret et p̄secraret. voluit mer esse
uirgo de uirgine nasci. baptizari. p̄dicari dis-
cipulum uirginem plus dilexit. cui matrem
uirginem cōmendauit. inter uirgines obiit.
uirginibus p̄ ualere benedictionē dedit. vi.
beate steriles. Tercio est boni ualissima. qz
dat homini fructum ceterisimili. i. vlt̄a oēm
statum premium. Tū ambro. ⁊. bē. xxxij. q. i.
nuptie. H̄ nuptie terrā implent. sed uirginitas
p̄aditum. Sed dicent nupte. graue hic no-
bis p̄ponitur qd solis d̄gimbo paradisu api-
tur dicit glo. bartho. non hoc ideo dicit vt
sole uirgines replent parad. sū. s̄ qz facilius
vl̄ quia uirginitas soror est angeloz. vbi om-
nes erunt uirgines vel p̄nentes neqz em̄ nu-
bent. neqz nubent. Tercio retemus sequi
p̄obedientiam. Ipse em̄ p̄m aplūm humilia-
uit sēmenpūm factus obediens vsqz ad mor-
tem. Sic et nos deo et superioribz obedire
retemus Ad beate. n̄ij. q. i. filij obedite p̄p̄s
n̄is vestris. Debet igitur obedientia subdi-
o ruz esse humilis vt inferior humiliter impleat
p̄ceptum superioris. debet esse festina. vt ci-
to ⁊ festinant̄ impleat̄ p̄ceptum superioris.
iocunda vt cum hilaritate cordis pagatur.
Hilariter em̄ datorem diligit deus Qui em̄
siste p̄ obedientiam humiliat ⁊ inclinat. de-
eum premio exaltat. deus. xxiij. Si audies
uocem dñi dei tui. faciet te dñs deus tuus ex-
celliozem cunctis gentibz Legitur cui dam de
uoto fore offensum quō obediens exaltare-
tur tali uisione. Uidit em̄ quatuor ordines
ante deum. Primus hominū infirmantium
⁊ gr̄as deo agentiū. Secundus ordo hospita-
liū p̄iorum. Tercius solitudines sequentium

Quartus obedientiū. hic erat alijs supior ⁊
maior in gloria. Et cū fener ille deuotus que-
reret quare hoc. respōdit est et qm̄ omnes alijs
habent aliquid p̄prie voluntatis. huius aut̄
voluntas est solum in voluntate iubentis ⁊c.

Secunda pars in qua

notatur xpi magna clementia. et hoc in turbe
cibatione. Nam xpo ascendente in montem
cum discipulis finito sermone eleuauit oculos
et tantā multitudinem hominū p̄siderans et eo-
rum laborez. misericordia mo? dixit philip-
po. Unde em̄emus ⁊c. nō quasi ignorans. s̄
sciens. vt sic discipulos suos de diuina pote-
state quam ipse habuit informaret. Hora
luc̄ namra hoc dicitur. vt pater filios suos nu-
triat. q̄diu secum sunt. Nullus em̄ q̄diu in
nido manet. cum parentibz pascit ⁊ nō dimi-
t̄tur. Tenetur em̄ pater alere filios suos. nisi
sint minores triennio. qui tunc a matre ali-
tebent si eam habent. vel nisi filij sciant artē
aliquam vel alias habent vnde uiuant. s̄. de
liberis alēdis. Si quis ⁊ liberis p̄nos. i. p̄.
vel nisi filius p̄tra patrem causā ingratitudis
p̄miserit Sic q̄diu homo est in nido sancte
matis ecclesie. p̄iunctus p̄obseruantiam p̄e-
ceptorum patri celesti. nec separauerit se p̄ in-
gratitudinem peccando cōtra teum patrem.
vult eum cibo cōuenienti alere. hoc docuit
filij? semp̄ desiderare. et p̄sem celestē p̄ pane
quodiano inuocare et petere in oratione do-
minica cū petentiū discipulis dicens. O gē
roce nos orate. Respōder dicit. Pater no-
ster qui es in celis. Et subdit. panem nostrum
quodidianū da nobis hodie. Est em̄ quinz
suplex panis. quē deus pater filijs suis extē-
dit in ecclesia. p̄ alimonia ministrat.

Corporalis.

Exemplaris.

Spiritualis.

Doctrinalis.

Sacramentalis.

De primo dicit̄ gē. iij. In sudore uultus
uesceris panem mo. Istō pane se faciunt pecca-
tores indignos cum p̄m aug. peccator nō sit
dignus pane quo uescit̄. ⁊ tandem p̄ ingratu-
tudinē dabitur magnis tormentis. p̄uer. xj.
Suauis est homini panis mendacij et postea
implebit̄ os ei? calculo. i. lapide ignito. H̄c
panem abundantes frangere debent indigen-
p

tibus ut inde fragnēta colligant elemosinas
ya. lviij. Frange esurienti panem tuum Cnā
frangi debet egenibus in purgatorio. Nec.
vi. q. Mittite partes eis qui non preparauerūt
sibi. Etiam esurientibus in celo. Et sunt enim
sancti elemosinas. et bona nra opera et p̄cipue
xp̄a. Mat. xv. Et sicut i non dedistis mihi
manducare. Legitur in vita sancti ludouici
lq regis sicilie ordinis minorū. q̄ ludouicus
dum p̄sumens in obsequio staret pro karolo
rege patre suo. quocauit i simul in cēsa domi
nionis paupes ciuitatis vt more solito eos
paceret. et eorum pedes lauaret. Contigit q̄
omnibus pauperibus et leprosis in hospitio suo
cūmibus. affuit et vnus in aspectu alijs horri
bilior. Ad quem sanctissim⁹ ludouicus acce
dens p̄ ceteris ex seruo xp̄i et reuerētie lab
uit. cibauit et osculum ei infudit. qui statim p̄
acta pietate ab oculis omnium disparuit. nec
prius nec postea inter alios compuit. vbi pie
credendū est eum xp̄m fuisse. qui sub tali effu
gie amico suo apparere voluit. vt ip̄e ex pietat
is opere nosceret xp̄m in mēbris suis abasse
et magnū meritū cumulasse. grego. ad retrū
buendum cur pigri estis. q̄n hoc quod iacent
in terra portigatis. sedēt in celo dāns. Et his
habes igitur fragmenta trium spoztarum.

Defecit ecci. xv. cibauit illum pane vite et
intellect⁹. Iste panis debet masticari et i ven
tem mīti. Et q̄. qui non masticat cibum nō
sentit odorē eius. Ita nisi masticauerim⁹ vte
bum quod audiuim⁹ tractantes. nō intelligi
mus vritem eius. Ideo manū interpretat⁹
quid est hoc. vt quonenscūq̄ audimus. quē
ram⁹ quid est hoc. Figuratur leuit. xi. vbi dē
q̄ animal quod non ruminat immundū est. et
iste homo immundus est apud deum qui non
recordatur aliqui vt remittat verbum dei q̄
audiuit. sed dicit statim obliuiscor. est igitur
ad huc mihi vāle dico q̄ licet audita retinere
non possum valeat nbi ad huc. sicut legitur
in vitā patrū. q̄ quidam frater simplex fr̄ q̄n
ter audiens verbum dei. nō recordabatur post
quod et p̄posuit sancto patri. stabilitatē me
morie sue. Tunc pater p̄cepit ei equam mit
tere in ollam vt p̄cceret. et iterū et tercio simi
liter. querens ab eo. quē olla esset mundior il
la in quam aquā misit v̄s alia in quam nullam
aquā posuit. Qui cū diceret illaz ēē mundiores
per aquam mundatā. ait pater. Ita et iste mū

dior est qui audit verbum dei. licet nō retinet
at totū. nihilomin⁹ tamen sibi aliquid reman
et. Sicut etiam recitat⁹ de quodam aquam
baurentē per cibum. q̄ licet aquam emittat
totam. nihilomin⁹ remanet humidum et pur
gatum. Job. xv. Jam vos mundi estis. p̄ter
lectionē quē locutus sum vobis. Ab isto pa
ne colligite debet homo fragmenta q̄nq̄ spor
tarum. i sunt hec in quibus tota scriptura cō
prehendit⁹ scilicet. Crede. fuge. age. time. ap
pete. Crede in deum. fuge vinū. age bonum.
time supplicium. appet premium eternū.

Detertio pane ps. Cibabis nos pane lacri
marum. Nam q̄n oculus vento exponitur. la
crimatur. sic quādo memoria et cognitio nra
vento aduertitatis et passionis xp̄i et p̄decesso
rum patrū exponitur. debemus etiam eis com
par et lacrimare. Tot enim panes lacrimaz po
ponunt. quot legimus sanctorum exempla.

Quando em acerbissimam p̄ passionem in
corde nostro reuoluimus. anime nre amara
et insipida. efficiunt⁹ sapida et dulcia. Job. v.
Que prius nolebat tangere anima mea. nūc
pre angustia cibum est. Unde quidā adol
lescens cum esset in p̄batione clareuallie. re
colens paternam diuitias et delicias. vidēz
rigorem ordinis ad seculum redire p̄posuit.
sed cum tempus expectaret ydoneū. ciad mē
sam sedenti insipiditatem ciborum abhorre
ti. apparuit dominus in latere vulneratis. et
apponens manū p̄rio vulnere vnde sanguis
effluebat. ait ad eum. Quoties inuenietis pa
nem durum inungere eum in illo vulnere et sa
pidus erit. quo dicto disparuit. ip̄e nō cōtra
tus in religione p̄mansit. Et illo pane colligi
tur fragmenta confirmationis spozte vnius.
ps. Et panis cor hominis confirmat. De
quarto pane iob. vi. Ego sum panis viuus q̄
de celo descendit. vbi aduertendū q̄ iste pa
nis habet

Summam et gloriosam p̄ditionem.
Dignam et fructuosam p̄fectionem.
Longam et vniuersam durationem.
Nam in omni re consideratur operatio finis et
conditio rei. q̄tum ad conditionē nature hui
us rei. ille panis est valde mirabilis. quia de
celo descendit. q̄tum ad vitutis p̄fectionē
est viuus. q̄tum ad finis p̄fectionem est val
de vultus. cum de celo descendit. Res enim
celestes sunt illis inferioribus meliores et no

biliores. et etiā in suis p̄dionibus mirabilē
ores. sicut patet de celo orbibus ⁊ stellis qui
ergo dicūt hunc panem de celo venisse innuit
eius nobilitatem. Res em̄ q̄nq; p̄rabunt suā
am nobilitatem de locis in quibus oriuntur.
sicut patet de herbis que in montibus nascun-
tur. saniores sunt q̄ que in vallibus. quāvis
sunt eiusdem generis. Et inde est q̄ animalia
herbas montanas comedentia sunt p̄ ceteris
saniora. Sic reuera ille panis quia ōm̄z ha-
buit in monte celestis mansionis de celo des-
cendit. nulli dubium quin magnam virtutē
habuerit et habet. quia in comedendo sanū-
tatem cōfert sempiternam. Et nota q̄ ille pa-
nis sup̄ omnia est mirabilis virtutis ⁊ effectus?
Primo q̄ p̄m̄ctionem nō minuit. p̄ fac-
tionem non p̄terit. vnus existens pluribus lo-
cis consecratus sumitur ⁊ p̄ficatur. sua immu-
tatis ab immutabilis non inficit. Secūdo dico
q̄ ille panis viuus habet nobilem potestatem
cum dicat panis viuus. res em̄ viua est potē-
tior et magis virtuosa q̄ mortua. et ergo pa-
nis dicitur viuus p̄ eo. q̄ in se habet vitam na-
turalem. et cōfert digne fumentib; vitā spi-
ritualem et etiā eternam. Dico q̄ habet vi-
tam naturalem. quia ibi est corpus xpi p̄ sac-
mentalem p̄fectionem. anima cū corpore p̄ na-
turalem p̄iunctionem. filius p̄ humane natu-
re inseparabilem assumptionem. pater et sp̄s
sanctus p̄ identitatem essentie. ⁊ indiuisibile
op̄ationem. Dat ergo digne fumentib; vitā
spiritualem. Sicut em̄ panis materialis vitā
bonis p̄nuat ne deficiat. sic panis xpi dat
vitam spirituales anime. vt eam in virtutibus
p̄ficiat. quia descendit de celo et dat vitam
mundo. Iob. vi. dat etiā vitam eternam. io-
han. vi. Qui manducauerit ex hoc pane vi-
uet in eternum. Tercio dico q̄ habet durabi-
lem firmitatem. et hoc notat cū dicitur. ego
sum panis. et ille incorruptibilis est. Quis ei
species ille que nobis apparet et accidentia
illa corrumpant et alterent in esse. tamē xps
p̄pter hoc non mutat nec corrumpit sicut ba-
culus rectus in aqua positus videt fractus. q̄
nis in veritate p̄seueret integer. Sic vere pa-
nis ille sub aqua fluxibilis accidentium licet
frangi videat integer tamen manet sub quali-
bet particula diuisionis. nec mutat in aliquo
creit. iij. paruli perierunt panem et non erat
qui frangeret eis. Iste panis est ordeaceus ⁊

amarus indignis. sed dignis dulcissim⁹. Iste
us panis fragmenta sunt tres p̄tes hostie fra-
cie in altari p̄ sacerdote. Prima ad designan-
dum q̄ hoc sacrificium offertur ad honorem
sanctorum in celo. Secūda ad salutem viuorum
in mundo. Tercia que in calicem mergit⁹
ad liberationem laborantium in purgatorio. et t̄do
sacerdos dicit vt illis p̄ficiat ad honore. n o-
bis autē s̄q; tam viuentibus q̄ morantibus cōmū-
cis p̄ caritatem ad salutē. De quinto panē
spirituali. s̄q; gratia. puer. xxi. Panem ocio-
sa nō comedit. Istum panem timor et solici-
tudo faciunt ordeaceum. B̄cū. tunc cum ar-
riserit gratia cū abierit. tene cum denuo redie-
rit. Sed quis vnquam vidit dormientes co-
medere. sic nec tu nisi de somno peccati surre-
xeris pane gratie pascere. Et ideo bene b̄c.
iij. regum. xix. Quod angelus helyam bis ex-
citauit. vt panem comederet. in cuius fortitu-
dine ambulauit. xl. diebus ad montē dei. Sic
pangelum homo bis excitat⁹ ad surgendum
et panē gratie comedendum. Primo p̄ inspi-
rationem timoris pene. Secūdo amoris gratie
⁊ glorie. Iustus panis sunt varia fragmenta.
s̄q; donorum et gratiarum que p̄. xij. copiosius vi-
uiduntur. vt pleni sunt. Opera em̄ nostra sine
gratia nec plena nec p̄fecta sunt. ⁊

Tercia pars in qua no

tatur xpi. p̄uidencia. et hoc in iussione collecti-
onis fragmentorum ⁊ panis multiplicato. Et vi-
cū ibi q̄ erat multū fenum in loco. quia fuit i-
vere. q̄ multa gramina iam in fenum erant
desiccata ad differentiam alterius miraculi.
quod factum fuit in iunio in deserto galilee.
de quo scribit mar. viij. c. et legit matthea. vi.
post octauas penthecostes in quo dñs saturauit
quatuor milia ex. xij. piscibus et sup̄auerat
de fragmentis septem sp̄te. hic autē quinq; pa-
nes multiplicauit tantum. vt de fragmen-
tis. xij. copiosi implerent. Moralit. p̄. xij.
copiosius designari possunt. xij. apostoli. in q̄
xps fragmenta virtutum recollegit. Et vtutes
apostolorum dicunt fragmenta respectue
tutum xpi. quia sicut fragmenta panis sunt est
mansionis ad totum et integrum. sic virtutes
apostolorum et etiā omnium sanctorum nulli-
us reputationis sunt nec estimatiōis ad ple-
nitudinem et p̄fectionem virtutis xpi. Ideo
vi. io. an. in apparitu sup̄ dementē. de hereticis

ad nostrum. loquens de errore quorundam
vicenium hominū in vita presenti tū et talē
pfectionis gradum posse acquirere. q̄ redda
tur impeccabilis. nec amplius posse pficere
in gratia. quia alis aliquis posset xpo pfectior
imineri. cū gratia alterius hominis se habet ad
grām xpi. sicut v̄tus particularis ad v̄tutē
salem. Unde sicut v̄tutis ignis q̄tuncuq;
creseat. non potest equari v̄tuti solis. ita grā
hominis q̄tuncuq; pfecti. non potest equa
ri v̄tuti et gratie xpi. Est em̄ perfectio xpi tan
ta. q̄ maxima hominis pfectio respectue dis
citur imperfecta. Ideo dicitur. C. 8. veteri iure
enudeando. li. ii. §. Sed quia divine. In re
bus humanis nihil est perfectum. Sed quo
ris quare tunc xpus dicit. Estote perfecti. sicut
pater vester celestis pfectus est. cuiz sit impos
sibile. Dico secūdo vt habetur extra de sum.
tri. c. damnam. q̄ dicit estote perfecti. scilicet
perfectioe gratie. Est em̄ perfectio gratie tri
plex. scilicet quo ad sufficientiam. sic quelibet
gratia gratum faciens quantumcūq; parua p
fecta est. quia sufficit ad vitam eternaz habē
dam. quo ad efficientiam. vt illa que efficit
pfectum. scz que facit hominē ex caritate mo
ti pro fratribz quo ad p̄seuerantia. vt illa que
pleuerat in fratre dē em̄ grā. primo facit ho
minem dō carū. secūdo p̄seuerantem pducit
ad regnum. Hanc pfectionē caritatis si
ue gratie habuerūt sancti et marites xpi. que
licet respectu gratie xpi dicat̄ imperfecta. per
fectam tamen eis impetrauit glām et iocun
ditatem in celis. Quā qui cupit etiam habē
re necessario ex eis colligit fragmenta
Sincere deuotionis quo ad deum.
Virtuose operationis ad seipsum.
Boneste cōuersationis q̄ ad p̄imum.
Debem⁹ primo ex eis colligere deuotionē.
Nam ad hoc q̄ apes beāt mel. circūdant flo
res ortoz et arborum. quicūq; habet mellis
ibi totū colligunt. Sic quilibet fidelis volēs
habere mel dulcedinis et deuotionis. teter
in orto sanctitatis ecclesie per cōsiderationē
volare de sancto ad sanctū. de mībz ad v̄
tutes et cordialiter tractare eorum v̄tutes. et
specialiter pietatē xpi passiōē eius et acerbi
simā mortē et dūilitatē. et pietatē sue genitricis
et. pculdubio fuges mel deuotionis. et si nō
poteris ad plenā oīa recolligere. imiteris pau
latim mēsores xpi sanctos aplos sicut altera

ruth et colliges spicas. Vbi beati. Nō omnibus
eodem modo data ē grā illa. s. deuotio. porro
thomas in latere. iohes in pectore petrus in su
nu p̄tis. paulus in tercio celo. secuti sunt gra
tiam sunt assecuti. Prior mlier. s. maria sira
uit sibi in tuto loco bñlitanis. magdalena pos
terior in solio sp̄ci. thomas de fundamento su
dei. iohānes in latia caritatis. paul⁹ in intimo
sapie. petrus in luce v̄tutis. Sic ap̄s sp̄suz
mansides multe sunt. Anima igit deuota que
rat māsionē vnā in qua magis possit quiesce
re. et dulcedinē deuotionis fugere. et nūc vo
let sursum p̄siderādo p̄mia beatorū p̄s. Alce
dit sup cherubim et volauit sup p̄mas ventoz
Quem bin dicunt̄ angeli qui hñt plenitudi
nem scie q̄tum ad vim p̄templatiuā. Et v̄
cunt̄ venti ppter agilitatē obediētiē q̄tum
ad vim ministratiuā. sup. quos volam⁹. qñ co
tum gliaz p̄templamur. et videm⁹ bñtūitatem
nām in xpo sup eos exaltatā. et sp̄am⁹ assi
mi ad eoz gloriā. vel etiā sup eos volam⁹ v̄lq; ad
seraphim. qui dicunt̄ amore ardētēs qñ de sci
entia volam⁹ ad amorē Seraphim em̄ alate
ser alis dicunt̄. Vixit illud seraphim stabat.
iuxta illud serale vni et serale alteri. Quia ar
dentes caritati et deuotiōe vñt esse alati et
spectu sui p̄rimi et dei. Due ale respectu sui
sunt intentio recta et opatio perfecta. due ale
respectu p̄imi. sunt remissio iniuriar et largi
tio elinatum. due ale respectu dei. sunt oīo
deuota et gratia v̄tiatio indefessa. Et dicunt̄
isti seraphim stātes. volantes clamātes. Sic
deuoti caritate seruentes. vñt esse stātes ere
ctia temporalibz et a vicis. et cauere ne cadāt.
fm̄ p̄siliū apostoli. Secūdo vñt esse volātes
per p̄sidentia meritorū opa ei⁹. p̄nia vñt
volare et p̄sidentia. seipos inuitiles reputā
do. Tercio volantes p̄ p̄temptū oīm tereno
rum querentes insula in qua iuxta sunt col
iū. Tempale em̄ illa nos ē. creatū iuxta nos
est. deus aut bonū optimū sursum et sup nos
est. Quarto vñt esse clamātes p̄ desiderium
eternoz. sanct⁹ sc̄t⁹ et. Debem⁹ sc̄do colli
gere a sanctis fragmēta v̄tutose opationis. q̄
cor. vi. In omnibus exhibeam⁹ n̄ces sic dei mī
nistros in multa pacientia. et sedule mīstrāt
sibi fm̄ diuersa officia. quia aliq̄e circūstant
regē. aliq̄e laborāt exterius. alie mel et cēa
ordinant. Sic etiā inter fideles homines ēē

38

2

39

debent q̄ sedule seruiant ⁊ ministrēt regi x̄po
 fm̄ diuersa officia ⁊ gratiā a dño datam. q̄dā
 orādo. quidā p̄dicādo quidā infirmis ministrā
 do quidam laboribus manū pro vtilitate rei
 publice seruendo. quidā militando. quidā
 defendendo. in quibus omnibus si fideliter
 et iuste fiant. regi x̄po seruiunt. a ministerio
 em̄ x̄pi nullus serus excludit̄. nec vir nec mu
 lier nulla p̄ditio. nec liber nec seruus. Et ideo
 dicit. b. hiero. Semp aliquid boni facito. vt
 te dyabolus inueniat occupati. In signū hu
 ius voluit x̄ps ministrare et nō ministrari. vt
 volentes esse eius discipuli etiam ministraret
 Unde dixit discipulis qui voluerit esse inter
 vos maior. erit vester minister. q. d. Nolo q̄
 aliquis ita magnus sit inter vos. quin oblige
 tur deo seruire p̄ aliquā administratiōem. Et
 ideo papa in signū affectus sue administratiō
 nis. nominat se seruū seruoꝝ. vt ostendat se
 habere affectum ppter x̄pū omnibz seruire.
 vt habet in plo. recte. Enā impator nomiāt
 se seruū et illa causa. vt b. c. de offi. p̄fecti
 affrice. l. i. vnde apo. vt recitat. xxviij. q. i. iaz
 nunc. Cum sim liber ab omnibz oīm seruū
 me feci. vt plures lucrificarem. Debet
 em̄ voluntarie deo seruire. cū ei⁹ seruitis vti
 lior et multum fructuosior sit quacūq̄ mun
 di seruimus. Ihesus beda q̄ in angliā quidam
 miles strenuus⁹ febribus cepit esuare. quem
 cū rex anglie vt singularissimū visitaret. dixit
 miles. Rogo te dñe. vt auferas a me vnā vi
 em febribz p̄ omnibz seruicijs meis. Ad que
 rex. nunquid ego deus sum vel medicus talis
 vt possim hoc. cui miles. nūc nosco me tps et
 labores omnes p̄didisse. seruendo mundo.
 ammodo illi seruam qui pot̄ dare et auferre
 febres. et eo p̄ualecente fact⁹ est religiosus.
 Dixi tertio q̄ colligere debem⁹ fragmēta ho
 neste p̄uersatiōis quo ad p̄imum. l. tbi. iij.
 Exemplum esto fidelis in verbo in p̄uersatio
 ne. in caritate. in fide. in castitate. Nam sicut
 exptis piscator. volens colligere multos pis
 ces. ponit lucernā ardentē. vermem lucenē
 vel quercinū lignum putridū in vas vitre
 um in aquā. et pueniunt pisces. Sic qui alijs
 preponit vitam sanctam. et lucidā p̄uersatio
 nem in fluitabilitate et in instabilitate huius
 mundi colligit plures lubricos ad beatitudi
 nem et lasciuos. Sed deu nūc plures q̄ colli
 gere debent pisces p̄ lucernā vite. venant can

ctos. i. malefactores quos in vicjs nutritunt
 p̄ eoz inordinatā vitam. Legit q̄ canci
 p̄ putridū arienē ep̄ar p̄greget. Sic p̄ ma
 lam et inonestam vitā supiorz platozum et
 religiosoz et christianozum. multi malefacto
 res colligunt. et p̄fortant in malo q̄ retroce
 dunt a veritate. Unde fabulose recitat de cā
 cro. cum ab eo quererēt cur semp retrocedez
 et nunq̄ incederet recte. R̄ndit q̄ sicut do
 cuerunt me patres mei. et hec est vera causa
 quā nūc cancro subditi et simplices didice
 runt. q̄ sunt ita inobedientes. et in omnibus
 irregulares ⁊ dissoluti. q̄ eoz supiores tā spi
 rituales q̄ seculares habentes regimē p̄li
 non aliud docuerunt. Recitat enā de quodā
 ioculatore qui cū a rege philippo peteret quid
 cogitaret. R̄ndit cogito quare nunc nō sunt
 ita boni milites sicut volandus et olmetus. re
 spondit ioculator q̄ nullus inuenit⁹ hodie tal
 karolus. Cū p̄ locū a fili. quare hodie non in
 ueniunt⁹ subditi boni ⁊ honesti. R̄atio quia
 hodie nō inueniunt⁹ boni ⁊ honesti rectores ⁊
 p̄lati. de quo multi debēt terreti. q̄ vt scribit
 ri. q. iij. c. p̄cipue. Scire debēt p̄lati. q̄ si puer
 sa vnq̄ p̄petrant. q̄ tot moribus digni sunt
 quot ad subditos exempla p̄ditiōis transmi
 tunt. Sed quicquid sit de supiorz vita p̄side
 ret vnusquisq̄ qualē vitam ip̄e habeat vt in
 die iudicij. p̄cientia p̄pria non accusetur. et i
 p̄prium damnetur. vbi filius non p̄orabit
 iniquitatem patris. nec econuerso. h̄ vnusq̄
 q̄ fm̄ aplm̄ vt gessit in corpore. p̄prio mercede
 rem recipiet ⁊c. **Senā scōa post letate.**

Rope erat dies

p̄alce de ascendit ihs hierosolū
 mā ioh. ij. Videm⁹ q̄ idebita
 q̄ quāto cit⁹ creditōr exolit tāto facili⁹ et
 p̄mpti⁹ euz facit ad tenuā comodatiōē
 Quia vt b̄t in i. de actionibz. §. plus autem
 Plus soluit qui ante tempus soluit. et min⁹
 qui post determinatū tempus. Cū. scē. Qui
 cito dat bis dat. Sic cū deo semper obligem⁹
 de beneficijs collatis grātiās agere. quantoci
 tius illud agimus tanto p̄mpti⁹ efficitur ad
 condonandū maiora. hylarē em̄ datorē vi
 ligat deus hilaris em̄ dator est qui conat deo
 inuentim adolecentiā. h̄ tristis qui postē
 pus debim⁹ forte in senio vel in fine mori
 vult persolvere et forte plus timore q̄ amore

Unde ang? Nullus expectet quādo peccare non pōt. Arbitrj em̄ querat liberatē vt tole re possit pmissa. nō necessitatē. Cū d̄ pe. vi. i. Medicina. Adā de paradiso dñs statim p? culpam eiecit. nō distulit. sed statim sepaui a delictis. vt pñsam ageret. statim tunica restituit pellicea nō serica. Cōsimiliter saluator docet nos a iuuentute dñfacere. et nō finē expectare de pmissis penitere. Ipse em̄ qui nunq? peccauit. deū pñem ab initio laude ⁊ gloria p̄soluit. et vsq? ad mortē gratias agere nō desinit. sed etiā dum ppe esset transiit? mortis ad hoc faci endū hierosolimā ascendit. Et ideo dicitur in themate. ppe erat pascha. i. transiit? ⁊c. Cum plures tarde peniteant. mortuos sine debita satisfactōe peccator. legātes aliqua p liberati one ceteros de purgatorio. an in aliquo pñu dicit testator aiaibus executōis dilatio. Et videt q? nō. xxiii. q. ij. Nec quisq? §. Ceter. de eo q? in dei iudicio ē pñissimis. nobis pbas nō ē aliud decernere. pter id in quo euz dies supm? inuenit. ergo testator siue sui executō res exequant ordinatōes sue vltime volūntatis siue nō. ppter hoc debet nisi bonū vel malum qd sibi debebat. p illo statu in quo eū supmus dies. i. dies mortis inuenit. Item si bon? bo? mo mittat elemosinā p suū secutūē cuiusdā pau peris. si seruens ille eā nō dederit. sed eā ex ma lignitate in aquā pcecerit. seu sibi tenuerit si ppter hoc minuit meriti testatoris. q? bona sua p eos pcepit paupibus distribui. ergo si ue executores distribuāt siue non. siue distri buere tardēt. nō ppter hoc peius v? meli? an? ma testatoris debet. Cōtra opatio exterior vltra bonitatem? interioris valet ad aliqd accidentale pñissū. ergo a sili executio vltime volūntatis pie testatoris vltra volūtatē bonam quā būit in pñipiō sibi aliqd. pdest ad ani me sue alienationē. q? ergo non exequunt? aut exequi tardāt. aie testatoris pñudicat. pñider tēb. i. iij. suo sup mēm vi. xxx. ar. v. q. iij. q? vllano executōis in aliqd pñudicat aie testa toris. C? duplex ē v. Cū q? qñto cit? elin? paupes quib? legatū est recipiūt illud quod testator eis legauit. tantofrequentius et citius orāt. p aia defuncti ⁊ orate tenent. ⁊ quanto tardius recipiunt quod eis legatū est. tanto? repidiōres sunt ad orandum. et magis tardāte orare pro aia defuncti. acceleratio autem fer uentū ofonū. p aia defuncti. multū valet ad

eius alienatōes et celeriorē expeditōes. Alia ratio ē. q? sicut defuncti in caritate aliqd pur gabile secū portantes. in hac vita meruerunt vt eline si p eis dñs. eis pñnt nō ad augmētū gñe sed ad alienatōes et abbreviatōes pe ne. sic testat? testamētū faciēs in caritate de cel dens testm̄ faciendo meret. vt eius executio sibi post mortē valeat. nō ad augmētū gñe. h? ad alienationē ⁊ abbreviatōis sue pene. Et ideo quāto testm̄ suū citius executōi deman daf. tantocius alienat. ⁊ quātotardi? execu tio sui testamētū pple? tantotardi? ceteris pa tribus incipit alienari. ⁊ tardi? liberat. Si tñ legata sua nunq? soluerent. nec forte facta sua que pcepit emēdari p executores emēdarent nec debita sua que pcepit solui p executores soluerent. nō. ppter hoc ppetuo remaneret in pena qñis. ppter hoc multotardi? liberaret a pena. Ex dictis pñ q? grauissimē peccat ⁊ ma gnā pditionē ⁊ illegalitatē facit? executores qui executiones testamētōz sibi pmissas nō pñnt qñtius pñt. optunitate habita ppe tenti. Ad pñmū in oppositū dicēdū. q? illud vbum intelligitur de quodā beretico. qui in sua heresi de ceterat et tali mortuo ⁊ cuiusq? in mortali decedenti nil pdest qd postea pro eis fiat. Cū vlturati qui in pdendo testamen tum pñipiūt. vt sui executores restituant post mortem suā illis a quib? acceperūt vsuras. ⁊ nolūt q? fiat restitutio qñ diu viuūt. h? intēdūt illa bona retinere. si de infirmitate euadūt nō pdest ad salutē anime sue testamētū quod faciunt. q? tales in mortali peccato decedunt qñis in priori statu morerent. si nolent q? ē post mortem suā restituerent. Ad scdm̄ dicē dum. q? qñis minuat meriti mittentis qñtū ad impetrationem gñe. minuit qñtū ad remissionem pene. maxime quia si ille paup. eli? mōsinā receperit feruentius oraret pro eo. ⁊ magis teneret orare. Sed queritur an executores testamentorum teneantur ifca ani num executionem complere. Dicit nichar. vbi supra. q? aut testator tempus determinat in qñtū vult testamentum esse impletū aut non. si sic non tenentur executores tentionem necessitatis. vsq? ad illud tempus testamen torum complere. nisi viderent citius expleū dōle posse facere anime defuncti vtilitatem maiorem. tunc enim et si in foro iudici com pelli non possent ad citius impletum. tamē

ad hoc eos conscientia deberet compellere. qz supponendum est q voluntas defuncti fuit. vt illo modo et illo tpe testamentum impleteret uqo esset expedientius anime sue. Si aut nō determinat tps infra qd velit testamentū implete. Tunc distinguo. quia aut executores habent libere bona de quibus statim possint testamentum implere. aut non habeant. si habeant dico q implere tenent qdū possint. qz debitorum sunt illis quibus legata facta sunt sicut dicunt. ff. de re. iudi. In omnib? obligatiōibus in quibus dies non ponitur. present nō debet. ppter ea quantocius testamentum implet tantocius anima defuncti alleuiatur. vt prius habet. Unde illi executores qui penes se habent in pmpu et libere bona de quibus cito possunt testamentum implere et p longum tempus tardant suam executionem cōpeler necatores egentium comparantur. xij. q. ij. Qui oblationes defunctorum retinet aut negant ecclesijs. aut difficile reddūt. tanq? egentium necatores egentium comparantur. xij. q. ij. Qui oblationes defunctorum retinet aut negant ecclesijs. aut difficile reddūt. tanq? egentium necatores egentium comparantur. Et secundum glo. ibidem hoc intelligit de obligatiōibus voluntarijs. sed de illis bonis que relicta sunt ecclesijs. et c. sequenti dicit. Qui oblationes defunctorum retinet et ecclesijs tradere demorant. vt infideles ab ecclia sunt abijciendi. Executores etiam si illa bona retinet p seipis sunt fures et raptores. eo. c. Cū? et veruz necatores pauperum. ad ecclesijs debent excludi quousq? reddant. et a. dicit. et facilegium cōmittunt. xvij. q. iij. sacrilegium. Cū? si executores infra annum saltem ammonitiōne episcopi pias voluntates defunctorum non implent cum possunt si nolent p eum debet compelli. extra de testa. nos quidem. et sua nobis. in glo. et c. ioban. in tex. Si aut executores nō habeant bona in pmpu de quibus posunt infra annum testamentū implere nō credō q ppter hoc deuoluat potestas eorū post annum ad epum. tenent tñ facere qd in se est vt bona habeant. et habita citius quo possunt distribuunt. Quanti ad continuationē. beati oparijs deuoti ecclia exhibuit solatiū hodie ne pmo priuent. tollit quoddā obstaculum. et p hoc tres sunt partes euangelij. In prima notatur conuersatio exemplaris in triplici accessione et hoc in principio. In secunda increpatio virtualis in vendenti nū expulsiōne. ibi. Et cum fecisset.

In tertia informatio p betalis futuri offensionē ibi. Soluite templum et c.

Quantum ad primū

notandus. q? iudei fm leges. leui. xxiij. et xxiij. inter alias solēnitates tres habebant in quibus omne masculinum debebat statim tēpore et loco se deo psonaliter representare. q? locus hierosolimis in templo erat. xpus igit existens capharnaū vt dicit ante illud euangelium post miraculum factū de aqua vinum in nuptijs ipse et mater eius et fratres ascenderunt hierosolimā ad solēnitatem pasche vt ibi deo redderent iusticiam sibi debitā in obseruatione legalium et c.

Moraliter quilibet xpianus et pcepto ecclesie tenet etiam solēnitates sanctorum venerari. vt dicitur de pse. vi. i. omīs. Nam quia cōuenit ad bonū rē principis. vt dies natiuitatis sue p?icipium imperij solēniter celebret. vt dicit. Et de ferijs. l. vln. plus puenit dies natiuitatis qua quis princeps spūalis nascitur ad regna et ad societatem intungit beatorum solēniter celebrari et gaudere. Quare in principalioribus festiuitatibus introitus misse incipit. Gaudeamus omnes et c. vñ legi in le. be. agnecis que post passionem eius cum parentes ad se pulchrum vigilarent et lugerent videntur dorum virginum vestibus aureis radiantem inter q? videntur be. agne. simili veste fulgentē et a dextis eius agnum candidiorē niue stantem quibus illa ait. videte ne me quasi mortuam lugeatis. sed congaudente me et congratulamini mihi. qz cum bis omnibus lucidas sedes accepi. Debemus igitur congratulari sanctis. et eos deuote venerari. quia post se nobis relinquerunt.

Reluceniam vere imitationis.

Confidentiam certe inuocationis.

Experientiam eterne retributionis.

Primo enim reliquerunt reluceniam sanctitatis vite p castitatem. humilitatem. patientiam vt imitemur. vnde tabanus. Deus in vniuersis mundi partib? diuersis penis martires pati voluit. et vniuersis diuersis lucere vt ubiq? habeat testes vitanis. et exempla sanctitatis.

Secundo em qm videt vel audit sanctorum pcedentū exēpla. debet ea retinere et in corde deuote reuoluere. et iuxta posse imitari p?is operibus. sic iob. baptista qui exēpla p?m pdecesso

tū in corde totiens revoluit et ita siliā fecit. q̄
 xps. delicias et bellicum esse putaret. Nam spei
 cūlū purp̄ rep̄stat et ostendit quicqd̄ ei opponitur
 Sic in nobis p̄ntes reluctance dñt. que a san-
 ctis p̄mōstrant. Sed heu multa sunt impura et
 falsa spectra que aliud recipiūt et aliud ostēdūt.
 bona exēpla recipiūt. s̄ mala facere si obmittit
 tūt. sic hi qui dieb̄ dñicis et festinis pl̄ alijs
 ferijs mala exercēt adulterādo. ludēdo poran-
 do chorifādo et cū dñs aug. q̄ meli⁹ eēt ope-
 rari in agro vel aliud op⁹ exercendo. q̄ b̄mōi
 mala p̄petrare. Et biero. Nūmia sanritate v̄l
 lascivia velle martirē honorare. quē scim⁹ deo
 pietumia placuisse valde absurdū ē. Nā mō
 beu ad hoc devenit. q̄ iudei et gentiles deuotio-
 niores xp̄ianis inueiant. Iudeus nāq̄ nullo
 mō sabbatū suū violat. enā p̄ magno p̄modo
 suo. minimā iōiā legis non p̄terit. oīones
 deuotas et corporis afflictiones. p̄pter deū facit

Tu autē fice xp̄iane credis p̄pter lasciuia
 et ventris repletionem festa fore instituta.
 Quia igit nec deum nec sanctos debite et de-
 uote veneramus. ideo multis afflictionib⁹ nūc
 apostemate. nūc carnis. guerris et b̄mōi sine
 cessatione plagamur. exēc. xxi. Sanctuarium
 mea sperauis. et sabbata mea pollicitus. et ego
 sperā vos. sc̄p̄ inuisionem omnis mali.
 Quia dñs gl̄a. i. Solennitates vestras
 odit anima mea. Secūdo sancti relin-
 runt p̄fidentia certā eruditionis. si eos inuo-
 cauerim⁹ tempe tribulatiois. Nā h̄is causam
 arduam coram iudice pendentem honorat.
 et inuocat amicū iudicis. vt cām eius promo-
 ueat. Sic nos famulos et amicos districti ius-
 dicis honorare debem⁹ et inuocare. vt p̄ nos
 bis intercedāt. Ad quod hortamur per illud
 iob. v. Ad aliquem sanctop̄ p̄uertere. Unde
 legimus exo. viij. q̄ qñ pharaō fuit plagatus
 a deo multis plagis. rogauit moysen et aarō
 vt deum orarent. p̄ eo. vt tolleret plagā tana-
 rum. quod cum factum esset deus abstulit ta-
 nas d̄ domo et familia pharaonis. Item exo.
 xviij. legi⁹ de moysē qui leuauit man⁹. et ora-
 uit pro filijs isrl̄. et isrl̄ vincebat amalech. Si
 igit in hac vita mortales nobis filies tanta fu-
 is oīonib⁹ meruerūt alijs. quis dubitat quin
 sancti in celis dō p̄iūcti inepabili plus possi-
 sint p̄ nobis p̄petrare. Sed querit. an oīib⁹
 sanctis. tā viuētib⁹ q̄ mortuis possim⁹ p̄ces
 porrigere. et eos solennit⁹ venerari. Dico autē

q̄ si talis sanct⁹ homo in vita sua p̄ ecclesiam ē
 appbatus et canonizatus. sic dñs inno. et bosi. ex-
 tra de reliquijs. q̄ possum⁹. ei p̄ces publice et
 solennes porrigere. et officij solenne. et si ec-
 clesia i canonizatiōe ei⁹ erraret. q̄ n̄ ē creden-
 dū licet accidere possit. extra de len. ex. Ad no-
 bis. nūbilonim⁹ tñ p̄ces in eius honorem effu-
 se p̄pter fidem. dō sunt acceptę q̄ nō deficiūt.
 Si tñ talis nō ē canonizatus et p̄ papam appo-
 batus. et tñ aliquis credit eum esse sanctū. po-
 test ei porrigere p̄ces in secreto nō solennit⁹.
 nec solenne officium debet dici de eo. Et
 bis patet q̄ bi grauiter peccant qui inuentas
 nouas reliquias publice venerant. q̄ nōdum
 auctoritate et tōne pontificis fuerit approbate
 Congit qñq̄ homines dyabolica fraude sic ta-
 lib⁹ falsis signis decipi. sic qñdōq̄ occasi-
 one questus fieri cōsuevit. Cū accidit casus
 p̄m̄ berni. q̄ quidam sic dyabolica fraude de-
 cepti qñdam in ebrietate occisum. quasi sc̄m
 venerabant. cum enā pro talibus in ebrietate
 occisi ecclia v̄l p̄mittat orare. cum ap̄. vi.
 Ebriosi non possidebunt regnum dei. Qui
 casus delatus ad aures summi p̄fificis. man-
 dauit vt haberetur de reliquijs et de san. audi-
 uimus. q̄ illi colore decetero non p̄sumāt.
 quia si per eum m̄m̄cula fierent sine auctori-
 tate pape et romane ecclesie non liceret p̄ san-
 ctō venerari. Tercio sancti reliquerunt ex-
 perientiam eterne retributionis et consolatio-
 nis. vnde. i. iob. i. Quod audiuius et vidi-
 mus annunciamus vobis. vt et vos societate
 habeatis nobiscum. et societas nostra sit cum
 patre et filio eius ih̄u xpo. vitam eternā que
 erat apud patrem et apparuit nobis. et beati-
 plimus vobis vt gaudetis. et gaudium v̄m̄
 sit plenum. Facit enim euangelista instar ca-
 rissimū et sincerissimū amicum inuitantis ad vni-
 cissimas epulas et pocula suauissimā suorum
 caros. sic ip̄e nos vocat et inuitat ad suam glo-
 riosam societatem cum ih̄u xpo. in qua culti-
 bet aduenient mensura plena et sup̄abundās
 omnis iocunditatis et leticie ministratur. Cū
 de de iocunditate illius sanctę societatis aug.
 in l. iij. de libero arb. sic loquitur di. tanta ē
 inquit illa pulcritudo iusticie tantę iocundi-
 tas lucis eterne incommutabilis veritatis et
 sapientie. vt etiam si non liceret manere pluri⁹
 q̄ vnus diei mora p̄pter hoc solum innume-
 rabiles anni b̄uis vite pleni delictijs circum

Alphabetum.

XXVI

fluentia bonorum temporalium. recte merito
contineant. Non enim fallo aut paruo affectu
dictum est. quoniam melior est dies vna in
artibus mis super milia. becaugu. Ab hacigitur
iocunda societate impeditur et retrahitur societas
peruersa mundanorum in qua vnus alium et
alter alterum plus ad vicia trahit quam ad virtu-
tes. Et hoc est finis scilicet. pessima causa quare
plures sint viciosi quam virtuosus. plures damnati
quam saluati. Ista enim hodie vna maxima
est hominum. et ista enim gurgel. igitur et ista
bos scilicet. i. nequa. quia ut habetur. ff. pro
socio nec perterritendum est quod de rebus illi-
citis et inbonestis nulla potest esse societas.
Unde est quod palam est. quia delictorum turpis
atque feda est communio. Narrat valerius
de duobus sociis. Etiam narratur in vita san-
cti iohannis. elemosinarius de duobus sociis tutoribus
quorum vnus valde diues habens magnam
familiam. patrem. matrem. vxorem. filios et
filias. quos omnes arte sua aluit. cum hoc de-
notis venerator sanctorum vacabat ecclesie
sine intermissione. Alter vero eiusdem artis pe-
rior ecclesiam non frequentabat. nec in festis
apostolorum nec alijs laborare cessabat. de quo
arguitur per bonum socium inuidebat ei dei.
Melior ego sum in arte nostra et vnde est quod
tu diues factus ego in tantam inopiam tene-
ni. Cui bonus. inueni thesaurum in terra. et
inde factus sum diues. sed si vis veni mecum
Ille acquiescens duxit eum ad ecclesiam et ait
hic ora deus sine intermissione. et honora san-
ctos. et habebis quod promissit. quia dixit.
primum querite regnum dei et iusticiam eius
et hec omnia adiungentur vobis. quod et factus
est et diues factus. deo gratias agit.

Secunda pars in qua
retractat de viciis electione cupidorum et
inceptione eorumdem. Nam christo intrante
hierusalem. ut conuenit. statim templum adiit
et dum semel sit intraret. per viciu dicitur. emen-
tes et vendentes eiecit. In lege enim moysi
iudeis concedebatur deo offerre animalia. ne
more gentilitatis ad ydola se converterent. sa-
cerdotes autem eorum cupiditate cecati. con-
tra legem permittebant ea in templo vendi. et
nummularios posuerunt ut non habentes mo-
netam. ibi mutaret. per nullus offerendo pos-
set se excusare secundum beatam. Moraliter

christus ingrediendo templum materiale ad re-
edificandum illud. tria fecit. Primo volens
ingredi secundum iohannis. commouit ciuitatem
ad querendum quis est hic. Secundo de
templo vendentes et ementes eiecit. Tercio
populum lumine doctrine illustrauit. Sic est
spirituale templum. scilicet animam volens
ingredi. ad iustificationem ipsius aliqua pre-
mittit ut possit ibi habitare. Primo enim or-
porter domum compaginari. et habitatores
introduci. Nam secundum naturales animas
que est forma substantialis et vita corporis.
non introducit in corpus. nisi prius fuerit or-
ganatum et dispositum. Unde magister sen-
tentiarum. non dum compaginata carne infunditur ani-
ma sed iam effigiato corpore. sic deus qui est
vita anime sicut anima vita corporis de pe-
tri. hic idem non ingreditur animam nisi
prius fuerit mediante gratia disposita et iusti-
ficata. Ad hoc enim anima primo
Eragitat gratia pueniendo.
Expurgat gratia coagendo.
Informat gratia pficiendo.

Dico quod antequam deus animam ingreditur in
habitandum Primo gratia pueniente ea in
omnibus virtutibus agit et promouet ad perfectum co-
gnitionem de cognitione ad cordis puritatem. et tandem
ad lacrimarum effusionem. facit enim deus gratiam tantam
sicut sol in terra in terremotu. Nam ut de
cit psalmus. iij. metaba. quando ventus grossus et
grossis vaporibus generat in ventre terre in-
cluditur. et ventre solis tangitur. adeo trahit
quod et promouetur. quod terremotu inde causat
usque tandem terra scinditur. Ac quando in cor
de hominis terreni et mundani affectiones car-
nales et grossis et sedis cogitationibus gene-
rate includuntur. gratia pueniente tam potenter
promouetur et trahuntur. quod cor per colorem scin-
ditur. et affectiones totaliter euaporantur et
annihilantur quare dicit psalmus. Commouisti domum
terram. i. cor terrenum et perturbasti eam. s. p. colorem
et perturbasti sana perturbas eam. quod promouetur. de
sed beu multi sunt sicut magni motus graues
per obfinationem vel indurationem male pueniunt
vitiis. quod licet interdum per promouent ad cogni-
tionem. non in possunt. propter grauitatem promouetur
ad perturbationem. inslar nubes in altis montibus. quod pro
lenit per calorem solis soluit. sed si dum pmanet in
glanem itresolubile et lapideum durum puenit.
Sic etiam est de obfinatione et induratione in pec-

cat. De quibz ad ro. ij. fm duriciam tuam
et impenitentem cor thesaurizat nbi itam in die
revelationis iusti iudicij dei. Et ecel. ij. Cor
durum male habebit in nouissimo. qz damna
bunt in profundo inferni sic pharao indurat
malicia nolens dimittere filios israel. qui in
profundo maris rubri submersus est. exo. xiiij.

E Dico scdo qz p mota anima p gratiam p
uenientem ad pccationem intrat xps p gratia
coopantem et etia peccata de templo cordis
quali vendenna. et dyabolum quasi ementem
quia peccata vendunt in templo cordis atam
p modica delectatione. ysa. liij. gratis vendita
n estis. et bene dic gratias. qz p nullo et breui
simat delectatione vendit anima ad eternam mi
seriam. qd igit peius et damniabilis anime.
qz pccati mortale in se et in corde p delectatione
seruare. et non p pccationem gratia coopante
expellere. qd priuat et excludit deum. in quo
omne bonum pssit. in quo est tanta vita aie
et donat et appiat eam dyabolo principi om
nis mali et miserie. recto et inferni et perpetue
cruciationis. vñ ioban. in apo. in insula parib
mos telegamus volens pgnosce statim pec
ca. oris. ysa. apca. vi. ostensum fuit ei in si
gura equus pallidus. et qui sedebat sup eum
nomen ei erat mors. cui infernus sequebatur
p equum pallidum fm baymonem designatur
peccator. qui habet opera mortis. dum habet
pccata mortalia. pallor est fit et recessu sanguis
in quo vita pssit tendens ad interiora. Sic
enā peccator est pallidus et discoloratus. qz
sine gratia et caritate in qua consistit vita ani
me et totalis degoz. p mortem dyabolus
designatur qui mors dicit. quia p eum mors
incepit et omne malum et ad mortem eternam
trahere non desistit. hic sedit sup peccatorem
et quiescit in corde eius. p dominum quem se
quit infernus et pena eterna. p modica lenicia
habita in peccato. hoc considerans ipse miseri
coris dñs. pmo pulsatur ad cor hominis per
gratiam puenientem expectans si quis ianuam
sibi apiat p pccationem. qua apta intrat p gra
tiam coopando. peccata expellendo. et animam
iustificando. iob. i. Iustificati gratis gra ipi
us p reuelationem que est in xpo ibi. Sed
quoniam vix ad iustificationem impij requiritur
gratia infusio. et videtur q non quia quicqd potest
deus mediante causa scda. pot facere sine ea
ergo si deus pot iustificare impium mediante

gratia potest etia sine gratia. Contra non expellitur
tenebra corporalis nisi per lumē corpale. q nec
tenebra peccati expellitur. nisi p gratiam q lumen
est spirituale. Dico fm richar. iij. sup magistrum
di. xvij. ar. iij. q. ij. q sicut quando ex vno ele
mento fit aliud pccurunt quatuor. f. vñ for
me corruptio et alterius generatio et dispositio
ad generationem alterius. sic cū de impio fit
iustus requiruntur quatuor. f. impietas des
tructio que est culpe remissio et gratie infusio
et dispositio ad destructionem impietatis q
culpe desertio et dispositio ad susceptionem
gratie. que est. li. ar. ad dei cōuersio. Et sic patet
q gratia infusio requiritur ad impij iustificationem
Et argu. in oppositū dicendum q illa dispositio
intelligenda est de pccata causa efficiens. gra
tia aut est iustificationis causa scda formalis
non efficiens. Et ideo sicut deus nō pot facere
aliquid album esse sine albedine. sic nec infusio
sine gratia. Dico tercio. q qñ xps animam
subintrat et eam emundauit p gratiam coope
rantem. nunc eam illuminat et informat p gra
tiam pccientem. Illustrat enim tenebra illius
intellectus possibilis. et errores ostendit. Anima
enim nostra libi in puris naturalibus derelicta
in diuinis rebus habet pgnitionē obscuram
et quasi cecam et sicut cecus iudicat de colorib
us. sic naturalis intellectus de rebus diuinis
et hoc puenit ex tribus. pmo ex virtutis in
tellectus debilitate. est enim ita debilis ad diuin
na sic oculus nocte ad lucem solis. ij. met. ii.
Scdo ex luminis naturalis obscuritate. s. lu
men enim naturale. f. intellectus agens ad diuin
na illustrare est insufficiens. q soli habet sen
sata abstrahere fantasmatina. et ea irradiare. di
uina autem sentire nō possunt nec fantasmatina
nec species ab eis abstrahi. Tercio ex obieci
transcendentis intellectu nō in pportionabili
tate. ipa enim diuina transcendunt oia sensib
ilia et imaginabilia nec minus q multa natu
ralia ita sensus nostros transcendunt. q sine
corruptione ea sentire non valeant sicut sol
oculum. p xps intras cor et animam nostram
colligit gratie pccientis oculū mētis. scz intel
lectū clarificat et illuminat ad vidēdū diuina.
cū pfortat ad cognoscendum. p obiecta ppor
tionat ad intelligēdū. Ipse enim est lux vera et c.
iob. i. vñ. b. augu. i. pñy naturalibus derelictus.
qz diuina itelligē nō potat. facit se fuisse cecū.
f. p ea q gratiam xpi illuminant. di. ix. pfectionū

Apoc. 6.

f

Fuerat inquit lattrator auar? et cec? aduersus
 iras. sed d melle celi. i. gta melle? factus est. et
 de lumine tuo luminosus et angel? dñi epm las
 odi. plumeñe de sua cognitione naturali cor
 rerit. vi. apoc. iij. dicit q sis diues. et nesci qz
 mis es et mirabilis et cec?. collutio inuge ocul
 los tuos vt videas. q. d. tu psumis temulita
 intelligere. cur tñ nil intelligas de diuinis in
 quibz cecus es. nisi gta dei illucis. Collutio
 igit inunge oculos tuos. i. gta spissanti qui
 illuminat oculos mēis. dicit aut inuge quia
 licz gta sit a solo deo dante. tñ in prate homis
 est vt sibi def. i. quia pōt se ad eam disponere

Sed querit vtz ratio siue infusio gracie.
 sit prior nature ordie qz dispositio siue culpe
 remissio vl econuersio. Ad qd rñdēt doctores
 diuersimode. ricb. videt sentire. qz ibi nō sit
 aliqua prioritas nature. hz tantūmō fm rōem
 quia ipa infusio gte est realis ipa remissio cul
 pe qtrum ad offensaz. nō em pōt dici qz sint
 due mutationes distincte. scē generatio vni?
 est destructio alteri? cñ peccatū formalit nuli
 la eēntia sit. sed carētia siue absentia boni debi
 ti. Cñ qñis sit absentia alicui? essentie. et in
 aliquo hñte essentia cñ nulla essentia est. cum
 ergo corruptio seu destructio sit ab ente in nō
 ens. deformitate peccati destrui non ē realiter
 aliud qz bonū restitui. cur? ē priuatio. hoc aut
 bonū restituit in infusione gte. imo vt venis
 loquar. ē ipa grātia que infundit. et illa? boni
 restitutio. ē ipsius gte infusio. qz cñ infusio gra
 tie grati facientis ē remissio peccati per quod
 anima deo displicebat. et ē quedā pfectio aie
 p quā deo placet. et prius p rōem intelligēdi
 est aliam deo nō displicere qz dō placere. idco
 ipi? gte infusio prior ē p rōez itelligēdi sub rōe
 qz ē pecti remissio qz sub rōe qz aia p eam placz
 do illa placētia qz ea reputat dignā vita etna

Tercia pars in qua tra

ctat de pphali informatōe. iudeis pdicendo
 suā morē et resurrectōez. Ignorabāt nāqz in
 dei xpm morituz et scia die resurrectuz ideo
 querēdo ab eo signū siue potētie. vidētes em
 vidētes de tēplo eijcere et nūmularioz men
 sas subuercere. volebāt scire quā p rate hoc fa
 cere pē. aut hoc nē expēse ostēdebat qz in pfa
 te diuinitatis. qz nō erat dignū. sed iplicite p
 aliō signū. i. siue resurrectōis p exemplū. tōne
 apbe di. Soluite. i. soluetz templū hoc. i. cor

pus meū. sup. p passiōem et mortem quā mi
 bi iheretis. et ego in tribz diebz excitabo illō
 scz p rate diuina. Et notatē dicit soluite. non
 impane hz pmissiue iudei dō hoc intelligē
 tes dō templo materiali et si de coze destruit
 xpm. di. xl. et vi. annis edificatū ē templū b. ac.

Notatē est notādū. qz solet pponere illū
 pbleuma. an aliqd factū prius sit factū qz de
 structū. et pmiūter qz prius sit factū siue pstru
 ctū qz destructū. Sz veracit rñdendo. dōm ē
 an. i. li prius significet ordinem duratōis. aut
 facilitatem laboris. si primo dico qz prius co
 mus est destructa. qz pstructa. qz em ex nō de
 mo fieri domū vt. i. pbi. c. v. vbi pbis videt
 dom? qdem sit nō ex eo qz diuina sunt sic et sta
 tua et figuratū ex nō figurato. ex nō musico mus
 ficus. patet igit qz ordie duratōis prius est nō
 esse dom? qz esse. Si aut loquimur de. ij. vt li
 prius significet facilitatem laboris. pē esse vni
 plicit fm qz dñe est inter corporalia et spūalia
 si corporalia facili? destrunt. qz pstruant. fa
 cili? em domus destruit et pstruit qz edificet
 spūalia dō si muta sunt vt plectatōes. ordi
 nationes facili? pstruant qz destruant. extra
 de trasl. c. ij. Cñ iuxta canonicas sanctōes. qz
 solus bonorem dare pōt. auferre nō pōt. Cñ
 quoqz a metropol. suis mun? plectatōis ac
 cipit qui tñ nō pñt nisi p romanū pñficem
 pdenari. Sed aut est de spūalibz pueris.
 scz gta vtrute. qz facili? destruant qz pstruant
 quia p vni pōm destrunt omēs vtrutes. de
 regulis iuris. delectāt. Ad p ositū cñ iudei et
 illius essent opiniois qz corporalia prius et fa
 cilius destruerent qz pstruerent. mirabāt de
 dicis xpi dicen. Soluite templū hoc. dicen
 tes de iheros. xvi. annis hoc templū edificatū
 tum. supple magnis laboribz est. et tu vis. scilicet
 et i tribz diebz facili? pstruere qd rādifficil
 luit et magno spatio destrui vix pē. xps af in
 telligit de spūali templo. i. corpore glificādo
 in resurrectione. quod ipē facilius potuit per
 glorificationem pstruere et excitare. qz ipi per
 occisionem destrueret et mortificare. Resi
 gnat aut corp? xpi ptemplū materiale valde
 puenient. et b spūali ppter tria. i. ppter rōem
 Naturalis formationis.
 Visceralis reconciliationis.
 Realis siue destructionis.
 Primo igitur corpus christi dicitur templū
 ratione et. Cñ aug. pertractans illud verbū.

ioh. ij. et pñis euan. xl. 7 vi. annis edific. 7c. vi
 Ad tot diebus edificat et formatur corpus
 humanū in utero matris quot annis illud tem
 plum materiale fuit edificatū. Nam substantia
 illa qua corpus hominis formatur. vt di. bar
 tho. habet quatuor gradus. primus est. vij.
 diez in quo semen est quasi lac. secundus est. ix.
 diez in quo semen sanguini immiscet. in quo
 gradu nunc parat et cerebrum format sed ad
 hoc sunt sanguinea quem gradum vocat pro
 cras semz. tertius gradus est. xij. diez in quo
 enā alia membra disponunt. vltimus gradus
 est. xvij. diez in quo membra formata orga
 nizan. et ad susceptionem anime forificant
 et disponunt quibus dispositis anima creatur
 a deo et creatio corpori infunditur secundum magistru
 sen. Sic corpus viuificatur et infans incipit se
 mouere manibus et pedibus calcitrare. et secundum
 galie. si femina plus in sinistro latere. si vero
 masculus in dextero. et sic vsqz ad perfectum
 complementum in ventre matris. ix. mensibus et
 vi. diebus nutrit. Sciendum tñ qd corpus
 xpi in utero virginali in aliquo tempore per natura
 tam operamur. et in aliquo immediate a deo.
 Nam substantie ipsius ex qua corpus christi
 fuit debuit formari vsqz ad spacium. ix. mensi
 sum successiua. augmentatio facta est a deo
 mediante natura. Et qd natura operatur per mo
 dum sicut motus non potest esse in instanti. immo
 necessario requirit tempus. sic iam ipius substan
 tie ad locū generationis deductio. qd corpus
 xpi successiua augmentatio facta fuit a natura
 sed xpi corporis formatio. et per lineamenta et
 membrorum completa organizatio facta fuit a tota
 trinitate. a propriis tñ a spū sancto anime vero xpi
 creatio et ipsius corporis animatio. a tota trini
 tate est facta a propriis tñ a patre. Sicut ipi
 corpus cum anima rationali ad vnitatem per
 sone diuine assumptio est facta a tota trinitate
 te terminata tñ ad solam personam filij. Sz
 dicentes cum secundum augustinum. opera trinitatis a dexte
 ra sint indiuisa. et opus incarnationis sit opus
 trinitatis a dextera. videt qd tota trinitas sit in
 carnata. 7 non solū filius. Rñdet dñs bonauē.
 in. iij. sup magm dicens. Quod opera trini
 tatis bene sit indiuisa actiue ad illas operationes
 sed non passiue siue terminatiue quoniam ad car
 nis susceptionē. Sicut patet per familiare exem
 plum. Si tres puellę vestiant vnam vestem
 ita dñtatur qd vna illarū induat. tñc indutio

est a tribus. non tñ tres induunt sz vna sola ter
 minatiue est induta. Sed curilla incarnatio
 magis attribuit spū sancto qd patri. qd dñs qd
 incarnatus est de spū sancto cū tñ opus sit to
 tius trinitatis. Rñdet magr in. iij. di. iij. Ad
 non ideo opatio incarnationis spū sancto sei
 pō attribuit. qd ipse solus spū sanctus sine patre et
 filio fecerit. sz qd spū sanctus ē caritas 7 totius
 patris et filij. in qua caritate verbum dei est ca
 to factū iō sibi attribuit. Secūdo corpus xpi dñs
 tēplū ratione pie 7 visceralis reconciliatiois. qd
 sic in templo materiali malefactor cōfugiens
 descendit a pñte seculari vt bñ. extra de immu.
 eccle. c. inter alia. 7 ibi sit reconciliatio peccato
 ris ad deū. sic pfugiens ad xpm a potestate
 dyaboli descendit et reconciliatur deo. vñs
 ps. Suscepimus te domine in m. t. m. i. i. a
 bñitate tua. Et. ij. cor. v. deus erat in xpo
 mundū reconcilians sibi. Sed quātū secundum
 quā naturā xpus dicatur mediator siue reconcili
 ator. Rñdet bona. in. iij. sup magm di. xij.
 qd non potest esse mediator secundum diuinā naturā. qd
 cū mediator dicat officiū reconciliatiois. 7 me
 diator debeat differre ab illis qd reconciliat. et
 xps secundum diuinā naturā sit ille cui sit reconcilia
 tio. sz secundum diuersas proprietates in quibus cōicit
 cū deo et hoīe bz em iusticia 7 innocentia in qua
 cōicit cū deo. et mortalitate in qua cōicit cū
 hoīe. 7 dñs mors coniungit iusticie. in eodē pfe
 dēat hō peccator et mortalis deo iusto et im
 mortali. reconciliat em sumus deo per mortē hoīs
 innocentis. Et tō magr vbi sup dicit in ista. xpus
 mediator dñs secundum bñitatem. non secundum diuinitatē
 cuius tō est. qd mediū debz esse inter extrema g
 mediator dei et hoīm dz esse infra deū 7 super
 hoīes. sz xps secundum diuinā naturā non est inferior
 deo. g secundum diuinā naturā non potest esse mediator
 ergo solū est mediator secundum naturā assumptā.

Tercio dñs templū rōne destructionis siue re
 solutiois. Nam sic templū materiale. ppter iniq
 tatē iudeorū fuit destructū. sic corpus xpi ppter
 iniquitatē ppli sui fuit vulneratū destructū et
 resolutū. nō qd ad separatōes deitatis sz principal
 um pñū hominis scz corporis 7 aīe. Cū bona. in
 iij. sup magm di. xxi. inqz in morte xpi aīa nō
 fuit separata a deitate. quia nec deum decebat.
 qd indissolubili vinculo sibi eam cōiunxerat.
 vnde sicut non deest vñs relinqueret vxorem
 sic nec verbum seceparit ab anima. nobis enāz
 nō expēdiebat. qd si facta fuisset separatio. ani

ma illa nō habuisset potentiam ad eripiendūz
genus humanum a captiuitate. nec mediatri-
cis officium ad reconciliandum. et neutrum
erat nobis expediens. Etiam anime xpi nō cō-
gruebat tum quia innocētissima ⁊ beatissima
et ideo velle separari a verbo non poterat. Et
dicit illa diuiduntur in morte. que coniungun-
tur in necessitate. Unumquodq; em̄ ex quibz
coniungitur in illa resoluit. i. pbi. et regula iu-
ris. omnis res p̄ quācumq; causas nascitur p̄
easdem dissoluit. Cum ergo in natiuitate cō-
iuncta fuerint deitas et humanitas. debet in
etiam p̄ mortē seapari. Respondet bonauē.
q̄ duplex est coniunctio. scilicet naturalis et
supernaturalis. Ista ergo que coniunguntur na-
turaliter in natiuitate diuidunt in morte.
Unio autē deitatis ad humanitatem non erat
naturalis. Sed dicit si deitas nō fuit sepe-
rati ab anima et corpore in triduo. videtur q̄
tōne illius coniunctionis xpi in triduo fuerit ve-
rus homo. nec p̄ cōsequens mortuus. Dicit
bonauen. q̄ p̄p̄ hāc rationē magister sen. testif-
cit dī. xpm in triduo fuisse hominem. quia ad
hoc q̄ aliqui sit homo. necessaz: p̄p̄ exigite
vniō anime ad carnem. quia quicūq; est ho-
mo mortuus. ē deficiens a cōpleta rōe hominis
et completi non predicat de diminuto. ergo
si xpus in triduo fuit homo mortuus. non fuit
verus homo etc. Feria tertia post Ascensum

Am die festo me

diante. ascendit iesus in templum
et docebat eos. vij. p̄bs. iij.

etbi. dīc. q̄ sermones consonantes operibus
acceptant. et dissimilantes cōdemnant. Qui
ergo vult vt eius verba acceptent non solum
verbis. Sed etiam moribus et factis docere
debet. Unde. in p̄bemo. Oportet prius
animas et postea linguas fieri cruditas. magi-
stri etiam primū moribz. deñ sciencia et facti-
tā alios precedere debent. Et cōformita-
magis. Quare etiam cris. dīc. allegatur. xl.
di. multi. Si bene vixeris et bene docueris po-
pulum instruis. si bene docueris et male vixe-
ris. tū solus p̄dicator es. Nam bene viuē-
to ē bene docēdo ⁊ pplm instruis quō viuere
debet bñ aut docēdo male viuendo deum in-
struis quō te debeat condemnare. Vigē ergo
veritatis ⁊ saluator noster vobis fructuose po-
pulum docere. quō ecclesiā frequentare debeat

ret. et solemnitates sanctorz venerari. et deum
in omnibus honorare. quod p̄bis docuit. p̄-
us moribus et factis ostendit. Et ideo iā die
festo mediante. ascendit prius in templū. et
postea in templo viam sequendi docuit et ostē-
dit etc. Queritur cum docere ⁊ p̄dicare sit ma-
gnū opus caritatis. An liceat laicis sicut sa-
cerdotibz consecratis. Et videtur q̄ sic. quia
olim predicabant laici de licentia sacerdotum
xxij. di. mlier. Cōtra. rei. q. i. ad iij. cū. Ubi
dicit. q̄ p̄ter dñi sacerdotes nullus p̄dica-
re audeat. Dicendum est vt habet extra de
here. sicut in vno h̄e heretica p̄uinitas vlt alia
vicia sub specie statuti occulte subintrent.
interdicendū est laicis vniuersis cuiusq; or-
dinis censent. officium p̄dicandi quia. p̄
dicare est dignum et laudabile officium. qd
solum ad doctores ecclesie et sacerdotes ad-
missos p̄tinet qui scientiā a dō dato pro ca-
pacitate ⁊ utilitate audientū seminare debet
Unde dicit. xxi. di. Ecce. oportet eum qui
docet et instruit animas iudes esse talem. vt
pro ingenio discēntū seipm possit aptare. et
verbi ordinē pro audientis capacitate ⁊ vti-
litate audientum dirigere. Nam sicut cor. vt
dicit in li. de animalibus. est nobilissimū mē-
brum corporis. fons et receptaculum principii
sanguinis. positum in medio. vt eum trāsmi-
tat ad omnia alia membra. Sic doctor et
predicator dignum habet statum. cuius fru-
gem melioris vite non potest quis habere. q̄
predicare et regere populum dei. extra de rei
nunc. h̄i. cum p̄idem. Est em̄ quasimidia
tor dei et hominis. et ideo insulam scienti-
am siue p̄studium acquisitam sincere caritate
ad alia mēbra trāsmittēde debet. quia in hoc
exerct officium angeloz sup̄me hierarchie
quorum interest inferiores angelos purgare
⁊ illuminare de secretis ⁊ oculis dei. ex ma-
gistro. ij. sen. di. xi. Sed diceret quis. Nōne
quilibet ex caritate tenetur alterum increpare
informare ⁊ docere. Respondet alex. in. iij. q̄
docere potest quis alterum tripliciter. scilicet
simpliciter exhortādo ⁊ hoc puenit omnibz
p̄dicando solū sacerdotibz. cathedrā tenendo
quod cōuenit solis doctozibz. Sñ nūquid dī
acomit etiā possint p̄dicare. Dico q̄ sic de lice-
tia sacerdotis. alias non. Sic etiam subdia-
conus potest p̄dicare. q̄ plationē ⁊ curā aīanz
bñ p̄. vñ p̄dicat tōne platonis sñ rōe ordinis.

R

Adm. et med. a
tor. de. et hor. 7.

No. bona. q.

S Sed nunquid p̄dicatoz tenet facere illud quod p̄dicat asserendo. Respondet alex. q. te nent facere quicquid asserit faciedū. de his que p̄nient ad necessitatem salutis. non autē que p̄nient ad p̄fectionē religionis ad quā non omnes tenent. Sed nunquid peccatoz p̄dicando peccat. R̄ndet idē q. aliquis docet q. tenet. ex officio q̄si de n̄citate aliquis docet quasi ex voluntate. Item peccatū aliquod est notorium aliquod occultum. Dicit ergo q. existens in peccato notorio. siue p̄dicet ex necessitate officij siue ex voluntate peccat. Illum autē qui est in peccato occulto dicit peccare. cum ex voluntate p̄dicat et hoc ratione cōtempnis. non autē istuz qui p̄dicat ex officio dum tñ illud faciat cū dei timore. et quasi cōactus officij necessitate. Sicut autē fm aliquos videtur dicendum. q. existens in peccato siue occulto siue manifesto docens vel p̄dicans si non studeat de peccato docere. simpliciter docere p̄temere et ideo peccare. Sed queritur an in aliquo alio loco q̄ in ecclesia possit quis p̄dicare. Dicendum q. rationabiliter fit in ecclesia. q. ille locus ad hoc est magis aptus. Et hoc p̄pter tria vt alias habet. Enā exemplo xpi. qui in templo xpi docebat. Potest tñ etiā fieri in alio loco bono siue publico. et non in priuatis domibus. ne suspicio heresis et hoc oriamr. di. xxi. si quis. Cū in aurf. de ecclesia. §. si quis in sua domo. Illa domus in qua p̄uenticula celebrant et occulte p̄dicantur publicanda est. Unde saluator noster dicebat publice in monte di. math. x. Quod i ante audis p̄dicare sup tecca. Et cum inter rogaret de doctrina eius. R̄ndit ego palam locutus sum mundo et in occulto locutus sum n̄bil. Quanti ad exp̄sitionē et p̄nuanti onem euangelij. den xps eiecit de templo negotiatores. hodie corrigit falsos ypocritas et legis p̄uaticatores. Et fm hoc tres sunt p̄tes. In prima notatur iudeoz v̄mperabilis admiratio. ibi. quō hic literas scit. In secunda saluatoris laudabilis obuiatio. ibi. Nonne moyses dedit. In tertia peruersoz admirabilis confutatio. ibi. Nolite iudicare fm faciem.

Quantum ad primū festum de quo hic agit. fuit festum scenophagie. i. tabernaculoz. cenos em̄ grece vmbra

dicat. qz tñc iudei comedeabant in vmbra culis ramoz ad memoriā. xl. annoz. in quibus fuerunt in deserto in tabernaculis quod festū fieri debebat fm dei p̄ceptum. leui. xxiij. quinq. decima die mensis septembria. p̄ septem dies. quoz primus et vltimus sollemnes erant. in medio em̄ istius festi. i. quarta die. dū erat deuotiores. ascendit ihesus hierosolimam in templum et docebat ibi. Mirabant ergo iudei indignantes. vnde xpo tanta inesset sapientia et intelligentia scripturar. et ergo in eip̄temptum dicebant. estimantes eum esse filium fabri et pup̄ domine quō hic literas scit cum non didicerit. Moraliter p̄ vmbra culis illa iudeoz p̄uersorum. designati possunt hereticoz p̄uenticula. que solent haberi in locis tenebrosis et oculis. in quibus seminat zizaniam heretice prauitatis. p̄ta sanctam ecclesiam. redemptorem nostrū. et eius genitricem matrem misericordie. querunt em̄ tenebras et fugiunt lucem sicut nocte. vt eoz nepharīa opa non arguant. quia vt habetur. ff. de ven. inspi. l. i. §. si mulier. Tenebre apte sunt ad fabricandū falsum. vñ iob. iij. Qui male agit odit lucem. Omnes enim occulte actiōnes suscite sunt. extra d̄ offi. iū. d̄le. p̄suluit iij enim heretici a suis nuncupantur apostoli. et vt prauitatem eozum occultent et simplices seducant. sanctitatem simulant. veniunt in vestimentis ouium. lutosus pedibus. vt veteri imitatores apostolorum sed vt lupi rapaces oues rapiunt et seducunt. Nam agricola celestis volens ex bonis hominibus horreum celēse replere. triticum bonum seminavit in sanctam ecclesiam scilicet humilitatem. castitatem paupertatem. Sed inimicus homo aduersarius dyabolus hominis attendens spoliatiōnem inferni. vt deus in semine suo impediret et infernale horreum impleret. super seminat uir zizaniam. contra humilitatem superbiam. contra paupertatem auariciam. et contra castitatem luxuriam. Ex quibus omnibus prauitas in celo in paradiso et in terra pullulans et omnis heresis. Nam ex superbia orta est falsa exp̄sitiō dictorum. Ex auaricia reprobatō iniqua sacramentorum. Ex luxuria affectu peruersorum. Primo namqz ex superbia orta est heresis multorum. qui vt viderentur ab hominibus conati sunt dicta sancti euangelij et sanctorū patz falsis exp̄sitiōibz declarare

In remedium autē pene exhibuit et dedit effi-
caciā. iiii. alijs sacramentis. p̄tra. iiii. penali-
tates inflictas hominib⁹ ex peccato. que sunt
p̄cupiscentia. infirmitas. ignorātia ⁊ malicia
Contra p̄cupiscentiam est matrimonium. p̄tra
infirmitatem est p̄sumptio. in qua dat sp̄s.
ad robur. p̄tra ignorātiā ordo. p̄tra maliciā
eucharistia que est sacramentum caritatis. hec
enī sacramēta rationabilis xpo ordinata sūt
et a sp̄s sancto inspirata. p̄ omni necessitate ho-
minis. vt peccata tollant et hominem ad vitam
eternam disponant. ⁊ nō vt auariciā clericorū
nutrient vt heretici dicunt. Tercio ex
luxuria grandis p̄cedit heres. quozundam
qui tracti p̄cupiscentia mulier. puenticula ce-
lebrant. vxores ap̄rias publicant et filias vt
alijs mulierib⁹ p̄miscent possint. Ibi enī offi-
cium p̄dicationis sibi vsurpant ⁊ occulte p̄di-
cant vt luxuriam cōmendant. et p̄nentes p̄-
sonas et p̄nēntiam videntes vīpererent. q̄s
omnes sancta catholica ecclesia excoīcat. vt h̄c.
extra de here. cū ex iunio. vbi sic d̄r. Licet
desideriū intelligendi scripturas diuinas. et
p̄m eas studium exhortādi reprobendendum
non sit. s̄ potius p̄mendandū. in eo t̄m appa-
rent quidam laici merito arguendi. qui occul-
ta puenticula celebrant officiū p̄dicationis sibi
vsurpant. sacerdotū simplicitatem eludunt.
et eorū p̄sordium aspernant. qui talibus non in-
berent. Quod enī lux vera que omnē hominem
illuminat venientem in hunc mundū. intan-
tum odit opera tenebrarū. vt apostolos suos
in mundū vniuersum p̄dicatores euangelii
omni creature missurus eis p̄cepit aperire di.
Quod dico vobis in tenebris dicite in luce
et qd̄ in aures auditis p̄dicare super tecta.

Contra hanc hereticā prauitatem debet ho-
mo se cauere. vt talia occulta nō vīsitet. falsā
doctrinā p̄tra fidem et veritatem manifestā
non attendat. ne huiusmodi enormitātibus
assentiat. sed reclamet. p̄deat vt p̄ hoc penaz
⁊ maledictionē eternam euadat. quia non so-
lum qui nouam sectam et h̄mōi hereses fun-
gunt sunt heretici censendi ⁊ excoīcati. s̄ enī
qui talia assentiūt sunt heretici. xxiij. q. iij. be-
renicus. Cū cesarius narrat in dialogo suo.
q̄ tpe beinicia impatoris cum lucius papa ve-
rone ciuitate moram fecisset multis tam ecclē-
siarū p̄elatis q̄ enīam regni principalibus
ibidem p̄gregatis. fuit enī ibi quidam go-

schalcus. tūc canonicus maioris ecclesie in co-
lonia. cū fratre suo eberhardo canonico sancti
georgij. quoz hospes pene singulis noctibus
cum vxore et filia de vino ap̄ria egrediebant̄
Quo cū eberhardus p̄siderasset. secus illū in
domum quandam sub terranā sanis amplam
in qua multis ex utroq̄ sexu p̄gregatis. quidā
hereticarba sermonē blasphemie plenum. cūc-
tis tacentibus fecit. p̄ quem mores et vitam il-
lorū infirmuit. demū extincta candela vnusquis
q̄ sibi p̄prium inuasit nullam habentes disse-
rentiā inter virgines et viduas et dominam.
et ancillam. ⁊ qd̄ bornibili⁹ est sororem ⁊ fili-
am. Eberhardus hoc videns. vtp̄to iuuenis
vanus et luxuriosus cōsimulans se discipulū
hospitis sui filie v̄l alteri cuiuslibet puelle in ser-
mone se p̄iunxit. Cumq̄ hoc attempnasset be-
ne ad annum dimidiū. magister cunctis au-
dientibus ait. Iunonis iste tam sepe frequētat
auditorium n̄m. cito erit abilis ad docendū
alios hoc audito amplius nō intrauit. q̄ hoc
narrante fratre suo. gotschalculus canonicus
eum arguit. quare hoc attempnasset et cū be-
renicum nominauit. Ipse respondit hanc con-
uenticulam non frequētassee. ap̄t hereses s̄
p̄pter puellas. Talis est vita hereticorū. qui
p̄pter luxuriam nō solum vxores ⁊ filias pub-
licant. immo deū blasphemant et matrem m̄
sericordie. et totam ecclesiam ob p̄briose dispa-
mant. Ibi sunt falsi p̄phete de quib⁹ horat̄
Isaiah. viij. cauere di. Attēdite a falsis p̄o-
phetis qui veniunt ⁊c.

Secunda pars in qua

ostenditur obuiatio nostri saluatoris ibi. Nō
ne moyses dedit vobis legem ⁊c. Nam iudei
malicia excecati. xpi opa nolebant credere ⁊
opa dei sed demoni ascribebant. quia sabba-
tum violant sanando alios infirmos. quare
dicunt ei demoniū habes. I. in cui⁹ potestate
hec opera facis. Et enī dei p̄cepit custodire
sabbatū. Sed xps respondens rep̄bendit
eos de legis transgressionē di. Nonne moy-
ses dedit vobis legem sc̄z exo. xx. Nō occides
iustum et innocens. et nemo ex vobis facit
legem. ex quo queritis me interficere homi-
nem iustum et iustum. et hoc est signum q̄
stis p̄uicatores legis. Moraliter est not-
tandum. q̄ sicut cecus p̄ baculū dirigitur et
arista p̄ regulam. sic appetitis notius boīs

regulis et legibus coartat et dirigitur. Quare greg. ix. in plemio de re. dicit. Et ideo p dicitur ut apparet notius sub iuris regula limitetur p quā genus humanum ut bonesse vñ nat alter non ledat. ius suum vñ cuiusq; tribu ar informat. Unde legitur. ff. de ori. i. pcessu iuris civilis. l. i. qd populus romanus primo sine lege sine iure sola potestate regis guber nabatur. sed postea aucta ciuitate populus si ne lege transiens eam ter in tres diuisit ptes quas ptes curias appellauit. que tunc reipub lice curam p sententias partium earz impende bar. et ita leges quasdam ad populum mltit. Itē cepit populus roman? iure incerto magis et consuetudine vñ qz eis p latam legem ordinata fuerat vsq; ad. xviij. annos. sed ne hoc diuini fieret placuit publica auctoritate xviij. pñm viros p quos peterent leges a grecis ciuitati vñ et ciuitas fundaret legib? quas in tabulis eburneis pñcipas ad ocul los hominum posuerunt vt apertius omnib? appareant. Dicit apparatus q ante qz hoc fie ret greci miserunt romam sapientem quendā vt exploraret an digni essent romani legibus qui cum romani venisset romani cogitantes quid poterat fieri. quendā stultum ad dispu tandum cū greco posuerit vt si pderet tandēz de iusio esset. Grecus disputare cepit et eleua uit vñm digni vñm deū signasit. Simil? vero credens qd vellet ipm vno oculo cecare et ipse eleua uit duos et enā cum eis pollicem sicut naturaliter euenit. quasi cecare eum vel letre virosq;. Grecus autē credidit qd finitatez ostēderet. grecus itēz manū aptam ostēdit vt ostēderet oia nuda deo. Similis autē timens maxillam sibi dari pugnum clausum quasi re pectusurus leua uit. grecus intellexit qd deus omnia clauderet palmo. et sic credens roma/ nos dignos legibus recessit et leges fecit his sapiētibz concedi in ciuitate athenaz et la/ cedemonioz. in ist. de iur. nat. s. et non elegā ter. et sic leges a grecis originem habuerunt sicut et quilibet scientia vt pñt. testat in pñ. sibi tractatus. Ad pñssim nos assimilamur romanis qui ex nobis legem non habuimus sed a principio a grecis. i. celesti hierarchia a tota trinitate a qua omnis scientia originem habuit. Primus homo in creatione legē qualiter viuere deberet sumpsit et post fm va rietatem tps. vt vitam homo directe a prin

cipio ad medium. et de medio ad finem qui est deus dirigeret et regeret. alias et alias leges a deo accepit qui est principium et medium et terminus omnis legislationis. vt dicit in au ten. de priuile. totis coll. viij. Accepit nanq; homo.

In statu innocentie legem rationis.

In statu negligentie legem timoris.

In statu clementie legem amoris.

Itam cum a principio deus hominem regem fecerit et omni vniuersoz legem sibi indidit rationis. vnde se et alios regere posset. q lex nature dicitur. quia inserta est animaliter oī homini imutabiliter iudeo gentili et xpiano. p hanc em legem homo habet pñmionem et intelligit qd bonum quid malum iniuriam ne mini inferre neminem fraudare. a pñrio absti nere. alieno pñgio non inhiat. cō. consilia quod cōcludit i his versibz. Quod tibi vis fieri fac et alteri. Et quod tibi non nec alteri facias. Per hanc legem obligamur ad omnia moralia et virtutes morales. nec aliquis excu sator. vnde apo. gentes que legem scriptam seq moysi non habent. sicut iudei naturaliter faciunt ea que legis sunt. discernendo seq bo nū a malo. Et i. cañ. vi. i. pñuendo dicit. Si ratione pñst lex. erit ei offic quod ratione cō/ stiterit. Sed di. cum homo p rationem te neatur et obligetur ad moralia. an solum mo ralia hominem iustificent sine fide. Dico qd non. heb. xi. Sine fide impossibile ē deo pla cere. Si ergo habens omnia moralia. nō ba bens fidem. non est deo acceptus. enā non est iustificatus. sequit ex illo qd multi ppter fi dem et ante legem et in lege facientes mora/ lia bona sunt saluati. Quod patet ad heb. xi. vbi plures ex eis enūmerat. et eis ibidem dē. Iuxta fidem omnes defuncti sunt accepti re promissionibus. Vñ gen. xv. dicit. Gal. iij. Credidit abraham deo. et reputatū est ei ad iusticiam. Sup quo dicit nico. d lita. qd abra ham ex fide xpi veniit iustificatus fuit. Ex quibus dictis patet qd nō solum hi qui in le/ ge scripta vel gratie sunt deo placent enā qui iuxta legem rationis rectam viuunt mora liter deo placentur. Ideo eaz nullus trāi greci debet. pñtendo legi membrorūz que huic est contraria. vñ aplūs. ro. viij. Et deo aliam legem in membris meis. repugnantēz legi mentis mee. Iste em dūc leges habet se

adinuicem sicut due filie vnus. De quibus
 elopus ponit talē fabulā. q. p. eaz vnā nu/
 pui dedit figulo. alterā ortulano. Non lon/
 go post visitando eas. venit ad illam quā de/
 dit ortulano. querens quid ageret. Cui illa re/
 spondit. pater si deus dederit nobis pluuia/
 ad irrigandū ortum. bene erit nobis. Venit
 ad alterā similiter querēs. Cui illa pater si de/
 dederit siccitatē. vt vasa lutea valeant? exca/
 re. bene erit nobis. Et dixit ille homo. Nescio
 si rogare debeam teū. p. pluuia vel. p. siccitate
 Ad. ppositum ille due filie sunt caro et spūs.
 que fm app. gal. v. sibi inuicē aduersant. Sz
 caro illa vt filia petit frequētē pluuia. i. de/
 clationē carnalē que militat aduersus animā
 Spūs autē alia filia petit siccitatē. i. tempa/
 nam et abstinentiā rōnalem. Sed quia spūs
 est nobilior filia. et id desiderat quod bonum
 est. desiderio suo satisfaciendū est et desiderijs
 carnis nō est pdescendendū. quod iubet vas
 electionis. ad gal. v. di. Spū ambulate. et de/
 sideria carnis non pficiētis. Sed quis deus
 dederit nobis legem dirigentē ad celestia.
 eam tamen pauca seruant. inclinantes sepon/
 ad modū azimi ad desideria carnis. **Quē**
 ris que sit illa lex nature vel quando fuerit ho/
 mini data. Dico q. lex naturalis seu ius natu/
 rale inter omnia primatū obdinēt. et dignitate
 ascellit. vt habet di. v. de c. que. Et habetur
 ibidem i glo. q. antecedit alia iura origine quia
 incipit. ab exordio rationalis creature. Item
 dignitate precellit. quia hoc ius nullā patitur
 immutacionē. Nam siquid ē p. ratiū iuri natu/
 rali illud incongruū est. Itē antecedit ampli/
 udine quia ius naturalis omnia sunt p. munia.
 sed hoc non est alio iure. Item antecedit sen/
 tentie rigore. quia p. ratiū naturale nlla fit di/
 spensatio. Sed aduersus alia iura sepe. **Di**
 xi primo q. lex naturalis precedit origine alia
 iura p. hūia. p. bas. quia omnes leges seu iura
 p. hūia que i. p. cessu temporis emanarūt. Ius
 autē naturale in principio mundi durabit vsq.
 in finē. vñ di. v. **De**c que dicit de lege natu/
 rali. q. incipit ab exordio rationalis creature.
 Sup. quo dicit glo. q. incipit p. intelligen/
 tiā. nō p. essentia. immo verius posset dici. q.
 incipit q. ad vsum quia ius naturale. i. natu/
 rale sequitur ab eterno fuit. **Dico** secūdo. q. p.
 cellit dignitate. quia nullā patitur immutatio/
 nem. cum scriberet in cordibz hominū Cū aug.

ij. p. fel. loquens de lege naturali dicit. **A**et tua
 scripta in cordibz hominū quā nec vlla quidem
 delet iniquitas. **Doc**idē habet di. vi. **Itē**
 est peccatū. h. bisita. Sed p. ratiū de lege na/
 ture est. q. nullus innocēs occidat. adulteri/
 um nō p. mitat. nec furtū. sed illa inueniunt/
 a deo esse mutata. Nam deus pcepit abrate.
 q. filium suū innocētem occideret. gen. iij.
 Itē pcepit iudeis vt mutata vasa egiptior/
 sumperēt exo. iij. Et pcepit oleo vt vxorem
 fornicatā acciperet oleo. i. **Dico** q. naturali
 more omnes moriunt. tam innocēs q. rei. q.
 quēdam naturalis mors. diuina p. seate indu/
 citur. ppter peccatū originale. fm illud. i. reg.
 ij. **D**ns morificat et viuificat. ideo abscz ali/
 qua iusticia pōt fm mandata dei infligi mors
 cuiuslibet homi vel innocēti Similit accedēs
 ad mlierē alienā p. mittit adulteriū. si aē hoc fa/
 ciat ex mandato dñi. aliena nō est. nec p. mittit
 adulteriū. Et eadē rō est. de furto. q. quicū/
 q. accipit aliquid de mandato dei. qui est do/
 minus vniuersorū. nō accipit alienū sicut filij
 israhel egiptijs fecerūt **Qui** tertiō. q. iure
 naturali omnia sunt p. munia habet hoc exp. se
 di. viij. differt. vbi dicit q. iure nature omnia
 sunt p. munia omibz quod nō solū inter aposto/
 los seruatiū creditur. qui habuerūt cor vnum
 et animā vnā in deo. **Item** q. etiā s. p. būs credi/
 tum inueniē. Nam apud platonē illa ciuitas ius/
 tissime ordinata tradit in qua quisq. p. p. rios
 nescit affectū. **I**ure nō p. s. uenditū vel insti/
 tutiōnis hoc meum est. illud nō alterius. pro/
 pter quod habetur in c. sequenti. **Tolle** iura
 impatoris. et quis aude diceret. hec vlla mea
 est mens est iste seruus. mea est hec domus.
 Sed p. ratiū. quia si sequeretur q. ordo non debe/
 ret esse in hominibz et in mundo. quod esset
 inconueniens. quia omnes essent equales. et sic
 tolleretur seruitus. amicitia inter vxores et li/
 teros. fratres et p. sanguineos. et pater filie iū/
 geretur. et filius matri. et p. laris vxori p. rini/
 cipis. que omnia essent inconueniētia. nō em̄ na/
 tura p. anē vt diliganter p. munes femine sic vx/
 ores. et alij filij sicut legitimi filij. alieni sic frēs

Et taliter arguit aref. ij. polit. in prin. p. ratiū
 platonē qui esse p. munia estiauit opimū. **Di**
 co q. de lege nature simpliciter non omnia dñt
 esse p. munia. quia quedaz ex instinctu nature
 et lege naturali sunt exempta. nec p. rios esse
 debent p. munes nisi ad vsum obsequij et vile

etionis. Non aut quo ad vsum carnalis copule. vt habet sup vbo. Et p iuges. xij. q. i. di/ lecnissimis. Ma et in statu innocentie vbi sim/ pliciter omnia fuissent communia. ad imperium/ ronis omnia mēbra fuissent mota. mulieres. tñ/ quo ad vsum carnis non fuissent cōmunes. Et ideo ponit in prin. ff. p. dicit. q. ius natu/ rale est maris et femine cōiunctio. quam nos/ matrimonium appellamus. et hoc fuisset etiā/ ante peccatum in statu innocentie. vt dicit sū/ ctus tho. in. iij. super sen. di. xvi. q. ij. ar. iij. Et si sic plato senserit q. omnia essent cōia q. ad vsum obsequij et dilectionis. bene sensit. si/ aut ad vsum carnis. bene impugnat ab aret. Et hoc videtur sensisse ex eo quod dicit in thi/ meo. hoc impossibile fore in esse. ppter varias/ passiones diuersorum hominū. tñ pragmati/ viuunt in communi. sed viores habent deter/ minatas. non ppter libidines. sed sobolis amo/ re. vt habetur in eplā quam alexander scripsit/ Ita et apostoli habuerunt omnia in cōi. tamē/ illa que de lege nature debebant esse exempta/ magis dilexerunt sicut pie credendum est q. be. pe. petronellam filiam suam plus dilexerit/ quam aliam iuueniculam. et alij discipuli su/ os sanguineos. et sic ordo pfectus seruabat/ inter eos. sicut ordo magis pfectus est inter/ religiosos qui omnia habent in cōi. rē. Sic cō/ munitis possessio vna libertas omnium de iure/ naturali est inducta. Sed modo distinguo. possessio et seruitus non sunt a natura indite/ sed p hominū rationem ad necessitatez hu/ mane vite instituta. nec per hoc lex nature est/ mutata. sed p aditionem magis declarata. sic etiā de multis videtur ecclesia dispensare. vt violatione sabbati. quod tñ non est ita cū/ sint precepta dei. sed bene ea ad intellectuz les/ gillatoris interpretatur rē. Secūdo homo ac/ cepit legem timoris que fuit lex moysi magis/ p infirmitates penaz cobitens manum quam/ animam. De qua apo. ad gall. iij. Et propter/ transgressores posita est. vbi est est varietas/ mēbrorum ibi necāri obē diuersas remedioz/ Cum aut post diluuium populus peculiaris/ dei multiplicaret. ne ritu gentilitatis ad ydo/ la cōuerterentur. sed vnum rex deum colerēt/ et moribus ceremoniis ab alijs distinguen/ tur dedit eis deus leges quibus iustificari pos/ sent et in dei voluntate pmanere. Sed que/ titur an precepta ve. legis iustificauerint ea f

uantes. ad quod respondendū pmitto vnam/ distinctionē. viz q. plura sunt precepta veteris/ legis. quedā sunt moralia qdā ceremonialia. et/ quedā iudicialia. Precepta moralia efficaciam/ habet ex dictate nat al rōis. et cessante lege cē/ non desinunt. a principio q. mundi inciperēt/ et durabunt vsq. in finem semp. Ceremonia/ lia aut pntent ad cultum dei et sunt figuralia/ et cessabant figurato adueniente. scz. xpo in/ pmulgatione euangelij. ita vt si quis postea/ seruaret peccaret mortaliter. Iudicialia autē/ precepta sunt hec que pntent ad ordinandōz/ hominum ad inuicem. et vim obligandi nō/ habent ex sola ratione. sed ex sola institutione/ et lege cessante non obligāt. sicut nec ceremoni/ alia. Tamen si quis princeps in suo regno/ eadem precepta ordinaret seruari. non peccat/ dūm ea intentionē nō faceret vt vim haberēt/ ex ve. lege. non tñ iustificabant ipas seruantes/ pbatur alias sequerēt q. xps fuisset inuoluer/ incarnatus. et legem dedisset p quam oportet/ ret iustificari. enām sine causa mortuus esset/ qd non est dicendum. Contra sacerdotes p/ asperionem sanguinis vituli expiabat sanctu/ arium ab imundicijs filioz israhel et pvarica/ tionibus eoz atq. peccatis. ergo legalia virtu/ tem habebant iustificandi a peccatis. Quod/ patet leui. xvi. Dico q. legalia non poterant/ in se realiter pntere virtutem. pfluente a xpo/ incarnato et passio sicut modo cōtinent sacra/ mēta noue legis. et ideo nō poterāt a peccato/ mundari. Sicut apo. dicit ad heb. x. q. impos/ sibile est sanguinem. s. taurorū et hircorū/ auferre peccata. Poterat autē mens fideliz/ tpe legis p fidem xpi ptingi. incarnator et pas/ so. et ita ex fide xpi iustificabant. cuius fidei/ ptestatio erat hmoi ceremoniarū obseruatō/ inquantū erat figura xpi. Et ideo p peccatis/ offerebant sacrificia quedam in ve. lege. non/ quia ipsa sacrificia a peccatis mundarent. sed/ quia erant quedam ptestationes fidei que a/ peccato mundabant. Auctoritas autem p dicit/ ta intelligit de peccato seu imundicia carnis/ non mentis. Sicut apo. dicit heb. ix. q. sang/ uis taurorū et hircorū et cinis vituli asper/ sus inquinatos sanctificat ad emundationēz/ carnis non mentis. Secundo concludo. Tempore legis et ante legem et absq. obser/ pantia. ve. legis poterant aliqui saluari. pbat/ per dyoni. de cele. ierarchia. c. ix. vbi ex intē

tionem hanc conclusionem tenet dicitur quod multi gentium angelos reduci sunt in deum. Imo ad dignitatem quandam sunt sublimati sicut melchisedech qui fuit summus sacerdos. Ad etiam tenet dominus albertus glossator eius qui est inter alia loquens de virtutibus perfectis de gentibus nominat melchisedech. Job licet ab abraham descendit et ysaac non tamen de filiis israel. quod ab israel non descendit. sed a fratre suo elau. et quintus fuit ab abraham. ut habetur in. iij. plago super iob. quem tamen non omnes biblie habent. Iste tamen non obstante sanctus reputatur ut ex libro suo clare patere potest. Ex quibus sequitur bene correlatio quod per credendum est et tenendum quod plures patres sunt saluati. maxime autem plato et aristoteles. ex eo quod moraliter erant boni. et virtuosius vivebant. et catholice in suis libris sunt locuti. Nam plato dixit in timotheo quod mundus a deo esset factus. et bonitas causa fuit sanificationis mundi. et origo omnium rerum. Item narratur in hystoria romanorum et habet secunda secunda. quod. ij. arti. vij. fol. lxxij. argumētum quod inueniuntur fuit quoddam sepulchrum in quo iacebat homo mortuus. et dicunt plures quod fuit plato habens laminam auream in pectore in qua erat scriptum. Christus nascetur ex virgine. et credo in eum. In aristotele hoc idem apparet. quod dicit in li. de secretis secretorum. quod deus gloriosus creauit hominem. et fecit eum nobilissimum animalium. et in li. de morte aristoteles. qui intitulatur de pomo. dicit quod creator de nichilo fecit ens. Et ibidem dicit melon presbiter discipulus aristoteles. quod abraham erat sapientior omnibus qui ante ipsum fuerunt. Intellexit quod tota generatio sua ibat in errorem. et tunc precepit ei deus ut immolaret filium suum vniuentis. et voluit hoc facere. ut cum esset perfectus ad seruitium dei. et si esset secutus viam patris sui. qui adorabat ydola. et tunc esset diuise aristoteles. placet mihi responsio melonis. et multi sermones sui placuerunt nobis. et veritatem dixit. et consilioz verba sua et laudo intentionem suam. Ecce clare patet quod predicti presbiteri senserunt de hijs que sunt fidei. Tercio in statu demencie sine gratie deus dedit homini legem amoris. scilicet euangelij christi. quod non dedit in tabulis lapideis. sicut legem patrum. sed lex fidei scripta est. per spiritum sanctum in cordibus fidelium. Unde augustinus de spiritu in littera dicit. Sicut lex patrum fuit in tabulis lapideis. ita lex fidei

scripta est in cordibus hominum siue fidelium. Item apostolus. ij. cor. iij. loquens corinthijs. per cumpit in beverba. Quoniam epistola christi est ministrata a nobis et scripta. non atramento sed spiritu dei viui. non in tabulis lapideis. sed in tabulis cordis carnalibus. id est in cordibus per caritatem dilatatis. Sed diceretur. que est visio eternitatis inter legem nature inditam cordibus hominum. et nouam que etiam per spiritum sanctum inscitur. Dico quod lex naturalis inditur homini sine supaddito dono gratie sed lex amoris. scilicet noua per supadditum noue gratie inditur. et ideo non solum iudicat quid sit faciendum nature. sed etiam adiuvat ad implendum. Differt etiam noua lex a veteri. quia lex vetus est quasi pedagoga puerozum. Ad gal. iij. Ideo beatus augustinus ad numatium manichei dei scriptulum differentiam legis et euangelij dicit esse timorem et amorem. Ideo lex vetus facit pueris et imperfectis per comminationem penarum. et promissionem rerum temporalium induxit antiquos ad obseruantiam mandatorum. Lex autem noua. cuius virtus principaliter consistit in ipsa spirituali gratia indita cordibus dicitur lex amoris. que permittit spiritualia bona eterna. que sunt obiecta virtutis precipue caritatis. et ita per se in ea inclinat. non quasi in extranea sed quasi in propria et propter hoc etiam lex vetus dicitur cobibere manum non animum. quia qui timore penae ab aliquo peccato abstinere. non simpliciter eius voluntas a peccato recedit. sicut voluntas illius qui amore iusticie abstinet a peccatis. et propter hoc lex noua que est lex amoris dicitur etiam animum cobibere. fuerunt tamen aliqui in statu veteris. habentes caritatem et gratiam spiritus. qui principaliter expectabant spirituales promissiones et eternas. Et si hoc pertinebant ad legem nouam simpliciter. etiam in nouo testamento fuerunt aliqui carnaliter. nondum pertingentes ad perfectionem noue legis. quos oportuit etiam in nouo testamento induci ad virtutis opera propter timorem penarum et per aliqua temporalia promissa. Sed queritur utrum lex noua sit maior legi veteri. Et videtur quod sic. quia quod se habet per additionem ad aliud est grauius illo. sed lex noua a habet se per modum additionis matthei. v. Non veni solvere legem etc. Nisi iusticia vestra habuerit plus scribarum etc. Contra matthei. x.

que respondet e quod multi
viri fuerunt plures in
plato et aristotele

fr

fr

alienum feruum. Ideo qui ocula hominum temerarie iudicant omni contemnunt sibi officium solius dei vsuando. quod hodie valde commune est. tam vicijs q̃ mulieribus. et specialiter senibus. Et ideo quicunq; tales sunt. sunt peiores bestijs. serpentib; et demonibus. nam bestia q̃uis crudelis sit. tamen q̃ est irrationalis declinat quandoq; crudelitate. quando non habet hominem innadentem. Iudei autem temerarius quis sit rationalis. nunq̃ tamen cessat crudeliter declinare et dilacerare famam hominis. sedeat. vadat comedat siue bibat inter nobiles et ignobiles sp̃iales et seculares dentibus suis venenosus proximum infamit et innadit. quez tamē i preſentia non vidit. Est etiam prior serpente. nā serpens nimit hominem et ideo querit eum oculis ledere et veneno inficere. si autem nō poterit fugit ab eo. Hic autem habens malicia serpēns non nimit nec magnam nec potentem. nec spiritalem nec secularem. semper inficit ore polluto et lingua maledicta. Est etiam prior dyabolo. quia si dyabolus videt iustum et sanctum. non audent eum tangere. dyabolus autē ille cū videt hominē sanctum vel bonum. non nimit sed eum cōtemnit. eum diffamat et honestatē eius amibulat. Quare merito ps̃ ait. Dentes eorum arma et sagitte et gladius. scilicet lingue eorum acutis. Secundo ppter obscuritatem et cecitatem recte veritatis iudicare non debemus. Sumus enim cecī et ignari de veritate rei. non enim possumus scire qua intentione. vel quo animo facta fiant. quia deus solus scrutator cordium et oculorum. et p̃missus est. Sed multi sunt qui videntur esse de natura oculi. qui videri alia et se ipsum videre non potest. sic isti vident et attendunt facta aliorum. sed sua nō considerant. festuca in oculo fratris corrigūt. trabem autem magnam in oculo p̃prio amovere nolunt. tales secundum veritatem nō iudicant. sed secundum quod in se sentiunt. sic metallum fustum in modulum. formam suscipit quam in se habet. sic aliqui sunt ita pueri qui iuxta formam et maliciam suam quam in se habent. omnes alios esse in modulo cordis estimant formatos. Isti quasi infirmi ex corruptione gustus. omnia insipida et mala iudicant. que tamen in se dulciter et bona esse comprobantur. De quibus prouer. xij. qui iust

ficat impiū et condemnat iustum. abominabilis p̃terq; est apud deum. Tales fuerūt illi duo senes iudices inueterati malis. qui cōdemnauerunt innocentem fulannam p̃q; ad mortem. ppter p̃p̃iam concupiscentiam malam. De quibus dicit. xij. Tercio non debemus iudicare quemq; temerarie. quia forte maiori sarcina peccatorum sumus grauati q̃ bi quos iudicamus. Qui enim deficiit iudicio in eo quod p̃pinquum est. quomodo iudicat quod remotum est. eccl. v. ij. Noli querere fieri iudex. nisi virum te valeas intrinpere in iniquitates. Super quo dicit greg. Debet quisq; p̃p̃ias virtutes pendere et pro qualitate virium. curam aliorum suscipere. nedum delectemur in loco glorie. fiat subditis autor rusticus. et quia grauatur pondere suorum. velit fieri iudex alienarum culparum. Durus est effusor qui nescit moderamen vite sue. vi fiat iudex alienę vite. de ille. Qui ergo vult esse iustus incipiat a seipso. et faciat de se iudicium et non de alio. Quia s̃m apo. i. cor. xi. Si noli p̃los iudicare? non vtiq; iudicaberis. Cū dixit quidam senex. sicut legitur in viñspatri q̃ quādo deus flagellauit egiptum nō erat domus in qua nō erat mortuus. et dixit discipulis. Quid est hoc verbum. dixit senex. quia si p̃p̃erimus peccata nra non videmus aliena Solui enim est homini. habenti mortuū relicto eo abire et flere. mortuū p̃imi sui. Et iterum dixit senex. nisi habuerit homo in corde suo q̃ peccator est. deus eū non eraudit. et dixit discipul⁹. quid ē hoc. Dixit senex. si quis videt peccata sua. nō p̃siderat aliena. h̃ p̃siderare p̃c̃a aliena p̃culosus est. Sic qui habet radiū solis in oculo directe nō videt solē. nec aliqua sibi p̃pinqua. habet enim vñq; quasi ex cecitatem. sic radius est opus bonum. vel aliqua a deo data. quā si homo recipit. seipm extollendo et alium despiciendo. cecus est. Sed si in eo quid boni facit ad huc seipm par uipendit. et alios in bonis extollit vñq; iust est

Feria quarta post Letare.

Heteriens iesus

vidit hominem cecum a natiuitate. Et interrogauerunt eum discipuli eius di. Rabbi quis peccauit. dicitur parentes eius. vñ cecus nāscetur. ioban. ix. p̃laro in th̃ meo dicit. q̃ n̄ est. cuius ortum causa legiū

et ratio nō p̄cesserit. Nam qđ rōne caret erit
pare necesse est. vi. lxxvii. Cor. epi. quia autē
infirmis corpaliis. sicut est cecitas sine sur/
ditas et b̄ modi qñq; ex peccato pueniunt vt
dicit extra de pe. et re. Cum infirmitas. qñq;
ex natura. vel alia causa. discipuli ignorantes
causam huius cecitatis desiderantes scire in/
uestigant a mgo di. rabbi quis peccauit &c.

Queritur vtr vnus homo possit puniri
pro alterius peccato. et videt qđ non. p. aug.
i. q. iiii. c. nullius. Vbi dicit. qđ nullius alteri
us crimen maculat nesciente. Et ecce. Fili?
non portabit iniquitatem patris. Contra dñs
dixit moysi exo. xx. Ego sum dominus deus
tuus zelotes. qui visio peccata patrum in su/
rore. Respondendo dicendū est. qđ duplex ē
pena. scz spiritualis et temporalis. Spirituali pe/
na nuncq; punit quis pro peccato alterius. qz
spiritualis pertinet ad animam. fm quam qui
libet est liber sui. et de illa pena loquitur aug.
vbi supra. Sed pena temporalis vnus qñq; pul/
nitur. p. altero et pro peccato alterius. Et hoc
tripliciter. Vel quia vnus homo temporaliter
est res alterius. sicut filius fm corpus est res
quedā patris. vel seru? est res dñi sui. et ita p/
pter peccatum patris interdū punitur filius.
sicut habetur. ij. reg. xij. qđ filius dauid. quē ge/
nuit cum berabee vxore vrie. propter pecca/
tū adulterij et homicidij patris. mortuus ē
Et propter dominū punitur qñq; seruus vel
ppls sicut dicit. ij. reg. viii. qđ ppls israhel est
punitus pestilentia ppter peccatum dauid. nu/
merātis populum. Alio modo inquantū pec/
catum vnus dicitur in alterum. et hoc vel
per imitationem. sicut filij qui imitantur pecca/
ta parentū. et serui peccata dominor. et socij
sociorum. vel per modum meriti. Sic pecca/
ta subditorum merentur pcelatum peccatorē
fm illud iob. xxxiiij. Regnare facit ypocritaz
propter peccata populi sui. Etiam p aliqualez
consensum seu dissimulationem. Sicut etia/
boni interdum puniuntur cum malis. quia eo/
rum peccata non redarguerit. vt ait aug. i. de
ci. dei. Tercio ad p̄mendandum vnitatem hu/
mane societatis. ex quo vnus homo debet pro
alio sollicitus esse ne peccet. et ad detestatioz
peccati. dum. scz pena vnus redundat in om/
nes. que omnes sunt vnum corpus. vt aug.
dicit. qđ peccato achor. s. quo iohue. vi. legitur
qđ vij. sen. qđ dñs israhel promisit tradere bieri

cho. ita qđ nihil in eo tollerent. nec autē nec
argentum nec eorum vasa. qđ achor peccauit
sumens de anathemate palatium coccineū. cc.
sidos et regulam auream et abscondit in terra
Quare dominus iratus tradidit filios israhel
in manus biericho. et corruerūt et eis. xxxvi.
homines. esic pena vnus redundauit in ali/
os in detestatione peccati. Sed cur deus in/
fligit vni cecitatem alteri surditatem et hmoi
infirmities. Dicunt doctores qđ quinq; sit
de causis. Primo ne nimium homines p su/
perbiam exaltentur. naz segetes si primomul/
tum crescant abroduntur et p̄sconduntur. ue/
nimio virore et pietate effuso. p̄creant et are/
scant. Sic quosdam deus hic castigat aliqua
infirmis ne nimium exaltentur et damnen/
Exemplum in paulo cui datus est stimulus an/
gelus sathane ad colaphisandum eum. Ideo
dicit. ij. Cor. xij. Ne magnitudo reuelationum
extollat me datus est mihi &c. Ideo metrista
dicit. Est qui torquetur ne fastus ei dicitur.
Secundo datur alicui infirmitas. siue aduer/
sitas. vt quis in patientia p̄betur et meriti
ei cumulet. Nam aurū siue argentum in igne
p̄batur vt purificet et magis p̄mendetur et ap/
preciet. sic homo in infirmitatibz huius aduer/
sitatibus. Exemplum in iob. in thobia et mari/
tibo hic afflicti. Unde metrista. Est qui tor/
quetur. vt inde purius p̄bet. vel vt ei meriti
cumulet. Tercio vt deus per tales glorificet
nam artifex bonus qñq; opus suum destruit.
vt in renouatione melioris glorificetur. Sic
deus quosdam castigat in infirmitatibz. vt fa/
natione eorum dē cognoscatur et collaudetur
Exemplum in ceco nato to quo saluator dicit
hic. Neq; hic peccauit neq; parentes eius. s.
ppter quod peccatum ipe cecus natus est. sed
ppter hoc cecus natus est. vt manifestentur
opera dei in illo. Quarto vt quis eternaliter
crucietur. hic incipiat. et sicline siue in miseria
p̄maneat. nā agricolatores. arbores steriles
primo cortice denudat inferi? vt sic citius de/
siccet. et tandē ad ignē cremandi aptus di/
sponat. Sic deus quosdam malos p̄fectores
hic qñq; incipit punire. auferendo eis bona
tempalia. sanitate et p̄prietate. vt abilitat
ad cruciandem p̄petuā act. xij. Et in sodom/
tis gen. xix. Datan erabironi nume. xvi. Et in
multis peccatoribus huiusmodi. Metrista.
Est qui torquetur vt p̄petuo crucietur. Quin/
q 4

to ut a peccato quis purgetur et satisfaciatur de commissis. et potius hic quam in purgatorio. sicut pater castigat filium et dominus servum. ut emendet delictum et percipiat dignum stipendium. Sic deus peccatores castigat. ut hic emendat post mortem acquirit regnum eternum. Exemplum in maria sorore moysi. de qua dicitur nume. xij. quod fuit leprosa pueri et filij israel. et quondam multum spoliata a deo flagellavit infirmis et alijs ad uersis ut peccata emendaret et postea vitam eternam haberet. Metaphora. Est qui torquet ut crimine purificet. Debent ergo tales affligi esse patientes. ut in patientia sua possint possidere regnum dei. Quantus nunc ad primum onem lealem euangelij. Christus ubi offendit et rearguit iudeos de legis pervertitione. Hodie instruit per uariationem emendationem in cecitate ratione. et finem hoc tres sunt partes.

In prima ostenditur cecitatis causatio. ibi: *Dieterius iherusalem.*

In secunda infirmitatis curatio. ibi: *De cecitate diuersa.*

In tertia dei per amedatio. ibi: *Ille homo.*

Quantum ad primam

partem finem Christi. Iudeis inerat duo propter christum scilicet furor seculi et duratio credendi. ut ergo eorum furor emendaret se absentauit. Nam ut dicitur Job. viij. Gladius iherusalem quod iudei volebant cum lapidare eruit de templo et miraculose inuisibiliter per medium illorum ibat. in quo transitu uidit in via illum cecum. Sed quo hic dicitur qui a natiuitate cecus erat. quem iste diligit respiciens. ad hoc ut discipulis daret querendi occasionem. Interrogabat discipuli eius de causa cecitatis. putabant enim ex eo quod dominus dixit prius languido sanato. ut haberetur iob. v. Glade et amplius noli peccare ne tibi deterius contingat. quod peccatum est causa languoris. ideo christus respondens dixit eis. Nunc hic peccatum est. sed ut manifestentur opera dei. scilicet per miraculosam operationem illuminationis. ideo subdit. Ne oportet operari. scilicet miracula faciendo. Quia sic unicuique est operandum quando est dies et non de nocte. sic necesse dies mee operationis per quam ille qui misit me manifestabitur et hoc illuminatione huius cecum. Quod autem dies est ex presentia lucis patet. sed ego sum lux mundi. et quid sum in mundo lux sum ego mundi. et ergo oportet

et operari miraculose. et diuinitatem incedit tanto iudeorum per diuina operationem emoluit. Moraliter videmus unum quodque in principio et radice destructum similem et parem fructum parere. sicut radix arbor uerum fructus corrupta. pducit fructum defectuosum. Et sicut dicunt quidam naturales. Leprosus qui ex ebrietate lepram incurrit. omnes de eius stirpe erunt leprosi. Sic ad propositum. peccato actoris successio de damnatur heredes. Tunc gloriis committente symonia. totum semen eius in eternum damnatum est. quod intelligitur de semine uicij non generis. Sic ergo filij qui promissionum sunt copulantur in semen bonum ita qui erroris sunt estimantur in semen malum. Nam et iudei ex parte dyabolo sunt. non carnis successio sed criminis. Cito. cum ergo radix humane nature. scilicet primus patris actuali operatione infectus fuerit. et sequendo motum sensualitatis rationem excecauerit. et sciam si ubi data amiserit. eius omnes posteriores quia participant in crimine. etiam committens est eos in pena cecitatis et ignorantie precipare. Cuius de epistolam. si quemque. Conuenit eos quos par facinus inquit et equa simul pena commutari. Genus ergo humanum a peccato primo insecutum et excecatum quinquaginta annorum in tenebris ignorantie et cecitate sedebat. scilicet quod christus filius dei mundum pertransiens oculis misericordie et gratie eum diligenter respexit. Sic eum a tribus cecitatibus liberauit. habuit enim cecitatem

Innatam per peccatum originale.

Causatam per peccatum actuale.

Inueratam per peccatum consuetudinale.

Dico primo quod genus humanum a peccato ad habuit cecitatem innatam per peccatum originale. Omne enim peccatum mentem quodammodo execat. Et ideo per dicitur. iij. et b. Omnis malus ignorantis. hoc autem malum mentem excecans. per inordinatum motum sensus concupiscentie. traductum est a parentibus in prolem. Iuxta illud psalmi. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum. et ideo cecitas que ex isto peccato prouenit conuincit hominem. De qua apostolus. ephe. ij. Nascimur omnes filij ire. Habet enim hec cecitas triplicem defectum. Primus est culpa. et quid hec fiat semper homo ligatus ad peccata pena damnationis. quod dei filius oculis misericordie respiciens per

transiuit genus humanū collitio gratie. et p
omni tpe sufficiens remediū addidit. in tpe
nature collitium oblationis ⁊ decimationis cō
stituit. Dedit tpe legis scribere collitium circū
cisionis. In tpe gratie pfectissimum. s. baptis
mū qui n̄ solum tollit defectū illum cecitatis
immo etiam gratiā confert. et baptismum sus
cipientem pfortat et roborat. Scōs defectus
est pena peccati originalis et est fames. sitis.
frigus mors et naturalis incineratio et bñoi
De aut penaltates p baptismum non tollun
tur. ppter exercitium que in alio loco notantur
Tercius defectus est fomes. qui habet diffu
cultatem ad bonum. et prouocat ad malum.
Istos defectus recognoscens apo. ait. Infe
lit ego sum. quis me liberabit a carcere mori
buius. Non est illud bonū qđ volo facio. sed
qđ nolo illud malum facio. Sed queritur
quō anima maculat originali peccato. Dic
magister. q. sen. vi. xxi. q. quia caro p pccm
corrupta fuit i adam a deo. q. cur ante peccatū
vir et mulier sine incontinētiā libidinis ⁊ pccp
scentie fezuore possent coeuntes. esse q. thoz
Imaculatis. tam p peccatum non valet fieri
copula carnalis absq. libidinosa pccpiscētia
que semp viciū est et enā culpa. nisi excise
tur p bona cōiugij. In concupiscētia igit et
libidine pccpif caro formanda in corpus. p
lis. Unde caro ipa que pccpitur in viciosa cō
cupiscētia polluit et corrumpit. ex cuius cō
taminatā cum infundit. maculā trahit. i. vici
um pccpiscētie qua polluit. et fit rea que est
originale pccm. Hoc pōt offendi tribus exē
plis. Prīmū in rebus sensibilibus videmus
q. corpus qđ induit sordidū vestimentū ab
eo inquinat. Sic spūs rationalis qui induit
corpus infectū cōcupiscētiā genitoris v. ma
culari. Unde dicit greg. in mora. q. domos
luteas inhabitent? Quid in corpore terreno sub
sistit? Et sic qui tgit picem inquinabit ab
ea. ita aia ex spūali pccatu corporis. Scōo off
ditur in legib. Est enī lex. ff. de sena. femine
q. si filia senatoris vel principis nuberet ple
beio. fit viliis pditionis sicut ipse. Sic aia que
est filia summi impatoris ab ea pducta qđ cō
iungit corpi ab adaꝝ. pagato ē infecto vicio
pccpiscētie ⁊ trahit vilitatē ipsius. Tercio ex
cano. xxxij. vi. serianū. q. si quis pccatit cur
corrupta. efficit irregularis. ⁊ sacros ordines
non potest recipere. nisi cum eo dispense. Ita

spūs noster existens filius summi regis. ptra
bens cum carne corrupta. efficitur irregularis
vt ordines celestes non possit acceptare. nec
ad ordines hierarchie celestis collocari nisi
mediente baptismate cum eo dispense
Scōo homo habuit cecitatem causatā p
peccatū actuale. quia peccatū actuale mentem
excecat. quia omnis malus ignorans. hoc p
in primo homine qui p peccatū actuale cog
nitione dei priuatus fuit. ilaz fin magister sen.
vi. xxi. Homo ante lapsum pcedimus erat tri
plici cognitione. scz xpm facturum. ppter se.
Omniū enī rerum naturas et ppterietas vi
dit et cognouit. et ideo non teus nec angel
sed homo omnibus nomia animantibz im
pos
fuit. Unde magi. Hoc enī omniū teus scien
tiam tribuit. ⁊ pvidentiā boni atq. curaz
reliquit vt dominationi eius subicerentur. ⁊
tōni eius gubernerentur. vt sciret illis necessa
ria providere. a quibus emolumentum debe
bat recipere. Et dicit magister q. illam scien
tiam de pvidentiā per peccatum non amisit
sicut nec illam qua carni necessaria provide
ret. quia in scriptura de huiusmodi homo nō
eruditur. ⁊ de scientia anime quam peccando
amisit. Creatoris quoq. cognitionem homo
habuit. cognouit enī a quo creatus fuit. nō
eo modo quo ex auditu solo percipitur. quō
modo a credētibz absens queritur. sed qua
dam interiori inspiratione qua pfectū dei
contemplabatur. non tamen ita excellenter si
cut post banc vīam sancti in celo visuri sunt
neq. ita in enigmare qualiter in hac videmus
Hanc pgnitionē et vīsonē nā homo p pccm
amisit. Hozzo pgnitionē enā sui homo acce
pit. vt et qđ deberet fugiori. et qđ equali ⁊ in
feriori nō ignoraret. Cognitōē q. suā ⁊ ordi
nem. s. qualis fact⁹ esset et qualiter incedere
deberet. qđ agere. ⁊ qđ cauere intellexit. Hāc
enā vīsonē intellectuāle ⁊ pgnitionem p
peccatū hō amisit ppter et amorē quare de eo be
ne v. actu. xij. Cuius cecus nō videns. Fi
gurat. iij. regū. xxi. in sedecbia rege quē naz
bueho. rex babilonis cepit ppter violatiōē
iuramenti et fidei et filios eius quos occidit
coram eo. amittit sibi oculos ⁊ postea posuit
in carcerem. Sedecbias recte designat hōiē
primū siue aliū actualit peccantē ptra deū qđ
violat p inobediētiā fidē deo pmissam qui
statim a dyabolo capit. qui est rex consiliōis

Hic filios eius. i. virtuosos et pios affectus dei amoris occidit et ambulat. et sibi oculos cognitionis eruit. et seruituti sue euz astringit. hic peccator bene poterit dicere illud. Job. v. Quale mihi gaudium est qui in tenebris sedeo et lumen celi non video. Unde amb. in erame. Si ceco damnū est huius solis materialis gratiam non videre. quātomagis peccatori damnū veri luminis munere defraus damni. perpetuo noctis tenebras sustinere. Tercio homo societatem batebat consuetudinalē et inueteratam. sicut enim pro peccato originali habuit cecitatem inchoatam. et per peccatum acmale continuatam. ita per consue tudinem peccati vsq; ad finem deductam habuit cecitatem inueteratam. hec cecitas perissimissima est et damnosissima. quia non solum hominem priuat dōis naturalib; et gratiis. immo etiam animam ligat et vinculat. et perpetuo seruituti dyabolo subijcit. Figuratur iudi. xvi. in samone qui deceptus a valida pluries ligatus. tandem a philisteis ipsa procurante ligatus. rursus excecatus est et in carcerem positus vt clarius patebit in expositione. Samson fortis est homo habens arbitriū libertatem. qui cogi non potest. cuius fortitudo est in capillis. i. donis gratiis et naturalibus. caput mentis hoc ornantibus. Valida paupertas est sensualitas. cui coniungit homo per rationem fidei miraculi. quando ad huc ad carnalia inclinatur. Philistei inimici scilicet demones ei vocato ad gloriam inuidentes. Et quia hominem non possunt decipere nec excecāre nisi per carnem et sensualitatem ideo ad mulierem recurrunt vt homini blandiantur. Caro autem querens spiritum decipere consilio philistorum. i. demoniorum. Primo ligat eum neruicis funibus et spiritum trahit ad carnis delicias. Secūdo ligat eum septe funibus nonis. i. per mundanas excellētiās que signantur in canapo et filo toro. Superbi ei eleuantur in canapis. Tercio ligat ceines cum lico et clauo fixo in terra dū facit spiritum ad illa temporalia affectōne placibiliter inclinari. licet autem illi triplici modo homo sit ligatus. tamen sua fortitudo adhuc non est priuata. quia nondū est peccati tanta complacentia q; in illis indueretur vel ad opus per consensu inclinetur. Sed si miser samson obdormiat super genua valide.

salutem suam. scilicet negligendo et sensualitati consentiendo caputq; inclinando. Tunc a dyabolo tonfore homo raditur. quia gratia spoliatur. debilisq; efficitur non valens resistere. tunc capitur et ligatur culpe vinculo. et in vtroq; oculo excecatur. tertio. scilicet non considerando quantum amisit. sinistro quantum commisit carceri emancipatur male consuetudinis. et seruituti dyabolo subiungatur. qui cum moleste faciunt. dum instar rote de peccato in peccatum voluatur. et maluz remissum frequenter iteratur. Hos cecos dei filius veniens in hunc mundum consideras illuminauit. et eorum cecitatem misericorditer abstrulit. Unde greg. Cecum quippe genus humanū quod in parente primo a paradiso gaudij expulsum superne claritatem lucis ignorans damnationis sue tenebras patitur. Sed tū per redemptionis presentiam illuminauit. vt in eterne lucis gaudia iam per tertia videat. atq; in via vite boni operis gressus ponat. Et infra dum conditor noster ap propinquat biericho. i. defectui. cecus ad lumen redit. quia dum diuinitas defectum nostre carnis suscepit. cecū humanū genus lumine quod amisit recepit. Venit enim illuminare hīs qui in tenebris et in ymbea mortis sedēt luce. i.

Secunda pars in qua

ostendit cecitatis curatio. ibi. Hec cum dixisset. Nota natatorium sylōe fuit piscina aque que replebatur ex aqua fontis sylōe positi ad radicem montis syon. ad quez cecus ille luto sis oculis abiit et lauit et venit videns. Notabiliter est notandū q; per illaz piscinā aque designari potest penitentia que post naufragiū sola virtute passionis xpi efficaciacet lauandis homines peccatores cecos. Nam sicut ordinatio ecclesie ecclesia aut cimiterium polluta semine vel sanguinis effusione immunda est. nec in ea celebrari debent diuina. nisi post recollectionem et aqua bñdicta plecter. vt dicit ps. ec. c. si ecclesiam. etiā si aliquis excoicamus vel paganus ibi sepeliet sunt inde efficiendi. nec in eadez celebrari debet. ante electionem. c. c. Sic ecclesia xpi ala polluta peccato mortali immunda est. nec in ea laus diuina celebratur. nisi post mortalia fuerint abiecta. et ipsa aqua penitentie lota et mundata. De qua aqua penitentie

dicte exebi. xxxvi. Dabo vobis aquam mun-
dam et mundabimini ab omnibus iniquita-
tibus vestris. Unde de pe. vi. i. neminem
Nemo potest ab errore ad veritatem a peccato
to ad correctionem. nisi per veram penitentiam
transire. Renovat enim a morte ad vitam. de te
nebris ad lucem. a peccato ad iusticiam. ab er-
rore ad veritatem. c. Antequam. vbi prius.

Debet igitur quilibet libenter penitentiam
suscipere et insisteret huius cecidit.

Abire ab erroris laqueo cordialiter penitendo
Lavare in coloris alveo integraliter confitendo
Venire ab erroris studio veraciter satisfaciendo

Primo namque debet homo abire a peccatis.

Un de pe. vi. iij. pluit. Et sunt plures in ter-
ra et in glo. Abire est peccatum detestari. contri-
gere et ab ipso recedere. nullus enim inimicus
tam letalis: qui non delinquenti ignoscet.
cognitio eius dolor cordis et fimo pposito
satisfaciendo de damno illato. Sic deus cog-
nitio oculorum cordium ignoscit statim delin-
quenti si detestatur malum propter eum factum. et

Ipponit sicut corrigere et satisfacere. Arch.

in feceris fecerit. Cum homines veniam i-
plorant et de rebus penitent. veniale est qd de
us ab eis auertat qd trepidant. Exemplum i
magdalena. in maria egiptiaca. Nam vt dicit
mr. i. regum. xix. David timuit saul qd caderet
in manus eius abiit et fugit a facie eius et
saluatus est. Sic ne dominus deus super peccatore
irascatur et eum eternaliter perdat et damnet
debet abire a peccatis per veram contritionem. et
cordialem punctionem. qd tantum de offensi-
sa dei tolerat. qd cor in signum amaritudinis
effundat: lacrimas. Unde prosper de pe. vi. i.

Domus lacrimae et vera contritione fluentes re-
fringunt eterni ignis incendia. et temporalibus
penis commutant eterna supplicia. Hoc co-
siderans david dixit. Lavabo per singulas no-
ces lectum meum. i. conscientiam. lacrimis
meis stratum meum rigabo. Unde luce. vi.

Beati qui fletis. quia ridebitis. Legitur in
vitis patrum qd fratres fuerunt simul congre-
gati et rogauerunt beatum arsenium vt diceret
eis aliquod verbum edificationis. qui flevit
dicens producant oculi vestri lacrimas et co-
burant corporalia vestra ne in eternum con-
burentur. Item ibi dicitur qd fener quidam
flevit consolabiliter dicens se audivisse vocem
innumerabiles frequenter dicentes peccabi

quia non flevi. Et doctor devotus loquitur.
de patre nostro francisco dicens qd nunquam cessa-
vit lacrimarum ymbabus oculos expiare me-
tales. Cum enim qd flevit continuo infirmitas
tem oculorum incurtisset maximam suadente
sibi medico qd abstinere a lacrimis si corpore
visus cecitaret vellet effugere. Vir sanctus
respondit. non est frater medice ob amorem
luminis qd habemus commune cum multis
visitatione eterni luminis repellenda. vel modi-
cum. quia non spiritus propter carnem. sed
caro propter spiritum beneficium luminis ac-
cepit. Valebat siquidem corporalis visus lu-
men amittere qd lacrimas quibus oculis mi-
datur interior vt deum videre valeat. repel-
sa devotione spiritus impedire.

Sed quae
ris quanta debet esse contritio. Dicunt qui
da qd tanta qd peccator potius voluisset omnes
penam subire qd peccasse. xxi. q. v. ita ne. Un
de richard. iij. super sen. vi. xviij. penitit banc ra-
tionem dicens. qd in amissione rerum necesse
est vt tantum viat dolor quantum intellexit
amor. Sed summum bonum quod per peccatum
amittitur. scilicet morale. maxime est diligendum

Ideo pro peccatis maxima requiritur contri-
tio. Sed dicendum simpliciter qd licet talis
contritio esset magis perfecta. non tamen ne-
cessaria h sufficit secundum antho. de butrio in le-
ctura suo super illo vto caueat. qd pe. i. re. Om-
nis vtriusq sexus. qd tolerat qd deus offendet
quia si toleret non de offensione dei. sed de in-
fama qua incurrit vel quia propter hoc bono-
rem suam amisit. talis penitentia non esset suf-
ficiens neq digna. l. vi. vt constiteret.

Pro
quo notandum qd penitentia seu contritio est
triplex. Una proveniens pro peccatis ex con-
sideratione divine bonitatis et misericordie.
reducens hominem ad emendam et contriti-
onem. talis contritio est solum in bonis et sola
perfecta et fructuosa. Alia est proveniens ex so-
la consideratione pene temporalis vel geblu-
nalis. vt puta infamie. amissionis honoris et
huiusmodi. vt dictum est et talis etiam est in
damnatis et infuuctuosa. Tercia proveniens
ex solo horrore scelus proferens usq ad o-
perationem. talis etiam est in malis et infu-
ctuosa. Sicut patet de iuda qui penitentia du-
ctus ex horrore scelus dixit. peccavi tradens
sanguinem iustum. et desperatis laqueo se su-
spendit. Qd vbi dicit peccator se lavare p

Quantum debet esse contritio
pro peccatis

Contritio est triplex

integram confessionem. ysa. i. Lauamini et mundi estote. auferte malum cogitationum vestram. Primum respicit contritionem. scdm confessionem. Per confessionem enim possumus mala perpetrata tam cogitatione quam operante expellere. Nam sicut fons volens stubam vel cameram bene purgare. prius pulueres aqua spargit. postea per scobam ex omnibus angulis congregat et eiecit. Sic postquam peccator de omnibus malis toleret et aqua lacrimarum spargit. debet ex omnibus vitiis anime congregare peccata ad memoriam. Et per scobam confessionis integraliter eiecere. Unde ps. lxxvi. Meditatus sum nocte cum corde meo exercitator. scilicet per diligentem inquisitionem omnium malorum meorum et scobe per confessionem spirituum meum. In quibus verbis tria notantur fructus. In primo quod sit premeditatus. Nullus enim iudicis alicuius domini redderet rationem. nisi prius apud se de omnibus premeditatus esset. quo modo vel qualiter vel quantum exposuisset. Sic quilibet volens fructuose coram sacerdote deo rationem reddere de peccatis debet prius omnia premeditari quomodo vel quocumque inuoluerit exposuerit tempus. polluerit animam et corpus. ut non sicut canis rabidus ad coquinam ipse ad sacerdotem veniat ignorans quid confiteri debeat. et per sacerdotem oporteat pro te confiteri. Unde postquam dauid contrita deum peccauit antequam domino confiteretur. peccatum suum in dolore cordis premeditatus fuit. Quare dicit ps. xxxi. Dixi confitebor aduersum me in iusticiam meam domino. et tu remisisti impietatem peccati mei. Super quo verbo dicit magister sen. iiii. di. xviij. allegando Cassio. Dixi primo deliberaui apud me quod confitebor. et tu remisisti etc. Secundo requiritur quod sit integra et clara et non palliata. Nullus enim occultando peccata sua et circumstantialiter confiteatur. Unde magister. iiii. sen. di. xvi. allegando angustiam. dicit. Homo consideret qualitatem criminis in loco. in tempore. in perseverantia. in varietate psonae. Faciunt enim plures tot circumlocutiones palleatas et occultas. quod nisi confessor per assuetudinem obuiet. nullo modo taliter se reliquisset

se facerentur. Hi comparantur cuidam facienti laborintum. De quo recitat ovidius. quidam orientalis talem fecerat laborintum in quem quicumque intrauerat nunquam exire valuit. in quo includebatur quoddam animal miotaurus quod omnes ingredientibus deuorabat. Tandem quidam astutus volens ingredi thaurum et occidere. assumpsit globum sili et ligabat ad ostium laborintum. quem globum tenuit in una manu. in alia portauit massam. et pilam de sepo. pice et pilis factam. et descendit ad locum ubi erat thaurus. Cum autem ille aperiret os eius ut deuoraret eum proiecit ille massam in os eius. in quem mirabiliter infixit dentes suos. et arrepto gladio interfecit eum. et rediit per silium. Sic quidam peccatores fabricant laborintum. et tor faciant repagula ea euasiones in peccatis. quod perpetratum peccatum nullo modo possit inuestigare. Oportet ergo confesorem per astutiam ingredi interrogationes per silium pietatis per promissiones et allevationes vt confitentiam faciat et desperatus os molliat sic pilam in os eius proiecit. et os apertum retinet vsque peccata promittit et oyabolum gladio lingue intromittit et expellit. Tercio debet esse propria et non aliena. Dicit enim psal. scobe per spiritum meum non alterum. Dicitur enim in precepto ecclesie sua peccata ad excludendum alia nisi si sunt ita connexa quod propria non possint notificari nisi etiam alia confiteantur. Sunt enim quidam qui nihil aliud confitentur nisi peccata aliorum. seipsos in omnibus excusantes. sicut phariseus. Unde prouer. xviij. Iustus accusator est iui. Quia vere confiteatur qui se accusat et malum quod fecit sibi imputat et non alteri. Sed quasi omnes sequuntur prius parentes. Nam adam vt dicitur gen. iij. quando a domino interrogaretur. quare de ligno feno comedisset. seipsum excusauit et mulierem accusauit. dicens mulier quam mihi dediisti in sociam dedit mihi de ligno et comedi. Sic mulier incepta excusando seipsum putauit peccatum suum serpenti dicens. semper decepit me. sic quandoque excusando solent homines peccata demoni imputare.

Exemplum quondam accidit puellam morantem in ciuitate multum temptari a iuuenibus in fornicatione. vt ergo hanc reprobam fugeret. proliuit extra ciuitatem in quodam castro cuidam

domine nobili famulari. Cui iter accipienti
versus castrum in forma adolefcentis. demon
apparuit quatenus quo pergeret. Et ipsa ei, po
situm exposuit. sed demon dissuasit et per op
positum picula alii fore multa dixit et dissipuit.
Post hoc brevi tempore interuallo per quendam
famulum castrum adamat et impetregatur et de
castro expellitur. Quia redeunte cum dolore
et fletu ad priorem ciuitatem. Venuit ei dyabolus
lulus apparuit. et causam doloris eius quesivit.
Respondente inter alia subiungit et dyabolus mi
hi consuluit. Tunc dyabolus dedit ei alampam
et mentiris. quia in illo loco tibi dissuasit et pe
ricula ostendi. sed ex malitia et propria voluntate
te fecisti. Sic etiam multi se excusant quod est
proprio motu et malicia peccauerunt. Debes et
go deliberare integra et propria peccata confite
ri. et veniam mereris et vitam eternam obtine
bis. Quia gratias de pe. di. i. s. e. contrario. Con
fessio animam a morte liberat. paradysum aperit
spem saluandi tribuit. Nam per confessionem
chanaanica veniam meruit. nimine ciuitas per
mansit. Christus latronem in paradysum sumpsit.
Morbida ouis non continetur et prodigus fi
lius ad patrem reuertitur. Tercio homo
debet venire cum rigoris studio satisfaciendi
ioh. v. Glade et amplius noli peccare. Nam
fili galie. aerem expiratuz iterato respirare in
sanum est valde et piculosum. Ideo aref. in
de regimine principum scribens. quod aperto su
per nos ostio sanius dormiamus. Ne igitur
peccata expirata et delata per contritionem et co
fessionem reitremus. Debet cordis nostrum
desiderium versus inferiora esse clausum. sed
ad superiora apertum. ut affectum se semper qua
mus deo placere et de peccatis et offensis dei
et primi sanificare. quod potest fieri tripliciter
sicut prius habemus.

Tercia pars in qua of

tendit pietatis dei comedatio. ibi. ille homo.
Nam cecus a iudeis interrogatus de illumina
tione oculorum. Primo vt eos certificaret et
facio. ostendit rem et subiectum facti. scilicet
illuminationem vt cognosceret de. Ego sum. Se
cundo ostendit facti auctorem. quod non dubitaret
de. Ille homo qui dicitur iohes. Tercio iudicat
ut modum di. lumen fecit dominus ex spiritu
et luminis oculos meos et video. Iudei autem
indurati malitia. volentes miraculum anibila

re dicunt esse ipsum peccatorem quia sabbatum
non custodit et infirmos in eo curat. Sed cecus
veritatem testificans dicit christum esse propheta
tam propter miraculum. Moraliter homo si
de illuminatus pstanter veritatem tam veri
bis quam factis attestare debet. Et nullo motu
nec terrore a veritate discedere. quod est moneta
dei. per qua iusta commutatione datur homini
premiu eternum. Nam qui monetam alicui
us principis falsificaret. peccaret grauiter. et
secundu leges esset dignus aduisione. Et de
falsarijs monetarum. l. i. Sic grauius peccat
et dignus est eterne ignis pena. qui ventatis
monetam dei falsificat et per mendacium occul
tat. vnde aug. et rectoratur. xi. q. iij. Quisquis
mem alicuius personae veritatem occultat. iura
dei super se puocat. quia magis timet homi
nem quam deum. et ita pterque reus est. et qui ver
tatem occultat et mendacium perfert. quia ille
prodesse non vult et iste nocere desiderat. Sed
quid si aliquis coactus negat christum ore. sed cor
de non negat. videtur quod non peccet. quia ex
corde procedunt virtutes. Et reus cor inter
rogat et non manum. xiiij. q. v. Si quid inue
nisti. bar. brix. dicit in apparatu super illo ver
bo negauit. xi. q. iij. non solum. quod moraliter
peccat. quia nulla conditione debet ad hoc
adduci. Unde cris. non solum est proditor
veritatis ille. qui transgrediens veritatem me
dium loquitur. sed etiam ille qui non libe
re veritatem pronunciat. quam libere pronun
ciare oportet. veritas ergo ab omni est.

Inquirenda cum studio.

Deferenda cum odio.

Proposenda forti animo.

De primo ecci. ij. Idus est misericors deus
et remittit in tempore tribulationis peccata.
et protector est omnibus inquirentibus se in
veritate. Nam sicut videmus. quod quilibet vo
lens contrahere matrimonium. potius eligit
sponsam pulchram. potentem et nobilem. quam
in his conditionibus deficientem. Sic volens
copulare vitam potius eligere debet veri
tatem. que est pulcherrima. dilectissima et no
bilissima filia eterni regis excellens omnia.
Hanc enim sapientissimus salomon sibi despo
savit sponsam di. sap. viij. Hanc amant a iu
uentute mea et quesui eam mihi sponsam as
sumere. et factus sum amator forme illius.
Sic et innu. fuit zorobabel adolefcent. Et

Et cognita est pulchritudine et fortitudine et nobilitate semel ea dulcedi vini. fortitudi regis et nobilitati olim militem praeponit et laudem dicitur. **Q**ui viri nonne fortes sunt mulieres. magna est terra. et excelsum est celum. et velox cursus solis. pueri in gyro celum in locum suum in una die. Nonne magnificus est qui hoc facit. et veritas magna et fortior pre omnibus. Omnis terra veritatem inuocat. celum etiam ipsa benedicit. et omnia opera mouent. et tremunt eam. et non est cum ea quicquam iniquum. Iniquus rex. inique mulieres. iniqui omnes filii hominum. et iniquum omnium illorum opera. et non est in ipsis veritas. et in sua iniquitate peribunt et veritas manet et inualefcit in eternum. et viuet et obtinet in secula seculorum. iij. e. clxx. iij.

Secundo veritas deferenda est cum odio. Quia finis salutis. Veritas parit odium. obsequium non amicitiam. nihilominus tamen ipsa veritas licet ad tempus possit opprimi. finaliter tamen triumphabit. In cuius figura legitur de iona quod multipliciter fuit tribulatus. etiam multipliciter liberatus. Dicitur enim ionas filius amatbi. i. filius veritatis. non quod pater suus esset ipse amatbi. vel sic vocaretur. sed quia helyas eum suscitauit a mortuis. et resurrexit ei mater sue. que per filio resuscitato regatando dicit helye. Nunc video quod vir dei es. et vbi eius in ore tuo verum est. iij. reg. xviij. Et ex illa hora. et deinceps vocatus est ionas filius amatbi. i. filius veritatis. Non sic est quod de nullo alio legimus qui tot pericula euasit sicut ionas. Primo enim fuit filius illius videlicet saeptane. de qua dicitur cuius filius misericordias egrotauit. et erat languor formissimus. eo quod in eo non remaneret alius. qui post mortuus fuit. et resuscitatus ab helya. Ille ad ultus factus est. phetia. et missus fuit ad predicandum nininiis. et volens fugere in tharsis per mare facta tempestate maris. et forte cadente super eum. cietus est de nauis et pectus in mare de uoratus est a cete. Tercio pseruatus est in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus. Quare et euomitus est de ventre ceti in arida. Qui to ad ultus est tanto feruore solis. quod petiuit animae ut moreretur. vi. Ieh. et mihi mori quod vivere. Ecce quantas aduersitates et tribulationes sustinuit filius veritatis. In lignum quod quicunque veritatem persister tenet. persecutiones et tribulationes patiuntur. sed finaliter li-

berabitur. Unde iohan. viij. Si manseritis in sermone meo. vere discipulis mei eritis. et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos. Nonne hic cecus propter veritatem expulsum est a quibus maledictus est a iudeis. sed tandem a christo susceptus. et discipulus eius factus ab omnibus malis liberatus est. Vnde de hominibus est sicut de pilato qui quesitum a christo. quid est veritas. sed nihil noluit expectare. sic etiam multi hodie querunt veritatem. sed ea audire pretermittunt. Unde apo. tbi. A veritate quidem auditis auertent. ad fabulas aut conuertentur. Vnde pater hodie euidam valli. de qua loquitur genasius dicens. eundo versus italiam via estans est breuior. sed periculosior. quod est ibi vallis dicta de leuissima. in cuius apice si quis clamauerit vel misserit vel aliquid dixerit. statim et alius ruptus nix coagulata descendit. et descendendo aliam niuem secum trahit. magno cumulo. et per transcentes damantes obruit et inuoluit et suffocat. Sic mundus profundus est in malicijs. et habet altos montes. i. personas potentes. diuites. pilatos. principes. communitates pleni iniquitate et iniusticia. contra quos si aliquis clamaret vel clamauerit veritatem dicendo. statim mouentur dicendo. Ecce hic homo. sediti osus est. vult communes contra nos excitare. expellamur a nobis. Sic qui veritatem loquitur caput eius conteritur. sic dicebat quoddam ydolum rome. de quo quidam thaurum abstulit cum minis si eum accusaret coram senatoribus malleo veller caput eius percutere. Et quesitum respondit. qui veritatem loquitur. Et unde ps. Lange montes et fumigabit. Tercio est veritas foris animo preponenda in bona confidentia et patientia. Iuxta illud apo. i. tbi. iij. argue. obsecra. increpa in omni patientia et doctrina. nam sicut continuata gutta solet tandem durum silicem canare sic frequens correctio veritatis inflat et audita. quandoque grauissimum peccatorem penetrat et canat a peccatis in dulcedine et humilitate. verbum enim dulce frangit iram. puer. Unde legitur de quodam rege babilone. cui nomen eius iudacab. qui multum humiliosus. tandem per quandam sapientem humiliter informatus fuit ad viam veritatis reductus. bice enim vultate maliciosus fuit nam patrem suum in trecentas partes fecit diuidi. et has partes trecentis

vulturibus iussit dari. ne iterato resurgeret. Insuper inceptions de sua vita pueria a nullo audire potuit. immo correctores suos male tractavit et occidit. Quod quidam pbus nomine rexes egegnim portans ludum schachorum. excogitavit ut p bucludū ipm reduceret ad veritatem vite. qui milites pdicti regis informans de ludo in pnia regis frequenter insimul ludebat. et placuit ludus regi. et ipm ludum addiscere de sideras cum predicto pbu losopho ludendo bellare cepit. et philosophus ad eum ait. hoc regem non posse facere. Nisi formam addicentis affumeret. Et respondit hoc rex conveniens. et tunc pbs pprietatem schacharū et mores regis et regine. militum ac ceterorum officiorū sibi descripsit. Et tunc rex cominitio precepto ipsum interrogavit quare hunc ludū invenisset. et respondit pbs. O domine mi rex. tuam vitam gloriosam de fidero videre. quam tamen non possum nisi iusticia et bonis moribus sis insigni. ut a populo diligaris. Opto ergo forte te alterū ut tibi prius dominaris qui non in iure hoc violentia vñas alijs. Iustum est em̄ qui alijs impare vis. tibi ipsi impare possis. et memento violenta imperia non diu durare posse. et per hec verba et similia reduxit eum ad bonos mores et ad veritatem vite et discipline. Sic em̄ am vita nostra est quasi ludus schachorum in quo frequenter cōtingit. q̄ qui lucrari credit ludum perdit. eo q̄ partem familie sibi spon̄ te subtrahi pmittit. et finalit ab aduersorio in angulo quodā mactat. Sic moralit̄ ad p̄ politū rex ille est sp̄s hūanus qui habet regere omnia. regina est caro nra. familia regis sunt sensus nri bona naturalia et fortuita. mō omnia illa paulatim auferunt ab homine. quia nūc p̄dit oculum. nunc manū. nunc res. s. temporales nunc honores. et tandē ppriam carnē et cutem licet sp̄s non diu auferat. in fine tñ moris dicitur ad angulū angustie. et tibi mactatur. et tñ nam nō in medio tabule. i. iumenturis et tunc omnis via euadendi sibi pcluditur. quando in infernum religatur. ut sibi omnis possibilitas penitendi et veniendi penitenti denegatur. Et sic homines moralit̄ ludūt cum dyabolo nō aduersario ad schachos in hoc mundo. tanq̄ cum inextinguibili tñ expertissimus est in ludo pdicto. Sed quid facit peccator. hō fatuus pmittit sibi auferri totā familiam suā.

hoc est manū ad bene operandū presumentis q̄ tandem dyabolū mactare possit in angulo vite sue. sed potius econtra mactatur a dyabolo. qm̄ cum artat per mortem. ut sibi nulla via penitendi pateat. qua pena eterne damnationis euadat. in faculū p̄fic̄ et claudif̄ dum in differēter rex nobilis et ignobilis in pfundo inferni ad vltimam pfusionē ponitur. et iuxta demerita p̄p̄ue punitur. et inevitabiliter seclatur et claudif̄. Ibi em̄ nullus ordo sed semipiternus dolor inhabitans. Nec quilibet attendat tam nobilis q̄ ignobilis et mores malos et iniquitates pludum schachorum corrigat et emendat priusq̄ ad faculū inferni claudat. c̄c.

batiesus in ciui

tatem que vocatur naym. et ibant cū eo discipuli et et turba copiosa. In. vij. c. Scōm yf̄d. rj. l. et ibi. Dicit q̄ panthera omnium animalū est amicus. exc̄ptō dracone. quem valde odit. ppter venenū et draco ipm fugit. De quo dicit plinius li. viij. c. rxiij. q̄ maxima color et macularū varietate decorat. quod cum comederit et saturatus fuerit se recondit in speluncā. et p̄ tres dies fere p̄mne dormit. Post triduum dō a somno surgens emittit vocem. et ab ore ex̄it odor aromaticus sup̄ modum suavis. ppter cuius suauitatem omnia animalia ipm sequunt. Ad positum xpc̄ saluator n̄ cōuenit̄ enter designari potest per pantheram. Ipse enim omnem hominem diligit. sed draconē dyabolum propter venenū iniquitat̄ et peccatū odit. etiā peccatozem qui peccando cum fugit. Iuxta illud ps̄. perfecto odio oderam illos. quia inimici facti sunt mihi. Hic enim varijs virtutibus ppter plenitudinem reduit dant̄ gratie fuit depictus. quia sicut varijs colores corpus decorant. sic virtutes sunt quasi picture ad anime ornamentum. Unde ambrosio in exameron. et alle. de pe. di. ij. s. comat nos. Ista anima a dō pingitur. que habet vitam gratiam venientem. Hic enim ab instanti conceptionis celesti dulcedine saturatus. pro homine mori voluit. et per triduum in sepulchro quiescere. et tertia die resurgere ut emissionē suauissime vocis et patrem vocationis. omnes post eum currentes et paratum regnum possiderent. Unde beati. super cant̄.

Quis non postillum libenter atq; alacriter
cureat qui et ab exore liberat et errata dissimi-
lat qui deinde merita viuendi tradit. et pnia
moriendo coquerit. Curamus ergo post euz
p deuotionem sicut illa turba copiosa. et dis-
cipuli. qñ iesus ibat in ciuitatem que diceba-
tur naym vt verba thematis proponunt.

¶ Querim vtz si adam peccando mundū nō
pmouisset. an dei filius p incarnationem in ci-
uitatem naym. i. mundū cōmōm venisset.
Et videt q non gal. iij. Visit deus filiū su-
um vt eos qui sub lege erant redimeret. Sz
si non fuisset peccatū. non fuisset redemptio
facta p eum qz vbi non est infirmitas ibi non
oporet ponere medicū. Sed si homo nō pec-
casset non fuisset infirmitas. ergo nec medicū
venisset. In oppositū est apo. ad ro. i. di. xps
est pdestinatus ab eterno peccatū autē est tpale
ergo si homo nō peccasset deus ad huc incar-
natus fuisset. ad hoc tridendo sunt due opini-
ones doctoz. Una est sancti tho. i. qz si homo
non peccasset deus incarnat⁹ non fuisset. Alia
est doctozis subtilis franc. de maronis et alioz
qz si homo nō peccasset ad huc deus incarnat⁹
fuisset. quia ppter nimium amorem et carita-
tem quā habuit ad humanum genus. voluit
incarnari. sed deus non minus dilexisset ho-
minem si in statu innocentie pmanisset. Imo
plūs p transgressionē. ergo etiam istū amo-
rem ostendisset in paradiso p suam incarnati-
onem. Hoc idem pbatur p glo. item. sup illo
verbo iōne. iij. Sz de p me facta est tempestas
di. sic. Diabolus vidit humanam naturā de-
bere assumi a deo. et ergo exaltauit hominem
ad peccandum. vt deus carnem viciō infectā
non assumeret. Nam deo pueniebat omnia
pficere et nobilitare p suam incarnationem.
non obstante peccato. Sz per suam em incarnationem
figuram circularē cōsumauit que fm
geometros sola pfecta. qñ. i. finem coniunxit
principio in vnam psonam. que deus fuit et
homo. Etiam nobilitauit et pfectit humanā
speciem nobilissimo indiuidio. et genus cor-
poreum nobilissimo corporeo. et genus spūa-
le nobilissima anima. que omnia facta non fu-
issent xpo non incarnato. Item omnia elemē-
ta p xpm dedicata sunt et sanctificata tam in
vniōne nature ad naturam. qz etiam p singu-
larem eius opationem. Nam nunc terra sanc-
tificata est in grano frumēti in eucharistia. vniū

et aqua in pioso sanguine. Aqua etiam in ba-
ptismate in quo sanctificauit omnem creatu-
ram. Her in exaltatione filij dei in cruce. Ignis
in datione spūsancti. Item deuit vt ipe dis-
uiniā sapientiam et potentiam magis mūdo
ōndet. que modo relucet in ordine statuz
diuetoz et inegalium. in qua magna decen-
tia et decor vniuersi pprobari vno scitur. hec
et multa alia pficiendo. et se et patrem et spū-
ritum sanctum mundo manifestando deuit
dei filium incarnari et nobiscum cōuertari. igitur
et c. Sed ad opinionem sancti tho. respon-
dendum. dicunt hij doctores q de incarnatione
dei loqui possumus dupliciter. vel quanti-
tatem ad substantiam incarnationis. vel quanti-
tatem ad finem qui est redemptio. Unde si ho-
mo non peccasset. deus ad huc incarnatus fu-
isset quo ad substantiam incarnationis. licet
in se nō fuisset incarnatus vt redemptor. nec
vt medicus. sed vt caritativus amicus ama-
tor et pater filioz. Quantum nunc ad pnu-
ationem euangelij veri habuimus quōd xpus
ostendit suam caritatem in ceci illuminatione
hodie quō ostendit humanā pietatem ex cō-
passione. Et fm hoc tres sunt ptes pcedentis
euangelij.

In prima ostendit xpi pietas assistens ppiū
quins. ibi. Ibat iesus.

In secunda caritas affligens. amarius. ibi.
Ecce defunctus.

In tertia potestas opans virtuosū. ibi. Ad-
les cens tibi dico surge.

Quantū ad primam
partem. Nam interpretat cōmōio. et est
fm bedam ciuitas galilee. sita in. xx. miliario
a tbator. in qua regione xps sepe et frequent
circubat aut docendo aut pdicando. aut mi-
racula faciendo. et. Notat p istam ciuita-
tem naym. quod dicit cōmōio. designat
mundus plenus cōmōionibz et turbationibz
ad quem saluator noster carnem sumendo et
nascendo ibat. vt cōmōiones illas et turba-
tiones mundi sedaret et quietaret. Et ideo na-
scente dño pastores audiebant angelos col-
laudare dñm dicētes. Gloria in excelsis deo
et in terra pax hominibus. Est em pax et qui
es vbiz necessaria. Et ergo vt in ciuitatibus
et cōtranibus pax bateatur. dñs pfectus. qui
pro pace tuenda crimina punit. et iusta iuxta

merita remuneret. **Un** dicit. ff. de offi. pre-
fecti vrbis. offi. s. Quies. Quies quoq;
plarium et disciplina spectaculoꝝ ad pre-
fecti vrbis curam p̄nere videtur. Et sane
debet etiam dispositos milites stationarios
habere. ad mēdū populārā quietē. ad re-
ferendū sibi quod vbiq; agatur. Spectat
eniam specialiter ad regem p̄ pace curaz ge-
rere. Unde Cassio. epla. xxi. De q̄ regalis
apicis curam ḡialiter custodire cōcordiam
quoniam ad laudē regnantis trahitur si ab
omnib; par amet. Quid enī est qđ princi-
pū melius p̄dicet. q̄ quietus p̄pulus con-
cors senatus et tota respublica morū bone-
sitate vestita. h̄c ille. Propter h̄ fiderio to-
manoz impator. scribens omnib; principib;
comitib; ducib; marchionib;. dī. Nos
tam diuinas q̄ hūanas leges in suo vigo-
re manere cupientes. et ecclesias seu eccliarū
personas subleuare. et ab in cursu et ab inua-
sione quozlib; defendere intendentes. qui
busq; psonis ius suū p̄suare volumus. et
pacē dñi desiderataz toti terre p̄ vniuersas
regni ptes bñdā regia auctoritate indicim⁹.
De vñ seu. De pace tenenda in princi. Xpus
igitur qui non solū perfectus est vrbis mū-
di. ymo rex pacificus veniens in hūc mun-
dum vt amonones et p̄turbatōes sedaret
et quietaret. docuit pacem. dedit pacem. et
reliquit pacē. xxiij. q. i. Risi. Nam anq;
chrisi? ibat p̄ naturā in Maym. habeba-
tur triplex amonitio. scz inter carnem et sp̄m.
deum et hominem. inter angelum et angelū. Et
ideo quando venit. pacem docuit. vt cōmo-
tionē carnis et sp̄s sedaret. Pacem dedit.
vt hominem deo aduersariū reconciliaret. Pa-
cem reliquit vt pacem angeloz repararet.
Dico p̄mo q̄ magna fuit cōmotio carnis et
sp̄s. Nam intellectus est sicut mē dirigēs
Colūtas sicut dñā impans in anīa rōnali.
scdm Anselm. Ipa est regina in regno dei
et anime. Intellectus ergo dicebat volūta-
ti qđ deo obediret. et sibi licet dño suo se hūi-
liaret. Sed volūtas reputās se dñam. no-
lebat se dño humiliare. et se reputās libera-
nolebat obedire. et inde nascebant omnes
transgressiōes veteris testā. et ideo intelle-
ctus semp̄ repugnat volūtati et volūtas in-
tellectui. Ideo xps ibat p̄ vniōne in aimaz

taliter amotam. se humiliatōe serui formaz
accipiens factus obediēs deo p̄ci. Ad p̄bil.
ij. vt sic faceret pacem. dñs p̄ hoc volūtati
exemplū humilitatis. Anima enā sensitua
que habet vires sicut brutā et intellectiua
que habz vires vt angeli semp̄ repugnaue-
runt. quia in veteri testā. dum vnebant car-
naliter. totum regnū anime dabat viribus
sensitiuis iniuste. vt si quis suos p̄stimeret
principati. et p̄cipes a natura finire. natura
enī intellectiua sensitue dominari dī.
ideo tunc nō erat par. sed xpo veniente per
vniōne in anima. fuerunt vires sensitue re-
dacte vt intellectiue ad suū dominū. et fuit
facta par in ciuitate illa. i. quā aī amonēba-
tur. Ep̄s. ij. Ipe ē par nra qui fecit vtracq;
vnum. Sed hanc pacē p̄turbant q̄ car-
naliter viuunt. De quib; apo. Cora concu-
piscit aduersus sp̄m. De pace illa ad ep̄s.
Solliciti sūate vnitatē pacis. Sed dī. q̄
modo hortam sūate vnitatē inter carnem et
sp̄m. cum xps dicit in euāgelio. Non veni
pacem mittere s; gladium. Sp̄s enim nō
debet p̄sentire carnī sed resistere. sed in q̄m
celestia cupiscit non debet ei resistere. h̄c et
consentire. Spiritus autē resistere debet car-
ni. q̄ semp̄ p̄taria querit salutē. Unde apo.
Si secundū carnem vixeritis moriemini.
Hoc potest declarari p̄ quādā narratiōem
Quidā ē leandro et hero. Erat enī leander
iuuenis pulcherrimus. qui ab vna pte belles-
pontū in villa obidos morabatur. Hero domi-
cella pulcherrima in opposito maris māebat
littore in villa que sexta tunc dicebat. Eū
ergo isti duo summo amore se diligenter.
Leander de nocte surgebat. et depositis ve-
stibus mare sine navi natando p̄transibat.
Puella vero faciem ardentē. de maris pug-
naculo sibi p̄ directōe monstrabat. et sic oc-
culte ad amice sue solacia v̄tebat. Cū qua-
dam die tempestas et ventus horribilis vi-
guiss; multis dieb;. ita qđ nec nautis p̄ illō
mare transiret. Leander amore succensus.
in fluctus se iniecit. sed ad portū n̄ potēs
attingere tristī summergio vitam finivit.
Hæro vero dilecti amore languida. videre
se desolatinū mortuū somniat. p̄pter qđ ma-
ne surgens ad portū p̄perat. et corp⁹ fluctu-
antē amici in mari respicit. q̄ succēsa rabie

Feria quinta

propter in mare saltat et dilectum suum ample-
xando fluctibus obruit. et sic per ipso et cum ipso
moritur. **B**oraliiter. **A**leander designat spiritum
rationalem pulcherrimum ad imaginem et similitudi-
nem dei creatum. hinc omnia delicata carnis que
duo pisci in vino hominis summo amore le-
diligunt. sed per oppositum habitant per eorum con-
cupiscentiam que caro occupavit aduersus spiritum
Et ideo alliciendo cum faciem delectationis ac-
cendit et spiritum offudit. Spiritus vero amore
inordinato excruciat. quasi in tenebris furi-
git et iudicium et spiritum rationis disponit. et vi-
uendo in vanis opibus periculis multis hoc
in mundo se exponit. In quibus tandem misere-
rabilius obruit. et in penis eternis quasi in
fluctibus hinc inde voluit conec caro eius
amica tormenitis in terra. post iudicium et con-
iungitur. et ambo ad mortem eternam et penam
interminabilem deputantur. **S**ecunda motio
fuit inter deum et hominem. qui enim homo cibum ve-
tidum pro dei voluntate rapuerat. et se tras-
gressorem fecit. tanta motioem procurauit
quod deus enim tactus colore cordis intrinsecus
dixit. **P**enitet me fecisse hominem. Quam
commotioem in quibus milibus annorum nemo
sedare et pacificare potuit. donec vniuersus
dei filius propter hominem carnem assumpsit.
et moriendo in cruce deo patri hominem reconci-
liauit. quare dicit apostolus. Cum inimici essemus
reconciliati sumus deo per mortem filii eius. **I**ta
christus sufficiens peccatum fuit redemptionis nostre.
prima **P**etri. i. Non corruptibile auro
vel argento. sed precio sanguine agni ima-
culati. **I**hu christi. **L**egis in gestis romanorum
quod talis pluuio erat. quod cum ibi formari de-
beret pariter inter aliquos magnos. inter quos erat
magna discordia ascendebat motus magnus
et alium et ducebatur agnus et occidebatur.
et in prospectu eorum sanguis eius effundebatur.
in pacis reformatione. In signum quod quicumque
illoz pacez dissiparet. maxima de eo vindi-
cta recipere et sanguis eius effunderetur. Ca-
ritissimi magni viri fuerunt deus pater et filius.
De deo vero in psalmo. Et magnitudinis eius non
est finis. **D**e homine vero ad imaginem dei factus
est. Omnia subieci sub peccato. **I**nter illos
magnos erat magna discordia intantum quod
quodam moriebantur ad infernum descenderent
Iudicia facta est pax magna inter deum et

post Letare

hominem. In cuius pacis reformatione duceba-
tur agnus scilicet christus. super montem altum in monte
caluarie. ubi occidebatur et sanguis eius effun-
debat. In signum quod quicumque illoz pacez
dissiparet. maxima de eo vindicta recipetur.
et sanguis eius effunderetur. **E**t ideo si pacem
cum deo per peccatum fugimus grauis vindicta
sequetur. **T**ercia motio erat in ciuitate
supernali inter angelos. qui **M**ichael pugna-
uit contra luciferum. **D**e qua motioem datur
apocalypsis. **F**actum est pluuium magnum in celo.
Michael et angeli eius plauabant cum dra-
cone. **S**ed rationabiliter pre circa hoc queri-
tur an istud bellum angelorum fuerit reale. **E**t videtur
quod non. quia angeli non habent corpora nec manus
nec pedes. ergo reale preliare non possunt. In
oppositum. **I**bi est bellum reale. quia aliquis
expellitur de loco suo. sed angeli mali violen-
ter de loco suo expulsi sunt per autoritatem.
Ad quod respondendum nota. quod in potentia
quadruplex est bellum. **P**rimum est appetitus
sensitivus contra voluntatem. **S**ecundum est appetitus
sensitivus vult fornicari. voluntas autem non vult
consentire. et sic dicitur aliquis. **S**ecundum est intellectus
contra voluntatem in eodem subiecto. sicut in
intellectus meus iudicat non mechari. voluntas
vero vult. **T**ercium est contra voluntatem et vo-
luntatem in diuersis subiectis. sicut ego volo
vnu et tu vis aliud. **Q**uartum est inter intel-
lectum et intellectum in diuersis subiectis. sicut
intellectus meus intelligit vnam propositionem
esse veram. intellectus autem meus falsam. **A**d
propositum. illa bella inter angelos non omnia
sunt. primum non. quia in angelis non est appetitus
sensitivus. sed solum in subiectis corporis.
nec secundum quia angelus non pugnat se. **I**tem
cum bene erat bellum ibi. quia boni angeli vole-
bant beatitudinem merito precedente. mali vero
non merito precedente. **Q**uartum bellum etiam
fuit ibi. quia intellectus bonorum iudicabat velle
beatitudinem merito precedente. intellectus vero
malorum merito non precedente. **D**ico ergo ad ques-
tionem. quod bellum angelorum fuit realissimum. quod
boni angeli preceperunt se ad expellendum malos
de celo. Illi vero qui fortissimi erant in nam-
libus resistebant fortissime. **I**tem boni prece-
perunt se et mali non poterant resistere. et sic fuerunt
expulsi. **I**maginat enim **F**ranciscus maronis
et sicut angelus mouet celum ita vnu angelus

Alphabetum

XXIX

For mouere aliu. Sz testat dubiu quod lucifer q est pfectissim^{us} in naturalib^{us}. pmlit se vinci ab alijs minus pfectis. Dico q b fuit qz deus n^{on} inluxit ad viciu^m a foris viciu^m suu^m. bene est ad foritudinē bonoz. Uli mgt. ij. di. v. qrens vtz p^{ro} creatioz puerf aliq^{ui} collatum sit. p q^{uo} cōueterent. i. vili geret deū. Dicit q eis collata fuerit g^{ra} coo perans. p quā pueri sunt. q g^{ra} alijs qui ce ciderūt appolita nō fuit. Sed cur malis nō erat collata g^{ra} sicut bonis i pueritōe Dico q rectitudine naturali n^{on} pueritē volūtatē in deū sicut boni. i. ideo nō coopabāt^{ur} grātia Uli dñs Bonauen. in. ij. sup mgtm. di. v. diē. loqns de pueritione bonoz. opoz p^{ro} pone te q pueritionē illā inchoauerit volūtas libera. sed p^{ro}uauit g^{ra}. i. iō fuit ibi g^{ra} subsequēns non pcedens vel pueniens. sed g^{ra} coopans nō opans s^{ed} magist^{er}. Uli liq^{ui} h^{ec} p^{ro}moio angeloz coopante deo statz facta fuerit de sideriū tñ triumphatoz angeloz quietatiz nō fuit donec ascendēte xpo. extraxis electis ab inferis. loca vacua lapsor. et ciuitas illa bictm p^{ro}moia incepta spari p eos Tūc bñ dicebat q Jhūs in ciuitatē Maym ibat. et ibant cū eo discipuli ei^{us}. i. oēs electi. In celo em pueritōe sunt. xij. manifestos subor^{um} diate. que figurā p. xij. fundamēta q vidit Jobānes i apca. xij. i in qualiter sicut dicit aliq^{ui} ascendēto xpo p diez māsit vsqz ad pētercosten. ita q pma die qua ascendit fuit in ordie scōz qui sunt citra āgelos qui nō p^{ro}p^{ri}is meritis sūt angeli. s^{ed} solū viciu^m passionis xpi sunt saluati sicut p^{ro}uli fidelitū qualiumcūqz renati. et isto die. p repatoē in stituit decimū ordinē. i. addidit eū angeloz ordinib^{us}. v. dragma p^{ro}ditā i v^o decia recupata. Scda die d^{ix} fuisse in ordine angeloz i ibi dimississe scōs qz secū adduxerat. qui muerēt ad illū ordinē assumi. i. dedisse suā māsioēs. Tercia i ordie archāgeloz mō simili. Quarta in ordie vietmū. Quinta in ordine pncipamū. Sexta in ordine pāmz Septia in ordine dñationū. Octaua in ordie thronoz. Nonā i ordie cherubin. Decima in ordine seraphin. In sabbato aū pētercosten ad dextera dei pēis. Et sic adiple uit illā pabolā i singul^{is} ordinib^{us} p^{ro}dictis distri buens p repatoē suas māsioēs. Juxta illū

Bñ sūt fuit illi Luce xij. Faciet illos discūtere. Et tūc remanent due māsiones. Una i qua mē dñi nūc stat sup choros angeloz exaltata. i. in illa stetit si mēm fecuz adduxisset. Sed qz em dimissit. i. ibi n^{on} stetit xi. die. Die aut pētercostes d^{ix} ascendisse sup celestē gerarchiā ad dextera dei patris. Juxta illud ad hebre. i. Sed et ad dextera maiestatis in excels. De repatoē g^{ra} facta p xpm angeli gaudent i letant. qñ vident hōminē se disponere ad eoz societate p pniaz quare d^{ix} Lu. x. Gaudiu^m est ange. dei. Tercia autē p^{ro}moio. hanc parē p^{ro}urbates et iubilatoz eoz impediētes. ysa. xxxij. Angeli pacis amare flebūt. Sz quēit vtz ex dñatōe hōis angel^{us} custos ei^{us} aliq^{ui} dñi menti incurrat. Et videt q sic et autoritate predicta Luce. xv.

Secunda pars in

qua notat calamitas affligēs qz viciū filiū h^{ec} vidua amare flebat. Tria em i ea causa bant steti et grauabāt^{ur} dolorē. i. māt^{er} afflicta. vidua^m defecm. i. viciū^m factus. Et em natural^{is} plus tolet de morte filiū q^{ui} p^{ro}ptum. ppter dñū. qz mai^{or} dñum mē incurrit q^{ui} pater. tñ ppter defectū. qz pl^{us} indiget sustentatōe filiū ppter serus p^{ro}ditum. tñ ppter affectū. qz natural^{is} mater plus diligit. cū sit maioris pietatis. qz etiā plus laborat portando. patiēdo. educādo. i. iō magis diligit. tñ etiā qz est certa de filio quā certitudinē pater n^{on} bz. Scda cā doloris fuit de fecm vidualis. Jpse em vidue qz legibus dicunt^{ur} miserabiles p^{ro}pone. qz facilliter seducunt^{ur} p fraudulentā. lep^{us} affligunt^{ur} p violētiā. Tercia cā doloris est. qz viciū^m factus ventris fui erat ille adolescēs. Si em p^{ro}les habuisset color eius mīngari ponisset p alios. Rozaliter d^{ix} oñidit elemētia salutis h^{ec} vidue elemens calamitatē ad innuendū quāto amore eos diligit. qui eos amore sui in viduitate pmanēt. Est em viduitas status valde cōmendatilis. s^{ed} p qz natura oñidit i scriptura. Nam fuit ambro. in examerō. legis qz tunc aue q amisso patre suo alter^{us} copulā n^{on} requirit. Solitaria em incedit. mēoz societati p^{ro}dit sp^{iritus} gemit. loca solitaria qñt hōim p^{ro}portia valde fugit

三

ET

erat limpidaſſima. in q̄ nympha illa pſalma
deſeſſime balneabat. p̄cunct. Tōles iſq̄
n̄r puer fe balneare in ſtagno vidit eū oco
ſa nympha. et in e' exarſit amorē. illūq; ro
gādo alloquit̄ dicens Q̄ puer inq̄ digniſſi
me. credo eſt ebalam̄ ineamus eundem.
Ille vero quid eſſet amor neliēcis amorem
nymphę penitus reſutavit. ſi ip̄a eū nudum
viſitaret et balneante fe aſpiciens ad ip̄m nudum ſa
lijet et eū amplexata ⁊ oſculata ſuit deos ro
gans q̄ p̄mo n̄ diſtingerent. cur̄ p̄tēſiſ
dij annentes fecerit. q̄ duo p̄ter vnitentis
in vna p̄ſona. et ſic factus ē dextroſodiſtus
qui eſt ex natura ⁊ ſeru duplici conſtitutus
¶ Et illā nympha q̄ ē tea aque. intellige
te poſſum? viduā delicatā. q̄ cū ſoli teo va
care debet. vacat delicijs cuſ laſciuis et le
uito p̄ſonis. q̄ fluunt ⁊ fluctuāt. In delicijs
mundi biat̄ dec frequēter balnea viſitat. ſpe
ctacula totj n̄r viitat. p̄uiſijs fe immiſcet. et idō
nō enadet quin laqueo male cupiet ⁊ delin
ctatōis q̄hqs capiat. ⁊ carnali amore ad illā
quem ligē. dec em̄ t̄mp̄e lucj liq; ſp̄ fugiat
v̄ptam̄ amorem nō reculat viduamq; inſat̄at
q̄ die nocteq; orat. q̄ ab ip̄o nō recedat
¶ fama audias ¶ Hicre. ix. In oī fratre mo
nō habes fiducia q̄ oīe frater ſupplantans
ſupplantabit te. q̄ oīe amiē fraudulenter ince
det. ¶ Doct̄ bñ p̄ſiderabat illa bonozabit v̄i
dua ¶ Marcia catthonis. p̄ q̄ enā narrat ¶ Hie
ronim⁹. que cū a plunib; dōtē q̄ dices.
licet turpis fuerat. om̄s recuſavit. dicens fe
nō inuenire v̄iz qui eam vellet p̄pter ſeip̄s
ſed p̄pter ſa. ¶ Hovocat enī q̄ illa amicia
nō poterat eſſe p̄manens ⁊ vera. q̄ ceſſante
bono v̄ili ceſſat etiā amicia. ix. et bicornum
Scōdo vidua ⁊ quereret honeſta loca.
ſicut eccleſias vbi ip̄ manere d̄z et orare d̄
uote. miſſas et f̄mones audire ⁊ b̄mōi. vñ
p̄s p̄q; dixit. elongatū fugiēs. ſubingit. et
manſi in ſolitudine id ē in templo vel in ec
cleſia. Eccleſia enī eſt locus aptus p̄ orde.
quare dixit chuiſ⁹. tomus mea dom⁹ oīſis
vocabitur. ſ. v. xix. Turrimanq; loca ſolita
ria querit ⁊ ibi gemit. Unde ¶ Hiero. Q̄
lum⁹ ſaire quales debēt eſſe vidue. legam⁹
evangelij luce. Erat inq̄ Anna vidua ab
adoleſcentia v̄ſq; ad lxxxij. annos et non
recedebat de templo diebꝫ et noctibꝫ ibi

Alphabetum

XXIX

ieiunijs vigilijs et orationibus vacabat. Sic vidua in magna abstinentia cibi et potus vigilijs et orationibus se castigare dicit. Unde glossa super apostolum prima thi. ij. Ardentes dyaboli sagitte ieiuniorum et vigiliarum sunt frigore abstinentie. Sed quid dicat de viduis nostris tempus. quod non vigilijs et ieiunijs corpora sua castigant immo potius crapulis et poculis superfluis grauant ventrem et caput. Dicitur se fore debiles et frigide nature. et ideo subueniendo nature bene comedunt et bibunt. licet naturam et stantiam quod frigide amisso calore naturali velut stuba inuenerat et delibata non bene digerunt. et ideo repleto stomacho fumolitates ad cerebri ascendunt et caput et omnia membra grauant. Immo et mentem ad luxuriam puocant. que apostolus dicit. Nolite leuari vino in quo est luxuria. Ephe. v. et ecci. xxxviij. in multis elcisis erit infirmitas. Talis enim vidua si meretur pium viduam. immo mortua est coram deo. prima thi. v. Vidua que in delicijs est viuens mortua est. Aliter in summa de iij. coeqs. q. lviij. d. q. nome vidue multipliciter dicitur. Vidua solo corpore huius psumta mente. de qua apostolus ubi super. Vidua corpe sed nupta mente. de pputant inter pietas testimonio quod castitas magis persistit in mente quam in corpore. Vidua mente et hec vidua vocat vera vidua ab apostolo ubi dicit. Viduas honora que vere vidue sunt. Quarto modo etiam dicitur vidua corpe et mente et auxilio terre. sic bone vidue paupes. de hac dicit apostolus. Si quis fidelis habet viduas subministrat illis ut non gaudeat ecclesia. ut his que vere vidue sunt sufficiat. Et sic tertio et quarto modo vidua dicta in statu viduitatis ponit vniu. et apostolus sic mandandi propter deum et non propter iura testimonij deuitanda. Et illa est cui vasa fructus. sicut fuerit antiquitas vidue iudith de qua iudith. viij. d. Et illa paupercula que misit duo minuta in gazopoliaci. Lu. xxi. Et vidua septimana que fuit et filios et delie psumit famij. regu. xviij. et in nouo testamento. Elisabeth filia regis vngarie et Anna mater dei genitricis etc.

Tercio vidua debet abstinere auitate orationis. vñ dicitur. xliij. Dicitur vidua cum posuisset vestes regias. Reuoluit et luctui apta in dustita suscepit. et p vngentis varijs citinere et stercore caput impleuit et corpus suum

humiliauit ieiunijs omniac loca in quibus antea letari consueuerat cunctis laceratione complent. sic etiam vera viduam oportet ornamenta vestium primo cuncta abstinere. et omnia que oculis virorum allicere possunt et offendere. sicut colores apparentes faciei et corporis. et monilia capitis et manuum. vñ ezech. xi. Quisquisq. offensiones oculorum suorum abstinet et in dyabol. i. in ornamentis egredi non vult polli. Dicitur in epistola. cxiij. alloquens vidue ait. Quod facit in facie xpiane purpuratus et cerusa. quorum alter ruborem genarum labiorumq. mentis alter candorem oris et colli. igitur iuueniuntq. fomenta libidinis impudice mentis indicium quod alio pollicemur alio ostendimus. lingua plorat castitatem. et totum corpus preest impudiciam. vir enim vidua coloribus ornari potest quin oculos virorum alliciat et offendat. Propterea igitur debet appetere faciem et totum corpus turpitudine ut euadat. quod ut sic quasi terbe dyaboli multos capit. Dicitur quidam comitella fecit valde pulcra. de qua Iudith li bro. ij. narrat. Illa erat comitella de palladis. que cum spaciaretur circa mare de maris Reptunus adamauit eam et voluit eam rapere sed ipsa implorauit auxilium deorum. et statim affuit dea pallas que mutauit eam in cornicem et bitum nigrum sibi dedit. et sic euasit. Sic etiam virgo vel vidua pulcra facie ornataq. veste. abulans apparetur coram viris in seculo allicit aspectum et incendit corda eorum. Propterea sapiens docuit filium suum d. fili mi auerte faciem tuam a muliere compta. et non circumspicias speciem alienam. quod propter speciem mulieris multi pierunt. et ex concupia que igitur ignis exardescit eccle. ix. Mulieris facie allicientem deus nepotus. i. dyabolus? deus huius seculi adamat. et rapere conatur eam ad perditionem eternam. nisi deum inuocet et penam agat. tunc deus talis in cornicem mutat quam pacta penam faciem regis et denigrat. et huiusmodi honesti habitum induit. sursum volat per contemplationem. voce clamorosa emittit per sollicitudinem orationem. tunc talis euadit dyabolus et eternam damnationem

Tercia pars in qua

notatur potestas dei operans. et hoc in suscitacione adolescentis dicens. Adolescentem tibi dico. surge. q. d. Tu non pales virtute

Feria quinta

naturali surgere d morte. precipio g ubi in virtute deitatis. surge de morte ad vitam. **Morale.** videmus q in omi re aliqd est principale qd regit et ordinat. alia aut obediunt ei. sic patz in apibz q sequuntur regē et obediunt ei. et in gubio q recto ordine sequuntur vnā. **Pro pbs.** iij. pbi. c. de tpe. vic. In q liber genere enū est aliqd principale qd ē metz et mensura illi. vt vntas in numero infans in tpe. Et. i. metba. In vnoquoq genere erit dare aliqd pūm qd sit metz et mensura alioz q sunt in illo genere.

Sic enā in tpalibz impatorz romāoz pūm est. cui bñt omes obedire. Ipse effi est dñs terre. vij. q. i. in apibus. Roma em cōdita duos reges siml bñe nō potuit. ff. de rerum diu. l. vi. In spūalibz. **Spa** pūm est ecē ordinari. oim ecclā et clericoz. de fo. ppe. c. licet. Cum q sint duo quibz taz spūaliter q tpaliter omes hoies sunt subiecti. et quoz impio bñt obtemperare. necesse est enā q re vucant ad aliqd vñū qd est eis pncipium et qd n solā habeat tpalia regere et spūalia ymmo tā vna q morma. et q oia obediāt sue iurisdictioni. Illud pncipiū et vñū est de altissimus in cui⁹ diuōne cuncta sunt posita et n est qui possit resistere sue volūtati. **De ster.** xij. Sic em bz ptatem quā nemo bz. s. mor. mos suscitare. et alas separas a cor. ppe reunit solo verbo. vt patet in illo ado lescēte cui impauit dicēs. Adolefcens surge et.

Debet g adolefcens impanti xpo a tribu surgere que vt in plurimū ei nocēt.

Ab insolestia ad moralitatē.

Ab incontinentia ad castitatem.

Ab intpantia ad sobrietatem.

Dico pmo. et. Sunt em iuuenes lasciu et tepidi ad vntates. qz vt incepti nescientes fructū et vtilitatē. laborare in principio pro acquisitōe eoz pūmescunt. **Pro** pntes eos informare deēt et inducere ad vntates et mo res. puerbioz. xij. Qui pōt virge odit filium suū. Unde **Salomō** de accipit re dic. q qñ pulli eius sunt apri ad volandū. eos extra nidū pñcit. et alis verberat. cauens in etate tenera ne pigritent et ocio marcescāt. et vt ad pdam adaptent. Sic ouenit om nino circa adolefcētes et iuuenes ordina ti. vt primo extra pprias comos ad aliēas

post Letare

ptes emittāt. ad bonos et pios vītos qui tales iuxta pñtōem status et nature in struant. Si dispositus ad litteras ponatur ad studiū lraz. Sinobilis ad exercitia pu gne. vt i balistis. fundis et gladijs exercitē. Si quis vel burgens enā fm pñtōnem pa tris habilitet. Sic fecit senes gentiles puetis suis. et b in tribz vicz in scripturis li broz. picturis gestoz. et figuris signoz. Exploraueit eni nobiles anqui q meliores erant pbi. et illis pueros suos tā itis q moribus imbuedos dedit. Eni tra yan? plu tarchum. Hero senecā. Alexander aretho. tilem mgros habuerit. Et ne a talibz mgis aliquid dissolutioe vel lubrica leuitas ad dicerent sūme cauet. Sic salomō d se di cit sapie. vij. Hanc amant et exquisiui a iu uen. mea. Itēz docuit pueros picturis gestoz. Unde sicut narrat quidā expozitor sup Iuuenalē in prima Satyra. Nobiles romāi sic disposuerit actiones suas p singu los dies q summo mane oēs siml adibant arcus triumphales. in quibz antecessores sui pingebant cum armis et cautelis quibz de uicerāt hostes suos vt sic iuueēs illis vīs accenderet ad virtutes p ymaginē gestoz. Deind templū Apollinis petebant q erat deus sapie. postea iudices ad forū. senato res ad capitolū descendebant. iudices vt causas tractaret. senatores vt de cōmū vñ litate reipub. deliberarent. et sic tp? suū vīos ad horā. ix. expendit. Et ne iuuenes a bo nis occupatōibz impedirent. p totū temp? añ nonā ordinati erat q meretricis. nullo censu sua pñbula egredierent ante nonam ne iuuenes a suis informatōibz. et viti a cō silijs reipub. p declinatōes vel p delectatio nes libidinosas aliquaten⁹ mirarent. Itēz docebāt iuuenes ad bonos mores figuris signoz. Unde narrat **Macro.** i. famenaliū q apō romāos pueri nobiliū quadā vtebā tur veste q dē pterta. et inde pueri nobiles vocabāt ptertati et bēbant corā pectore suo bullā aureā quādā bñtē figurā cordis bōa ni. Bulla āt fuit vementi figure quasi me dietas spere ad sūmōne bullaz q hñt iāq pterta erat de purpura q ē rubi coloris q pudore sue nobilitatis a vicijs se subtraherent. et cordis imaginē añ pectus portabāt

Alphabetum

XXIX

ut in se muicē inmetēs. ita se fore boīes cō
gitare: si corde p̄starent. lex. Macro. Sic
g iuuentas moribz est informāda. eccs. xij
Desito creatoris nri i verbo iuuentis me.
Sed deu multi dicere p̄nt illō p̄a. P̄aup
sū ego et in labo. a. in. mea. quia cū in iuue
tute quis a p̄nato negligat. tandē incorrigi
bilis efficit. et nunq̄ nisi gladio vel p̄nibu
lo emendat. Nū sunt filies pulvis asini. qui
primo generat melior et fortior. qui q̄to se
niores tāto mēpiores. vii. v. de aialibz. Je
tus asini qui p̄mo generat. melior et fortior
et posterior debilior et peior generat. sic rē.

A Sedo resurgere deit a luxuria et ab incō
nēntia ad castitatē. Itā f̄m p̄būm. i. et bī.
Etas adolescēcie siue iuuentis inclinā ad li
bidinē. et iō dicit q̄ sunt incōnēntes q̄ p̄i
gorz corpis abundātia caloris. et vehemen
tia p̄cupiscibilitatis. B viciū generat. Quis
eorz p̄cupie cito facient. Cū p̄tra b viciū
op̄z eos multū laborare p̄ abstinentiā et sub
tracōz. et tūc puenit ad magnū mentū q̄
castitas i iuuentē reputat q̄dāmo impossi
bilis. S3 q̄d dicem? in quibz dā senibz q̄
in b viciū inueniunt corripiores iuuentibz
certe q̄ de illis venificat dicit p̄bi. i. et bī.
q̄ nō differet iuuentis etate et moribz. Ita.
lv. Puer cēm annor̄ mori. f. Si ei viciū
carnis in iuuenibz ē castigandū. multo p̄i
senibz est p̄dēandū. q̄ f̄m p̄lido. Ne q̄q̄
in senectute casti sunt q̄ in iuuentē luxurio
se vixerūt. q̄ tūc eligūt fuit castitati. q̄i eō
libido suos habere p̄temnit. Et ambro. ad
Valent. Erubescat senectus q̄ se effidare nō
p̄t. nō em canticis p̄medata ē annor̄ sē
moy. Sūt ei q̄dā senes i malo ita habitū
ti et in voluptatibz. q̄ volent ut videat q̄
nō sunt ut solēt ad voluptatē potentes. de
lectant audire et fabulāt d̄ m̄pibz. delectā
tur inuagari de viliis. et sic n̄ venientes carni
bus delectāt in brodio. sic illi q̄ p̄uāt op̄a
tione fruiūt inuagiatōe. S3 quēnt in q̄ illō
viciū piculoso? sit in iuuenē vel i sene. Dico
in sene. cur? tō est q̄ incurabili et grauius.

Querit em p̄bi i de p̄leumando p̄e. i.
ca. xxiij. p̄pter quid i bieme pauctiores sūt
egritudines q̄ in estate. mōnēre vero ma
gis in bieme. Et cūdet q̄ in estate p̄ua qui
dem occasione sūt egritudines. in bieme de

to non. q̄ p̄ue occasiones cin? digeruntur
in bieme. Cū illa q̄ sunt a maiori occasiōe
merito peiora sunt et magis destrucutia. bi
tūm dī aut sunt que in bieme eueniunt. Et
ypoc. in affor. suis. Senes iuuenibz frequē
ter minus egrotāt. Cūq̄ in eis crebri? egroti
tudines sunt m̄tociens p̄moribz. Moralit
ter. sicut sanitas corporalis ē qualitas b̄nōz
ita sanitas sp̄ualis ē r̄pantiā passionū. et dis
tempantia eaz infirmitas sp̄ualis. Etas ē
iuuentis. bieme senectus. Cū est igit q̄
plures et frequētiores accidūt sp̄uales infir
mitates in iuuenē q̄ in sene. q̄ multo p̄les
sunt occasiones tā ex p̄plexione calida q̄ ex
iuuenti inexperience S3 certe ille infirmita
tes si sunt ita piculose et graues. graui? enīz
peccat qui minori occasiōe q̄ qui maiori. et
p̄lmū peccat sic iuuenē. et iō sunt multo cu
rabiliores in iuuentē q̄ sūt in senibz. q̄ si ac
cidant senibz vix curānt. Exemplum d̄
Salomōe. li. reg. xi. vbi d̄r Cū esset senex
deprauatū est cor eīz multietes. cā est q̄ ta
les infirmitates p̄cedūt ex magna malicia et
nō natura. Tales cū fuerūt isti senes de q̄b?
Daniel. xij. d̄r. Q. egressa est iniquitas d̄
senibz iudicio q̄ videbāt regere p̄lm. Et
iō est notādū q̄ bieme b̄n viciū accendit
in iuuentē si hō velit scē vīuere i senectus
te nec aliquis d̄ etate nimis p̄fidat. q̄ q̄dā
q̄ in iuuentē euasēt. i senectute m̄p̄it cecit
tātū. sic ille q̄ xl. annis virgo vixerat et i.
anno corruptus obiit isto āno. et iō signatē
orat p̄a. Ne p̄p̄as me in tpe senectus.

Tercio surgere deit ab inip̄antia ad so
brietatē. Ab. ij. Iuuenes sūt hortare vto
bri sit. Nihil em magis p̄uēt iuuenibz so
brietate. p̄bāc ei luxuria tomāt et sapia ac
quirit. et iō merito sobrietatē p̄p̄at amēstio
de q̄ d̄r in lapidatio. ca. xvi. Ipc facitē sul
pi p̄ius ebrietati. et car? b̄r q̄ ratioz ē. Et
d̄r etiā q̄ p̄fuit equū gēlātio a celsip̄antōe
et infirmitate. Istō mō moratē sobrietatē ē
facit sculpi. q̄ sobriū facillime docēt Sūt ei
vocales ut exp̄lū b̄m? d̄m. i. Q. daniel et
socij sui puen q̄ nolebāt comedere de cibis
regis Nabucto. nec bibere de vino ei? S3 co
medēt legumia et bibēt aqm. doctiores et
honestiores fuerūt ceteris pueris caltrop. ibi
post. x. dies iuuenti sunt pulvis eīz melio

res et corpulentiores p oibz pueris q velceba
tur d cibo regio. et pueris illis dicit de scia
et disciplina in oibz a sapia. et Aug. ix. d
fess. c. viij. narcat et quadā bona mēsa que
curā quapdā filiaz nobiliū dēbat. eratqz in
eis coetcedis cū op' eēt facto. seueritate re
hemēs atz in coctedis sobria sapia. Itā eas
piter illas bonas qbz ad mēsa pntū modera
tissime alebāt. si exardecerēt sū neqz aquā
bibere sinebat. pcauēs p suetudinē malā et
addēs verbū sanū. mō aquā bibitis qz i po
restate vini n dētis. cū ad maritos vneris
facte dñe apothecaz et cellarior. aqua force
bit. hz mos potandi pmāebit. Dicit enā qz
pūat equū gestāns a cespitāde. Alia pūat
lēcēns ē sicut eques. caro sicut equus. ysaie
xxi. Equi eoz caro. Alia istū equū d3 rege
re et refrenare et interdū p gere calcantibz.
Si vō eques. i. aima illā gēmā sobrietatis
potaucit. caro que ē equus si pder sensū n
cespitabit i via mox. nec cadz p pccm. imo
enā corpālē infirmitatē euadet. vñ Bene.
et declamationū dicit. qz iō subito morimr. qz
de mortis viuinus. quidquid anium voli
tat. quidquid piscium natat. quidquid se
rarum discurret. nostris sepelime ventibus
Quare nūc subito morimr. qz mortis viui
mus. de illo dicit enā innocens? de vilita
te pdi. bñ. Anitū vite boīs aqua et panis
Gulof aut n sufficiūt fruct? arbor. n grana
leguminū n radices herbar. nō pisces mar
nō bestie terre. n aues celi. hz querūf pigmē
ta. panē aromata. capiti obela. que studio
se coquunt. et laute panē officio mistozum
ali? pñdit. et colat ali? pfundit et pficit. sub
stantiā cōuertit in accidens. naturā mutat i
artē. vt saturitas transeat in elurē. reuocet
appetitū. ad iritandū gulā. n ad sustēndū
naturā. n ad necessitatē supplendā. sed ad
cupiditatē replendā.

Feria sexta post Letare.

Rat quidā lan

guens Lazarus de Bethania.
Jobis. xi. Qd bus. ij. de gene
ratione dicit qz motus solis in obliq cirklo
est cā generatōis et corruptōis. Cui? rō est
qz si diceret sp luceret sup emisserit nostrz
suo seruoze terrā tñ desiccaret qz sicut effu

ceret. Quare ad viuendū pūatōez necessa
riū est. vt qñqz sol oblique splendeat. Sic
spūaliter. si deus q est sol iusticie. sp lumen
spūitatis emitteret. nullus esset cā sterilita
tis et infirmitatis qz opa virtutū n face
rent. Aduersitas em iustoz n est signū rep
batōis sed exercitiū vñus. vñ. q. i. aduer
sitas. Deus q qñqz bonos et iustos obliq
p subtractōez spūitatis respicit. et in tene
bris aduersitatis stare pmitit. vt si mortalia
nō dēant venialia tñ hic abluat. vñ si tepidi
sūt exercitent et ad deū ite pellat Greg.
Mala que nos hic pñit ad deū ite pellat
vel vt laus dei augeat. et potētia virtutis et
ab hoibz pgnoscat. Sic enā pñt amicit sū
infirmitate mori voluit vt eū miraculose su
scitando a morte potētiā et gliaz pñs ma
nifestaret Quare dicit infirmitas hec n est
ad mortē. sed vt māscescat opa dei in illo
sq Lazarus qui erat languēs de bethania.

Querit an mors infirmitas et hmoi pe
nalitates et aduersitates sint nobis a natu
ra innata siue a peccato pmoz pñtūz i penā
inflicta. Et videtur qz a natura innata. Qz
sim pñm de generatōe et corruptiōe. Qñe
ppositi ex pñis naturaliter dissoluit et debi
litat. Idatqz b in oibz animalibz et bestiis q na
turaliter moriunt. que tñ nō peccauerūt. Ne
spōdet. b. Aug. iij. d. ciui. dei. d. Deus de
lege nature nullā mortē fecit boi. hz merito
inflicta est pñs qñ pccm vindicās de dixit
boi in q nūc radicaliter oēs erant. Terra es
in terrā ibis. Erat ei creatura bñana creata
cū dono originalis iusticie p quā aia bz pfe
ctū vñum sup corp. viuificaret et regere sū
lesione vñ quacūqz infirmitate. et iō bz pñ
tiā nō moriēdi. Istū at vñum fuisse tradu
ctū in plem qz fuit sibi dani. p se et suis bere
dibus qdū essent deo subiecti. An q pec
cauit pdidit merito illō bonū. et iō deserte
volūtatē voluntarie deū creatorē suū aia in
currat nccitatē descendendi corp sūū. vñ mge
in. ij. sen. di. xij. allegās. Aug? dicit. Creatus
est bō immortal qd erat ei de ligno vite. nō
de pditōe nature. mortalis aut erat pditōe
corpis aialis. immortal bñficiū pditoris. et
Aug? B expmpt exemplo. d. Qz sicut pñi
m fuit filius israel. q in. xl. anis vestimēta
eoz n pteraleceat ita pñm fuit Aug? nō

Alphabetum

XXIX

morere si comederet de ligno vite. **N**ō q̄ illō lignū vite, p̄pria vitæ possit corp⁹ hō mis facere incorruptibile. cū b̄ sit sol⁹ potē ne diuine s̄q̄z vitæ sibi data b̄bat ad b̄ dispōere. Et diuina dōms ligno illo tanq̄ fa/ cramento assisteret q̄ immortalitatē p̄ficere b̄ enā p̄z in multis exēplis. **N**ā mltā sūt aro mātā. vt mirra. ballam⁹. que corp⁹ hōmis diu a putrefactōe p̄suat. Quō nō diuine vitæ tūc tōe assistentis diceret corp⁹ illis im mortalitatē p̄bere. Sile b̄ in factis que di cunt p̄tere grām quīs ipām grām n̄ creat sed diuina p̄mis ipīs assilēs. Ad argu fīm in p̄ncipio dōm. q̄ licet hō p̄positus sit ex p̄ris. tñ p̄ tōnū supadditū nature fuisse p̄suas a morte. Cū v̄p ē q̄ oē p̄positi ex p̄ris corrupti natiuit. p̄t tñ aliq̄ p̄p do nū supadditū ēē incorruptibile. sic patebit post resurrectōz. Nec est s̄limdo d̄ bestie q̄ illō tōnū nunq̄ habuerit vt aīme eoz ēent deo obediētes. **N**ō in eis mors n̄ est p̄a sed natura. In hōie aī licet natura in se p̄sō rata sit mortā b̄uit tñ tōnū q̄ morte carere potuit. et iō in nobis ē p̄a q̄ in animalib⁹ est natura. Quāto ad p̄secutōz euāgelij h̄ri saluator onidit penitēti posse subuēti su scitātōe adolecēti. hodie p̄ponit grauitatē māuetudinis iustificatiōis ferēns Et scōz b̄ tria notant sp̄aliter in euēgelio.

Primo calamitas periculi affligentis. ibi. Erat quidā languens Lazarus.

Secundo facilitas remedij exigentis. ibi. Lazarus amicus noster dormit.

Tercio claritas miraculi excellentis. ibi. Ihesus ergo vt vidit.

Quantū ad primā

ptem sicut ibi immediate p̄mittit. Cū sel iu dei audissent xpm dicere. Ego et p̄ vnū su mus. voluerit enī lapidare et volentes euz ca pere exiuit d̄ māib⁹ eoz et abiit trās iordanē vbi stabat Jobānes ad baptisandū. et ibi morabatur dñs cum discipulis suis. Locū autē ille distabat a bethania p̄ vnā vietam Bethania vero distabat a iherusalem per duo miliaria. s. ro. stadia. et stadium est p̄s .vij. miliaris. Quā ḡ ibi dñs ēēt. Lazar⁹ fr̄ Charite et magdalene ad mortē iſtimabat v̄isti tres singularit̄ amabāt a xpo. sorores

ḡ Lazari de amore dñi plene p̄sidentes. nū cum ei miserit dīcētēs. Ecce quē amas in firmat. quasi dicerēt. Ad subueniendū nō solū mouere te debet n̄ra passio. s̄ enā ip̄i amici tui languens sumā dilectio. **D**ñs aī nūcio r̄ndit. Infirmitas b̄c n̄ est ad mortē. Et credendū est. q̄ sorores xrista r̄ndē nescientes intentionē dñi sūt p̄limū admittēte q̄ eod̄ die qua ab eis recessit nūcius. Lazarus obiit. licz aī xps singularit̄ diliget ret eas. tñ audita lazari infirmitate expectat v̄it duob⁹ dieb⁹. et die. iij. ad sepulcr̄ eius versus bethaniaz iuit. Expectauit aut̄ p̄pter tria. p̄pter honore dei. vt miraculū fiendū magis pateret. p̄pter volitatē lazari vt p̄ b̄ata p̄ditōe vite alterius reuocatus ad vi tam magis p̄ficere in p̄tempū mūdi in d̄ siderio celestis p̄mij. n̄more futuri iudicij a amore xpi. p̄pter salutē ppli. vt viso miracu lo infideles crederēt. et credentes firmatē. **S**ocialiter p̄ istū Lazar⁹ languentē et amicu cu⁹ infirmitas nō fuit ad mortē. p̄t notari q̄ liter homo aduersitate l̄ infirmitate flagella tus. **H**ic enī est amīc⁹ dei sp̄ialis cui de mē sa sua b̄ac scutellā misit. **N**ā sicut p̄ carnalē filiu quē magis diligit p̄l⁹ corrigit vt dñi dī disciplinatus hereditatē iuste possideat. **I**ux ta illd̄ in cān. xxiij. q. v. non putes. filius n̄ diligit q̄ n̄ disciplinat. Sic de celestis p̄ b̄ic aduersitatib⁹ filios suos corrigit et casti gat vt exerceant in x̄m̄b⁹. et tandē h̄ant hereditatē eternā. vñ Aug⁹. ad Glincē. do natistā. et allega. v. q. v. n̄ hon omīs. Quis nos ampl⁹ p̄t amare q̄ deus. et tñ nos n̄ so lū docere suauiter. v̄p enā salubriter terre ne n̄ cessat formā lenib⁹ q̄b⁹ de p̄solat. sepe enā mordacissimū medicamētū tribulatōis adiūgit. Ereret fame p̄riarchas. s. Jacob et filios ei⁹. q̄ fame coacti inuēit in egiptum enā pios et religiosos. pplm p̄tūmacē graui rito agitat. **N**ō aufert aplo stimulū carnis tercō rogat⁹ vt p̄tutē in infirmitate p̄ficiat. et regnū eternū possideat. In signū b̄ p̄posuit de⁹ aī pad. sū flāmeū gladiū vt significaret tribulatiōes et aduersitates b̄ mōi. s. in q̄lo nēo p̄t intrare regnū celoz testāte apostolo **P**er multas tribulatiōes optet nos intrā regnū ce. **N**ā p̄ tribulatiōes aduersitatem. Culpa et pena dimittit.

Gloria dei tribuit.

Gloria celestis acquirit.

Ad q̄ singula p̄merēda n̄ sufficit ois tribu-
laro vite p̄ntia. vñd̄ b̄n̄i. ad p̄p̄n̄i sic in-
quit. Nō sūt p̄digne passiōes b̄ p̄p̄is ad p̄-
rectā culpā q̄ v̄m̄it̄. ad p̄ntēz p̄solatōis
grāz q̄ im̄it̄. ad eternā penā que remittit̄
et ad futurā glām que p̄mit̄. p̄p̄o. n.
p̄bat q̄ oēs tribulatiōes v̄i vite p̄ se suffici-
entes n̄ sūt ad v̄m̄issionē culpe et pene. cul-
pa ei est letale vuln̄ aie. et lesio. In finitū ē
magis q̄ lesio corporalis. in q̄m̄ sp̄s digni-
or est corpe. s̄ p̄pter vuln̄ corpale curādūz
necē ē fr̄q̄nt̄ in infirmit̄ et adūsōes sustinere
Juxta illd̄ dictū p̄oētū. Et corpe ēdimas
ferez paciētiā et ignē. Quid̄ ḡ opteat p̄pter
aie vulnera tolerare. Quante re difficul-
tis sit cura eī. oñd̄it dñs p̄p̄o. xiiij. vbi pu-
nit filios isrl̄. xl. ānis iuxta n̄d̄ez. xl. diez
q̄b̄ explorauerūt terrā. p̄missiōis. et p̄pter
p̄ctā corpe. b̄ ei merebat̄ penā eternā. n̄ im-
merito. cū q̄b̄libz p̄ctis maxie mortle ex-
nozet deū. Quid̄ ḡ erit ois pena tp̄alis ad
illā. et licz in p̄ntēz p̄mitet̄ pena eterna in
tp̄alē penā. nō tñ possz q̄ solvere si punitet̄
fm̄ demeritū culpe. q̄ punit̄ citra demeritū
culpe ex pietate diuine miseric̄die. Itē remittit̄
ex ea multū ex vi clauis misterio sacerdotū
fm̄ illd̄ Jobis xx. q̄ remissus ē. Et. ij. co-
rimb̄. ij. Cui āt aliqd̄ donastis et ego. Nā et
ego q̄b̄ donauī si q̄b̄ donauī. p̄pter v̄s in p̄-
sōa xpi vt n̄ circūueniam̄ a sathana. vbi di-
cit glo. Idē est ac si xpc̄ donaz. Itē remit-
titur multū p̄a ex vi passiōis xpi. q̄ seip̄m
punit. p̄ nobis. et ex adiutorio ecclesie q̄ p̄-
p̄ctōibz orat. vñ. ij. cor. v. Si xpc̄ p̄oibz
morum ē. ḡ et nos om̄s mortui sum̄. Cū ḡ
tribulatiōes p̄ntes n̄ sunt sufficiētes ad re-
missionē pene eterne tōe im̄ p̄p̄n̄abilita-
tis finiti ad infinitū. p̄m̄d̄ scī v̄m̄ optabāt
pati p̄as tp̄ales ec̄ acerbissimas. vt euade-
rent eternas. vñ abacuc. iij. Ingreddiā p̄-
terito i ossibz meis et subter me scateat. vt re-
quiescāz in die tribulatiōis. Silt et iob. vi.
bec mibi p̄solatō sit vt affligens me dolore
n̄ p̄cat nec p̄dicaz fm̄d̄ito feri. Et tōnē h̄uit
et loquebat̄ ex infirmit̄ sp̄s scī illumiatus
eo q̄ passiōes b̄n̄i tp̄is trāsitorie sunt. et q̄i
in modico affligentes dñs. n. tribulatiōes

aut sunt leues et portari p̄nt. aut sūt graues
et cito animā dēsticiunt. Et sō si pene tp̄ales
timende sūt. multo magis timēde sūt ille q̄
durabiliores sūt et sine fine. imo sine p̄p̄o-
nōne magis affligentes. vñ p̄p̄a. liij. scribit̄
Ad punctū i modico dereliqui te. et in mi-
serabiliōe magnis aggregato te. In mōm̄to in
dignatiōis mee abscondi faciē meā p̄cip̄per
a te et in misericōdia sempiterna misfms suz mi.

Hoc q̄dē p̄nterās Dauid̄ impator pe-
nituit a deo vt ip̄z punitet b̄c. q̄d̄ factū est
sic p̄dicū ē sup̄. xiiij. alpha. 2. in fi. De
cūdo p̄bat q̄ n̄ sūt sufficiētes tp̄ales tribu-
latiōes ad grām p̄solatōis interne que oēs
passiōes trāscendit. vñ ip̄as amaritudines
in dulcedinē v̄m̄m̄i veniūt. sic p̄z de q̄b̄ulda
marinibz de q̄b̄o d̄. deuto. xxxij. Immola-
bant victimas iusticie. q̄ inundatiōez maris
quasi lac sugēt. q̄d̄ dulce est et nutritiū pue-
roz. sic tribulatiō et p̄curatō pabulū ē electoz.
et b̄ facit v̄m̄ificatōe p̄adit̄ a p̄ntia p̄p̄u xpi.
Sic p̄z de illoodoro maritē. qui p̄d̄m̄toz
m̄eratis ē supplicis sp̄z gaudebat. Et cū ab
eo peteret. v̄p̄z sensū ex integro habuerit et
quales dolores p̄ndit q̄ p̄p̄z de doloribz
sensūz sed a q̄da iuvene iudore absterso et
aq̄ frigida p̄fusis. ita relectatū fuisse vt n̄c
m̄stior facit sit. q̄n̄ d̄p̄m̄i d̄ eculco iussit fuc-
rat. vñ b̄n̄i. sic inq̄t. Vultū d̄ntē n̄as pun-
ctiōes q̄ nō vidēt n̄as p̄solatōes. q̄ ille san-
ctos suos v̄ngit intent̄ et corz. q̄ v̄ic. cū ip̄o
sū in tribulatiōe. Et talē i sua tribulatiōe da-
uid̄ a deo fuit p̄fortat̄. q̄ d̄ixit. fm̄ multū
dinē dolor meoz et corz meo p̄solatōes me
lenificauit aiam meā. q̄ sp̄s ei ē sup̄ mel
dulcis. ec̄. xxiij. imo fm̄ b̄n̄i. Adde dulcē
est vt q̄dē dulcedini eius p̄ualere n̄ valeat
amarissima mortis amaritudo. Quid̄ ḡ nō
tp̄et illa dulcedo que mortē q̄dēz facit dul-
cissimā. Que em̄ p̄speritas existere p̄t v̄n-
ctiōi q̄ mortē facit dulcissimā. q̄. cor. i. q̄m̄
sicut abūdāt passiōes xpi in nobis. ita et p̄-
xpm̄ abūdāt p̄solatō n̄as. Cū tōnas ait. i. p̄-
ne. i. Tollite me et mittite in mare et cessabit
mare a vobis. Hoc ē lignū q̄d̄ ip̄as aquas
in marath p̄ Moysen dulcorauit. Exo. xv.
Hec ē farina que pulsimz p̄betaz p̄ belise
um saporauit. tercio regū. iij. Quia medi-
catio passiōis domice dulcorat et saporat

pualuit. et ideo non necesse est ut vadas illuc
Christus vero dicebat de morte. quia secundum philosophum somnus est mortis imago. et ideo mor-
tem vocabat dormitorem. Facilius enim poterat
mortuum suscitare. quam quis valeat dormientes
excitare. Tunc dicit eis apostolus. Lazarus mor-
uus est. sed gaudeo propter vos quod fides vestra
ex tanto profuerit miraculo. eam? ad eum. Tunc
tercio conati sunt eum retrahere. proponentes
ei sui amoris inflexibilem unionem. dicente tibi
ma. eam? et nos et mortuam cum ipso. quod dicitur. Si
de tua morte non curas. saltem de nostra curare de-
bes. qui potius volumus mori tecum quam vine-
re sine te etc. **De** mortali per discipulos istos
formidulosos mortis et obfessionis Christi ignaros
notat simplicitas hominum mundanorum et fami-
lias. qui mortem formidant et pauent. quam tam
enadere non possunt. de quorum faminate loquitur
Seneca de remediis. formido. dicens Stultitia
est timere quod euitari non possit. Nam naturale
est tibi ex. i. philosophi. unum quod in id resoluuntur
a quo possunt. Enia enim naturalia resoluuntur
in materiam et formam ex quo etiam possunt
corpus enia hominis nasci ex terra et in terram
resolui. Iuxta illud Genes. iij. Terra es et in
terram ibis. Et quod hoc ex corpore et anima possunt.
enia necessitas per mortem ab eis resoluuntur
De ut bene de primo et morte breuiter. Mortis
nihil aliud est quam recessus anime a corpore. Cum
ergo necessitas fieri oporteat. stultum est illud for-
midare et reluctari. unde ciprianus? ut alleg. xij.
q. ij. Quare propter. prohibet lugere. i. conu-
lari. per nostra morte. d. Quare propter est quod
puerum. ut cum dei voluntate fieri posset?
qui euocat nos et accersit de hoc mundo. si sta-
tim voluntatis eius impio paream? obniti
et reluctamur. et puicacium more fuorum ad
conspiciendum omni cum tristitia et merore pudicim
erectis istinc necessitas vinculo non voluntatis
obsequio. et volumus? ab eo primis celestibus
honorari. ad quem venimus? inuiti. hec ille. Non
sic timuit mortem vas electorum paulus? sed suspi-
rio mortem anxiebat dicens. Quis liberabit
me de carcere mortis huius? cupio dissolui et esse
cum christo. unde etiam de sancto Iacobo qui cogno-
mento de intercessis. legit tale habuisse cum
principis plures dialogum qui et mortem minabatur
inferre. nisi in deorum cultura maneret dicens.
Noli impedire agere ne graui morte pe-

as. Cui iacobo. hec non mors est sed potius som-
nus est dicens? cum post modicum resurrectionem
trahatur. Cui princeps illi de seducatur nazaret
dicentes mortem esse somnum. quoniam magni im-
patores timebant eam. Cui iacobo. mortem non
timeo. quod de morte ad vitam transire speram?
Cognosce ergo mors somno propat. De quo etiam
christus dixit. Lazarus mortuo. lazarus amicus noster
dormit. Est enim notandum quod mors est
triplex. scilicet.

Corpalis et meditata.

Spiritalis et fugienda.

Sexennialis et amenda.

Prima enim
mors est meditata que meditatio valde ad mul-
ta vicia ad preteritum mundi ad humilitationem
sui ad fugam peccati. ad regendum vitam. ad faci-
dum penam et ad appetendum vitam eternam
Primo dico quod preteritum mundi per memoriam
mors habet. Illa mundus transiit et percupia
est. et morte terminatur ois delectatio mundi
Sic ergo prima in arboribus scinditur et vi auellitur.
et si matura et decocta decidunt. sic vis
a uolenscens vitam aufert. sembo matura
unde Tullius de senectute. Mortis pergit ad
lescenscens natura aduersante. et ideo grauius
senbo deo venit tanquam sponte nulla vi adbi-
bita et ideo leuis. Et augustinus. sic inquit. Quia prius
nihil aliud est quam ad mortem currere. Per op-
positum igitur homines laborant ut diu uiuant. ne per-
ueniant ad terminum vite seu vite. unde studia
eorum sunt valde preua. ambulare enim voluit et que-
rere non voluit. currere ad terminum voluntati que-
rit apprehendere hic cupiunt. Quos Tullius
in li. predicto redarguit dicens. Tanta est in ho-
minibus stulticia incostantia atque pueritias. quod
omnes senectute per quam mori appropinquamus
et adipiscantur adoperantur et eandem deperunt excusant

Unde antiqui. ut mortis proprietatem plene
exprimerent. ipsam in forma virginis depinxerunt
facie velata. absinthio coronata. sanguine ma-
culata. Primo depingitur virgo. quod sic homo
deus est incorrupta corpore et mente. ita non mors
corruptum minus necesse est equaliter inuadat iu-
uenes sunt et virgines. senes. pauperes et diui-
tes. nobiles et regere. sic quod nec est qui se
abscondat a calore est? non. Est necesse morti
iuueni simul atque minori. Mortis non cedit
maiori nec parcat honori. Unde ex historia
Alexandri et etiam Dragmanorum legitur.

Alphabetum

XXX

Quod ipſi bragmani quali pſi exiſtes i deſto/
oia mūdana premnebat. quibz ab Alexan
dro nūcqs miſſis mādauit vt peteret ab eo
quidq̄o velleſt. Et illi reſcripſer̄ dicentes.
da nobis immortalitatē quā ſumme deſidera
mus. Et ille reſcribens ait. Ego ſū mortal̄ ⁊
quō vobis immortalitatē dare potero. Illi re
ro dixērūt ei. tū ḡ ſis mortal̄ quare tot ma
la faciēdo diſcurris. Juſtū ē eē deo ſubditi
et mortalia nō paria de deo ſentire. Scđo
ymago abſinthio coronat̄. qz ſic abſinthiū
eſt herba amariffima ita ⁊ mors. Cū pbus
iq. etbi. dic. qz mori eſt finis oim terribiliū
Et in eccliaſtico. O mors q̄ amara eſt me
moriam. homi inuſto. Jte ſanguis macu
lam. qz pctōz multitudinē frequēter deſoz
maſ. Contra qđ ps. petijt. Libera me de ſā
guinibz ⁊c. Scđo memoria mortis valz
ad hūilitatē ſuſcipia. Cū antiqui volen
tes ſe hūiliare poſuerūt cineres ſuper capita
ſua in memoria mortis. qz cinis eſſent ſum
ma. iō hoi dictum ē. Veniēto qz cinis es ⁊ i
cinere reuerteris. Eccl. x. quid ſupbis terra
⁊ cinis. Cū legiſ ō Dyogene pbo qz qua
dā vice ſtetit in canali pleno offibz mortuo
rū et vertebat offa binā. que cū Alexāder
inſpexiſſet dixit ei. quid facis. Ille rēdit. nō
poſſuz inuenire qđ volo. putabā enī inueni
re dñiam inter offa ⁊ cadauera diuinū ⁊ no
biliū necnō pauper. ſed nullā repio. qz ſūt
oēs ymius forme. Et mors oēs oēs equauit
Et in biſto. Romāoz legiſ. qz Octauia
fuit facta ſtatua et in fronte ſtame fuit ſcrip
tū nomē impatoris ceſar. et poſt ſtatim ſul
gur percūſſit ſtatūz. Et abſtulit ab illo voca
bulo c. ita qz q̄ prius dicebat ceſar. ſumitū
erat eſar dicere de eo. Ceſar em̄ derivat̄ a
cedo is. ere. eſar ab edo is. ere. ad denota
ndū qz cito erat edēd⁹ a veniēto. qui ḡ ſane
mēns pſideraret. finē ſuum. qz erit terra ⁊
eſca veniēto. merito ſe hūiliaret. Tercō me
moriam mortis valet ad fugā pcti. Eccl. vij.
Memorare nouiſſima tua ⁊ in eternū nō pec
cabis. qui em̄ recolit mortē d⁹ cogitare qz
pctū eſt cō mortis. Gen. iij. Quacūqz em̄
die comedentis morte moriemī Cū ang⁹.
Nichil ſic renocat a peccato q̄ frequēs mor
tis cogitatio. Nam pauo ſuſ penīs ſuper
bit ⁊ caudam extendit toram. ſed v. ſis pedi

buz caudā deponit. Sic hō non cōſiderās
finem mortis multis peccatis ſe expōit ſine
timore. ſed pſiderato fine erubescit ⁊ pecca
re ceſſat. quare dicit ps. Sciant gentes qm̄
homines ſunt. ſ. mortales. Quarto valet ad
regendū vitam ſuā. aues ⁊ piſces regūt ſe
cauda. iumenta et boues cauda ſe defendūt
a muſcis. ſic hoies vitā ſuam dirigūt ⁊ tem
peratibz reſiſtunt mortis mēoria. Job. xij.
Interroga iumenta et docebunt te. et volati
lia celi indicabunt tibi ⁊ piſces maris. Ad
modū gubernatoris debet ſe regere hō. Nā
gubernator qui bñ vult regere nauem. po
nit ſe in finē nauiſ et nauē ante ſe dirigūt. ⁊
picula euſtat. Sic homo pōat ſe meditatōe
ad finem vite ſue. vt poſſit ad bonum exitū
nauem. id eſt vitam ſuā dirigere. Seneca
Conſidera qz pulcra ſit res ante mortem vi
tam cōſumere. deinde ſecure expectare reli
quam partem tempis ſui. Quinto valz
ad penitentiā faciendā. Cum audiſſet rex
Ezechias qz mori debebat. fleuit yſa. xxxvij
Et rex Aſinue audita p̄minatione Jone.
adhuc quadraginta dies ſunt ⁊c. indubis
eſt ſacco Jone. iij. Unde legitur de quodā
milite ſtagicioſo. qz cū pfeſſus nullaz penitē
tiam a papa Alexandro iniunctā vellet face
re. ōdit ei papa annulum ſuū qz pzo penitētia
portaret tali conditione. qz eum reſpiceret
et cogitaz de morte ſua. quōd cū pluribus
diebz ſecuiſſet. rediens ad papā dixit. qz pa
tis eſſet omnē penitentiāz adimplere. Dex
to valet ad appetendū vitam eternam. vñ
Paulus cupiebat diſſolui et eſſe cum xpo
Philippe. i. Sic enī multi ſancti ppter vi
tam eternā conſequēdam tradiderūt ſe ſpon
te morti. De quibus pſalmiſta. Precioſa
in cōſpectu dñi mors ſanctorz eius. Se
cunda mors ſpūalis eſt duplex. ſciz bona et
mala. Bona quidē eſt. quādo quis ſine p
baptiſmū ſue per penitentiā moritur pec
cato. vt habet de conſe. di. iij. c. vt oſtēde
ret. ⁊ c. ſe. Mala autē mors cū quis morit̄
per peccatū xvi. q. ij. Qui ſine. et hec eſt
figenda. Mors ſpiritualis bona eſt cum
quis p pñiam morit̄ pctō. vñ ſ. ſ. vi. ſeri
biſ. Qui em̄ mortui ſum⁹ peccato. quomō
adhuc viuemus in illo. Unde narratur qz
quidā mercator tranſiēs per ſilvā inuenit

centenarium heremita ibi degentem. a quo
 quirit quid ibi faceret Respondit heremita
 disco mori. et mercator. Que ē necessitas
 cum sis sener quia alias oportet te cito mori
 Et heremita hoc est qd nemo. quia scio me
 moriturū et nescio mori. Et mercator. quid
 est scire mori. heremita. vicia dimittere et
 opa bona facere. Juxta illud ps. Declina a
 malo et fac bonū. Cū macrobius d somno.
 Sapio li. i. d Platone sic inq. Plato in
 phedrone dicit. hui non est sua sponte moriē
 dum. Sed in eod dyalogo dicit mortem
 philosophantib appetendā et ipsam pbiā
 esse medicinā moriendi. Hec est pccaria vi
 tens sibi esse. sed nō est ita. q. Plato duas
 mortes hōis novit. quāz vna natura alterā
 virtutes pstant. Homo est moriē cum aia
 corpus reliquit solum lege nature. mori eti
 am dicit cū aia adducit in corpore hospitata. cor
 poris illecebras pbia dictante ptemnit. et
 cupiditatis dulces insidias et reliquas omī
 erunt passionēs. Et hāc mortē dicit Plato
 sapientib appetendā. hec Macrobius.

l Mors at spūa mala sit specialit omīssioe
 pmissioe et opis ppletioe. pmo fit cū quis
 facit qd nō tenet facere. et omittit qd nō est fa
 ciendū. Apoc. iij. Scio opa tua qd nomen
 habes qd viuas et morib. es. vii. b. August.
 xij. de ciuit. dei. sic inq. Tanta grā dei pstit
 ut ut mors quā pstat vite eē pccatā insēm
 fieret qd transiret ad vitā. Mors mala
 fit enā pmissione. dum hō facit qd pbiuit
 est et facere nō deberet. Hier. xxi. Unusq
 qd i iniquitate sua. i. ppxi actus moriet. et nō
 in peccato alieno moriet hō h delicto ppxio.
 et Sapie. xvi. Hō p maliciā occidit animā
 suā. Idcirco dñs dixit iudeis. Caute ne
 ascendatis in montē nec tangetis finē illi.
 quia oīs qui tetigerit montē morte moriet
 et taliter Saul pccā dei pceptū montē sup
 bie et ambitiois ascendit. ideo in bello qd p
 mo pmissione in aia mortuus fuit. etiā cor
 paliter interijt et mortuū ē. i. regū vlt. Ter
 cio morit hō opis ppletione. Jacobi pmo.
3 Peccatū cū plummam fuerit generat mor
 tem. Sz quēq. potest ne hō spūaliter
 mortuus vere dici hō. Dico q nō. h rannū
 equivoce est hō. i. fm nomē. Sicut hō depi
 ctus dicit hō. qz solū nomē sibi retinet et nō rē.

Et diffinitio hōis est pccata. Sz sic patet
 quia hō pccidit diffinitōem ppxiam i qua cō
 ditus erat talis. homo est aia rōnale imor
 tale. Constat em hōiem a deo imortalitatez
 accepisse. quia poterat nō mori. Sz hō pec
 cando duas vitiās amisit. necnō sine cau
 sa duplex mors fuit sibi cōminata. Hā pxi
 mā vitiā. i. rōnalitatem amisit. qn intel
 lectum pccidit. et solū sensus q vtant bestie se
 habere ondit. Sz erat qn peccauit visu. tactu
 et gustu. Quare in psal. Sz. Sz cum in
 honore esset nō intellexit. Et ecce iij. Hi
 cū habet hō iumēto amplius. Sz Sz etiā
 vitiā pccidit. i. imortalitatē. qn necessi
 tatē moriendi incurrit. nec mir qz ablata p
 ma vitiā aufert scōa. qz scōa ppponit p
 mā in diffinitōe bñ data. qz Sz pccidit rōna
 litatem. etiā pccidit imortalitatē. et facit
 est mortalis. vnde Sapie. vij. Sum qd q
 et ego mortalis homo similis omib. Ergo
 non remansit sibi nisi genus. videlicet aia
 de vera diffinitōe hominis. sed quia genus
 non pōt esse in rerum natura nisi in aliq spē
 opmit qz i aliq spē aialis remāceret. et vix ē
 qz in vilissima spē. sz in spē vermis. Et illud
 patet ex duobus. Primo ex parte sue gene
 rationis passiuē. Nam maxime propitū est
 vermis ex putredine generari. Sic et homo
 ex vilissima putredine. quia ex conspicien
 tia viciosa et in peccato que est putredo pcc
 sima. ps. Ecce enim i iniquitatis conceptus
 sum. Unde Job. xxi. Homo putredo
 est et filius hominis vermis dicit. quia ex mortali
 um corpore corruptioe ppgatur. Secundo
 patet hoc idem ex sua generatioe actiua. Ge
 neratio enim hominis actiua constat qz est
 vniuocta. et in tali generatioe simile in spe
 cie generato. sed generatio ex homine veri
 mis est. Juxta illud ecclesiasticū. x. Cū mor
 tuus fuerit homo hereditabit vermes. spen
 tes et bestias. ergo dicit homo quidem ver
 mis et non homo. Juxta illud psalmistā. Ego
 um vermis et non hō. patz ergo qz non sū
 causa dicit psalmista. deum habere memo
 riam hominis cū dicit. quid est homo qz me
 mor es ei? quia memoria est respectu pccati
 torum et non presentium. vt dicit philoso
 ph? ergo psalmista innuit qz homo fuit in

Alphabetum

XXIX

preterito et non in pñti. Unde idem dicit. Memorare q̄ mea subſtācia rē. Iſta enī mēoria eſt hōmī mlti vñlis. q̄z hō peccādo duplicē vñam pēdidit ſue diſſinitōis. et duplīcem mortē incurrit ppter qd n̄ ē ver⁹. hō ydeo duplici generatiōe ſpūali puidit tōi qua nāſcit ut ſua diſſinitō recipet p̄xima quidē eſt in baptiſmo. De qua Jobis. in. Optet vos nāſci denovo. et ibi recupat hō p̄mā vñſiā. ſ. cōnabilitatē et vñ in re. Secūda vero. ſ. immortalitatē in ſpe. ppter qd recupat q̄ nāſcit verā qdāmō bñanitatē. et b̄ eſt q̄ mirat ſ. i. i. cōdem? cū dīc. Quis pōt hō nāſci denovo cū ſit ſener. ſ. vñſiāte p̄cā. Scda autē nāſcitas eſt i finali iudicio. de q̄ dīcīſ matth. xix. In regeneratiōe cū ſederit fili⁹ hoīs rē. Et i illa recupabit hō ſecūda vñſiā. ſ. immortalitatē nō i ſpe ſz in re. vt ſic hōmī nato pueniat vera diſſinitio. vt iā nō ſit quaſi vñſis reptans in terra. ſed ſic an gelus dei in celis. Mar. xij. vt verificeſt illō apocal. xxi. Ecce taber. dei cū hoīb. et bñs. cū eis. et b̄ de ſcō p̄ncipali rē. Tercia p̄ncipale ſcōz morte gebēnali. q̄ morſ p̄mū eſt atz ſupendū p̄mī mortāl. ap̄ls. Si pendū peccatū mors eſt. Et ſap. xvi. Tu es dñe qui vñte et mortis b̄s p̄tatem. et reducis ad portas mortis. et reducis qui ſuple voluerit. Juxta illō ezech. Holo mortē peccatoris rē. Qui autē impenitēs pmanſerit. vt b̄ de pe. di. vñ. oīno mori et cruciatur et ſi ſemp vīueret ſp peccaret. ac dei eſt miſericordis q̄ opat ſine peccati. et oburgās ſiñ ſine torq̄bī. q̄z nunq̄ virtute dīſat. ſemp plen⁹ iniquitate. ſp ſine caritate. ſiñ ſine torq̄bī. a qua morte cuſtodiat nos chrīſt⁹ qui regnat. rē.

Tercia pars in qua

tractat claritas miraculi excellētis. ibi ihs ergo. Nota dīcīſ in euangelio q̄ ihs ſus ſciz mūt ſpū qui gemitis ſurgebat ex indigna tōē dyabolī. p̄ ſ. ſuggeſtūz mors itrauit i mūdū. quē erat cito p mortē expellam⁹ i cruce. ſtemuit. i. cum qdām ſtrepitu intra ſe gemuit. et gemitū qdām ſuſpeſo ſono vocis exp̄ſit et turbauit ſeipm. i. turbam⁹ ſe oñdit et ppaſſiōe ad Lazare et ſorores ei⁹. et vidēs locū ſepulcrat lacrimans eſt. Juſſit tollere

lapidē et clamanit. veni foras Lazare rē. Moralt in hac pte notare xpī magnam pietatē poſſum⁹. qui nō ſedūſimū p̄torē ſp̄nit vīſitare p ſua grām. ymmo enī vocat et ſuſcitāt. dum ſorores lacrimātes reſpicit. ſ. intelligentiā et voluntatē. qñ em̄ hō cogno ſcit et intelligit quid p̄ rē ſecit et reſiderat et vult p̄terire de p̄cīs. tūc xp̄s ex ppaſſiōe peccatoris lacrimat. et affectū pietatis oñſēdit. Debet q̄ peccator illas ſorores ad ipm mittere dīcēs. dñe ſi fuiſſes hic p grām. ſe meus. ſ. ſpūs n̄ eſſet mortu⁹ p̄cīs. Eſt nāq̄ pñtia ḡe p̄ſuatiō culpe. ſic pñtia radī ſolatis p̄ſuatio fertilis et expulſio frigoris. Nam vt dīc p̄ls. ij. mēte. Sol ppter ſuā elongatōem et approximatōem eſt cā generatōis et corruptōnis cor⁹ q̄ ſūt naturalit et corrupunt in rebz inferioribz. Quare etiā ſcōdo de generatōe dīc q̄ adueniēte ſole aīa lia ridebunt. recedente vō ſole ſlebit Sic etiā abſente xpō et ei⁹ grā illōināt et p̄ſuāt aīa p̄cīs marceſcit et morit⁹. nullūq̄ bonūz deo ad mētim acceptū opat. ſz eo adueniēte re gēnebras viciōz illuminat. vicia expel lit. naturā ante p̄ſorat et aīam ad oīnia p̄nciēda diſponit. Vñ aug⁹. et v̄ p̄ſe. di. iij. Grātia q̄ xp̄m vñſi ſi ſola remiſſiōe p̄cōrum facit ſcō etiā vt lex impleat. naturā līberetur. et ne p̄cīſ iō ē ſomes dñſ. Hoc oñſidit in Lazaro qui abſente xpō mortu⁹ eſt. ſed eo adueniēte eū a morte ſuſcitauit. naturā p̄ſorauit et ei ḡreſſum tribuit. q̄re ſorores eius xpō dīxērūt. Dñe ſi fuiſſes hic frater me⁹ n̄ fuiſſz mortu⁹. In quibz verbis tria notantur. Saluatiua gubernatiō. ibi. Domine Cōmunicatiua habitatiō. ibi. ſi fuiſſes hic p̄teſtatiua p̄ſuatiō. ibi ſe me⁹ n̄ fuiſſz rē. Quātū ḡ ad p̄mū ſciendū q̄ vñſiā eſt inter dominū et gubernatōem xpī. et alter⁹ cuiuſcūq̄ tp̄alis dñi. Omis enī gubernatō dñi tp̄alis ſe ad ſubditos tm̄ extendit inq̄ntum commodū ap̄m inquit. Unde tal⁹ dominus alios gubernans eſt ne ab eis conſequetur. Nō ſic chrīſtus nos gubernat. q̄z noſtra cuſtodia non indiget. nec bonis n̄is ſed econtra nos eius bonis et cōſuatiua gubernatōe. p̄s. attēſtate. qui enī inuocādo ſic ait. Conſua me dñe. quoniā ſperauī in te.

Unde narrat in libro de naturis lapidum. de quodā lapide qui vocat epistites. qui il las duas domos dicitur habere. vix q̄ di scordiam sedat. simile ⁊ tutum p̄uat gestā tem. in quacūq; forte etiam dubius q̄s fue rit. Hoc tñ p̄siderandū est q̄ si p̄dictos es/ sectus efficere debz. requirit q̄ portetur ex ea pte hominis i qua iacet cor. Morale. lapis ille x̄ps est. qui est lapis angularis q̄ discor diam inter deū ⁊ hominem. simile ⁊ seditōes inter hominē ⁊ hominē. simile ⁊ seditōes quia s̄m aplm. Ipse est pax nostra qui fecit vtracq; vnum ⁊ mediū patietē macerie sol uens inimicitias in carne sua. Ad ep̄b. ij. Ipse enī lapis in quacūq; forte dubia secu rum p̄uat gestantē. Ad vita tota in p̄nā est semp̄ in quadā dubia p̄ngentia per for tes. Vado vtrāq; finaliter eueniat igno rantur p̄ fortes Sicut enī videmus aliquo diens q̄ de manu sunt fortes. tenet enī in manu vnus festucas v̄ palmes. ⁊ om̄s alij trabunt quilibet fortem suā. Isti autē sic tra hentes vident principia. non autem finem Unde interdū qui se putat trahere festucā longiorē trahit breuiorem. Isto mō imagi nandū est. q̄ vita cuiuslibet quasi lineae est in manu dei. et de manu dei itēz trahitur. ⁊ qui se credit trahere longā lineam. qua spe rat forsā diu victurū anteq̄ cogitet mori ē et trahere cogitur lineā breuiorem. ⁊ sic ex improuiso linea mltociēs terminat ad p̄n ctum. Iuxta illud Job. xxi. In puncto ad inferna descendunt. Illaz enī lineaz vidē? p̄cipia. Fines autē ignoramus. Et b̄ est qd ecclesiastes. ix. dicit. Nescit hō finem suum Et ibid̄ Sunt iusti atq; sapientes et opera eoz in manu dei. ⁊ tamē nescit hō vix amō te an odio dignus sit. sed om̄ia in futuro ser nant incerta. Et hoc habet q̄ tota vita n̄ra consistit in quadā dubietate ⁊ cōtingentia p̄ fortes trahendas ⁊ manu dñi terminanda et ideo q̄ vult in illa p̄ngentia maximam securitatē h̄re. portet secum lapidem istum videlicet x̄pm. dicens ei deuote illud psalmi. Ego autē in te speravi dñe dixi deus me⁹ es tu. in manibz tuis fortes mee. Sed aduer tant q̄ eum potenter ex ea parte qua cor ia/ cet. et nō sint de numero eoz de quibz conq̄ nitur p̄pheta Ieremias. xij. Prope es tu

ori eoz et longe a renibz eoz. Sed debet memores esse ⁊ ex corde tractare quod co minus marim⁹. celi ⁊ terre indignis p̄culis fecerit. qm̄ ex misericordia eos om̄s p̄culi ad sufficientiaz redemit. et de penis inferni sua amarissima morte liberauit. de quibz te colendis beneficijs loquitur Bern. ad fr̄es de monte dicens sic. Quicūq; habz suz x̄pi quātum xp̄iane pietati expediat. p̄m̄ seruū dei suum redemptoris christi deceat et vñle sit ei saltem hora diei. hora passio nis ip̄ius et redemptionis attēn⁹ recolligat beneficia ad fruendū suauiter in p̄cia et recolendū fideliter in memoria bñficiōz actor. Secundo p̄municatua habitatio x̄pi fidelibz amicis multū p̄fert. Ido Mar tha dixit ad dñm. si fuisses b̄ frater meus nō fuissz mortuus. Dicit enī p̄ba. iij. et b̄. Q. nihil est ita proprie amicitie sicut com morari et cobabitare. Unde communiter videmus q̄ illi qui simul cobitant more et vestim ex hoc de se plus confidūt et maiorē ad inuicē h̄nt confidentiam. Refert Iustin⁹ de abremotōne tozgi pompeii. libro. xij. Q. cum Alexander magn⁹ obuiuisset regnuz persaz. cogitauit quō posset ip̄os p̄as sibi familiarē copulare. et quid fecit. Certe ille qui moribz ⁊ natōne macedo fuit in p̄saz leges transiuit. specialē quo ad mores et ba bitum. et more et bitu macedonico relicto Sic x̄ps dei filius volens nos om̄s facere familiares nobis dignatus est sua gratia ⁊ habitu p̄formari. ex eo q̄ semetip̄m exiani uit formā sui accipiens. et bitu inuētus est vt homo. Ido b̄. ij. Et nō solū vt hō sed enā quasi legibz bñanis se subiiciēs cui⁹ p̄nā est esse vbiq; nobiscū in habitū nostroro luit habitare De q̄ Jobānis. i. Verbum caro factum est ⁊ ba. in no. Scitis finē iura q̄ vir et m̄r. p̄pter bonum p̄iugij. nisi specia le fortasse occurrat obstaculum cobitare tenentur siml. ⁊ si vxor sponte et sine causa a viro se separerit. seipsā merito facit susce ptam. Sp̄ualiter ad p̄positū. Quilibet aīa fidelis x̄po desponsata est et cū eo debet cō morari. p̄ multiplicatōe filioz. scz op̄z me ritorioz. De qua desponsatōe loquit ap̄ls sc̄da corinth. b̄. dicens cūlibet aīme. Des p̄spondi enīz vos vni viro virginem castam

Alphabetum

XXX

exhibere christo. ab hac ergo vxore pducit
proles. id ē opus bonum ⁊ meritorium. sed
non sine cobardie vici. per quē non solum
opus pductum ē sanctum. sed etiā totus
homo. Vbi ait ps. Tu autē in sancto bitas.
⁊c. Et qd ergo xpus non solum nobis cōba
bitur sed etiam nos inhabitat. mix non est qd
de malis multis nos liberat ⁊ cōfuar. Si
enim fuisset cō Lazarō ipse mortuus n̄ fuisset

Tercio christus hūit potestatiā libera
tionem et p̄uātionem. Exo. xv. Quis sili
mi in foro domine. magnificus in fani
rate. et faciens mirabilia fin p̄bilosophum
iq. etbi. Maxima fortitudo p̄sistit in volū
taria p̄pensione moris p̄ maximo bono cō
sequendo. Moris autē victoriosa xpi que ē
liberatio nostra. fuit summe voluntaria pro
bono maxio p̄sequendo. ⁊ p̄ totius hūmāi ge
neris redemptōe cōplēda. ergo fuit maxia
fortitudo. Unde in psal. sc̄nbitur. Quis ē
iste rex gl̄e. dñs vir. ⁊c.

Pro hac forti
tudine ⁊ grata fortitudine. ei t̄gnari sum
me tenemus. Quidē enim de xpo ⁊ de boie
sicut de duobus germanis. d̄ quibus inter
gratas fabulas reperit. l. castore et polluce
De quibus fingit qd fuerūt germani. q̄z
castor qui fuit filius Iouis immortalitatz
a patre recepit. id ē posse nō mori. Pollux
autē in necessitate moriendi pmanit. cui fē
suus grate p̄p̄iens cogitauit qualiter etiā
sibi immortalitātē cōmunicare posset. ip̄am
quoqz mortē sponte subiit. et ad temp⁹ mor
tus pmanit. p̄ germano suo. vt eius diui
nitatis iāz p̄arceps immortalitātē reciperet
p̄p̄ecqz factus est vnus occasus ortusqz p̄
p̄p̄ens vtriqz. p̄pter qd ad celum transiit
fuit. et in signum posuit qd gemini vocatur
Moratiter. per istos duos germāos xpm
intelligi ex vna pte. hominē autē purū ex
alia pte. xps autē qui fuit filius iouis. i. dei pa
tris omnipotētiā. hūit naturalē nō posse mori
si sue benignitē placuisset. hō autē p̄p̄cū
incurerat mortalitātē nature ⁊ culpe. xps
ergo homi p̄p̄iens volens immortalitatis
p̄uilegiū germano cōmunicare. subiit mor
tem nature passus in cruce. suāqz morte sim
pla nostrā qd duplex erat curauit. sicut pul
cre reducit dñs August. in quibusdam vi
ciis suis. et sic maximā suā fortitudinem

in nostra liberatōe demonstrauit. Sed
querit quod est maius miraculū. resuscita
tio a morte corporali. an iustificatio impij. que
dicitur suscitatio a morte spiritali. Respo
det magister Richardus in. iij. suo sup sen
tentias dist. xvij. ar. iij. q. ix. Qd ad hoc qd
aliquid dicat miraculose factū tria requirunt
Primo qd fiat non opatione naturali. sed
operatōe supnaturali. Qd enī ex naturali
opatione fit ignorata causa. licet quantozqz
mirabile videatur. non tñ est miraculū scd
August. de ciuitate dei. Secundo qd in ma
teria non sit aliqua dispositio nisi solū pura
potentia obediēte. ad h̄ qd in ipsa fiat illd
opus quod est miraculū. Tercio qd sit pre
ter modū consuetum. Unde dicit August.
in libro retractationū ca. xij. qd si solita es
sent. mira non essent. Quis autē non omne
mirum vel mirabile sit miraculū. tamē omne
miraculū est mirabile. Et est mirum. in qm
fit a potentia diuina. et quātm ad hoc. et
propter illa tria dicitur qd miraculū est op⁹
arduum preter sp̄m nature et insolitū.
Unde in autentica de consilio. s. vltimo
coll. iij. qd raro accidit miraculū ē. Cum er
go iustificatio impij. non sit insolita. et de
lege comuni requiritur aliqua dispositio
in adulto qui iustificatur. Iustificatio impij
que sic fit de lege cōmuni. non est miracu
la. Quis effectiue fiat per potentiam supna
turalis agentis. Iustificatio autem impij p̄
ter legem cōmunem que fit si deus iustificat
adultū aliquē qui p̄us se nō disposuit mira
culosa est. quia in tali iustificatiōe sunt om
nia illa tria que ad miraculum requiruntur
Modo ad p̄positū ⁊ ad quēlibz respon
dendū est. qd quis vterqz effectus resusci
tationis fiat a potentia diuina. ⁊ quantum
ad hoc neutz sit miraculosus altero. tamē
duo alia que requirunt ad miraculum etiā
inueniunt in resuscitatiōe corporaliter mor
ti que non inueniuntur in resuscitatiōe mor
ti spūaliter. loquendo de illa que fit de le
ge comuni.

*Singulare qd p̄ma
Iosaphatē Resuscitauit
et iustificauit Impij*

Sabbato post Letare.

Go suz lux mū

vi. Jo. viij. Scdm naturam

videm? q̄ cuiusq̄ p̄uēt similitudo seu p̄p̄ie
tas alteri? q̄ etiā ei attribui p̄t eius nomē
vñ quia imago seu similitudo hoīs in parie
te per lineamenta depingitur. equiuoce ea
dem pictura homo appellatur et ideo p̄uēt
videntes alios viros patribus suis similes
et instinctu nature appellant omnes viros
patres et omēs feminas matres p̄mo p̄bi
licoz. Philosophi in p̄dicamentis. ca. de
qualitate. Quęcunq̄ trianguli vel circuli
diffinitōem seu p̄p̄ietatem recipiunt. circu
li vel trianguli non indigne appellātur. Sic
deus p̄p̄ter infinitas perfectōes et varios
effectus similes effectibus creaturaz quos
in creaturis operat̄ et tempore multis dei
nominatiōibz nominat̄ vt creator. domin⁹
refugium. que scdm̄ magistru dicit. xxi. p̄i
mū. solum et temp̄e de eo dicunt̄. et ei tem
paliter conueniunt sine sui commutatione.
Sic etiā scdm̄ Boecium. i. de p̄solatiōe
metro. ij. dicit sol. quia solus omnia videt
et licet om̄is qui male agit. odiat lucem et
querat tenebras. tamē oculos cuncta. p̄spi
cientis latere nō potest. xxiij. q. ij. p̄temi
cū. Christū ergo qui est filius dei natu
ralis cui pater omnem p̄fectōem comuni
cavit p̄pter eandem cām et similitudinē
creaturaz. potest etiā appellari similitudi
nariē multis nominibus. vt lux sol &c. Un⁹
Cyprianus de consc. vi. iij. Nec quemq̄.
Si dies omnibz equaliter nascitur. et si sol
super om̄es pater et equa luce diffundit̄. q̄n
to magis christus sol et dies verus in ec
clesia sua. h̄mē vite eterne pari equalitate
largitur. dicit ergo b̄. Ego sum lux mūdi.

Querim̄ an magnificare et dignificare
nomen p̄p̄ium sit viciosum et peccatū. Et
videt̄ q̄ sic p̄p̄ouerbior. xxiij. laudet̄ se
os alienum et nō os suū. In oppositiōē. ec
clesiastic. xli. Curam habet de bono nomie.
quia meli⁹ ē nomen bonū q̄ diuitiē multe
p̄p̄ouet. xxiij. Et christus laudat se dicens
Ego sum lux mūdi. Dico q̄ ad dignificati
onē in nominis homines aliter et aliter se ha
bent. Nam quidā nomen suū ambiciose ma
gnificat ad p̄p̄iam ostensionē. quidā nomē
vilificant scandalose in detestationē. quidā
viciose dignificant ad edificationē. p̄p̄i
mi sunt hoies p̄ni et mundani. qui nichil

aliud in suis operibus appetunt nec intent
dunt nisi q̄ sint magni nominis et famose opt
monis apud homines. H̄ij compantur sc̄i
ptoribus nomina sua sc̄atentibz in pauisi
to que leuiter conculcant et de terra telenē
De quibz loq̄tur greg. xxi. moral. c. xxi.
vi. Omnes qui in cogitatiōe terrena hui⁹
seculo cōformantur. per omne quod agunt
hui⁹ mūdo relinquere sui nominis memoriā
volunt et conantur. aliqui belloz n̄m̄lis. alii
qui edificioz membris. alij teleris litteraz
doctrinaz seculariū libris instāt et elaborāt
sibiq̄ memoriē nomē edificānt. hec ille. q̄s
autē h̄i faciunt offendit paulopost. vi.
dicit quisq̄ p̄ faciendo glām sui noīs labo
ret. memoriā suā quasi cinerē posuit quia
hanc cito ventus mortalitatis rapit. psal.
Nomen eoz telerit in eternum et in seculū
seculi. Tales etiā fuerunt filij H̄oe post vi
luuū. dicentes celeberrimus nomē nostrū
an̄eq̄ diuidamur in vniuersas terras. et ce
perunt edificare m̄rim cuius acumen attri
geat celū. Genes. xi. Sed quid accidit ip
sis. volebant fecisse nomē bonoris. et fecerūt
sibi nomē confusionis. idco vocat̄ est nomē
eius babel. id est p̄fusio. De talibus etiā
habemus exemplū. i. Macha. v. xbi dicit
q̄ Iosephus et Arias principes iudeoz
dixerunt. faciam⁹ et ipsi nobis nomen. et ea
mus pugnare aduersus gentes. Et sequit̄
q̄ ceciderunt in illa die de populo ad duo
milia viroz. Secundo sunt aliqui qui
nomen suū scandalose vilificant. cuiusmodi
sunt notorij peccatores qui relicta veterem
via ingerunt alijs malū exemplū male vi
uendi peccantes sine freno. quorūz hodie
creuit magnus numerus qui gloriāntur cū
male fecerint. H̄i dicuntur a mundanis do
ni socij qui sunt p̄uersissimi ribaldi. qui
sic malificijs se exaltant. et multorū viroz
et mulierū bonorē et famā diffamāt gloriā
de carnibus quorūz tamen brodium nuncq̄
sensit eozum gustus. De quibz psalmista.
Quid gloriaris in malicia. qui potens es
iniquitate. &c. Ipsi sunt similes pomis pu
tridis vlt̄ tendibus infans. qui nisi ab alijs
extrahantur. etiā alios inficiunt. Sic isti
corumpunt bonos mores hominū simpli
cium per eloquia eoz mala et scandalosa

Alphabetum

XXX

puerfatōz. De quibz Jacobo in cano. ca. ij. Ipsi inquit blasphemant nomē bonum qd inuocatum est super nos. Tales notorij et baldi. vt dicitur de penitē. di. i. in actiōe penitentie sunt publice puniēdi. vt sicut eoz malis exemplis alios scandalo pesserunt ita per eoz apertam penitētiā reducuntur ad emēdam et peccatorū cautionem. Tercio sunt quidam qui nomē suum viciose significant ad edificatōem. et sunt tales qd honeste et laudabiliter i exteriori homie cōuersantur et enām interiori. prebentes alijs exemplū bene viuendi. De quibus dicit po test illud. Bester. ix. Fama nominis eius crescebat quotidie. Talis enām fuit saluator noster qui nomen suum et seipsum dignificauit ad proximū utilitatē et dei patris honorem et voluntatem. ad reuelandum veritatem et refutandum falsitatem moris etiam. Ideo sibi congruit et decuit nomen suum dignificare. cum als non potuisset veritatem sue perfectōnis. et dignitatem dei tantis reuelare. Ad argumētum dicendum. Quid sapiens loquitur de laude qua quis se ex vaitate et ppria gloria tactat et laudat. qd est viciū in quolibet. Quanti nūc ad expositōem et continuatōem euangelij. heci ostensum fuit fedicitatem peccati fōre suagiendam et flendam. hodie sponit claritatem honestatis et virtutis esse assequendaz. Et fm hoc tres sunt ptes euangelij huius. In prima notat claritas lumis illustrantis in principio. Ego sum lux mundi. In scda vnitatis homis xpm imitantis. ibi Qui sequit me nō ambulat in tenebris. In tercia veritatis numinis testificantis. ibi Et si ego testimonijz pbeo. et.

Quātum ad primā

partem est notandū. qd iudei scandalizati fuerunt de hoc qd Ihesus mulieri adultere pepercit quasi ipe haberet potestatem peccata dimitteri. vt dicit Jobānis. viij. Et ē factū die sabbati ante dominicā letare. Iohannes christus statim post liberatōem illius mulieris. volens ostendere autoritatē habere se expellendi tenebras peccatorū dicit. Ego sū lux mundi. non tantum galilee vel iudee. s3 totius mundi. et. Notat et notandum.

scdm philosophū qd corpus quanto est nobilius tanto magis extendit naturam suā. Et ideo lux cum sit corpus nobilissimum. vel saltem res nobilissima in genere formatum corporaliū se per totū extendit et communicat facilliter. quia enām vnus pncipalis lucis sufficeret ad totū aerem illuminandū ppter suam maximā actualitatē. Unde augustinus. lux ē corp⁹ qd nichil nobil⁹ nil veloci⁹ nichil impassibilius. nihil viciosius inuenitur. naz ipa inuisibiliter magna opat. scilicet sum et motum in animalibz facit terram subintrat et fecundat. aurū. argentū et lapides preciosos generat et pducit decoremq; cunctis rebus tribuit. Et ideo Basilius dicit qd lux est creaturaz omnū pulcritudo. Sic christus qui est candor lucis eterne. Sapientia. viij. Et de cele. miss. c. Cum marie. s. sane. est velocissimus et nobilissim⁹ et cunctis nobilibus nobilior. Qui ad fecundandū cor da hominū vt virtutes pducant caritatis. castitatis. et. se per lumen gratie diffundit equaliter ad omnes et tenebras peccatorū expellit. Unde Aug⁹ et allegator de consensu. di. iij. Gratia. Gratia que per christū datur non solū remissione peccatorū facit. sed etiam vt lex. s3 virtutū impleatur. nec mir⁹ quia ipe est dei virtus et dei sapientia que i vtero virginis edificauit sibi domū. lvi. di. nasci. Dicit si merito. ego sum lux mūdi et Et merito xps assimilat luci ppter tria. s3. Mirabilem pductōem Inseparabilem vnionē Deservibilem opatōem. Dicitur enī primo xps lux ratione mirabilis productōis. Lux enī est materia purissima que nec coquinari potest nec alteri commisceri. Unde sol et astra scdm cōmētatores. in de substantia orbis sunt de natura celi et differenter lucent. scdm qd in eis magis et minus pdenat natura celestis. Unū si dicat. vñd sol iste s3 christ⁹ sit factus. constat qd materia purissima. qd de purissimo sanguine purissime virginis Marie eius matre. Et sic natura lucis nō potest alteri commisceri. sic etiaz christus dei filius conceptus est dō virginis matre absq; paterni seminis mixtione. Et sic lux coquinari nō potest ita et christus nullo pctō potuit viciari. i. petri. ij. Peccatū.

nō fecit nec inueniens est colus in ore eius
 Similiter quātm ad naturā diuinā ha-
 buit se ad modū lucis. quia sumēdo naturā
 humanā diuina incoinquinabilis ⁊ impuritas
 in sua omnimoda puritate p̄transiit. Cū
 Leo papa in quodā sermone. In ytraq; na-
 tura idem est dei filius. nostra suscipiens et
 p̄pria non amittēs. in homine hominē reno-
 uans. in se incommutabilis p̄seuerans. Diui-
 nitas em̄ que illi cum patre cōmunis est. nō
 lum detrimētū omnipotentie subiit. nō dei
 formā serui forma violauit. **¶** Si diceret
 licet cbristus in forma sui in humanitate de-
 facto ditatem peccando nō violauerit. que-
 ro tamē an potuit peccare et sic ditatem co-
 inquinare. Et videt q̄ sic. Augustin⁹ dicit
 q̄ meliores iudicauit de homines si ei libe-
 raliter deservirent. Et vocat liberaliter deser-
 uire. si cum possent eum offendere nollent.
 Si ergo cbristū optimum fecit et optimū
 iudicauit. videt q̄ potuit peccare. In op-
 positum. cbristus ab instanti conceptionis
 gratiā tantā suscepit. q̄ maiore illa habere
 non potuit. ergo ab instanti conceptōis ha-
 buit gratiā p̄fermatōis. sed nullus potest
 peccare qui illam grām habet ergo. Item
 cbristus ab instanti conceptōis fuit compre-
 hensōr ⁊ beatus. sed de esse beatitudinis est.
 q̄ sit bonū inamissibile. ergo xps nunq̄ illā
 beatitudinē potuit perdere. nec anima ipsi⁹
 peccare. Ad hoc respondet beatus August.
 et allegat de summa trinit. ⁊ si. carbo. in glosa
 sup illo verbo omnipotens. Q. deus omnia
 potest que fecerit eius potentia. sed peccare
 non potest. quia peccare si est aliquid posse
 d̄cent. vi. ij. j. Caritas. Cum ergo xpus sit
 filius dei eiusdē potentie cum eo. ex eadem
 ratione arguit euz nō potuisse peccare. Bo-
 nauentura aut in. iij. super magist. vii. xj.
 plenius rēdet. Q. absq; dubio anima xpi
 nō potuit deprauari aliqua culpa. Et ratio
 assignat p̄ eum triplex. sc̄ plenitudo gratie
 p̄summatio glorie. et vnio diuine ⁊ hūane
 nature. Plenitudo gratie facit q̄ ipse xps
 scdm humanā naturā habuit grām p̄ferma-
 tionis. sed illa gratia adeo libe. arbitrium
 firmat vt nullo mō possit infirmari p̄ culpā
 hoc etiā facit consummatio glie. que quide⁹
 fuit in xpo a sue conceptōis primordio. ita

tū enim fuit beatus et cōp̄hensoz. et sic⁹
 beatus nō potest damnari. sic etiā nō potest
 p̄uenerari. Ac p̄ hoc in xpo nulla potuit eē
 scdm animā macula peccati. Postremo b̄
 efficacissime facit vnio diuine nature et hu-
 mane in vnitate persone. que vnio facit vt
 ydeomata. communicent. et ipa nō potest
 frangi. Si ergo de⁹ non potest esse peccatoz
 et non potest nō esse homo. planū est q̄ nul-
 lenus illa vnio sustinet cbristū scdm hū-
 manam naturā peccare potuisse. Ad rāōez
 autem contrariā quādo dicis. q̄ meliores
 iudicauit deus homines. Responso. Dicē-
 dum est. Q. hoc est verum de toto genere
 humano scdm aliquam melioratiōem que
 attenditur in ordine vniuersitatis. Sic em̄
 decebat hominē in vniuersitate constitui.
 vt in prima sui constitutōe haberet verabili-
 tatem arbitrii scdm legem cōmunem. Sed
 cbristus habuit aliquid supra hominē. idō
 deceuit q̄ sibi fieret aliquid p̄uilegiū spe-
 ciale vt esset in eo libertas obsequij line ver-
 tibilitate arbitrii. sicut in diuina voluntate
 videmus. q̄ liberaliter nobis bona impen-
 dit et facit. nulla tamē est eo ponere veri-
 bilitatem. Et ppter hoc verbum Augustini
 scdm q̄ liberali vocat verabilitatem ad p̄ra-
 riū. nō se extendit ad melioritatem. que attē-
 ditur fm̄ p̄uilegiū speciale. sed fm̄ lege cō-
 mune. Si quis aut̄ velit dicere q̄ ibi intel-
 ligitur liberali. i. volūtarie obuiat ei littera
 sequēs ⁊ ratio p̄ponendi verbum. q̄ August.
 hoc verbum dicit vt reddat rāōez quare
 deus talem fecit hominē ut posset male face-
 re. Secundo cbristus dicit lux ratione
 inseparabilis vnionis. lux enim sic emanat a
 sole q̄ separati nō possit ab eo. quia si ab eo
 posset separari. posset sol p̄ter obfuscati. si em̄
 separare minueret lux solis. ⁊ cū sit finita
 posset ex toto deficere. Per hū modū dei
 filius ita ad nos p̄ carnis assumptōis descendit
 q̄ a p̄te nunq̄ recessit. q̄ ita venit in mūdū
 vt tñ semp maneret i celo. Et xps d̄r descē-
 disse de celo. q̄ hūanitatē n̄ram assūpsit. d̄r
 ascēdisse i celū. q̄ hūanitatē quā assumpsit
 erat super celozum altitudinem sublimauit
 Dum enim descenderat et videbatur in
 terris. erat iu celo secundū diuinitatem. se-
 cundū quā ybiq; esset et nulli loco desesse p̄

Unde Augustinus in sermone de natiuitate
beati Iohannis baptiste. Verbus dei ita ad
nos de illa sede descendit. vt in sinu id est in
profundo patrum peccatores pmereret. terram
visitans et celestia non relinquens. Sed
querit. quomodo verbum dei ad nos descen
dere potuit et carnem assumere sine sui mu
tatione. Dico qd licet hoc excedat nostrum in
tellectum. tamen ostendi potest naturali simi
litudine. Nam quando ramus inserit trunco
nulla fit mutatio in trunco. sed tota mutatio
fit in ramo. Sic humana natura vnita est vi
uine persone. qd nulla est facta mutatio in vi
uina persona. h. tota mutatio facta est in natura hu
mana. Tercio dicitur lux esse deffertibilis ope
rationis. Nam sicut lux est delatua et vbi
culum omnium celestium virtutum. quia medi
ante luce ad terram deferuntur celestes virtu
tes. et in terra generantur si soli que necessa
ria sunt ad hominis nutrimentum. sed etiam au
rum et argentum et lapides preciosi. Per hunc
modum dei filius veniens in mundum. omnes
virtutes celestes detulit secum. Nam detulit
secum dei potentiam per quam cecos illumina
uit. leprosos mundauit. mortuos suscitauit
demones effugauit. vt ostenderet qd virtus
dei esset in eo essentialiter. cuius imperio so
lo verbo illas mirabiles operationes et virtu
tes operabatur. Unde Iohannis. xviij. loqui
tur patri dicens. Omnia tua mea sunt. et cla
rificatus sum in eis. Similit etiam et sapienna
per quam culit culpe et infirmitati debita
adhibuit medicinam. Contra auaricia docuit
pietatem. Contra luxuria continentiam.
Contra gulam temperantiam. Contra superbiam
humilitatem. Contra inuidiam caritatem. Co
tra iram mansuetudinem. Contra aduersa for
titudinem. Contra originale baptismum. Co
tra mortale penitentiam. Contra veniale exte
riam vocationem. et contra omnia mala gram
et veritatem. Unde Iohannis primo. de ple
nitudine eius omnes nos accepimus gratiam
scilicet iustificacionis liberationis et conseruatio
nis. Item detulit secum misericordiam et pie
tatem. Nam ante aduentum eius ostendebat
deus rigorem iusticie. quia propter quolibet
culpam sine expectatoe inferrebat vindictam
Propter luxuriam totum mundum dleuit. gen.
viij. et super sodomam et gomorra plures igne

et sulphur de celo ipsas subuertit. Genes.
xix. propter superbiam linguas diuisit. gen. xi.
Pharaone cuius omni exercitum suo in mari tu
bro submersit. Exodi. xij. Item propter gu
lam percussit dominus et occidit magnam multi
tudinem filiorum israel. qui murmurabant con
tra deum. fastidientes manna et percussit eos
carnes. Numeri. xi. Adhuc carnes erant in
dentibus eorum. nec desecerat huiusmodi cibo
et ecce furor domini concitatus in populum et
percussit eos plaga magna nimis. Item propter
peccatum inuidie precepit degluti a terra. qd apia est
chore. dathan et abylon. Numeri. xvi. Et tunc
vocatns est dominus deus platonis. Iuxta illud
psalmiste. Deus visitatum dominum. Sed post ad
uentum christi vocatus est deus misericordiarum
et deus totius consolationis. ij. corinth. i. San
guis. n. christi in auribus dei patris misericordiam
per nobis postulat non vindictam. propter quod
dicit apostolus hebreorum. xij. Accessistis ad tes
tamentum noui mediatoris. Ibi et sanguis
aspiratione melius loquens est. Ibi. Hoc die
quia vox sanguinis. Ibi fuit petio vindic
te. h. vox sanguinis christi est petio misericordie.

Secunda pars in qua

notatur vilitas hominis christum imitantis. Ibi
Qui sequitur me sequetur viam salutis. non am
bulat in tenebris. id est peccatis et. Notatur
notandum secundum qd ait Sene. Vir bonus eligen
dus est nobis a tempore ante oculos habendus.
vt speculum. vt semper post eum viuant et facia
mus. sicut videmus in naturalibus. Nam apes
vnum regem habent qui semper inspicunt et
sequuntur. Nulli columbarum comestiam se
quuntur columba exundo siue redeundo
columbarum. De quibus ex lege habetur. qd
eas nemo apprehendere debet quod diu consue
tudinem habent redeundi. quia includentis
sunt et est dominus earum. vt dicit Iustus. de
re. diuisione. Apis Ideo quicquid eas ap
prehenderit res erit sum. si familie herasculi.
columbas. Quando accidit casus. Duo
erant vicini. diues et pauper. diues habuit
ortum floribus sulcatis. pauper apes. qd omni
diuinitis ingredientis flores circumdederunt
et inde more solito dulcedinem furerunt.
Diues inuidia mortis flores veneno sparit et
apes exanxit. propter coram iudice quod iustus et

vinet ad satisfaciendū de damno adiudicat
Ad propositum dominus cuius est terra et
plenitudo eius . columbariū siue alueariū
sanctaz ecclesiā fecit. in quā victimosos chri
stianos sine felle iniquitatis. sū aculeo ma
licie congregauit. batentes arbitriū exeu
di et separandi se p peccatū et per penitentiā re
deundi. Quid ergo sunt in pposito redeūdi
et reuertunt per penitentiā sunt ipsius dei .
qui est dominus omnium. sed si p desperatōem
extra ecclesiā manent et redire nolūt. erunt
occupantis dyaboli. Hoc considerans dya
bolus ex inuidia flores mundi. honores. vi
uitias. veneno telectatōis spargit. vt omnes
ex eis gustātes interimat et eternale occidat
Deus ē vt nos ab his mortiferis tetra
hecat. regem ductorem filiū eius nobis ad
hibuit. vt imitantes vestigia eius lusi vite
acquiramus. Glī Grego. Christi vestigia
imitari debemus ne ab ipsius corpe separet
mur. cuius p fidem membra sumus quod sit
quando ambulamus?

Decenter post deum viā gloriosam.
Prudenter q ad nos ipsos viā piculosam
Eminēter quo ad primos viā fructuosam.
Giam glorioz ambulamus? qñ vigne et de
center post deū ambulamus? De qua ābula
tione bonitatis nos apūs. Non cessamus p
vobis orantes et vt vigne ambuletis deo
per omnia placentes. s; homo deo placere nō
pōt nisi in victu. id ē vt victu in victu
ambulemus vt simus de numero illoz. de q
bus ppheta dicit. Ibi vñ d victu in victu
tem. videbit deus deoz in syon. Nam sicut
sol telectabiliter videri nō pōt ab infamis et vī
ciosis oculis clarioribz dulciter et telecta
biliter clari se imitaret. vt p d aquila. Sic
candor lucis eterne ab imundis mētibz nō
cernit nec telectabiliter sentit. nisi ab oī culpa
bili defectu purgenē. Glī matth. v. Bñ mū
do corde. qñ ipsi deū vide. Tali puritate
pollebat. Job qui dicebat. Neq; ei tepehe
dit me cor meū i oi vita mea. B; felix fo
ret ille qui illud verbū pura psciētia dicere
posset. De tñ puritate etiā videt gloriā ipse
apūs qui rapta in tertiū celū archana dei
scrutatus fuit. dices. ij. corinth. i. Glia nra
hec est testimoniū psciētie nostre. q; scz in
simplicitate et plena mētis puritate sumus

conuersati in mundo. Hec enī puritas con
uenienter dicitur puritas necessitatis. qz sine
hac coram deo decenter ambulare nemo pōt
nec deum in se suscipe nec videre. Sed
queritur an hō talis de nullo sibi psciū ad
aliquid aliud etiam obliget. Et videt q
non. quia habet deum in quo omne bonū h
ergo nō videt necessariū p maiori bono la
borandum. In oppositū est Paulus qui dicit.
Nichil michi conscia sum. sed nō in h iusti
ficans sum. Nō enī sufficit abstinere a ma
lo nisi fiat qd bonum est. argu. lxxvi. vi. c.
Nō satis. Dico q; qmūcūq; homo pfect
sit et irreprehēbilis. ad huc tenet continue
in victu ambulare. quia sū Gregorius.
In via dei stare ē retrocedere. Sed aug.
Sūma pfectio religionis xpiane est. vt qm
mūcūq; homo in hac vita pfiat. semper
putet sibi supesse quod cupit. Cuius cām
assignat Leo papa dices. Qui se existimat
ad hoc puenisse quod cupit. nō quesita re
perit sed in inquisitione defecit. Et quibz cui
decenter elicitur error dicens. q; homo in p
fenti vita poterit tñ culmen pfectōis atin
gere q; amplius in gratia et caritate pficere
non possit. als inueniunt aliqui in mundo
pfectior xpo. De q; pus habuit est. xvij. R

Sed queris an boni sit necessariū ad sa
lutē semp pficere. Et videt q; nō. quia sū
hoc multa hoies damnantur qui in vno sta
tu bone pñetudinis. puta in cū dē orōnibz
ieiunijs. vel alijs bonis opibz vitam finit
et continuat. Ad quod dicendū. q; conti
nuus pfectus est homini necessariū? qm
ad desiderū. nō quātum ad effectū. Qui
libet enī in hac vita qmūcūq; sanctus v
semp cum ppheta dicere. Nunc cepi. qz tūz
cōsummauerit hō mnc incipiet. eccl. xvij.
Glī greg. Hec est pfectio sūma iusticia. vt
se nunq pfectos esse credat. ne ibi deficiat
di incidat picm. vbi pfiat di pponit a ppe
ritum. signant diē appetitū pfiendi. innu
ens p b q; pñitū? pfectus sp bñdus est i de
siderio nō in exercitio. De tali ambulatōe
inforz hē. puer. iij. et pe. vi. ij. Nō reuer
tebantur. Iusto semita. id est conuersatio
victuosa q; lux splendēs procedit et crescit
vsq; ad perfectum diem et. Secundo q;
ad nos debemus caute et prudēt ambulare

quia habem? viam valde periculofam. Ad
quod hortatur nos apostolus ad Ephe. v.
Videte itaq; fratres quod caute ambuletis
noquaſi inſipientes ſ; vt ſapientes. redimē
tes tēp. qm̄ dies mali ſūt. Ad. n. caute ſo
let incedere i via lubrica foſſata i illaq̄ata.
Sic via bulis mūdi eſt pmo lubrica p lux
uriā. ⁊ vix pntēre poſſum? pedes affectiōis
q̄uis actum nō exercetam? De illa via dic
Hiere. xxiij. Via illorū erit quaſi lubricum
in tenebris. Eſt ſcdo foſſata p auariciā. de
quo dicit plalmiſta. fodeſt aſi faciē meam
foueā ⁊ incidet in eam. Tercō eſt illa quea
ta p ſupbia. vii ps. In via hac q̄bulabā
abſcon. ſu. la. mibi. et funes extendēt in la
queū. ⁊ iuxta iter ſcandalū po. mi. Ad cauē
dum aut illa mala debem? caute ambulare
et ſimpliciter. q; qui caute ambulat vſ ſim
pliciter ambulat pſident. puer. x. Sed hec
ſimplicitas in via dei non ſufficit. ſed nēcia
eſt prudentia ſine qua caute ambulare non
poſſum? que ſm̄ Tullii tres habet ſpecies.
ſc; intelligentiā puidentiā ⁊ mēoriam. In
telligentia eſt p quā prudens anim? pſpicit
pntia. Prouidentia eſt virtus p quā proui
denſ futura. Memoria p quā pntant pterita
ta. Et qui haſ ptes diligenter inſpicit. pru
dens eſt ⁊ falli non p. Sed quia ſm̄ prudē
tia modo ambulam? quaſi ceca pntia mala
non curando. et quaſi inſenſati pterita non
recolendo. nec. puidendo nobis de futuro
ideo multis tribulatiōibus ⁊ piculis plagas
mur. De quo conq̄iſ dñs dicens. Vens
abſq; conſilio eſt i ſine prudentia. vtinā ſa
perent ſc; pntia et intelligerēt pterita ac no
viſſima. ſ. futura puidenter. Tercō debe
mus ambulare viam ſuictioſam emittēter
quo ad proximū. et hoc in tribus. Primo
per bonū exemplū proximo pbitendo. p
ma Theſſ. iiij. Q̄ſt; negocium agatis. vt
bonēſte ambuletis ad eos qui foris ſunt.
Secundo deſolatos confortando. Ecce.
viij. Non deſis ploranti in conſolatiōe et
cum lugentibus ambula. exemplo xp̄i qui
poſt reſurrexiōem turbatis diſcipulis eunti
bus in emauſ apparuit vt eos conſolaret.
Tercio male morigeratos informādo. Ad
Coloſ. iiij. In ſapientia ambulate ad eos
qui foris ſunt.

Tercia pars in qua

notatur veritas filij dei teſtificantis ſibi. Si
ego teſtimoniū pbitō rē. Ad quo notan
dum. 1. pbaritē ex ignorantia cecitatis.
chriſtum pur hominē exiſtimabant. ⁊ ideo
non debere ſeipm̄ laudare. nec bonum de ſe
teſtificare. Juxta illud puerbio. iij. xxiij.
Laudet te alienus ⁊ non os tuū. Non enim
qui ſeipſum cōmendat ille probatus eſt. ij.
corinth. x. Chriſtus vero qui erat vera lux
omnē hominē illuminās in mundo. potuit
ſeipm̄ cōmendare vt teſtimoniū pbitere
veritatis. Non autē dixit manifeſte q; eſſet fi
lius dei. quia ſcdo Criſoſti. ſemper humi
lia miſcuit altis. Ideo dixit eis. Glos ſc; z
carnem iudicatis id ē exteriorē apparentiā
quod nō facio ego. ſed iudico ſcdo interi
ora. que nemo noſcit a me. ergo iudiciū me
um verū eſt. Moralē eſt notandum q;
cum aliquis pmititūe humanā excedens
rationē non ſtatim credatur niſi a pſonis ſi
dedignis ⁊ autenticis teſtificet. Unde Se
neca in puerbjs. Nō ſtatim affirmes. quia
non omne verſimile ſtatim verū eſt. Et. iiij.
.q. iiij. ſ. ſi teſtes. ab illis requirenda eſt veri
tas quibus lux veritatis aſſiſtit. per amplio
res enī homines pfectiſſima veritas reuelat
E. de ſi. cōmiſ. l. vi. Et nihil credat niſi p
certa ſigna affirmet et teſtificetur. quia q̄
uis quedā vera ſint. non tamē credenda ni
ſi certis ſignis demonſtrent. xi. q. iiij. q̄uis.
Cum ergo dei filius modis varijs ventur?
fuerit. pmiſſus. nulli tamē fuit credimz. ſed
multorum teſtimoniū reſutatum ⁊ negatū
donec pſonis autenticis per certa ſigna ⁊ va
ria fuerat de mōſtratum et teſtificatū. Sūt
ergo ſigna oſtenſa.

Patriarchis aduentū xp̄i prefigurantia.

Prophetis data ſigna pconſtantia.

Per ſonīs autenticis ſigna demonſtrantia.

Nam patriarche plura ſigna accepit que p
figurabant ⁊ oſtendebāt chriſti aduentum
Nam noe ſignum accepit in archa federis
q; homo deberet deo reconciliari. Moyses
in ſerpente eneo q; veneno inſecti poſſent ſa
nari. Deſter i rōga aurea q; mardoche debe
ret reuocari. Nec at oia in figura p̄gebāt
ill. i. corinth. x. ⁊ xp̄m ad ſiam dēter impleri

Primo dico qd noe signū accepit in archa
federis ꝛc. qd sic patet. Nam homo deū of
fenderat tūc ppenituit eum fecisse hominē.
Genes. vi. Et defacto totus mūdus perijt
diluuio. Gen. vii. Exceptis octo aniabus
que saluate sunt in archa. sed deus misericō
dia mōs sup eūz dixit. Non igit vltra pecū
iā omne animā uiuentē. sicut Gen. vii. dicat
Sed statim pactū meum uobiscū et nequa
q̄ vltra interficiet omnis caro aquis dilu
uij. et in signum arcū meum ponam in nubi
bus celi. ꝛc. signū federis inter me ꝛc. in
terram. Ille arcus a p̄bis yris vocat. et ge
nerat scōz Beethorile. iij. meteb. ex reuerē
radioz solanum a nube torida. ꝛc. semp sit in
occidente vel in oriente duz pluit et sol stat
ex opposito. Sed hic litteraliter queritur.
Quomō iris sit signum federis cū pcedat
ex causa naturali. Dicitur aliqui qd vltz ad
diluuū nō fuerat pluuia n̄ iris apparuerat.
Sed b̄ nō videt rōnabiliter dicimz. cū plu
uia fiat ex dispositōe aeris et motu stellarūz
et ille cause multo tempe p̄cesserant ppter
quod nō est verisile. quin effectus secūdis
su. s̄z m̄lis viciō. Dimissis ergo alijs opi
nionibz. dicat Placo de lyra qd arcus est sig
num magis ad placitū s̄z ex ordinatōe diuī
na in q̄m deus ordinauit. qd apparitio iri
dis d̄ cetero est signū rememoratīuū pacti
vel federis ipsius dei facti ad Noe. qd dilu
uium de cetero nō induceretur generaliter
dispēda terrā. sicut d̄ in textu. Erat arcus
meus in nubibz ꝛc. et video illū ꝛc. recordaboꝝ
federis ꝛc. Et quo patz quare aū diluuū nō
fuit in signum hui? licet apparuerit. qd tale
pactum vel fedus non erat institutū. sed pa
cto facto deus instituit a pparitōem iridis
siue ipsam itidem de nouo in signū hui? pa
ci vlt federis. licet iris sit res natural ꝛc. ante
diluuū fuerit sicut aliqui contingit. qd lapis
magnus qui diu stetit in aliq loco immobi
lis de nouo statim in signum alicui? distin
ctionis. vtpote hereditarij vel regnoz ꝛc.

6
Vocaliter ad ppositū. Arcus iste ē filius
dei benedictus. qui in sua incarnatōe quasi
arcus resurgēs inter nebulas gl̄e. eccl̄i. l. deo
nos reconciliauit p xpm. ꝛc. dedit nobis mi
nistēriū reconciliatōis. ij. corinth. v. Uer
ificatur qd sequit ꝛc. qd deus erat in xpo

munduz reconciliās sibi. non reputās illis
delicta ipsoz. et posuit in nobis vultū recō
ciliatōis. et b̄ fecit ex infinita ei? caritate. qd
in p̄mum dilexit nobis. Hier. xxxi. ꝛc. deo
deus suaz caritatē in nobis mēndat. Jer. 31.
v. Et rōem assignat ibidē. quoniā si cū ad
huc peccatores essemus. xps p nobis mor
uus est. multo magis iustificat nunc ipius
sanguine salui erimus. ab ita p ipm. et ipse
est arcus supcelestis. nobis ofidens signūz
clementie ꝛc. pietatis qd a peccatis sum? mun
dati. deo reconciliati. et ad grām reuocati
et sic verificatur illud qd dixit deus pater i
figura de eius filio et generi bñano. vtz qd
nequa q̄ vltra interficiet omnis caro aquis
diluuū. arcum meū ponam in nubibz. ꝛc. sit
signum federis inter me ꝛc. inter terram. b

Scdo moyses signum accepit in spente
eneo ꝛc. Nam hic serpens eneas figura est
et typum gerit p̄sone xpi dum pendeat in
cruce ip̄omer attestatē cū dicit. Sicut moy
ses exaltauit serpē. in des. ita eral. oz filius
Jobānis. iij. ap̄uū ergo serpēis est habere
venenū. sed spēs eneas venenū nō h̄uit.
sic ꝛc. venenū id ē p̄cā non habuit. vñ
peccatū cum p̄summati fuerit generat mor
tem. Jacobi. l. ita ꝛc. venenū. sed d̄ differēt
quia venenū infert mortē tempalē peccatūz
autē mortē eternam et spūalem. Cuius
igitur licet venenū nō habuit p̄cā sicut ser
pens eneas. similitudinē tamē peccati ꝛc. esse
cūz hui? eneī serpentis habuit. ꝛc. in cruce p
dunt hunc effectum potenter. ita vt qd ipm
per fidem videant non peant sed b̄atē vñ
tam eternā. vnde Aug. de baptis. p̄unioꝝ
sic inquit Sicut tūc qui de xpo fuerit inspi
ciebant sp̄ntem exaltatū. et a veneno salua
bant ꝛc. liberabātur a morte t̄gali. sic nunc qd
p̄fortant m̄sticio mortis xpi per fidem bap
tismi a p̄cō iustificant et a morte liberantur
eterna. et hoc est qd xps de se dicit. Qui cre
dit in me et n̄a si mortuus fue. viuet. Jobis. xi.
Et sic pz qd Moyses a deo signū accepit de
serpente eneas figura xpi fuit. vt qui a serpe
tibz id ē sp̄ntibz imundis p̄cūsi sunt. sal
uentur om̄s. Tercio B̄thor signū acce
pit clemētie. Nam p mardocheū intelligit
genus humanū qd a paradiso erat expulsū
ꝛc. tegebat in hac lacrimaz valle. S̄z d̄ h̄et

fecit mater inuenit grām coram domino.
 Luce. i. Et signū accepit clementie a xpo.
 non tñ pro se sed p toto genere hūano. ita
 q in figura ei dicit. Hec mē quid vis. ne
 qz enī phas ē vt auctā facit nā. iij. regū. ij.
 Et ratio ibidem assignat. quia ei non p̄t q̄
 q̄ negari. ppter qd i. p̄sa. cantando taliter
 ipsam implozam. Audi nos nā te f. ni. ne.
 honorat. et ad filium. Salua nos ihu. p q̄
 bas virgo mē te orat. Cū ad ppositū addu
 cendo narrat. Valerius libro suo. v. c. iij.
 q cornelius sapiens et prudens. postq̄ rez
 publicam grano lib annis multis cepit rome
 tōne malicie de ciuitate expulsus est. qui se
 transfrēs ad vallenles fecit qd ad impe
 rium puenit. volens itaqz de ingratia roma
 nis se vindicare. ciuitate romanā mario ex
 ercitu ambuiuit. Cūus vero coacti pacē face
 re legatos misert. qui vacui et sine expeditō
 ne fuerit sunt. Secūdo misert sacerdotes sto
 lis albis et alijs ornamentis indutos sacris
 quos etiā audire ptemptit. Tercio cōsilio
 sapienti mēm suam q̄ ventura dicebatur.
 quā in ciuitate reliquerat misert. vt filius
 p pace dep̄care. qui matris pacez concedēs
 ait. viciisti me et expugnasti me. Moraliter
 ad ppositū. Cornelius iste est xps filius dei
 benedictus. cui genus humanū erat offen
 sū et plures legatos misert. puta p̄tarchas
 pphetas et cum nihil p̄ficerent. tandē eius
 matre dulcissimā misert. que pacez p̄lo ob
 tinuit et mardochē. s. hoīem ad statū p̄sti
 num reuocauit. et b̄ de primo p̄ncipali.
 Secundus modus pmissionis descibit. qz
 a pphetis est p̄mōniam Nam plures p̄phe
 te modū incarnatiōis quo ad aliquid exp̄se
 runt. et maxime gedeon et ysaias. Iud. vi.
 Nam gedeon signū accepit in madefactōe
 vellētis. qd de virgine xpus d̄et incarnari.
 quia sicut ros descendit in vellus sūi lesiōe
 vellētis. ita xps in vteru virginis sine lesiōe
 virginitatis. qd est m̄p et vnum d̄ deimita
 bilibus. Unde aug. in qdam smone d̄ an
 nūciatiōe sic inq. Quid em sunt dei m̄ta
 bilia nisi q̄ sūt hoīo impossibilia. qui q̄ lapide
 as inscripsit tablas sine filo ferreo. ipe gra
 uidauit mariā sp̄sancto. qui p̄dixit panes
 in heremo sine natōne. ipe virginē imp̄gna
 uit sine corruptōe. qui fecit virgā sine plu

uia germiare. ipse fecit filiā dauid sine semi
 ne generare Et hoc quidē d̄ ea p̄phetauerat
 ysaias di. Ecce virgo conc. i. pa. fi. ysa. vij.
 Qd verbum tractantes hebraice veritatē
 exp̄spositores. Dicit q̄ virgo in hebraico d̄
 balma. Balma igi et alma differunt. Nā
 quia balma scriptū p. b. est virgo iuēcula.
 semp manens virgo. Sed alma sine b. vir
 go iuēcula nobilis d̄. Idcirco egilippus
 in li. de sup̄leto euangelice veritatis sup
 illo verbo. R̄isum accepit Symeon a spū
 sancto. refert q̄ symeon erat rabi inter iude
 os. Et dum semeli scolis exponeret p̄dictā
 p̄phetiāz ecce virgo p̄cipiet. inuenit ibi sc̄i
 pm balma. i. virgo semp p̄manens. Vgo
 concipiet et p̄iet filiū. deleuit b. vt eēt sens?
 Ecce alma. i. virgo nubil concipiet. et hoc
 quidē impugnati Cris. sup Matb. omel. ij.
 dicens. Iudei nō dicunt virgo sed puella.
 ac si puella idem sit q̄ virgo. b̄ p̄positum
 Si d̄o puella p̄muni lege p̄iugū esset i vte
 ro filium b̄itura. iam nō esset signū. quia sig
 num excedere debz oēm rez ordinē. Non ḡ
 tali sensu dixit ysaias. Ecce virgo t̄c. Quid
 Symeon taliter p̄dictum verbū intelligēs
 et alia vice ipm repetens. inuenit ibi sic p̄p̄
 scriptum balma. et iterū b. de lens vt esset
 p̄ior sensus. ymmo et in tercia vice factū
 est. et sic in spū cognouit puerz de virgine na
 scimp et ipm deum. tunc rogauit ne ipsum
 mori p̄mitteret. nisi puer taliter natum pri
 us videret. et tunc r̄sum accepit a spūscō
 non v̄sup se mortē nisi videret christū dñi

Tercio declarat quōd puer p̄missus de
 scriptus est. et a p̄sonis autenticis temōstra
 tus. Nam Jobes baptisaverit in testimo
 nium vt testimoniu p̄biteret de lumine.
 Jobis. i. Et de Jobāne euangelista dicē
 testimoniu eius rez ē t̄c. Jobis vltio Hic
 videns qd oīm erat signū virginis. Iq̄ vgo
 Maria que xpm lumen mōdi et solem iusti
 cie nobis p̄ortauit p̄rupit h̄c verba. Si
 gnum magnū apparuit celo. m̄k amicta so
 le. Apoc. xij. Et lequū quibsdā interpo
 sitis et p̄p̄t filiū masculū. De oīm istis sol
 in signo virginis p̄betauit Malach. vicē
 Luminis nōm meum. L. existēto i lege
 ḡe. orientur sol iusticie. Malach. iij. Nā ex
 istentes tam in lege nature q̄ in lege sc̄pta

preſolarunt om̃i illius ſigni. in quo ſol iuſticie apparere debuit. Tōti namq; tempus a principio vsq; ad finem mūdi pro die naturali computat̃ & qui xpm̃ p̃ceſſerūt in nocte fuerunt. ignorantie & culpabilitatis. q̃bus in principio noctis pura patriarchis or̃um fuit ſignum aquarū. quia tunc tantum pluebat q̃ totam terrā aqua op̃tebat. nec patres tunc temporis diſſiſi fuerūt de ſole iuſticie qd̃ oriū debuit in ſigno virginis. Et iſo Jacob p̃tarcha plene confidēs et alios cōſciens dixit. Non auferet̃ ſcept̃ de iuda. & donec veniat qui mittend̃ eſt. ſ. ſol iuſticie. et ip̃e erit expectatō gentium. Geñ. xliij. Quod verbū pr̃actās. Aug̃. xviij. de ciuitate dei. c. xlv. et annunciat omnes reges et principes iudeorū. dicit q̃ non deſuit p̃nceps in dñō de tribu iuda vsq; ad herodez aſcalonitā aliēigenā ſub q̃ nat̃ x̃p̃s vt ad impleret̃ p̃phetia iacob J̃tē circa mediū huius noctis diei natural̃. p̃phetis qui ſub lege erant ſignū ſagittarū oriebāt. quia vix multis annis tribulabant ſagitta gl̃a / di. et b̃ diuerſis vicio. Nā p̃pter peccatū ydolatrie interfecti ſunt gladio. xxiij. milia. Exodi. xxiij. J̃tē q̃n iuſtitiā ē beelp̃regor p̃uocantib; mulierib; moabitaz. interfecti ſunt gladio. xxiij. milia. Iſa. lxi. xxi. Item p̃bacee filius romeli occidit de iuda centū viginti milia vno die. om̃s viros bellatorū eo q̃ dereliquiſſent dñm̃ deum p̃m̃ ſuorū. ij. palip̃. xxiij. J̃tē p̃pter peccatū Dauid. ex quo numerauit p̃p̃m̃ iſrael et iuda. licq; non gladio. tamē dei vindicta mortui ſunt. lxx. milia. ij. regū. xxiij. Scdō tribulabant ſagitta famis et penurie. Nam cum benedab rex ſyrie obſediſſet ſamarā caput aſini. lxx. argenteis vendebat. et quarta ps cabi ſtercorum columbarū. quinq; argenteis. iij. rei. vi. imo tanta fuit ibi famē et penuria. q̃ milites p̃p̃ios filios ſuos coquerēt vt eos comederent. Tercia ſagitta erat captiuitas et miſerie. Nam regnāte acbaz ſup̃ iudā et oſee ſup̃ iſrael. et romulo rome. p̃mo rege romanorū. x tribus debellare ſunt ab aſſyrijs. et captiue poſſite iuxta flumiū gozan. iij. regū. xviij. Item regnāte ſedechia ap̃d in / deos et ap̃d romāos tarquino priſco ex rege romanorū ductus eſt in babilonē p̃p̃lus

iudeorū. euerto prius hieruſalē et templo iſo nobiliſſimo a ſalomōe oſtructo. Hier̃e. xxxix. Cum q̃ ſagittarent tot ſagittis. vidētes clare ſignum ſagittarū aſcendiſſe cōclū ſerunt. q̃ eſſet mediū noctis diei naturalis p̃dicti. Et ergo veltēmenāſſime chriſtus ſolem deſiderare cepit. vt illumaret ſedentes in tenebris. et ab his ſagittis liberaret. Ideo yſaias clamauit ad deum dicens Gl̃a nam diſrumpēs celos et deſcenderes. yſa. lxiij. quali diceret. Dñe nimis tardas. nō ne vides q̃ tot ſagittis aſſigimur. veni et libera nos deus nr̃. Hunc pulcre ad p̃poſitū noſtr̃ conſolat̃ abacuc diē. Apparebit dñs in finem et nō mentiet̃. ſi moraz fecerit expecta euz quia veniēs veniet. q̃ſi diceret yſaias mirabile eſt de te. Scio eſſe te eſſe aſtrologum. qz dixit. ſol iuſticie aſcendiſſabit ſe in ſigno virginis. qz dixiſti. Ecce virgo concipiet. quādo ergo b̃ erit q̃ ſignum virginis aſcendat. talis querela deducebat vsq; ad aduentū xpi. Et iobānes ſignū magnū vidit in celo. hoc idem ſignū vidit Sibilla in die natiuitatis qd̃ ſigatōr octauiano oſidit Vidit enī in qdam circulo aureo qui in celo circa ſolē apparuit. in e medio x̃go erat pulcerrima puez geſtās xp̃is. Per illa ergo ſigna certificamur q̃ x̃p̃s ſol iuſticie ē lux mundi illuminās oēm hominē. et q̃ vltimū ē teſtimoniū eius. &c.

Dominica Judica.

Vis ex vobis

arguet me d̃ p̃cto Jobis. viij. **¶** Videmus q̃ manus inquit nata. quod tangit non mōdat. ſ. magis maculat. Volens q̃ alqd̃ manibus lauare. neceſſario prius manus lauat. ſic vicioſus viſ ſiculter aliquē p̃cōrem delinquentē corrigeo emendat. niſi primo ſeipſum iuſtifier et emēdz. Quia ſic b̃. ſi ſeruimus vendicē. qui tenetur de alijs iuſticiam facere. multo magis debet iuſticiam facere de ſe. hoc ex p̃ſeſſe etiam Ambro. declarat ſup̃ B̃ti in maculati. Et b̃. iij. q. viij. Judicet ſic inquit ens. Judicet ille d̃ alterius errore qui non habet qd̃ in ſeipſo condemnet. Judicet iſſe qui non agit eadē que in alio putaret puniēda. ne euz de aliq̃ iudicat in ſe ſuam ſe

Alphabetum

XXXI

rat. Christus igitur verus iudex volens
alios errores corrigere suam innocentiam et
iustitiam demonstrat dicēs. Quis ex vobis
et. quasi diceret nullus? Querit utrum
deus qui cuncta gubernat potentia et sapia
sit arguendus in suo regimine de aliqua negli-
gentia. Et videt quod sic. quia cum sit summe
potens. possit omnia mala prohibere quod non fa-
cit. ergo de hoc arguendus est. Dico quod de
omnia bene gubernat cum enim sit causa efficiens
omnium et etiam finis. omnia efficit propter se.
et sicut ad honorem suum pergit omnia in se
dirigit sicut in finem. Est tamen sic gubernator
omnium quod gubernat mediando causas secun-
das. Unde corpora grossiora et corruptibilia
gubernat per corpora celestia et incorruptibilia
et corpora celestia per angelos sive intelligenti-
as. Unde ratio est quia maioris bonitatis est
communicatio. si gubernans et efficiens causa
litate efficiendi et gubernandi etiam alijs sub
se ordinate communicet. quod si superiora priua-
ret inferiorum gubernatione. et omnia immediate
per seipsum gubernaret. et ideo ad ostendendum suam
perfectiorem. communicat quibusdam gubernationem
aliorum. Ad rationem factam in oppositum
respondit Bonaventura dicitur. et vij. pmi quod licet
deus possit omnia. tamen permittit mala fieri.
et hoc ordinatissime. Duplex enim est ordo
reus. unus est in universo. alter in fine. et vter-
que exigit quod deus permittat mala fieri. Ordo
quippe in universo exigit quod ad perfectionem
universitatis necesse fuit fieri creaturam arbi-
trario liberam et peccare potentem. Sed admi-
nistratio universitatis. ut deus sic condi-
tis administraret ut ea agere proprios motus
finat. Sicut dicit Augustinus. vij. de civi. dei. Ideo
debit dare potentiam peccandi. Nam cum de-
buit regere saluo ordine sui conditionis si vo-
luit peccare debuit permittere. et si noluit pec-
care debuit conservare. et ita debuit permittere
mala. Ordo etiam ad finem hoc exigit. quia
duplice finem pergit repetit in universo.
Unus est salus electorum. alius divina laus
quoniam ergo permisso malorum reddat electos
gloriosiores per occasionem. et deus non curat
vix per causam vel occasionem electorum gloria au-
gestur. Ideo deus permittit recte. Unde au-
gustinus. xi. de civi. dei. c. xviij. d. Quid nilum
faceret quem perficeret malum. nisi pater nosset

quibus bonorum visio accommodaret. Prosumt
autem eis exercitando. et ideo dicit de lapsu
mundi. quod permittit plures esse malos. quia si
pauci essent non auderent exercere bonos. vi
vina etiam laus hoc exigit quia occasione ma-
li summe manifestat divina misericordia in ele-
ctis. in filijs sui vniuersi donacione. per iniuri-
as finit tempus. Summe etiam manifestatur
dei iusticia in eterna punitione reproborum. vñ
Augustinus. xi. de civi. dei. Si omnes remaneret
in pena in nullo appareret misericordie gratia
redimentis. Rufus si omnes transirent in
lucem in nullo appareret severitas ultionis.

Sed diceret forte arguendus est deus ex
eo quod permittit malum. quia videtur plene. et
consentire et faciens pari pena puniri. ad
Romanos. i. Non solum qui talia agunt digni
sunt morte. sed etiam qui consentiunt. glo. Et
sentire est tacere cum possis arguere. Cum igitur
deus possit arguere et corrigere malum si per-
mittit et tacet consentit. sed quod consentit di-
gnus est morte. Respondet bonaventura. vbi super.
quod permittere malum est duplex. Aut non cohi-
bendo manus vel animam. nec in facto nec in
retributione. et sic consentire convenit deo
non cohibendo manus sed in puniendo trans-
gressorem. et arguendo poenite. et sic non con-
sentit. hoc modo solus deus permittit et non con-
sentit. Sed dicitur. Ex quo percutit ad effe-
ctum malum qui sine eo fieri non potest videtur
quod sit arguendus. Dico quod ex eo quod idem effe-
ctus fit a deo sicut a causa vniuersali et etiam
a creatura rationali percurrente sicut ab aliqua
causa particulari. ideo idem effectus fit a deo bene
et ab homine male. iuste a deo. et iniuste ab ho-
mine. Et per notari exemplum. ut si omnia dicat
seruo. trabam? leuiter cordam illam. sic quod eam
non frangam? et tuus trabens impetiose fra-
git eam. ista fractio est a domino et a suo. et tamen
seruus peccat et male facit et non dominus.
Sic deus statuit quod creature rationali vult co-
operari in suis operibus ut cursus nature ma-
neat quem instituit. sine quo nulla res posset aliquid
agere. imo nec etiam esse per momentum. nisi ipse con-
seruaret. Nam ergo creatura rationalis facit
legem dei sibi premissam a deo. Quis a deo gu-
bernet et confuset. et deus ibi generaliter
cooperetur. sicut cooperatur igni probando vel
soli lucendo. tamen creatura male facit legem

transgrediendo. nō autē deus qui sic facit
sicut lex sua statuit nec ad p̄m obligat. ⁊c.
sicut ⁊ duo vnū actum specie facientes. q̄m
vnus quia nō obligat ad contrariū bñ fa-
cit et meritorie. Alter vero q̄ obligatur ad
contrariū peccat ⁊ demeritorie facit. vt p̄z
de actū matrimoniū inter maritū ⁊ altērum

Quāto nunc ad continuatōem euāge-
liū. In p̄posito sancti euāgeliste. et m̄ ecclia
filios ad virtutes incitauit xpi imitatione.
Ab hinc animant n̄i saluatoris amara pas-
sione. Et notant tres p̄p̄os. In p̄ma inno-
centia saluatoris potentis peccantē increpa-
re. ibi. Quis ex vobis ⁊c. In secunda pati-
entia redemptoris docentis iniuriantez to-
lerare ibi. Ego demoniū ⁊c. In tertia de-
mentia puerorū conantū innocentem lapi-
dare. ibi. Tulerūt ergo ⁊c.

Quātum ad primā

partem est sc̄i edū. q̄ quia hō eterne mortis
debitor ex peccato. satisfactiois debū exol-
uere non potuit. nec aliq̄s vnq̄ potuiss̄. ni-
si expers esset criminis. Chastus igit̄ dei filius
solus innocens ⁊ peccatis. i. Petri. iij. Pec-
catum nō fecit. ⁊c. p̄ mortē ⁊ sanguinis effu-
sionem p̄ peccatis satisfacere. ⁊ hominem salua-
re p̄ponens coram oībo ad v̄missum et abi-
lem se offudit dicens. Quis ex vobis. No-
taliter est notandū fm̄ p̄bm. iij. methaph̄.
Q̄. circa ea q̄ hoīes ignorāt omīs decipiūt.
nam egrotus ignorās facultatem medici ⁊
medicīne v̄lūatē. vtrūq̄ p̄ter reprobat.
sicut si medicus accederet lytargiū. vulga-
riter schlafluchtigē. vt enī exercitet. Iste ne-
cium. bym̄vutig. vt eum liget. ambo eum
moleste suscipiunt. et q̄si aduersariū ⁊ inimici
cum depellunt. Sic cum medic⁹ animarum
xps ex pietate in hōm mūdū veniet. curare
vulnera peccatorū. ⁊ adhibere medicinā vie-
tūz. quib⁹ anime vīdēt quasi litargiū cor-
mientes in peccatis. et frenetici h̄eum insa-
nierunt. et quasi peccatorē reprobauerunt.
nec hodie christiani sua medicamina pie su-
sipiunt. q̄s peius est in factis suis deū ⁊ p̄-
ximū de ignotis et de q̄bus ignorāt q̄si sic
netici eum inculpant ⁊ arguūt. Quib⁹ exi-
mūs p̄dicator. Paulus loquitur dicēs. i.
corinth. iij. Nolite aī temp̄ iudicare quosq̄

veniat dñs. quia fortasse vt dicit̄. xi. q. i. sa-
cerdotibus. que vos laudatis ille reprobabit
et que vos reprobatis ille laudabit ⁊c.

Arguit enī deus a trib⁹ generib⁹ hoīm
A paup̄ib⁹ de inequali distributōe
A diuīb⁹ de rara prolis p̄creatōe.

A prudētib⁹ mōdi de imp̄uida gubernatōe.
Primo nanq̄ indigenib⁹ paup̄ib⁹ videt̄
q̄ deus inequali bona temporalia distribuat
vni sup̄abundātiā. ⁊ alteri maximā penu-
riam. Nam sic sol stans in medio equaliter
lumē suum diffundit ad alios planetas. sic
deus pater sol iusticie equali debet res tē-
porales diffundere. Dico q̄ paupes debēt
esse patētes in eoz penuria. Et b̄ p̄ duo
Primo p̄pter dilectōnis dei certitudinem
Secundo p̄pter imitatōnis dei celeritatem
Nam p̄mo h̄nt signum certū maioris dile-
ctōnis dei. quā sicut medicus exp̄ms egro-
v̄ quo d̄sperat omīa ind̄stiter p̄cedit quocū-
q̄ desiderat. egro vero de cur⁹ salute ip̄e ha-
bet multa negat. dietas ⁊ abstinentias ordi-
nat. ⁊ potiones amaras ⁊ acetosas. sed salu-
bres sibi frequēter p̄pinat. Iste mō deus re-
probis in hac vita quos enī odit frequēter
abundatē bona temporalia tribuit. vt p̄ pau-
cis forte bonis que fecerūt. hic tp̄ale p̄mi-
entur ⁊ postea eternali p̄ malis cruciantur.
Nullum est bonū manet irremuneratū fm̄
Boecium. iij. de p̄sola. Quā p̄pter arguit
beatus Aug⁹. sic. Ex quo deus nullū opus
bonū p̄mittit irremuneratū. ⁊ malū bona ope-
ra q̄q̄q̄ exercent ut videant̄ ab hominib⁹
v̄puta dare elemosinā. orare vel ieiunare
⁊ p̄similia p̄ illis opib⁹ recipiunt hic merce-
dem tp̄alem ⁊ p̄sp̄ratem. et nō mercedem
eternā quemadmodū boni faciunt qui me-
tent fructū centuplū. Vñ innocenti⁹ de
vilitate p̄ditōis h̄nāe. Deus sō p̄mittit
p̄sp̄ritatē maloz in hoc statū vt lenicie b̄nā
ne tristitia repentina succedat. ⁊ quod ma-
le incipiunt cum gaudio. desināt in merore
Hoc p̄z in diuīte epulone. de q̄ dicit̄ Lucas
q̄ epulabat̄ quotidie splendide. Et statim
sequitur. mortuus est ⁊ seplms in inferno.
Luce. xvi. Et recitat̄ in legēda sc̄i Ambro-
sij. de quodā hospite. ad quē ip̄e cū discipu-
lis suis venit. Cuius dom⁹ plena et omnia
abundātia splendēs. quē cum de hui⁹ mōdi

bonis interrogaret. dixit hospes se nōq̃ ali
quod disformiū habuisse. Et ambrosius
vocatis discipulis dixit. Exeamus cito ne
nos vltio vīna cū his p̃bēdat. et vīr ad ia
cūm lapidis exeuntibz a vidētibz. com?
totaliter inmensa a terra absorpta ē. forma
ergo b? mundi merito est despicienda. que
ralem finē p̃mittit. Ideo sanctus Grego.
in quadā oratione p̃cat. dicens. Fac nos p
sp̃era mundi despiciere et nulla eius aduer
sa formidare. Sicur sanctus Job qui in oi
aduersitate dicebat. dominus dedit dñs ab
stulit. sicut dño placuit ita factū est. sit nom
dñi benedictū. Secundo celeriter xpm pau
peres imitant? ad regnū celoz. nam pauper
scolaris deficientibz pecunijs plus appetit
repatriare q̃q̃ abūdat. Et p̃grius in ter
ra aliena officiēte pecunia magnas facit die
tas. Et falso famelicus audius ad manuz
volat cibantis. sic reuera paup̃ audis? de fide
rat ad celum volare. Unde bern. Magna
penna est paup̃al cū qua volatur cito ad ce
lum. Qui enim paup̃ est nichil cogitat nisi
quomōdō vīet in celis et ideo orat. ecclesias
frequentat. et magnas dietas virtutū facit
Dives vero in terrenis occupatus cor hz i
archa vel burda. nō in ecclesia. sine corde orat
quia cor est vbi thesaur? p̃putat. Iuxta illō
Mat. vi. pbi enī est thesaur? mus ibi est et
cor tuum. Refert cesarius qd̃dam pau
per faber fuerat. qd̃ laboribz manuum mag
nas fecit elemosinas. De quo quidaz bre
mita deuotis audis? cogitauit. si plures vi
uitas haberet pla bona incōpabilē faceret.
qui cepit rogare dñm vt fabro dignaretur
plures vīuitas mīstrare. Cui angelus appa
rens ait. Quid inq̃t animā tuam p̃ anima ei?
ponere. qd̃ nō vīuitijs affluētibz min? faciat
et animā eius p̃das. Qui consensit fidem
pro eo pollicens. Cum autē faber mane sur
ressisset. aux? et argenti in copia inuenit. q̃re
ab illo die ab ope cessauit. et nullā elemosi
nam fecit. sed tota die quidō de hoc faceret.
cogitauit. Surgens igit nocte romā abiit.
et familiaris impatoris ē factus. Et tempe
precedente factus est eius senascale? . Hec
mita vero cupiens scire statū suū. raptus est
in visione ad iudiciū. et vidit xpm tanq̃ iu
dicem iracundū dicens ei. Ubi est ille per

que amissi animā fabri. adducat? et protinus
suspendat? ad p̃nbuloz. et sic adiudicat? su
sp̃ensus est vt videbat? et videns btām vit
ginem transeuntē inuocauit eam adiutricē.
que deuore filii exorauit. et te suspensio eū
liberauit. et angel? alloq̃mur eū di. Elige nbi
vñū ex his aut faber manet diues et dam
nabitur. aut paup̃ et saluabit? et ait. Redeat
inquit ad paup̃ratē vt euadat damnatōem
Hoc phiderans sapiens de p̃cat dices. Di
uitias et paup̃tates ne tederis mihi sed isti
victimi meo tñbue necessaria. puerbioz. xxx

Secūdo magnati. potentes et nobiles ar
guunt deū de paolis rara p̃creatōe. qz pau
pibus et nichil bñtibz dat deus. plem. eis
autē nullā vel rariissime qd̃ possideat heredita
tem. Hq̃ cogitare debent qd̃ deus hoc bñ et
ordinatissime disponit. nō em̃ debet esse fau
tor maloz sed destructor. facit em̃ ad mo
duz agricole qui canet in agro d malo semī
ne. vt nō zīgania mīplicata destruat triticū
et ipse frustret? suo labore. Sic subtrahit qd̃
buldam potentibz fertilitatē et fecunditatē.
ne p̃creati multi raptores paup̃ez. opp̃so
res viduaz augeant. Nam lupus lupū pro
creat. nec ples est melior p̃re. Dicit ei pbi
losoph? . ij. de anima. qd̃ vñūq̃ d̃q̃ ap̃m natū
est alit̃ez facere quale ipm̃ est. sic raptores et
mali. quāto plures habetē filios. tāto cru
deliores paup̃ibz. Ideo eueniet talibz b
qd̃ p̃tingit auito bubonē deplumādo . vt
enī ait pbus. viij. de animalibz. Aues volā
et deplumāt ipm̃. Et p̃pter hoc venatores d̃
prehendūt multas aues cuz illa quod eue
niet p̃dictis. Dum em̃ iniuste spoliāt pau
peres. iuste ipi spoliāt a sup̃rioribz. et sicut
ipi alios spoliāt bonis t̃palibz. sic et ipi pri
uāt? naturalibz filijs et sp̃alibz bonis. ysa.
xxij. Qd̃ p̃datis nōne et ip̃e p̃redabitis
Unde ambro. Tales potentes p̃dones et
oppressores paup̃ez alloquū? p̃mo de offi.
dices. Dives eras. qua causa aliena rapie
bas. gestas nō compulit? Ido te feci diuitē
vt exactōem nō haberes. cur nō affuisti iniu
riam patientibz. Ido te feci potentē vt nō
inferres violentiā sed repelleres. Exipite in
quit egenū et paup̃erē. d manu p̃ctōis libe
rate. Quot enim bona isti iniuste abstulēte
tot contra eos clamabunt. quot lacrimę

pauperum et suspicia. quasi tot legisse contra
eos aduocabit. eccle. xxxv. Lacrimae vidue
ad maxillas descendunt. Et sequit' a maxil
la ascendit vlt' ad celum. et deus exauditor
non delectabit in illis. Vñ narrat Damia
nus in tractatu suo de quodā infirmo ad
mortē et clamāte et vultante. quia septē nū
mos a paupcula vidua accepit. verberaba
tur de manib' scōp. i. Andree et Gregorij.
vt videbat. et quot inquit illa passus fecit
in laborando vt illos a me requireret. tor
tus a scōp' manib' p'ali. Nec mirum si su
pernis iudei seuerus sit talib' quia dicitur
Eccl. xxxiij. qui offert sacrificiū ex substantia
pauper' quasi q' victimat filiū in aspectu pa
tris si talis ē tuus sacrificiū offert. qual' erit
dum spoliat Qui ergo sunt p'ides p'iliarij
siue ministri. cauēat ne sint raptores paupe
rum. siue p'sultores alios ad spoliandum.

Tercio prudētēs hui' seculi deum argu
unt de impudētia gubernatōis. Nam iuuenes
et fortes prudentes et dispositos tollit a ter
ra. et senes et fatios et claudos et bimōi mis
erabiles personas in vita p'suat. qui nec deo
nec mundo sunt viles. Quib' tēdunt qd
de hoc facit iō. aut quia iuuenes isti sunt bo
ni et virtuosī et statim p' maliciā permūtandī
tales statim tollit de mōdo. ne vicijs macu
lentur. foris sua fortitudine nō abutāt. pul
cer pulcritudine. prudens prudētia. et sic de
singulis. Saple. iij. Rapin' est ne malicia
mutaret intellectū eius. aut ne fictio decipe
ret animā eius. Aut huiōi iuuenes fortes et
mali sunt et viciosi. tūc tolluntur de terra ne
peiores fiant. Vt citius ppter eor' dēmerita
ad vānatōē p'gant. Vñ ps. liij. Viri san
guinū et colosi nō dimidiabūt dies suos p'm
l'lico. de lyra. id est nō vniūt scdm medieta
tem vite sue naturalis. qz mors talib' omni
ter accelerat et. Sed querit vtz hō semp
moriat' in optimo statū. dic vt p'us habetur
vl. q. ibi nota. et.

Secūda pars in qua

notatur magna patientia saluatoris. Nam
pbariseli et correctōne xpī mon. magnā sibi
intulerunt p'meliā. dicentes. nōne benedi
cimus nos et. p'm Origē. Quia xps vi
cebat doctrinam transcendētē capacitātē

eor' dicebant ipm loqui p'artem demonij.
Christus autē p'melia patienter suscepta
nec turbatus ira more mundanoz. tacuit
eo qd dicebant eum sanāctanū. quia fuit sa
maritanus. i. custos significatōis. Ad aliud
aut tēdēt rōnabiliter p'bando se nō habere
demoniū dupliciter. p'mo demonioz p
prium est querere in iuis semidito p'prium
gloriam et oñsionem sue scientie. Ego autē
in p'midib' meis nō quero gl'am meā. h' p'is
celestis dicendo me ab eo esse. et sciam meā
ab eo habere. ergo nō habeo demoniū. Nec
dicit ibi. Ego gl'am meā nō quero. h' hono
rifico p'fem meum. quē vos scz non honora
tis sicut dicitis. qz inhonorastis me qui fili
us eius sum. Scdo obf'uatō legis mee et
f'monuz meor' liberat a morte et p'ducit ad
vitam. sed obf'uatō legis demoniū non libe
rat a morte. ymmo ducit ad mortē. ergo de
moniū in me nihil habet. Auditis his rōni
bus et f'monib' dicit ipm arroganter lo q.
Et iō arguit contra eū sic. Obf'uatō man
datoz meor' liberat p'te a morte. sed obf'ua
tō mādatoz dei nō. ergo maior es deo. quē
teipm facis. Scdo sic. quicunq' facit scipz
equale deo. facit se maiorē patre nro Abrahā
bam. sed vicijs teipm equalē esse deo. imo
maiorē dicendo. Si q's p'monē me. ser. et.
Abrahābam mortu' est et p'petere mortui sūt.
qui tū suauetē mandata dei. Rēdit ibi
ad p'mam rōē ostēdendo se nō arroganter lo
cutum fuisse sic. supboz est querere gloriāz
p'prium et scipos glorificāre. ego autē non
glorifico meipm. qz si glorifico meipz. gl'oria
mea nichil est. sed pater me' gl'ificat me scz
me manifestando in baptismo p' sp's sancti
immisionem. in monte p' transfiguratōem
dicēs. hic est filius me' dilectus. tpe passio
nis p' clarificatōem. vi. clarificauit et itez cla
rificabo. scz in resurrectōne et in ascensione.
Secundo ad scdm ostēdit se nō fallum dix
isse quādo dixit se maiorē Abrahābam. sic q
cunq' spectat bonum ab altero. videt eē mi
nor eo a quo illud bonū expectat. sed Abra
ham expectauit illd bonum a me. qz scz vice
ret vīe meū. i. incarnatōis p' fide. Ideo qz
vidit gauisus est. Contra qd itez obijciūt
dicentes. quāq'inta annos nōdum habes
et Abrahābam vidisti. quasi dicerent hoc est

impossibile et falsū. qz ab abrahā vsqz ad xp̄z
fluxit plus q̄ tria milia annor. Sed xps
suscipit hoc non esse impossibile nec falsum per
suā eternitātē dicens. Amen amē dico vo-
anteqz. et. ego sum. Et notanter dicit fieri
et nō esset. vt abrahā factū monstraret
nec dicit fui. sed ego sum. vt ostenderet qz p̄st
eternitatis nullā preteritōem nec futuritō-
nem habet. ymmo p̄sentialiter attigit p̄terita
et futura sicut p̄sētia. et. Moraliter p p
cientiam xp̄i non vindicantis obprobriosa
sed p̄nēter tolerantis. insinuat quilibet mi-
les xp̄i qz in bello huius mundi patienter etiā
sustineat. ppter cbristū dñm suū omnia mala
Nam sicut videmus qm rex vel p̄nceps ad
bellū personaliter p̄gredit. milites suos ani-
mari ac etiā dños suos voluntarie sequi. qz
qui de bello publico a domino fugeret infā-
mis esset. nisi dñm defendere nō possz. vi. q.
.i. infames. Et hoc intelligit dñs milibz qui
iurauerunt se nō euitaturos mortē p repu-
blica. Tales etiā si fugiūt s̄m leges sunt rei
le. maiestatis. ff. ad legem iulā maiestatis
l. iij. Ad ppositum xpc rex et saluator noster
volens contra aduersariū generis humani
in ara crucis bellare. pcedens oēs. arma pa-
cientis induit vt nos animaret ad s̄quēdū.
Quōd aug⁹. de puero centurionis. et bē. xx.
iij. q. i. Paramus. Dñs Ihesus exemplum
singulare fuit patientie cū p̄tuleret in facie
rēdit. Si male locutus sum exprobra me
sed malo. Et sequit. Paramus aduenerat nō
solum in facie p̄cutū. vtz etiā p bis quoqz
a quibz hęc patiebatur crucifixus occidi. p qz
bus ait in cruce p̄dens. pater ignosce illis
quia nesciūt quid faciūt. Paramus ergo vtz
esse quilibet bō iustus et xp̄ianus xp̄m armis
patientie sequi cōtra aduersarios bellandū.
quia ex quo ei iurati sum⁹. ab eo nō debem⁹
discedere vsqz ad mortē alias infames effi-
cimur si fugimus. et normā xp̄iane religio-
nis et legis abijcimus. vi. q. i. infames. In
signū b⁹ hodie in scā ecclesia verillū passio-
nis xp̄i erigitur. et effusio sanguis eius in ca-
sulis tubis mōstrat. et choros canit. Glēri-
la regis. p̄deit. Debet ergo miles xp̄i
vt triumphet de aduersario instat cbristi pa-
cientis.

Conuicia nō reluctari sed tolerare patient.

Ulexera si vindicare sed indulgere leniter
Pro hostibz orare eosqz amare p̄iter.
Dico p̄mo et. vnde Seneca li. iij. episto-
lar. epla. iij. Equo animo audieda sunt im-
petroz puicia. Nam vt narrat i. li. dñs nugis
philosophor qz lemel mulis p̄bis p̄grega-
tis. ceperunt p̄tere ad inuicē. quō vtz paci-
ens posset p̄bari et bonus cognosci. Dixit
eorz vnus qz cognoscere ad modum vitti
quia vitz maritime cognoscit quo ad sonū
acutum. qz si acutū sonum habet. ē integz.
sed si raucū tunc fractum est. et. Sic bō pa-
cienis si tangat verbis contumelios. si mur-
murat et impaciēter rēdit. signū est qz pati-
entia eius est fracta et nō integra. Si autēz
dulciter se excuset signū est eius pacie boni-
tatis et integritatis. Nec aliquis p̄t se est
mare p̄fectum amicor xp̄i nisi qui conuicia
leniter tolerat et nō reluctat. Cui narratur
de quadā momali inclusa magne estimatō-
nis qz quasi b̄tā venerabat. Confessor vero
eius vitz magne litterature cupiens de ei⁹ p̄se-
tione certificari. dñs mltis ei⁹ vitz inquit
 Tandem p̄stebat. qz nullo verbo vel facto
ad impiciam posset cōmoueri. Sacerdos
volens hoc experiri p̄ tres dies alloquitur
ei dicens. Dñs soror carissime qd hoc audio
de te. vicina tua inclusa te diffamando dic-
te fuisse publicā peccatricē. et b̄ celasti mihi
 Ipsa statim p̄mota impacia dicit mentitur
in collum eius. Cui sacerdos. vbi nunc est
patientia tua quā p̄sumpisti. scriptum est
tange montes et fumigabūt. si prius aliquo
conuicio tacta fuisses impiciam. nam osiē
disses. Unde paciam et statim habebis qd
habere estimaris. Sic etiā est de multis
qui viciosi apparent et patientes. qz si mo-
dico verbo tangant fumigāt iram. Tal em̄
erat ille magn⁹ impator Tyberius. de quo
dicit Suetonius li. iij. d. xij. celsatibus. qz
ipse aduersus puicia malosqz rumores et fa-
mā de se ac suis carnis sustulit s̄mū ac pa-
tiens subinde tactabat in ciuitate libera lin-
guam mentemqz liberas esse debere. Et de
impatore Tyberio legi. Si qd impato-
ri maledixerit. qz statuit hanc legē. Si qd
modestie nesci⁹ et pudoris ignat⁹ noia nra
reddiderit lasecenda. id est maledicēda
ac temulentia id est ebrietate turbulenta.

obrector fuerit tpm meoz. cum pene nolu-
mus subiacere neqz durz aliquo n' aspez
sustinerem. quoniam si id ex leuitate pcessit
remittendū est. si ex insania misatioe dignū
si ab iniuria remittendū. Unde anāqui pbi
prediti erant hac patientia. conuicia n' celu
crati. sicut enim narraf in li. de nugis pbi-
losophoz. Anticippus philosoph⁹ cuidam
sibi imperta dicens tridit. vñā tu me lin-
gue sic ⁊ ego aurū meaz dñs suz. q. d. Si
cut tu potes loqui mala lingua tua. sic ego
possum audire auribz meis. Ibidem etiam
narraf qz xenopho. cuidā male dicens sibi
sic tridit. tu didicisti male dicere. et ego vi-
dici teste conscientia maledicta premnere.

Sed querit vtz quilibet teneat quicia
et contumelias sibi illatas patienter suffie-
re. Et videt qz non. qz qz sustinet contumeliā
sibi illatam. audaciā nutrit conuiciāns. sed
hoc non est faciendū. ergo nō debet pame-
liam patienter sustinere. immo cōuiciāns
respondere. Contra in ps dicit. Qui inquit
rebant mala mihi locutū sunt vaitates. sub-
dens. ego autē tanqz surdus nō audiebam. ⁊ si
cut mui? ⁊c. Et dicit Thomas i scda scda. q.
lxvij. Q. sicut patientia necessaria est i his
que s nos fiunt. ita etiā in his qz cōtra nos
dicunt. Precepta autē pacie que s nos fiūt
sunt in ppatōe animi habenda. sicut dicit au-
gustinus in li. de sermone dñi in monte vbi
exponit illud pceptum dñi. Si quis pcul-
ferit te in vnā maxillā prebe ei ⁊ aliaz. vt. i.
homo sit patius hoc facere si opus fuerit. B
tamē non teneat sp facere actu quia nec ipse
dñs hoc fecit. sed cū suscepisset alāpam. di-
xit. quid me cedis. Iohānis. xviij. Et idō
circa verba contumeliosa que s nos dicunt
est idem intelligendū. Tenemur em̄ habe-
re pacem animū ad cōtumelias sufferendū
si expediens fuerit. qñqz tamē oportet qz p
tumeliā illatam repellamus. maxime ppter
duo. Primo ppter bonū eius qui contumeliā
infert. vt viz eius audacia repmatur. et de
cetero talia nō attemptet. Iuxta illud puer.
xxvi. Rñte stulto iuxta stulticiam suā. ne si
bi sapiens videat. Alio mō. ppter bonū ml-
torum quoz pfectus impeditur. ppter cōm-
melias illatas. Cū grego. sup Ezechielem
omef. iij. Hñ quoz vita in exemplo imita-

domis est posita. debent si pñt detrahentū
sibi verba pcellere. ne eoz pditionem nō
audiant qui audire poterāt. et ita in pñtis
moribz remanentes bñ viuere contemnāt.

Ad rōnem dñam dicendū. qz audacia
quiciatis pumelio si debet qz moderate re-
primere scz ppter officiū caritatis. nō debet
cupiditate pvari honoris. Iō dicit. puer.
xxvi. Ne rñdes stulto iuxta stulticiā suā
ne simil' ei efficiaris. Sed mō miles chrisi
verbera nō debet vindicare. nam p paciam
om̄s tribulatoz ⁊ aduersitas leuiter suppor-
tat. Cū quinnli. c. x. Nulla pena nisi inui-
to. nullū baten? nisi ab impatiētia colorē
Et ovidius. iij. libro tristiti. fere sapiens
om̄s casus patienter amarus. frena nec in-
tomiti more recusat equi. Sicut enī aurū
nobilissimū inter oia metalla minus sonat
sub malleo. et quātō ipm est dulcius tanto
melius. sic vir dei contra iugū dei nō recal-
citat. nec de plectutoribz murmurat et vin-
dicat. sed quanto pl⁹ aduersitatis malleat
et pcutitur. tanto magis in laudē ⁊ honorē
om̄ipotētis conuictat et deo a pprimatur.
Unde Seneca epla. lxxvi. Cur bon? quid
quid ei accidit equo amio sustinebit. Ictet
eniz illud accidisse lege diuina qz vniuersa
pcedunt. Ideo quidaz de patibz dixit. qz
eodē inamo amore qz misit deus p filiū suū
vniuersū in mūdū ad patiendū p nobis
eodē amore ad huc deus suis dilectis mit-
tit. p eo pati tribulatoēs. et si pati non esset
maximū. deus pater nunqz vñ illo impo-
suisset ex obedientia. ergo vñ ex melioribz
quod deus dat in hac vita est pro eo pati.
Hoc attendētes sancti martires innumera-
biles tribulatoēs. sustinētes ⁊ plagas pro
xpo patienter susceperūt. Unde legitur de
sancto Chysostero cbananeo qui erat pce-
rissime famer. in longitudine habebat. xij.
cubitos. qui dñ factus est xpianus. alios qz
torquebat p fide chrisi cōfortabat. Quia
de re vnus ex iudicibz in facie eum pcessit
cui chrisosterus patienter vulum discuo-
periens. dixit. nisi xpianus essem meā pñt
iniuriā vindicasset. ex eo autē qz xpian⁹ fuit
cogitans illud dictū xpi. Si quis te pcessit
it. ⁊c. sine vindicta voluit deo complacere
Querit vtz liceat vim iniurie repellere

Alphabetum

XXXII.

Et videt qd si per illud Nath. v. Dico vobis nō resistere malo. Rñder Alexand in. iij. sime sic sic distinguēdo. qd iniuria q inferit aut est psonalis & puata vel publica Si sit publica. ppuanda est iussu pncipis manu militis. Ad romāos. xij. nō em line cā porat gladiū. Dei em mīster est vindex in itā ei qui male agit. cui enā ppter B dōter minas tribuit. Nath. xij. Reddite q sūt cesaris cesari. &c. Et ipis militibz stipendia Lu. iij. Estote ptenū stipendijs vris. h nō nisi ppter defensionē reipublice. q si fieri nō poterit sine repulsā hostilū iniurie. Si aut sit iniuria psonal. d illa intelligit illd mar. v. Dico autem vobis nō resistere malo sed cū distinctione qz iniuria psonal repelli p̄t tripliciter. s. vno mō impediēdo. sic ap̄s actū. xxi. pcurauit milites a tribuno vt fer uaret illeius. sic licet oibz iniuriā repellere illece pbitet hoc math. v. Hoc enī p̄p̄e nō d resistere. Alio mō dōbis arguēdo. et sic dñs pculsus alapa pculsorē rep̄ndit nec alteram p̄buit. Jobānis. xxiij. Sic enām licet omibz. Qñ enā dicit glo. Dñd dñs patientie p̄cepta. nō osentatōe opis. sed p̄p̄atione cordis esse faciēda. Et sic intel ligitur illud Nath. v. Si q̄s te pculserit i dextera p̄be ei & alteram. i. patris sis aliam sustinere patienter Tercio mō repugnādo et hoc dupliciter. Vno mō necessitate cogente. vt cū lesio aliter vitari nō p̄t. et hoc aut sñ armis. & sic p̄mitit clerici & laici et hoc flagrante malicio. cum moderamē inculpatē mtele. & i p̄nēti. & sic intelligit illa lex canonizata. Qm vi repellere licet i instā. qz nequaq̄ fact o intervallo. Aut cum armis. & hoc mō p̄mitit laici. nō clerici. et B cum circūstātijs p̄dicis. nō autē esset moderamē si inferet vis sine armis. et repelleret euz armis. Alio mō vlciscēdi libidine. qñ s̄q post illatā iniuriā quiescen te p̄tecedente iniuriante. q̄s iniuriā repelletet p̄ueniēdo. hoc esset vltōem expetere non iniuriā repellere. tali mō nulli licet. sic intelligit illd Rōp. xij. Non vsmetip̄os defendentes castissimi. sed date locū ire &c Sic ergo iniuriā repellere impediēdo vlt dōbis arguēdo licet oibz. repellere dō epu gnādo necessitate cogente sine armis licet

clericis & laiciis. repugnando aut libidine vindicte nulli licet. & ex his p̄z quomō hoc intelligit qd d̄ non resistere malo. Tercio dico qd miles xpi non tñ debet omia p̄ter xpm tolerare. ymmo p̄ p̄sequēdo hostibus orare. et fm facultatē opibz eis subuenire. Juxta illd Nath. v. Orate p̄ perse quenabz & calumniātibz vris. vt sint filij patris v̄ri. qui solem suū orin facit sup̄bōs nos et malos & pluit super iustos & iustos Nam magna sollicitudine quis oraret pro aliquo a q̄ nummū vlt aliquo tale vile ac cepet. multo magis p̄ p̄sequētibz orare debet. qui nobis imp̄ciabile prem iū procurant. Ideo christus p̄ crucifixioibz suis orauit dicēs. Pater dimitte illis quia ne sciunt quid faciunt. Luc. xxiij. Consumit beatus Stephanus p̄ lapidantibz orabat dicens Domine ne statuas illis hoc peccatum. Actū. vij. Sed querit vtrum de necessitate caritatis homo teneat inimicis persecutoribz signa vel effectus dilectionis exhibere. vel nō faciens peccet mortaliter Respondet sc̄tus Thomas in secundā sc̄e. q. xxi. q̄ sicut homo in communi tenet proximi diligere. non in speciali. nisi sc̄dm preparationem animi. Ita signa vel effectus dilectionis que in communi consueuerūt proximo exhiberi. tenet enā inimicis et persecutoribz exhibere puta euz aliquis orat p̄ omibz fidelibus. vel p̄ toto populo. vel cum aliq̄ beneficium impēdit toti cōmunitati. Et hoc enām inimicis exhibendū ē d̄ necessitate p̄cepti. et si non exhibeat inimicis. hoc pertinet ad luorē vindicte. Contra illud qd dicitur Levitici. xix. Non queras vltōem nec memor eris iniurie cuius tuorū. talis etiā peccat mortaliter Alia vero sunt beneficia vel dilectionis signa que exhibet aliquis p̄ticulariter aliq̄bus personis. et talia exhibere inimicis non est de necessitate salutis nisi sc̄dm preparationem animi. vt sc̄litz subueniam et ei in articulo necessitatis. sc̄dm illud Proverbior. xxi. Si eluxerit inimicū tuus. ciba illum. si sint potum da illi. Sed q̄ p̄ter necessitatis articulum hmoi beneficia aliquis inimicis exhibeat p̄nēti a d̄ p̄fectōem caritatis. p̄t quā aliquis nō solus cauet vinci a malo

quod necessitatis est sed enā vult in bono vincere malū. qđ pfectio est. et hoc dum scđ non solū cauere ppter iniuriā sibi illatam strabi ad odiū. sed enā p sua bñficiā inimi cū intendit ad suū amorē ptebete. sic fan cū et pfecti fecerūt orando p inimiciā suis et bene faciendo eis. rē.

Tercia pars in qua

notatur magna temētia obstinatoz pctōz. Nam quia pbarisei xpm vincere nō poterāt verbis. tanqđ obstinati malicia. nitebantur eū vincere tormētis et lapidare. Sed xps contra eoz leuiticiā suā exhibuit misericā oc cultatoz se abscondendo. nō quidē in angulo templi quasi timens. nec in tomūcula qđ fugiens. sed dūa pte se inuisibilē reddēs p mediū illoz ibat. Moraliter pbarisei denotāt mūdianos lasciuos puellaz cozm ptroz qui pmo a christo et felicitate eterna sunt vincti. enā intra se corde et ore. Nam ore pmittit bona. corde mala intendūt. bi tot lapides xpm iaciūt. quot temptatōes suis mendacijs puellis castis transmittunt et immitunt. Sūt enī bñdī trypatores quadruplicē modū alliciēdi puellas et mulieres. Primo exhortando blādis re. bis et amatoz qz. Secōdo si p dulcedinē verborū n psciunt. ad amaritudinē minaz accedunt et puellas minis coangustāt. De illis duo bus modis bñ dñi. rē. De ill' inueteratis dicunt maloz. qui pmo blande sulannam pulsaueūt. di. pmiscere nobis qz in cupia tu sum? Que cū nollēt. eā minis terruēt dicētes. dicem? Sē testimoniū rē. Tercō pluadēt sic. inuēcula pulcra es. nec pmerere poteris. pot? pscire mibi qui pdesse tibi potero qđ alteri q nūqđ bñ tibi faciet. Et qz to pmissiōe testimioz auri et argenti et etiā clenodioz. qđ tū non solūnt. pmittit aliqđ mnicā qui inuitus daret cyrotēcā. aut non bñs vñ soluat. Sic bis mōis ples decipiūt. que tōne relicta ppter auariciā et carnalem oblectatōem piculose vinculant. et de hoc habetur. iij. q. v. Accusatores. Amor carnalis et timor atqz auaricia. plerūqz sensus debetant būanos et puerūt opiniones Ab his puella se cauere dē. nec pscitum se inclinare. sed redarguere. Aug. xxiij. q.

liij. a mal. Duobus mōis te nō maculat malus si ei nō pscitias et si redarguas. Debet igit puella p mediū virtutis cū xpo ire. nō declinare se ad extrema q sunt viciosa. et il lesa ptransiet. Contra enī has quamo inuasiōes sunt quamo vntes cardinales quasi quamo pedissequē. medianibz qđ quilibet cauere pnt ne succūbat. Prima est. Tēpantia refrenat blādām exhortatōem. Forūto siemās S durā minātōnem. Prudentia pscitans salām pūationē Iusticia regnans S inuicām pmissionem. Nam quicūqz a lapidatoribz siue bñdī mali natoribz cupit saluari. p mediū haz vntūz trāseat. Tenēt ei mediū et extrema cap sūe viciosa. ij. et. iij. et. bñ. Primo nāqz tēpantia bz corp' refrenare qđ cito em qđ blandis exhortatōibz carnis inuadit. vtputa delectatōe comedēdi. bibēdi. coamēdi. luxuriādī et bñdī. statim spūs assestoz corpis. corpus quasi equū pptāre alcedere. et freno tptāe stringere et dirigere dñi medio. pñ p excessum ad intpantiā. nec p defectum ad insensibilitatē cadere possit. Qñ p. In cba mo et freno maxillas eoz constringe. scđ eo rum qui ambulāt in medio virtutum. quia per excessum et defectū eorū n appoximāt ad te. Tēpantia em a Tullio sic describitur. Est virtus animā regens circa delectatōes corpales. siue circa delectationes sensu. Sicut em deus oīa creat in nūero pondere et mēsurā. et nichil esse voluit sine mō. nūqđ em fecit vñū pzoiz quin etiā al terum faceret. saltē in ordine entitū. vt sic vñū esset alterius refrenatiū et tēpantiū. Propter qđ diuersa sunt anni tpa. vt fiat quedā tps tēpantia. Si enī spū esset eas. ca lor imoderata vniuersa adueret. Et si spū foret byems frig' stringēs mibī nālci pmit teret. ppter qđ dies successit nocti et nox diei vt vñū alid tper Sic etiā tēpantia ē oīm v mōi et oīm actū būanoz et passioū modī ficatiua. Debet ergo qlibet hāc vntē tene re. ne p intpantiā excedat. vel p insensibilitatem deficiat. qz vtrūqz est viciōsum et vī tōpabile. Sed diceret aliquis ergo sanctissimi viri qui cinere cibos miscerūt et aquam viciōsi et vituperabiles fuerunt deficientes a medio quasi insensibiles.

Alphabetum

XXXII

Rūdet scēas Abōas scēda scēde. q. cxiij. q. officillō qdō pñat ordinē naturali ē victiōsū Namra at delectatōem appositū opatiōibz necessarijs ad vitā z hōies. i. iō naturalē orzo requirit vt hō intantū bmoī delectatōibz pñat. qm est necessariū saluti humane vt qm ad pñatōem indiuidui. vel qm ad pñatōem spē. Si quis ergo intantū delectatōz restringeret q pñemitteret ea q sunt necessaria ad pñatōem nāse peccaret quasi ordinē naturali repugnās. z hoc pñz ad viciū insensibilitatis. Sciendū tamen q ab huiusmodi delectationibz psequenribz bmoī opatōea. qñqz laudabile ē l enā necessariū abstinere. ppter aliquem finem. sicut ppter sanitatē corpālē aliq abstinēt a q busdā delectatōibz cibi z potus z veneris. z enā ppter executōem alicuius officij. sic enā arbeltas z militēs necesse ē a militis delectatōibz abstinere. vt officiū pñiū exequat et similē penitētes ad recuperandā aīme sanitatem. abstinētia delectabiliū quasi quadā diēta pñitur. z hōies volentes ptemplatōi et rebus diuinis vacare opet q magis se a carnalibz abstrahāt. nec aliqd pñictorū ad insensibilitatis viciū pñer. qz sūt fm rectā rōnez. Dico ergo q scī vici illa abstinentia a delectatōibz vñebant. ponentes ci necros vel bmoī cibum. si quasi ppter se abhorrentes delectatōes vt fm se malas. sed ppter aliquē finem laudabilē vt scz carnez subderēt spūi. motus carnis repñerēt. z se ydoneos ad altitudinē cōtemplatōis redirent. Sic enā Dauid. x. dicē d Daniele qui iugebat triūz ebdomaday temp⁹ panē desiderabilē non comedit z caro z vinū nō intrauēt in os eius. z deus dedit illi sciam et disciplinā in omī libro z sapia. Scēda vicius. i. fornicatō habet viciem firmare in bono contra minas z terrores. Sicut enī bona loxia militē facit securū aggrediendū aēdua. z sustinere plagas z iacula. Sic fornicatō militē rpi incliat ad faciendū magna tolerare patiēter aduersa. nec flere minas hōim. Qñ pñs. iij. etbi. fornicatō est aggreffus terribiliū vbi mors imminet ppter bonum pñune saluandū. Debet enī hō cauere ne a medio discedat. debet esse enī ita foris q potius oēm penam corporalem

sustineret. z etiam dānum omniū rep. q in vñico actu contra deū faciat. Sed quidam sunt ita timidi q potius decem mortalia cōmitterent pctā. q vt vñus digitū lesionez vl q minus est vñ⁹ denarij dānificatōz paterentur. Contra qz dicē math. x. Nolite timere eos q occidūt corpus. Et Ezechiel. ij. Ne timeas eos neq sermones cor meum. Sed quos an timor bmoī būn? aliquid timemem excuset a peccato. Et videt q sic. In decretis. i. q. i. dicē. Qm passus z inuitus ab hereticis ordinatus colorem habet excusatiōis. Dicit Tho mas in scēda scēde. q. cxiij. ar. iij. q timor intantū bz rōnem pcti inqñm est p ordine rōnis Ratio aut iudicat quedā mala magis esse fugiēda alijs. Et ideo quicūqz est vt fugiat mala. que sunt fm rōnē magis fugienda. si nō refugit mala. que sūt minus fugiēda. nō est peccatum. sic magis fugienda est mors corpalis q amissio rep. Unde si quis ppter tiorē mortis latronibz aliqd pmitteret aut daret excusatef a peccato quod incurreret si sine causa legitima pñemissis bonis qbus esset magis dandū peccatoribz largiretur. Si autem per timorem aliquis fugiens mala que fm rōnem sunt minus fugienda incurrat mala que scdm rōnē sunt magis fugienda non posset totaliter a pctō excusari. qz timor talis inordinatus esset. Sunt aut magis timēda mala aīe q mala corpis et mala corpis q exteriorū rep. Et ideo si quis incurrat mala anime tō pctā fugiēs mala corpis. puta flagella vel mortem. aut mala exteriorū rerum puta dānum pecunie non excusatur totaliter a peccato. dimittit tamen scdm aliquod peccatū eius. quia peccatum minus voluntariū est quod ex timore agitur. Imponitur enim homini quedā necessitas aliquod faciendi contra rōnem. ppter imminētē timorem. Ne autē inordinatus timor consistit in solo appetitu sensitivo. non supueniente consensu rationalis appetitus. et sic nō est peccatum mortale sed solum veniale. Quādoqz vero huiusmodi inordinatus timor pctā tigit pñq ad appetitū rationalem. qui dicitur voluntas que ex libero arbitrio refugit aliqd. nō fm rōnē. z talis inordinatio timoris

Dominica

Judica

quandoq; est pctm mortale. qñq; veniale. Si enim qñ ppter timorem q' refugit pctm mortis vel q' ducens alio rple malum. sic di spofitus est vt faciat aliqd phibitū vel pter mittat aliquid qd est pceptum in lege di uina. talis timor est pctm mortale alioquin erit veniale. Tercia vicius cardinalis ē prudentia que cauet fallas pñsiones. Ip la enim fm Boeciū rex eximis mentis. Hāz sicut galea militis caput defendit ab ictib; sic prudentia rōnem que caput est anime. dicitur tecte. et cauet ne malicia vulnere. Scit enī hō p istam quid eligendū. qd ptenēdū quid credendū. qd iudicandū. quādo loqndū. qñ tacendū. et sic de alijs. puerb. xv. Sic prudens dirigit gressus suos. Sed q' liter hoc fiat. docet Seneca d' copia vborū. Si inquit prudens ē anim' mus. trib; tem poribus dispense. pñtia ordina. summa pro uide. pterita recordare. nā qui nichil de pte ritia cogit. et vitā pdit. qui nichil de futuro pmeditat' incautus icidit. Hōrtat' ergo ad prudentiā q'libet fidel'. Math. x. Estote prudentes sic serpentes. Serpentes enī triplex ē prudentia quā nos h' mādī insidias p euitā dis picles debem' imitari. Pñio fm biero. Tōm corp' p salute capitis expōit. q' caput inuoluit. Querūt enī incātatores venenūz que sunt in capitib; spenū ad medicāmta vite pferentia. serpens bona hec pferentiēs caput suū inter spinas corpis inuolutū absco dit. Isto mō nos pro xpo capite nōo nos et nra debem' exponere. et ppter honorem dei iniuriā sustinere. tā in corpib; q' in rebus. Secūda prudentia q' obturat aures suas ne audiat incantatores nā vnā autem applicat ad perā. et alia cū cauda obturat. Sic nos facere debem' corruptores hōiez alliciētes sub spē amicitie ad vicia mōi et carnis. mal' suggestitōib; et exēpl' pueri. Quā ergo tales incātāt supiorē pte tōis vnā autē xpo q' est petra pñgam'. i. corint. x. Et inferiorē ob turem' cogitatōe finis et mortis nre. q' ē cau da corpis et vite nre. ne illi q' blāde nobis voluptates suggestit petrabant ad pñsionem Tercia prudentia q' pellem veterē deponit qñ enī senescit et pruriginē corp' suū gratia u sentit. trāsit ad angustū foramē alic' petre vbi pellem veterē oīno relinqt. et sic enoua

tur et sanat. Petra est xps cui' foramina sūt ipsius plurima vulneta. Cū ergo veterē pel lem. i. nram pueratōem coruptā. et abomi nabile deponere volum'. deuota ptemplati one et recordatiōe passiois xpi p illa forami na trāseam'. Exo. xxxij. ponā te in forame petre. et ptegam te de terra mea. et Can. ij. Veni columba mea in foraminibus petre

Q' dulciter et amicabile xps animā de uotam ad sue recordatiōis passiois inuitat Est ei de xpo et aia ppassionata sic d' p'ya mo et cyspe. De quib; narrat Quindus li. iij. metba. fuit enī priamus iunies pulcer timus. Cyspe inuēcta pulcerrima. q' in ciui tate babilonica in vicinis et pñctis hīa bāt domib; diligentes se ita mirabile q' p timā et fixatā pietis sibi inuicē colloquētes pceptis suos expmēbāt. vt inuicē possent pñgi. pdixerūt inter se. q' de pñis domib; nocte exirent. et extra ciuitatē in siluam sub quadā moro arboze pueniret. et iuxta fontē qui erat ibi amor' suoz negociūz adimple rent. Puella enī succensa amore primo ve nit ad fontē. sed cū uidisset leenā subbundā ad fontem venientē et timore eius fugeret et lateret. pep'lū eius cecidit. quā inuēta lee na ore sanguinolento cumentauit et recessit postea venit priam' ad fontē sub moro et pe plum Cyspe crenatū inueniēs. estiauit eā deuorataz a fetis. et sic occasione amoris sui mortuā et plumpā. pdolena igit' et plangē gladio p'prio se interfecit. et latera sua p em sem appium transtulerat. ita q' sanguis moriens eriliens fructus mori qui pñit erant albi in nigredinē trāsmutauit. et sic ex tūc mor' fructus nigras et rubros d'porauit Tandē vō cyspe excusso timore leene que tā recesserat ad fontē veniēs fructus arborū in nigras mutatos admittās. et priamū trā sūm p'prio gladio repēs. et hoc amore et factum fuisse opñent ense ei' p'prio se etiam interfecit. et in eundē gladiū se cōiecit. et sic cum amico vitā finit. Quid priamus nisi dei filius. Cyspe vō anima deuota qui se a principio mirabiliter dilexerunt. et per caritatem et amorem coniungi inuicem te creuerunt. dato tamen q' essent vicini et p miles namq; eo q' ad imaginē dei aia est facta quidā tñ pica. i. pctm ade pñctōem

Alphabetum

XXXII

impediebat. et ipsos ab invicē dissiguebat
 Ip̄si tamē sibi p̄pter eas sepiissime colloq̄n
 tes condixē p̄ brām incarnatiōem in siml
 cōvenire. et sub moro arborē. i. sub cruce ad
 fontē baptisimī et gēe invicē p̄sentire. Sic
 ergo factū est q̄ illa puella aīa p̄pter leenaz
 i. iniquitatē dyaboli qui bñane nāre pe
 pli maculavit ad fontē gēe puenire non po
 mit. h̄ aduentū amici sui dī filij sub silentō
 expectavit. Abacuc. ij. Si morā fecerit ex
 pecta eum. quia veniens veniet et nō tarda
 bit. Iste igitur iuxta p̄dicm̄ venit finali
 ter. et replens humanam naturam pecca
 tis maculatam in arborē crucis p̄alma sua
 amica. p̄pio gladio. i. voluntate seipm̄ vul
 neravit et occidit. Ilaie. liij. Oblatus ē q̄
 ip̄e voluit. ita q̄ arborē ip̄am crucis. p̄pio
 sanguine crevitavit et colorē sp̄is fructus? cru
 cis qui est x̄ps discoloravit. Ilaie ubi sup̄.
 Nō est sp̄s ei neq̄ decore. Anima ergo f̄s
 lis que instat Elise. videt sp̄isū suū amo
 re eius sic p̄lheratū et occidit. v̄z p̄ passio
 nem eodem passionis gladio se cordialiter
 transfigere. et moriendo mūdo iuxta spon
 sum inseparabiliter p̄manere. Quarta vir
 tus est iusticia regina oīm virtutū. patrona
 vite. et gladius defensionis et correctōis. q̄
 sic miles per gladiū defēdit se et custodit. et
 aduersarios inuadit et corrigit. sic h̄o p̄ iustici
 am se defendit a peccatis. et aduersarios de
 mōdes inuadit et expellit. vñ ps. Gladiū an
 cipites i m̄bō est. et iusticia bñ dī ancep̄s
 quia ex vna pte v̄z ap̄utare nortia. in altera
 inserere bona et vñlia facere. declinare a
 malo et facere bonū. Cl̄i p̄bus. i. recto. Iu
 sticia est virtus p̄ quā singuli bñt q̄ sua sūt
 non acceptās p̄loas hōim equaliter om̄s iu
 dicat. paup̄em sic diuitē cuiē intancuz sic
 extraneū. Deutero. i. Ita puū audietis vir
 magnū. nec accipietis cuius p̄sonā. q̄ dei
 iudiciū est. Antiqui em̄ tante eq̄tatis fuisse
 iusticie. q̄ nō solū potentio et diuinit̄ non
 pepererūt. imo nec p̄p̄is filijs. h̄z om̄ibz
 equaliter iusticiā fecerūt. Nam trayan⁹ impe
 rator filio suo iū p̄cepit Dum enim quendā
 equū indomitū equitaret. a casu cui⁹ daz vi
 due filiū pedibz equi p̄culando interfecit
 et Trayanus p̄querente vidua filium suū
 p̄ filio suo morio dedit. Et alter quidam

p̄ transgressionē legis p̄p̄i filij. sibi vñm
 oculum etui fecit. et alter filio vt ex eo legi
 satisfaceret de amissione duoz oculoz. qui
 legem contraierat. Sed hodie iusticia cōpa
 tur tele araneaz. solum mīscas quas capi
 ens et non magnas rē.

Feria sc̄da post Iudica.

Iserunt princi

pes et pharisei mī. vt ca. Ibm
 Iohānis. vij. Scdm̄ p̄bm

v. pol. Om̄is diuersitas videt facere se
 diōem et discordiā. nam elemēta p̄pter di
 uersas qualitates se impugnat. sicut ignis
 p̄pter caliditatem repugnat aque p̄pter frigi
 ditatem Sic enā in polia seculari genero
 si et nobiles p̄pter inegalitatē bonoz. et
 populares p̄pter inegalitatē possēssōis di
 scordant. vt dē. ij. pol. Sic enāz diuersitas
 cultus inter sp̄iales vt plimuz est materia
 discordie. dist. lxxvij. c. platm̄. Sic hab
 mus Gen. xxvij. de Esau et Jacob et ysaac
 et ymael ymael enim voluit seducere ysa
 ac. et facies ymagines luteas. cogebat euz
 eas adorare. xxxij. q. liij. recurat in glo. Di
 scordiā enī mentiū tā inter fr̄es carnales q̄
 sp̄iales fr̄eq̄nter sepaōem corp̄z inducit
 di. lvi. ymael. Cum ergo inter x̄pm̄ et prin
 cipes phariseoz fuerit diuersitas non soluz
 cultus. ymmo vite et doctrine. conantes enī
 a se repellere. et qua si p̄inz eis occidere. mī
 ferūt mīstros vt enī capent. Querit v̄z
 iuste p̄ncipes p̄munitates terrarū mīstros
 mittāt cape et spoliare aduersarios t̄pe guer
 ratiū. Ad qd̄ r̄ndendo p̄mitto q̄ duplex ē
 bellū iustū et iniustū. Bellū iustū hoc requi
 rit. i. q̄ p̄sona sit p̄grua. Clericis em̄ bellare
 nō licet enā p̄ saracenos. et si aliquē ibi occi
 decint irregulares sūt. extra de homi. penitō.
 Intentio eq̄ ita q̄ nō sit p̄uersa. Aug⁹. no
 cendi cupiditas v̄liscendi crudelitas. im̄
 pacams atq̄ implacabilis animus. feritas re
 bellandi. libido dominādi. et p̄silia in bello
 iure culpant. xxiij. q. i. q̄ culpāt Intentio
 bona. Cl̄i aug⁹. ad bonificaciū. Hoc p̄mū co
 gita quanto armatis ad pugnam. quia vie
 tus tua enā corporal̄ conū dei est. Sic enā
 cogitabis de dono dei non facere p̄ deum.
 fides em̄ q̄n p̄mittit enā hosti sc̄nada est

II

III

Feria secūda

contra quē bellum geritur. quanto magis amico pro quo pugnatur q̄ par habeatur. Item bellum semp̄ debz esse necessitatis. vt deus liberet a necessitate et confuet in pace. Non ergo par queritur. vt bellū erexcat. sed bellū gerit vt par acquirat. Esto ergo bellando pacificus vt eos q̄s expugnas ad pacis unitatē vincendo pducas. ita hostē pugnante necessitas tepmar nō voluntas. sicut bellū et resistenti violentia reddimur. ita victo et capto misericordia debet. maxime i quo pacis p̄curator nō timet. xxiij. q. i. noli Superioris autoritas. bellū nanq̄ autoritas et cōsiliū penes principes est. xxiij. q. i. qd culpam. Cū bellū debet fieri autoritate pape. vt cū bellat p̄ fide vel p̄ p̄ncipe. Iustia cā bellādi. Sunt autē iuste cause maloz cohercio. bonoz p̄bueatio. rep̄ ablatiō re p̄cō. iniurie. p̄pulsio a se et ab alijs. patrie defensio. infirmoz p̄tectō. debz mod⁹ vtendi. vt tñ accipiat vt reputet sibi satis factum. Miles enim hñs iustum bellum et aliū licite facit suum quiddā ab hoste capie vel in adiutorio suis siue suis subdijs seu alijs quibz intra cōsciam suam sciat sibi satisfactū d̄ oī damno labore et ope tam suis q̄ suoꝝ hoīm. vel donec ipse hostis offerat itas. et velit sibi satisfacere. Ultra hoc autē nil debet recipere. nisi ille ppter immanitatē vicij meruerit omnibz bonis p̄uari. vel ppter beneficij vel aliud vicij simile nō ledat illos q̄ in nullo bello p̄stant auxilium vel fauorē. si aliquo d̄ istoz defuerit iniustū est bellū. Di eo ergo ad questionē si principes et cōmū tates iusti habeāt bellū. p̄t contra aduersarios ministros suos mittere et eos spoliare. alis non. Sed querit an bellantes exiusta cā si fecerint incēdia seu effractiones. siue artoz siue vineaz extirpatōes in terra pro pria aduersarioꝝ. nunq̄ tenebunt pro his in aliq̄ Dicunt. toc. q. p̄ bis dānis q̄ pro bona fide intulerit a quibz cōmode abstinere nō potest s̄m industria v̄ p̄sumēdinē bōa fide pugnanti nō tenent. Si autē grassant diuio et maliciose ea inferūt. cū alis p̄t si bi p̄sulere p̄mode. tenēt et recōp̄nsabūtur illa dāna cum dānis ip̄is dānis et hoibz suis vsq̄ ad quantitates p̄curētes et d̄ eo qd superexceuerit. tenent satisfacere ill̄ q̄s dāni

post Iudica

ficanerūt. Qui autē iniustiaz bz cām. tenebunt d̄ omnibz dānis. q̄ ipse vel sui intulerūt aduersario vel aduersarijs. nisi i ip̄i mala fide inueniunt eum. in q̄ casu nō debent et euz occasione. Sz q̄nt an mistri vel subditi alii cui⁹ non hñas iustam cām et alios. teneat ad p̄ceptum dñi alios innocētes spoliare si ue dānificare. Dicūt toc. q. nō. Hora de b̄ x. ij. T. Sz nunq̄ talis obediens mistri ex eo qd p̄milit dño fidelitatē efficiet piurus. Dico qd nō. qd tale iuramētū dño factū non restringit ad illud qd vergit in dispen diū salutis aīe sue. Si autē fuerit de intentōe. p̄mittēas fidei. qd quiddā dñs p̄cepit iustū aut iniustū in om̄ibz obedire. cōtraue niens nō peccat. sed peccauit p̄mittēdo. p̄ hoc. xij. q. iij. ca. i. Quātm̄ ad euāgelij p̄natiōēz h̄ci dictū fuit quō nolēt dñs iudei eū si cepēt. hodie quō magis p̄citant eum capiendū mistros miseret. Et sunt tres p̄ces p̄ncipales euāgelij b̄. In prima notat p̄ncipiū iniquitas cōtra xpm̄ innocentē. in principio In secunda xpi libetate potens cauere nocē tem. ibi. queretis. In tertia eiusdē largitas se exhibēs clemē. tem. ibi. In nouissimō

Quātum ad primā

partem notandum qd inuidioꝝ natura est de bono alterius trahere. et quāto alicui plura bona succēdūt et p̄sp̄era. tanto amplius cōtristat. Talem inuidiā ppter bonū xpi p̄ncipales p̄batiōēz habuerūt. Et ideo conati sunt fr̄q̄nter eū p̄buerēt. Nūq̄ in fmo tie vt d̄ Mat. xxiij. facientes sibi questio nem de tributo dando cesari an nō. Nūq̄ iudicō vt p̄ Jobānis. vij. Adducentes si bi adulterā. Aliq̄i op̄atōe. vt parz Mar. iij. de habente manū aridam. quādo obler uabatur si sabbato curaret. Aliquādo in p̄sona. vt hic. quando sibi misert mistros vt eum apprehenderēt. Notat. principes te nebray Iherusalem. i. iustum innocentē et san ctum dominem verbo. cogitātōe aut facto cupientes capere. malas immissiones quas si ministros suos immittūt. passiones com mouent. et carnis delectatōes incendunt. vt tandē peccatis quasi laqueis p̄inculem̄

Alphabetum

XXXIII

et in fuitate a morte ppetmaz eis subinget.
 Nam sicut inter alia bona data homini. liber-
 tas quasi maximū et dignissimū reputatur
 sic seruitus contrariū vilissimū estimat.
 et morā compas. ff. de donatōibz inter viz
 et pro. l. cum hoc. §. si conator. Ideo iure ci-
 uili fuit pro nullis hūm. licet iure naturali
 omēs hoies equales sint. ff. de reg. iur. l. cū
 fuis. Unde fm. glis. li. v. ethimo. c. xxiij.
 Securus a suando vocat. Et apud antiq̃s
 qui a morte in bello p̃suabantur serui voca-
 bantur a suando sic dicit. Et ideo inter ma-
 lozum oīm. omnis supplicio grauior est bec
 p̃ca libertas. p̃pterea quidā intantū volēt cū
 capiuntur ab inimicis q̃ magis volunt mo-
 ri. q̃ libertatem amittere et seruire. Sicut
 patet de carthaginensibz vbi regina et me-
 liores eiusdē ciuitatis ipsam ciuitatem igne
 succederēt sponte se p̃cipitantes in ignē. ne
 romani subessent et p̃uierēt. sicut recitat oro-
 sius libro. iij. Quare Clopas ait. Nō hū
 p̃ toto libertas venditur auro. Hoc celeste
 bonum p̃terit orbis opes. fabula. Dū ca-
 nis se cuidam quōdam lupū p̃ filia sociar̃
 Lupus inquit. Amena pellenites. in te co-
 pia et bona vita parēt. p̃ndit canis. Grātia
 cum dñō meo me dicit. ipsa comus nocte
 vigil. fures latrat. munitio mta. Et lupus
 Cupio igitur me viuere tecū. fauente cane
 lupus sequit canem. et videt caluiciez colli
 eius. querit. Cur ceciderūt nbi pili. Canis
 inquit. Ne valeā morlu peccare. die vincu-
 la diurna fero. nocte iubete vagor. Est lupus
 Nō est tantū copia vt fieri fuit ventris amo-
 re velim. Ditiōr est mendicis liber diuite
 suo. Ad p̃positū cū hō a natura liber fuerit
 ab inceptōe. nec homi dñatē vt bestijs. vt
 ptz di. xxi. sexto die. p̃ctm fecit eū suum.
 Iuxta illud Jobānis. viij. Qui fac p̃ctm
 suus ē p̃cti. A qua fuitate dei fili? p̃ suam
 mortē nos liberauit. a p̃stine libertati nos re-
 stituit. r̃ij. q. ij. cū redemptor. Quociēs igitur
 adhuc peccam? et ingrati s̃ manu missio-
 ne q̃ ip̃s nos liberauit sumus. toties itez
 in fuitate reuocamur. a tot dñis etim? sub-
 lecti. quot vicia in nobis regnant. Debe-
 mus ergo cauere ne vltra fūiam? p̃ctō. qz.
 In bonis gratiis nos spoliāt post se relin-
 queris egestatem.

In bonis naturalibz nos vulnerat. minūes
 famam et honestatem.

In bonis moralibz nos deoriat impmēs
 malum et iniquitatē

Dico primo q̃ p̃ctm bonis gratiis nos
 spoliāt. Nam scdm Augustinū de laude
 caritatis. In caritate paup̃ quilibet diues ē
 sine caritate oīs diues paup̃ est. Et ratio est
 quia si hō totū mundū possideret et caritate
 non haberet. cū diuite epulone sepeliretur
 in inferno. In oppositū aut. si quis minimū
 gradum caritatis haberet. supposito q̃ esset
 debilis et nihil aliud possideret. cū Lazaro
 paup̃e in sinū Abrabe deportaret. vbi ē ple-
 nitudo gaudiij et fuitatē incommutabilis boni.

In inferno autē nichil. nisi stridor denūz.
 pena intolerabilis. et miseria sine fine. Qui?
 figurā habemus in filio pdigo. qui consum-
 pta tota substantia eius. luxuriose viuendo
 cepit egere. et de filiis quibz porcor. cupiebat
 ventrem suum implere. et nemo illi dabat.
 Lucē. xy. Unde ad p̃positum adducen-
 tur. annui fm. gulgenuum. ip̃m peccatū sub
 imagine mulieris depinxerūt s̃ mō. Stabat
 quedam regina p̃nnue tremēs. et vocabat
 dea infernalis. et in circuitu eius stabat tres
 ymagine. vna dei. alia hominis. tertia dy-
 boli. Et imago peccati tribz his imaginibz
 tres cartas porregebat. In quaz prima ad
 ymaginē dei p̃nebat sic. deum saluatoz
 meum ego misera pdidi. et omēs angelos
 eius. Ele re mibi vt quid nata sum. In se-
 cunda ad ymaginē demonis habebat. in p̃-
 fundū inferni detracta suz. qz misericordia
 dei me abiecit. Sed in tertia ad ymaginē
 hois p̃nebat sic. Omnia mala. oīs horroz
 et oīs tribulatio finis me est et oīs p̃ca. So-
 lum cupio vt si quis me diligit seu diliget
 rit hoc sibi innotescat q̃ q̃ sibi p̃desse n̄ vlt
 p̃fectū et liberatōz ab alijs nō expectet. qz s̃
 cipiet. sic et diues in inferno. vt statim ei? su-
 is fratribz nūciaret. exaudim? n̄ est. Lu. vi.
 Et q̃bz dicis oibz appet q̃ ip̃um p̃ctm est
 adeo malū et nociuū q̃ bonis gratiis nos
 spoliāt p̃ se relinq̃ns egestatē. Secūdo
 p̃ctm adeo malū est et nociuū q̃ in bonis na-
 turalibz nos vulnerat. et. Nam ip̃e hō in bo-
 noze tāq̃. qz in naturalibz tñi let? ē q̃ p̃parat
 tumēs. insipiendo et filis sc̃r? ē ill. ps. xlv. ij.

B Unō ad lēam. ipe nabuchodonosor pti
bus diebus iunēz le esse credidit. peccati
gladio sic vulneramus. vt bētur clar? dān.
iūq. Et merito qz quilibet faciens pccm
iumentū efficiatur z brutū animal cū ceteris
animalibz vocari debet eo qz ppiam diffini-
tionem amittit. Nam añ pccm dum hō scōz
rōnem viuēbat. dicebatur animal rōnale im-
mortale. Post peccatū vero dum p rōnem
tantum sensualiter viuūt diffinit. Homo ē
animal irrationale mortale. Et hec diffinitō
puenit aialibus brutis cum quibz pccipat
sicut enīz terra lignea non ē: terra sū pbi
losophū. nec nauis lapidea ē: nauis. eo qz
psum z actū ppiē opationis non hūt. sic z
homo dū sū rōnem et actum ppiē actiōis
nō operat. non uicē homo nisi equiuoce.
erām ppiē. nomia enīz sunt psequētia rebo
infi. de uona. ē. est z aliud. Tunc enīz sibi
puenit mortale. quia nūc spūaliter mortū
est. Et hoc est qd creator omnīz deus in pñ
cipio mūdi homi dixit. Quocunqz die pec-
caueris. morte morieris. Genes. ij. et apłs
Si sū carnem uixeritis moriemini. Ad autē
sic spūaliter mortū ēet z abomiabul redi-
ditur deo z scis angelis eius et omnibus
homibz scis z bonis. dum est cū eis in aliq
congregatiōe. quia sicut candela ardens ho-
mines delectat z illūinat et exstincta fetorez
nocium relinquit. pccm enīz pgnāns mī
etis potens est necare z destruere. Sic hō
uiuens oībz delectat z illuminat. Sed
quanto peccāto lumē rōis exstinguit. p se
reliquit fetorez male fame z bonos cōceptus
alioz deuotōz impedit z interimit. De ho-
mine sic mortuo spūaliter z sepulto in terra
aliena. z uasle solumdinis. vermes multa
rum temptationum nascuntur z se publice
ostendūt ita qz quilibz talis dicere possit cū
psalmista. Ego sum uermis z nō hō. obpro-
briūm hoim et abiectio plebis. ps. xxi. Uñ
et in Job. xxi. ca. scribitur. Homo putre-
do est z filius hois uermis. Et grego. mora-
lum li. xxi. c. xxi. Quid nāqz caro nisi pu-
tredo z uermis est. Et quicūqz carnalibus
desiderijs anhelat. quid aliud qz uermem
amat. que est sit carnis substantia. testatur
sepultura. Uñ sicut et homie filius homis
generat. sic ex verme uermis pducitur gene-

ratum et vocatur. quod est despectio magna
et ibonestas dūane nature que subsecuta ē
et leione peccati mortalis. nec illa sufficiūt
se d quod despectabili? est peccando morta-
liter. homo sic infamis efficiatur qz quali tota-
liter. p nūilo reputat. Et hēc hoc ex uerbis
Augustini. sup. Jobannē hic dicēns. Pec-
catum nichil ē z nūbil sunt homines dū pec-
cant. Qd quidē considerās dō dixit. Qz
inflāmatum ē cor meū. et tenes mei pmuta-
ti sunt. z ego ad m. zc. ps. lxxij. Uñ z beatus
bern. in meditatiōibz suis sic inqz. Vult mī
ta scunt et seipos nesciūt. qui si aduerteret
seipos minus qz nichil reputarent seu inue-
nirent. Qd quidē p facilius ppendi argu-
endo sic. Omnis qui facit pccm seruus est
peccati. Jobis. viij. Sz fū? nē est maior do-
mino. Jobānis. xij. ergo qui peccatū facit
non est maior pctō. Sed sū beatus Augus-
t. Peccatum est nūbil. ergo faciēs pccm facit
seipm parem nūbil vel minorē. Et iō Job
xix. de seipso sic inquit. In nūbilo te dactas
sum et velut nubes salus mea. Hoc totum
facit peccatum. ergo vltra nō fuim? pctō.

Tercio pccm est tam malū et nociuū. qz
in bonis moralibz nos deordinat. Itā nūbil ē
homini adeo gratū z salubre qd peccatū nō
deordinet z nociū faciat et penale. Sic effi-
putredo pomi. illd in omni pulcritudine ma-
cular. despectū facit et abiectabile. sic pccm
oia pulcra despectabilia. omia dulcia prem-
ptibilia. omnia cara facit amara. Nam beni-
gnissimū amicitū z pccm nollz xpm tam furi-
bundum facit. qz nos filios suos creaturaz
ad imaginē dei creatam in ignē pñcit eter-
num. Propter quod dō ne es in tali furo-
re tuo ar. me. ne. i. ira tu. cor. me. ps. vi. Ip-
se enim deus nunqz tam bonū amicitū hūit
in celo z in terra quē odio non bēct sū in co-
peccatum inueniret. Unde Petrus quis
ceteris aplis ardentius xpm amasset. ipsūz
tamē damnaasset si in eo peccatū trine nega-
tionis inuenisset post mortē. Et popoli
ipm lucifex in celo pñiaasset si peccatum ei
non fuisset. Unde de solū pccm exolum bz
et omnē creaturā amat z diligit. Iuxta illd
sapie. xi. Diligis omnia qz fecisti. z nūbil co-
rum que fecisti odisti. Deul enī peccatū nō

Alphabetum

XXXIII

fecit. quia peccati vt dictū est nihil ē. Iuxta illud Iohannis pmo. sine ipso factū est nil. id est peccatū. Et ideo homini in mūdo nec aliquis nocere pōt nisi peccatū. Deceden-
 te enim homine in peccato in iudicio. iusti-
 cia dei contra eum pcludit. a regno sibi or-
 diato excludit et i inferno includit. Illa pec-
 cator ppter peccatū pcludit in iudicio. nam
 sicut fur reus reputat. dum in furto comp-
 benditur. sic peccator cum in peccatis inuenit. id
 accusatur dei iusticia p peccatorē in iudicio
 accusatur dei iusticia p peccatorē in iudicio
 tennā dicens. Igitur percutiant peccatores
 in infernū. ps. ix. Secūdo peccatorē a re-
 gno excludit. quia sic lepra excludit a sano
 ram pfortio. sic peccatū peccatōrem a dei regno.
 Et ideo peccatū populi assimilat leprae. que
 est morbus abominabilis et contagiosus. et
 ideo de psumendi generali habetur vt a co-
 munione hominum sepeunt leprosi. extra de co-
 tugio lep. c. i. Et hoc idem dñs per moys. n
 perpit fieri in populo suo. Nūm. v. Et sic
 Maria soror Aaron lepra percussa excludit
 extra castra. Num. xij. Sic simili mō. si quis
 lepra peccati inhiat a pfortio beatorū et a regno
 dei excludit. Unde ad ppositū Anselmū.
 Cur de homo l. i. c. xix. sic inquit. Sic nō?
 margaritā luto temporatam poneret ad ibe-
 sanz suum nisi prius esset mandata. ita nec
 peccatores angelis et animabo sanctis sunt
 associandi nisi prius sint mundati. Tercio
 peccatorē i inferno includit. qz sicut dñs
 in mari ponitur et inde exire nō pmutat. nisi
 de toto debito satisfecerit prius. Mat. v.
 Sic et peccator nisi de debito hic satisfecerit
 in inferno in vinculis ponitur eternaliter in
 nūqz exiturus. S quo peccator nō modicu
 debet turbari. et sibi timere de peccatis et mini-
 stris principū tenebrarū. qz eum nō capiāt
 et insolubiliter ligent. et ad carcerē perpetui
 ignis includāt. Dicit ergo quilibet ad deū
 Peccantem me quidē et nō me penitentē
 timor mortis turbat me. qz i inferno nlla
 est redemptio. miserere m. de. et sal. me.

Secūda pars in qua

notat christi libertas et ibi queritis me et
 Ido q notādū q xpc missis missi rñdēo

etia pposuit. Primo q eum cape vel occi-
 dere nō poss. ut nisi quādo ipse vellet et tpe
 determinato qd nōdum aduenerat. sed in
 breui futurū. Ido dixit adhuc modicu tem-
 pus vobiscū sum. s. ptra vestram volūtatē
 docēdo pplm et miracula faciēdo. Secūdo q
 nihil boni intēni ab eo possent impedire. ym-
 mō eum pmouere eos oportebat contra eo-
 rum volūtatē. qñ Ihesum ad eius glām
 occiderunt. quod ostendit dices. Glaco p
 illud modicu tempus postq me occideritis
 ad eum. s. patrem qui me misit. et ad regnū
 et ad glām quam nō poteritis impedire.
 Tercio q mala sibi inferēda et illata redun-
 darent in eos. quia auxilū et salutē vestraz
 per hoc alienabitis a vobis. Ita q quando
 tempus tribulationis et vindicte occurrerit
 in destructione iherusalem p romanos pro-
 pter mortē meam. non poteris me inuenire
 scq ad defensionem et ptectionem. No-
 taliter p phariseos Ihesum querentes sed
 non valētes inuenire. designantur oppo-
 res miseroz. pauperum et pupilloz. officio-
 rum fuozū abulores. quibus deus magna
 dona dedit. prudentiā. potentiā. faciendā
 et intelligentiā. mediantibz quibus subdi-
 tos regere et defendere possent. salutē ppliā
 et alioz querere et finaliter inuenire. Sed
 quia his donis abutunt. dum finaliter con-
 fidunt Ihesum querere. raro vel nunq po-
 test eū inuenire. Videmus em q naturalit
 bonum vniuersi in ordine consistit. et q in-
 ferioza per superiora reguntur et defenduntur.
 Inferioza em corpora a celestibz corporibz
 et celestia ab intelligentiis. intelligentie a
 primo pncipio quod est deus reguntur. qz
 pmentator. xij. metapb. sic ait. Namra si
 agit nisi tmemorata a causis superioribz. que
 sunt deus et intelligentie. Sic etiā omnia
 membra corporis humani per viciatē ca-
 pitis. et subtilitatem eius regunt. sic omnia
 membra corporis politici p superiorem magi-
 strum civitatis. scilicet regem vel cuiusqz nomis
 existat. regi et defendi debent. Unde. C. de
 defensoribz civitatum. l. defensores. dicit
 Defensores civitatis. nihil sibi in solēt. ni-
 cū inde bñm iudicantes. nota sui tām fun-
 gantur officio. plebem vel decuriones ab oi-
 unpoboz insolētia et temeritate tēantur

vt id tantū qđ esse dicunt. esse nō desināt
Si em̄ tene regāt ⁊ offēdāt. dicunt recto
res ⁊ defensores. si aut male defensores ⁊ de
structores. qz nomia talis cōueniētia rebz
instit. v̄ donatōibz. s. est et aliud. Itā totūz
corpus morbus inuadit. si languor in capi
te curatus nō fuerit. ij. q. viij. Sicut inqt.

F Nota namqz causa maloz subditorz pro
uenit ab iniquitate ⁊ malicia rectorū. Sūt
enim quidam rectorz qui
Exemplo malo alios inficiunt.

Qui supbo animo paupes respiciūt.

Qui simplices fallaci corde recipiūt.

Dico pmo. Rectores innocētes inficiunt
quādo malo exemplo delinquūt. Et idō ta
les gallo ppanē. De quo dicūt naturales
qz in vltima etate sua facit oua parua et ro
tida. ⁊ quasi liuida. et si talia oua venenosa
ab aliquo venene puta buffone vel bmoī in
diebz canicularibz foueant. basiliscus pro
creat. qui tante venenositatis existit qz solo
aspectu vel visu hoies inficit ⁊ occidit. Ad
ppositū ille gallus fener ē quilibet anniqz
et supior in reuerētia homis habitus cuius
venenosa oua sūt eius opera praua ex quibz
basiliscus orit. qui hoies suo aspectu infici
ens. i. exemplo pestifero subditos corrum
pit. p̄cipue si foueant aliqz venene venenosa
si suadent fieri ab aliquo pestifero et mali
gno suggestore vel adulatore quoz hodie
magnus habet numerz. de quo v̄dificator

Si qđ honorari desiderat atqz v̄tari. Di
scat adulari. qz tales mō sūt cari. Ibi fouēt
et commēdāt multoz delicta. que merito
essent corrigenda. et ideo enormia si venen
tur perpetrare. quoniam licet iustos scan
dalizet ⁊ occidant malo exemplo. volūt tamē
inde gloriari. Vñ ang. in libro de pastoribz
hūc ecclie sic dicit. Om̄s platus qui male
vixit in cōspectu eorum quibz p̄positus est
quātim in ipso est. ipsos occidit. Unde. xi.
q. iij. c. p̄cipue. Scire debent plati qz si p
ueria vāz p̄perant. tot morbo digni sūt
quot ad subditos p̄ditōis exempla trāsmi
tunt. Unde necesse est vt tanto cautius se
a culpa custodiant. quāto p̄ praua que faci
unt nō soli moriūt. Cuius ratio est quia
quod a platis agitur facile trahitur a subdi
tis in exemplū. extra v̄ voto ⁊ vñ redem.

ca. magne. Et idō speculū rectitudinis ⁊ iu
sticie debet in eis lucere vt nō solum sibi p
ficiat sed etiā subditos bono ep̄plo cōmēdēt

Secūdo sunt quidā qz ex comis datis alo
supbo respiciunt paupes. et ppter hoc iusta
et vera consiliādo siue iudicando puerunt
ne alioz sana cōsilia locum habeat. Isti ce
teros respiciunt ⁊ derident. qui tandē oēs
p̄fundūm et mala morte moriūt. Sicut
patet de b̄nibale duce caribaginense qui
ex quādā victoria p̄tra romanos adeo elat
us est factus. vt nec quemqz ciuū suoz in
castris admisit. nec responsum vlli nisi p̄ in
terptem dedit vt dicit Valerius. et habet
etiā in speculo historiali Glinet iij libro vi.
ca. xlv. Qui tam miserabilē postea interie
Et idem apparet in antiocho magno qui
nimis supbe intonans curum suū agit
iussit contra iherosolimā quo etiā supbe di
xit se venturū et ipam polandz id ē amito
cium iudeoz facere velle. et statim apprehē
dit eum amarus color vifcep ⁊ cōgūt eum
imperi de curru cadere et collisus est ⁊ abu
lierunt venene de carnis eius ⁊ effluēbat
vientes. ⁊ fetore illius grauabāt totos ex
ercitus eius nimis. ymmo nec ipe fetorem
suū ferre poterat. Ihec p̄metoz in historia
scola. et habet etiā in scdo Machabe. xi.
Isto etiā vicio ples laborat maxie diuites
creati nobiles ⁊ p̄munitati officiales recto
res. qui nimia superbia vix pedibus ambu
lant. dum paupz iusto alloqui debēt. vestes
manibus complicant. caput mouent. ⁊ ocu
lis sidera p̄putant qui oēs out p̄pantur. cui
pastor imponit nolā ad collum. que q̄tum
cunqz sit misera omnes tñ quasi dñā p̄cedz
Sic homo quātmūcūqz imbecillis stolidū
seu ignarus fuerit. si nolā id ē famaz acqui
sierit. aut p̄ diuitias aut fraudulētias. meli
orem omnibz se existimat ⁊ alios p̄cedit
Contra quos dicit. eccl. xxiij. Rectores ze
posuerunt nolā extolli. Esto in illis q̄si vñ
ex ipis. Tales enim sunt quasi lucerna que
lucet de nocte. ⁊ de die vix apparet. Simi
liter ⁊ vt ligna putrida et vermes de nocte
lucētes. de die aut mīme sed in colore pro
prio apparent. Sic suo mō tales supbi re
ctores siue officiales lucēt in tenebris. id
est inter simplices ⁊ paupes. vbi se pompo

Alphabetum

XXXIII

se ostendit eos exprobrando vel inter splices adulatores familiares vel in tenebris bu-
tas mundi. sed in die iudicii qñ sol iusticie
orietur. tunc apparebunt quales sunt ⁊ vide-
bunt in colore proprio id est. tunc queret ibe-
sum pium et nō inueniet. Unde puer. xij.
Lux iustoz letificat scz vita pauper. lucet
na aut impioz extinguit. Hoc patet in di-
uite epulone supbo qui paupem Lazarum
despiciens sine villa misericordia sepulchra est in
inferno. Lu. xvi. Tercio sunt quidā qui
alios fallaci corde decipiunt. ⁊ sunt spēaliter
ministri ⁊ seruitores potentū. diuitum ⁊ re-
ctorū quos mittit. vt ibesum iustū ⁊ simpli-
cem et innocentē verbis ⁊ factis querant ⁊
capiant. Quānam simplices dicere possent
queretis sed nō inuenietis. Sunt enī ita
dolosi qd raro paup euadit quin ad placitū
eorum capiant ⁊ splices qui assimulant vul-
pibus quod est animal vñ esca indiget. mor-
tuum se fingit. et sic aues ad cadauer delcē-
dentes rapit ⁊ deuorat. vt dicit Ihsidorus
xij. libro ethimo. c. ij. Item pellem bz pilo-
sam et caudam. quā in ora canū ab eis acta-
ta. pñcit. qui inuenientes pilos. ⁊ reputā-
tes se vulos. sibi spaciū tribuunt fugiendi
loca subterranea inhabitat. ⁊ bestias domesti-
cas plus infestat q̄ siluestres. et est amica
corui. et ideo coruus pugnat p ea ⁊ taxum
Ite vulpis quādo a canibz psequit ⁊ acta-
tur. ipe mingit in caudā suā pilosam ⁊ vñ
nam fetentē contra canes pñcit. qd abhor-
rens multūdo canum. ab eo aliquāntulum
se elongat et fugiendo sibi spaciū pñtat.
fm Iulianū li. x. vij. Recte canissimi tales
sunt vsurarij vñ fraudulēti. maliciosi. aua-
ri qui in suis contractibz ⁊ actibus nō recte
sed toruose. fallaciter ⁊ cautelese incedūt
dexter enī pes id est intentio semp claudicat
semp enim claudicat p fallitatē. qz loquēdo
opando. pmittēdo. semp vnum ostendit
et aliud intendunt. Exemplifica de paup-
bus quō ab eis decipiunt p falsas. pmissi-
ones. Ipsi sunt ministri et seruitores potentū
diuitum. quia simile applaudit suo simili.
scdm philosophū. Melis autē illoz id est

substantia temporalis est multū pilosa. id est
pilis rerum alienarū circumsepia. et maxie
cauda. quia in fine vite sue post se ea relin-
quunt. qui qñ psequunt a canibz. i. mundi
principibz. iudicibus replent ora eoz pilis
id est muneribz atqz donis quibz inueniens
statim eos deserunt et dimittūt. Ele qui iu-
stificatis impij. p muneribz. Iste. v. Ipsi
loca subterranea inhabitant. quia vñ in
terra. i. amore terrenoz totaliter se inuolue-
runt. et bestias domesticas sicut paupes et
agricolas plus q̄ siluestres. i. plus q̄ alios
raptores odiunt ⁊ infestant. quia vñ impij
oditū simplicē. puerbz xix. Corū autē
id est iudices mundi clamorosi. caudicij ⁊
aduocati taliz sunt amici scz ppter dona q̄
pñcipiunt ab eisdem et pro eisdē pugnant ⁊
taxum id est contra pauperē. Et ideo corū
auxilio pñalent cōtra omnes. Abacuc pmo
Impius pñaleat aduersus iustū. Exempli-
fica bene quomō tales aduocati et iudices
tales fouent. Coruus id est dyabolus hos
diligit ⁊ defendit. Ipsi enim qui a canibz. i.
a pñicatoribz psequuntur. contra eos pñdi-
cātes. tñc. p certo ⁊ eos pñciunt vñā suā
. i. mala vñā ⁊ dītractoria. fetida ⁊ vñssima
toria. Ipsi enī amat pestilens enī qd se corripit
puer. xv. ⁊ iō tales nemo bz edarguere qz
ministri sunt et seruitores potentū. qz ex pilis
eoz subducūt tunicas suas. Ideo null⁹ au-
sus est eos tangere. saltem volēs viuere in
pace.

Tercia pars in qua

christi largitas notat exhibentis se cunctis
clementer ibi. In nouissimo tē. Nouissima
dies festi tabernaculoz fuit. vij. dies. qz se-
stium illud durabat. vij. diebus quoz pñm⁹
et vltimus fuerat apud iudeos solenniores
diebus intermedijs. Sicut patet Levitici
xvij. Vltima ergo die buis festi. stabat ibe-
sus quasi seipsum exhiberet omnibz pñtem
et clamabat. ppter multitudinē populi. tāqz
nullum formidās ⁊ vt audiret ab omnibz.
dicens. Si quis sitit. supple potum sapie-
clementie ⁊ grē. veniat ad me. i. p fidez for-
matam et pñito mentis et affectus in me
credendo. ⁊ bibat non solum ad sufficiētiā
sed etiam ad reuoluntatiā. Quia qd credit

3

in me. sicut dicit scriptura. supple in me cre-
dendum de ventre eius scq interiori homie
fluente flumina. s. bone affectōis ad deum. de
uotōis ad me. et tenuolētie ad p̄mū. q̄
sunt flumina aque viue. s. spūs sancta. et dona
que donant a spūs sancto oībo credētibz q̄c.

✠ Moraliter est notandū circa illā partēz
quarta illud qd ius ciuile docet. vt dēmr
ff. de fuitm. rufi p̄d. l. iij. §. vltimo. Quid
q̄s habet iter. enā baulū hēe debet. l. q̄dū
quis habet iter ⁊ ius cundi ad fontem vici
ni sui. habet enā ius bauriendi aquam.
Sed si quis illā fuitmētem ad temp⁹ habet
in q̄ nō ierit ad fontē n̄ aquā bauerit. iter
amittit. ff. quēadmodū fuitm. amit. l. p̄m.
ait. Vel si quis alia aqua vsus fuerit q̄ de
fuitute imponenda actum est. fuitmēz enā
amittit. ff. l. si quis alia quēadmodū fuitm.
Idem est de eo qui i certis horis aquedu-
ctum habet si alijs vsus fuerit. nec vlla pte
horaz vsus est. fuitmēz amittit. ff. eo. l. si cō-
munē fundum §. idem in eo. Hec p̄tāto vi-
ri. nam qz dei filius in p̄dio scē ecclesie fon-
tem aque viue habet. s. qz deitatem omnis
gratie plenaz. nobis xp̄ianis in hac vita so-
lum iter libez et secur⁹ dedit ⁊ ius aquā grē
bauriendi et post banc vitā non. qui ergo
neglexerit illud temp⁹ gratie nec peniten-
tiam egerit nec aquā gratie bauerit s. bau-
ferit aquaz delectatōis in petis. et sic dēesse
rit amittit fuitmētem. Et post banc vitā nec
ipse nec aliquis scōz hoc sibi impetrare po-
terit qz gratiā inueniat. Unde Hieronim⁹
et bēat. iij. q. ij. in p̄nti sic ait. In p̄nti se-
culo scimus sine ozōmbo sine consilijs iuu-
cem nos posse iuuare. Cuz aut̄ añ tribunal
abusi venerimus. nec Job nec Daniel ne-
qz Noe rogare posse p̄ quoq̄. sed vñquē
qz portare onus suum. Et Leo de peni. vi.
p̄ma m̄lplex. Qui indulgentiā in p̄nti vi-
ta manens in corpe nō accepit. p̄sequi cru-
tis carne non poterit. Hē ergo fuitmēz
nostram p̄dam⁹ ad fontē m̄lscōie ⁊ gratie
celeriter accedamus. vocante saluatore: no-
stro in verbis q̄c. Ipse namq saluator dei fi-
lius instat fontis iugiter emanantis h. i. se.

Depreuitatem p̄ciosam.

Suauitatē saprosam.

Communitatē copiosam.

Est enim in fonte naturali p̄mo p̄p̄ritas
et scaturitio p̄mua. Nam vt philosophus
dicit. i. methe. Fontes generantur in alijs
monibz quia b̄mōi loca mōstosa porosa sūt
sicut spongia et b̄nt latera spōsa. p̄pter nam
ram lapideā. ⁊ p̄sequēter ne vacuū p̄mittat
tur b̄nt vapores p̄mne ingredientēs. et qz
talīa loca p̄ naturaz frigida sunt. per b̄mōi
frigiditatē vaporē eleuati inexistētē infra
latera v̄l circa in p̄ubus spongiōsis p̄p̄mūt
et in aquas conuertūt. Et quia cōnnue va-
pores sic in aquam p̄uertūt. in diuers⁹ p̄i-
bus patne p̄tes aque sic collecte confluat.
et ad aliū locū inferiorē vbi oportuni-
tas occurrit exeunt. et inde p̄ncipiū fon-
tis faciunt. Ad p̄posuim⁹. dei filius in mōte
alto caluat in cruce eleuatus. est fons vi-
uus p̄mne grām ⁊ m̄lscōiam scaturiens. q̄
cū in b̄nitate vndiqz vulneramus. quasi
terra porosa et spongiōsa. frequēter vapo-
res ascendētes de cor dibo fidelīū. oratio-
nes et p̄ces supplicantiū benigne suscipit
et calore caritatis attrahit. et frigiditatem
quā in morte ⁊ passionis acerbitate pro no-
bis suscepit in grām ⁊ m̄lscōiam conuertit.

✠ Sic est fons quem Iacob deus pater
p̄ omī familia sua ordinauit ⁊ fodit. vt om-
nes fideles hāc aquā gratie baurirent. De-
bet ergo quilibet fidelis frequēter ep̄re p̄cō
sideratēdem a seipso. et accedere ad hunc fō-
tem baurire aquā gratie cū samaritana. de
qua Jobānis. iij. Hanc aquam grē sicut
sanctus p̄p̄ta dicens. ps. xli. Sititit ani-
ma mea ad deū fontem viui. Nam ceruus
baulto sp̄ente nisi citius attingat aquā mo-
rimr. Desiderat enī naturaliter vitam plō-
gare. Qñ dicit glōsa sup̄ illud ps. Quēad-
modum desiderat ceruus ad fontes aquaz
q̄c. Ceruus senio grauatis exercecentibus
pilis atqz cornibz. explorato sp̄ente. ipsum
nauit baurit. quo baulto veneno estuat. q̄
re fontem ad bibendū ardentissime deside-
rat. a quo si deficiat. moritur ⁊ inde vitam
abbreviat. q̄ plōgasse putauit. Sic b̄o sp̄e-
tem baurit quādo dyaboli suggestionibus
acquiescit. ⁊ noxias delectatōes sibi incor-
porat p̄ peccatū. sed tunc veneno estuat. qñ
transacta delectatōe. feditatem peccati con-
siderat. tūc vero fontē m̄lscōie ⁊ grē deside-

tionem se iniquitatem pergit. statim spargitur
aqua delectationis. q. in ceruicem cornutum
id est bestiam brutalem et mente alienam. co-
mutat. ps. Homo cum in honore esset et co-
patus est iumentis in suspensum. Et tunc acci-
dit q. canes proprii id est opera in quibus delec-
tatus est. eum inuadunt. coram iudice com-
pescunt et eternaliter puniunt. Ideo ps. Iu-
stus. In operibus manuum suarum propere iustus est. pel-
lic. Tercio in fonte iugiter emanare inue-
nitur comunitas copiosa. Est enim fons om-
nibus communis. diuitibus. pauperibus et iusti-
tis se omnino volentibus bibere indifferenter
exhibet. Sic ipse iustus et peccatoribus gene-
raliter omnibus clemens inuenitur. et ipse pa-
tiens est cunctis. et nulli se subtrahit. De q.
Zacharie. xij. In die illa erit fons patens
domui dauid. et omnibus habitantibus iheru-
salem in ablutionem peccatorum. Querit
an deus oibus peccantibus faciat misericordiam
Et videtur q. non in vniuersis eternam. Dic-
tus Bonaventura in iij. sup. mgm. vi. x.
vi. q. mitigatio pene damnatorum dupliciter
potest intelligi. Aut scilicet ante tarationem et insi-
stentionem pene. et sic abique dubio est ibi mi-
tigatio et misericordia magna. quia diuina iusti-
cia non totum exigit. pro eo q. eius pietate inter-
ueniente aliquam partem pene insistentem re-
mittit. Alio modo post intelligitur mitigatio post
pene tarationem et insistentem. Et hoc modo
nulla cadit mitigatio a divina misericordia. quia
etiam claudunt eis dominus viscera pietatis
Item videtur q. paucis non baptizatis nullam
faciat misericordiam cum eos puniat. pro originali
eternaliter. Dico q. deus pro peccato originali
posuisset. non solum insistentem carentiam visio-
nis diuine. sed posset omnia amittere si vel-
let. Et ideo cum eis hoc agit misericorditer.
q. esse humanum debet et viuere sine pena sensus
quare merito domino dicere possunt illi Teneor
iij. Misericordia domini quia non sumus sumpti.

Feria tertia post Iudica

Ambulabat ihe-
sus in Galilea. Non enim vole-
bat in iudea ambulare. quia que-
rebant eum iudei interficere et. Jobis vij.
philosophus secundo de generatione ait.
q. omne tempus et vita mensuratur prodo. i.

numero determinatio perficit suam reuoluntatem
sed non eodem. quia quoddam maiori quoddam
minori. Nam sol certo numero et tempore implet
terram. postea abscondit se sub terra
Sic omnes planetæ. arbores et flores certo tem-
pore ostendunt ornatum suum et virorem. sic in
estate et vere. In hyeme autem subtrahunt se
et abscondunt. Ideo dicit Marcianus philo-
sophus. q. que sunt in tempore. in hyeme se
nesciunt. et in vere inueniuntur. Sic domini pene
cunctis. suum virorem sanctitatis ad tempus osten-
dere debet et apparere. ad tempus abscondere
et fugere. Quia enim putat se fructum honesta-
tis inter malos facere debet lucere coram eis
et non discedere. sed quoniam non sperat fructum fa-
cere debet fugere. Sic David fugit Saul
vt dicit. i. regum. xxiij. Et abscondit se in mo-
te solitudinis. In ps. liij. dic. Ecce elon-
fugi. et mansi solus. Sic etiam apostolus vt
lectura cor. ii. Quando post purificationem in da-
masco iudeos perfundebat. i. docendo. propterea
civitatis custodire fecit ciuitatem pro iudeis
armatos vt eum caperent et traderent iude-
is ad occidendum. Ipse pro fratre christianos per
quendam fenestram dimissus fuit et sic euasit
manus eorum. Sic etiam Ihesus abscondit
se et exiit de templo. quoniam iudei volebant lapi-
des vt iacerent in eum. Unde augustinus ait
vt alleg. vij. q. i. aduersitas. fugiat mulier
christi. sicut ipse in egiptum fugit. Sic etiam
dominus ait discipulis. Si vos persequuti fu-
erint in vna ciuitate fugite in aliam. Christus
ergo sciens tempus pro sua morte ordinatum
a deo preuenit nodum aduenisse. a fugientibus iu-
deis peruenit discessit docendo galileam. non
in iudea ambulare voluit. quia eum que-
bant interficere et. Queritur vtrum pre-
latus propter persecutionem malorum debet fuge-
re a manibus inimicorum Et videtur q. non. quia
mercennarius cuius non sunt oues proprie q.
non est pastor. si videt lupum venientem dimi-
tit oues et fugit. sed bonus pastor dat animas
suas pro ouibus suis. Jobanis. i. Ad hoc
respondet Bar. brix in glosa sup. illo verbo
Benedic. vij. q. i. Aduersitas. diligunt quod
tutus sit. duas ponendo persecutiones extrin-
secam et intrinsecam. Extrinseca persecutio
consistit in manifestis inimicis ecclesie.

Intra secula in eis qui nō sunt adhuc p̄fissi. In exteriori p̄secutōe distinguit aut solus platus querit aut totus clerus. si solus platus aut eo recedente m̄ta est salus ecclesie et m̄nch fugiet. Et hoc pbat exemplo christi et Pauli. et tribus autoritatibz augustini domini et dauid. Si nō ē m̄ta. nūc ponat aliaz suaz p̄ oibus suis et hostibus se opponat et ex aduerso ostendat. Et aduerso enī offēdere est vt habet. xliij. di. si rector. p̄ defensione gregis. voce litera huius mūdi potestatibus contrarie et in die dñi in p̄lio stare et prauis detractōibus et iusticie amore resistere. Sed de quibusdā pquerit dñs p̄ Ezechielem dicens. nō ascendistis ex aduerso neqz appolulistis vos m̄r p̄ domo israel. vt stareis in p̄lio in die domini. Si autē alio potest consili ecclesie. totus clerus fugiat cum plato. si non p̄t. remaneat cum plato vel omnes vel quidā ex eis. Circa intra seculam enā distinguit aut oēs sunt mali aut quidam. Si boni sūt p̄mixti malis. eos non deferat. Aug. Tu bonis tolera malū Nam et xps iudam q̄ sciret furem esse tolerauit. ad predicandū misit. etqz cū alijs euangelistam tradidit. Si autē omnes mali sūt. aut spes ē de correctōe aut non. Si est nō sunt d̄serendi. si nō est spes. nūc sunt d̄serēdi et enā corpe. ne et illoz nequicia semper in deterius p̄ficiat. et iusti quidez fructum amittant. quem de alioz p̄fecti possent inuenire. Sic bñi benedictis d̄seruisse legimur. quos in necē suam vnanimiter viderat aspiciasse. Hinc etiā d. Greg. petro dyaco nō interrogāti. an liceat plato gregē sel̄ suscep̄i d̄serere. I scō libro dyalogoz rñ / ter di. Ibi adunat equanimiter portandi sunt mali. ubi inueniuntur aliqui quibz adiuvant boni. Nam ubi oīno fructus de bonis deest. sit etiam aliqui de malis labor sup̄uacu. maxime si e vicino cause suppetant que fructū deo valeant ferre meliorē. Et se quis Iamqz pauli mortē dicim⁹ amuisse quā seipm p̄ illeius amore testat appetere. Sed cum in eodē loco minorē fructum adesse conspiceret. et grauē laborem ad laborē se alibi cum fructu suauit. Fortis em̄ preliator dei tenet intra claustra noluit. certa minis campum quesuit. p̄ hoc patet quid

sit respondendū ad questionē rē. Quā tum nunc ad italem p̄uinciatōē euangelij h̄eri dictum fuit quomō principes iudeoz contra iustū militatos mitterē. abusi sunt sua potestate. hodie p̄pōne potestātē fugere dominoz potestans picolitate. Et qm̄ ad hoc sunt tres ptes huius euāgelij. In prima notat xpi exemplaris trāsmutatō ibi. ambulabat Ihesus. In scōda festiuitatis rōnabilis celebratio. ibi. Erat autem In tercia ppli detestabilis detractio ibi. et murmur mulas.

Quātum ad primā

partem est notādum. q̄ indea erat p̄uincia notabilior totius regni. Galilea nō fuit p̄uincia minus notabilis et multū distans a iherusalem. Dimissa ergo maior et notabilior p̄uincia. p̄grinabatur per protuticiā galilee. vt ostenderet in loco humilitatis magis fore bitandū. q̄ in loco honoris et ambitōis rē. Moraliter. in illa pte instruitur honoris et ambitōis huius m̄di fugere. Nam sicut hō debilis capitis et vertigio si. non alta debet scandere si cupit persistere et nō damnose cadere. sic qui fragilis ē nature. n̄ debet statim honoris. ne alte ascendendo et descendendo hic in confusioz et post p̄fundius in infernū et damnabilis ruat. vnde claudianus de peni. di. iij. quid ergo in glo. Valigni tollunt in altum vt lapsu grauiori ruant. Et. i. q. i. principatus habet. Principatus quez aut scditio extor sit aut ambitio occupauit. etiam si moribus nō offendit. ipsius tamē vici sui est perniciōsus exemplo. et difficile est. vt bono pagante exim que malo sunt inchoata principio. Hōne lucifer se astra celi ascendere voluit et in p̄fundum cecidit abissi. Adam d̄pauiso. Nabuchō. de regno. Qui ergo vili gēre gliderat honoris piculū. p̄cul fugit. nec sibi adoptat honoris statum Qui et go sine damno anime sue p̄esse voluerit. Ad se recte vinat.

Subditos bene regat.

Bona concessa iuste expendat.

Primo enī supiores in honore constituti debent esse lumbiosi vita et doctrina. Dat⁹

Sic luceat lux vestra coraz hominibus vt videant opa vestra bona. Nam sicut videmus quando candela munda fulget et ardet delectabilis est et utilis. tenebras fugat et totum medium illustrat. Sed quando extinguimur post se intolerabile relinquit fetorem in locum circumstantem qui multum nocet. vñ philosophus. v. de animalibz. dicit qd ille fetor valde noxius est mulieri pñan. i. qz si relictus fuerit. facit abortire et occidit fructum. Istò mò est de quolibet viro ecclesia fisco. qui quasi candela ardēs et lucens in ecclesia pñimam sup candelabz vt luceat omnibus p claritate vite. et exemplo bone fame. et qñdū sic lucet vñlis et delectabilis est omni vident. Si autē extinguat vento temptatōis. et cōmittit aliquod peccatū publicum. statim relinqt circa se locum tenebrosū. et fetore incipit p infamā et fetum bonoz conceptum ab alijs occidit. Et g simplices et deuotos pceptis variay virtutum faciat pcpere. et opz actione parere. et emplatia relucētia virtutū ante oculos eoz insinuat iacob debet ponere. Nam vt dicit genef. xxx. Cum Jacob socero suo seruisset aliquibz ānis p Rachel et bene ei successisset propter eum. pēniuit p mercede vt cūctas oues varias separet et sparso vellere. et qd cūqz variū rufum et maculosum esset. p mercede ei daretur qd Labā grātū accepit. Tolleus ergo Jacob virgas populeas virides et amigdalinas. et ex platāis et ex pte decorauit eas. tetracūqz cornicibus. in his q exposita fuerāt candor apparuit Illa vero que integra fuerāt. vitidia pmanēz. atqz in hunc modum factus est color vari? posuitqz eas i canalibus. vbi effundebatur aqua vt dñ venissent greges ad bibendū ante oculos haberēt virgas. et in aspectu earum pceperēt facitūqz est vt in ipso calor coīmis oues inmererēt virgas et parerēt maculosas. et varias et diuerso colore resperfas. Sic vitatus ē vñtra modū. Laban ty? pā gēit dei. q est dñs vñuerse tē. cui iacob. s. supior fuit vñ p Rachel vita eterna. hic si bñ fuit in sanctitate et iusticia dicit deum in animalo subditoy Debz ergo talis vt p mercede vitam habeat sempiterna. dum oues id ē simplices sunt. in ca

lore caritatis et fortitudinis. virgas varias id est diuersas virtutes et exempla honestas ad eoz aspectum ponere. vt aqua deuotōis fluat sup eas. ad quā aspectum oues varias fetus et cōceptus suscipiunt. sancta desideria recta phila. et bonorum opetū semina multiplicat. Sed vere hodie qui coraz alijs lucere debent vt sol firmamenti virtutibus. fulgent nequitijs quasi sacculus cinis. Quod pquerit dominus? p Jobelē Sol et luna tenebrati sunt et stelle retraxerunt lumē suum. i. supiores. tñ in statu spirituali qz in seculari. etiam inferiores terra rerū lumē honestatis et malicijs fornicationum. auariciay. et bñōi. obtenebrati sunt. Quare Barut. vi. Ipsi aliquis extiterit rubiginē non fulgebunt. Ad ppositum qui extiterit rubiginē pcoram fulgebit in cōspecu dei. Sed querit an desiderās dignitatem damnet. Et videt q sic. Chri soltim? .xl. di. c. multa. Quicūqz desiderat primatū in terra. Quid em paradiso locundius. quid celo securius. vbi. s. fuit magna gloria. et tamē ex paradiso homo. et ex celo angelus peccando p ambitiōem cecidit. Quid quidā clareuallens mo nach? Gostfidus nomine phiderauit. qui cum esset clēus in epm Tornacensem. et ab Eugenio papa et ab abbate suo bene cogetet. onus illō subire epatus. procidit ad pedes abbatē et clericoy in modum crucis qui euz elegerāt di. Monachus fugitiuus si me eijcās potero esse. eps vero nūqz. cui postea in extremo laboranti quidā mōach? ei car? assistēs supplicauit. vt salua voluntate dei post mortem statim eius renūciaret ei. Qui oranti p mortem coram altari apparuit dicēns bñ sibi esse sed a sancta trinitate reuelatū. qd si fuisset pmonis in epm fuisset damnatus. Ergo i oppositū. Aug. viij. q. i. qui episcopatum id ē episcopatum pesse desiderat. bonum opus desiderat. Dico qd qui phiderat tantū vt possit pesse et non pdesse op? damnosum desiderat. Qui autē desiderat vt possit pdesse et pdesse bonum opus desiderat. Secundo debent subditos bñ regere q malicia subdito? vertitur. p magna parte in caput superioz. Sapie. iij. Et in quibz omēs filij qui nascunt. testes sūt nequitię

✠

aduersus pntes interrogatōe sua tā pñ qñ si
lioz. i. supioz a lterioz a iō aug? notabile.
ñ solū pñatos ecclē. s. enā laicos admonet
ñmole curā hēe de subiectis a bone volū
tas. d. In como ma a mimo pñq ad mariz
amorē a dulcedinē regni celestis. amatin
dinē a timorē gēdēne annūciis. a de corp sa
late sollicitē cura nil dubitās q de oibz tibi
subiectis i como ma tōnē dño reddas. hec
aug? vñ Gen. i. d. supiozibz. dñami pñci
bus maris a volatilibz celi a bestiis terre oī
qz repñli q mouēt sē terrā. Pñsces maris
sūt lascini carnales. qui in voluptatibz mū
di solēt natate. Volantia celi sunt supbi a
ambiciosi alte volātes a alios despicientes
Desne terre auari a pecuniosi qui viuūt ex
rapinis. vñsēs a vñdō fraudulentis. Re
pñlia lubici a luxuriosi. qñs omēs supioz te
nēt d pmissis corrigere. a sñm sanctōnes ec
clesie ad vñtes reducere. Sz qz pñatus
vel supioz qñqz illūficiēs inuēit. aut inuēit
te aut inerpñia a vñdō regendi subditos
iō pñgint cū pñdstruere qz pñstruē. anertē
qz pñertē. vñ d illi sit accidit pñtoni si
lio sol. de q fabulose narrat ovidi. li. ij. me
tha. qz pñton filius sol. vidēs curz pñtis sui
auro a argēto. sñmaragdīs. a gēmis rutilātē
ipñ? eē auziga voluit. a eī regimē pñcipiuit
Cui pñ cū infinita pñponeret picula a eius pñ
sūptōz argueret. ipñm ab inceptis retrahere
nequiuīt. Capiti ergo ei? radios suos ipo
suit curz a equos sñamigeros sibi tradidit.
habenās sibi in manu tenēdas tribuit. et qz
radios pñmōm deferat. a diē faciat a qz mū
dū illi sūmet diligēt informauit. Dās sibi
tria singularia docuimēta sñada. Pñio qz pñ
ceret stimul. et qz e qñs ite volūtatios nō pñ
geret quozq mō. Scdo qz habenas e qz so
licite i mñu sua teneret. a sñmāssimū pñgetz
nec e qz vbi vellēt discurrere dimitteret.
Tercio qz in medio se teneret. a qz nec ad si
nistā nec ad dextam declinaret a qz nec ni
mis alte nec nimis basse incederet. Iunēis
ergo officiū qd mortalem si debebat hoīem
gaudēs accepit. Et cū curz a e qz regere ne
sciret. raptis habenis pñzio lumie qd fere
bat cecatos. ipos vñdicos pñmittēs currere
ita actū ē qz quasi totus mōd fuit. pñf malū
suum regimē inflāmans. Añores mōtes

combusti. fontes flumina ericati. ipñm etiā
mare cremant celū a stelle inflāmate a terra
igne est adusta. Qñ em basse descendebat
terrestria cremabat. qñ nimis alte ad cele
stia lūbia fuit siccata dñore a fabulosa esse
cta. tūc ppli ethiopie ppetna nigredine sunt
fulcati. Idie igit sic actus. terra que tot gra
uabat in cendijs. pñqñs ē ioui. d. isto mñi
piēte auziga. a iupiter misit flūma sua a e qz
curz et auziga pñcipitauit in mare. a sic cel
santibz ignibz pñbustum sūmilt repauit. Ca
rissimi. Ille sol significat ipñm solē iusticie.
pñton filius iū. quēlibet pñatū vel supiozē
pma Jobānis. iij. Videte quale gēratū de
dit nobis deus vñ filij dei nominemur. su?
curtus significat officiū pñlatiōis dignita
tis. quod licet inter? infinitis occupatōni
bus et periculis sit plenum. quia tñ exten?
gloriosus et lucratiuū splendet. quilibz ba
tere et regere sufficiens a insufficiens pñtra
mit. Attendat ergo bñ regere volēs tñs
Pñmo qz ipñ parcat stimulis. iō ē qz nō sit
vindictiuus a pñnitiuus. et qz equos id ē
subditos volūtatios immoderate pñ pñiat
neqz pungat. qz s qz immoderata austeritas
et correccō summe replendit in planis et
supioribz. a iō ter apñ d. carere aculeo.
Qñ bugo. Inobile gen? vindicte est igno
scere. et Scñ. in. ij. li. d. clementia. Clemē
tia pietatis i suos. gladius ē in hostes. Se
cūdo necesse ē. qz rigide teneat habenas. i.
obfuantia regularis discipline qz cū lozis
iusticie equoz. i. subditoz lasciniā pñfcat
Qñ eccl. xxij. Jugum et loz caruāt col
lum dñz. Tercio qz ipñ in medio se teneat
iō est qz fuet mediū equitatis et iusticie et
veritatis. tempantia patiter mediocritatis
a qz limites debitos nō transcedat p odinū
vel fauorem. et qz neqz ad dexteras indebi
te p acceptiōē a fauorē pñmouēdo. a qz ne
qz ad sinistra p odium detrahendo vel gra
uando aliquale se trāsserat. qz enā nimis
alte nō ascendat p supbiā a elatōnē. qz a ni
mis basse nō descendat p sue autoritatē detec
tiōnē mediū at tenere bñ. Qñd luc. xij.
ego i medio vñm sū. a ysa. xxx. hec ē via abū
late in ea. nō dclinetis neqz ad dextera neqz
ad sinistra. Sz certe qñ ilipēs a leuis regit
sñam ecclē seu reipub. pñmittit mltā mala.

Feria tertia

[illegible]

post Judica

nō supbiat in luxurie. n̄ dicit. n̄ clericam
vires ex paupe fiat. n̄ ex ignobili glorioſ.
nō sibi de bonis ecclie ampla palacia fabri-
cā loculos deitōs p̄greget. n̄ in vilitate
supfluitate dilgreget. n̄ extollat de faculta-
tis ecclie p̄ sanguines suos. aut nepotes.
nec filias diſtori nupti tradat. Cōcedite
igit ubi vti bñ deſuſes alati. vti de alati
vinas. tec tēn. figurat ille ſeneſcalcus xp̄i
hodie p̄gelū qui thobias iuniorē duxit i te-
gionē medop i iſtuxit quō ſibi vxorē copu-
late debet et ſanū reduxit. Cui thobias re-
gratiō dicit. Ii meipm ſuū tradā nbi. n̄
ero p̄dign? meritis mie Si certe plar? vñ
ducere ſua puidētia ſubditos p̄ via equit?
i iuſticia ad ciuitatē lenicie. Subditi nō
tenent? et exhibere fuerentia bonor? i recti-
tudinem. q̄ retributō p̄māte ſtat in fidei p̄-
ſolutōe deciar. q̄ ex iure q̄libet late? pate-
neſ. vti p̄bē de decia. ca. a nobis Quas ſi nō
liter p̄ſoluit tanto magis abūdat. Auguſti?
xvi. q. viij. Maiores nō itō copio oibz ab
iudabāt. qz decimas deo dabant. et ceſari
cenſum. Noto aut diſſeſſit deuotio dei. ac-
ceſſit inducio ſiſci. Holimus cum deo par-
tici decimas. mō aut tollitur totum. hoc lo-
lit ſiſcus quod nō accipit xps. De illa retri-
butione debiti gloriabāt quali ex ſingulari
bono p̄batiſſes in templo vi. Decimas de
oim qui poſſideō. Lu. xviij. De illo aut ho-
die pauci gloriati p̄ſit p̄plant. ymo nec vñ
q̄ p̄ſentē. licz lit marimū pctm mortale et
ſacerlegiū cō ecclieſie ſubtrahāt tē ſuam q̄.

Secūda pars in qua

notat festiuitatis &c. Pro quo sciēdū q̄ im-
minente de festiuitate. sc̄. Genophegie.
vel tabernaculorū. q̄d dicit a festos. quod
est vimbraculi et phagin q̄d est comedere
quia tūc iudei septē diebus comedebāt in
vimbraculis. in memoriā q̄ post exitū ip̄orū
de egipto in heremo in vimbraculis recrea-
bant In illo festo tabernaculorū fr̄es chusii
sc̄. quidā pfanguinē eius. n̄ illi qui taz ad
apostolātū erant vocati. s̄. alii qui in cor-
de suo adduc de amore glorię incuscabant.
et ergo tanq̄ volentes chusii gloriā re-
portare hūnā ex suis factis direxerūt eum
Transiens hinc a Gelliea 7 vadit in iudeā

in iherlm que ē metropolis iudee .q.d. Lu
signa facies et pauci vident ea. transas et
go ad vrbē regiaz vbi ples pueniunt. vt ad
eis videatis ⁊ laudatis ⁊ ut discipuli tui nō
scz apli. sed mba ⁊ iudei qui tā sunt iheroso
limis credāt. ⁊ sic vllis tuis opibz possis ab
eis honorari. Nemo enim querit in palā cē
f. apparere corā ppo. ⁊ in occulto opari. sz
opz vt palam ⁊ apertē opere. vt sic publice
glām accipiat. et si hoc facis māifestas teip
sum mūdo. Et qz isti pgnati xpi. xpo quali
mūdano domi glāz cupienti alloquebant.
Jō euangelista dicit qz frēs isti nō credebāt
in xpm. qz suspicabant miracula sua nō ēē
vera. xps aut suggerentibz vanā glām eos
rephendēdo dicit. I. p. mē. i. t. p. glie mee.
vel manifestandi glām meam. nō dū adue
nit qz post relurrexerit suā fuit glia sua māi
festanda. tempus aut vēm. f. inanis glorie
qz queritis sz est patum. i. pīs in hoc mōdo
Et quia ego gloriā talē mūdi non quero. sz
premio ⁊ redarguo. iō mūdus me odit qz
oīdo qz eius opa mala sunt. mūdus at vōs
non odit. qz gloriā mōi vt alij mūdani qū
tis. Et ideo qz cupitis apparere glioli scdm
mūdum. ascendite ad diem. f. pīmū festi. in
qua in tabernaculis suis iudei epulis. et so
lacijs vacabāt. Et ideo dicit ascendite. Nō
qz inuitet eos ad talia. sed oīdit qz talia qū
rebāt. Ego aut nō ascendā. f. ad pīmū bñe
diem ad quē vos ascendētis. ⁊ ea intentōe
qua vos. f. ppter vanitatē. Xps aut ascēdit
in medio festi. f. quarta die. qz iudeorū
corda a crapulis ⁊ vanitatis sunt separata
et ad doctrinā magis apta. ⁊c. Morale
per frēs istos xpm conantes p applausū ad
vanā inducere glām. oīdētes se discipulos
eius esse ⁊ credere in eum exteri. licet inte
rius alio credēt ⁊ essent. designant mē
vaces ⁊ bñmōi fallaces. sbis ⁊ facis circū
uenientes. primos per mendaciā qui extra
vñū oīdunt. in corō ab intra tñ aliud pre
tendūt. sicut bi qui se ingerūt insignijs mi
litem mēdaci. qui tamē milites nō sunt
grauiter sunt puniēdi p qūitate pmissi faci
vt habet. ff. ad leges corneliā. de fals. l. eos
qui. f. si. sic etiam mendaces qui exteri vñū
tne insignijs dei. sz veritatis. quoz tamen
corda vera non ptingūt. sunt digni morte

eterna. Quare psalmista dicit ad deum con
tra tales. P. erdes omēs qui loquūt menda
cium. Unde angust. et allegatur xij. q. ij.
Prīmū. mentis qui hō illud quod anio sen
tit loquūt. sine dicendo vtz sine falsum. vo
luntate fallendi. Venit enī fm etymol.
nomis. est cōtra mentē ire qd fit fm glōfā
Quanto aliquid dicit vel facis ptra illd
quod est in cōscientia. Hoc aut vt dicit be
atus Augustinus p fieri tripliciter. viz.
Perniciose ⁊ vanabiliter.
Difficose ⁊ voliter.

Jocose et socialiter.
Primo mō mēdaciō est multū damnosū
quia mortale peccm. cū sit ⁊ tñ ⁊ pīmū
Et hoc cōmittit qñ quis damnificādo pti
mū in rebo tpalibus false loquūt. iurat vel
testificat. qd hodie valte cōmune negociā
toribus est in venditōibz ⁊ emptionibus.
Inquibz mendacijs. iuramentis. fallacijs res
vendunt. et pīm graniter deci piūt. bñ em
ptores ⁊ veditores ⁊ qualescūqz alij nego
ciatores qui cā decipiendi iurāt. aut falsū
dicunt. vel piurāt scienter. mortaliē peccāt
scdm Raymūdum. et tenent ad restitutōē

Peccāt etiā in isto mēdacio falsi testes
et gram. qz qz testificanō falsum sciēter
peccāt ⁊ tñ quē ptenit. hō dicit quē deci
pit. ⁊ hō innocentē qz ledit. fm Jhō. de sū
mo bono. li. iij. Est enī lingua bñ mēdacijs et
falsi testis mortifera. sic lingua aspidis ⁊ vna
conis. dicit ei Aūicen. li. i. venenos aialibz
qz quedā aialia hñt linguas mortiferas. p
pter maliciā ⁊ venenositatez bñoris in eis
dñantis. sic lingua serpentis. vracōis et ra
bidi canis. cū mortifera summe veneno
sus. lingua at aspidis qzuis in corporepiu
nis spēs plena sit veneno mortifero. sepa
ta tñ a corpe ⁊ delicata. venenū si pīs fue
rit. pdit tñ in pñtia veneni sudorē pūpe
pluuit. vñ tal lingua vñ qficia inē the
sauros regios reputat. Sic ad apollitū lin
gua mēdar testis falsi. ppter mortifera mā
ciā in ea latente ⁊ dñantez ples inficit. mor
det. ⁊ occidit. Hec enī maledicta lingua. in
strumētū dyaboli. glau? iniquitatis. hñs
venenum apidum insanabile. si per iudicē
iusta pena extraheretur et amputaretur a vi
uente teste. et aduisione epicicaretur. ppter

exemplū iuste vindicte. multis ēēt sanātina
 Sed qz mō regentes tales mēdaces fouēt
 qd offendunt. ppter pūm munnsculū. extrabe
 re ⁊ dīficare negligūt. iō tot mortifera insa
 nabilia vulnera innocētibz infligere nō me
 ruit et p̄sueuer. ⁊ līz hic qñqz n̄ pūniāt
 ab homie. deus tñ vltor maloz eos n̄ pūit
 tit impunitos. Unde puerbioz. xxy. Ya
 colum. gladius ⁊ sagitta homi qui falsa lo
 quitur testimonia. Per iaculū acceleratio
 mortis subitanee. Per gladiū. sepatio aie
 Per sagittam omnīū penaz acerbitas dei
 signat. Unde narat li. vi. ecclesiastice by
 storie. qz tres falsi ⁊ zelos insurrexerūt contra
 Narcissum ep̄m iherosolimitanū p̄sumātes
 sub sacramēto iuramentū dō notā infamie
 quoz vnus dixit qz si ita nō est vt dico igne
 consumaz. Alius ita esse dixit sub ireme
 diaboli morbo. Tercius ita ait. qz si non oz
 baref luminibz. Sanctus dō cuius pudici
 cia ⁊ vita ab omnibz nocebat. in d̄sertis
 locis annis pluribz māsīt. sed vindicta dei
 sup mendaces testes statim venit quozum
 prim⁹ cuius tomus pua ignis scintilla fuc
 centia cum omī familia oīqz pecore p̄sagra
 uir. Secund⁹ a pedibz vsqz ad verticē. mor
 bo regio q̄ fuerat impatus replet ⁊ cōsumi
 tit. Tercius videns locioz dānū penam
 et in lacrimas rediit ⁊ lumibz orbata ē.
 et Narcissus rediit et cum honore ē recepit.
 puer. xxi. Testis mēdor p̄bit. Itēz illo mē
 dacto pessimo peccat enā p̄uiri ⁊ grauissime
 qz deū vlt. maliciose diffamāt et inuoluūt
 crimine falsitatis. qñ cū mendole p̄ teste in
 uocant ⁊ assumunt Malach. iij. Ero testis
 veloz maleficis. adulteris ⁊ p̄uiri. Per
 iurū aut fit tribus modis. Primo cū qz iurā
 to loquitur falsum cum intentione fallendi.
 vel falsum sine intentione fallendi. Qd de
 clarat Aug⁹. sic. p̄dio cū qz fallit. puta cre
 dit vep esse qd est falsū ⁊ temere ⁊ indiscere
 te iurat. Secūdo cū scit vel putat falsū ēē ⁊ tñ
 p vepo iurat. Tercio cū putat aliqd ēē fal
 sū qd tñ est vep. Ex quibz elicitur documētū
 Qd ad iuramētū vt debite fiat. tria requirūt.
 I. veritas. iudiciū ⁊ iusticia. ⁊ si aliqd illoz
 defuerit est p̄uiri. xxi. q. ij. ania duertendū
 Vep enī sp̄ debet esse in p̄sida. i. vt firmiter
 sciat ita esse. hoc qd iurat. alio si tñ credat. n̄

debet de scientia. sed de credulitate iurare.
 Iudiciū id ē discretā deliberatio vt n̄ iuret
 enā vep. nisi ppter necessitatē. Iusticia dō
 qz illud qd iurat sit licitū ⁊ honestū Est g
 sensus iurantis iurassitū. i. nisi vep sit quod
 mō iuro ⁊ infallibile scio. deus celestis quē
 digitis suoz erectis p̄ testimonio inuoco
 me nunqz saluet. nec sanctorz suoz precibz
 et suffragiis adiuvet. priuer eterna b̄titudi
 ne. ⁊ affocier eternaliter demōibz i inferno
 quos digitis inclinatis mōstrat. ⁊ descēdat
 sup me maledictio reproboz. ite maledicti
 in ignem eternū. Quēcūqz an coartans
 aliquem ad p̄iurādum. qui scit eum falsē iu
 ratum. incurat aliquod delictum Dicit
 Augustin⁹ in s̄mone Johānis baptiste. Il
 le qui hominē puocat ad iurandū et scit
 eum falsum esse iuraturū vincit homicidā.
 quia homicida occasurus est corpus. ille ve
 ro animā. ymmo duas animas. scz eius quē
 peritūrate prouocauit. et suā p̄p̄iam. Unde
 narratur de quodam qui alium prouocauit
 ad iurādum. qui nocte ad iudicē excessum
 et admirabilem in visione fuit adductus. a
 quo interrogatus quare hominē puocasset
 ad iurandū. Respondit quia negauit mihi
 rem meā. Cui iudex. nōne melius rem mag
 perderes qz animā illius hominis falsa periu
 ratione perimeres. qui p̄stratus iussus est
 cedi. et tam grauiter vt in dorso eius enigi
 lantis vestigia plagaz apparetent. dictūqz
 est ei d̄ cetero caueas ne sic facias. Se
 cūdum mendaciū est officiosum ⁊ vtile qd
 scz sit ad vtilitatem p̄xiimi ⁊ amici. vt cum
 aliquis alium interficere velit. ⁊ euaginato
 gladio querēs eum. et quo eueniet inter
 rogat obuiantes. Et tunc qui dicit se nesci
 re ipsum quē tamē scit quo fugerit. mendat
 officiose. et non est delictū magne culpe. qz
 committit ex benignitate. ⁊ sic mādaciū ob
 stetriciū excusatur ipm non fore magnū. x
 ij. q. ij. Si querit. Tñ illis obstetricibz
 habet. Ero. i. q. mozo Joseph in egipto
 et omnibz fratribz omīqz cognatōe illa. si
 liq israel ibi cerneret ⁊ impleretur teraz. ⁊
 quanto magis p̄egiptos opprimebantur.
 tanto magis multiplicabantur. Dixitqz rex
 egipti obstetricibz hebreoz qñ obstetricabi
 tis hebreas ⁊ tēp⁹ p̄tus adueniet. si māl⁹

fuerit interficere illum. si femina reſeruate.
 Amuerunt aut obſtetricis deum ⁊ n̄ fece-
 runt iuxta pceptum regis egipti. ſed p̄ſua-
 bant mares. Quib⁹ accerſus ad ſe rex ait
 Quonā eſt hoc qd facere voluſtis. vt pu-
 eros reſeruare. Que rēdēt. Nō ſunt he-
 bree ſic egiptie mulieres. Ipſe obſtetrici
 di hūc ſciam ⁊ p̄ q̄ veniam⁹ parit⁹. N̄
 ergo de⁹ fecit obſtetricib⁹ iſtis. ⁊ edificauit
 illi domos. Sup̄ q̄ dicit ſctus Tho. 2. ob-
 ſtetricis ſup̄dicte n̄ fuerūt remunerate pro
 mēdacio. ſed p̄ timore dei ⁊ benignitatis ex
 quo p̄ceſſit mēdaciū illud. Sic etiā
 menabatur officioſe paſtor ouīū. quē dgo/
 ſcorus p̄ ſctē Barbare interrogans ſi filiā
 eius viderit. vlenſa barbarā ſaluare. eā vi-
 diſſe negauit. ſic etiā mentiebat pipin⁹ pu-
 er matris ſue. reculaſe reuelare ſecreſſi ſena-
 tis vrbis romāe. De q̄ recitat Macrobi⁹
 in li. d. ſamruah⁹. q̄ hic puer mox roma-
 noꝝ cū p̄ce quoddā intrauit ſenatū ſapientū
 romanorū vbi ſecreſſiſſimū bñm eſt p̄ſiliū
 qd nulli ſub pena capitis licebat reuelare.
 Cumq̄ comū rediſſet puer. ⁊ mēnter-
 gaſſet d̄ mora p̄tis. et quid in p̄ſilio tracta-
 tū foret ⁊ nimis cū impelleret ad dicendū
 puer feſtin⁹ p̄ſiliū mēdaciū dixit. vt penam
 effugeret. ⁊ ne ſecreſſi reuelaret. dixit m̄i.
 acū eſt in ſenatu vtrū mel⁹ ſit q̄ vir duas
 h̄at vxores. an q̄ plunio virtis vna tantū
 ſit nupta. Illa autē hoc audiēs. ſtatim remiſit
 alijs matronis. que ſeq̄nti die ad ſenatū cō-
 ſuunt orātes vt vna potius duob⁹ nupta
 foret. q̄ vni viro due. ſenatus qd hoc eſſe
 mirabatur ⁊ repta vtrate puez p̄mēdabatur et
 exculſis alijs pueris. cum poſtea ad p̄ſiliū
 ip̄ ſuſcepit. Queritur vtrū offiē mēda-
 ciū ſit mortale p̄ctm. R̄ndet Alexander. i. ſū.
 2. aliqd eſt mortale. aliqd veniale. Ven-
 daciū em̄ eſſe mortale p̄ctm. dupliciter p̄t in-
 telligi. ſ. aut p̄ ſe tōe ſue ſp̄ci. aut p̄ accidēs
 ſc̄z rōne alie⁹ circūſtantie. Primo mō illud
 mēdaciū eſt p̄ctm mortale. qd eſt ſm ſuaz
 ſp̄em contra caritatē dei vt eſt mēdaciū
 in doctrina religiōis. ⁊ mēdaciū qd eſt in
 nocumētum primi. ſine p̄ſit alicui alij ſeu
 nulli. Et ſic tres ſunt ſp̄es que p̄nient ſub
 mēdacio p̄nicioſo. que ſunt p̄ctā mortalia
 ſm ſp̄em. Prima. ſ. mēdaciū in doctrina

religionis. Et ſc̄dm Alexā. in. ij. ſuo. Reli-
 gio ſumit hic p̄muniter ſm qd nos religat
 ad tenēdū. nō eſt ea q̄ ſit circa fidē. h̄ enā
 ea que ſunt circa mores bonos. In his ei
 duob⁹ p̄ſiſtit ſumma xp̄iane religionis p̄ſe-
 cūo. Sc̄da vt aliquē ledat inuſile. qd. ſ. 2.
 tale quod nulli p̄deſt ⁊ alicui obest. vt mē-
 daciū detractōis et falſi teſtis in cauſa cri-
 minali. Tercia qd vni p̄deſt ⁊ alteri obest.
 vt teſtimoniū in cauſa pecuniaria. ⁊ d̄ b̄mōi
 intelligitur illud p̄a. Perdes om̄s qui lo-
 quunt mēdaciū. Et illud Sapie. i. 28 qd
 mēntur occidit animā. Illud autē mēda-
 ciū qd ſm ſuam ſp̄ciē nō eſt cōtra caritatē
 non eſt p̄ctm mortale. ſed veniale vt mēda-
 ciū in quo nō ſup̄ ſed infra deum intēdi-
 tur aliqua leuis delectatō v̄l etiā vilitas
 primi. et hoc mēdaciū p̄niet duas diſſe-
 rentias. ſ. q̄ ſit ſola mēntiendi fallendiq̄ li-
 bidine. vt cū quis delectatur in aſtutia mē-
 dacia p̄ponendi. vel qd ſit placendi cupidita-
 te vt mēdaciū adulatōis. Et mēda-
 ciū officioſum continet etiā tres ſpecies
 ſc̄z qd nulli obest et alicui p̄deſt. ſ. ne ſibi
 pecunia auferatur vel qd vni obest ⁊ alicui
 p̄deſt. ſ. vt mortē euadat. v̄l qd nulli obest
 ⁊ ad hoc p̄deſt vt caſtitas nō violēt. h̄c n̄
 ſunt mortalia ſm ſuam ſp̄em. ſed venialia.
 Unde auguſtin⁹ ſup̄ illud p̄ſalmiſte. Per-
 des om̄s qui loquunt mēdaciū. Duo
 ſunt inquit genera mēdaciōꝝ in quibus n̄
 eſt magna culpa. ſed non ſunt ſine culpa. ſ.
 cum aut iocam⁹. aut primo p̄ſulendo. mēn-
 tur. Sc̄do ſc̄z mō p̄ accidēs enā mēn-
 daciū iocoſum ⁊ officioſum p̄t eſſe mortale
 Et hoc p̄tingere p̄t quadrupliciter. Primo
 rōne nocumētū. vt cū mēntens videt p̄-
 babiliter ex ſuo mēdacō alicui imminere
 aliqd notabile nocumētum. licet illud mē-
 daciū non eſſet ad hoc ordinatū. Alio mō
 rōne nimie libidinis ſine p̄placētie. ſine de-
 lectatōis qd p̄tingit in mēdacio iocoſo. pu-
 ta ſm Ray. Cum aliq̄ ſua v̄l alien⁹ p̄pla-
 centiā ſeu delectatōem in ſuo mēdacio dile-
 ctioni dei ⁊ mandatoꝝ eius p̄poneret. tunc
 in tali mēdacio mortaliter peccaret. Unde
 Auguſtin⁹. Nullum peccatum adeo eſt
 veniale. quod non fiat criminale dum pla-
 cet. Sc̄c⁹ eſt ſi delectatio illa eſſet ſub deo

Feria tertia

Tercio tōne ptemptis quis mortale peccaret. etiā i mēdacō iocolo vt cū qd p indif ferenti q p nullo habet dicere pro tota die mēdacia iocola quali vera sint. sicut faciūt mimi et iocolatores et siles fm Hostiensēz Secus est de alijs quibus iocolato accidit forte vel ex euentu Quarto tōne scandalū Scandalū aut ex multis caus ptingere pōt q ptingit frequēter tōne circūstāte pstone. vt cū mētiōs est pfectus. q qd ad vte statū et qd reputatōez boim. In tali em si pscia sibi dicit p babilē q ex suo mēdacio s. qua tur scandalū. mēdacū est pccm mortale. se cus est si sit pfectus. nū in opimione boim licet em in tali sit grau? pccm q in boie im pfecto. nō tū est mortale qz nō subiacet scan dalo. Et sic intelligi p qd dīc aug? se illō ps. pdes oēs qui loquūt mēdacū. Si qd inquit nō vult boiem pdere ad mortē. rez taceat sed fallum nō dicat ne p corpe alteri? animā suā occidat. Sz querit an liceat alicui mēiti p pnuāda alteri? vita. Rñ dēt Petrus q non. nec etiā impfcto. Licz em impfcto veritatē celare sed nō falsitatē di cere. fm Aug?. Impfctus ergo de queliō ad mortē dī celare vītātē. l. sopollice vel figuratue querētes deludendo vl oīno ta cendo. vel expōse se nō indicant p asserendo. sz nō dī falluz dicere. Sic abrahā vt dī ge nēs. xij. q rē fecit dī. Q. sara vxor sua esset soror tua qz vt dīc aug? in qst. sup gen. hēc dicens. voluit vītātē celare nō mēdacū dice re. Soror em sua dicebat. qz filia pīs eius erat. Qñ ipe dixit gen. ix. Vere soror mea est filia pīs mei. qz. l. ci artinebat ex pte pa tris. Sic enā ipō nō est mētiōs. dicēs se nō ascensuz ad diē festi hūc quē. l. sēs sui in tendebāt. sed aliū diē non negauit. Ter cium mēdacū dī iocolum. et est qd sit so ciali aut solaci mō. nō respectu cuiuscunq rei male sed solū respectu rei iocole. nec ill d est sine pccō. quia si diceret aliqua falsitas aut contra rez aut ptra mores. vl in dam num pimi. contra caritatem esset nec ioco lum sed dānosum. Tale mēdacium ferre fecisse Ioseph fratribz suis cum dīnt. An ignoratis q nō sit simul mei in auguriandi scientia. et furati estis cibum meū in q au guriani pfluat. gen. xliij. Hec ei ioseph io

post Iudica

cole dixit. nō seriose. vt eximis rei docet enē ms. et ideo p dō mēdacio nō reputat. xij q. ij. Q. ait. Sed in veteri testa. multa per mittebant. quoz exēplis hodie vt nō licet

Querit ex dictis an sit equale pccm fa cere vītatem. quale est loqui mēdacū Ad quod rñdēt augustin? lib. i. o. i. de verb. dñi dicens. Rñs est qui mēdacū loquitur. q qui vītātē taz. Ille quia nocere cupit. iste quia pcesse nō vult. Exēplū. In philo au dis. pponere aliquod intusū sup quo vt d libere siendū. multi multa mēdacia dicūt. alij vō ne displiceat. tacent veritatē quam dicere possent. ne effectus dōmūs frustrate tur. Dico q in illo et in quolibet simili cāu tantū offendit ille qui tacet veritatem. sic il le qui loquit mēdacū. Qñ Innocentius papa. vt bē dī. lxxij. Eror qui nō resistit approbare. et veritas cum mime defensā opprimitur Et moral tragicus in breuile furente dicit. Q. qui nō verat peccare. cū possit tubē. rē.

Tercia pars in qua

notant ppi detestabilis detractio. P dō q notandū. Q. fratribz xpī prima die ascē dentibus ad festū. remanētē Iherū in gali lea. iudei querebāt eū i die festo. et erat inf eos mī. us murmur ppter varias opinōes Quidā em dicebāt. qz bonus ē. a p bātes doctinā eius q miracula. Alij detrahentes et dicebāt. nō. sed seducit turbā. Nemo tñ eoz qui eū dicebāt bonū palā loquebatur ppter metū iudeoz. a. illoz de tribu iuda. qui magis q arm? mouebant p p m. cū in scrip tūis messias eēt dō tribu eoz pmissus q xpm galileū q extraneū putaret. Dōz luer. etiā nūc detractores ples bñm siles iudeis. murmurātes q negātes bonos mo res iustoz. Qñ plutarchus. Detractio est corruptio vel diminutō fame alterius circa bonos mores. Plaz inter alia necessaria rei publice ē pax q concordia ciuū. P dō hac enim fuanda impatores romani leges ciui tanibus dederūt q pulegia. malos q peme tores pacis posse extirpare. et q smiciam habeant inter se. pbiuent ne alter alteri no ceat. et q vicinus vicinū non permittet Unde habemr. ff. de regul iuris. domum

Malhabetum

XXXIII

Nihil habes i como ma facere qđ vicino tuo noceat. nam si quis i como sua fumo facto apes alienas fugauerit vel enaz neceuerit. causam mortis pſtitoſſe videt a teneat accusari. ab. l. aquilā. l. si qđ. Sic ad ppositum cū nihil magis republicā pueret. amicitia ciuū destruat. et vicinū a vicini diuidat. qđ detractio. ymo fumus detractiois simplices a innocentes fugat i occidit. unde si ppter hoc homicida et fura cōmunitate amouet. multo magis talis detractor qui peior est homicida a fure. Vñ alex and. papa. vi. q. i. Sūma iniquitas ē detractio. quia ois qui detrabit fratri suo homicida est. cui rō est vt dicit Bartho. brixieſ supillo verbo detrabit. quia qđm in eis est puant aiaz que melior ps hois ē a vitadum negat vntes quōdā ala viuūt. Sunt etiam detractores furibz Vñ anacletus. vi. q. i. deteriores. Deteriores sunt qđ detrabit to alioz vitā moreſqz corrūpūt. bis qui subſtātiā alioz diripiūt. Et grego. relatori lingua copulet. aut puicto caput amputetur. Itaz si mēbz venenatū ab aspide abſcindim. si dōz esse curatiua. bonuz foret qđ etiam fieret de lingua detractōis. Quare ps. viē. Sepulcz patens est guttur eorum lin. su. to agebāt venenū aspidi sub labijs eoz. Et qđz qđ detractores sunt.

Receptores immūdie

Actores iniusticie

Interfectores innocentie.

Primo patet qđ sepulcz est patēs guttur eoz. Quidemus em qđ sepulcz patens recipit corpus cuiuscūqz mortui a qđ nō ē clausum. fetorem suū oibz offit. omes accedētes inficit. a illo mō ē de detractoribz qđ sūt exploratores criminū. primoz. qui cū eis viuūt. siue sint iusti siue iniusti. a qđ carent opculo. ergo nichil celare pſūt. Vñ in lege vt bē nūci. xix. Glas quod nō habebat operculū immūdm erat. Sic os qđ p loquendi moderatā nō fuerit ligati. nec per custodiam fuerit coopum anbelum habebit ſtūdm detractōis. et immūdū erit corā dō et homie. Ne ergo lingua hois nimis pro na eſſet ad loquēdū a detrahendū. posuit deus dentes quasi mup. a labia oris quasi murale ad eius custodiam. ps. Dixi custo-

diam vias meas vt nō delinquā in lingua mea. posui ori meo custodiā Sed pro certo hanc custodiam male fuant detractores relatores. et adulatores factorz hoium. de quibz puer. rrv. Sicut vrbz patēs et abſqz mutoz ambitū. sic homo qui nescit i loquendo cobibere spūz suū. Tales frequenter qui credunt placere suis relatoribz. maxime displicent. et pſuſionē et damnu quā pcurare putāt alijs ipi se inuoluūt. accidit eis frequenter vt coruo. De quo outidius fabulatur. li. ij. metba. vi. Coruus in pncipio fuit auis albiſſima a pulcerrima. que soli poſſime erat dedicata. que tādē a ſole murata fuit in nigz colorem. Et huius rei causa fuit illa. Sol enim seu pbebus bēbat vnam pulcerrimā amicā que dicebat coruonides. que cū quādā die adulteraret cum quodā iuvene. coruus hoc videns cucurrit ad dñm suum a denūciauit ei. Ille autē iratissimus accepto arcu occidit suā amicā. que pgnans erat cū eo. Qui videns eam mortuam dñm pncipiū ſentētiā ſumme doluit et coruum qui ei nunciauerat. et arcuz quem retenderat a manū. que tēc operauerant ſumme odiuit. Et ideo ipm dō albo in nigz mutauit. Et vt de cetero eſſet relatorum maloz ipm ppeue pdeſſauit Et inde est qđ fm augures coruus ſemper ſuo cantu denūciat et pſagit mala. l. inſinitates. mortalitates a infortiū aliorū. Recte carissimi tal coruo? ē detractor a relator maloz qui cupiēs placere ſpſeſert audita a viſa qđ pmitit ab alijs. vt teſeren do placeat a grām habeat. ita qđ qñqz ſit cā. qđ maritus vxozē. pxiam repudiat. frater fratē occidat a mſtra alia pmitat mala. et ſic pcerto ſit qđ qñqz detractor a relator penaz reportat vñ putabat pmiū bñe. vñ ptingit qđ talis qđ pmo diligebat qđ iuſtus a mūdpoſtea p talē detractōem odio habeat quali infamis ribaldus. Vñ ouidi? viē. Lingua fuit dāno. lingua facienti loqci Qui color alb? erat nūc eſt ſci? albo. Itā ſic viē. puer biū pmiū. Diſplices imprudēs vñ placeē putas. Ad bñ facit id qđ bñ. reg. i. de illo qui nūciauit dāno qđ ſaul occiderat. et abſtulit ei caput eius credens ei placere. qđ tamen ob hanc cauſam ab eo fuit interfectus.

Et sedū regū. iij. s. duobus latronibus q̄ regem israel ysaia dormientē occiderūt caput eius ad dāuid portantes. premiū ab eo reportare crediderunt. Quā tñ ab ipso ppter pmissum homicidiū oculi sunt. Ideo de talibus bilinguis et relatoribus dicat in psal. Vir linguosus nō vinget in terra.

R

Secūdo detractores sunt actores iusticie q̄ linguis suis dolose agebāt. q̄ cōmuniter sub spē pietatis et ppassionis p̄p̄nane venenū male intentōis. unde scorpio in anterioribus brachijs blandi. sed disponit caudā ad vulnus cum q̄ pungit et venenū mortifex infundit. Sic lingua detractoris aliqua laudabilia et laudatoria p̄mittit. vt non videat illum odio habere. sic demulcet aures audiētiū ad credēdū. et tñ venenū detractoris infundit. Figurā iudic. v. in Iabel que primo p̄buit lac fessare. sed post eo dormiente in tympha capitis eius clauū infixit et ipm interfecit. Sic in p̄posito. vñ benard? in q̄dam p̄mone. Nunquid nō lancea est lingua detractoris. p̄fecto acutissima que penetrat. in vno ictu detrahentē audiētes et cui detrahē interfecit. Sed queritur quis maioris culpe sit. an detractor vñ libenter audiens detractorem. Ad quod rñd. ne detractores Thomas et enā alij. Q. bō p̄test esse causa peccati alterius dupliciter. Vno mō d. recte quādo quis inducit aliū ad peccandum. vel eius p̄ctm ei placet. Alio mō indirecte. quādo non resistit cū tamē illicite re possit. sic est in p̄posito. q̄ audiens detractorem p̄t ei assentire. et quodāmodo sibi fauere quia detractio sibi placet. Alio modo p̄t indirecte peccare. s. nō resistendo ipi detractori cum possit. p̄rimo mō potest audiens ad detractōem tantā complacētiā habere in verbis detrahentis q̄ plus peccat q̄ detrahens. Ideo dicit apls ad romāos. i. Digni sunt morte. non solū qui peccata faciunt. sed enā qui p̄sentunt. p̄cā facientibus. Ad istū finem dicit enā bñs beñ. Detrahete aut detrahentē audire. quid eorum damabilius sit n̄ facit dixerim. Ad testē etia alij modis equalē vel minus peccare p̄m maiorē placentiā vel minorē resistētiā. ita tamen q̄ nullo mō sine p̄cō euadit audiens. nisi resistat detractori.

Tercio sunt interfectores ois innocentie quia venenū aspidū sub labijs eorū. Vñ venenū est valde nocuū. nam sic intorcat q̄ difficulter p̄t curari. Iesus enim in fama viruel cū magna difficultate sanas. Unde ps. Venenū aspidū insanabile. Nam detractor similis est cuius aspidi sunt serpenti qui dicebatur marcus eo q̄ duo marti fuerat p̄lectus. De quo dicit Quid? li. iij. merba. Et ille sp̄ens erat maximus et horribilis latēs in quodā antro. Ille tres ordies dentū hēbat. i. tres linguas. et de sup̄ tres cristas aureas referebat quibus multos occiderat. et continue occidebat. Dicat tñ q̄ cadmus filius regis agenorij p̄ eo q̄ in interfecit suos suos cum occidit. et dentes ei? seminavit qui seminati in terra. et eis multes semati? galeati. Quā alter altey occidit sunt nati. Cassilis ille serpens dedecus mariti. designat inuidij detractorem q̄ bellis et seditōibus est dedicatus. Iste dicit mō sp̄ens ppter tozmosam fallaciatē. marcius ppter litigiosam vixitatē. venenosus ppter famosam loquacitatē. Et sic figurari p̄t p̄stūm draconē nigre et ruffum mulieris inuidiantē. Apocal. xij. Dicitur enā tres linguas habere. i. tria genera blandientij vñ. eo. quia lingua est mollis. adulationis significat blandimētū. q̄ vere ille solet bonum ad tria diffamare. ledere et mortere. obloquendo. s. de vita et de sciētiā. et de fama. Et hoc tripliciter. i. bona que alijs facit diminuendo. et dicere. q̄ mala sint inuentōe facta. vel q̄ non sunt ita bene facta sic dēceret. Sed defectus veros et occultos et alij ignotos qui de lege caritatis sūt celandi publicare et alteri renellare. sub intentione famā eius denigrādi. Tercius modus et pessimus est falsa cūctia fingere et innocentē imponere. Iste detractor designat in illa bestia. De qua daniel vñ. que dababaret res ordines dentium et similis erat vñ. Cui dicitur est surge comede carnes plurimas. q̄ beniventer detractor bñsimus. fallat. per illos tres modos detractōz multos lacerat. vñ famat et vulnerat. Proverb. vñ. Multos enī vulneratos dēcit et fortissimi quicq̄ ab eo interfecit sunt. et quid finaliter. vere dicit q̄ de tenabō istoz nascunt milites semine

occidentes. quia pculdubio sepe fit qd ten-
tes illoz id ē verba eozum detractoria se-
minant. sepe pinde fit qd homines sic diffi-
mati. arma sumētes ad lites ⁊ occisiōes ac
cetera intra se induantur. quia sic dentes illi
milites sunt. inq̄nqz verba detractoris ho-
mines in lites ⁊ periculiōes puerunt. Iō
bene dicit Eccl. xxiij. Sulcuro ⁊ bilinguis
maledictus. mltos ei inbaurit pacē hñtes
et ibide de ille tercia lingua dicit. Lingua ter-
cia multos pmouet.

Feria quarta post Iudica.

acta sunt ence

nia iherosolimis ⁊ byems erat
Jobānis. x. Commentator

philosophi sup cenoiloquio ppositōe. ix. vi-
cit. Q. impōsitiōes ⁊ ymagines facte sub
certis celi pstellatiōibus. mirabiles curadi
recipiunt virtutes. Nam dicit se vidisse an-
nulum hñtem virtutē curandi oēs morbus
venenosos scorpionis siue spēntis. qui fac-
tus in signo scorpionis cum signis eius im-
pressis. hāc virtutē habuit curandi. Et vi
medici expēssimi dicunt. qd si viscus quercit
sub certa pstellatiōe colligat et administrat
curat epilepsia. s. quādo iupiter est in pmo
gradu sagittarij ⁊ in pma facie. vel in pñ. ibi
in secundo gradu ⁊ in scda facie. tñc debet
colligi. Sed qñ luna fuerit in cancro i scda
facie ⁊ viscus puluerizans epileptico cuz
vino mane añ cibū. ⁊ de sero quādo vadit
coramini administrat. et hoc p quin denam.
vel p mēsem ⁊ sine dubio curabit. Sic pec-
catoris morbu serpentis antiq. s. dyaboli pec-
catie vulnerat. et qd more epileptici dimittit
sa tōne facilius in petā cadunt si voluerint
curari. certis tñbus anni. i. in dedicatiōibz
ecclesiāz ⁊ parocinijs. puenire debent in ec-
clesijs vbi p opera virtutū facta p deuotū
populū magnā curandi virtutem recipiunt
ex influentia singulari solis iusticie. Nam si
signa eius. i. crux corona spinea. lancea. cla-
ui. fuerint mente p passionem et deuotū
recordationē impressa. virtutē suscipiunt cu-
randi omnē morbum peccati mortalis et ve-
nialis. p serpentē dyaboli peccatori illatum
Unde augustinus sup Jobāne. fratres vt a
petō sanemur. p p crucifixū intueamur. qñ

qui intuebant serpentē eneam in testō nō
peribant moribus serpentū. Sic qui intue-
ntur fide xpi mortem. sanant a moribus
pecca. op. Et lydenus papa. vij. q. i. iugge-
stum. fratres carissimi nō vos afflictionis
amaritudo a pie mentis velle pposito coe-
ceat recedere. p siderantes quata p absolu-
tione nostras liberatōe creator dominusqz
redemptor nē palerit. quibusue pumelijs
se afficiendū tradiderit. et nos a vincto po-
testatis dyabolice liberaret. Unde igit vt
quedus hoc possumus ptemplari certa loca
ecclē sunt ordinata ⁊ tempora dedicationum
et parocinijs sunt ad hoc instituta. vt po-
pulus deuote pueniat ad ea. ⁊ abundans
vine grane ⁊ misericōie influentia ⁊ largitate
acqrat. Unde Grego. de pñ. vi. i. Solēni-
tates dedicatiōum ⁊ ecclesiāz per singulos an-
nos solenniter sunt celebrande. ipso domio
exemplū dante. qui ad festum dedicatiōis
templi. oibus illud faciendi dano formam
cum reliqs populis eandem festiuitatez ce-
lebramus aduenit. sicut scriptum est. facta
sunt encenia. ⁊ byems erat que fuerit dñā
pposita tñ. Querit vtz peccator fugid?
nō hñs ignem caritatis. p mirum scdōz
et indulgentiā ecclesiāz liberemur peccatis.
Et videt qd sic. p illō Marc. xi. Quēqz
orantes petis credite. qz accipiens. Con-
tra Jobānis. ix. Scim? qz deus pccatores
nō exaudit. Rēpondet qd indulgentia dñ
remissio pecc. s. quo ad illud qd remanet
post susceptū pñie sacramētū de peccis et nō
est culpa pñi. quam pñia lauat sed pñi pñā
Ex q sequit qd indulgentia nō tollit actua-
lem culpā nec habitalem maculā. nō dñi
nam offensam. que omnia p pñitiōnem
et confessionem tolluntur. quare datur indul-
gentiā dñ. qd vere pñitiō ⁊ pñessis indul-
gentia dñ. id est pena fñmittitur. que corze
spondet culpe. nō pena eterna p indulgentias
remittit. sed temporalis. qd per pñitiōnem
⁊ pñessionem pena eterna prius pmutata ē
p vñam clemētiā in tempalem penam ⁊
transitoriam quā penam tempalem viator
si sic bene esset. dispositus totaliter possz ena-
cuare. vt si in tali pñito recederet sine om-
ni purgatorio ⁊ pena statim ad celum eno-
laret. nō Ius debet homo accipere tocussimz

Feria quarta

q̄ prehabita p̄tione et confessione ecclesias deuote sicquerare debeat vt magnā dilectionem ad deū acquirat p̄ exhortationem x̄bi dei. et aliorū bonorū opm. que p̄ ceteris diebus accumulatus in festiuitantio fieri solēt vt et dicam̄ illud quod Magdalene. p̄pter dilectionem fuerat dicm̄. sc̄q̄ dimissa sunt ei peccā multa. qm̄ dilexit multum. Luce. vij. Unde beati. sup̄ cātica. Dominico p̄pter m̄ā suauitatem q̄ in te predicat currimus post te domine Ihesu. vt nobis indulgeas. audietes q̄ non sp̄ntis paupes. peccōez nō abhorreas. non horruisti p̄nitentē latronem. non lacrimātem peccatricē. n̄ chanaanem supplicantē. non dephensam in adulterio. non sententē in theloneo. nō supplicantē publicanum. nō negantē discipulū non p̄secutorē discipulorū. nō ip̄os crucifigeros. et dicas ad om̄s homines. Cum qui venit ad me n̄ eijciam foras. Ad autoritatē dicendū. q̄ loquit̄ de iustis exiitibz in gta. qui om̄ia peccata ad salutē anime necessaria a deo accipiunt. et non p̄coribus nō penitētibz. Sed cur in veteri testa. non dabat̄ indulgētiē i dedicatōnibus templorū sicut in nouo. Dicendū scdm̄ doc. q̄ sacerdotibz vete. testa. non erat concessa p̄tās ligandi et soluendi sicut beatus Petrus clauē ecclesie fuit a x̄po tradite et eius successoribz. et in hoc dignitas ecclesie excedit sicut etiā in omnibus alijs om̄is dignitates vete. testa. Sed cur nō dabant̄ indulgētiē t̄p̄e ap̄lorū. Dicunt q̄ ip̄is ap̄lis maiora erāt p̄cessa. puta sanare v̄ firmos. suscitare mortuos. &c. Tum q̄ in primitiua eccl̄ia xp̄iani p̄fecti erant et indulgētijs nō indigebāt. Tū etiā q̄ credendum est q̄ aī b̄m̄ Grego. indulgētiē dabantur. licet nō ita frequenter. quia aī t̄p̄e gregoriū raro poterāt fieri ita solēnes. sicut postea quando eas p̄mo instituit fieri solennes de his loquit̄ sic Berni. innocētus et hoc s̄tens et p̄m̄iter om̄es doc. iuris. Sed queritur. vñ de. pueniunt ille indulgētiē. R̄spondeo q̄ ex thesauro sancte matris eccl̄ie recondito ex sup̄abundātia meriti x̄pi passionis. cuius mima gutta sanguinis v̄ sudoris ad expiationē om̄i peccōez que vñq̄ fuerunt peccata sufficeret quia eius respectu nichil sunt. extra de sūma t̄mi. c. firmiter.

post Iudica

Item puenit ex meritis sanctissime dei genitricis. que nec mortaliter nec veniale vñq̄ peccauit et tamē multa meruit suis x̄m̄ibus. et vita aetua cum filio eius. et sp̄salit̄ in amara p̄passiōe. quādo gladius doloris in filij passionē virginis ipsius p̄transiuit cor. Quibus om̄ibz nobis meruit et thesaurum ecclesie auxit. Item ex abundātia meritoz om̄iū sanctoz et factozū. apostolorū martirū. p̄fessorum. virginū et om̄iū xp̄ianorū deuotoz. qui vltra mēsurā deiكتورū v̄ debitorū suoz p̄ tribulationes et afflictiones superogauerūt. etiā augmētando ecclesie thesaurū nobis mernerūt. Item ieiunia orationes. elemosine et castigatōes quibz deo fuerunt. hec om̄ia p̄ dinā clemētiā in laudē sancte ecclesie recōdita. sancto Petro et eius successoribus sunt collata et p̄missa fidelibus in caritate vniūis dispensanda. et distribuēda. dicente x̄po ad Petrum. Tibi dabo clauē regni celoz. et q̄cūq̄ ligaueris sup̄ terrā erit ligatum et in celis. et q̄cūq̄ solueris sup̄ terram erit solutum et in celis. Hunc thesaurū ecclesie ministri p̄lati papa ep̄us late agiunt in dedicatōnibus festiuitantio et p̄cinges. vt quibz s̄m̄ sua dispositiōem accipiat. Ido p̄lati assimilant̄ stomacho. qui post inceptōem cibi materia hie om̄ibz membris alijs s̄m̄ dispositiōem p̄p̄iam eundem sibi administrat. sic p̄lati autoritate x̄pi. fidelibus indulgētiās concedunt. Quantum nūc ad p̄nuanōnē euangelij. beati est dictū quod iudei x̄pm̄ querēbat occidere generali. Iodice quomōdo volebant eum opprimere lapidibz magis specialiter. et s̄m̄ hoc tres sunt p̄tes In p̄ma ostendit ip̄is specificationē in principio. Facta sunt encenia In sc̄da obsecrationis facie rep̄ensionē. ibi Loquat̄ vobis &c. In tertia. iudeoz p̄secutionē. ibi. Sustulunt lapides.

Quatum ad primā

partem est notandū. Encenia d̄z festus dedicatōnis. Et dicam̄ ab en quod est in et cenon quod est nouū Et inde encenariē. d̄z innouare vel innuare aliquod. et sumitur hic encenia p̄ innouationē seu dedicatōnē

templi in iherusalem. et quia eiusdem templi multe erant innovationes seu dedicationes. una nanque facta fuit a Salomone. vt dr. iij. regum viij. in autumno decima die mensis septembris. Secunda sub Zorobabel in rege. xij. die mensis marci. post reditum eorum de captiuitate babilonica. de q. b. i. Elde iij. Tercia sub Iuda machabeo in hyeme p. die mensis calien. i. nouembris. facta p. pphationem templi p. antiocho. De q. dr. i. machabeo. iij. In illa die dedicationis templi Ihesus venit iherosolimam lege. et ambulabat in templo in porticu Salomonis. Ideo euangelista tps hyemis expressit. vt daret diff. rethas inter alias dedicationes templi. et vt inde op. corda inuidie et iniquitatis frigidissima fuisse demonstraret. et moraliter. In hac pte sit mentio de tribus factis que ad sp.alem sensum de tribu caritatis effectibus applicari possunt. Primo q. hyems fuit in dedicatione. Secundo q. Ihesus ambulabat in templo. Tercio q. indei postulabat certificari de xpo. Sic anima deuota templum dei vult hns caritatem et dilectionem dei facit magnam dedicationem. et festum xpo in hie me ptempus terrenorum. amenum et ambulat totum victum anime interior. et mentem erigit ad desiderium eternorum. Nam vt videmus naturaliter inter alia elementa. ignis nobilius est et maxime actiuus. Inter alia etiam elementa agit et consumit ea et in suam puenit formam et similitudinem. sicut apparet in ferro ignito carbone et alijs metallis. Ideo ratione sue actiuitatis et subtilitatis dicit philosophus. ij. celi et mundi. Nihil est nobilius igne. Sic intra omnia diuina nihil est maius actiuitatis amore qui in omnibus operatur. Quilibet enim querit amicitiam et amorem et nullus eligeret viuere sine amicis. viij. et bi. Ideo dr. in autem. Quibus modis naturalibus filij legitimi efficiunt. s. illud. colla. viij. Nichil amore vehementius. Unde non solum habet teigere et consumere sibi contraria impediencia ymo inflamare corda vt dura et aspera non sentiant. Sicut p. genesis xix. In iacob qui septem annis fuit. p. rabel. et p. viij. et videbant sibi dies pauci p. nimio amore ad eam. Sigitur amor de de re transitoria et vili est tam vehementer. q. to

magis de re nobilissima stabili et omni delectatione plena. s. deo. Qui enim deum diligeret. omnia blandimenta seculi contemneret et vilissima reputaret. Vbi prosper in libro de contemplatiua vita Et recitat de peni. di. pma. Si quis semel. s. ergo. Si caritatem deo exhibeamus. seculi blandimenta contemnimus et omnia que difficilia sunt humane fragilitati vel aspera vident. etiam cum dilectione phisicis. Valida enim est vt mors dilectionis enim mortis dilectionis comparatur. quia nimium mentis quam semel cepit. a dilectione mundi funditus occidit. Caritas enim fuit eundem in loco palleagato est recta voluntas ab omnibus terrenis atq. p.ribus proflus auersa. iuncta vero deo inseparabilis et ignita quodam igne sp.ificanti a quo est et ad quem refertur. intensa sup. omnia que carnaliter diligitur excelsa affectuum omnium potentissima et diuine contemplationis auda. In quibus verbis singulariter tres effectus norantur. ipsius caritatis amoris siue dilectionis. qui enim p. caritatem deum diligit totaliter cuncta transitoria ptemnit. Integrale se deo coniungit.

Et cordialiter sup. desiderat et appetit. Dico primo q. qui p. caritatem totale deum diligit. Hoc enim notat in eo. q. tempus dedicationis fuit in hyeme. Nam q. ignis subtrahit suam virtutem a terra. et sol splendorem. nihil aliud restat nisi frigus. et desiccatio terrenorum fructuum. Sic quando hominum amoris totaliter vertit in deum sibi magnum festum facit. et cuncta alia deo amara frigida et insipida putat. Sicut qui mel gustat. omnia alia desipiunt. Sic qui dulcorum diuine dilectionis semel gustauit. omnia terrena reddunt sibi insipida. Quare dicit Gregorius. Gustato spiritu desipit omnis caro. Exemplum in Paulo. qui rapto in tertium celum gustans scintilla diuine dulcedinis p. amore nimio omnia exteriora contempsit. et attritus est vt stercora vt xpm lucifaceret. Sic sancti maritus seipos omnibus tormentis subiecerunt. vt tandem relicto corpore ad deum. que toto corde dilexerunt in mundo. p.uenirent ad hoc mundo. q. totaliter calore dilectionis in deum tendentes. quasi frigidi

fine dilectōis calore omnia extra teū con-
temperat. Quis ardor dilectōis lau-
rendum. Signetem inflāmauerat. qui dū
exten? flāmis copalibus vteret. refuge-
rium frigoris putantes p nimio amore. do-
lorem corpalem dulcedini ppaucunt. Ca-
ritas enim offia facilia reddit. qz qui amat
non laborat. i. Cor. xij. Caritas oia suffert
omnia sustinet. est enī ignis qui non dicit
sufficit. Et ideo quodamodo videtur esse
infinite vitatū. cui omīs labor. oīs dolor
modicus esse videt. qz quasi nihil. Sicut d
Jacob habet. cui ppter amorē rachel vide-
bantur dies pauci. p amoris magnitudine

B

Uñ amor finem ovidiū d arte amandi. iij
habet pparitates. Nam cū quem amat que-
rit honorare. nō recusat. p eo laborare. excu-
sit fastidium. et inducit solaciū. Et fin illas
quatuor pparitates Cyprian? belenā spin-
xit. que dea amoris inflabat. circum rota
tam quatuor rotis. In pma rota scriptum
erat honore. In circūto ille vs? Est amor
sulfus in honore laude repulsus. In secun-
da rota scriptū erat labor. et circūto eius
ille vsus. Balnea mille mei labor et zelus
pharisei. i. diuisi. In tertia rota delecto-
r. in circūto ille vsus. Amor egregi? vel dul-
cor inocciduus. In quarta rota consoloz.
In circūto ille versus. Sunt mēs os vii?
amāns carmina rūs. Ad ppositū. Homo
quāto deum plus amat. maiorē ei honorez
vbiqz signis impēdit. i. ille amor q ad sen-
tentiam pmi vsus pōt dici sulfus quia qui
deum bicemat cū signis honorādo. ipe de-
us reamando cū sibi gloriā pmitit et hono-
rem cōmunicat. Marci. viij. Qui me pphē-
sus fuerit coram hominib. i. p signa verborū
me gloriādo coram hoib. ptebor et
ego cū gloriādo coram patre meo. In
scda rota scriptū erat. laboro. et in circūto
eius balnea rē. Per hoc intelligit quāto
deus ab homine magis diligit. tanto min?
omnē laborem. quē ppter eum facit enī
nec in ore sentit. Hieronim? in quodā ser-
mone. Nichil amantib dū. nullus labor
difficil. amem? et nos xpm. i. facile videbit
omne difficile. bea. Hiero. Q. autē in tertia
rota scriptū erat. delecto. et in circūto amor
egregius rē. Nam vtiqz quāto magis dili-

gimus deū. tanto maiorē dulcorē in eo sen-
timus. et amaritudinē huius mūdi fugim?
Exemplū de brō bernardo qui in li. d amo-
re dei sic dicit. Saporem quidē sentio dul-
cem adeo pfortatē. vt si pñceret i me vltra
nichil queream. Q. autē in quarta rota
scriptū erat consoloz. et in circūto Sunt
mēs rē. Sic reuera qui aliū diligit. quidē
quid est in eo sibi complacet et consolatōz
inde accipit. placet sibi. vsus. rūs. vrbē
et facta. Sic qui deum amat. quid qd deus
circa eum agit. in nullo tristat. sed semp con-
solatur inten? Augusti? de morib? ecclēsie
contra manicheos. Nichil tam dūp atqz fer-
reum quod amoris igne nō vincat. ppter
qd et idem dicit. xij. pphē. Vetus amor nō
tenet amaritudinē. sed dūlecedinē. quia so-
roz amoris est dulcedo sicut soroz odij est
amaritudo. Dico scdo. qz qui deū recte
diligit integraliter se deo pūngit. Nam in
eo q hō cor suū deo totaliter aperit paffctō-
nem. ipse se infundit omnib vrbibus aime
et quasi ambulādo in eis eas transformat
p dilectōem in suis vrbibus similitudinē et dei
formitātē Exemplū. respice serp cū igni ap-
propinquat sicut dicit Cū. In natura sua
pmanens per applicatōem ad ignem. sic li-
quescit in igne vt nichil sensib de eius ma-
teria papiatur. sed totum in igneam quali-
tatem conuertit. Sic anime amān deū con-
tingit spūaliter. qz in sua natura integra per-
manens p influentiam sui amati. quāto p
ambulādo interiora eius illuminat. vnus
fiat speciei cum eo vt dic aplos. Qui adhe-
ret deo. vnus est spūs cum eo. Et Hugo
Q. amor est talis vigor q amantē in ei?
similitudinē quēz amati transformat. Exem-
plum in deuotissimo patre nro Francisco.
qui ex diuino amore et cordis desidio et v-
rbibus anime tñ ebulliebat in deum. q terre-
na nichil sibi sapiebant. et sic vnus fuit cū
deo et deiformis factus et in deum transfor-
matus. qz sicut in passione xps vere plagis
in pedibus manib et latere dextro fuit vul-
neratus. Ita corpus bti patris fuit de pla-
gis insignitum. Quid de eo doctoz egregi?
bonauentura scribit dices. q quēdamodū
latus saluatoris dexte fuit lancea transfixū.
sic et latus huius sacri fuit tūbz cicatrice ob-

C

Alphabetum

XXXV

Ductum. et sicut de latere xpi exiuit sanguis
et aqua nre regenerationis. ita d' sancti hui?
latere sepe exiuit sanguis miserie. Simili-
modo clauos erat in manibus et pedibus. i. ni-
gra quasi ferrea. Ipsa vero clauos acumina
oblonga et rotunda. et quasi reperta a su-
periori parte manuum. et in interiori pedum q'
d' ipsa carne surgentia carne reliqua excede-
bant. Clauus etiam erat quasi nerui p'nuui
et duri. sic carni innati. q' d' p' pte qualibet
p'nerent ad ptem p'nuui opposita p'nuui
resulabat. quis vero opabatur hec miracu-
la. certe ille in cuius amore tantum exarsit.
vt in ei' similitudine transformaret. Per
d'o dico. q' qui deum de diligit totis visce-
ribus ad deum affectat eleuari. et in eius co-
solatione inseparabil' vniri. Sicut ignis ar-
dens no' quiescit inferius. sed semp' sursum
mouet'. viquequo consequit' co'izanta. iij.
celi. Sic caritate incensus hic inferius qui
escere nequit. q' pie et suauiter deus inhabi-
tat. etiam ipas vires anime pambulato dul-
cedine gratie p'solet donec facto circulo. vl-
timo faciatuio et d'o principio finemittere facie-
tur. Quid aug? Inquietus est cor meum dñe.
donec veniat ad te. Et aplus ad philip. i.
Cupio dissolui et esse cum xpo. Et rōp. viij.
Quis liberabit me de carcere mortis hui?
Sed cur deus creaturā tam nobile spiritui
limo et fimo sociauit in amore tanto. vt enā
ipsa anima exuta fin Aug? ppter a p'p'ituz
ad corpus retardat' vt nō sic totaliter in sū-
mum trinitatis celū feratur p'ndet mge in
sentētijs. q' ppter hoc animā limo sociauit
vt ostenderet qualis cōiunctio erat vbi spūs
spiritui dño p'iungitur. si tanta cōiunctio et
amor est inter lutum et spūm. Sic inseparabi-
liter p'iungi deo summo bono fini ordinato
et vltimo. anima in carcerate corpe summe
desiderat. et post dilectū p'p'ituz incurabi-
liter languit. et in omni te fastidit donec ad
deum veniat. Dicunt enī omnes vires aie
exulatio quosq' animā nram tollis. rē. q. d.
Q' vita et tota p'olatio nostra xpe. quousq'
animā nram. q' vires sum? tollis. i. p'mittis.
sic poss' te clamare. suspirare et lāguore infa-
nabili cruciari. Si tu es xps. si es saluator
si es amator. si pius. si misericors. offende
nobis palam faciē tuam sine velamine. non

in enignate sed te. et loq're nobis clare de
tua immarcescibili gloria et salui erimus.
In nullo enim alio p'olari possumus nisi i
te. Unde post resurrectionem ille amorose et
dilecte filie magdalene querens sponsum et
dñm et magist' suum. nō est satisfacti p' an-
gelicam rēspōsiōne et visionē. vt recipere
consolatōem. Et ideo cum paulul' p'petran-
sisset spūs angelicus inuenit quem dilege-
bat anima sua. Jocund' est transitus a con-
templatōe creature transire p' dilectōem in
cognitiōem simplicit' essēcie. cognoscere p'
penitatem exīne. p'funditatē sapiēcie. In-
ueni. ait. quē diligit anima mea. nō exp'mit
quis ille sit. quia in cantico amoris ymmo
in amore diligētis non tantū verba pensā-
tur quantū affectus. Unde aug? In iugum
sancti amoris q' feliciter oneras. q' dulcat
illagās. q' suauiter stringit q' vtiliter vias
q' subtiliter vulneras. et q' salubriter sanas
Hec enim est regina aliar' virtutū. et ali-
as quasi ancillas regit. Quidā doctoz p'
modum dyalogi recitat dices. q' omēs vir-
tutes erant congregatę volētes inter se regi-
nam eligere quē p'ficeret eis et eas regeret in
omnib' In electiōe discordabāt. binde-
dantes vota sua. ita q' quedā elegerūt bñi-
tatem eo q' radix sit omnū virtutū. Alię
iusticiam eo q' vnicuiq' dat quod suū est.
Alię autē paciētā cum soli p'fecti exerceēt
se i hac virtute. Alięque virginitatē quę so-
roz est angeloz. Alięque prudentiā. ex eo q'
Salomō sup' salutē et omnē p'p'ituz dñez
dilexit eam. Sicq' ipis virtutib' discorda-
tibus p'promiserūt in rēem. et quidq' face-
ret ratio ab omnib' ratim haberi debet. q'
fuerit et de electōe seu p'missione se p'mi-
tens. ipasq' virtutes prius multipliciter cō-
fidādo. ex eo q' p'les regali honore iudica-
bat eē dignas. Simplicitati at' asēpsit. q' il-
lam quę p'omnib' eminet p'us non nouerit
rēoz subiungit. Hunc ergo quē sit. quē re-
gina a nobis faciēda est. Intentū meum
audite in hac pte. Amor dei merito in oib'
bonis virtutib' antefertur. In cuiuscunq'
bonis cor illa aduenit. cetere virtutes tā
q' pedisq'que pueniūt. et ipam vt reginā se-
quunt. p'tā vero tāq' quoddā eis p'tariū
fugiant. quę statim ab ea tanq' ligna arida

Feria quarta

ab igne consumunt. Peccata preterita atq; gra-
uia multa in eius aduentu delent. Iuxta
quod saluator de Maria magdalena ait.
Remittunt ei peccata multa quoniam dilexit mihi
Irem ipse amor dei in homine non potest esse
ociosus. non vacuus non infructuosus. Alie
autem virtutes que vos regali honore dignas
esse iudicatis. enim viciose seu male operari
possunt. quod sic patere potest. Et primo de
humilitate quod est qui se nequiter humiliat
et interiora eius plena sunt dolo. Ecclias.
xix. Similiter et de prudentia patet. quia est que
da prudentia spiritus. alia autem carnis. et hec vi-
ciola est. Ro. viij. Unde virginitas alieque
virtutes si caritate non inueniunt etiam si vi-
que in finem durauerint. nichil proficiunt. Sic
et apostolus de quibusdam virginibus declarat. I.
cor. xij. dicens. Si habueris tantam fidem
ut montes transferas. et si caritatem non habue-
ris. nihil mihi prodest. His motius auditis
virginibus placuit quod fecerat ratio et app-
bauerunt omnes eius electorem. et sic regina
seu imperatrix inter omnes virtutes facta est
quia quidquid ab ipsa impat. deo gratia est.
et a se reputat esse factum. eo quod et deus ca-
ritas est. prima Iobannis. iij.

Secunda pars in qua

notat reprehensio obiectio. ibi. Loquor
vobis etc. si d. satis apte loquor vobis fre-
quenter. quis ego sum. et tamen non creditis
mihi. Et ideo dico vobis. certi testimonii
patris. Nam opera que ego facio in nomine
patris facio. cuius gloria et laudem quero.
et non mea propriam. hec in qua testimonium
prebent de me. quis vel qualis ego sum. Nam
multa talia feci opera que nulla creatura face-
re potest. adhuc tamen nec factis nec verbis
vultis credere. et ratio est. quod non estis ex ou-
ibus meis. si innocetes et humiles. Et quia
vocem meam non auditis credendo in me. nec
obediendo sequimini sicut oues mee. nam oues
mee vocem meam audiunt. obsequando mea man-
data. et ideo tanquam pastor bonus cognosco
eos et sequor me gressibus meorum usque ad
pascua vite eterne que dabo eis. nec capiet
eos quisquam de manu mea. id est preter et custo-
dia. probat quia habeo a patre quod dedit mi-
hi pater. i. caritatem originaliter. maius omnino

post Iudica

est. a qua omnia procedunt. omnis potestas in
celo et in terra. Et per primum mihi nunc meis per
quis violentiam inferre. quia ego et per qui est
deus omnipotens deitate et preteritum sum?

Verbaliter vox cuiuslibet predicantis debet
dei. est vox christi. quam quilibet volens annu-
merari omnino christi in pascuis celorum libenter
audire debet. et humiliter imitando obedire.
quia beati qui audiunt verbum dei et custodiunt
illud. Lu. xi. Dicit albertus? li. i. de animalibus.
quod philomena cantat quoniam ouis incubat. Et
cum aliqui platonicorum assignauerunt di-
cunt oua non viuificant nisi philomena can-
tet super ea. Et albertus dicit. puto hoc esse verum
quia cantus ille confert ad viuificationem
per tanto quod spiritus leuis et calor elementis sangui-
nem in eis facit cantus iocunditatem et delecta-
tionem gaudij. et talis est magis viuificans.
Sic in proposito. homo ouis incubat qui ha-
bet in proposito ut aliquid opus bonum faciat
et patiat. ad cuius viuificationem. ut scilicet tale
opus ad vitam et effectum procedat. multum con-
fert cantus deuotus predicantis et exhortans
populum per verbum dei. quia per hoc spiritus leuis
per deuotorem suum exigitur. et calor deuote
caritatis incenditur. ut propositum boni ope-
ris citius ad effectum meritoque producat.
Est igitur verbum dei cum omni diligentia au-
diendum. et ne inutiliter euascat in corde
semper seruandum. Quia secundum Augustinum? ut recita-
tur. i. q. i. Interrogabo. Verbum dei non est minus
quam corpus christi. ideo quantum sollicitudine ser-
uamus. quanto nobis corpus christi ministrat
ut nichil ex eo de manibus nostris in terram
cadat tanta sollicitudine obsequemur. ut verbum
dei quod erogatur dum aliud. aut cogitamus.
aut loquimur de corde puro peat. quia non
minus reus erit. qui verbum dei negligenter
audierit. quam ille qui cor per christi sua negligen-
tia in terram cadere permiserit. Hoc attende-
bat illa deuota christi filia magdalena. que per
verba melliflua magistri sui integraliter et
perfecte caperet. retineret. et per perfecter se de-
bat secus pedes eius? ut audiret verbum illud?

In quo notare debemus qualiter verbum dei
sit fructuose audiendum. scilicet cum.
Discreta animi attentione.
Sincera cordis meditatione.
Plena corporis et operis executione.

Primo verbum dei debet discrete attendi. quod notat in eo qd dicitur magdalena audiebat verbum illius. Magis loquens et prudens non quodcunque verbum debet memorie commendare. sed tamen verbum illius. scilicet christi. Audire enim in anima est. sicut os in corpore. Nam sicut os omnes cibos recipit. bonos autem et laudos in ventrem mittit. malos vero et ilipidos reijcit et spellit. Sic auditis homines qui omnia habet recipere. nichil debet retinere nec merito commendare. nisi sit edificatorio et utile. Fictiones autem fabularum que quicquid immiscuit exemplariter ad excitandum homines siue animos attentos reddendum. siue propter alia debent repellere. et inde extracto nucleo veritatis palam fictionis excutere. Cuius deus oportet in multis eripitur. qui palam fictionis retinet et fuant diligenter. sed nucleum doctrine veritatis non aduertit. Cum enim aliquis ab eis inquit non predicator dixerit. nihil nisi fabulas recitare sciat. Plures hodie fabulas sequuntur et homini vanis quod doctrinam sinceram christi. De quo predictum fuit. tibi inquit. A veritate quidem auditu auerteret. ad fabulas autem pueritiam. cuius ratio est. quia ex quo interius in corde pleni sunt mundi in sapientia et veritate. exterius nihil eis sapit nisi vana. Sicut stomachus semper doctrinam auerit. Si in se continet materiam peccantem recipit appetitum. ut quod homini sanum est non consideret. sed quod sanitati est prius plus percipiat. Sic peccatores et mundano nihil sapit. nisi conueniens ecclesie. Audiet luxuriosus. verbum prudentie et sapientie et displicebit ei. et percipiet illud post dorsum suum. Quod ostenditur in fabula quidam quidam quam narrat Augustinus. primo de ciuitate dei. de alexandro patridi filio periamidis regis trojanorum. Sic cum semel ipse troiam in silua iuxta quedam fontem dormiret. sibi apparuerunt tres dee. scilicet dea sapientie dicta pallas. dea fortitudinis dicta iuno. dea pulchritudinis et luxurie. scilicet venus ad fontes sedentes. Ad quas quarta supueniens dea discordie posuit aureum litteris aureis inscriptum grece. Debet pulchritudo in fonte piccit. Hec autem occasione tres dee primo certauerunt que pulchritudine alijs deberet preterri sapientie paride sibi inuicem. Cui dea sapientie ait. Si iudicaueris ut mihi posuisti dextre. faciam te sapientem

tem mundi. Et dea fortitudinis. Si michi eum dabis faciam te fortiozem terre vel mundi. Sed dea luxurie et pulchritudinis. si michi eum adiudicaueris. habebis pulchriorem in tota troia et in orbe. Et tunc paris valde desiderans verba veniens suscepit. cui et pomum pro vita voluptuosa adiudicauit. Post alexandrum paridem. luxuriosum et vanum designatur. qui quicquid licet raro in silua. id est ecclesiarum in qua homines sunt arbores florentes faciet fructum bonorum operum veniunt. non cum de honoris sed visionis. accedunt enim ad fontem. id est finem veritatis. Iuxta quem non diu vigilanter attendit. sed somno deprimuntur. aut vanis phantasias mulierum capiuntur. quibus tunc tres dee apparent. Prima gratia dei. que est dea sapientie que stimulat hominem in verba dei ut attente audiat. quod si fecerit facit eum sapientem orbe mundi. Secunda est scientia propria. dea fortitudinis. que stimulat ut mundetur a pulchritudine iudicetur. quod homo si fecerit. erit potentior et fortior terre. Unde Gregorius in collecta nulla timeat aduersitas. si nulla domine iniquitas. Tercia dea luxurie est vanitas mundi. hec stimulat ut ad amorem pulchritudinis iudicetur. permittit enim dare omnem voluptatem huius mundi. huius vocem omnes audiunt sapientiam spernentes et fortitudinem calce pedicantes nobiles pro salute animarum. permittunt et vanitati se subijciunt. Contra quas tres sapientia. Sapiencia et intelligentia qui abijcit in felix est. et vana est spes illorum. et labores sine fructu. Desiderantes ecclesiastes dicit Ego ecclesiastes fui rex iherusalem. et posui in animo meo querere et investigare sapientiam de omnibus que sunt sub sole. Et vidi cuncta que sub sole sunt. et ecce vniuersa vanitas et afflictio spiritus. peruersi difficile corriguntur et stultorum insinuas est numerus. ecclesie. id est. i. et ii. Secundo verbum dei debet deuote meditari. Debet enim homo ab omni exteriori strepitu esse abstractus. et recollectus cum omnino sensibus tam exterioribus quam interioribus in thoro mentis ibi quiete scire et sedere. et verba audita in medullis corde meditari. sedendo et quiescendo anima fit prudens. vij. psalmi. Sic magdalena sequebatur secus pedes domini et meditabatur. iuxta illud psalmi. Meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Unde Crisostomus. Quomodo modum

Feria quarta

non prodest cibus nisi fuerit masticatus. et in stomachu descederit. sic nō p̄ficat a salutem. verbū dei solum audire nisi cū fuerit intellectum et memorie traditū. Et sequitur cibus qui in stomacho fuat ille confortat et p̄mo qui in memoria manet ille lauat. Et q̄ patz q̄ sicut cibo material' non pōt b̄e suu effectum. qui est corpus confortare. nisi in tr̄secus in stomacho cōfueat vsq̄ ad eius digestionē. sic n̄ cibus spūalis anime qui est v̄bu dei p̄t saluare. nec viuificat animam que est effectus eius. nisi verbum auditū in anima custodiatur et b̄i masticetur. vsq̄ ad operationis expletionē. Quare d̄r luce. n̄. beati qui audiunt v̄bū dei et custod. illō. In signū h̄? Maria m̄ dñi verba eius diligenter auduit et memorie tradidit. Sicut d̄r luce. ij. q̄ conseruabat omnia v̄ba hec s̄q̄ xpi. cōseruans ea in corde suo. Quare q̄ sic cibo materiali corpus reficit et sustentat. sic v̄bu xpi anima virginis et cuiuslibet fidelis reficitur. roboratur et in vita conseruatur. Unde Innocentius. ij. v̄t habet extra de offi. iudi. ordi. c. Inter cetera que ad salutē spectant populi xpiani. pabulū verbi dei permixtissime sibi noscitur esse necessariū. q̄ sicut corpus materiali. sic anima cibo spūali nutrit. eo q̄ nō in solo pane viuunt hō sed in omni v̄bu qd̄ p̄cedit de ore dei. In hunc igitur finem vt sancte anime nō fame p̄clitent. sed frequēter verbo dei reficiant. statim p̄dictus papa vt episcopi viros ydoneos ad sc̄tē p̄dicatōis officinā assument. qui sibi p̄beas commissas vice ip̄oz verbo edificent et exemplo. Cū q̄ verbum dei sit cibus anime. p̄ter eo q̄ aliqui sancti p̄ces tantū ex verbo dei fuerit creati. q̄ i tribus pluribus diebus corporalē cibū n̄ sumptēt. vt b̄e in vitaspa. m̄las exēplis

Tercio hō debet audire v̄bum dei. et p̄ posse ope adimplere. Nihil enī valet v̄bū dei audire. corde meditari nisi enā ope impleat. Jacobi. i. Estote factores verbi et nō auditores s̄m fallentes v̄smetip̄os. p̄cepta. n. dīna vt in pluribus sunt de opabilibus. et ideo nō sufficit audire nec meditari nisi ope impleat. Iaco. i. p̄pter qd̄ d̄r. i. et bico p̄. q̄ illi qui sunt contenti scientia morali ab s̄q̄ ope. sunt similes illis qui attēte medicos audiūt. sed n̄bī faciunt cor̄ q̄

post Iudica

dicunt. Et sic isti nō h̄nt corpus b̄i curatū sic nec illi animas. et sic v̄tq̄ vnusq̄q̄ saluitur et seipsum decipit. si credit q̄ ad vitam eternā sufficiat verbum dei audire. et opere non adimplere. Cū aplūs ad romāos. ij. Non auditores legis. sed factores iustificationis. Ergo si copius nō falli nec decipi ope adimpleamus qd̄ ore p̄dicam? vel a te audimus. Mat. v. Qui fecerit et docuerit hic magnus vocabit in regno celoz.

Sz q̄ sit causa vel ratō q̄ tot boni p̄dicatores v̄ti illūinati in scientia et doctrina tā paucos p̄ueniūt. Dico q̄ illa est possimā ratio. quia sicut ipi dicunt. docent et nō faciunt sic alij audiunt et attendūt et n̄ credūt. Unde de peni. vi. ij. s. opponit. Infelix est p̄dicator q̄ alios illūinat. ip̄e tenebrosus et ip̄obus efficit. Et quia tales ita sunt reprobī et tenebrosi. ideo cecos illuminare nequeunt nec eis credidit nec fides dictis eoz adhibetur. Unde de ip̄is est quēdam modus de cassandra. De qua recitat Ouidius. q̄ erat filia regis p̄riami. soror alexandri patris. q̄ petiuit a p̄bro deo sapiētiē. sapiētiā sibi dari. quā possz p̄noscere futura. Qui post multas instantias annuit isto pacto. vt ip̄a sibi post acceptam sapiētiā cōiungo inseparabili coniungeret. Cassandra vero libens annuit voto dei. s̄ accepta sapia reddere qd̄ p̄misit. contempsit. nec voluit eoz eo amplius conuersari. Hec v̄bus ergo ob criminis detestatiōem hac eam pena adiudicauit. vt q̄mūcūq̄ vera p̄phetia uerit. ea dem tamen a nemine credi possent. Unde cum paulo post v̄bis trojanum excidium p̄phetaret. nō potuit tamē a ciuibz credi. Cū sequebat nō solū ipsius mors sed enā totius ppli ciuitatis. Reuera sc̄tissis diebus multi petunt sapiētiā. i. verbum dei vt libenter audiant. dicentes illud qd̄ scribitur Iudith. ix. Da verbū in ore meo. Appetit enim alijs p̄noscere celi premiū et tartari supplicia. Hec enī sunt terrentia et attrahentia. Deus igitur multoz p̄ces admittit et concedit. sed cūctis eo pacto. q̄ cū fuerint scientes et verbum dei habentes q̄ animas suas deo cupulent et opa virtuosa agant. scdm q̄ ip̄e Jobānes horatamur dicēs. Diligētes enī nō solū nomine s̄ ope et v̄itate

prime Jobanis. *ij.* Sed multi tales sunt nimis ingrati q̄ cum fuerint de infestis sc̄nt scientes. et verbum dei gratose in ore habēt. ex hoc fastu superbie immiscetur pulcras et gratiosas mulieres vssitant. curias maḡ natoꝝ frequentāt. et hac rōne se a deo separant. quare si multa bona p̄dicent. miracula faciant. eis tñ non credis. quia q̄d verbis p̄dicant moribus repugnāt. Job. vi. In v̄tūm verba p̄fertis supple ad credendū r̄c

Tercia pars in qua

notatur. r̄c. Ubi nota q̄ iudei audientes doctrinā christi quasi obliuati nō valētes audire veritatē q̄ senicim lapides sustulerunt vt ip̄m lapidarent. sed pius Ihesus vt eoz repimeret seculā. dulciter eis dixit Multa bona opa r̄c. Et dicit ex patre. ne illa v̄dāt sibi arroganter ascribere. ad q̄d iudei dixerunt de bono ope non lapidam? te sed de blasphemā p̄ deum dicta. cū sis putus homo ⁊ creatura. v̄surpatore facis teip̄sum deū. q̄ v̄dasti p̄fatus est deus. et mō dicis ego ⁊ pater vnum sum? Et enā q̄ sis equalis v̄tutis ⁊ potentie deo patri. ⁊ sic v̄surpas tibi illud quod est p̄prium dei. et per p̄sequens blasphemias. quare s̄m lege nobis datam. vt scribit̄ Leuiti. xxiij. debet lapidari. Sed x̄p̄s exclusit a se crimē blasphemie sibi impositū dupliciter. Primo p̄ scripturā dicentē. blōne scriptū est in lege vestra. vij. efus. q̄d est dictum de omnibz sanctis ⁊ p̄phetis. qui p̄cipatine dicuntur dii non essentiali. ⁊ si illos homines scriptura nominat deos p̄cipatine ad quos fmo dei factus est. ⁊ tamen nō blasphemat. ergo minus ego quē pater misit in mundū ⁊ sanctificauit non blasphemō. dicendo me esse filium dei. Secundo probat hoc idem ex testimonio op̄e dicens. Ille qui facit opa quē nō facere p̄t nisi de⁹. nō blasphemat dicendo se esse deum. sed ego sum talis. q̄ de me potestis cognoscere qualis ego sum Ideo si non vultis verbis meis credere. ⁊ opibz credite que me ostendunt in patre. et p̄em in me eā cuius v̄tutē opa facio. Et vt hoc miraculo offenderet. de manibz eoz exiit deitatis v̄tutē. licz vellent euz tenere. Moraliter. in illa parte specialiter

tractat de blasphemā ex le. et p̄cepto x̄pi p̄hibita. ⁊ punitōne mortis corrigenda. Pro quo notandū. q̄ quia blasphemare ē aliquo dicere vel negare. quod diuino boni derogat. et male dicere siue petiunt nomen dei. est enā diuino boni derogare. Ideo indifferenter vnum p̄o rebus quo hic v̄tutē iurare et blasphemare. Nam vt videm⁹ illud est vulgare p̄blem⁹ ma siue enigma. quid ē optimū ⁊ pessimū Et cōmuniter respondet q̄ lingua. ⁊ scōz quod est exponitur. est optimū ad comedēdum. sed pessimū ad detrahēdum vel obloquendū. Sed illud aliter declarari p̄t. q̄ est optimū q̄ bene v̄tutē. sed pessimū quādo male v̄tutē. Deus enī illud priuilegium homini dedit p̄ ceteris animalibz. vt p̄ linguaz mēbz conceptuz exponeret. et in omibz deum laudaret. sed illo abutitur homo quādo deum lingua blasphemat per nomen sanctū eius frivole iurat et male dicit. Et iō lingua talē abutētes. digni sunt punitione et priuilegiū loquendi amissione. q̄ vt habetur extra de regula. licet dist. lxxij. .c. xbi. i. c. de iudeis. l. Iudeos. Priuilegium meret amittere qui concessa sibi abutuntur potestate. In signum hui⁹. multa in articulo mortis loquelā amittit p̄culose. q̄ dū deū glorificare ⁊ laudare poterunt cū ignominiose blasphemauerūt. In eo enī q̄ quis peccat in eodem puniet. sicut patz in diuitie. qui blasphemādo ⁊ male iurando lingua peccauerat. in lingua cruciabitur in inferno. Debet namq̄ quilibet homo cauere blasphemā. q̄ hoc peccatū blasphemie. Omnis alij peccatus est grauius. Hic ⁊ in inferno punit acutus. Damnatio eterna certius. Primo est omnibz alijs peccatis grauius quod quidē patere potest. Nam in illo peccato infert contumelia deo in p̄pria p̄sona cui alijs peccatores inferunt contumeliā in rebus suis. Nam fur vel raptor infert deo contumeliā in rebus suis et i rebus fuoz luoz. Enā homicida i suis suis. S; blasphem⁹ infert et contumeliā in p̄pria p̄sōa. ⁊ iō nō patz displicē p̄ncipi deo blasphemā. mlti ei displicē p̄ncipi. q̄n et p̄sona infert subditis suis. s; aplius displicet. quādo in eo qui ē de

83

familia propria, sed longe alius, quando si filio vel filia, et super illa quoniam inferunt ei in propria persona. Et est simili causa potest etiam argui licet. Si puicium dicatur alicui burgensi, magna est offensa sed maior muli, sed longe maior si dicatur principi. Ergo in infinitum maior et maxima si infinito maiori et ratio patet etiam a persona grauiatur, extra de excessu plato, tanta. Unde cum in peccato blasphemie puicium dicatur deo, qui in infinitum est maior omni alio domino terreno, ita blasphemia ut ita dicatur in infinitum excedit alia peccata, et ideo, quod offensa intenditur et emittitur secundum subtilitatem persone. Item blasphemio peior est ydolatria, ex eo quod ydolatria bonorem suum auferit deo ex ignorantia, blasphemus autem non solum honorem auferit, sed etiam communiā infert et scienter. Item peior est iudeus, quod iudei obtulerunt aures suas aduersus blasphemiam et signa doloris ostendunt christiani autem blasphemiam ad blasphemiam trahunt et iocundantur. Item peior hereticus, quod hereticus loquitur ea que credit esse vera, blasphemus vero contra conscientiam suam de deo dicit, quod scit non esse dicendum. Item etiam peior canis, quod canis non mordet dominum suum et benefactorem suum. Item vero blasphemus dominum et benefactorem suum dilacerat, mordet et flagellat et etiam vulnemat, de quo loquitur Augustinus in quodam oratione, dicens. Christus flagellatus est flagellis iudeorum, flagellatus et blasphemus falsorum christianorum, nec quis cogitare debet quod fuerit illa pessima hominum aliquem a gravitate excuset, immo magis aggravat, quod tanto sunt grauiora peccata, quanto diutius in felicem animam tenentur alligata, ex de consuetudine. Cum tanto. Peruetra enim consuetudo diuinitate temporis non alleviat crimine sed potius augeat, xxiiij. q. i. lasima. Et de symo, non satis. Secundo blasphemia bic et in summo actus puniuntur. Unde leuiti. xx. iij. dicit. Egressus filius mulieris israelitis que peccat de viro egyptio iurgatus est cum viro israelico. Conque blasphemasti nomen domini et maledixisti ei, ductus est ad moysen, qui misit eum in carcerem, deo nec nollet quid iniret dominus. Qui locus est ad Moysen. Educ blasphemum

11

extra castra, et ponent omnes qui audierunt manus suas super caput eius, et lapidabunt eum omnes populi. Et deinde divulgabat legem de blasphemorum pena. d. loquere ad filios israel, homo qui maledixerit deo portabit peccatum suum, et qui blasphemauerit nomen domini morte morietur, et lapidibus obtuetur cum multo modo populi. Unde prius papa statuit ut dicitur. xxiij. q. i. Si quis, si quis per capillum dei vel caput irruerit vel alio modo blasphemia versus fuerit contra deum. Si est in ecclesiastico ordine debet deponi, si est laicus anathematizari. Et si per creaturam quis irruerit, quod acerime debet castigari, et secundum leges illas iuras velimo supplicio debet puniri. Ibi autem, ut non luxuriet circa medium. Et extra de maledictione. c. Statuimus. dicitur, quod si quis deus vel aliquem sanctum maxime beatam virginem blasphemare presumpserit, debet septem diebus dominicus pre foribus ecclesie manifeste stare dum missa dicitur, nec pallio nec vestimento vestiri, sed corrigia circa collum ducere, et penam precedentibus scriptis sextis ieiunare in pane et aqua, nec debet ingredi ecclesiam, sed in quantum potest diebus quibus ieiunat, debet ita reficere pauperes, plures vel pauciores secundum eius abundantiam. Unde refert gregorius in libro dialogorum, quod quidam beatus puerus, per annorum quem tenerime dilexit, et nimis delicatus nutriendus, consuens erat nomen domini blasphemare. Quadam die cum pater eius teneret eum in brachijs et blasphemaret, clamavit puer. Nauti homines, id est migraverunt et volunt me tollere, quod cum dicitur nomen domini, ut solitus erat, blasphemavit et statim extinctus est. Si igitur deus in puerum quique annorum sic se vindicavit de blasphemia, nunquid per adultos inveteratos in peccato certe non, quod si bic non, tamen in summo puniet tales. Unde cum quidam miles per oculos domini ludu iurassu, propter hoc ex capite extulit et in alea cecidit. Recitat et damascus quod in bononie pabo, duo quidam propter fuerit et amici, quibus simul in convivio discubebant, bus allatus est gallus coctus, quem unus in frustra cecidit, et piper ex legitime superfluo dicit, quo facto dicit unus eorum sic dividat ipsum, quod si sanctus Petrus vellet eum recte gratie

non possit. Cui alter etiam respondit. etiaꝫ si christus inderet nō in pꝑetuz resurgeret. Ad hanc vocem repente gallus pius fur erexit a plumis exiit alas more solito per cussit et cecinit. et excussis plumis toti pip sup ipsos aspsit. et ilico sacrilegi et blasphemii in aspersione pipetis lepra percussii sunt. et in posteror eoz pmanisit hereditaria ꝛc.

Tercio blasphemia inter ꝛc. Nam blasphemia est peccatum in spū sanctum. i. qđ nec hic nec in futuro remittitur. Mat. xij Spiritus blasphemie non remittet. Sed ꝑtra hoc ibidem dꝛ. Omne pctm blasphemie remittet hominibꝫ. rñdet Asteran? in summa. qđ si blasphemia fiat ex coactōe peccat contra pꝑem. Si ex deceptione contra filiū. Si ex certa malicia ꝑtra spū sanctū. scđm enī veritatem omne pctm est ꝫ trinitatē. appropriate tñ pctm ꝑmissum ex infirmitate dicit esse ꝑtra pꝑem cui potentia appꝑiat. ꝑmissum ex ignorātia contra filiū cui sapientia. commissum vero ex certa malicia ꝑtra spū sanctū. cui bonitas appꝑiat. quod etiam dicitur irremissibile. Et hoc ē triplicē. Uno modo negativē. scđ qđ nullo modo potest remitti. vt peccata demonum et damnatorꝫ. Alio mō contrarie. scđ qđ habet ꝫiam dispositionem ad remissionē vt pctā que fiunt ex certa malicia. que dicunt irremissibilia. id ē valdē de difficili remissibilia. Tercio modo pꝑriative. i. qđ in se non est aptum natū. vel dignū remitti vt quodlibet pctm mortale. Si ergo blasphemia fiat ex coactōe vel receptōe dicit remissibilis. quia secum habet cām annexā divine misericōdie ꝑvocativam ad remissionē. Si autē blasphemia cōmittat ex certa malicia. tunc dicit esse irremissibilis. non qđ nō possit remitti vel quia non remittat. sed qđ non habet secum cām moriuam ad remissionem. Et de hac dꝛ in auctoritate allegata. spūs blasphemie. i. blasphemia illata ex certa malicia. et quodlibet aliud pctm factū ex certa malicia ē irremissibile. i. vix vel difficulter remissibile. qđ nullam excusationē habet. Cum igit difficulter remittat et dicitur agat ꝫ deū. et a ꝑsuedine qđ innatū qđ pauci ponderāt eius gravitatē. nec de eo penitēt vel ꝑsueant. videtꝫ certius esse de

damnatiōe. Debet igitur hō cavere ab illa vānosa et ꝑiculosa ꝑsuedine seipsum moderare et alios corripere facientes. quia i bis scđ maledicendo vel blasphemando. datꝫ vera et insalubilis offensio filiōꝫ dyaboli qui in loquela illa distinguunt a filiis dei et ab hereditibus celi. vt declarari potest in tali exemplo. fuit quidā rex habens vxorē ex qua vt puravit tres filios habuit. Cum autē quadā die cum eo vxor contenderet. passionibus mora ei impropꝑit dicens. Tu credis ex me tres filios habere. vnus tamē tantū est tuus. nec voluit sibi quis ille legitimus esset indicare. Hunc vxorē s functa pater ad mortē cepit egrotare. faciē usqꝫ testamētum filio suo legitimo omnia dimisit post mortē. Inter filios contentio fuit facta. quis inter eos heres esset et causa deducta est ad iudicem. qui precepit vt ꝑ eozum mortuus ad arborem ligaret. et ille qui directus in eum sagittam mitteret hereditatem esset possessurus. duo vero ille iugitꝫ sagittaverūt. et tercius sagittare noluit. et offensus alijs duobꝫ dixit se nō posse patrem suum sagittare. hoc cognitum erat qđ ipse erat legitimus filius et data est ei hereditas ꝛc. Simile iudiciū fecit Salomō terciꝫ regū. iij. Sic filij dyaboli nō dei. nō curant xpm pꝑem omnīu nōstrꝫ. nec matꝛe misericōdie verbis ꝑameliosis vulnerare. vel sagittare verbis blasphemis. In signum qđ hereditatē nunqꝫ habuit glorie celestis quoz ben est maior numerꝫ. Tercius filius scđ qui deū blasphemare ꝑsumscit bonorem deo et sanctis tribuit. hic vrens heres est christi. et vitā eternā possidebit.

Feria quinta post Iudica.

Ogabab ihesū

quidam phariseus vt māduca ret cū illo. Luce vij. scđm Plinium et Alucioꝫ. Lupus est animal mltum vorax et magne astutie ad ꝑredandꝫ. Quādo enim noctu ꝑrede grātia ad ouile pergit. ne canes eius sentiant odorem. contra ventum leniter vadit. Et si aliquo casu ꝑes eius calcando sup aliquid strepitum facit. ipsum pedē duro morzu castigat. De quo narrat Iudith. l. i. metha. qđ insipit

Feria quinta

deus celi postq̄ attenda corruptōe totū? bu
mani generis. cum dīgs vniuersis p̄siliū
celebrasset q̄ totū genus humanū dila
tio submergi deberet. Primo voluit p̄sca
liter ad mundū descendere. et terram sub
alia specie circūire. si crimina que d̄ homini
bus dicebāt essent vera videret. Iste ergo
humana indutus imagine descendit in ter
ram vbi cū lychaonē nequissimū quendā
tyrannū visitaret. qui quidē lychaon pa
rato sibi quodā lecto ī domo sua ip̄m occul
te occidere attēptauit. p̄pter qd̄ dictus ly
chaon ab ip̄o mutatus ē in lupum. et vt lu
pus vlulare cepit et vagabund? p̄ nemoza
circūire. Hic autē veritas fuit illa. qz cū ml
ti essent p̄federati ad bellandum cōtra iouē
regem crete. qui se deūz a suis subdīs fa
ciebat credi. et vtens magicis artibus ado
rari. p̄plorando exercitū inimicōz muta
to habitu vsq̄ ad archadiā tandem venit.
vbi fraudulēter a lychaone receptus nocte
paratis insidijs lychaon ip̄m occidere attē
ptauit. p̄pter qd̄ iupiter terrā suā sibi ab
stulit. sed v̄ morte p̄ndentem p̄cauens. ip̄m
in mortē et in siluam fugere coegit. vbi diu
rapinis et latrocinijs vixit. et sic mutatus in
lupum non īmerito dictus fuit. Recte ca
tissimi talis lychaon lupus videt̄ fuisse po
pulus iudeoz p̄uersus. Cōstat enī q̄ s̄m?
iupiter dei filius. assumpta hūana ymagie
p̄ incarnationē ad terrā noscī descendisse
Iuxta illud baruch. iij. p̄ os ea ī terris vi
sus est et cum hoībo p̄uersatus est. Domū
enām lychaonis. i. iudeoz p̄lm voluit p̄sca
liter visitare. Iudei vero lupino more frau
dulenter deuorare eū et occidere eum semp̄
quiescēt lente sub sp̄ pietatis. nunc verbis
nunc factis innadētes ne eoz fraudulentiā
agnosceret. et in lecto crucis pato et intento
moreret̄. In hūc finē etiam p̄banis? de
quo p̄ris textus loquit̄ eū ad mēsam suā in
uitat. vt q̄ als de nullo rep̄ndi vel capi po
terat. saltē in mēsa vbi maior ē familiaritas
in cito sumēdo et colloquēdo capetur. Bar
tholome? b̄rri. in glosa sup̄ illo x̄bo offēs
xxvij. q. i. om̄s. dicit q̄ facit? quis deap̄it
inter epulas. sic herodes deceptus in men
sa amputari fecit caput Johānis bap. xij.
q. iij. Cuiusq̄sq̄. Chabius igit̄ filius dei

post Iudica

nos cens oīa etiā corda eoz p̄uersa falli non
poterat. id ē mortē quā ipsi in lecto crucis
sibi p̄auerūt. scuit et p̄mit p̄ resurrectionē
euadere. et in penaz eoz diuigere vt quasi
lupi egentes miserabiliter p̄ orbem vagarē
tur. Hāc penā eis Deas p̄dixit. i. c. dices
Abijciet eos deus mē? qz nō audiet eum
et erunt vagi in natōibz. notanter dicit. qz
non audiet eum. Ipe nanqz x̄ps vt offēs
saluatq̄ ad oēs docēdo accessit ad p̄ctores
vt eos ad p̄nam vocaret. ad amicos vt ad
deuotē eos excitaret. ad paupes vt ino
piam eoz subleuaret. Ad diuites et p̄banis
os vt sup̄biam eoz p̄staret. et vīam x̄ita
tis doceret. Hec enim est rō quare rogatus
a p̄banis domū eius intrauit. vt d̄ in the
mate. Querit cū x̄ps diuers p̄ctoribus
et p̄banis comedendo p̄municauerit et bi
bendo. an etiam x̄pianis liceat excom̄muni
catis et ab ecclia diuisis comedendo et etiam
hīc p̄cipare. Et videt̄ q̄ sic exēplo x̄pi
In oppositū est illud qd̄ dētur in cas. xi.
q. iij. c. Sicut. et in tabus capitulis seq̄ntibz
q̄ cum excom̄unicato null? debet p̄cipare
nec loquēdo nec salutando nec bibēdo nec
comedendo. Pro quo notandū. q̄ du
plex habet excom̄municatio. i. maior et mior.
Maior excom̄municatō est que dicit̄ anathe
ma. q̄ homines sepat a sac̄mentis ab ingres
su ecclie et a p̄munionē fidelūz. ita q̄ omia
bona que fidelibus a sac̄mentis ecclie. siue
merito passionis x̄pi. siue meritis omnium
sanctoz siue deuotioz fidelium p̄ueniūt.
tali excom̄municato nō p̄sunt ad salutem.
nec etiam p̄pria bona. quia sicut ramus ar
dus et putridus ī vitidi arboze et fructuosa
non est suscepibilis humiditatis radiciū.
Quis sit alijs p̄municatis in arboze. sic ex
com̄municatis licet p̄uersetur cum hominibus
in ecclia. qz caret ḡta que est vita spiritalis
talis est mortuus. aridus et putrid? nec su
scepibilis meritoz. nec quorūcūqz bono
rum ecclie. Talis ergo vt p̄gnoscat se sepa
tam ab omnibus bonis et etiam a societa
te fidelium et p̄munionē sanctorūz in celis
non debet intrare eccliam que sibi interdici
tur nō ad orandum. nec diuina audiendūz
nec in valuis ecclie occulte. nec manifeste
stare qz sp̄ p̄municat facies p̄ peccat mortē

Alphabetum

XXXV

Conceditur tamen sibi ut eo citius satisfaci
at et illuminetur q̄ in ecclesia isto tempore inter
dicto verbum dei audit dummodo vna nō
celebratur. et q̄ simpliciter p̄ ecclesiā trāsi
re possit. Ceteri etiam christiani tenent sa-
lem excommunicati vitare. q̄ nec osculo nō
saluatōe simplici nec i mēsa ut p̄dictum ē.
desint sibi p̄municare et contra faciens incur-
rit ipso facto in minorē excommunicationem et
peccat etiam mortaliter. Et p̄sequē primā
enā omnibz bonis ecclesie vsqz ad abso-
lutionem. Hoc attendere desint homines qui
iudicio secus p̄mittunt stare in cōiunctis. lu-
tendo. loquendo qui graviter peccāt mor-
taliter quociescūqz hoc fecerint. Sed
queritur an aliquo casu licet excommunicato
tali p̄cipare. Dicunt doctores q̄ sic. s̄m
q̄ notat in isto versu. i. Sole lex humile
tes ignorata necesse. Vnde p̄pter vilitatē
meam. et ne ipse cōmodū habeat possum p̄-
cipare excommunicato loquēdo. Item pro
pter vilitatē anime eius cum exhortando
possum etiam ei loqui. Et p̄pter eādem le-
gem que est vitō et vxori. Exor enim pōt
communicare viro et conuerso. Humile sic
est in filijs scilicet i mercenarijs. Res
ignorata. Ignorantia enim ibi excusat. nisi
sit ignorantia crassa. Necesse. Necessitas ex-
cuset ut in pegenis et viatoribz et bñdō.

Sed querit. An quis in illā excommū-
nicatōem incidat. dico q̄ quādo q̄ incidit
in heresim damnatā. vel nouaz sectā fingit
et de sacramētis aliter sentit q̄ romana ec-
clesia p̄dicat et obstat. vel si quis esset de-
fensor vel fautor hereticorū. Item qui p̄-
turbat p̄sonam ecclesiasticā. vel iniectio-
manuū violentiaz. vel qui exactionaret eos
contra libertatē ecclesiasticā. Item qui in-
cendit vel frangit ecclesiam vel aliquid enor-
me intus p̄mittit. rapiendo forte de altari
corpus xpi. altare destruēdo. frāgendo cru-
cem et huiusmodi. Item cum quis p̄ se vsqz
per alium falsificat litteras pape cum fauto-
ribz suis. vel cuz quis p̄mittit scienter litte-
ris apostolicis etiam ab alijs falsatis. In
his enim casibus excommunicat tam cito
perpetrat delictum. et dicit ipso iure excom-
municatus. Item illa excommunicatio etiā
in infligitur a iudice. quādo iudex aliquē

excommunicat vel facit denunciare de conti-
macia. v̄puta non veniēdo ad iudicium.
vel recepta citatione pemptoria. et venire p̄-
temnit. siue quia maliciose seipm occultat.
siue alio impedit. ne citatio ad ipm veniat.
Secunda excommunicatio est q̄ dicitur minor
illa tantum sepat a sacramētis. s̄ q̄ hoies
excommunicati minorē excommunicatione.
non debent suscipere sacramēta. et illa infligitur
in ipso iure homi quādoqz quo ad deū
tantum. aliquādo quo ad deum et quo ad
ecclesiam. Quō ad deum tantū infligitur
q̄scito peccati mortale cōmittitur. enā sola
cogitatio. Sapie. i. Peruerse cogitatioes
separant a deo. qui enim peccat mortaliter.
sepatus est a deo et traditus satbane. xi. q.
ii. audi. Et si talis recipit sacramētū eu ka-
ristie vel cetera sacramenta ecclesie. recipit
ea ad damnatōem suam et non ad salutē
de coba. de. et multe. c. h. Sed quo ad de-
um et ecclesiam infligitur ipso iure. quando
quis communicat excommunicato. sacrilegi
um committit. notorius. fornicator. homo
nycus. pauperum opp̄ssor. raptor māfēs-
tus. publicus vsurarius. meretrix et omnes
notorij peccatores. de c. Innocētiū s̄ sen.
exco. in glo. sup. c. i. p̄dicit p̄ h. c. quid sit
ad argumētum contrariū dicendum. lēz in
his que ad salutē anime p̄ninent ut redue-
ntio. informatōis et correctōis causa pōt
quis excommunicato cōmunicare. sicut xpus
communicauit cū phariseis et peccatoribz
comedendo et loquēdo q̄. Quāto nunc
ad euangelicā p̄secutiōem est sciendū q̄
sancta mē ecclesia cupiens filios suos salua-
re p̄ totam quadragesimā. tam verbis q̄m
factis christi offendit. q̄ grata sit sancta pe-
nitentia deo. angelis dilecta et peccatoribz
vtilis et necessaria. Et quia citius et facilius
credimus exemplis q̄ dictis. Ideo hodie
ponitur exemplū ap̄passimū vnius peccatō-
dis. que penitentia agens suorum peccatoz
a christo misericorditer veniā obtinuit et gra-
tiam. Et s̄m hoc sunt tres p̄tes.

In p̄ma notat mulieris exemplaris puer-
tio. ibi. Ecce mlti q̄.

In sc̄da amoris peculiaris ostensio. ibi. vi
deo hanc mulierem.

In terciā saluatoris salutaris cōmuniōis ibi

Feria quinta

Propter quod dico tibi.

Quatum ad primaz

partem dicit qd quidā phariseus id ē diu-
lus moribz ab alijs a vita. 7c. Moraliter
p hoc qd dicit hic. Maria sup conuinātes
venit ad querēdū Ihesum. uocat fructu o-
sa conuersio 7 exemplaris peccatrici aīne
per pccm a deo longe elongate. Videmus
em naturāle nihil quiescere sz pīnue moue-
ri tunc ad principū 7 vix originē 7 locū
pīnū pueniat. iij pbi. In hunc finē la-
pis pēit deo: lum terrā. ignis sursum spērā
ignē. flos solē. Sic iūq in aduētm pīs pu-
er ridet 7 letat. qst de formali pncipio suo.
sic oīa animāna adueniēte sole ridere dicū-
tur. 7 gaudere trāsum pīnue qz. vegetabilia
arbores. flores 7 plāte omīs se extendūt. flo-
rent et sursum se eleuāt. et soli quasi forma-
li pncipio se inclināt. qd maxie in solsequio
a pparet. qd sole oriente se agit. et vesus so-
lem venit. sed occidente itēz claudit. 7 vō
dē sponsa solis. De qua narrat ovidi. l. iij.
mēba. qd fuit quedā nympha dicta elysia
quā ptebus multū dilexit. sed de viro suo
facta zelospa p eo qd enā aliā virginē ama-
ret. pdit virginēz pī. qui ipāz puellā viuā
in terrā fodit. et sic ipā elysia recupasse amo-
rem solis pdim estimauit. Ceterū amē sole
p eātrato. noluit ipam āphū diligere. Ipā
deo solē immoderate diligens n cessat ipm
omī die spicere. 7 vbiqz se venit. oculos
ad ipm inclinare cupit. sz qd sol sibi n misa-
bat. id ipā in semenpā emacuit et defecit
et i flore qui de solsequiū mutata fuit. Nec
p tanto pposui. qz deus oīm tā visibilū qz
inuisibilū rez extat pncipūz. Er mēto. ij.
fīnāz di. i. qd sunt oīa 7 i quē reducūt. xij.
mēbapbi. Anima spōsa xpi magis dile-
cta que enā singularē bonitatis sue influen-
tiam accepit. debet solū in eo letari. n alio
quiescere terreno. ipm toto corde diligere
nec vnqz mēto occūz ab eo vteret. Si
aut conūgat ipam p pccm zelospam fieri
qd sol iusticie redignat eam p misericordiam vl-
tra respicere. sed potius vīlpendere 7 vitia-
re. Eccl. xij. Altissimus odio habet pccōres
debet statim se ad xpm solē iusticie p deuoti-
onem et amarā contritiōem conuertere. p

post Iudica

ipius imitaciōem eū sequi. et ad omnia vir-
tutū puncta. ad que eum ipse sol iusticie cō-
uertit mentaliter inclinare 7 in florem hone-
ste puerfationis finaliter se mutare. Et pro
culdubio si anima peccatrix taliter se ad ipō
sum suum puerit. et mutat. ipse vasa vice
ad animā se misericorditer cōuertit 7 indul-
gentiam 7 veniā ei concedit. Zacha. i. Con-
uertimini ad me in toto corde vō. et ego
conuertar ad vos. Sup quo dicē Gracian?
d peni. di. i. Conuertimini. Conuersio dē
quali cordis vndiqz versio. Si autem cor
nostz vndiqz a malo ad deum conuertitur
mor sue puerfationis fructum meret 7 p deus
ab ira ad misericordiam conuersus. peccati p-
stet indulgentiā. cuius pmo pparabat vin-
dictam. Volens igit se fructuose cū ma-
gdalena ad deum cōuertere 7 xpm miseri-
corditer inuenire. debet cor ab exterioribz
totaliter abstrahere. Affectū in deū 7 post
deum insatigabiliter dirigere.

Effectū amoris in opibz realiter cōdere.
Primo debet quilibet cor suū ab extērio-
ribz totaliter abstrahere. et nihil dē eis cō-
tra deum amare. Hoc docet forma cordis
quod superius est latū et aptum. 7 inferius
littatū et clausum. Ad innuendū qd solū
ea que sursum sunt. debet amare et delētera
re et inferioza nō admittere. nisi ad necessi-
tatem. 7 alia refutare vt fieri cōza. Iuxta ex-
hortationē apostoli col. iij. Que sursum sūt
sapite. non qd super terram. Cuius ratio est
quia omīa que sunt in mūdo 7 in terra. va-
na. falsa 7 instabilia sunt 7 puerfata. Salu-
nitas modo in mūdo tamē inualuit. obli-
uio victoriā. qd nichil reputat humilis
sed malignosus. paup nō amat. sed pecu-
niosus. quiēto 7 pacificus spem. sed bri-
gosus. clamorosus exaudim. castus 7 tem-
peratus nō querit. sed venerens gulosus
et sic modo puerfata omnia sunt. Et est
in mūdo quodāmodo sicut in cursū dō-
rum fieri consuevit scdm qd de quodā gar-
tone recitatur. qui dicebat tria fieri in cu-
rīs. que si bene fierēt se modo opposito ba-
berent. Primo. qui peius sunt refecti. re-
monus ab igne locantur. Secundum qui
plus esuriunt debili. procurantur. Tercio
qui possent ponunt citius 7 mēla vocat. et

Feria quinta

que fm *Alitoy* ab acumine oculoy dicitur
que tam limpidi visus de esse vt cū in aere
lup maria immobili penna dherat. solē irre
uerberatis oclis in sue rote circūferentia in
temur nec sui visus acies obtundit nec cla
ritate solaris lumis disgregat. vt dicit *Am
brosius* Est enā sup aliaq auū vices fortis
et eius forūdo marime viget in aliis pē
nis. Et ideo leniter sursum alissime volat.
Et exonerat ab istis transitorijs. p grām
cooperantem p affectū leuissime alte in tēū
tollunt. In quo sine impedimēto tēū dul
cissime pteplāt. Sicut enā magnes quadā
occulta virtute serp ad se trahit. sic tē? oc
cultā virtute bonitatis sue. affectū mentis
vltia vices naturales ad se trahit sursum ⁊
suauitate ita inebriat. qd nullo alio dpost
nisi in solo deo quietari possit. Cū august.
pmo pfer. Fecisti nos dñe ad te. inquietū ē
cor nrm don quiescat i te. et ps. Sagiator
cū apparuerit glā tua. figurat ⁊ cōspiciat
in teito discipul qd xps secū assūpsit in mō
tem vbi transfiguratus ē. et aī eos ostēdens
eis gloriā resurrectionis ⁊ secreta sue cog
nitōis. Petrus obediens. Jacobus supplā
tator et mundi contemptor. Jobānes in q
est grātia. assumunt a xpo ad altitudinē cō
templatōis vbi xps ante eos transfiguratur
et a pparent cū eo loquentes moyses ⁊ beli
as. sz eleuantes oculos neminē vident nisi
solum ihesum. Quia anima in excessu men
tis et alienatōe virtute occulta dñe bonita
tis super seipam eleuata. sic in xpm transfor
matur. vt nihil cogitet nisi ihesum. nihil vi
deat nisi ihēm. nihil sapiat nisi ihesum. Cū
dyoni ad xpm fm vñā translatiōem. cū
teipm ⁊ omnia p mētis excessum nullo infe
riori retinaculo pceditis transcenditis. ab
omni pcupiscencia et cura absolum et pur
gamus. tunc tandē sic cuncta auferens. ⁊ ab
omnibz expeditus sursum ageris ad supsub
stantialem radiū dñe incōprehensibilitatis.
Vnde qñ deuota magdalena se p displice
nam omniū peccatorū totale purgauit. ⁊ ab
omni mala pcupiscencia se liberauit ⁊ absol
uit. tracta fuit dīna virtute ⁊ misericōdia fursū
in xpm tam vigorose. vt nullo obstaclo cō
fusions vel multiebris eructescēte et puro
ris posset impediri quin trahētem ihesum

post Judica

et videntē eam querebat et videret. lacris
lauaret. oscularet ⁊ tergeret. Quare dicit
Gregorius in omel. Considerauit nang
quid fecit et noluit moderari quid faceret.
sup conuinātes ingressa non iussa venit. in
ter epulas lacrimas obtulit. quia nimir ipse
eam p misericōdiam traxit intus qui p māne
tudinem suscepit foris. Discite ergo quo
doloze ardet que flere inter epulas non eru
bescit. Cogitant igit mibi de marie penitē
tia flere magis liber q aliquid dicere. Cū
legitur de eius puerione. Q. quadam vi
ce postq se talibus voluptatibz dedit cōuer
tere eam volens xpus et sua misericōdia. et ad
viam reducere veritatis. ea dormiente talē
habuit visionem. q mulierē quadām pul
cerimā in vltis suis speciosissimū puerū
baulante videri. que aī eaz stans ait. Qlis
filius meū pulcerimū dñissimū ⁊ potēissi
mum habere in sponsum. magdalena cū stu
diose intēns. in eius mor amorē succensa
vehementissime trahit. Sic. Et domina non
habebis eum nisi vñā quā nūc habes relin
quas. ⁊ vitam sequaris quā ibi. sua p dicit
que euigilata quasi amore feruens nō stetit.
sed medullitis corde pmore currebat vbi
ihēm inuenit. Stans retro secus petres cō
lacrimis rigauit petes eius rē. Perco de
bet hō amoris affectū ostēdere in effectū ope
rum bonorū. i. Jobānis. iij. filioli mei non
diligam? verbo neq lingua sed opere ⁊ veri
tate. Sicut em ignis nutrit p ligna. robora
tur et continuat ac firmatur. sic dilectio tēi
p opa virtutum roboratur et firmatur ⁊ pūna
tur. Debent aut huius opa virtutum esse cō
traria viciorū. Quia fm ypocrita. in ambo
nibus. Contraria pcurijs curari optet. Nam
morbus causatus et frigiditate curamur per
calidum ⁊ e conuerso. Sic ⁊ vicia si curant
deñt. oportz hoc fieri p contrarias virtutes.
vt luxuria causata p calozē curē p frigidita
tem pūnetie. gula p tempanā. loquacitas
p silentium. Sic enā deuota magdalena se
cit ⁊ sua vicia curauit. Nam maritus eius
ante opa pietatis abhorrebant post cōuersi
onem pedibus xpi pium obsequiū erhibeb
bant. os eius qd prius vana et mūdāna lo
cutum fuit. pium osculū xpo infudit. oculis
quibus terrena viderat. et nūdo panis de

Alphabetum

XXXVI

liquerat xpm tam dulciter intuetur et ama-
ras fudit lacrimas. Cui grego. Quot oble-
tamenta in te habuit. tot olocausta de se fe-
cit. etc. Sed querit an magdalena puer-
sa continentia mentis et corporis fuitens xpo.
ante cōuersionem actuali incōtinētia dispōsi-
tuerit deo. i. querit an pbati possit q̄ actua-
liter peccauerit ope. sicut forte voluntate et
consensu. Et videt q̄ ope peccauerit et de
facto lapsa fuerit. Quia marci. vi. dicitur
q̄ xpus septem demonia ab ea eiecit. Glo.
plena vniuersis vicijs fuit. i. septē pēnis cri-
minalibus. sed actualis luxuria est enā vni-
de illis ergo. Item lucas hic eam nominat
peccatrice. sed sū p̄munez cursum publice
peccantes appellari solent peccatrices. ergo

In oppositum q̄ nō peccauit ope. pbatur
sic. Nam vt videm⁹ illud passim p̄mūter p̄-
pter paup̄tatem et defectum p̄p̄etaz. s. ipsa
dices fuit de stirpe regia. scēm. Lazaz mil-
tem habuit et fororē Martbam. qui diui-
dentes hereditatē patris magdalū castrum
vnde magdalena dicitur ē sibi cecidit. berba
nia marthe. et magdalene simul et lazaro ihe-
rusalem. Et iō si magdalena nihil habuissz
Lazarus frater eius et martha foror subue-
nissent. nec eam ita cōsiliabūt meretricari p̄-
misiissent. p̄cludit igitur p̄positum. Secūdo
vbicūqz in sacra scriptura aliqua p̄sona
legit peccasse. nominat⁹ locus. p̄sona et tēpus
sed hoc de magdalena nusq̄ habet. sed in
cas solum nominat eaz peccatrice q̄d minus
interpretari debz ex regula iuris. igit. Tercō
ex euangelio Jobānis. An sex dies pasche
vbi habet q̄ dñs discitebat euz discipulis
et alijs martha dō ministrabat. et p̄questa
fuit de sorore q̄ eam nō adiuuaret. Dicit
quedā glo. Q. apud iudeos mos erat. q̄
virgines nō ad primā mensam comederāt
sed futebant. Nō magdalena nō comedit
p̄pter iusticiā n̄ enā seruiebat. quia ex quo
actualiter lapsa nō fuit. vsurpare noluit q̄d
non fecit. nec futebat p̄pter humilitatē. q̄
ex quo forte p̄sensu cecidit cassam virginez
et humilitate p̄miserit se cōdere noluit
Et ergo martha nō vixit domino. dic illi
vt me adiuuet. si virgo nō fuisset. Quarto
sic. Quidā famosus doctoz p̄pat eaz paulo
Q. sicut Paulus p̄pter nimā superbiam

castus permansit. sic enā magdalena cui ex
supbia nemo p̄placuit Quinto sup illo ver-
bo nuptie facte sunt. Dicitur quidā doctoz.
magdalena fuisse sponsam et iobannē spon-
sum. quē Ihesus de nuptijs vocauit. et iō
dicunt magdalena indignatā contra xpm.
et quidq̄d potuit p̄ eius doctrinam fecit. et
more dominaz nobilibz omnibz voluptantibz
se immiscuit. Xpus ergo occasio sue culpe
fuisset vocando sponsum. quod nō videtur
congruū. sic nec in simili licz sponsū a spōsa
recedere. nec eligionē intrare nec ecouersio
sine licentia alterius p̄ns. s. cōsummatō ma-
trimonio. xxvij. q. ij. sunt qui dicūt. etc. Ad
illa respondendo lector bñ? quā partez vo-
luerit teneat. cū vtrūqz p̄mū rōes sine
temeraria assertōe nec cōtrā lectōe sanctorz
concedi vel solui possint. fauens tamē parti
mitiori. Dico ad glosam illā. s. vniuersz vi-
cijs plena fuit. q̄ illa plenitudo non arguit
omnimodā executoem operis. sed bene ostē-
dit mltitudinē male affectōis. Ad scōm
Peccatrice poterat dici ex vana puerfantōe
et mox lenitate. ex quibz notoria facta forte
enā plures ad fornicatiōis suspitionem in-
duxit.

Secūda pars in qua

notatur peculiaris amoris offensio. ibi. vi-
dens phariseus. murmurabat de xpo intra-
se dicens. Aut ille cognoscit hāc esse pecca-
trices. aut non. Si non. tūc nō ē propheta
nec filius dei vt ipse assertit Si autē sic. nō
est bonus nec factus. cum se permittit tā fa-
mosā peccatricem tangere et sic de pietatis
opere quo chrisitū debebat commendare te-
merarie reprehēdit. Sed chrisitus sua clei-
mentia tā se q̄ eā ipsam fuiticem per filia-
dinem duorum debitorz excusauit. dicens.
Duo debitores. scz pctōres. s. notorius vt
magdalena que debebat denarios quingen-
tos. alter vto occultus. vt p̄beus qui mi-
nus debebat. q̄ non per scādalum aliquem
lesit. erāt enā dā feneratori. s. deo pro culpa
momentanea penā eternā et p̄ gratijs vāis
non batenibz vñs redderent. q̄ non pro
prijs vitijs vel meritis sed gratia dei absol-
uuntur a peccatis. donauit vtriqz scz grām
per quam debitū dimittit. Quis ergo euz

scz creditorem plus diligit. Illam q̄stidē
 p̄posuit c̄b̄stus p̄bat̄leo. volens eū de iu
 dicio malo redarguere q̄. s. in innocentem
 et magdalēā peccatricē estimabat. R̄sp̄d
 dit p̄bat̄leus. estimo r̄c. Ignoranter con
 tra te sententiā dedit q̄ magdalena plus q̄
 ip̄e deum dilexit. Et x̄pus att. recte iudica
 sti. q. d. Non solū corz me plus diligit. q̄
 m̄ sed etiā opibz maiorē dilectiōem osē
 dit. et vt ambōz opa ponderaret. p̄uersus
 ad mulierē. dicit symoni. vides hāc mulie
 rem r̄c. Moraliter. In hac nobili m̄lie
 re ac gloriose pietatis exercitio. nō immeri
 to om̄s mulieres reportant honozē ⁊ glām
 qz vt videmus naturalē arbor bona bonos
 fructus facit et laudabiles. ⁊ filij senatorū
 et om̄es qui generātur ab eis. h̄tei sunt et
 nobiles dicunt. ff. de sena. l. l. liberos. Sic
 etiā p̄sona nobilis in aliqua genealogia per
 aliquē insignē virtutis actum nobilitata nō
 solū ipsa est p̄mendabilis et digna. verum
 etiā om̄s de eadem gentela p̄cedentes dig
 nificānt et commendātur. qz virtutū premia
 merendo tribui conuenit. Et de status et
 ymaginibz. l. et virtutū. Honor autem est
 premiū virtutis. iij. et bi. Exēplū huius
 bēmus Exo. xliij. In aminadab. qui in exi
 tu filioz israel de egipto qm̄ dñs in p̄secuti
 one p̄baronis sicauit viam p̄ mediū ma
 ris rubi. et aque ex vtraqz pte alte ad mo
 dum muri stabāt. timentibz filijs isrl̄ intraē
 ip̄e p̄fidens in domo primz post Moyse
 intrauit cū tribu sua. Et quo facto illa tribu
 iuda dignitatē regni meruit. Sic in p
 posito cū in sexu m̄liebz exclusa dignissima
 m̄te dei. p̄ quā om̄es mulieres dñi et meri
 to dignificant et honorātur ac venerantur.
 etiā tam scā speculū hūmāe salutis bātea
 tur mulier. que aduersariū hūmāi generis
 fugiens solū confidēs in x̄po. viam amare
 p̄nie intrauit. et nobis sequēdi audaciā tri
 buit. Gloriat̄ ergo deit̄ om̄s femie et a vi
 ris honorari. M̄. p̄uet̄. r̄rri. p̄cul ⁊ de vl
 timis finibz p̄cium eius. Et hoc p̄pter tria
 scilicet propter.

Propter promptitudinē clementie ⁊ beniuolētie
 Solitudinē diligētie ⁊ p̄uidētie.
 Certitudinē p̄fidentie ⁊ p̄placētie.
 Est enim mulier p̄mo cara ⁊ commendāda p̄

pter promptitudinē r̄c. Itaqz sicut aqua cō
 gelata facilius liquefit modico calore. sic
 mulier caritate hūana statim cōpatitur alte
 ri indigenti. et clementiā et beniuolētiā oñi
 dit. qz naturaliter fm̄ p̄bilosop̄ū r̄ij. de
 animalibz. Mulier est maioris pietatis q̄
 vir. Est ḡit pia a deo creata ⁊ data i adiu
 torium. scz si tribulatus est. mulier ei solaci
 um sit. Si imbecillitate grauius est ei nut
 ritimētum sit. Si infirmitate vallatus est ei
 medicamētum sit. Et em̄ ois egestatis sup
 plemētum. Et ideo bene dicit Eccl̄. xxxvi.
 Vbi nō est mulier ingemiscz eger in signū
 autē huius q̄ in muliere est om̄is clemētia
 naturalū. filius dei corpus hūmāe redem
 ptionis totaliter a muliere de creuit accipe
 Eccl̄. x. Non est creata i trāduā natiōi mu
 lierum. Quid licet x̄ps quosdā dum hīc vi
 ueret viros gratos inueniret. nunq̄ tamē
 tam cōstātem beniuolentiā ⁊ pietatē in pe
 tro iohāne vel iacobo cepit quātam in mul
 eribus sibi deuotis cepit ⁊ inuenit. sic parz
 specialiter in magdalena que x̄pm̄ clemē
 inuixit. lauit. osculabā. Quare dicit Si
 moni. Intraui domū tuam. aquā pedibz r̄c
 Marita euz pio hospicio suscepit. solite
 fuit. ⁊ misericorditer nutritiū. De enim
 sunt q̄ ex pietate in cruce pendente fugien
 tibus discipulis comitabātur. Marci. xv.
 De sunt que c̄b̄ristū p̄ p̄rias p̄dicantem se
 quebant̄ ministrantes ei de factatibz suis.
 Luc. viij. De sunt q̄ mortuo corpore ⁊ sepul
 to vngenta aromatica pauperū. De sunt q̄
 nec tenebrose noctis caligine. nec vlla mul
 ti annatoz fustiosa sententia terrebāt vt x̄ps
 de eis dicit illud boez. Has salte nullus
 poterat p̄vincere terror. ne nostrū comites
 p̄sequerent̄ r̄c. Et idō rōnabiliter p̄mitis
 oibz x̄ps isti sexui sue resurrectiōis nūciāuit
 triumphū. sciens quoniam sup̄ oēm gratiaz
 est grātia mulieris. Eccl̄. xxvi. Gratia sup̄
 grām mulier scā ⁊ pudorata. Ille sunt aq̄
 que sup̄ celos esse dicunt. qz mulieres sup̄
 apostolos dilexerūt. In p̄s. aque que sup̄
 celos sunt laudent nomē dñi. Itaqz gra
 tūdo nō solum in fidelibz elucz mulieribz
 sed etiam in gentilibz satis claret. que enī
 gratōz esse potuit pudica penelope. q̄ vltis
 absentia annis. xxiij. expeto eliber virilis

G

B

Alphabetum

XXXVI

amoris alterius expectavit. que quātis affe-
cōibz interi angebat. explicat ipa fāns in
epistola sua dicens. Hāc mea penelope ubi
lenta misit vixit. nil ubi restabas attamen
ipse veni. Que gratitudine flagrantior eē po-
nit porcia filia Carbonis. et vxore bruni. q̄
viro interfecto supuiere noluit. sed arma
quibz se stanz interimeret postulat. famu-
lis autē arma negātibz pūnas ardentes
trā gloriunt. De qua sic scribit Marcialis
epygma. libro. iij. Coniugis audisset famin
cum porcia bruni. Et subtraxit sibi quetery
arma color. Nōdum fāns ait mortem non
posse negari. Crediderit hoc satis docuisse
pēm. Dixit. et ardētes auide bibit in ore
faullas Et nunc et fery muba molesta nega-
uit. Que geatōr esse potuit attia pūci con-
iuge que se simul interfecerit. Illa tñ prius
semetipaz gladio attia percussit. De qua rō
marcialis. li. ij. scribit sic. Casta suū gladiū
cum traheret attia pūco Quem de visceri-
bus traxerat ipa suis. Si qua fides vuln?
quod feci nō dolet. inquit. S; quod tu fa-
cies hoc michi parce dolet. Que vidone
granor esse potuit. De quo Hieronimus
contra Iovinianū li. i. Et virgilius eneid.
libro. iij. A ydo foro pygram leonis cum
carthaginē condidisset. r abbyarca regely
bie in cōiugū petere. nupias distulit cau-
telo et eadē condita ciuitate piram quā
dam maris sui in memoriā fidei cōstunt
r semetipam iecit in mediū. r ardere q̄ nu-
bere maluit. Secundo mulier est cara
et cōmēdabilis r. Nam sicut apis diligēs
est coll. gendi. dispōendi r regi viuendi. sic
solicitudo r diligētia mulieris magna est
in regēdo familiā. circūspecta in prouidēdo
et in omnibz arāficiosa. r omis domus est
sine ordine que mulieris caret regimine.
Et ideo vir r mulier nō solum cā prolio cō-
iungunt. sed etiā ppter amīfritatē r yco-
nomicā. que sine muliere pplet. non potest
Sicut docet Hesiodus in yconomicis.
In signum cui? dictū est signāter Gen. ij.
faciamus ei adiutorū simile sibi. De illa
mulier. prouidentia d; puer. xj. Mulier di-
ligens corona ē viro. et eccl. xxi. Quā mu-
lieris sedē delectabit vir suū. Et certe bo-
nam cōfidentā pōt vir dē in mulierē bo-

nam. qz in firmū hominē non detestaf. pau-
perē non asgnatur. delictis r senibus famia-
tor. quis sendum tergit. quis immūcū pue-
gat. quis laceratū reficit. qz ebriolum opit
quis furiosum pacif. Nec omia bona mlier
Beatus ergo vir qui bitat cū muliere sen-
sata. Eccl. xxi. ppter quod dicit apostol. i.
cor. vij. Sanctificatus est vir infidelis per
mulierē fidelem. Tercio mlt est amēdā-
da ppter certitudinē pfidentie. Sūt hodie
mulieres stabiliores r certiores viris. quia
natura viroz effemiat est ppter inpanāā.
muliez dō natura ppter tēpanāā nūmā te-
ducta est in soliditate Et sicut quondā mu-
lieres erāt brigiōle r lingiole. modo ecōtra
viri cōtra bonas r scās mulieres cōtendūt
Und eccl. xxi. In duobz est ptestatū cor
meum. et in tercio iracundia mibi aduenit
Vir bellator deficiens per inopiā. r vir sen-
satus contemptus. r qui transgreditur a iu-
sticia ad pctm Hic tria notāt mala. r de
terco maxime itatit deus. Primū est con-
tendere cū muliere honesta et eam blasphē
mare. vel iniurijs r contumelijs irritare. qd
modo pmē ē viroz. qui ebrietate obrecati
quādoqz amore alienatū muliez infamāt.
non considerāt bona repta fidelitatz r fin-
ceriatē ppiatz. De quo eccl. xxi. Cū iustia
et maledicta reddet illi. r p honore r bene-
ficio reddet illi contumeliā. Secundū
malū quod odit deus cum mulier contem-
nit vir suum. Qir nāqz fin apōstolū est ca-
put mulieris Et idō sicut oia membra capī
ti obediunt r fuitit. sic mulier viro suo obedi-
re debet r ei fideliter fuit. h; de quibz dā
mulieribz est sicut de lupis. Hic dicit qd
lupus diligit valde ludere r si pōt rape pu-
erum aliqūdum ludit cum eo sed pōt hoc
lacerat eum occidit r comedit. Sic mulier
res delectāt ludere cū viris dū iuuenes
sunt. famulāt eis ad placm. sed si sene-
scant vel aliqūa patiātur infirmitatē. vel de-
fectū statī amorē r fuititē subtrahūt. eos
dōibz ledunt et lacerant. r associādo se per
adulteriū alteri viro ppios cōtēnūt r in-
terficiunt. Qd nāqz quis nō diligit. statim
contemnit. Sic em vnu deap pulcritia
maritū suū vulcanū turpem et claudū cō-
tempnit. r idō maritē diligens cum ipō plicē

h

adulterabat. Sol autē qui est deus omnia videns. istū vulcano fœlavit. qđ vulcan? explorans veritēz complens maritē & venētem simul concubētes. carthena adamātina tenuissima in lecto inuicē colligauit. & eos ita qđ se de illo statim mouere nō poterāt copulans. et patrefactis ianuis omne deos ad ridiculū & spectaculū cōducit. ita qđ in toto celo fuit notū. Ad pces autem neptuni vulcanus eos soluit. & venus contra solem qđ hoc vulcano marito suo fœlauerat indignata. meretrices omnis filias suas fecit di cunt quidā ad leam. qđ venus fuit quedāz pulcherrima domicella que maritum habuit turpissimū. in arte bellicosum. sed armigēz amauit Sz qđ quadā die plus solito more inuicem dormierūt. ita qđ sole lucente ipsos simul maritus repit & confudit. fictum ē qđ sol hoc adulteriū reuelauit. Sic notare de temus qđ nō est bonū impes maritos seu senes copulare iuuenibz & pulchris mulieribz nec econuerso. qđ solent se ptenere et adulteria pmittere. & nullam fidem suare. Et idē equalitas attendēda ē in conditiōe & etate quia disparibz lobus nō bene trahit cū? Juxta illud Deuter. xxiij. Non arabis in boue & asino. Debent enī cauere mulieres iuuenes ab amore tali inordinato. qđ carthena male delectatōis & consuetudinis ita te nactet ligant. qđ non soluūtūr donec vicinis omnibz homibz deo & angelis ad cōsufionem veniūt & eternam penā. Tertiū malū p quod deus ad iracundiā puocatū est adulteriū viroz mulierūqz. & maxime in viro. qđ fornicatōis nature est et maioris pēnitentie. & posset se a iaculis cauere in cōnēntie. qđ qui transgredit iusticiā. mulieri dat occasiōē se frequēter etiāz delinquendi. pñ Atēstionē i. li. ycon. Si mulier pgnouit virū fidelem esse. ipa etiāz certa & fidelis erit ea ipm erit et iusta. Sed querit vtz in actu adulteriū grauius peccet vir qđ mulier. Et videt qđ non. quia ad penā diuorij ppe adulteriū ad paria iudicantur. ergo a pari rōne cū pena debeat adequari pctō. hē qđ eāqz lites peccant antecēdēs hē in canone. xxxij q. v. Preceptū. Vbi dī. apud nos qđ non licet femis. equē nō licet viros. et eadē pūtuus pari pditione censet. Item mgt. iij.

Sententiāz vi. xxx. c. ij. vīc. Christiana religio aduiteriū in viroz sexu pari conditiōne condēnat. ergo pari rōne peccant Ad hoc trādendū. Notandū qđ quātmz ad bonū fidei. quo viroz alteri obligat equalitē peccant. qđ equalitē obligant. Sed vltē quātmz ad bonū plis plus peccat mulier. quia causat incertitudinē prolis. Cū simpliciter loquendo plus peccat mulier aduiterādo. qđ vir. Ad argumētum pñm dicendum concedēdo qđ ad paria iudicantur in causa diuorij. qđ illud ppter quod faciendum est diuorij. est fractio fidei. qđtm ad b equa liter peccant in actu adulteriū. nō tñ simple. Cū dīcendū est. qđ ad equalē penā iudicant. h nō ex equalibz caus. Sicut duo fites quoz vnus in duplo peior ē altero. ad equalē penam. puta suspēdi iudicant. Cū licet ad equalē penam iudicent. nō sequit tamen qđ equalitē peccent. quia mlti p bonū fidei & contra bonū plis. vir autem solum contra bonū fidei. Et idē causa diuorij in muliere ē maior causa. licz vtrobiqz sit cā sufficiens Secundo querit. vtz fornicatō ceteris paribz plus peccet vir qđ mulier. Rñdet thomas. iij. sup sen. vi. iij. q. ij. ar. iij. Q. vir plus peccat. quia pl? daret dō no rōnis. licet mulier plus beat de materia temptatōis. qđ est magis fragilis. Sz p b videt esse. b. Aug. de adulterio pinguatōis et ponit in cano. xxxij. q. vi. indignat. In dignant inquit mariti si audiāt adulteros viros pēdere similes adulteris feminis penas. cum tanto eos grauius punire opteat quanto magis ad eos pntine & virtute viti cere & exemplo regere feminas. Ad hoc argumētum trādet hol' koth. Q. licz vir quātm ad vnam circūstāntiā grauius peccet. puta ad b qđ magis tenet rigere rōe & virtute. tamē cōpēlando omis circūstāntias mulier magis peccat. Augustin? autē nō loquitur in dicta auctoritate. nisi d sola cōstāntia et virtute rōis qđ debet peminere.

Tercia pars in qua

notat saluatoris remuncerātō ibi. ppter qđ dico tibi remittent rē. Moraliter in ista p te pīmendat magdalena de sincera & semēti dilectōne xpi. p quam multū meruit. Ad

Alphabetum

XXXVI

quod educendum dicit Aresto. ij. phisico. Quid
ars imitat naturam in quantum potest. Ita sicut
videmus quod in ordine nature et aditoris oim
dispositione. sol qui est lumen principium a quo
ceteri planete illuminantur. appellatur digni-
or ceteris et rex nature. et luna que pro ma-
ioris est influentie. ratione principitatis et ma-
ioritatis secunda post sole dicitur. et dignior
etiam alijs esse dicitur. Et sic consequenter vnus
quisque secundum maiorem vel minorem influentiam
etiam accipit nomen dignitatis. Hoc patet
etiam in elementis. Ignis qui est primum ele-
mentum. dicitur alij sequentibus dignius et
nobilius post aer. pro aqua et vilissimum terra
Sic ars quodammodo imitat naturam. quod
artifices metallo. scilicet alchimiste. ex eo quod au-
rum nobilissimum et splendissimum inter alia
metalla inueniunt. noiant eum sole et conse-
quenter argentum lunam. ferum martem. cuprum
venere. Sic etiam doctores legum di-
stinguunt colores ab inuicem. quibus arma
nobilius depingunt. Dicunt quod color aureus
sit nobilior quia per eum repntat lux. Si quis
enim figurate vellet radios solares. congrue-
ntius non posset quam per radios aureos. Ex quo
autem nihil clarius lucet sole. C. de sum. tri.
I. inter claros. Nichil est luce nobilior et propter
hanc nobilitatem non licet alicui homini porta-
re vestes aureas. nisi soli principi. C. de ve-
stibus oloforis. et deauratis. l. i. et ij. li. xi.
Sequens color nobilis est color purpure-
us seu rubens qui signat principem qui est super
alia elementa. et est corpus post sole secundum
lumen luminosum. propter hanc nobilitatem ni-
hil licet vestes coopras dicto colore portare
nisi principi. vt. l. vbi super li. ij. et li. xv.
Hunc sequens est lazureus. i. blaneus. et per
eum designat aer qui est corpus transparentes
et dyaphanum. et lucis maxime receptionum
et sequens elementum post ignem. Unde hi
colores secundum quod repntant dicuntur alijs nobi-
liores. Inter alios tamen colores secundum se al-
bus est nobilior quia magis appropinquat lu-
ci. Color niger infimus. quod magis appropin-
quat tenebris Colores autem medij sunt no-
biliores vel minus nobiles. secundum quod appropin-
quant albedini. vel plus vel minus nigredini
Sic etiam loquendo de virtutibus alique assi-
milantur nigredini sicut brutalitas. alique al-

bedini sic castitas. Alie lazurio sic firmitas
vel constantia. Alieque igni. sicut charitas.
que inter alias virtutes regina predicatur.
quia propter eam omnes alie viles et ignobiles.
et si quid nobilitatis habent. solum habent ex ca-
ritate. Iusticia enim et sola caritate est. et
vbi caritas non est iusticia esse non potest. xiiij
q. i. vbi. Et ideo apostolus. i. ad corin. xij
dicit. Si habuerit dilectionem et nouerim mi-
seria omnia et omne scientiam. si habuerit om-
nem fidem. ita vt montes transferat. carita-
tem autem si habuerit nihil sum. Et si distribu-
ero in cibos pauperes omnes facultates meas
et si tradidero corpus meum ita vt ardeam.
caritatem autem non habuerit. nihil mihi pro-
dest. Caritas est istud vnum solum per quod
puenitur ad optimum. De quo ipse dixit.
Luce. x. martir. Porro vnum est necessarium
quod vnus Maria magdalena perfectissime
habuit. Ideo ad optimum puenit. dicente
christo. Maria optimam partem elegit. Etiam
optimam partem caritatis habuit. ideo opti-
mum eius effectum impetravit. remissionis
culpe et acceptationis diuine gratie. Est autem
perfectio caritatis triplex. i. infima. media et
suprema
Prima consistit in precepto obferuato.
Secunda in psilio rei impletio.
Tercio in omnis perturbatio exclusione.
Infima etiam perfectio caritatis psistit in ob-
seruatione omnium preceptorum et adimpletio-
e eorum. Iobanis. xv. Si diligitis me man-
data mea seruate. Sed quid iubet mandata
de diligendo. Primo quod deus super omnia
et etiam super se diligatur. Secundo seipsum di-
ligere. Tercio proximum. Ad hanc caritatem
omnes tenent christiani. siue religiosi siue se-
culares. nec aliquis transgrediens de peccato
mortalis excusatur. Ut ergo hanc infimam
caritatem quilibet plenius intelligat. ipsius
tres debet attendere articulos. Primus quod
non preterat se quisque deo per aliquo comodo
et sic nullo modo debet quis deum offendere.
per aliquod peccatum. patet hoc. Nam prudens
et dilectus propter minus bonum. non debet
refutare maius famus esse esset qui oblato
obulo et florenis et bis vnus eligendum. obu-
lum eligeret et florenum refutaret. Sic cum
quodcumque modum corpore. in infimum min-

D

¶

Feria quinta

sit bonum deo. Fatuus est et irrationalis. qui peccando modicum comodum querit corporis et deum infinitum bonum despiciat. Hoc comiterans illa pulchra et sancta Susanna. De qua habet Dan. xij. p. Omnis corpus et vitas voluit perdere q̄ deus pctō offendere. Jo iudiciabus innumeratis diez maloz tempus nbus eam. tūdit. Melius est aliq̄ opere mibi incidere in man⁹ vltimas q̄ peccare in conspectu dñi. Consile habet ij. Iacobab. vij. in septem sabbis. qui cū ab antiocho com pellerent flagus et thauris p̄ra vas a d carnes porcinas. etiam alijs multis penie dixerunt. p̄parati sum⁹ mori magis q̄ patrias ac dei leges p̄uaticari. Secū dus articulus. q̄ non debet quis corpus suū anie p̄ponere. et ideo si optio daret. q̄ inter illa duo vnum fieri oporteret. aut vitam p̄dere aut deum negare. potius debet corpus suum dare in mortem q̄ negare deū. p̄ qd anima eternaliter dānaret. Roy. x. Ore cōfessio sit ad salutem. Nam martires inter tot mētra imminētia. fidē q̄ corde tenebāt. ore cōfessi sunt. plus timentes animā perdere q̄ corpus tormētis subijcere. Et ideo fidē quā corde habuerūt. etiā ore intrepit cōfessi sunt. Unde glo. sup illo verbo ore confessio. dicit q̄ pene omnes qui ipm coram p̄secutoribus negauerūt qd de illo credēbāt et corde tenebāt ore non p̄fitendo p̄terit nisi illi qui penitencia resurrexerūt. vt pet⁹ qui in illa negatōe intus veritatē tenebat. et foris mēdaciū p̄ferēbat. Cur enī lacrimis diluit quod ore negauerat. si saluti faciebat. qd corde tenebat. Nichil enim p̄dest hoc esse in corde quod vtruz est. si hoc dicat⁹ voce quod falsum est. quia veritas cretenda est a loquenda. Tercius articulus est q̄ nullus p̄ferat corpus suum nec quercūq̄ temporalia. primo. ideo p̄ nulla re mūdi debet scandalizare frēm. et similiter vbi sciē frēm meum posse liberare a morte anime. p̄ mortem corpis mei sine piculo anime mee teneor corpus p̄prium tradere p̄ fratre. et multo magis res temporales. Sicut christ⁹ mortuus est p̄ nobis et nos debemus p̄ fratribus animas ponere. Cū august. sup Jo bannē. et recitat⁹ d̄ peni. di. ij. Si quis tantam habuerit caritatem vt patris sit etiam

post Iudica

pro fratribus mori. p̄fecta est in illo caritas. Hāc ergo p̄fectōis caritatē magdalena habuit quia nec x̄bo nec sacro post conuersionem mandati domini et magistri sui p̄terit. In signū hui⁹ quasi parata omnia ad implere humiliter sedens ad p̄ces domini et magistri sui. audiebat attente et ardentē verbum eius. ibi tunc studuit illas tres lectōes. scilicet deum omnib⁹ p̄ferre. animā cor poris. et p̄prium vite sue. Nam postq̄ deū intra se cognoscere d̄stiterat. statim amore instanti ardebat. q̄ nec morte nec iudeos sub cruce et sepulcro formidabat nec timuit. quia multa dilexit. Cū stans iuxta crucez vt dicit⁹ Virgēnes. desiderabat cor ruptōnem suipius vt in sepulcro domini postq̄ sepeliet⁹ vbi viderat domini suū ante posuim. Tanto enim desiderio ardebat q̄ nec solacium angeloz. ymmo nec p̄sentiaz sui dilecti aduerteret. quousq̄ eam alloq̄retur. dices Maria. Cor enim eius tenēz amorem habebat intra se q̄ tunc amoris fuit. tota se seipsa alienata et fixa quo ad omnes vires in eoz quem amabat. dilexit enim ad deuū q̄ discipul⁹. q̄ recedentibus discipulis. non recedebat. q̄ amore eius intus succēsa ardebat d̄stitero. Hancias ergo discipulis xpi resurrectōz. cūcurrerūt duo s̄l sed nō māsērūt. Illa vero p̄seuerabat quousq̄ dilectum inuenit x̄c. Tantum etiā dilexit p̄prium suum et salutem anime ei⁹ vt q̄ ipsa eum conuerteret. constanter et intrepide christi p̄dicauit. populum instruxit. et ab ydoloꝝ cultura reuocauit. Cū videretur in eius legenda. q̄ post ascensionē domini anno nono a passione. Stephano iā lapidato a iudeis. et electis discipulis a sinibus iudee. Beatus maximus vnus de septuaginta duob⁹ discipulis domini cuius b. Petto commēdata fuit Maria magd. et aza⁹ frat⁹ eius Martha et marcella pedisq̄ marie. et cecus illuminatus a domino. et plures alij christiani nati ab infidelibus impositi a pelago s̄i aliq̄ gubernatore expositi vt omnes submergerētur. diuino tū nati. mansilia vixerunt. vbi cum nullis qui eos hospicio receperēt. inuēnsent sub quadam porticu phani qui gentis illius terre p̄erat morabātur. Cum at⁹ Magdalena videret

Alphabetum

XXXVI

populum ad phanū pfluere. vt ydolis im
molarē assurgens vultu placito. serena fa
cie lingua diserta. eos ad ydolorū clara re
uocabat. et xpm psumissimē p̄dicabat. et p̄
cipem cū vxore sua ad xpm conuertebat.
De quo nota in passionali. Item animam
enā p̄ferebat corpi in eo qd nullā corpis de
lectatōem admittebat sed vt animā purā
et illesam a p̄cīs custodiret. corpus pacer
bitatē abstinentiē macerabat trāsfiens ad
quoddā heremū vbi nec aqua nec herbe n̄
arbores erant. sed ppter innocentie purita
tem et s̄citatē. ibi vñ. vñ. die ab ange
lis fuit capta et cibo celesti refecta. xxxviij.
ānis vt patet in legenda sua. Verito igit̄
dilectus m̄gi et cognitor cordis sui eam ab
omni specie p̄ccatorū excusauit. Primo nāq;
eam xps excusauit a vicio supbie apparēne
et p̄dignitatis accusata a iuda de yngēto et
fuso sup caput ihesu dicens. qd molesti estis
huic multat. bonum enī opus opata est in
me. Item a vicio auaricie. vñ dicit ip̄am
habere tantū necessariū di. Porro vñ est
necessarium. Item a vicio luxurie. dñ xps
dicit eam multū dilexisse. qz dei dilectio n̄
ppatitur secū amorē carnis qui maxie vigz
in luxuria. Item a vicio ire eam excusauit. di
cens vade in pace. Item a vicio gula qz non
festinauit ad cibī et potus sumptiōem. sed
ad lacrimarū effusiōē contra potū. et pedū
osculatōem contra cibū. Qñd ip̄a dixit sy
moni habeo tibi aliquid dicere et. Item a
vicio inuidie eo qd h̄uit fidē. fides autē est
substātia sperandarū rez. spes autē v̄ bono
eterno est. cui repugnat malū inuidie. Qñ
docemur. qd ante qd offers munus tuū et.
Reconcliatō autē complet in rancoris et
inuidie dimissione. Vñus āt altaris ma
xim signū fidei ē. Item a vicio accidie. tpe il
lo qd foror sua eā accusabat. dicēdo optimā
p̄tem elegit. Item excusauit a xpo v̄ omnibus
vicijs in generali. Nam cū pharisei accusa
uit eam di. peccatrix est. Dixit xps excusa
to eam. Dimissa sunt ei p̄cā multa. qm di
lexit multū. Secunda p̄fectio caritatis
et media p̄sistit in obfuitia consilioy. l om
nium vel aliquoy. fm qd se quis ex voto pro
fessionis. vel officio placitū. lectionis vel p̄
dicatōnis ad ip̄a obligauit. De hac Ma

thei. xix. Si vis p̄fectus esse. vade et ven
te omnia que h̄es et da pauperibz. Ad hāc
aut nullus obligat nisi qui se volūtatē ad
eam suādām alitūxit. et p̄net etiam tres
articulos. Primus ē abdicare omnia tem
poralia p paupertatem. Secundus abdicare
omnia corporalia p castitatem. Tercius abdu
care oīa spūalia p humilitatem. De illa p̄te
p̄fectionis b̄t de pen. di. ij. Tunc caritas ē
in homie quādo nihil aliud qd xpm querit.
hoc fit p omnimodā abrenūciatōem. ut ple
nius dicim̄ ē com. nica. iij. quadagesime
Hāc enā caritatem s. magdalena h̄uit. p̄p
primū omnia bona sua vñxit. et ad petres
ap̄tolozy posuit paupibz distribuenda.
ppter scdm mūdum totaliter reliquit. et in
heremū se trāslit. ab omibz incognita ho
mibus. vt p̄dictum est. ppter tercium. vñ
xpus eam multis et inauditis miraculis sub
limaret puras se indignā lacrimis humilit
suscipiens corpus domini ab ep̄o. sanctissi
ma illa anima ad deū migravit. De eptā et
morte eius nota illegēda Tercia p̄fectio
caritatis et supma consistit in patientia et
tremā trāquillitate. de qua caritate loquit̄
bñs Jobānes. i. cañ. iij. Perfecta caritas
foras mittit timorē. qui hāc bz non tñm
est necessariū. p̄mis est mori p fratribz nec
tantum qd p p̄secutoribz se offerat quando
p̄cūm fidei incumbit. vñmo p nomine
Ihsu desiderat p̄meliā et mortem pati.
Sicut apli de quibz actū. v. Ihs ab ap̄sto
li gaudētes a cōspectu p̄siliy. quocūq; digni
habiti sunt. p nomine Ihs p̄meliā pati
Illa caritas etiā tres habet articulos. Pri
mus timorē omnē excludit. qz caritas foras
mittit timorē. i. Jobānis. iij. Secundus
omnē amorē suam excludit. desideras p
chris̄to pati et mori. Jobānis. xv. Maiorē
hac dilectōem nemo habet vt animā suam
ponat. et. Tercius omnē errorem vel
duplicitatem d̄bo vel facto excludit De q
Iaco. iij. Si quis in verbo nō offendit hic
p̄fectus est vir. Ad hāc nullus tenet quā
tūcūq; perfectus. nec enā aliquis potest
se ad eam obligare. Ad apicem b̄ caritatis
magdalena etiam puenit vt patz clarus ex
vita eius. ppter qd cum omnibz sanctis in
sancitate p̄municat. Nam cū angelis com

R

S

municat et puenit vite puritate. qđ possit
evidenter elici ex acceptatōe et gratitudine
coram pēna facie. In qua complacētia pu
ritas vite eius post penitentia videt exce
dere innocentia oim virginū. Item pmiū
cat cum patriarchis in māiuetudine cū vi
tupatōem audiuit cōuinandū. in circumm
in domo symonis. vbi tanqđ diffamata. p
clamat. qđ peccatū ē. et nō inuitata itauit
Item pmiūcat cū pphēis. aduentum xpī
in galilea pnuiciando. Et rđo sic Iobes
pnuiciant aduentū xpī in carnē mortale
ita ipā aduentū xpī in carnē glificataz et im
mortalem. Item cū aplis et pmo cum Pe
tro in contritiōe. cum Iobāne in dilectiōe.
cum Iacobo in carnis supplantatiōe. cum
paulo in vasis electiōe. cum alijs aplis i te
cum resignando. cū martiribz in voluntatis
exhibitiōe et corporis castigatiōe. Cum pfecto
ribz in fidei assentiōe. qđ pbat ex verbis
xpī dicētis. fides mā saluā te fecit. Cuz do
ctoribz qđ aplos vocuit et eos de resurrecti
one informauit. ppter quod fieri meruit et
nominari aplos apostola Item cōmunicat
cum virginibz. quia vt pphabiliter dici pōt
pseruata est ab omni carnis et opīs corrup
tione. Item cōmunicat finaliter cū omibz
pueris et innocētibz. et iō in eam omnium
sanctorū merita abundantissime confluxerūt
De hac igit dilectissima filia xpī bene p di
xerat ysaias. xlvij. dicēs Iusticia tua sicut
gurgites maris. Gurges est cōgregatiō aq
rum. Et ideo iusticia huius mulieris est sic
gurges in mari. quia in ea ē pgregatio oim
virtutū et multoz meritorū.

Feria sexta post Iudica

Ollegerunt pō

c nifices et pbatisei conciliuz ad
uersus Iude sum. Iobānis. xi.
Philareta in tractatu de natura liqui
do seu morboz dicit. qđ vcnās rosa sano
olfactu appolita. caput vebemēter inficit
et corrumpit. Cuius medela iob. mēse in
prima practica ponit dicēns. Reumatico et
languenti capiti non odor vultis. sed fetoz
amarus et sulphureus applicet. sic cōtingit
et inuidiosus quādo odor bonū bone fame
de primo sentiunt inficere. untur inuidia. et

amaricat Iez. qđ vt bt. xxiij. q. iij. beāt
s. ex bis. Omnis iniquus bonoz est inimi
cus. Hoc patuit in Cayn. de quo Genesis
iij. bt. qđ quādo Abel frater sui deo obolit
de primogenitis gregis sui et adipibz eorū
et Cayn enāz offerret de fructibz terre mu
nera domino. et dñs respexisset ad Abel et
ad munera eius. et mīsera Cayn respexisset
Abel em ex bonitate de melioribz animalibz
deo obolit. Cayn de prioribz et corrotis ex
malignitate. Ideo respicit ad munera abel.
ppter qđ itatus Cayn et inuidia motus oc
cidit Abel. tale inuidiosū plures hñt qui
de bonis alioz tristat. Sed si malus ocoz
apponit. i. si malum auduit de primo. gan
dent et in malo primoz curat. Vnde ec in
uidiosū erant capita iudeoz scribe et pbatisei
et pontifices. quare non poterāt famam
odorifere rose xpī audire. sine infectiōe in
uidie. Corrupti enim inuidia et iniquitati
bus suis vt eū morti traderent. Collegerūt
aduersus eū conciliū et. Querit vtrū
lapis plus releuari debebat per chāstū.
vt Cayphas dicebat. Et videtur qđ non.
Hobilior creatura est angelus qđ homo. et
ppter beatitudinē facta sicut bō. sed non de
cōit xpī releuare angelū a suo lapsu. ergo
nō decuit repare lapsū ppli. Dico em docto
res vt bt. ij. sup snias vi. ij. qđ expediebat et
hoc ppter tria. Primo vt redderet digna
sanctificatiō p culpa. Nam pgit et expedi
ebat hominē lapsū reparat ppter eius digni
tatem qđ tanta fuit vt ppter ipm facta sint
vniuersa. Iuxta illd ps. Omnia subiecisti
sub pedibz eius et. Ideo mgs sententia. qđ
vi. i. d. ē vt dñs oim in fine et post oia facit
est homo. Cuz ergo tota bñana natura in p
mis pntibus lapsa fuit. si homo nō fuisset
paratus fuisset suo fine frustratus qui ē be
atitudo et p consequē omnia quodammodo
frustrarent. que sunt facta. ppter hominem
qua si amittentur. ut possit ad beatitudinē
puenire Et ideo Anselm. ij. Cur deus bō
iij. ca. dicit. Aut dđ humana natura deus p
ficeret hoc qđ incepit. aut inuauit fecit eam
sublimē naturā ad tantū bonū. scz ad beati
tudinem. Nichil enim pfectius cognoscit
deus fecisse qđ rōnalem creaturā ad gaudē
dum de se. Ideo vald alienū est ab eo vt

Alphabetum

XXXVII

Illam rationalem creaturā sinat penitus pe-
tite. hoc Anselm. Secundo q̄ consideret pro
quāto deum offendere non diceret. et q̄m
tūm hominē diligere manifestaret. Nihil
enim efficacius ad amorē dī allicit. q̄ amor
qui in xpī passione telu cebat. Maiorē enī
bac dilectiōem nemo bz rē. Psal. xpm
ppat pellicano dī. Siliis factis sū pellicāo
solitudinis ps. ci. qui vt dicit. dū pullos
suos a serpente qui eis insidiatur i nido in
ueniet interemptos. rostro suo se percunt
et pullos suos proprio sanguine riuificat
Sic et ip̄s fecit. Unde tanta fuit origialis
peccati grauitas q̄ infra quinqs milia āno-
rum. nūq̄ p̄mit expiari. tunc filius dei
ueniens in mundū seipm deo patri in cru-
ce obtulit. Unde grego. Q̄ ineffabilis vi-
lectio caritatis. vt suum redimeres filium
tradidisti. Hoc quilibet pensare debet i cor-
de. beati. Homo cognosce vulnera tua q̄
grauia fuerūt. pro quibus necesse fuit chri-
stum dominū vñctari. Tercio cōguit vt
moreretur. vt contraria cōtractis curarentur
Quia sicut prim⁹ homo peccauit p̄ supbia
et inobediētiā respectu rei ad quāz astin-
gebatur Sic secundus homo scz christus
sanctificat p̄ hūilitatē et diuine voluntatis
adimplētōem respectu rei ad quāz nō te-
nebatur. Nam ip̄e cuz esset homo innocēs
nullatenus erat debitor mortis. et rō dūz
se exinanit factus obediens vsqz ad mor-
tē sponte et innocētē. ex tunc in ligno sol-
uit. que nō rapuit. p̄ obsequiū satisfactōis
p̄fecte obtulit dō sacrificiū suauitatis sum-
me ad placandū deum. Unde an̄. ij. Cui
deus homo rē. ca. xxiij. Expedit ergo vt si-
cut genus humanū in esse p̄dierat p̄ dñū
in creatam. et in culpam ceciderat deserēdo
dñū inspiratū. sic a dīpa eīurgeret p̄ verbū
scamam Ad argu. in oppositū dī. Quis an-
gel⁹ sit nobilior creatura. nō tamē est ado-
rādo repātem ydone⁹ sicut hō. p̄pter modū
labēdi et statū hominis lapsi. hō ei penituit. an-
gelus dō obstinatus fuit. hō totale. angel⁹
p̄cularitē. cecidit homo p̄ angelū. angel⁹
p̄ seipm. q̄ omia faciunt angelū minus ydo-
neum. bonauētra sentētiā. ij. di. ij.

Querit secūdo. an illa sentētiā a caypha
prolata. et a spū sancto ispirata. fuit iusta vel

iniusta. Dico q̄ Quis scdm veritatē expe-
dieret christū mori. illa tamē sentētiā fuit
iniusta et iniqua ex circumstācijs. Primo
quia non peccabat ex amore iusticie sed li-
uore vindicte. ymo ex odio et inuidia quā
habebant omnes contra christum. Mathei
xxvij. Sciebat enim Hylas q̄ ex inuidia
tradidissent eum summi sacerdotes Sedo
fuit ista sentētiā iniusta ex causa quia nulla
iusta causa suberat. vt patet Luce. xxiij.
vbi dicitur q̄ Hylas dixit principibus
sacerdotum. Quid vultis michi bone homi-
nem quasi auertentē populum. et ecce ego
coram vobis interrogans nō inuenio causā
in eo. Quia autem sine culpa nemo est cō-
demnandus nec puniendus. vt de reg. iust.
libro. vi. et p̄ncipes eum iudicabant sine
culpa et causa ad mortem. ergo sentētiā eo-
rū fuit iniusta Tercio fuit iniusta ex or-
dine. quia in eius damnatōe nō fuit ordo
iuris seruatus cum euz dānarent. nec spori-
te confessum. nec legitime p̄ testes conui-
ctum. Marci. xxiij. Eorum testimonia con-
tra eum non fuerunt conuenientia.

Queritur tercio. An cayphas bene sente-
tiāuerit. dicens hoc q̄ spū sanctus inspi-
rauit. et deus fieri voluit Ad hoc dicit qui-
dam scilicet Bradordin⁹ doctor anglie. in
quodlibeto suo. Q̄ non cūm qui vult
quod deus vult nec eam omnis qui vult
quod deus vult eum velle. semper necessa-
rio bene et recte vult. nisi scienter scientia
saltem in moralibus requisita et intenden-
ter hoc velit vt credat deum sic velle. et si-
naliter scdm intentionem et propositum su-
um sic velit. vt diuinā non suam perficiat
voluntatem. Istud patet in Caypha. qui
voluit quod deus voluit. Et ratio est. quia
oportet in operibus moralibus habere cir-
cumstantias debitas. et maxime circumstā-
tias finis. vt videatur qua intentionē et cui⁹
finis intentionē perficiatur. que intentio ni-
si finaliter dirigatur ad rectitudinem et ius-
ticiam ipsa iniusticia non est recta nec iusta.
nec opus ex tali intentione procedens est
rectum nec iustum. quia si seruat in opere suo
rectitudinem propter aliud q̄m ipsam recti-
tudinem. non diligit rectitudinem prop-
ter se. sed illud propter quod illam iustiat

Et ideo talis nō est dicendū iustus. neq̃
lis rectitudo est iusticia nomināda. Oportet
ergo esse opus rectum a iustū fieri scienter
a te. sic saltem vt absq̃ errore vincibili cre
das teum sic velle. ⁊ maxime optet vt fiat
intendenter. s. vt finaliter velis. vt diuina
nō nam p̃ficiās voluntatē. q̃z omnia sūt vo
lenda ⁊ amāda p̃pter deū actualiter ⁊ fina
liter. Sic dico q̃ p̃siliū Cayphe fuit bo
num q̃ dixit. expedit xpm mori ⁊ fuit rectū
⁊ iustum quātum fuit ex pte sp̃s sancti illū
inspirantis ad nram salutē p̃ hoc intēden
tis. sed erat malū ⁊ iniustū ex pte Cayphe
ex mala intentōe eius. quia aliter intende
bat q̃ debuit. q̃ nō p̃pter deū intendebar
illū sed male. Sic enā plures bono male
vniū. sicut ille qui bayphena male vsus
fuit ad interficiendū xpm. q̃z non ex amore
iusticie exercebat p̃pter deū. sed magis ex
animo ⁊ intentōe nocendi ⁊ libidine vindi
cādi seipm. In p̃cedentibz visū ē de mi
raculis xpi. ⁊ specialit̃ feria sexta. quomōd̃ la
zarū quadriduanū mortuū a somno mortis
excitauit. hodie quō ex hoc iudei. ex inuidia
cōmoti consiliū intēdit. ex Cayphas enī
morte dignū sententiauit. q̃d factum fuit
dominica de passione. Et scdm hoc presen
tis euangelij notant̃ tres ptes. scz.

In prima iudeoz p̃ncipalis cōgregatō. ibi
Collegerunt rē.

In scda. p̃uenerūz irrationalis occasio. ibi
Quid facimus

In terciſeoz p̃sularis consultatio. ibi
Unus autē ex ipsis.

Quātum ad primaz
p̃re notādū. q̃ postq̃ Ihesus suscitauit la
zarū a mortuis in bethania. multi iudei vi
deret. hoc miraculū abierūt ad phariseos
aliqui forte bono zelo mori dicentes q̃ Ihe
sus fecit. vt sic itam phariseoz mitigarent.
ex miraculis. et specialit̃ lazari suscitātōe
Aliqui inuidia vt eos magis concitaret cō
tra xpm. et tūc p̃fices ⁊ pharisei habē
tes inter alios digniorē statum ⁊ gradum
mon inuidia collegerūt iniquum cōsiliū
ad tractandū de morte xpi. Moralit̃
Circā primā p̃rem illam tractat de consilio

habendo in omni re. Nam sicut videmus na
uem varijs fluctibz ⁊ ventis p̃cuti. expolitaz
mari sū regimie gubernatoz. ⁊ tādem sub
mergi. sic ciuitas sine p̃silio diuersi exponit̃
picul⁹ ⁊ dānis. a quibz sano p̃silio eripit̃ et
liberat̃. Quare reipublice nichil vult⁹ ē bo
no p̃silio. Unde seneca in p̃uertijs. Nihil
est q̃d tam bñ debeat q̃z in omni re vni p̃silio
Cuius rō dāt in lege ciuili. C. de repudijs
et iudicio de morbo sublato. l. dubiū. Na
que de p̃silio recte gerunt. iure meritoq̃ ef
fecto ⁊ firmitate nitunt̃. Debet ergo p̃siliū
esse de rebo vt i tractatū de dogmatibz pbi
losophoz hī. p̃mo de bōfio tū scdo de
vili. terco de p̃siliū vtriusq̃. Dubitām⁹
essī vtz bonetiū. an turpe factū. Deinde d̃
duobz bōfistis. quid est boneti⁹. Similit̃
de duobz vtilibus quid est vtilius. Simi
liter de pugna vili ⁊ honesta. In qua exa
minatōne honestum est vili p̃ferendū
et bonum cōmune p̃prio ⁊ summe quod est
ad bonorē rei. cōmodo humano. semp̃ essī
honestum est p̃ferendū vili scdm doctri
nam Tullij. ij. de officijs ca. xv. ⁊ breuiter
concludēdo nihil p̃siliendū est quod est
iniustū. vt dicit Valerius li. vi. ca. v. Sed
qui dat bonum cōsiliū ad iustum et bone
fuz. p̃sentis vite habet subsidij. ⁊ eterne
remuneratōis habebit p̃miū. xij. q. ij. bone
Debet ergo p̃siles habere

Elite veritatem

Expēdie p̃piciatē.

Animi stabilitatē ⁊ soliditatē

De p̃mo Ambrosius libro. ij. de officijs

In acquirēdis consilijs plurimū adiūgit
vite probabilitas. virtutum p̃rogatiua.
benivolentie vsus. facilitatis gratia. Et po
nit exemplum. Quis in sceno fontem rei
quirit. Quis ex turbida aq̃ potat. vbi luxu
ria est. vbi intempantia. vbi viciōz confu
sio. Quis non horrenda existimet. quis
non despiciet colluuiōē ⁊ infectionē. quis
vtilē aliene causē indicat quem inutilem
videt sue vite. dec ille. Qui enim vult vt
sibi credatur. in consiliando debet habere re
ctitudinem ⁊ p̃bitatem vite. als sibi n̄ ce
ditur. Hoc patet etiam ex philosopho
ij. politicē in principio. Patz etiā ex fabla
Cuidij d̃ cassandra. Nota p̃us. xxx. k.

Alphabetum

XXXVII

Secundo debent hñe 2c. Nam senectus est maioris experientie. Ideo senes expri eligunt. Unde in canone. i. q. i. Effiore Experi graues qz morbo p consilio sunt reqrendi. In epameron omelia. i. Senectus ē in consilijs valioz. quia bi matre ⁊ bone ste deliberare possunt. quid canēdum. quid faciendum. Qui vt dicit. i. l. vi. ponderet. Non pēpandū est consiliū. tempe enim indigemus vt aliquo matris agamus. Quia scdm Sen. Qui cito facit ad penitendā. pperat. ad matris ergo deliberā dum sunt senes abiliores. Ideo dominus precepit Moyſi vocare seniores ad consiliū vt audirent mādata dei di. Congrega seniores isrl. Exodi. iij. Et numeri. xi. Ideo roboam vt dicit. iij. regū iij. quia de reliquit consiliū senū. ⁊ adheſit cōsilio ato leſcentū. a populo est derelictus. Unde hñ ibi. **Q** mortuo Salomone patre roboam ipse audita morte patris sui reuerſus de egipto in bierosalem. ⁊ omis multatudo isrl raellocū sunt ad roboam dicentes. Patmus durissimū iugum imposuit nobis Tu itaqz nunc iminue paululū de impio patris tui durissimo. ⁊ de iugo grauissimo ⁊ seruis mus tibi Qui ait eis. Ite vsqz in terciū diem et fuerimini ad me. Cūqz abisset populus inſit consiliū rex Roboam cū senibus qui assisteant coram patre eius Salomone. Qui dixerūt ei. Si hodie obedieris populo huic ⁊ pñtioni eoz cesseris. lo cutisqz fueris verba lenia. erūt tibi ſui cunctis diebus. Qui dereliquit pſilium senū ⁊ adhibuit adoleſcentes qui nutriti fuerāt cū eo di ritqz ad eos. Quod mihi datis consiliū vt respondeā populo huic. qui dixerunt. Sic loquere pſo. Vinimus viginti meus grossior est torſo patris mei. et hunc pater meus posuit sup vos iugū graue. ego autē addam sup iugū veſtr. pater meus cecidit vos flagellis. ego autem cedā vos ſcorpionibz. Acquieuit autē roboā consilio adoleſcentū ⁊ derelicto consilio seniorū. dura populo illi respondit. et ergo populus ab eo recessit. et alii regem israel sup se constituit. Sic etiā modo pluribz contingit qui relicto consilio senū adoleſcentū pſilij acquieſcunt. qui ab honori

buz ⁊ diuitijs pſuſibiliter reſiciuntur.

Debent ergo senes in ciuitate ad consiliū vocari et ex oſſibz eligi. Ecclesiasti. vi. Cōſiliarius ſit tibi vnus d. mille. Unde legitur in hystoriaz Romanoz. qz tomul cō dita vixit. quā ex nomine ſuo romam vocauit. c. ex ſenibz elegit. quoz consilio omnia egeret. quos ſenatores. pp. et ſenectutem ⁊ patres ob cure ſimilitudinē nōtāuit. et iō Tullij i poli. li. v. c. vij. d. Quid nobilius cem ſenū qui empti a vulgaribus oſſicij ad conſiliū ⁊ regiminis officiū tranſeūt et i marcido coerēterūt mentis vices eo ſapientie magis apti negotijs. quo in exercitijs corpis min⁹ poſſunt. eoz rñqz tantis honoz erūt apud grecos. vt duces reipublice nunqz pcederent. nec egreſſi egeret quod ſenes inſtituti non inducerēt aut apparent. et quod magis eſt ab initio vrbis condite nomina eoz aureis litteris ſcripta ſunt. ipi quoqz patres conſcripti a b oibus appellati ſunt. qui alios ſapiētia ⁊ etate ⁊ aſſectu paterni pcedebant pnes iſſos pſiliorum erat auctoritas et omniū publice gerentiorum. hec ille. Tercio debent habere ſtabilitatem animi et ſoliditatē vt non moueantur timore vel cupiditate in dandis pſilijs. Eccl. xxxij. Ante omne actū cōſiliū ſtabile. ⁊ maxime requirit qz ſint ſtabiles i iuſticia diuina. ab ea nullo mō declinantes. **Bartram de Conſtantino pte conſtantini libro pmo hiſtorie tripartite ca. vij.** Cum eccleſia patereſ multas pſecutiones in orbe terrarū conceſſit xpianis licenter in ſua religione conſiſtere. Is p bare volens quodaſ in palacio ſuo xpianos. ſi eſſent ſolidi. pcepit qz ſi qui pueniret ad ſacrificiū dñs uia. hñ eſſent circa eum in palacio ſuo. ſi qui aut nollent ſacrificare de palacio exiret Et cum eſſent aliqui pponentes religionē chriſtianā promiſſis regis. alij vero eſſent pmpri ad ſacrificiū dñs ſuis. ſpantes amicitia regis. deliberant rex vti pſiliarijs qui i melioribz fideles et pſtates eſſent. alios autē eſſeminatos expulſi. credēs nunqz circa pncipē eē duoroſ. qz ſuēt ſic veſtiti paſſimi pſitotores. **Jlli. n. l. i. ſt. ſtabiles cōſilia iij homis qui ſunt veri amatores veritatis Eccleſiaſtici. xxxij. A malo pſiliario ſua**

animā suam. Quod dupl' iter p̄t intelligi
Uno modo. Ille dicit malus consiliarius
qui commodū speciale preponit utilitati p̄
muni. vel factum bonis facto dei. talis sem-
per instabilis est in consilijs dandis. scdm
q̄ variat p̄moda que intendit. ab illis non
est requirendū consiliū. Alio modo dicitur
malus consiliarius. s. emulus ⁊ inimicus. a q̄
non est requirendū cōsiliū. Eccl. xxxij.
Si zelantibz te absconde philiū. n̄ credas
si amabiliter ad temp' se ostendat. qz tū
poterunt ad vindictā p̄perant. Sicut vlti-
res. De quo Quindus libro. xij. metha.
narrat. qz erat inter grecos sapientissimus ⁊
fortis. hic cum quodaz dies phlo magno in-
stante contra troianos ire noller. ymo stul-
tam se esse simularet et in argumētum stul-
tie in agro seminaret. Palamides quidē
filium dicit Ulixis ante bonos poni fecit. a
quo cū pater aratū diuerteret. cognitus ē
qz infans nō esset quare cum alijs ducentis
fuit ad troyanū p̄liū p̄ violentiam. Pro
eo ergo qz ip̄s vltix sic tēp̄derat palami-
des. temp' ei vltix exolus fuit. Et ideo vlti-
res volens se vindicare aurū multū sub le-
cto eius abscondit. et tandē falsas quēsdā
litteras scripsit. vbi ex p̄te regis Priami
palamidi mandauit. qz vel grecos p̄deret.
vel aurū quod erat sub lecto suo restitueret
et dictas litteras intersecto troiano suppo-
suit. que inuēte ad p̄ncipes deferunt ⁊ pa-
lamides quasi p̄ditor accusatur. qui cū ab
vltix cōsiliū peteret. consuluit sibi qz forti-
ter negaret. ⁊ qz morti se obligaret. si illud
aurum sub lecto eius reperit vñqz esset.

Quo facto aux querit ⁊ sub lecto Palamidi
dis inuenit. q̄ statim a p̄cento p̄demnat ⁊
sic p̄ vltix p̄ditoris morti dāt. Ad p̄posi-
tam. famū est qz hō illi cui nocuit se cōmit-
tat et qz ab eo philiū petat. Sic enā in fabla
p̄ntis dr. quē cū rufus ꝑcussit. et ille lo-
cū misēdiciā p̄ntis. rufus ab eo petiit si
bonū erat ei. seminare. Rūdit qz sic. Uexit
inquit cui male feceris n̄ credas. Seminavit
ergo rufus ⁊ p̄se succellit. quā p̄ p̄cē
dixit ad tomū ⁊ lacte eū pavit. Alio autē
anno ⁊ aliꝝ ruficus a p̄ntē idē petebat. et
in omibz q̄ p̄lebat serpens. lucz ⁊ p̄spiratē
inueniebat. p̄pens tñ semp cui male fecerat n̄

credere p̄petebat. Accidit ergo qz tādē se-
pens quasi domesticus factus inuēta. occa-
sione filij rufici occidit. et tunc rufico dī-
xit. qz n̄llo mō sibi quē n̄ leserat credere te
buit. quia dato qz inimic⁹ videbatur recon-
ciliatus. quādoqz tamē si locum inuenit i
vindictā proumpit. Ido bonū est prouer-
biū quod dicit. A muliere repudiata. ⁊ ini-
mico reconciliato libera nos domine. Ad
aduertebat sapiens dicens. Eccl. xij. Non
credas inimico tuo inueniē. ⁊ si familiar⁹
vadat curū. abijce eū et custodi te ab ip̄o
Sequit. oculus suis lactimabit inimicus
et si inuenierit tempus non facies sangui-
ne ⁊c.

Secūda pars in qua

notatur peruersorū irrationalis occasio ad
perdendū christū. Quia hic homo multa
signa facit. Nam de q̄ eū laudare debebat
eum vimpabant. ⁊ seipos iniquos esse cō-
fessi sunt. Sequit. si dimittis eum sic. ⁊c.
Augustinus in omel. Tempalia quidem
perdere timuerūt ⁊ vitā eternā nō cogita-
uerunt. ⁊ sic vtrumqz amiserūt. Nam et ro-
mani post domini passionē ⁊ glorificacōem
tulerunt eis locū ⁊ gentem. Voraliter. 3
Per illos cōsiliarios fatuos. qui timentes
terrena perdere etiā celestia ⁊ eterna pati-
ter amiserunt. notantur insipientes ⁊ vani
christiani. qui tempus suū amisisse est
mant. quod in dei fuicio expendunt. Et iō
timētes tempus illud amittere. penitere ⁊
bene opari postponunt vsqz in finē quadra-
gesime. ymmo ad vltimū vite. bonū timor
vanus est ⁊ non excusat ab indignatione ⁊
ira dei. Juxta illud. ff. de regulis l. Vani.
Vani timoris nulla est accusatō. Timēt
namqz perdere temp' hoc miseritimi. ⁊ etiā
vitam amittūt eternam. Unde Job. vi.
Qui timent pruinam cadet super eos nix.
Quod exponēs Nicola⁹ de lyra dicit. qui
p̄pter timorem minoris piculū a iusticia. ⁊
misericordia discedit. in maiora picula de-
ducitur. sicut patet in fama quadam mulie-
re. que ab incensa domo vir cum suo canicū
lo illesa abscessit. sed itez regrediente tō-
mū caniculo ipsa timens de morte eius.
gratia liberandi eum regressa est. Et sic

Alphabetum

XXXVII

cum caniculo igne claudunt et cremantur
 Sic pan? a madanus ob modicam mun-
 di delectationem quā habet in tempe. temp?
 brevis miserie amare cordialiter amplectē-
 et eo transeunte post sequitur. et tandē tem-
 pus et vitam amittit. et flāmis infernalibus
 reputatur. Nolite ergo timere eos. factis
 viuosos qui vobis corpus castigat et occi-
 ditur. et tempus vultus expenditur. sed po-
 tius timete eum qui potest corpus et animam
 perdere in gehennā. Mathei. x. et Luce. xij.
 Et. xj. q. iij. Nolite timere Ad hoc enim
 vt timeamus et ne exigente iusticia ad in-
 fernales flammās dānemur. sed hic in tem-
 pore grē. de pmissis peccatis satisficiamus
 non cessat multo magis nobis signa osten-
 dere. que si non attēderimus. pculdubio ī
 mortis articulo. venient romani vō ē demo-
 nes et tollent animā. et post iudiciū corpus
 ad eternam damnationem. Dicamus ergo
 frequēter in corde. Hic lō multa signa fac
 Hāc fecit signū caritatis et amicitie ī passiōe.
 fecit signū pietatis et misericordie in p̄uatiōe.
 fecit signū feneritatis et iusticie in dānatide
 Primo namqz fecit signū maxie caritatis
 quādo in cruce exaltari voluit. et in ea pena-
 liter pro homie mori. De quo signo dicit
 Iſa. lix. Exaltabo ad populū signum meū
 Sed quare hoc. Primo vt nos exaltamz
 euidentius inuicemur. ac p hoc et caritate
 melius cognoscām. et feruentius cogniti
 imitemur. Ad hoc facit quod dicit Iobā-
 nis. xij. Cum exaltaueritis in cruce quem
 nunc ignoratis in terra positum. nunc p̄gno-
 scitis in cruce exaltatum. xpo. s. moriente.
 xpo ascendente. spū sancto veniente. p̄di-
 catione euāgelij choruscante. quia ego suz
 via qua debemus incedere. vitas cui debemus
 credere. vita quā obens appetere Exaltat?
 autē Ihesus pponit nobis se signū vie. veri-
 tatis speculū. vite libzū. Dum enīz vido
 christū in cruce exaltatū. tūc intueor quod
 dāni signū quo virgoz in viam paup̄atis
 quia nud? pepedit. in viam humilitatis. qz
 voluntarie se obolit. in viam benignitatis
 quia pro crucifixoribz exauit in viam in-
 nocentie qz pctm non fecit. obediētie quia
 patri obtempauit. patientie quia passus ob-
 mutit. p̄seuerantie qz de cruce descendere

noluit. Positus est ergo in signū cui cōtra
 dicunt. vt p̄dixit Symeon. Luce. ij. Ecce
 positis est hic in cui. et. Contra dicit ergo
 auari paup̄ati. supbi humilitati. inuidi cari-
 tati. luxuriantes innocētie. cōtūmaces obe-
 dientie. iracundi patientie. impetentes p̄-
 seuerantie. Dum enīz vido crucifixū. intueor
 eorū veritatis speculū. in q̄ relucet exemplar
 omnīū p̄fectionum. Iuxta quod dicit bea-
 tus August. in de vera relig. Tota vita xpi
 in terzīs discipula mori fuit. vide igitur om-
 nia et fac scdm exemplar quod vbi mōstra-
 tum est in monte. Caluarie. Ego. x. et
 heb. viij. vñ bē. Quid exiga. qd loqz qd
 retribua dñe fecisti mihi de corpore meo spe-
 culum. Hec tantū respicio vitas specm
 cum respicio xpm. immo enīz vite libzū p̄s
 In libro meo omēs scribentur. Glo. id est
 qui sine forma viuēdi sūt. Requirit ergo
 diligēter in li. dñi et legit vñ. x. et. Se-
 cundo exaltatus est vt pendente ferre no?
 attendamus ac p hoc ad eū fiducial? sūti
 more accedamus. Qui enī ex nimio amo-
 re posuit p nobis animā suam. qui pro no-
 bis semenpm obolit soliam. non potest
 peccatori penitenti veniam negare. Unde
 patienter expectat vt clemēter indulgeat.
 Iſaie. xxx. Propterea expectat dñs vt mi-
 leresatur veliet. et ideo exaltabit p̄cens vo-
 bis. Glo. exaltabit in cruce. bernardus sē
 Cantica p̄mone. vi. Peccati peccati gran-
 de turbatur cōsciētia mea. sed nō cōturbatur.
 qz vulnerz domini recordor. Quia
 autē aliqñ deus non p̄cit sed punit. hoc est
 quia non est qui misericordē adest. non est
 qui irascētie teneat. Indolget istis tem-
 poribus enīz cōmuniolis. si esset alius Moys-
 es sequeſter et medius inter deum et popu-
 lum. Ego. x. et. Dimitte me ait dominus
 Moysi vt irascatur furor meus super eos.
 et deleam eos. Virū valde tenebat homo
 precibus deum nec dimittebat irasci p̄tra
 populum. Uellet dñs hodie habere aliquē
 qui teneret eum nec irasci pmitteret. que-
 rit querendo nec inuenit. Ezechiel. xij.
 Quasi ui de eis viz q̄ interponeret septem et
 staret ex aduerso s̄ me. ne dissipare eos. nē
 inueni. et effudi sup eos indignationem meā
 et in igne ire mee consumpsi eos.

Tercio ē exaltatus. vt ad ipm efficaci⁹ at
 trabamur. q̄to em p nobis passus ē atro
 ci⁹. tāto trahit nos ad se efficaci⁹. Job. xij.
 Ego cū exaltatus fuero a terra omia trahā
 ad meipm. Exaltatus autē sum in cruce. et
 ego sum caput ⁊ vos mēbra. Que ergo est
 tanta trāsgressio. que tam p̄lix obstinatio
 q̄ tā p̄fuda desp̄ctio. quā xpi passio ⁊ mors
 deuote considerata non trahat. ⁊ hominē n̄
 extrahat de lacu miserie ⁊ de luto fecis. ym
 mo de p̄fundo desp̄ctionis. caritatis vincu
 lum ⁊ mors xpi vt caritas summa. summū
 peccatorē trahit. *Sec. xi.* Trabam eos i
 vinculo caritatis. In cui⁹ signum chrisus
 in cruce caput dimittit. vt recipiat peniten
 tes ad pacis osculū. ⁊ extendit brachia. vt
 infixos in limo p̄fundi trahat. et veniētes
 ad amplexū recipiat. Sed multi sic sunt in
 fixi in limo p̄fundi q̄ rennuūt trahi. ⁊ nū
 tunt xpm trahere. ⁊ itē crucifigere cum im
 pudenter nō cessant peccare. *Hebreor. vi.*
 Rursum crucifigentes filiū dei qui gradaz
 eius vulpentes in peccatis iacent. Con
 tra tales xpus clamat. *Tenoz. iij.* Lora
 tue expandi manus meas ad populū non
 credentē et contradicentē mibi. *Prover.*
p̄mo. Vocauit ⁊ rennuistis. extendi manus
 meas ⁊ nō fuit qui aspiceret. Ecce carissimū.
Quid facimus. Nōne hic hō multa signa
 caritatis facit. Si dimittim⁹ eum sic. et nō
 aduertim⁹ eius signa. sine dubio romani. i.
 dyaboli vel aduersarij vel egritudine. vel
 alia aduersa venient ⁊ occupabūt corpus ⁊
 animā. filios ⁊ filias ⁊ amicos ⁊ eos crucia
 bunt. *Secundū signum.* p̄p̄tatis ⁊ mi
 sericordie xpus homini multiplicat ostēdit.
 parcendo ⁊ expectādo. et nō subito vlciscē
 do. *Isa. viij.* Ipse dabit vobis signū. Ecce
 virgo concipiet ⁊ pariet filium. et vocabis
 nomē eius emmanuel. id est nobiscū deus.
 Ipse namq̄ nobiscū est cū omni clemētia
 nec cū seueritate iudicat christianos. sic se
 cit in principio. quādo p̄pter peccata hoim
 p̄soluū dissoluit terram. quia nobiscū
 fecit pactū In cuius signū arcum posuit in
 nubibus vt esset signum fedēis. *Genesis ix.*
 Sicut enim arcus est signū pluuię. sic
 chrisus incarnatus signū clemētie et miseri
 cordie. qd̄ tribus effectib⁹ quotidie ostē

dit. scz dissimulatio. receptionis ⁊ p̄sentia
 tōnis. Primus effectus huius signi mi
 sericordie dei est tam magnus ⁊ gratitudo. q̄
 non p̄t sermone explicari. Unde bernar
 dus. Ego inquit peccabam ⁊ tu dissimula
 bas. non cōtinebam a scelere. et tu abstine
 bas a vultu. prolongabā ego multo tem
 pore iniquitatē. et tu domine plangebas
 mam benignitatē. Secundus effectus mi
 sericordie est receptio. Quātmuchq̄ effi
 peccator recedat in regionē longinquam
 etiam a d̄ extremū deserti ad p̄fundum ma
 ris. ymmo si ad portas inferni inferop. p̄slo
 est misericordia dei eum educere. ⁊ redeun
 tem misericorditer recipere. Bernar. me si
 lium prodigū penitentē reuertentē miseri
 corditer suscepisti. vt in eozū numero inue
 niar. De quib⁹ d̄r in psal. Beati quozū re
 misse sunt iniquitates ⁊ quozū tecta sūt p̄c̄.

Tercius effectus misericōdie est p̄seruatio
 nis. Quis enim dubitat. quin sic homo in
 multa p̄c̄ta cecidit. sic et in alia infinita cecid
 isset. nisi omnipotēs pietas eum conser
 uasset. *berū.* Misericordia domini a multis
 p̄c̄is hominē custodit. Et ergo quidquid
 mali non habem⁹. totū ex misericōdia dei ē. ym
 mo nec malū corporis n̄ anime intrinsec⁹
 vel extrinsec⁹ sine eius misericordia vitare
 possumus. Nullus ergo hominū debet coi
 gitare qd̄ nō deo multū obligetur. aut d̄ mi
 sericordia releuante aut p̄seruante. Sed que
 ritur vtz plus obligatur deo releuati aut
 p̄seruati. Et videt⁹ qd̄ innocēs quia bene
 ficiū gratitū magis est p̄seruatiū in in
 nocente q̄ in penitente. ergo magis tenet⁹
 referre gr̄am actioēs innocens p̄seruati
 q̄ penitens releuati. patz qz de maiori be
 neficio. maior debet fieri gr̄atumactio. In
 oppositū arguitur sic. Penitenti maior sit
 gratia q̄ innocēt. ergo plus tenet⁹. p̄z assū
 ptum. qz absq̄ omni merito ⁊ gr̄atis peni
 tenti datur gr̄a. cum innocēs mercesā con
 nuatiōem sue innocentie dum est in gr̄a.
 Respondēdo pono tres cōclusiones. Pri
 ma cōclusio. qd̄ quilibet tenet⁹ de beneficijs
 sibi impensis gr̄am actioēs referre deo et
 hominib⁹. Patet exp̄sse in decretis. *cc. i. q.*
p̄ma. ca. reuertimini vbi ponitur exemplū
 tale. Si quis doctus ⁊ eruditus lege dū

Item cupido aduertens qd pbebus dyanaꝝ pulcerimā virginē amabat. duas sagittas suas accepit. vnā cuꝝ telo aureo quā in cor de pbeibz infixit. que. i. amorē accendebat. alterā cum telo plūbeo qua dyanaꝝ percussit et illa amorē fugere faciebat. ⁊ sic factū ē qd ex tunc dyana non cessauit pbebum fugere ita qd quāto pbebo ḡginē magis seq̃batur ⁊ exorabat. tanto ḡgo ipm magis fugiebat et contēnebat. Illa em ḡginitatē voue rat. ⁊ vix ptemo hīc nō volebat. Iste pbe bus carissimū significat quosdā de virmibz gloriātes qui sunt in seculo. Serpens ille si gnificat carnē que veneno delicias suarū premittit ⁊ occupat mundū. qd p certo multū sunt hodie qui qñ pñt fualere contra serpē tem. i. carnē venenosā. exinde supbiunt ⁊ tantū qd cupidinē deū amoris. i. amorē car nis. et lectatores ipius abhorēt ⁊ vilipen dunt. non plderātes. ppriam fragilitatem sed glīantes se habere castitatē. abomian tes omnē alienā societātē. Sed p certo vi co qd deus tales volens būiliare. sagittis il lis. i. carnalis amoris pūctura vulnerari p mittit. ⁊ ad amādū mulierū delicias eos larat. vt sic sue carnis pditionē cognoscant ne peccatores alios premittāt. vt sic de vrm te castitatis non supbiant n^o psumāt. Et p lo beati p̃detti qui alios contēnens et ni mis d se psumens dixerat. Et si oēs scāda lizari fuerint in te. ego nūq̃ scandalizabor. qui tñ deo pmittere vilius cecidit q̃ aliq̃s alioꝝ. deus em sicut dicit Iudith. vi. psumē tes de se ⁊ de sua virtute gloriātes būiliat. Unde aug⁹. in li. d. sancta virginitate. Omnia peccata sunt būda tanq̃ tibi dimittāt a dō a quibz te de custodit ne pmittānt. Quid quid em mali ipso custodiente non cōmittis tanq̃ tibi dimissum deputa rē. Terciu signū feruētis ē ⁊ iusticie p̃detti hoc signū minas dñs pctōibz vt conuertant ad dñ quod signū est signū crucis. qd erit in celo cum dñs ad iudicādū venerit Cū quēad modū milites dispñs familie pncipis ad ex altatōem reuelli p̃gregant. sic ad eleuatōē crucis xpi in die iudicij. p̃gregabuntur cru ce signatū. qui sunt de familia eius. Et tunc adimplet illud ysaiē. xi. Leuabit signū i na tionibus ⁊ p̃gregabit disp̃los isrl. Illō

nanq̃ signū p cordiale p̃passionē. debet qui libet menti sue impingere. ⁊ ne passio xpi ama ra in eo frustrem peccata lugere. vt cuꝝ ele ctis valeat feruētate iudicis euāgē ⁊ mor tem eternā. vnde Ezech. in visione quadā vidit multas abomianones peccatoꝝ in tē plo domini factas. quas omēs sibi angelus dñi ostēdit. ⁊ vidit qd sex viri id ē angelice niebant. hñtes gladios in manibz eoz. vix vestitis lineis habuit attramentariū scripi toris ad renes eius. et templū ingreſsi sūt ⁊ steterūt iuxta altare. Et domin⁹ vocauit vīrum. qui indutus erat lineis et attramē tarium scriptoris habebat. vi. el. Transi p mediā ciuitatē i medio ibim. ⁊ signa thau sup frontes vītoꝝ gemenū et dolentium sup cūctis abominatōibz q̃ fiunt in medio eꝝ. et sex vīti būnbo gladios. dicit. Tāsi te p ciuitatē sequentes eum et pcutite. nō pcat oculus vt neq̃ misereat seni. a dolesce mlum ⁊ ḡginem puulū ⁊ mulieres interſi cite vsq̃ ad interitū. omñ autē super quem videris thau. non occidas. Qui egressi interſecerūt omēs qui erāt in ciuitate preter eos qui thau signati fuerāt. Ezech. ix. Moraliter. per signū thau qd factū est ad modū crucis. signat cur ſeni memoria dominice passionis. p̃detti indutū lineis p̃ dicatoꝝ. qui verbis et exemplū impmit i frō nbus. i. in menibz hoim signū illud. qui p castitatē. i. lineis est indutus. ⁊ p sciam ſci proꝝ est attramentariū p̃munis. Iste enī est angelus qui portat signū vite vel dei vi ui. Apocal. xiiij. p̃detti angelos autē cuꝝ gla dijs. intelligitū angeli vindices. p̃detti ere/ qui diuinā p̃tōam p̃ peccatores. Quando ergo dñs videt in fine mūdi ecclesiā plenā iniquitatibz. tunc mittet angelos suos vt gladios iusticie. i. vindictā eterne dānatio nis exerceant in eis. ⁊ sic fiet qd nulli peni tas parent. ymmo senes et iuuenes ⁊ ḡgi nes qui male fecerūt interficient. Ceterum soli vīti gemētes ⁊ dolentes sup p̃ctis suis et alioꝝ. signū thau id ē crucis xpi memori am in cordis frontibz deferentes. tunc tem poris saluabunt ⁊ ab angelis penitentibus non ledent. sed ab angelis ipsius descendēt diuino mūere. Iuxta illud apoca. viij. No lite nocere terre ⁊ mari neq̃ arboribz quādu

signemus suos vel in frontibus eorum.
Volens ergo mortē eternā euadere impi-
mat crucē menti cordis sui sicut signaculū.
Iuxta illud Canticorū viij. Pone me sic li-
gnaculū sup. cor meum.

Tercia pars in qua

notatur. ac. Notādū q. Cayphas qui erat
pontifex anni illi? i. supinus indeor. audita
alioz p. turbatione consuluit dicē. Expedit
quali diceret rōni consonum est. ⁊ est cōne-
niens magis. vñi seductorē mori. vel enā
si non est talis. quia tñ contrariū est nobis in
omnibz. decet vt auferat a nobis p. mortē
q. ex lege habemus. q. si inter nos apparet
p. p. qui seducat populū v. voluerit tira-
bere ex lege debet lapidari. als. deus vult se
vindicare in p. p. Sed quia ille talis sedu-
ctor est. Expedit vt ipse moriatur. Hora le-
est notandū. quia enī homo extētor. i. cor-
pus homi. interior. i. spūs contrarius est in
omibz opibz vt spūs p. ficiat. ⁊ ad finē suū
debitū pueniat. expedit vt corp⁹ destruatur
et moriatur. quia q. tūcūq. duo inueniuntur
in vna natura copulata. quoz vñū bz rōnē
feminis. aliud vñō habet vim semē p. uadi
tunc semē nunq. p. uenit ad fructū p. cedere
nisi p. uatiuum semis incipiat in se deficere
et morificari. Exemplū de pmo in q. nu-
dei in medio inclusi rōnem hñt feminis. ca-
ro autē circumposita locū habz conseruati-
ōis. Vnde videm⁹ q. diu p. mū quo ad carnē
est integ. tam diu semē est instructuosum.
Sed postq. p. mū in terra positi morifica-
tur. i. semen terre d. qua originaliter fuit or-
tum inmediate p. uingit. incipit crescere et
fructificare. Sic spūaliter ē de homie i. quo
corpus bz locū p. uatiū i. spūs locū semis
Si ergo spūaliter quis debet crescere. ⁊ ad
fructū vite eterne p. uingere. optz q. corpus
circūpositum prius morificet. quasi impe-
dimentū imp. i. ipsius anie. i. statim assitit
gratia spūs coopans ad fructū vite eterne.
Quare dicit in can. v. q. i. c. necis. Cum
interfici impius. i. corp⁹. xpūs infunditur.
⁊ vbi abominatō. i. p. tñ aboleat de terra
id est tollit de corpore terrene. sanctificatō p.
sectat. expedit ergo vt homo moriatur.

Volens ergo expeditē a bñ mori. vt sit d.

numero illoz de quibz Apoc. xij. dicitur.
Beati mortui q. in dño moriūt. Debz mo-
ti mundo vt possit viuere xpo. Hoc autē
fit instar naturalē morientis habet enim.
Vmbroz ⁊ vitium destitutōem.
Spūs exaltatiōem ⁊ sepationem.
Corpis sepelitiōem ⁊ quietatiōem.
P. pmo circa morientē naturaliter occur-
rit ex disc. p. tōe et contrarietate quattor
qualitatū seu complexionū vitii destitutio
bz krasios. Quia fin. naturales ex q. tūm
qualitatis seu elemētis causat in homie iū-
xta eoz p. portem vel im. p. portem sanitas
vel infirmitas. Si enī debite sunt p. portio-
nate hō sanus est. si autē non. ⁊ vna supabū
dat. tunc in corruptiōnem alterius opatur.
Sicut si caliditas humidū naturale nimis
p. sumat. vel si humiditas vel frigiditas ni-
mum extinguat calozē naturālē. sequit sem-
per vitii destitutio ⁊ infirmitas. Si ē patet
quādo ex aliqua plenitudine stomachi vel
vapoz ascēdentiū ad cerebr. cor impeditur
q. calore naturali non sit tempore frigidita-
tē cerebri. vel cerebri sua frigiditate cordis
calozē. tunc semp. sequit. Das ter mensib.
bloze vñe krasios. vñt. i. destitutio i. ois
bus mēbris. Sic etiam spūalit. Anima ex
quattor affectōibz. i. pudore. timore. dolo-
re ⁊ amore. destitut. ⁊ incipit mori mūdo. Et
hoc sic. quādo nanq. diuina inspiratiō pec-
catori p. cā sua statim an. facie sue consciē-
tia q. consciētia iudicās cepit animā plenā
p. sūmis peccatis. ⁊ tam difformē ⁊ inun-
factā ex vititate peccatorū. Primo pudore
p. fundit. Deinde vltimū cōsiderās creatū
pene eterne s. p. tatis culpīs. timore tūc per-
cutitur. Deinde vltimū p. siderās offensam
diuine maiestatis. statim dolore concutit. Et
tandē cōsiderans p. ditiōnē celestis patrie
languescit amore p. sponi reconciliatione.
Deinde languescit. i. habet an. siccā de-
reult. vñ schmeckt it. vñel alles das in der
welt ist. dicens magno suspitio cum paulo
Quis me sepabit a carcere moriū bz. ⁊ tūc
tubet vitio anime dicit. i. p. nciatē dilecto
meo. q. amore languet. Cant. ij. Anima tūc
deuota sic amore xpi lāguida. debet ad mo-
dum infirmi querere p. solatiū. nec curare
an corpori sit contrariū v. destitutū. quia

oportet qd corpus peccati destruat. sicut scdm apostoli. Et expedit qd homo moriatur. scilicet p opam victum. faciat ergo pmo sibi balneum colacem memoria passionis et sanguinis Ihesu xpi. nec cesset balneare in istis donec eruperint ex nimia passione sudores capitis. scilicet lacrimae oculorum. et sine dubio liberabitur et curabit ab infirmitate istam finem plerumque. Si plorare languidus sit. signum est eius consualescentie et significat humidum rationale non esse totale plerumque. Sic anima signum habet consualescentie et devotiois. si oculi perfundere possint lacrimas. Dicitur g ania duora illis plerumque. id est ferventi animo. Quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum. iuxta desiderium et plorabo die ac nocte. Secundo dicitur querere delicatitatem mentium refectionem. quod fit in sumptione corporis et sanguinis xpi. Plurimum. Cibavit eos ex adipse frumeti. Tercio amicorum singularium confortationem et consolationem. in dicitur dicitur que sunt animam confortare. i. Tercio. Et solam innice in verbis istis. scilicet xpi. Quare debet querere molliorem lectum quo ad quietem contemplationis. Can. i. Lectulus noster floridus rosas. i. martirum. violis confessorum. et lilis virginum. Et felix est anima que sic in domino et societate sanctorum cum quiete pascitur. Secundo homo spiritualiter moriens debet habere spiritus exaltationem. i. eyn aufgeben des geistes. quod fit quando homini non solum terrena et corporalia desipiunt. immo quando odit animam et vitam propriam. et solum in deo delectatur. Iuxta illud Jobanum. qui odit animam suam in hoc mundo. in vitam eternam custodit eam. Glo. Qui odit vitam suam. licet enim vita per se sit delectabilis. potest tamen per accidens tristabilis et odibilis esse. Et hoc dupliciter. Uno modo. quod multis et gravibus malis est adiuncta. propter quod aliqui se interimunt expediri volentes a malis que sentiunt. Alio modo. quod melioris est retardatio. i. vite glorie. Et sic apud dicebat. Cupio dissolui et esse cum xpo. Et sanctus Job qui dicebat. Taceat anima mea vite mee. Tali modo debet homo odire vitam suam. in quantum eum retardat a vita beata. primo autem modo non. Circa illas queruntur duo. Prima an liceat alicui seipsum occidere propter incommensurabilem aliquod. et vide

tur quod sic. Iuxta. x. Qui perdidit animam suam propter me salvam faciet eam. Unde etiam Samson. cum hostio se occidit. ut bene indicat. rei. Qui tamen innumerat sanctos Iob. x. Quia ut dicit Augustinus. i. de civi. dei. Hoc est ubi spiritus dei laetetur suggestit. Et eandem rationem reddit de quibusdam feminis sanctis. quarum memoria ab ecclesia celebratur. In oppositum est scriptum in ecclesia. Unde Augustinus. i. de ci. dei. quod dictum est non occides. intelligit de homine nec ergo alter. nisi se nec enim alio modo occidit qui se occidit. Est autem hoc illicitum. Primo quia peccat se ipsum. facit enim contra naturam lem inclinationem a legem. et contra caritatem qua qualiter diligere seipsum tenetur. Et ratio semper est peccati mortale. Secundo quod peccat in deum. sic qui suum occidit alienum peccat in eius deum. et contra usurpat sibi iudicium divinum. propter enim ad deum solum mortis a vite iudicium. finem illud deuterio. xxxij. Ego occidam et ego vivere faciam. Nec obstat quod dicitur. Iuxta. x. Qui perdidit. quod finem sanctos anima dicit ibi vitam animalem. que debet vno modo interimiri. alio modo salvari. Secundo et Plato nem duplex est mors. Una nature. i. cuius anima egreditur. Alia rationis. i. cum homo victimis victimis voluptatibus moritur. Prima est expectanda. Secunda est percuranda. Percuranda est igitur vita animalis secunda morte. non prima. Si tamen illa prima per xpo inferatur. patienter est sustinenda. Nec obstat de Samson quod non proprio motu sed suggestionem spiritus sancti fecit ut dicitur est. Propter excusatur sicut alie sancte mulieres. Si queritur. utrum liceat mulieri se occidere ne ab alio corrumperetur. Respondent doctores quod non. quod debet in se permittere crimine maxime. quod est sui ipsius occisio ut videtur minus crimine alienum. Non enim est crimine mulieris per violentiam violari. si per se non assistit. quod in indigna corpore. nisi de per se mens. ut sancta Lucia dicit. Fornicatio autem seu adulterium est minus peccatum quam homicidium precipue sui ipsius. Est etiam periculosissimum occidere se. quia non restat tempus nisi de peccatis per penam expiet. Tercio spiritualiter moriens debet habere corpus sepelitionem. Nam post quod corpus est sepultum quietescit nichil sentit si a verummodo roditur. non impatit vel iube dicitur ostendit signum. Sic anima mortua modo

quiescere dicitur a sepeliri in xpo ita quod extra xpm
nihil sentiat nec verbum inuoluitur, nisi factum
remuneretur. sed quasi simulacrum oculos ha
beat et non videat, aures et nihil audiat, os
et non loquatur, omnia patienter sustineat ex
teriora, ut interioris conscientia sine murmure
cum deo veram pacem et quietem habeat. de
qua pace dicit apostolus ad ephe. iij. Pax
et qui exuperat omnem sensum custodiat corda ve
stra, et intelligendas vias in xpo ihu. In
tali pace quiescit sanctus propheta dicit. In pa
ce in idipsum dormiam et quiescam. Aalem ena
mentis pacem saluator noster nobis imita
tam promittit, quod dicit. Petri. ij. Christus
pro nobis passus est ut vos in relinquens exemplum
ut sequamini vestigia eius. Et sequitur, cum ma
lediceret non maledicebat. Sic etiam verus
imitator christi speculum vere humilitatis fran
ciscus pater noster dum semel feruente christi
amore in quodam speculo corporis maceratione
gemitibus inenarrabilibus lateret, irruente in
eum spiritu domini facie lacrimis facta squalida.
Alisq. ciuitate intrauit, sed pueris visus i
sensibilibus mutatus et alienatus eum quasi fa
tum luto et latis implebat. Ipse vero tam
mundo mortuus et interioris corde pacificus pa
cienter quasi nihil exterius sentiens pro amo
re christi ut sordus in omnibus transibat.

Hanc igitur salutis viam cunctis quilibet
cum sancto viro transire optet, qui cum eo christum
sequi ad celum ambulat. docere veteris magistro.
Luce. ix. Qui vult venire post me, abneget
semetipsum et tollat crucem suam quotidie et sequi
me. Glo. Nisi quis a seipso deficiat ad eum
qui super se est non appropinquat, et nouitate
ad quod vocat non apprehendet nisi veritate
mutet in qua natus fuit. In cuius signum
Jacob vidit scalam cuius summitas celos
tangebatur. Gen. xxv. Jacob dicitur supplantator
et significat hominem qui propter christi carnem
suam despiciat et omnes plecuriones, et aduersi
tates carnis libenter suffert ut tranquillita
tem spiritus faciat, et corporis spiritus subiiciat. Hic
videt scalas ducentes ad regnum celorum, quia
quotiens in carne patienter aliquam plecuri
onem sustinet, totiens victis animae magis
ac magis roboratur quousque gradatim tam
ad celum rapit et ab omnibus malis liberatur.
Ad hoc fabulose adducit per illud quod narrat

Quidius dicit quodam qui vocabatur Antichristus
qui fuit filius terre, cum Hercules miles
fortis aliquando luctatus, quociens ipsum ad ter
ram persterneret, eo quod terram mentem suam tange
bat, fortior resurgebat. Elatus enim terre
forficabatur, et ubi ipsum victum credens forti
or leuabat. Hercules ergo cum hoc precepisset
elevant eum in aera, et ipsum inter brachia tan
diu compessit quod eum exaniuit et sic ipsum
quem in terra vincere non poterat, in aere supe
rauit. Illud literaliter exponit de quodam
rege lybie, qui in patria sua ab Hercules se
pe victus fuerat, et tamen recollecto exercitu
iter contra herculem fortior venit, quod videtur
hercules ipsum in aera, extra terram apriam,
ad bella vocauit, et sic recollectio cessante
ipsum penitus superauit. Sed quod non est inten
tio mea sequi laudem expositionem. Dico
moraliter, quod per anticum intelligo hominem
humilem, qui quasi terra ab omnibus spernitur
et aduersitibus calcatur. Per herculem forte
dyabolus vel malum hominem torquentem iustum
hominem et humilem. Hic homo iustus si quicquid
per fortem temptatorem dyaboli vel tyranni
idem mali hominis victus fuerit, et in impa
tientiam ceciderit, si tunc tetigerit per consuetu
tatem terram, scilicet corpus, et quod vile et fragile et no
cium est plene in mente tractat, ipsum spernit
et premit, quociens hoc fecerit victus spiri
tualis fortificatur et sepe fortior surgit. Sic
quando inquit infirmus, id est qui infirmitatem
meam plidero, tunc potens sum, secundum Bernardum.
Magna est humilitas apud deum, infirmitatem
apriam cognoscere. Sed quid per certo her
cules dyabolus vel tyrannus putaretur pariter
tem humilem vincere, eum ad meritum et coronam
eternae glorie eleuant, propriis brachijs, et eri
piunt a penis corporalibus. Propter hoc.
Humilem spiritus suscipiet gloria. Cauet tamen humilis
panem modo, ne spiritus superbie in alium eleuetur
et de bonis et gratis superbiat, quod tunc dyabo
lus a gloria sibi data eum eiecerit, et alte ven
to superbie eleuatus piculosis cadet in
imbum. Job. xxi. Eleuasti me et quasi super
vultum ponens elidisti me vultu. Quia per certo
spualis formido perditur, cum quis a terra
illa per superbiam eleuatur. Ps. Deiecisti eos dum
alleuarentur etc.

Sabbato anni Palmarum.

Cogitauerunt

principes vt Lazarum inter-
ficerent. Jobānis. xij. Ho-

2

ra scdm leges vt bē. C. ad legem cornelia
de sic. l. si quis cum telo ambulauerit inf
homines necandi causa. sicut is qui hominem
occiderit vel cuius dolo factum fuerit com-
missum. legis corneliae de sicarijs pena co-
hæreatur. Cuius rō dā. ff. ea l. diuinus. q. a
voluntas ⁊ non extus inspiciat. Sed ptra
ff. ea l. i. in fine dē. Quid em obfuit cona-
tis. cum iniuria nullū hūit effectū. q. v. nū-
cūl. Respondet distinguēdo quia aut co-
gitatio adeo est nuda. vt nō transferit in ali-
quod conamē. ⁊ tunc non puni. Aut tran-
sinit in conam. licet non venerit ad effectū
et hoc dupliciter. Aut in grauioribz ⁊ ma-
gnis criminibz. ut sunt crimia lese maiesta-
tis. vel qui violēter fugiētiē ad ecclesiam
pelleret. traheret vel trahi faceret. aut sal-
tem cogitacōe aut tractamē hoc attemptaret
grauiter peccat⁹ etiā sola cogitacōe. nisi for-
li bōtēda. raptor virginū ⁊ adulter. qui. f.
non haberent emunitatē. Et fm casū. publi-
cus latro vel nocturnus populator agroz
de emuni. ecd. inter alia. C. de bis qui ad
ecd. pfug. l. pñi. vñ notat⁹ raptor ⁊ gimi-
fm leges non bz emunitatē. q. vt dē. C. d
epis et cle. l. si quis. nō dico rape. quod
scz maius est sed attemptare. f. p aliquē ac-
tum pcedendo. qd. f. minus est. Si tantū
mēmōij iungēdi causa. sacrasissimas vir-
gines ausus fuerit. capitali pena feriet. rō ē
capite puniat. vel ciuitatez amittat. In bis
nāqz magnis ⁊ grauioribz voluntas pro fa-
cto reputatur. in minoribz autē oportet sci-
qui effectum. vt dicit⁹ in argumēto contra
io. Ad ppositum pbarisē digni fuerunt
morte eterna. cum sine causa tōnabili hoiez
innocentē voluēt occidere. ppter inuidiā.
quia iam dato consilio q. Ihesuz occidere
vellent. ppter miracula que faciebat. ⁊ spālē
miraculū Iazari. ⁊ q. rīscitatio Iazari. mī-
ti in eum credebāt videntes Iazari. vt ei⁹
famā exnūgerent ⁊ miraculū amibarent.
Cogitauerūt principes sacerdotū vt Iazarū
interficerent. Querit⁹ an peccatū volūta-
tis ⁊ opus. sint vnum vel duo peccata. Re-

pondet doctor. deuotus bonauētra super
magist. q. finaz d. xij. q. voluntas interi-
or pot dupliciter considerari. vno mō scdm
q. est actus exteriori coniuncta ⁊ sic idem est
peccatū. voluntas interior et actus exterior
pro eo q. ibi est vnus ptempus ⁊ vna auer-
sio ab ipmutabili bono ad cōmutabile. cū
actus exterior rōne culpe ex hoc consequat⁹
qui est voluntarius. Unde Aug⁹. Omne
peccatū adeo est volūtarū. quod si nō ē vo-
luntariū nō est peccatū. xp. q. i. c. i. Alio mō
potest considerari fm q. est ab actu distin-
cta vt si aliquis pmo in pctō pñentat et p
ea ipm actū exerceat. et sic sunt diuersa pec-
cata. Oportz enī q. actus exterior imple-
tur q. enā actus interior voluntas liere
tur. et sic sunt duo pctā. sicut sunt duo act⁹
voluntatis. ⁊ sunt v. sinete pñenda dicen-
do confessori sic Cōfiteor me habuisse ma-
lum ppositū ⁊ voluntatē p horam. diem ⁊
annu. nec testis donec actū implem. sic
et iudei in interficiēdo ipm habebant du-
os actus voluntatis. vnus pñendo. alius
postea p occasionez exequēdo ⁊ c.
Querit⁹ an ille tantū peccet qui peccat volū-
tate sine actu. quāsi ille q. simul volūtatē ⁊
opere. Dicit bonauētra vbi sup. q. qui ac-
tu ⁊ voluntate simul peccat. grauius peccat
q. ille qui tantū volūtatē peccat. Ad quo
notandū q. vnum pctm dicit⁹ grauius alte-
ro tripliciter. Aut rōne maioris cōtemp-
tus dei. aut rōne libidinis siue dlectacōis aut ra-
tione maioris dānificacōis. Primo loquē-
do opus nō addit aliquā grauitatē ad iniq-
tatem volūtatē. q. voluntas plene a deo d-
tūtur p se sic cū est op. iuncta. Quāsi dō
ad dlectacōem siue libidinē addit ⁊ aggra-
uat. maxime q. q. ad genus peccati mortāl
carnalis quo bō peccat in seipso. Sile q. m
ad dānificacōnē addit. ⁊ hoc maxime q. q. m
ad genus pcti quo quis peccat in primum.
Similiter quāsi mēcūqz aliquis velit altez
occidere non facit tantū dānum. quantum
si actū occideret. Quoniam autē deus est iu-
dex iustus in puniēdo. non tm cōsiderat in
pctō ingratitudinē ptemptus. sed enā ma-
gnitudinē dlectacōis ⁊ magnitudinē dān-
nificacōis. hinc est q. aliquo mō opus ag-
grauat ⁊ addit ad nequitia volūtatē. Sic

2

Alphabetum

XXXVIII

ferru nō vit ab ſeq igne. ignis tñ cum ferro plus vit et plus penetrat q̄ faceret ple ip ſum. Quanti nunc ad p̄nuatōem euā gelij. lxxi dictū fuit quomō principes p̄ue nerūt xpm occidere. hodie quō occidendo lazay enaz eius famā poſſent tollere. et fm hoc tres ſunt p̄res eius.

In prima notat malignitas ſeu machina nomis ex p̄te iudeoy.

In ſecunda ſeculitas gr̄ate viſitātōis ex p̄te paganoy. ibi comine.

In tertia ſublimitas clare p̄mēdātōis ex p̄te ſup̄noy. ibi clarificauit.

Quatum ad primaz
partem iudei cogitauerūt lazay occidere. ſ. occulte forte veneno vt homibz non poſſet ſuadere ſequi xpm. Et mlti iudei audito miraculo ipm ſequēbāre credēdo. Et ſaliter eſt notandū q̄ ex ſcriptura dēmuſ q̄ mox puenit ex triplici cauſa aut ex deo p̄ p̄deſtinatōem eternam. aut ex natura inier na. p̄pter aliquā deordinatōē. aut ex hoie p̄ violentā p̄cuſſionē. Nam vno mō mox puenit homini ex eterna p̄deſtinatōe cir ca tempus determinatū q̄s homo p̄terite non p̄t. ſic Job dicit. breues dies homis ſunt et numer⁹ menſiū e⁹ ap̄d te ē. p̄ſtimuſti terminos eius qui p̄teriti non poſſent. Et factū eſt vt ait Greg. vt. moralū. vt homo melior fiat et ſp̄ ſit diſpoſitis reſpectu moris. horam inquit vltimā deus nobis voluit occultare vt ſemp eſſet nobis ſuſpecta. et dum horā moris ignoram⁹ ad eam ſine in teſmiſſiōe noſ p̄repm⁹. nam vt dicit Sap. Aleſcit hō ſine ſuum ſed ſic aues capiuntur laqueo et piſces hamo ita capiunt⁹ homines tempore iniquo. Scd cā eſt mox natural et interſeca. et eſt vt dicit philoſoph⁹ p̄mo de gene. ex defectu virtutis naturalis que p̄ſiſt in humido et calido p̄portionatis. Et quia q̄ndie deficit humidū radicale. Quis reſtauret p̄ humidū cibale ordinatū a natura non tñ ſufficit. q̄ nō eſt eiſde rōis neqz tranſit in naturā ipſius. ſicut lāpas plena oleo tamdiu fuerit lumē accenſum q̄diu bz oleum. etſi tādiu p̄neret de aqua quābz p̄ſumit⁹ oleo. ſemp eſſet eiſde quāntas humor in lampade tñ non manet tādiu de

oleo ſicut fuit a p̄ncipio et tantū poſſet mlti p̄licari aqua. et oleū deficere vt finaliter lumen exangueret. ſic enim in corpe homis Quis humidū cibale reſtaurat quāti deperdit in humido naturali. q̄ tñ eſt hūidū extraneū et non tranſit in naturā illius hūi di naturalis. ideo deficente hūido natura li p̄ſopro a calido exinguit lumen vite. Et dicit Auguſt⁹ in libro de q̄ſti. vte. et noni teſtām. q̄ in ſtatu innocentie corpus d̄ ſe fuiſſet mortale ex ſua natura. ſed nō fuiſſet mortuum q̄diu non peccaſſet. q̄ ex deo inſiſtēcie origial immortalitate vigiſſet. Tercia cā mortis extrinſeca tēc eſt p̄ hominis violentiam q̄s p̄prie dicit homicidū. que mors etiam dicit violenta q̄ violenta et p̄ oppoſitū inſiſtēcie. Et diſtinct⁹ ab hūi. ſic. homicidū eſt hominis ſciſſio. nec ſolū bi qui manibz occidit ſunt homicide. ſed etia illi quoy p̄ſilio et ſtraute homo occidit. vñ euā geluſa vnus dicit xpm hora tertia crucifix⁹ alter hora ſexta. quia iudei crucifix⁹ eſt hora tertia lingua. militibz vñ manibz hora ſexta. de peni. vi. i. piculoſe Sed quēſ an iudei vel p̄ſul dāns mortis ſententiā d̄t catz homicida. dico q̄ n̄ peccat nec tñ bz homicida. ſi hoc facit zelo iuſticie et n̄ p̄prie vite. Unde auguſt. de libro arbitrio li. i. Et habet xxi. q. v. Si homicidū. Iſaz mles hōſtē in iuſto bello et iudei vel miſtice e⁹ nōcentē occidere p̄t. n̄ videt peccare cū hominem occiderit. ſed neqz homicide iſti appellati ſolent. quia vt dicit Iſem i q̄ſti. lemnici. cum hō iuſte occidit. lex eū occidit non m. Et tale homicidū p̄angit fm Roſ ſum in quodā p̄logo tripliciter.

Eterna ſc̄ lege diſponente

Humana. ſ. lege ordināte

Peruerſa mēte. p̄curante

Itam homicidū p̄angit quādoqz diſponente deo quāto. ſ. ab eterno in cōſiſtorio eterne deitatis eſt ſententiā de morte violenta. vnus vel pluri⁹ et enā de ſp̄e mortis Iſdo iudei x̄p̄ et cognitor cordiū dicit p̄ p̄prie tam. Ego p̄cuſā et interſiciā. et ego viuere faciam. p̄cutiā et ſanabo et nō ē qui de manu mea poſſit erueret. Deutero. xxi. Et iſdo ſi aliquis cito et repente moriet⁹ fulgure celeſti aut ſubmergiſ aut gladio occidit imp̄pog

Sabbato ante

20

tate aut subito suffocaf. nō nisi effectus b7 legis eterne putandus ē. Quod quidem Auguſt. fatef. de ciuitate dei. Et hoc ex triplici fine p̄p̄nere qz qñqz fit ad vin dicanduz reuelles. ſicut dñs vindicauit ſe de ydolatriſ infidelibz. quos diuerſis ſtra gibus fecit occidi. vt pz in numeris. Iſaie Indictū 7 in libris regū. Et hanc cām aſſu gnat Aug. etiā fuiſſe quare deus dedit po teſtatē romanis ſubijciendo ſibi orbē terre. qui tot occiſiones. tot aſpſiones ſanguis fecerūt. quia p̄ eos tanqz p̄ executores ſue iuſticie voluit rebelles 7 impioſ punire. ſic etiā ppter inſinita mala hōim nobilium 7 potentū atqz vrbanoz deſ p̄mitte bella. vt vnus p̄ alium gladio iuſtificef 7 mala cor rigant. Sic etiā legit. ij. Sababao. v. 2. ppter mortē adonie 7 homicidia v̄ ipo facta 7 multa mala. iuduxit deus Antibio chum regem ſyrie 7 ciuitatē iſrlm. et ante eius aduentū p. xl. dies oñdit quid debebat ciuitati p̄nigere. qz per aera videbātur pu blice ab omni p̄po equites diſcurrētes ba ſtas deauratas hñtes. 7 curſus equoz p̄ oz dinem. 7 p̄greſſiones fieri. 7 ſcurtoz mor? et galeatoz multitudine galeis diſtinctis 7 telozum tactis ad monitōem ipozum que ventura erant. Poſtqz hec monſtrata fuēit dictis antibiochus obſedit ciuitatē. 7 ſina liter obtinuit eam. et p̄cepit militibz inter ſicere accurrentes et p̄ domos aſcendētes cruci dare. Unde facta eſt cecede oim in ti bus diebz octoginta milia hominū 7 nō mi nus venundatoz. Scdō ſine quare deus vult mortē aliquoz violentāz eſt ad puni dum peccātes. vt ſit mors illa ad ſanſſati onem. 7 ſic p̄mittit mltos innocentes mori 7 crudeliter occidi. vt nlla ſit eis pena pur gatorū. vt dicit bñs Auguſtin? contra fau ſtum de illis qui in captiuitate 7 tyrānis mortui fuēt. rdo etiā ſi merent illā mortē violentā. credi debet qz in ſanſſationē pec catorū. 7 in bonum illius homis qui mortē deus illā mortem ordinauit. qui enīz hoies p̄ſeſim 7 bñ diſpoſiti mortui ſunt violēter forte fuiſſent mortui deſpati ſine conſeſſiōe ideo dīc Baſilins qz magnū bñficiū cō ſequit a dō. qui in q̄cunqz vite ſtatu p̄ mor tem violentā a deo vocaf. Et ſicut Abas

Palmarum

dicit. qz mors talibz patienter tolerata qz pe nalis et vltimū terribiliū in magnā ſatiſſa cione impuſaf. Tercius ſine quare ta lis mors a deo ordinat. qz p̄ ſalem mortē meruerūt acceptate coronā glē. 3do dicit ap̄lus debere. xl. lapidati ſunt. ſecuti ſunt. oc ciſione gladij. mortui ſunt. Et bi oñis teſti monio fidei p̄bati inuenti ſunt. p̄ mortē em talium ſanctorū 7 iuſtop. nō ſolum ſancti ſy etiā alij fideles adiunāt 7 coronantur. in q̄m merita ipoz tranſſūdunt in alios dicit Auguſt. in encheridion. qz tam bon? eſt deus. qz n̄ ſineret aliquē peccare niſi ita eſſet om̄ipotens. vt ex illo eliceret magnū bonum. Scdōm homicidiū cauſaf ex oz dinatōe legis humane qz ordinat hōicidiū fieri ad p̄ſnationē totius corpis cōmunis quia ſic medicus iuſtiſſime abſcidit meb7 putridū a corpe ut nō reſiduū ſanum dſtru at et corruptat. ſed vt reſuef in ſanitate. ita oportet iudicem 7 miniſtrum legis ab ſcindere putridū 7 nocentem a corpe politi co id ē ciuili. ne reſiduū corpis p̄m̄ret. et etiā deſtruat. 3do dicit ſctus Thomas in li. 2o regimine p̄ncipū. qz magnū meritū iudex p̄ſequitur reum occidendo. ſed mag num ſuppliciu meret innocentē damnādo Et iō vbi iuſticia deſtruita eſt cōmune cor pus ciuile ſemp fuit ſanum. 7 vbi relaxatū eſt. erit inſectū 7 finale corruptū. ſicut ptz de roma que tandem vigin. q̄dū iuſticia ibidem p̄manſit. vt dicit bñs Auguſtin? Tercō homicidiū cauſaf a p̄uerſitate ho minis qui ex odio vel ira occidit violentē p̄imum. 7 illud cōmuniter omnibz p̄bibi tum eſt a deo. Exodi. ix. nō occides. Etiam ex lege nature qz nullus debet facere alteri qz ſibi mīme vlt fieri. i. cāñ. vi. l. ius naſale 3d prohibiti ē ec ex le. ciuili a p̄uif p̄a capi no. ff. ad. l. Corneliā de ſicarij. li. ij. Et ne ceſſe ē qz ſic corrigiat cū marj ſit p̄batiō cōmunis boni. Eſt etiā ſeuiffimum pecca tum. 7 ſcdm circumſtātiāz p̄t eſſe grauiffi mum omniū pctōrum. qz per homicidiū non ſolū priuatur ipa corpis vita. ſed etiā frequēter damnaf in infernū aīma. 3o vt bñ caueatur in ſina parte ſecreti ſecretorū dīc Breſt. 2o homo quātū potes caue eſſi dere ſanguinē hūanū. Et h̄mogenes dīc

Alphabetum

XXXVIII

Quando hō hominē interfecit. virtutes ce-
loz clamant ad diuinā maiestātē di. Et do-
mine fuus vult tibi esse similis q̄ si in iuste
interficitor. et idē creator p̄mitte q̄z interfi-
ciens interficiet in vindicta. Et nō quan-
do Cayn frēm suū Abel interfecit dixit dñs
deus ad Cayn. Ecce vor sanguinis fr̄is tui
clamat ad me de terra p̄ vindicta. nunc et
q̄z maledictus eris sup̄ terram. q̄ apuit os
sūū et suscepit sanguinē fr̄is tui de mān̄ tua
cum opatus fueris cā nō dabit tibi fructus
suos. vagus. a plug⁹ eris. Dixitq̄ Cayn
ad dominū. maior est iniquitas mea q̄ vt ve-
niam merear. Ecce p̄mū malum homicidij
quia Cayn in despatōem cecidit. putabat
em̄ q̄ p̄ctm suū esset tante gravitatis q̄ nō
posset mereri veniā. August. mentis cayn
maior est dei misericōdia q̄ oīm p̄ctōz misēria
Et adiecit. Ejcis me hodie a facie terre et
a facie tua abscondar et ero vagus et plug⁹
in terra. oīs ergo qui inuenerit me hinc hō
sine bestia occidet me. q. d. Cayn vidēs se
derelictum a deo et in tantā misēriā cōstitum
tm̄ pliderans potius cito mori vt misēria
terminaretur mori p̄terit a dño. Misēria igit̄
qui inuenerit. et domin⁹ ad eūz. nequa q̄z ita
fiet vt in p̄teritis. sed oīs qui occiderit Cayn
septulū puniet. i. Cayn post multas misēri-
as in fine septime generatōis morietur quod
et factū est. q̄z in fine. vij. generatōnū p̄mī-
tas misērias interfectus ē a Lamech. in vltōz
sāg. fr̄is sui Ecce scdm̄ malū a dei vindic-
ticia. q̄z qui gladiū accepit. i. interficiēdo
hominē sine iusticia ad p̄p̄iam vindictam
gladio enā p̄bit. i. deus vindicabit se in il-
lo. et p̄mittere eū mala morte perire. q̄z qui
effuderit sanguinē hūanū effundet sanguis
illius. Gen. ix. Apocal. vij. d. q̄ Jobānes
audivit voces oculoꝝ cla. et di. vindica do-
mine sanguinē n̄m. dic̄ igit̄ textus q̄ dñs
posuit in Cayn signū. i. tremorē horribilez
omniū membrōꝝ. et in faciem eius imp̄ssit
signū. quo agnoscebat ab omibz frēm suū
innocentē occidisse. et sic abominabil ab oī-
bus habebat. ne quis eū occideret. Hoc
factū est non solū ad cayn diuinā puni-
tionem. sed etiam p̄pter alioꝝ correctōnem
Ecce hic terciū malum q̄ adhuc manet sig-
num. habet em̄ oīs homicida q̄z pallid⁹ ē

facie et distorti et mali visus in signūz m̄ati-
cie facie. In signūz etiam maledictōis occi-
soriz et rep̄tēce vindictē. iusto dei decreto
hoc accidit. q̄z vulnus interfecti in p̄na in-
terfectoꝝ refundit sanguinē. vt hoc corā
hominibz et iudicibz manifestet. ne manus
impia interfectoꝝ m̄cat impunita. s̄z vni
dicetur Sed an aliqua naturalis rō possit
assignari. dicūt quidā q̄ sic q̄z cum aliquis
hōiem interficit vehemētia ira in eū furit.
vnde eius spūs infecti et p̄mōi sanguinem
cōmouent et inscunt. quibz sic infectis hu-
mor erit fetidus et corruptus. qui vulnus
attingens interfecti simili infectione infi-
cit. Sed enā videmus ad sensum q̄z ocu-
lus infectus inficit. et mulier menstriosa spe-
culū et teo si transeat interficiens attrahit
et p̄mouet sanguinē interfecti vulneris sibi
similē et vulnerate. cum simile attrahat sile-
et ex p̄cursu diuati infectionū exuberantis
immūdicie generat vehemētia quam am-
plius natura sustinere nō valens statim re-
fundat sanguinē. et signū ad hoc est q̄ lingua
serpentina venenū attrahit in mensis p̄nci-
pum et magnatoꝝ.

Secūda pars in qua

notatur sedulitas gr̄ate v̄sitarōis rōne pa-
ganōꝝ. Nam mlti gentiles et pagani qui ad
festū pasche conueniāt ibidem vt vnū deū
adorarent. licz non ad eūz agnī admittēre
tur nisi p̄z dimisso ritu genalitatiz essent
circumcisi. bi p̄pter famā et miraculū de la-
zaro videte xpm̄ cupiebant. Moraliter
p̄der gentiles et paganos Iherum cupien-
tes videre. qui p̄pter hoc ibidem cōueniāt
et vt vnū deum adoraret informā omnes
homies qui si libellū saluatoꝝ in celis vo-
luerint beatifice videre. necessario p̄mo san-
ctam deū intrare ecclesiā per fidem et lumie
fidei illuminari Iherum deuote cōtēplari.
vnum deū in duobz naturis. qui p̄ter ho-
minē venit in carnē vt p̄ carnē hōiem redi-
meret Iherū sic videm⁹ q̄ naturaliter v̄sibi-
le non p̄t ab oculo corpali videri. nisi lumi-
ne naturali mediante et mediū illustrante.
enā nō obstante q̄ oculus sic clarissimus
et v̄sibile op̄ime coloratus. sicut p̄z intrāci
nocte picturā. unde philosoph⁹. q̄ de ania.

Color non est visibilis sine lumine. sic nec
hiesus nec hic nec in futuro videtur sine lu
mine fidei. lumē enī cōnis nō est tante acu
tatis q̄ possit excedere naturalia et sup̄na
turalia illustrare. nisi q̄dam lumine fidei ad
iuuā. Facit enī fides credere nō visa quia
fides est de rebus non visis. de peni. vi. iij
in domo. Illustrat enī nō solū p̄ntia. v̄tūz
etiam p̄terita et futura. s̄m bernardū de sum
ma trinitate et fi. cartho. firmit in glosa. Ele
uat intellectū ad credendū p̄terita. s̄. ibe
lum chrisū fuisse ex virgine natū et passum
ad p̄ntia. q̄ credendū est q̄ ipse sit qui i al
tari quotidie conficitur. Et ad futura. quia
credere debemus xpm venturū et iudicamz
vivos et mortuos. Cum hec ratio nostra nō
possit attingere cōnis defectū fides supplet
de cōse. dist. ij. Reuera. Et merito lux fidei
defectum lumis naturalis supplet q̄ nulla
lux clarior recta fide. C. de sum. triui. et fi.
cartho l. iij. et claros. Ibi dicit q̄ nihil ē
q̄ d lumine clariore p̄fulgeat. q̄ recta fides
in principe. Qui ergo rex et princeps eē
cupit in regno celoz et Ihesum in claritate
vult videre. oportz q̄ luce fidei hic euz pri
mo videat et diligenter et deuote attendat
quomodo fuit.

In p̄sepio miserabiliter vagiens.

In p̄stulo penaliter moriens.

In celo sublimiter p̄siciens

Itam visio stabuli in exemplū est et fuit
artissime paupertatis. visio supplicij lassissime
caritatis. sed visio solij in signū altissime po
testatis. Vitem ergo p̄mo Ihesuz videre
in p̄sepio misabiliter vagientē. in signum
artissime paupertatis. carissimi s̄lectam? oculo
cordis nr̄i ad videndū xpi paupertatē.
qui s̄m aplūm. ij. cor. viij. Cum essz diues
p̄pter nos egenus factus ē vt illius inopia
nos diuites effem? Deus eterne. quid
fuit videre filiū mū vniuentū. regem et sa
cto rem celoz et celestiu omniu angeloz.
in vna ciuitate nō inuenisse domū. sed pro
domo elegisse stabulū iumentoz. Quid enī
am videre fuit regem regū et deum teozum
in stabulo nō habuisse locū extra breue vi
legz p̄sepiū. quid dñe videre fuit dñm
vniuersa conueniēz. stricta fascia esse cinctū
et inuolutū. quid videre fuit glām et leticiā

angeloz omniu. sic vilitate p̄manētem in
bouem et agnū. Et ergo si b? regis queris
palaciū ubi ondit stabulū. si thronum vel
solū. nō est autē v̄l eburnē. sed monstra
tur ubi p̄sepiū. si queris lectū regūz pan
nis purpureis ornati. ostendit nobis senu
aspep. si q̄ris regūz vestimētū auro et argē
to p̄tē. ostendit ubi p̄māculi viles. si q̄
ris regalem exercitū et turbam p̄sequentiū
famuloz. bouē et agnū attende. P̄ paup̄
tas summa. o egestas p̄dicanda. o admiran
dum et p̄ posse imitandū Ihesum sic videt
Cū et pastores admittētes dicebant Trā
eamus vsqz betbleem et videam? hoc rōbū
et sequit q̄ venerit festinātes et inuenient
Mariam et p̄p̄z positū in p̄sepio. Lu. ij.
tūc edificabat illud Lu. ix. scriptū. Gules
foucas hñt et volucres celi nidōs. filius s̄
hos nō b? ubi caput suū reclinet. Vere n̄
la sunt animalia q̄sumcūqz modica et vilia
que n̄ bñt sua lanbula. Et sunt valde ma
gna palacia secus lapidibz fabricata. p̄cio
sa valde sunt vestimēta stramētazqz lectorū
delicata. et exquisita cibaria. cum tñ vīna sa
piencia sit p̄pter nos bonis sp̄alibus om̄ibz
destituta. quis enī hodie p̄pter xpm desite
rat paup̄ esse. ymmo quis nō anhelat ad vi
uēdas toto posse. Dñā avaricia. q̄ sic
es p̄gregatōe sollicita qm nō p̄gregant aia
lia bruta nō p̄ficiunt in terram semina sua.
nulla fabricant horrea. nulla cellaria. sed
sibi labore continuo quertunt escam. Ad
hanc consideratōem inuitat nos dominus.
Matth. vi. Respiciate volatilia celi. si enim
nos. vt ibidē docet sumus maioris precij.
q̄ sint illa. si ipse illis alimēta tribuit. quan
to magis dabit nobis. ergo p̄gregare signū
est avaricie et defectus fidei xpiane. S?
obijcies nōne fornice et apes et mures istū
cū nature etiā p̄gregant in estate et in bie
me possint viuere. Et si hoc natura dicitur i
tēonabilius magis bō rationali p̄videre le
babet et p̄gregare. Dico q̄ animalia illa ex
necessitate nature hoc faciūt nō ex libidine
avaricie. nāz apes et fornice corpe et vīno
debiles sunt. ideo si nō in estate p̄vident
deficerent in hyeme fa me. Natura igit nō
deficiens in necessarijs dicitur p̄ necessitate
ea colligere. et cōlecta reponit et comedūt

Alphabetum

XXXVIII

nihil proprie possidentes. sed homines ex libidine auaricie congregant et illicite quātoq; ex rapinis quātoq; ex furto. quātoq; ex recepto. quātoq; mendacijs et huiusmodi illicitis. Etiam nō solum ad necessitatem. sed supfluitatem. nec de supfluitate et sup abundātia indigēdo communicāt. ymmo potius multis modis perire pmitteūt. misericordiaz nulli pauperi faciunt nec indigent. Isti sunt similes rusticis. de quibz Qui diuis libro metha. narrat. qd fuit quedā mulier dicta lactona mater plebi et dyane. i. solis et lune que a ioue conceperat. et quo in no vxor iouis zelopha facta ipam lactonam pregnantē psequēbas. eamq; pmanē in toto mūdo nō padebatur. nullaq; regio audebat eam recipere. et sic in terra vndiq; vagabatur. Illa ergo tandem venit ad insulam delos que p mare vagabūda natabat. Insula ergo exans in aquis. misera lactona q errabat in terris. erransq; errantem recepit. et pendi sibi spacium dedit. que. f. inter duas arbores palmā et oliuam ipas tenens in manibz pmanuit. et inde tam cito p recessit. Illa ergo insula vitute solis et lune qui ibi nati sunt facta est stabilis et firma que a principio fuit mobilis atq; vaga. Cum igitur lactona iunonis iram fugeret. plebū et dyanam in manibz teneret et portaret. accidit qd vltra modū sitēs de aqua cuiusdā lacus sybie bibere voluit. sed quidā rusticus qui in litore lacus vluam. vulgarit̃ r̃yēd. et iuncum colligebant ipam ne biberet impediebāt. nec eam implorātes amore puerorū et dicentē vsūm cōmunē fore aquarū bibere permiserūt. Lactona igitur irata rogauit iouem qd illi rusticū nunq; perpetuo recederet et sic factū ē qd iupiter rusticos mutauit in tanas vt in stagno illo p̃mo coararent. Delos insula signat homines hospitaes et clementes qui opera miscēde exercent. ege nos et vagos recipiunt. et maxime quando ipsas esse p̃gnantes de sole et luna id est qm cum ipsi christi et beatam virginē esse per deuotionem recognoscunt. Tales igitur ex inde spūaliter p̃mantur scz qd in fide et grā stabiles efficiunt et in domino solidantur. Ideo bene dicitur ysai. lviij. frange esurienti panem tuū et egenos vagosq; in duc

domū tuam. sequitur. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum. sed quidā sunt tam magni rustici et fixi in terram diuitiarū pauarietiam qd enā quātoq; aqua que omnibus ē cōmunis nolunt concedere indigēdo. qre sepe fit qd iupiter id ē de? d lacu anxietatis non sinit eos recedere. ymmo ibi in tanas vertunt in quātmz semp viles et miseri solēt esse in anxietate de. diuitijs loquunt nec p se nec pro alijs ad sufficientiam et famitatem lucrantur ymmo semp in defecubilitate et penuria manebunt. tam hic qd in inferno. Sicut tantalus d q dicit Quidius. qd tantalus in inferno semp sūt et famelic. et tani est in aqua vsq; ad labiū inferus. et habēs pomum pendēs vsq; ad labiū supius. habet tamē collum ita rigidum qd ipm non potest erigere vt comedat nec depimere vt bibat. et sic est necesse vt famē et sitim p̃mo sustineat. sic pro certo auari ita miseri sunt et parci qd dato qd habeāt bladum vel vinum vel diuicias temporales. inde tamen non audent bibere et comedere vlt ipas in aliquo facto liberalitatis expendere. ymmo semp cōprobantur famelicare et sitire. et famē et sitim parcendo diuitijs in anxietate multociens sustinere. d hoc dicit Ecclesiastes. vi. Vir cui dedit deus diuitias et substantiam et honorem et nihil deest anie eius de omnibz q de siderat. nec tribuit ei potestates deus vt comedat ex eo. sed homo extraneus vorabit illud. Secundo videre debemus hic Ihesum in pabulo penaliter p nobis morientem in exemplū laxissime caritatis. Ad cuius caritatis visionē inuitat nos dominus. Genoz. i. di. Vos omnes qui transitis p vias attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. Et ysa. liij. vidim? eum despectū et nouissimū vitor. virum dolorū et clementē infirmitatē Quis enī potest exprimere nobis quātm saluator in patiēdo voluit. qz rex magnificus. rex nobilis. rex sapiens. rex delicatissimus. rex carne tenerrimus et sanissim? Ergo talis aia in illo sanissio corpe pfectissie p̃plexiōata habitabat separati ab eo penitēteuebat. si ei qto mēbz et dīcan? et cōplexiōe nobilit? rāto p? dolet. si panē. g cū aia i corpe delicatissimo. puta d sola agie nato sūme nobilissimo qz d purissimo sanguine agis

et

de spū sancto collecto ⁊ optime cōplexiona
to vulnera taz dura circa membra neruosa
et tenera sustinebat sup̄ humanū modum
tolebat. et marie cum se a suo amantissimo
diuinebat. Item attende p quibus xp̄us
p̄nebat qui euz cepant. qui eum ligauerāt
qui eius oculos latronis more relauerant
⁊ in eum spuerunt. ⁊ eius caput p̄cussērūt.
⁊ vulnerauerunt ⁊ ad mortē iudicauerunt
et ad vilissimū mortis genus. ff. ⁊ interdi.
et de p̄toris. l. capitalium. Sup̄mum sup
plicium videt̄ esse ad furcam damnatō. et
go dum gl̄e sus suaz caritatē eis tam sumi
me monstrauit. ⁊ ip̄os in gr̄atitudinē tā ma
gnam esse cernebat. dum patrē amantissimū
redemptorem p̄ssimū ⁊ defensorē veris
simū occidebant. indicibiles dolores ei⁹
animā vulnerabāt. gl̄aie. liij. Ete lāguo
res nostros ip̄e portauit. ecce amoris mag
nūdo. Et nos reputauim⁹ eum quasi le. p
sum. ⁊ p̄cūsum ⁊ humiliatū. ecce ingratum
to. Unde cancellatus philippus in qua
dam profusa valō notabili ⁊ deuota ait sic
in p̄sona christi. Homo vide que p te pa
tior. ad te clamo. qui p te morior. vide pe
nas quib⁹ afficio. vide manus quib⁹ cōfo
dior. cum sit tantū dolor exterior. interior
tamē planctus est grauior. tam ingratum
dum te exp̄ior. Sed circa hec querim⁹
an in christo fuerit vera passio doloris. Et
videtur q non. Nam moyses ieiunauit xl.
diebus ⁊ xl. noctib⁹ sine aliqua corp⁹ lesi
one ppter continūā contemplatōem. Si igit̄
tur perfectio contemplatōis auferat passio
nem ⁊ sensum famis. pari ratiōne videt̄ q
auferat sensum doloris in carne passibili.
Sed in christo fuit continua cōtemplatō ⁊
perfectissima. ergo videt̄ q nulla fuit in eo
doloris exp̄ientia. Item si anima p̄detrī po
neretur in infernū ab ignib⁹ non cruciaret̄
quia nō habet in se causam ppter quas debe
at tolerare. si ergo anima christi nullā causā
passionis in se habebat. videt̄ q nullū do
lorem in se sentiebat in carne quātūmcūq⁹
passibili. Si ergo dolor est passio ip̄ius aie
pōnis q⁹ carnis. sicut dicit Augustin⁹. vi
detur q in christo nō fuerit dolor verus. Cō
tra. gl̄aia. vere lāguores n̄os ip̄e p̄or. ⁊ c.
Item anima iuncta corp⁹ passibili vere

tolet corp⁹ patiente. sed anima christi inn
ta fuit carni. que non tantū fuit passibilis.
ymmo etiā passa. ergo verū dolorē fuit p
pessa. Respondet domin⁹ bonauē. l. iij. sup
magist⁹ dist. xvi. q absc⁹ dubio sicut euan
geliz dicit ⁊ fides catholica sentit. vera do
loris passio fuit in christo. in ip̄o enim fuit
caro passibilis ⁊ p̄forabilis. fuit enī virtus
sentendi sc̄m quā anima compatit̄ corp⁹
leso. quoniam ergo hec duo ver⁹ dolorē fa
ciunt. videlicet vera lesio. et verus lesionis
sensus. ⁊ hec duo vere fuerunt in christo.
indubitātē tenendū est q in ip̄o fuit vera
doloris passio. Nam si q⁹ aliter dicat sc̄z
q quidā heretici dicunt ⁊ est error antiqu⁹
saracenoꝝ. q christ⁹ si videt̄ pati et tole
re. nō tamē veraciter hūit doloris et passio
nis sensum. nō solum euacuat fidē christi.
⁊ xp̄i euangeliz. sed etiā euacuat redempti
onē nostraz. et qui dicit christū nō veraciter
fuisse passum dicit xp̄m nō satis fecisse ac p
hoc nec genus humanū esse redemptū. dñ
vero dicit simulasse se pati ip̄m. dicit ip̄s
esse mendacem. et ita nec vere fuisse filium
dei. nec dei nunciū et iteratē n̄ mediatorē
sed potius deceptorē. Tenendum igit̄
est q vere passus ⁊ verum dolorē habuit.
Ad rationes autē contrarias. Ad primam
de Moyse dicendū q si dulcedo contēpla
tionis. quodāmodo ip̄m reficeret et a sensu
b⁹ exteriorib⁹ abstraheret adeo vt natura
les virtutes quodāmodo p̄cipiet. vt si ita p
sumerent ⁊ cibum requirerēt. tamē q tāto
tēpe ieiunauit sine aliq⁹ sui lesione. hoc fuit
per speciale beneficū ⁊ diuinū miraculum
Et rōo hic locū habet in ap̄lito q christ⁹
in passione sua nō exercuit miracula potē
tie. sed potius vsus est armis patientie.
Ad aliud de anima p̄detrī. q non patere
tur in inferno. dicendū q non est simile. qz
anima post glorificatiōem ⁊ purificatiōem
perfectam nō est passibilis ex causa propria
nec ex dispensatione diuina ppter salutē al
enam. Non sic autē est anima christi que
dispensationē ⁊ voluntatē passibilitatē ha
buit cum carni passibili iuncta fuit.

Sed forte dicis. dum aīas quia vnita
deitati potuit consolari in aliquo. dico q
potuisset si decuisset. sed hoc non decuit. ⁊

Alphabetum

XXXVIII

ideo deitas sua prectorem ab humanitate totale subtrahit. **I**h̄s chris̄i in cruce clama-
uit. Deus meus vt quid dereliquisti me.
Sup̄ quo verbo dicit m̄ge di. xviij. tercij.
Sepauit se diuitas. q̄ subtrahit prectorem
sed non soluit vnionē. sepauit se foris. vt n̄
adesset ad defensionē sed nō intus defuit
ad vnionē. Tercio videre debem⁹ ibūm in
sup̄mo folio sublimati in signū amplissime
p̄tatis. **I**bi enī uidere debem⁹ a timere q̄ iu-
dicatur⁹ ē viuos a mortuos. ysa. xxxij. regē
in decore suo videbūt. Quid ē **I**hesū in d̄
core suo vidē nisi in maiestatis sue gloria
qua iudicatur⁹ ē cernere. Mā illo mō fugiūt
dñi paup̄tē qui p̄tēnunt ipsius hūilitatē.
qui hic nō attendūt ei⁹ cantatez. nēcio eis
euenit q̄ cadāt sub ei⁹ iustissima p̄tate. quā
nēo poterit p̄uete⁹ p̄cio siue p̄ce Bern.
veniet dies in q̄ plus valebūt pura corda
q̄ magna a plena marcupia. q̄ iudex nē nec
fallet **I**bbis n̄ vllis poterit flecti tonis. **I**bi
chil m̄nc sua potentia celsi. nihil aut⁹ nero
ni n̄ rethorica cyceroni. nihil philolophia
platonī. nichil argum̄ta aretholis. quia vt
dicit **L**eo papa. m̄nc non valebūt monera
regū. aduocatos iudicum. nō sopbissima
ta loycoz. non p̄esse poterūt prudentissi-
ma eloquia oratoz. nec insup̄ astutia ver-
futoz. Quare dec om̄ia. quia scdm̄ **C**hris̄.
iudex noster non flectet timore. q̄ omnipo-
tens est. non fallet **I**monē. quia sapienissi-
mus est a habet om̄ia. **H**ieronim⁹. Quān-
in illa die elingues a m̄ni feliciores loqua-
cibus erunt. quantū pastores philolophis
perunt. quān̄ cultici p̄ferendi rethorici q̄n
ēbetes argum̄ti cyceronis. Ergo fratres
carissimi si tāta mala volum⁹ vitare. **I**hesū
cū gloria in iubilo videre. debem⁹ hic imitā-
to in paup̄tate a hūilitate prius videre

Tercia pars in qua

notat p̄conū alie amandatōis rōne sup̄
norum. ibi Clarificauit. Nam quādo r̄p̄e pe-
tuit a rogauit patrē dicens. Pater clarifi-
ca me. formata fuit vox in aere a tota trinita-
te. dicens in p̄sona p̄tis. Clarificauit. i. q̄n-
tū ad deitatē. quia p̄ filiū ab eterno clari-
ficauit. a tū ab eterno claz genuit. enā quā-
tū ad humanitatē eum clarificauit par̄ijs

signis. testimonijs. miraculis et tonis. Et
sequitur. itez clarificabo te. sc̄q̄ in passione p̄
miracula me potestatis. in resurrectione p̄ to-
tem claritatis. in ascensione p̄ gloriā felici-
tatis. insup̄ a i genibus p̄ confessionē fidei
veritatis. p̄ meritū em̄ sue passionis gl̄a sui
nomis diffusa est in genitū. Moraliter
illa v̄ba applicando virginī gl̄ose. p̄pter sab-
bati. est notandū fm̄ q̄ colligi p̄t ex scrip-
tura tria sunt que h̄nt feminā clarificare et
nobilitare. Primo p̄genies clara. naz filia
que ex regali p̄genie nascit. regalis dicit.
quod nomē retinet. enā si nūbet alteri nobi-
litaris mioris. si plebeio. vt si filia regis nu-
bit comiti. non ex hoc amittit nomē. sed re-
gina dicit. nō comitissa. vel si comitissa filia
comitis nup̄sicit vni inferioris dignitatis
detet a p̄pellari comitissa. a non iuxta digni-
tatem mariti. **C**. de dignitatu. l. i. Unde
accidit casus q̄ due sorores in quodā con-
uinitio fuerūt indignate. quia non fuerūt po-
sue inter consulares a p̄tores. accesserūt p̄n-
cipem p̄ponentes q̄ alterū consulē. a p̄tem
p̄tozem habuerūt. a quia nup̄t sūt viris
nobilito nō tante dignitatis. respectū an de-
beant in mensa inter nobiles respectū nobi-
litaris p̄ntum. aut inter nobilitatē marito-
rum poni. Respondet impator q̄ retinent
nobilitatē generis a dignitatem. et sic p̄si
debuissent inter consulares in mēsa a p̄to-
res. Secundo clarificant a nobilitant ex
virtutib⁹. a sic q̄ maiorib⁹ virtutibus fulget
clarior a nobilior dicitur. De illa claritate
nobilitatis dicit philoloph⁹. i. poli. iij. ca.
q̄ nichil aliud q̄ virtus a malicia detemi-
nant suum ad libz. nobilem ad ignobilez
Unde in canōe. lvi. di. non q̄. in gl̄osa a in
textu. virtus animā nobilitat. virtute remo-
ta migrat in exilium nobilitatis honor. **C**ū
impator Constantin⁹. **C**. de digni. l. ij. Ne
q̄ famosis a notatis. aut quos scel⁹ aut vi-
te impitudo inquinat. et quos infamia ab
honestorum cetū segregat dignitatis porte
patebunt. Tercio clarificant a clarissimis
viris. si. de re senatoribus. l. **F**emine. femi-
nis clarissimā dignitatem mariti tribuunt.
Si enim femina clarissimo viro nubit. cla-
rissima erit. si autem maritus est rex. dici-
tur regina. si est comes dicitur comitissa.

Babbato ante

S

quousq; alteri nupserit minoris sine inferio-
ris dignitatis. tunc amittit nomē prioris. nā
femine choruscāt radijs maritoꝝ in autem.
S confusio. hoc itaq; Ad ppositū dicā
Deus rex vniuersoꝝ volens filiū suū vni-
genitū mittere in terrā negotiū humane re-
demptionis exequēdum. qd sine virgine no-
bili ⁊ clarissima fieri nō debuit. iuxta ppheti-
cum dictū ysae. viij. Ecce pgo concipiet ⁊
pariet filiū. Que virgo nō solū esz mē dei
corpali ter. immo fm animā spūaliter spon-
sa regis pclarissimi ⁊ nobilissimi. ab eterno
ex omnino mulieritō sciendū ⁊ factū vnāz
pclarissimā ⁊ nobilissimā pœdixauit Ma-
riam. que ex regali clarissima pgenie nasci
debuit. Oza enī est Maria ex regali stirpe
dauidica. vt Datb. i. ca. plane vducit. qre
ecclesia in eius laude canit in añ. Pnūitas
gloriose virginis marie ex semine abrahe orta
de tribu iuda. clara ex stirpe dauid. Scdo
etiam virmto eam clarissimā fecit. vt esz
habitatio ⁊ domus regis. Ido esdras scri-
ba regem celoꝝ laudabat. vi. scdo Esdre
vii. Benedicimus deus patrē nostrorum .
qui tēdit voluntatē in coꝝ regis .i. filiū dei
clarificare domū suam. Tercō excellētissi-
me eam clarificauit in desponsatōe. ideo co-
ruscāt radijs sponsi. i. filiū dei. Apocal. xxi.
Claritas dei illuminauit eam. Nā claritas
lucis intendit in materia spūcia atq; pura
et remittit in materia obscura ⁊ conden-
sa. Cum at virgo Maria fuerit tota pulcra
sine macula Cano. iiii. et lux diuina clarissi-
ma interiora eius totaliter infundens eam
clariorē fecit. qd vt dicit. i. q. i. Si iustus
fuerit. Ppꝝ lumē ab illuminatō ⁊ dispositō
excipit. quare Istat. bñ pdrēt virgini glo-
riose. videns in spū filium dei sibi copulā-
tūz dicens. Dicitur lux tua ⁊ domin⁹ splen-
dorebus implebit animā tuā. Dicitio ergo
dixit ei deus pē in nativitate. Clarificauit. et
iteꝝ clarificō in annūciatōe ⁊ assumptōe

I

Nam deus pē reginā celoꝝ cultu regio i
tribus clarificauit.
Corona aurea in signū excellēis ptiōis.
Veste purpurea in signū mēis puritatis.
Sede ebumea in signū pmanētis iocūditatis.
Nā corona est signū excellēis ptiōis. ecci.
alp. Corona aurea sup caput eius. Nullus

Palmarum

autē coronat nisi de potenti victoria. quare
maxim⁹ in fmo d vno martire dic. Coro-
na victoꝝ datur. In signū vultus rex co-
ronam portat in capite. ad designandum qd
seipm ⁊ populū sibi subiectum regere debet
in iusticia ⁊ equitate. ⁊ potenter iniquitatē
vincere ⁊ expugnare. ⁊ maxie passiones et
illicitos motus in se ipso qui militat aduer-
sus animā. vñ Grego. xi. moralium. Qui
mēbroꝝ suozum motus bene regunt reges
non in merito vocant. Ideo August. recitat
v. de ciuit. dei. ca. xij q. Quasi in carmine
lyrico ad reprimēdum dominādū libidinez
ita cecinit. Latius regnes auidū comādo
spūm qd si lybiam remotis gradibus vin-
cas. Ulte ⁊ valerius impator octogenari-
us et adhuc virgo. die fan sui pnia trium-
phozum suoz recoluit. quibz ipse fuerat feli-
cissimus. ait se tamē vna victoria gloriari.
et equissimū quia respōdit quia inimicoꝝ ne-
quissimā comui carnē meā. pp. b. Seneca
loquens d alexādco epla. xxxviij. si vis om-
nia subijcere. subijce te rationi. multos re-
ges si te tererit ratio. Sic regina celoꝝ ple-
num dominū habuit vñandū ⁊ regēdū om-
nes motus ⁊ passiones ne rationi in aliquo
resisterent. ymo caput spētis. id est omis
malas suggestiones contriuit. Data enī fu-
it marie in pma sanctificatōe grā pferenās
qd nec veniale nec mortale vñq; peccauit.
Et ideo in signū potentis victorie rex celoꝝ
eum digne dyadema ⁊ coronā regni. id est
excellētē dignitatē ⁊ gloriā. qua omis an-
gelos ⁊ mulieres excedit. in capite eius po-
suit. iuxta illō Iher. ij. Amavit eā rex pñ
qd omis mulieres. et iō posuit dyadema te-
gni in capite eius. fecitq; eā regnare in loco
vastib. Sz querit vñ in fecūda scifica-
tōe ablata fuerit ab ea etiā peccādi potētia
Et videt qd nō. qd Damalce. tractās illō
verbū Luce. i. Tuāpñs animā ptransibit
gladiū. dicit. Dolores qd virgo effugit pa-
tiens. hos in xpī passioe sustinuit. ita qd gla-
dius doloris ⁊ ptebatiōis eius animā per-
transiuit. si ergo eius ania poterat ptebati
videtur qd potuit ad veniale peccabi. In
oppositum. Dignior fuit mater ebusti ad
hoc qd mater dei effecta est. qd sit aliquis
angelozū in celo. si ergo angeli boni sunt in

U

gratia cōfirmata multo magis mater dei.
Respondet bonaventura in. iij. sup. mgtm.
di. iij. q. in seba sanctificatōe nō tm fuit da
ta virginī gratia in bono p̄seuerans sed ⁊ p̄
firmans. et hoc quia filio suo adeo fuit con
iuncta. vt nullo modo p̄mitteret eam a se
ipso sequestrari. p̄pter quod notandi sunt
gradus diuinorū beneficiorū. Christus enī
qui fuit sanctissimorū facultatē habuit vi
tandi omne pctm. ⁊ impossibilitatē p̄mittē
di aliquod pctm. Alij vero filij hominū dif
ficultatē hnt ad vitandum peccatū et ne
cessitatē habent ad cōmittendū. et hoc qui
dem cōpēt omnibz generatōis de massa pec
cati. Ab hacigitur massa liberata fuit virgo
Maria in prima sanctificatōe liberata fuit enī
am in secunda. sed in p̄ma fuit conformis
alijs sanctificatis. in secunda est facta cōfor
mis filio quē genuit. In prima namqz san
ctificatione data est ei potestas et facultas
vitandi omne pctm mortale. data est enā fa
cultas vitandi siquē enā venialiū. data ē
nichilomin⁹ facultas vitadi omne pctm
nō tantū p̄culariter. sed etiam vniuersalit̄
Et in his tribus gradibz patēt tres gradus
sanctificatōis. vīqz Jobānis bap. hieremie
⁊ Marie. Nam p̄ma p̄ditio fuit Hieremie
secunda dō Jobānis. sed illa triplex virgi
nis Marie que plus ad filij accessit purita
tem p̄ vite meritum. sed cuius sanctū sanctoz
gestavit in vtero suo. tūc sanctificata fuit p̄
formittere filio. non tm quātum ad potētiam
peccandi. sed etiam quātum ad impossibilitatē
labendi in aliquod pctm. Tūc sic impossibi
le fuit. p̄pter honore filij sui vt aliū haberet
filium. sic impossibile fuit vt carnis virgini
tas violaret. in qua filius dei habitauerat
et sic impossibile fuit vt matris sanctitas ali
qua culpa macularet. Ad argumētū dicen
dum qd imenitas illa doloris nō refert ad
partē anime rationalem. sed sensuale. Unde
anima stat ibi. p̄ illa pte fm quā connectit
ad corpus. vnde nō fuit p̄turbata fm qd p̄
turbatio dicit deordinatōem in pte cōnali.

Secundo rex celoz clarificauit reginam
veste purpurea. p̄ter. xxi. Purpura indu
mētū eius. purpura em̄ a puritate lucis ē vi
cta. qz gignit in his regionibz materia eius
quas solis cursus p̄p̄t illuminat ⁊ illustrat

Est vestis regalis quā nulli licet portare qz
regi. vt. l. de vestibus. oleobentis. id ē pur
pureis. Unde glo. sup. e. ann. vj In purpu
ra regum gloria declarat. Nec vestis regal
significat mentis puritatē Marie regine ce
lorum qua induta est a filio quā cādor lu
cis eterne. hic namqz dei filij. sicut sol in me
ridie transfundēdo radios aerē illuminat et
clarificat. ita reginā matrem suā dignissimā
splendore grane clarificauit. vt de ea dict
posuit illud ysai. xviij. Sic lux meridiana
clara est. s. Maria. nam. p̄pter claritatē vol
tus eius vt vult bernard⁹. Joseph vir eius
nō fuit ausus eā respicere. Quare etiam in
hystoria grecorū legi⁹ qd b̄m̄s Dionysius
supplicauit b̄m̄s Jobāni euangeliste qui erat
cultos virginis. vt eam videre possz. qui cū
esset ad eā introductus. visa ea cecidit iter
tam quasi mortuus dicens. Illi solidatius
essent in fide nō alium deū credere qz ip̄az
quia tantus radi⁹ claritatis ab ea recessit. li
cet tamē Maria clarissima fuerit ⁊ electa
bilis virgo. nulli tamē vnqz occasione ma
le telecatōis cedit. qz fm Dionysij iudei
fatebant qd nunqz p̄ eam fuit temptati. qz
uis pulcherrima mulier fuerit. Sed que cā
illa. cui p̄cedendo mulier iā multos viros
decipit. Eccl. ix. Auerte faciē tuam a mulie
re compta. et non circūspicias sp̄m alienā.
p̄pter sp̄m mulieris multi pierunt. ⁊ ex hoc
concupiscētia quasi ignis erardelcit. Di
cendū qd dec virgo pulcherrima duas hnt
puellas custodientes ⁊ suantes vestez hāc
ab illicita occasiōe qz ē siqz dgo t̄m̄ hnt
et eā p̄suadet ab illicita occasiōe Maria ē ho
nestas verecūda q̄ marā i oibz sensibz custo
diuit ⁊ moribus. qd nec pillicitū visum. au
ditum verbum nec factū alicui occasione
malā dedit. Unde beati. p̄pter nimā ⁊ nota
bilem honestatē mox et gestū que in facie
et in toto corpore eam p̄sentibus apparebāt
nullatenus pomit ad sedū aliquē inclinare
quia erat dedicata ⁊ tēditis vitaculum spe
ciale. Sed heu virgines nostre hanc puel
lam longe a se fugauerūt nulla verecūdia
vel honestas modo relucet in eis. Itā visu
assimilant capris. loquacitate picis. gestu
simis ⁊ vestitu scoris. Et iō castitas earū
libidinose a vitiis impetitur. cū absqz omni

verecundia et honestate. sic facis venales
 pgregiantur. Sic etiam Dyna filia Ja-
 cob rapta fuit per seidem. Genes. xxiij.
 Secunda puella est humilitas. nec ego pu-
 ritatem suavit. nec aliquem illicitum motum
 accedere permittit. Unde Ambro. in omelia.
 Didicisti virgines pudore. discite marie
 humilitate. Et sequit. decet enim ut quanto
 virgo castior tanto sit humilior. Nam cum
 ab angelo salutaretur in matre dei et in re-
 ginam celoz eligeret. et huiusmodi sup omes
 mulieres pdicaret non se dñam angeloz
 reginā celoz iactabat. sed humiliter respondit
 Ecce ancilla dñi. Augustin. virginitas nō
 solum pdicanda est vt amef. sed admonen-
 da ne inflet. Solent namq virgines modo
 sanue ppter mundiciā carnis et exteriorē pul-
 tis claritate vt autem pcuti et inflari. et
 p psequēs. more pbazei alios spemere se
 ipsas decipere et animas eternaliter damna-
 Accidit illis sicut cuida puerio qui omniuz
 erat pulcerrim. diem natus. De quo
 Quidius. qui cū a tyresia que verissima de-
 dit responsa de futuris ptingentib. peteret
 quidū esset victus. et dicit tyresias. quousq
 se nō viderit. ac si videret. tādū viueret q
 diu formā et pfectitudinē suā nō esset visus.
 Cum igit idem Narcissus ples pteneret et
 de pulcitudine sua supbiter. factū est q fa-
 tigatus ad qndā clarissimū fontē ut biberet
 venit. qui cū bibere cepisset. vmbra suā pul-
 cerrimā in aqua respexit et cā imaginē cepit
 tam seruēter amare q p amore vmbre cede-
 re nollet. cā sūme alexari et osculari petijt.
 q eo tidente ridebat et osculari volenti oscu-
 lū porrigebat. sic actū est q p amore et desi-
 derio vmbre sue pijt. et in horē corp⁹ ipsius
 verum et purpureū. aīa aut eius descendēs
 in infernū se ad huc in aquis frigis speculat
 Reuera tal finis tyresie q tidie verificatur in
 multis. q. s. mīn sunt q p pāle viuerēt si se
 vel suā pulcerrimē nūq attēderēt vī vi-
 derēt. sed q p plegis accidit q quidā pulci-
 tudine sūma vigenit. ita q pulcerrimē cor-
 poris qnt ad formā. pulcerrimē aīa qnt
 ad sciam. pulcerrimē rex qnt ad opulen-
 tiam hnt magnā. tō isti in supbia elati om-
 nes alios respiciūt et vilipendūt. quid igit
 p certo isti in fonte mundane pglitatis vi-

dent vmbra et ymaginē et eminentiā stans
 sui que omia transeūt sicut vmbra. sapie v.
 Ita seruēter ipm diligunt. et se in ea ita glo-
 rificant. q anie vitā pdunt. Tales pnt vi-
 cere illud sap. xv. In errore dunt nos vū-
 bra picture et labor sine fructu effigies scol-
 pra p varios colores. cui⁹ aspectus infensa
 to dat pcpiscēnā et diligit morte ymagi-
 nis effigie sine aīa. Qui ergo pulc ritūdi-
 nē et claritatē anime voluerit cū yagine glo-
 riola fuare. has duas puellas associare dō
 et accepta erit regi celoz. Sic figurat in te
 fier q cū ad placandū regē vellet accedere
 assuep induta regalib. assumpsit duas pu-
 ellas secū. vnā s. cui innitebat et alteraz q
 dñuēna in terram vestimēta portaret et feto-
 cem et iratū regē in māsuetudinē conuerit.
 sic quēcūq xpiana psona imitatur hōstati
 et associat humilitatē. Et deū in omnib pe-
 nitomb placare. Tercio deus p reginā
 celoz clarificauit ponendo eas ad dexteram
 filij in sede eburnea. Itā salomō ad magni-
 ficentiā regni dicit fecisti thronū eburneū
 iij. regū. x. Sic rex pacificus deus pater ma-
 tri thronum eburneū scz statum gloriozum
 ppetue iocunditatis parauit. et eam sup om-
 nes choros angeloz ad dexteram filij lo-
 cavit. tercij reguz. ij. Posuit aut thronum
 matri regis que sedet ad dexteram eius.
 Hec enī regina celoz. quia tanō excellen-
 tis meritū chasti originalis glorie iocundi-
 tas est pproxima. que etiā suscepta inenarra-
 bilem gloriā et iocunditatē. copiose in oēs
 celoz ciues transfundit. Unde biero. in ser.
 d assūptōe. Talis nūq debebat yaginē q
 pignere munere vt esset gēa plena. que
 dedit celis glām. terzis dominū. pacemq
 refudit. fidem gentibus. sine vicijs. vite oz
 dinem. moribus disciplinā. Figuratur vit-
 go gloriola in Judith. que olofernem de
 collauit. et tōn populo israel pacem fecit et
 gaudiū. Judith. xv. Et ideo sicut Judith
 glorificauit de victoria. sic et reginā hāc
 glorificare debemus et dicere. in glia hieru-
 salem. in lenicia israel. in bonificencia po-
 puli nostri. q fecisti vniuers. et confortasti
 est cor tuū. eo q castitatē amaueris. hūdi-
 ta es in filia a dño deo excelso p omnibus
 mulierib sup terrā. et benedictus tuus

Alphabetum

XXXIX

qui hodie nomē mō ita magnificauit. vt nō
 recedat laus tua de ore homin. qñ dicerem?
 O glorioſa vñſa imperatrix celi ⁊ terre. digne
 ac cunctis laudaris magna imo maria. qñ ſi
 ſolū in hoc ſeculo viuēdo. ſed etiā in pur
 gatorio degēdo ⁊ in patria fruēdo. de
 ma imarceſcibili ⁊ inacceſſibili gloria gau
 dium pmiſiſti. Itaq; ſcīs in celo glām. aīabz
 in purgatorio lenitiā. ⁊ nobis ī mōdo p ptem
 am pſidentia te inuocādi tribuiſti. Sed
 queri p̄ cur regina ad tam excellētē glo
 riam ordinata nō cū filio vel ſaltem ſtatim
 poſt ſuā glām ſit exaltata. Ad qđ mōdē dū
 nota ſm Auguſtinū ſ mirabilibz ſacris ſcri
 pturē ca. xi. q. etas virginis fuit. liiij. annoz
 in aſſumptōe. būit eſſi. xij. annos qñ xp̄us
 incarnatus ē. pbaf. nam xp̄s ita cito ſic po
 tuit feſtinauit ad virginis optatū. vñ clama
 bant demones ad xp̄m. veniſti añ tp̄ pce
 te nos. ſed etas in qua mulieres ſolent pa
 tere eſt a duodeci annis vſq; ad. xliij. añ
 iſtē duodeci anno fuit incarnatus. Con
 ſidera. nam plus feſtinauit poſt natiuitatē
 ad mortē q̄ ad miſſionē angeli ad icarna
 tionē que fuit dignius ſacem. ſed poſt ſuū
 ortum ad mortē feſtinabat q̄ tam poterat.
 vñ l. n. xij. baptiſmo habeo baptiſari et co
 arctor donec pſiciat. Hic ergo credendū ē
 vt ita cito ſicut naturā ad generandū būit
 q̄ xp̄s in eā uenerit. hoc ſu poſito infernē
 quatuor p̄cluſiones. Prima q̄ mē dei būit
 xliij. annos quādo xp̄m parump amiſſit. et
 in templo regit. q̄ tunc xp̄s būit xij. ānos
 Secda conſuſio. q̄. xliij. annos habuit qñ
 xp̄s p̄mū miraculū fecit in chana galilee.
 quia tū xp̄s ſ nouo p̄dicare cepit poſt ſuū
 baptiſmū. quo habuit. xxx. ānos. Tercia
 conſuſio q̄ habuit. xlv. annos. qñ chriſtū
 mortuū eſt. quia xp̄s tantūmodo triennio
 uocauit. Quarta p̄cluſio. q̄ būit. liiij. ānos
 quādo aſſumpta fuit. q̄ vt dicunt eius hy
 ſtorie poſt paſſionē tantū p. ix. annos vixit.
 Dicunt tamē aliqui. q̄ ipſa habuit. xviij.
 annos quādo chriſtū cōcepit. quia tūc mu
 lieres ſunt p̄fectionis etiās ad p̄fectionem
 plen gignendā. qua lis fuit chriſtus. Iſtō
 tamen non impedit. quia ſpiritus ſanctus ei
 tribuit p̄fectionem adiutoriz. Ad queſi
 am igit mōdē Anſel. libro de excellētia

virginis. ca. viij. ſic dicens. Bone Iheſu
 iſtus dulciſſime fili. quōd pati potuiſti vt te
 in regnū glorie remeante. illam quaſi orba
 tam in milerijs mūdi relinqueres. Ceſſaſſi
 nat cām di. ſortatſis dñe. ne me celeſti cu
 rie ueniret in dubiū cui potius occurreret.
 tibi viz dñō ſuo. tūc p̄mo regnū ſuū ī aſſū
 pta carne petenti. an ip̄i dñe in ip̄m regnū
 iam ſuū materno iure effectū aſcēdenti. Pā
 vt in ptes ſuo occuſu diuideret vt p̄s tibi
 poſt illi obſequet nō dicere exiſti. p̄ſam cū
 tota ſit tua. totaq; p̄s celeſtis curia ſit ſua.
 prudentiori ergo ⁊ digniori p̄ſilio vſus p̄
 cedere illam volebas. quatenus ei locum
 immortalitatis in regno tuo p̄paras. Et qui
 dē nē e abſurdū credere ip̄m. id mēm ſuaz
 p̄ceſſiſſe. cū ipſe idē v̄migenitus b̄p̄ beatiſ
 ſime virginis p̄miſerit diſcipul. ſi abiret eis
 locū in celeſtibz preparat. Si ergo locus
 ab eo prebatur ad honorē ⁊ glām diſcipu
 loz. quō nō preparatur ad honorē ⁊ gloriā
 matris ſue dñe et regine angeloz. Dec ille.
 Quare nō eam tamdiu ī hoc ſeculo reliq̄t
 Hanc rōnem etiām aſſignat ibidem. diceſ
 Erat vt michi videſ valis ac neceſſaria ſi
 dei noſtre conuerſatio ſua poſt aſcenſionē
 dñi inter apoſtolos eius. quia licet ip̄i per
 ſp̄m ſanctū edocui fuerint omnē veritatem.
 incomparabiliter tamē maniſeſti ⁊ enidē
 tius ipſa p̄ eundē ſp̄m ipſius veritatis intel
 ligebat p̄funditatē. ac p̄ hoc multa eis p̄ il
 lam reuelabant que in ſe non ſimplici ſcien
 tia. ſed ip̄o effectū ⁊ exp̄imēto vidicerat de
 miſterijs xpi. Dec ille. Sed queris. an di
 laſio ſue aſſūptōis fuerit aliqua cā dimi
 nōis ſui gaudiū. cuz dilatio ſit tedioſa amā
 tiā ⁊ tediu diminiuit ſ gaudiū. Reſpōdet
 Auguſtinus vbi ſup. Nec dilatio ſue aſſum
 ptiōis immēſitan amoris et gaudiū ſui ali
 quam iacturā inferre valebat. ſed ipſa p̄ſe
 ctiō amoris ⁊ gaudiū. q̄ ſeilic eſſe videbat
 vbi deum quē p̄e cunctis amabat magis
 velle ſciebat. Igit vbi cunctis erat ipſa ī reo
 et deus in ea iocundabatur. qua ip̄a iocundi
 tate felix p̄ ceteris vbiq; fieri cupiebat. qđ
 ſapientie dei poſſimū placere intelligebat
 Hac ineffimabil amoris ⁊ gaudiū magnitudi
 nie p̄dita fuit dec ſacriſſima v̄go q̄dū eā ī
 mortū carne mātē placuit ſacriſſio. Dec ille

Sed querit an aliqui rapta fuerit ad vi
sionem clarę rei. Rñdet linconienſ angeli
ce hierarchie libro iij. c. vi. q. sic n^o inquit
deſtandum exiſtimo. quin ei tranſſime cõ
tingit in hac vita pluries manifeſta & non
per enigmata ſeu figurat vine eſſentie viſio
Et ſi obſtatur nõ videbit me hõ et viuet.
Reſpon det. in moſito viſionis huius quo
videt nõ viuit homo. qz non p̄grauata n^o
p̄peditus mole carnis ab actu ſup̄ime po
tentie humane nature. quã aggrauatõnem
et retardatõnem imprat in ſe hoc nomen hõ
cõmuniter dicimur ſed magis viuit ſup̄ ho
minem. Nec ille.

In die Palmaz.

Im appropin

ſſet Iheſus iheruſimis et p̄ſiſſ
betphage ad mōtez oliueti mi
ſit duos diſcipulos di. Jte in caſtelluz qd
contra vos eſt. Mat. xxi. Ite docet vt
babeſ. E. vt armoz vſus. l. i. xi. q. noll^o
bellare debet nec p̄t ſine principis vel ſupe
rioris autoritate. p̄t eſſi principis bellum
indicare de rebo ablatis repetendis. aut cã
p̄pulsandoz hominũ deſenſione ſua vel pa
trie vſ legũ paternaz. xxiij. q. ij. Juſtus eſt
bellum Cuz eni talia imminet princeps p̄e
conis voce p̄conizare facit. vt primo arma
h̄antur. ſedõ vt vexillũ extendat. et tercio
vt contra rebelles hoſtes p̄cedat. Sic p̄n
ceps regum terre ſaluator n̄r hominẽ p̄ſice
rans p̄ hoſtem iniuſte ablataz quẽ ip̄e ſibi
creauerat & patriaz paſſiũ tam violenter p̄
urbataz. amore iuſticie vt iſtũ peſſimũ ho
ſtem bñam generis ſibi cõtrariũ erpugna
ret et repelleret ſuis ſubiectis voce p̄conis
indixit bellũ p̄ conem. Mat. xxi. ca. vi.
P̄parate ſcunz & clipeũ et p̄cedite ad bel
lum. Ephe. vi. induite vos armatura dei vt
poſſitis reſiſtere in die malo. Hũc p̄clama
tis armis p̄ totam quadrageſimã vſqz ad
dominicã de paſſione. p̄p̄us dei ſe victimũ
armavit. contra om̄es inſidias hoſtis mali
gni. et oſſica de paſſione vexillũ rubrum in
ſignũ innocentis mortis xpi ſuit extenſum.
in caſulis & cantico p̄fortatiũ et hortatiũ
ſqz vexilla regis p̄deunt. fulget q̄. Hodie
oſtendit locus vbi princeps bellare inten

vit ad quẽ ſuos ſubditos dirigit dicens.
Jte in caſtellũ qd contra vos eſt q̄. Cuz ho
die in officio miſſe verbis & factis & p̄ceſſi
one q̄ paſſione p̄p̄us ſanctus horat inter
cum principe xpo bellum vel plium oñis
aduerſarios. & principalis armatura deſen
ſua et confortatiua ſit eucariftia. Que
ritur. qñ miles xpi debeat corp^o xpi ſumere
an in cena dñi. an in die ſcõ paſche vel para
ſcene. Et videt aliquibz qd i cena dñi et eo
qz xps exemplar noſtrẽ etiam ſuos diſcipu
los in cena cõmunicauit. videt tamẽ alijs
magis pueniens in die ſcõ paſche. qz ex p̄
cepto eccleſie. extra de peni. & re. c. dñm̄is
Quilibet fidelis adultus tenet ſub pena ex
cõmunicatõis in paſca ſacramẽtz ſumere
Rñdet egidius de roma in. iij. ſup̄ m̄gim.
indifferenter hoc bñdũ q̄ ad p̄ceptum ec
cleſie. ſine quis cõmunicet in cena dñi ſine
in die paſche. qz quod ob tuerendã oñice
reſurrectiõis ſit in paſcha factũ videt. ſine
ſit in cena ſine in paſcene. Et at dñm̄a
quo ad intentiõem cõmunicatõis qd declara
tur per ſimile. Nam vt bñ. ſi ad municipa
les p̄ totũ. In ciuitate tria genera ciuĩ
bñmr. alio & alio mō victimũ bñtes. Nam
quidã ſunt nobiles qui de ſuis cenſibz & p̄
p̄ijs victimũ bñt. quod p̄ceditur eis a prin
cipibus & regibz. vt fideliter ip̄is p̄federati
militent. et tempore p̄ca in pace cõſuent. &
deſendant contra aduerſa. bi p̄mittit. et ſi
non explicite tñ implicite rōne bonoz con
ceſſoz. qz vbiqz oñm ſuũ nonerint p̄ci
litari. ad p̄hibendũ inſidias deſit vſqz ad
mortẽ occurrere & militare p̄ dño. E. qui
bus vt indignis. l. vi. Quibz aſſimilari de
bent qui in cena dñi ſunt corpe xpi recreati
bi vt nobiles fideles chriſto dño in p̄ceſſi
one coram ſacerdote cõfederati & in ſup̄ b
ne cibi ſacramẽtal cõfirmati debent inten
dere et ope implere vſqz ad mortẽ p̄ xpo ſi
deliter victimibus militare. et inſidiantibz
peccatis quibz xpus ſumptus de poſſeſſiõ
expelliſ et interiorẽ maxima reſiſtentia ſcõm
poſſibilitatẽ occurrere. Ad B enaz de m̄n^o
nẽ Iheſus xps in cena milites ſuos ſqz
diſcipulos. corpe & p̄cioſo ſanguine ſuo com
municauit. vt in bello tam corporali qz ſpiri
tuali imminere. bñm̄i vniuſa reſectiõ et

borati fortiores essent resistendo temptatō
nibus et ad resurgendū de peccatis negatō
nis et alijs negligentijs p̄mptiores. quare
p̄detus committimus a dño ut iuramēto
firmi p̄positū confederatō dixit dño. recū
sū p̄mis in carcerē et in mortē ire. Sic et
milites xpi in cena cōmūcāti et roborati. de
bent firmo p̄posito vsq; ad mortē cum xpo
militare. et omnia aduersa p̄pter xpm paci
enter portare. sed vt timeat p̄cedolor non
nulli ad hāc intentōnem in cena dñi nō cō
municant. s; vt pessimi p̄ditores citius p̄
resurrectōem ad crapulas et ad lasciuas re
deant. et xpm dñm suum cū iuda ad mortē
tradant. Scdm genus ciuitū sunt vinētes
de suis laborib; . sicut mercatores et mecha
nici qui vt victi habeant melius for; queat
vt sua opata ad meliora cōmutēt. et p̄ isto
magis se exponūt piculis in mari et i terra
quib; ex iure concedit qd; vilius emptū p̄
ter labores possint carius vendere. ita tñ qd;
non fiat ex cupiditate. vt habet. xlij. q. iij.
Quicūq; dñs assimilari debent cōmuni
candi in die pasceus. Qui sc; tali intērio
ne ad mensā xpi accedere debet vt qd; mors
et passio xpi tunc xpi sibi libo p̄mplus et li
berius venalis exponit et tractat. q; etiā ip̄i
maiori et feruētiori deuotōe et labore p̄passi
onis et recordatōis passionis dñice magis
mereant et p̄cipies efficiantur copiosioris
fructus. et quia eadē die passionis xpi om
nia elemēta xpo signa p̄passionis oñ dēnt.
sic ip̄i cōmunicātes ut corda eor; cōpassiōe
facilius emolliri possint eodem die cōmū
cari debent. Tercium genus ciuitū est. quib; uol
erofficijs suis in necessarijs. p̄uideat. sic sūt
p̄cones p̄clamatores dñor; . bi vt honore
et magnificentia dñor; . p̄clamet et p̄nuēt.
p̄uidentur. Et ob hoc p̄dicatores verbi dei
p̄cones xpi quasi ex debito p̄uideri debent
in necessarijs. xlij. vi. Quiescam? dñs assi
milati debent cōmunicādi in die pasche. vt iō
in die resurrectōis eucaristiam accipiat ob
honore et glām dei. vt illa die gloriofior p̄
dicetur et signis et virtutib; manifestet. Sic
xps eodē die discipulos euntes in emaus
cōmunicauit de pane bñdicto in cena. Ou
lites in visione angelor; . et aplos p̄sūcti
oñs inenarrabili lenicia vt loq̄entē magna

lia. Actū. ij. Audiuim; eos loq̄entes n̄ris
linguis magnalia dei etc. Quāmin nūc
ad p̄secutōnem euāgelij. sicut die besterna
dictum ē. qualiter iudei famā xpi exingue
re cupiebant. in hodierna lectiōe dicat quō
nolentes deo volente famā eius augebāt.
Et sunt tres p̄tes. et notat.
In p̄ma ciuitatis vimpabilis detestatiō ibi
Ite in castellum.
In scda meba; laudabilis veneratiō. ibi.
p̄ lurtima autē
In tertia pueror; notabilis obsecratiō. ibi
Osanna filio dauid.

Quātum ad primū
est notandū qd; christus accepta victoriē pe
ruz in bethania a Magdalena sabbato. s.
an palmar; . cum venisset bethpaze in villā
sitam in latere mōns oliuē p̄pe ibzlm. ad
distātiā vnies miliaris. misit duos disci
pulos p̄ter et p̄bilip̄m p̄pter firmitatē
testimonij dicens eis. Ite in castellū id est
ibzlm. qd; dñs d̄spectue vocat castellū. lic;
esset ciuitas regalis. q; nomē ciuitatis iam
amiserat. cū in ea nō esset ciuitū vno. sed mul
tipler scisma et diuisio scōz Iosephū. qd; s
vos est. id ē contrariū p̄ obstinatōem vite
euangelice et apostolice p̄fectiōis. Nota
est notandū qd; fm philosop̄hū. i. p̄tine.
nomia sunt ad placitū. Et idō fm qd; res ē
laudabilis vt vimpabilis. nomē accipit.
Sunt enī nomia cōueniētia rebus. vt sūt
Infirmis de donatō. s. Est et aliud. Sic
igit; loca et ciuitates aliter et aliter in suis cō
ditōibus bonis vel malis se habuerūt. ita
ciuitates et loca diuersa nota honoris et vi
tuperij fuisse. vt patz i diuersis cōnicis
et bystorijs. Cū roma a rōmulo erat dicta
qui eam edificauit. babilonia p̄pter p̄fusiō
nem linguar; ibi factā. dicta est babel. i. cō
fusio. sic etiā iherosolē q̄vū habebat pa
cem et ciuitū vnionem et p̄cordiam. diceba
tur ciuitas regalis ex conditiōe reipublice.
sed mutata te et vnitate ciuitum i discordiā
et diuisione. mutati est etiā nomen et dictū
est a xpo d̄spectue castellū. sic etiā mltē
sunt ciuitates hodie q̄ ex virtuosīs opib; .
dignis nomib; sunt appellatē quoz nomia
propter opposita et viciosa op̄ta d̄spectiue

S merito essent pmutada. Sunt enim scdm Seneca in politico tria que romanos in fama et bono nomie pauerunt. et etiā qualibet ciuitate famolam et laudabilem faciūt. scilicet scia exercitatio et fides. Nam Scientia scilicet pmutat equalitatem Exercitatio manualis pmutat puitatem Fides vicinalis pmutat stabilitatem. Debent namqz rectores et psoles pollere in scia. unde puer. viij. Et allegat. C. d sum. trini. l. inter claros. Idem me reges. i. regentes regnāt. et potētes scribūt iusticiā. Et sapientia. vi. Si delectamini in sedibz et sceptris o reges ppli diligite sapiāz vt imppetuum regnētis. Sic philo. qd cerui nō pdeunt in publicū nisi habeāt cornua sua loco armorū Cornua sapiētiū et regnātiō sunt scia et sapia ad regēdum. et potēstas ad pprimēdū. sine istis cornibz nulli debet se intromittere. nec exercere facta publica. et maxie iudicia que requirit actualē discretiōz et lētiū instructionē. Unde philosophus. ij. politico. n. Melius ē iudicare fm sciam et leges. qm fm ppiam sciam. Nam vbi philosophi fuerūt p fides. felix fuit ciuitas. ij. tetthor. nā sic bē. in quādā byssoria alexandi magni. qui dū orbe occuparet et venissit athenas vbi philosophi psidebāt. et eandē obsideret Interrogatus alexāder quare sic pacē eorū pmutaret. dixit eū pacez bēe velle. si qmōr philosophos sibi traderēt. Cui vnus prudētissimū fabulā rēdit. qmō cōtrouersia inter lupū et pastore exorta est cōquerente pastore de lupō. quare eū infestāz et oues rapet. ait lupus canē esse in culpa qd si canē sibi daret de cetero pacē pmitteret qd lupus datus ē et custo de relicto postea sine ipedimēto oues lupus inuasit. et grauiora dāna poribz intulit. sic sapiētes lēti diligēdi sunt. quia in eis latet salus et pax. nec p qmōz cōmodo relinquendi. qz latrāt p lupos et fillos et iuquos qd si relictū fuerint pax et salus perit. Hoc attendentes reges et impatores romanorū filios suos vt post se pacifice regere possēt artibus liberalibz imbuedos tradiderunt. et scolas arūū pūlegijs magnū munierūt. Quā fidericus impator vt bē. C. de scolariis et eorū priuile. eos et eorū nūcios in locis vbi habitāt securauit. mandāz omibz qd nullus

eis iniuriā inferre psumat. et si rectores iniurias eis factas nō vidauerit dāna eis illata de suis rebo in quadruplū restituere tenēt infames efficiūt. et dignitate sua imppetuā carere dñt. nec eos aliquis puerie debet nisi corā mgro suo vel ciuitatis epō qui solū sup eos iurisdictionē habet. Unde dicit idē impator dignū nāqz existimāz. vt cū bona facientes. nostrā laudez et pfectionē omnes mereānt quoz scia mūdus illuminat ad obediēdū deo et nobis et mistrie. vna sub iectorū informat. quadez spālī dilectiōe ab omni iniuria defendat. Et sequit. quis eorū nō miseret cum amore scie facti exules. de diuitibz paupes semetipsos erimūt. vitam suā omibz piculis exponūt. et a viliissimis se pe homibz qd grauissime ferēdum ē corporales iniurias pferūt. Ecce quāz amore impatores ad sciam habuerūt. Quā ppter hoc rex romanorū bozaz fuit regē fīacōz. vt filios qd bēnt regere traderet artibz. di. Rex illtama est quali agnō coronatus. Itē iulianus impator dixit. si vnū pedē in sepulcro habere adduc addiscere velle. Scito debent bēe exercitatorū manualē que pmutat puitatem. nā vt dicit philosophus in pbleumatibz. eo āno qd aer quiesca fuerit et nulli vti? mlti hominū motiūt. cui? tō est quia vti? de purat aerē et p motōz tnuat aeris regiōē fm pstantinū. Hoc videm? p expiētiā in sumibz in quibus nō est cōtinuū fluxus. ibi putredines et vermes generāt. Sic tpe pacis et trāquillitatis qm in ciuitatibz nō sunt debita exercitia. multa feda et iniqua ab ociosis generānt. luxuria ebrietas et. Exemplum habem? in dauid. ij. reg. xi. qd cū occideret in domo. ioab exite in bello adulteriū pmisit et salomon cū habuissit pacē et requiem per circuitū regni sui statim lapsus ē p mulieres in ydolatriā. vt dē. ij. re. xi. Quā ouid? Quia si tollas piere cupidis arcus. Itā cū ciuitas romana bellis et discordijs cōtra cartbaginēf. vexaret. colebat vitiosis exercitijs sed postq cartbago subuersa fuit ocio libidini et gule roma se dedit et grauitē peccauerūt. vñ cartbago scda ciuitas erat post romā. et quelibet illaz voluit p se esse mē munit. qd erat causa discordie magne inter eas Cum autē romani multis exercitijs bellorū

Alphabetum

XXXIX

tuerentur ut liberius posset libidini vacare
perebat pacez qđ sapiens scipio nō assensit
potius enī voluit qđ romāi bñent aduersita
tes qđ qđ ocio in pctā caderēt quod factū ē
carthagine destruxit. Quare august. iij. de
cui. dei. c. xij. dicit. Plus nocuit romē euer
la carthago qđ pñus nocēbat aduersa. quia
postqđ euerla carthagine darent se libidini
et vanitatis et grauissimis pctis deus vin
dicans pctā eorū regnū romanorū destruxit
vt postendit talimō. Itā inuente sunt in
quadā porta ciuitatis de littere sc̄ipte. p. p
p. f. f. r. r. r. f. f. f. n. intora ciuitate romana
inueniebāt quā sc̄iret quid hoc significaret
sed illo rēpe fuit bēda venerabilis valde fa
mosus inter sapientes. ad quē miserē rogā
tes vt bñmō lēas interpretaret. qui sic expo
suit. Datet patrie p̄fectus est. sapia secum
sublata est. Ruet regnū romē. ferro flāma
fame. Et indigni romani euerūt sibi ocu
los ppter veritatē quā dicit sed tamē eis p
dgit vt bēda p̄dicit. Datet ergo qđ tam ma
lum causat ocū. Debet ergo in ciuitate eē
manualis exercitatio. tam nobiliū qđ igno
biliū iuxta conditōem statūs vniūscuiqđ
et nemo ociaū debet. p̄cipue et nobiles infor
mare debent pueros suos et acuerē in viam
vīus. nec verecundari eos oportet. cum no
bilius et digni sit manualiter opari qđ fura
ri. rapē. paupes spoliare. Itam vt dicit in poli
crato li. vi. Statuimus vt cū filiis suis pos
sent sufficere ad gloriā bona hereditaria. tñ
instruati sint ac si sua tñnere vā aliena acqui
rere nequaqđ possent nisi p̄uenire. Unde
eos ad graduū militariē ascendere volēs pri
us eos ad cursum. saltū. vsum natādī faciē
di informauit. et filias suas lamificio. i. om
nibus qđ acu et lana opari p̄nit. instruit. vt vi
tam possent p̄ partem sustentare nendi. tēpē
di. filandi. vestes scindēdi. non tñm artem
sed etiā vsum habebāt vt dicit vbi supra.
Sed qđ hoc modo deficiat. vnde vil edeler
sunt vñ bluet arm. vt vulgarizat. iō orbis
raptoribz. latronibz. et opprobriis abūdat
debent ergo burgeses et alij ciuiscūqđ exte
ritine p̄ditionis se exercitare. ne penuria co
gantur furari et alia mala opari. Cū p̄s. Itā
lores manū tuaz quia māducabis bñm es
et bñi nbi erit. Tercio dicit ciuitas habet

fidem vt. f. fides et fidelitas sit inter ciuez et
cinem. sicut est in mēbris corpis humani.
Itam vñ quodqđ membz in necessitate al
teri subuenit vt nō ledat. sic quilibet alteri
subuenire debet. Prover. xviij. Frater qui
adiuuat a fratre est quasi ciuitas firma. q.
diceret. illa ciuitas firma et fortis est in qua
ciues fraternali amore copulati vñus alēp
tūat sicut frater frēm sed vere hodie sic nō
est. vt Hierē. ix. dicit. Cuiusqđ ap̄rio suo
se custodiat. et in omni frē non habet fidu
ciam. quia oīs frater supplantās supplantabit
Sunt namqđ ciues siles pantheris que fm
ysidōz ex ore emittūt dulcissimū andeliūp
quē aialia ad se trahūt. hz sunt plene macul
et quidqđ respiciūt in suā similitudinē ver
tūt et faciūt maculosa apparere. sic mō ciues
inter se dulcia verba p̄ferunt sed plena do
lofite et fraude. et specialē negociatores
mercatores qui multis tolīs et fraudibz p̄
rimos decipiunt. Et reuera quot maculas
colorz habet panthera. tot maculas tōli bñt
et modos decipiendi hōies. quare cuilibet
dici potest illud Hierē. ix. habitatio ma in
medio tōli. sic p̄ certo esse nō debet. hz vñ
quisqđ p̄mū suum diligere sicut seipsum.
Leuitici. xix. nō facias calumniā p̄mo mo
nec vi opprimes eū. et sequi. non maledi
cas furdo nec facias qđ iniquū est. Ille
enim ciuis vñs est ciuitati qui omnibz est
innocēs. nulli malū facit et omnibz vicinis
benefaciēs et fidem firmā habet. vñ Aug.
iij. dicit. dei. c. iij. Felicitas m̄ior est vici
num cōcordem habere. qđ malū subiugare
bellantē. Debet igit vicinus esse talis vt il
le homo de qđ narrat in vitalp̄m. qđ abbas
p̄daphuncius supplicauit deo vt ostenderet
ei cui esset similis in terris. ad quem venit
vix qđ erat similis primario illius vici. quod
audies venit ad tomū illius. Et ille cui mo
ris erat suscipere hospites occurrit et intro
dixit in tomū. a quo inter epulas quesit
ille qđ erat studiū eius. dicens sibi tñlanū
esse a dō. qđ erat dignus consōrio mōacho
rum. Et ille miora de se dicit. ait. nullius boni
mibi p̄cius sum. tñ quia verbug dñi. ad te
factum ē. dico tñi qđ. xxx. sunt anni ex qđ suz
conditens et vñor similis. suscepi enī tres fili
os hōz causa solūmodo a me cognita fuit.

Nobis bene p̄ntosus p̄ntosus p̄ntosus esse
omnes. qđ p̄ntosus p̄ntosus p̄ntosus
Nobilibz et diuinitbz se eorum in ali
honestas vñtel exequit. p̄ntosus
bñ p̄ntosus. p̄ntosus ad opere p̄ntosus p̄ntosus.

hos pites suscipe nūq̄ cessauit. nec alicui eū
me habere pmissi villa. nullū de domo mea
dimissi sū rianco. paup̄em si desperi. q̄ erat
necessaria ei tribui. contra iusticiā psonā nō
accepi. alieni semis nō intrabāt domū meā.
litē si vidi non p̄erxi quin pacificārē. nul
lus despidēdū famulos meos in culpa. gre
ges mei nō leserūt alienos. volentē semina
re in agro meo nō p̄hibui. Quanti in me
fuit nō p̄missi vt potentior infirmū p̄meret.
studui vt neminē cōtristare. iudiciū si ap̄d
me fuit neminē contēmaui. Hec sanctus
audiens osculans eum bñdixit ei ⁊ ait. quia
hec implesti tibi deest vt obmittēs cūcta se
quaris sapiennā. et statim secutus est eū. p
gens ad Ieremuz. ⁊ veniēs ad flumiē nec
bñtes nauigium. dixit ei scitis vt intraret
aqm̄ pedibz secū ⁊ vix vlcq̄ ad latera ei⁹ ve
nit. et collocauit eū in cellula iuxta mōastē
rium formā viuendi ⁊ tradens qui labores
priores quos deputans vixit se exercuit et
mormus ē. cuius animā vidit inter choros
angelorū dicentū. beatus quem elegisti ⁊
assumpsisti ⁊c.

Secūda pars in qua

notat miraz laudabilis veneratō. Nō fm̄
magistz bysloziar. azin? ille cōmunis erat
paup̄ibus qui p̄pria iumenta non habebāt
et qui eo vtebat eodem die mīstrabat sibi
pabulū. Soluite ⁊c. Quod factū ē vt im
pleret illud Zacharie. ix. Dicite filie syon
id est ciuitati iherl̄m que filia syon dicitur.
p̄pter montē syon iuxta quē sita est. Iherl̄m
in monte syon qui tunc erat in iherl̄m erat arx
siue turris dauid ⁊ fortalicij quo p̄tegeba
tur ciuitas illa sic filia a m̄re. ⁊c. Uenit igit̄
Ihesus p̄pter festum pasche in iherusalē. ⁊
verba plurima q̄ p̄pter eandē causāz veniēz
p̄pter famā christi de stupendo miraculo su
scitatōis lazari. p̄cesserūt ei obuiā priusq̄
intraret. ⁊ ayello in quo sederat in signū re
uerentie strauit vestimēta sua in via ne pe
des offenderet spinis vel lapidibz. alij aut̄
ramos de arboribz in signū q̄ eēt rex victo
rialis. et sic eum cū magno honore receperūt
⁊c. Moraliter. in illa p̄e instrumur vt
fies viciorū deponere. et arborē sanctitatis
ascendere. ⁊ ramos virtutū in ope portare.

qui desideram? xpm̄ regem digne ⁊ honori
fice suscipe. Iherl̄m vt bñ. ff. de aqua q̄tidiana
⁊ estius. l. i. §. illud latro. Qñ vnus ⁊ reliq̄
separi pōt tūc legem inuile. ⁊ quod vñ ē
in suo statū ⁊ firmitate permāeat. Cum em̄
victus ⁊ vicij sint adeo om̄ino incōpassibi
lia. q̄ nulli simul ⁊ semel inesse p̄nt. bonus
et malus aliquis esse nō potest. de peni. di.
ij. Qui natus est. Et quāto nūc victus vñ
lior. vicij inuile ⁊ vñabilius. Ideo se
pare debemus vicia ⁊ petā et a nobis repel
lere. et victus carere ⁊ in eis pmanere.
Sic etiā diabolū potenter expellimus. ⁊ re
gem christū cū honore suscipimus. hoc offē
ditur in euāgelio i turbis in susceptōe xpi.

Glouit nāq̄ rex celoz xpus bñc honore
sue susceptōis hodie bñc nō grāis h̄p nra
informatōe vt nos doceret p suā gloriā. i.
Virtutes amare ⁊ vicia ignere.
Vindi gloriā refutare ⁊ celestē appetere.
Amorē suū desiderare. ⁊ se diligere.
Docet nāq̄ primo nos virtutes amare cū
enim naturalz quilibet bonum appetat. ex. i.
etb. et nihil in mōdo melius virtute sit. n̄
auro nec argento n̄ lapidibz p̄ciosis possit
appreciari qz spirituale est cui nullū corpale
equipari potest. idō summe ab hominibus
appeti debet. Unde sapie. vij. Omne aurū
in comparatōe butis arena est exigua et tāq̄
lutū estimabif argentum in conspectu illi?
Preciosior est enim cunctis opibus. ⁊ om̄ia
que desiderantur huic comparari non valent.
Proverbior. iij. Nā illa mēstos lenificat.
paupes ad honores exaltat. ⁊ om̄ē volup
tatem p̄stat. sed incompatibiliter virtus ma
iora p̄stat. licz eū abundās in auro et au
genro multū gaudet. gaudiū tamen illud
raptim transiit. Job. xx. Gaudium ypocrite
id ē diuitis instar p̄ci. Est em̄ mltis ama
ritudinibus mixtum. ⁊ in hoc facit deus sic
torq̄ que amarum ponit circa mām illā qñ
vult puez ablactare. Unde aug. ij. confes.
c. ij. Tu semp aderas misericorditer leniēs
et amarissimis offensionibz asperges om̄es
illicitas iocunditates meas. ita vt quereē
sine offensiōe iocundati. et vbi hoc possem
non inueirez quicq̄ p̄ter te dñe. Jte Zu
gustin? Quot est mūdi gaudiū. breuē di
co. seculi leticia est ipunita nequitia. scilicet

Alphabetum

XXXIX

luxuriari i spectacul. ebrietate ingurgitari.
impudencie ferere. i. nihil mali pan. s. gau-
dium deterius est dolore. Deius e effi
gaudere de iniquitate q. dolore de corrup-
tione. sed gaudiu virtutis e continuu i se-
curum. n. amaritudine admitti. p. d. ouer.
xv. Secura mens. i. p. m. o. s. i. quali iuge co-
nuuiu. v. n. d. Seneca epla. lxxx. Unu est ho-
minis bonu ipa virtus qua inter p. s. pa for-
tunata et aduersa incedit cu magno vtu.
q. rectore ducem ducereq. p. siderat. Illa
continuitas i p. p. m. itas gaudiu virtutis. ex
p. m. i. in palma que semp vicius e i non
q. arefcit. sic victorioru gaudiu ip. manet.
Jobanis. xvi. Gaudiu vtm nemo toller a
vobis. Q. fm philofophu. iij. et. b. i. scdm
vitatē nemo honoradu e nisi sol. p. victo-
tus Honor effi est p. m. i. virtutis. in cuius
signu vt narrat aug. v. d. ciul. dei. Romai
colebat vntē i honore quasi reu. i. fecerit
ad honore virtutis duas edes sine templa
sic ordinata q. nemo poterat ad templu ho-
noris accedere nisi p. templu virtutis pmo
transiret. Quare dicit d. e. cessi. pla. inter
dilectos. p. s. onis vilibz et indignis porte di-
gnitatis patere no debent. Hoc etiā desi-
gnat p. palma que inferius rudis et aspa
est. superius aut pulcra i folia eius hnt mag-
nam vntatē. de quibz ramulis solebant
romai victores coronare. in signu q. nullu
honorē et glām debz appetere. nisi hāc aspi-
tatem vntatū pmo pmeruerit. q. fm ap-
stolū. ij. ad thymo. ij. Non coronabit nisi
qui legitime certauerit. sed d. e. q. m. l. n. s. i.
confidentes in celo p. m. i. s. coronari i hono-
rari. qui tamē nolit hic vntatis opibz cer-
tare sed eis mibi dabit. Sic patz in exem-
plo duoz milium qui sibi inuicē iurauerūt.
q. sicut frēs pterint omnia lucra p. diuiderēt
p. o. fecti igit veniunt ad villā vbi tornea-
mentū fuerat publicatu. alter eozū vtoros
vidicit. q. p. s. aduersa potentior erat. et ce-
pit timere. vnde lāguore simulato quieuit i
lecto. altero ad torneamentū constiter pro-
cedente. equos multos i cinodia lucus e
i comū rediit. vtoros autē intelligens tor-
neamentū factū i q. p. s.ocio bñ contigisset.
caput cepit erigere dicens. socie care. spero
q. statim melius babeā. i. post triduū conua-

luit. Reddentes igit piter d. s. u. s. patriā. cū
venissent ad quādā viā vbi iter suum debe-
bāt diuidere. vtoros dixit nobili. frat. nō
sūt iuramentū inter me i te statumz. tempus
est igit vt hic lucz i torneamento mecum
diuidas. Cui nobilis. Volo nbi esse fidus
nec pacto contrarie. sed scire debz q. in tor-
neamento duo lucus sum. i. gratia verbera.
et bonos eqs. i. ideo in vtraz nbi tenor.
si ergo equos meū diuidere volueris. p. m.
mo oportz diuidere verbera. et extracto gla-
dio cepit eū vald graniter vberare. A q. ve-
toros statim misericordiā petijt dices. vade
frater quocūq. volueris cū equis tuis. ego
autē vacuus vadā viā meā. Sic ad p. p. s. i.
tm. filius dei xps i nos frēs sumus. Caro
enim i frater nō est. Ipse enim nos intantum
dilexit q. quidq. lucratū ē in vita illa p. e.
torneamentū durissimū mortis i passiois
p. m. i. t nobiscū diuidere. lucus ē igit glo-
riam corpis. et honorē p. virtutes i gratia
verbera. quam gloriā nulli dabit nisi p. s.
etiam virtutibus i tribulationibus secum p. s.
cipet. et hoc certamine virtutū laboret. sic stat
cū fecerūt. Quare ap. s. u. s. dicit. ij. thymo.
iij. bonum certame certavi. cursum p. s. i. m. i.
ui fidem fuavi. in reliq. reposita est michi
corona iusticie quā reddet mibi d. s. u. s. in illa
die iustus inter. Non solum at mibi. s. et
his qui diligūt aduentū eius. Secūdo
christus docet nos mūdi gloriā refutare. et
hoc p. p. t. p. i. culosum i tristabile finem. vñ
p. r. ouer. xij. Filius dolore miscebit. i. ex
trema gaudiu luctus occupat. Est enī de ill
p. s. i. m. i. s. i. honozibz i dignitatibz sicut qui
i diuitijs i dignitatibz somniat. quāto effi
magis gaudent in somno cū se b. m. i. s. i. b. e.
te putant. tanto magis etiā tristatū cum
euigilat i nihil de b. m. i. s. i. b. e. n. t. e. p. e. n. i. a.
post breue gaudiū longa sequetur miseria.
quod osidit hodie in p. s. e. s. s. i. m. i. s. s. e. p. r. o.
ante p. s. e. s. s. i. o. n. e. d. i. c. i. t. breue euāgelium in q.
notat honor i glā xpo factus. i. post seque-
passio p. s. i. a. in qua tractat de longa miseria
et magna ignominia. sic ex modico honore
i breui gaudio sequit magnu dolor i p. s. i. a.
pena vñnam non eterna miseria Hoc con-
sideras quidā nomie Gotsfrydus. qui cum
esset electus in epm tornacens. i. ab Eugenio

papa et abbate suo bernardo cogere? on? subire episcopos? pcedit ad petes abbatibus et clericorum in modum crucis qui euz elegerat dicent. Monachus fugiuntus si me euenis potero esse. eps. No nunq. cui postea laboranti in extremis quidam monach? ei carus assistens ei supplicauit dicens. Care mi frater in corpore legamur. oro te si potes salua tu uina uoluntate statim tuu post mortem mihi re nuncia. Cui orati post mortem eius coraz altari apparuit ei in uisione Gotfridus. vi. Ecce assum frater tuus Gotfridus. Quomodo est tibi frater mi inquit. rñdit bñ. Et addidit ueritatem michi reuelatū fuit a sancta trinitate qd si p mortem fuisset in nūcro re ppop. cñf. et allegat. xl. vi. c. multi. Quicunq. desiderauerit pnam in terra inueniet confusionē in celo. nec tñc suos xpi computabit qui de pnam tractauerit. Quis est paradiso locundus? quis celo securus. vbi scq. fuit magna gla. et tamen ex paradiso hō. et ex celo angelus. peccado scq. appetitū glorie cecidit. c. vi. ca. qd ei.

Sed queris. sunt autē omnes qui appetunt dignitates. pponitōnes. honores vel gloriam in statu uānatorum vel damnatorum. Et uidet qd sic ex pdictis. In oppositam ē bñs August. et allegat in cñf. viij. q. i. ca. qui episcopatu. id ē pzeesse desiderat bonū opus desiderat. Dico qd aliquis p̄t desiderare pnam. siue glām et honorez dupliciter. Uno modo nō tantū ut quis possit pzeesse qd ē p̄fuit. pzeesse. hoc desiderare bonū est a sine pctō. ymmo cū merito de qd dicit augustin? vbi sup. Alio mō ut tantū quis p̄fuit. ppter inanē gloriā. sic hodie p̄muniter fit talis peccat mortali. et est in statu uānatorum. de quo loquit Ebrius. Deordinat tamē appetitū glorie et honoris tripliciter ad pctm. Primo p hoc qd aliqis appetit aestimium vel laudem de excellentia quā nō h̄ reputa dīcia cum sit ydeota. de nobilitate cū sit ignobilis. de iusticia iniustus. de p̄b̄tate improbus. ac. Hoc est appetere bonum supra suam p̄p̄tionem. Alio modo qd honorez sibi cupit nō referendo in deum cui soli debetur honor et gloria. iuxta illud apli Regi seculorū in mortali inuisibi soli deo honor et gloria. Tercio mō p hac qd appetitus

eius in ipso honore quiescit. nō referēs honorem ad utilitatē aliorū. Et quoniam illorū modorū quis honore appetit semper peccat mortaliter. Est ergo merito talis appetitus glie fugiendus. cū dyabolus plures p̄b̄tū modi appetitū cepit et damnauit. Tercio docemur p̄siderare xpi amore et cū diligere. et hoc p passionē que nobis pponitur Nam hodie duo s̄ria simul pponuntur. gloria et ignominia. ut utroq. magis clareat qd ex ij. celt. Pposita iuxta se posita magis elucescūt. Quāntū nāq. hodie suscepit honorez. tantū in passione feruenti amore p̄fusione. Nam hodie xpm ut regem honorifice suscepit. in passione ut latronez cōfusi biliter de iherusalē eduxerūt. hodie uictissimi sua strauerunt. in passione uelutibus suis xps spoliatus. hodie ramos palmarū quibz reges coronabant obuiam portauerūt. in passione acutissimas spinas in respectu capi eius infixerūt. Hodie eum regem isrl appellauerūt. in passione eū regem cē negauerunt. Hodie dixerūt eum esse saluatorez in passione seductorez. Hodie b̄dicti i nō mine patris. in passione maledicti in patibulo crucis. Ecce carissimi quāta cōtrarietas quāta instabilitas in iudeis fuit. quē hodie tamū honorauerūt. interuallo modico eū tam ignominiose tractauerūt. Apocal. xviij. Quāntū glorificauit se et i delicijs fuit tantū date ei tormēta et luctum. Hec quāta fuerūt quilibet p̄siderare debz. gloriā transitoriam fugere et uicia ut p uictimes euz xpo gloriā eternā possit possidere.

Tercia pars in qua

notat̄ notabilis obsecratio puerozū clamantium osanna. Nam osanna est dictio debzay ca pposita ex osy qd dicit salua et āna qd ē interiectio obsecratiōis. quasi obsecro salua. Clamabāt ergo deprecator osanna ex instictu sp̄ssci n̄ intelligētes qd diceret Deū laudabant eū dicētes. B̄dictus sup̄le ē et gloriozus qui a deo missus venit ter isrl.

Mortaliter est notandū s̄m qd dicit p̄b̄tū soph? ij. ethicorū qd mediū in omnibz ē laudabile. qd in medio consistit d̄m. et iō uis scilicet attingit p̄t. quāto em̄ quis magis accedit ad mediū. tanto melius. quāto autē

Q

R

S

T

magis distat tanto prius est. iij. poli. Hoc simile claret in sagittantibus ad metam. qui nāq; directe metā rāgit brauiū accipit. qui autē nimis alte vel basse vlt indirecte. nihil accipit ymmo perdit. 3do diligenter considerāt a varia attendunt q; pōle tangant ne p excessum vel defectū deficiāt qđ vtrq; viciosum ē. Sunt etenim octo considerāda necessaria ad mediū virtutis. quorum si vnū defecerit mediū nō attingit. vñ dñs Quis quid vbi circa quib; auxilijs. cur qđ mō quādo. Volens igitur expiri an opus quod est de genere bonorū sit bñ factum et virtuosum attendat psonā facientē. an deuiciet eam an op' facti fuerit conueniēs locus competēs. coram quib; an liceat. an iustis auxilijs vel malis. ad finē bonū vel malum. quō bene vel male. debito vel idebito tempe. 2do positiū. quia sine mediū virtutis saluari nemo pōt. Deus p mediū virtutis salutis dignatus est ponere in mediū nū scilicet suum vniūgenitū. iuxta illō 3o pponit. iij. 3er israel dñs i medio tui vt qđ est media psona inter psem et spm sanctum. mediū siue mediator efficit inter deū et hominē. i. tñ. q. n. q. iij. quib; 4do. Mediator dei et hominū ipus iustus. Hoc igit mediū pmo conari sunt iudei attingere sed nimis alte volantes. deum non venisse nec de virgine nati dixerūt. nec mediū attingerunt. Jobānis. i. Medius vñ stetit quēz vos nescitis. 5do pagani etiā conari sunt mediū virtutis salutis attingere. s; nimis basse in sensibilib; errantes. ydola p mediū et dō deo adorauerūt. nec mediū salutis attigerunt. Jobānis. i. Medius vñ stetit quēz vos nescitis. 6do pagani etiā conari sunt mediū virtutis salutis attingere. s; nimis basse in sensibilib; errantes. ydola p mediū et dō deo adorauerūt. nec mediū salutis attigerunt. Jobānis. i. Medius vñ stetit quēz vos nescitis. 7do pagani etiā conari sunt mediū virtutis salutis attingere. s; nimis basse in sensibilib; errantes. ydola p mediū et dō deo adorauerūt. nec mediū salutis attigerunt. Jobānis. i. Medius vñ stetit quēz vos nescitis. 8do pagani etiā conari sunt mediū virtutis salutis attingere. s; nimis basse in sensibilib; errantes. ydola p mediū et dō deo adorauerūt. nec mediū salutis attigerunt. Jobānis. i. Medius vñ stetit quēz vos nescitis.

personabāt. dicentes osanna dñ. Gloriā nā qđ dei fili' saluare hominem.
A culpa p remissione
A pugna p defensione
Ab ira p sui traditionē.
De pmo Math. i. 3pe enī salū faciet populum suū a pctis eorū. Nam sicut morbus qui expellit trahit ad mortē. sic culpa que non dimittit occidit animā. Quare dauid meritis peccatis nūmōs mori in anima. inuocauit dñm deum dī. Saluū me fac de qm intrauēt aque. s. pctōz vsq; ad animā meā Infirmus sum in limo. pfundi. Sed querit an p passionē xpi facta sit plena emissio culpe. Et videt qđ nō quia nihil corpale influit iusticiā in limo pfundi. sed passio obfuit corpale. ergo nō potuit animā iustificare. nec p psequēs culpam remittere. In op positum est. apłs ad hebreos. ix. Omnia peccata mundātur in sanguine. sine sanguine effusione nō fit remissio pctōz. Rñdet bonauē mea dī. xix. iij. sup mgtm. qđ passio xpi nō pōt ppeie attrahē aliqua causalitas iusticiā bonis vel remissionis culpe. nō effi causalitas materialis. qđ passio non est materia iustificationis nec formalis quia illō est gta nō efficiens quia illō est deus. nec finalis quia illud est glā eterna. babz tamē passio xpi nō obolomin' aliquā causalitatez. in hoc qđ bz aliquā cause ppietate. Attribuit effi huic iustificatio nra p modū meriti interueniēdis qđ quidē habet rōem dispositiōis. et reduct habet ad cām materiale. p modū exempli puocādis et excitantis. quod quidē habet reduct ad cāz formalē p modū termini qđ tantis. qđ quidē bz reduct ad causā finalez et ita passioni et etiā scilicet resurrectioni. fm aliā quam ppietate alicui' cause. iustificatio attribuit. Attribuit enim soli passioni rōem merendi iustificatōem. rō vero terminandā et quietādā attribuitur resurrectioni. ad quā ordinatur iustificatio nō passioni. duo dō intermedia. scilicet excitatio et regulatio attribuntur vtriq;. nāz passio excitat nos ad dei dilectōem. et insinuat qualiter debem' mori peccatis. et ita est exemplū puocans. i. pe. ij. 3pus passus ē p nobis vobis relinqns exemplū. et est exemplū dirigens. 3pōz. vi. Si complātati facti sum' sūmūmū mori

ipſius ſc. ſimile ⁊ reſurrectio puocat nos ad iuſticiā. q. quā acquiramus reſurrectōis gloria quā credimus chriſtū habuiſſe in ſua reſurrectōe et ſic eſt exemplū prouocans. Dirigit etiā nos dum ad exemplū eius conamur ambulare in nouitate vite. ſicut dicit ad romāos vi. quōd xps reſurrexit ad gloriā dei patris. ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus. ⁊ ſic eſt exemplar vtrigūs. Ad argumētum contrariū dicē. q. nullum corpale inſluit iuſticiam i ſpūale. ſed quēadmodū xpi caro p. ſe non ē cibis anime. in ſe eſt tñ cibis ex ymōne ipſius ad diuinā naturam ſic et paſſio xpi. ⁊ ſic nō habet potentia iuſtificandi. inq̄tum eſt paſſio corporalis habet tamē inq̄m a voluntate optima pcedebat eius tolerantia et habebat fieri ſm pſonā digniſſimā q̄ eſt omnis iuſticie ⁊ ſanctitatis principiu ⁊ cā. De ſcdo ps. xliij. Saluaſti em̄ nos de aſſigendib. et iudicantes nos cōfudiſti. Sic em̄ ſtrenu⁹ miles fuos ſuos defendit ⁊ conſtat in pſio. ſic ſaluabit nos xps pſiando p dyabolū. hoc pōr p talē fabulam Quidq̄ offendi i hercule ſtrenuiſſimo milite. Nam cū ceres dea frugū pſerpinaz filiaz ſuā in tomo quadā minutiſſima clauderet ⁊ q. lauifcō vacaret p̄cipet. dea ven⁹ ipſaz quadā die ſecū ad colligendū flores duxit. quā vt plato deus infernalis vidit. eam cōcupiſcens rapuit. ⁊ in tomū ſuaz deſerens deſtorauit. Abſeus nō miles forniſſimus vn̄ a cum pyrotheo ſocio ſuo cum oīa mōſtra viſſent et oīa picula attempraſſēt contigit q. bi duo quadā die ocioſi eſſent volentes. ſc. q. nichil ampli⁹ inueniebāt in terris. vbi ſuam forindine exercerent. pyrotheus ergo cepit cogitare quomōdū dūdū pluto rex iſſem pſpinā filiā ceretis rapuerat quā inuiſte in regno tenebrarū captiuaz tenebat. Amore igit pſerpine pyrotheus inſlāmabaz. ⁊ theleum q. in infernū p ipſa liberanda ⁊ p vitibus ſuis exercendis deſcenderet. plurimū admonet ⁊ hortat. Quo cōceſſo ſtatim incipit viam tortuoſā ingredi ita q. ad inferni ianuā venientes. cerberum tricipitem in ianuā inueniunt. cuius catbe nam ſtatim ſciderūt. ⁊ euz p infernū fugere compulerūt. Iſti ergo cunctos infernales ſtatim incipiūt invadere. ſed q. pyrotheus

a ſocio ſe diuiſit. tō a plutonis exercitū capto ſuit. ⁊ carceratus. nō calentes fereſſe ſed venenolis anguib. ligatus. Quz igitur Abſeus p ſocio liberando pugnaz. nō cū eripere valeret. vincit ſm ſocio p̄tmaſit quare ad herculē ſocium ſuū ſtrenuiſſimū mittentes p liberatōe continuo ad infernū deſcēdit. ianuā fregit certerū cepit ⁊ ſocios ſuos et pſpinā liberatū ⁊ gaudēs victorio ſus rediit. Rei veritas fuit vt aiunt. q. in caſſalia fuit quidaz crudeliſſimus princeps cuius domus ad litterā dicebatur infernus qui etiā vnū terribilē canem ad ianuā ſuaz habuit. qui homines et beſtias deuorabat. Iſtum igit. ppter crudelitātē plutonē noīabant. Et q. ille quadā die pſpinam quādam tomicellā filiam cuiuſdā dñe paritē q. dicit ceres rapuerat. Ite Abſeus et pyrotheus ſibi guerrā mouerūt. quoz vnus ab eo captus et al⁹ in arce poſitus erat. ⁊ hercles in adiutorium eozū venit. qui tomū tyrāni conſegit. ſocios et filiam eripuit. et canē eius ſecum duxit. et ſic infernum ſpoliatē ſingit. p eo q. pſpm tyrannus dominus caſi quod infernus dicebat ſuperatus eſt. Allegorice. Cum pluto rex inferni dyabolus a principio in Adam et Eua prolepti nam. i. humanā naturā colligentē flores. i. ppter collectōem pomi ſenti rapuiſſet. factum eſt q. duo fortiſſimi milites. ſ. Abrahā ⁊ Moyses per ſacta p eos data iſtā eripere voluerūt et eam ſaluare a dyaboli tomo rēptauerunt. Abrahā ei circūſiſionē tradi dit. Moyses autē leges et ceremonias edidit. Verumtū iſtam nequiterūt eripe. ymmo poſtq. viu p bona opera cum inferni cuſtodibus. i. demōib. pugnaſſent neceſſe habuerūt ſuccūbere et in inferno cum alijs remāere. Ibi ergo p adiutorio habendo. p̄ces et ſuſpiria ad herculē. i. ad fortem gigātem chriſtū di filiū mittit. qui pzo certo benigniter ad eos carnē ſumendo et mortem paciēdo deſcendit ad infernū. dyabolū potenter inuaſit et vicit. et infernū fregit. ſocios. i. ſanctos patres eripuit. et pſerpinā id eſt hūanā naturā de ſuitate inferi liberauit ps. Uer uimātē deus redimet aīam meā de manu inferi. psalmo. xlvij. Et psal. xxiij. Dñe eduxiſti ab inferno aīam meā. ſaluasti

me a descēdēdo in lacū. De tēcio roman. viij. Proprio filio suo nō pēgit deus. sed p nō bis omibz tradidit illū. quō n̄ salui erimur ab ira p ipm. Qui em̄ dat talentū. nō est despēdū qui enā ter denariū. ⁊ qui nō bis dedit filiū credēdo n̄ negabit eternū m̄brauiū. Sed rationabile querit. si pē de vit nobis filiū in redēptionē an pē possz dici. redemptor nē. Et vidē q sic. qz illius ē redimere cui⁹ est p̄cium dare. sed pē dedit vnigenitū suū p salute generis hūani. sicut in autoritate p̄mittit. ⁊ Jobānis. iij. Sic deus dilexit mōm vt filiū suū vnigenitū daret. pē igit nos edemit. p̄t ergo dici redemptor nē. Contra apoc. iij. de filio dicit. Redemisti nos te in sanguine mo. Rndz bonauentura di. xij. tēcz lup magistru. q opus edemptōis dulciter p̄t alicui attribui aut sic principali autori. aut sicut ex p̄sequi Si p̄mo mō. sic nō solū puenit filio s̄ p̄t ⁊ spūscō. cum. s. indiuisa sint opa trinitatis ad extra. si scdō modo sic solum conuenit filio. scdōm humanā naturā. quia p̄m hanc soluz passus ē. Et hoc est qd magister in littera dicit. redemptor aliq̄ pater ⁊ filius ē. sed hoc p̄pter vsum p̄tans. nō p̄pter exhibi tōm humilitatis. Nam qdōm p̄tans simul et obediētie vsum. filius pprie edemptor dicitur. ⁊ paulo post concludit. Est igit redemptor in q̄m deus potestatis vsu. in q̄m homo humilitatis effectū. Per hoc patet qd dicendū est ad argumētū in contrariū. Ex bis p̄t elici doctina. q in nulla bona opatōe siue laudis siue grārum actōis quod facimus deo. p̄sonas sequestrare debemus p nostrū intellectū. Sed sicut tota trinitas effectūe nostrā salutem operata est indiuisibiliter. ita totam trinitatē laudare ⁊ glificare tenemur ⁊ ei gratias agere. Ita o in fine cuiuslibet psalmi totā trinitatē grātiā agimus dicēdo. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spūi sancto. ⁊c.

Feria scda post palmar.

¶ Tre sex dies pa

scbe venit Ihesus bethania. Jo. iij. Philolopb. i. celi dicit. q nollum violentū perpetuum esse potest. qd

ostendit. ij. celi in motu naturali ⁊ violento Nam vt dicit natural motus in principio debilis est. sed in fine fortior. motus autē violentus e conuerso se habet. quia in principio fortis ē sed in fine debilis. et tandē in nihilū redigē. Sicut patz si quis violenter lapsi dem sursum contra naturā suā iaciat. qui p̄mo fortiter impulsus motū fortē habet. sed ploino instanti debilitat. qz vltra moueri n̄ possit. ⁊ tunc incipit motu naturali et pprio deorsū cadere. primo debilit. et quanto pl⁹ terre appropinquat tanto motus eius fortior erit. Sic enā est in hūanie opatōnibus Opatio nanz hominis violenta ad quā qd contra voluntatē cogit ⁊ necessitatē de die in diem remittitur. et licz in principio quodis ostendat. diu tamē n̄ pmanet. sed quod voluntate libera opatur quasi naturali opatione magis ac magis delectatur. p̄ueniat et terminat. Ideo dē de cōse. di. v. Quid quid necessitate fit cito soluitur. qd aut voluntate accipit. p̄ueniat. Ex quo notare debemus qd bi qui ex timore scz fuili vel necitate bona faciunt. ⁊ si merent. minus tamē q bi qui libere ⁊ ex amore faciūt. quia ex regula iuris. Qui ex timore facit p̄ceptū aliē q debet facit. et iō nō facit. extra de re. iur. qui ex timore. Coacta enī fuicia nō placent deo. p̄m apostoli. Ad apostoli saluator noster ex volūate p̄tis celestis q̄m mgtz tēcio sen. di. xij. eadē est in p̄e ⁊ filio. in hūc mōm vniūēs hōiem p̄ditum redimere vt redemptōis opus mere voluntariū ostēderet et nulla violentia coactū. Primo in infantia modicū pietatis motū fecit quasi p̄arra nē redemptōis sanguinē in circumcisiōe fundendo. tēn fortiorē. vtrba dura et duriora verbera sustinendo. tandem quāto in fine moriendo totū precium p̄soluere iuxta tempus ordinatū a patre debuit. fortissime egit ut manifestaret se voluntarie oblatum. non quasi timidus latens et morte fugiens. sed quasi leo audax venatorio iu deis ipsum capere volentibus obuiādo ad locum placitū et aptū venit. scilicet Bethaniā. et tempus p̄uenit. Ideo dicit euangelista. Q. ante sex dies pasche. venit Ihesus Querit an quilibet miles sine timore ardua aggrediens propter salutem

reipublice. sicut qui pugnāt sub piclo mor-
tis p. cōmunitate. sint virtuosī. et ut virtuo-
si laudandi. Et videt qd sic quia tales exer-
cent actum fortitudinis que ē vna d. qmōz
virtutibus cardinalibz. In oppositiū quidā
non pugnāt zelo iusticie sed vindicte. Sz
qui taliter pugnāt peccant igitur rē. Dico
fm. scdm. Thomā in secunda scde. qd qdaz
quādoqz actum exteriorē virtutis faciunt
ex alia causa qz ex virtute. qui ideo solum si
militidinarie dicunt fortēs. quasi exercen-
tes actus fortitudinis pter virtutē. Sicut
eniam homo dēpiciat dicit similitudinarie
homo et tamē nō est homo. Et hoc fit tripli-
citer. Primo cū quis aggredit difficalia et
terribilia vbi mors imminet. eo tñ ignorante
qz si sciret forte mortē imminere. magis fu-
geret timore mortis qz aggredere. Sic mī-
tis accidit q in aggressu belli quasi in experti
terribiliū occurrētū vident et letant et tru-
sant. sz dñ ictus sentiūt tristant. et si pñt fu-
giunt. Sic accidit sel dñ quidā expm i ag-
gressu multū timeret. et alijs ridēdo trista-
ret. ipe veniens ob hoc ab alijs. et qñtū qre
tristis ēēt. rēdit. vos ridētis et gaudētis qñ
mortē nō timētis. nec picula belli scientes.
qz fugere pponitis. ego āt belli picula pñt
rās. quasi expm pñmeteo. qz p iusticia bo-
diemori ppono. Hoc ē accidit. dñ hō bde
spei aggredit ad picula vincenda. puta cuz
expm ē sepe picula euasisse. si ei tal si bter
spe itep enadēdi bonū pñe iusticiā si tm ze-
laret. qz amore iusticie se morti expōeret. bi
enā nō exercet dñtē fortitudinis. qñqz ē ēē
accidit. pñt sciam et arēt quandā. sic pñgit
militibz q ppter picia amoz et vltimū exerci-
ciū si reputāt picula belli graua. estimātes
se p suā arēt posse defendi. Sic dñ reges
et militari hōo facere memit qd se bñ di-
uicisse confidit. Secdo mō exercet qd actū
fortitudinis sine dñtē. pñt impulsū passionis
tristitie vel ire quā vult epulere. hoc vald
piculosum ē et victiosū. Tercio ppter electōz
nō quidā debiti finis. sed alie pmodi tpal
acquirēdi. puta honoris. voluptatis. lucra. l
alie pmodi vitadi. puta iproprij vimprij
afflictōis diffamie et bñdi. Qui ei pñt hoc
militat et ardua aggredimr. peccat. xxiij. q. i.
qd culpatur. Et si occidit piculose moritur

Volens igit virtuose bellare et actum forti-
tudinis exercere. debet voluntatē suāz mer-
ne tetrabaf a bono ratiōis. ppter timorem
mali corporis. sed firmiter bonūz cōtū tene-
at contra quodcūqz malū enāz contra mor-
tem. Sed querit. cum spūalibus nō cō-
ueniat armis militariū pugnare nec san-
guinem fundere. ut patet. xxiij. q. viij. Cle-
rici. Carent ergo tales virtute fortitudinis
rē. Dicendū q non. quia maior est pugna
mentis qz copis. qz hōs nō conueniat ar-
mis militariū pugnare. nec sanguinē fund-
re. decet tamē eos armis spūalibus. et sūt
lacrime et orōes cōtra spūales aduersarios
infundere. iuxta pceptū magistri milicie vi-
centis militibz suis. eptēloz. vi. Induite
vos armatura dei. ut possitis stare ad uer-
insidias dyaboli. Unō beatus Grego. vij
moralū. iustoz fortitudo ē carnez vicere
pñtis voluptatibz contrarie. delectatiōem
presentis vite extinguit. Et quia illo facto
tempe plus ac fortius impugnamur ab ad-
uersarijs. et impedimur ne bona faciamus qz
alio tempe. Ideo magis et certū debemus
custodire et armis virtutum pugnare.

Quātm nūc a v. expositionem euangelij
sciendū q si hēti ppositū fuit qualis tex ce-
loz a deuotis receptus fuit magno honore
sic hodie hē quō pie recepit? et ē tractatus a
suis deuotis sincero amore. Et fm hec tria
notantur.

Ante sermōes.
Primo caritatus xpī ēceptio. In principio
Secdo deuota matie veneratō ibi. Maria.
Tercio murmuratiua iude detractio. ibi.
Dicit ergo vnus.

Quātm ad primaz
partem est sciendū. qz Ihesus ascendens de
biericho. venit berbanias. ut miraculū pñt
etiam memorie hominū magis cōmenderet
venit ergo ante ferias pasche. i. sabbato
ante diem palmaz in berbanias ad cenādū
in domo Symonis leprosi quē pus curauit
a lepra. Et quia forte symon atinebat mar-
tē in aliq. iō martha vt amica et nota mini-
strabat. et lazar? si ē enā fuit vn? et discip-
lens. vt ex hoc vñas iniraculi magis oñ-
deret et fuscitatis cū loqbat et epulabaf.
Morale ē nōndū qz inter alia signs amo

is. magnū signū est p̄mūicatio mēse. qz vi
dem⁹ qz inimici sunt nec comedūt n̄ bibūt
in signū b̄ bēn⁹ Jobānis. iij. qz m̄l̄ sama
ritana noluit cū xpo bibere qz p̄ m̄l̄ sama
ritani erāt iudeoz inimici. et iō qm̄ xps potz
petijt a samaritana dixit. quōm cū iudeus
sis a me bibere potēs. qz sum m̄l̄ samarita
na. nō em̄ cōmūnē iudei samaritanis. sic eē
xpiani ppter odiū iudeoz et eoz maliciam
et obhūnatōē cū eis nec bibere ne comede
re deūt. Imo eos vt māifestos inimicos xpi
et xpianoz vitare dñt. qz cū eis nullā fami
liaritatē deant nec comedendo nec bibēdo
vt d̄r. xxvij. q. i. Om̄s. Quent glo. quare
loquimur cū eis cū nec comedam⁹ n̄ biba
mus cū eis. Edidit ad hec rō. qz maior fami
liaritas est in cibo sumēdo q̄ in colloquio.
et facilius desipitur quis inter epulas.
nam Herodes inter epulas deceptus est.
qz propter ei⁹ insiliandū amputari fecit ca
put Jobānis bap. xxij. q. iij. Unusquisqz.

D

Ad ppositū. qz maior amīc⁹ nō sit aīne
deuote xpo qz frequēti colloquio. qz ocelta in
spiratōe cōat eā ad sui amorē trahere et dul
citer illa queare vinclo caritatis. vi. Audi si
lia qz vide qz inclina aurē tuam. q. d. filia. f.
inspiratōe qz p̄dicatōne mea michi gentia.
Audi intus amorē meū. qz vide p̄ fidē quē
viderunt iudei p carnē. supple qualia signa
amoris tibi ostēderim p te moriendo. Au
di p̄p̄tias que meā incarnatōem p̄diret
et vide impletas. qz inclina aurē mā vt hūi
liter audias. qz me ad cor suscipias. apocal.
ij. Ego sto ad ostium qz pulso. si q̄s audie
rit vocem meā qz aperuerit michi ianuam. in
troibo ad illū qz cenabo cum illo. qz ipe meū
q. d. Ego sto quasi patris ad ingressum ad
ostium. i. ad cordis bitacm̄. et pulso p̄ p̄di
catōis vbum. Si quis audierit vocē me
am recipiendo predicationē. qz aperuerit mi
chi ianuam p̄ verā fidem credendo. introi
bo ad illū p̄ gēe spūalis infusione. qz cena
bo cū illo p̄ ei⁹ dē sanctificatōē qz ipe meū
p̄ locunditatē p̄cientie. paugm̄i gēe qz ipe
fuitre gle. Ad hāc igit̄ sincerissimū ami
cū aīe recipiēdum ad pulsandem ei⁹. statū
finē mora p̄sona deuota d̄z anallas tres. f.
fidem mittere vt ianuā cordis aperiat.
Spem sustinere vt cenā qz locū dispōat.

Caritatem dirigere vt fercula apponet.
Nam p̄mo fides amīc⁹ qz sponso anime. f. qz
xpo ianuā cordis aperit. f. fides caritate for
mata. Nam postqz c̄ristus p̄ verbis lora
tionis p̄dicantis ad cordis ianuam pulsat.
fides que bitat in intellectu quasi in prima
parte cordis. pulsantē attēdit quis est. quē
cum summū ens et summū v̄z esse cogno
scens cōfestim apit. et humiliter qz reuerentē
suscepit. ducendo eū ad secundā partē cor
dis. f. voluntatē. vbi caritas custodit. vo
lens caritatem. vi. aperit michi cor meū.
Canticoz. v. Que cum xpo p̄serexit. i. sū
muz bonū qz summū delectabile iudicauerit
statim cor aperit. vi. Ingedere benedicte.
cur foris stas domū p̄pau. Gen. xxij. Ca
ritas igit̄ sp̄solum p̄cedens. cito domū
suā. i. aīam amorē sponi languidā. locū sa
lutat et excitat dicens. Domina carissima
ecce sponsus venit ex obuiam ei. que cum
languida qz debilis sit. nec propria virtute
valens surgere. hortatur ceteral ancillas. f.
virtutē castitatem. humilitatē qz patientiā
qz. dices. Adiuvo v̄s vt ānūctiēs dilecto
meo. quia amorē languēo. Canticoz sc̄to.
qui statim accedit. eā tactu benignitatis tan
git et sanat. dicens ei. Surge qz vade. quia
fides tua te saluā fecit. math. ix. q. i. vj.

Ecce qz bona et potens est fides nostra.
valēs sola animā ornare. qz eam christo sp̄s
so inseparabiliter copulare. quare dicit̄ De
breoz. xi. Sine fide impossibile est deo pla
cere. q̄s em̄ dubitat morales philosophos
multas virtutes habuisse. f. tempantiam
castitatem. voluntariā paupertatem qz. non
tamē xpm̄ habuerūt. quia fide caruerunt.
Nonne plures iudei qz pagani deum amāt.
magnis olocausis honorant. in multis vir
tutum exercitijs christianis preualent. sed
quia fidem nō habent labores amittūt. qz vi
tam eternā non possidebūt. Nec enim sola
est secunda filia dei. vnam prole. p̄creans.
sine qua oēs alie v̄tutes steriles sunt. et ab
ortina pducūt. Abac̄ ij. Insuper me⁹ ex fide
viuit. qz f̄s vius cui n̄ p̄cat alien⁹. i. a fide
extra d̄ regul. i. lic. in fi. et de pe. di. i. f.
Itē vt xps. Un̄ qm̄ sara vxor abrahe steris
fuit et Abraham prolem a domino peteret
pmisit sibi dominus qz vellet multiplicare

C

semē suū sicut stellas celi. qđ Abraham credi-
dit. ideo dñs vt ei pmissit fecit. qđe dicit Gen.
xv. Credidit abrahā deo et pputam ē ei ad
iusticiā. Et virgo gloriosa xpm p fidem cō-
cepit et peperit. dum em angelus Gabriel
diceret. Ecce concipies i vtero q ples filiū
adhibuit fidem et plensum i sō statim pce-
pit. Quare beata Elizabeth spūscō repleta
beatam virginē a fide specialitē cōmendauit.
vidēs. beata que credidisti qm pficiens i te
et. Lucē. i. Patz igit q valis et potens est
fides caritate formata. sicut fides nra ēē v3
als inuulnis i infirmuola quo ad vitā etnā
iudicat. nec bñs eam min⁹ q paganus vel
iudeus nō baptizans dānat. Amō piculosi
et grauius. Sz circa pdictā occurrūt duo
dubia mouēda. Primo iuxta illud vbi dī-
xi fidem ēē in intellectu et portaz suā xpo pri-
mo aplice. Quero an fides ordine nature p-
cedat caritatē. Et vidē q nō. nam caritas ē
forma fidei. sed pñm Auicennā. ij. metba. c.
vltimo. forma pōr ē materia. ergo caritas
prior ē fide. Contra apls. i. cor. iij. funda-
menti alius nō pōt ponere pter id qđ pōsi-
tū est. qđ est xps ihesus. glo. id ē fides ite-
su. sed fundamētū pcedit totū illud qđ ē in
edificio. ergo fides pcedit spem que est in
edificio spūali sicut paries. et caritatē que ē
sicut tectū. Respondet Richard⁹ in. iij. su-
per magist⁹ sen. vi. xxiij. q. possumus loqui
de fide inq̄tum informis. aut inquātam ca-
ritate formata. loq̄ndo de fide informi. Di-
co q fides prior ordine nature est caritate
in via generatōis qua imperfectū pcedit p-
fectum. cum enī caritas sit in affectu nō fer-
tur in suū obiectum nisi pmo fuerit p intel-
lectum sibi offensum. que offēso est p fidē
quia nulla virtus intellectualis existens in
sua facultatē nature attingit ad cognitiōem
dei. sub illa speciali ratione qua est obiectū
beatitudinis perfecte. sub qua rōne est cari-
tatis obiectū. Loquēdo aut de fide forma-
ta sic dico. q. ordine nature caritas est pri-
or fide. quia formatio fidei est per caritatem
Uti cum fidei formatio prior sit ordine na-
ture q fides formata q pñm philolophū. v.
metba. Accidens est prius toto vt music⁹
homīe musico. sequit⁹ q caritas prior sit or-
dine nature q fides formata. sicut perfectio

materie pōr est ordine nature. q. materiā
esse pfectam. Ad argumētum cōtrariū dico
q forma dicit⁹ prior est materia ordine pfe-
ctionis. qm forma ē pfectior p essentia. ma-
teria aut pfectior p participationē forme. in via
autē originis est cōuerso. Sedo qto
an p illo prior pōr q fides caritate pcedit
fides p tūc dicatur virtus et meritoria vite
eternē. Et vidē q sic. nam ille bñs p quē
spūaliter viuunt ē dñs. sed vt dicit Aba-
cuc. ij. Iustus ex fide sua viuunt. Dico scđz
Richardū. q. pmo illo prior fides nō ē vir-
tus ppeie dicta. q. cum sit informis non at-
tingit ad plenā rōnē virtutis que est bñe
phicere. et actū eius i ipōi plāmū finem ubi
tō modo referre qđ fidei informi nō conuenit
pfectum em actum credendi non elicit.
Credere em est actus intellectus ad impe-
rium voluntatis. qm autē est vn⁹ actus est a
duob⁹ motorib⁹. ad hoc vt sit pfect⁹. opor-
tet vtrūq. motorē esse pfectū. voluntas au-
tem sine caritate nō ē pfecta. et id actus cre-
dendi elicitus ab intellectu p fidez non for-
matam caritate. non pōt esse actus pfectus
quia informis etiā cum adiutorio volunta-
tis. actum suū referre non pōt in finem debi-
tum modo debito. ad hoc em vt voluntas
modo debito aliquē actū referat in finē vlti-
mū. optz q. sit ad ipm p caritatē ordinata.
summū em bonū qđ ē plām⁹ finis. obiectū
ē ipsius caritatis. ij. pñm qđ virtus large ac-
cipit. s. p. quocūq. bñm determinante poten-
tiā ad aliquē actum respectu obiecti debiti.
Sic fides illa informis pōt dici dñs. credē-
te em qđ ē voluntate assente sūme vitan-
tē se actus. et respectu debiti obiecti Ad
autoritatē est dicendū. q. loquū de fide ca-
ritate formata. Sedo debet deuota pio-
na xpo obuiaz mittere scđam ancillam. scđz
spem. vt enī reuerētē suscipiat. locū i cenā
disponat. nā postq. chrisus vultus hospis
anime. per fidem et caritatē cenaculum cor-
dis est introductus. q. iam homo sumiter
omnia dicta chrisi credit vera. et vt bona
et optima adimplere desiderat. Ultra hoc
sperare debet q. qđq. propter chrisi fidem
ad totum premio inestimabili retribuetur.
Sic aīa p spem chrisi reuerētē suscipit
quasi retributorē humilē inclinādo dicēs

Domine saluū me fac. o dñe bene pſpe-
rare. bñdictus q̄ venis in nomie dñi. **H**o
igit p spem volens petes xpi lauare. instat
magdalene phidret tunc. quid añ ingressū
huius hospitis pperauit. q̄ p petā hūc ho-
pitem amāntissimū mupiter repulit. ⁊ exclu-
sit. q̄ pncipatōe omniū bonorū ⁊ iestimabli
p̄mio se p̄uauit. ⁊ q̄ se angelorū ministerio
ecclesie suffragio. bñorū parocimio. ⁊ celestis
branzio indignū fecit. Ultra hoc considerz
q̄ peccando se fecit hostē rei. exptem ois bo-
ni. m̄cipiū dyaboli. latrinā mundi. b̄tedē
inferni. quibō cōsideratīs p̄cipit in cordis
colorē ⁊ in lacrimarū effusionem. quibō tūc
lacrimis igne caritatis calefactis. incipit ri-
gere petes ihesu. lauare ⁊ tergere. post hoc
ancilla dec dominā admonet. q̄ si certā ex-
pectatōem imp̄ciabil' boni h̄re desideraret.
q̄ de cōmissis ⁊ omissis contra deū satisfaci-
at. Tunc anima ad monitōem sp̄ei. opa pie-
tatis paupibus incipit imp̄dere. nudos ve-
stire. esurientes ⁊ sitientes reficere. m̄esam
nulli indigentī negare. sic hospiti xpo m̄sā
parat et cum cibis ⁊ potibus faciat. dicēte
christo math. xxy. Quidq̄ vni ex fratribus
meis minimis fecistis. michi fecistis. Ex
his verbis notabile trahitur documētū. s.
q̄ nullus debet sperare nec expectare eternā
beatitudinē possidere. qui nō h̄c bonis opi-
bus insistit. quibus meret' de p̄gruo b̄tū
do. Sic h̄c plures sunt qui nunq̄ vel raro
bona faciunt sed semp mala. ⁊ tamē vitam
eternā possidere p̄fidunt. De quibō Sapie-
ti. Glana est spes illorū ⁊ labores sine fructu
Et p̄uer. x. Expectatō iustorū leticia. spes im-
piorū p̄bit. Quare m̄ge sent. iij. descēdit
sp̄s dñi q̄ sp̄s ē certa expectatō eterne beati-
tudinis pueniens ex dei gr̄a et meritis p̄ce-
dentibus. Et notante dicit meritis p̄cedē-
tibus. vbi em̄ non p̄cedunt merita ibi non
sequunt' premia. nā qui nō deseruit nichil
recipere debet. de de. non resū. conquerente.

Tercio p̄sona deuota caritatē quē ē ter-
cia ancilla anime ad hoc ordinare debet. vt
cenante ihesu omnia seculū sibi p̄pet ⁊ mini-
stret. quia tantū hanc amat q̄ nūi ip̄a seculū
la offerat. nullū ei sapiat sed odiat. Augu-
et allegat' de peni. di. ij. Tolle caritatem et
odium tenet. q. d. omne opus odiūz habet

q̄ ex caritate michi nō ministrat. Debet ḡ
caritas xpo primo offerre.

Gr̄essibilia p̄ sedulitatē op̄atōis
Aquanica p̄ sinceritatē religiōis
Alalia p̄ suauitatē p̄templatiōis.

Nam primū seculū q̄ caritas offert xpo
dulci sponso anime sedēns humil' secus
petes est facti ex gr̄essib. libo. s. cōmūbo
animalib. et significat opa p̄munia oibus
christianis in decem p̄ceptis tradita. q̄ sic
illo seculo p̄muniter ois diuites ⁊ paupe-
res vtunt'. sic etiā nemo ab opibō mandato-
rum dei excusat. q̄ oibus p̄munia esse dēit
qui volunt saluari dicente xpo Math. xix.
Si vis ad vitā. s. eternā ingredi tua man-
data dei. Cui seculo associari debet vinum
clarum ⁊ purū. s. pura intentio. s. q̄ illa opa
p̄ceptorum impleant' filiali timore. non
timore fuiti. Unde p̄s. Beatus vir q̄ n. d.
in mā. ei' volēt n. Anima deuota instat ma-
gdalene sedens ad petes ihesu. i. plena affe-
ctōe ad m̄datorum obseruantiā collatue
querit magister amāntissime p̄sūz ne ad vi-
tam eternā ingredi implendo omnia man-
data seclusa ancilla mea fide. Magister dic
q̄ non. q̄ quicūq̄ vult saluus esse. ante
omnia opus est vt teneat catholicā fidem.
Abraham' in simbolo. Quero ergo a te ma-
gister dulcis. sunt ne Abraham ysaac ⁊ ia-
cob. ceteriq̄ sancti patres amici tui seruātes
m̄adata. anteq̄ fides exp̄sa fuit p̄ te dāna-
ti. dicit non. q̄ fidem p̄ sp̄m sanctum infusa
habuerunt. et me venturū crediderunt fm̄
magistr. iij. sentētiarū dist. xxv. i. H̄ac col-
latōne facta caritas sc̄dm seculū offert q̄d
est aquanica. s. p̄sces. Quid seculū non
est cōmune oibus sed bene bñabus ⁊ notat
opa patientie quib' dominus bene reficere
quia sicut p̄sces semp mouent' in aquis de-
lectabiliter. sic isti perfecti quoz tamē pauci
sunt in aqua aduersitatis. de multis exerci-
tijs delectari debent. quia deus solum illos
quos amat castigat. Debeoz. xij. Et apo-
calips. iij. H̄uc seculo sociādū ē vinū ru-
beum. i. memoria passiōis xpi et abundāns
effusio sanguis xpi tofei. vinū em̄ rubrū
fm̄ dyasco. in diebus. si fuerit aqua t̄p̄ati. ē
solūmūz p̄scoi bñozis. lenitūz ⁊ imūdi-
cie abstētiūz. Sic si effusio sanguinis xpi

fuerit p̄siderata. ⁊ q̄d̄ de latef̄ eruit sāguis
et aqua. ⁊ mēorie tradita mīdāt omnē tele
cratōem p̄cti ⁊ lenificat oēm aduerfitatē et
impaciām abstergit. Grego. in omel. nihil
adeo graue q̄d̄ nō equanimiter tolerat. si xpi
passio ad mēoriam reducat. Querit iterū
ania sitiens fontē sapie. Bone mgt̄ possū
ne sine aduerfitate puenire ad te in mūz te
gnium. Rūter veritas infallibilis nō. sed p
magnas tribulatōes opt̄z intrare regnūz te
loz. Actū. xiiij. Sed cur amāssime dñe
sic te diligentes castigas. dic. vt probē eos
an me diligāt. et fideles inuenti coronam
digniorē accipiat. bñs est vit qui suffert
tēptatōem. qm̄ cum pbat̄s fuerit accipiet
coronā vite ⁊c. Jacobi. i. Tunc caritas ac
cedit et tertiū seculū xpo apponit. s. alia
nobilissima quibz solūmodo in magnis bo
noribz consumā fruiunt et significat opa su
pererogatiōis ⁊ cōsilia xpi que nō sunt com
munia oibz. sed solū dignissimis et pfectis
hōmibz. Hi sicut alia vltra alia animalia
alte volāt. sic p̄mio p̄ hōmō cōsilia ⁊ exerci
tia cōsilioz alius exaltabit. ps. lxxij. Ex
altabunt cornua iusti. i. merita vel dignita
tes. Cū q̄ seculo vīdū aromaticū. s. clare
tūm xpo sūndi dēbet. s. iubil⁹ cordis. quia
sic claretū ex odoriferis p̄ficim⁹ speciebz et
cor lenificat et confortat. sicut iubilus ex chri
sto ⁊ donis suis et meritis confici⁹ quēz bō
pre nimio gaudio explicare non p̄t. p̄fortat
etiam spm̄ et lenificat. q̄ sine intermissione
affect⁹ cordis se i deū eleuat ⁊ saltat. ⁊ inexpli
cabilē s̄phonatias ⁊ melodias cauat. hi
em̄ affect⁹ dulcoratōes i auro xpi. sunt cy
thariste cātores ⁊ bystionē. tollētes euz
de cōiugio. et animā ad dēxtē eius collo
cantes assunt tres ancille. quaz prima scz
caritas potū offert dño vi. Bibe dñe nā et
camelis mis. i. anilibz scis potū tribuā. ge
nes. xxij. Bibe ē potus eterne locūditatis
et salus. cū q̄ etiā potū aiām scām inebri
at. ⁊ p̄ inseparabilem vnionē ad sponū xpm̄
conquiescendū collocat.

Secūda pars in qua

notat ⁊c. Recumbēte nāqz ihesu cū disci
pulis in cena. venit magdalēa ⁊c. Hardus ē
berba odorifera. cuius flores ramusculi ⁊ ra

dices sunt p̄ciosi ad vnguentū. et d̄z spicati
quia d̄ p̄ciosiori materia nardi. Sicut hoc
fecit dic Aug⁹. in li. d̄ vbiis dñi. q̄ uidet q̄
venerat ad videndū Lazar. interrogabat
eū in mēsa de alia vita et de mortis grauita
te ⁊ sepatōis aīe a corpe. ad que tñdens vi
cebat. creaturā viuētē nō posse hāc grauita
tem imaginari. qz q̄to maior ē delectio tāto
est sepatōis dolor grauior. bñ ergo dolo
rē xps p̄siderat p̄fecte. quē statim bñm̄
erat passus. anxietate tñ turbabat q̄ toto
corpe sudauit. hoc cū attendēz magdalēa.
credens eū nimio calore p̄sum labore itine
ris vnguentū illud refrigeratiū attulit ⁊ ca
put eius vngit. Et sic ter legi⁹ vnguentū
p̄passe ad vngendū dñm suū. Morale ē no
tandum. in hoc q̄ magd. dñm ter vngit. q̄
de beneficijs a domino acceptis gratissima
fuit. nam fm̄ Seneca in libro de beneficijs
Illud beneficiū est iocundum. quod alicui
obuiū venit. sic patz Gen. xxij. In iacob
qui nōscens sēm suū Esau contra eū com
motū. voluit eum placare. et venit ei obuiū
cum muncio ⁊ placatus est. Quid extra d
cele. miss. cum martha. dando placz homo
⁊ accipiēdo displicet. sic nos qui varijs mo
dis peccando deū contra nos concitamus
ad iram. debem⁹ venire obuiū muneribus
contritiōis ⁊ doloris ⁊ placabim⁹. qz puer.
xxi. Vnus absconditū extinguit irā. ⁊ do
num in sinu mitigat indignatōem maximā.
mun⁹ absconditū est color de commissis ab
scōditis in corde de compassio proximi ⁊
dilectio dei. donūz vero in sinu est elemo
sina vel aliud opus pietatis factū. p̄p̄ deuz
pauper. Illa omnia deū placant. ⁊ maximā
eius indignatōem mitigat. hoc ostendit dile
cta magdalēna que nōscē xpm̄ delectis
peccatis suis multūz offendisse. multis do
nis. s. solū contritione. sed maxima cordis
dilectio ne ⁊ pietatis operibz eius iram mi
tigauit ⁊ placauit. De quibz operibus
pietatis hodie proponitur vñū de vnctione
Debemus ⁊ nos christū de receptis benefi
cijs sp̄aliter inungere triplici nobili vnguē
to scilicet.

Dolentis contritiōis
Gementis compassionis
Feruētis deuotionis

Alphabetum

XL

Primum vnguentum quod est dolens contritio omnia leralia et fetentia vulnera sanat ip-
sius egrotantis anie. f. omnia crimina morta-
lia. conficit autē hoc ex herbis inunctis et
viliſſimis. f. peccatis ex voluntate mala na-
tis sed recollectis in pſicta quali in orto pro-
prio. Glade ergo in ortu me pſice pſidera-
tionē et attende q̄ viliſ factus es. et q̄ in
mūdus-viles et ſendas pſegreſſi herbas pſi-
dera etiā circūſtantiis. quō cōtra deum. pſi-
prim et pſtra teſp̄m q̄ ſalutē et ſanitatē
aime me tibi inuocue ſunt. Radicibus igit
collige et extrahē oēs ſiml. ita q̄ n̄ radix. i.
mala voluntas. nec herbe. f. opa pmanean-
ſed oia cōmde in mortuoli cordis. et ex
his ſuccū male dēlectatōis extrahē totalē ut
nihil dēlectatōis tibi remāeat. et q̄m de
lectatus fuiſti tñ doleas amariffime. ſuccus
eſt dēlectatōis extractus et dolor bis her-
bis pēdōp adiuuans. pſicit vnguentū viliſ
ſimū oīm vulnerū mortaliū curatiū. q̄ aīa
peccatix mūdatur. et deus de iniuria pſen-
tatur. ps. l. Sacrificiū deo ſpūs pſtri. cor pſ-
trū. Nam ſicut vnguentū pſectum ex mir-
ra. naturaliter corpus a corruptiōe et putre-
factiōe conſuat. ſic amarus dolor de peccat
animā purgat et pſeruat ab impuritate pec-
cati et a corruptiōe. in cuius figura dicit iu-
dith. x. Lauit iudith corpus ſuū et vnxit ſe
mirta optima. et oloferne iugulauit. iudith
conſtitens interpretatur. et designat animā pe-
nitentē que conſtituit ſe dñō ſore peccatri-
cem. illa ſi mirta penitentie et contritiōis ſu-
erit vncta. dyabolus expellit et pſctm inter-
ſicit. et ad nihilum redigit. cum hoc deo ſa-
crificiū ſuauiffimū facit. Eccl. xxiij. Qua
ſi mirta electa tedi ſuauitate odoris.

87

Sz querit an confefſio ſit admittenda ſi
ne amara penitētia. et pſpofito pſterius nō
peccandi. Et videt q̄ non. quia talis non ē
fructifera. Magiſter in iij. diſt. xvj. q̄ con-
feſſio nō pſicit ſine vera pnia interior. In
oppoſitum. extra de peni. et re. q̄ quidā. hē
q̄ confefſio ſine pſpofito non peccandi. licet
non ſit fructifera eſt tñ admittenda. Dico
eſt q̄ eſt admittenda vt tribuat conſilium
de peccatis. non tñ dabit vera abſolutō cū
penitētia nō ſit vera. Querit ſcdo an p
quātocūq̄ magno peccato ſufficiat quan-

tacūq̄ pua contritō. dicit Richardus in
iij. ſup magiſteri di. xvj. q̄ cū contritō dē-
cat actum penitendi caritate formatū et q̄m
tuncūq̄ modica caritas ſufficiat ad emiſ-
ſionē quorūcūq̄ peccatōp mortaliū. quā
tacūq̄ pua contritio ſufficiat p quātocū-
q̄ magno peccato. non ſic autē dicendū eſt
de attritōe. i. penitētia caritate non forma-
ta. Cum enī recogitant in ſpeciali. neceſſa-
ria eſt maior attritō de maior pēdō q̄ mino-
ri. Quis in penitendo d omibz ſimul non
ſit maior diſplicitia in actu de vno q̄ de
alio. neceſſaria eſt taſſi in habitu. vñd pro
quātocūq̄ magno peccato quātocūq̄ par-
ua attritio non format grā de lege cōmuni
per quā grām attritio fieret contritio.

¶

Sz querit vtr poſſit eſſe nimis magn⁹ do-
lor in contritōe. Reſpondet ibidē vbi ſup
q̄ in actu penitendi duplex eſt dolor. Qñ
eſſentialis penitentie. et hic eſt in voluntate
rationali. qui eſt quedā voluntatis diſpſi-
cia qua ſibi diſpſicet peccatū. in quātm eſt
transgreſſio legis diuine. Et quia hec diſpſi-
centia directe cauſat ex caritativa dei dile-
ctione que nimis intēdi non poteſt. Ideo
hec diſpſicentia nō pōt eſſe nimis magna.
Eſt et alius dolor non eſſentialis penitentie.
et hic eſt duplex. vnus in corpe quo homo
corpus ſuum affligit p peccatis ſuis. et hic
dolor bene poſſet eſſe nimis magnus. quia
cum tali temperamento debet homo affligere
corpus ſuū. vt nō interinat ſibi naturam.

Vñd aplūs ad romāos. xij. Rationabile
ſit obſequiū veſtrū. Eſt alius dolor interior
qui eſt paſſio appetitus ſenſitiui. et hic ē du-
plex. quātocūq̄ ei cauſat talis dolor ex con-
ſideratiōe alius amiffionis honeſtatis ſeu
gile accidental p pſctm. ſicut eſt dolor in mu-
lieribz ex hoc q̄ amiſerūt ſui corporis integritatē.
et talis dolor poſſit eſſe etiā nimis ma-
gnus. Qñ cauſat directe p quandā redun-
dantiā ex diſpſicentia voluntatis qua ſibi di-
ſpſicet pſctm. in q̄tm ē legis diuine transgreſ-
ſio. Et ſic ad huc dicit qdā q̄ dolor poſſet
eſſe nimis magnus. q̄ pnia victus moralē ē
et actus vñus moralē corrupti p p ſupabā
dānā et dſectū. Alijs videt q̄ hic dolor nō
poſſit eē nimis magn⁹ q̄ ſi nō poſſit eē exceſſi-
uus cauſa non poſſet eſſe exceſſus in effectum.

¶ 4

Huiusmodi autem doloris causa est supra dicta displicentia peccati de qua concessum est quod non potest esse nimis magna. Unde si penitentia ex vehementissimo dei amore tam vehementer doletur de peccato suo. quod ex hoc causa tenet in appetitu sensitivo. tamen debemus dolor. quod corrumpet armoniam corporis necessarii ad vitam. non posset dici excessivus in genere motus nec perfecti penitentie derogans. sed concordans. nisi forte bonis voluntas di recte et ex intendente ferretur ad procurandam talem passionem ad hoc ut ipse moreretur et sic credo quod intelligunt illi qui dicunt quod in dolore qui est in appetitu sensitivo potest esse excessus.

Secundum vnguentum quod est gemens. compassio conficitur ex speo amaris miserijs et angustijs primorum. et maxime ex acerbisima christi passione. Iste species colliguntur in orto sancte ecclesie. ubi in abundancia defectus habetur plures pauperes christianorum. hos enim defectus pauperum quilibet per memoriam colligere debet. et sigillatim ad mortuorum cordis remanere et torqueretur. et ut inde succus passionis accipiat. et ex compassione. quod possibile est et substantia suffragat defectus eorum subleuat. Iste vnguentum magne virtutis est non solum sanare animam compatiens veritatem gratiam solet. peccare et hominem in bono consistere. Tali vnguento samaritanorum sanctorum vixit. de quo I. u. x. Sic enim ioseph ab amaritudine christi tollens de cruce inunxit. Sic quilibet nostrum ad primum suum debet habere compassionem. et cum samaritano vulnera defectibus suis subleuationem inungere. Aplos. ij. cor. xi. Quis infirmus et ego non infirmus. q. d. nullus. quia omnibus copiamus. Hoc docet natura. nam oculus sanus et clarus si intus infirmum etiam laccinat. Bene ergo funditur humana impietas quorumdam divinum qui in superabundancia vniuersis pauperibus indigentibus subueniunt. hi assimulantur salicibus que iuxta fluenta plantantur et cum semper infusum esse remanent. sic diuites in deliciis videtur defectus pauperum. nullum opus pietatis producant. imo potius destruunt et inutile expendant. hi assimulantur cistis. Nota prius. Tertium vnguentum scilicet feruens deuotionis conficitur ex speciebus laudis et nobilibus que sunt opera pietatis

dei. et maxime opus amare mortis christi. Iste species quales sunt vel fuerint. clare ostendunt libri medicinales sententia euangelistarum et epistolarum quare operationum quedam sunt creaturis. quedam prauis. quedam et foris moris. nam si placere velimus opus creationis immensam ostendit autoritatem et potestatem. Dux enim de solo verbo ex nihilo omnia creauit. nulli dubium quin eadem potestate omnia posset ad nichilare et in nichilum redigere omnia enim sunt sub potentia eius. Sap. xvi. Tu es domine qui vite et mortis habes potestatem. Quando igitur homo deuote cogitat quod nobiliter per ceteris animalibus sit creatus. et bonis naturalibus sit insignitus. et quod clementer in esse non obstante quocumque malo vel peccato eum conservat. nutrit et diligenter custodit. Ex his factis bonitatis quasi speciebus dignissimis conficitur subtilissimum et odoriferum vnguentum deo. scilicet quedam naturalis inclinatio filialis obedientie. qua se tota mente et spiritu ad dei beneplacita opera adimplenda. De quo autor de spiritu et animis precipit in persona dulciter deum inungentis sic. Dulce inquit mihi potest esse semper te loqui. de te cogitare. te laudare. semper amare. semper gratias agere. me ipsum vilipendere. semper te timere. Ipse mea nobis deputare. spiritus audire. te docere. ecce quod dulce et odoriferum vnguentum deuotionis. Quando autem homo consiliatur opus reformationis et reconciliationis quod misericorditer per dei filium a morte eterna et pena sit liber per prius meritis exemptus. sentit deum maximum fore amicum cui tota mente et affectu se committit. et quem primo consuevit formidare iam incipit feruenter amare. Sic fides Richardus anima deuota secum tacens loquitur. sicut que amore omnino inflammat. deus quod bonus quod benignus. quod misericors es domine. totum amplectens. totum amabilis. totum desiderabilis. Me felitem si eum possidere contingat. Nec enim et alia magna opera dei. si per consecrationem recollecta fuerint et in mortuario cordis per frequentem meditationem trita de maximo ad minimum perculdubio succus magne deuotionis extrahitur. Unde christus suauiter inquit et anima languida ab omni languore spirituali curatur. Verum est vnguentum contritionis. est vnguentum deuotionis. est vnguentum

pietatis. Primum pungitium dolorē faciens
secundum spirituum dolorē mitigans. tertium sana-
tium morbum expellens. Istud vnguentum de
notōis designatur p vnguentū quod magdale-
na fuderat ex deuotione super caput Ihesu.
cuius odore tota domus replata erat. sic ex
vnguento deuotionis tota anima in omnibus
potentijs a vitio recreatur spirituali consolatio-
ne. Ps. xcij. Consolationes tue lenificauerūt
animā meam.

Tercia pars scilicet Iude pro-
ditoris murmu-
ratio. Nam iudas hoc non ex pietate sed in
delitate et auaricia dixit. nitebatur enim in
delitatem suā et auariciā sub specie pietatis occul-
tare. Nazareth magister dixit. fur erat. et que
christo et discipulis iradebatur. semper decimā
piem furabatur p prore et filijs suis. Nox
liter instat iude. proditor et furis nōis tem-
poribus plures habent falsi murmuratores
et detractores deuotioris personarum qui furā-
tur honorem et bonā famā hominū. et que p
eos fiunt corde sincero temperant et admichi-
lant ex malicia et infidelitate sua quā corde
ad omnes portant. volentes sic sub specie pie-
tatis propriam maliciā detegere. De quibus
Matth. viij. Attendite a falsis prophetis qui
veniunt ad vos in vestimentis ouium intersecus
autē sunt lupi rapaces. Et merito infideles
lupis rapacibus assimilantur. quia sicut lupus se
amicū fidelem ostendit in pelle. in ope autē
rapacem et mendacē. sic etiā infideles homines
plura vt amicos promittunt. factis autē multa ma-
la. puta furta. adulteria. homicidia. et huius-
modi committunt. bi si verē fide vate promitte-
re. et ad sancta dei euāgelia iurare nec rasti-
ope adimplere. De quibus habet extra de ex-
cessibus psalm. c. Illud. quod si super hoc iure
confessi sunt vt posuit tanquam falsarii et piuri
debent de toto episcopatu expelli. quia periturus
et infamis ē. extra de fideiuss. c. Peruenit.
Sordiose igitur agendum vt ea que promittunt
in ope compleant. extra de pactis. qualiter
Quia turpe est aliquē contra factū proprium
venire. ps. que procedit de labijs meis non
faciā irrita. Infidelitas autē vt in pluri-
mum in tribu solet committi. scilicet
fractōe promissionis.

Deceptione promissionis

Suppletionem omissionis.

De primo ecclesiastes. v. Displicet deo in-
fidelis et stultus promissio. Nam quanto morbo
est grauior et periculosior. tanto maiori caute-
la indiget et medela. sed cum infidelitas bina
na a principio tam valida et periculosa fuerit.
quod nisi cautela securitatis et fidelitatis esset
inuenta. fraude et dolo nimio. vudu respu-
blica perisset. nullus enim posset alteri cōmo-
de promorari. Et ideo ad tollendū impietatem
et infidelitatem hominū et pacem et concordiam
introducendū paria sunt inuenta remedia
puta sigilla instrumenta cum quibus habent boies
securare. Unde deus vt dicit de deuto. vi.
pcepit dices. Dominum deum tuum time et illi so-
li serues. ac per nomen eius iurabis. Et hoc ad
ostendendū immobilitatem eius quod dicit. et
ad certificandū homines et finiendū prouer-
bias. vt dicit ad leu. vi. Solo enim
iuramento credis quāto et constantia alicuius
dubitat. extra de sen. excō. Si vero aliquis.
Debet igitur quilibet canere ne in huiusmo-
di cautōes vel promissionis veniat. sed fide
liter compleat non solum amico. sed hosti et
inimico. Unde Aug. ad bonificandū. et allega-
tur. xxiij. q. i. Multi fides quāto promittunt
etiā hosti seruanda est in quē bellū gerit. quanto
magis amico. legitur quod Damon et philisus
sic vocati fuerunt nobiles milites et pytha-
gora discipuli. bi inter se tam fideles iunxe-
runt amicitiam et confederatōem. vt cum alie-
rum Dionisius rex sicilie apud syracusam
constitutus interficere vellet. et eis tempus ab
eo quo paret prius domū spectare vt ordina-
ret res suas impetraret vadem se. i. securita-
tem p eius redditum ryanno dare non dubi-
tauit. Appropinquare autē priuata die. non
illo redeunte vnde quicquid stulticie tam temera-
rium sponsores dānabat. at is de amici con-
stantia nichil memere predicabat. Eodē ita-
que momēto et hora a Dionisio constituta
qui eū acceptat. supponit. et admiratus rex
ambrosianum et fidelitatem. supplicium remisit
eosque in super quod et ipsum in societate amicitie
et in terciū sodaliciū gradū recipere toga-
uit. ecce quāta fidelitas promissionis. hic
enim non solum sociū liberare venit. sed seipsum
hosti tradidit et potius mori voluit quam
fidem viuere. Sed vere tolerandū est.

q̄ modo nulla regnat fidelitas ymo om̄ia
falsitas. Falsificant. sigilla. infringūt iſtu-
menta. cōmittūt p̄iuria. et in om̄i actōe
humana inueniunt fallacia. quis em̄ hodie
fidelis x̄po qui. p̄missa in bap̄ismate fuer.
qui vota i necessitate facta impleat. iuxta ex-
hortatōnem. Eccl̄. v. Si quid uouisti deo
ne morieris reddere rē. Displicet em̄ deo
stulta et infidelis p̄missio. multoq̄ melius
est non uouere q̄ post voti p̄missa nō red-
dere Sūt multi qui aliqua angustia nēcita-
ti. statim deū et sanctos inuocāt mlt̄a uolēt
et p̄mittūt. h̄ p̄ piculo liberati. voti nec pro-
missionis recordant̄. Hi assimilant̄ lupo q̄
quo uersificator quidā uidit. Dum lupo
languēbat monach⁹ esse uolebat. dum āt
conualebat plus peior q̄ ante erat. Duz se-
ro languorē. fero religionis amorem. Cū
Quidius narrat q̄ cum laomedon rex fū-
gum uellet edificare troyam. p̄bebus et nep-
tunis humanā induentes imaginez. pacto
sibi auri modio muros eius edificauerunt
sed facto ope laomedō pactū negauit. et au-
tum qd iurauerat reddere reculauit. p̄pter
quod neptin⁹ aquas maris vsq̄ ad muros
vrbis adducēs. terrā adiacentem opuit. et
agricolas fructib⁹ sp̄liauit. ad qd plantandum
opuit. q̄ elione filia laomedontis mōstris
martinis deuoranda daret. et sup rupē duo-
randa a teluris ligaret. sed laomedon cum
p̄misisset dextuli equos uento velociores et
cādidiores si filiā e. monstris liberaret et be-
cules hoc fecisset. negauit laomedon. p̄missū
q̄re begules occide troyam ingredies
ip̄am destruxit. laomedontē bis p̄iurum oc-
cidit. et elionez t̄lamōi socio suo. p̄ p̄m̄io
virorem dedit. Sic hodie homines quando
indigent auxilio rei vel hominū solēt mul-
ta p̄mittere. sed qñ negocia eoz facta sunt
et ab angustis liberati. nichil uolunt solue-
re. qua p̄pter deus et mund⁹ ip̄os solet qua
si ingratos affligere. Eccl̄. xix. Don⁹ acci-
pant. osculantur manus dantis et in pro-
missionib⁹ humiliāt uocem suā. sed in tpe
redditis postulatib⁹ tempus. ut loquat̄ h̄
ba tedij. Querit̄ vix maior sit obligatō
iuramenti vel voti. R̄ndet sc̄tus I. homas
secunda sc̄de. q. lxxxiij. Quidum ex sua rōe
magis ē obligatoriu. nā obligatō voti cau-

ſam̄ ex fidelitate quā deo debemus. f. ut ei
p̄missum soluam⁹. Obligatio āt iuramētū
causat̄ ex reuerētia quā debem⁹ ei ex qua te-
nemur q̄ uerificemus illud qd p̄ nomē ei⁹
p̄mittim⁹. Omnis āt infidelitas recurret
nā continet. sed nō conuertit̄. uidet̄ ei infi-
delitas subiecti ad dñm esse maxia irreue-
rentia. et ideo voti ex sua ratōne magis est
obligatoriū q̄ iuramētū. Secunda infi-
delitas p̄mittit̄ in p̄missione. Sap. xiiij.
Omnia cōmixta sunt sanguis. homicidiū.
furtū. fictio. corruptio et infidelitas. Sicut
namq̄ difficile est aliquē cum igne laborare
et ab igne qñq̄ non ledi. sic certe raro acci-
dit aliquem in aliena substantia sibi cōmissa
fideliter opari sine lesione infidelitatis q̄re
Luc. xij. d̄r. Quis putas ē fidel⁹ dispensator.

Horat em̄ hic difficultatē q. d. q̄ rari⁹
est ille dispensator qui sub stāā dñi fidelit̄
sine lucto et p̄modo p̄uato expendat. Sūt
nāq̄ dispensatores siue fuoz infidelium ml̄
ta genera p̄m̄io est quorundā fuorum et
ancillarū qui si nō cont. nū sunt de p̄cio cō-
ductis. sibi iuxta estimatōem. p̄p̄iam vsur-
pant de bonis dominorū recuperatōem. S̄ nō
licet et furtum ē. q̄ talis vsurpatio est cōtre
ratio rei aliene ignoratē dñi et suā uolun-
tatem. Scdm̄ genus est m̄io et curatoz.
H̄i sub colore p̄seruandis res pupilloz et vi-
duarum bona eoz suscipiūt. et in finē p̄p̄ie
utilitatis his negociant̄. utilitatem anteq̄
que pupillis vel viduis iuste debet sibi resi-
nent. nec eis aliquid lucri p̄cipiāt. Cōsimi-
les etiam sunt p̄curatores eccl̄iaz et mona-
stiorū. etiaq̄ collectores fisci et cōmuniter
omnes plus p̄uatum bonū et p̄p̄iū commo-
dū querūt quā reipublice utilitatē Et hec
est cā potissima quare cōmunitates vel con-
gregatōes cuiusq̄q̄ conditōis decreſcunt
et officiales vel dispensatores harū decreſcūt
et ditant̄. Unde plato. opulentiā puata ē rei
publice egestas. Unde Aug⁹. d̄ ciu. tel. i.
v. narrat de Lucio valerio consule qui i of-
ficio suo p̄ fidelitatē romā ml̄m̄ durabat. ob-
litis p̄p̄ij cōmodi. hic iſm̄ p̄ publica re la-
borabat. q̄ ad paupertatē et inopiā ueniens
nūmis a populo collectis sepelebatur. p̄pro
honore em̄ et gloria habebant. q̄ in officio
temporalib⁹ eluabāt. et seip̄os nō de aliis

bonis ditatos cognoscebat. Talis dispē-
sator fidelis erat enā ioseph. de quo habet
Geni. xli. Cum cum rex egip̄i domū ⁊ terraz
suā pmitteret fidelis fuit. et in rebo fidelita-
tem ostēdit. Primo dominū suū amonuit ⁊
vile consiliū prebuit sue puidēte. Secūdo
proze ei tangere noluit sed potius in carce-
rati sub spe clementie. Tercio tēpe fertilita-
tis ⁊ abundantie fruges terre congregauit ⁊
post adueniēte sterilitate dispēsauit p̄cio cō-
ueniente. Sic hec tria vbi libet seruare m̄r.
quāta salus par ⁊ concordia p̄munitatibus
et comitio succedet. Nā mo do famuli do-
minis dissuadent bñ agere. nō verent̄ con-
tinges separe. cōmiserunt p̄oribz ancillis et
filiabz et fraude dñorū ditant̄ rebus. De il-
lis seruis infidelibz dicit Luce. xij. In die
qua nō sperat. et hora qua nescit diuidet eū
scz dñs p̄ morte ab electis p̄temz eius id
est animā ponet. i. dānet eū infidelibz. s. de
monijs. Sz quid de terco. dico certe qđ
cōmunitatio foris vtilissimū. factū est per
fraudulentā pessimū. dispēsatores seu col-
lectores frugū sunt p̄munit rigatterij. fur-
rouer. nō attendentes vilitate p̄munitatē
sed faciūt sterilitate in granarijs et cellarijs
Nā vt ait aug. xij. d. trini. c. iij. Dēs volūt
vile emere ⁊ care vendere. intro ducit enim
ibi facerrimā vbanitate ⁊ dā mimi dicen-
tis in theatro se scire qđ vellent om̄s. et cū
die cōstituto p̄stueret magna multatū sū-
lentibz omnibz et suspensibz dixisse p̄bice.
Vile vultis emere ⁊ care vendere. qđ om̄s
inuenerūt in suis consciētij. et qz sic est qđ
multe fraudulentie in mercatoris cōmitemin-
tur et p̄populares defraudant. Sed quare
an liceat alicui negociando carius aliquid
vendere qđ emit. R̄ndet Alexan. in sum.
qđ negociari est cōmunitatio rez in istice
Cōmutatio vō rez est duplex vt dicit p̄bi
losofbus. i. poli. Una est que p̄tinz ad yco-
nomicos vel politicos. bñtes curā de rebo
necessarijs ad vitā comui vel ciuitati l. enā
p̄uincie. et hec est laudabilis. qz defuit na-
turali necessitati. Alia vitupabil. qz qđm
est d se dñi cupiditā lucci. lucci tñ quod
est tal negociatio finis. ordiari p̄t ad ali-
quē finem necessariū vel enā bonestum. et
sic negociatio licita reddet. vt qđ quis luy

etum moderatū negociatio querit. ordinat
ad sue comus sustentatiōem vel enā paupe-
rum subuentōz. vel ec cū quis intendit ne-
gociatōi. p̄pter publicā vilitatem. ne scz ne-
cessaria ad vitā propriā defuit et lucci cōsti-
tuit nō quali finem sed quali laboris stipen-
diū. Si quis enā aliquo p se emat ⁊ post
ea p̄pter aliquā cām vendat. licite p̄t id ca-
rius vendere. vel qđ istud meliorauit. v̄l qz
precū rei ē mutati fm diuersitate loci t̄a-
poris. vel p̄pter piculū cui se exponit ⁊ labo-
rem quē habet in transferēdo rez de loco ad
locum. Sz obijciē. quia C. iij. sup matheā
xii. dicit. Quicūqz rem compar ut integrā
et immutatā vendēdo lucrē ille est merca-
tor qui d templo dei eijciē. R̄spondet ale-
xander. qđ faciendū est ius in hoc qđ dicit rez
integrā et immutatā. et in hoc qđ dicit lucre-
m. loquit̄ enī de illo negociatore qui in ne-
gociatio intendit lucci tanq̄ finem vltimū
et cupit sine labore ⁊ sollicitudine ex auaricia
diuitias p̄gregare. vnde p̄dictum v̄bum nō
habet locū in eo qui negotiat. p̄pter p̄p̄iaz
necessitate vel reipublice vilitate. vel pro
ximi pietate. nec enā in eo qui vendit rem i
quā pietate qđm ad substantiā. mutatā tamen
quāz ad locum. qz talis rōne laboris vel
periculi licite p̄t querere mercedē. nec enā
in eo qui in emendo p̄siderat empte rei pi-
culū in seruādo. quia p̄t deteriorari v̄l ca-
rari v̄l furto perdi. talis em̄ p̄t mercedem
querere rōne incertitudinis enēis futuri
⁊ susceptōis piculi. vnde in emēdo nō est cer-
tus vt integrā ⁊ immutatā vendēdo lucrē
⁊ obijciunt itez qđ sup illud psal. Qm non
cognoui iuramentū ⁊ c. dicit Cassio. qđ nego-
ciatio est vilius comparē. ⁊ distatze cau?
quod xpus reprobauit vñ hoc facientes d
templo dicit. R̄ndet ad hoc Alex. qđ itelli-
git de his diuinis cupidis qui sibi totū so-
rum rez venialit̄ accipiūt. vt postea ad libi-
tū suū carius alijs vendāt qđ in foro ven-
derent. et hoc faciūt de sumēto ⁊ alijs rebo
humāe vite necessarijs. Tales em̄ sunt vñ
abominabiles et exemplo xpi essent ad eccle-
sia ejciendi. R̄ndicōs omnibz ⁊ alijs rebo
mas in sum. Ad hoc nota fm Raymūdum
qđ illi qui tempe messū bladum. v̄l qui tpe
vindemie vinū emūt vilius ⁊ vendūt cari?

committit peccm̄ ⁊ tunc lucy. Et hoc vt p̄
ea dicit intelligit de illis qui hoc faciūt nul
la pensata nēritate vel utilitate. h̄er sola cu
piditate. Tercio infidelitas cōmittitur
in omissione. et hoc p̄cipue in restitutōe rez
iniuste ablatay. v̄l em̄ restitutō totale omit
tunt vel infidelit̄ implet. Est enī restitutō
actus iusticie cōmutatiue. p̄ quē quis aliq̄
iterato statim in possessionē vel dominium
rei sue ⁊ ita attendit ibi equalitas iusticie.
scdm̄ recompenlatōem rei ad rem. q̄ p̄tinet
ad iusticiam et cōmutatōem. ad quē actum
om̄s tenent. quilibet enī tenet ad restitutōē
rei ablate iniuste. Unde aug⁹. in epla scda
ad macedoniū. ⁊ dē. xii. q. vi. c. i. h̄ō dimit
tunt peccm̄ nisi ablatū restituant. si restitui p̄t
h̄ec aug⁹. Et si non p̄t idem restitui. v̄z re
stitutio fieri si equalē si sit possibile. extra ne
lite pen. aliq̄d ino. c. Ecclesia. Si v̄o equa
lens reddi nō p̄t. tenet qui damnū intulit
restituere qd̄ p̄t ad arbitriū bonoz viroz.

Sed queritur. v̄z dānificās alium in
bonis corpis teneat ad restitutōē. Respō
deo fm̄ scdm̄ libro. iiii. di. xv. dānificatō
alium in corpore aut infert plūmū damnū. s.
mortē aut aliq̄d dānuz citra vltimū. et hoc
dupliciter. vel irremediabile vt in mutila
tione. aut remediabile vt in vulneratōe v̄l
in alia lesiōe curabili. si in mutilatōe hoc p̄t
esse dupliciter. vel quia est enormis que ex
toto impedit aliquē actū humanū qui com
peteret hōi fm̄ illā ptem āputatā. vt in am
putatōe manus dextre auferet oīno actus
human⁹ nēq̄s p̄petere fm̄ illā manū. vel si
est enormis. i. nō impediēs actū humanum
vt est amputatō digiti vel alius⁹ p̄tis eius
de istis omnib⁹ dandis videndū est primo
qd̄ possit iuste statui. scdo qd̄ statutu est. ⁊
primo dicitur doc. qd̄ si statueret lex talionis
in omnib⁹ istis dānis iusta esset. qz nō est fa
cile vt p̄tali damno illato fiat recompenlatō
equalis p̄ aliqua bona fortune. qz nō equi
pollēt. de scdo dicunt qd̄ p̄ximo dāno et
marie. f. vite ablatōe. regulariter in multis
p̄munib⁹ statuta est lex taliois. vt homi
cida moriat⁹ ⁊ cōnabiliter. qz hoc non soluz
competit legi moysayce ⁊ rationi naturali. h̄
etiam a p̄pato est ⁊ p̄firmatū in lege euan
gelica a x̄po. Math. xxi. Omnis qui gla

dio occidit. gladio p̄bit. Et p̄ h̄is vbi lex
taliois ⁊ vita reddenda p̄ vita. statuta est. in
iste statuta ē. ⁊ debet hō patient solvere illā
quia si aliq̄s occidisset bonū vel canē proxi
mū. non absolueret sine restitutōe. tenet ex
go magis ad restitōē sp̄ualez faciendā equi
pollentē vite quā abstinere. licet p̄t eē equi
ualentia in talib⁹. nec hoc solū. sed si inter
fectus sustentabat aliq̄s puta p̄tem l̄m̄em
vel primos. tenet interficiens oibus illis
ad tantā restitōē. quantā eis abstulit per in
terfectōem illius p̄bet. Et qd̄ v̄r possit ali
quis digne recompenlare p̄ actiones illud
quod abstulit hō mīcida. iō expedit simpli
citer anie cuiuslibet talis p̄soluere. p̄ passio
nes volūtarias. vel patienter suscepias. vt
scz si occideret. p̄ homicidū. Et ideo op̄ime
p̄sum est cōmunatū. vbi statuit lex talio
nis in cā homicidij. De alia dānificatiōe
enormi. s. mutilatōe ⁊ non enormi. p̄muni
ter in ecclesia nō est statuta restitutō nisi pe
cuniaria. et illa debet correspondere nō solū
damnū qd̄ quis incurrit p̄ mutilatiōē. p̄
toto tpe futuro quo vltius erat mēbro ab
sciso. sed etiā expēsis appolitis in curatione
⁊ vltra placatiōē ipsius lesi afflicti. que re
quireret etiam si nō esset talis mutilatio fa
cta. ad consolatōē ipsius sic afflicti qz p̄
pema desolatio est sibi de tali mutilatiōe.
plus em̄ ponderāda est mutilatio pauperis
q̄ diuitis. quia magis indigebat p̄te absc
isa ad victum necessitati quarendū. Et ideo
plus fuisset vltus parte illa ad necessaria p̄
curāda. licz ex alia pte sit alia cōditio p̄pon
derans. scz dignitas p̄sone. sed hoc patum
est respectu p̄ime p̄ditionis. h̄ec oīa scdm̄
Si vero p̄cussus. mortuus v̄l mutilatus si
fuerit. in lecto tamē facit op̄ationes et
amissas ⁊ expensas in medicos ⁊ medicas
restituet qui p̄cussit. extra de iniurijs. ca. i.

Et quid de dānificatiōe alium in bonis
anime dico qd̄ multo magis teneat ad re
stitutōem q̄ dānificatō in bonis corporis
vel in bonis exteriorib⁹. quia bona anime
sunt multo meliora illis. vi. q. i. sunt plūmi
vultū damna mox distāt a damnis cetū
ep̄alium. Nullus em̄ dānificatē p̄t in bōis
anime nisi dispositiue. i. cum inclinādo v̄bo
v̄l exemplo ad peccandū. ⁊ v̄bo etiā tenet

B

et testimendū quātm p̄r. eum disponen
to ad bonū bono exemplo vel verbo. p̄ eo
oranto vel oratōes pro eo impetrādo sed
damnificāsi aliū in fama quō debz testime
re. Scōmis tripliciter p̄r aliquis aliqm
diffamare. Uno mō fallum crimē imponē
to. sic debet testimere famā simpliciter re
tractando verbū suum vel qđ sibi imposuit
qđ als non seruat iusticiā in reddendo. p̄rio
qđ suuz est. Sedo mō rep. tamē occultū.
non fuato ordine iuris. s. in publico. p̄ponē
to. sic non tenet retractare verbum suū qđ
p̄posuit in publico. qđ hoc faciēdo mēntē
cum sciat illud qđ p̄posuit esse rep. et nō te
netur mēntiri p̄pter quodcumqz bonuz red
dendum alteri. sed tenet alio mō licite red
dere sibi famā. puta. p̄ bmoī verba si creda
tis eum esse talē male sibi dixi vel fatie. qz
non fuato ordine iuris. p̄posui enī in publi
co qđ nō est rep. publicū. et illa p̄suasio scz
nō reputetis eum talez. bona est. quia quili
bet p̄sumēdus est bonus donec probet con
trarium. erra de scut. in ord. faci. cap. vni
co. Tercio mō rep. crimē. sed occultū sibi i
publico impositiū negando. quia negās in
hoc notat impōnentē de calūnia. ille simili
ter nō tenetur retractare negatiōem suam.
quia negauit in publico rep. sibi crimen im
positum. quia nō tenet aliqđ statim in iudi
cio confiteri. re reū nōdum cōuictus. tamē
tenet p̄ quedā verba sobria. sicut dictū ē in
secdo articulo testimere famā illi accusanti.
quē indirecte notauit de calūnia. dicēdo
nō habetis eū p̄ calūniatore. qz forte ha
buit bonā intentiōem in p̄ponendo vel for
te credebat posse p̄bare intentū suum. et de
ceptus est. Scz raro contingit bmoī testimu
tio bone fame. iđo piculū est dānatōis eo
rum. qui ita p̄poni sunt ad diffamādū. sed
tardi ad retractandū.

Feria tertia post Palmaz

Omine demon

C

strasti mibi et cognoui. **D**icere. xi.
Videmus inferiora a supio
ribus illūinari. sol nanqz oīa de die illūinat
gdo. v. r. topicor pbilosoph. dic. dies est la
tio solis sup terrā. et bō litteratus sapiens
illūinat scientia ignorantē. iđo nesciēti sci

ens. et errantū non errās recta rōe sponitur
di. xxxviii. c. q̄uis. sic etiam supiores ange
li inferiores illūināt. Unde Egidius de co
gnitiōe āgeloz. q. xiiij. v. qđ supiores āgeli
inferiores reducunt in deū faciēdo eos ali
quos effectus cognoscere quos p̄r nō co
gnouerūt. Sicut qm̄ vn? homo docet aliū
p̄ponit ei aliquos effectus et facit ip̄m eos
cognoscere in illa eadē causa in qua ip̄e co
gnoscit. sic angel? supior p̄per nimis p̄spici
cay lumē glorie dō illuminari imediate ab
ip̄o deo. qz ip̄i p̄ lumē quod b̄nt vident i
deo multos effectus futuros in ip̄o deo qđ
angeli inferiores p̄ lumē quod b̄nt debilibus
videre non p̄nt. Et ideo angeli supiores p̄
ponunt inferioribz effectus illos. qđ ip̄i in
deo vident. Alio igit effectibus sic p̄po
sitis forficatur eoz lumē p̄ auxiliū supioz
et incipit videre i deo effectus illos quos
p̄ius non viderūt. Sed q̄ris. possz ne de?
angelos inferiores imediate sine angelis
supioribus illuminare. Dicit Egid? qđ sic
si vellet. sed deus vult ordinatissime agere
et iđo vult inferiores angelos reducere in
seip̄m p̄ supiores quia lex diuinitatis ē fm
Dyonisiū inferiora in sup̄ma p̄ media edu
cere. Vult em̄ ex sua benignitate nō indigē
tia. vt āgeli nō sint ociosi. sed vt b̄ant actō
nem aliquā ad sua inferiora. inferiores edu
cendo in eum. sic cū xps dei filius fm bōa
nitatem deo fuerit inferior. deus cui oīa cer
ta sunt. ff. de iudicijs. l. et si testimatur. §. vl
timo. eum de futuris malis ab instanti cōce
ptionis informauit que pati debuit qđ exp̄
mit p̄pheta i p̄lōa xpi dicēs dñe q̄c. Que
ritur. an aima xpi cognoscat oīa que cogno
scat verbū. Et videt qđ sic. Itaz aia xpi bea
ta habuit sp̄m nō ad mēsurā. fm qđ dicitur
Jobānis. iij. Sed spūs est ad p̄gnoscedū
et diligendū. ergo b̄uit sp̄m ad p̄gnoscedū
sine mensura. Et si hoc. ergo deus illi ante
nichil celat. Cognoscit ergo oīa in verbo qđ
p̄gnoscit deus. Cōtra Aug. in. xi. de ci dei
Quidqđ scitur. scientis p̄p̄essione finit
sed anima xpi cum sit finita. non p̄t comp
hendere infinita. ita qđ illa infinita sint sibi fi
nita. quia impossibile est infinitū esse finitū
finito. sed verbū eternū cognoscit infinita
sicut sibi finita. ergo impossibile ē qđ anima

D

xpi oia pgnoscat i xpo q pgnoscat ipz vbi
 Ad illam qstione ppter sui difficultatem a
 diuersis diuersimode rñdes. Sed omñs
 diuersop doctoru responsionibz. Dico fm
 bonauentura sup mgem vi. xij. tercj. q co
 ntingit aliquo cognosci agnitione habita
 li ⁊ cognitõe actuali. siue cognitõe que est
 sicut sciencia. ⁊ cognitõe q est sic cõsiderare
 si ergo loquimur de pgnitione qm ad acti
 cõsideratiõe sic dicenduz est. q anima xpi
 nunq tot pgnoscat quot ipsuz verbu per
 nullam em glia p a deo subleuari creat a
 vi fil ⁊ in actu iudicet de infinitis. cu b infini
 te sit vñtus. Si vñ loquamur de pgnitõe
 bimali. sic concedi pōt q scit oia que pno
 scit ipm verbum sibi vñm. et hoc patet sic
 quia cum anima xpi cognoscat ipm verbu ba
 bim glorio ita perfecte. q non pōt ipm per
 fectius cognoscere. et ipm verbum eternuz
 pmpam habeat voluntatē ad apñdū illi
 anime oia que in ipso relucēt. nec aliquo i
 ipso reluceat qd non sit natum cognosci ab
 anima xpi. ania xpi bz aliquo q facili ē ad
 pgnoscedū oia que verbum cognoscat. et
 bñm signū ē. qz ad hoc q cognoscat aliq d
 quod verbu pgnoscat qd q illd sit n opet
 qz deus eis nouus bñm cognoscendi. sed
 omne qd vult pōt in eo legere. Si ergo m
 queras de illo bitu vtz sit finitus habitus
 vñ infinitus. Rñdeo q est finitus. habet tñ
 respectū ad infinita. nec ē impossibile pōe
 te in cecetra. Infinitas em respectū n po
 nit infinitatē actualē. sic nō ponit ppositōz
 realem. Sed si itez queras. vñ de vñat
 illa infinitas respectū circa habitū cogniti
 onis anie xpi. dico q venit ex voluntate spe
 culi sibi vñm. qd voluntatē pmpam habet
 omnia propalandi que relucēt in se hoc āt
 nō facit alicui alij aine. Et ideo de sola aia
 cõstis concedi pōt ⁊ debet. q scit omne sciēs
 qm ad cognitōem bimalē. Ad illd qd
 adducit in dñm. q quiddo scitur sciens
 cõmpñsione finit. Dicendū est qz intelli
 gitur de noticia actuali. que quidē consistit
 in actuali pñsione. qd innuit in ipa au
 toritate De bimali aut non opz qz beat
 veritatem. nec opet adhuc qz habeat vñta
 tem de omni actuali. sed de ea que est p com
 pñsionē. Quāuis em deus pgnoscat

ab anima. non opet tñ q sit finitus ipi aie
 cognoscenti. ymmo est simpliciter infinit.

Quātm nūc ad pñcipiū litteralem
 epistole est sciendū qz quia pcedēte deo lau
 dabili pñmēdine die veniet de xpi passio
 ne tractabit. que vt pñ? dictum ē pñcos
 fuit determinata. Ad obmissa de passione
 dicendū est hodie de Hieremie lectiõe. In
 qua dē quōd xpi passio pñtēce est pñuncia
 ta. Et sunt tres pñes principales qd oñdū
 In pñma diuina cognitio pcepte putans.
 ibi. Dñe demonstrasti.

In scda xpi passio humane fragilitatis. ibi
 Et ego quali agnus.
 In tertia iudeop machinatos pñse iniqui
 tatis. ibi. Venite mittamus.

Quātm ad primaz

partem dicit in diebz illis. quando. s. iudei
 ppter ydolatriā eoꝝ erant p Nabuchodo.
 capuati. et in babiloniā translati. ⁊ p. lxx
 ānos detenti. ⁊ p qd ānos ydolatrie mor
 tis filij eoꝝ innocentes ad pñia sunt re
 uerti. ⁊ ciuitatē ibzlm ⁊ templū reformare
 ceperunt. tñc Hieremie figurat in pñona
 xpi pñtētauit d. dñe. s. pater eterne tu vñm
 strasti mibi supple et tē p reuelatōem. qñ
 animā creasti ⁊ corpi meo infudisti i vtero
 matris mee. in pñmo instanti infusiois aie
 noticiā omniū. et qz maxime eoꝝ q passus
 fui p bñani generis redemptiõe. ⁊ pñoui
 q ad hoc me misisti. Tu enā tñc mibi ostē
 disti p reuelatōem studia. l. malicias eoꝝ
 et adinuētiões infidias et pñcutores. qbz
 debebāt cōtra me moueri ⁊ me ad interficiē
 dum querere. sed ego impleō voluntatez
 tuam ero obediens. Soralte. sicut a ppa
 ret inter noctē ⁊ pclaraz diem magnā fore
 dñitiam. sic inter ignorantiā ⁊ sciam. Nam
 noꝝ pñturbat offendit et errare facit. Dies ve
 ro defēdit. lenificat ⁊ rēte dirigat volētes li
 borare Et is astrologi dicūt. ⁊ pñlinus li.
 iij. naturalis solutio. c. xviij. narrat qz terra
 illa que p dimidiū annū habet noctē conti
 nuam. et p aliū annū dimidiū pñnuā diez
 nō pñruit bñane bñatōni. Et albumas i
 introductorio. maiori dicit ypoctez totu
 isse. q nisi scellaz lux d nocte aeris densita
 tem subleuaret. omne corpus animatū pñet

Alphabatum

XLI

nec artifices possent sine errore in tenebris
 artes perficere. **I**tem pictor quidam de **Q**uacro
 bus in latinalibz se excusabat & turpimen
 ti filios suos. cui cum diceret. cur melius pnt
 geret qm homines faceret. respondisse fert. **N**on
 mirum videri. pingo die claro. nocte vero vi
 ros facio. Sic tenuera ignorantia perturbat
 offendit. & omnes ad errorem ducit. **I**tem phi
 losophus. iij. metha. dicit circa ea que ignoran
 tia decipiunt officios. et in **C**ass. di. xxxviij.
 Ignorantia. dicit qd ignorantia est mē cūcto
 rō error. **P**er oppositū vero scientia hominem
 perficit. recte dirigat in finē veritatis et cavet
 periculū. Et quāto subiectū de qd aliqua scia
 versatime est dignū? & nobiliū? tanto nobilioz
 enīam scia. i. de alia. **T**amen igit ante aduentū
 xpi homines pculose errauerūt in cogitatōibz
 suis. dicente pē. **E**ratuerūt ad vterū. locū
 nō sunt falsa. nec aliqis posset certam sciētiā
 habere & deo ppter suā infinitā & inaccessibi
 lem perfectiōem. **D**eus ex sua benignita
 te dignatus est ad nos descendere. et doce
 re doctrinā veritatis. **A**rguit enī contra tres
 errores notabiles. tres lectōes. pmo.

Contra errorem affectōis demonstravit le
 gem naturę.

Contra errorem cognitiōis declaravit legē
 scripturę.

Contra errorem electōis notavit legē figurę.

Nam pmo homines errabant in hoc qd qui
 liber voluit sibi bene fieri sed nō curabat be
 ne facere alteri. malicia enim erat super ter
 ram. **O**mnis caro corruerat viam suam
 Gen. vi. Sed xpus hunc errorem puerile
 affectōis demonstravit legē naturę dicens.
Omnia quecūq; vultis vt faciant vobis ho
 mines & vos eadē facite illis. **H**ec enī est lex
 et propheta. **M**atth. vij. **E**x hoc enī docet q
 iubet quēlibz alteri facere qd sibi vult fieri.
 et pbiat aliq inficere quod sibi si affectat fie
 ri. **S**cientia enī huius lectōis inclināt hominem
 ad bonū. et facit malū declinare & virtuose
 agere. **E**iusdē ignorare est valde damna
 bile. qd sic ignorans ignorabit tempore retribu
 tiōis. **I**nstruimur enī in hac lectōe de du
 obus pcpue. **P**rimo qd agnoscere debemus
 dei dilectōem quā in multis demonstravit &
 eum ex affectōe cordis teatmare. **S**ecundo
 amore ipsius recipientis proximū diligere.

Quiscūq; namq; deū toto corde si amaret co
 gnoscens eius fecundissimū amorē. Alijs
 enī opibus dilectōis omissis. **P**erite caniti
 mi magnū caritatis opus. qd nos peccatores
 tantū dilexit. qd ppter nos egenus factus ē
 et tradidit semetipsum in mortē & durissimaz
 passionem vt nos saluaret. **E**ccl. xxiij. **F**ide
 iustorū grām ne obliuiscaris. **V**erū enī pro
 te animā suam. licet enī multū posset inflam
 mare cor ad amādum deū. qd ipse nos fecit
 mltro tamē amplius debet nos incitare qd nos
 refecit nascendo. moriēdo & celū in resurre
 ctione & ascensu apiendo. **N**am scdm
 aliquos assignantes cām quare vna regio
 calidior ē alia. est ex solis appropinquatōe q
 est ex breuitate dyametri. **E**st enī zodyaci
 circulus eccentricus & ideo vbi terre magis
 appropinquat ceteris partibz. ibi plaga calis
 dior est alia. **S**ic & xps sol iusticie p incat
 natōem nobis appropinquas. calorem inten
 sissime caritatis adduxit. eo qd māia distan
 tia abbreviata fuit que erat inter nos & deū
 et ibi apparuit breuitas dyametri. qd p huius
 incarnatū fuit abbreviatū in carne. **H**ec ap
 pproquitas solis iusticie. multū debet nos
 ad eius amorē inflammare. **U**nde chris. **N**on
 est inq; aliquis omino nec pater nec mater
 nec amicus? nō alius quisq; qui nos ita aliq
 dilexerit quē admodū ipse. **S**ecunda causa
 est ex solis mansiōe vt in principio raptores
 nri & in principio cancri. vbi propter recur
 suatōem zodyaci sol videt stare i rodē loco
 ppter quod calor confortat in legīs suppo
 sitionis in terra. et hęc cā referat ad xpi passiōē.
Tunc ei vter sol. i. xpus stetit immobilis cru
 ci. i. affixus. & hęc xpi mansiō fuit in vobis
 sollicitis. quia. i. eius affixio et mansiō xpi in
 cruce sup omnia debet in nobis amoris calo
 rem accendere. ita vt anima liquefiat in lacri
 mis compassiōis. **E**xo. xxi. **C**um in caluissz
 sol liquefiebat māna. i. mens dulcedine de
 uotiōis plena. **U**nde beatus. i. fimonibus.
Muri & indurati & obdurati filij **A**dām.
 quos nō emollit tanta benignitas. tanta flā
 ma. tam ingēs ardor. tam vteremēs amor.
 qui puillis sardonis taz pccatis merces
 expendit. **T**ercia causa ē ex solis oppositiōe
 scq; qn est oppositū solis ad caput nostrū. vt
 sub cancro exāto sol nō declinat a capite

eorum dum est in illo signo, et maxime in principio signi. Et hec refert ad christi resurrectionem vel ascensionem. ubi christi solius iusticie suppositus omnibus capiendo nobis per potestatem et auctoritatem bene dixit. data est mihi omnis potestas in celo et in terra. Et in ascensione exaltatus est super omnes celos. Hec omnia nobis ipse demonstravit. Debemus igitur ea cognoscere et amore inflammati gratias agere. Unde tertius super cantu. finde. h. ad. apostolus sic inquit. Dilexit nos deus dulciter sapienter et fortiter. Dulciter nempe dixit. quia carnem induit sapienter quia culpam curavit fortiter. quia mortem sustinuit. Dilige igitur o christiane a christo quemadmodum diligas ipsum. Disce amare dulciter. ne illecti. prudenter ne decepti. fortiter ne oppressi deficiamus. sed usque in finem diligamus. Ecce prima pars prime lectionis. Secundo debemus proximū diligere Nam quilibet vult ab altero diligeri et non ledi ex lege nature Ergo etiam primū diligas. nec enim offendas. hoc docet nos ipse. Jobānis. iij. Hoc est preceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexeris Nam ipse dilexit nos multipliciter. Primo amore gratuito. s. gratis dato non preecedēdo nostris meritis. p. me Jobānis. iij. In hoc est caritas non quasi nos dilexerim deum. sed quia ipse prior dilexit nos. Sic et nos amare debemus proximum. non ratione voluntatis sed causa virtutis. quia secundum Ambrosium vera amicitia virtutis est. et non questus. Unde Tullius de amicitia. Si utilitas glutinaret amicitias. eadem commutata dissolveret. et hoc eius libro de pio. Quae felicitas facit amicū infortunatū facit inimicū. Secundo nos amavit ipse amore discreto. Amor discretus est qui personas et vicia perscrutat. nec sic personis commendat et viciis implicet. beatus. Christus in carnis assumptione descendit nobis in culpe vitatōe. consuluit. Sic et amare debemus proximum ad romāos. xij. Dilectio proximi malū non operatur. Hinc est quod ait Tullius libro de amicitia. Nulla est excusatio peccati si amici causa peccaveris. Nam cum committitur amicitia virtutis opinio fuerit. Difficile est amicitias permanere si a virtute devieris. Hec igitur in amicitia lex sancitur. ut neque rogemus nos turpes. neque faciamus

rogati. Tercio nos amat ipse amore fructu oio. sic et primus a nobis est diligendus. Cuius prime Jobānis. iij. scribit. Filioi nō diligam verbo neque lingua sed ope et veritate. in qui bula caritas lingua habet magnā. manum autē nullā. vñs Gregorius in moralibus. Dilectio vestra semper adhibenda est. et veneratio ne fructus et misterio largitōis. Sed reuera quidam sunt qui tantū felicē diligunt. et solum verbo. quia occurrere infelicitate. ope fugiunt. Unde Grego. Cum quis in prosperitate diligat. incertū valde est. ut. prosperitas vel persona diligat. amissio aut felicitatis vñm interrogat amoris. qui in adversitate primū despiciat apte convincit quod ipsum in prosperis non amavit. Quare Seneca. in remedijs fortunarum. multi aliquid committant. melius se quā. cadauera lupi frumta formice. Idem non hominē sequitur illa turba. Hmōi homines non sunt discipuli ipsi. sed amici mentis et divi sci. iuxta illud Eccl. vi. Est amicus socii mentis et non permanebit in die necessitatis. Sed error erat in cognitiōe. Nam singularis populus dñi noluit intelligere ut bene ageret. Quare dñs de errore eorum conqueritur per prophetam dicens. Hierem. iij. Stultus populus meus non me cognovit. filij insipientes et recordes. sapientes sunt ut faciant mala. bene autē facere nesciunt. Sic igitur errorē dei volens tollere et viam veritatis ostendere. misit filium suum magistrū veritatis. ut non solū verbo sed et exemplo erudiret et errorē falsitatis tolleretur. quare audientes eius doctri nam. et videntes eius opera dicebāt. Mat. xij. Ugi scimus quod veras es et viam dei in veritate doces. Docuit enim brevissima lectione duo quod lex scriptura exprimit. s. Declina a malo et fac bonum. Non enim sufficit abstinere a malo nisi quis faciat quod bonū est. ar. lxxvi. di. ca. non satis. glossa Cum facultas adest et necessitas instat alio sufficit bona voluntas. Hec enim vera via dei est quā sine intermissione ambulare debemus. Sed notare debemus in illa via tria scilicet Terminū a quo est recedendū Mediū per quod est transcendendū Et terminū ad quod est accedendū. Primus enim terminus a quo est recedendū est ipsum peccatū. quod quidem gravat hominem

Alphabetum

XLI

et lassum facit in via. de quo conquerit ipse Salomō. Sapie. v. dicet. Lassati sumus in via iniquitatis. Et statim subiungit lassum huius causam dei. Quid enim nobis fuit supbia aut diuicias iactantia quod paruit nobis. tanquam ymbra transierunt omnia hec. Secundo aduerte re debemus medium per quod est transiendum. et est penitentia. equitas et iusticia. Primum medium ostendit christus peccatoribus. dicens. Penitentiam agite et appropinquabit vobis regnum dei. Mat. iij. Secundum medium proponit mechanici et negotiatoribus. puer. iij. Ducam te per semitas equitatis. quas cum ingressus fueris non ardebunt gressus tui. et occurrens non habebis offendiculum. Medium iusticie ad iudices consiliarios et platos pertinet. De quo Isaias xxxij. dicit. Qui ambulat in iusticiis et loquitur veritates. qui praeiicit auariciam et excutit manus suas ab omni munere. qui obtruncat aures suas ne audiant sanguinem. et claudit oculos suos ne videat malum. ille in excelsis habitabit. Ez. x. Ecce pauci per sua media ambulant directe. Tercio aduerte re debemus terminum ad quem est accedendum. Ipse enim terminus est ipsemet deus et doctor noster christus. qui vocat nos quasi dilectos discipulos suos dicens. Venite benedicti patris mei. percipite regnum quod vobis patrum est. Mat. xxv. Sed quis christus per scripturam nos omnes vocat ad cenam eterne beatitudinis. pauci tamen eius vocem audiunt sed potius carne reuocante in medio dant nabiliter erant. Istis praeiungit sicut cani de quo narrat quod exiit in quodam agro inter duo castra. audiens duo cornua vocantia homines ad mensam. sic in aliquo castris disposuerit peruenit. quod modo secutus vult cornu. modo aliter. et sic tota die cucurrit quousque horarum praedicti transiit et sic nullum praedium habuit sed perperam neglexit. sic nam? in agro? modo inter duo castra ubi duo sunt parata prandia peruenit. Unum est christi ad quod nos vocat per cornu sacre scripturae. per voces predicatorum. Aliud prandium est carnis paratum in delectationibus. ad quod etiam cornu male inclinatus ad peccatum vocat. et ad suum praedium inuitat dicens Sap. ij. venite fruamur bonis. Illuc multi sunt qui audiunt vocem predicatorum vocare ad penitentiam namque

ad prandium paradisi. relinquunt vicia et ad virtutes pervertuntur. sed modico tempore persequentes. dum carnis delectationibus vacillant. dimisso primo praedio iterum ad vicia redeunt. et toto tempore prandii suae vite duplici via incedunt quousque in mortem incedunt. tunc ambo prandia tam beatitudinis eterne quam carnis amittunt. Debetus igitur lectiones christi audire. viam directam post eum sequi. sicut Jacob qui dixit. precedat dominus ante servum. et ego sequar paulatim vestigia eius. Genes. xxxij. et Job. xlij. Vestigia eius secutus est pater meus. Tercio error est in electio. quando quis scilicet illud quod melius est contemnit. et illud quod minus appetit et eligit. De quo errore dicitur in Canone de consecrata. dist. v. non mediocriter errant qui magno bono praefertunt medio ceterum bonum. Sicut videntur errasse filii israel. qui perones. porcos et alia. et ollas carniuum affectantes elegerunt. et manna dulcissimum abhorrentes contempserunt dicens. Quis dabit nobis carnes ad vescendum. recordamur piscium quos comedabamus in egipto gratis. in mente nobis veniunt cucumeres et perones. porci. cepe. et alia. anima nostra arida est. nichil aliud respiciunt oculi nostri nisi manna. Numen. xi. Sic reuera multi fuerunt ante aduentum christi. quorum plures consimiles modo sunt. quibus per scripturas et sanctos praefatas virtutes et dulcedo vite eterne proponitur. qui per incredulitatem contemnentes scrippere dulcedinem. et figure veritatem. potius delicias carnis et mundi delicias appetere et eligere solent quam virtutes et delicias paradisi. per uerbiotum. xxxij. Anima saturata calcabit iram. Anima elutrens etiam amarum pro dulci sumet. id est homo mundanis delictis deprimis et saturatus. virtutes que dulces cibi sunt anime despiciat. et quia saturatus non potest ex eis. ea quae amara sunt anime et dantiosa. ad mittit pro salutiferis. Contra hunc errorem christus nos vocavit et aperuit rem figurat dando seipsum in cibum. et per omnem nauseam figure tolleretur quam ante habuerat in manna. corpus et sanguinem propter tradidit veraciter in euersum. quod autem corpus christi sit figuratum per manna patet primo ratione nominis in manna. quod in-

prestat quid ē hoc. qz scz sicut dicit in lra exo.
xvi. Debetei videntes māna de celo cadere
dixerūt manbu. i. quid hoc est. admiratiue
loquēdo. Sic vere quicūqz cōsiderat cibū
istum. i. xpm in sacramento altaris. merito pōt
mirari et dicere. manbu. i. quid hoc est. qz
ibi sunt tot miracula qz merito pōt fieri que
stio de eodē. Un in ps. dicit. A vno factū
est istud. et est mirabile in oculis nostris.
Item p manna intelligit eucaristia rōne lo
ci. qz solum de celo venit a potentia diuina
nō humana. Jobanis. vi. Pater mē dat
vobis panē de celo rep. Item rōne modi.
quia tantū habebat qui multū. sicut qui pa
rum colligebat. quia scz in qualibet pñcula
est totum corpus xpi. et in omnibz non est.
nisi vñū. Eccl. xviij. Negqz adiectū est negz
minuit. qui est plures hostias consecratas
recipit. non magis habet de xpo qz ille qui
solummō habet vñā. Unus est scipit sicut
centum et conuerso. Et ideo de eo canitur
Sumit vnus sumit mille. quādm isti tñ
ille rē. Item rōne vietis. quia sic manna
omnē sapore habebat. i. quidqz volebat co
medēs sapiebat. Sic eucaristia oēm habet
vietitē ad omnia quecūqz voluerit hō pōt
valere dum tñ hō sciat ipm debite a digne
recipere et tractare Sapie. i. Omne hñs vit
tutē oia pspiciens. vnde illud est simila cū
melle. i. caro cū diuitate. vel panis spēs cuz
xpi corpe et humilitate. Eccebi. xvi. Simi
lam et mel et oleum comedisti. Item rōne
finis. qz tñ durauit qz diu fuerunt in via. i.
in vñio et defecit in termino. Sic vere scēnē
tōm altaris est instrumētū p via bñi vite. et
p trāsum desū bñi mōdi. qz reuera qñ veniē
ad terminū bñi vie ad terrā pmissiōis et ad
habitaclū padis tñc deficiet nobis nubes
et māna. i. ignorantie obscuritas. a sacmē bñi
velati veritas notificabit. qz tñc gustabim?
suauitatē glie et faciābimur p rē quā mō vi
demus p fidem. Aplos. Nunc videmus p
speculū in enigmate. tñc autē facie ad facie
Sed querit cur xps rem figuratā. i. corpus
suū nō apparetur oñdat. vt quilibet quid
credat cenē cognoscat. Dico qz ppter arti
culum notatum. xliij. 3.

Secūda pars inqua

notat magna xpi passio ad ppatiendū. In
hoc qz acerbissimā mortē taz pie et māsuere
sic agn? sustinere voluit sūi reclamatiōe et
belliōe vñi ysa. liij. Sicut ouis ad occisiōz du
cet et qñ agn? corā tondēre se obmutetqz et nō
apiet os suū. Sedqz et ego nō agnouī. malū
scz aliqd qd ē aliquē fecit. nllm. lesi. nllm no
cui. i. pe. ij. Pctm nō fecit nō inuē? ē totius i
ore ei? rē. Morāz pbs dicit. i. posterioz. qz
ois nra pgnitō ozm bz a sensibz Qd nō sen
tim? nāc alit nō pgnoscam? Cū igit infibilia
sit icognita nobis. nccio signis phibilibz
mur vt tuncat nos in cognitiōem. sic vidē?
qz qñqz noia qñqz insignia solēt rep cogni
tōes et ppietates mōstrat pñt em nomia
inuēta ad cognoscendū. Et de ingenuis et
manumissis. i. ad pgnoscedū Ita ec infibilia
nō nobilia inuēta sūt vt pgnoscat in digni
tatis et nobilitatis. ff. de rep diuisione. le.
sanctū. Rex regū dei fili? qz sua dignitate
et nobilitate ignoms ē et hōibz icognit? ro
lens se notificare mōdo et cognitiōz eius oñ
dere qñter ppter holēm venerit et mortē su
stinuerit pclamare fecit. arma siue insignia
suam patiētiā et innocentia significā. istar
agni imaculan patienter sūi reluctatiōe mor
tem et occisiōne suscipientis. vñi ysa. liij. et
de pent. vi. ij. Si em inqt xps tanqz agnus
corā tondēre se. nō apuit os suū. Et hic bñi
remias. Ego quasi agn? rē Compas autē
christus agno rōne.

Manuētadinis et innocentie

Agnitōis et scientie.

Utilitatis et puenientie.

Nam agnus ē māsuetus et innocēs. nullū
em ledit. qz sūbabet cornua ad ventilandū
sic tos. nō dentes ad mordendū sic canis.
nec vngues ad lacerandū. sic vlus. nō pe
petes ad calcandū sic equus. sed in omibz
innocens et mansuetus. Quare dicit Jhu
torus. Cetera animalia armant natura so
lum agnus dimisit inermem. Sic christus
vere dici potest agnus ratione māsuētudi
nis et innocentie. qz nūqz alicui nocuit. sed
oibz pñit. Quare Jobes dap. dignis cū
demonstrāto ait. Ecce agn? dei qz tollit pēta
mundi. vbi Augustin? insert. ergo innocēs
fuit. quia nec corde. nec ore. nō opere alicui
nocuit. Vere etenim dicere pñit illud

Diere. ij. Absq; pccō et innocens ego suz
Sic quilibet nrm volēs p eius innocentem
passionē saluari ⁊ a pccō liberari. debet eē vt
agn? innocēs. vt n̄ tenat mordeat blasphem
mando detrahēdo. nec cornib; supbie ⁊ po
tentie iniuriādo. violentiā inferēdo nec ma
nib; rem alienā subtrahēdo. nec pedib; cal
cet primū despiciēdo. vt de se dicere possit
illd ps. Innocēs mālō ⁊ mōdo corde.

Sed q̄s hoc dicere p̄t vt de p̄m curim?
innocēs ego sum ⁊ nulli nocui. certe pauci
ymō nulli. qz oē quasi lupi rapaces agnos
innocētes strāgulāt Un̄ citat Clop? fabu
lam q̄ qndā lup? ⁊ agnus comedebāt i pa
scuis. ambo ad torrētē currētēs bibēt. lup?
supiori pte aque bibēs. pede aquā turbauit
dicēs agno. Quare turbasti aquā? Agnus
rēdit. Inferior te suz. et quō turbare aquā
potui. imo ⁊ p̄mus hoc idem fecit. et tū pa
tris maliciā imitatis me infellando. ⁊ sic oc
casione inuenta lupus agnuz occidit ⁊ deu
rauit. quare Clopus dicit. Sic nocet nocu?
innocuo causamq; nocendi querit. Sic res
uera hodie multū lupi rapacib; compant.
qui paupes viduas ⁊ aduenas ledūt. ⁊ co
rum bona furripūt. vt volēt sine iusticia
possidēt Sed quid talib; in punitōem pec
cātū eueniat. notare p̄nt in figura cuiusdā
regis samarie achab. De quo b̄. ij. regū
xii. Quidā dicitur Naboth iuxta palaci
um regis bēbat vineā. ad quē rex achab vi
xit. Da michi vineā meam vt faciā mibi oz
um olez. quia vicinā ē ⁊ ppe domū meam
Qui cū nollet cū esset hereditas patz suo
rum. indignatus est rex d̄cum. Ad quē Je
zabel vxor ait. Grandis auctoritas es. et
bene regis regnū isrl. ego dabo tibi vineaz
naboth. Scripsitq; ita lras ex noie achab.
et signauit eas anulo regis. et misit ad ma
iores natū optimates qui erāt in ciuitate
eiz. vt contra naboth submitterēt falsum te
stimoniū dicētes. q naboth maledixit deū
⁊ regem. ⁊ eū extra ciuitatē lapidib; interfē
cerent. Qd ⁊ factū est de p̄sensu regis. Cū
autē audisset rex achab naboth mortuū suz
terit ⁊ descendit in vineā vt possideret eā.
Ad quē dñs p Iselyam ait. In loco hoc
in q̄ limterūt canes sanguinē naboth lambēt
qz tuum sanguinē. Si mort⁹ fuerit achab

i ciuitate comedēt eū canes. Si s̄t mort⁹
fuerit in agro. comedent eū volucrez celi. et
canes comedēt sezabel i agro iefrabe l. Per
vineā naboth p̄t intelligi possessio v̄l aliud
bonū v̄ni insti. Per achab regē hāc vineā
cupientē. hō quicūq; ⁊ maxie possēs. qui cu
pidus ē boni alieni. Id̄ et vxorē aut achab
que viā pessimā inuēit hūdi vineā p̄dictā.
scz p innocēs mortē. significānt boies ma
li qui sunt potentes ⁊ potentibus coniuncti
⁊ dant eis p̄silia pessima rapiendū simpliciū
et innocentū bona. bi occasiōe querit falsum
testimoniū ⁊ pferunt et innocētes occidūt
Sed qual vidicta talib; accidat aduertere
debent. Hāz plūo sanguis sequit. ⁊ pena ta
lionis. morte mala morient. ⁊ canes infer
ni. s. dyaboli animas eoz rapient ⁊ crudelē
laniabūt. ysa. xxiij. ve qui p̄datis. nōne ⁊
iple p̄daberis. ⁊ Abac. ij. Ele ei qui m̄sapi
cat non sua. v̄sq; quo aggrauat p̄tra se dem
sum lutum. Inuquit non repente confur
gent qui mordeant te et suscitabunt te lace
rantes te. et eis in rapinas eris. quia tū spo
liasti gentes multas. Secundo agn?
est agnoscens. Et ideo dicitur agnus scdm
f̄sidorum ab agnoscendo. quia agnus inf
numerabiles greges solo balato matrem
agnoscit. Eodem mō christus in cruce pos
tus cognouit tria genera personaz. s. p̄rem
matrem. et crucifixores. Nam patrez cogno
uit animā suam sibi p̄medando dicēs. p̄da
ter. in manus meas p̄mendo spiritū meum.
Matrem etiā agnouit de ea curam specia
lem habendo dicens. Iohāni. Ecce mater
tua. Agnouit etiā crucifixores pro eis oran
do dicens. Pater dimitte illis. quia nesci
unt quid faciunt. Et quia christus in cruce
moriēs. horum trium generū hominū no
ticiā hūit. Ideo ad hū? representatōem
in fine cuiuslibet misse ordinatōne ecclesie ter
dicitur Agnus dei. quasi diceret in primo
Agnus dei qui cognouisti patrem tuum
spūm tuum sanctū in suis manibus recom
mēdando. rogamus p̄mam innocentē mor
tem. vt dum dies vltima vite nostre adue
nerit. miserere nobis. et spiritū nostrum ad
mū accipias refugium. ⁊ agnus dei qui
dilectissimam mam matrem agnouisti. de
ea specialem curam habendo. et Iohāni re

comendando. misere nobis et fac ut dulcissime matris tue pectus adinuemur. atq; ab aduersarijs pfectio eius liberemur. Magnus dei qui inimicos crucisgentes te agnouit. benigne. p eis deprecando. misere nobis pfectio inimicis tuis. ut p te reconcilian pti tuo. nobis tribuat pacem et requiem sempiternam. Tercio agitur totis uolus e caro. s. ad ablu. pellis ad uisu variu. lana ad uelutitu. cornua cu vngul ad medicamtu. Sic xpus fuit nobis p totum uolus p eius animu ad via salutis eterne ostendendam. p sanguine ad genus humanu redimendu. p corp ad alias fidelis sub psecrato pane nutritiendu. p deitate ad scds et electos i celis pfuendu a glificandu. Un dñs moysi de p cantu ut se oñderet dicēs. Qñde facie mē et salui erim? tñdit ero. xxxij. Qñdaz tibi offie bonu. i. mittā filiū meū vobis. in q est oē bonu. qui eē p passionē oē bonu a necessariu ad salutē mūdo pmonuit. Nam ipe p passionē suā generale omnibz bonis vñ et necessarijs fuit ad salutē. Nā offie bonu cōplectit in tribz differētijs. viz in mali amotione. gte affectuōe. affectu gte pmonitione. Nec est bonu qd in his tribz dñs nō induit. nec est bonu qd extra illud bñf. quia omia abundantissime a copiosissime fluunt de vulneribz saluatoris. ita tñ si sequamur vestigia eius. et ad picipiendu eadē bona adiles inueniamur. De pñz bono. s. mali amotōe dicē Cris. omne genus venenate malicie et sequicie cordis bitaculo ppeit. et fugamr. si p deuotas meditatos in cordibz nris. serpens ille nō eneus. sed vere deus erectus fuerit. si eni peccatis pfundatus fueris. si vicijs impulsatus. si ad despādem impugnatus fueris. si carnis fragilitas icl nauerit. deiq; quidquid mali acciderit. erige serpente in cruce cruentu totum. et continuo te senties liberatum. Nam si ad virtutem vnius verbi. plani serpens vñus vñus euomit et emittit. nōne magis ad fortē imaginationem dominice passionis vñ peccati euomit et penitus expellit. Unde bernat. Nichil adeo medicinale ē peccator. nichil ita interficit peccatum. crucisigit viciū. exstinguit temperamenta. depellit offie genus mali. sicut memoria dominice passionis. De

cundū bonum consistit in gratie affectuōe. De quo dicit ille egregius et deuotus doctor bonauentura. Nichil ita illuminat ad cognitionem. nichil ita dilatat ad gratiarum actōem. nichil ita accendit ad dilectionem. nichil ita cogit ad imitandū. nichil ita eleuat ad contemplandū. nichil ita in anima opat vniuersale scificatōz sic meditatio dominice passionis. Bernardus. Quid tam efficacit ad curandū vulnera. necnon ad purgandum mēis aciem q; vulneru ipsa cbristi sedula meditatio. nec quidq; tam infirmum ad mortē qd non morte xpi sanetur. De tercio affectu gratie pmonitione. Dicit itē bonauentura. Si vis o homo. ut de virtute in virtutē. de gratia i gratiā. de amore in amorē. de desiderio in desiderium. de luce in lucem. de bono in melius proficias et ascendas. quotidie nullo fractis impedito. quanta potes deuotioe percuras. et mediteris domini passionē. Bonissimū aut quod in consideratōe dominice passionis cor nostrū inflamat penitus et exurit. et in gaudiū spūale poterit nos rapit et aspicit. est illud cum deuote meditatur. q; illa vehemensissima doloris acerbitas quam dulcis glia amarissima sentiat. transire abiq; et recessit. et fructum eius dulcissimū possideamus. fruamur in eternum. sic etiaz ait. Apstolus. Christus resurgens ex mortuis. iam non morietur mors illi vltra non tominabitur. Unde legitur in speculo bystoziali Vincenzij. libro. xxi. c. xvi. xvij. et xvij. q; fuit in episcopatū Leodij inuēda quedā vita et nomie gratiosa Maria. Que ppter amorē domini omnē ornatum ptem pte. cuius pñcie dilectionis dei memoria crucis et dñice passionis fuit que dñ quadā die beneficia que xpus in carne humo ge neri clemēs exhibuit considerat tantam compūctionis grām tantāq; lacrimaz copiam torculari eius crucis expisa in passionis eius memoria adinuenit. q; vestigia et ppter eccliam lacrimę desup paupimentis copiole defluentis offendebant. vñde non longo tempe post banc eius visitationem. nec crucis ymaginem intueri. nec etiam loqui. nec alios loquentes audire poterat de passionē christi quin ex defectu cordis in ex

Alphabetum

XLI

tasim laberet. unde ut dolorē aliqui tempore et fluxu lacrimarum cobiberet. relictā bonitate ad xpi divinitatē et maiestatem animam attollebat. ut in eius impassibilitate reperiret consolatōem. Sed vnde fluxus impetū restringere conabatur. inde mirabiliter maior lacrimarum impetus oriebat. Cum enim quadam die ante pascha eveniret. iam imminere passio ne xpi. maior lacrimarum ymbrē. cum sulphuris et singulato se cum dño macerare inclussit. Quidā de sacerdotibus ecclesie ut oraret cū silentio et lacrimas cobiberet quasi blande incepto hortabatur. Illa vero verenda impassibilitatis sue cōscia egressa clamans ab ecclesia in loco secreto a dño cum lacris impetravit. ut p̄dicto sacerdoti offenderet. qd nō est in homine lacrimarum impetū cobibere seu retinere. quin flante spū vellemē sit ut aque. Cum igitur sacerdos ille eodē die missam celebraret. tanto lacrimarum diluvio submersus est. qd spūs eius fere suffocatus est. ut libz et linteamina altaris tigaret.

Cui post ancilla christi reuerens ac si presens fuisset. quecumqz acciderant sacerdoti remitte dices. Nunc inquit per experientiam didicisti. qd non ē in homine impetū spiritus austo flante retinere. Hec inquit lacrie mee sunt refectio mea. de sunt michi panes. die ac nocte quia caput non affligunt. sed mentem pascunt. nullo dolore torquerē. sed animā quadam serenitate exbilarant. dum scqz per violentiā non extorquerent. sed sponte a deo propinquantur.

Tercia pars in qua

tractatur de insidiosa machinatione iudeorum. ibi. Venite mittamus lignum. et. Secundum Nicolaum de lira. in illis partibus scqz oriente est quedam arbor dicta taxus cuius lignū si minutim incisum fuerit. vel in pulveres redactū in cibo occidit comedentem. et inde dicitur toxicum quasi venenum. et intoxicare id est veneno inficere. Et de ligno huius arboris intendebat ponere in panem et cibum Hieremie qui est figura xpi ut eum occideret ne eos amplius argueret de iniquitate. Et congrue exponit de xpo. quia lignū crucis iudei volebat mittere in christū qui est panis vite eterne. Cogitave

runt ergo qd si christū crucifigerent p̄missum eum de memoria hominū tollerent p̄suppositū cū p̄tempnibz illatē et doctrinaz eius raderet de terra p̄suppositū vilitatē. Cuius tñ cōtrarium patet. qz ipse crucifixus et mortuus. surgens a morte in populo fidei armis fructū multum sicut p̄dixit Jobānis. et. Nisi granum frumenti cadens in terrā mortuū fuerit et.

Sequitur. Tu autē domine sabaoth. bebrayce princeps exercitūz. qui potens es indicare iustie. et p̄bas tenes id ē malas affectiones et corruptas concupiscentias. et corda id est cogitationes. videam vltimē tuam ex eis. Sed cur christus querit vindictam cum eis p̄ eis rogaverit. An. xxiij. di. Pa ter dimitte eis quia nesciunt. et. Dico qd hic querit vindictam de oblationis et nō penitentibz. als rogat p̄ penitentibz. nec hic loquitur appetit vindictē. s̄ zelo iusticie et.

Moraliter. Per illud lignū mortiferū. scqz taxū. designat lignum scē crucis. qd vrbolo mortiferū fuit. nobis vero saluiferum. cum christus in eo moriendo diabolum vincendo occiderit. et hominē mortuū renouasset. Quare sapientie. xxiij. dicit. benedictum lignū per quod fit iusticia. Iustum enim est. ut iuxta qualitatem et quantitatem de licū satisfactio fiat xij. q. ij. fraternitas. In iuste autem homo fructū veritatis ab arbore accepit. sed christus homo factus est propter hominē. iuste arbori fructum vite restituit. homo delectatus ē in omni sensu illicite. et christus p̄pter hominem punitus est in omni sensu licite. De illa iusticia habet Ro. .v. Sicut per vnius delictum omnes homines in condemnatōem. sic per vni iusticiā omnes homines in iustificatōem vite. Fuit enim congruū. ut quia dyabolus hominē in ligno deceperat et vicerat. p lignūz falleret et vinceretur. scdm illud Quidij. Iustus vterqz fuit. nec est lex equior vlla. qz necis artificē arte perire sua. Hoc dicit Quidij ad p̄meditationē iusticie duoz regū qz vtrqz tyrannū se ui tormenti excoGITatores in p̄prio artificio primo occidit. Unus pro punitōe hominū excoGITauit thauz ezeum. qui ignitis hominem immisissum torqueret. Ex cuius clamore mirabiliter mugitū daret. ac si thauz viceret. Quo facto rex ut artificis opus probaret

primo eū inmisit. Scds ter. quendā hospitem i magna sterilitate p̄sulentē vicinū suū hospitem mactari ioui vt sua solus care vereretur. 7 sic iupiter p̄ illud ocausū possit placari. quē ter primo mactauit 7 ioui obtulit. Sic iustū fuit ut diabol⁹ excogitator male deceptoris in ligno. p̄mo ipse arte sua deciperet in ligno. De hac iusticia loquit m̄gē in. iij. sent. vi. x. reddens rōnem quare xpc noluit nos potentia liberare. sed iusticia. id inq̄ potentia vincere noluit. qz dyabol⁹ vicio p̄uersitatis sue amator est potentie. 7 s̄ s̄tor oppugnatōz iusticie in quo homines eū magis imitant. qui neglecta iusticia potentie magis student. eiusq̄ adeptione letant. vel cupiditate inflāmant. Ideoq̄ placuit deo nō potentia. sed iusticia vincēs hominē erueret. in quo hō imitari eū disceret. Cū iohānes pp̄. xij. in clemē. de rel. 7 ve. sc̄tōp. c. li dñm. dicit. **D**igna a nunq̄ intermittenda mēoria. in qua mortē n̄am tecolim⁹ mortuā. nostrūq̄ interitū interisse. ac lignū viuificū ligno crucis affixū. fructū nobis attulisse salutis. Et statq̄ post. **S**in glari⁹ a admittēda liberalitas. vbi donator venit in donū. 7 datus est idē penitus cū datore. q̄ larga 7 p̄diga largitas. cum tribuit quis seipm. credit igi⁹ se nobis i panibulz vt qz hō p̄ cibū in mortē corruerat. p̄ cibuz ipse eleuaret ad vitā. cecidit hō p̄ cibū ligni mortiferi. releuatus ē p̄ cibū ligni vital⁹. In illo pependit esca mortis. i illo vite pependit alimētum. **I**llius esus meruit lesione. illius gustus sanauit. vide qz vnde vulnus est ortum. prodijt 7 medela. et vnde mors sui bñt. exinde vita venit. **D**yabol⁹ nāq̄ hoīem cupiens secū eternale mori 7 dānari. fructū ligni vetiti toxicauit. vt gustatē inficeret 7 ad mortē vulneraret gustato eteni ab hoīe fructu ligni vite mortē inuenit. dei clemētiā et misericordiā p̄didit. amisit potentia. 7 creataz oīm dñatōem 7 p̄sidentia que omnia sanauit. Nam xps in cruce moriens tria p̄curauit. quia **P**atē pacificauit reformās est clemētiā **D**yabolū religauit ānicibiās est potentia. **D**ominē nobilitauit vās ei plēnā cōfidentia

Procurante nāq̄ dyabolo hō ex inobediētia de ligno venito fructū sumpsit. et deum s̄ se amaricauit. intantū qz fōtē miscētie 7 clementie oīno clausit. maledicē hōmī 7 terre 7 sp̄enti. ex cui⁹ suggestionē hō peccauerat. **I**oh̄se. xi. dñi eū inia fuerat. vt pugnaret iēz demōs s̄ isrl. i. hominē ordinatū ad beatitudinē et visionē dei. 7 nō mererent vllā clemētiā. sed xps in cruce moriens p̄is amaritudinē placauit priorē 7 maiore clemētiā impetrauit. **E**xo d̄. xxi. **D**ep̄cabit **A**aron se cornua eius altaris. sc̄z semel p̄ annū in sanguine qui oblam⁹ est p̄ccō. et placabit s̄ eo in generatōibz v̄is. expone. **D**eus p̄ p̄ filium suuz exp̄ssis brachijs semel moriens. et sanguine in redemptōne populi fūdendo in ligno crucis oblam⁹. de p̄ccatis ē pro peccato populi. 7 placatus est sup̄ populo fidei. **F**igurat⁹ illa placatō facta per lignum crucis. **E**xo d̄. xv. **P**er lignum misum in aquam amaraz et dulcoratam. **I**bi enī dicit qz filij isrl egressi de mari rubro ambulauerūt per desertū. et venerunt in marath vbi aque erat ita amare qz ipas bibere p̄e amaritudine nō valebant. de quo popul⁹ cū murmuraret. orauit **M**oyses ad dominū. qui ostendit eis lignū quod cum misisset in aquas in dulcedinē sunt mutate. **E**xinde autē venerunt in belim vbi. xij. fontes 7. lxx. palme erāt. Sic reuera genus humanū per peccatū lapsū 7 egressum de paradiso i amaritudine laborauit. et ambulauit p̄ desertū huius mūdi. 7 aque diuine gratie 7 clementie in fonte om̄is bonitatis ita amaricate erant plene qz nemo ex hoc grāz exhaurere poterat. donec lignum sancte crucis immisissimū ē in dei filiū qui est fons lapientie 7 diuine bonitatis. 7 ipse pro peccatis populi p̄caretur. tunc viscera misericordie dei patris dulcorata sunt. et aquas dulcissimas sue misericordie et gratie in redemptōnem populi effudit. **I**udith. v. **A** ligno obdulcorata ē aqua amara. **I**n lignum etiam dulcorationis et pietatis p̄ lignum crucis affluētis ferre vna ps crucis fuisse de oliua. et forte potius tōne significatōnis q̄ necessitatis. **Q**uia oliua radicē habet amarā et corticem similiter. fructus tām eius dulcis est atq̄ pinguis. de q̄ oleū fit qd ē cib⁹

Alphabetum

XLII

et medicina nam vulnera mitigat et sanat.
Sic passio et mors xpi cruce suscepta. in ta
dice. i. cā ppter quā et p q̄s et p q̄b̄ sustinu
it amara fruct. fuit et amara i. cor. i. toto
corpore. fructus tñ crucis dulcis et valis.
q̄ nra vlnera sanauit. et oleū misericōdie nobis
largissime sp̄trauit. **I**sa. liij. in ore ei⁹ sana
ti sum⁹ et seq̄. **I**pe p̄ctm multoꝝ tulit. et p
trāsgressioibz orauit. vt nō p̄rent. Et his
trahit̄ documētū q̄ ois qui cupit dulcediez
crucis gustare interius in aia. necessario p̄
exterius i corpore pat̄i amara. **Gal. v.** Qui
sunt xpi carne suā crucifixerūt cū vicij et cō
cupiscentijs. Et fm glo. hoc q̄ dicit cū vicij
refert̄ ad opa. q̄ at subdit cū p̄cupiscentijs.
refert̄ ad dīdicia. **H**ec at crucifixio nichil
aliū ē q̄ motū et p̄cupiā carnalium rep̄s
sio. itantū q̄ p eas caro et sensusque passioes
taliter ordinant̄. q̄ nūq̄ vsum et iudiciū
rōnis impediat. **S**ed p lignū crucis dia
bolū ligauit et. **D**yabol⁹ nāq̄ tam potens
erat aū xpi mortē. q̄ hōiem temptare pote
rat et vicere. q̄ p̄perato p̄cō hō se fecit ser
uum dyaboli. sū⁹ at est in p̄tate dñi fuit et li
gāt̄ vinculis eius. **S**z xps in ligno crucis
moriendo hōiem a vincul dyaboli liberauit
Cū mgē iij sen. di. xij. **I**ndicemus enī
in p̄ncip̄ b⁹ seculi qui seduxit adam et ser
uum fecit. cepitq̄ nos quasi vernaculos. i.
emp̄tios possidere. sed redemptor nē ca
ptiuatoꝝ nostro retendit m̄scipulā crucez
suam. et posuit et quasi eācā sanguinē suum.
vnde ergo dyabolus nos tenebat. deletum
est sanguine suo. non enim tenebat nos nisi
vinculis p̄cōꝝ nostroꝝ. illa erant cathene
captiuoꝝ. **F**ecit nāq̄ deus aduersa
rium ita timidū et imbecillē p lignum crucez
q̄ merito passionis nullo modo crucis sig
num audeat appropinquare. nec signatū
ledere. figurat̄ **E**zechiel. lx. vbi dicit̄. **E**
zechiel vidit septē viros hñtes gladios
in manibz suis qui transierunt per medium
ibzlm et omnes q̄s inuenerūt non signatos
signo t̄bau interfecerūt. sed signatos nō le
serunt. **C**hri isti signant demones qui p̄mit
tente deo non signatos xpi signo hñt et p̄t
temptare et ledere gladijs temptationū et
peccatoꝝ. sed signatos fugiunt et timent.
Clarē Aug⁹. sup. **I**ohāne. **S**ignū crucis

a nobis expellit exterminatoꝝ. si cor nōstꝝ
xpm bēat inbitorēz. **R**atione h⁹ vntus
fettur vna ps crucis fuisse de ce dro. quod
est lignū magne soliditatis et duricie. ita q̄
a vntū nūq̄ corrodif vel cassat. **E**st ar
bor enā ceteris altissima. odore locūdisima
cuius odor fugat oia venenosa. est pulc̄erri
ma et p̄voro nūq̄ p̄dit. fructu suauissima
et in medicina vtilissima. et in libano scdm
Isidor⁹ rep̄itur. **H**ec arbor est crux q̄ vere ē
altissima et excellētissima dignitate. altitū
do cedroꝝ arboris eius. **A**mos. ij. **E**st pul
ceteria q̄ lq̄ sanguie xpi picturata. et illa fru
ctū dulcez. i. dei filiū portauit qui triplicis
est saporis. sanie corporis et deitatis. qui dul
cis deuotio et sapiens inuenit. fructus eius
dulcis gutturi meo. **C**an. vij. **I**sa enīz dī
stillauit gūmi p̄ciosum. i. sanguinē ip̄s xpi.
quo p̄ certo si liber consciētie nre vncus et
limitis fuerit. nūq̄ a tñeis vicioꝝ et p̄cō
rum corrodere. nec vntestate male p̄sueti
vntis consumetur. quia liquor veri sangui
nis summe est medicinalis p̄ infirmitates
omniū p̄cōꝝ. **N**ā odor ei⁹. i. mēoria vel eē
vmbra fugat venenosa oia. i. signatō et inos
catio eius fugat demones. **V**nde ps. victi
tem b⁹ signi p̄siderans. inuocauit deum vt
mereret̄ eius victis p̄iceps fieri. dicens.
fac meū signū in bono. vt videat̄ qui ode
runt me id ē demones et confundant̄. **C**ū
de inuentōie sancte crucis legif. q̄ dñi crux
ab **H**elena quesita hierosalem fuerat. et per
iudam iudeū monstrata. dyabolus in aere
vociferauit. dicens. **I**uda quid fecisti p
teritum iude. **I**lle enim me suadente xpm
tradidit. in vxo domini crucem ostendi
sit. per illum multoꝝ animas lucratis etiā.
per te autē multas amittam **I**der illum i po
pulo regnabaz. p crucem vxo quā ostendi
fuit eijctat ab omniū populis. **Q**ualiter autē
demones crucem fugiant et odiant diuer
sis patet exemplis. **D**ixer̄ q̄ se homo semp
signare signo crucis. firma fidei in memo
ria passionis et securus ad aduersariū stabit
Tercio christus homiem p crucem no
bilitauit. dāns homini plenāz confidentiā.
In statu nāq̄ innocētie hōi data fuit dñi
nō et p̄sidentia sup oia vntia sup terram.
Gen. p̄mo. **D**ñam piscibz maris. **H**odie

xpus in ligno crucis in humanitate moriens
et dyabolū triumphās. naturā humanā di
gnificauit. et ultra angelicā locauit in plenā
p̄sidentia. quia iustus est vt quāto christus
se in humanā naturā humiliauit tanto enī
exaltaret in dignitate. sed ipse inclinauit se
in cruce. ultra omnē dignitatem entis in maxi
mā miserā. licet non in culpā. Ideo dignū
fuit vt etiā ultra oēm dignitatem entis etiam
angelicā naturā exaltaret ad gloriā. et ple
nam omnīū p̄sidentia. Quā Natb. xxiij.
Data est mihi omnis p̄as in celo et in terra
Nec solū naturam humanā suscepit mīra
grā vniōis sublimauit. sed etiam in spem
oēm hominem in grām meriti et cōp̄sensio
nis gloriā exaltauit. Hoc patet in virgīe
gloriosa. que gratia p̄p̄ensionis etiā p̄cel
lit omnes choros angelorū. Quare in eius
laudem canit ecclesia. Exaltata est sc̄a dei
genitrix sup̄ choros angelorū. Est ec̄ regina
et dñā angelorū. In signū huius excellētis
dignitatis humane nature. angelus qui aſi
aduēntū xp̄i se p̄misit ab homine adorari. vt
patet Gen. xxiij. Post xp̄i incarnatōem n̄
p̄misit et volente eū adorare inceperunt di
cē. Glide ne feceris p̄s? m̄ sum et frat̄ tuorū
habentū testimoniū illeſu. Ap̄c. xij. Et
ergo hec potētia et dignitas p̄sentata ē in
ligno crucis xp̄m̄ merito dicit̄ Ap̄c. xxiij
Potestas eorū est a ligno vite. Sed oc
currunt hic duo quesita merito mouenda.
Primo an hō angelū dignitate p̄cellat.
vel ecōuerso. Et vidē q̄ homo sit nobilior.
et iam dictis. Etiam auctoritate beati Aug.
qui dicit. q̄ mente humana solus deus est
maior. Item rōne p̄bante. In omni gene
te id quod tenet rōnem finis ē melius sed
et non angelus igit̄. Nam Remiḡ et phi
losophus dicūt. q̄ nos sumus finis omnīū
quodāmodo que sunt. qd̄ nō ē de angelo
Confirmat. maior est qui recumbit q̄ qui
ministrat. teste dño. Luce. xxiij. Sed ange
lus ministrat homī. Hebr. i. Omnes sunt
administratores spūs. Contra spūale nobi
lius et dignius est corporali. et incorruptibile
et immortale corruptibili et mortali. sed āge
lus est spūalis incorruptibilis et immortalis
homo autē non. ergo et. Bonaventura in

tij. di. i. respondet q̄ de angelo et boie possū
mus loqui dupliciter. vel p̄ comparatōem ad
finem ad quē sunt. vel q̄m ad naturē di
gnitatez. Si primo mō sic sunt pares. quia
ad eundē finem. I. ad eternam beatitudinē
immediate ordinant̄. nec sic angelus p̄pter
hominē. nec euerſo. tamē sicut lex caritat̄
facit in membris corporalibz et cōcūibz ciui
tatis. q̄ vnum mēbz fuit alteri. vt pes por
tat se et oculū. et oculus videt sibi et pedi et
in ciuitate terrene ciuitatis similiter p̄ungit.
Ita intelligēdū est de boie et angelo q̄ sunt
ciues sup̄ne ciuitatis. quia enim homo ha
bet abilitatem ad labendum. et possibilita
tem ad resurgendum. angelus vero stans
perpetuitatem in stando. cadens impossi
bilitatem in resurgendo. Ideo et angelus
stans sustentat hominē infirmatē. et homo
resurgens reparat ruinam angelicā. Ideo q̄
dāmodo angelus propter boiem. et quo
dāmodo econuerso. et idō ad hoc p̄es sūt
Si vero loquamur q̄m ad naturē digni
tatem. sic angelus melior est homine et su
perior in gradu p̄sistit. Si obijceres q̄ xps
et b̄a virgo qui sunt op̄m̄ in genere hū
no. meliores sunt op̄m̄is in genere angeli
co. ergo hō simpliciter melior est Dicendum q̄
hoc non est rōne nature. sed multiplicit̄ gr̄e.
sup̄addite. Ad auctoritatē contrariā. q̄ nū
cadit mediū inter mentē et deum. Dicēdū
est. q̄ hoc aut est mediū finis dignitatē nate.
vel finis causalitatem influentē. Primo modo
cadit mediū. sc̄do mō non. Nam deus imē
diatē influit in mentē. et ipsa mens imēdia
te a prima veritate informā. De sc̄do rōne
finis. dicēdū q̄ aliquod est p̄pter qd̄ res
est aut ad sup̄plendā indigentia sicut domus
p̄pter hominē et calceus p̄pter pedem. Aut ad
suscipiendū eius influentia. sicut homo p̄t
deum. quod vltimo mō habet rōnem finis
nobilis est. quod p̄mo modo non. Quia
enim hō omnibz indiget. angelus nullo ni
si deo. idō omnia p̄pter hominē. nō omnia
p̄pter angelū. In cui? rei signū angelus cō
diuis est in p̄ncipio. homo vero in die sexto
Ad obijcē de ministerio intelligit̄ dupl̄e
Aut p̄pter se aliquid ministrat. sicut regi et dño
et talē nobilior. Aut p̄pter aliū. sicut si mi
nistrat miles gartioni regis. talis nō ē nobi

lior: Sic angelus ministrat homini propter
deum sicut diues paup. et fortis egrotanti

Querit secundo. vtz deus magis dili-
gat hominem q̄ angeli. Respondeo scdm̄
bona uentura. di. xxxij. tercij. Q. deum di-
ligere magis vel minus creaturā rōnalem.
est fm̄ duplicē effectū. Duplex ei ē effectus
sc̄z conditōis et effectus reparationis. Primo
effectus magis diligit vel dilexit angelū. qz
ipsū in melioriō naturalibz condidit. Se-
cundo s̄o effectus magis dilexit hominem.
quia redemit hominem. angelū uero nō s̄i ac
ulterius querit que istaz dilectionū magis
excedat. Dicendū est q̄ d̄ excessu dilectōis
dupliciter ē loquēdum. aut vt nūc. vlt̄ sim-
plicit̄ siue fm̄ statum p̄ntem. siue fm̄ statu
finalez. Si primo mō. sic dilectio ad ange-
los magis excedit. Si sc̄do mō. tunc exce-
dit dilectio ad homines. de pluribus em̄ ha-
bebit hō in futuro vñd̄ magis grātis existat
deo q̄ angelus. tū p̄pter bñficiū incarna-
tionis. tū p̄pter beneficiū redemptionis. tū
propter beneficiū eminēis glorificationis
in vtroqz seru. i. christo et b̄a virgine. quos
sup̄ omnes angelos exaltauit.

Feria quarta post Palmaz

Omne quis

credidit audiri nō. ysa. liij.

¶ Bus. i. metha. dic̄ q̄ ad
sapientē et ad docere volētē p̄inet omnia
scire. et posse causas reddere eorum que scit
Quia. i. pbi. et ij. metha. dic̄. tūc em̄ vñū
quodqz scire arbitramur cū causas eius co-
gnosimus. Quia aut̄ fides xp̄iane religio-
nis est tam ardua sublimis et difficilis q̄ p
causas. et rōnes p̄fecte nequeat p̄bati l' ostē-
di. Ideo firmiter credenda. et simpliciter cō-
fidentia est. vt b̄r extra de sum. trini. ca. fir-
miter in textu et glosa. Nullus nanqz nimis
curiose causas et rōnes perquirere debet fidei
quia nō omniū ratio reddi p̄st. ff. de legibz
l. non omniū. Ido imp̄ator Iustinianus
vt b̄r. C. de sum. tri. l. nemo. p̄hibuit q̄ de
inceps nemo cuiuscūqz conditōis extiterit
publice nec etiā priuē de fide contrectet.
et disputet. vel in dubiū renocet que a sc̄is
patribz iuxta ap̄licas exp̄ositiones et instituta
sanctorz patz diffinita nosc̄tur. nisi siq̄tā

addiscendi in scolis. quia d̄ singulis nō est
inutile dubitare fm̄ Acrestio. vel etiā causa
vincendi hereticos. Unde Maxm̄ in ser-
mone plurimoz marz̄ dicit. Mouerimur
itaqz q̄ nō sine magno discrimine de religi-
onis veritate disputam? quā tantoqz sangui-
ne confirmatā uidem? Isaias ergo in spū
cogitans altitudinē et pfunditatē fidei xp̄ia-
ne religionis. fragilitatēqz hūane capacita-
tis. et reuelatis libi et nō p̄petendis dixit
domino. Dñe quis credidit audiri te

Sed querit. vtz fides xp̄ianor sit nobi
lior et certior omniū sectaz Ad quod r̄ndē
dū notare debem? fm̄ philozophū. ij. poli. a
in principio. q̄ tria sunt que faciūt dictum
alicui? credibile. Quis non d̄mōstratue lo-
quatur. sc̄z prudentia. virtus et beniuolen-
tia Cuius ratio est sc̄z eū. quia p̄pter oppo-
sita illorū d̄mōstramus alicui nō d̄mōstra-
tue loquenti videlicet. aut p̄pter impudentiā
quia reputam? eū ignaz. aut p̄pter maliciā
quia quis vtz sciat. et nō est amicus verita-
tis et iusticie. ei n̄ creditur. aut p̄pter defectū
beniuolentie. quia in casu licet sit prudens
et victimosus. nō tam reputamus eū beniuo-
lum q̄ velit cōsultare id qd̄ nobis p̄ueniēs
est. Sed quāto illa tria concurrunt in aliquo
q̄ sc̄z eū reputamus prudentē. victimosum
et nobis beniuolū. tūc absqz dubio credim?
dictis eius. Quis ea nō d̄mōstret. Sic co-
ctor n̄r xps̄ veniens in hūc mundū p̄suade-
re. p̄dicare et fidem docere. dicta sua scien-
tissime nō d̄mōstrauit. et ideo doctrina sua
non vocat scientia sed fides. Sunt tamen
dicta sua nichilomin? credibilia per tres p̄-
dictas rōnes Tum qz vigit in eo puden-
tia. cum esset sapia dei p̄tis. Lu. ij. Strabā
me sup̄ prudentia et responsis eius Virtus
quia doctrina eius in virtutibz moralibus
transcendit oēm aliā sectam. Nam dato q̄
aliqua secta alia p̄neat aliquo honestatē
fides tam nostra docidem cōtinet et ampli?
et quod docuit fecit. Actū. i. Cepit itez sus
facere et docere. et ideo Marc̄ viij. dic̄. be-
ne omnia fecit. beniuolentia ad nos. qz d̄-
xit nos et lauit nos a peccatis n̄is in sangui-
ne suo. apo. i. Et ideo signatē dicit de xpo.
ps̄. Testimonia tua credibilia facta sunt ni-
mis De honestate etiā fidei nostre dicit

Albumasar libro. i. pinctum dicitur. iij. q. lex christiāz veritates affirmat diffici- les ad ymaginādū. et sup humanā noticiā transgredientes. Ipe nanq albumasar. de scribit omīs sectas vbi sup. sedm cursū planētar et ppetates eoz. Nam cū sint qnqz planete pter luminaria magna. et inter eos quidā sunt boni et fort. natū. vt iupiter et ve- nus. quidā maliuoli et infortunatū. vt satir- nus et mars. quidā mediū. vt mercuri? qui est bonus cū bono. malus cū malo. Modo inter bonos iupiter pcellit. cum vtriqz sint fortunati. Et fortuna duplex est. Una plēnis vite que est transitoria. et illaz significat ve- nus cui? ppiū est significare sup ludos le- nāciā. delectatōnem. et pspitatem tpalem in pñi. Alia ē fortuna futurū seculi que ē eter- na et sup illā habet significare iupiter. sic su- per platōnes et regna religiones et sectas. ad futūz disponētes. Quia igit sex sunt planete pter ionem quibz ptingit ipm con- iungi. ideo sunt sex secte pncipales in mōdo quaz significat iupiter eo q cum diuersi planetis cōiungit. Primo ergo fm Albu- masar vbi prius. si iupiter complectat satir- no. significat sectaz debreoz. quā ipse vocat iudalimū. cuius cām assignat. quia sic satir- nus prim? est in ordinē planetaz. ita secta debreoz supior est et prima oīm aliaz. Et si- cut saturnus nō complectit nec ptingit cū aliq planeta. sed omīs cū ipso. et hoc ppetat vitatē sui motus respectu alioz. ipse em oēs precedit. etiam pboz. vt pbat Aug. libro xvij. de ciui. dei. qz ppetate pcellerunt et cal- deoz. et egipioz philosophos. Et sic omīs planeta cōiungit ei. f. satirno. ita oīs secta posterior aliquod vestigiū capit d ea. et ipa de nulla. Si nō iupiter cōiungit cū marce et si mars applicat ei. tunc significat sectam caldeoz adorantiū ignē. de cuius natura ē mars effectiue De qua secta est Abrahāma excepms dicente dño ad eum. Genes. xv. Qui eduxi te de vr caldeoz. Si vero iup- ter coniungat soli significat sectā egipioz solem adorantiū. Unde ille pbnitfar cuius filiam duxit Ioseph erat sacerdos elyopo- leos id est solis. Si nō iupiter cōiungit de- neci significat sectam saraceno. vel magis agarenop. quia ab agar et yfmaele. quaz se-

etiam colit machometus. anno ab incarnatōe dñi. ccccxcxi. Et illa secta tota dicit vni- rea et voluptuosa. itantū q ille licētiavit 30 domiciū ptra naturā. sicut dicit Eustach. vij. ethicoz cōmēto. ix. Et licet machome- ms hanc legē reliquerit in scriptis in libro qui dicit alcoranus. tamē illa secta lōge aff- chrisi aduentū habebat in vltu hominū. sic dicit Quidi? qui fuit ante xpm et in tempe xpi in. iij. libro d vema. Unde sicut in hac lege ait. i. qua si liceat quēcūqz licere pueri scripta. licet nondum sup hoc lex inueniat. et hoc machomet? longe p ad. ccccxcxi. an- nos p dicit. Si nō iupiter cōiungit mer- curio. significat sectā xpianā. In qua scdm eum. occultatō est. grauitas et labor. Cuius causa est. Nam mercurius inter ceteros hz significatōem sup ludos diuinos et oracula ppetaz quoz testimonio hec lex cōfirmat Item respectu alioz planetaz habet motū variū. et tam difficilē ad ymaginan- dum. Et ideo merito significat illam legē. que veritates affirmat difficiēs ad ymagi- nandū. et sup humanā noticiā exītes cōti- net sicut lex xpi facit. et vniū significatō ē mercurius ppter bmoī causas et pēpue in virgine xris cum ioue In vrgine enī habz mercurius omnem dignitatē scz domū ex- altationū triplicem faciē et terminū. et ideo hec lex nascit. vñ Albumasar. v. libro ma- ioris introductorij dīc. q omēs antiqui iu- dei. caldei et babilonij docuerūt. q prima facie virginis ascendet vgo mūdi summa nu- tritura pueri in terra debreoz. Si vero iun- gamr iupiter cū luna erit lex vltima q omīs leges alias pnturbabit. vñ dicit q erit mu- tatio et corruptio fidei et illa lege. et maxie p artē magicā et nigromāiā q luna signifi- cat Sed q luna mto mō in zodiaco et se- stināter pmutatē et triplicitatē in triplici- tatem ideo nō pmanebit lex illa. nec dura- bit diu sicut dicit Albu. et estimat a sapien- tibus. q erit lex anti xpi. Secundū ergo p- dicta pot determinari aduentus xpi sub Al- bumasar. Unde iupiter determinat ipz cū libet secte. Sectam machometi pbat non posse durare vltra. ccccclxxxij. annos solares. et sic finis ist? secte fuisse anno dñi. M. ccc. xvij. Secūdo nota fm Quidiū in. iii. li.

de vetula vel de mutatione vite. Quidq. q. magna & fere maxima coniunctio. Saturni & iouis fuit anno xxiij. Augusti celsaris. que significauit pphetam esse nascitum & virgine post annos sex a tpe isto. ita q. xpi natiuitas fm ipm fuit ano. xxx. augusti. Nec obstat q. qñq. legit xpm natu. xli. anno celsaris. scd q. dicit Hieronimus de ormesia mudi lib. viij. Nam controuersia illa soluit computando a morte filij. et tunc christus natus est. xli. anno. sed xli. annis regnū acquisiuit bellando. Qdō nō dicit. pprie regnasse sed bellasse. Habuit enim quinq. bella. quorūz vltimum fuit apud acon. in quo deuicit cleopatram et antiochū. & quēuit regnū suū in pace. & ex tunc computādo ppetat & Antiochū. iij. āno natus ē xps. dicit enī Quid? metrice sic. Una quidē talis felici tpe nuxer. Absq. maris coitu de virgine cui? habet. Typus vbi mercurij vis multiplicat. Vñ notandū q. prima facies virginis sic ascendeat. ex quo fuit illa coniunctio. vi. āno añ xpi natiuitatem. Qñdō mediū motus saturni & iouis erat p sex ānos. v. dies et horas. x. & lvi. minuta. Et pēuit diuīus q. possit viuere & videri sectam illā. Et descēbit virgine et ei? laudem sic. Virgo felix. Virgo signāta p stellās. Et spica viret. quis dei michi viuere tantū. q. possent laudū fore preconiū arum. Nā nisi fores ibi nō eligeret te. Sic deus omnipotēs vt carnē sumeret ex te.

Quātū nūc ad continuatōez epistolē seu lectōis ben dictū fuit qualiter xpi passio pphetice vñciabatur. hodie magis pprie passionis ignominia & turpitudine tractat et fm hoc tres sunt ptes lectōis.

In prima notat passionis xpi altitudo vite iosa. in principio.

In scda passionis turpitudine ignominiosa. ibi. Et nō est ei species

In tertia passionis plenitudo fructuosa ibi. Ipse autē vulneratus est.

Quātū ad primāz partem dicit In diebus illis. i. qñ ysaías pphetauit dixit. Domine deus eterne. quis credidit audiri nōstro. i. quis credidit misterio incarnatōis & marie passionis christi qdō nos spūsancto reuelāte audiuim? et in/

telleximus. et loquimur in psona omniū pphetaz loquētiūz xpi incarnatōe & passio ne. q. d. Hecogit illd erit ita arduū. q. pauci credent qdō satis mō pater. q. pauci fides credentes in comparatōe ad nō credētes ymo qdō magis ē si. indum. pauci fideles au diti. pphetaz de misterio passionis tractatū credūt. credulitate dilectōis. & passionis & opationis. Quare subinfert & brachiū dñi. i. eterni pñs filius. cui reuelamū ē q. d. paucis eius xpm dignitas & potestas reuelata est q. credāt credulitate pfecta. ipz qz brachiū alcēdz crucis patibulū. sic virgultū se dilatādo p fidei multiplicatōz. brachiū oñi cruce extensioz. Et a scēdz sic radix qz lz in tra radix sit respecta. et in terra abscon sa. tñ de ea tota altitudo. & pulchritudo arboris surgit. Sic ex xpo surrexit tota pulchritudo. longitudo & latitudo sancte eccle. Nec etiā ascendit de terra sūendi. i. synagoga iudeoz que tunc erat sine humore gte sūens tantimodo tpalia & terrena. Mora liter est notandū. q. vt videmus q. qui ali quid vult notificare incognitū. p aliquo magis notum mōstrat et pbat. In cognitione enim nostra inata est via a notioribus nobis ad notiora nature. transire a sensibilibz ad intelligibilia. i. pñsicoz. Que enim vidim? et audiuimus scimus. De his enā quilibz testificari p. vt habet & scito. Cūz cām. etiā si aliq. esset mutus dñi tamē audiat. et scribere sciat bene testat. C. qui testamēta facere possunt. vel non. i. discēntes. In sūgnūm hui? discipuli xpi vixerūt pñcipibz & magistrantibz templi. pñbentibz ne loquerentur neq. docerent in noie ihsu. Nō enim possumus ea que audiuim? & vidimus non loqui. Actū. iij. Ad pñsiti ysaías cum a teste infallibili. scz spūsancto audiuit misteria incarnatōis. & que dei fili? in carne. & p cat hē opari debet. a principio vsq. in finem testificari potuit. et vt ea discēntes capem? credendo. sensibili et magis noto exēplo i scriptis suis i virgultū et radice notificauit. Xpus enim iuxta tres stans vite sue scz in vtero virginis. extra vterē. et p passionē virgultū compas. ppter tres ptes eius. fuit em quasi.

Radix in vtero matris.

Stipes in ligno crucis.
Fructus in virtute passionis.
Secundo Apocal. xij. Ego sum radix et ge-
nus David. Nam sicut radix occultatur in
terra. nec cernit aliqua pulcritudo eius do-
nec egredias. Sic dei filius in terra benedi-
cta. vteri virginalis novem mēlibz latebat
absconditus. nec oculis humanis videbat
non min⁹ tam perfectus deus et verus homo
et perfectus ab ipso momēto conceptionis
et unionis dei et hominis. Et scdm magistrū
iij. Iniaz dist. iij. c. v. Membroz illius dñi
ei corpis distinctio adeo tenuis erat et par-
ua vt humano vifui vix posset subijci. Dic
enim puerul⁹ tenerimus. licet fuerit in vte-
ro absconditus et pūus in virtute pulcritudi-
ne sapientia et p̄tate tamē fuit p̄fectus. Sz
queritur. si p̄uul⁹ christ⁹ habuit ab instan-
ti conceptioni sz omnem sapientia et potentia
quare dicit⁹ Luc. ij. q̄ puer Ihesus et con-
fortabatur. et enām q̄ p̄ficiebat etate et sapia.
Dico fm doctores et Nicolau de lyra q̄ in
corpe xpi fuit augmentum reale quantitatis
sed in anima eius nō fuit augmentum reale gte
virtutis vel sapie. q̄ plenitudine oēm hūit
ab instanti cōceptionis. sed q̄m ad osten-
sionem in effectu magis apparebat. scdm q̄
crecebat et fm q̄ volebat. Quanti enā ad
sapiam ei⁹ dicunt quidaz. q̄ in xpo duplex
erat sapia. Una diuina. et hec nō potuit au-
geri vel diminui. cum necessario sit infinita
Alia hūana et hec ponit⁹ duplex in christo.
Una babyrial⁹ et illa in xpo non fuit augmē-
tata quia ad instanti cōceptōis hūit pleni-
tudine sapientie. quanta p̄t p̄ferri nase hu-
mane. Alia experientia. que accipit p̄ opati-
onem sensuū. Et scdm hoc dicit⁹ aliqui q̄
in xpo fuit ei⁹ idē nature cum alijs homibz.
Et idō cū nō sit ponend⁹ oculus. in eo ha-
buit opatōem abstrahendi species intelli-
biles a fantasmatibz. et ille sp̄s recipiebāt
in intellectu possibili eius. et sic. p̄fecit tali sa-
pientia. Hunc ergo puul⁹ potentissimū et
sapientissimū desiderabāt scī patres in ter-
ra apparere. dū in materno vtero claudere-
tur absconsus. di. ysa. xlv. Forate celi osi-
per et nubes pluāt iussu ap̄ia⁹ terra et germi-
net saluatore. i. virgo b̄dicta p̄ter et germi-
net saluatore. Et sequit⁹ stat⁹ post. Q̄ere tu

es deus absconditus. sed vbi. in terra sicut
id est virgine caritate inflammata. sine hūo-
re virilis seminis. vel carnalitate. sed vbi
te spū sancti. tanq̄ roze celesti fecundata et

Secundo. xpus compas⁹ stupit quando
in ligno crucis expansis manibz exibat
Isaie. lxx. Expandi manus meas tota die
ad pplm incredulum. Nam vt dicit pbs in
libro de plantis. Due sunt cause q̄re rami
in arboribz extendunt. Una materialis sz
humor vnicosus habūdans in plāta Se-
cunda formal⁹ est calor solis fortiter trahēs
et constringēs. quibz p̄currentibz in ligno
raritatez hūite. vincinde ramos causas et p-
ducimr. Sic etiā q̄ dei filius in arborē cru-
cis in modū ramoz b̄achia expandit. fuit
immēsa pietas et misericōdia filij dei le volun-
tie offerētis. et p̄tis celestis nimia cautas. q̄
tranit filium ad hoc. vt patri obediret. ephē-
sioz. ij. p̄pter nimia caritate suam qua dile-
xit nos deus. cū essemus mortui peccatis.
communicauit nobis xpo. Hec pietas filij et
caritas p̄tis p̄ponit nobis i figura. Genes
xxij. In imolatōe ysaac quē pater su⁹ abra-
ham feruenti amore dilexit. cū esset vnige-
nitus filij⁹ eius et in senectute genitus. De-
nanqz volēs eum temptare an diligeret cū
dixit ei. Tolle filiū tuū vnigenitū quē dili-
gis ysaac. et offert illū sup vnū montū quē
mōstrauero tibi i olocausiū. hec figura dili-
gētē p̄siderata mirabilē rep̄ntat et stupen-
dam temptatōez. sed si signat⁹ fuerit decla-
ratum mirabiliorē inuenio rep̄ntatōem. di-
cit igit⁹. Tolle supple tu. nō p̄ alium sed p̄
teipm. filiū non bouē vel alinū. muz nō aliē
num. nō vnū de multis. sed vnigenitū. nō
istum quē odis sed quē diligis ysaac. tanq̄
in senectute genitū et tibi p̄ munere et p̄o
miraculo datū. Iosephus diē q̄ iste puer
ad fauorem et amorē suos patres puocabat
quia in omī virtute et religioe p̄ntim solici-
tudine habebat ysaac. in q̄ benedictiois pro-
missio. vñ si ille occideret tota spes p̄missi-
onis frustraret⁹ Et vade in terrā vifiois. q.
d. Nolo q̄ impem eū immoles. sed paula-
tim filium tuū deducas. Quis em̄ dolorēz
animi eius ad plenū posset enarrare. vnde
p̄ tres dies ipm p̄tinue videns. ei⁹ collo-
quē. cibum de ipso sumit. et in sinu suo dor-

mit. et tū illum offerre debebat. unde dicit
Et offeres illum ibi in olocausū. quod vi
detur totū incensum pēnibilē de eo remaneat
nec etiam os ad solaciū pīs Super vnum
monū quē monstrauero tibi. Quod fecit
Abraham quē nocte confurgēs strauit asinū
suū et p̄pauit necessaria olocausū. nemini
enim voluit indicare ne. f. retraheretur. et sic
nō pareret p̄cepto dei. Quid factū est. ter
cia vidit montē. p̄cul. et relictis iuuenibus
quos secū duxerat cum asino. impoluit lig
na sup̄ ysaac accipies gladiū et ignem. ascen
dit solūmodo cum eo. et cū sic ierent. ait ysa
ac ad patrem. Ecce ignis et ligna. vbi est vi
ctima olocausū. Deus quō tūc fuit p̄no
cordi. quādo talis puer sic dulciter ip̄m al
loquitur. quē in p̄ximo voluit immolare.
Cui pater ait. Deus p̄uidebit sibi victimā
filii mei. Et sic strauit aram et disponēs ligna
ignē addidit. Et f̄m Josephū ait ad pu
erum. o puer quē innumeris votis optauit.
susceptūq̄ diligentissime alui in q̄ me felicē
arbitrabar cū me viderem ad pleniorē eta
tem puenire vt moriens mei relinquerem
successorē. Quia ergo ex voluntate dei fac
tus suz pater tuus. et vltimate similē dei te
deponā. eo q̄ ip̄e dignatur te accipere i odo
rem suauitatis. et sicut fuit mirabilis ingres
sus tuus in mūdum. ita et mirabilis exgressus
Non enī iudicauit te deus egredie seu bel
lo vel passione humana finite vitam tuam.
sed cū ordīto et sacrificio ad se animā maz
renocare. Erat ip̄e de cetero mei curā gerēs
senectutēq̄ egens. cuius gratia maxime te
nutiebat. hēc nunc deus de te p̄cepit. Quid
ad hoc ysaac dixit. ait Josephus. q̄ libet
p̄monē patris accepit. et ait. Quia iniustū
esset vt natus fuissē si dei et patris iudiciū
refutaret aut nō me monstraret amboz volū
tābus p̄paratim. qñ solo liceret patre id
volente. iniustū esset nō obedire. hēc dicens
accessit ad aram patris et ad mortē. Abra
ham igit̄ accepto gladio ut filiū immolaret
Renocauit deus p̄ceptū p̄ angelū dicēs
Ne extendas manū tuam in puer. nūc co
gnoui q̄ timeas dñm. Non enī sinebat co
mū p̄ucri sanguinē. sed vt sciret quomō
Abraham timeret dñm. Et vidit post tergū
autem inter vepres decemē cornibz quez

assumens obtulit olocausū p̄ filio. Hęc bi
storia p̄gre exponit caritatem dei patris et
pietatem eius filij. Nam p̄ Abraham reci
pio deum p̄rem. et per ysaac dei filiū Ibhū
xpm. quē innata caritas nō solū temptauit
sed etiā compulsi p̄ salute humani generis
immolari. et expensis manibz in cuce mori
Unde sup̄ illo r̄bo. Misericordia et vltas
obuiauerūt sibi r̄. Dicit b̄xi. Veritate et
iusticia in terra manentibz. vt misēp̄ hoīem
flagellarent pax et misericordia accessit ad deū
qui dedit illas et qdā pio fufureio paternā
pulsantes viscera loquebāt. nunq̄ in eter
num p̄ficiet deus aut non apponet q̄ com
placito sit adduc. Nunquid obliuiscetur
misereri deus. aut continebit in ira sua mise
ricordias suas. ysaac autē significat chrisū
qui reuera est gaudiū magnum qd̄ erit om
ni p̄plo. Hunc pater singulariter diligit et i
senectute genuit quādo i fine seculoz incar
nari constituit. Allegat autem caritas pro
bano genere dicēs. Abraham qd̄ interp̄
tatur p̄ multaz genū. q. d. Tu qui es p̄
omniū gentium p̄ creatiōem succurre eis p̄
filiū tuū tibi consistētem vni genitū p̄ natū
ram. et vade in terram visionis. i. in m̄m
vbi videberis p̄ fidē et offer eū in olocausū
vt totus immolet. p̄ hoīe. b̄xi. Totus mi
chi datus ē. totus in meos vsus expensus ē
Sup̄ vñ monū. mons ille est locus cal
uarie. in quo redemptiōis n̄e crucis misse
rium est consummatū. Abraham ergo super
ysaac lignū posuit. quando dispositiōe dei
p̄is crucē p̄p̄iam baiulauit. Etiam ignem
et gladiū p̄mlit. qñ feruentissima caritate se
uentissima mortis sententiā accepit. Altare
vero est crux in qua ip̄e brachijs expansis
est. non solū ligatus sed manibz durissime
clauatus. Q. ait dicit. ne extendas manū
tuam. innuit q̄ caro ip̄i crucifigi potuit.
vniuersa illela et intacta p̄manit. Hęc arie
tem inter vepres decemē cornibz significat
humanitas xpi inter iudeos exaspantes su
spensa et ad modū atrozis ad duo brachia
crucis extensa. Abacuc. iij. cornua in mātibz
ei? Ecce quomō feruor caritatis patris. bra
chioz ramos expādit sup̄itis id est filij.
Tercio xpus compas fructus p̄ virtutē
passionis. Nam sicut fructus solet vlectare

gustum corpalem. sic memoria passiois re
creare mentē. Cantic. ij. Fructus illi? dul
cis gutturi meo. i. menti. Fructus namq; li
gni padili gustates mortificauit. fructus ve
ro crucis mortificatos reuificauit. i. corin
thios. xv. Sicut in adam omnis moriuntur
ita in xpo omnis uiuificabitur. Referunt qui
dam parabellae q; in ciuitate iherusale erat
quidā pcedatē nomine et conditōe. qui in su
perbia erecti romano impatori subiecti fsi
stebant qui eos uicit. et in exiliū ppetuum
dānauit. alioq; ab eoz dignitates et offi
cia ordiauit. Crules xpo inuidia moti ptra
illo a electos callide eos p quēdā inter eos
nobilitate ad conuiuiū magnū inuitabant.
In quo quinq; dulcia ferula pata a malo
ueneno infecta. quemlitter gustantē singla
ri infirmitate occiderūt. Ex quib; ipsi inui
ta. et omis ab eis geniti mortui sūt. Quidēs
hoc impator romanor. q; cunctas terras p
lustrauit. nouit in quadā regione terrā nobi
le illius virtutis. q; aqua transiēs p uenas
eius mortuos resuscitaret. misit filiū suum
ad regionē illam longinquā. pūculam illi
terre afferre. Que a filio impatoris inuen
ta et recepta. Impator quinq; fontes in ea
fodit. cuius riuuli dū mortuos attingerunt.
a morte sani et incolumes surrexerūt. Ci
uitas hec ē celestis iherusalem q; uisio pacis
interpretat. Ibi enim residet xpus qui fecit
pacem inter deum et hominem. Hier. ij. Glo
cabunt iherusale solius dei pclar. In illa ci
uitate fuerunt angeli. et marie lucifer pclar?
nomie. quia dicit ferens lucē ex eius condi
tione. cū eius natura oēm aliam creaturam
excebat. hic in supbiar erectus. sumo im
peratori restitit. uolens sibi esse similis di.
In celū ascendā sup astra exaltabo solium
meū. et siliis ero altissimo. hunc deus uicit
et cum oibus adherentib; eum ad ppetuū
exiliū pdamnauit. genus humanū eligens
p ruinā angelor restauraret. Iuxta dictū
ysaie. li. Consolabit dñs syon. et solabit
oēs ruinas eius. Sup q; lu cisset inuidia cō
motus cū alijs q; nobilioz et astutior. miss?
ad primos pntes ad conuiuiū et ad cibum
pbitū eos incitauit. In quo quicq; feru
la delectationis eua gustauit p m ei? quinq;
fensius. excepit em delectatōez et primū feru

lū in audim. qū ei dyabolus dixit. Neq;
q; moriemini. h; etis sic di. In uisū. Ge
nes. ij. uidit mlt q; bonū esset lignū ad re
scendū et pulex oculis. aspectusq; delectable
in tactu. gustu et olfactu. Gen. ij. uult re
fructu ei? et comedit. deditq; uito suo. Tu
lit. ecce tactus. comedit. ecce gust? et olfact?
Ex his qnq; ferulis mortuū est gen? hū
num. Particula terre in regione longinqua
fuit uirgo Maria. Ista igit terra filius im
patoris accepit in uero uirgis. et in ea so
dit in cruce quinq; fontes vulnēz. ps. fo
derūt manus meas et pedes meos. Iffoz;
fontiū riuī ad mortuos uenerūt. et eos reu
ificauerūt. Ecce fructus ligni crucis.

Secunda pars

lectōis in qua tracia
tur ignominiosa turpitudine passionis. quia
mors xpi in cruce apud iudeos fuit turpis
sima. iuxta illd Sap. ij. Morte turpissima
pdamnemus eū. Nā propter turpitudinē
non erat ei spēs. qm ad debitam pmissi
rationem mēbroz. que ppter nimā disfen
sionē crucis nullam elegantia habuerūt. Ne
q; erat ei decoz propter nimā dolorem acer
bissime passiois. Quare ppxta dic. Quidē
mus eū supple oculis mentalib; p tempore
passionis. respectū a nouissimū. i. uisissimū
u iroz propter uisissimū gen? mortis. et tan
q; uiz dolor et dolorib; plenū. et sententem
infirmatē et quasi absconditis uuln; eius
in passione. nō solum uuln; diuitatis. sed
etā hūanitatē. qui tūc spūto iudeoz tege
batur et respectus a iudeis hēbat. vnde nec
reputauim? eum. i. esse filiū dei. quia vix ē
fictē languores nōs ipse mlt. Moralit?
notandū. q; quāto aliq; v est subtilius et no
bilius tanto grau? et molestius fert dolorē
et lesionē. sicut ocul? qui ē subtilis. et aque
nature. ex pbo in de sensu et sensatio simōl
cum ledat. grauaf multū. et itō ne ledatur
natura sibi palpebras tedit. p consuetudē.
quia sic pagina defendit et pseruat gladium
ita palpebra oculū defendit ab exteriorib;
scdm cōmēdatōez vbi sup. Ito qui altēz
in oculū ledit. atrocem sibi infert iniuriam
Insti. de iniurijs. s. nōnūq;. quia nobil?
et ualios homis memb; Sic etiam scdm
gradū dignitatē. uite quoq; honestatē.

Alphabetum

XLII

creciscit aut minuit estimatio iniurie. vbi sup
§. si plena. Ad oppositum. cum xpus filius dei
et hominis dignissimus et sublimissimus fuerit i
natra. et hoc estimus in vita. atrocissima esti
matio est eius iniuria et pñcia a iudeis il
lata. Non solū in oculis verētia in tota sa
cie et corpore accepta p pñcis nostris. Anst.
D amānissime iudeis quid fecisti vt sic pa
tereris. Et subdit. Ego certe causa doloris
tui. Que verba reuera quilibet hodie scita
tate pōt cum vitate. qz plura et maiora ob
probria sustinet mō a falsis xpianis spiritaliter
qz vñqz passus fuerit a iudeis corporaliter.

¶ Nam tria obprobria accepit a iudeis q
hodie sibi a multis xpianis inferunt spūale
fuit em latronibus associatus in eductōe.
Cadaveribus collocatus in passioe.

Contemētis faciatus in crucifigione.

Dico primo qz De quo Isaias in hodie
na lectōe cum scelera reputatus est Qñ
ad eius pñsionem associatus erat duobus
latronibus. vt etiam ipse latro et malefactor
reputaret. qui sanctus et innocēs et iustus q
fuit. Deius faciunt xpianis qui xpm sumit
sine contritōe debita. et integra confessioe.
et pñia. quia xpo volunt associare pctā que
sunt latrones anie. et peiores qz homicide.
Comunicat enim xpus bñ latronibus a ho
micidis. vt eos reducat ad pñiam. peccatis
vero nō pñmunicat. quia pctm non fecit nec
inuēntis est colus in ore eius. vt hic dicit
in ysaya. Nulla vt ait aplos ad corint. puen
tio xpi ad belial. nulla pñcipatio lucis ad te
nebras. nulla communicatio iusticie et iniqui
tatis. Tolens ergo christi bñ et fructuose
associare. latrones pctōz debet p contritōz
et integrā confessionē repellere et videntes in
ducere que xpm reuerenter associant. et de
manu sacerdotis in cor quieti ducunt.

Sed pmo qz alijs contritus sit de omni
bus peccatis integraliter. sed forte verecū
dia ducit pñaliter cōfiteatur obducendo
aliquod pctm de quo tamē maxime dolet.
Si talis contritus recipiat sacramētum an
peccet mortaliter. Quidē qz non. qz recon
ciliatus deo pōt suscipe hoc sacramētum. sed p
veram contritōem hō reconciliat dō an cō
fessionē. Nam leprosi mūdā fuerunt anqz
onideret se sacerdotibus. g. exic pōt qz digne

hoc sacramētum suscipe. In oppositū est Ry
charo? dō pñte ligandi et solvendi. c. xxi. vi
cens. Si aut sacerdos absolutōem crimio
sus ad cōmunionē corpis xpi accedat. pro
certo sibi iudiciū māducat et bibit. enā si cū
iam multū pñteat. Rñdet richard? iij. su
per mgn dist. ir. ar. ij. q. ij. qz contritus nō
cōfessus pōt intelligi dupli. Aut de pctō ve
niali aut mortali. Primo mō suscipiendū sa
cramētum nō peccat mortaliter. qz de pctō
veniali non est necessaria confessio. nisi qñ
nō habet pctm mortale. tunc em cum teneat
semel in anno cōfiteri oportet qz dō venia
libus cōfiteat. Secūdo mō distinguendū
est quia aut habet copiam pñsionis ydonei
et temp? sufficiens ad cōfiteandū. et loque
lam liberā aut nō. Primo mō dico qz susci
piendo hoc sacramētum peccat mortaliter qz
ad hoc qz homo sit dign? hoc sacramētum su
scipe. requiritur qz reconciliat deo et ecclie.
que reconciliatio est p confessionē et absol
utionem. Secundo mō distinguendū est.
qz aut imminet scandalū pñe sue. nisi cō
mūicet. aut populi. aut qz iam incepit factū
miseriū si sacerdos est. et in quolibet illorū
trium licitū est sibi communicare cū apposito
confitendi. Si aut nō ad est aliquis pñcio
rum casū. tene? expectare quousqz habeat
copiam pñsionis. Ad argu. in contrariū vi
cendū. qz cum illa reconciliatōe qua homo
reconciliat deo p interiorē contritōem. req
runt qz reconciliat ecclie si pñ. an bñtus sa
cramenti susceptōem. Secūdo chris?
fuit cadaveribus collocatus. vñ Isai. xxi.
et veniet in locū qui dō golgatha. scdm Be
ronimū est nomē syru. et interpretat caluaria
id ē testa capis carne et capillis denudata
sicut extrahit de sepulcro. quoz ibi erat ml
timdo. quia ibi boies decollabant. Ad cō
fessionē igit xpi cū in illo loco cadaverē cru
cifixerunt Sed reuera viliori loco locatur
quando corp? xpi sumit a pctōz nō con
fessus nec cōtritus. sed inuidijs et inimicijs
plenis quoz dō magn? est numerus. Aliq
nolentes pctā dimittere pñs indulgere
vel iniuste ablata restituere. vel adulteraz et
adulter repellere. vel opa sua et pñbia re
linquere et bñmōi. Tales ne excommunicent
vel publicent. solent se alijs comunicādis

coniungere et sine cōfessione et licentia confessoria cōmunicare. Ipsi non cū petro xpm sumunt. sed cum iuda perpetuū interitum. Unde apłs. i. ad Corin. xi. Quicūq; mā ducat hunc panem indigne. reus erit corporis et sanguinis domini. Un sacmētū eucaristie licq; sit summe bonū. obest tamē malis. Quemadmodū vinū. qd sit bonū in se et salūm sanis. febribus tamē et infirmis ē nocivum. Quia autē sacramētum eucaristie summe est bonū. naturaliter in sumēte bonū efficit. accidentaliter autē malum. quemadmodum videmus in qualitatibz. qd caliditas naturalis calefacit. a. accidentaliter autem infigidat. unde videmus puteos et fontes estiuo tempe ifrigidari. qd ex caliditate estatis multa sit poroz ac visceꝝ terre apertio. unde ex ea educunt vapores calidi. quibus sublimā viscera terre et aque qd in ipsis visceribus sunt infigidat. Similiter et frigiditas naturaliter infigidat. accidentaliter autē calefacit. v. videmus in calce. cui si aquam frigidam supinfundim? cōtrārie calēre. Sic et corpus xpi in se bonū. naturaliter bonum maxime in hoīe efficit. accidentaliter autē malum. Si em̄ humores corruptos vicio eum inueit. vizq; supbiam. auariciā. inuidiā. et bñdī. tūc multiplex malū in homine operatur. Nam plerūq; homo ex indigna pceptione corporis xpi corporaliter citius moritur et qñq; diutius et graui⁹ infirmat. i. Corin. xi. idō inter vōs multi infirmi et imbecilles et dormiūt multi. Glo. Infirmi febribus et alijs infirmitatibz et imbecilles longa in ualitudine. et dormiūt multi. id ē morte corporali moriunt ad correctiōem alioꝝ. Itēq; conscientia bonis plus amariat. Job. panis eius in vtero illius reuertetur in fel. q. d. Sumpcio panis corporis christi reuertetur in fel male consciēcie. Felles inf̄ omnia sensibilia nihil amari⁹. sic n̄ mala conscia aliqd dolorosius. Quid illis qui plus diligunt tale fel qm mel. i. malā conscientia. Item homo plus indurat et obfirmat sicut de iuda dicit Iobānes. Et post buccellā introiuit sathanas in eum. vii. et manus cruciās misit in domū suam. i. xpm et filium dei. et desperās demū misit manus nebhādas in seipsum. et abieno laqueo se suspendit. Sic etia; vide

mus illos qui sepius in criminibz p̄mūcāt grauius et diutius ceteris obstinari. qmadmodum patz in quibuldā cernim⁹ religiosis et clericis. in quoz comparatōe facilius p̄gatos cōuertim⁹. iudeos et saracenos. Itē grauius eternaliter damnat. Paul⁹ ad corinthios Qui indigne māducat iudiciū manducat sibi et bibit. glo. i. dānationem. Quid mir. si em̄ Adam cū omni posteritate sua pro comestione vni⁹ pomi deus tam dure puniuit quāto magis p̄ indigna sumptione huius cibi. Cum ergo tam vānosū sit p̄municare indigne. monet apłs volem tem digne accedere sacramētum dicens. i. cor. xi. Probet aut seipm bō tē. probet scz se i sensu. intellectu et affem. i. opatōe et puerlatione. De his pbatibz dicit Hierē. vi. Probatoꝝ te tedi in populo meo robustū. In illa bis pbanonibz valioꝝ nulla melioꝝ neq; trini. neq; quadrimi. neq; iterarchiaz in celis. neq; natraz in terris. Probet se inquit. vizq; si sensus exterior sit modestus et mundus. si intellectus interior sit sobrius. si affectus alime sit ordinatus. si opatio sit sine fraude et desidia. si puerfatio sit luminosa et bñesta et nemini scandalosa et pbat⁹ sic de p̄e illo edat et de calice bibat. et tūc ille panis supcelestis cuius nō est sp̄s propria. sed aliena. non decet exterior sed interior. p̄fert oēm vilitatē et suauitatē iuxta illō Sapie. Panem de celo tē Sed queritur vtz mali sic n̄ se p̄bantes. et in peccatis accedentes scienter. reuociter corpus xpi sumant. Et vidē qd sic. Nam dominus eque effugit peccatū consecrāns vt manducāns sed nō se subtrahit ppter peccm celebrantis ergo nec ppter peccm māducañs. Contra Sap. i. In malivolā animā non introibit spiritus sapientie. n̄ habitabit in corpore subdito peccis. Si ergo corpus peccatoris est tale. ergo nō suscipit xpm. Respondet bonauent. in. iij. sup magistz vi. ix. Qd si cut tangit magē in lra. Aliqui voluerūt dicere qd corpus xpi vtz a malis nō sumitur. quia n̄ decet tantam maiestātē et carnē tam sanctā et purā in corpus peccatis subditū introire. Un dixerunt corpus christi verū a speciebus abicedere. ex quo peccator la bijs ipm a ore polluto pingeret Sed qm

hoc in errorem ducit. et manifeste est contra
 auctoritates sanctorum. communiter tenent do-
 ctiores fideles. tanquam certitudinaliter verum quod
 remedia quod est corpus Christi verum. non est differentia
 inter iustum et impium. quod ipse dominus vultus se
 offert nunc. sicut per omnibus se oblat in cruce
 sed quantum ad ultimam. scilicet unionem in corpore
 mystico. manifestum refert. quia boni inde recipiunt
 fructum. mali non. immo potius damnum.
 ut dictum est prius. Et ergo concedendum est
 quod recipiunt rem sacramenti. quod est corpus Christi
 verum. quod natum est ex virgine. quod pendit in
 cruce. quod a mortuis resurrexit. et est in ce-
 lis. sed non corpus Christi mysticum. Ad argumentum
 de sapientia dicendum. quod intelligitur quantum ad ef-
 fectum gratie gratum facientis. non quantum
 ad substantiam. Tercio christus faciens
 fuit commensuratus. Hieronimus. Audui prime-
 lias multorum et terrores in circuitu. Sed ve-
 re hodie crucifixus per peccatores. maiores com-
 munitas sustinet et obprobria. quam ab inimi-
 cis. Ideo potest peruenire de malis et factis christi
 nis blasphemis. Si inimicus meus male dix-
 isset michi. sustinuissem vultus. Tu vero
 homo unanimis. dux meus et notus meus
 qui sum mecum dulces capiebas cibos. In
 domo dei ambulauimus cum plenu. Quomodo
 namque grauius et amari. sustinere in prope-
 ria et iniuriari a putato amico cui maria sunt
 ostensa signa caritatis. certe nihil. Sic christus
 caritatis et inimicie maxima signa ostendit
 christiano. puta cum unanimiter deo patri fecit
 per amarissimam mortem. ecce patrem. Duce
 omnium natum a principem fecit nec est ali-
 quid natio que saluari possit. nisi sequatur fide no-
 stram. ecce scilicet. christiani quotidie vultus
 ad summum totum seculi cibum reficit. non
 carnibus cibantibus. aut capnis. sed corpore pro
 patre. et dignissimo potat nos suo sanguine
 ecce ceterum. Que enim natio quam beat deos ap-
 proinquantes sibi. sic adest nobis dominus deus
 noster. De illis bonis quod deberemus ei lauda-
 re. quidam maledicti talidati christo prebent in
 fecit deo et benefactori suo renouando per blas-
 phemiam vulnera christi et cruciatum. Augustinus. super
 illud Ieremias. xvi. blasphemauit. Non minus
 peccat qui blasphematur christum regnantem in
 celis. quam qui crucifixum ambulante in ter-
 ris. Ad hoc deus. vii. Rusticus crucifigentes

in semetipsis filium dei. ubi dicitur glo. Non quod
 crucifigant filium dei. sed quod similes sunt cen-
 tibus. Crucifigunt autem in semetipsis
 id est quantum in ipsis est. Sicut igitur iudei
 audita blasphemia per dolorem sciderunt vesti-
 menta sua. Sic christianus ut non perdat
 meritum passionis. debet scindere vestimenta
 male consuetudinis et linguam refrenare a
 blasphemis.

Tercia pars in qua

notatur fructuosa plenitudo passionis christi
 isti. ibi. Ipse autem vulneratus est propter
 quo notandum. quia per passionem et vulneratio-
 nem christi sumus consecuti perfectam liberationem
 nem et omnis periculi euasione. Ideo di-
 citur de angustia. Et hoc per eum qui est
 filius dei. cuius generatio ratione eternitatis
 non habet finem. Ideo dicitur generationem
 eius quis enarrabit. quasi diceret nullus.
 Et ille dicitur abscessus pro mortem de terra
 viuientium qui supplet est patris dei verbum.
 Sed quare. non propter se quia innocens est
 sed propter scelus populi mei. id est gene-
 ris humani percussit eum. scilicet permissus. est
 vox patris. Et quia ipse iniussit eum. scilicet ex in-
 uidia percussit. dabit deus pater pro vultu
 dicta eisdem impios iudeos in manus ro-
 manorum. scilicet ut ipsos capiant et teneant pro
 sepultura sua. id est propter mortem christi quem
 nudum et spoliatum morti fecerunt. innocenter
 eo quod iniquitate non fecerit. Tamen illo
 non obstante. id est christi innocentia. comi-
 nus scilicet pater voluit eum conterere. supple
 per mortem et angustiam passionis et infirmi-
 tatem carnis assumptae. quia si christus. id
 est filius dei posuerit animam suam. id est vitam pro
 peccato hominis. videbit semen longeuum. scilicet
 ad finem mundi. filios et filias congregabit
 Exemplum sicut granum frumenti. et hoc
 hannis. xii. Et voluntas domini id est dei
 patris in manu eius id est operatione christi
 dirigetur. et totaliter implebitur. pro eo quod
 tradidit se spontanea in morte et quod a iudeis
 cum sceleratis quasi reus reputatus est et ta-
 men peccata multorum tulit id est sanguine suo
 lauit. Insuper per transgressores id est cen-
 tibus in cruce orauit dicens. Pater
 dimitte illis. ut non perirent. et c.

Dozaliter. Inter oia mala domesticā pacem perturbāda nihil intolerabili⁹ vicino malo. Ideo iudeus cum ꝑ christianis cōmo uel ei vicinū malū impetrat. quia quanto quis alteri familiarior existit. tanto magis et facilius nocere p̄t. Per ꝑrium. bonus uicinus est pars totius et familie vicini sal⁹. quia vicinū sicut seipm defendit ab iniurijs. Quare sapiens puer. xxij. Solio est uicinus scq bonus iuxta ꝑ fratrem lōge. Debet enim bon⁹ uicinus vicinū nō perturbare et iniurias si p̄t ab eo expellere. quia scdm beatum Ambro. i allegat. xxiij. q. iij. Non in ferenda. Qui nō repellit iniuriā a loco suo si potest. tū est in vicio q̄ illi qui fecit. Ad ꝑpositum. homo in padiso cōstitutus duos habuit vicinos. vnū malum. s. dyabolū qui sibi grauiā vulnera intulit. et varijs iniurijs eum perturbauit. Alter vicinus bonus. qui tam bon⁹ fuit q̄ vt ip̄e hominem defendere et iniuriā dyabolū ꝑ repellere. arma q̄ hūc posset bellare ꝑ aduersariū assumpsit. s. humanitatem. et vulnera pctōꝝ nostrorū suis vulnerib⁹ curauit. et remedia sacramētorū efficacia dedit. Unde mgt. iij. Iniaꝑ in principio dicit. Samaritanus etiā r̄ne rato approprians curat⁹ eius sacramentorū alligamenta adhibuit. q̄ contra peccat⁹ originalis et actualis anime vulnera. sacramentorū remedia deus infudit. Nam ꝑe vulneratiōem xpi nra pctōꝝ. Vulnera penitus sanant. Aduersa leuius portant. Interiora plenius leniunt.

De primo dāte bic ꝑysiam. In ore eius sanati sum⁹. Refert mgt. Jacob⁹ in libro d mirabilio orientaliū regionū. q̄ pellican⁹ est aus odiosa fennat⁹ q̄ eriens nidū ꝑ passu. suū spens subintrat et pullos suos q̄ repit pūgit et occidit. pellican⁹ uo rediens pullos suos mortuos ꝑ tridū luget. pcutiens rostro pectus suū. sanguine pullos tuiti ficat. ex q̄ fusione sanguis mltū debilitatus naturalis affectu sibi ꝑpaciens in nido rennet. ceteros uo quasi dēgeneres de nido ei cit⁹ et expellit. Sic xps odit spēntē antiquū s. dyabolū. Dū aut̄ posuisset toiem in nidū padisi et abscederet. s. hominem relinquēdo iū teris. venit dyabol⁹ et hominem occidit. q̄ repe-

to filius dei per tres dies luxit pullos suos
quia toto tpe legis scripture. burno gene
ri condoluit. Doleo luxit fili mi Abilao
scđi regū. xviij. Et ideo tertia die. i. tempe
legis noue. tempe passionis. rostro se per
cussit. qñ sine contradicte aliqua crucifixi
latus suo pmisit lancea pforatū. et tunc san
guine suo pullos occisos pfoedit. et vulnera
peccatorū curauit. Tria nanq; vulnera h
a dyabolo spente accepit. que efficacia vul
nerum xpi tribus remedijs possunt curari.
Primū vulnus ē original culpa. Illo vul
nere offis tēdēdē ab Adam pmiui le
ge peccauit. vt dī de cōse. di. iij. c. hīssimi
mō. Contra qđ est remediū aqua bap̄sma
tis. cuius virtus ē efficacia a latere xpi et
venio eius effluxit. De qua p̄dixit Ezech.
dicens in p̄sua dei. Dabo vobis aquā mū
dam et mūdabimini ab omni iniquitatē
nis vestris. Et notatē dicit ab omibz. qz
non sōlū originale. verumetiam in adultis ve
nialia et mortalia mūdant. de conse. di. iij.
de generante. Quādō em̄ mīnister cōstiti
puer extēris in aquā mittit bap̄smatis.
christus intēr grām infundit. mediante
qua cōmīa ab aīma tollunt. Sed cur ee
manēt penalitatis. ē. scilicet. scitio. aqua ces
sante causa cessat etiam debet effectus.
Respondet mgt. iij. sent. di. iij. c. vltimo.
Q. hoc fieri ideo tradit lanci doctores.
quia si etiam homies p bap̄simum a pena
liberantē. ipsam putarent bap̄simum p̄mū
nō precium etēni regni. Idō soluto ream
peccati. temporalis pena manet. vt illa p̄ra
studiosius querat. que erit a penis omnibz
aliena. Et vt sic fideli certandi materia et
vincendi daretur occasio. qui nō vinceret
sino nō pugnaret. nec pugnaret si in bap̄simo
immortalis fieret. Sed quomō paten
tes in bap̄simo purgati. pueri maculam
originali generāt. Dico qz sicut granū pu
rum ab fcs palea feminati. nō minus granū
paleam generat. sic et hic. Secundū vul
nus est venialis culpa. quod licet nō sit leu
le. est tamē nociuū. quod quilibet accipit
dum in finem spēntis dyaboli cōtra consi
lia dei facit. scđm doctorem subtilē in. iij.
hoc vulnere quis inficere scđm Augusti.
vt recitat in Canone distinc. xxx. §. alius

Quociens aliquis in cibo vel i potu plus accipit quod necesse est. vel plus loquitur vel tacet quod expedit. vel plus pauperem petentem impositum exasperat. vel sanus corpe alius scilicet nannibus prandere voluit. aut somno de dormitis ad ecclesiam tardius surgit. quociens excepto filiorum desiderio uxorem cognovit et plura talia. Aduertendum tamen sane quod huiusmodi venialia possunt interdum esse mortalia. si nimis sit eorum excessus. Pro quoque remedio quantum ad eorum efficaciam ex merito passionis de vulnere christi fluxerunt multa remedia. scilicet eucharistie digna sumptio aque benedice aspersio. elemosinarum largitio dominica oratio. generalis confessio. sacerdotalis benedictio. crucis signatio. extrema unctio. pectoris transio. et quodlibet opus deuotum. Et quod maxime passionis christi de nota recordatio. Tercium vulnus est mortalis culpa. quam quis incurrit. quando secundum statum contra dei precepta facit. In cuius remedium ex latere christi efficacia penitentie effluxit. sine qua adules in mortalibus vulneratus. nec curari nec saluari potest. Ecce quantum bonum vulnera christi proficiunt in remedium peccatorum et scelerum nostrorum. Debet ergo homo esse deo gratus et compassionem ad christum habere de innocente morte. quia quos in sancta ecclesia ingratos cepit ut pellit canis in die iudicii ab electis separabit. et ad penam dei iei cetera eterna dicens. Ite in ignem eternum. etc. Secundo per vulnera christi nostra vulnera aduersitatis et tribulationis leuius toleramus. dum igitur vulnera christi ad memoriam reducunt. Unde greg. Si passio christi ad memoriam reducat. nichil est quod non equo animo toleramus. quod sicut medicus expertus vulnus suum per se curat. alius solet egrotos ostendere. ut ipse tribuat egrotanti posse suum etiam curare. Sic medicus animam et corporis ante oculos hominum sua profunda ponit vulnera. ut confidamus etiam nostra vulnera aduersitatis velle remediare dicens. Auenor. i. Vos omnes qui transitis per viam attendite et videte etc. Attendite inquit vos peccatores omnia membra christi propter vos vulnerata crudeliter. Caput per spineam coronam cor per lanceam. manus et pedes cum clauis. totum corpus virgis et flagellis. Attendite

igitur et videte oculi. o spiritus crudelissimas mortem. quam innocens christus dei filius et virginis dilectissimus passus est. In capite propter spineam coronam. in oculis propter lacrimas. in facie propter alapas. in manibus et pedibus propter plagas. in brachijs propter nimiam extensionem. in tibijs propter insolitam applicationem. in toto corpore propter varias percussiones. in auditu propter conuictum clamorem. in visu propter contemptibilem derisionem. in olfactu abominabilem sputorum. in gustu multarum amaritudinum. in corde multarum tribulationum. Respice ergo o homo in faciem christi tui. Nam liberator tuus creator et saluator perpendit in cruce. Vix mynner de gotbeit. mit verzuende beizen. mit vaserer melch beyt. mit betrubet sinnē. mit krancken gliedern. mit blutenden wunden. mit zerschentten armen. mit zerschentten adern. mit ruffendem munde. mit heiserer stymme. mit bleichem endtz. mit todtlicher faube mit zerschenden augen. mit geniegetem houbt. Ad quodlibet venientem paternaliter suscipimus dum et osculandum. Augustinus. Cato medicus factum est in medicamentum egrotum. Attendite igitur et videte vos omnes qui transitis in tribulationibus et aduersitatibus per viam. si est dolor similis. quasi diceret non. ergo sustinete patienter modicum propter me. quia passus sum propter vos multa. Tercio vulnera christi et sanguis effusus nostra interiora lenificat. Dum enim homo deuote recolat fructum et utilitatem christi passionis. singulari infusione gratie et deuotionis anime incipit to cundari. et dulcissimis vobis exultationis deo gratias agere. In quo anima diuina concipitur cigno. que est avis alba. cuius pro prietas est secundum Ambrosium in exarato. quod appropinquas sue morti. ante tres dies voces emittit dulcissimas et amenas. Cuius ratio non est secundum Albertum sanguis cigni est dulcissimus et purissimus. et in tali puncto currit ad cor ut eum confortet. quo confortato ad tantam dulcedinem voces amenas emittit laudis. Huius ista alba. est anima sancta et deuota. que ante mortem tercio die in statum gratie. ex compassione amarissime mortis christi corde debilitatur. ad quod confortandum concurret per infusam meditationem

De crudelissimo
et potestissimo

A

sanguis xpi dulcissimus? et amore seruienti effusus. q̄ considerato deuotus hō i voces laudis et exultationis amenitissimas prouipit. Ut igitur quilibet hō has laudis voces plenius modulari possit. attendat meoꝛie passionis fructus. Scdm̄ enī Albertū quilibet considerat fructus et utilitates deuote recolens xpi passionē. Primus est tam magna gr̄a et pene remissio. q̄ valius est homini sic. considerare passionē. q̄ si p̄ integꝛ annū feria ieiunasset. Scdm̄ q̄ si semel in hebdomada accepisset disciplinā p̄ integꝛ annū. vltꝛ ad effusionē sanguinis. Tercius q̄ si per annū semel in hebdomada psalteriū legeret. Et bernard⁹ Quicumq̄ ex toto corde recordatur xpi passionē. recipit tres utilitates. Prima talis purgat ab omnib⁹ pctis. Secunda q̄ si non indigeat purgatione pctōꝝ. valde par est dño ob meritum illius hois aliquas animas a purgatorio liberare. que alie ad magnū tꝛp̄ essent purgandē. Tercia. quociens spiram⁹ ex ore illius hois egreditur et aeternū relinquit. totiens spūaliter gr̄a recipit. Ecce quātas utilitates quis psequitur et interiores consolationes. Debet igitur homo p̄ istud sacrum tempus passionis se ab omnib⁹ exteriorib⁹ occupationibus separare. et se deuote ad verbū dei et ad alia que representat christi passionem disponere ut hos fructus psequi mereat et vitā eternā.

C In cena dñi.

Quoniam dilexisset
suos qui erant in mūdo. in finē
dilexit eos. Ioh̄is. xij.

B

Philosoph⁹. vij. ethic⁹ vult q̄ amicitia ex triplici bono causat. scz vili. delectabili et honesto. Sed amicitia tantū ex vili vel delectabili n̄ est pmanēs et firma q̄ fundamentum vt sunt bona fortune vt puta diuicie possessiones. sanitas pulchritudo. nō est stabile sed transitorio. Id̄ nec amicitia i humiliorib⁹ bonis est pmanēs. nec stabil. q̄ cessante cā cessat et effectus. Solūmodo autē amicitia p̄ca ppter honestā bonū fm̄ p̄m vbi sup̄. firma et pmanēs est. Ideo piculum est instabile q̄m ad amicitiaz et pacē dicitur eē matrimoniu⁹ propter diuicias et pulchritudinē contractū. q̄ vt habet. ff. de

bona. inter. vi. et vi. l. ij. Bonestus amor pendit ex animo nō ex lucro vel libidine. Cū ergo amicitia xpi ad discipulos fuit de bono animi scz amato q̄ dicunt honeste. quia bonestate faciunt. id̄ fuit pmanens et firma et perfecta. nec vnq̄ delectata. q̄ caritas q̄ de se ip̄ p̄nunq̄ fuit vna. de peni. di. ij. §. Item sine caritate. hoc enī attestant vba thematis. Querit cū eucaristie sacramentum sit donum maximi amoris. quare in fine et nō ante donabat a saluatore. Id̄ quod m̄den dum multiplex assignat ratio. Prima est consideratio sacramentoz veteris testamēti Cum enī ipsa essent in figura passionis xpi et fiendoz in passione. in passione autē debent terminari omnia. nō ante. Id̄ in fine cessantib⁹ antiquis sacramentis alia sacramēta a christo institui debebāt. et maxime eucaristie sacramētū. in quo omnia antiqua terminantur. sicut in fine pfectissimum. Secūdo in fine est institutum p̄ valere. vt christus ecclesius p̄na corporali. semp nobiscum esset presentia sacramentali. Tercio in memoriam passionis et immolationis christi. que nondū erat exhibitā sed instabat. Ideo non ante. sed tunc institutum est in solatiū et in mēdiū suę passionis. Quarto vt opus maxime potentie et caritatis ostenderet. quanto magis putaret infirmus et impotens. vt fuit tēpe passionis. Hāc magnum opus potentie fuit mortuos suscitare. sed maxime potentie ad quod creatura nullo mō potest attingere. scz vnam substantiā in aliā trāsubstantiare Quito vt cū saluator noster vellet se tradere homini ad omnē consolationem. q̄ se dederat aplis in solatiū p consolatione corporali. se etiam voluit dare in edulium pro refectione et consolatione spiritali. et hoc magis conueniebat q̄n recessurus erat a mōdo. q̄ min⁹ magis indigebat ip̄o. Et sancti apostoli magis indiguerūt tpe passionis q̄n xp̄us ab eis auferend⁹ fuit p̄na corporali. vt eo fortiores p̄sisterent. vel si caderent. cit⁹ resurgerēt. quare passio imminēte ad refectionē mentis et consolationem data est contra aduersitatem pellentem. Querit. sicut cib⁹ materialis continē suū ad sustentationē corporis. an etiā illi cib⁹ ait quidē sit suūm⁹ in signū amoris.

Ad hoc videt sc̃tus Aug⁹. quasi ignorans mentes sumētiū. et h̃c de conse. di. ij. q̃i die dicent. Quotidie eucartie p̃munionē sumere. nec laudo n̄ vitup̃o. omnib⁹ tamē dñicia diebus p̃municandū h̃or̃or. si tamē mens in affectu peccatū nō sit. Nam bñtes adhuc voluntatē peccatū. gravari magis dīco q̃ p̃nificari. Sz querit glosa si illo x̃bo affectu. loco p̃allegato. q̃ñ dīcie q̃ mēs sit sine affectu peccandi. R̃ndet credo q̃ q̃ñ p̃ponit firmiter abstinere a q̃libet mortū. nisi ergo hoc sit i. p̃posito. nun q̃z accipe cor pus x̃pi. Debet ergo h̃ō q̃ndie se p̃pare ab̃i lem ⁊ dignū ad suscipiēdū eucartistaz. Cū Ambro. Qui semp̃ pecco. debet sp̃ accipe medicinā. Et richard⁹ in. iij. s̃ sent. di. xij. Sicut in corpe sit quasi cōtinua dep̃ditiō natural' humiditatis p̃ actiōnem natural' calozis. qua te cā optet pluries cibū sumere ad restauratiōem dep̃diti. ne dep̃ditō cōtinua mortē inducat. Sic cum ex corruptiōe concupiscēcie in nobis. ⁊ occupatiōe circa exteriora fiat dep̃ditio tenuitatis ⁊ caritatis debemus pluries sumere hoc sacramētum. p̃ cuius sumptiōem causat in anima sp̃uale nutritiōem. Nam q̃ñcūq̃ quis bona si de et bñlitate cōmunicauerit facit deo gloriā. angelis leticiā. animab⁹ refrigeriū ⁊ suūpius auget meritiū. C Sequit̃ cōtinuatiō ⁊ expositiō euangeliij. h̃c dicebat̃ tur quomōd̃ eb̃ristus p̃ nobis voluit vulnerrari ex vera pietate. hodie discipulos infor mauit in humilitate. Et fm̃ hoc sunt tres p̃tes euangelij.

In p̃ma notat̃ p̃nitū sociale. in q̃ fraterni amoris confirmat̃ ligamentum. ibi. Ante diem festum pasce.

In sc̃da p̃nitū manuale q̃ interni languoris indicat̃ purgamentū. ibi. surgit a cena.

In terciā edulium salutari in quo superni valoris ordinat̃ sacramētum. ibi. Scitis quī d̃ fecerim vobis.

Quatum ad primaz

partem dicit euangelista. Ante diem festū pasche. qui sc̃z totus fuit celebris. qualis fuit dies. xv. lune que p̃cessit eiusdem lunatiōis. que tunc fuit vesp̃a quīnte ferie añ dīe passiois. In q̃ vesp̃a debebat comedi agn⁹

pascalis fm̃ legem Exo. xij. et tūc h̃c facta sunt que post dicentur. Scies q̃b⁹s si tūc primo. sed ab instanti conceptiōis. Hoc at̃ dic̃ exp̃mit. vt ostēdat̃ scienter ⁊ volūtate ad passiōē venisse quia venit. i. iam instabat hora eius a p̃te ordinata. ad hoc vt trāse at p̃ passiōē et mortē ex hoc m̃do misabili ad p̃rem et gl̃iam. Cum dī exisset suos sup̃ ple ṽre. qui erāt in m̃do. i. in mundi statu. sic apli. in finē. i. ad mortē dilexit eos. id ē intē q̃ illa dilectiō eum traxit ad mortē qui ē finis oīm terribilū. iij. etbi. Et cena facta. i. iam pata ⁊ aliquiditer consummata quo ad agnū paschale. cum dyabolus iam misisset p̃ suggestiōē in cor iude. qui erat filius symōis sc̃bariōthb⁹. i. de p̃co dicto sc̃bariōth. vt traderet eum. Et nota q̃ sexta die ante pascha q̃ñ Maria effudit vnguentum sup̃ caput x̃pi. suggesserat dyabolus illam traditiōem. ⁊ hodie for̃ imp̃sit. vt eū traderet in manus iudeorū. sc̃iens q̃b⁹s quia om̃ia dedit ei pater in man⁹ ⁊ potēstatem suam. et sc̃iens quia a deo exiuit tanq̃ cōsubstantialis filius. et ad deū vadit vt ad suū terminū. Exiuit enim a deo eum non deserens. et ad deū vadit nō suos relinquens. sed temp̃ eos ad bonum finē dūrigens. Moraliter. saluator noster trāsitus de hoc m̃do ad patrem. sc̃iens oīa nouit etiā discipulor̃ suorū fragilitatē. ⁊ omniū christianoꝝ sequētiū p̃bu⁹ mun di iter p̃gentiū ad celum. Ibo more pij patris filijs suis p̃uidit d̃ viaticū sui corporis p̃ciosi et sanguinis. mediātē quo robora n̄ possent potenter p̃iter huius mundi venite ad eternā quietem ⁊ beatitudinē. Naz vt dicit auicēna. i. candē. c. liij. et i tractatu de regimie iter agentū. Necesse est q̃ bi q̃ iter agunt in byeme q̃ non eant vacui. sed sint vino p̃cioso potati. ⁊ affatis carminofaciati. Cui⁹ cām assignat. qz tempore magis frigoris calor naturalis retrahit̃ ad interiora. Si igitur stomachus esset vacu⁹. defacili calor naturalis possz erāgiri. sicut accidit de lumie lucerne in qua deficit oleū. Et qz vinum h̃z calefacere. ⁊ affate cānes magis nutrire. qz magis lapide cū decoquāf i h̃uico. p̃pio. Ideo p̃dicta sunt optime ambulando necessaria. Exemplū b̃? h̃em? exodi

In Cena

domini

xij filijs israel qui cum p̄siente deo exire
 debebat egiptum. p̄cepit ut uenas suas accen
 derent p̄ maiorē exp̄ditionē vie. ⁊ baculos
 b̄rent in manibz ut p̄egrini. ⁊ agnē an̄imā
 igne assarent. et festinātē comederēt. Sic
 saluator n̄r uenit agn̄s immaculatus. igne ca
 ritatis in cruce assatus ad n̄m̄s uoluntatē
 et confortaciōem in hostia p̄secrata m̄strā
 cum tota deitate cōmunicantibz nec minus
 nec mai⁹. sed romas xp̄s natus ē ⁊ agnē pas
 su⁹ sepulchris. resurrexit ascendit in celū
 et sedet ad dextera p̄is cum tota deitate.

Elī ambrosius. de cōse. vi. ij. omīa. In ho
stia cōfecta est tota deitas. vere illd corp⁹
qd sumptū est de virgine. qd passū qd le
pultū. resurrexit et ascendit in celū. i sedē
ad dexterā pīs. cui⁹ pōtēte pagare possum⁹
viam b⁹ vite. ⁊ expēditē exire d manib⁹ ini
micoꝝ ad celestē patriā. Et ideo virgine
volens iij corp⁹ xpī sumere. nūcē est vt ba
beat spūali⁹ xpī restituta ad eum agni. i.
corpi⁹ xpī que figurata sunt in alijs tribus
necessaria p eū agni pascalis. .f. tennū ac
cinctiōe. baculi portatiōe. ⁊ pedum calci
atiōe. In quib⁹ tribus mystice tria signāf. .f.

Mens puritas
 Fidei firmitas

Voluntatis caritas.

Nullus em̄ hom̄ ad hoc scitissimū accē-
te dz facit. nisi fuerit pmo dñi purgatus ab
omibz inmundicijs scelez. nēciē. rōiq. Quā
mūd' ē. in domo tua. i. in ecclesia velle pā-
lo. i. corp' p. alio nullus. Dñz em̄ hō pmo
mūdē purgare ab omni pnia affectō. Dñe
remie iij. Quia a malicia cor mū. Hā si ci-
nus naturali instinctu possit cōitui cōpna
coniugē. nō capet cibū nisi pōs lauerit f. vā
tū rem sedā fecerit. Quō mīser pctor q' tū
tū rōne ⁊ multis pctis ē implicatus. et si nō
ope ppleuit. nichilomin' pnia affectō mētē
sedauit. audit cibum iñfō lacrimis fūmere
mī pzio fuerit aq' lacrimā pñfēte ex amara
pnia purgams. Dñz ec. v. sensus purgare.
oculos ab ipudico aspectu ⁊ illicito visu. Au-
gustin' q. iij. Dñs dicitis vobis alios pudicos si
bēatis oculos ipudicos. i. vagos. qz impu-
dicos oculi. impudicia cordis est nunciū.
Glōletis qz accēde ad mēta dñi. fin vñs.
Iñs sint vagi oculi. nō effrent lingua. au-

plantantia. fluído gestu nō incedat. sed pri-
torem atq; peccandā mētis simplici bitu
incessuq; ondat. Sic etiā oīis nri sensus
purgandi sunt. 7 oīa mēbra corpis. os. mā
pedes. restringēdi sunt. Et hoc signat in si-
gnata in eo qd p̄cipiebat volenti comedere
agnū qd esset accina? tenib. i. castus 7 mū-
dos. 2u. xij. Sicut libi vti p̄ci. Qd exp̄it
Gregori? vi. Lumbos em̄ p̄angim? cū car-
nis lurturā p̄tinentiā coartam? figurat
eucaristiā etiā in pane p̄piciatōnis. qui con-
secratu dño a mūdis tollis comedebat. 7
Quare ut b̄. i. regū. xxi. Cum dauid fuge-
ret p̄secutōm Saul. vent in nobz cū pueris
et 7 famul suis ad achimelech sumū sacer-
dotē petens panē. Qui q̄sivit si mūdi ēnt
pueri ip̄i. maxie a mulierib. Et r̄sudit equi-
tem. si te mīserū agis. p̄nūmū nos ab
beri et nudius tert? qñ egrediebamur. et si
erunt vasa. i. corda puerorū sancta. 7 tedit
eis sacerdos panē sanctificatū. Sic homo
volens euadere mortem eternam et fugere
dyabolū. debet cum pueris id ē recollectis
oīo sensib intrare ecclesiā. et cōfitemdo et
tolendo se purgare te omni. id ē specialiter
peccato carnis. et etiā ob reuerētiā tantū
sacramēt abstinere p̄n? ad aliquot dies a
propria vixorē. vt dicit d̄ consē. di. ij. Dis
homo Et tunc cū omnia fuerint mūda. cor
manus. pedes 7 oīes sensus. deuote 7 re-
uerenter debet petere a p̄prio sacerdotē pa-
nem p̄piciatōis. i. eucaristiā. quod interpretā-
tur bona grā. quia grām nobis donat. 7 pro-
piciatōem nobis impetrat 7 remissionē om-
niū peccatorū. i. venialium. Cū gregori?
in omelia paschali. P̄ponides em̄ nobis
christus hoc sacram̄ salutis. quia nos quon-
di peccamus. 7 ille iam mori non p̄t. per
istud sacramētū remissionē peccatorū
sequamur. Sed circa banc figurā que
runtur duo p̄rimo an faciens vāns hoc
sacramētū petent peccet. sciens p̄mūciā
tem esse in peccato mortali. Et videt qd sic
illam medic? mortaliter peccaret. qui scien-
ter daret medicinā infirmo qua esset interfi-
ciendus. ergo cū grauior sit mors spirital'
q̄ corporalis. multo fortius faciens hoc mor-
taliter peccat. qui ponit ip̄m in ore ip̄i?
scilicet ēnt in mortali peccato. Cōtra de ple. di. ij.

Non phibeat dispensator pingues terr. e. i. peccatores sū glo. mensam dñi māducare Item. l. q. i. Xps quōd fecit nobis. qui tra di torē suū tanta pacia permisit. vt ei pñā eu caristiā pfectam mātō suis 7 ore suo pñē datā sicut ceteris aplis traderet. q. d. In b exemplū nobis relīq. Rñd3 richard? i. iij. sup mēm dñi. ix. 7 distinguit. q. ille quēz sa cerdos scit esse in pctō mortali. aut nō pñt sibi eucaristiā dari. nē sacerdos dātō pec caret. aut pñt 7 nō distinguit. Aut suū pec catū mortale ē occultū aut manifestū Si manifestū. tūc sacerdos sibi dādo peccatū q. legitimā ptra ei habet exceptōem. quāz sibi publice obijcere pñt. 7 accipit hic māsse sum nō p omni eo qd pbat pñt. qd magis pñt dicit. manifestabile qd māssestū. Cū si sacerdos sciret parochianū suū esse in cri mīe qd legitime posset pbare. Ita q. illud crimē sciret duo cuq. eo vel tres testes per quos hoc pbare posset. non pñt hoc debe ret eucaristiā illi negare in publico petenti quia iam inferret sibi penam a sñ criminis pba tionem quod fieri nō debet. xl. q. iij. eo. 7 q. i.

Sed accipio hic manifestū p notorio. Et autē peccatum notoriū seu p sententiā seu p confessionem factū in iure. aut euiden tiam rei que aliqua tergiversatiōe celari nō potest. extra de cōba. cler. c. xl. si autē pctū suū est occultū aut pñt in occulto. 7 tūc sacerdos sibi dādo peccaret q. bz cōtra eū legitiā exceptōem quā ei in publico obij cere posset. et ipm monere debet ne petat in publico vt habeat de cō. di. ij. non phibeat Aut pñt in publico. et tūc sacerdos tene rit sibi dare. quia contra eum non habet le gitimā exceptōem quam ei in publico obijcere possit. extra d. offi. iud. ordi. Si sa cerdos. Ad argumētum dico q. non est si mile. quia talem medicinā negare infirmūz non infirmaret. n. populū scandalizaret. n. aliquod pñdiciū bono communi faceret quod fieret si iudici liceret punire vel aliū diffamare. p sua voluntate iudiciario ordie ptermisso. Quēz secundo an. pñt ali quito quod nō est peccatum. sed als natura liter immū dum. teneatur homo abstinere a susceptiōe bñ sacri. vtputa. immūdia mē struoz aut feminisui. qui reputant imū

di sñ legem. Et vidē q. non. Qd si. pñt aliquid marie pñt mensura. sed hec non phibent mulierē ab huius sacramēti susce ptiōe. di. v. ad eius. 7 a simili nec semitūo. Contra cōiugalis concubitus sine omī pec cato fieri potest. sed aū eu. ausitē sumptōez aliquot dieb. ab vxorio pñt ē abstinēdū de ple. di. ij. omīs hō. ergo est aliqd aliud a pctō. phibēs bñ sacramēti sumptōem. Rñ det mē rich. in. iij. sup mēm dñi. ix. Q. pñt aliquis qd nō ē pctū teneat aliqd hō abstinere a susceptiōe huius sacramēti. pñt ordinatōem ecclesie. q. pñt sacri reuerētiā ordinatū hominē aliqd debere abstinere. p pñt aliqua que nō sunt peccata. eo q. impe diunt vel minuit reuerentiā. que debet ob seruari in hñdī susceptiōe cuiusmodi ē ob scura pollutiō pueniens ex crapula. vel ex immūda cogitatōe que pñt in vigilia. q. crapula vel cogitatō si mortalia peccata fue runt vel pbabile dubium est vtū fuerunt tūc pollutiō ex eis pueniens phibet de ne cessitate huius sacramēti susceptiōnem. Si autē certum est qd non fuerit nisi peccata ve nialia. tūc illa pollutiō non phibet nisi de congruitate. Si autem pueniat ex natura supilitate vel infirmitate. nō credo q. pro phibeat. 7 hec pñt possunt p hec que dicūt dist. vi. Testamētum. Probabile etiā pri culum vōmendi phibet susceptiōem huius sacramēti. Et de similitudo simile iudiciū hñt Et potest dici quasi p quādā appropriatiō nem q. pñt minuit reuerentiā que debz obseruari in susceptiōe bñ sacri tōt spī pñt Et quia reuerentiā q. debetur corpi xpi exigit vt ipse suscipiens diligēter recogitet qd ac cipiatur. qd infantes q. furiosi facere nō pñt. ideo talib. dari nō debet Si tamē furiosus quandoq. ad debitum sensum reuertetur. petens in tali statū sacramētum. sibi potest dari si non timeat q. pñt. Ad argumētum in oppositū. q. immūdia mensurorū non phibet mulierem cōmunicare. quia est immundicia pure naturalis. Si autē vt vi citur ibidem ex veneratiōe magis percipere non sūmit laudanda est. sed si percipit nō est iudicanda. Simili modo potest dici de illa infirmitate q. Leuit. xv. d. flux? semis.

Sed vōlens accedere sacm dco bz habere

firmā fidem ⁊ solidā. nichil desitans. et de
uote postulare. Jacobi. i. Postulet in fide
nil desitans. Itē em̄ sensus hominis in susce
ptione hui⁹ sacramenti nichil aliud sentiant
nisi species panis. tamē decipiunt omnes
preter audiri qui vere assentiri ei. q̄ dicit hoc ē
corpus meū. Hoc est pulcre figuratū in ve
lamine Jacob et pia deceptio ysaac. Gen.
xxv. Nam iacob gerit typum hui⁹ sacra
menti in quo vep corpus xpi sub panis acciden
tibus occultatur. Esau vero gerit typum for
me visibilis. h̄ ysaac gerit typū sensus hu
mani qui omis stupore concutitur in hoc sa
cramento. Quod enā bene figurat in stupore
ysaac. de quo dicit. Expauit ysaac stupore
reuerenti. et vltra q̄ credi pōt admirā ait.
Quis est ille qui iam dudū captus venatō
nem attulit mihi. ⁊ comedi ex omnib⁹ pā
q̄ m̄ venires. In quo misce expōit stu
porē ⁊ admiratio sensus humani. q̄ h̄ exte
rior merito ex hoc magno stupore concutit
q̄ anima deuota prius p̄ fidem inuisibilē et
sp̄ialem refectionem in isto sacramento per
interiam deuotionem reficit. q̄ gustus cor
poralis p̄ formā speciei sensibilis immutet

Sed querit. quare ip̄s voluit sic specie
aliena velari. ⁊ a xp̄iano māduari. Dico q̄
possima causa est meritū fidei. q̄ s̄m Gre
goriū. fides non habet meritum. vbi b̄ia
na ratio p̄bet expōitiōem. Nam sicut culpe
⁊ meritū cepit a falsa credulitate dyaboli sug
gerentis homini abū mortis Ita decuit vt
hominis meritū inciperet ex hoc. q̄ credit⁹ ab̄is
christi de abo vite. cum dicit hoc est corpus
meum. In signū huius dicit dñs Thome
Quia vidisti me ⁊c. beati qui nō ⁊c. Le
gitur de sancto Ludouico rege francie. qui
duz quadā die missā audiret solennia. ro
catus in ecclesia p̄ quendam militum suorū
⁊ uorum. venite ad altare alterius sacerdotis
si vellet sicut idem miles vidēte xpm in for
ma pueri. Dixit rex q̄ nō. Adde⁹ p̄bum
maxime fidei ac relatōe dignū. Q̄ si sciret
recto me stantē dominū ydūm xpm sic fuit
in parascenē cruce. nollet me vertere vt cū
carnaliter aspicere. ex eo q̄ meritū fidei amat
terem. Hoc dō dicit. q̄ sacerdos cui missā
audierat enā iam p̄secrauit. et p̄pter hoc ve
rum corpus christi ibide esse nō dubitauit.

Et de bugone d̄ sc̄o victore legi. q̄ lēgo
tempore orauit vt posset videre xpm in hostia
consecrata. Et dum quadā vice missam di
ceret post agnus dei aguit se hostia. ⁊ extitit
puerulus formosissim⁹ sedens añ cū in pate
na cuius visione indubitate cōsolatus extra
se raptabatur. cum puero deliciose solaciādo
Cui puer tandē ait Bugo comde me. Cui
bugo ⁊ quo ausu amāssime dñe andaz te
comedere. ⁊ tenabo meis dilaniare. cui pu
er nisi manducaretis me nō habebis vitā
in te. Tunc Bugo orauit di. Dñe si sic
fieri est necesse. oro te vt abscondas vultū
tuum amāssimū a me. Et tunc abscondit se
sub forma panis vicēs. Bugo q̄ me vide
te noduz voluisti. extitit mentū fidei de illo
sacramento in te euacuaui. Diceret forte
infidelis quō possum credere illam trāsub
stāntiōem. q̄ panis trāsubstantiā in cor
pus xpi cum sit contra naturā. Dico q̄ licet
sit contra naturā. nō tamē est d̄ diuinā p̄te
statem. que maior est natura. q̄ probatur sic
Nam deus ē agens in cui⁹ virtute est omne
possibile. creaturā esse vult ē esse. quare vnū
in aliud pōt conuerrtere et nō esse in esse. et
esse in nō esse. Sed maius ē de nō esse ad
esse p̄ducere aliquid q̄ esse in eē cōuerrtere
sed de⁹ fecit primū. q̄ omnia de nihilo crea
uit. quare ⁊ sc̄m pōt facere. Hoc patet na
turali exemplo. Natura em̄ in animalib⁹ na
turaliter conuertit p̄cularit̄ saltem substā
tiam in substantiā. sicut alimētū in substātiā
aliū. ij. de anima. Quare etiam auctor nature
non posset. ymho plus et maius pōt. q̄ ē
totam substantiā p̄uerrtere in aliā totā sub
stantiam. Hanc enā hoc exemplo scripturē
Nam terra p̄uersa est in carnē in hominē cre
atione. Gen. ij. Et vtor d̄ totū respiciēs cō
tra dei mandātū. conuersa ē in substantiā salis
Genes. xix. Et virga moysi in sp̄entē. ⁊ ser
pens itē in virgam. Exodi. xvj. Et ip̄s mu
tavit aquā in vinum in p̄uuiio. Ioban. ij.
Et plura alia exempla hoc posse fieri ostēdūt
Quare nullo mō est negandū. sed firmiter
credendum. Tercio volens accedere fac
mentū debet habere affectiōem caritatis ac
desiderium. Isaie. xxiij. Memorale mō in
desiderio anime tue. Dicit medic. fastidiū
id est viciū. est signū certum male dige

tionis prioris nutrimentū. unde etiā plures
causant egredindines. si cibus sine desiderio
sumat. Un̄ autē cēna. i. cañ. fen. iij. c. vij. om̄
nes qui sātūtatē habere volūt. n̄ comedāt
nec bibant. con̄ certū habuerint desideriū
et stomachus in supiora intestia a primo nu
triente euacuata fuerint. Sic certe maximū
signum male dispositionis volū est. q̄ a mor
bosis nutrimentis criminū nō adhibet bene
mundans. si non habet desideriū cantans
ad hunc cibū corpis xpi. sed fastidiū. vn̄
cauere debet ne panē illum suauissimū fusc
piat. nisi prius bñ inten̄ cor. q̄ mōdet a prio
ribus carnalibz cibis pctōz. q̄ si bene pur
gatus fuerit cibus iste habebit iuxta deside
rium saporē omnis delectamēti. Sap. xvi.
Panē de celo dedisti eis dñe. oē dñe. rē.
Quare merito in māna figurat. de quo dñs
Nicola⁹ de ly. nūci. n. q̄ habuit triplicem
saporē. vnus erat naturalis. ⁊ ille erat q̄
sapor mellis Ero. rvi. xpi. sed sup̄naturalis
⁊ hic duplex. quia bonis sapiebat. put vole
bant. Sapiebat enī vt pīces cuz desidera
bāt pīscēs. vt carnes cō desiderabāt carnes
et sic de alijs magis descendendo. Et hoc ē
quod sapie. xvi. dicit Dulcedinē mā quā
in filios habes oñdebas. dñs vnusq̄
iusq̄ voluntari. Ad quod quisq̄ volebat
conuexebat. Et eadem tōne malis erat in
sapidus. qui de natura sua erat dulcis Un̄
legit numeri. xii. q̄ quādo filij israel p̄fecti
sunt de monte hoz p̄ viam q̄ ducit ad mare
rubrum. tedere cepit itinēis ⁊ laboris p̄
deuatiōem magnā a recta via et cepit mur
murare p̄ deū ⁊ moyses dīcētes. Cur edu
xisti nos de egipto vt moreremur in solitu
dine. deest panis. nō sunt aque. et aīma nō
stra iā nauicat sup̄ illo cibo leuissimō. Quā
obrem misit dñs in populu ziginitos serpen
tes. qui secundū aliquos volantes per ae
rē emittebant scintillas ardentes et popu
lum mordebāt et incēdebāt. Pro quo oīa
bit moyses ad dñm. et dominus misertus
iussit serpētes fieri enēum ⁊ erigi in signum
quē cum pēssi aspicebant sanarent. Sic
ad p̄positam p̄lo xp̄iano in dēsto b⁹ mun
di vagante. et vniūm nō a recta via morū
dñis et iusticie errante. dñs deus. puidit
de cibo suauissimo et sapidissimo aīme iussit

et deuote qui habet animā plus omnibz sp̄
ritualibus alimēns reficere ⁊ lenificare. Et
scdm magistz iij. sententia p̄. viij. c. vi.
Sicut panis p̄ ceteris cibis corpus reficit
⁊ sustentat. ⁊ vinū lenificat hominē atq̄ ine
briat. Sic caro xpi hominē interiorē plus
ceteris gratis sp̄ualiter efficit ⁊ sagmat. hic
autē cibus malis non sapit. quia malis cor
ruptiōibz pctōz pleni sapē nō possunt bu
ius cibi dulced. nē. i. Cor. ij. Aliis homo
non percipit qd ei sunt. Solacia enim est
illi et nō potest intelligere. sp̄ualis autē oīa
iudicat. Est de eis sicut de infimis q̄ dulcia
amara iudicant. Hi q̄ p̄cepto ecclesie ac
tantū semel dūtaxat p̄municare in aīo.
impanēte et indeuotōis oñdē signa. mur
murantes p̄ diuinā ordinatiōem. ⁊ p̄ facer
dotes. et sic quādoq̄ indeuote ⁊ sine carita
tis desiderio accedunt. q̄obrem deus p̄tra
tales immitit sp̄entes ignitos. s. mīas cor
poris tribulatiōes vt enām p̄actum est. et
nisi p̄cibz deuotōz et sp̄aliter merito passio
nis xpi saluarentur. p̄irent eternaliter.

Secūda pars in qua

notat fuitū manuale. lbi. Surgit rē. Et
em̄ saluator nē discipulis suis vte humili
tatis traderet exemplū. surgit a cenā sedē
tibus discipulis. ⁊ quia mīstare volebat d̄
ponit vestimēta sua. non oīa. sed solū illa q̄
rum depositio erat expēdiens. p̄ lōne fa
cienda. Et cum accepisset lintē d̄ p̄cinxit
se vt esset expēditō ad lauandū. q̄ lintē d̄
accepit ad pedes tergēdū. dñm misit aquā
in pelum rē. Venit ergo fm̄ Aug⁹. ad p̄
trum primū tāq̄ ad p̄ncipē ap̄loz. Qui ad
tam humile obsequiū a p̄po dño suo et ma
gistro suscipiendū suscepit. fuitū
reculauit dicens. dñe. rē. q. d. Dñe rex re
gum. tu qui es filius dei vini. m̄g⁹ ⁊ doctor
meus. mihi misero ⁊ indigno famulo et di
scipulo vis lavare pedes immodicos. dignis
mis manibz meis quibz oculos cecorū apui
sti. leprosos mundasti. surdos curasti rē
q. d. hoc nullo mō debet fieri. Doraliter
quia p̄ns statio ānualis est ⁊ p̄te diuersio
rum statū cōgregata. spectantia ad debita
policiā cōmunitatis tractabo. quia vt habet
C. de veteri iure enucleādo. l. tanta. § p̄m

autem Multo vilius est pauca ydonea ef-
fundere q̄ multis inuolubis homines p̄grana-
ti. Et beati in 8. d. d. scdo. Succida vitas
licet voce sit tediosa. non tamē omino infu-
ctiosa. Et ideo magni p̄cipēs et p̄sissimi
vici. vt aliquot viliatūs et fimonibz colli-
gerent. dignati sunt sciētiā audire et doctri-
nam vt ex auditis melius seipos et alios re-
gere possent. Unde sapiēs. Audies sapiēs
sapientior erit. et intelligēs gubernacula
possidbit. Quare quidā iurisperitus vt dicit
ff. de fidei p̄miss. lib. apud Julianū dicit.
Si aliter pedem in sepulcro baderē. adhuc
discere vellem. Et beatus Augustinus. vt reci-
tatur. xxiij. q. ij. si bades. Sener a iuvene
et episcopus tot annos a collega nondū an-
niculo paratus sum doceri. nulla enim etas
seca ad discendū. ff. vbi sup. Ex his datat
doctrina cūlibet seni et iuveni. infcio et p̄u-
denti q̄ postposita omī iactantia magne elo-
quentie. potentie prudentie. senectutis expe-
rientie. libenter verbū dei etiam a minio au-
diat patienter q̄ dūtaxat vera p̄dicat et erro-
nea nō immiscet. Quare ut dicitur Luc. x. Qui
vos audit me audit. et qui vos sp̄nit me sp̄nit.
exemplū habemus in discipulis christi
qui in cena attenti fuerūt doctrine xpi. et omī
cum reuerentiā ad affectū deduxerunt. ideo
surgenti xpo ipi etiam surrexerūt et iubēte ad
lotionē sederunt. Et petrus vt xpi volūtares
implet qui primo excauit. p̄pter reueren-
tiam dñi lauate pedes. tandem caput. man⁹
et pedes opposuit vt p̄fectam eius obediētiā
oñderet. Sic et christifidelis p̄fecta est
obediētia. et imitatio discipulorū cū iuben-
te magistro veritatis. non solum pedes cor-
poris politici. veretiam caput et manus ex-
hibent humilem correptiōē et lectionē. In cor-
porē autē politico vt singula singulis corpe
spondeant sunt.

Consulares vt caput in regendo.

Militares vt manus in defendendo.

Populares vt pedes in uiuendo.

Nam scdm̄ Thidoro libro. xi. caput ē a ca-
piendo dictū eo q̄ omīs sensus et nervi in d̄
initium capiāt. Caput est sedes sensuū. p̄ci-
palium. et origo omniū organorū sensibiliū
um anial et eorū rectuū. Quatuor namq̄ in
compositiōe capitis p̄ncipaliter concurrūt.

videlicet duroꝝ ossium foritū do. medulle
cerebri plenitudo. carniū exteriorū paucitas
do. capilloꝝ etiā et nervoꝝ multitudo. Illa
enim p̄curunt in completiōe et compositiōe
capitis. scdm̄ Constantinū. Hec caput nā
q̄ licet ḡnāliter omnis supior signati possit
ad p̄s tamē signat consularē quēlibet. q̄
tēne prudentie et discretiōis ponit cū alijs
ad regimen totius corpis politici. In istis
namq̄ omīs sensus et intellectus dūcetōis
p̄ vilitate cōmunitatis. vt cōmunitas bñ
et ordinate regat. habere debet initiū. i. reg.
xv. Caput in tribulo israel factus es. Sed
quid. p̄culdubio ad hoc electus. debet h̄re
ossa fortitudinis et p̄santie. multa medullā
mititudinis et clementie. paucam carnē car-
nalitatis et lasciuie. nervos dilectiōis et ami-
cicie. capillos exterioris honestatis et decen-
tie. Caput em̄ quāq̄ durū extēnus appare-
at. multa tamē habet interius medullaz. Sic
cōsulares dato q̄ appetenter p̄tendere de-
beāt duriciā firmitatis. et semp̄ gerere con-
stantiā solide firmitatis in cōsistendo. debz
tamē intus affluere medulla mollis et tene-
re pietatis. indūter omnes accedentes eū
in causis clemēter audire. nec paupi nec in-
opiā adeuū p̄cludere. Gl̄n. ff. d. offi.
p̄sidis. l. obfmandum. Obfmandū est ius
reddendi. vt in adēduo quidē facili se p̄e-
beat. sed cōtēni se non patiat. Gl̄n. arelio.
in epistola ad Alexandrū. docens qualiter
quilibet regens debeat regere dicit. Rege
sup̄ eos cum bonitate et exaudi eos cū bñi-
gnitate. quod si feceris omīs erunt tibi sub-
iecti ad nūm dñi placitū et p̄ceptū. et per
amorē quē habebunt in te. dominaberis in
eis pacifice cum triūpho. Debet etiā habe-
re capillatūā honestatis et paucitudinē car-
nalitatis. i. h̄re granitatē in morbo. nec p̄
bis n̄ factis more iuuenū esse lazus. ne cō-
temptibilē habeat. Primia em̄ familiaritas
parit cōtemptū. Unde. ff. vbi prius. Ex cō-
uersatione equali cōtemptio dignitatis na-
scitur. Debet etiā esse durus in cōsistētiā et
firmus ne ira vel auaricia vel inordinata dī-
lectione deuierit a veritate. sed quod iustū
est honestū et vtile dicat. nec amicū nec ini-
micū aliter q̄ debeat p̄ferat. Unde aug.
et alle. xi. q. ij. Quicūq̄ aut p̄ sanguitate

ant amicitia vel hostili odio vltimicitia i
iudicando ducit. puerit iudiciu xpi qui e
iusticia. et fructum illius venit in amaritudi
nem dñatōnis. Debet etiā esse constās
et firmus ne fecerit consiliū manifestet. eccl̃.
xxix. In absconditis suis consiliabit. Vñ
vegicia libro. i. d. re militari. c. i. ait. q. me
tellus interrogatus quid postrema die faci
turus esset. tunica inquit meam si eloqui
posset coltereret. l. ne diceret alijs. Putat
nanq. aliqui posse celare in alijs. quod in se
ipsis occultare non poss. et ideo occulta sepi
pandunt quod ceteri pñitā in detrimē
tū. Lu. xij. Nihil occultū quod nō reuele
tur. Vñ isti assimilant. Vide regi de q.
Quidius li. xi. metha. Vidas enim rex in
ter pan sanū testis pcedū et plexbum q. d.
musica dispurebāt. a plexbus cum cythara
pan vero cum pastorali instructo canebar.
facies iudei fuit. sed cu. offis audientes ma
gis pbassent plexbi melodiā cytharedi. iste
solus pan melius cecinitisse iudicauit. ppter
quod indignatus plexbus aures asini sibi d.
dit. quas cu. crinib. mitris. et pannis tuc
ia diu celsasset. tandē confidēs suo suo hoc
reuelauit. firmādo iuramēto q. factum dñi
alteri non reuelaret. tandē istū dicere sum
me appetēs. et celare non potēs foueā. pfun
dam fecit. in cu. fundo istud quasi muemū
ranto dixit. et tandē tercia operuit. et sic se ce
lare secretum dñi estimauit. Sed quid p
certo de illa fouea barundo oris ex qua cu.
quidā pastor fistulā calu faceret. nihil aliū
canebat. nisi q. rex. Vidas aures asininas
haberet. et sic vnde istud fuit celandū credi
tū factum est potius publicū. Sic aliq.
accepti pro regimine reipublice et ad loca
pudentū loca. quia ex insipientia iudicāt
sepe asinine. bonū malum. et sinist. dextrum
et ecōuerso. dō puniunt a deo et mores eo
rum a sinini esse compant. Vñ ppria facta
non celant neq. alia. et dñi credunt dictum
ab eis nō publicari. et quasi sepultum in ter
ra. publice cantat et publicam in platea.
Eccl̃. xij. d. In auro insipienti ne loqua
ris. Non enī poterunt diligere nisi que eis
placent. Hec omnia si nō iuste et legitime fa
cta sunt in consulario. sunt p confessionē et
contritiōē abluerenda et. Seco in cor

pore politico militares. et nobiles in defen
dendo compant manib. Nam sicut manus
in corpe humano fm pñetiorē. i. et bicoz
est ad repellenda nocua ad pcutienda infe
stantia. ad arcebda necessaria. et ad cōsuā
da et defendēda omnia mēbra. Sic milita
res in republica. vt reipublicam defendant
dent contra hostes pugnare. et p eccl̃ia et sa
lute principis se exponere mortis piculo. Et
quib. vt indignis. l. vltia. Ad hoc enī eligū
tur. vt dicē in principio in historia romāoz.
Condita nāq. ciuitate a romulo quā ex no
mie romā vocauit. mille pugnatores elegit
quos a numero milites vocauit. Miles ei
dictus est quasi vñ ex mille electus. lēdm
papiam. Ales inq. tenē esse strenui. au
daces. expri. puidi in acnō. morib. pñiti.
et venusti. nō ergo effeminati. nec delicati. l.
torpidi milites debēt esse. sed tales qui pos
sint contra hostes ferre pñidia et agitare. ni
cū bil memere nisi turp. famam. byemē vel
estatem mixta vel immixta pati. raro quies
kere. eod. tempe laborem et inopiā tolerare
De hoc etiā Vegecia remans testat. vi.
Inunlem esse nutitiū tenere. et in delicijs
assuetum. pferens aptiorē plexem rusticaz
que sub duro labore nutrit. solem patiens
vmbiam negligēs. balneoz nescia. ignara
delicijs. simplicitatis causa pno pñeta cibo
duratis ad omnē tolerantia morib. mēbris.
cui gestare ferrū. fossam ducere. onus ferre
consuetudo est d. rure. Sed hodie ples mi
lites vacāt lasciujs et ocjs. aleis et aucupijs
et. qui offis sunt effeminati in malicia. et in
expri. nec reipublica p tales defensas sed
pūbat et subuertit. Nam romanū impij
nerone impante exbaustū ē diuisū et diuul
sum cui. gloria fere oēs deuorauit. macula
uit libito. exbaustit auaricia. fregit ignauia.
luxuria cū supbia exinanituit. Vñ d. in poli
creato libro. vi. Duci militari iure pñedū
est ne venus et vinū pugnantia pectora fran
gant. Nam regna asynoz legunfuisse sub
uersa impulsu luxurie. Sed quāta volūtas
reipublice pueniat a disciplina et constātia
militū. dicit valerius. Disciplina militaris
acriter retenta. pncipaliter ytalie romanoz
impeto pepcit. multaz pñitū. magnoz re
gum. validissimaz gentiū regnū largita est

Ideo trogus Pompeius libro ij. ait. **A**lexander exigua manu militarem suscepit a patre. sed totam. qua assuefacta militie. orbem terrarum aggressus. innumeras hostium copias effudit. Sic milites pro rei amore honore et utilitate ecclesie et communis pacis. fideliter et viriliter militare debent. quod designat per singulos deauratum. Talis namque consuetudo fuit ab antiquo. ut die qua quis cingulo militari honorari debebat. ecclesiarum solenter adierat. audita missarum solennia. gladiosque super altari posito et oblato. quasi celebris. precatione semper obsequio altaris ducebat. et officij sui iugē deo spōdebat famulatum. Un reges de re mil. li. iij. cap. i. dicit. quod milites antequam cingulo militari decorantur. iurant per deum et christum eius et spiritum sanctum. et principis maiestatem que finem deum humani generi diligenda est strenue facturos omnia que preceperit princeps. Iurant etiam nunquam deserturos iusticiam vel mortem recusaturos per republiam. cuius sunt conscripti milicie. Et quo iuramento licet non explicito facto sunt inserta. ut dicit in policato li. vi. ca. vij. quod tenent tueri ecclesiam. presidium impugnare sacerdotum venerari. pauperes iuvare. pulchritudinem pacem provincie curare. per fratres ut decet sanguinem fundere. et si opus est animam perdere. Et hijs preceptis trahere militares. quod preceperint et quod promiserint. et formare sibi conscientias de commissis et obmissis et se lavare per penitentiam. Tercio populares mechanici sunt in corpore politico pedes. quia sicut in corpore humano opus est. ut ait prometa tot. i. et bi. capitum obedire et corporis sustentare. sic in corpore politico populares debent super iocibus habere obedire. et per communitatem et utilitatem reipublice laborare. De obedientia horum apostolus populum fidelem vobis debere. xij. Obedite prepositis vobis. Hec obedientia consistit in tribus. In reverentia exhibenda. mandata suscipienda. et suscepta humiliter exequenda. Nam inferiores debent superiores suos reuereri. in hoc quo assurgant in presentia eorum. nec sedant dum maiores stant. et cedant eis in primo loco in sedendo et cunctis in consimilibus. Un pme Petri. v. Adolescentes subditi estote senioribus. debent etiam mandata ab eis humiliter suscipere et sine murmuratione adimplere.

re. si in eorum iurisdictione sunt. alii non tenent. Est enim illa obedientia maxime meritoria. quia magna virtus est. ut dicitur de re mil. li. i. militum. §. gesserit in glo. Unde subditi qui non obediunt patribus. pene defensores tenentur ubi super §. ab exsecutore. Secundo populares non debent ociosi. sed laborare per utilitatem reipublice. unusquisque iuxta artem suam. et hoc debet veliter ne alter alteri decipiat. unde ps. La borem manus tuas. q. ma. ac. Labor autem eorum secundum Hugonem in de vidualis parte. iij. est septemplex scilicet lanificio. armatura. navigatio. agricultura. venatio. medicina. theatra. Laborantes igitur in his debent esse innocentes a fraudibus fraudibus mendacijs et alijs concomitantibus. laborent etiam ordinata intentione. ut scilicet malint manibus laborare quam ociose vivere vel mendicare. Laborent etiam non solum ad corporis sustentationem. sed anime etiam solam nonem. In lanificio enim continentur omnia texenda. consuevendi et itaque quidam genera. que sunt manus. ac. fuso. subula siue alie infirmamentis. Tales debent isto sacro tempore etiam anime facere vestimentum spirituale. Exemplo foris mulieris que quiviit lanam et lino. et opata est consilio manus suarum et stragularum vestimentum fecit sibi prouideri. vl. Et ut sic laborans induit vestem nuptialis que est caritas. putat greg. ingredias regnum. Illa tenetur duobus modis. scilicet preceptis et dilectione dei ad modum famulaminis et dilectione proximi subtegmis. Etiam laborantes in arte armature que sunt ut per regamur et percutiamus. debent laborare ut habeant arma spiritualia. Ephe. vi. Accipite armaturam dei. Hostes sunt sic firmantes non dei contra tela hostium. Spantes arma materialia alijs. Similiter navigantes debent sibi parare nauticam penitentiam q. est secunda tabula post naufragium et apprehendere crucem christi que est malus. ut salui poterit per maris boni mori pericula ad portum salutis pervenire. Similiter laborantes in agricultura in agris satiationis collisionibus siue pascuis. floribus siue oleis. debent colere ortum cordis. i. Cor. iij. Dei agricultura estis. Est enim magna dementia magno labore colere ager exteriorum per fructum temporalem. et interiorē non colere per eternum. Similiter venatores siue ferarum siue aucupum siue piscium qui multis laboribus

tempus inuoliter amiserit. Dñi mō venari cum sensib vt xpm capiant. et tempus edimāt amissum. Similiter laborātes in mediana. debent animas ppias curare. et vulnēra pccōz precavere. iuxta illō d. i. iij. De dice cura teipm. Jñe dicitur deit canere de ludis in honestis et lascivis. Exodi xxxij. Sedit ppos bibere et mādūcare. et luctare tunc ludere. Qñ casusum sup Natb. ome lia. vi. Deus nō dat ludere. sed diabolus ludus tamē honestus ad recreatōz et laboris levamē non nocet. qz sicut somnū recrea nōni et refectōi est necessarius. si tñ est con tinuū. moros est. sic ludus qñqz honestū. Et ideo vt dicit Seneca in li. d. tranquillitate legum pditores festos dies pstituerit. vt ad bilantē publice hoies cogent. tāqz necessariū laborātibz interponētes tempa menti. vt et de beato Jobāne aplo narrat Cassian⁹ libro vij. collationū. qz cum per di cem molliter temuleret. vidit eum quidā iuuenis et miratus est tantū vitū sic facere. Qui scitis ait. Quid gestas i manu. At ille ait. Cui scitis ait. Cur enī teniū nō p tecū circumferas. At ille. ne iuga curuaiōe deperire ar et mollescat. Sic ait sanctus. nō te offēdat dec pua laxatio. qz nisi remissio quadā quis relaxaretur. non p obsecundare hūe ingiter fecū dare. Sed querit an lud⁹ alee ppter recreatōem factus sit licitus. Rñdēt vt sup rē.

Tercia pars in qua

notat edulium salutare. pzo quo notāduz scōm qz videt mgt bñto. senare. et alijs mñis hoc idem pabile videt. qz xps post lo nonem pedū instituit eucariistie sacramm in quo seipm sub speciebus pāis et vini dedit discipulis suis dicens. Accipite et manduca te hoc est corp⁹ meum rē. Moralliter. lig num ē magne nobilitatis et liberalitatis dāre. Unde extra de dona. c. i. Si nobilis hō sponte donat aliqui d. alicui. estimare debet se ad b. teneri. et bāc legē d. z libi imponere qz nisi amplius fecerit et creuerit. in bñficijs nihil credat fecisse. qui ergo vult esse nobi lior. plus dare debet. Unde puenit qz dona ta ab impatore largissime interpretant. Naz vt dicitur. C. de bo. vacan. et de incōpattōe

l. si quādo. Q. si impator alicui donat do num aut aliam possessionē. interpretari debet cum omnibz iuribz et arantēis esse donatā Idem enā in testamēns vt si aliquis legat oleum vel vinū interpretatur enā vasa vinar ia esse legata. Similiter aucto legens et auctorea. ff. de lega. et fidei cōm si. l. iij. Et igitur dei filius nobilissim⁹ sit oim impator et liberalissima dona de dit iuxta grad⁹ dñe largitans. pmo enī homi largitus est om nes creaturas irrōnāles in xpm. nec in hoc cessauit. sed principes suos. i. angelos i ei⁹ ministeriū deputavit. Et vltimo p valere melius qd hōit sz corpus suū largissime i terpretādo. i. dante vitū cum anima et san guine. cum omni vītute et gra. cōmunicant dicens. accipite rē. Nam dñs nō p hōi⁹ christus de hoc mōdo transiit ad piēm cuz discipulis suis cenauit. et in ipa cena sa crāmētū eucariistie instituit. tūto de caus. In memoria v. pas sionis.

In signum sincere dilectōis.

In pignus bñane redemptōis.

De pmo aplos. Quocientibz mandu cabitis panē hunc. rē. l. i. xij. Hoc facite i meā pmemoratōem. Quod facit sacerdos dum leuat corpus dñi. representās qz ip̄s in panibz suis leuam⁹. q. v. Ecce homo. qui p te incarnatus de virgine natus. panis inuolutus ē ad colēnāz ligatus. crucifi xus. mortuus et sepultus. Nōli ptere aliam ppter quā xps tanta passus ē. Unde ergo quid christus ppter te passus sit. Teno p iij. Recordare paupertatis mee contra mam ananiciā. trāsgressiois p supbiā. et blinthei et fellis contra pccatōis. q. d. Si tempta ris de iniustis rebz. Attende quia nud⁹ na tus et nudus mortu⁹ sum. Si de supbiā. vt de qz ego ancillam humilem in matre habui. et qz p̄is abluī pedes. Si lasciuia te impu gnat in corpore. vide qz totū corpus meūz penaz ablintheo repletm ē. Sz vete pau ci sunt in eleuatiōe corpis xpi de confiteā tes. quia aliquoz oculi mētales ita peccatis obnubilati sunt qz de videre nō intelligere possunt. De quibz luce. xxiij. Oculi corū tenebant. p. pccis ne eum agnoscerēt. Iñ purgare teñt oculos mēns. qz piculosi sūt quondie corp⁹ oñi corpaliū oculi inspicere

U

et nunq̃ mentaliter ſeq̃ oculo mentali vide
re ⁊ agnoſcere. Quia ſi dñs deus percuffit
herbamitas qui archam dñi inſpererūt. vt
baber. i. reg. vi. Multo grau⁹ puniet pec-
catores ingratos. qui cum oculis maclatis
p̃nue plumunt aſpicere. et nunq̃ ſtudent
oculos mētales a peccatis mūdare. Sed
querit circa hec. an exiis in peccato mortali
videndo corpus xp̃i peccet. Et videt q̃ ſic
ex dīcas. Rñder tichard⁹. in. iij. ſup m̃ gēm
di. ix. articulo. iij. in ſolutoe cuiusdā argumē-
ti. Exiis in pctō mortali videndo corp⁹
xp̃i non peccat. aſpiciendo enī ip̃m nullam
irreuerentiā facit ſacramēto. herbamite at
ideo p̃cuſſi ſunt quia vt dicunt quidā et re-
fert gloſa ibidē. il·nulli licebat videre archā
detectam niſi pontifici. Vel p̃or dici etiam
ſm gloſaz. q̃ p̃cuſſi ſunt eo q̃ indigni eēnt
vel indigni acceſſiſſent. vel nō digne cuſto-
diuiſſent. Nicolanus de lyra. Percuſſionis
fuerūt quatuor cauſe. ſ. inepta leticia. proce-
dens ex leuitate capitis ⁊ nō ex debita reue-
rētia. Secda olocauſū indebite oblati. q̃
vaccas in olocauſū poſuerunt ſup archam
dñi. in hoc male fecerūt. q̃ femella nō offe-
rebatur dñi i olocauſū. Tercia curioſitas
qua mon fuerunt ad videndū archam dñi
nuda. quod nō pena mortis inhibebatur.
nōxi. iij. Quarta dimiſerūt eā nimis diu
ſm luminib⁹ ⁊ culta debito. q̃ p̃cuſſi do-
minus. ſ. morte. lxx. ⁊ l. milia plebis. q̃ ſic
exponunt debet ſolū. lxx. vti ſunt percuffi.
qui erant tante reputatiōis. q̃ equipabant
l. milia dñi comuni. ⁊ principales ppli fuerūt
p̃cuſſi eo q̃ debebant ordinare populum. et
precauere de p̃dicis offenſis ⁊ nō fecerunt
Sic in p̃poſito poſſet hō peccator talez irre-
uerentiā exhibere videndo ſacm. q̃ forte
mortaliter peccaret. ſic mō ab aliquibus ſit
qui ex ſupbia videndo corp⁹ xp̃i nec caput
inclināt nec genua nō diſcooperns capillis
ſacramento exhibent reuerentiā et bñdī ex
leuitatib⁹ puenientiā. de quib⁹ hō incolpaf
ex irreuerentiā. licet nō a viſione. Secda
cauſa inſtitutiōis fuit in ſignum ſincere dile-
ctiōis. ſ. vt nobiſcū ſemp p̃ſis eſſet in terra
in carne velans in qua carne in celo pro no-
bis deo p̃i aſſiſit. p̃s. Zelus dom⁹ me co-
medit me. ſ. comediſe me fecit. Nam vt

experimur. ſignū magne dilectiōis eſt. qui
alteri p̃tem bonoz tribuit. maior qui omnia
ſua dat. maximū qui ſeipm totū donat. q̃
vñq̃ xp̃us fecit ⁊ facit quondie. Xpus aut
longe plus bis dilexit nos. Dedit nanq̃
ade fructū ligni vite in padiso. Iudeis. xl.
annis māna in deſto. Nobis aut nō ſolum
dat totū mundū. immo ſeipm ſub velamine
ſacramētoz. Sed quare. certe q̃ nos mul-
tim amauit. idō p̃ cunctis natiōibus nobis
cibum dedit nobiſe et electū carnem ſuam.
Abacuc. i. Iſte eſt cib⁹ elect⁹. ¶ Dunc
cibum electū optauit deguſtare viti dome-
ſtici Job dicētes. Quis det nobis de car-
nibus eius vt ſamemur. Job. xxxi. q. d.
quis dabit nobis legitimitē vite vñq̃ xpc
veniet. et corporaliter ſit nobiſcū ſp. et ei⁹ cor-
pore ⁊ carne reficiamur. Quis nanq̃ hunc
amorē filij aliiſſimi quē ad nos habuit. po-
ſet ad plenum enarrare. q̃ qui dixit. delicia
mee eſſe cū filiis hominū. vt inſepabit inū-
mius ⁊ delectabilius cū homie eſſet. dedit
ſe in cibū vt ſicut cibo corporalis ſm p̃bm ſe
puerit in ſubſtantiā alii. ſic nos pueriret
in corpus eius miſcū. Quōd Auguſtinus
de conſe. d. ij. q̃ paſſus ē p nobis domini⁹
pmendat nobis in ſacmēto ſanguinē ſuū
et corpus. ⁊ fecit nobiſos. ⁊ nos corp⁹ ip̃i⁹
facti ſum⁹. q. d. Quis accipit digne corpus
xp̃i vñq̃ efficiat per hoc corp⁹ xp̃i miſcū
cuius ſp̃e xps eſt caput. Sed poſſet ali-
cui videri q̃ xps nō debuiffet corp⁹ ſuum
p modū māducatiōis nobis dediffe. q̃ ex
quo ſacramētū ordinat ad refectiōem ſpi-
ritualem mentis. ſicut igi⁹ refectio mentis
que erit in patria erit p viſionē. ſic xp̃i cor-
pus deberet etiā dari ad videndū. non ad
māducandū. Rñder ſanctus Thomas in
iij. ſup magiſt. di. x. q̃ ad p̃fectiōem ſacra-
mentoz noue legis. exiit q̃ ſit aliq̃ ſacra-
mentū in q̃ xps nobis realiter p̃iungamur ⁊
vniat. nō ſolū p p̃icipatiōem virtutis ei⁹
ſicut eſt in alijs ſacramētis. ⁊ q̃ ſacm ē ſen-
ſibile ſignū. idō oportet q̃ aliqui ſenſui vñq̃
ſacramēti a p̃priet. In ſenſibili autem ē
triplex dñitia. quedā eſt ſenſibilibus neq̃
p̃iungimur neq̃ vniūm. ſicut ea q̃ ſentimur
p mediū extrinſecū. vt in viſu ſcipue acci-
dit ⁊ in auditu etiam ⁊ odoratu. ſed ſolum

similitudines ad sensus referunt. Quod autem sensibilia iunguntur sed non vniuntur realiter. sed secundum assimilationem qualitate tantum sicut accidit in tactu. quia qualitates tangibilium imitantur tactum. nec tamen et tangente et tacto fit vnum. nisi secundum quid. Quod cum autem coniunguntur et vniuntur sicut accidit in cibis et in praeibus. et ideo sumptio habet sacramentum congrege per modum manducationis fit. Alia vero sacramenta noue legis quibus per vniuntur sibi indicata christo simulantur. sicut in tangendo tamen ut baptismus. figure autem veteris testam. que solum similitudinem christi vniuntur habebant. significabant per modum visionis. compent etiam manducatio passioni christi in hoc sacramento representate. per quam corpus christi vulneratum fuit. puenit enim effectus qui est robur anime. Ad argumentum adductum dicendum. quod res viles et animalia per essentiam suam. videntur coniungi in patria. quod quidem non accidit in visione corporali. et quod oportebat hanc coniunctionem significari per aliquod sensibile signum. oportuit illud sensibile ad hoc assumi quod reale coniungitur et vniuntur. in patria autem signis sacramentalibus opus non erit. nichilominus propter similitudinem ad hoc que nunc gerunt frequenter. illa bene visio nobis per figuram manducationis in figura exprimitur.

Tercia causa fuit. secundum Jobanis vi. Qui manducat me digne. scilicet. penitendo. vivit propter me gratiam dei inveniendos. Quicunque ei peccat in deum. offendit in tantum quantum ipse est magnus. et in tantum ei satisfacere debet. in quantum magnus est. Nam si aliquis offendit fratrem suum velle non tanta ab eo requiritur emenda. ac si eum iniuria offenderet principem vel regem. sed quia deus infinite est magnitudo et nobilitas. offendentes ipsum debent in infinitum. scilicet. puniri. Ne ergo omnes propter peccata nostra quibus deum frequenter offendimus condemnemur. id sciens peccamus. christum agnoscimus non legis. sed gratie quondam immolamus. beati. Eucharistie sacramentum potens est peccata nostra consumere et de bellare aereas potestates. inferre in celum in terras reuocantes. omnia enim hec contingunt propter hostie salutaria immolationem quam precelestis pater diligit. quod totius peccati mundi odiat in vere penitendo. Unde apostolus debet. et. Si sanguis hircorum et taurorum et cinis vitule aspersus sanctificabat ad emundationem car-

nem. quanto magis sanguis christi qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatus deo. emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuorum. Hec enim filius deo patri per peccata nostra quotidie deo suo patri immolamus. Sed queritur utrum sanguis christi fuerit oblatus deo acceptissimus Et videtur quod non. quia effusio sanguinis innoxia est coram deo abominabilis. christus autem fuit innocensissimus. Contrarium habet per apostolum allegatum. Refidet nicolaus de lyra super illo verbo apostoli quod hoc non est intelligendum. quod solus sanguis christi fuerit oblatum per nos. immo tota humanitas eius. Et hoc patet ex autoritate in qua dicitur obtulit semetipsum. Sicut tamen mentio in hac oblatione segregatum sanguinem in quantum fuit separatus a carne. tamen verum est de oblationis integritate. propter quod in sacramento altaris quod est memorialis illius oblationis consecratur simul caro et sanguis. tamen sub speciebus dicitur sicut in illa oblatione fuit sanguis separatus a carne. Sicut anima christi fuit per nos oblata in quantum per passionem fuit a corpore separata ad sacrificium per nos. Iobannis. Item meam pono per omnes meos. Et sic patet quod tota humanitas patet ad christi oblationem seu sacrificium. Quod autem hoc habeat perfectam oblationis vel sacrificii. patet quia sacrificium in lege fiebat triplici causa. Primo ad tollendum peccatum. propter quod in lege dicebantur aliqua sacrificia per peccatum. Secundo ad gratiam consummandam propter quod in lege dicebantur aliqua hostie pacifice. Tercio ad bonum hominis perfectum deo vniuntur per amorem. propter quod in lege offerebantur oblationes. quod totum incendebat ad honorem dei. Ista autem tria pueniunt nobis a deo mediante humanitate christi per nos oblata. Et quocumqueque missile in altari immolatur peccata nostra debent. Primo. Diluxit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Secundo perfertur Iobannis. i. Et veritas per ipsum christum facta est. Et porta glorie aperitur. ubi sit hominis ad deum unio perfecta. Propter quod dicitur ad debet. et. Habemus fiduciam per sanguinem eius in introitu sanctorum. Et sic patet quod sacrificium christi fuit perfectissimum. quia continet in se perfectissime et integram omnem sacrificiorum. sicut perfectio divina continet in se vnicuique evidentem perfectiones omnium creaturarum. Ad arguendum dicendum quod effusio san-

guinis xpi potest referri ad duplex pñcipiū
Uno mō ad ipōs effundētes. et sic fuit deo
abominabilis et fuit peccatū grauissimū.
Alio modo ad voluntatem ipsius xpi pacien
tis qui voluntarie se obdedit passioni ex cari
tate maria. et sic fuit deo pñ acceptissima. et
B secundo mō habuit rationē oblatōis et sa
crificij. nō autē primo mō. Sic enā pñ. imo
latis xpi in altari deo esse abominabil quāz
ad sacrificantē. in peccatis mortalibz existē
tem. acceptissima tamē quo ad immolantē
et sacrificatū deo. I. sacrificiū. cum nullius
sacerdotis imundicia diuina polluat sacra
mēta. Quare Lucius. iij. extra de co. cle. et
mulie. c. vestra dicit. Non pōt aliquis quā
tūcūq; pollutus diuina pollueret sacmen
ta. que purgatoria cunctaz contagionū ex
sunt. Et sequit. Qualiscūq; em sacerdos
sit que sancta sunt coīquinari nō possunt
Sumite ergo ab omni sacerdote xpi misse
ri a. quia oīa in fide xpi purgant. et.

In die parasceues pma pars.

Sexmo de passione dñi

Cristus est ani
ma mea vsq; ad mortē Ma
thel. xxi. Passio dñi nostri
Ihesu xpi. quā p nobis ho
die sustinuit. pñ pñ sit ablatis omnibz sce
lerum et ad vite eterne meritū Amen.

Carissimi qz de more et laudabili consue
tudinē p impetratōe grē pñcates. in prin
cipio pñonis. solent ad vginē pñsimā ma
riam. q noscūt esse vas plenū grē recurrere
et eam p impetratōe grē salutis angelī
ca suppliciter invocare Sed qz fm pñm. i.
etbi. sermones faciendi sunt scdm tempus
et materiā. et cū tempus et materia nūc exigāt
loqui de amara xpi passioe. et mēis eius vir
ginis cōpassioe. gaudiosa illa ambasiata ga
brielis hodie inconuenienter salutā. qz salu
tati sic lamētabile pñter obuiare. cū dicerz
pñmo Ave maria. rñderet. quid loqueris. n
em fuisine re. sed plena omni dolore et cor
dis tristitia. vt merito dicta sim Maria.
to est valde amara. dñ tam impiē et crudelē
meū amantissimū filiū inuicta fuerim mani
bus inimicōz et iniquoz tractati. plena grā
di. non. sed oīa angustia et miseria plena.
videas vnguentū meū et totū solatiū. tā

dire et asper ligati. vt nec grām liberatio
nis valuerim ei impendere. Dñs tecū. quō
mecum. cū de manibz meis violenter sit ra
ptus. quasi latro pessimus ad pñlatum. de
pilato ad crucē et ad mortē sit ductus. Be
nedicta tu in mulieribz. ymo sup omēs mu
lieres obprobriose a iudeis maledicta et p
cussa. Bñdictus fructus ventris tui. nō. I
vt maledictus et cōdemnatus. confusus.
colaphis cesus. flagellatus. coronat. et m
pissia morte crucifix. Quid gō dulcissimi
et deuotissimi faciendū p gratie impetratio
ne. oculos mentū mestissima cū mē ad do
minicā leuem? crucem deuote supplicantes
vt merito sue passioni amarissime. nobis
concedat loqui de digna eius passioe. et ma
tris sue ppassione. ad honorē et glām ton
trinitatis. ad augmētū grē et meritū vite eter
ne. Salutem? ergo ad hoc obuiendū cru
cem scām dicētes. Crucis aue spes vnica
et. Signet ergo quilibet seipz signo sancte
crucis et dicat cum xpo. Tuis est aīa mea
vsq; ad mortem. Quereōs cōmentator
philosophi dicē de impñsionibz aeris. qz qñ
supiora corpa inferiora regētia. aliqz de
fectum patiunt vt intemperie. hic defecit
patiunt vniuersa. hoc patet quia qñ aer ali
quā intemperie patit. vt tempe pluuiali et
nebuloso. magis pungat oēs colores et nos
magis tristatur. Hoc enā patet in capite.
dum em caput egrotat cetera mēbra tolēt.
vt. q. i. c. et merito. capite languescēte facili
us mēbra corpis inficiunt. Sed qz caput
nostz misticū cbristus dñs oīm isto tempe
passus. p nobis multa sustinuit amara. et in
temperie obprobrioz magnā a iudeis acce
pit. pñ nāz salutē. merito maledictū offidit
cor humanū. qd hodie euz capite nō tolēt
ex cōpassioe. cū omia insensibilia elemēta
quasi creatori ppatiēdo. hodie offendit
signa anxietatis. turbatōis et tristitie. Quē
ramus nancz a sole. luna et stellis. vi. et sol
ceteriq; planetis. qz hodie obumbrati estis
possunt respondere. ploramus turbatōem
et anxietatem offidim de nostri creatoris
morte. Nā clamores eius audiuim? per vi
ueros cruciat. matrē ei us sub cruce per
pendim? coloribus plenā lacrimatē quoto
sustinere nō possumus. Et itō oēs iudeos

nostra luce et splendore priuam? in malicie
sue detestatiōem et eterne caligis. ad quā
iudicari sunt attestatiōem. ergo volente cō
ditore huiusmodi signa compatiēte dedim?
in detestatiōem iudeoz peruersorum. et in
signum eoz cecitatis et damnatiōis eterne
caliginis. Ad terrena quare tremuisti. Ideo.
quia conditoris et fundatoris mei etuoz ca
lidissimus me tenigit. quare tremui in eoz
confusiōe et in signis eterne damnatiōis
lapides quare scissi estis. et quare pal
mas percussas. in signum reproborū crude
lis obmratōis. quoz corda saxo duriora
nulla ppassiōe mollita sunt. de similib? mi
seris iudeis. Quia igit christus caput
nostrum est mystici. cui omnes christiani
sunt membra. ut dicit apostolus. col. i. et
de sacra vncione. c. vncio debemus sibi ho
die etiā ppati. et signa ppassiōis et tristi
tie ostendere. Et merito maledictū ostendi
tur cor tam durū q? hodie signū compassio
nis capiti suo non ostēdit. Ideo dicit. Hie
tonimus sup Natheū. Omnis creatura cō
pantiū christo morienti. sol obscuratur. tē
ra mouetur. petre scindunt. velut templi di
nidit. sepulcra apertū. solus miser homo
non compantiū. p quo solo christus panti
Ne igit de tanta duricia incompassiōis
redarguamur. dicat quilibet in dolore cor
dis verba tēmanis sē tristis est anima mea.

Quantū nunc ad continuatiōē littera
lem in pcedentib? lectiōibus sufficienter ē
tractatum de vocibus pphetarum. qui vni
passiōē figuratiter pduxerunt. hodie dicen
dum est quomō pēndi iudei figuras et eni
gmata dominice passiōis ad effectum crucis
litter deduxerunt. Et p h? more solito tres
erunt partes principales hui? passiōis et
testificatiōis christi declarande. Nam narrabun
tur.

In prima aliqua gesta christi et matris ad
egressum de cenaculo. ibi. quāz ad p. 12.
In secūda in sex diebus terminabit passiōis
et doloris. cōfirmatiō. ibi. Egressus.
In tertia miraculoz in morte factorz choro
scano et reputatiō. ibi. Et tenebre etc.

Quātum ad primā
partem est notandum scdm philosophū. i.

philosoph. q? tūc arbitramur vnumquodq?
scire. cum causas pmas cognoscimus. Que
ergo magis cognoscant? passiōis crudeli
tatem quo ad populū inferentem et pieta
tem quo ad suscipientē tres causas propter
quas christus passus est considerate debe
mus. Nam prima causa fuit nostra miseria
et culpa que mouit deum ad miserandū.
Secunda caritas dei que coegit christū ad
liberandū. Tercia iudeozum inuidia. que
mouit eos ad christū cruciandū. Missi
igitur primis duabus causis de quibus sa
pe dictum ē per illaz hebdomadā. de tertia
scz de inuidia iudeoz notandū. q? sicut bu
bones et vesperaliones videre non possunt
solem et lumen eius. sic nec ex inuidia iudei
christum iustū et sanctūz videre. nec d? ope
ribus eius audire voluerūt. Igitur et de om
nibus inuidentes. maxime de miraculo sus
citatiōis Lazari attendētes q? propter hoc
multi ex iudeis in eūz cederent. aduersus
ihesum id ē saluatiōem collegerūt conciliū
ut eum possent occidere. Quod factū fuit
dominica que dicit de passiōe. quanto di
citur q? cayphas pimum cōsiliū dederat
alijs dicēs. Expedit ut vnus homo moria
tur p populo etc. Voluit enim iustū et inno
centē occidere. ne iniusti et nocentes pient
potius animal damnare q? temporalia pdere
vtrūq? tū perdidērūt. Job. vi. Qui timet
primā irruet sup eos nix. Ad exponit nico
laus de lyra. vi. Qui p amorē minoris
piculi. a misericōdia et iusticia discedit in malo
ra pericula adducit. bis sic accidit quia vt
dicitur prima. q. i. principatus. Difficile ē
vt bono pagant exitū q? malo infortia sunt
pncipio. q? malū et iniquū dierūt pncipiū.
malū accepit exitum. h? iustū. s. eoz testu
cūo pbi at scilicet b? oia. q? iudū venerat hora
ei? Jobā. xi. Nam non palā apud iudeos
ambulabat. sed abijt in regiōē iuxta deser
tūz in ciuitatē q? dicebat. Estrem. et ibi mo
rabatur cū discipulis suis vsq? ad sabbatū
an̄ diem palmarū. Die autem sabbati ante
palmarum. scilicet sexta die an̄ diē pasce. scilicet
iens ihesus marem dulcissimā multūz me
batam et coloribus et lacrimis sangatam.
vt sua presentia cordis eius dolorē aliqua
liter alleviaret. Venit sero in Bēthaniam

vbi mē eius erat cū martha et magdalena.
Et facta est cena ob reuerentiā et in domo
symonis quē dominus a lepra mundauit
de quo habet prius. Die autē palmarū
fēz in crastino. Jhsus exiit de bethania. ve
nit in villā bethfage sitam in latere montis
olietui. et milī dē pēter philippum vt p̄ r̄c.
Et dum eodem die vltz ad vespas pplm pie
circumfusserit humana mirabilia condidit elum
circumspiciēs si quis ex compassione vlt
uotione eū reficeret. Sed nō sicut autē nūc
de p̄dicatozibz a nemine susceptis. n̄ labo
ribus recoflamms fame cogente cū discipulis
in bethaniā rediit. Quē mater pietatis ocu
lis lacrimof intuens. vt in libro de vita xpi
legitur dixit. O fili mī. ecce iam video ⁊ cō
fidero p̄ncipes sacerdotū cōtra te p̄spicasse.
nec tua b̄ba p̄ficere in eis nec miracula. vt
ibi compatiānt. Rogo ergo te. tue matris
honore que te nutritur. vt ibidem de cetero
non reuereris. Cū filius dulciter r̄spondit.
Audi dulcissima mater mea iam p̄ hoc veri
ficari debet. q̄ scriptum est de me p̄ p̄m
Dio habuerit me gratis. Fena scōa
post palmarū rediens in iherusalem. s̄ mane
in via eluxit. et videns atrozē fūcus secus
viam stentem. et male dixit dī. Nunq̄ est
fūcus nasci in eternū. ⁊ continuo aruit.
Sed cur hoc fecit. ad ostendendū pplm iu
daicum esse maledictū eternaliter p̄ in
iustitiam tremendā. q̄ tam pium ⁊ p̄ficō
rem vilitatōzē docendo. curando. miracula
faciendo q̄s suscepit. sed despectū. Caueat
ergo poplū c̄brizianū ne maledictio sup̄ eū
descendat. qui maiorā accipit b̄ficia. et ta
men p̄ochdolo minus grauit. Postes in
templū trāsiit ⁊ more solito poplū docere
incepit. Quo audito p̄batifē mulierē de
bēnsam in adulterio adduxerūt. quaz a ma
nibus eoz absoluit. et liberauit non excusa
to adulterio. sed reprobando ordinē ⁊ mo
dū accusantiū adulterij. Namq̄ cum sit
grauē peccatū mortale excusari non potest.
de quo nota. xxiij. U. Feria tertia mane
rediens in templū. accesserūt ad eum p̄nci
pes sacerdotū dicentes ⁊ increpantes eum
de facto q̄ ementes ⁊ vendētes de templo
die palmarū eiecit. In qua potestate eijs
vendentes ⁊ emētes de templo. Et respo

tendo inter alia verba dixit iudeis. Amen dico vobis. Amodo non videbitis me confitens Benedictis qui venit in nomine domini. q. d. a tempore passionis ⁊ mortis mee. non videbitis me ⁊ faciem vscq ad iudiciū vbi videbitis me veniēte in gloria domianis. Et cum ihesus ita die vltra soliti morem loquendo et disputato qd iudeis tardasset. veniens fero occurrit ei mater cum lacrimis di. ⁊ fili mi vbi tardasti tua die Et discipuli nunciat quomō cum scribis ⁊ phariseis disputauerat. ppter qd quiescit cum tenere ⁊ lapidare. Quid audito p dolore cecidit quasi semimortuus ad petes dilecti filij sui. nō valens ei quicq loqui. Sz dulcis ihesus eam eleuās ⁊ confortās. promisit p totam quātā feriam cū ea manere. Tunc mater dolozosa bē dicens poterat pba dauid scientis mortem filij sui ab salom. Quis michi inqz tē vt p te moriar fili mi ⁊ fili mi dulcissime. quia omia tibi possibilia sunt. ⁊ vis genus humanū redimere. rogo vt si possibile est alio modo q̄ per mortē ipm salues. Sit ihesus matri cum digna reuerentia. Concedo mē dilecta. michi omnia fore possibilia. sed opozq̄ impleri scripsit se tē me. Et mater fili mi. Ecce mē tua dolozosa q̄ mlti in tua custodia laboraui. mias cordis amaritudines ppter herodis perfecutionē in egiptū eundo ⁊ rediēdo sustinui. Ecce vbera que suxisti. brachia q̄ te baiula uerunt. non tenegeas matri mefissime. qd a te petit. Et ihesus. Quid petis mater ait. Erquo vis vtiqz mori. ⁊ p mā mortē genus humanū saluare. rogo vt mē pmitteas mori ante. vt aspiciendo mam mortem gladiis doloris me non interficiat. Et ihesus bēdicens mater cū te pre cunctis creaturis filiali amore diligas. quia de spūsanō me cōcepisti. grauissimis laboribus aluisti. non deceret te mori ante me. quia sic moriēdo non statim ad locum boniorū vt te deqz ascenderes in celūz. sed necessatio descēdere ad lymbūm ⁊ ad locū horrois. quod esset incoeniens cum sis mater filij dei imculata. sed moriendo ante te ascendam in celum quādo aperiam et in morte tua cum tota curia celesti tibi honorifice veniam pbuiam. ⁊ ad locum paratū tibi ad eternū

insuapiat. sustineas ergo patienter et confortetur cor tuum. Feria quarta iudei ex eo quod pridie christus in templo dixit. amo de non videbitis me. putantes eum velle de manibus eorum fugere. consilium iterum inierunt quomodo ipsum occiderent. prius enim habuerunt consilium ut eum possent occidere. hoc die de modo quomodo vel qualiter esset custodiendus et occidendus. Judas vero audiens populum eum velle mori. cepit instigare dia-boli de amissione pecunie et earum recuperatione cogitare. et currens ad domum capharna ad principes sacerdotum congregatos. et a nullo vocatus nec questus ait. Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam. tanquam sit in eorum voluntate precium constitutus. ut eo citius in negotio suo finire faceret. Et gaudiosi sunt et constituerunt ei triginta argenteos. non vilis bestia. pro scio posset tam eriguo et vili appreciari. quo saluato: mundi appretiatu venditus est. Dicunt doctores quod quilibet argenteus decem denarios vsuales valuit. et fuerunt denarii ymabellisticti. quibus Ioseph patriarcha venditus fuit. ante quatuor milia annorum et iure hereditario ad illos iudeos venditores ipsi sunt devoluti. Quot similes iudei habuerunt. qui inficiam dei et veritatem eius pro muneribus vendunt. et maxime mercatores. quandoque minus quam pro obulo pecuniam abiurantes veritatem negant. Unde beda super Baruch. et habetur xi. quod. Abiit iudas. Vult hodie iude sceleris quia dominum ac mentem suam deumque pecunia vendiderit velut imane et neptiarum exhorrent. nec tamen cavent. Nam cum pro muneribus falsum contra aliquem testimonium dicunt. profecto quia veritatem pro pecunia negant. deum pro pecunia vendunt. Ipse enim dixit. Ego sum via veritas et vita etc.

Feria quinta scilicet die azimorum in qua necesse erat precepto legis occidi agnus paschalis accesserunt discipuli ad Ihesum dicentes. Ubi via paremus tibi comedere pascha. Non enim propriam domum habebant. cum omnia propter christum reliquissent. dicit Lucas. quod misit Petrum et Iohannem dicens. Ite in civitatem etc. Directorum est locus lectemus. Sequitur. Et ipse ostendit vobis cenaculum magnum. hic non amittit christum

in domum suam recipere metum iudeorum. quia crederetur quod fuerit oculis discipulus cecidisset. Eunt autem inuenerunt sicut dixit eis Ihesus. et pauperum agnus paschalem imolando affando et cum alijs necessarijs. et circa vesperas. quando agnus paschalis debebat imolari. videns mater preciosa. quod dilectus filius in iherusalem disponebat cum lacrimis filium amplexabatur dicens. Amantissime fili mi togo ut hic nobiscum pascha manduces. quia si te iudei caperent. quale festum haberet Et magdalena. O magister mi dulcissime ego que sum filia tua nonne possum a te habere unam gratiam ut hic nobiscum maneam. Et sollicita martha. Ego ministra tua prompta et semper parata vis fugere a me. Et christus in secreto matri ait. O me dilecta tibi non est aliquid negandum. sed quia in his que patris mei sunt oportet me esse. ideo vadam in iherusalem cenandum. Hoc audiens mater tempus aduenisse mortis. incepit eum fortius stringere cum lacrimis habundantissimis perscinnens. dicens ad filium secundum Augustinum. in libro de verbis domini. O fili mi dulcissime me. non te amplius debeto audire. leticia plena paradisi. non te amplius debeto tangere consolatio mundi. nunquam te dimittam. si tu vadas et ego. si tu stas et ego stabo. Ihesus audies doloris matris et perturbationem cordis. concessit ut in via se associaret. sed cum appropinquaret iherusalem discessit cum discipulis eius a comitatu matris. et intrauit iherusalem per viam portam. et mater cum alijs mulieribus palam ignorans ad quod hospitium diuerteret. Quod dolorosa et lamentabilis suspensio quam virgo et mater ipsi dimittere virginem tam cito morituram. Quod quantus lucus. o quantus dolor tunc cor virginis acutior accipite vulnerabat. Intrauit ergo Ihesus benedicens cum discipulis ad cenaculum ubi cenata fuerat. lauentes manus et circumsistens benedixit mensam. Et a discipulo quem diligebat ihesus sedente iuxta ihesum. affectu agnus paschalis quem ihesus distribuit et comedit. Ihesus nunc legitime ipsum comedisse carnes Cenabis sic discipulis. dixit. Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar. Et apertus patefaciens faciem tradidit totis. quod ex humilitate lavando eius pedes

eum a malicia renouare non poterat. saltem
 verbis suis quibus secreta cordis sui tetige-
 rat ad pñiam emolliret. Subdit. vnus ve-
 strum me traditurus est etc. Que vox vt gla-
 dius acutus corda pñsserat discipulorum. quibus
 sic pristinam et comedere cessantibus. singul-
 latim querebatur dicentes. Nunquid ego sum
 domine. Et ihsus. Qui intingit mecum ma-
 num in calicem quod erat vas fidele ad testi-
 gerandum vinum in quo erant lactice agre-
 sses. quibus solebat agnus paschalis mādica-
 ri. vt dicitur Exo. xij. hic me tradet. Noluit
 enim eum manifestare. vt ipse occulte redargu-
 tis intra se peniteret. et ne petrus feruēti-
 or ceteris eum occideret. quod vt dicunt aliqui
 Si petrus nouisset iudam esse traditorem
 dentibus eum decerpisset. Sed hoc habet do-
 cumētum quod infirma primorum non sunt pan-
 tenda que alias occulta sunt. nisi essent etia
 que vnam ciuitatem possent piclurare vel per-
 sonam. tunc reuelari debent sine pñditione p-
 sone vt hoc malum impediatur. Ille autē pro-
 ditor maledictus et infelix. nō emendatus
 sed induratus. ne suspicaretur de eo comede-
 re nō cessauit. ait. Nunquid ego sum rabbi
 et ab alijs aliena hūit intencionem. id etiā
 alijs ab alijs hūit questionē nominis dñm
 suum rabbi. cuius tamē noluit esse discipu-
 lus. Et ihsus Tu dixisti. ac si diceret. Nō
 ego. sed tu didici. Et adiecit. Filius hominis
 vadit sicut scriptum est de eo. I. moriendo. ve-
 autē illi p quem filius hominis tradetur. bonū
 erat illi si natus nō fuisset homo ille. Unde
 damnati conuertendo se ad suipsum eē no-
 bilitatem potius volunt esse quā non esse.
 Sed pueriendo se ad animum ipsi esse. scz
 ad penam. vellent potius non esse quā esse in-
 penis. Et sic christus pñditi loquitor. quod
 potius eligeret nunquā fuisse natus. quā fuisse
 et illum penā quam eternaliter propter illā
 tradicionem innocentis christi sustinebit.
 Et ihsus de mēla tunc surgēs. ad alium lo-
 cum inferius eiusdem cenaculi iuit cum disci-
 pulis et eos sedare fecit. Tolens iude alio
 signum ostendere humilitatis vt saltem vi-
 so eo se corrigeret Et deponēs vestimenta ad
 expñditionem lorionis pedum. aquam misit
 in peluim vt dñi dñm et pleniū. Hic mi-
 seris implens. redijt euz discipulis ad lo-

quod cene dices. Scitis quid fecerim vobis
 etc. Et tunc vt ostenderet quāto amore disci-
 pulos diligeret more patris. filijs suis
 maximū clinodiū in pēpenti mēorale et lo-
 lacium dedit scz corpus suum sacrasimū
 in cibū. et sanguinē in cruce effundendū in
 potū. Unde Augustinus de cons. di. ij. liquido
 Saluator quo vehementius commēdaret
 misterij illius alimēdum. vltimū voluit hoc
 infingere cordibz a memorie discipulorum
 quibus ad passionē disgressurus erat. Hāc
 pacta nouissima seruati debent nisi primū
 deroger vltimo. C. de pactis. l. pactum.

Accipit ergo panem gratias agens fra-
 git et dñt. Accipite et mādū. hoc ē corpus
 meum quod p vobis tradet. Similiter et
 calicem etc. Et notanter infimio sacmen-
 ti et cōmunicatio facta est post lotionem pe-
 dum ad nostrā doctrinā. quod nemo sumere
 debet hoc dignissimū sacramentū nisi prius
 fuerit penitentia lotus et purgatus. als iui-
 dicium eterne damnationis manducat et bi-
 bit. scdm Apłm. sicut iudas qui fordidus
 intencione cū alijs discipulis cōmunicauit
 Augustinus. de vno pane Petrus accepit et
 iudas. petrus ad vitam. iudas autē ad per-
 ditōem. sicut patet in ape et aranea eundem
 florem fugendū. Sedentibus igit sic di-
 scipulis cum magna tristitia. Iohānes scu-
 buit sup pectus dñi de quo melius ptem-
 platione diuina secreta prauit. et Petrus
 multum conturbatus dñb dñi dicentis
 Vnus vestrum me traditurus est Iohāni se-
 rit signum. quod peteret a ipso quis esset tradi-
 tor ille. Et ipse submisit ei dixit. Cui panem
 intinxi porrexero. ipse est qui me traditurus
 est. Et cum panem intinxisset. iude porrex-
 it dices. Iuda quod facis fac cūis. Hoc autē
 nemo discumbentium intellexit ad quid hoc
 diceret. Putabāt enim ex hoc quod loculos ha-
 bebat. quod cōmitteret sibi aliquod emere vel
 egenis distribuere. Et statim surrexit quia
 dyabolus qui ipsum possederat eum nō gmi-
 sit tardare diuinū. Cui cū. Hoc verbum
 non fuit impariū nisi indicatū. quod sibi pe-
 teret vel indicaret. sed fuit modus loquen-
 di. quo homines sepe vtantur vel vt homi-
 nem a malo retrabant. vti quis pñum
 vel amicum peccantem inueniret diceret

sibi audacter vel fortiter age vel fac magis. non tamē impando. sed retrahendo. Ita enim dominus vt iudam retraheret dixit. Quod facis vt in corde iam disponis facere fac cito. Sed cur n̄ penituit intelligēs q̄ christus eius malicia nouit. dicit q̄ idu- ratis ⁊ desipatis correctōne non mollit. ymmo quāto plus corrigitur. tanto magis amara fit et induratur. Exemplū in p̄baca- one. Cro. vij. v̄ quo habet q̄ totale erat in- duratus. q̄ nec verbis nec signis credere voluit. Moysi suo dei vt dimitteret israel sed plus ac magis ex his signis induratus cor eius erat. ⁊ itō multis plagis a deo fu- it punitus. Sic hodie multi inueniuntur in- durati malicia. q̄ nec correctōib⁹ n̄ signis dei quotidianis. nec pestilentie. nec carstie nec guerraz. n̄ mortoz alienoz ⁊ incōsue- torum credere velint deo. N̄i verissimū si- gnū h̄nt cum iuda eterne damnatiōis.

Postiq̄ autē p̄ditor maledictus a disci- pulis ⁊ consorcio xpi discesserat. pius xps et pater amica bilis allocutus est discipulos vt dilectos filios. d. filii mei. prius hoc nō dixit. quia iudas fili⁹ dyaboli fuit. No- dici temp⁹ vobiscū sum. et omnes vos scan- dalum paciēmini in me in illa nocte. Vul- gariter. it. recedent alle treulos an mir. De- scriptum est. pcutiam pastorē et disp̄gentē oues gregis. q. d. appropinquat modo hora vt capiat. et vos fugaz capietis ⁊ ego vadā immolari p̄ vobis. Sed postq̄ mort⁹ fue- ro et de morte surrexero. pcedam vos in ga- lileā. ibi me videbitis. ⁊c. Tunc petrus vt p̄nceps apostolor⁹ ⁊ fermētor magno ex corde di. O dñe q̄ dicis. Et si om̄s scan- dalizati fuerint in te. ego nunq̄ scandaliza- bor. i. nicolaus d. iura. Petrus nō mēteba- tur. q̄ sic habebat in mēte. sed p̄sumptuose loquebat. Et ait Ihesus petro. Amē dico tibi. quia hodie anteq̄ gallus bis vocē de- derit. ter me negabis. Hoc reputans petr⁹ impossibile. ait Et si oportuerit me mori te cum nō te negabo. Similē ⁊ aliq̄ dixerunt. Tunc dixit illis ih̄s. N̄i mihi vos sūi sac- culo ⁊ pera nunq̄ aliq̄ desuit vobis. Re- spondēt nichil. Et ih̄s qui habet sacculū tollat secum limulē ⁊ peram. Dic p̄dicat t̄p⁹ magne pietatis quo v̄ mō est. vbi homines

necessario se puidere h̄nt. non sustentatiōz aliorum expectare. q̄ caritas exincta est i cordib⁹ christianoz. Et qui n̄ habet gladiū vendat dicam suā et emat gladiū. q̄ illa q̄ de me scripta sunt. sanz sine h̄nt. Tunc di- xit illi petrus Domine ecce duo gladij hic. Et ih̄s fuerunt duo magni cultelli quib⁹ vte- bant⁹ forte p̄ agno pascali. Et ib̄s. sanz ē. De istos duos gladios signati possunt s̄a- citas clericoz ⁊ iusticia laicorum. que duo sufficerent p̄ defensionē ecclie. N̄i em̄ sp̄s les. p̄ ecclia pugnāt sancti tate et v̄tutiōe merito confuat in pace ⁊ tranquillitate.

Hec enī sunt duo arma quib⁹ clerici ⁊ spi- rituales h̄nt pugnare contra hostes inuisi- biles. De quib⁹ loquit⁹ b̄ns Ambrosius. et recitatur xxiij. q. viij. dicēs. Nō pila que rant ferrea. non arma xpi milites. sed dolor fletus. orōnes. laticie fuerunt mihi amatra aduersus milites tenebray. Talla em̄ sūt munimēta sacerdotis. Et augustin⁹ vbi sup. §. de episcopis. sp̄ialem gladiū quod est v̄- bum dei in mactatiōe v̄tutis vite exerce- re. Gladius enim temporalis modicū proficit. nisi etiam sp̄ialis assisat gladius. Sicut si- guram⁹ trodi. xviij. in Moysē. Qui cum leuaret manus ad deum ⁊ oraret. vincebat israel. quādo autem paululū remisit. lupab- bat Amalech. Sed heu ille gladius est tu- bigine et erugine iniquitatis valde macula- tus. vulgariter. rostig. q̄ non multum san- dit nec terret hostes ⁊c. Gladius nō secun- dus s̄q̄ laicoz est iusticia quam in equitate paupi ac diuini v̄sitate debent. bonos tenu- nerando et reprobos vindicando. Hic gla- dius est anceps. p̄s. Gladij ancipites i ma- nibus eoz. Debet scindere ex v̄traq̄ parte pauperem et potētē. ⁊ inopem sicut diuitem Sed factus est modo sicut nouacula acuta molles crines sicut pauperes ⁊ fragiles. s̄i aliqua resistentia. vulgariter. ⁊ ryderlegen acute scindit. fortes autem et rebellantes. v̄- uirtus. fauore. p̄tēntia non tangit. quo ius- ticia repercutit ⁊ violatur. Facta igitur ce- na Ihesus surrexit cuz discipulis ⁊ orando gratias egit. Et credibile est q̄ tunc illa promiserunt verba que pluerunt sp̄itua- les p̄ refectionē dicere. i. Retribuere digna- te ⁊c. et ille ē hymn⁹ d̄ q̄ dicit euāgeliste.

Et hymno dicto exierit in montē oliuaz rē
Sic patz prima pā huius dñice passionis.
Sequit scda ps.

Gressus. Sicut
nang filius dei patris egressus de
vetero paterno p. eternā gñatōz
in sex dieb9 vniversa creauit et formauit. et
in vii. requieuit. Sicut in egressu suo q. mōm
egredit ad psem. sex dieb9 mōm reconcilia
uit. et in septimo in pace quieuit. In dieb9
nāg. Prima vadit ad ortū vbi ibi ca
piatur. Secunda ad annā pontificem et
ibi negat. Tercia ad capharn. et ibi ac
culatur. Quarta ad pylatū. et ibi flagel
latur. Quinta ad herodem. vbi ibi illuda
tur. Sexta itez ad pylatū et ad crucem
condenatur.

Quātum ad primaz

victam cū quilibet a iure possz testificari de
facto quod vidit. et Jobānes dilectus vi
scipulus vident ea omnia q. circa suū ingem
vlg ad finē a principio pata sunt. vt dñi
tem testificet ab eo possz inquiri. Dñs iobes
quo primo abiit dilectus mgr mus. rñdet.
Egressus est ihesus cū discipulis suis trans
iordanē cedron. de cenaculo vbi fecit cenam
Torrens ille ē inter montē syon. vbi mo do
sita est iherlm et montē oliuē. inter q. s. mō
do est vall' iohānapat in q. est ille torrens q. nō
semp bz aqua. sed qñqz tpe pluuiali ex mō
ntē circūasenabo. In tēpō illius torrens
tunc tēpō multū cecidi crecebat. et iō dr tor
rens cedrō. Hūc torrens transit iherlm
sus ortum in pede montis oliuē sitū. ad q.
notandū q. torrens passiois cito erat bibi
m9. de q. haurit gustū mortis p. pām vi.
De torrens in via bibet. Et introiit in or
tū tpe et vlt. et. Sicut in orto capi vo
luit et in cenaculo. Dico q. ortus erat aptus
ad capiendū. cū esset clausus. et nō intus vel
ppe q. iuuare vel impedire posset et etiā nos?
Iude p. ditor. Et iō p. ditor se in orto qñ in
carcere. ne videret fugā a ppetere. s. magis
voluntarie se in morte capiendū offerre. Et
hoc pueniebat in orto. Q. sicut nra p. ditor
et p. ditor p. ditor in orto padili incepit. sic
nra regatō p. ditor p. ditor in orto ba

beret initium. Tunc relicto alijs discipulis
in orto. p. ditor. Jacobū et Jobānē seor
sum assumpsit. vt ibi qui prius viderat glo
riosa in suscitatioe filij archisynagogi et in
transfiguratioe. etiam eius videret infirma
ex hūana natura assumpta. vt sicut ex p. ditor
p. ditor viderat ipm ēē vix deum. sic ex his agi
noscerent eum vix ēē hominē. Et ait ad il
los. Tristis est anima mea vsqz ad mortem
Et nō dixit. Tristis sum ego. vt ostenderet il
lam tristitiam nō tangere diuinitatē sed so
lum humanitatē. Sustinere hic et expecta
te et vigilate mecum. s. tanq. amici mei specia
les. qui debetis in angustijs mibi assistere.

Sed cur chrisus tristabat et melli? fuit
de morte cum multi sancti martires et p. ditor
nes letissime sine timore ad mortē ierant.
Dico q. hoc fuit ex virmte xpi perfectiss.
me attendēis totum pondus p. ditor. quod si
bi et suis mēbris vsqz ad diem iudicij iun
nebat. Et p. ditor. Scete oportebat q. na
tura eius inquam passibilis et passionib9
subijcibilis. ineffabile pondus terribillū
passiois recipere. Et hoc specialit ex do
lore cordis quē nouit esse in sua mesissima
matre et in discipulis eius. Tunc pro
gressus de tribus illis quātm est tacito la
pidis. prociens in faciem suaz orauit et vi
xit. Pater mi si possibile ē vt transeat a me
calix iste. id est passio quae me cito est abi
forbenda ad modum calicis. hoc dixit fmi
sensualitate quia illa naturalit' respuit mor
tem. licet voluntas deliberatiua et recta ratio
hoc diceret et vellet. In hoc infirmum q.
nostra oratio debet semper ēē conformis vi
uine voluntati. Et iō etiam in oratioe to
minica dicim9. fiat voluntas tua. Dicit effi
si possibile est. q. voluntas patris aliud de
terminet q. scilicet sine passione mea omnia
bona proueniāt quae per meam passionē ven
tura sunt. transeat a me calix iste et mūdus
saluetur. Si autē hoc fieri non debet. nō pe
to q. fiat sic ego volo scdm sensualitatē sed
sicut tu. Post hanc orationē venit ad disci
pulos illos tres. et inuenit eos dormiētes
Nam ex verbis chrisi tantaz tristitia in cor
suum fumperat. et etiam quia hora tarda
fuit. vñ chrisus? sic ab eis discellit ad orati
dum q. grauabantur tam ex tristitia q. ex

profunditate noctis. et inceperunt dormire.
Et Ihesus dixit Petro. Simon petre. nō
potuisti vna hora vigilare mecum. q. d. O
petre tamē feruorē nō ostendit in facto qm
num in verbo. Non potuisti vna hora vigila
re mecum. quō ergo morie mecum sustinebis.
cum tñ dixeris. Si optuerit me mori tecū.
Et sic increpato petro singulariter. loq̃
ad om̃s dicens. Non potuistis. ac si diceret
simul cū petro elegistis mecum mori. et tamē
mecum non potestis modicum vigilare. Vigila
te ergo et orate. ne intretis in temptationē
carnis. quia spūs quidez p̃mptus est. caro
autē infirma. l. ad resistendū. Tunc itē se
cundo abiit et orauit eundē fmonē. vt nos
informaret cōtinuare in oratōe et p̃seuerare
et vt mente a corde simul oremus. Et tunc
apparuit ei angel⁹ de celo p̃fortans eum ali
qua verba cōsolatoria dicens. Sed cur hoc
dico q nō ppter eius indigenā. sed ppter
discipulorū informatiōem et n̄am ē factum.
q sperare debem⁹ q deus adiutor et p̃ector
noster est in omni angustia. et q angeli sem
per assunt. licet inuisibil: orantibus et bene
opantibus. vt eos confortēt et defendant.
Nam postq angelis ab eo discessit per sub
tractiōem visibilitatis quod ad illā formam
sciens voluntatē patrie esse q moreretur. p
siderans amaritudinē et cōfusiōnē sciendaz
in passiōe et iam sententialiter determinatā
et deliberatā. cepit amplius redere. et moriē
pauere. et voluntate fluctare aduersus sen
sualitatem que reluctatio dicit agonia. Et
tunc factus est sudor eius sicut gutte sāgu
inis decurrentis in terrā. Nam inter sensua
litatem fugientē moriē et voluntatē accep
tantem. et le diuine voluntati conformātem.
tam fortis pugna fuit. vt hūiores fortiter p
moī. quasi in sudore sāguineū puerterent
tur. De quo sudore dicit beda. Nemo hūc
sudorem infirmitati deputet. quia cōtra na
turam est sudare sāguine. sed p nō intelli
get declarari. q iam effectum redemptiōis
opabat effusione sui sanguinis p̃cioli. Et
surgens ab orōe venit ad discipulos et itē
inuenit eos dormientes. Erant em̃ oculi eo
rum grauati. Et sic sicut prius non exorta
uit eos. sed vt pius pater permittens cōm
patiēdo infirmitatē eorū rediit ad oratōem

Et orauit tercō eundē fmonem dicens. p̃
mi. Sed cur ter replicat eundē sermonem.
Rabanus vt eius exemplo a peccatis p̃te
ritis veniam. et a p̃nibus malis trelam. et
a futuris piculis cautelam oremus. et vt in
teger spūs noster et cōscientia et corpus ser
uemr. Sequit⁹ Marci. xiiij. Et venit tercō
et inuenit eos dormientes. et cōpantes ip
sis dixit. Dormite iam ac si diceret. nō p̃
testis mō diu dormire Et cum permississet
eos quiescere dixit. sufficit. Ecce appropin
quat q hora filius hoīs tradetur in manus
peccatorū. et statim intulit. surge et am. Ec
ce appropinquat qui me tradet. Adhuc eo
loquēte et ad alios discipulos relictos in
orto accedente. venit iudas cū magno exer
citu. cum gladijs et fustib⁹ et lateris. vt si
lateret in aliquo angulo eum quererēt. vel
eum a defendentib⁹ si haberet violenter ca
perent. et d nocte ne tumultus fieret i turba
qui eum defenderent. Ihesus autem sciens
om̃ia que ventura erant sup̃ ip̃m. p̃cessit eis
obuiā dicens. Quē queritis. quia autē vi
uina victime execat. q loquētem quē quō
tidie viderant et audierant tunc ignorabat
non dixerunt te querimus. sed Ihesus na
zarenum tanq̃ nescientes eundē ip̃m esse.
Dixit ergo eis Ihesus. Ego sum. Et ergo
eis dixit. ego sum. tanta fuit victime chrisi
et vborum eius. q eorū potentia totaliter
adnichilauit. et nō valentes stare. prostrati
sunt et retrorsum ceciderūt in terram. Et
iudas cum eis. Et modico sp̃rituallo.
quando xp̃us voluit a p̃milit. om̃es furrere
runt. Et itē eos interrogauit. Quē que
ritis. quia adhuc post stupēdaz eorū prostra
tiōem et iteratam rēspōsiōnē eum nō co
gnouerunt nec cognoscere poterant. donec
ipse veller. Volens igit ab eis p̃gnosci sub
iunxit. Dixi vobis. quia ego sum. ubi pri
mo receperūt licentiā euz agnoscendi. et ca
piendi. ppter quod sequitur. Si ergo me
queritis finite vos abire. scilicet discipulos
vt impleret sermo quem dixit Ihesus. scz
ad patrem. Iudas rediisti michi nō p̃didi
ex eis quemq̃. Ipse enim solus voluit pa
tri. torcular solus calcare. Iuxta dictū ysa.
liiij. Ut etiam ip̃i soli gradus ageremus et
amaremus. qui solus p nobis mori⁹ est.

Tunc iudei dimentes qd alium qd Ihesum
caperent qz vnus discipuloꝝ scz Jacobus
qui dicebat frater dñi. ppter similitudinē
ei valde simil erat. iudam tēper. ēt qui eis
signū pmisit dare sup pediculis. Quēcunq;
osculatus fuero ipse est tenete eum ⁊ ducite
caute ne. s. sic mltociēs fecerat p mediū illo
rum iret ⁊ euaderet. Et sic iudas proditor
maledictus magistrū suū accessit. ⁊ more
solito et cōsueto ei salutauit di. Ave tabbi
Et quia mos erat discipuloꝝ qd qñ defozis
veniebant dabāt sibi inuicē osculum pacis
p signo amoris. ideo vt suam pditionem
pessimā palliaret. confucto signo amoris et
osculo pacis eum amplexabatur. Traditor
maledictus et mercator pessime. osculo signo
amoris vuln⁹ infligit mortis ⁊ pacis mstru
mento mortem interrogas dei filio magistro ⁊
amāssimo amico. Quot bodie similes
proditori iude sunt. qui verbis adulatoꝝis
infert mortē pmissis. Ibi habet vt ppter
venenū in corde ⁊ signū dulcedinis ⁊ amo
ris in ore. Philosoph⁹. itj. et bi. Qui te assi
milat esse amicu⁹ ⁊ si est peior est qd qui facit
nouā id ē falsam monetā. hic fm leges cre
mante igne tꝑali. ille at igne eternali. Sūt
tria genera hominū xpm osculantiū sub fili
tudine amicoy. Quidā assimulant esse ami
ci xpi ⁊ sunt. sicut bi qui cū amore ⁊ seruoꝝe
caritatis cōmunicāt. Ibi osculant christum
cum Maria mte eius in signū vere dilectio
nis. Quidā mō sunt sed pñ n fuerunt. sic
penitentes p munitates. Ibi osculant xpm
cum Maria magd. in signum vere reconci
liatōis. Quidā non sunt. sed in factis sunt
similes amici. tales sunt qui cōmunicant
in peccatis mortalioꝝ scienter. v. l. bātentes
ad hoc malū possimū pterius peccādi. v. l.
qui non reconcilian sunt cū fratrib⁹. ⁊ i tali
inuidia cōmunicant. Ibi osculant eū iuda
proditore ⁊ peioꝝes sūt quia hic cōspaliter
in vxo spūaliter qm in te est tradis xpm.
Videat ergo vnusquisq; cui similis sit.

Sequit. xpus ergo bñ sciebat qd iudas
eū tali signo tradidit. nec ideo ei ē iniuriat⁹
sed dulciter est allocutus. si eum posset vere
bis pñs reuocare ad penitentiā di. Amice
ad qui o venisti. Cuiusom⁹. Xpus appella
uit iudam amicu⁹. nō quia fuit. sed qd signū

amici habebat. Ideo dicit. Iuda osculo fi
lium domis tradis. Et ei appellauit eū ami
cum. quia pams erat ad huc ei recipere ad
amiciciā. quasi xps dicit. licet me offēdas
tamē pams sum te recipere ad amiciciā et di
scipulum meū. Qñ xps magis voluit qd ve
niam non periret. qd de omni corpis cori
tis. O carissimū qd bonuz est ita pio dño fer
uice qui ita pams ē sp offēdendū parere
Dolant ergo ⁊ penueāt qui beu xpm cum
iuda suscepit. qui omni āno emēdam pro
miserunt nec ad huc uitā emēdaueūt. Post
hoc iudei amati tanq; lupi rapaces i agnū
mansueissimū ieruerūt ⁊ ad terrā pstrau
erunt. Et fm beñ. catenam ferreā in collo
eius posuerūt. vt eum certius et cauti⁹ te
nere possent. Quot tñc violentas pꝑu
ones plagas ⁊ punctiōes ⁊ tñsiones ma
nuū iudeoy sustinuit. Quis enarrare poss;
illatas sibi iniurias et confusioēs spūtoꝝ.
et aliarum iniuriar. Hoc videntes discipu
li conantes eū eripe de manib⁹ iniquoy dis
recunt magistro. Dñe si pcam⁹ in gladio
id ē vis vt gladio te defendam⁹. Et petrus
quali furibund⁹ ex iniuria dño illata factus
non expectās xpi tñsum impem spūs suire
mit gladiū. ⁊ pꝑu sit suū pncipis sacerdo
tis. cui nomē Iacbus. amputauit auri
culam eius dextera fm Cui. credidit em cū
magis ledere. quia ad ipm caput impem
fecit. q. dicit. p mediū caput eum incidere
intendebat. sed diuina ordinatōe eo capi
te declinante. pꝑu sit tñ auriculā eius dex
teram. Sed xps ad quesitū rñdit. ⁊ a facio
reuocauit. d. simile vltꝑ buc. fm Aug⁹. id ē
pmicte vltꝑ buc eos pꝑredi. vt. l. me ca
pian vt impleat scriptura de me. Et ait pe
tro. Conuerte gladiū tuū in paginā. Om
nes em qui gladiū acceperunt. s. line iusticia
et iudicio in sui vltꝑem ⁊ vindictā. occiden
t do hominē. gladio pssioē diuine vltōis pibūt.
O homicida execrabilis et dānabilis attē
de sententiā iudicis et caue effusionem san
guinis. Nota B xxxv. f. Sequit.

Calice id est passionē tanq; amaram me
dicinam quā dedit michi pater. nō vis vt
bibā illū et vis hoc impedire qd pater me
us celestis ordinauit sciendū An putas qd si
possim rogare patrem meū ⁊ exhibebit michi

Alphabetum

XLIII

plus q̄ duodeci legiones angelor. Hiero
nimus. Legio apud annqs sex milibz com
plebat. ⁊ sic. xij legiones faciūt. lxxij. milia
et in tot ptes longos hōm fuit diuisa. ⁊ n̄
fm modernis legio p̄inet sex milia sexcen
ta sexaginta sex que faciūt lxxij. milia ⁊ nōgen
ta nonaginta duo. Et dicit notāter plus q̄
duodecim. ne crederet q̄ solū. xij possit ba
tere ⁊ nō plures. sufficeret em̄ vnus angel⁹
ad occidendū omnes homines mūdi. et lub
uerendū totm̄ m̄dm. Quia vt dicit. iij
regū. xix. In castris assyrior vnus angelus
qui fuit executor sententię dei. interfecit et
p̄cussit. clxxxij. milia hōminū. qz em̄ tot āge
los potat dēe ad suam defensionē. nec vo
luit. ideo p̄terus cū vno gladio inuicem
laborauit. Et tūc ihesus app̄chēdēs auricu
lam eius en̄ sanauit. In quo magna xp̄i pie
tas notat q̄ iniuriāntē tam cito miraculose
curauit. vana nobis exempl⁹ patientie et
pietatis. vt enā inimicis n̄ris dimittamus.
si voluerimus q̄ deus dimittat nobis debi
ta nostra. Ideo oram⁹ in orōe dñica. dimit
te nobis debita n̄ra. Et ihesus dixit mirbis
iudeor. Tāq̄ ad latronē exiis cū gladijs
et fustibus ⁊ armis. me inemē querere ⁊ p̄
bendete. cum tñ quondie apud v̄os etiam
in templo docēs ⁊ nō me tenuistis. sed h̄c
est hora v̄estra et p̄tas tenebra ⁊. Tunc cho
ros ⁊ tribunos ⁊ ministri iudeor ligauerūt
ibūm. Ad videntes discipuli. et q̄ noluit
vt p̄ eo pugnaret et defenderet. ipm̄ in ma
nibus iudeor relinq̄ntes fugierūt Et tunc
impletū est quod p̄cum dictū est Omnes
vos scandalū patiem̄ tē. Hāc ex hoc q̄ apli
fidei ex ardore p̄miserāt se p̄ius mori cum
xp̄o. nūc timore fugientes inemores p̄missi
onis designat hūmanā fragilitas. Et certe
sepe videm⁹ simile in his qui p̄ amore dei
p̄mittūt se magna facturos. vel tōc infirmi
tatis. vel alicui⁹ periculū in aqua vel tetra. vt
alterius in cōmodū. postmodū vero ab hui⁹
modi liberati. p̄missa adimplere n̄ curāt.

G

Unde vt habet de pactis. qualiter studi
ose agendū est. vt ea que p̄mittim⁹. ope cō
pleantur. quia carpe est aliquē contra p̄p̄iū
factum. i. p̄missū venire. sc. de adoptiōe li
bertatis. i. post mortē. Tñ quondā lupus
humia repletōe grauatus. p̄misit carnes nō

q̄ de post comedere. sed insitit monachi ab
stinere. sed de egitudine curatus maiora
vāna gregibus intulit. nec pactū seruauit.
Quare de eo v̄rificator quidā dicit. Dū
lupus languebat mōach⁹ esse volebat. S⁹
dū conualuit. prior q̄ ante fuit. Sic enā
est de multis. Hāc apostoli et discipuli in ce
na multa p̄miserūt et mori cū christo. In tri
bulatione adueniēte a xp̄o fugierūt. Quia
tēp̄re felici multa nūerant amici. Sed dū
fortuna perit. nullus amicus erit. Unde beñ.
Mi bone ihesu. vbi est moro discipulo
rū societas. cum quibz discubuisi. quibus
petes lausisti et corpus et sanguinē dedisti.
Deu vbi est mō p̄teri loquaci⁹. vbi est
Jobānis familiaritas. qui in cena super pe
ctus dñi sui fuit retribuit. Vbi mō sunt con
sanguinei mei omnes. Dōcne ihesu ben
om̄s te hodie reliquerūt. Et tūc adolecēs
quidā sequebat xp̄m amictus sindone qui
scd⁹ Gregorū videt fuisse Jobānis enā
gelista. Et dicit amictus syndōe sup nudo
id est veste illa que non fuit sp̄alis habitis
apostolor. sed p̄munio. cū v̄stibus aliorū
hominū. habitu illo. relicto nudus fugisse
dicitur. Sic enā plures sunt christianorū
qui estimāt se singulares amicos xp̄i. qui si
modica tribulatio tangant. relinq̄nt pal
liū id est exteriorē conuersationē hō. statim
blasphēmiādo. iurando. mormurādo cōtra
deū habitū interiorē impanēte ostendunt.
et sic a xp̄o fugiunt. De quibz conueniunt
dñs H̄ere. xix. Non mei quasi alieni tacef
serunt a me. Et sic patet prima dicta.

Sequitur secunda

dicta. p̄ qua iter q̄rit a discipulo qui testimo
niū perhibet de his. D iobes quo abijt di
lectus magister meus. Respondet. Duxit
magist⁹ meū dilectū foris ligatū p̄ vallē
iosaphat. p̄io ad annā. quia tomus erat
prior i via. qui erat focer Cyp̄re. qui illo
anno fuit p̄nnifer. Annas dō añ anno ela
plo. et hoc fecerūt ad honore⁹ eius. enā ne
p̄biensalē duceret eu⁹ iūm̄tibus q̄ nox
erat et m̄ba eu⁹ eriperet. Et dicunt aliquē
scripturē q̄ in porta ciuitatis erat ymagies
sculpte et depicte p̄p̄etati in lapidibus ⁊
patriarchaz que omnes se inclinātes ⁊ xp̄o

reuerentiā fecerunt sic creatori suo. modo petrus et iohānes ex amore sequebant se d a longe in tenebris ppter timorē inmiscen tes se miris vt viderēt finē. Iohānes autē qui erat notus. pontifici ex eo vt dicit qdā qd pater suus piscator erat. et ipse tpe iuuen tūis pisces p̄uevit ad domū principis sa cerdōis portare. et sic erat notus. Et intra uit cū aliq̄ domū. Petrus vero foris man sit p̄ timore. Ad attendens Iohānes. ro gavit ancillā vt per intramitteret. Quem ancilla hostiaria videns timidū intrantē su spicans eū esse discipulū xp̄i et māsuerē ex compassione dixit ei. Nunquid tu ex discipu lis es hominis istius. petrus ppter m̄ negauit di. non sum. Sic enā multi p̄ modicā tem ptatōem carnis facili ter peccāt. et xp̄m p̄ ma la opa negant. Nōne tu xp̄m negas. qñ cō tra stamini ecclē ex leuitate. et nulla necessi tate lacticia. butiri. lac. cascum comedis et vīnam aliqui nō carnis comederēt sine necessitate. Iude? p̄ceptū dei nullo mō carnes porcinas comederet. etiam vsq̄ ad mortē. xp̄iani autē non timore mortis. sed leuitate mentis p̄hibita comedunt. estima re potes qui peiores sunt. Et cū petrus sic xp̄m negasset statim gallus cantauit. hic ip se petrus ex strepitu vel forte stupore graui non percepit. Sed qz tunc frigus erat. mi nistrī iudeorū stabant ad prunas calefacien tes se et petrus cū eis. Qui aliquātlū cale factus timuit scdm Aug. ibi stare. volens exire in atrīe foras. vidit euz alia ancilla ab illa priori. aduertēs eum esse timidū et dixit bis qui stabāt ad ignem. et hic euz ibū ha zareno erat ipse autē qui iam foris exire in cepibat. hoc audiēs. rediit et iurauit nūq̄ fuisse eum eo. nec nouisse hominem. Tunc facto intervallo quasi vni⁹ hore post scdm negatōem. vnus ex suis pontificis cognat⁹ eius cui petrus amputauit auriculā dixit. Nonne ego vidi te in orto cū illo. Volens eum p̄vincere ex locis. qz i orto vidi te. Ex patria quā galilē es. ex loquela. nam et lo quela m. māsue. te fa. Tē pet⁹ incepit dēsta ri et iurare qz nunq̄ nouisset hōiem. Dete/ stari et anathemazare ē aliqui cū sue ma ledictionis inuocatōe negare. q. d. p̄ viuen tem. deū iuro et maledictus sim si mētiar. qz

nunq̄ noui eū. vel si eius vnq̄ fuerim disci pulus. Quot hodie p̄ui purantes veri tatem. Nota de p̄uicio. Et cū ter petrus ip̄s negasset. scōa vice gallus cātavit. Et xp̄us petrum respexit supple oculis misericōie. p̄gni tionem sibi inspirando sui sceleris. et cū ad p̄niam per grām puocando. Admo enī et secundo petrus negauit et nō flevit. quia cū dominus adhuc nō respexit. Sed quando eum respexit. voluit et egressus flevit amare Petrus ergo de facto negatōis t̄m voluit. qz vt legit postmodū ab illo tpe vsq̄ dum vixit omni nocte surrexit illa hora in q̄ xp̄m p̄m: o negauit. et vsq̄ ad diem flexit genu bus sup̄ terram et cordis amaritudine cum multis lacrimis penituit. Vnde demēs pa pa dīc. qz in sinu suo semp ludariū porauit quo fluentes lacrimal quondie deterfit. dō huius facti memor fuit. et quādo gallum audiuit cātare flere cepit. Et m̄ miser p̄tōr quādo tu p̄loras ma grauiſſima peccata. tu enim nō semel. bis vel ter peccando. creaturam vltra deum diligendo. creatorē respui ſti. et abnegasti. sed milleſies. neq̄ ex fragi litate peccas. vt petrus. neq̄ ex ignorantia vt paulus. se d̄ certa malicia vt iudas. qñ ſcient auertis te a creatorē tuo. Habas er go hodie cū petro p̄niam de peccatis. et vei niā obtimebis. Stante autē sic iudei aie annā. interrogauit eū annas de discipulis suis et de doctrina eius. i. quare discipulos collegisti. et hoc fecit vt videret si post eum reſpondere qd essent ab eo seducti. volens eum fm̄ xp̄i. oñdere nouap̄ reſinuētorē et quali ſedicioſum arguere. Querit etiam de doctrina ei⁹ ad videndū si inueniret post̄ ſalutatem vel aliqui d̄ legem. non amore cognoscendi vritatem. sed fm̄ Alchwinum vt eū in f̄mone capiat et cām inueniat. et cū traderet p̄ſidi romāo ad damnādū. Et qz pius iudeus p̄ tunc nihil poterat de discipu lis t̄ndere. euz om̄s fugissent. et principalio rem audissent in sua p̄ſentia ei⁹ negare. Ido t̄ndit ad altēz quelm̄ di. Ego palā locuti sum mundo. Ego sp̄ vocui in ſynagoga. et in templo in quo om̄s iudei cōueniāt. et in occulto locutus sum nihil. Quid me inter rogas. Interroga eos qui audierunt quid dixerim ego. Hic nota v̄ conuenticulariſſa

hereticis et p̄dicatoibz occulis. et cum ibe
 sus hoc videret. vnus efficiens ministrozū
 seq̄ malchus cui? auriculā dñs sanauit. ro
 lens captare benignitē aīne. dedit ei alā
 pam di. Sic rñdes p̄nifici. q. d. ita erro
 gantez a p̄sumptioe. Sic nota de mistris
 p̄fidiū et ciuitatē et tortoribz captorū quō i
 pietate et crudelitate xpm in paup̄ibz aliqñ
 p̄cunt. Sed xps humile rñdens ait Si
 male locutus suz testimoniū p̄bite v̄ malo
 quasi diceret. Si male docui in synagoga
 et non dixi mō v̄ritatem. p̄bite hic corā p̄
 nifice. Si autē bñ. cur me tam graui cecidis.
 Tunc p̄ncipes sacerdotū et alij euntes tor
 mētū. quia hora tardā fuit. reliquerāt ibi suz
 in manibz ministrorū. qui capiebāt pannicu
 luz v̄ camisia cuiusdā inuindū et ligauerūt
 oculos eius tanq̄ esset fur. et i p̄ totā noctē
 illudentes. spūtes in faciem eius. et p̄cussē
 runt eū dicētes. p̄p̄etia nobis ipe. qz p̄o
 p̄bita vocaris et dicas. quis ē qui te p̄cussit
 Ecce nūc implent figure. Facies xpi vela
 ta figurata fuit in moysē. qui velata facie de
 scendit de monte ad pplm. Exodi xxxiij.
 Facies xpi v̄to p̄p̄ta figuratur p̄ bur. q
 fuit maritus marie sororis moysi. qui dum
 nollet populo p̄sentire p̄ctū ydolatrie. ex
 spūis populi fuit occisus. s̄m b̄braicā glo
 Facies xpi p̄cussa figurat p̄ micā. quem
 sedechias p̄cussit. quia v̄ritatem dixerat
 tertiū regū xxiij. Nam hodie natura p̄uersa
 fuit. qz facies in qua angeli d̄siderāt p̄sp̄i
 cere. abscondēbat spūis. Sol insitit ve
 lante. lumen veritatis abscondit. Oculi q
 sunt stelle celi vili panniculo claudunt. Q
 anima v̄nota confidera. quātas amaritudi
 nes et turpitudines. ex celozū. p̄nceps an
 gelorū. saluator mōi. p̄ciū seculi. hodie p̄
 te suscepit. Nec omnia p̄ te vt te de mani
 bus crudeliū inimicorū mori eripiat. et p̄i
 celesti ad glām eternam te p̄t̄er. Confide
 ra faciem conscientie me. an aliq̄ spūto p̄ci
 dampnata sit et purga te aqua lacrimaz.

Tercia dieta Festā sexta m̄ae
 an ortum solis
 in crepusculo. misit Annas Ibhū ad Cay
 phā qui erat p̄nifer anni illi. qui dederat
 iudeis ph̄litum dicēs. Expedit vobis qd.
 Et in p̄torio Cayphē erat scribe et pharisei

et seniores populi p̄gregati. ad quos dūce
 batur Ibhū ligatus. Cayphas autē p̄nfer
 coram quo stabat et examinās diligenter.
 nec inueniens cām moriūs. ne sic enaeretur.
 sed p̄fidi ad mortē tradere. quēfuit cūctū
 quaz in multos p̄um salum testimoniū.
 et vt multo falsi testes. multa falsa et iniqua
 testificantē. qz eēt destructio legis. subue
 for populi. nullū fuit inuētū conueniēs te
 stimoniū. Nouissime vero duo falsi testes
 accesserūt dicētes. Audiuim? eūm dicentē
 dissoluite hoc templū manufactū. et in tribz
 diebus reedificabo illud. Et hoc volebat in
 fere qz diceret se p̄tatem dei habere Item
 testes fuerunt falsi. ex eo qz modū et forma
 verborū mutauerūt. licet ei facile fuisset dice
 re et facere. quia verus deus et homo erat. a
 rtamē illa verba alio mō p̄tulit et alia intē
 tione. Nam christus dixit. Soluite hoc tē
 plum. hoc t̄ferens ad corpus suū. nec v̄nt
 manufactū. quod ipi supaddunt et mutent
 snia. post tridū reedificabo illud id ē susci
 tato. Quorū similes falsi testes hodie ha
 bent inter xpianos qz amore sociorū. odio vi
 cinorū. aut alia leuissima causa iniqui et fal
 sum. contra veritatē ferunt testimoniū. de q
 bus nota. Et quia illud testimoniū iudicio
 maiorū non erat sufficiens. Ido Cayphas p̄
 multa adducta vidēs qz ibūs nichil respo
 deret p̄m̄batōne motus dixit ad Ihesum
 Non rñdes quicq̄ ad ea que tibi obijciūt
 ab his. Ibhū autē tacebat. Tum qz illa q
 contra eū dicebant erat falsa n̄ respōsione
 digna Aug. Aptā mendacia nō sunt respo
 sione digna. Tum sc̄do vt taciturnitas sua
 cōtra loquacitatē Ade satisfaceret. qui post
 p̄ctū frivole se excusauit. Contraria t̄m de
 bent cōtrarijs curari. Tū t̄rco vt scriptura
 Iste. liq̄. impleret di. Quasi agn? coram
 rōndēte se obmutescet. t̄m p̄ncipes sacer
 dotū volens xpm inducere ad t̄ndēdū
 surrexit cum indignatōe. et ait illi. Adiuo
 te p̄ deū viūū. vt dicas nobis si tu es xpus
 filius dei viui. Ad hoc ihesus p̄pter tenere
 tiam diuini nominis inuocati r̄pondit dicēs
 Tu dixisti. su p̄le veritatē. et nō dixit. ego
 sum explicite quia nō erat dignus doctrina
 christi. Attū ne videtē tacere omino ex t̄
 more sic obscure et semiplene subdit Ibhū

expressiū sue future glorie dī. Verumtān
 dico vobis āmodo videbitis filium hominis
 sedentē a dextris virtutis dei. et venientem
 in nubibz celi. vt sit sensus. ammodo id est
 post passiōē meam. qm̄ tunc me videbitis
 regnantē me videbitis cum deo patre. et ve
 nientem in nubibz celi. i. prāte diuina ad
 iudiciū. Audito hoc dñs princeps sacerdo
 tum. scidit vestimēta sua. qm̄ p̄ dolore. Hie
 roñim⁹. Vos fuit iudeorū audita blasphem
 ia scindere vestes. ac si tali signo ostende
 rent dolorē cordis. q. d. ipso facto tantū do
 leo q. ille deum sic blasphemat. q. cor meū
 p̄ dolore posset scindi. Et quia capphas im
 putauit xpo crimē blasphemie. id scidit ve
 stimēta. d. blasphemauit qd adhuc egem⁹
 testibus. Audistis blasphemā. Quid vo
 bis videt. Qui om̄s p̄demauerunt eum
 esse reū mortis. Vos blasphemā atre
 dite iudiciū et sniam iudicis. reus ē mortis
 eterne. Qm̄ leuitica. xxiij. Qui blasphema
 uerit nomē dñi morte moriet. Hic. xxiij
 q. iij. Si iſtē michael n̄ fuit ausus dyabolo
 r certe maledictiois dignissimo inferre iudi
 ciz blasphemie. quāto magis nos ab om̄i
 maledictōe puri esse debem⁹ maledictōem
 merebatur dyabolus. sed p̄ os archangeli
 blasphemia exire nō debuit. Naz vt habet
 xxiij. q. iij. Apostolice. et xxiij. q. iij. Qui
 peccat. q. blasphemātes exemplo apli per
 excomunicatōem sathane deñt tradi. Nota
 hic de blasphemis bñi. Tunc itez spuerūt
 in faciē egi⁹ et colaphis eū ceciderunt. Alij
 palmas in faciē eius miserunt dicētes. pro
 pheta nobis xpe. et relauēit oculos eius
 Sed cur hoc fecerūt. q. quidā radij mira
 biles ex oculis eius p̄cedebāt. qui immen
 tes in ipm̄. occulte ad pietatē et ad amoz
 traxerunt. Et ergo nō ad pietatē traherēt
 et vt liberius malicia cordis possent exple
 re ad libitū. rdo relauerūt faciē eius. An
 helm⁹ interrogat Mariā. D. Hgo bñdēta
 vbi fuisti. qm̄ sic patiebat filius meus dilec
 tus. Rñdet maria. i. domo sororis mee ma
 ris. Iohānis euāgeliste. Et venerūt disci
 poli lacrimabiliter currentes et clamātes O
 dulcissima dñā filius meus dulcissim⁹ m̄
 gē noster captus ē et ligatus. et nescimus quo
 ducit. aut sic oculus vlt quid factū sit dō

et quando vidim⁹ eum tam horribile tracta
 re fugimus ab eo. Auditis rumoribz hie p̄
 nosceret q. genus humanū p̄ eum sic de
 bat redimi. ppter maternū cordis affectum
 gladius doloris symedīs animā meā tran
 sxit. Anſ. Quid nūc fecisti maria. Anſ.
 amice kñse statim vt discipuli annunciant
 qd factū fuerat. cucurri velociter ad domū
 anne iuxta templū cum Maria magd. et au
 diens tumultū volebam intrare. sed nō fui
 pmissa. Qm̄ foris stabā plorans et clamās
 deu dilecte fili mi. lumē oculorū meorum.
 Quis dabit capiti meo aquā. et oculis me
 is fontē lacrimaz. et plorabo die ac nocte.
 Anſ. O maria bñsti aliquā spem q. filius
 sic capt⁹ posset liberari. Maria sic. Sciebā
 em̄ q. ita ingenuus esset et facund⁹. q. spa
 bam q. deberet se exulare si ad iudiciū per
 ueniret. sed stabat coraz eis tanqz agnus
 mansuetus. innocēs nec apuit os suum n̄
 rñdit. fuit etiam sic amabil. q. spabam. q.
 sibi compati deberent. et modico tpe fuit ita
 horribiliter cōsputus. q. quasi leprosus ap
 parebat

Quarta dicta Nam hora p̄
 iudet iam xpm̄ p̄ totam noctē fangassent et
 censuissent q. se mouere vix poterat. p̄tra
 eum concitauerūt pontifices et pharisei tu
 multum populi cū magno strepitu claman
 tes. Noxiā seductor ille. et duxit eū vin
 ctum et ligatū tanqz cōdemnatū et reū mor
 tis. et tradidit eum p̄sidi pylato. qui p̄erat
 ciuitati iherlīm ex pte romāor. Sed iudet nō
 introierūt p̄torium pylati. vt nō ptamina
 rentur et macularent ex ingressu dom⁹ gen
 tilis. vel forte ob sanctitatē tanti festi pasca
 lis. in quo vitabant p̄etoria et domos iudi
 carias in quibz iudicabātur rei ad mortē
 Sic etiam ap̄d nos fieri debet p̄cipuis festi
 uitatibz. et certis alijs festijs. vt h̄c extra dñe
 r̄ijs. Cōq̄stus est. i. c. de festijs. l. omnes
 Ecce miseri iudet timēt contaminari ex in
 gressu domus gentilis. et cōspuratione
 mortis innocēs et iusti hominis. Augustin⁹
 O impia cecitas. habitaclo ptamabant
 alieno sed n̄ seclere p̄prio. Sic etiam aliqui
 faciūt sibi consciā de minimis. sed de ma
 gnis nō curant. trahim⁹ in p̄prio oculo non

vident sed festuca in alieno granat. alios agros rigant suos autem siccitate pite si curat Nam vt dicitur. C. de puitorib. l. ples Agri mis sinenib. alij rigandi non sunt. Ex illo sequitur argumentum quod quilibet tenet se plus diligere quam alium. Caritas incipit a seipso. Deduc ista contra ypocritas seculares qui omnes arguunt et omnibus peiores existunt. alios saluant. seipsos danant. Iudei namque nolent intrare vt maduarent pasca. s. panes azimos. vulgariter matz kueh. quibus. vij. diebus azimorum. sic ab usu illius panis dicti vt sciebant. nec alicui licebat nisi mundo vel christiane. iudei caneretur ab omni immundicia vt comedere possint azimos panes qui non pferunt gratiam. multo magis qui corpus christi accipit. panem celestem. qui vel vitam dat vel mortem eternam. Iudei non intrant propterea et loca iudicaria in festo. non societates et tabernacula sine stubas ingredi debent. in quibus sunt iudicia temeraria. in quibus effunditur sanguis innocentium. p. fallas oblocutiones. detractores. mormuraciones Cum ergo iudei non intrarent domum pylati. ipse exiit ad eos foras descendendo eis. dicens visio uestri. Quia accusacionem assertis aduersus hominem hunc. que sequi ligatur et condemnatum adducitis. Romanis enim erat consuetudo. nullum ligare nisi sententiatum et condempnatum ad mortem. Nec aliquem condempnabant. nisi prius esset per accusatores vel testes conuictus. vt fieri debet ex iure et lege. Ipse enim pylatus p. romanis locum tenuit. Et ergo videns ihesum sic ligatum. miratus est quis se de sua prete intro miserit ihesum. quasi sic condemnatum et finitum ab eo ligare. Querit ergo qua accusacionem nec. Ruderunt iudei et dixerunt. Si non esset hic malefactor. non tibi tradidissim? eum. q. d. vos facti eius diligenter examinavim? et inuenim? eum malefactorem manifestum et dignum morte. quare ligavimus eum non pntandum et condemnandum. Sed pylatus querens causam et malefacta de quibus eum sententiare deberet. Responderunt. malefactor est. quia dum inuenimus subvertentem gentem nostram. supple p. falsam doctrinam et prohibentem tributum dare cesari et dicentem seipsum christum regem esse. Cum ergo pylatus audisset has accusaciones. quia

paganus erat. de prima accusacione non curavit sed de ceteris iudeorum. nec enim de secunda quia sciebat hoc esse falsum. cum dixit querendo an censum deberet dare cesari. an non. Per hoc dicitur que sunt cesaris cesari. Consideras ergo pylatus invidia iudeorum. et quod per invidiam tradidissent eum. noluit se intromittere de eo dicens eis. Accipite eum vos a secundum legem vestram iudicate eum. q. d. Quia in oculis vestris vobis sufficit vestra examinatio. etiam sententia vestra sufficiat. quam. s. habetis ex lege. Exo. xxiij. Insonit. l. Innocentem non occides. Quamvis enim iudeis romani permiserunt aliqua delicta corrigere et delinquentes iudicare. non tamen poterant per alio penam mortis et spualiter supplicium crucis infligere. quod tamen iudei maxime ad eius confessionem volebant. Romani enim hoc sibi reservabant. et ideo per hanc concessionem non poterant christum propria auctoritate crucifigere. nec mortem tradere. Et ergo dicebat pylato Non licet nobis interficere quemcumque supple morte crucis. s. m. sedam. Quis alius tene ex lege ipsum lapidassent. sicut fecerunt Stephanus. h. op. tabant ipsum crucifigere. vt eius fama et doctina eo citius vilesceret. et per confusionem sue mortis extingueretur. Et quod iudei cum tantum magno et strepitu christum petebant ad mortem. pylatus vt miles et officialis imperatoris romanorum. incipit inquirere de tercio in quo accusabat eum de regia prete. de quo solum ad eum spectabat. Et intravit propterea quod erat in domo sua vt ibi christum pacifice examinaret. et dixit ei Tu es rex iudeorum quasi d. Est hoc verum. quod tibi imputatur quod tibi regnum usurparis. Respondit ihesus. At tamen ipso hoc dicit. an alij tibi dixerunt de me. hoc autem non dixit ihesus quasi ignorans. quia sciebat quod ad accusacionem iudeorum querebat. Sed ideo dixit vt in ratione pylati detegeret malicia iudeorum hoc sibi imputentium. Et pylatus respondit. Nunquid ego iudeus sum. q. d. ex me ipso hoc non concepi. etiam iudeus non sum. nec ex libris legi quod ex lege permixtus sit rex iudeorum. sed hoc magis pertinet ad legis peritos. de quo genere me es qui etiam hoc procuraverit te interrogare. Et ideo subdit Gesmas et pontifices tui. s. generis tradiderunt te michi. Et quia hoc non videtur sine causa factum

dic quid fecisti. Et tunc ihesus ad primam
questionē. qua interrogabat si esset rex iu-
deor. vt enā responso pateret scēdē q̄stio-
ni q̄ nichil mali fecisset. dixit. Regnū me-
um nō est de hoc mōdo. si ei esset de hoc mō-
do. ministri mei vñq̄ decertaret vt nō tra-
deretur iudeis. Dixit ergo pylat⁹. q̄ rex es tu
quasi diceret. itē nō his hic rex in mundo.
tamē videtis intendere q̄ aliud regnū ha-
beas. Qualis igit rex es tu. Rēpōdit ibs.
Ego in hoc natus suz vt testimoniū p̄bite-
am veritati. q. d. In hac regia dignitate na-
tus sum ab eterno ex deo patre. ⁊ ad suadē-
dum hominib⁹ vt veniāt ad illud regnū. veni
in mōdo p̄ incarnationem. vt testimoniū p̄bi-
beam veritati dei. s. p̄ris. Et omnis qui est
ex veritate. p̄ fidem ipsius regnat⁹ in deo
audit vocem meā. I. obedir mibi tanq̄ illi q̄
est veritas p̄ essentia Et q̄ xp̄us p̄ illa v̄ba
ōndit se māifeste veritatem et regem filiorū
veritatis querit pylatus. Quid ē veritas.
nō querēs diffinitionem v̄ritatis in re. sed q̄
sit illa veritas. cui⁹ v̄ritate ⁊ p̄cipatib⁹ ho-
mines efficiunt⁹ v̄ regno dei. Huius q̄stio-
nis solutionē pylatus nō expectauit. q̄ cū
nō esset de regno xp̄i. nec se nisi d̄ sp̄alib⁹ in-
tromitteret. idō nō curauit de p̄secutione q̄-
stionis. quia iam nouit xp̄i innocentia. et in-
deorū maliciam. Reuera multi sunt hodie q̄
centes veritatē. sed solutionē veritatis non
expectant. ymmo soluentes v̄ritatē exaspant
et trucidāt. Idō dicere possum cum ydolo
Qui veritatē loquit⁹. caput eius conterit⁹
de quo Ap̄lus ad Abi. iij. A v̄ritate q̄daz
audiri auerit⁹. Pylatus igit cogitando d̄
xp̄i liberationē. sibi forte occurrebat cōsuetu-
do iudeor. d̄ dimissioe vinctis ex vinctis. p̄
pter solennitatem festi. in mēoziam exitus d̄
egipto. Et sic dimissa questione ⁊ eius re-
sponso. mor exiit ad iudeos vt eū cripe-
ret de manib⁹ eorū dicēs. Ego nullam inue-
nio cām. In p̄le dignā morte. Est autēz vo-
bis p̄suetudo vt vnum dimittāt in pascha.
vultis dimittā vobis regez iudeor. v̄ bar-
raban qui erat pessimus latro et sediciosus.
in p̄lo. Sciebat em̄ pylatus q̄ iudei p̄sue-
tudinē nullo mō dimitterent. nec sp̄abat
q̄ liberatōz barabā admitterent. ⁊ p̄ p̄is
in liberationē xp̄i cōsentiret. Sz sacerdotes

deceperūt ip̄m. iubentes q̄ barabā peterēt.
Et ergo clamauerūt. nō hunc sed barabā.
Tunc pylatus ait illis. nō inuenio cām in
illo homine. Et idō statim principes sacerdo-
tum ⁊ turba inualecebāt v̄. Commouit. i.
decepit populū. docens p̄ vniuersam iudeā
incipiens a galilea vsq̄ huc scq̄ iherusalem

Hic attendere debet iudices qualē p̄la-
tus debito cordie p̄cessit. nō importunitati
iudeorū cōsentientes nec ad petitiōem iudeorū
statim xp̄m sentētiavit. sed diligenti inquisi-
tione. Iniam distulit. Nullū nūq̄ reus p̄or
iudex sententiarē nisi p̄us conuictus fuerit.
aut instrumētis aut testib⁹ innocentib⁹. aut
facti euidentia. aut sponte sine tormētis con-
fessus fuerit. vel si post tormēta in p̄fessione
p̄seueret. ff. d̄ questionib⁹. l. iij. §. Si quis
vltro. §. questio. Unde Aug⁹. ⁊ bē. ij. q. i.
nos in quēq̄. Hos in quēq̄ Iniam fert
re non possum⁹. nisi aut conuicti aut sponte
p̄fessum. Et constantinus imp̄ator. Iudex
criminisolum discutiēs. non ante Iniam p̄fe-
rat. q̄ aut se eum ipse confiteat⁹. aut p̄ino-
centes testes conuincat⁹. Debet igit q̄libet
iudex diligenti inquisitione causā discutiēte
nec nimis p̄cipitantes in negotijs senētiare
Unde. ij. q. i. tenus omnipotēs bates. De
omnipotēs cui nichil est absconditū. idō p̄
se dignatus est inquirere. v̄p̄ clamor sodo-
morū ope completus sit. nō q̄p̄ ignorauit
sed vt nobis exemplū daret. ne p̄cipites
in iudicandis ⁊ discutiēdis essem⁹ negotijs
et ne mala primorū p̄r⁹ quib⁹ p̄sumat cre-
dere q̄ p̄bare. I. examinare.

Quinta dicta est quomodo
Pylatus misit
Ihesum ad herodem. Nam q̄ pylatus inui-
tus intromisit se de ihesu. cognoscēs eius
innocentiā q̄n̄ auduit a iudeis nominare
galileam. ⁊ q̄ Ihesus ibi p̄dicasset ⁊ ip̄m
pmouisset. Interrogauit si galileus esset.
Et autem cognouit. q̄ de herodis potesta-
te erat. quia de Nazareth ciuitate galilee.
vbi fuit p̄cepitus ⁊ partim educatus. exco-
gitauit se subtrahere de ei⁹ sententia. ⁊ remisit
eum ad herodē cui⁹ erat ista tetrarchia gali-
lee. qui tūc etiam p̄pter festū erat ibi. Inmisit
Et cum esset iude⁹ ex pre matris. et p̄ eius
fuit circūcisus. fm̄ Josephū p̄pter amorēz.

Alphabetum

XLIII

prois. Tunc herodes viso. itesu gauisus
est valde. qz cupiebat qd multo tpe videre
eo q multa audierat p fama de eo ⁊ mira
culis. sperans aliquid signū de eo videre suaz
prudentiā audire. ⁊ ergiri eius potētiā. Sꝫ
quia noluit addiscere. sed rātimodo curios
se inuestigare. ideo xpus de quēstis nichil
rēdit. Hic informamr p̄dicatores xbi dei
q curios ⁊ alta querēdo ad vanam gliaz
nō ad anime utilitatē nō desit p̄dicare. Cū
qualitas audientiū est attendēda. Nam sa
piētib ⁊ doctis alta ⁊ p̄funda p̄sit p̄dicare
p̄me Cop. ij. Sapiam loquimur inter p̄fec
tos. simplicib ⁊ nō ⁊ nō capacib pauca plena
et vilia ⁊c. Et hoc docuit xpus cū in plano
mōtib ⁊ in mōte discipul loquebatur. Na
ibei. v. ⁊c.

Sexta dieta Stāte ibi corā
herode n̄ tēdēt
te ad quēsitā. indignamr herodes q̄i stultū
et ignarū cū sp̄reit. ⁊ cum exercitū suo et
illūsit. induta sibi alba tunica q̄i famū cum
ad pylatū remisit. Et tūc facti sunt amici
pylatis ⁊ herodes. Nam herodes p̄p̄ illā
reuerentiā ei p̄ pylatū exhibuit. f. missiōis
xpi factus est amīc pylatū. qui p̄us inimic⁹
fuerat. ex nece quōdāz galileoz de quibz
se intromisit pylatis. Tūc. id ē hōra ter
cia pylatis itēz p̄uocatis p̄cipibz sacerto
rum et magistrātibz populi et plebe dixit.
Obtulisti michi hunc hominē quasi auer
tentē p̄p̄m. i. se ductorē p̄p̄i. et ecce coram
vobis interrogās. nullā cām inuēio in his
in quibz eum accusās. sed neqz herodes
Nam remisit ad illū. ⁊ ecce nichil dignū est
morte actū et. Emēdam. i. disciplinātū
eum dimitte. f. libez recedere. q. d. flagris
et ludibz quātūm volueris eum afficiā.
dūmodo sanguinē innoxū nō effundās.
Sic iudices p̄ toto conamine laborare de
bent p̄ liberatiōis ⁊ defensionis paup̄ez et op
pressoz. salua tamē dītate ⁊ iusticia. Et py
latis fecit siccos marinos acutissimos acci
pi et coronā pati. quam milites id ē sui mi
nistri capiti itesu imponebāt p̄cutientes cū
bacculis. ad penetrandū cerebrū. Cū her
nardus. Os capitis p̄forauit ⁊ vsqz ad ce
rebrz p̄uenit. Et quā imp̄fione caput mira
biliter vulneratū p̄ totam faciē sanguinem

fundebat. Cris. Mille p̄cutiēs caput ei⁹ i
pleuit. Postea fecit eum vestitū suis spolia
ita q a planta pedis vsqz ad verticē nō. f. ⁊
in eo saltas. Hec statua vt dī fuit ita spissa
qz circa duas palmas vna man⁹ ad alterā at
tingere non valeret. Et acceptē corrip̄tias
et man⁹ eius colligabant. Et postq. cū du
rissime flagellasset. inducit eum vestitū
purea annua non ad honorē. sed ad cōsu
sionē ⁊ derisionē. dantes ei batūdinē pro
scepto in manu eius. et sic fecit eum dūci
ad cōmunē plateā corā iudeis. Exiit āt
pylatis itēz foras et dixit eis. Ecce addu
cam eū vobis foras vt cognoscatis quā in
eo nullā inuenio cām. Exiit autē Ihesus por
tans spinēā coronam ⁊ purpureū vestimētū
Et dixit eis pylatis. Ecce homo. q. d. Re
spicite hominē misēabile quē crudeliter fla
gellis tractauī. Cū ergo vidissent eū p̄nci
pes pontifices ⁊ ministri. nō misēati. f. ma
gis p̄mōi ad iram clamabāt alta voce dicē
tes. Crucifige crucifige eum. quasi dicerēt
Billa flagellatio ad nichilū valet. qz modū
ca cruciatio est. sed crucifigat Et illudētēs
ei dixerūt. Aue rex iudeoz. Et dabāt ei alā
pas. alij batūdinē ⁊ mān eius accipiebāt
p̄cusserunt caput eius. Alij genū sua flect
tebant. cū derisorie salutabant. alij in facie
eius sp̄uebant. ⁊ sic saluatorē nostrū multū
formiter deriserunt. Pylatis enīz ex illis
credebat sanīfacere crudelitātē iudeoz. et
eos ad compassionē inducere. Ap̄li autē ob
liti natrāli p̄passione. tum mōse clamabāt
Crucifige crucifige eū. q. d. hec castigatio
nullo mō sufficit. sed mori debet morte cru
cis. Tūc dixit illis pylatis. Accipite eū
vos et crucifigite eū. Hoc enīz dixit deriso
rie ⁊ indignāter. qz non habebāt potestātē
iudicandi aliquē ad crucez. voluit igit dice
re. Si haberetis p̄tatem crucifigēdi. cito fa
ceretis enā sine legitima causa. sed ego hoc
malū agere nolo. qz non inuenio cām i eo.
vt. f. saliter puniā eū. R̄sponderūt iudei. Nos
legem habem⁹. q. d. Non p̄p̄riis mōtib hoc
peccamus. sed dicāte lege n̄ra. debet in cru
ce mori. qz filium dei se fecit. Nam et eo qz py
latis nō acquieuit clamorū eoz p̄pter allega
tiones factas ⁊ christū. ideo aliam causant

nunc allegant. priores enim nō audebant
resumere. qz pylatus eas euacuauerat. Et
ideo allegant lege leuitici. xliij. vbi scripi-
tur. q. qui blasphemauerit nōm dñi occida-
tur. Et tale crimē blasphemie imponebant
xpo. quia filium dei se fecit. i. nominauit.

Cum autē pylatus audisset hos sermones
magis timuit non ppter legem iudeorū quā
allegabant. sed qz ihesus libi oblatas et fla-
gellatus forte esset filius dei. Et iō ingressus
procurator extra tumultū iudeorū incepit veri-
tate de hoc inquirere. Et unde es m. q. d.
es tu ne natus vel genitus a deo. xl. dei filius?
Sed ihesus nō respondit ppter tristitiam. Primo qz
sup de hoc pylato satis dixerat. qñ dixit. re-
gnū suū non esse de hoc mōdo. Secūdo ne
impediret passionem eius. Tercio qz opa q
faciebat vt illum inuideret cecis. suscitatio mor-
tuum. sue veritatis testimonii phibebat. Sz
pylatus reprehendens eius taciturnitatem. di-
xit. Mich. nō loqris. nescis qz paterz bō
crucifigere te et dimittere te. q. d. merito de-
beres mihi loqui cum habz plenā potestatem
super te. In quibz verbis pylatus seipm ex-
prijis verbis condemnauit. Et tūc ihesus re-
spondit ad reprimendā pylati iactantiā d.
Non haberes aduersus me vllā potestatem
nisi tibi datus esset desup. i. a deo. Ro. xij.
Non est ptas nisi a deo. Cum ergo hec pos-
testas sit nō a deo concessa. videas et bene
caueas ne abutaris ea. Sed quia pylatus
timore humano hac potestatem abuti nō debebat.
et iudei ex inuidia crucifigendo xpm pecca-
rent. et magis sit peccare ex inuidia et graui-
tate ex timore. 3do dicit xpc. populus iudai-
cus qui me tibi tradidit malus peccati habz
Et pylatus audies hanc cōfessionem. exinde
id ē ex hac causa. quasi rōnabiliter iudicis
de pctō. pposuit eum dimittere plusqz pñs
In contrariū autē iudei clamabāt dicētes.
Si hūc dimittis. non es amicus cesaris.
Omulus em̄ qui seipm regez facit. 3dicit ce-
sari. Nam romāi p tunc abstulerāt a iudeis
dignitatē regiam. ne hēnt occasionē rebel-
landi. et ideo quicūqz inter iud eos dicebat
se esse regem. ille videbat contra ordinatō-
nem romāi castitatis facere. Sz xpus cōcesse-
rat se regē esse vt pz supius. ergo iudei appa-
renter arguebāt. qz ex b se opponeret cesari

Volentes ex hoc pylato qui erat officialis
imperatoris timore et terrorem incutere. ne eū
impunitū cōtra ordinatōnem imperatoris di-
mitteret abscedere. Sz cū pylatus audisset
hos sermones timens eorū accusatōnem. adduxit
ihesum foras extra procuratoris vt corā iudeis
de facto euidens inquireret et finem ferret
aut liberatōis aut crucifixionis. quā omino
vellēt. et sedit p tribunali. i. sede iudiciali
in loco qui dicitur lycostatos. i. structura la-
pidum. qz loc⁹ ille fuit paupmetatus varijs
lapidibus. gabata vero dicitur collis alta.
Hec. locus ille erat sublimis et eminens
sicut iudices solent in sublimi sedere. vt vi-
deantur et audiant. Et ille locus fuit aī co-
mū pylati. Erat autē pascue. i. ppatio lani-
ne. quia sexta feria iudei parāt cibaria pro
sabbato in quo nihil operantur deo quāt
Et hoc ornū habet ex eo qz dicit exodi. xxi.
de māna qd in die sexta colligebāt p sabbato
qz sabbato nō inueniebāt. Et erat hora
quali sexta illius diei. qñ pylatus sic sedit p
tribunali. qz hora fuit tā inchoata. et nondū
pfecta. et apud nos hora nona aī meridiē.

Tūc eo sic sedente p tribunali. misit ad
eū viros suos p nunciū di. Hiabli tibi i iusto
illi. qñ. d. Iste homo qui traditis tibi est
ad iudicandū iustus ē et innocēs. qd expe-
ta sum per hec. qz mltā passa sum hodie per
visum ppter eū. et igit nō te intromittas
de eo. Augustin⁹ et Chosostom⁹ vident sen-
tire. qz hec miles in illa visione valde fuerit
afflicta et terribiliter terribilibz s
eam et vijs suis. si qñ aliquid mali inferret
Et 3do festinatē denūciat hoc viro suo
reuocando eum a ptemnatōe xpi. Raba-
di. qz hec visio puenit a diabolo. intelli-
gente se p christi passionē spoliandū. qz sic
prius p mulierē mortē hūmāo generi introm-
lerat. ita voluit p mulierē ipm de manu iu-
deorū eripere. ne p mortē eius mortis impe-
riū amitteret. Et pylat⁹ sedes fecit ibi ad
ducī. dicens iudeis. Ecce rex yr. q. d. Ec-
ce qualē hominē. desuper flagellat⁹ et ab-
iectum. dicitis velle vltupare regnū iudeo-
rum et vēm 3 romanū impium. videtis em̄
qz nichil talū pōtē attemptare Hoc totū al-
legauit p liberatōe eius. sed ipsi inuidia p
moti multo magis clamabāt. Tolle. tolle

quia gratis est nobis ad videndū ⁊ crucifi-
ge. vt ſeq memoria eius ꝑpter turpitudinē
mōtis de medio populi deſcat. Et pylatus
regem veſtrꝝ crucifigam. quali diceret. con-
fuſio eſt ſi hunc faciās crucifigi. ſꝫ quo apd
vos eſt fama qd lit rex veſter. Et reſpondet
ponſifices. Non habemus regem niſi ceſarē
Ex quo autꝫ chriſtū regem celeſtē negauerūt
iusto dei iudicio factum eſt vt regno celeſti
ꝑarentur. ⁊ ſeruimꝫ ꝑꝑetie regi romanorꝫ
ſubderent. ꝑꝑer hoc etiam plane patet ad-
ueniſſe tempus meſſie. ex quo ſatentꝫ ex ſe ſi
hic regem de ſua gente. qd illi qui ꝑꝑerant ex
parte herodis. non erant ꝑꝑꝛie reges. ſed
tetrarche. vt ſc̃s eſt ſuit ꝑꝑetati Gen. penſ.
ꝑ iacob patriarchaz qui in extremo ꝑꝑꝛis
conuocauit omnes filios ſuos et dixit eis.
Congregamini vt annūciēz vobis qd veni-
ta ſunt ⁊ bñdicens iudam dixit. Non auſe.
ſcep. de iu. 2c. Tunc pylatus videns qd
nichil ꝑſiceret. ſed magis tumultus fieret.
allegando xꝑi innocentē accepta aqua lauit
manus ſuas coram ꝑꝑo. Vos enim erat il-
lis. vt cum quis vellet ſe oſtēdere ab aliquo
facto innocentē vel diſſidentē. lauit manꝫ
in ſignū innocentie. ſic ⁊ ꝑꝑꝛatus manus
ſuas lauit dicēs. Innocens ego ſum a ſan-
guine iuſti huius. vos videtis. quali dī.
Caneatis bñ ne malū vobis eueniat de ma-
lo quo dꝫ faciās interficiendū innocentē. ego
ſum miniſter legis. ergo non ego ſed vos.
qui camē rebellionis ꝫ ceſarē ei imputatis
ſanguinē effunditis eius. Et tunc reſpōdit
vniuerſus popuſꝫ dī. Sanguis eius ſuper
nos ⁊ ſup filios. id ē ſucceſſores noſtros.
ꝑꝑꝛate tota maris aqua nbi nō ſufficeret
ad lauandū culpam. qd licet iudei totū illū
pondus et factū ſup ſe ſuſceperint. imunis
tañ eſſe nō poteris. cum vt iudey ex mo of-
ſicio facere iuſticiā tenebaris. quā non feci-
ſti. ſed timore dñano et terrenti ꝑꝑꝛi amo-
re perueniſti. Tradidit ergo eis chꝫ ſum
per ſententiā diſſiniūā vt crucifigeret. ꝫ
vos iudices attendatis quorū innocentē
ſanguinē effunditis. Quotienſcūqꝫ nans
iudiciū peruerſis. iudicando ex timore
odio. cupiditate. tortione iuſtum ⁊ innocen-
tem chꝫ ſuꝫ ad mortē iudicans. ⁊ voſ ipſos

ad eternā cruciatōem. Auguſtinus. xi. q. iij
Quicunqꝫ autꝫ cōſanguinitate aut amicitia
vel hoſtili odio vel inimicitie in iudicādo
peruerſit iudiciū chꝫ ſui qui eſt iuſticia. ſu-
ctum eius vꝛcti in amaritudine damnatio-
nis. Sentētia igitur data ſigna ſie bāt
ſcōm conſuetudinē in iudicō ſanguinis ꝑꝫ
mbas vel cornua ſicut in aliquibꝫ ciuitatibꝫ
ſit ꝑ campanā vt homibꝫ pateſceret. Et tūc
iudas videns qd chꝫ ſi ſententiāms ⁊ dam-
natis eſſet ad mortē. ꝑꝑꝛie ſceleris
⁊ dānanonis penitētia ductus. retulit. xxx.
argenteos principibus ſacerdotū dicens.
ꝑꝑeccati tradens ſanguinem iuſti. Sup
quo dicit Leo papa ſentētiaſter. qd iudas
chꝫ ſuū non deum nec dei filiū. ſed tantū
modo noſtre conditōis hominē licz innocē-
tem credidit. et ideo miſericōdā eius non fle-
xit nec veniam meruit. quia eius omniꝑo-
tentiam non credidit. Ex quo patet qd eius
penitētia nō fuit vera. quia ſolum quādam
diſplicitatē habuit abſqꝫ ſpe. De quo no-
ta ꝑꝑꝛus. Ac illi dixerūt. Quid ad nos. m-
videtis. id eſt opꝫ tuū manifeſtabitur qua-
le ſit. nos autem nō curamus ſi peccaſti vel
non. Et ꝑꝛiectis in templo argēteis abijt
et laqueo ſe ſupendit ex deſperatōe. In quo
ꝑꝑꝛus peccauit vt dicit Hieronimus. ꝫ qd
chꝫ ſuū vendidit. quia in traditōe ⁊ ven-
ditōe directē peccauit contra chꝫ ſuū bñ-
nitatem. Ex deſperatōe autē contra eius
diuinitatē. quia contra eius miſericordiam
Et iudei nolebant illud ꝑꝑꝛium ponere in
corbanā id ē i burſam ad quā ꝑꝑꝛebant ob-
lationes templi ꝫ ꝑꝑꝛatōe et alijs neceſſa-
rijs. Corban euz bebrayce. dicitur oblatio
lance. Et inito conſilio. emerūt ex eo agꝫ
figuli. Quia ille homo cuius fuit ager erat
figulus. et illa terra erat apta ad ficulias vas-
ſa et in ſepulchram. Et quia ex ꝑꝑꝛio ſan-
guinis emptus eſt. vocat ager ille acheldes
mach. id ē ager ſanguinis in bodiernū dī
em Qd ꝑꝑꝛetatum fuit ꝑꝫ Hieremā dī.
Acceperūt. xxx. argenteos ꝑꝑꝛi ꝑꝑꝛciati. i.
ꝑꝑꝛium xꝑi venditi. quē ꝑꝑꝛeciauerūt a filiis
iſrael. qd iſtuꝫ ꝑꝑꝛi fuit inſtitutū in iudam
et ſacerdotes qui erant de filiis iſrael. et de-
terunt eos in agrum figuli. id eſt ꝑꝑꝛo agro

Hic nota de raptoribus, v. furariis, et alijs q
ex illicitis acquisitionibus faciunt elemosinas. Et
cum Ihesus esset ad mortem condemnatus,
et p sonitum tubarum vel aliorum instrumentorum
innumerat Marie mississimum, cucurrit cum
magdalena cito ad audiendum et videndum
quod esset de filio. Et fin qdam pueniens
ad quandam plateam pco quida tuba sonnit.
Et maria ad magdalenam. O dilecta mag
dalena. qd mba illa vellet. forte reuocata est
sententia mortis filij mei. Et ipe clamauit
ex parte cyprie et pylati et omnium principum
sacerdotum etc. Principio omnino magnis et
parulis vt statim vadant ad montem calua
rie. videndo crucifigere pessimum seductorem
filium Marie. Quamvis dolor in corde
virgo minuerat, quoz certe nullus pre
magnitudine posset enarrare. Tunc iu
dei et ministri pylati acceperunt Ihesum tam
malefactorē condemnatum. et crucem magnā
ad hoc patam de cedro cypresso et palma in
longitudine quidecī pedum. enormi crude
litate sup scapulas eius posuerūt. et funem
in collo et ad matorum confusione alios enā
duos latrones associatos extra ciuitatem
eduxerūt. Ihesus autē ppter multas tribu
lationes et plagas quas tota nocte sustinuit
instantū debilitatus est. q crucem pondero
sāam portare nequiuīt. Quare fin Lucam.
Apprehenderūt quēdam symonem de ciui
tate syron namm. patrem duorum discipulo
rum. scz Alexandri et Rufi. Et hunc cōpu
lerunt cruce portare post Ihesum non cau
sa compassionis. sed vt eo citius ad locum
passionis veniret. et suam maliciā pplerent
Anshelm. O maria quid nunc factum
est cū filio me benedicto. Maria dixit. cum
educeret filius meus dilectus cū duobus
latronibus extra portā ciuitatis. cum ingenti
pressura. volui enā sequi et videre filium me
um. nec valui s magnitudine populi q omīs
ad obprobrium filij mei dilecti pueniret. Tā
dem vna cū magdalena deliberata p quan
dam viā adiacentis platee circa quendam
fontē cucurrimus vt illi obuiā veniremus.
Tunc venit dilectus filius me conspuis
deformatus et oppissus maximo dolore. qui
me inmensa benignē sub graui cruce inclina

uit. dicens. Huc mater. Et ego festinante
accurrens. amplectendo et osculādo. Unus
de ministris qui paus in domo Anne Ibe
sum percussit. manū leuauit et me in maxillaz
percussit vt in terrā cadere. et statim manū
percutiens aruit quā filij me curauit. Se
qbas autē cum turba multa. aliqui ad vide
dum. aliqui ad plāgendū. quidam ad vers
tendū. Et mulieribus cum plāgendibus. vi
xit. Filie iherusalem nolite flere sup me. scz
meā mortem. quasi diceret. cito resurgam.
sed flete sup vos. s. ppter multa mala que cito
venient vobis. et sup filios vestros gehitos
et generandos ppter peccata vestra quoniā
veniet dies. s. obsidionis iherusalem. ppter mor
tem meā in te. scz post quadraginta duos an
nos in quibus dicetis. beate steriles. qd tunc
scz agiliores alijs fugere melius possūt q gra
uide. et ventres q non genuerūt que min
anxietate erunt. quia mulieres habentes pue
ros in obsidione multū dolebunt. nō tantū
ppter se. sed etiam ppter pueros. Ioseph
Post passionē christi ad vindicandū mor
tem eius infra. xij. ānos venit exercitus ro
manorum. scz Tytus et Vespasianus. et subi
to circūde derunt iherusalem. ad quā ppter
festum et diuersis regionibus decies centena
milia hominū conuenierāt. et ob hoc statim
fames ppter multitudinē populi facta in ciui
tate iherusalem quasi in carcere detinebāt.
Unde idē Iosephus refert. q multitudo
populi magna extincta est fame. ymmo citi
golos. calciamēta et corrigias de scuto tra
ctas comedērūt. nec pudor fuit tunc homi
num soleam pedis ore suscipere et lingua lam
bere. Ibi mulieres vrgente fama proprios
pueros comederūt. et qui butusmōi habere
non poterāt fame mortui sunt. et clades ine
narrabiles ppter cadauera et aeris corruptio
nem patiebantur. Et vt dicit nonaginta
ptem milia venditi sunt iudeos triginta p
vno denario. sicut ipsi christi vendiderūt p
xx. Et vndecies centena milia petierunt
fame et gladio. Et tunc implebat prophētia
xpi de angustijs ciuitatis iherusalem. Tūc
poterāt dicere montibus cadite sup nos ad
oppmēdū. et collibus opite nos. et flete nobis
laubulū. Ez b. fletus et angustie scilicet tōne

Alphabetum

XLIII

sanctus Lucas. scz qd si in viridi ligno hoc
faciunt. in arido quid fiet. quasi cibusus vi.
Si me qui sum quasi lignu viride et fru
ctiferu. et non dignum ad abscindendum.
prolati estis inia mortis. cōtra iusticiā vt cru
cifigat. et sic pēdāt a terra. quid ergo fiet
vobis aridis iudeis. qui estis quasi aridū
lignū et infuētōsum. dignū ad pēcindēdū
et cremandū. nisi qd iuste vobis dicitur
sententia seuere punitiōis. et amare pēcisi
nis ab hac vita. et tandē pēscindami ab ar
bore vite qd est dñs deus et in ignē eternum
mitterimi. Postqz venēr ad locū cal
uarie. qui est loc⁹ scēd⁹. cadauentibus plen⁹
nudauerūt. Ihesus totaliter vestib⁹ suis cū
violētia. vt pellis sua p⁹ vulnerib⁹ tūen
ta. et pilis vestimētōz implicata. enouatis
vulnerib⁹ grauiorē dolorē priori tunc pate
rent. Bern. ben ben qui celum vestiuēr vi
ueris lumbis. aī crucē exiuit nudus. Ihes⁹
hoc ad crucē in terra iacētē pstratus. sua vi
gnissima mēbra fimbriā extendēr. iuxta ill⁹
ps. fimbrie extendēr in laqueū. Et clauum
grossū in manu ei⁹ pcutiebant adeo spissū
qz sanguis emanare non possit. ita vultus
clauo implebat. Et tūc aliud brachiū extē
derunt et extraxērūt. et psumēd clauū infire
runt. Ihesus ad pedes qd fortiter traxērūt
quia foramina pedum vt dicit ad tres pedes
et manū distabat et etiā clauo colligabāt
Et sic implebat ill⁹ psalmiste. Foderūt ma
nus meas et pedes meos. f. nimia extēsiōe
mēbroz. et vnum crauerūt omnia ossa mea.
Post hoc crucē crederūt. et violētia intru
sione foramini lapidis impulerūt. ex qua
violētia vulnera tūc rupta de manib⁹ et pe
dibus riuuli sanguinis abundant effluerūt
Ihesus ergo sic clauatus et leuatus. corpus
ponderabat plicabant tibi. brachia exten
debant. caro frangebatur. caput inclinabāt
et totū corpus affligebat. Un bern. in qdā
fōmone loquit in plona xpi di. Qd hō vide
que p te patior. Est ne dolor sicut qd crucior
ad te clamo qd p te morior. Quid penas qui
bus afficioz. vide clauos qbz fodior. cuz sit
dolor tantus exterior. intus ē tñ planct⁹ gra
uior. cū te cuz ingratū expior. Bendēte ibū
sic in cruce. scripsit pylatus titulum lris gre
cis. hebraycis et latinis. Ihesus nazarenus

rex iudeoz. vt ab omnib⁹ de diuersi mundi
partib⁹ illuc ppter festū pasce venientibus
posset legi. De quo pontifex indignati py
lato dixērūt. Noli scribere rex iudeoz. sed qz
dixit rex sum iudeoz. Sed pylatus dixit.
Qd scripsi scripsi. q. d. factū est et stabit.
Nites ergo scz ministri et apparitores p si
dis pylati. quib⁹ incumbēbat exequi sniaz
iudicis. quoz pmiūter sūt vestes dñatorū
cum xpi crucifixerēt tanqz cupid⁹ accēperūt
sibi vestimenta et fecerūt quatuor partes vni
cuiqz militi ptem. f. de tunica alia ab illa tu
nica inconsuili. Xps cū duas tunicas ha
buit. vnā quā diuiserunt in. iij. partes vni
cuiqz militi pte. f. de tunica. aliam pō inconsu
tilem integrā relinquentes. dixērūt ad vnuicem
Non scindam⁹ ea. sed fornamur de ea et sic.
Inconsuale ē qd nō est ex pto consuetum
sed ppter p totū ad modū cyrothece. sic
fuit illa tunica. et tali vestimēto tūc vteban
palestini. Et dicit quidā matre dñi eā fecit
se. que creuit iuxta mensurā xpi. De hac ve
ste misit sortem vt impleter scriptura. par
tē sunt sibi vestimēta mea. et se vestē meam
misit sortem. Hic nota de lufonib⁹. qui lu
dunt dolose cuz simplicito. spoliantes eos
vestibus et alijs. et specialiter de illis qui in
sacratissima nocte viglie natiuitatis nostri
saluatoris ludunt. bi ludūt sup vestes xpi.
et spoliant christū honore et gloriā. quib⁹ a
christianis specialiter in eadē nocte vestiri
debet. bi sunt peiores diabolo. iudeis vel
paganis qui deum suū honozant et tremūt
et. Stante igitur Ihesu in cruce quatu
or genera hominū suis blasphemijs eum in
uaserunt. Primo turbe et populares. capita
sua mouētes. in eius derisionē dicentes.
Uab qui destruis templū dei. vab est in
sectio. insultantis seu deridentis. sicut vul
gariter dicit. pfudich Es tu ille qui destruis
templum dei. quasi diceret. dices qd teip
so qd possis destruere templū dei. et virtute
propria edificare illud in tribus diebus.
Salua teipsum si tante potentie es. et desce
de de cruce et credimus tibi. Veniuntur.
quia maiora viderūt et tamē non credē
runt. Secundo principes derisorie dixerūt
Alios saluos fecit. seips⁹ nō pōt saluū facere
q. d. Nō est vtz qd aliquem saluū fecerit

qz si posset talia facere. etiā seipm saluaret.
 Si nūc rex israel ē. ⁊ messias pmissus vt dī
 xī descendat de cruce. confidit in deum q̄si
 amicus amico. vel fili⁹ patri. si ergo ē amicus
 vel fili⁹ dei liberet eū si vult. Tercio milites
 p̄p̄lan dixērūt. Si tu es rex iudeorū saluū te
 fac. I. a morte delictōrū dē cruce. Xps at̄ hēc
 obprobria omnia patiētiē sustinuit. et qd̄ ma
 gis est p̄m̄ p̄ eis orauit d. **P**ater dimitte illi
 quia nesciūt qd̄ faciūt. **Q**uod erat p̄mū p̄bū
 xpi in q̄ docemur iniurias emittere. si q̄s vo
 luerit q̄ deus remittat sibi p̄ctā suā. **D**at.
 Dimitte ⁊ dimitte vobis. In orōne pe
 dunt. Dimitte nobis debita n̄ra. sic ⁊ nos
 dimittim⁹ q̄. In sup̄ xpus a latrone q̄ ad
 latrō eius sinistrā pependit blasphemā dī.
 Si tu es xps qd̄ n̄ credo. salua teip̄ ⁊ nos
 scq̄ corporaliter. **H**ūc latronē soci⁹ suus de x̄
 increpauit dicens. Neq̄ tu times deū. sic n̄
 iudei nec milites romani. ⁊ ergo in ead̄ dā
 natōe es tu cum eis. Nos q̄dem qui sumus
 malefici ⁊ latrōes. iuste supple sumus in hac
 dānatōe. hic aut̄ intusse hēc panē qz nihil
 mali gessit. Et verebatur se ad Ihesū meli⁹
 quo poterat d. Nemo mei dñe dū venēs
 in regnū tuū. Quis ei hūc docuit. q̄s infor
 mauit vt ppendentē cognosceret. et eum p
 salute eterna inuocaret. Certe doctor p̄ta
 tis qui neminē vult dānare sed oēm hoīez
 se ad eum p̄p̄iam ⁊ inuocatōem puertere
 vult saluare. hic est instructor interius. quē tā
 patiētiē viderat pati exteri⁹. **I**do r̄ndens ei
 Ihesus. loq̄ns scdm̄ p̄bū d. Amē dico tibi
 hodie mecum eris in paradiso. **Q**uod plus ⁊ mi
 sericors est dñs n̄r oībz inuocātib⁹ eū in ve
 ritate. om̄es exaudiat nullū despicit. latronē
 pie suscepit. ⁊ peccata ei dimisit. **N**oli ergo
 o peccator tardare. noli despicere. si cupis cū
 christo saluari. clama cum latrone. Nemo
 tui mei dñe. ⁊c. Stantib⁹ ergo iuxta cru
 cem Maria matre dñi. maria cleop̄e ⁊ ma
 ria magdalena. m̄i dolorosa dum vocē suā
 missimam fili⁹ audierat p̄ peccatorib⁹ orantē
 et crucifixorib⁹ ⁊ latroni remittentē gladi⁹
 doloris maternū cor ipsius scindebat. q̄ ei
 nihil dicebat. **Q**uod dilectus Ihesus in cru
 ce aduertens. vt eius dolorē mīdaret. ⁊
 dicit ei tercū v̄bū. **M**ulier ecce fili⁹ tu
 us. **Q**uod bene Ihesu cur dulcissimā m̄rē m̄ā

sic rude alloqueris sic di. mulier. cur nō di
 cis mater dilecta. cum cor maternū ibi ve
 bementius vulnere doloris patiretetur. vere
 quia tunc nō erat tempus dulciter loq̄ndi
 nec nomē matris exponendi. quia si virginis
 nomē mariti amoris amonuerit. forte cor
 virginis ⁊ maternū crepissset. **D**icit ergo
 mulier ecce filius tuus. quasi diceret virg
 nunc fui tibi in obsequiū. sed de cetero Jo
 bannes tibi deserviat. **D**einde dixit ioban
 ni. ecce mater tua. q. d. mater mea sit m̄ tua
 honorando. amādo et curam habendo. **E**t
 ex illa hora accepit eam discipulus in suam
 scq̄ matrē ⁊ curam. **A**nima fidelis cogita
 quāns singulob⁹ tūc idem p̄ctm̄ virgine
 um fuit passionatū. Nam tunc sine dubio
 passionis gladio amplius. q̄ si in corpore pa
 teretur p̄prio fuit transfixum. dicere bene po
 tuit. **Q**ualis cōmutatio dimittere regem
 glorie et accipere filium piscatoris. **I**de
 instruimur qualiter de parentib⁹ nostris cu
 ram habere debemus. nō solum in vita. ve
 rum etiā in morte et post mortem. et tamen
 aliqui min⁹ faciunt. qui maiorā paternit
 ceperunt. **C**onsiderās ergo Ihesus ma
 trimū sui cordis et sue matris dolorē. et q̄
 passio sua in multis deberet frustrari. q̄ susti
 ciens fuisset pro infinitis mundiis. salutem
 omnib⁹ hominū desiderans. dixit quartū
 v̄bū. **S**itio. hoc tamē non solū naturalis
 mom. sed etiā sp̄ali sensu intelligendū
 est. **N**aturaliter est sitio. quia tantū p̄ to
 tam noctē sustinuit et laborauit. et tantū de
 sanguine effudit. q̄ p̄pter defectum humidit
 naturalis multū sitiebat **M**axime tamē si
 tim exprimebat sp̄aliē. vt ostenderet quan
 tum nostrā fidem ⁊ animarū nostrarum salu
 tem sitiet. **Q**uod v̄bū inestimabile. et cūctis
 seculis admirabile. creator celi ⁊ terre atq̄
 maris fons oratorū. puteus aquarū vinen
 tium. qui omnib⁹ gratiaz fluentis redūdat
 clamat hodie sitio. **V**irgo mater clemē
 tissima que olim infantiam fili⁹ ita lactasti
 p̄tere de celo pleno quomodo sustinere po
 tes q̄ virginis tui clamat et di. **S**itio
Que pie domie. o Ihesu benigne. quid sitis
 aut ad quid sitis. **S**itio inq̄az ad patrē. si
 tio ad m̄rē. ⁊ ad oēs. q̄ in cunctis meo sūt
Sitio inq̄ ad te p̄m̄. vt hodie t̄p̄icias ⁊

excelso glie tue in me filiū mū. cū latronibz
morte impissima pdenati vt sanguine et
aqua de latere meo pfluētibz exstinguere vi
gneris flāmeū gladiū quē collocasti ad cu
stodiendū viā ligni vite. ut oībz i me credē
tibz et pētenobz pateat liber introitus i re
gnū meū. *De bone iheru. lūis ne apli.* *Sū*
no amplius ad te dū mē dulcissime. o fili mi
pccatorialissime qd sūm ad me. vñ te saluare
potero. de cellario. an de torculari. si sufficit
aie tue de torculari cordis mei potū dabo
nbi in lacrimis sine mēsurā. Jbūs. Sūno
ad te mē. vt spēs fluracōis mee q in cordi
bz oīm fidelium meoz beatitudōis turbine
quantū salūtē in corde tuo anchora sola certū
indis solidet. Sūno ec ad vol oēs q trāsi
tis p viā vt autēdāns et videāns si ē dolor
sic dolor me. vt p passioz corda vīa scida
tis. qz hodie scissum ē cor meū et corz meū
q a planta pedis vsqz ad rēcem si est sani
tas in me. Fundite ergo ex vase cordis la
crimas. ne frustra laborauerim ex qto me de
lectabile potans. Et tē vas erat ibi possum
aceto plēnū. Nam vt dicit nicolaus de lyra
sup illo verbo puer. xxi. Dāte siceram. id
est potū inebriatū merentibz. et vinū bis
qui amaro sit alimo ut bibant et obliuiscant
egressus sue. q occasione horz hōz senio
res iudeoz flāmet. vt condēnatis ad mor
tem daret vinū aromaticū ad bibendū. vt
eo facilius toleraret passionē. Sed tunc in
liberalē matre deo te erat. que hoc vinū
dabant ex deuotōe. Iudei at bestialitate et
crudelitate moti. illud vinū datū p xpo. et
alij duobz crucifigendis bibere. et loco bñ
posuerūt acetū felle mixtū. et spongeā plenāz
illo aceto mixto ylopo. Ligno seu spūi ilo
pi cūcūpōnētis obmleat oīz eius. Et dum
modicū gustasset vt p pēna ipleret. noluit
bibere. Et dū cognouisset oīa facta esse
que ad op redēptōis necia fuerāt. subiūxit
quintū vñū d. Cōsumam est. supple oē qd
scriptū est de mea passione. Et ergo nobis
mōstrat eū dolorē. q si fice sed vere fm
būanā natrā coluisset. nec aliquā polorōz
deitatis interim qm ad sensualitatē babu
isset. Exclamauit voce magna ad prēm vi
cens sermū verbū. Bely bely lamazababba
ni. qd ē interpretatū de me. de me. vt qd d

reliqsti me. *Sz dicit. quōd hoc ē potuit. vt*
deus p filiū dereliquerit in cruce passiona
tum talit. Dico fm magistz. iij. Iniaz. q nō
reliquit eū p sepātōem deitatis ab būanita
te. quia qd xps semel assumpsit nūqz dimi
sit. dereliquit at filiū p subtracōem refuge
rii et consolacōis in sensualitate sine portōe
inferiori. fuit em sensualitas et portō inferi
or totaliter derelicta sū oī polorē. et ergo
amatissime voluit et in omibz mēbris dolo
rē sensit. Cū dicit mgt sup illo vñ. de me
us et. Sepauit se diuitas. qz subtraxit pre
ctōem. sed non soluit vñonē. sepauit se fo
ris vt nō adesset ad defensionē. sed non in
tus defuit ad vñonē dī. xxiij. Xpus igit
in omnibz mēbris amatissime dolēs clama
uit bely. quod verbū quidā de circūstātibz
non intelligebāt. Ideo dicebant. Ecce be
liam vocat ille. limite videam? si veniat deli
as ad deponendū eum. Jhesus autē vt mo
tiens testamentum p parte inceptū lega
ta pia matre discipulo dilecto. et vñibus
crucifixoribz concludēdo animā suāz om
nibus dignitōe deo patri legauit dicens se
pūmū verbū. Pater in man? emittit pmen
to spm meum. Et inclinato capite emisit spi
ritum. Dicit quilibet deuote pater nē. Et
tantū de scda parte.

Sequitur tertia ps.

Tenebre facte
sunt et. Sicut em saluator nē
in sex diebz nostraz complenit re
temptōem sic sex signis ostēdit deitatis veri
tatem. et oīm creaturaz subiectōē et omniū
factoz ptestatōem. Dicitur igit q moriēte
dño tenebre facte sunt a sexta hora vsqz ad
horam nonam per vniuersā terram. i. iude.
Et nō alij bñ cōm nicolaū de lyra. qz eclip
sis nō pot sic vniuersalē ēē. et accipit hic ps
p toto. de q bñ lū. Congrui namqz fuit q
sole iusticie patiente. material sol pderet lu
men suum. vt pdictū fuit Amos. viij. In
die illa occidet sol in meridie et tenebre sce
re faciam terram in die luminis. Tunc em
sol factus est niger tanqz saccus cilicinis.
Apocalipsis. vi. Sed que sit causa illius
eclipsis. Dicitur ibi q non fuerit natū
ralis. cum luna illo tempore fuerit plena.

Michaels de hys

honestas in xpianos n^o recidinare. i. De. ij
 p^{er}fectiōem v^{er}am inter gentes h^uiles bonā
 q^ue. Signis nanq^{ue} istis fecis et visis. m^ultū ex
 iudeis ad fidē sunt p^{er}uēti. q^uz vn^o centurio
 vidēs illa mirac^ula glificauit eū d^{ix}it. Vere fili
 us dei erat iste. Et oīs mēbra que aderat ad
 spectaculū illud videntes miracula que fie
 bant. in signū passionis percussē pectora
 sua q^uo rep^{er}it post missam. q^uā post memo
 riam d^{ix}it passionis. tunc d^{ix}it pectus et d^{ix}it
 nobis q^uo p^{er}torāto q^ue. An^{te}. O carissima
 d^{ix}it h^uit tē color filij m^ui finē. tūc d^{ix}it maria.
 Audi q^uo est sup^{er} o^{mn}es lamentabile. quid post
 accidit. Iudei cū pascue esset. ne corpora
 eor^{um} remaneret sabbato in cruce. rogauerūt
 p^{er} pylatū vt frangeret eor^{um} crura. Venēit
 ergo miles. et p^{ri}mo frēgerūt crura eor^{um}.
 qui cū eo crucif^{ixi} erāt. et forte p^{ri}mo illis vt
 post d^{ix}it. et quicūq^{ue} possent morā trahere
 cum ihesu et eor^{um} malam voluntatē explete
 Ad ihesū at cū puenissent. et vidissēt eū iā
 mortuū. non frēgerūt eius crura et hoc p^{ro}
 gurabat in agno pascali. q^uo comedebatur
 sine fractura ossium. Exiit illud Exodi. iij
 O s non p^{er}minuēis ex eo. Sed vnus mili
 tum vic^{us} Longin^{us}. lancea apuit latus eius
 et tam grande vuln^{us} fecit. q^uo cōtinuo exiuit
 sanguis et aqua. Et d^{ix}it q^uo hic Longinus
 cecus erat. et gutta sanguis xpi in oculo ta
 ctus lūmē p^{er}te ipsius accepit Exiuit san
 guis et aqua fin^{is} Nicolai de tyra. Sanguis
 ad nostram redemptiōem. Aqua ad p^{er}itōz
 ablutiōē. Sciendū t^um in illa aqua mirabi
 liter exiuit. q^uo non erat humor slegmaticus
 vt d^{ix}it aliqui. sed aqua pura. ad ostēdēdū
 q^uo corpus xpi erat ex v^{er}is elemētis compo
 situm. S^{ed} errorē eor^{um} qui dixerunt eū habere
 corpus celeste. sic d^{ix}it Valentin^{us} et seque
 ces sui. Et eor^{um} qui dixerūt eū h^uic corpus
 fantastiū. sicut mandet. S^{ed} v^{er}it ioseph
 ab arimat^{ia} oriund^{us}. et rogauit p^{er} pylatū
 q^uo ei familiaris fuit. cū esset nobil^{is} decurio.
 vt d^{ix}it Mar. ro. Et t^uo securus ipm ro
 gavit vt posset tollere corp^{us} ihesu et sepe
 re. Hic fuit discipul^{us} xpi. fidele credēs tol
 lere eius. oculis aut^{em} p^{ro}pter metū iudeo
 rum. Ali^{us} cū passionē et imp^{er}fectiōē timebat
 de synagoga expelli q^uo erat ignominiosum
 si cōfiteret xpm. tamē post passionē feruē

ter factis exemplo xpi aīans m^ultis stauit
 se volēs xpm honorifice et gloriose sepelire. in
 xta illō p^{ro}dictū Jsa. xi. Et erit sepulch^{us} ei^{us} glo
 riosum. Tūc pylat^{us} q^uu^{is} si iā mortu^{us} ē et
 et informatus de oib^{us} q^uo acciderant. p^{ro}mis
 tum p^{ro}pter teneantia petens. tū p^{ro}pter inno
 centiā xpi passi quā ille cognouerat. Tulit
 ergo corp^{us} ihesu d^{ix}it cruce. venit enā p^{ro}co
 mus qui venerat ad ihesū nocte vt d^{ix}it iobā
 nis. iij. feceris mixturā mitte et aloes. quasi
 libras centū ad vngendū corp^{us} ihesu q^uo pos
 set p^{ro}fuari a corruptiōe. Et lic^{et} illa fecerit ex
 deuotiōe. videt t^um plenam noticiā de re
 surrectione xpi non h^uere. quia d^{ix}it eo erat scri
 ptum in ps. Non dabis scām tuam videre
 corruptiōem. Propter q^uo non indigebat
 vinctiōe p^{ro}seruante s^{ed} p^{ro}utrefactiōem. Excepe
 runt ergo corp^{us} ihesu et ligauerūt in lintheis
 id ē pannis lineis inuoluerūt. p^{ro}pter q^uo sta
 tum est q^uo corporalia sup^{er} q^uo cōfict^{us} corp^{us} xpi
 non fiant de p^{ro}prio serico sed tantum lineo.
 vt habet de p^{ro}se. di. i. consulto omniū. Erat
 enim in orto p^{ro}pe locū vbi crucif^{ixus} est ihs
 sus monumētum nouū. In quo nondum
 quisq^{ue} positus fuerat. quod Joseph p^{ro}se
 ex petra sciderat. In q^uo posuerunt ihesum
 et cum adiutorio multor^{um} aduoluerūt lepi
 tem magnū et ponderosum ad ostiū monu
 mēti. vt defacili nō posset ab aliq^{uo} amoueri.
 Ibi erat maria magd^{alēna}. et altera maria assisē
 tea vt videret qual^{iter} redire possent ad vn^o
 gendū eum. Altera v^{er}o die scz sabbato
 post pascuē venērūt p^{ri}ncipes sacerdotū et
 pharisei ad pylatū dicentes. N^{on}ne recorda
 n^{is} sumus q^uo seductor ille adhuc viues dixit
 Post tres dies surgā. et erit nouissim^{us}.
 re sepulch^{us} in tertiū diem. ne forte remane
 discipuli eius et furent^{ur} eum. et dicāt poplo
 q^uo surrexit a mortuis. et erit nouissim^{us}. error
 p^{ro}ter p^{ro}ter. Tūc ait illis pylat^{us} habens
 custodiā Ita custodite sicut i^{stis}. q^uo d^{ix}erūt
 Sufficiat vobis q^uo consenti in necem eius
 de cetero nichil me intromitto. Et illi ab^u
 tes munerūt sepulch^{us} eūz milib^{us} armatis.
 signantes lapide sigillo ne aliquis poss^{et} in
 gredi sine scit^u eor^{um}. Et sic v^{er}o ad tertiū
 diem ihesum p^{ro}misit p^{ro}q^uo ip^{se} in nocte re
 surrectiōis d^{ix}it surrexit. Rogem^{us} deum.

Sabbato in vigilia Pasce.

Requieunt

die septimo ab omni ope
quod patrarat. Genes. i.

Philosophus. viij. pbi.

dicit qd omnis actio et omne agens huius tempus
determinatur. quod non pertransit. Nam corpora ce-
lestia sol luna et omnes planete suos officii
cursus certo spacio et tpe determinato. At
homo certis tpebus fructificat. certo tempe
quiescit. Ideo dicit sapiens qd oia tpe sunt
et suis spacijs transiunt. Eccles. iij. Saluator
igitur dominus noster ab eterno disponens mundum
predictum per singulare actum et passionem sue
mortis saluare populum illo qui per ipsum incepit. scilicet
feria. passione sua de peccatis sanctificare vo-
luit. et finem dare sue operationi. ut die septimo

Et

requiescere posset. Itaque per dies. lxxv. di.
qd die. Unica die dominus incepit facere mundum
et sexto die bestie create sunt. et cum bestiis
orta est edendi preda et versus escap. in qua ena-
edendo putantur sunt. Sic etiam sexta die
opera christi quantum ad salutem necessaria termi-
nata fuerit. Quare dicit. lxxvi. di. sexto die
ibi homo incepit sua incrementa nasci. ibi
inceptum divina creatura cum opera terminari.
Consummatio ergo sex diebus ab omni ope-
ribus septimo die requieuit. Requieuit
enim christus senio moriendo naturali requie-
uisset. si violenter crucifixione occisus non
fuisse. Et videtur qd non. quia quanto complexio
est nobilior. tanto permanentior. sed complexio
christi fuit nobilissima. ideo sepe durasset et vita
Contra primo celi. Omne corruptibile ne-
cessitate corrumpitur. Sed christus erat corrupti-
bilis. ergo. Respondet dominus bonauentura. in. iij. sup.
magis. qd hoc questio aliter soluitur. si pside-
remus gratia unionis. et aliter si questio querat
de natura humana in christo per se considerata.
et suis solis naturalibus relictis. Primo
modo loquendo. si querit questio de christo put
est secunda persona in trinitate. et ideo deus. et hoc
modo loquendo si querit questio si christus
senio quiescit. et mortuus fuisset. si alio vio-
lenter mortuus vel passus non fuisset. dico qd
non. quia persona filij dei in qua humanitas assu-
pta predicatur. que omnia contraria reconcilia-
uit. et omnia entia in esse conseruat. postquam ele-

menta propria reconciliare in christo hominibus.
et actum elementorum suspendere et ipsam divi-
nitatem in suo esse perseruare. sic qd consumptio
non esset. nec calidum in humidum egeret. et sic
per ipsum in christo senio non appareret. Sic etiam
tres pueros in fornace non lesit incendium
Sic etiam Adam non poterat mori per lignum
vite elsum. virtute enim ligni vite poterat de
humanitati christi imitari. Secundo modo
loquendi si querit questio de humanitate christi
in se et absolute considerata. et ut consideratur
ut verbum non vinit. Et hoc modo si christus vio-
lenter crucifixus non fuisset. tamen senio quiescit
et mortuus fuisset. quantum patet ab eo
dictione humane nature in se psideat. huius
vinit. sed in prete nature vinit fuit. sic desu-
cere in officere. Ex hoc patet. qd natura christi
homo mortalis erat. et in ea virtus potestate
elementorum agebat. et calidum naturale. huius
radicale consumebat. que oia ad senium faciunt
et defectum naturaliter inducunt. et sic intelli-
gitur etiam oppositio per Bernardum. Sed arguunt
de nobilitate perfectionis dico. Quia christi
complexio fuit nobilissima. quia non fuit
simplicis nature. sed composite ex contrariis
elementis. necessario deficit. et. Quia
vixit in morte christi fuit anima separata a deitate
et. Respondet bonauentura qd anima christi in tri-
buto non fuerit separata a verbo triplici ratione.
Prima est quia deum non decebat. quia humana
natura indissolubili matrimonio coniuncta
vnde sic non decebat vix dimittere virorem.
sic nec verbum dei ab anima separari. Secunda
est quia nobis non expredicabat. quia si facta fu-
isset separatio. anima illa nec fuisset potentia
ad genus humanum eripiendum et captivitate
nec mediaticis fuisset officium ad reconcili-
andum. quia duo nobis non expredicassent. sed
nocuissent. Tertia quia illi anime non pague-
bat. erat enim innocentissima et beatissima. ideo non
poterat velle separari a verbo quia innocentissi-
ma non poterat voluntate suam separari. et.
Quantum igitur ad continuationem litterale
heri dictum est quomodo christus acerbissimum mor-
tem et passionem per nobis tolerauit. hodie quomodo
morte sua multos gloriose triumphando tribu-
latores liberauit. et per hoc sunt tres partes.
In prima tractatur de victoria triumphis gene-
ralis. ibi. Et requieuit

In secunda excellentia numeri figuralis. ibi.
Die septimo

In tertia de magnificentia exercitij integral
ibi. Ab omni ope qd pararat.

Quatum ad primaz

partem est notandū qd par sine quies quo/
dammodo finis est omnis laboris. Quia si q
ritur a bellatore quare pugnādo se exponat
mortis piculo. Respondet ut pmbatorē pacis
et quiescens vincat. et ut pacē et quietē habeat
Et bene. quia vt dicit bñs Augustinus ad
bonifaciū vt recitat xxiij. q. i. Holi. Hō cū
par gerit vt bellū exerceatur. sed bellū gerit
ut vt par acquirat. Est namq quies et par
medicina tristitie que cōsistit in labore. vij.
polin. Volens ergo quietē et pacez habere
sempiternā quā humano generi aduersari
perturbauit. victorū armis insangibilibz de
bet eum impugnare. et dispo patientie labo
rare. Et vt dicit de conse. di. v. J. iunio.
Labori boni opes addit felicitatis et qens
denarius. i. merces. Et requies fructus ha
bet sui laboris. C. d. fer. l. omi in glo. Hoc
ōndit saluator qui armis pacie et virtutū
in ara crucis dyabolū triumphantē labo
uit. et habita victoria in pace q̄uit. ps. iij.

In pace inuicem dormiā et requiescā.

Pro quiete namq a pace hominū pcurā
da. saluator nē requiescere dignatus ē.

In virginali vtero.

In materiali tumultu.

In spūali habitaculo.

De primo eccl. xxiij. Qui creauit me rege
uit in tabernaculo meo. Nam vt videmus
q̄to antifer est in arte sua pfectō. tanto per
fectius facit opus suū et nobili. Cū ergo
deus sit pfectissim⁹ antifer. oēm bñs virtu
tem et omnia pspiciēs fm sapientiē. cui⁹ op⁹
imperfectiōem non nouit. extra de hap. c. ma
iores. qd ab eo est ceptū imperfectū nō relin
quit. C. de emendatiōe Iustiniani codicis i
principio. Incipit ergo a principio totū vni
uersū. pfectissima figuraz. s. spherica forma
te. Nam celū ē sphericū. stelle. elemēta. terra
omnia sperice se hñt ad modū oni. vt dē in
seco celi. et in spera materiali primū et vlti
mum tangit se in picto. Deicit ergo vt de
us qui in hominē duo extrema. s. spūalem et

et corpalem naturā quasi sperice copulauit ad
complemētū pfectiōis vniuersi. seipm ex
humilitate inclinaret. vt p̄mō. i. naturā hu
manā suā potentia et mīscōia eleuaret ad se
ad vniēdū q̄t vltimū. et in vno supposito
sperice duo vltima vniēt extrema. deus et
homo. creator et creatura. moral et immor
talis.

Hoc autē aliter fieri non debuit. qd
vt filius dei ad vterq virginis se inclina
ret et assumpta natura in ea quiesceret. Quē
te in laudē huius dignissime vugis canit
ecclia. Quē celi cape non poterat. mo gre
mio p̄misti. Cū tēn. in quodā smone. D
vnter capaxior celis. distendit or terris. latū
or elemētis. qui illū continere valuit. quē
toms mōd⁹ comprehendere n̄ potuit. Compa
tur enim dgo gloriā oīa virgini per quā vni
cornis ad gremiū capis. de quo nota prius
figuraz per thalamū Danti regis. de q̄ bñ
scōi Eldre. iij. q. rex plaz datus fecit cenā
magnā. omnibz vernaculū suis et magistratū
bus medie et pedis ab india vsq ad ethio
piam. cxviij. puinctis. et cū manducassent
et bibissent et satiati fuissent. Datus ascen
dit in cubiculum suū et regeuit. Tūc tres
iuuenes custodes tabernaculi regis. dixe
runt alter alteri. Dicam⁹ vnusquisq nēm
sermonem qui p̄cellat. et cuiuscunq sermo
apparuerit sapiēti⁹ alterius. dabit illi rex
corona magna Tūc scribentes singuli suā vte
ba vel suū vbum signauerūt. et posuerūt sub
his cervical regis. vt cū rex surgeret. iudi
cetur cur⁹ verbi sapiēti⁹ eēt. Cū scripsit for
tis est rex. Alter. fortius est vni⁹. Tercius
fortiores sunt mulieres. Et cum surrexisset
rex. dederūt ei scripta. Mittēs vocauit oīes
magistrats plaz ad consiliū. et etiā vocati
sunt adolescentes vt indicarent verba sua.
Et dixit qui de fortitudine regis dixerat.
D viti non p̄cellūt homines qui terzā mare
obtinēt et omnia q̄ in eis sunt. Rex autē
sup omnia p̄cellit et dominaf eoz. et qd cū
qz dixerit illis faciunt. et oīs plebs et virm
tes eoz obaudiūt. Et si dixerit occidere. oc
cidūt. remittere mittūt. si dixerit percutire
percūt. et. Et alē de fortitudine viti dixit
Cū p̄ualer vniū omibz homibz qui bibūt
illud. seducit mētes regis et orphani. et ser
ui ac liberi. diuitis aut paupis et oīm mētes.

conuertit in securitatem ⁊ locū dicitatē et nō
meminit oēm trificiā ⁊ dñitū. ⁊ oīa pcor
dia facit honesta ⁊ nō memit regē n̄ magi
ficiant. sed oīa p talenta facit loqui. nōne er
go pcellit vinū qđ hoc facit. Et terti⁹ vici⁹
Zorobabel de mulierib⁹ dixit. Qm̄ nō ma
gnus rex. nec vinū pcellit. Quis ē ergo qđ
dñat eor. nōne mulieres genuerūt regem
⁊ oēm p̄m qui dominat mari ⁊ terre. ⁊ ex
illis nan sunt. ⁊ ipse educauerūt eos qui plan
tant vineas ex quib⁹ vinū fit. Ipse faciunt
stolas oīm hominū. gloriā ⁊ honore. nec ho
mines pnt separti a mulierib⁹. si cōgregaue
rint auz ⁊ argentū ⁊ oēm rem p̄ciosam. et
viderint mulierēz bono bñm ⁊ bona specie.
omīa hoc relinqūtes in eam intendūt. Idō
patrem suū relinquit qui enutritiū illū ⁊ su
am regiōē. ⁊ ad mulierē coniungit. et cum
muliere remittit animā. ⁊ neq p̄tem memi
nit neq m̄rem neq regiōē Et nunc credi
te michi quia magnus ē rex quē omīs homi
nes verent⁹. iangere. videbāz tñ apemē filiā
bejacis misit concubinā regis. sedentē in
xia regem ad dexterā. i nobiliori loco. ⁊ au
ferentē byadema de capite regis ⁊ imponē
tem sibi. p hoc loqz insinuantē se rege dignio
rē. et palmis cedebat regē tanqz tibi subdi
tum ⁊ suū. ⁊ sup hoc apto ore intuebāz eā.
sicut homo stupid⁹. et lic eius amore capt⁹.
vt nō auderet sibi in aliquo dīdicere. ⁊ si ar
ridet. et si indignata fuerit ei blādīf. con
reconciliat ei in grām. Ideo o viri cur non
foriores sunt mulieres. Hic a rege ⁊ a cū
ctis sapiēz iudicabāz ⁊ donis honoraba
tur. Idē Dacium regem qui ferialis inter
p̄at. signari pō rex eor. omni suauitate
⁊ bonitate ferialis. Hic omēs homines ma
xima ferialitate. ⁊ liberalitate ad eplas eter
ni conuqz non ad t̄p. sed eternaliter fruen
das inuitat dī. Venite ad me omīs q̄ la. ⁊
onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Mathei. xi.
Qui pietate et misericordiā inebriatus et
cōmōtus decreuit ofīdere p sue caritatis et
pietatis maximā apparitiōē ⁊ ostēsiōēz in
salmo virginali vteri quiescere. Su
per q̄ facto tres custodes sp̄sctō illuminatū
deum attendūt et mira eius opa laudātes
p̄scubunt. Primus est Moyses describēs
regis potētā ⁊ sapiāz. In p̄ncipio creauit

deus celū ⁊ terrā. Gen. i. Hic tam potens ē
q̄ quēcūqz voluit fecit. dixit ⁊ facta sunt.
iple p̄mificat ⁊ occidit ⁊ oīa subiecta sūt ei
Deutero. xxiij. Ego occidit et ego viuere
faciam. p̄cuniam ⁊ sanabo. ⁊ nō est qđ de ma
nu mea possit etuere Secundus ē dauid qđ
considerās regis misericordiam qui p vinūz de
scrubuit. subdit ps. cxiij. dicit. Magnus
dñs n̄ et magna dñs eius. et sapie ei⁹ nō
est numer⁹. sed miseratōes eius sup omnia
opa eius ps. cxliij. Tercius ē statim gēe at
tendēs dei caritatē que p mulierē deicribit
est Aug⁹. de doctrina christiana loquēs sic
Sola caritas est q̄ vincit oīa. et sūū qua ni
cibi valēt omnia. et que vbicūqz fuerit. tra
hit ad se omīa. Hec em dei filium traxit in
vter⁹ virginis. colebās cecidi vt p̄ habet
Quare etiā Hugo de laude caritatis dicit
Nescio si quid magis in laude tua dicere
possum qz vt deū de celo traheres. et hūz
de terra ad celū eleuaret. magna dñs tua
vt p te vīqz ad hoc exaltaret dō. Scdo
saluator n̄ quieuit in tumulto. vnde in sym
bolo. passus. mortuus. ⁊ sepultus ē. et ysa.
xliij. Dabit tibi dñs. i. pater requiē ⁊ labore
tuo et a p̄ssione et a p̄ssione dura. Mor
tuo nanqz dñs cum corp⁹. a qđ deitas nūqz
sepabāz. requieuit p tridū i sepulcro. sepa
rata tamē aīma qđ statim ad lymbū patris p
eor liberatōē descendit. et claritate magna
aīmas eor qđ in quib⁹ milib⁹ annor deīne
bantur in tenebris cōsolabāz. vt longe aī
p Isaiam dictū est. c. iij. p̄ps qui ābulabat
in tenebris vidit lucē magnāz. et bñ lucem
magnā viderāt dum aīam xpī deitate vni
tam et glorificatā p̄sererūt. Habebāt nan
qz sancti patres in limbo tres penas. i. lym
bi obfcuritates. diuīe p̄ssionis carentiā ⁊
demonū obfidiōē. quas omīs christi aīma
glificata et deitate vniā abstulit. Quā p̄mo
totū lymbū lumie deitatis p̄lustrauit. sua
visiōe delectabili aīmas eor beatificauit
et sua potētia tēdēs qui in obfidiōē val
lauerant. p̄stulauit et fugauit. Qđ bene p̄
p̄betatū fuit per Ezechielē xxi. in p̄sona aīe
xpī loquētē. in die illa qua dīcendi ad in
feros induxi lucē ad eos qui descendēs
in lacum Induxit nāqz lucē magnū demo
nibus. sed gaudiū et p̄solatōē suis p̄bō

Plaz vt dicitur ex Augustino in qdam pmo
 et euangelio Nicodemi. Por vt spiritum
 ptra dedit. vnita trinitati aia ad infernoz
 punda descendit. Cūq tenebrar terminū
 quasi quidā dēdator: splendidus et terribi
 lis atqz gl'z aspicientes cū impij et tartarei
 legiones terrū. Inquirere ceperit d. Quis
 est ille qui sic inrepedis nostros fines igre
 ditor. et nō solum nra suplicia non recē
 verpetiam et alios d vinculis nris absoluit
 vnde est iste ray foras. mōus qui temp no
 bis subditi sunt. nōq nobis talē mortuū
 immisit. Et clamātes dixerūt. D pncēps
 noster. nunc pergit omnis laetitia nra. Post
 illas crudelē voces infernaliū. facta ē vox
 vt tonitruū dicit. Attollite portas pncipes
 vestras et eleuami porte eternales et introi
 bit rex glorie. Ad quā vocem stupefacti. et
 concutētes demōes supit. Quis est iste
 rex gl'e. Quibz dāuid ppheta tndit d. Do
 minus foras et potēs in p'lio. ipse ē rex gl'e
 Et q' vox p'phetē dices. Cōstituit por
 tas etas et vetes fetores p'fegit. Ad im
 perium dñi omēs vetes feret confacti sūt.
 et rex glorie intrauit. et tenebras lymbi illu
 strauit. Et ecce innumerabiles ppli sanctor
 genubz puolunt. lacrimabili voce dicebāt.
 Aduenisti redemptor n'r. aduenisti quē de
 siderantes diu expectauim'. descendisti p'p
 nos ad inferos. noli nobis deesse cuz reuer
 sus fueris ad supos. Statim Adam pater
 humani generis exultauit d. lux illa aucto
 ris lumis est sempiterna qui nobis p'misit
 mittere coeternū lumē suum. Et ysa. clama
 uit d. Hec ē lux patris filius dei. sicut pre
 dixi dñi essem in terris. p'lo q ambula
 bat in tenebris q. Tunc symeon exultās dixit
 Glorificate dēū quia ego xpm infantē natū
 in manibz suscepī in templo. et p'pulsus spi
 ritu scō dixi. nūc videt oculi mei salutare
 mē. qd passi sūt faciem omnū populorum
 Post hec venit quidā vt beremita Iohan
 nes bap. d. Ecce agn' dei. q. Et dñs exten
 dens manū et tenēs dextera Ade dixit. par
 tibi cum omnibz filiis meis et electis meis.
 Et ascendens ab inferis. omēs sancti secuti
 sunt eū. Sed occurrūt hic aliqua dubia
 mouenda vtz anima xpi sepata huc quecū
 q alia dēbeat vsum potētie sensitiue. Et vi

detur q sic qz dictū est q dñs extendēs ma
 num suā tenens dextera ade q. Et cum tñ
 etiam ex p'dictis est q corpus xpi in triduo
 quieuit in sepulcro. Videt enim q solū xpi
 aia sepata habuerit potētie sensitiue vsum
 Item lu. xvi. Eleuās oculos oculos vidēs
 lazari. q. Omnia aut illa que ibi tangūt
 dicunt cognitōem sensitiuā p modū sensus
 Contra sentire vt vult p'bo est opatō p'm
 cū. ergo cū facta sepatoe iam nō sit aia
 non erit opatio sensus. hoc vidē exp'mēto.
 Quia cecus habet potētiā vidēdi. et amissio
 oculo non p't videre. nec frenet' recordari
 ergo si p'dit organū potētie sensitiue qñ aia
 sepate magis perdit opatōem qñ quādo or
 ganum solū ledit. ergo aia sepata magis
 perdit oēm opatōem sensitiuā. Ad hoc re
 spondendū adducit Bonauē. in. iiii. sup
 magist' di. l. tres opinionēs Quidā nāq
 dixerunt q anima sepata secū trahit omēs
 potētiās et omibz vñm tanq substantia libe
 rior vel vterior. n' dicit' credendū esse pbi
 losophis in hac parte di. q sentire sit opera
 tio consueti. quia nec recte intelletet cogni
 tionem post sepatoem anime. nec vñtatem
 ppter quā in vna aia sunt tres potētie. s.
 rōnalis. sensiblis. et vegetatiua. et in eadez
 substantia p'p'mo radicant' cum qua necessa
 rio sepanē. quod philosophi nō p'ponēnt
 sed sancti. Et qñ fides nra dicit aīmas cru
 ciari ignibz. Et cassiodor' dicit q alijs sensi
 bus efficacius valet. idō posuēnt aīma vñ
 omniū potētiā habere. Secunda opinio
 est q anima habz potētiās sensitiuās. illaz
 inquā que rōnalis est. sed quomā omēs sen
 sitiue exteriores vñunt in origine et sensu
 cōmuni. et distinguūt in organis. Ideo ne
 cessario cū separet anima a corp'e. recurrent
 omnes potētie ad vñū originē ad sensum
 cōmunē. et p' illum sensū pōt aia libera qd
 poterat p omnes alios exteriores rōne ali
 gatōis cuz corp'e. et illo vñtur ad actus oīm
 sensuū. et ita vñtur sensu interiori nō solū
 intellectū. Et ille sensus est qui trahit secū
 fantasmata. Hanc opinioē p'ferat aug'.
 de spū et aia. Et. xii. sup. gen. ad litterā. vbi
 dicit q aīma secum trahit imagines rerum
 corporaliū et p' illas ymaginatur et cognoscit.
 Tercia opinio est. q aia rōnalis sepata nihil

cognoscit nisi mediāte potentia intellectua
 Sed illam autē cognoscit ppter sui libertatē
 qd cognoscebat p alias potentias. sic patet
 in angelo opaf qd nichil opaf p potentias sensi
 tiuas nec vegetatiuas. qm dependēt ab or
 gano corpali sicut manifestū est in menti. et
 go sicut corpe corrupto nichil opaf p poten
 tias que respiciūt vegetabile. ita nichil opaf
 p potentias q respiciunt sensibile. p intelle
 ctum autē cognoscit res sub p dicitōibz mate
 rialibus pntē materia. 2 hoc est sensus exte
 rioris. et res sub conditionibz materialibz
 absente materia. et hoc est imaginatiōis. et
 illas etiā res cognoscit abstractis omnibus
 materialibz. et hec omnia sunt modis
 recte dicif anima separata sentire ymaginari
 et intelligere. non p diuersas potentias sed
 per vnā que potens est omnibz his modis
 pgnosce. sicut potentia q est in angelo. vt
 patz in. ij. li. di. iij. pbleu. ix. ¶ Dec opinio vi
 detur bona uenture magis rationi consona.
 Ad obiectōes dicendū. q tactus siue visio
 talis est intellectus. put dabet modū com
 p dēdendi ipōz sensuū. patet igitur rē.

Querit vtz anima xpi omīs animas ex in
 ferno liberauit. Rōdet bonauē. di. xxi. ter
 cij. q non. sed tñ animas electoz suoz. qz
 si passio ipius omnibz posset valere qm
 ad sufficientiā. non tñ inluit nisi in ei mē
 bra. et quia multi erant in inferno. qui non
 erant eius mēbra nō futuri erāt. qz extra sta
 tum merēdi. Ideo illos nō liberauit. sed tñ
 electos. Unde Gregorius sup illud. Ego
 si exaltatus fuero a terra. oia traham ad me
 ipm. di. Omia traxit qui de electis suis nō
 lū reliquit. Et osee. Mors ero mors ma
 morsus tu' ero inferne. qz in electis suis fū
 dimis occidit mortē. mors mortis extirp qz
 vero in inferno ptem abstulit a pte reliqz
 non occidit fundimis. sed momordit infer
 num. Tercio querit vtz statz post mor
 tem exceptos de inferno introduxerit in celū
 Dicit bonauē. q non. sed qm ad locum
 statim in descensu xpi ad inferos induerūt
 lumē eternum. et beate facie sunt. et patuit
 eis celū qm ad premiā q nō quātm ad
 locū. et hec est rō. quia xps in omnibz debuit
 primatiū habere vel tenere. et pingenitis
 sse in multis fratribz. igit ante omnes ipse

ascendere debuit. vñ omniū a scēssio differ
 ti debuit vsqz ad ascensionē xpi. Quia autē
 dilata fuit p multos dies. vt p multa argu
 menta ostēderet vere fuisse. Ac mō pmo
 debuit seipz vñqz p dies. ita p ptes eis
 Si autē obijceret qd illd. Luc. xxi. Hodie
 mecum eris in paradiso. Dicendū q paradisu
 ibi non dicif locu paradisi terrestris. nō celi
 empyrei. sed ipsa apz visio dei. Tercio
 requies christi est i anima mūda. vt in spā
 li 2 singulari habitaculo. De quo psalmista
 ¶ Requies mea i seculū seculi. hic bitabo
 qm elegi eam. Nam videm? locum apm cē
 p requie si munda? est. vñqz clausus. 2 cu
 stodia munitus. si anima apta ē vt xpus in
 ea requiescat. si munda. sine omi tēptatio
 ne culpabili. si clausa ab extrinseco mebabī
 li. 2 munita custodia notabili. In signum
 huius xpus in triduo quiescere voluit in se
 pulcro nouo ppter pmo. in signato 2 clau
 so ppter secundū. custodiū munitū prop
 tertium. Quilibz ergo xpianus. q aliam
 suam isto sacro tempe a seculo peccatorum
 p penitentiā mūdauit et xpm dei filiū quali
 pciōssimū depositum sumpsit. debet came
 ram cordis diligent custodire. et fenestras
 corporis. s. sensus claudere. ne p illicitas ille
 cebras carnis cor apiat depositū amoneat
 inquietet et rapiat. Quia Aug. in pmo dō
 virginibz. Continēdus ē animi appetitus
 a voluntate oculorū. aurū. olfaciendi. tan
 gendi. gustandi. Et certe merito quia sicut
 in tpalibz rebus qui rem sibi depositā p ne
 gligentia pdiderit. puta quia cistam vel ca
 merā vel tomū nō clauduit. 2 fur intrans ra
 pit. tenet depositanti de damno satisfacere
 vt habet. ff. de depositi. l. pma. ¶ Habet etiā
 ibi q si aliquis alteri cistam signatā deposi
 tauit 2 ei ipse rex seu thesaurū monstraue
 rit. a per negligentia pdiderit. tenet alteri
 de damno. Etiā si vestimēta balneatorū da
 ta ad seruandū pterierint. si qd nullā mer
 cedem suandoz vestimētoz accepit. deposi
 tum tñ teneri et tolli dūtaxat pstat dō
 putat impator qd si accipit et cōducto De
 bet igit quilibet de deposito vel locato talē
 diligentia adhibere. etiā maiorē q si res
 esset sibi ppria. quod si nō fecerit. tenet qz
 de damno satisfacere. Hec pro tanto dicta

sunt ad spūalem doctrinā. Vt qui corp⁹ xpī
tēsalp⁹ incompabilez hodie vel heri quasi de
positam⁹ sūperet a manib⁹ sacerdotū. vili
genū custodia caueant. oēs sensus claudat
ne cum amicitia p peccatū mortale. alio dō
no dato quis se obligat ad penā eternā. nō
laci⁹ subest exculatio. quia q̄uis in specie
aliena quasi in cista occulte xpīano det. mō
strata tām est clare p sacerdotē in cena do
mini ⁊ in pascue. quis qualis vel q̄m sit
et quanta p nobis sustinuerit in cruce mor
tendo.

Secūda pars in qua

tractat de excellētia numeri figuralis. ibi
die septimo. Nam dies septimus est dies
requiei. Cro. xi. Sex dies operaberis. septio
requiesces ab ope. Nam sū pythagoram
et alios antiq̄s sapientes. septenari⁹ nūer⁹
dē eē pfect⁹ q̄ ex pmo ipari ⁊ pari pmo p̄m
matur. p̄m⁹ est impar ternari⁹. prim⁹
q̄ par quaternari⁹. ex quib⁹ duob⁹ septe
nari⁹ p̄stāt. qui eisdē suis p̄b⁹ m̄p̄l
cam⁹ in duodenariū surgit. Nam si tres per
quatuor seu q̄m⁹ p̄tes ducim⁹ ad duo
denariū puenimus. Dicī etā pfectus ex eo
qm̄ in recipiendo a binario vsq̄ ad tēna
rium. oēs alij a septenario pducunt alios.
et pducunt ab alijs multiplicando. excepto
solo septenario. Vt bis duo sunt quatuor.
bis ter sūt sex. quater duo sunt octo. sic m̄
plicati pducūt alios numeros infra tēna
rium. sed sic non est de septenario. qui infra
tēnariū a nullo pducit nec pducit. Et idō
pythagorici dicebant septenariū minuerā
et virgine ⁊ p̄fecim⁹. Vt igit qui solus nō
lam nouit inspectōne. vt dē extra d̄ bap. c.
maiores. omnia dñi p̄fecte ordinans in se
ptenario numero multa condidit. Nam tot⁹
vite p̄nūs tps in septe diebus voluit. vii.
planetis. quos corpa inferiora naturalit̄ re
gunt celum ornat. Septimo die complet⁹
omnib⁹ opib⁹ facere sue reus bñdixit. xps
ecclesiā suā sponsam septe vinctib⁹. s. trib⁹
theologicis ⁊ quatuor carnalib⁹. septe sa
cramētis. septe spūsancti donis. septe prin
cipaliorib⁹ fidei articulis s̄q̄ in carnatiōe. ba
ptismi. passionis. mortis. ad inferos descen
sus. resurrexiōis. ascensionis. et aduentus

etn⁹ ad iudiciū torant. Hic septenari⁹ de
ductus est ad duodecim. qm̄ p. xij. aplos ē
traditus ⁊ declaratus. sine q̄ nemo vinit ho
minū. sed mortuus manet. nisi septenario
numero a christo rectificet ⁊ viuificetur.
Pro quo Jobānes i apoc. v. flexisse legi
tur. dum vidisset lib⁹ signatū septe sigillis
formā imprimētib⁹ in celo ⁊ in terra. ⁊ apd
inferos. et nemo esset dign⁹ ap̄ire eū. ⁊ sol⁹
ueret signacula eius nisi leo de tribu iuda. i.
xpus dei filius. hic est ap̄ire lib⁹ testamēti
⁊ veritatis. et formā septem fidei articulorū.
tonor⁹ siue dñm nobis im̄p̄sit docēdo qd
est in celo. quid fecit in terra. et qd i iustib⁹
Quod etā figurat. iij. regum. iij. in bel⁹
leo. qui sup p̄cep mortuū septe⁹ inspuisse
describit. Et xpus expanis manib⁹ in cru
ce sup p̄lm extēdit septe⁹ spirant. i. quā
do in cruce moriendo os suū apuit suauissi
mū. et septe⁹ loquēdo sp̄m nostr⁹. speciali
tono reuiuificauit. et defectus per peccat⁹
acceptos expulit. p quo orat sapiens eccl̄s.
xi. dicens. Da ptes septe. i. dona p que aia
reficiat. Nam spūs humanus p p̄m
in potentia suis recepit iacturā magnā tri
plici defectus. quos tonant septe dona.
vt anima in his rectificet. Nam aia recepit
defectū magnū in
Intellectus p quā cognoscim⁹.
Volūtas p quā appetim⁹
Operatiua p quā cuncta facim⁹.

Defectus nāq̄ potēte intellectu fūerūt
tres. s̄q̄ vilitas in essendo. debilitas in co
gnosendo. et ambiguitas in eligendo. Nam
Intellectus human⁹ a p̄m erat valde cla
rus. nobilis ⁊ subn̄. m̄to pl⁹ sole. sed p̄tō
homis tūbiginatus ē et torp̄ effectus. et
vilis. De q̄ conq̄rebāt dñs hier. ij. dices
anime. Quā vilis facta es nimis. S̄q̄ dñs
noster hūc defectū addēns in passione sua
remediū vilitati adhibuit. ⁊ tonum intell̄
ctus p̄stidit. mediante q̄ posset p̄p̄iam vili
tatē cognoscere. ⁊ oportū remediū impe
trare. In signū huius latro dono intellect⁹
reducus in cruce ad vilitatē p̄p̄iā se reco
gnosens. dixit ad sociū. Hos quidē iuste
nam digna factis recipim⁹. Conuērtēs autē
intellectū ad eum q̄ secum pendebat xpm̄
nouit eū innocentem ⁊ saluatorem. quare

inuocauit eum dicens. Memeto mei dñe dum veneris in regnū tuū. Luc. xxiij. Ille sus aut dixit ei. Amē dico tibi qz hodie mecum eris in paradiso. q. d. qz dono tibi inuisio et inuisio non refutasti. sed vilitate ppiā cognoscendo. meā grām inuocasti. veniam impetrasti. et paradisu meruisti. Illud donū perijt tibi dñi ps. dices. Da michi intellectum vt discam mādāta tua. Sed de illō donūz spernūt brutales viuētes fm sensuualitate in gulositate. de quibz dñe Apostolus pbat. iij. Ambulant vt inimici crucis xpi qz cum finis intelicis. quoz deus venter est. qui terrena sapiunt. Qñ pbs longinon dixit. qz filij duo sunt ex homibz vniū mūdi solliciti. vnus est cui alimēdine nobilitatē annuit de. et ipe nihilomin⁹ ad alter⁹ mōdi sublimitatē nobilitatē conat. Alii ē victi bñs erigū. et sustinet donec exaltatē perpēdit. et bñ admodū fuit deo et nullus illorū erat qz vterqz sapit que dei sunt. Sed illi qui terrena sapiūt et non qz dei sunt multipliciter p̄intellectū errant. Contra quod datur donū intellectus. vt intelligat homo quis sit. qualis vlt quantus et vbi. vt cum intelligat in omibz vilitate se fuzū ad creatorem erigat. in quo solo poterit habere nobilitatē. Quare apls ammonet. Que fursum sunt sapite. non qz sup̄ terram. Col. iij.

Secundus defectus est debilitas in cognoscēdo. Intellectus em̄ humanus scdm philosophū iij. de anima. infimū tenet gradū in genere intelligibilū ppter qd ad cognitionem altissimarū causaz ita est elongat⁹ et debilitatus. qz se habet ad cognitionem veritatis. sicut oculus nocte ad radiū solis. pmo merba. Quē defectū aduertēs xpus in cruce. rogauit patrē vt hūc defectū aspiaceret. et crucifixoribz indulgeret. qz nesciūt quid faciūt. Sed qz hūc defectū de ex sua liberalitate imppmit aīne sigillum et donūz sapientie. p qd eleuat intellectus human⁹ in tanta altitudine. vt non solū illēctis et cōtoz et magnoz. sed etiāz inuenculaz et puerorum. altissimas itreuerberatis oculis p̄st cognoscere causas. ymo talia scire qz būanitas inattingibilia sunt acumine rōnis. hoc puenit singulariter ex dono sapie. Quare Aristotiles pmo merb. dicit. Sapientia

est cognoscere altissimas causas. Qui em̄z illud donū habet rñ eleuat p desiderū ad celestia qz sibi vilesunt oia terrena. Et ideo volens scire an illō donum habeat. attēdat ibi duo signa. Prīmū si delectat audire vbum dei. bonitatis. locunditatis et būndis exere. Scdm si te contrahet audire vana et terrena. deñ. Inuenisti plane sapientia si prioris vite delectas peccata si vniū vite desiderabilia quipendas. si eternam beatitudinē toto corde affectas. Tercio intellectu habz ambiguitatē siue pplexitatē in eligendo. irām qz in offitio melius est eligendum. homo ad tantā venientē demētiam qz nō considerat bonū a malo et maius bonum a minori. et per consequens errant. sepe vtrum p alio eligit. Contra quem defectum dedit deus donū scientie. Que scientia si est astroz nec taliū. sed scientia quā modo conditorē suū et seipz pfecte cognoscit. siue que iudicat de creaturis vt eis diuinus honor non tribuat. sed deus iuste adoret. In dicit pētā esse lamētandā. et vntes amplectendā. Pro isto dono rogauit pbeta dñi. bonitatē et disciplinā et scientiam doce me. ps. Illud donū xps in cruce cōmēdabat in eius dignissima mēe dicens. Vult et ce filius tuus. q. d. Ecce tu que naturaliter et materno affecto compateris mihi. elige do tamē meli⁹ scientia tibi a sp̄ssancto imptara. s. ptius bonis redemptōem. et patris celestis ac mee volūtatis adimplētōem. qz ppiam. donotibi aliū filium qui tibi fui et loco mei tuis votis obediat. Sz que ritur an virgo glorioza sciētia diuina inspiata cognoscens p mortē crucis velle redimere genus humanū in passione xpi habuit summū gaudiū. Et videt qz nō. Et l. ij. dñ. Quāplius aīam p̄ranibz gladius. Et p̄tractans Damal. dñ. Dolores qz virgo effugit piens hos christo patiente sustinuit. ita qz gladius ipius animā p̄ranliuit. Et aug⁹. Quz plura accepit in passione dolores qz non būit in xpi natiuitate. Contrarium patet comparando statim ei⁹ ad oia ad que compari p̄t. et pmo compando ad deum sic. quia mēs eius ordinata ad deum diuinā voluntatē p̄fert voluntati sue. et p̄ incōpabilē gaudet de dei honore qz de sua

ppria volūate. Sed xpi passio a deo erat
volūta et diuine voluntati acceptissima. ergo
et vīgini grassissima. vel non erat in mente
ordinata. vel qd ignorabat passionis effica
ciam vī quia volebat diuini honoris emen
dam. qd nullo mō vīz est. Sed eo compan
to eam ad mētem filij. quia mēs eius vna
erat et sūme conformis in volūta mente filij
aliter non summe eū diligere. sed mēs filij
suam moriē sciebat. vī et dixit. sūno. ergo
et ipa similis. omnis em voluntas rationis
vel plene consiliata. est cōformis deo in vo
lūto absolute. Tercio ppando eā ad gen
humanā. qd ipa se sciebat mētem esse. ppter
genus hūanū et summe se gaudebat eē ma
trem. ergo summe diligebat salutē generis
hūanū. p qua materni impij obduerat di
gnitātē. Quarto compando eā ad moriēz
sanctōz. quia sancti amore xpi passionis se
liberāssimē tradebant mori. pdo matres
sanctissime. ppter xpi a moriēz filios. pprios
videntes occidi. sūme gaudebāt. ergo mul
to magis ipa cupz esset caritatis feruētioris.
Quinto compando eam ad cōmune bonū
quia nulla est mēs ordinata q non pferat cō
mune bonum volūtan. pprie. maxie quan
to et hoc nullū sue salutē sic pūdicū Sed xpi
passio cōmune bonū erat expēdis omnibz
ergo ipa illud sūme diligebat. Sexto com
pando eā ad desideria patrū quibz summe
ppatiebat ipa. et quoz liberatōem sūme de
siderabat. quod sciebat nō posse assequi. ni
si p filij passionē. Septimo ppando eaz ad
seipsum. summo em desiderio flagrabat de
um videre. et suā ppriā salutē obūnere. qd
tamē sciebat obūnere nō posse. nisi p. ppri
j passionē. ymmo enā ipa cum filio pata
erat mori. Rūdet nico. de lyra in itj. se ma
gistrz qd summe gaudebat. Ad cuius intelli
gentiā est sciendū. qd beata vgo erat mater
erat et nichilomin⁹ virgo būsissima. qd mater
ferebat ad filium materno affectu et tenet
tūcine tantū enā qd ipsius animā passi
onis gladius ptransibat. Nouebat enim
affectu naturali. qd mens fert in bonū suum
et bonū nature et naturā bonū. Et ideo na
turaliter d eius oblatōe. f. vite xpi naturā
boni. summe volebat. Et erat nihilomin⁹ et
virgo sanctissima et prudentissima. būs ple

hissime bonū sciētiē. et ideo volūate libera
et electius. que vt ratio mouet. summe con
formabat diuine voluntati. et salutē hūmā
generis summo desiderio iūtebat. et ppter a
enā filiū ad passionē offerrebat. vnde pte
illa. f. volūate dōis in bonū finale ferebat.
ita qd sicut xps fm ptem supiorē erat comp
benioz et sūme letabatur. in hoc terminio. f. gau
dio supernaturale tenebat. tñ ad ptem infe
riorē erat viator et summi dolorē panebat
quia natura vt natura in bonū conueniēs fe
rebat. Ita voluntas pugis caritate infor
mata. volebat et gaudebat d xpi passionē et
sic supnaturaliter in illo terminio tenebatur
et naturaliter in obiectū sibi conueniēs fere
bat. f. in vitā xpi. quare et summe letabatur
et volebat mē de xpi passionē. p et hoc patz
ad argumēta qd concedendū est qd sūme vo
lebat nec tamē erat. ppter hoc quā gaudez
fm iam dicta. Secundo dico qd pōtēna
volūta est enā p peccatū infecta. Et ipālū
tribus. pmo qd nō in omnibz opibz suis
virtus pcupiscibilis regularē ab intellectu h
quandocqz qdam impem agit. sic e quā mu
lus sine freno et directore. sic ipa sūm intelli
ctū. Quare frequēter ad vilissimā et scelerā
tissimā viciā fessine se curat impem sui deli
derij. et modicū et nihil quod desiderat sibi
negat. Ecce. ij. Omnia q desiderauerūt oculi
mei nō negaui eis. nec pibui cor meū qn
omni voluptate frueret. Contra istū defectū
et impem dānosum datur nobis cōmū
pistij cur est cognoscere et puidere ea q sūt
ad finem. ad tenorandū qd omnia sūt finis
ba a consilio. ne dimisso pūlio quis in opa
hione sua ceptet inualem pūiam. puer. vij.
Sapientia dīrat in cōsilijs. Et sic hec i qua
dam epla dicit. Tūc cōsilia salubria tūc sa
lutaria vocant. cum alludit pspiras. tūc ve
lut in lubrico. nec tenebis nē vabis ei tū
pētem. sed respicies quo eundū sit et quoz
hec ille. De isto dono docui nos saluator
in cruce. in quarto dōo dices. Sitio. id est
volūate regulari desidero qua panos. sū
etū enā et volūate passionis omnibz puer
nīte affecto. Secundo voluntas nō est
regulari in irascibili virtute. et itō quāqz dā
bet impietātē et crudelitātē p dictamē recte
tōnis. Nam natura dīcat pietatē ad pūm

sic membra ad mebra. Voluntas vobis in suis
contra legem nature et dicant recte rationis
quod exercet inhumanitatem et crudelitatem
quod magnam nequam est. ff. de iusticia et iure. l.
vi. v. dicitur. Cum natura inter nos quod
dam ius cognationis constituit. hominem homi-
ni insidiari. id est contra rationem iusticiam nequam
est. Et ideo contra hunc defectum, pulsum est
homini de dono pietatis, quod nos recte ori-
dinar et docet, quale reuerentiam debemus
habere ad deum et pietatem ad proximum. Unde
primus Petri. i. Gratia vobis et pax impleat
vram, que ad vitam et pietatem donata nobis
sunt. De isto etiam dono instruit nos salu-
nator in cruce dicens. Consummatus est. q. d.
Omnia que ex pietate ordinavi patiendi p
saluatione humani generis iam consummavi.
id est in nullo me difficile reddidi. Sic et
ex pietate alter altitudo onera portare debet
iuxta Apolum. Alter alteri onera portate etc.

Tercio voluntas habet timorositatem fer-
uilem. timet enim malum et dimittit. non propter
dei amorem, sed propter timorem pene. Timor
iste non est meritorius, sed secularis. Et dicitur
fuit. q. sicut fuit timore pmi amissionis
et castigatōis dñi cauere malum. ne suspensa
tur cauere fuit etc. licet talis timor sit quodam
modo bonus, q. disponit ad filiale timorem
sicut acua trahit filium. licet ipsa non coniungat
tam inducit ad id quod coniungere debet. Sic
timor fuit non est meritorius finem. n. con-
iungit hominem deo, sed disponit ad inducit ti-
morem filiale quod p dilectionem copulat deum
et hominem. De illo timore fuit dicitur extra
de re. iur. Qui ex timore facit preceptum aliter
debet. facit. et iam non facit. Ille id tamen
labor noster sit castus et inuolens puidit de
nobis de dono timoris filialis q. est timor dei
et fons omnis meriti. Propter. xij. Timor
dñi fons vite. Sic enim dicitur filialis. q. sic
filius naturali instinctu diligit patrem et ex vo-
luntate humiliter facit ex amore sic isto dono
quolibet dei voluntate ex amore sine contra-
dictione adimplet. Hunc timorem filialem ipse
se ostendit habuisse. q. nimirum amore patris
voluntatem in cruce fecit. quare dixit deus d.
meus etc. q. d. Deus pater. et voluntatem fil-
iali amore semper adimplere desiderant. iam
p salute hominis patiendo, vt debueras me

non defendisti. sed vt voluisti. et ergo me
manibus occidentibus dereliquisti. Sic quilibet
timore filiali et non seculari conformare debet se
dine voluntati et eius mandata adimplere.

Sed quoniam amor secularis sit donum dei
vel non. Rñder bonaventura in scripto suo
sup magm vi. xxiij. terec. q. est donum spiritus
sancti. quia sic donum dei est credere penas fu-
turas p eo q. est ibi quedam cordis illuma-
tio et directio. ita penas eternas fugere et ti-
mere est donum dei p eo q. ex tali dono est cor-
dis emollitio. a fluxu concupiscibilis resistit
et hec est quedam rectificatio. Q. autem emol-
lito dicit. Hieronimus. Indurasti dñe cor
nostro. ne non timerem? etc. Q. ad ibi sit co-
cupiscentie restrictio inuit ps. Confite-
re more tuo carnes meas. Q. quid sit non ti-
more casto solū. sed etiam fuit quod timetur
eterna supplicia et diuina iudicia. q. pro illo
timore cernat homo a peccatorum perpetratio-
ne licet non cesset a voluntate. sicut dicit glo. et
totū est a diuino munere. Sic obicit q. spiritus
sanctus compatitur se cum donis suis. sed cum
timore fuit se non compatitur. Dicendum q. est
quodam donum a spiritu sancto. et cum spiritus sancto.
Quod dicitur quod est a spiritus sancto. et quod stat
cum spiritus sancto. quod non. Est etiam aliud
donum a spiritu sancto. sed non cum spiritus sancto
Primum est donum caritatis. quod est a spiritus
et semper cum spiritu sancto. quia p ipm est anima
habitaculum spiritus sancti. Secundum est donum p-
phetie quod est a spiritu sancto. non tamen semper cum
spiritu sancto. i. quia quilibet etiam in mal. Ter-
cium est donum timoris filialis. quod est a spi-
ritus sancto sed non est cum spiritu sancto. q. ppar
ad spiritum sanctum. et de hoc dono non est verū.
q. spiritus sanctus se compatitur cum donis suis

Tercio dico q. virtus operatiua est instanti
debilitata. q. ex puris naturalibus nullū bo-
num opus incepit. p. ad finem eterne beati-
tudinis p. duci. ps. Omnis declinauerunt simi-
inutiles facti sunt. non est q. faciat bonū. nō
est vlt. ad vnum. Ideo dñs nō puidit no-
bis de septimo dono. i. s. dono fortitudinis
Quia dñs est tanta. vt bonū opus incep-
tum deducet ad bonū finem. vt quilibet dñs
hoc donum dicere possit illud ps. Fortitudo
mea et laus mea dñs. et facit? imbuti in sa-
lute. Hoc ostendit saluator in vltio verbo

quando in cruce commēdauit spūm suū deo patri dicens. In manus tuas cōmēdo spūm meū. q. d. Quia in fortitudine tua op? humane saluatōis incepti. 7 ad finem psummaui. spūmū quem semp in fortitudine tua habui cōmēdo vt valeat miserabilē lymbum destruere 7 captiuos electos tuos liberare. 7 ad pfectiōem tuam dirigere.

Sed circa istū donū fortitudinis queritur. quomōdō differat a vīte cardinali. 7 a virtutibus. dona 7 beatitudines sunt idem. Responderet Bonauentura di. xxiij. tercij. Q. differentia inter illa assignat penes actus p prios. Nam hōiū quidam actus sunt pmi. quidā medij. quidā vltimi siue pfecti. sic videre possumus in actū cognitiōis siue cōnoscendi. vbi prim? actus est credere. secundus intelligere. tercius corde videre. Secundu hanc triplicē differentia actū sunt in nobis tres differentie habitū gratuitū. scz virtutū. donoz. 7 beatitudinū. Ita q virtutes sunt ad actus pmos vt filii ad credendū. dona ad actus medios. vt intellectus est ad intelligendū. beatitudines ad actus vltimos 7 perfectos. sicut mū dicia cordis ad deum videndū. Et qm in primis acrobō potentie rectificant. in secundis expeditur. in tercijs pficiunt. hinc est q habitus virtutū sunt ad agendum recte habita donoz ad agendū expedite. habitus beatitudinū ad agendū 7 patiendum pfecte. postq aut istī habitus fuerint in anima. psequitur in ea status qdā quietatōis 7 delectatōis. In qua dno concurrūt. f. quedā spūalis relectio 7 ipius relectōis perceptio. Ideo ad pdictos habitus addunt fructus 7 spūales sensus. qui nō dicūt nouos habitus. sed habitū pfectū statū et vsum. Itēz ad hoc omnia hūda p nos nō sufficiūt. is data sunt nobis āmīcula septem sacramētōz in quibz pmi vīte statū effectū gradū ad inchoatēdem pfectū. 7 plūmatōem omniū habitū pdictoz. Et hic apparet nō soluz vīte in virtutibus et dona. sed etiā in oīa q pputant inter munera grē. f. vīte. beatitudines. fructus. sensus spūales 7 sacramenta. Nota fructus sunt. iij. scz caritas. gaudium. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. inānuendo. fides. modestia. cō-

tinētia 7 castitas. Sensus vō spūales dicunt pceptōes mentales. que p speculatiōem est 7 incipit a sensu. et puenit ad imaginem. ab illa ad cōnē. ab illa ad intellectū ab illo ad intelligētiā. ab illa ad sapiētiā.

Tercia pars in qua

tractatur de magnificētia exercitij integralis. ibi. ab omni opē. Pro quo moraliter notandū ē. q sicut dicit Aristoteles. iij. methaphisice. questionē non pōt soluere qui nescit eius ligamētū. Quis enim pfecte potest enodare egritudinis pēctū. nisi pā? noverit egritudinis laborē. Et qd in amissiōe boni filij mīis possz pōderare colorē nisi prius vltimo sentierit matris ad filiū amorē. Cū igitur nulli dubiū. quin virgo clemens mater xpī maiorem affectū ad suum vīgenitū habuerit q aliqua mater mōdi habere potest ad suum natū. q etiā grauiorē amaritudinem 7 colorē cordis suscepit in ei? morte 7 corporali separatōe. pōtest ergo bene respondere. et questionē omni inquirerenti solvere. quia melius nouit. inquisitiō entis veritatis faciēda est cū quibus est conuersata 7 notus. extra de elec. pōstq. Nec se? excusat qz siue vir sine muliere. amic? siue inimicus cum quibus quis vitam pēgisse videtur. potest inquisitioni respondere 7 testificari veritati. vt dicitur in autem. te credidus 7 falcidia confirmis. l. quomā aliqua.

Queramus ergo a pīa matre cui notum est. cum qua conuersatus est. et vitam pēgisse. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulier soluit. quasi diceret. Abijt ab omni opere quod pararat.

Ad extremā ingratitudinē inde opz.

Ad sepulcrī laubulū a vīsiōne oculo?

Ad incredulitatē 7 infidelitatē discipuloz. Abijt namq pmo dilectus filius? Marie ad extremam ingratitudinem iudeozum. Nam vt dicit. C. 5 apostolus. bi qui Grauior pena est conuersari inter homines et hominūz carere suffragiis qz procul ab hominibus solanum nō sentire. Unde lenior est pena alius cuius remonē esse ab amicis. et ppter hoc carere suffragio amicorū qz iuxta amicos eē 7 eoz suffragia nō bēe. sic pculdubio quē siue

christum in terra iudeorū quasi cū peculiatū
p̄p̄lo ⁊ singularit̄ electo p̄ncipali. bñficiēdo
sanando infirmos. oppressos a dyabolo libe
rando. ⁊ non solū carere eorū suffragiis. ym
mo etiā videre eorū maximā ingratitudinē
vt eum qui venit p̄pter eorū salutē ⁊ ex eis
nasci voluit ad eorū gloriā ⁊ honorez non
essent contenti morte leua ⁊ extinguere ymmo
morte turpissima condēnare ⁊ p̄fundere. nō
sufficit interficere sed infinitis tortoris cla
uis. flagellis ⁊ spinis afficere et vulnerare.

E Scribit em̄ voc. de om̄is Bonauēritā
in quodā opusculo a vitis fide dignis com
pto. q̄ Marie filius hūit vulnera sex milia
ccccxvi. quantum habet legio. ecci. i. Plu
nie guttas quis dinumerauit ⁊ p̄fundum
abyssi quis dimēsus ē. Pluue guttas q̄s
pluit ipm̄ celum. J̄hesus christus stillans
veterimis stillis sanguis quis enumerauit.
quasi diceret. difficile fuit hoc scire humā
tis. nisi fuisset reuelatū diuinitus. Sed quis
posset enarrare vel enūtare guttas lacrima
rum virginis. quas oculi lucidiores sole ho
die et beati fuderūt. Poterat tunc dicere il
lud **B**iete. Quis dabit capiti meo aqua
z et oculis meis fontem lacrimarū ⁊ plorabo
die ac nocte. **Q**uod dolorosus fuit aspectus
marie in corpe filij tam vultuoso. **Q**uod la
mentabilis aspectus in vultu. quia nunq̄
fidelior mater fuit ad p̄nez et ecōuerso **Q**
qualis sepano vbi tanta caritas. de quo nō
inuenit̄ similis inter matrē ⁊ filium. Unde
Digenes. Maria sic lamentat̄ filium suū
cū tanta dīscensione q̄ omēs induxit ad la
crimandū qui videbant eam. Sed in
sta iam dicta querit̄ vtr̄ dolor quē habuit
Maria in xp̄i passione. excessit dolorē cuius
libet martiris. Et videt̄ q̄ non. Primo ex
supposito q̄ nullus tantū dolet d̄ malo alte
rius sicut de malo p̄prio. sicut nec tantū di
ligit alterū sic seipm̄. et dolor virginis erat
de alio scilicet xp̄o. dolor aut̄ martiris de seip
so. igit̄ maior erat dolor cuiuslibet martiris.
Item leuior est dolor. quanto gaudio p̄mi
xior. sed in virgine erat gaudium summū.
ergo ⁊ dolor minor. Item vbi est lesio inte
rior ⁊ exterior. id est mēte ⁊ carne. est maior
tristitia et dolor q̄ vbi alterū tantū. sed
in virgine nulla erat lesio in carne. sed tan

tum in mēte. In martirio vero exterior ⁊
interius ergo plus dolebant. Sed contra
Auē. ij. Tuamplius aiam p̄transibit gla.
Et quinq̄ rōnibus sumptis ex q̄nq̄ vbi
symeōis. Primo q̄ dicit̄ m̄a. Arguit̄ sic.
Quia virgo nō fuit passa aliud martirium.
nisi in xp̄i passione. ergo si non plus voluit
q̄ aliquis martir. non plus meruit. sed nec
martirū fuit plus meritoriū. et sic in gloria
haberet minore autē colam que debet̄ marti
ribus q̄ aliq̄ martire. vel habet̄ nullam. et
quod dicit̄ est incoēueniens. Secundo q̄ dicit̄
ipsius. Arguit̄ sic. quia acerbior fuit gladi
passionis christi q̄ cuiuslibet martiris. sed
gladius ipius sc̄q̄ passionis xp̄i eius animā
p̄transiuit. ergo acerbior fuit gladi
passio nis eius. q̄ alicuius martiris. Tercio q̄ dicit̄
animā. Arguit̄ sic. quia maior est afflictio
penetrans animā scindens q̄ que carnem
sed in aliq̄ penetravit carnē in virgine men
tem. igit̄ maior fuit afflictio virginis q̄ ali
cuius martiris. **I**do dicit̄ quis Maria mē
te passa est. plus q̄ martir fuit. Quarto q̄
dicit̄ p̄transibit. Fortius em̄ p̄transit̄ anima
in amissione quem sūme diligit q̄ in amis
sione quē odit. Sed virgo beata summe dili
gebat vitam corpalem xp̄i. martires vero
suam p̄p̄iam odiebant. ergo plus voluit
ego amittēdo vitam christi. q̄ martires amit
tendo vitam p̄p̄iam. Quinto quia dicit̄ gla
dius. q̄ magis est penetrans gladius corn
passionis. q̄ gladius passionis. Unde be
nardus dicit̄. fugientes apostol. in faciem
filij se opposuerat mater. et gladio doloris
anime eius infixio vulnerabat sp̄m. et crucia
batur affectu. ⁊ qd̄ in carne xp̄i agebant cla
uis ⁊ lancea. hoc in eius mente passio natu
ralis et affectōnis matrem angustia. **R**ec
ille. Dicendū igit̄ scēndū d̄ nicolaum d̄
lyra in terco super istas. q̄ ego sustinui in
passione xp̄i maior martirū q̄ aliquis mar
tir. Unde hec questio querit̄. an dolor com
passionis quē virgo sustinuit. fuerit maior
q̄ dolor passionis qua martir passus ē. Et
ideo intelligendū q̄ dolor passionis oritur
a lesione carnis cum p̄ceptione sensus. ⁊ ne
dūdat in aia. Dolor vero p̄passiois orit̄ et
incipit in aima. ⁊ redūdat in sensū ⁊ carnem
quāto igit̄ aia est potentior ⁊ magis dīans.

sup carnem. 7 caro delicatior 7 magis subie
cta aime. tanto fit maior redundancia. et ma
ior color e qui incipit ab aia q̄ ille q̄ incipit
a carne. qz igit ita erat in b̄a virgine iſo ma
ior fuit color p̄passionis in ip̄a. q̄ color pas
sionis qui e ex pte nature corruptibilis. cū
magis sit exterminandu corpalis vite. q̄ co
lor p̄passionis. qui pncipalit e ex pte anime
Aliqñ tam hō ablozet in illo colore. q̄nd
taliter est p̄turbatus 7 n̄ p̄sistit solū in na
tali voluntate. Ad p̄mū dicendū q̄ rez est
de colore passionis n̄ p̄passionis. De alio p̄
esse maior. eo q̄ ordinatus ex q̄ est p̄passio
nis. 7 in mēte ordinata caritate nullū bz re
tina culū quin toto impetu 7 efficacia bitus
ad p̄passionē ferat Ad scdm q̄ volūtas in
d̄gine. q̄nam ad vtramqz facit. ferri in to
tum actū totaliter sinebat. Ad tercū dices
vum q̄ in martirio pap erat leſionis i mē
te. sed tota cōsistebat quasi in carne. Cū 7
p̄cipiebant solationē aliqñ. In d̄gine ve
to erat econuerso. Secdo marie filius
abijt ad sepulcrū laubula. a teliderio octoz
maternoz. iuxta illd quod mī dignissime
longe fuit p̄dictū Ezechiel. xxiij. Ecce ego
tollo ate teliderabile oculoz mox. Itā eū
quē beati vidit viuū. mor vidit mortuū. ym
mo hodie n̄ licuit videre nec viuū n̄ mortuū
et qd̄ mai⁹ est tangere. qz immulā clau
serūt 7 clausuz signauerūt. Sed q̄ iure abſti
lerunt mēi vnicū filiū quē circiter. xxiij.
annis legitime possidēdo p̄scripſit. certe iu
re nullo. Qz vt b̄ extra de p̄scip. c. scōp.
possessiones possesse p. xxi. ānos quiete et
sincere p̄scribunt. Sic mē vnicū filiū ultra
terminū assignatū i quiete possederat. 7 in
cera mente eū p̄cipiendo. 7 in p̄tero eū viu
gerendo 7 alendo. 7 in contra iuris ordiez
est ab ea rapta. vt n̄ e liceret. necdū videt
sed qd̄ lamētabile est nec eum tangere. Ad
criminoſaz mē accepit iniuriā a p̄dicis iude
is. Et ergo Maria mē afflicta paup̄i cui
vines abstulit vnicā ouem quā iſarban p̄
ptera sub enigmatē p̄posuit dāuid ij. Re.
xij. vbi d̄ q̄ iſarba missa a dño ad d̄d.
d̄ occisione Elie dixit. redde iudiciū. duo
viri erāt i ciuitate vna. vn⁹ diues alt paup̄
Dices habebat oues et boues plurimas

valde. pauper autē nichil habebat oīno p̄ter
ouem vnā poulā quā emerat 7 nutrebat. d̄
pane illius comēdes. et de calice eius bibēs
et in sinu eius dormiuit. quasi filia. Cū autē
p̄grinus quidā venisset ad diuitē. p̄tens
illū sumere de ouibz et bobus suis. vt exbi
beret conuiuiū p̄grino illi q̄ ad se venerat.
Mit ouē viti paup̄is. et p̄pauit alios illi p̄
grino. Frater autē dāuid aduersus boiē
illū dixit ad iſarban. viuū dñs qm̄ filius
mortis est ille qui fecit hoc. Adapta ad ma
riam 7 vnicū filiū eius agnū innocētē quē
nutrebat. quē ip̄s iudat⁹ cui deus multa
beneficia p̄tulit 7 donauit. vt p̄grino diabo
lo p̄uuiū parer p̄pter sui infirmū agnū
paup̄is hominis 7 m̄is xpi mactauit Quare
dignus est populus ille non solū p̄nitōne
tempali. vt nimia calamitate et miseria hic
corpali ter vel temporaliter quotidie moriā.
sed etiam vt morte perpetua damnetur.

Tercio queram⁹ Maria quo abijt di
lectus tuus. dicit ad incredulitatem disci
puloz suoz 7 infidelitate. Sola eū stan
te virgine in fide. ceteri p̄ infidelitatē cec
derunt. Itaz naturaliter natura feminea est
fragilis ad resistendū. mobilis ad p̄uenien
dum. parui iudicij ad consulendū. Cū se
neca in d̄ remedijs. Nichil tam mobile taz
vagum q̄ feminaz voluntas. Dicit etiam
vulgo q̄ femina cito p̄sult. 7 raro mel⁹ eli
git. Hunc autē triplicē defectum Maria
d̄go beata mutauit 7 abstulit a natura femi
nea et eam sup virilē perfectōem discipulo
rum xpi singularit̄ sublimauit. Vt patz tam
in tolerancia passionis. constantia fidei 7 di
lectionis. et etiam p̄spicacia iudicij 7 actōis
in quibz ip̄s discipulos a christo dilectos
incompabiliter excessit quod pz ex eo q̄ di
scipulis p̄ timore mortis fugiendo et in fi
de vacillando ip̄a incōcussa p̄sistat. a conce
pñone filij semp credidit. in omni casu sem
per melius elegit. quod patet ex hoc. q̄ sa
lutez humani generis acerbitate passionis
sui filij potius elegit. et magis christum fi
lium eius penam pati acerbissimam. q̄ ge
nus humanum non redemisse. 7 cetera.
Anselmus. Debet ergo merito laudari.
quia est domus firma. quaz nec flumina nec

venti nec ymbres. id ē varia genera passio
num christi que irruerūt ipsam subuertere
poterūt a fide. subuer? oīdo alijs q̄ ipm̄ pur
boiem eē crediderūt. Et hoc ondit in bis tri
bus noctibz in mamminis in xij. candle? ac
censis. quaz vna post aliā exinguit sola vl
tima alioz alijs incensa vltz ad finē refuat

3

Sed querit vrp fides in x̄gine sola re
manferit in sabbato scō. Et vidē q̄ non. qz
Jobes eē lecut? fuit x̄p̄s vltz ad crucē sic a
ipsa. ergo videt q̄ etiā crediderit. Itē sicut
Petrus negadō fuit mortu? sic plorādō re
surrexit et reuiguit. vt dic̄ Aug? sē iobem. ij.
pte omel. v. Itē alie scē mulieres sp̄ x̄pm̄
fuerūt secute. ergo vidē q̄ crediderint. vnde
et vngere eū volebat iaz mortuū. Nec que
stio querit an oēs peccauerūt mortale pctō in
fidelitatis. ipsa sola excepta. Et q̄ sic autoz
tates ondit. vñ sē illō Jobānis. xij. vt cū
factū fuerit credatis. vi. glo. Itē in aplis n̄
la fides remāsit in passione vñ. Itē dic̄ au
gustin? sē Jobānē pte. ij. c. iij. q̄ apli n̄ tñ
carne x̄pm̄ reliquerūt. sed etiā mēte fidem.

k

Dicendū ergo fm̄ nico. Si lyra sup̄ finias
libro. iij. q̄ tota fides in sola x̄gine reman
sit in die sabbati scō. Et in dō est q̄ dies sab
bati est dedicata sp̄a lit ad honozē x̄gis ma
tris dei et n̄e fidei p̄suatricis. qz in die sab
bati scō tota fides in ei? pectore remansit.
Itē ē q̄ p̄misce? tractus. i. color cū alba.
id ē cū gaudio. qz color ē de apostoloz iere
dulitate. et nichilomin? gaudiū de stabilita
te x̄gis et iurēctōe x̄pi Itē est etiā q̄ omī
tine offerenda. qz apostoli n̄ erāt p̄uelli vt
p̄ verā fidem dñō se offerēt. Et breuiter in
illa missa omnia sūt admixta. sic tñ erat de fa
cto. Ad p̄mū dicendū q̄ triplex fuit grad? i
negatione pessima discipuloy. Primus q̄
oīs fugiēt. Secundus q̄ aliq̄ cordis vigore
assumpto eū secuti sunt. Tercius q̄ mortuo
eō oīs increduli fuerūt. sola mēte in fide in
violabili et p̄stāssima p̄sistente. In medio
gradu fuit Jobānes et mulieres.

In die sancto Palce.

aria magdale

m

na et Maria iacobi et salome
emerūt aromata vt veniētēs

vngere ibūm. Marci. vlt. Pbi querit
q̄ cā sit q̄ aqua p̄t recipere p̄ciā qualitatē. scz
caliditatē. et p̄t calefieri. et ignis calid? p̄con
trariū nō p̄t frigidari. Ad qd̄ rident q̄ cā
est illa. qz inter elemēta ignis ē elemētū for
malē. maxie actū maioris fortitudis et vi
goris. et p̄ p̄m̄s p̄t agere in aqua et tōe sue ac
tuitatis p̄t agere et frigidū. et frigiditatē aq̄
expellere. Itē p̄ucto aqua n̄ p̄t agere calidi
tatē ignis. qz ignis ita sōme et formalis est ca
lidus et agēs. q̄ aqua p̄ suā frigiditatē n̄ p̄t
agere tñ in ignē. quin adbu? sp̄ caliditas
ignis resistat. Sic sp̄ualit ignis dīne carita
tis. si incipit ardere in corde hoīs est tam ac
tīuus et fortis q̄ nunq̄ oīas in hoīe sp̄ agit
aut p̄sumēdo mala aut resistendo. nec aliq̄
aqua tribulationis et timoris exinguit p̄t.
ymo fortis mittit timorē. i. iobānis. iij. vñ
p̄ros p̄m̄ in li. de p̄templanā vita. et alle. de
peni. di. ij. Caritas. Caritas ē vt mibi vi
detur recta volūtas. i. ex caritate recta volū
tas. p̄cedit ab oībo terrenis atqz p̄m̄bo p̄
sis auersa. iūcta vero deo inseparabiliter et ig
nita igne quodā sp̄s sancti quo est et in que
referret incēsa. inquinamētū omīs extranea.
corruptionis nescia. nulli vicio mutabilita
tis obnoxia. sup̄ omnia que carnaliter diligū
tur excelsa. affectionū omniū potentissima.
domice contemplationis audia. in omībo sem
per inuicta. summa actionum bonarū. salus
morum. finis celestīū p̄ceptoz. mors cri
minū. vita virtutū. virtus pugnantiū. pal
ma victoz. arma sanctaz mentū. causa me
ritoz bonoz. p̄m̄ium p̄fectoz. sine qua
nullus deo placuit. cum qua nec aliquis po
tuit peccare nec poterit. fructuosa in peniten
tibus. glorioza in p̄sistentibus. leta in p̄
ficientibus. victorioza in martiribz. operosa
in omībz omīno fidelibz. ex qua quidq̄
est boni opis viuūt. Itē caritate ille sancte
mulieres fuerūt inflāmate et accense. Ideo
nullo terrore concusse. nulla angustia impe
dite. nulla delectabili auerse alieno. ymmo
operose et victoriose. quem in vita puro cor
de dilexerūt. in morte non neglexerūt. sed
cum aromatibus vngere quæserunt. vt vi
citor in ebemate. Queritur vtrum
christus vci? messias qui p̄missus ē in

31

Alphabetum

XLV

legit. fm scripturā debuit a morte resurgere. Et videt q non. Qm̄ messias in scripta p mittit. vt caput q pncipes felicitatis eterne. Quid scdm̄ ysa. Et pacis eius nō erit finis sed hoc fuisse interpolata. si fuisse mortu⁹. qd est incoeuens. nō potuit āt resurgere nisi mortu⁹ quare nec eterne. Itēz nullus resurgit nisi qui ē debitor mortis. sed xps n̄ erat debitor mortis. qz debiti mortis n̄ inest nisi ex pctō. Dicendū. fm̄ ihero. de ly. l. iij. sup̄ snias. q supposita morte xpi. que ⁊ ipā ex scripta i supposito oīsa ē. necessario concludit q resurgere debuit. Primo ex psonē pōtē. quia pmitit vt rex ⁊ sacerdos in eternū qd n̄ est nisi resurrexiss. Quid ēne terit necessario in eternū victor. Secdo ex scripturē assertioe. Sopho. ⁊ ysa. Et erit sepulcr̄ eius gloriolum. Et ps. Qm̄ nō dereliquis aiām meā. Tercio ex natire pfectioe quia aia ⁊ corpus sūt ptes natire humane. Omis em̄ ps est imperfecta expectatio. vñ nec corpi sine aia. nec aie sū corpe p̄t inesse omis pfectio. quā puenit in natura repire. Xpo autē nō p̄t negari. qd est de pfectioe humane nate. ⁊ hoc est animā vnita eē carni. Nunq̄ semp̄ esset aliter pfecte bñs. ⁊ ita angelis sem̄ inferior. ab eis tñ odoratus ē xps. Quid nō non fuerit vnita ad temp⁹ breue diue dispensatiōis fuit ppter nram redēptiōem. Quarto ex pmissi impletioe. qz pmissiones facte sunt patib⁹ qui mortui erāt sed si xps nō surrexiss neqz ptes. equaliter em̄ incoeuens et difficultas. de vtroqz em̄ eadem est ratio. Ipse em̄ est primogenitus mortuor. ⁊ sic nō fuissent implete pmissiōnes in eis. Ad primū argumētū dicendū qd spūaliter intelligit. pacis nō fuit finis. ymmo p passionē par fuit eternū determinata. Ad scdm̄ dicendū. q prima est falsa. quia enā nō debitor mortis p se p̄t resurgere quia volūtariē ⁊ dispensatiue mortē assūpsit. Querit scdo vtr̄ xps pmo apparuerit beate vrgini post resurrectionē. Et videt q nō. Marci. vñ. Surgens ihesus pmo mane sabbat appuit marie magdalene. Itē appolus numerās om̄s xpi apparitiōes. non enumerat q bē vrgini apparuerat. Item ille mulieres quib⁹ xps apparebat nūciabāt vplis. sed ipā nō legē eis aliquō nūciasse.

Contra. bñi. in finē de resurrectionē. v. q primo appuit ei. pbans. v. rōnib⁹ breuif. Quid dicit nulla fuit in fructuōis gta dignior nulla expectatiōis desiderio feruētior. nulla de p̄candi instantia vltimētiō. nulla appenā inimiō. apparuit autē quib⁹ n̄ tñ tenebāz ergo et ei cui plus atnebat. nulla in discurrendo pueniētiō. Itē em̄ angelor̄ testimoniū querebat. nec luit ad videndū. nō autē se posset continere quin ad sepulcr̄ curretz audita eius resurrectionē nisi oīa sciret. nlla in toto inuominatiō. Et iō si dicat primo ei nō appuisse. quia in euāgelio nō dr. eadē rōne credendū est q nunq̄ sibi apparuisset quia nec hoc euāgelium dicit. Erbis sententiar bñi. q primo apparuit ei. licet non illo mō ⁊ genere apparitiōis de q loquū ē euāgeliste. Quare autē euāgelium nō loquit ē rō quadruplex. Primo qz quilibet san⁹ mente potest credere. q illa pmo videre debuit. q p ceteris voluit. et qz mater quā summe diligebat ⁊ venerabat. ideo ⁊c. Secundo qz finis est matris testimoniū de qua facile presumet qz vellet filium celebem reddere mundo. reprobatumqz ad testificandum. Tercio quia apparitiōes de quib⁹ euāgelium loquitur. non fiebant nisi in credulis. nec in specie gloriola. virgini nō in specie gloriola apparebat. vt dicit ibidez Bernard⁹. ⁊ nō ad consumatōem dubij. sed ad allatiōem solatiij. Quarto qz ipsa continue videbat quidquid fiebat circa filium quare nō oportuit euāgelium de apparitiōib⁹ sibi factis facere mētionem. et p hoc patet respōsiō ad obiecta. Querit tercio cur christus tercia die resurrexit ⁊ nō ante vel post. Respon dem⁹ vt omnī nōsp̄ affectū inflāmaret. cre dultatē firmaret. ⁊ de se resurrexisse ostēderet. vñ si statim egressus esset. nō fuiss̄ creditū qz vere mortuus fuisset. quia igitur secūduz philoſophū pmo celi. nichil est perfectum nisi trinitas et perfectio rerum consistit in ternario. Voluit igitur tres dies stare in sepulcro ⁊ tercia die resurgere. vt pfecte mortuus nosceretur. Quid August. iij. de trinitate. viij. kalendas Aprilis. xvj. die mēsis Martij resurrexit. Itē em̄ statim vt mortu⁹ est resurrexit. vt vere stando trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹ in sepulcro mortuū se fuisse

condemneret. Non enim ptingit infra 15 tp̃
hōiem in terra stare qui mortuus videtur.
quin appareat aliqua signa vel indicia vite
et ppter hoc tertia die resurrexit. Et hoc p̃p̃
p̃dixit Math. xij. p̃ figurā ione d. Sic fuit
ionas in ventre ceti tribus et tribus noc
tibus. sic erit filius hōis in corde terre.
Sed diceret q̃s cū ex scriptura habeat. q̃ ipsa die
veneris x̃p̃s de seculo fuit sepultus. et dñico
de mane resuscitatus. cū inter vna die et alia
nō sint nisi due noctes et vna dies. quō tres
dies sūt a x̃pi sepultura vsq̃ ad suā resurre
ctionē. Rñdemr q̃ duplex dies ab astrolo
gis ponit. s. artificialis et natural. Dies arti
ficial est trāsmis solis d̃ oriente in occidēs
et bz. xij. horas. q̃ solū trāsit medietatē 30.
diaci. in qua medietate sunt sex signa celi. et
in quolibet signo stat sol per duas horas.
Dies vero naturalis est trāsmis solis per
totū 30 dyacum. in quo sunt. xij. signa. et ap
p̃endit diem et noctē bz. xxiij. horas. Ad
q̃n querit quō x̃p̃s stetit tribus diebus in sepl̃
cro. Rñdet de diebus artificialibus et n̄ natu
ralibus. quia statim. xxiij. horis que faciūt. iij.
dies artificiales. Vel s̄m magist̃r bñt. hic
accipit̃ dies p̃ figurā synodoche. in q̃ acci
pitur ps. p. toto. Unde illa pars q̃ remāsit
seria feria postq̃ fuit sepl̃tus accipit̃ p̃ vna
die. totū sabbatū p̃ alio die. et auroa diei
vñcie in qua resurrexit. p̃ tertia die. De il
lis tribus diebus x̃pus ante mortē p̃p̃bēta
uit. di. Jobānis. ij. Soluite templū hoc. et
in tribus diebus excitabo illud. qd̃ hodie im
pletum est. Quāntū ad p̃secutionem et
continuatōem lēalem est notandū s̄m p̃bm
ij. celi. q̃ opposita iuxta se posita magis elu
cescunt. Et q̃ in p̃cedentibus tactū ē de igno
miniosa et confusibili passione. hodie et his
sequētibz diebus ānectandū est de glōsa
victoria et laudabili resurrectionē. Et s̄m hoc
tres sunt p̃tes eius.

In p̃ma notat auiditas inquisitiōis amoro
sa. ibi. In principio

In secunda sublimitas resurrectionis glōsa.
ibi. Surrexit nō est hic.

In tertia celeritas legatōis gaudiosa. ibi.
Sed ite dicite et.

Quātum ad primā

partē est sciendū q̃ Maria magdalena sit
it̃ soror Lazari. alie due marie fuerunt filie
anne. et sorores Marie m̄ginis. Pro quo
notandum d̃ illis tribz marijs. q̃ Anna ha
buit tres viros successiue. s. Joachīm. Ele
opham et Salome. et d̃ istis tribus vñcis
genuit tres filias dicte marie. que cognoue
quandocq̃ nominat̃ a patre. quādoq̃ a ma
tre. q̃ncq̃ a filijs. quādoq̃ a vñcis. Quia
illas filias. iij. duxerūt tres vñci. scz ioseph. al
pheus et Zebedeus. qui genuerūt etiā fil
os. Nam p̃ima maria. s. virgo glōriosa nu
pta fuit ioseph que solū christū habuit fi
lium. Altera nupta fuerat Alpheo. que ge
nuit iacobum. Symonē et Judam. et Jo
seph iustū. dicūt igitur Maria iacobi. i. ma
ter iacobi. Tercia maria salome. id ē ma
ria filia salome patre nupta fuit zebedeo
et genuit iacobū maiorē et Jobānē enari
gelitam. Plus. Anna tribus ioachim cleo
phē salomeq̃. Mariae tres parit. bas. du
cunt ioseph alpheus zebedeus. christū p̃i
ma ioseph scz iustū iacobū cum symone
iudam. altera que sequit̃ iacobum p̃it atq̃
iobannē. Unius hec mater. hec. iij. illa duo
rum. Dicitur igitur maria magdalena altera
scz ab his dicūt. sed soror Lazari. dicta ma
gdalena a magdalo castro suo. et Maria ia
cobi. s. mater. et salome scz filia emerūt ero
mata sepulto dñō. scz feria sexta. in qua licet
it̃ operari vsq̃ ad solis occasum. et scd̃ Lu
cam parauerūt vñguēta. et quia p̃ angustia
tempis non poterant exple. mor trāfacto
sabbato quādo parandi licēcia redijt vene
runt vngere iherosolym. Nos enī erat indeo
rum vngere corpa defunctor. et n̄ feterent
Ille autē scē mulieres nondū p̃fecte ip̃m
cognoscentes. cui corpus corrumpti nō po
terat. quia deitati p̃iuncti credentes ip̃sum
simile algis hominū mortuis ut ip̃m s̄m
consuetudinē ex deuotōe vngerent. vñguē
ta pauperunt. et valde mane vna sabbatoz
id ē s̄ma die septimane que est dominica
Nam hic sabbatū sumit̃ p̃ quolibet die se
ptimane. Et prima dies sabbati dicitur co
minica. scd̃a sabbati p̃ feria secunda et sic
aljs. Dicitur igitur et valde mane. scilicet vñ
luculo incepit mulieres parare vñguēta
scz cū iā ad monymū venērūt ori? fuit sol tē.

Alphabetum

XLV

2

Moraliter. Anima deuota q̄bis diebo
ex amaritudine passionis cū his duobus ⁊
amaris ⁊ tristibus mulieribus xpm vnguento
fufficie ⁊ lameratōis inunxit. Hodie itē cū
eisdē sc̄is mīserib⁹ d̄z xpo vnguēta pare le
cie ⁊ solationis. vñ Apl̄s rōz. xj. Gau
dere cū gaudento flere cū flēnto. Eisdē
em̄ q̄ dies illa in qua aliq̄d accidit magnū
bonū. vtp̄ta q̄ forte p̄nceps victoria obti
nuit ⁊ hostes subiugauit cū leticia celebrat
⁊ venerat. Tales em̄ ferias p̄ncipes indice
re p̄nt. vt b̄. E. de ferijs. La nullo. Sic eē
dñs precepit filijs israel. offi anno pascha
solēnter celebrare. in mēoriz q̄ dñs eos
de fūit̄e egiptiaca liberauit. vt d̄z exo. xij.
Vlto magis xp̄iani gaudere ⁊ iubilare de
b̄t illa die. et pascha solēnter celebrare. qua
nos saluator n̄r a captiuitate dyabolica libe
rauit. dyabolū triumphauit. ⁊ libertatē per
ditam hūano generi restituit. vñ Aug⁹. in
q̄dam sermōe de festo pasche p̄cipit sic p̄sa
sca xp̄i fratres carissimī regnū est celoz. sal⁹
mundi occasus inferni. gloria sup̄noz. vita
credendū. resurrectio mortuoz. testimoniū
miseratōis diuine. contritō mortis abolite.
p̄cium redemptōis hūane. Et subiungit.
Hic est dies dilectissimī quē fecit dñs. vt
audistis excelsior cunctis ⁊ dulcior vniuer
sis. in qua dñs surrexit. in qua nouā prolez
sibi vt ip̄i videtis generatōis sp̄n p̄quisi
uit in qua singuloz mētes gaudio et emul
tatōe pfudit. Quia igit̄ dñs noster illa
die surrexit. p̄pter ibū xp̄i reuerentā. ⁊ sue
resurrectōis mēorā. vocata ē dies dñica q̄
ante vocabat̄ dies solis. vt b̄. E. de ferijs.
l. ij. Et vocabat̄ dies sol q̄ sol in p̄ma hora
ip̄ius diei dicit̄ dñari. sic luna in principio
secunde diei. ⁊ sic p̄nter. letami in dño ⁊ ex
ultate iusti. ⁊ gloriāmi oēs recti cord̄. Qz
christus hodie primo
a mortis gloriose est resuscitatus.
Corpe copiose clarificatus.
In anima victuose lenificatus.
Primo em̄ ip̄s est a mortis gloriose resusci
tatus. hyems enim naturaliter p̄pter solis
elongatōem ab emis̄p̄io nostro terrā mor
tificat et infusuetosam facit. q̄ nō potest fr̄
dere nec florescere. manente tamen vita occul
te in radice i terra. Sed sole appropinquāte

3

in tēpe veris. terra disponit̄ ⁊ radis occulta
vigorat̄ ad flores. suscitāt̄ ad fructificandū
Ita tpe passionis q̄d biemi p̄p̄ corpus
xp̄i fuit mortificatū ⁊ destructū. q̄ et n̄ fuit
sp̄s neq̄ decoz. qz sol deitatis fuit elogat⁹
p̄ victuē. p̄fectōis. licet nō vñ die. Cū ma
gister. iij. in iij. di. xviij. Sepauit le deitas
q̄ subtraxit p̄fectōem sed n̄ soluit vñmō.
occul̄e tñ latebat deitas in hūanitate. in q̄
tota vit̄a disponendi et vigorandi corp⁹
p̄māsit. Et sic manens vsq̄ ad diē resurre
ctōis. qua die quasi vernali tpe sol deitatis
qui semp̄ p̄ns fuit. per nouā opatōem
appropinquauit. omnē dissolutiōem corru
ptōem ⁊ p̄ditōem factam in isto corpe ifoz
mauit. iuncturas ossiū et neruoz p̄ immo
ratam crucis extensioē diffunctas reuñxit
et resposuit. et vñmūq̄q̄z neruū et os ad
iuncturam suā adaptauit. Calorē q̄z natu
ralem exinctum i corpe reformauit. langui
nem ex vulnerib⁹ fluxū ⁊ sparsū in terra col
legit et resudit ⁊ corpus ad animā suscipiē
dam p̄ omnia adaptauit. Et tunc illā aiam
per mortē ab illo corpe sepatam. in corpe
disposito reiuñxit ⁊ sociauit. mortuū etiam
hominē christū in tidum. viuū et perfectū
resuscitauit. Qñd̄ felicissima mēbra corpo
ris xp̄i poterāt dicere illd̄ d̄. l. iij. suscita
bit nos. s. deitas post duos dies. et terciā
die viuificabit nos. Potest p̄uenienter
istd̄ corpus xp̄i figurari p̄ virgam Aaron.
De qua dicitur. Numer. xxi. Q. dñs dē
volens eligere summū sacerdotem in popu
lo dei precepit principib⁹. xij. tribuū israel
q̄ quilibet portaret virgam vñā in qua scri
ptum erat nomē p̄p̄ium. ⁊ Aaron similiter
portaret. et fuerūt. xij. virge absq̄z virga aar
ron. quas cum Moyses posuiss̄ coram do
mino in tabernaculo testimoniū. sequē die
inuenit germinasse. floruisse ⁊ fructū fecisse
virgam Aaron. cunctis alijs ardis existē
tibus. Quo viso ille cuius virga floruit in
summū sacerdotē est electus. Sp̄aliter.
Per duodecim virgas. corpa. xij. ap̄sto
lorum ⁊ omniū nationum intelligūmr que
in passione christi sine humore credulita
tis et fidei anda inuenta sunt. Per virgam
Aaron corpus christi quod erat magis as
tidum. quia absq̄z aima erat vere mortuum

5

et in tabernaculo sepulcri p vntionē diuinitatis coram dño iacebat quod floruit et finitum fuit. p nouā tētatē opatōem et resuscitōem. p quā scondit et floruit. et fructū vere credulitatis et sēmitans pmlit. et spēs omnium resurrectōis q a deo patre in sūmū sacerdotē et principē omnium fidelium est electus. De hoc loquēs Grego. iij. mora. dicē Ecce virga leui viruit Et quid viriditas virge aaron innuere habet nisi q omēs qui vltz ad finē mūdi iacemus in morte quasi virge atide relicte remanem? sed cūcns p gis i ariditate tmanēb. pga leui ad florē redit. q corpus dñi veri sacerdotis nū in mortis ariditate posim. i flore resurrectōis erupit. quo flore recte aaron sacerdos eē cognoscimr. Sed quēsi si virga aarō illa non floruisse. et corpus dñi nō surrexisset. an corpa nra sp arida pmanissent. et nūq resurrexissent. Dicit q sic. quia principū in vnoquoq genere est causa omnium eoz q sunt post. q. merba. Cū igit primus q resurrexit ad vitā immortalē fuerit xps. i. Cor. xv. Xpus surrexit a mortuis pmitte dormi. sequit q ipse sit causa future nre ēsurrectōis in vitā immortalē. In signū huius qñ christus resurrexit. multa corpa sanctorū resurrexerūt cum eo et introierūt in sanctarū ciuitatē. et apparuerūt multis. et reddiderūt testimoniū resurrectōis plesu xpi. Unde scñs Aug. i. q. multi aliq doc. tenent q vere resurrexerūt corpe et anima. fm q ipis p nunciāti estāt spū sancto. Quare in morte desiderabant a postulatib sepeliri in sepulcris pēm eoz. in terra pmissionis vt habet de Abrahā Genes. xxiij. qui dixit senio rei suo. pone manū sup femur meū. sup quo dicit scicola? de lyra. q antequi pēs n solū desiderabant sepeliri in sepulcris patrum in terra pmissionis. ppter Abrahā et Isaac. et Jacob. sed ex eo q in eadez terra dēbat fieri redemptio humani generis p christū. qui ibi natus et pueritatis mori et sepultus est et resurrexit clarificatus vō deus et hō et ascendit in celū. Et ista omnia fuerūt iacob et alijs patribus oraculo p nunciata. et specialiter Jacob q muli ex mortuis cūz xpo vero messia dēberent eūgerē. scētās vnus illoz esse. vnde Aug. in sēmonē de resurre

ctōe. Quotienscūq resurrectōis eius festā celebrāmus. tōdēs resurgere credam? scētōs et. Dico scēdo q christus in resurrectōe copiose fuit clarificatus. Sicut hāc vntē solis que in vere appropinquat. et ex nobilitate radices q in terra est fixa. pulcritudo floris nascit. Ita ex efficacia solis tētatē et re dundātia beatitudinis que erat in ania xpi quādo anima resumpsit corp? oriebamr i corpore xpi quedā pulcritudo splēdidior et clarior sole et omni flore. Istā pulcritudine fuit corpis puritas. subtilitas. impassibilitas et agilitas. Quō fm scām Thomā. iij. p genales. Claritas et pulcritudo corpis xpi et cuiuscūq alteri corpis clarificati. resuscit. et gloria ipsius anie que est subtilissima absq vlla materia corpali. Et quāto gloria anime fuerit maior. tanto claritas corpis erit maior. Cum igit glia anime xpi excedat glām cuiuscūq anime. ista claritas et pulcritudo corpis xpi excedit claritatē et pulcritudine cuiuscūq alteri corpis. Quare recte assitit sioz campi et lilii cōuallū. Cā. ij. Ego flos campi et lilium cōuallū. De isto flore p adduci illud qd dicit in l. de enigmanib. i. de quēstioib regine sate ad regē Salomōne Nec regina volens expiri sapiētiā Salomonis. inter alia fecit illud. et habuit duos flores pomia similes. et in nullo differētes. nisi q vnus p artē hūanā factus erat. alter p naturā Quos fecit ante regem Salomōne aliqulū longe p famulū ostendi dices. Non sico dñationi tue o rex. q vn? de floribz bis ē naturalis et alter artificial. Respiciens rex vtrius flores. nullo mō poterat vnū ab altero discernere dices famulo occite q in vna māu mscas in alia prater apes quod factū ē. apes ad naturalē florem. mscas ad artificialē florem volauerunt. et tunc rex regine ait. Iste est flos verus in quo apes sunt. et alter artificialis depictus in quo mscas sunt. Spūaliter. regina Saba denotat ecclesiam. que hodie pponit sapiētiā homi duos flores. vnū natālem. i. xpm opatē spū sancti in vtero virginis de guttulis purissimis sari gūinis eius formati et de totis spū sancti donatini. glificati. et vltra terrā. i. omnes pccatōdinē corpōz glificatōz subtilitāz et

lenam et resuscitanti qui non discerni non cog-
noscitur. nisi apes metis. scilicet. potentie anime
intellectus volutatis et memoria et adbereas
fugientes eius dulcedine pietatis et nobilita-
tis. quo mel iocunditatis interioris hominis
et deuotiois generat. Aliter autem florem arti-
ficalem. scilicet. ornatum seculi. ponit fugiendi
et non eligendi. cui insident mulce. id est. de-
mones vel metes peccatorum per festum cito per-
ducatos non curantel claritate quam ipsi per priuilegia
sumpserunt. nec claritate corporis christi cuius
principes facti sunt. Hi compans filijs israel.
qui postquam eos dominus eduxit de terra egypti per
mare rubrum. ascendente Moyses in verticem
montis sinay ad deum. fecerunt simulacrum in ore
et eum adorauerunt. Quare psalmista. Cito fecerit
hoc. scilicet. quod oblitus sunt operum eius. et non sustine-
runt consilium eius. sequitur. Et mutauerunt
gloriam suam in similitudinem vituli comeden-
tis fenem. Sic peccatores statim post hanc vi-
am obliuiscuntur omnino opera christi. quod eos per
amaras passionem et effusionem eius sanguinis
rubri. eduxit de flamma damnationis et perisuris
premie. mutantem gloriam dei et glorificationem
eius. in glificationem et deorem corporis exte-
rioris hominis et in delectationem. quia sicut vitu-
lus delectatur in feno. sic isti delectantur in de-
lectatione et volupate carnis. sic decepti a dy-
abolo claritate anime et cognitionem mutant
in bestialitatem et ignorantiam et turpitudinem.

Et ideo tales possunt assimilari ioui de quo na-
rat Quidam? li. i. metabomorphosios. pro. fuit
filia pulcherrima cuiusdam fluminis quod diceba-
tur ynachus. quam propter suam pulchritudinem
iupiter adamauit. quia resurgente amore eius
clara die iupiter montem nebulis non deprendere
rexit impleuit. et corripuit. et tandem eam in
vacca mutauit. Dum igitur pro sic mutata
iret ad fluvium ynachis peris suis. in quo videns
se cornua habere pulchritudinem suam amisisse. et
voce in mugitu mutasse boverum seipsum. et
ideo finaliter iuit ad fluvium nyli. ubi ad io-
uem oculos eiecit. et quod in femineam puellam
mutaret peribis et fienbo impetravit. Spi-
ritualiter. talis est dyabolus. qui ad hoc quod
pro. id est. animam possit decipere. solet primo ne-
bulis ignorantie ipsam includere. ne cogit-
ationem claritatem et nobilitatem. sic minus victis
corripuit et maculat eam. et mutat eam in vac-

cam carnalem. et ab omni spiritualitate alienam.
Tunc a ioue scilicet deo non cognoscitur. Debet
ergo anima talis deformitatem suam et statim cri-
minolum et horridum boverum. quoniam flumine sa-
cre scripture que est flumen dei patris. reflecti
tur ad recordationes peccatorum. quod habet cornua
supbie et elationis. mugitu corporis locutionis
formam vacinas bestialitatis et male pueri-
tatis. et nylium fluvium lacrimarum querere que
iouem peribis invocare. et sic resumptionem po-
ris claritatis et immo centum peribis poterit im-
petrare. Teneo. id est. ipsa autem gemens conuer-
sa est rectorum. Tercio dico. quod christus
hodie in anima est amose leuificans. Sicut
enim in diebus temporalibus apes et omnes aues
leuificantur de noui pastus pietate. quia tunc
flores a terra etumpunt. vitulum delectant gu-
stum faciant. odoratum leuificant. mel colligunt
et nutrimentum nouum habent. Sic anima christi quoniam
nouo corpori sic glorificatus fuit reuinita. id est.
surrectione assumptum nouam dulcedinem et leti-
tiam magnam. cognoscendo ipsius corporis glo-
riosam renouationem. et sui cui generis indissol-
ubilem unionem. et humani generis in cor-
pore factam redemptionem. Quibus enim anima
christi semper gauderet et frueretur deo nec ei
gaudium minueret. notia tamen gaudia ex illis
considerationibus in ea perficeretur. sicut predictum
fuit Jobel. iiij. In illa die. scilicet. resurrectionis su-
labunt montes dulcedinem. late considerationes
ipsius anime. id est. claritate. subtilitate. immo-
nilitate et agilitate. corporisque considerationes
generant infinitam dulcedinem. iubilantem
et letitiam. De enim considerationes nobilitatis
anime christi. etiam omittit sanctus et angelus imple-
runt letitiam et iocunditatem. Tunc enim sancti
angeli ex iubilo metis ad congratulandum animas
sanctorum peribis poterant perconitare. et dicere
illud canticorum. Egredimini filie syon et videte
regem Salomonem in dyademate suo. quod
coronauit eum mater sua in die desponsationis
et leticia cordis sui. i. q. v. O sancte anime fi-
lie dei altissimi. nunc egredimini de omni tristitia
et videte in letitia christum regem in dyade-
mate claritatis hunc anem et glorificate carnis
qua induit eum mater sua virgo Maria. id est.
desponsationis. id est. virginis. et mater dextra
tis inseparabiliter desponsata et glorificata. De
illo inenarrabili sanctorum gaudio in celis. quod isti

resurrectione suscepit. dicit. i. Iacob. v. Egerunt illi diem in leticia. Debet etiam quilibet anima deuota hodierna die congratulari anime xpi et iubilare. In signu huius vt ad consolationem exerceat me ecclesia statuit ad omnes horas p totam octaua illa gaudiosam antiphona cantari solentur. Hec dies qua fecit dñs etc. Et etia illa frequenter replicatur. que est dictio hebraica. et non subiacet dictioibus latinis. est vox incognita. magis affectum mens q̄ ceptum exprimes. Et scdm B apud latinos dicit esse interiectio. significas affectu gaudij. sicut ach. affectu p̄turbatois vel doloris. Sunt em quedam voces incognite de se. s3 dñi eripunt. effectum gaudij et iubilationis rep̄sant. Sicut iuuenes volentes mens gaudiu exprimere excurrunt brachia dicentes. iubaya. iubaya Sic etia alleluia est vox celestis et angelica ab angelis annũciata. Apoc. xix. que annũciatur ad gloriã dñice resurrectionis. q. d. laus ineffabilis. vel laus sit tibi xpe.

2

Secunda pars in qua

notat sublimitas resurrectionis. ibi. surrexit Nam postq̄ xps sepulcro clauso resurrexit. angelus dñi descendit et lapidẽ suoluit ab ostio monum̄ti. vt videri possit sepulcrũ vacuũ. et p p̄s crederet xpm resurrexisse. Et introeuntes in monumẽtu. viderũt iuuenẽ sc3 angelũ in forma iuuenis sedentẽ. Ma tbe? dicit angelũ sedere sup lapidẽ. Marc? vero in monum̄to a dextera in q̄ nulla est contrarietas. q3 potuit esse qd idem angel? p̄s mo visus ẽ sedere sup lapidẽ. postmodum vero in monum̄to. vel s̄m Augustinu de cõcordia euangelistaz forte fuit duo. et Ma tbeus loquitur de vno. Marcus de altero. Ille angelus erat coop̄tus stola candida. Senezanus. Illa vestis nõ fuit corporis. s3 quedã splendentia ex virtute sp̄iali angeli ad similitudinẽ vestis. et q3 mulieres insolitam viderẽt angelũ. s. splendentẽ. querẽtes christũ mortuũ obstupescẽt. Qui vt bon? angel? eas p̄fortauit dicens. Nolite timere et ad p̄mationẽ adiecit. Ecce locus vbi posuerũt eum etc. Morale est sciendũ. qd vt exp̄m̄ur agens maioris virtutis et potestatis. etia effectus maiores et mirabiliores

facit. Illa narsa dina ẽ tante efficacie et virtutis. qd lignũ mortuũ p̄t viuificare et facere germinare et quod maius est. hominẽ dñm te deitatis mortuũ suscitare. sic legit Act. ix. de sancto Petro qui suscitauit quandã mulierẽ nomine tabitã. Legim? etia qd hõ mortuus suscitauit mortuũ sicut corpus be lysei cum esset sepultũ in quadã sepultura. quidã volens qndã mortuũ sepelire. apuit ex impulsio sepulcr? be lysei non putans esse sepulcr? p̄p̄te. et p̄iecit cadaver intus. qd cum tetigisset corpus be lysei. reuixit homo vt bẽ. iij. regũ. xij. Adẽt suscitauit quis seipsum p̄pria virtute. non legit? de aliquo nisi de xpo qui est agens forissimũ. bñs vñtẽ sup omnia. dic etia habuit potestatem resurgendi. Jobãnis. vi. et de cele. miss. in quadã potestate habeo ponẽdi animam meã et iterũ sumẽdi eam. In quibus verbis notat.

Exaltatõ p̄tatis. ibi. Potestate habeo. Transformatõ vñtũtatis. ibi. P̄o. aiam. Certificatio nouitatis. ibi. Et iterũ su.

Dico nãq̄ p̄mo. qd in christo fuit sũma exaltatõ. Iustũ nanq̄ et p̄grum est. vt di gnitate et honore iste alios antecedit. q̄ la bore p̄lixior ceteros accessit. Vnde. C. S. officio m̄gri officioz. l. Nemo. Is gradu ceteros antecedit. quẽ stipendia meliora vel labor p̄lixior fecerit anteire. et. C. te re militari. P̄publicã. Honoris augmentum nõ ambitõ sed labore ad vñũquemq̄ puenit euenire. Cum ergo saluator nẽ maxima boni militate se vltra hominem hũiliando. nec quie te sed grauissimo labore pugnãdo in cruce fortẽ gigantem dyabolũ supant. digne et iuste stipendiũ excellentissime p̄tatis et bonis sumpsit resurgẽdo. Mathei vltimo. Data est michi omnis p̄tās in celo et i terra quia sup machinã infernalẽ mundialẽ et celestem residet. et omis creatura eius impio subiungant. quã iurisdictionẽ vniuersalem sue exaltatõis hodie sibi collatã non offendet vñq̄ ad iudiciũ tunc iudicabit viuos et mortuos. et inimici eius ponent scabellũ pedũ eius. x. xij. In hoc xps mortuus ẽ et resurrexit vt mortuoz et viuozum dominet. Hanc etia exaltatõnem offidit Paulus expressius ad P̄bil. ij. Deus iquit exaltauit

illam. ⁊ dedit illi nomē qd est sup oē no. ⁊c.
 vsq. dei patris. Figurā xpūs p suā po-
 tentiam ⁊ ptatem p Herculeū militē fortē
 d quo narrat Ouidius l. i. qui sua virtutē
 et fortitudinē atreolū tēū fluminū trūphā-
 uit. Hic em atreolus voluit sibi dōnare
 filiam pulcherrimā regis calidani sed hercu-
 les noluit hoc plēnre. quoniam sibi ipaz
 voluit in matrimonio copulare. Quā ppter
 eum de verbis atreolus et hercules veniit
 ad verba. diu pugnatū est inter eos. sed
 cū atreolus fortitudinē herculis pualere nō
 posset. sed pssus sub ipso iaceret cōuertit se
 ad artes. et sub ipso mutauit se in agnū. ⁊
 sic sup herculeū est collapsus qui nec duz
 sic herculis potentia superaret. mutauit se in
 thaurū cuius cornua herculis fortiter tenēs
 ipm ad terram pssit. ⁊ vnū cornu sibi fregit
 eū supauit. ⁊ puellam copulauit. et eā secuz
 ducens. venit ad flumē qd transire nō po-
 tuit. venit gigas centaurus qui ad portā
 duz deianiram. i. puellā vltra aquā se obtu-
 lit. vt sic hercules facilius post transiret. gy-
 gas vero cū iam transisset. puellā cognosce-
 re voluit. sed hercules emissā sagittā venenatā
 qua seq ydam serpenē occiderat. centaurū
 eum occidit. Qui dō moribatur. camisiam
 quandā in suo sanguine. iam p sagittā vene-
 natāz intinxit. et deianire quasi incitamentū
 amoris dedit. ⁊ q quicūqz camisiam indu-
 et ipam vāte summe diligere asseruit. et
 iratū maritū reconciliare posset. Quē p
 zelonipā facit. vix ad amorē itabere volēs.
 camisiā sibi obtulit. ⁊ statim venenum car-
 nes eius incendit. Ipe ergo cū inenitabile
 preterit. morē accelerauit. magnas arbo-
 res fregit. ⁊ fruem lignoz parit. ⁊ p colozē
 in ignem ponit. Abiqz mortalitate consum-
 pta a ioue pte suo in celūz rebitur ⁊ stellifi-
 catur. Sic contingit qūqz in fatuo muliere
 bus putantibz in eisqz busidā. vel dehis
 viciis dare incitamentū amoris. propinati
 res toxicū mortis. Ad ppositū. ille hercules
 fortissimus. i. ipse. vt aiām dēspōsaret sibi
 dyabolū fallacem hūtem duo cornua. scilz
 assutiam et fortitudinē subiugauit ⁊ triūm-
 phauit. et copulata anima eā p flumē labili-
 tatis et vātanis huius mōi rehere si potuit
 Quin p dyabolū gigante seducere. ⁊ corru-

peret vicijs. et camisiā totaretur: penali-
 tas ⁊ infirmitas. Hāc camisiā. i. carnis pena-
 litate infectā. ebullis amore aīme induēs
 vulneratus est ad cor. et fruem lignoz cru-
 cis colligens in mōte caluatiē ardētissimo
 amore inflāmatas ⁊ accensus deo pti se ob-
 tulit. qui eūz stellificauit claritate. ⁊ sup oia
 potestate ⁊ virtute exaltauit. Et quēqz
 que ptiā ebullit maior fuerit: creatōis vel
 resurrectionis. an impij iustificatiōis. Dico q
 iustificare impij est maioris virtutis ⁊ pote-
 statis qz posse creare celū ⁊ suscitare mortu-
 um. Ad pbam p Augustinū triplici rōe.
 Primo sic. quia creando mōm xps adiutor
 nō indiguit. cū sit verus deus qui creati-
 o adiutorū nō hūit. nec etiā resurgendo.
 Iuxta illud ysa. xl. Quis adiunxit spm dñi
 aut quis piliatus eius fuit. Sed in iustifi-
 cando impij requiritur libet arbitriū impij
 tanqz adiutorū. sine cuius consensu grāa
 sanctipūs coopans nō infundit. Vñ aug?
 Qui creauit te sine te nō iustificabit te sine
 te. Et ideo dicit Aplā. i. cor. iij. dei adiutor
 res sumus. i. p libet arbitriū. Secūdo quia
 deus creauit oia solo verbo. iuxta illud ps.
 Dixit ⁊ facta sunt. Enā iustificauit se a mō-
 te p pta virtute. sed ad iustificandū impij
 necessarius fuit sanguis xpi. ad Ro. v. Iu-
 stificati in sanguine suo salui erim? ab ira per
 ipm. Tercio in creando vel resurgēdo nlla
 est resistentia. iustificādo aut homines frequē-
 ter resistūt. sicut dicit actū. vij. Semp spūs
 sancto resistitis ⁊c. Patet ergo pmo.

Dico secundo. q in xpo fuit venustissima
 transformatō in eo q moriendo aiām de po-
 tuit passibile et itez impassibile et clarificā-
 tam assumptū. et eūqz corp? clarificauit. qd
 ex mortali factū est immortale. passibili im-
 passibile. opaco clarū. tardo agile. et grosso
 subtile. Et hec transformatio fuit tante vti-
 litatis ⁊ efficacis q hāc pōsem oia corpa bea-
 torum picipabūt. ⁊ transformabūt in oī
 bus sensibz. sic q bi sensus qui in hoc mō-
 in multis pignit. in patria sine omni tedio
 erūt in omni voluptate respectu obiectoz
 suoz. Iudicium in sono dulcissimo. visus in
 gratissimo visibilis. gustus in dulcissimo cibo
 et sic de alijs. Dicūt enim doc. q statim
 beatitudinis multū excedat statū innocentie

sed in statu inoccētie tāta fuisset delectatio in
visione vni⁹ stelle. quāta nūc in visione sol
Et in auditu. in sono vnius venti sicut mō
de sono melodie optime. quāta igit delecta
tio erit beatitudinis in visione corp⁹ xpī glo
rificati. et quinqz cicatricū. que sup omnez
pulcritudinē sicut gēme p̄ciosissime tūlāt
atqz mentē delectāt. Vñ sicut dicit aliqui
si vñū corpus glifican⁹ staret in celo. ⁊ tot
ēēt soles q̄t stelle sunt in celo. adhuc mille
sies clari⁹ vni⁹ corp⁹ glifican⁹ fulgeret et
delectaret aspectus. Et sua claritate omnes
extingueret soles. sicut nūc sol om̄s stellas.
Mar. xiiij. fulgebūt iusti sicut sol in regno
patris eoz. Et multo clari⁹ ⁊ delectabili⁹
corpus xpī glificatū. qđ tantam habet cla
ritatē ⁊ pulcritudinē. quantū om̄es habent
similitē b̄tā virgo in aureola ⁊ speciali dco
re ceteros oēs excedit. Item corpus glo
rificatū est tam agile sicut angel⁹. Vñde
Aug. de ciuitate dei. xx. vbi vult spūs ibi p
tinus erit et corpus. Sed querit an glifi
catū in celis vnqz exeat ad videndā penaz
damnator. Rñdet magister. iij. finay vi.
xlv. Q. electi egediñt nō loco. sed intelle
ctū ⁊ manifesta visionē. ad videndū crucia
tis eoz nec in hoc afficiēti dolore. sed sati
rati leticia grās agunt de sua liberatōne. vi
sa inenarrabili calamitate impioz. Vi
co tercio qđ in xpō fuit recta ⁊ ordiata certifi
catio nouitatē. s. sue resurrectionis. qz xpūs
hodie resurrexit et appuit non fantastice sic
Eutychius p̄iarcha constantinopolitanus
asseruit. sed vere. dixit em̄ idem patriarcha
qđ chris⁹ corpus fantasticiū resumpserit. Cō
tra quē b̄m̄ Grego. missus vt b̄t. xiiij. mo
raliū duo fecit argumēta. Primo p̄ primū
quo dixit qđ xpūs sumpsit corpus fantasticiū
arguit sic. Impossibile est qđ certitudo acq
ratur ex re dubia. qz oportet p̄missas magis
esse veras. q̄ conclusiōes. cū veritas p̄clusi
onis depēdeat ex p̄missis. Sed in dīcis qđ
oñdebat corp⁹ ill⁹ ad declarandā veritatē
fidei. ergo si corpus si fuerit ver⁹ nec palpa
tio fuit veri corp⁹. Quomō ergo p̄t. p̄bati
er tali re incerta. res certissima. Secda ratio
q̄ncunqz quis pbat aliquod certū ex aliq
falso. illa p̄batio ē fallax ⁊ soporifica. Sed
xpūs p̄tē pbat ex falso suā resurrectionē.

ergo illa p̄batio ⁊ oñsio fuit fallax. quo tñs
est dicendū. Eutychius cōuictus ⁊ i morte
ab errore ad fidem puerus. dixit. sumens
carne suam vere illa resurget. et sic recessit i
fide. Vñdo em̄ certificationis resurrectionis
fuit talis qđ p̄mo apparuit matri vt dīc sedū
lius. et euidentissime manifestat. ⁊ exp̄sse po
nit beatus Ambro. li. ij. de v̄ginitate. Cui⁹
ratio est. quia ip̄a fuit qđ sola maternale passa
secum fuit. ⁊ sp̄uale oia que ip̄e passus ē. ip
sa enā corde et anima patiebat. Vñd̄ testis.
Sicut maiori gaudio sequit maior tristitia
et eōuersio. Sic maxīm gaudiū xpō hodie
qđ post suaz amarā passionē primo ostēdere
se sue matri ⁊ alijs electis. Hoc etiā fuit ma
ximū gaudiū v̄ginitis i p̄nti tempe. Quia
p̄pter angeli. p̄pter ill⁹ gaudiū admonēt
Mariam. et laudant nobili cantico. non
b̄m̄atus. sed angelice inuento ⁊ p̄posito. s.
Regina celi letare alla. ⁊c. Secūdo appuit
Ioseph ab arimatia in carcere. quo iudei
ip̄m includerāt die veneris in sero. ⁊ ip̄sum
occidere p̄ponebāt. sed p̄t sabbatū obmit
tebant. quia nocte xp̄m tradidit sepulture.
Vñ dum Ioseph oraret media nocte seu
post mediā noctē suscipia dom⁹ a quatuor
angelis. vidit Ibm̄ in fulgore lucis et pre
timore cadens in terrā. Ihesus enī leuauit
vices. Noli timere Ioseph ⁊ vide qđ ego
sum. respiciēs in eum putauit eū esse heliā
Rñdit ihesus. Non sum helias. sed ihesus
cui⁹ corpus sepelisti. ⁊ educēs eum d̄ carce
re oñsio clauso. dixit eū ad locum sepulc̄i.
oñdens sibi sydonē ⁊ facile in quo caput
eius inuoluerat. ⁊ tūc cognouit. quia ib̄s
erat. et adductus in domū suā in animatib⁹
Ib̄s disquit. vt patz ex euangelio Mat̄co
temi. Tercio appuit Magdalene. licz mar
cus dicat xp̄m sibi primo appuisse. qđ itē
ligendū est de apparitionib⁹ diurnis. qz alie
due fuēt nocturne. s. an̄ diluculū. postqđ ei
magdalena cū alijs mulierib⁹ ad monumē
tum venit. ⁊ rediret nunciavit discipulis.
quia vidit dñm. rediit iterum cum Johan
ne ⁊ Petro. Et istis tūc recedēdū. Ma
ria nō recedebat de monumēto ibi plorans
et tūc itez appuit sibi xp̄s in sp̄e ortulani.
Quarto apparuit mulierib⁹ alijs quia post
qđ magdalēa vidit dominū statim iuit et

nunciavit mulieribus alijs que secū primo ve-
nerat ad monumentum et credidit omnes.
Et dum oēs simul irent nunciare discipul-
in via apparuit eis xpus. vt dicit Mat. vi.
Mathe. Quinto apparuit Petro. qz mulie-
res dixerunt discipulis se vidisse dñm suū
Surrexit petrus solus et rediit ad monumē-
tum qui prius iuerat cū Jobāne et tūc cre-
dunt qz sibi xps apparuerit. liqz Lucas tace-
at horam afficit tñ apparitōis diē. Sexto
appuit Jacobo minori. qui feria sexta deuo-
uerat se non comestuz. donec christū viuū
videret. Hanc apparitōnem nō ponit enan-
gelū. sed Apolus eam recitat. I. cor. xv. Et
etiā ordinē. quia primo diē apparuisse pe-
tro. postea Jacobo. Sēptimo appuit duo-
bus discipulis euntibz in emaus. sicut cras
in enangelio dicit. Octauo apparuit decē
discipulis absente Thoma. pñter apparuit
vt habet in passionali

Tercia pars in qua

notate celebritas gaudiosa legatōis. ibi.
Sed ite dicite discipulis. Notandū qz sic
fuit pgressus in prima temptatōe mortis in
muliere et a muliere i vix. Sic in prima an-
nunciatōe vite gloriose. fuit pgressus ab an-
gelo in mulierē. et a muliere in vix. sic col-
legium aplicum. Et vt celebritas ostendat
dicat. et cito euntel. Dicite ergo discipu-
lis eius. nō amatoribz mūdi. et pz. qd dicit
principaliter. ppter principalitatē inter di-
scipulos. tñ qz euidentius cecidit timore
passiōis vt prius resurgat p fidē et spem re-
surrectōis. nū quia ne desperet de reconcilia-
tione. ppter magnitudinē apostasie qz surre-
xit a morte ad vitam. a limbo ad mundum
ad inferis ad supos. a sepulcro tenebroso
ad lucem sempiternā. Et pcedet vos saluz
corpali ter in galileam. I. localiter. sicut. I. p
vixit eis sup. Postqz surrexero pcedā vos
in galileā. Moraliter circa verba thema-
tis querit an illa legatō resurrectōis conue-
nienter fuerit facta mulieribz et commissā ab
angelo. Et vidē qz non. di. xij. Mulier qz
uis docta et sancta. viros docere in cōuentu
non psumat. ex condicio caribaginēsi quar-
to. Quia semel mlt vocuit et mōm subuer-
it fm aplm. In oppositū. ite dicite discipu-

lis eius. Dico qz decuit. Primo qz vt mlt
fuit nuncia delicti. Gen. iij. vbi temptatō
serpens transiit ad vix p mulierē. sic et fi-
eret nuncia gaudiij. Hanc ratiōnem tangit
Cris. Secundo ppter honore feminei sexus
Nam sexus virilis decorat in xpo resurgen-
do. sed femineus in mulieribz nunciandis
Nisi em mulier nūciasset. a portōe debin ho-
noris in dñica resurrectōe exclusā fuisset. qd
nō pueniebat dñe iusticie. que nō accipit
personas. Actū. x. Tercio hoc voluit dñs
vt quod pcelleret in merito. pcederet in p-
mio. et qm mulieres plus amauerant. quia
discipulis recedebat si recedebat. sed cō-
stantiores fuerāt. quia cū nō negabāt min⁹
peccauerant. et qz viri non mulieres cū oc-
ciderant. Mulieres eius mortē plangebāt
sed viri ei illudebāt. ideo dñs in legatōne
resurrectōis eas pmulerat viris. Ad aucto-
ritatemariam dicit Ambro. qz licet mulier nō
pmittat in ecclesia docere in publico non tñ
phibetur a doctrina domestica. qz sic p fami-
liarem allocutōem. et pinatā exhortatōem
Et hoc mō pmittit em mulieribz denūciatō
domice resurrectōis. scz vt aplis eaz come-
sticis eam referrent pnatā et domestica allo-
cutiōe. refuata tñ apostolis eius resurrectō-
nis publica pdicatōe. Dixit ergo angelus.
Ite dicite discipulis ei⁹. In quibz verbis
tria dñs documta per que christū gloriose
resurrexisset hodie cū mulieribz pdicamus et
videre cū discipul⁹ mereamur. si ea monitiōe
agelica adimpleam⁹. Debemus igit pmo
Ite vias virtutis mētis integrare. ibi Ite
Dicere verbū salutis. ibi Surrexit vere.
Adherere xpo et discipulis firmitate. ibi. vi-
cite discipulis.

Dico primo et Nam scdm Galienū et ali-
os medicos loqntes de regimie sanitatis.
Cupiens esse sanus. post cenaz factā ambu-
lare quis debet. Quare philoloph⁹. ij. phi-
sicoz diē. Post cenā ambulare est cā sanita-
tis. Sic etiā mulier qui sanitatē anime
habere conat. refectus cibo celesti scz corpo-
re xpi. cena facta ambulare debet in xpmbo
que est via solaciofa. floribus ornata. et om-
nī dlectatione plena. Hec via ē via recta. via
dei in qua inuocātes eū exaudiat. Hieremie
xix. Ibi nō et adorabitis me et exaudiat vōs

Qui em̃s hodie in medio vie victuū ambulant. hñtes corpus xp̃i secū. nec ppter p̃scepta nec aduersa techinant. ibūt directā viam ad eternam beatitudinē. vbi om̃ia q̃ deside- rant habebūt. figurat. i. Re. vi. vbi dicit q̃ philistini tollentes duas vaccas q̃ lactabant vitulos. iunxerūt ad plaustrū nouum sup̃ qd̃ archa dñi posita erat. vitulosq̃ eoz̃ domi recluserunt. et archā ap̃d bethlames ducere decreuerūt. Ibant ergo in directum vacce p̃ viā q̃ ducit bethlames. et itinere vno pgebant. nec ad sinistrā declinabāt. n̄ ppter vitulos qui domi remanserant a cepto itinere deniabant. sed solū ppter eos mugiebant. et plaustrū archē dñi recto itinere dese- rebant. Per bethlames que interpretat̃ do- mus solis paradisum intelligo. vbi sol iusti- cie id ē x̃ps regnat. ysa. xix. Ciuitas sol vo- catur. Per vaccas duas psonas. q̃ iugo dñi sunt suppositę. et ad plaustrū xp̃iane reli- gionis eoz̃q̃ pmissionū pman̄ sacerdos tuum et mistros dei sūt ligatē. Per vitulos eoz̃ delectatōes carnis et vanitates mundi assumo q̃ vlt̃q̃ ad huc enutrite. hodie et p̃ leparati deit̃ et claudi ne reassumant. Sup- bas duas psonas posita est archa domi. id ē corpus xp̃i. archa totius deitatis. qd̃ re- uerenter sicut caritate et gr̃a combineate du- cere dñt p̃ viam victuū vlt̃q̃ ad terminū vite ad domū solis iusticie. i. celus vel pa- di- sum. nec p̃ precipitiam ad priora mala decli- nare ad dexteram delectabiliū. nec sinistrāz sc̃z nec excedere. nec d̃ficere nimis. Quia fin p̃bm̃. extrema sunt victiosa. h̃ solū in medio vbi p̃sistit victus ite. vt quilibet dicere pos- set cum ps̃. Des meus stetit in directo.

Sed dei licet hodie multi pedē affectio- nis fixerūt ad iter rectū tamen cras pedem retrabunt. et post vanitates mugiūt. qd̃ val- de piculosum est. Cū legi q̃ quidā post fe- stum pasce et sumptōem corp̃is xp̃i lasciuq̃ et ebrietatibz̃ vite relapsi. q̃s deus p̃m̄ pu- niuit. et ex ore eoz̃ fēdidissimi sanguis fluuit̃ emanauit. ad quoz̃ iteriora retrosus illos suffocabat. subito enā tanta pluuia inunda- bat. vt eoz̃ possessiones cū omnibz̃ fructibz̃ et legēbz̃ penitus p̃irent. vnde etiā exorti sunt dracones pestiferi. qui homines ad eoz̃ possessiones. n̄ ingredi nec egredi sinebāt

vlt̃q̃ ad mortē. Sup̃ quo ṽr deuotus ero- rauerit. Cui angelus dñi r̃ndit dicens. Que- so te si quis p̃dutorie filius impatoris. in se- no dissimulo. et obscuro carcere pcluderet. qd̃ de eo fieri deberet. R̃ndit ṽr dei. d̃beret di- laniari. Cui angelus. Et quid d̃ illo qui ar- chā corp̃is xp̃i in luto fēdidissimo corāz̃ bo- minibz̃ inuoluit. Cui ṽr. vt breuiculus et sacri- legus rebz̃ cremari. Et angel⁹ nūq̃d tales sunt et talia cōmiserūt p̃ quibz̃ oras qui in die pasce sacramētūz̃ sumplect. et postea se- panitādo et ebrietatibz̃ insipientes dñm suum sp̃euerūt et reliquerūt. Dico sc̃do q̃. Dignum nāq̃ est vt ei honorē laudis impendam⁹ q̃ gloriose triumphādo hodie est ab inferis ad nos reuersus. Est em̃ regu- la iuris li. vi. r. ff. e. l. sc̃dm naturam. Quis sentit onus. sentire debet et cōmodū. Unde et romani victoribz̃ magnū honorē p̃stallē- to et cantādo fecerūt. qui hostibz̃ sup̃atis ro- mam redierunt. Sic etiā p̃m̄ regū. x̃ij. legi de David. qui postq̃ soliam quin- qz̃ lapidibz̃ occidit et p̃lm̄ eius viciit. reuer- lus. mulieres in eius laudē cecinerūt et di- xerunt. Saul percussit mille. et David decē milia. Et exo. xv. dicit q̃ qñ dñs liberauit israel d̃ manu egiptioz̃. et viderūt egiptios sup̃ limis maris. tūc Moyses cecinit carnē hoc ad laudem et honorē dñi d. Cantemus dño. gloriose enīz magnificatus est. equum et ascensore dēicit in mare. Quia fortitudo mea et laus mea dñs. et fact⁹ ē mihi i salutē q̃. Et maria soror Moysi et Aaron sum- p̃t tympanū in manu. egressęz̃ sunt officēs mulieres post eam cū tympanis et choris q̃ bus p̃cinebat dicēs. Cantem⁹ dño. gloriose Cū ergo hodie dñs a saluator n̄ hostibz̃ nostris sup̃atis surrexit. dicere et cantare de- bemus ad gl̃iam et honorem de triumpho eius. Surrexit christus hodie humāo p̃o- solamine. Christus ist̃ erstanden von der mar- ter alle des sollent ṽr alle froe syn. christi sol vnser trost syn alleluia. Pas̃. Gloriz̃ regni tui dicent. et potentā mam loquent̃. Et notam faciant filijs hom̃ potentā maz̃ et gloriā magnificēte regni tui. Dico tercio q̃ debemus christo cū discipulis fr̃o- liter et firmiter adherere Inutile nāq̃ esset aliq̃d magnū negociūz̃ inchoare et anteq̃ p̃

ficiatur ab eo cessare. Nōne qui cessat et do-
mum cepit edificare, nec vult summam re la-
tores et expensas amittit. Sic qui deo illo sa-
cro tempore fuit ieiunando, orando, elemo-
sinas frequentando et bonis, ut sibi sedem et
locū in celo pstrueret, super hoc pessus et co-
municans, nichil sibi pderit nisi in dei fun-
cio pleuerant. vñ Grego. in moralibz et
recitat de peni. vi. in. In cassum quippe bo-
num agit, si añ vite terminū dixerat quia
et frustra velociter currit, qui priusq ad me-
tas pueniat deficit. Nulli dubiū quin ples
duote psona sint hñtes ppositim de cetero
firmiter deo fuit, et in eius fuit vitam si-
nere, sed dyabolus p suam astutiā tales im-
pedit, vñ p diuinas, aliam p delicias et bo-
nos q pauce ad finem debiti pueniant.

Quod ostendit in fabula Quiddi libro. x.
meba. in arbolante ceni filia pulcherrima. q
a responso deorū hñt q vita caritatis esset
si aliquid nuberet, que terrena pugiū fugie-
bat et siluas frequēbat, vñ quia velocissi-
ma erat cursu, statim ut quicūq ipsam in p-
ingem hñe vellet, prius cū ipa cursu conten-
deret, et si eam posset supate eius cōnubio
fructu. Si vero supatus ab ipa existeret ca-
pite truncaret. Cui igit ples sub hac lege
eius cōnubia pdesent et vici capita perdi-
dissent, affuit ypomenes thebanus iuuenis
qui lege cōtenms, cursu contēdit cū virgie
et eius motis spē sperat insupabile supera-
re. Virgo aut audacie ppariens sibi dissua-
debat cōiugiū, ypomenes vero ad veneris
fugit oraculum, et eius in hoc negocio penit
opem. Venus ergo misera iuuenis tria ei
poma largit et qualiter vteret eisdē instruit
Almo igit cursum simul arripiunt, sed cito
post virgo pterit fatigatam, qui vinci metu
ens pmiū pomū, piceat in obliquū, qd admi-
rans virgo ad pomū diuerit et stadio, et sic
spacium transeudi sibi dedit. Cū ergo hoc
tam ter fecisset, ppter poma aurea acquirere
da virgo et semita declinasset, pondusq po-
moz ipsam nō modicū onerassent, iuuenis
pmo venit ad terminū, et sic optatim affecu-
tus est cōnubiu. Virgo illa est ania siue de
uota psona multis pmiū ornata, que est
velocissima et mltā pmitēdo, et in pposito
faciendi que bis tempib frequēter auisata

ne peccando dyabolo cōsentiat, alio vitam
amittat eternā. Idāc ergo ypomenes, id ē
dyabolus, ne iuxta ppositū currat, et termi-
num vite eterne pingat, non cessat tempta-
tionibz plegui, et speciale illo tpe vt. i. spāz
per malos pñsus capiat, et pudiciā et gra-
tiam sibi tollat, ipsa tamē qm nō p diti, n-
sum peccat fugit, et taliter p bona opa cer-
tit, q dyabolus ipsam nō attingit, tunc pro-
culdubio tria poma aurea, i. tria mūdi bona
i. diuitias, delicias et honores sibi solz offer-
re, et cū sic circa illa anima solet vacare, necē
habere a cursu bonoz opez cessare, et a termi-
no vite eterne tardari. Sic ergo fit q me-
diante isto triplici pomo, i. triplici mūdi bo-
no, istam vel p auariciā qm ad diuitias
vel luxuriā qm ad delicias, seu p supbiā
qm ad eminentias psequit, et eidem per
vicia piugamr, et sic sua virginitas spūalis
violat. Quare de dyabolo pt dici illud p-
verbior, i. sedes ei? ad malū cōstruit, et se-
stinat vt effundat sanguinē. Debet igitur
homo a cursu iusticie nō cessare nec dyabol-
lo cōsentire, sed firmiter et fidelit vñq ad
terminū vite deo adherere, quia qui ponit
principiū supplet vñq in finē, de cōle. vi.
i. Nullus epus. Magis em delinquit qui
inceptā cām dimittit q qui nūq ad causā
venit. In autē, de litigio. coll. viij. Ple enā
impediat debet cauere ab omnibz et abstinere.
i. Cor. ix. Sic currite vt complendatis
omis em qui in agone pntendit, ab omnibz
se abstinet, et illi quidē vt corruptibilem co-
ronam accipiant, nos at incorruptā et.

Feria scda pascalie.

De ex discipu

lis ibi ibat ipsa die in castellū
emaua. Luc. xxiij. Autor de
causis dicit, q virtus vnita fortior est seipsa
dispersa. Nam actus vnita, cines concor-
des, ppls vnanimitas, cuncta nōscūt vincere,
pericula et enadere. Sic legitur? Iudicij vl.
de filijs isrl. Qui quonēscūq fuerūt vnan-
mes et pgregati, nunq fūit ab inimicis su-
perati, sed dispersi pterūt. Hoc enā patz in
romanis. Et is regecius de re militari co-
cet bellatores stare cōiunctos, et speciale in
acie. Sic spūaliter cum omnes sim? ab vno

et

patre. natura docet nos hñe vnionez xpi. hñ. q. xl. Hec imago. Nam omniū vñ baptis-
ma. vñ fides. vnus panis corp⁹ xpi. vnus
pñum redemptiōis omniū. vnū pñum.
docent omia nos vnānimes esse ⁊ p cordat
Hec aliquis volēs xpm fructuose luxerisse
debet per patm se ab vñitate ecclie separare.
quia vt dicit. xxiij. q. iij. Ipsa. Conuiniū
xpi est vñitas fidelū in vinculo pacis. Hec
mulum dinē sed vñitatē dēpñandū audit
deus. xxiij. q. i. Alienus. Hec vñio ⁊ cōcor-
dia pponit nobis i verbis thematis In qui-
bus dñs q. vno et discipulis ⁊c.

¶

Quēti-
an xpus his discipulis vt pegrinus debue-
rit appere cum nullā fidem. sed spem solam
habuerint de ei⁹ resurrectiōe. Et vidē q. nō
quia in illa forma debuit apparere. que ma-
gis fidem faceret de eius glificatiōe ⁊ resur-
rectione. sed talis fuisset corpus glificatū
et clar. patet igit. In oppositiū xps debuit
se ostēdere i eadem forma qua erat lucepñbi-
lis. ij. dñs aia. Dē qd recipit recipit fm natu-
ram recipientis. ⁊ nō rei recepte. Cera. n.
recipit fm formā sigilli. et celū vñum p vi-
trum coloratū p modū vitri. Sed bi disci-
puli erant in fide pegrini ⁊ solaz spem habe-
bant. dicentes. Hos autē spābam⁹ q. re-
surgere et redempturi esset israel. ideo nō
māifeste obuit se ostēdere in corpe glificato
sed in specie pegrini. Dico q. ex q. mulieres
et discipuli diuersimode se ad ei⁹ resurrecti-
onē habebant. sic xps scdm cōditōem vñi⁹
cuiusq. apparebat. Quibulda enī videbat
vere resurrexisse. ex cluso omī velamine dubie-
tatis. sicut virgini gloriose et sanctis aplis
ideo vere ⁊ clare eis apparuit. Quibulda
vero qui eius resurrectiōem dubitabāt et nō
fieri credebāt. sicut magdalena. q. ex eo
q. nōdum ad prēm ascendit nō putabat eū
patri esse equalē. ideo in spē ozulani ei appa-
ruit. vt cognosceret velle in ea verā fidem
plantare ⁊ oēm dubietatez eradicare. Qui-
bulda vero dubitanti. putantes eū esse
puz viatorē. sub forme viatoris et pegrini
foris appuit. manifestās p suā resurrectiōez
se esse cōmpñsorē. sicut his discipul⁹ eun-
tibus in Emaus ⁊c. Quare Grigo. dic. in
omelia. In eadem spē eis foris appuit. in
qua apud eos inuis fuit. Et his dat vocati-

na. q. volentes christū clare in esse glificato
in celis speculati. debent hic firmit sine du-
bietate. omia spectantia ad fidē summiter cre-
dere. q. qui in his dubitat infidelis ē. extra
d. hereticus. c. Dubius. nec vnq. xpm clare
videbit. Ad pñā rōnē p. dec. dicta p. quid
sit dicendū. Quam nunc ad continua-
tionē sciendū q. byssoria bodiem euangel-
lij facta est in die resurrectiōis. in terciā ap-
paritiōe. ⁊ q. bodie rome statio est a san-
ctum p. d. ideo legit illud euangelij cum
in eo fiat special mentio de scō Petro. Et
fm hoc tres sunt partes euangelij.

In prima notat discipuloz cantatiua asso-
ciatio. in pñcipio.

In secunda xpi peregrina apparitiō. ibi. Tu
solus pegrinus es.

In terciā discipuloz fructuosa inuitatiō ibi
Vane nobiscū.

Quātum ad primaz

partem dicūt doctores vñū illorū discipuloz
fuisse cleopham. quē nōmē etiā Lucas exp-
mit. alium dō lucā qui more scriptorū nōm-
suū nō expmit. ne vidēret ex eo se iactare
Castellū quo ibāt dñs Emaus. alio nomine
nycopolis. ⁊ fuit a iherlm. lx. stadiis. Stadi-
um dicit a stado. ⁊ est. viij. ps miliaris cō-
tinens. cxxv. passus. Et hercules gygas le-
gūte vno anhelitu tñ cucurrisse et licuisse.
et illud spaciū dñs stadiū. Dico autē stadia
faciunt vñū militare. et sic. lx. stadia cōpleta
faciūt. viij. miliaria completa. ⁊ octauū semi-
pleniū. Moraliter notandū sicut videm⁹
q. omnia q. sunt in mōdo necessitate mutari
ideo ⁊ homo qui dñs minor mūdus. pñne
mutat. Nam celū ⁊ omia astra et elemēta q.
sunt in continuo motu. ⁊ fm pños. si fima-
mentū ad vñum minutū quiesceret. ⁊ si nō
mutaret tota mōdi machina destrueretur.
Quare pñs in dñs substantia orbis dic. Si dñs
stueret motus. destrueret mund⁹. Cū de
ple. vi. v. Hec tales. Manere in vno statu nō
est corpoz natura. sed sp. crescere ⁊ decresce-
re. quōdiē dñs corpe nostro recedūt aliq.que
pñcule. ⁊ alie statim succedūt. sicut iudicis
J. pñonebat. Et in autem de alienatiōe aut
pmutatiōe ecclias. re. coll. i. s. vt nō. Quid
erit stabile inter homines ⁊ imobile. vt illaz

patietur imutatioz cu ois nō stat? s; ppetuo
motu pstat. S; vtna ille mot? spūaliter
realis eet nob? p pñcia ad eternā dulcedi
nē: q nō retrogradiēdo de via virtutis ad
viā iniquitatis declinare? Est cū vt dō: .xx
q. ij. c. ij. Decursus nē pñcia ad volupta
tem: Ite si voluerim? in Emaus qd
intēptat nē dulcedis: et significat beatitudi
nam puenire. opz q pcoriditer vanitatem
mōi relicta. pcedam? viā rectā iam a nob
inceptā in emaus qd fit qd pñderamus.
Quindi vanitatē et eam contēnim?
Propriam nobilitatē? sp. pñcim?
Diuina bonitatē et ibi qñcimus
Dico primo q volēs venire in emaus: d;3
considerare mūdi vanitatē? et eam contēnere
D; qd vanum ē transitoriu? et instabile re
līqundum ē. mō? autē vanus ē .xx. Ecclesia.
primo. Vanitas vanitatu. Cui? vanitas
et tātū agnosci? q in se modici est: q in
quētū est. et q impediētū felicitatis est.
Primo sic appet. q: creatura respectu dei
modici ē. Na eternitas caret principio? et
termino. Omne āt tpale in nūc qd ē mūnū
incipit? et desinit. Item gaudium mōi respe
ctu felicitatis eterne modici est. Hoc enī
nullū pōt faciare. In illo autē totū est qd
cō potest pñderare Sed cur ea q in mōo
sunt cum pua sunt et modica. multis appa
rent tam magna q: volunt potius pdere in
finitū bonum q mīnuz obulū Dico q p
uum est: in eo aut q ppe ē oculo: apparet
magñū. tpalia autē quibūsdā sunt intima
cordi: et diuina remota: s; hoc appent pua
leo magna deuotis hoibus. Secōdo trāsito
ria sunt vana: quia inquieta et inquietina.
qd cōtīngit: q sunt mutabilia. q cito
enī incipiūt esse. deficere incipiunt et ad fi
nem tendere. Tercio sunt impediētū fe
licitatis eterne q in hoc pñstī l;3 vīdē de
um sine medio. amare sine mō. possidere si
ne termino. S; ecce ois creatā mediat co
gnitōem. dilectionē modificat. et defectuz
rei ad terminū ordinat. S; diceret qd: nō
ne creatā ē silitudo et imago deitatis. et ita
nō impedit: s; magis pmouet felicitatem.
Dico q pñctio similitudinis et imago in B
pñstī: vt referat et ordinet ad ymaginem
ymaginātā. Et iō coiplo q creatā ab hoīe

ad deū nō refert. cadit a sua nobilitate ad va
nitatē. Secōdo volens ire in Emaus. d;3
pñderare suā nobilitatē et sp in via dei p
ñcere: q: imago dei ē. Tria enī sūt in hoīe
qbus nara sūt nō dedit: ad B vt lō sp in
ordine ad deū possit pñcere s;3 libertas spi
ritus. seruo: dilectōis. et āplūdo intimi
tatis. pder libertatē enī spūs sui: ē homo i
oē qd creatuz est: qd scēm? libertatē nō soli
deo subest. pder seruo: car. tatis ē sp. pñ
cer. qd enī essendo opat: opando creclit? et
augēt sp: et mūnq; lassat. s; sp pñ opari et
pñcere. hoc aut ē pñmū caritatis. pñq;
enī amor dei ē oculus: s; opat magna hē
Ite p āplūdinē intimitatū pñ bō in se
deū cape q est infinit? Hec g bō d;3 aduer
tere et sp. pñcere. S; bō si sic bō pñ lib
tate spūs oē creatū trāscedere. caritatis
seruo: sp apō deū pñcere. intimitatis ām
plūdinē deum ultra se cape: quōd sue obli
uiscē nobilitatis: q utōnabiliter ad transi
toria pñert. Tercio volēs ire in emaus
debet pñderationē ire sup diuinā bonita
tem et ibi quiescere: quia Emaus est l;3
magister dulcedinis et curias iocunda ad
quā pēgim? Ibi enī finis et terminus no
stre mutabilitatis ē. In hac nē q: cūitate
tria sunt q dñt hominē facere qñcere. s;3
pñctio dñitatis q in se cōtīr et qdquid ap
petibile ē: et iō mēs deū videris nō pōt se ab
eo auertere. Secundo infinitas et imutā
bilitas et eternitas que nīl qd i se ē extra
se cadere pmittit. Tercio nafalitas appeti
tus. nē intimitatis respectu dñi eē q facit
mentē deo sp adherere. Dia ē l;3 pñ l;3 m
appetit eē diuinū S;3 fūeta bec mag iocū
da et faciatiua bō solidior alino nō dē de
rat: ad ea nē festinat: s; ppter pauca trāsito
ria: et falsa se retardat. Na alin? solid? cur
sū ad pñse accelerat. ppter paleas. bō āre
tardat currere. ppter deceptozias mōi deli
cias ad eternas eplās. Quare p. s. bñ dīc.
Homo cum in bonore esset non intellexit
compatus est iumentis insipientibus Et be
ne quia sicut iumenta multo labore labōrāt
et lassitudine cūdo Remam: portando
onera grauiā. trahendo aurigas et b mōi:
nec aliqd mercedis nisi vīlissimū pabulū
bñt: Sic hoīes oī anno labōrāt ieiunando

R

ecclesias frequentando: vigilando: q: tñ nō cō
tinuant et delectatōibz se immiscēt. inde nū
cū bil beatitudinis merent: sed p dunt labores
et sola fallaci spē solamur. Sapie. iij. Qui
sapiam et disciplinā abijcit: infelix ē: et va
cua ē spes eius. Est enī de tali sicut de
quodā studente secuitore magistri Alberti
magni: de q narrat q magro suo fuit mltū
dilectus: et magna sollicitudine ab eo infor
matus et nutrit. Qui magister tandē ei?
dem discipulū volens pbare fidem dicit.
Ecce carissime mltā bōa feci tibi vt nosti
Si nunc est dei volūtas vt in papā vel ī
magno plati ecclie te tua disciplina subli
maret et scia: qd de me faceres. Rndit di
scipulū di. Mgē reuerende vos nunq dū
mittere: vob honore illū resignare et sp ro
bis seruire: vel ad mīn? facere vōm: et
magistru curie mee. Bñ inq: mgē. et sic in
siml cūtes p vīa. mgē p artē magicā equi
tes multos cū fistulis et tubis: auriga au
tea iocundātes: pcurant a pppinqtes: qd
dū mgē quereat q esset cā solēmitatis et le
ticie: vel quo pgeret. Dicunt epus ratispo
nensis de hunc? ē et alter ad locū eius sub
limatus et elect? note talis: et notabant di
scipulū magistri. Et ait mgē. Dñi disci
pulus me? est. quē glōse et honorifice susci
pientes: in aurigā locauerūt. et cū magna
solēmitate vsus ratisponā reduxerūt. Ma
gister Albertus pedes eum p lutū seqns
eum inuocant d. Dñe epe memeto mei
Ipe autē ingrat? oblit? beneficiorū: sedēs
in spē magni honoris exorantē mgē et in
uocantē nō audiuīt. Et ideo ppter ingratu
tudine dū sic in spē sederet: solatōis cessa
uit illuso: et iacuit in luto pfusiois. Sic
reuera hodie de multis ē: q deo seruire si
deliter: pmiserūt nec vnq ab eo se p pecca
tum velle separe: sed dū vna dūlione h?
mundi ad aurigā honoris consolatōis et
bmōi locant. oblit? beneficiorū: pmisso: de
um inuocantē nō exaudiunt: nec cū in luto
id ē in tera humilitatis assumpte secū p
pter nostrā salutem aduertunt. monita ei?
despiciūt. et magna spē emēdatōis de āno
in āno in delicijs vespitur. sed tandē vūz
semp sperat vīa emēdare: et non faciunt.
cessante delusione in morte spem p dūt et ī

luto pctōm. pfusibiliter scdentes dāntia
bunē. puer. Expectatō iustorū leticia. spes
autē impiorū pibit. De spē enī in casum p
sumit q timere deū in suis opib tenuit
Gregori? libro. vi. moralū dicit.

Secūda pars in qua

notatur xpi pegrina apparitio: ibi. tu sol?
pegrin? es et c. Pro quo notandū scōz ni
colāū d lyra. q ly sol? nō fuit exclusio alio
rum pegrinorū cū multi valde pegriniet
de diuersis pibz venissent in iherusalē ad
diē festum pasce: vt bē Jobāns. iij. sed
notat exclusionē cognitōis ab isto sic appa
rente. s. noticiā mortis ihesu: vt sit sensus
Cum multi pegrini bis diebus venerunt
in iherusalē. mirum est q tu solus inter
alios peregrinos nescis ea que sunt nota
omnibz. Moraliter ē notandū: sicut d
entre de sta. monach. c. Reclōtes. Dignū
est vt qui simile cum alijs vīā suscipiunt
simile sentiāt in legibus disciplinam. Cū
ergo vīa nostra sit similis pegrinatōi in
qua etiam domin? nē vt pegrin? apparuit
vt d: in glōsa sup pō pegrinatōis. iij.
.q. iij. s. bis. Et ps. aduena sum ego et pe
grinus: sicut omnes prēs mei. dignū est
vt etiā scdm regulā et leges pegrinorū vi
uam? Ex regula. Dmissis igit alijs: bāt
pegrini specialiter tres leges et cōditōes
scdm q̄s etiā nos viuere debem? scz

Societate malā quantū pnt euitant.
Sumptus et expensas diligēter pputant.
Terminū ad quē vadūt cogitāt.
Pro nāq pegrin? inq̄m pō d: vitare p
uersā et malā societate. cū sūme piculosum
sit pegrino cū tali societate abulare. Qua
re catho vīlē doctrinā oibz dat viatoribz
di. Cū hōis ābula. Qd scōz bermetē pīm
Nali locū sūt sicut arbor ignea: et vnus
mus aliū pburit. qd expit hodie et cras ī
mltis: q p malos socios trahit a vīno fer
uitio et deuotōe. ad lasciuā. ad tabnas et
bmōi quibz non ē cōsentiendū sed procul
fugiendū. Unde logomon philofoph? do/
cuit filiū suū di. fili mi associa te illis q̄s
diligat de et qd gōz oñdit vltū et associa
beris illis q de moribz bonorū fuerit caput
Sed de q̄s oēs piores sūt sequi vicia

malozū q̄ virtutes ⁊ mores bonozū. vn⁹
 lasciuus trifator facit? nulle traheret ad
 spectaculū: q̄ nulle p̄dicatores cōuerteret
 p̄pauū. Est enī natura imitatrix viciozū
 rr. q. ij. c. ij. Et ideo op̄ante pagano cuidaz
 regi q̄ cum aliquo aliter instructus fuisset in
 fide ⁊ baptizari debuisse, posita vno pede i
 fontē di. an pater su⁹? ⁊ mater sua eēt in
 celo: aut in inferno. Et responsum fuit: qz
 non baptizati eēt in inferno. Iterū q̄ hui⁹
 vbi omēs alij p̄decessores eēt et v̄ idem
 fuit responsum. tunc ip̄o retrahens pedem
 dices. Potius volo eē cum multis meis
 p̄decessoribus in inferno q̄ cum paucis ig
 notis in celo. Qui p̄? tridui mortu⁹? dam
 natus ē: sepultus in inferno cum patrib⁹
 suis. Sic p̄ certo plures sunt deteriores
 paganis vel iudeis: q̄ timore seruili coacti
 ex censura ecclesiastica p̄fessi sunt et regre
 ctione ⁊ informatioe sacerdotū: tamē vnū
 pedem. id ē p̄tem affectōis habuerunt in
 ecclesia. Itz ad tempus beneficiendi. ⁊ tan
 tum p̄formitatem habuerunt xp̄ianozū
 in morib⁹. affectū tamē foris habebāt. Hi
 leuiter a cōmuniōe fidelium trahuntur. et
 cum multitudine prauozū dānabunt.

I Secōdo peregrinus debet quotidie expen
 sas computare. ⁊ dies itineratōis. Sic q̄
 libet nēm dies suos et opa computare de
 bet qualiter vixerit: et v̄ in corde pensare.
 Quare seneca libro. iij. d̄ ita. quotidie ani
 mus noster ad rōnem reddendū vocatur.
 hic serotin⁹? noster act⁹? vt cōsummato die
 cum se ad nocturnā quietē dedisset. inter
 rogaret animū suūz quid bodiemale feci
 sti. cui vicio abstracti: qua parte melior es
 factus. Un⁹ Eclre. iij. d̄. q̄ angelus dñi
 eclre tres. p̄posuit conditōes di. pondera i
 fratera pondus ignis. mēsurā venti statum
 reuoca diem q̄ p̄terierit. P̄ter primū intel
 ligitur: q̄ in fratera cordis homo pondera
 re d̄ pond⁹? ignis. i. amorē dei. an dei pl⁹
 q̄ mundi dilexerit: si min⁹? pondera bene
 quātum te dilexit dñs excelsus: qui p̄pter
 te passibilis ⁊ mortalis ē fact⁹? cum eēt im
 mortalis et morte turpissima te redemit.
 P̄ter secundū. mēsurā statum venti. id ē
 vitaz tuā que vento compaē. Job. memē
 to quia vent⁹? vita mea. Mēsurā igitur vi

tam tuā breuissimā ⁊ miserabilē: vt sic vi
 uas sicut mori velis. Quia scōm Hiero.
 Qui nō sic viuūt sicut mori vult: nō viuūt
 sicut xp̄ianus. Tercū reuoca diē qui p̄
 terit id ē singula momēta diez ⁊ noctium
 reuolue in mēte qualiter expositus. an pl⁹
 in seruicio dei q̄ dyaboli. Et si p̄spexeris
 plus expendisse in supbia. luxuria ⁊ volup
 tatibus seculi. reuoca illa p̄ colorē cordis
 et amaritudine fletus. Sicut rex ezechias
 qui dixit. Recogitabo tibi omnes ānos me
 os in amaritudine anime mee: ysaiē xxxviij.
 Putat nāqz fatuus homo de multis gra
 uissimis mortalib⁹ satisfacere vna die: vel
 vna salutatioe angelica. cum de leuissima su
 perbia veteres cognoscam⁹? punitos pena
 grauissima. nequa q̄. Unde legē Daniel
 iij. q̄ Nabuchodonosor rex ditissim⁹? vi
 ctor multoz regum ⁊ regnoz. post vñ ser
 monē supbum dices. Dñe illa ē babilon
 ciuitas magna quā edificasti in potentia.
 Statim eadem hora fuit a regno electus.
 et tam paup effectus: ⁊ cum feris et bestijs
 eius eēt habitatio et feni comederet sicut
 bos. Et post q̄ electus ē capilli in similitu
 dinē aquilaz creuerunt. ⁊ eius vngues q̄st
 auium: ⁊ videbat ei q̄ bos eēt in anteriori
 bus et posteriorib⁹ leo. In rei autē veritate
 illam mutatōem nō eēt passus: sed mentis
 alienatiōem: et ablat⁹ ē ei vsus lingue ad
 loquendū: ⁊ herba data est ei cib⁹. multi
 quoqz egrediebantur et videbant eum. sol⁹
 autem Daniel non egrediebatur: quia toto
 tempe alienatōis p̄ eo orabas. Sed cum
 xl. dies infamā pateret. p̄ alios. xl. dies ad
 cor hominis rediēs. flebat ⁊ supplicabat deo
 tantū. q̄ et intus fletib⁹ oculi eius vt caro
 effecti sunt ⁊ itez alios. xl. dies reuertebat
 in infantiā donec octo menses p̄pleret. p⁹
 quos reuocat. nō tamē regnauit. sed statū
 ti sunt p̄ eo septē iudices ⁊ vsqz i finē: vij.
 ānoz p̄nam egit. panē ⁊ carnes si comedit
 ⁊ nō bibit vinū. legumib⁹ utebat ⁊ herbis
 iuxta consiliū Danielis: et tunc iterum re
 gnauit. Et post scripsit eplā omni regno
 suo in quo p̄dicauit mirabilia que fecerat
 apud eū dñs excelsus. In hac bistoria
 deus voluit signare q̄ quicūqz q̄s sit di
 nes i p̄tudio. magnus i vita. potēs i ricia

altus in bonitate: et si haberet multa regna
in celo si peccat mortaliter. statim oīa p̄dit
et eijctur ab omibz angelis ⁊ bonis hoibz
vt nō sit princeps eorū bonorū: nec hic nec
in celo. et sit adeo paup̄ vt bestia vel bos ⁊
anis fiat: q̄ sicut ille p̄ omēs labores suos
quos h̄bit laborando eundo tomā: portādo
onera: trahēdo curtus fame: ⁊ penuria: sti
mulatōne ⁊ p̄ssura. captiuitate: et clausura
nichil merentur p̄m̄i in celo Sic nec ille
qui est in mortali laboribus suis aliquid
meret imo totus midus videndo talem in
tanta paup̄tate et miseria mirari possit: et
cuius in inferis: tam diuinitē ⁊ gloriosum de/
pauperatū: ⁊ subito immutatū de bono in
malū. Quid ergo faciendū est tali: faciat
certe sicut Nabuchodonosor: ⁊ leuet ocul/
los suos. Interiorior: ⁊ renouet ad memo
riā. quid p̄didit: q̄ p̄culose temp̄ suū
expenderit. Sic recte videre poterit quale
regnū ⁊ q̄ntum: q̄les diuicias ⁊ honores
et delicias: quālibz societate p̄cipuā p̄didit
et tūc hec omīa renouando ⁊ cogitādo gra
tiam infinitā: habet materiā de p̄teritis
amantissime deplorandū: et d̄ cetero cauēdi
Si enī ille tantū fletit: q̄ terrenū regnum
perdidit oculi ei⁹ ⁊ c. et tam diu pro vno
mortali. multo dignius p̄ctōr ⁊ diuinit⁹ do
lere debet ⁊ flere. q̄ regnum celeste amisit.
Quare gl̄ias amonet peccatores di. gl̄.
xxij. Plangite sup̄ regione desiderabili.
d̄ de⁹ quid p̄didimus p̄ peccatū. di. Cr̄.
Si oēs h̄itantes terre extollāt vocē suam
et lapideat ligna ⁊ arbores ⁊ bestie ⁊ vo
lantia ⁊ pisces: ⁊ vt simul dicā. tot⁹ m̄d⁹
vocē suā extollat ad lamētandū nos: q̄ ab
illis bonis exidim⁹. nichil dignū lamēta
bunf. hec reuoca ad m̄oziā ⁊ cave ne ite
rum cadas Tercō pegrin⁹ q̄tidie deter
mino cogitat: vt ad terminū pueniat. oīa
mala itinētis tolerat: nec labores recusat.
Sic etiam q̄tidie de termino beatitudinis
recognitare debemus q̄ntum bonum sit. q̄n/
ta delectatō: quanta iocūditas ⁊ quies: q̄
tamen sine labore ptingere non valemus.
Gregori⁹. ad magna p̄mia puenire non p̄:
nisi p̄ magnos labores. Assimilaf namq̄
status beatitudinis arbori amēnissime v/
ticis et spinis circumdate. cuius stipites

rosis et suauissimis floribz sunt ornate. in
cuius cacumie puella speciosissima residet
cuius aspectus p̄ cunctis clarior et delecta
bilis ⁊ amabilis odor restimētōuz. super
omīa genera musicorū cantus autū audi
untur. Hanc arborem quidā considerans.
et gloriosissimā puellam intuens in amorē
cuius erat h̄ puellē. quod nec spinarū pun/
ctiones: nec vrticatum adustiones curauit.
et sic per spinas ad vrtices: de vrticis ad
frondes. de frondibz ad flores: de floribz
ad fructus ⁊ ad amātissime virginis am
plexus puenit et inseparabiliter copulauit.
Ad p̄positum. Hec puella diuinitatē cu⁹
omni decore: suauitatē ⁊ delectatō plenā
denotat: in qua est tota merces nostra: cir
ca quā est cantus āgelicus: dulcior omni
melodia. Hec enī ē circūdata spinis ma/
gnis laboribus ⁊ amoris d̄uituz: sine qui
bus nemo diuinitatē attingit: sed dum p̄
spinas punctuatas magnarū vrtutum ap
propinquam⁹. statim assuefactōe grauitas
laboris mitigat⁹ ⁊ lesioni vrtice compa/
sat. Sed tandem per exercitiū labor vrtutum
in flores odoriferos. id est magnā delecta
tionē ⁊ consolatiōem pmutatur: et in his
beatitudo acquirit⁹. Sed tria hominū ge/
nera hanc beatitudinē considerant: ⁊ ape
tunt possidere primū beatitudinē eternam
possidere affectant. cogitantes autē semite
vrtutum laborem ⁊ difficilē aggressum v̄r
tutes relinquūt: ⁊ beatitudinē nō habebūt
Tales sunt oīno cōspati. Alij incipiunt to
lerare labores ad temp⁹. ieiunādo. vigilā
do ⁊ caste viuendo. Sed dum bati ama
ritudinē ⁊ p̄ctōem sentiunt: ⁊ delectatio
nes carnis: ⁊ vanitates mūdi p̄ contrariū
aduertū: a beatitudine totā reuertūt: ⁊ bonū
est magn⁹ numer⁹ xp̄ianorū: qui isto facto
tempe op̄bo de uotōis beatitudinē nitebāt
rape: sed breuissimū tpe gratis oblati de/
dignāf habere. vñ Sc̄. epistola. li. Tur
pe est cedere bonū luctari cū officio quod
semel recepisti. n̄ est v̄r fortis ac strenuus
qui labore fugit nisi cessat illi aim⁹ ip̄a re
tū difficultate Tercū sunt q̄ amore xp̄i ad
v̄tutes accedūt: et licz primo difficultas
grauet: n̄ tū retrocedūt: s̄ semiores facti
maiora aggrediunt⁹. et tandē p̄ assuefactōz

nullo laborē n^r difficultatē. sed oēm dul-
cozem acquiunt et suauitatē quibz ad illā
dulcissimā visionem ꝛ iocunditatē attingit
diuine glie. Hic scdm Hieronimū in qua
dam epla. Null⁹ labor durus. nullū tēpus
longū videri debz quo gloria eternitatis ac-
quiritur.

Tercia pars in qua

notatur discipulor⁹ fructuosa inuitatio. ibi.
Vane nobiscū. Notabiliter est notandum.
q^d vt videmus dñs castri isto tēpe ad cō-
morandū magis sollicitat a subditis dñi ca-
strum ab hostibz piculosius impugnat. cui⁹
ratio est. q^d deficiente influentia cause pācu-
laris ad resistendū. necessario inuocat influ-
entia vniuersalis q^d auxiliū cause superioris
prima est causa plus in fluit q^d secundaria.
Autor de caus. Vbi enim pñcipū deest. nī-
hil supēdificari pōt. pma. q. i. Cū paulus.
Quia ergo isto facto tēpe ad archā nostri
cordis thesaur⁹ dominici corporis quasi ad
castrū magnū custodiendū reposuimus ra-
ptor animar⁹. hostis generis hūani. crudel⁹
castrū cordis varijs nīf machinatōibz im-
pugnare. vt thesaurū rapiat. et spoliū di-
uidat. Cū ergo nō sum⁹ sufficiētes a nobis
castr⁹ ptegere. thesaur⁹ reconditū refuare
sine auxilio cause supioris. i. dei. cuius nōmī
quicūq⁹ inuocauerit salu⁹ erit. Tobelis. ij.
et de peni. dist. iij. Adhuc instant. Inuoco-
mus p adiutorio deū d. Vane nobiscū
dñe. Unde. C. de veteri iure enucleando.
lege pma. Omne spē nram ad solā refer-
re debem⁹ sūme trinitatis. puidendā. a qua
mundi elemēta ꝛ eor⁹ dispositō pceserunt
sine qua nō est armis vti ingenio cōsidendū
Ipse nanq⁹ manēs nobiscū dat aīme.
Cōtra demonia vigorē inextinguibīlē.
Cōtra trāsitōria vigorē inaccessibīlē.
Cōtra carnalia dulcorē inextinguibīlē.
Præsentia nāq⁹ dñi aīa vigorat ꝛ firmat⁹
instanti q^d nulla violentia. n^r deceptōe dya-
bolica p^ruenit. Nam ex influxu diuini luminis
deiformis effecta. et in ipsam choruscante in-
radiū transformata. in immobili diuino bono
etiam immobilis p adhesionem effici⁹. Est ei
naturale exemplū. q^d qñ aliquis trāformar-
tur in aliud accipiat p^rietates ꝛ p^rditiones

illius nature in quā trāformat⁹. sicut p^r in li-
gno quod in igne trāformat⁹ q^d gravitate
et frigiditate. ac etia⁹ būditate de posita. ac-
cipiat leuitatē. siccitatē ꝛ caliditatē ipsius
ignis. Sic mens deuota cū in lumen thear-
ticum transformat⁹. p^rdit oēm fluxibilitatē
inclinatōis ad malū. ꝛ p^r adeo se iūgere in
bono diuino q^d p^rseruētē affectū firmat⁹.
et figuratur. vt quodam⁹ immobilis efficiatur.
Iuxta illd eccl. xij. Firmabit in illo ꝛ non
fleuet. De bacini mobilitate anime siue
mentis scribit in ps. Qui confidit in dño
sicut mons syon nō p^r mouebit in eternum.
qui habitat in iherusalem. In quibz rebus
solēnter respōdet p^rbeta quadruplici tacti-
te questioni. Primo nanq⁹ posset queri q^d
sint illi spūs. qui ad istam immobilitatē p-
ueniūt. Secundo vbi talis immobilitas p-
feratur. Tercio quando def. Quarto quēz
fructū anima ex illa immobilitate cōsequit⁹.
Ad primā respondet cum p^rmittit. Qui cō-
fidunt in dño. nāq⁹ illi soli ad hanc immobi-
litate p^rtingunt. qui omne spem suā in so-
lo deo ponūt omnia creata ꝛ transitoria pro-
pter ipm velut stercorea reputātes. Ad lectū
dam trādet cum subdit. sicut mons syon. Hāc
illa mobilitas non dat nisi in monte syon.
Id est alitidine cōtēplationis diuine per
quam anima rapit in abyssum diuine lucis.
ꝛ in ipso diuino bono immobilis redditur q^d
vnum cū ipso efficiatur. Qui enī adheret de-
o vnus spūs est cū eo. vt dic ap^rs ad corint.
Hāc vnitatē pretebat ipc. iobis. xij. rogo
inq^r te p^r vt sint vnū in nobis. sic ego et tu
vnū sum⁹. Ad terciā rēd^r cū annexit. Qui
bitat in iherlm. Hāc tūc pmo mēs deuota im-
mobilitatē p^rlequit⁹ cū incipit esse ciuis cele-
stis iherlm. hoc est cum omnes motus anime
in pfecta pace et quiete possidet. ita q^d nul-
lus motus inordinat⁹ erumpat in ipsa ꝛ di-
ctamē ꝛ iudiciū rōis. q^d optime figurat⁹ ē
in salomōe. q^d nō pmo. sed t^rtercio āno reg-
ni sui incepit edificare tēplū diuine maiestati
sed in q^rto āno. Ex q^d dat⁹ intelligi q^d pmo
opt⁹ volēnt vincere oēm carnis p^ruilanā ꝛ
oīm vitiū inferiorū epugnans ꝛ oēm mōi-
vanitatē ꝛ gloriā. et tunc demū poterit in
mente deuota in bonū diuinū p^rseruēs desi-
deriū trāformata. spūalē tēplū diuine pūte

pietatē serie fabricari. a hoc signant inuile
 Jobānes in apocalipsi. ij. cū dicit. Qui vil
 cerit faciam illū columnā in templo dei mei
 hoc est mētem eius immobiliter figam in bo
 no diuino. et foras non egrediet amplius.
 Talis mens nunq̄ terribis a suauitate di
 uina. vt in rebus transitorijs terrenū aliq̄
 concupiscat. sed clamāt iugit̄ cūz propheta.
 Michi adherere deo bonū est. ponere i. do
 mino deo spem meā. Ad quartā respondet
 cūz interponitur nō commouebis in eternū
 in quo innuit q̄ istum fructū aīa ex illa im
 mobilitate consequit̄. q̄ mēs ip̄a ex vulco
 re diuine suauitatis adeo in bono diuino fir
 matur q̄ nunq̄ ab eo potest diuelli. nec per
 aliq̄ receptem diaboli ad aliquod trāsi
 torium delectabiliter inclinari. Quia sic di
 cit bernard⁹. Respectu illius dulcedis. om
 nis aliena iocunditas meror. amarū est om
 ne dulce. et omne pulcē sedum. et omne qd̄
 trāstorie delectat molestū. Vñ talis mens
 bene pōt dicere cum aplo. Michi mundus
 cruciatus est i ego mudo Secundo do
 minus manēs in anima dat ei virorem im
 marcescibilem quod patz. Nam ex suauita
 te diuine plēnitie tantus feruor desiderij et
 ardor pficiendi menti deuore innascitur. q̄
 spēs omnib⁹ transitorij nullū opus vie
 tiosum est adeo graue a asper. quod nō le
 ue i dulce reputet. ex nimio feruore diuini
 amoris. Quia s̄m Augustinū omia dura i
 aspera leuia. et xpe nulla facit amor diuin⁹.
 Cuius exemplū habet in multis sanctis. q̄
 potius mozi elegerūt ppter christū q̄ viue
 re in gl̄a sine xpo. Ex feruore namq̄ carita
 tis nulla genera tormentorū grauiā putauē
 runt. sed vt dulcia acceperūt. Quare bñs
 Laurentius insulas dicebat cesari. Dilce
 miser virtutem dñi mei Ihesu xpi. quia car
 bonea mi non ardoz. sed refrigeriū michi
 prestant. Nec mirz si talis mens in cōtinuo
 victitū virore pmaneat. cūz sit tanq̄ arbor
 plantata secus decursus aquaz. i fluētia ce
 lestium gratiarū ppter quod apte ppheta i
 psalmo. mentē deuotam p̄dictam fluitū par
 ticipantē comparat arbori plantate secus de
 cursus aquaz. q̄ sp̄ virore i fructificat in ope
 rib⁹ xpmolis i solū eius n̄ defluet n̄ mar
 cescit. Arbor illa ē volūtas i feruens pficien

ti desiderij. donis celestib⁹ irrigatū i secū
 datū que sp̄ in virore pdurat. qz in gr̄a s̄p
 pficere desiderat. Cūz enā solū nō defluit
 qz sp̄ in decore i donis virore pfluit. i oia
 xpmi opa s̄m formā i mensurā recte rōnis
 ordinar i disponit. solū ē illius arboris
 nō marcescit i sūi tedio i viciā opa sua eli
 cit. et iō in p̄tino virore pficiēdi subsistit.

Tercio dñs manēs in aīa dat s̄ carnalia
 dulcorem inextēssibile. Cum est sp̄s in lu
 mine iherartico primā veritate ut est viatorij
 possibile sensit limpida contemplatōe. tunc
 dulcore inextēssibili pfluans. desiderium
 eius dilatat ad summū boni amplexū. sp̄a
 lia brachia extēdēdo i dulcedinē diuine p
 sentie suauissime degustando. Gemia autē
 brachia possunt dici vigor intellectus. i ar
 dor affectus. quibus aīa dilectum dulcis
 astringit. quia solum pactus illaz potentia
 rum boni diuini capax et participare esse p̄t
 Tunc veraciter dicere poterit cum sponsa.
 Canticoz. iij. Tenui eum nec dimittaz do
 nec introducā eum in domū matris mee. et
 in cubiculū genitricis mee. Domū patris
 sponsa vocat vbertatē et affluentiam diuine
 presentie a qua omnis sciētia et gratie se
 cunditas in animā deriuat. Quē quia diuini
 essentia mentē non quietat. put appete
 ditur sub ratōe boni generaliter. sed solum
 sub rōe obiecti beatifici. Ido ad hoc insinu
 andum. aīa non solum appetit introduct
 in domum matris mee. sed in cubiculum
 genitricis. quod nichil aliud est q̄ ipsa di
 uina essentia sub rōne obiecti beatifici. et vt
 erēplar et ydea rōnal creat̄e. qz vt sic bāt̄
 mentē totalē p̄prie quietare. Ad hūc dulco
 rosum amplexū. aplo aspirabat cū dicebat
 Sequor at si quo mō appēdēs a q̄ i p̄bē
 sus sum. Sed circa illa vba sponse. Te
 nui eum r̄. Querit Gilbertus sup̄ cantica
 di. Quādiū aīa in hac vita est. mutabil
 est naturaliter. ita q̄ a suo cognoscere et a
 suo velle potest se conuētere ad quodcūq̄
 sibi conueniēs placens. et est ita mutabil q̄
 nō habz securitatem cōtinuē permanentis in
 gratia. et quomō potest tunc ita audacter
 et ita secure dicere. Tenui eum r̄. R̄spondet
 Gilbertus di. Tēp̄ est q̄ diu aīa est in hac
 vita. nō est in tuto posita. nec p̄t esse securā

Unde quādo dicit. q. nunq̄ velit dimitte/ re Ihesum tantū est dictum. Om̄e studiū meum et oēm sollicitudinē meam ad hoc cō uertā q. ihesus ita penes me maneat. q. ip̄e a me et ego ab ip̄o nunq̄ recedā. Sc̄do querit̄ circa illa uerba Pauli. Sequor. 2c. Cum em̄ Paulus fuerit p̄bensus totalit̄ f̄m oēm modū q. cognoscibilis erat. talis at̄ mod⁹ p̄bentiosis respectu uine nāe n̄ cō p̄nit creaturē. Quō ergo dicit p̄bendā eū a q. 2 p̄bensus sū. Et alibi dicit. Tūc cogno scam sic 2 p̄gnitū sū. Ad qd̄ dicens q̄bec sūmado attendit nō q̄m ad efficacā p̄b/ bentiōis. q. talis impossibilis est creaturē. vt p̄z Jobis. 1. Dē nemo uidit vnq̄. h̄ solū attendit q̄m ad immediatē cognitiōis d̄ qua. 1. Jobānis. 14. Scim⁹ at̄ cū appu rit similes ei erim⁹. q. videbim⁹ eū sicut ē. Et in ps̄. Et in lumine tuo videbim⁹ lumen hoc est eip̄m q. es lumē diuinū subsistens. vt dicit Aug. Nā sicut lumē diuinū seip̄m 2 oia alia in seip̄o 2 p̄ seip̄s comprehendit. ita ip̄m uerbū eternū 2 omnia alia in ip̄o et per ip̄m comprehendit. 2c.

Feria tertia pasce

Tenit Ihesus

in medio discipulorū suorū. et dixit eis par uobis. Lu. vi.

Sc̄dm̄ naturales ad uerā cognitiōem facti aliquid tria requirūt. 1. uisus. tact⁹. 2. au ditis. Primo rē uident. magnā suscipi mus d̄m̄nāz vnus ab alio. quia d̄ in de sensu 2 sensato. Uisus multas rēz d̄m̄nās nobis demonstrat. Nam q. auris n̄ p̄t audire nec manus tāgere. oculus certificat. Ideo testimoniu visus admittit qd̄ non sit de so lo tactu uel auditu. Extra de test. 2 attestā. Nam in lris. Sed uisus enā q̄q̄z recipit. necesse est vt enā tactu factum nōnificet. sic baculus in aqua currēte uidet fractus. qui tamē p̄ tactu p̄bat rectum. Cōtingit enā q̄n qd̄ uisū p̄ter 2 tactū d̄cipi. qd̄ solū p̄ auditū certificat. sicut Geni. xxiij. d̄ de ysac q. p̄ filiū suū Jacob deceptus fuit tāgendo 2 ui tendo. n̄ decipiebat audiēdo. Glor̄ q̄d̄z uor Jacob. sed man⁹ fuit Esau. Ad p̄positū Xps̄ uolēs suā resurrectionē certificare 2 se fuisse uidetē ostendere 2 p̄bare. bis tribus sensib⁹

uoluit sentiri 2 expiri vt ergo eū p̄fecte uide rent. sicut in medio discipulorū. 2 q. uisū nō deciperet uoluit enā tactu palpati uel palpa te. Et vt enā uoce auditum eorū certificaret loquit̄ eis d̄. hec sūt uerba. Dicit ergo uer bum ih̄m̄atis. Querit̄ an argumēta fa cta post xpi resurrectionē fuerint efficacā ad resurrectionē p̄batōem. R̄n̄ det rēb⁹. iij. sup̄ snias. di. m. q. sic. quia ex q̄ ois n̄ra p̄gnitō .1. p̄fectior ois a sensu. xpus ergo uolens p̄babiliter ostendere suam resurrectionē sensu bilitet. uisū. auditū. 2 tactū eam manifestauit quia p̄bendo se palpabile. p̄bauit se uerum corpus h̄e. cū nihil p̄fessit palpati nisi corp⁹. Q̄n̄ dixit discipul⁹ putābō ip̄m uidere. pal pate 2 uidere. q. sp̄s carnē et ossa n̄ habet sicut me uidēs h̄e. Sed demonstrādo cy/ catrices. p̄bauit se idem corp⁹ numero h̄e quod an̄ h̄uit. q. postq̄ Thōas cicatrices uidit et tetigit stām credidit eius ueritatē et h̄m̄nitatē. di. D̄is mē? et tuus mē? S̄z comedēdo p̄bauit se uiuere. 2 mortua que cibū nō capuit sed clausis ianuis intra to p̄bauit illud corpus habere totē subli tatis. 2 p̄p̄ns esse gl̄ificatū. Sic ergo patz p̄ illa sensibilia argumēta. q. d̄m̄natus uere fuit. Sed queris cur uelēt alijs uol nēto cicatrices. v. uolnēz sibi resuauit in corpore gl̄ificato. Dico p̄pter tria. Primo vt resurgendo bis suam resurrectionē certi ficaret. vt dictum ē. Secundo vt sic confir m̄s uolui paterno apperet. 2 pro nobis in terpellaret. Q̄n̄ Bernard⁹. Secus accessi habes o homo ad deum patrē ubi mater affi filium. 2 filius ante prēm. Pater ostendit filio pectus 2 vbera. filius ostendit patri la tas 2 vulnera. Nulla ergo poterit esse sp̄ul sa ubi tot sunt caritatis insignia. Tercio vt in iudicio omib⁹ monstraret. in quibus ele cti magnam habebunt consolationē. repro bi uero confusionem uidentē eum in quēz transfixerunt. Apocalip̄ p̄mo. Uidebit eū omis oculus. Sed quomō fuit corpus xpi palpabile cum sc̄dm̄ p̄hilosophū necesse sit omne palpabile eē corruptibile. Alexāder de hales dicit. q. corpus gl̄ificatūz de sui natura habet posse palpati si uult. et si non uult nō palpat nec sentit. 2 hoc ostidit b̄m̄s Grego. xij. moralū sup̄ illud Job. turtū

circumdabor pelle mea. contra Eutbiciū cō
stantinopolitanū epūm. Sed quō comedit
non indigena cibo vel pom. ppter glificatōz
Rūter q̄ in suscepcōe cibi quātor lunē. i.
masticano. de coco. digestio 2 in comeden
tem p pte cōuersio. Quātiū ergo ad duo
prima xps comedit sed n̄ quo ad duo vltia
Sed quid fiebat de illo cibo. Aug⁹. in lib.
lxxij. questionū. q̄ in naturā spūale con
uersus est. i. in vapore resolutus. sicut aqua
resoluitur p solis radiū fm alexandz. In p
sentū euangelio notāf tres ptes pncipales.
In prima statō resurgēis certificaua.

In principio

In scōa inceptio docentis confortatiua.
ibi. quid mirari.

In tertia informatō scientiis sana tiua. ibi.
Quā sicut scipm̄ est.

Quātum ad primaz
partē morālē est sciendū fm philosophū. ij
etbi. Medium in omnibus est laudabile.
Nam dms cōsistit in medio. 2 extrema sūt
viciofa. Xps ergo dei filius media psona in
ter p̄m et spm̄ sanctū. i. mediator dei 2 ho
mīs. r. q. ij. Quid ergo. volens in oibus
tenere mediū. nam est dñs mediū silentiū
teneret oia. et nox in suo cursu mediū iter
perageret. scz media nocte. iacuit in medio
duū animalū. sedit in medio doctoz. dist.
xxvi. §. Ecce crucifixus ē in medio terre. pe
pendit in medio latronū. spm̄ patri tradidit
in meridie. surrexit media nocte apparuit in
medio discipuloz. Quare hoc. vt ostenderet
se mediū esse viuētis. et inter homines et p
pter homines.

Ministratōz diligentē

Liberatorem cōpācientem.

Doctorem prudentem.

De pmo Luce. xxiij. Ego in medio vti sū
sicut qui ministrat. Hā cor nobilissimū mē
bū directiū 2 p̄uatiū humane vite. in
medio homis ponit. vt mediāto venis eo
melius singulū membris efficacū et vigorez
tribuat. Sol ter planetaz in medio ituat.
vt planetas illumet. Rex vel dux populi i
medio patrie vel exercitū locat vt subditos
mel⁹ regat et ipis iusticiāz mistret. Sic sal
uator n̄r rex regū 2 dñs vniuersū in q̄ omnes

thesauri sapie 2 scientie sunt absconditū qui
celoz p̄niet thronos. qui est candor lucis
eternē. 2 vita anie. voluit stare in medio di
scipuloz vt nosceret equalis omnibz in mi
nistratōe. ministrando vt medic⁹ egrotos. vt
redemptor venditū. vt dñs famul⁹. vt p̄f
filijs. vt de⁹ hominibz. vt sanctus peccatibz.
vt diues paupibz 2 vt nobilis vilibz.

Attendam⁹ igit mīfiam 2 vilitatē nostraz 6
vt eo magis 2 clarius ministratoris cognosca
mus diligentia 2 pietatem. Recitat namqz
Berth. de consideratōe li. ij. vilitatē nostrā
di. Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tpe
replet multis miseris tempis. corpis mētis
Homo de humo. lim⁹ de limo terra viuēs
in terram rediēs. namqz ad laborē. nō ad ho
nozem. de muliere. i. cū reatu. breui viuēs
tempe. i. cū mem. replet multis miseris. iē
poris. corpis. mentis. et pectoris miseris.
si vigilas. si q̄scas. q̄cūqz te veritas. Nam
in lordido es generatus. in tenebris forma
tus. in laboribz educatus. Quid ergo sup
bis vilis cinis 2 puluis. cuius pceptis cul
pa. nasci mīfia. viuere pena. mori angustia.
Ecce quanta vilitas hoīs. Ista pietas salua
toris et bñlitas. q̄ stat in medio n̄r. non vt
dominus. sed vt seruus 2 miser. dicēs Ma
thei. Ihs veni ministrari sed ministrare. Nam
diligēt nobis fuit maximis laboribz. ama
rissimis doloribz. xpiij. ānis. esuriēdo sitiēdo
frigus 2 estus patēdo. 2 vltio p nobis mo
riēdo. Nec ad huc nobis deest in ministratōe
cum absqz nostris meritis. s; vt p̄b dolor
infinitis temeritis omnia nobis necessaria
administret. Quid ergo dabim⁹ tali vili
genti fuitori p̄mij. Certe dicere potero illō
Iob. ix. Si tradidero me tibi seruū.
nō ero condignus pudentie me. pete ergo
quid vis. Ipse namqz p̄siderās nām ali
ditatem 2 mīfiam p omnibz bonis collas
necibz aliō p̄nt n̄ nisi cor tibi dari. alloquēs
quēlibet nostrz vt sp̄ale filiū d. illud p̄uer
bioz. xxiij. Fili p̄te mibi cor tuū. Facit ei
sicut nobilis aulē q̄ de tora rapina nihil ali
ud p̄nt nisi cor. Cris. Si peteret deus ele
mosinā posset se paup exultare Si oratōes
mutas. Si p̄grinatōes claud⁹. Sed hoc
q̄d homo habet. hoc solū querit. i. cor n̄ p
pter se sed ppter nos. vt nobis salutē tribu

at quod si nō dederim? nunq̃ salui erim?
Quod patet p̃ exemplū cuiusdā heremite.
qui studiose deū erorā. vt sibi onideret vñ
saluari posset. Ad quē sic deuote orantē ve
nit dyabolus sub forma angeli lucis dicēs.
Grandita ē orō ma. i. missus suz a deo te co
cere. Si inq̃t vis saluari. necessario tria ha
bere oportet. i. p̃io peccatis mis deo offerre
sc̃z lunam nouā. solis rotunditatē. i. rote q̃t
tam p̃tem. hec tria si cōiunxeris i deo sacrifici
caueris saluus eris. quibz dicens disparuit
Ille aut̃ heremita cum hmoi res se nō posse
habere elumaret. tristis factus despare ince
pit. Qd̃ misicors deus. sp̃iciens ab alto.
misit ei angelū lucis vi. Angel⁹ q̃ te docuit
vix dixit. Sed aduersari⁹ bonis fuit diabo
lus. volens te ad desperatōem trahere. Nam
p̃ nouam lunā intellexit banciam. C. ex eo
q̃ cornuta est ad modū lune nove. p̃ rotun
ditatē solis lēz. Q. p̃ quartā p̃tem rote lit
teram R que est prima lēz b⁹ dicōis rota.
Coniūge ergo has lēas siml. i. p̃stīnū hāc
dicōdem cor. quod si deo in omni puritate
et amore obtuleris. saluaberis. als damna
beris. Secūdo deus stetit in medio vt
onideret se liberatōrē compatiemē. Deute.
vij. Non timebis eos. i. hostes. qz dñs de⁹
tuus in medio mī est. Nam sicut diligēs pa
terfamilias in area stans in medio pullozū
suoz. custodit pullos ne milu⁹ rapiat i duo
ret. ymmo si milu⁹ a longe p̃speret appro
piquare i velle rape nī silet. sed strepitū ma
nuū clamando oz. oz. i. aduolantē impedit.
et pullos custodit. Sic ihsus i saluator nē
in medio ecclē inter congregatos in nomīe
eius stat. eos ab aduersario. p̃tegendo. ne
bos rapiat. quia palli sunt. i. nouiter p̃ peni
tentā tenat. Clamat enā inspiratōe i iterio
ri extortatōe. vi. ill. d. i. Cor. vlt. Vigila
te et state in fide. viriliter agite. i. p̃fortami
in dño. q. d. Qd̃ vsp̃iam in fide et peni
tentia tenat vigilate mecz p̃ aduersarios
fugite eos qui vos in studio querūt state fir
miter in p̃sideratōe i p̃missione i ero. p̃re
tor vester facit em̃ p̃p̃us saluator noster
sicut quidā princeps dictus Eleoninus. d
quo narrat fermt̃ Julius libro. iij. c. vi. qui
cum p̃p̃m quēdā iusto bello sibi subditi se
cūq̃. et ob b̃ ciuitas illi. p̃p̃i ab aduersarijs

obsidere. circūquaqz. nec quibz fuoz ad
eos venire posset. verbo vel auxilio cōforta
re. misit vnū militē fidelissimū qui cum ad
uersarijs ad obsidionē quasi vnus eoz ma
gnū fecit insulm. i. telum insulm sc̃z p̃ a
ta. i. Confortami i estote fideles. Ego deo
nim⁹ obsidionē venio a vobis celestiter imo
uere. quo audito p̃p̃s p̃fortatus stetit. et
aduersarios viriliter pugnavit. i. p̃ principem
coadiutus liberatus. aduersarios prostravit
p̃ princeps ille sp̃ialiter est xps qui ecclesie
sancte ab aduersarijs sc̃z malignis sp̃itibz
obsesse i circūvallare. militē lunū fideliss
mū. i. p̃dicatōrē verbi dei hodie mittit q̃ cla
mando et insulmō quasi inimic⁹ cū sit ami
cus fidelium. tela ignita igne caritatis. i. ex
hortatōes i correctōes i eloquia exhortatō
nis habet foriter immittere. ysa. lviij. Cla
ma ne cesses quasi tu ba exalta vocem tuam
et annūcia p̃lo scelera eoz. i. vt maneat fir
mi i aduersarios ne pacem cū eis faciāt ha
ber denūciare. qz princeps nē i p̃māleris
nec ad p̃sua mala declinaueris. liberabit
vos. Qñ dixit dñs filijs israel. q̃s introdu
cere voluit in terrā p̃missionis. in qua b̃di
bant septē gentes pessime quas expellere de
bebant. p̃cuties eos vřqz ad interitūqz. nō
inibis cū eis sedes nec miseraberis eozum.
neqz locutabz cū eis iugia. filiam tuā non
dabis filio eius. nec filiā eius accipies filio
tuo. qz seducet filiū tuū ne sequat me. qz te
elegit dñs. vt sis et p̃p̃us peculiaris de cum
cñs p̃p̃lis qui sunt sup̃ terrā. eduxitqz vos
in manu forti. i. redemit vos d̃ domo furni
tis. de manu p̃pharaonis regis egipti. Et
scias qz dñs deus tu⁹ ē fortis et fidel. custo
diens pactū i misericōiā diligentibz se. i. his
qui custodiūt p̃cepta eius. Deuter. vi.
Voxaliter isti septē populi signāt. vij. vicia
que aduersari⁹ deuotus xp̃ianus et obident
animas eoz. q̃ necessario quilibet volens in
trare in terrā beatitudinis expe. lere b̃z de mē
te nec cum eis pacē facere nec affectū suū
ip̃is delectatōibz malis p̃iungere. quinimo
arās eoz id ē malas cogitatōes. i. ydola co
rum debet totaliter extirpare. Genes. xxxv.
Abijcite deos alienos qui sūt in medio vři.
et mundam i mutare vestimēta vestra. i. cō
uersatōdem vřam priozē malam. in bonā i

A

honestam. qz effi veri xpiani facti estis. idō
 dñs elegit vos & diligit. & defendit vos ab
 omnibz inimicis. Tercio xps stetit in me
 dio ut oñdiceret le esse doctore prudentē om
 niū virtutum. docet nāqz mediū prudentie
 Mat. 1. Estote prudentes. f. hostis insi
 dias. ne decipiāmini. inmundicias ne inficia
 mini. Prudentia effi carnis mora est. rōp.
 viij. Docet qz mediū temperantie & cauere ex
 tremā. que sūt lasciuia carnalitatis & seueria
 nimia austeritatis. i. 1. de p. v. Ab omni spē
 mala abstinete vos. Unde Grego. xxiij. mo
 raliū. Corda cythare si nimis paz extendit
 rauce sonat. si autem nimis extenditur. sub
 ito rumpit. Sic scdm bernardū. opoz car
 nem restringere nō cōtingere. premere nō
 opprimere. fuit n̄ sicut. anillef nō dñef
 alioquin si quis fm carnē vixerit morietur.
 Tercio docet mediū iusticie. Mat. v. Hi
 si habūdauerit iusticia v̄ra plus q̄ rē. nō in
 trabitis i regnū celoz. Iusticia enim tenet
 mediū inter compassionē crudelitatis & re
 missionē equitatis. Unde grego. xxiij. mo
 raliū. Pietas p inordinatā misericordiam ex
 rare solet. si forte quandoqz peperit ubi nō
 debet. & plerūqz in v̄liscendis vicis crue
 litas agit et iusticia reputat. Cūqz a distoz
 nis moribz peccantes dirigi debeā. ne labāf
 violenta inflectōe frangunt. baculus enim
 qui violententer flectit rumpit. sed q paulatim
 flectit. frequēti flectōe ad cōsuetudinē du
 citur. Quarto docet mediū fortitudinis. Ale
 mū. xxiij. Consās esto. Et i. petri. v. Dy
 abolus circuit quēres quem timeat. cui resi
 stite fortes infide. querit in pusillanimitate
 et temeritate vt dīcipiat. Tu aut tene medi
 um si n̄ vis p̄dere modū. mediū enī sedes
 est modū. modū aut virtus in quo inuenies
 christum. Bern. libro. ij. de p̄sideratōe. rē.

B

Secūda pars in qua

tractatur de increpatōe p̄fortitina docentis
 ibi. Quid mēban estis. Nam materia flur
 recitōis. quia sup̄naturale est facta. erat diffi
 cilis ad credendū. idō varias habebant co
 gitatōes et admiratōes. nec rōnez resurrect
 tionis inuenientes turbant ad dubitatōez
 acciderunt. Quā xps volens tollere de cor
 dibus eoz et fidem inducere increpauit eos

dicēs. Quid estis turbati & cogitatōes rē.

Moraliter ē notandū qz iam aliquoz
 peccata p penitentiā p̄fessa nō extincta. sed
 adhuc in corde latentia malas cogitatōes
 fumigare incipiāt. quō prioz reitertur. et
 christū & grām collarā extinguat & extinguat
 est enim de peccatis illis sicut de candela ex
 tincta non plene p statū oris. que fumū feri
 dū causat. Sic effi fumus fetidus quos effe
 ctus habet disp̄ses. vnū bonum alēz malū.
 bonus qz caput reumatū & fluidū ericcat
 et reuma curat. Relante iobāne melue in
 prima practica di. Pneumatico & languenti
 capiti. nō odor dulcis sed fetor amarus ap
 plicet. Nā vt dicit Philareus in tractatu
 de namra liquidoz leu mo. boz. vernās tol
 sa olfactui appositā. caput v̄d̄m̄er inficit &
 corrumpit. Fetor ergo vt odor sulphuris ē
 extincte can. dele reuma curat. Valus effe
 ctus quia partū pregnātis mulieris habz oc
 cidere fm p̄biliscentia. Sic suo mō p̄fissi
 latens in corde. non p̄fecte p̄p̄iam extine
 tm. licet solo statu oris p̄fessum. p̄cipiscen
 tia ardens fumū cogitatōis pducit. q cogi
 tatio peccati si languēt vel dolenti aduene
 rit. curat eius fluentē delectatōez et instanti
 caritatem excitat. qz de cetero fluere in pec
 cata cauet. vñ Grego. et alle. de peni. vi.
 ij. ca. Judas. Nullū inuenit delictoz tale
 remediū. sicut eoz p̄tina memoria. Si āt
 venerit p̄gnanti instabili. i. suscipienti bonū
 p̄positū vitam emēdandū. quia tñ instabil
 est. et adhuc p̄ peccatis delectat partū boni
 p̄positū v̄stuit & aborire facit. De q̄ habet
 d̄tere. ij. Qlqz morabūt in te cogitatio
 nes norie. Circa dec dyabolus iā multū
 occupatur quēres quomō.

Suggestiones prauas ingerat.
 Cogitatōes sanas efficiat.

Occupationes bonas occidat.
 Primo facit dyabolus de hōie sicut cornū
 in arborē. Nam coruus volēs nificicare in
 v̄tre. Primo affert paleas. scō colligat lu
 to. deinde onat. & cubando pullos procreat
 Sic modo dyabolus occupat circa hōiem
 Primo immittit p̄uas cogitatōes p̄ sugge
 stionem p̄teritoz peccatoz. et facit hōiem
 cogitare. quantā delectationē. q̄tm gaudi
 um. quale cōmodū. qualē societate habue

rit. que oia amittit si ea nō iterauerit. Sic monis illis cogitationibz quasi paleis appositum. luttum delectationis apponit ⁊ pctā colligat et pmisset ne vnū sine altero maneat. sz omia delectent. Deinde ouat dñ animum hō mis iteq ad consensum ducit. iterū peccata priora confessa ⁊ pēta resumere tūc pponit cras vel tali tpe dum forma occurrerit vis merzgam accedere talē sociū inuocare. tātē nam frequētare ⁊ hōi. Deinde dyabol⁹ ⁊ sensum istū et malū ppositū tam diu cubat vsqz pullū opis noui peccati pteat. Tūc mala istius hōis erūt pēiora pōitō. Luc. xi. quia diuinitas ipis nō dimittit sed augz pētiū. cum tanto grauiora sint. qto infelicē animā diutius tenent alligatā. extra de cō sue. c. Cum tanto. Qui est dyabolū cupit fugare ne possit pullos mali opis pteare. debet pōtē destruere nidū ⁊ expellere malas cogitationes nec eis consentire. ps. cxxvi. Beati qui allidunt puillos suos ad petraz id ē felix est q conceptus malos anīz ad cō sensum et actū pueniāt. excutit ⁊ dimittit. pter xpm. Et ieronim⁹ in quadā eplā. Dñz patm⁹ est hostis occide illū. vt malicia elidat in semite. Sed vere quidā vt vulgares circa cadauera. ita ipi circa pctā p cogitationem volitant. ala nāqz delectationis cupiunt descendere. sed ala timoris pene retrahunt sed modicū ⁊ tandē ad priora cadauera peccatorū descendūt. relicto oī timore. Hi com panē coidā qui totū fecit visitate sanctum Jacobū. ⁊ cū itineris iam mediū peruenissz eius cogitās grauitatē ⁊ longitudinē. et ex opposito mulieris delectatōez et pulcritudinē. Qui extendens man⁹ volēs vtriusqz expiri fortitudinē vnā versus scām Jacobū alterā versus mulierē clamās. Zuch iacob zuch. Sed qz motus maiores expellūt minores. maior motus delectatōis ad mulierē eū retrahit. et iter inceptū dimittit. Sic beu multi hodie dicere possunt. Sicut serp magnēs attrahit qz attrahit me agnēs. Delectatō nanqz peccati multos trahit ad inferni nouissima ⁊c. Sed dyabolus qrit cogitātes sanas bōi ppositū anichilare ⁊ eijcere quia sicut arbores ⁊ plante si ledant in floribus. fructū perdūt. cum ex floribz solum fructū pducāt. Sic in humanis actibz hoc iu

dicium exprimitur. qz fructus bone opationis bumāe nascūt ex bonis conceptibz. Semināt est in nobis deus ⁊ sacā doctrinam hōnas inspiratōes que sunt vt semina in nobis Flores pducūt odoriferos. qñ pceptū in voluntate benefacere. q semina si ledunt sām plius fructū nō faciunt. sicut si puer occidit pfectus vir nō erit. Ido dyabolus sciens leuius et facili⁹ aiam in floribz posse occidere et primordijs bonis. quando pceptis nō dñ sunt roboratū ope vel pseruandine totum suū conatū ponit ad hoc vt eum occidat. Et gurat Exo. i. vbi dicit qz p barao rex egi pti videns multiplicari iis ne crescerent et ppls eius multiplicaret. ordinauit eorum paruulos omīs submergi. Sic dyabol⁹ conceptus bonos prime opatiōis aie ne crescant in facto. conat⁹ extinguere ⁊ suffocare in flumine labentium delectationum. Unde Petrus rauanens super Martirum. Dyabol⁹ inquit semp primordij bona pulsat. ⁊ in ipso orto festinat extinguere. sciēs ea fundata subuertere nō posse. Hoc idē offidit Iobannes apoc. xij. vbi dīz qz signū magnū appuit in celo. mulier amicta sole ⁊ lūa sub pedibz eius. et in capite ei⁹ corona stellarum. xij. Et erat illa mulier pgnās masculo. ⁊ clamauit ⁊ cruciabat parturientes. et visus est i celo quidā draco rufus qui insidiabāt mulieri vt deuoret filiū eius. Sed fili⁹ eius raptus ē ad deum. ⁊ mlt fugit in solitudinē. ⁊ draco pfectus est in terraz. Nec mulier signat pfectam ⁊ scām plōnem. qz quasi mlt mollis aer. Et dico ppter conscie puritatem et mollis p pietatem ⁊ benignitatē. Illa sole id ē clara ⁊ sagaci discerere vel pueratōis honeste amicā. ⁊ luna id est mutabil spēs ritas sub pedibz eius vilipendit ⁊ calcant. et in capite ei⁹ ē corona stellar. xij. id ē duo decim gaudia spūaliū quibz ipsa dīctat et coronatur. que gaudia sunt illa qz ponit bāt. in quodā smone. exponens coronā illi mulieris dicens. qz corona duodeci stellarū in patria erit mēoria sine obliuione. tō sine deuiatione. voluntas sine pmutatōe. impassibilis sine corruptōne. corpis claritas sine obfuscatōe. vl cordis caritas sine ablatōe. carnis agilitas sine retardatōne. subtilitas sine obuiatōe. Et octaua erit Diligere pro

rimū sicut scīp̄s, nona videre primū in omī
virtute se diligētē. decima xpm pfecte dili
gere plus q̄ seipsum. vndecima diligere se
ipm ppter deū tm̄. duodecima videre se de
um diligere sup̄ quē ip̄e homo se nō diligit
Ista vltimus est p̄gnans q̄ filium masculū
id ē xpm habet in se p dilectōem. ⁊ deuotōz
habet enā in se in vtero sc̄q̄ cōsciēcie bonū
et fructū ppositū qd̄ sūme cupiunt parere p
bonoz executōem et p̄plemētum. Sed qū
draco rufus ⁊ infamis dyabol⁹ videt talem
p̄sonā pposito bono sic p̄gnatam p suggesti
ones nuntiat deu orare boni ppositi sui partē
ne exeat in aliqd̄ bonum op⁹. Ouliet id ē
p̄sona illa debet cōmittere p̄m̄ eius deo.
ad cuius honozē omīa facere debet. ⁊ fugere
in desertū. i. ab omī mala societate et ad lo
ca honesta ⁊ sancte p̄uersatōis. ⁊ dyabolus
super nō poterit nocere. p̄s. Ecce elongaui
fugiens ⁊ mansi in solitudine ⁊c. Tercō
dyabolus conat occupatōes bonoz operū
extinguere. nam tyrānus obtinēs ciuitatez.
vt eo liberius dñari possit. conat omīs nobi
les ⁊ potentes occidere. p quos timet imi
nere rebellionē. sicut hf. iiii. regū. ⁊c. ⁊ bīe
remie. xxxix. q̄ Nabuchodonosor rex capta
iberusale et succensa captoz sedecyā rege
statim fecit interfici p̄ncipes iuda ⁊ filios re
gis añ oculos p̄tis interfecit. Quo facto fe
cit oculos enā patris erui. et sic ligatus du
ctus est in babilonē. et positus in carcerem
vsq̄ ad diem mortis sue. Sic dyabolus q̄
est tyrānus marim⁹ xpianoz. si p̄ deceptōez
pōt cape sedecyā q̄ interpretat iustus dñi.
id est iustus mediante aliquo p̄ciō. statim
cendit iberusale. s. visionē pacis. qū de quie
te ⁊ tranquillitate cōsciēcie iustū p̄cipitat i
maloz cōf. iennā. ⁊ occidit p̄ncipes. i. con
tritiōem. cōfessionē ⁊ satisfactōem. Ibi em̄
principes si ad regem venient iberusale. id
est deū. cito p eum liberarent. Sed dyabo
lus q̄to cin⁹ p̄t eos occidere occidit. p̄der
dit enā filios regis. qz omēs fructus anime
et omīa bona opa que in statū penitēcie p̄
uebant exinguit. Ecce aut̄ rex. q̄ dyabolus
sibi obtinebat id ēm̄ ducēs ipm in babilo
nem. i. cōfessionem ⁊ misericordiam. ⁊ ponit in doi
mo carceris vinculis p̄ciōrum ligatus vsq̄
in diē mortis. qz qm̄ in se est. nunq̄ d̄ ma

nibus dyaboli p̄p̄ia virtute p̄t amplius fu
gere. Tercioz. i. Ouliet hostis man⁹ ad oīa
desiderabilia eius. facit em̄ dyabol⁹ capto
catēnā plurib⁹ anuloz. s. male voluntatib⁹.
mali opis. male p̄fectudinib⁹. et sic. mis p̄ci
cator captiuitatis gemit. Aug⁹. in li. cōfess.
Suspirabā inquit ligatus. nō alieno ferro.
sed mea ferrea voluntate. velle em̄ meū tene
bat inimicus. et d̄ illo mibi catēnā fecerat
et cōstrinxerat me ex voluntate facta est libi
do. ⁊ ex libidine facta ē p̄fectudo. ⁊ ex consue
tudine facta ē necessitas. sed sola gr̄a liberat
homīnē. Sed querit̄ circa p̄dicta an co
gitatō mala n̄e captiuitatis principū p̄ sit
mortalis p̄ctm̄. Et videt q̄ sic. yla. Cogita
tiones eoz cogitatōes inuales. Et statim
sequit̄. vultus ⁊ p̄ctm̄ in vīe eoz. h̄ qd̄
vultus ⁊ p̄ctm̄ inducit est mortale. et
go. ⁊c. Contra aug⁹. Non ē in p̄ate nostra
quib⁹ vīis tāgamur. Dico q̄ cogitatio vel
mala immisio. vulgariter. yn̄sal. p̄t se cor
di de humāo immittere. i. yn̄salenē triplici
p̄rio mō imittit se finat ⁊ curiositē ⁊ rapit
et transitatq̄ p̄m̄ motus q̄ p̄m̄ motus nō
subsunt libero arbitrio. sic p̄tingit q̄m̄. qū
homo se de deuotioni. orōni vel p̄templati
oni. tūc dyabolus ei immittit m̄p̄as cogita
tiones de lacrimetō. virgine glorioza vel ar
ticulis fidei. vel d̄ incassu acrob⁹ ⁊ b̄m̄. d̄
quib⁹ hō quāto magis acies mentis nititur
auertere. tāto fortius circa talia occupat̄.
has cogitationes si hō inq̄tam p̄t relictet.
licet sint pessime. tñ non sunt ad morē anie
nec nocēt venialiter nec mortalit. ymo sunt
mentoz ppter laborē pugne. et q̄to hōis
est maior pugna. tāto est p̄m̄ gloriozior co
rona. quā dyabolus inuitus ⁊ ignorās ho
mini fabricat. Secdo. cogitatio immittit
cordi. et tūc homo cū aliquali mora. tūc s̄o
eius ibi aliquātulū quiescit. querēdo in ea
aliqu⁹ voluptatis delectationē. sed cōfess
sus resistit. ⁊ stat cū deliberatione ⁊ delecta
tione ⁊ hoc est valde p̄iculosum. qz talis de
lectatio facilliter ducit ad cōsensum. et tūc
est veniale. Tercio mō accidit homini cogi
tatio. quam p̄ libera voluntatē ⁊ deliberatā
assumit. sciens esse malā. in qua delectabilē
quiescit nec reticet. quia delectatione liga
tus p̄gaudet. hec est mortalis. Quia scdm̄

magistrū. q. s. i. n. i. a. r. u. d. i. c. t. o. Q. u. i. r. a. t. i. o. c. o. s. e. n. t. i. t. addens plenā volūtatē p. s. i. c. i. e. n. d. i. m. o. r. t. a. l. e. ē. s. i. v. i. u. i. d. e. l. e. c. t. a. t. o. d. e. c. o. g. i. t. a. t. o. i. s. t. e. n. e. a. t. S. i. d. o. n. o. d. i. u. i. s. e. d. s. t. a. t. i. z. r. e. q. u. i. c. i. t. r. e. n. a. l. e. ē. b. e. c. i. l. l. e. P. e. r. b. o. c. p. a. t. e. t. q. d. s. i. t. d. i. c. e. n. d. u. a. d. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. i. n. o. p. p. o. s. i. t. u. m.

III Tercia pars in qua

tractat. r. c. O. p. o. r. t. e. b. a. t. r. e. p. s. i. c. p. a. t. i. M. o. r. a. l. i. t. e. r. c. i. r. c. a. i. l. l. ā. p. t. e. m. l. o. q. u. e. d. o. ē. n. o. t. a. n. d. u. m. s. e. c. o. m. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. u. i. n. q. u. i. b. e. t. h. i. c. o. r. u. m. H. o. n. o. r. ē. p. m. i. u. i. v. i. r. t. u. t. u. m. q. u. i. e. n. i. s. e. n. o. e. r. e. c. i. t. a. t. s. t. u. t. i. b. u. s. n. o. ē. s. t. h. o. n. o. r. e. d. i. g. n. u. S. i. c. p. o. p. p. o. s. i. t. u. m. m. e. r. e. t. h. o. n. o. r. a. r. i. q. u. i. s. r. o. n. e. v. i. r. t. u. t. u. m. N. a. m. v. t. v. i. d. e. m. q. u. i. d. e. q. u. i. s. c. l. a. r. u. s. z. n. o. b. i. s. h. i. s. s. i. t. g. e. n. e. r. e. d. i. u. e. s. z. p. o. t. e. n. s. s. i. g. n. a. t. a. m. e. n. m. i. l. i. c. i. e. q. s. u. n. t. h. o. n. o. r. i. s. d. e. f. e. r. r. e. n. o. p. t. n. i. s. i. a. l. i. q. u. e. i. n. s. i. g. n. ē. a. c. t. u. z. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. i. s. e. r. e. c. e. a. t. p. r. e. p. u. b. l. i. c. a. v. i. t. a. m. e. r. p. o. n. e. d. o. r. e. l. p. i. a. l. i. s. s. a. c. e. n. s. e. p. u. l. c. r. u. v. i. s. i. t. a. n. d. o. c. u. i. e. r. e. r. o. n. e. t. i. c. m. i. l. i. c. i. e. a. s. c. e. n. s. i. b. i. a. l. i. a. s. n. o. q. v. t. b. a. b. e. t. C. d. e. r. e. m. u. l. t. i. u. i. n. q. p. u. b. l. i. c. a. H. o. n. o. r. i. s. a. u. g. m. e. n. t. u. z. n. o. a. m. b. i. t. i. o. d. e. s. e. d. l. a. b. o. r. e. a. d. v. i. n. q. u. e. q. s. p. u. e. n. i. t. e. u. e. n. i. r. e. S. i. c. c. o. n. s. i. t. r. e. x. r. e. g. u. i. l. z. a. b. e. t. e. r. n. o. d. i. g. n. u. f. u. e. r. i. t. o. m. n. i. h. o. n. o. r. e. z. g. l. o. r. i. a. i. u. r. t. a. i. l. l. o. i. A. b. i. i. R. e. g. i. s. s. e. c. t. o. r. u. i. m. o. r. t. a. l. i. s. o. l. i. d. e. o. h. o. n. o. r. z. g. l. o. r. i. a. H. u. c. t. u. b. o. n. o. r. e. m. z. g. l. o. r. i. ā. i. n. a. s. s. u. m. p. t. a. c. a. r. n. e. n. o. l. u. i. t. h. b. e. v. t. p. l. i. a. n. d. o. p. r. e. p. u. b. l. i. c. a. v. i. n. c. e. n. d. o. s. e. r. p. e. n. t. ē. a. n. t. i. q. u. i. l. e. g. i. t. i. m. e. m. i. l. i. t. a. r. e. t. z. s. i. c. n. o. a. m. b. i. t. i. o. n. e. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. z. p. a. s. s. i. o. n. i. s. l. a. b. o. r. e. s. p. m. i. u. i. h. o. n. o. r. i. s. z. c. a. r. i. t. a. t. i. s. a. c. c. i. p. e. t. U. n. i. m. a. g. i. s. t. e. r. a. l. l. e. g. a. n. d. o. b. A. u. g. i. n. s. i. a. n. u. d. i. c. i. v. i. U. l. t. i. p. s. u. s. r. e. d. u. r. e. t. c. o. d. e. c. l. a. r. i. f. i. c. a. t. e. t. p. r. i. b. u. m. i. l. i. t. a. t. e. c. l. a. r. i. f. i. c. a. t. e. c. l. a. r. i. t. a. s. b. i. l. i. t. a. t. i. s. ē. m. e. r. i. t. u. c. l. a. r. i. t. a. t. i. b. i. l. i. t. a. t. i. s. ē. s. t. p. m. i. u. i. M. e. r. i. t. o. e. r. g. o. d. i. c. e. b. a. t. o. p. t. e. b. a. t. r. e. p. s. i. c. p. a. t. i. z. i. t. a. i. n. t. r. a. r. e. i. n. g. l. o. r. i. ā. s. u. ā. E. t. b. o. c. s. p. e. c. i. a. l. i. t. e. r. p. p. t. e. r. t. r. i. a. i. q.

Necessitatis indictum.

Autoritatis exemplū.

Utilitatis cōmodum.

Primo namq. tria deit. hominē ad volū. tariam et patientē sufferentiā tribulatōm z passionū inducere. Primo ppter indy. ctam necessitatē. Passio enī tribulationū est indicta nobis a deo et natura: qz sicut dicit Isidorus li. folio loquorū. Impossibi. le est q. homo sit z tribulatōes nō patiat.

Et itō bene dicit. Oportebat: quia vici. illud optet fieri qd a deo z natura est in. dictū necessario. Nā sicut sunt aliq. passio. nes que a supioribz influentis infliguntur sicut passio lunatica z similes qz quis ne. cessario optet pati cum medicina in talibz modicū suffraget. Sic pro certo qz tribula. tiones et passionēs a cā supiori scz deo in. sunt ppter peccatū: nō oportet vt eas patia. mur. Math. xvi. Oportet filiū hoīs multa. pati. Unde Seneca li. de pudentia. ex dispositōe dei agit: vt nulla dies sūi do. lore transeat. Exemplū habet de qda rege cui cuz quidā pbus hec diceret dñū expe. riri volens. fecit omia genera solationū ap. poni vna die. picipēs sub pena capitis q. illa die nichil triste diceret aut corā eo fie. ret. Subito dñi sic eēt in palatio i summa gloria z leticia: desup bymno in oculum regis stert? calidū piciet z eū visu priua. uit. deus autē noluit vt lex sua frangeret. Bñ igit dicit. oportebat pati. Hic occur. rit notabile documētū ē q. aliter eē nō p. t. quin patiamur: qz prius cū lucto z meri. to sufferam? occurrentia mala patientē q. cū dāno reluctem? qd vitare n. possumus. Sed q. rē an patienter sufferēdo mala dñi. bat mereat. Et videt q. sic. qz patientia est. dñus z donū dei. s. z virtute z dono dei q. s. mereat igit. Contra. Nullus mal? mereat: sed pacia est in malis: sicut patz in avaris qui multa mala patienter tolerāt vt pecū. as pgregent. scōz illō Eccl. v. cunctis die. bus vite sue comedit in tenebris z in cu. ris multis: z in erumna atz tristitia. Enā supbi qñq. tolerāt paciētē in capite pedi. bus et luxuriosi frig? z estus et nuditatez sed patientia eorū nihil mereat. ymo de me. retur. Dico scōm scōm Tho. scōa scōe. q. cxxvi. q. patientia ē virt? moralis: qz ordinat ad bonū: z pseruat bonū ratōis q. impet? passionū. Inter alias namq. passio. nes tristitia efficac est ad inpendiū do. num rōis. scōm illō. q. Corint. vii. Sey. culi tristitia mortē opat: ne igit ratio tri. sticie succumbat. pacia rōnez pseruat z tri. sticia mitigat. Ad argumentū q. d. d. i. c. e. n. d. u. q. pacia est dñus et donū dei: inqñtum nō repugnat bono rōis: sed cōseruat. sic enā

ea quis potest mereri. In malis autem est bonum rationis. igitur nec debet de eorum pacia necque mereri ea. unde Augustinus dicit in libro de patientia. Patientes proprie dicuntur. qui mala malitiae non committendo ferre. et non ferendo committere. In illis autem qui mala sustinent ut faciant mala. nec miranda nec laudanda est pacia. quae nulla est sed miranda duritia. neganda patientia. Secundo dico quod oportet pati propter exemplum autoritatis sine precessionis scilicet ipsi christi. ideo subdit christum. Si enim luna sol et corpora celestia defectum luminis et obsecritate quibus patiuntur non est mirum si illa inferiora defectum patientiae. Et ideo si christus qui est super omnia et alij sancti per tribulationes ingressi sunt paradisum. multo fortius nos qui quotidie peccamus. nec peccare desistere finemur. proinde. si de meritis exigentibus sustineamus tribulationes. Non enim coquerentur de terrenis de aduersitatibus. et malis. cum rex nostrum et caput. tanta cognoscamus. pro non bis sustinuisse. Delicatus namque esset miles qui de ictibus et laboribus toleret. si rex suum secum pugnare et laborare videret. Ideo dicit Bernardus. quod non decet meibus delicatus esse sub capite spinato. Et ergo Bernardus docet per maiestatem petri. iij. Christo igitur in carne passor vos eadem cogitatione armamus. Et. i. Petri. ij. Christus namque pro nobis passus est. vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius. Narratur in gestis romanorum quod quidam rex medorum erat vnicui filium heredem habens. filius deliquit in premissis. propter hoc enim pater fugauit. hoc facto filius fugit ad regem persarum inimicum et emulum patris sui et iurauit ei quod cum eo teneret fedus usque ad mortem omni tempore. paratus etiam si necesse esset contra premissum proprium. Tandem ortum est bellum inter dictos reges. proeliu aggrederentur ex assensu mutuo duo reges soli simul pugnaverunt. Accidit ut rex medorum grauius vulneraretur usque ad sanguinis effusionem. quod videns filius eius considerans quod sanguis proprius effunderetur. statim accurrens ad patrem. pugnavit pro eo dominum suum. et acceptis magnis plagis vixit eum. quo facto pater eum ad gratiam suscipiens. restituit sibi totam hereditatem. Carissimi illi duo reges signant deum et dyabolus. De deo scriptum est. Hieremias.

Dominus ipse deus vinet et rex sempiternus. De dyabolo. Job. xli. Ipse est rex super omnes filios superbie. Scriptum est. rex super deum habet unum filium scilicet christum qui toties recedit ab eo et obligat se dyabolo quoties committit aliquod peccatum mortale. hic filius qui debet portare arma patris scilicet paciam in aduersis. fugit ad dyabolum et sumit arma in patientie et impietatis. Sed certe si illi filius miseris sui voluerit recordare illius belli. quod deus in carne passibilis fecit pro eo. dyabolus usque ad sanguinis effusionem pro certo corpus suum non subtrahit nec patietur cum patre pati fugit. imo naturali compassione mouente. ad campum certaminis profuit. patietur vulnera et aduersa suscipit et cum patre dyabolus vincit. Sic potest christum placare et hereditatem impetrare celestem.

Tercio dico quod oportet pati propter premium utilitatem. et ideo dicitur et ita intrare in gloriam suam. Nam propter spem premij. operari possunt tolerare leuius. sic introitus regni celestis tantum premijus est his qui propter deum persecutionem patiuntur. Mattheus. v. Beati qui propter secutorem patiuntur. propter infirmitatem. quoniam ipso tum est regnum celorum. Debeamus enim libenter modica pati. ut magna bona acquiramus. Quia ad romanos. viij. Non sunt adigne passionibus temporis ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Hoc bene considerant strenuus miles. Georius qui tantas sustinuit passionibus propter christum. Nam in cuculo lenatus corpus eius membratum laniatur est. Insuper ad latera facibus patientibus viscerum suis. sale plaga et fricari iubentur. venenum bibit sine lesione. posuit etiam in tota gladiis bicipitibus. vel bis acutis undique circumseptus. sed statim rota frangit. Itaque posuit est in sagittis plumbo liqufacto plenius in virtute dei qui in balneo cepit refoueri. Ultimo sententia pro tota ciuitate trahitur et decollatur. Ecce quantas passionibus sustinuit hic christi nomine ut mereret princeps fidei hereditatis eterne. De quo exclamat ambrosius in prefatio dicens. Georius fidelissimus miles christi. dum christianitatis pressio silentio regeret. solus inter christicolae dei filium est confessus. Cui et tante fidei constantiam diuina bonitas concessit ut et tirannice

ptatis pcepta contemneret & innumerabili
lum nō formidaret tormenta penaz.

Feria q̄ta Pasce

Manifestauit se

in iterz Ihesus discipulis suis

Johānis xxi. Scōz pbi

losophū. v. thopi. Omne inconsumētū ē ob
scūrum. Nam qd raro fit difficulter credi
tur nisi manifesta et clara pbatōe cōfīdatur
Seneca in puer. Non statim affīmes :
qz non oē res simile rerū ē. Et. iij. meth.
Non oē quod apparet ē rerū Quis enī
crederet solz septies maiorē tēte nisi cla
ra pbatōe et certa pbarer. In omībz enī
factis probatio clara debet eē certa et nō du
bia. etra d pbatōibz c. in pntia. Xpi igitur
resurrectio qz sup̄naturalis ē & incōsuetā.
obscura et difficilis fuit ad credendū di
scipulis. ideo xpus eam multis argumē
tis & certis pbatōibz verā cōfīdit: non so
lum ad oculum s̄ etiā ad intellectu reitēra
tis apparitōibz. Quare dō manifestauit se
rc. Querī: cum xpus p̄ resurrectiōem
ptinūe nō apparuerit discipulis suis: vbi
ante vel p̄ sui manifestatiōem fuerit. Re
spondez qz fuerit discipulis p̄sens: sed non
quo ad corpalem manifestatiōem. Cui rō
fuit triplex. Prima vt discipulos nō im
pediret dō interiori inq̄sitōe veritatis tam
resurrectiōis q̄ forte etiā aliorū occulto
rum q̄ xpus opabatur. Nam in pntia veri
amici p̄gaudio et delectatōe solz mens
amāz multū eleuari qz nec loq̄ nec quicq̄
cogitari possit: q̄ p̄ recessum sentit: inq̄rit.
cogitat et loquit: vt q̄ discipuli certius q̄
rerent z cogitarēt: et audius loquerētur.
non manifestauit se ptinūe. Secundo vt
cōfīderet se de corpus gloriōficatū habere.
quia corpus glōsiosum subest sue voluntati.
et ergo p̄ se facere vībile vel nō: palpabi
le v̄l non si vult. Tercio quia adhuc aliq̄
liter erant mūdāni & non in pace cōfirmati
ideo sua par cū eis eē continue non debuit
vt in hoc informaret: qz q̄ veram mentis
tranq̄llitatem nō habent: nec se totaliter a
mundanis sepauerint qz deum secū nō ha
bent rc. Quantū nunc ad expositōz euā
gelij ē sciēdum qz xpus ad hoc vt clarius

sua resurrectiōem manifestaret: non semel
sed pluries se discipulis manifestauit. Et
illa apparitō de qua hodie fit mentō: fuit
scōm euangelistā tertia: qua xpus ap̄ uie
Et scōm hoc in pnti euāgelio principale
sunt tres pres

In prima notatur discipuloz conditō ac
tualis ibi Glado piscari

In secunda saluatoris assistentia psonalis
ibi Mane autē

In tertia eozū scā tēnalis ibi Et nemo.

Quātum ad primaz

partem est notāduz: qz illa verba scz vado
piscari. dixit Symon petrus ad Thomā
qui dō didimus: & ad Nathanael q̄ erat a
chana galilee & ad filios Zebedei scz iaco
bum et Johāne: et ad quosdā alios duos
ex quibz notatur eos bene fuisse piscatores
p̄ conuersionē. Sed queritur cur petrus
qui piscator ante p̄uersionē fuit et sequēdo
xpm piscatiōem dimisit dicens xpo. Ecce
nos reliquimus omnia ad piscatiōem redi
cum veritas dicat Nemo mittens manū
ad aratū et respiciens retro rc. Cui igitur
repetijt quod reliquid dicens: vado piscari
Rūder Gregori. in omel. Si dō discer
tionis inspicit citius videt: qz nimis ne
gotium qd ante p̄uersionē sine petō extitit
hoc etiā p̄ conuersionē repetere culpa nō
fuit Nam petrus piscator ē. Matthei vero
thelonaui scimus et p̄ conuersionē suaz
petrus redijt ad piscatiōem suam Matthei
vero ad thelonei negociū nō rediit: quia
aliud ē victi per piscatiōem q̄rere. aliud ē
per thelonei lucrū pecunias augere. Sūt
enī pleraq̄z negocia que sine peccatis exibi
beri: aut vix aut nullaten? possunt: qz ergo
ad peccatū implicat. ad hoc necesse ē vt p̄
conuersionē animi? nō recurrat rc. No
taliter ē notandū scōm leges infra dō resū
diuisione: qz feratuz bestiarū & omniū ani
maliz siue in mari: acres siue in terra exi
stant que nō sunt in b̄no alterius dñi: um
acq̄ritur p̄ occupationē: siue quis ea capi
at in suo vel alieno. dñs autē fundi potest
p̄hibere ingredientē. vendendi v̄l aucupan
di gratia: et q̄ p̄bitus intrauerit teneatur
iniuriari: dñs autē sunt in bono alicuius: &

custodiam eius effugerit et in libertate et
 laritate naturali reuerint: nec sunt alio
 redempti. cuius occupatis erunt. Quod si
 quis hys pisces in piscina et custodia sua. sibi
 pena furti neque rapere debet. Si autem piscina
 contingit destrui: et rupta custodia pisces
 in aliud flumen in libertate nascentem venerit
 capientes erit. Ad populum huius cuiuslibet
 status additionis vel sanctitatis existat.
 Quid mundus a peccatis: est sub dominio
 domini: cuius est terra et plenitudo eius. nullus
 ei rape potest aliquam ei violentiam inferre. Si
 autem peccando mortalitatem commotione letis ecclesie
 cum erit contigerit: quicumque cum rapuerit
 capientes erit. Dominus igitur sic in libertate
 vagantem extra ecclesiam tres piscatores cape
 re nitunt. scilicet

Deus qui est pater et summus.

Homo pater et mediator.

Diabolus raptor et pessimus.

Primus piscator est ipse deus qui est dominus
 primus. Nam a principio deus pater per
 suam sapientiam pater nullum esse dominum: nisi
 haberet se ipsum. Quod philosophi in pater
 carnalis. c. de relatione. Dominus dicitur respec
 tu alicuius secum dicitur: ut igitur deus sua omnia
 daret dominationem et patrem. secum et sin
 gulari familia creare disposuit: et creatu
 ram spiritalem et corporalem de nichilo produ
 cere. dicitur ad filium et spiritum sanctum: vado pi
 scari. i. creare. Et cum una voluntas sit tri
 um personarum: et opera cognominata ad extra secundum
 Ambrosium. dixerunt venimus et nos tecum.
 Videntur ergo potentialiter piscari in creatio
 nem. et per rebus potentiam trahunt multam
 vinem magnam. scilicet. x. choros angelorum et ho
 minum. ab illa captura rapti rebus diuine vo
 luntatis euascent lucifer et socii eius. et tan
 dem etiam peccando homo: quibusdam tamen angelis
 remanentibus. Huius perditionis damnorum
 considerans deus pater rupturam referre cu
 piens voluit mittere filium suum in capturam
 alteram: ut homo deitatis piscature: quibus
 manitate: als mit eynem korder: tegit dei
 tatem. cum quod. xxiiij. annis butus mori iuit pi
 scari: et cepit lucifer grande cetum qui pa
 tri euasit: peccando ergo diuinam voluntatem
 in prima piscature: quod fortiter ad inferna
 religauit: ne pisciculos alios quos. scilicet bo

mines deglutiret. Magni namque denum
 hominibus fecit: et ideo timentes eum deside
 rabant quod a domino caperetur. Quare iob querit
 dominum. Nunquam capies leuiathan bamo
 et fume ligabis linguam eius Job. xl. Hic
 bamo diuinitatis bene latebat sub eisca huius
 natus de monibus: quando mediantibus iudeis
 oborto querebat. Si tu es christus dic nobis
 palam. Et leuiathan in deserto quesiuit. Si
 filius dei es. dic ut lapides isti pascantur.
 Cuius ergo ille grandis scilicet lucifer videtur
 eisca sue carnis non aduertit bamo diuini
 natus. rotauit hanc eiscam di. per impios
 iudeos illis Sapientiam. Deglutiam? cui licet
 infernum? viuente: Cepit etiam dei filius? illo
 bamo abscondito multos homines quasi
 pisciculos paruos de lacu inferni extra
 xit: et secus ad celos adducere patri obtulit.
 Quam utilitate noscens pater: et quod filius? occulta
 piscatione tantum bonum fecit ordinauit ter
 cum modum piscandi. scilicet. ut non solum bamo
 deitatis regeret: sed etiam humanitatis sub
 speciebus sacramentalibus. scilicet panis et vini.
 qui modus est optimus et finalis. quod primo modo
 deus solum cepit puerione ad deum qua
 meruerit confirmatiois beatitudine: Secundo
 modo dei filius cepit: non solum pueris fide
 sed etiam fide. Tercio modo non solum fide: sed etiam
 caritate et spe. Et quanto plius meremur susce
 ptione eucaristie: tanto magis demeremur
 irreuerenter nos exhibendo: et a communio
 ne auertendo per peccatum. Quare apostolus ad
 Corinthios. Qui manducat hunc panem indi
 gne: reus erit corporis et sanguinis domini.

Secundus piscator est homo. scilicet. predicator
 verbi dei. Quibus dominus dixit. faciam
 vos fieri piscatores hominum. Huius bamo? pi
 scatoris est ecclesia. rebus obedi dei. quod fortiter
 debent in captura laxare iubente christo. lu. v.
 Laxate rebus vestra in captura. Sic apostoli
 laxatis rebus: predicationis concluderunt
 piscium multitudinem copiosam. Vos autem
 laxatis rebus: per totam noctem presentis tem
 poris laborantes nichil capimus? vel parum
 Sed vnde hoc: quia modo est de ecclesia sicut de
 ardore: quod dum iuuenis est huiusmodi radices vicia
 ces attrahentes de terra sufficienter humo
 rem: habet ramos et fructus de ea egredien
 tes in magna multitudine. sed cum senuerit

radix durata fuerit. n. attrahit huiusmodi
 paucissimi remanent in eatami vel fructus
 Sic in principio sete ecclesie: q. nichil
 q. iuvenes fecerunt fuerit hites radices
 scz corda in caritate inflamata. et minimo
 huiusmodi deuotiois extraxerit fructus et opa sa-
 citatis. Ido sic tps fuerit plures sancti
 afferentes multu fructu bonoru opoz. Ido
 aut ecclesia eantiqua: et corda hoim iniquitate
 auaricie. luxurie. supbie. rapine. indurata
 id no attrahit de dno dei. huiusmodi deuotiois
 h. pot? denfionis. De q. d. de uero. xviij
 Sementem multu iaces in terra et modicu
 aggregabis: q. locustis. i. pta oia diuorabunt.
 Et sed? remanebitis pauci numero q. pri?
 fueratis sicut astra celi p. multitudine: qm
 non audisti uoce dñi dei tui. Na sic tria
 sunt q. artificialia piscationem impediunt: sic
 tria spualia scz status. uentoz: claritas flu-
 minu. et idispositio instrumetoz. Na qm ve-
 tus e piscatores nubi capuit. q. pisces ra-
 diunt ad fundu. sic status inspirationu ma-
 lozu demonu et hoim inspirantes et consu-
 lentes iniquitates et leuitates: plures extrahit
 et ponit ad pfundū inferni q. lapide. Iste
 uentus ualde ualidus et fortis esse expit
 in multitudine populi q. no solu capita mu-
 lieru detexit et p. plis p. nauit: imo etiam
 uiros fortes radicitu corde et corpe ab ec-
 clisia euulsit. Un p. s. flant spūs eius et flu-
 ent aq. i. spūs maligni inspirant et carnales
 uerbiles in maliciam fluere fecit. Scdo
 claritas aq. impedit: q. pisces uidetes. ba-
 nu stupent et fugiunt. sic claritas solis et ap-
 parentia estatis et floz et uentoz et male soci-
 etates multos impedit homines et abhorrent
 de cetero audire uerbum dei. ymmo fugiunt
 a uita sancta. Teno. iij. lapsa ē in lacum
 scz uoluptatis uita mea. Tercio indispo-
 sitio instrumetoz quado recta sunt nimis
 stricta uel ampla: piscator modicu facit.
 Sic rethre uerbi dei uidet pluribus indi-
 spositum. magnis potēdo et diuiti? uidet
 nimis strictum: quia ueritatem de restitutō
 ne uoluit. fedatatem luxurie et adulterij pe-
 riculositatem superbie et uini in oia audire
 abhorrent et p. nunt. Ido ab ecclesia torfa
 stunt et sic uulpes ad cauda migut et p. di-
 catorez aspgut. paup. i. i. uidet nimis am-
 plum: q. si no potentes incepit p. dicato?

ref: dicit q. ueritate primescat: nec p. dicato-
 nem frequentant. P. dicatores q. bis p. dicit?
 q. inuani laboras. rethre retrahit et cessat
 ap. piscatione. Tercius piscator infirmus
 scz dyabolus plus p. dicit p. dicit: et q. iure
 oēs q. a custodijs alioz euaserunt: caput Iste
 nanq. multos modos capiendi h. q. d. d. d.
 caput bamo gule. Abacuc. i. Totu in ba-
 mo suo lenabit q. d. d. d. rethre luxurie. pro-
 uerbiy viij. Ite uenit eu multus semioho
 quosda manu auaricie. ps. dextera coru re-
 pleta ē numeribz: et dextera eoz dextera i-
 iquitatis. hec eni man? diabolus. v. digitos
 h. symoniā in clericis. rapina in nobilibz
 uisura in burgensibz. furtu in latronibus.
 et circumuentionem in mercatoribz.

Secunda pars in qua

notatur p. sonal assilientia saluatoris. ibi.
 Mane at facto stetit ihs i lit. et. Morale
 notandū. q. ut uidemus in piculo maris
 naufrago nihil desiderabili? ē q. firmo su-
 stentaculo adherere. Na vt expit qd app-
 bendunt retinet: nec dimittit p. angustia:
 etiam in tali periculo nihil tam amatum
 nec p. ciosuz q. non? eijciat q. q. uita p-
 dat. et id legis. iij. q. iij. locates. q. socerate
 p. b. tbeao q. dñi in mari ad atthenas gra-
 studi p. geret. p. dicitat? a se. p. dicit magnu
 pond? auri di. Potius uolo s. mergere te
 q. tu s. mergas me. Sic q. dñi in b. mdo
 uiuunt? in primo naufrago p. dicitamur: et
 dyabol? multos mergit in pfundū inferni
 et nisi firmo sustentaculo scz sp. adherere-
 mus et nos a vicis et delectatōibz mundi
 e. gonerauerim? p. bibim? uicete ps. ecce q.
 elogat se a te p. bibim? p. didisti oēs q. fornicat
 abs te. Ibi at adheret dñi bo. ē po. i. to.
 deo spem mea Ipe nanq. firmu fidamen-
 tum et stabile est omnibus accedentibus.
 Unde Augu. in libro d. correctōne et gra.
 et allegat de peni. di. ij. firmum fundamē-
 tum dei stat immobile. habens signaculu.
 d. glo. imp. s. i. in signu amicis et inimicis
 amicis ut accedant: inimicis ut terrent su-
 giant. Ipe enim amicos suos amat et de-
 fendit. i. Corint. iij. et i. q. i. Cum paulus
 fundamētum aliud nemo p. ponere p. ter-
 illis qd positu est qd est Christus Ihesus

G Adhæream? q̄ illo firmo fundamēto vt liberari possim? a naufragio et crudeli pyrata diabolo: q̄ Jhs stat iuxta nos in luto re ad designandū q̄ immobile vult nob̄ adesse. Si

Cordiale cum diligam?

Stabiliter in eum pfidamus

Firmiter in eum credam?

Quid ei magis firmat et immobilitat dilectione et caritate. vni enī et copulat inseparabiliter amāte: ad amātū Quare arefcti. viij. etbi. Dilectio siue amicitia bonorū pmanens ē et stabil. Jhs ap̄ls Ro. viij.

Quis nos sepabit a caritate xpi Cum iḡ dixit? stet iuxta nos immobile vt in oibz angustijs liberet nos. debemus q̄ nos qui sum? instabiles vinculo amoris ad xpm ligare et stringere. Quia sicut videmus v̄ vite q̄ rōne debilitatis p se stare nō potest si liget ad rem stabile et firmā puta palum vel arbozem: stabilitat et firmat. Sic bō debil stabilis efficit et crescit in seruicō dī quādo euz deo p amoris vinculo copulat Ad hāc stabilitatē et copulatidē amoris hortat ap̄ls. i. Corin. x. fr̄es mei dilectissimi stabiles estote Sz beu mlti soluit hoc vincū amoris: qui illo facto tpe xpo colligati fuerūt: et adherent fallaci diabo/lo p̄stinu et indefessum pctōz seruiciū

H

Hi aduerrere deit cui se iunxit Pā tirā? seuer? ē et socios suos fuitores male remunerat Pā tpastr vñi strāgular: alte rū sbergit: et tertiū pcpitat. q̄ q̄ omēs male tpastr moriunt et eternatē damnantur facit ei socijs suis sic leo lupō de q̄ fabulat: q̄ lup? et vulpis se leoni associat rūt venatōe: et cū cepissent thauri: vacca et ouē. leo dixit lupō q̄ pda diuideret Et lup? rēdit. dñe ros est? rē nē ros debent bēre thauri et ego vacca: et vulpis soci? nē ouē. indignat? leo percussit lupū pede eleuato: et pellē ē? d capite strānt: Et tūc dixit vulpi q̄ pda diuideret. cui vulpis: dñe iustū ē vt ros q̄ rē nē est? bēatis thauri. et dñā mea regia bēat vacca: et filij vñi letici bēant ouē Tc leo: optie diuisisti: et q̄s te docuit. Et vlpis inuēit lupū: ait: dñe ille cui pileū tibi fecisti me docuit. Moralit leo diabolū sīgt. q̄ rugiens circūit q̄rē quē

denozet Cui associant? et adherent pctōres vñi rōne voracitatē: alter auaricie et dolo litat? et bñōi: q̄ de maxis et laboribz diuitū dūt pda. an iudiciū atqz: et p̄rtitqz. l. aīaz et corp? eis nū aliō dandop seruicio: nūli penā b̄ tpastr et p̄ternā. s̄ q̄ dēre. xvi. ce ce vñi q̄sc̄ abulat p̄ p̄uitatē cordis sui mali. vt me n̄ eraudiat Jhs et q̄ia ros de terra bac. l. mala morte moriendo. i. tertia quam iūctat. l. i. fērnū. et ibi seruiet? dñs aliēis. i. demōibz die ac nocte. et n̄ dabūt vob̄ requiē. iō instat vulpis docere nos dñt exēpla et mala q̄ diabolo oibz filijs seruicibz fecit: ne xpm dimitte: ei adhæreamus.

Secdo xpo recte adhærem? si ēū stabilē pfidam? ps cxxij. q̄ pfidū i dño sic mōs lyō n̄ pmo. et. Navigatēs nāqz i mari indigēt pfidētia et aimositate ad āchorā q̄ bz in piculis nauē firmē pseruat. sic nos in piculis b̄ mōi p̄stutū: totā nostrā pfidētia i āchorā xpm dēim? ponere ppter caritatē adoptōis: v̄itate pmissiōis et potestatem redditōis Nam xpus nos adoptauit i filios et patrē nostrū se cōstituit Cū quidā doctoz sup oratōem dōmicam M̄chi inquit dicat oratio cuius principium dulce. nomē paternū sequenti petitionū obtinendū p̄stet pater fiducia Et gre. Math. vi. sup illo d̄bo paterinqz. In B datur fiducia quid negabit filijs. qui q̄d quid habet iam dedit et pater ē. Exemplū de filio. pdigo Luc. x. vbi filius criminis ad patrē rediens cum amplexibus et osculis. cōiūctis et melodijs a patrē rectipitur. Romāorū v. Gloriat in spe glorie filiorū dei Debz etiam mouere ad pfidētiā v̄ritas pmissiōis Ipe enī domin? noster verax est et nō mentit? qd̄ p̄sacraz nobis scripturā pmissit soluet. ps. Neoz esto verbū tuū seruo tuo in q̄ michi spem dedisti. Tercō dz mouere p̄as redditōis. nō enī impotēs ē s̄ oipotēs ad implendū pmissa. et iō null? q̄ sperat i eo pfundū p̄t. ps In te dñe sp̄aui n̄ p̄st. in eternū. Tercō debemus xpo adherere in eū firmiter credendo. q̄ palipo. xx. Credite in domino et seruī eritis. credite p̄betis ē? et cūta euent ent. pspe. Nam sicut arbor q̄ pfundam et sanā bz radicez stabilior et fructuosior est

3

contra imperiū ventorū: sic omnia opera no-
stra i fide radicata: firma sunt ⁊ fructuosa
¶ **U**bi Augustinus: et habet. i. q. i. cum paul?
fides q̄ p dilectōis opar ē fundamētū
om̄i stutū: ⁊ radix tot⁹ spūal edificij ⁊ no
tanter dic q̄ p dilectōem opar: als si fides
nō est formata caritate: sed informis nihil
p̄ficiat: qz etiam demōes et exites in petō
mortalī banc fidē hntes: nō est fructuosa:
qz nec ē stutū nec fundamētum stutū:
nec habētes eam p eaz saluant. cum etia
demōes credat ⁊ ptemiscat inō tñ nō sal-
uantur: nec diuinatores nec carniatrices
et bmoī mali heretici: fidē q̄ p̄iurāt demo-
nes. herbas benedicūt. fidē qz saluantur.
ymmo q̄uius paganis peccādo: bmoī ex-
ecendo dānabūt. nec satie vetule q̄ in stigā/
te dyabolo estimat se nocturnis tpiho sup
bestias equitare ⁊ creatas posse in melius
vlin veterius cōmutare vel in aliam spēm
vel simile transformare: fidē eaz saluantur
¶ **H**az qdā vetula ⁊ dyabolo decepta dicebat
se certis noctib⁹ cū qbusdā alijs carmina //
tribus sup qdam aialia equitare: et mul-
tarū terraz spacia vna hora transire. et per
omnia ostia domoz clausa intrare Cū hec
autē qdam die in ecclia sacerdoti diceret:
volens captare benignolentiā eius: ⁊ ne pre-
dicatōe eam d sua supstūfiosa fide increpa-
ret dixit. Domine hac nocte multū vobis
p̄fui et a magna molestia liberaui Nā mu-
lieres ille cum qbus ite soleo de nocte ve-
stram cameraz intrauerunt volentes vos
molestare: ex eo q corū facta in cancellis
reclamatis: ⁊ nūc eas auertissem sperans
vob loqui ne de cetero eas arguatis: mul-
ta mala vobis intulissent. Cui sacerdos:
Ostium camere mee erat clausum ⁊ sera-
tū. ⁊ quomō intrare potuisset. Vetula re-
spondebat. Domine nec ostium nec sera p̄t
nos impedire nec retinere quin egrediamur
libere. Et sacerdos: rolo pbare si ita sit vt
de tāto beneficio te valeam remunerare. ⁊
clauso ostio ecclie atqz serato arcepto cruci
bacculo: cepit vetulam pl⁹ tertere q̄ ver/
berare Cūqz illa clamaret et misericordiam im-
ploaret. ait sacerdos Eri ab ecclia et fuge
si potes ex quo sera vel ostium nō p̄t te reti-
nere: et ita vetulam corripuit. ⁊ a falsa cre-

dulitate liberauit Neqz huiusmōi falsis
lusionibus fides adhibenda est. ¶ **V**t ba-
bet. xvi. q. v. c. cpi. quicunqz talia p̄tina
diter credit vlt afferit. pculdubio infidelis
est: et pagano deterior Et scōz canōes sūt
excōmunicādi: et scōz leges cremari. deit
et bona eoz publicari. C. 5. malefici. l. nll⁹
et. l. nēo: ⁊. l. culpa Sz q̄ris quō tales p̄t
homies egrotos curare et sanare: et sanis
facere egritudines. Rūdet aug⁹. de doctri-
na xpiana li. ij. q. hoc fit pmissū dei: vt illi
q hoc audiūt et vidēt. pbent in q̄li fide sine
erga deum. Nam qñ hō a p̄ncipio in istis
obseruatōib⁹: aliqd veri exptus ē. casu ac-
cidit: sed postq̄ incipit bmoī obseruatjss
aim implicare ⁊ firmare credere: eneniunt
multa p deceptōes demonū: vt in bis ob-
seruatōib⁹ implicat: curiosior fiat et lema-
gis inserat. multiplich laqueis p̄ncipio fi-
toris. Sic legit⁹ de qdaz vetula diuatrice
ad qm mulier qdam hns virū iracundū ⁊
furiosū accessit. q̄rēdo tmediū ne plagis
ab eo de post posset cedi. et diuatriq̄ optim
tibi dato remediū: tu enīz habes in tomo
tua canapū spissum. vade inq̄r tribus cōti-
nuis noctib⁹ in crepusculo serotino ad ca-
napum tuū: ⁊ de meliori lardo accepe tecū
in p̄tima nocte librātere pensatā. scda no-
cte in duplo tantū. tertia nocte triplicib⁹.
ponendo oī nocte pedē sinistr⁹ ad canapum
et dextrū longi⁹. scz vt fortius possis p̄ice-
re: p̄iciendo sp lardum. p̄fundi⁹ q̄ potes
in canapū: dic hec verba. Altum ich tusse
dich an. das tu mynē bertē man bringest
dar zu. das er mir kein leyt mer thu. Ter-
cia ergo nocte dum mulier hec replicaret:
vetula que omni nocte lardum accepit in ca-
napo rauca voce respondit dicens. Gratyo
voiltu einen guten man han. so soltu inel
beim gan. schweig leid vnze meid. also ver-
tribestu dem man den heb. quod postea se-
cit: et virum mansuetū repit. credens hoc
ex diuinatōe habere qd de ceptione inuen-
tum fuit. sic etiam multis adhuc p̄tingit.

Tercia pars in qua

notatur discipulorum scientia rationalis
ibi. Scientes quia domin⁹ est. ¶ **U**bi pet⁹
co gnoscēs: qz dominus est. tuncific. cē.

Moralis scdm Seneca de moribz. Spes
pmq solatiū pstat laboris. quilibet ei eo ser
uentior ē ad laborandū. qto liberaliorē
dñm habet. 7 copiosior expectat pmiū. labor
enī nō dīz ē sine fructu: qz cum qz laborē
sui sine fructu ēē pderat in locū aliū ad
laborē. cū fructu mīgt. vii. q. i. c. Ibi adu
nati. Cum igit ibelus sit dñs libalissim?
q scōz ambro. nō reuocat beneficia sua. imo
cummulo libalitatē aplificat. dē. expolia
te cū petro veterē hoīem cum acibus suis
et mittere i amaritudine laboris dñm 7
deo fidelit seruire. Iura illō deuter. vi.
Dñm deū tuū adorab et illi soli serues.

Et

In qbus vobis tria morā ppter q dño
deo nostro libat seruire dēmus: quia alio
domino est

Conditōis liberalioris. ibi Dominus

Dilectōis vberioris. ibi. tuum

Relationis maioris. ibi. deum

Est enī illi dño voluntarie seruendū. qz
liberalioris pditōis ē qz dñs Ad dominū
enī requirunt tria. scz vt sit liber: nō ser
uus pditōe. diues in pecuniā 7 possessioe
potens dñite 7 opatore. Scz ecce null? in
nī in B mō adō liber vt a pctō sibi caue
re valeat. nec adeo fortis 7 potēs vt mor
tem euadat: solus at ibelus p liberare ho
minē. sol? ibelus desiderio sufficere 7 ipz
implere. sol? ibelus p a morte eripe: g lo
lus ipse est domin? qre canit i bymno an
gelico Tu sol? domin?: tu sol? altissimus
Ibū xpe. Quid nareat q nuncq cuiusdaz
regis ad psm qndā in heremo de gentem
venerit 7 dixerit Domin? nē rex vēr? ē.
et ipē: qd ē ille domin? Et nuncq dixerit
ipm esse nobilē. liberū: diuitē 7 potentem
Et pbs. est ne liber a pctō: est ne adeo di
ues: vt sibi sufficiat ne plus appetat: ē ne
tā fort? vt n? mortē timeat nec inueniat: dir
erunt. non. Pbilosop? ait. g dñs nō est
et subitū: si domin? ē: c? domin? ē. Nu
cū dixerit: nē domin? ē 7 nos serui ei? sum?
ait: imo potius ipē seru? vī ē: vos seruitis
sibi corpe: ipē at vob seruit pūna mētis
occupatōe. Serui autē: qd g scōz te ē ver?
domin? respondit pbs: q sui potēs ē. Ne
dio tpe vēr comi? rex alioqns pbs: rogat
vt secū vadat: vclit enī dñare mlt? diuicij

Pbs respondit: dñor sū te: qz pl? possū
pēnere q tu possēs possidē. Rex. quō di
ues es cū nō oīno bēas. pbs: pl? bēo q tu
sufficiēti habeo: mibi sufficit nec pl? appe
to. tibi at qd habes nō sufficit qz plus ap
petis. Scdō sibi seruiedū ē: qz tuus est
mibi ei ita tuū est sic ibūs. qz sine volūta
te tua nō potēs eo amittere. loc? enī cū nō
elōgari: qz vbiqz ē nec tps aufere: qz ipē est
nec iūmicus ipedit qz intm? ē. vñd ambro.
sup Luc. Pēo tibi xpm p aufere nisi te
illi auferas. Sz qris: qd comio meo ibe
sū xpo faciā vt in ei seruam? vt meū sp
maneat Ad qd respondēdū. adduco narra
tionē in q habet mod? seruendi domino
ibeli. Statuit qdā impator p lege q q
cunqz vellet ei mīstrare. pzo tres ictus in
porta palacij faceret p q agnosceret q ser
uire desideraret Et erat quidā paup rome
noīe Guido. hic audierat de liberalitate re
gis volens pfulere pauprati. accessit pala
cium et scdm legem tres ictus dedit et per
ianitorē introductus ad impatore dñit
Domie mi rex seruire desidero 7 d ser ser
uicij expus sum. Pmū scio corp? ma
gni principis die 7 nocte custodire: lectū
eius spare: cibaria pparare: pedes eius la
te. Scdm seruitiū. scio vigilare quāto ali
dormiunt et dormire quāto ali vigilāt.
Tercio: scio bonū potū gustare: 7 bene in
ter quēlibet iudicare Quartū: scio iutare
homies ad cōmū ad honoz inuitantis
Qmū scio ignē facere sine fumo Sz
tū scio docere hoīes viā xplis terrā scām
q sanē ibūt 7 redibūt. At ipator illa fuit
pulcra seruicia. necū mancas: 7 pmiū de
corpe meo. pbas. Guido oī nocte lectū to
nelle paup: lūmbeamia lauit: 7 sepi? mu
rauit Singul noctibz ante iannā camer
amiat? iacuit cū cuniculo puo: vt si ipē a
casu dormiret 7 aliqz vīret. camis latraz
et enī excitaret: senel oī hebdomada pedes
domi lauit: 7 in oilo tā pudet fecit q in
nullo repbendi poterat Sinito anno enī do
minus senescalcum suum fecit: vt secū
dum implemet seruiciū scilic? vigilaret
7c. Guido ergo per totaz estatē vigilauit
laborādo 7 oīa necessaria p bieme pūdit
Cum ergo adess? bieme et aliq inceperunt

P

vigilare. ipe venit sic de sebo seruuco satis fecit. Impator gaulus de duobz vocauit pincernā d. pone i calice meuz acetū. vinū optimū et multūz. et des guidoni ad bñdūz. Cum at gustassz aut fuit bonū. est bonum et erit bonūz. i. multūz erit bonum vinū et bonū acetū fuit bonū vinū. Impator vidēs eius prudentiā voluit facere puiliūm: et fecit amicos suos inuitare: vt pbeat qrtū seruiciū. Ipe at nō amicos: h oēs inimicos inuitauit: et rege pmoito ait. Die iūni cos inuitauit: vt vultu bñari eos facias amicos. qd factū ē. Impator itez gaulus petijt qntū seruiciū impleri vt hospitibz suis fieret ignis sñ fumo. Et Guido ligna p esta tem collecta. et ardore solē ericata incendit. et omnes sine fumo calefecit. Et impator adhuc restat vltimū: qd si pbaueris ad bonū et diuicias te. pmoiebo. Et ipe seqñ tñb oibz pgre volentibz ad terram scām transiuit ad litus maris oñdens rupez magnā in mari. d. In illa rupe ē quedā auis p timue in nido suo cubās oua. in q multūz d lectatur. cur? natura talis est: q qdū i pace residet in nido: tranquillūz est mare. si at contingat eā nidū erire: mare p turba. qd ptransire salu? nemo potest: nec vnqz auis illa nidū dimittit nisi ppter vnā causam. Est enī etiam alta auis inimica b? que sp laborat vt nidum ei? fedet. auis autē in nido cum senserit oua sua fedata aut nidū de turpatum statim extra nidū p colore volat. et tunc venti excitant vel concitantur. et mare turbat. at ille dixit: quale remediū dabis vt auis inimica non a ppropinqt. Et ipe. nullū aliud q illud: i. cū sanguine agni nidūz interius et exterius spgite. qdū vna gutta manet inimica nō a ppropinqt. Hoc audiens ipator de sua prudentia cū militez fecit. d. carissimū ipator ē dñs nē ibñs xpc qui legē dedit et docuit volenti intrare regnum celoz in porta eccle militantis tres ignis daret. orādo. ieiunādo: elemosinā dādo. Nunc adest paup. Guido. i. iō nud? et paup ingressus in mōdū de vtero. paup etiā vtutibz. hic cupies regnū intrare per factum temp? tres iectus fecit. orauit. ieiunauit et sermōnes audiuit. Et confitendo ad sex seruicia siue miseria se obtulit. d. Pri-

mum velle custodire corp? pncipis. i. xpi et quō: certe sicut guido d? esse. armat? sp vtutibz? ne aliq tēptatio intret camerā cor? dñs sui et offendat xpm: et caniclm latratē habeat et attēdat. i. pscām qptinue p victa munimrat. d. etia lectū cordis bñ pare p opa misericōdie. lintheamētia mutare. i. vicia i vtutes et sordes pctōz lauare et cameraz cordis mundā custodire: ne corp? dñi nri Ihesu xpi offendat. cui te obligasti bis in bebbdomada pedes dñi lauare p cōfessionē et p tērdem vel bonā affectōez. ecce primū seruiciū. Scōz qd pmissimus ē vigilare. i. in bonis opibz qñ aliq cor: mittit in peccatis mō pctōres incipiūt itez cor: mittere. tu autē vigila in oibz labora in vtutibz. Tercū seruiciū ē bonum potū gustare. d. Por? ille est aduersitas q patienter sustineri d? p xpm. q potius fiat bonus corpi et aīnei cel? Quartū est inuitare ad puiliū. d. ei q? xpi iūnicos cruc? xpi seq pctōes. p bonā et empla et operā instruere et deo recōciare Quintum ignē facere. i. id ē caritate habere sine fumo iracundie. et ex caritate bene facere paupibus. Sextum debes docere homines viam vltus terrā sanctā. id ē ad celum et notificare anem inimicā id ē dya bolum. Auis enī bona ē Ihesus christus q tandiū nobiscū manet: qdū dyabolus nō sedat corda nostra et affectōes. ipe enicubat sup bonas affectōes nras vsqz opera pducant. q vt d dyabolū in tranquillitate maneam? p recentē mēoriā. spgere tēmp? corda nra sanguie ibñ xpi agnū imactati p nobis effuso. et sic secure ibim? ad terram scām id ē vitam eternā. d. Dec ei seruicia si delis seruus faciat et dñm. ibesū nō amittat. Tercio dñō nro ē bene seruendū: q ē p latōis maioris: q sol? de? ē. Est enī solus deus bonitas a q fluxerūt oīa. eternitas i se ptinens oīa. sufficiētia i plens oīa. loca tpa et corda. Cū in ps. Dixi dñō de? meus es tu: quō bonoz meorū nō eges. vbi alia sra h? quoniā mihi nō ē bene sine te: esse enim sine te est sine deo esse tanqz in maris. peticulo sine gubernatore. i. carcere sñ pslatore in exilio sine amico. iter hostes sine adiutorio. in bello sñ duce. i. tenebris sine luce. vñ sñ dō viuere ē i bello viuēdo mori et decēre

Ne ergo mundus me mergat sine te gubernatore. et carcer me claudat sine te solatore. ne fuger in exilium: vt te nō sentiā in auxilium. ne in mortis bello sine duce dāner sine te luce. Ihu mihi pssimē iuxta te da vt uere. et post hoc tempus paucior de s pmiū huius laboris. Scit ergo o dñe Iohu me semp viuere in te: et sine te noli me dereli quere vt cū dies aduenerit mei clamoris mea merces sis huius laboris. ac virgo beatissima assit semp pēata: vt cū Francisco seraphico sempiterno fruatur pmiū Amen

Registrum de euangelio et epistolarum thematibus atq; introductionibus: tam dominicalium q; festorum p anni circulum iuxta rubricam romanā Et primo de dñicis secundo de festis incipit feliciter

De dominica prima aduentus dñi de epistola.

Abijciamus opera tenebrarum et induamur arma lucis. Ro. xij. Albumasar in libro suo de motibus planetarum dicit: qd si corpus opacum scilicet luna inter nos et solem recto diametro tanq; quoddam obstaculum ponatur defectu causabit nobis radior solis in capite vltima draconis et fit eclipsis recedente vero luna sol ad ista infer: ora radios suos mittit Et algalaf hoc idem attestatur in sua pbia pte tertia de elementis. dices: qd cum luna a sole remouet totalis eclipsis remouet. et lumē sol subito desceat sine drētia Sic peccatū in anima quodam obstaculo ponit inter nos et deū qd est sol iusticie: qd de eam lumie sue gte illuistrare nequeat. Hā lux pura. i. grā ab illūinādis scilicet puris excipit: vt dicitur. q. i. si iusti fuerit. Quare ysa. lxvij. peccatori dicit: Si ab stultis s medio tui catenam. id ē de corde peccatū: qd peccatū ligat aīaz qī cathena et tenet ea dyabolo. sequit: oriatur lux tua id ē grā. et dñs splendoribz. i. gratijs conoetū implebit animā tuā. Ad aduentū ergo filij dei et eius gte abijciamus. iuxta exhortationē apli opa tenebrarum In quibus vbi specialiter ad duo necessaria ad aduentū filij dei: et dignā eius susceptiōnem. scilicet vt

Gloriosi sordes expurgemur. cum dicitur. Abijciamus. Virtutū vestes propeamus. cum subdit. et induamur arma lucis. Prio debem: lauare peccatorū sordes p aquā purificationis: et scobam pfectionis. De quibus xxvij. h. j. k. l. Secdo debem: induere virtutū vestes. xxiij. d. xvi. h. Et non tantes aples nominat virtutes arma: qd licet arma defendūt corpus a maliciis ne valeret. sic virtutes cardinales defendunt hominē ne succumbat. et sūt quatuor ptra quorū malas pfluasiones Nota. xxiij. l.

De euangelio // - -

Runt signa in

sole et luna et stellis Lu. xxi.

Habemus ex iure qd iudex ordinarius nō debet sententiā diffinitivā ferre contra reū: nisi prius seu primo reus fuerit legitime amonitus: et citatus Est enī citatio fundamētū ordinis iudiciarij. extra de constit. ecclie scilicet. in glosa. Nam vt habetur. ff. de re. iudi. l. de vnoquoq; Sententia contra absentē lata nulla est i potestate. scilicet si p cōtumacia sit Sic spūaliter generalis iudex vinorū et mortuorū ipse veniens ad iudiciū non dictabit sententiā diffinitivā vite vel mortis eterne: nisi primo ordinarie per signa patentia et manifesta. ad tribunal eius maiestatis omēs citauerit. q ante iudiciū erūt in sole et luna et stellis vt testatur Lucas in vbiis thematis. Nam primo omnes admonuit p pphetarū dicta et pproia verba. vltimo citabit in voce et tuba et per signa In quibus vbiis pmittit nobis aduentus xpi formidabilis ad iudiciū: vt quos exhortatio apli in epistola hodierna: et amor dei ad debitā pcepationem nō excitat. saltem timor et tremor signorum extremi iudicij tereat et conuincat quo ad duo specialia. scilicet Vt iusti iudicis caritate penlem. cum dicitur. Erunt signa eius inmutabile equitate formidem. cum dicitur. in sole et luna et stellis. Debem: namq; primo pensare xpi iudicis magnā caritatem: qui ad nostram amonitionē multa signa fecit. facit et faciet. de quo. xxxij. k. Uel p hec signa possumus timere iudiciū esse prope. v. A. B. C. Debemus secundo eius

Sermo de Domyngis

equitate formidare. nā nulli p̄cit. dūm̄tē ⁊
paup̄erē in equitate iudicabit. solē et lunā ⁊
et stellas. id ē papā: impatorē. sp̄iales et
seculares. nō solū op̄a: etiā cogitata ⁊ locu
ta s̄ deū iudicabit De q̄b̄ nota. xi. j.

De dñica scōa sermo de epla

Eus autē spei reple

gaudio Ro. x. Naturaliter
vñū mēb̄ p̄patit̄ alteri mēb̄o
leso. Sic hō tribulatiōe lesus d̄ ab altero
consolari. Un. vi. q. i. cū p̄culso Afflictō
nō ē danda afflictio sed consolatio. ⁊. ff. de
offi. p̄li. l. diuus. Afflictō nō ē dāda affli
cto: s̄ pot̄ ē? miserere miserandū. exēplū
hū? hēn? Job. c. ij. qui dñi affligeret in
possessione et corp̄: q̄ a planta pedis vsq̄
ad vñcē sanitas in eo n̄ ēēt: venerunt tres
amici ei? vt eū solarent. Quare aug? s̄
hūc passum loq̄. d. si paup̄as angit: si lu
cris mēstificat: si dolor corp̄is inq̄tat: si
vlla calamitas nos p̄turbat assint boni ami
ci q̄ nō solū gaudere cū gaudentib̄ s̄ cū flere
cū flentib̄ didiceret: ⁊ tūc alpa leniant. ad
uerba p̄patit̄: ⁊ gūia insup̄ releuant: q̄ ad
nertens doctor eccl̄ie ad solatōem fidelū
in agro dñico afflictōe laborantiū: vt singu
laris amic? volēs nos solari dicit. de? at
spei. In quib̄ v̄bis p̄mittit duo in aduen
tu regis sc̄

De bilib̄ sustētatiōem. cū dic. de? at spei
Scdō tristib̄ solatiōez: addens. repleat
vos. Primo ei nos debiles totā p̄fiden
tiā ⁊ spez debem? ponere in deū: q̄ potēs ē
p̄mpt? et clemēs s̄ q̄b̄ nota. vi. Scdō
tristib̄ ē maḡ solatō noscere suos labo
res nō p̄ire sine fructu: sic et nos scire debem?
nōs labores acq̄situros magnū gaudij fru
ctū cum omib̄ sc̄is et electis dei. Unde. i.
Jobānis. i. q̄s audiui? nota. xvi. A

De euangelio sermo.

Ei vident et

claudi ābulāt Mat. xi. Ar
stori. di. i. mēb̄a. diē ⁊ no
ctem a sole causari. diē sc̄ p̄ ei? p̄ntiā sup̄
emisp̄erū nostr̄. noctē dem̄s p̄ remotōez
sol: Jo. vi. thopi. c. v. d̄ q̄ dies ē latio so
lis sup̄ terrā Sic sp̄iale ante aduentū sol

istific. homines i tenebris ignorātie ambu
labāt: s̄ oriente luce mētes illūinabat: ⁊ af
fect? rectificabat. q̄e Ap̄ls ad ep̄e. v. di.
et de peni. di. iiii. s̄. hanc societate. Eratis
aliq̄n tenebre. nūcāt lux in dño. d̄ igit̄ hū
q̄ illa luce cecī vidēt. In q̄bus v̄bis duo
notant. Ignorantis illustratio cum de
ceci vident. Errantis informatio: cū addi
tur: claudi ambulant. Primo nāq̄ volēs
deus cecū illūinare et ad agnitiōem v̄ritat̄
ordinare: eragitat grā p̄ueniendo. expur
gat et informat. de q̄. xvi. C. Scdō claudi
errant in t̄b̄o informat s̄ tres errores de
quo. xi. G

Domica tertia Sermo de epla

Mudete in dño semp.

Philipē. vlt.

g

Aucena li. de alchamia d. q̄

si ferrum misceat anto nūq̄

ab eo separatur: neq̄ decoctione nec aliqua
re Sic sp̄ualiter homines qui de sinatu
ra ferri. frigidī et tardī sunt ad superiora.
ad diligendū deum et appetendū celestia
si semel igne caritatis p̄fecte deo cōiūcti
suerint nulla vñq̄ aduersitatis vel mūda
ne consolationis decoctione possunt sepa
rari figuratur Ezechiel. i. in animalibus
pennatis q̄ cum incederēt v̄ltra nō reuer
tebant. sic qui a terrenis actib̄ ad sp̄alia
transiunt et deo p̄ dilectiōem coniungunt̄
ad ea que reliquerāt nullatenus reflectūt.
Quare ap̄ls ad philipē. iij. que retro sunt
oblīt? ad ea q̄ sunt anteriora extēdens me
ip̄m ad destinatū p̄sequo: b̄gnū superne
vocatiōis dei Ihesu xpi: de quo d̄ de pe.
di. ij. pennata. Que retro sunt oblītus fue
rat q̄ tp̄alia respiciens q̄ sola sunt eterna
requerebat Hic q̄ iūct? deo inseparabili amo
re gaudebat cupiēs ⁊ nos ad hanc pueni
re gham. hortat̄ terrena gaudia de sp̄icere:
et in solo deo gaudere. In q̄bus v̄bis
dño specialit̄ notant sc̄z mentis interna leti
cia. cum d̄: gaudere. Et eticē debita mate
ria. addens in domio. Debem? primo gan
dere delectabili obiecto beatitudinis ad q̄s
nos deus ordinauit fruendūz eternalē. de
quo nota. x. p̄. Secundo debem? gaude
re in dño. ⁊ b̄ p̄pter tria. xviij. G

Sermo de euangelio

Dirigite viam dñi. Jo
h̄amis. l. Ege
ij. sen. di. xxiij. dic. q. error
maria cura cauendus ē in acq̃

sione veritatis. quia vt habet extra de be
reti. Qui alios ab errore non reuocat seip
sum errare demonstrat Et di. lxxij. cōse
nter videt erranti qui ad resecanda q̃ corri
gi debet nō occurrat Doctor igit melliflu
us volens se ostendere in nullo errare nec er
roribus fallitatis cōsentire viā sanctitatis
docuit dicēs. dirigite viam dñi. In q̃
bus v̄bis duo specialiter notant. scilicet
Penitentie exhortatō ibi. dirigite. Xpi
vite imitatio. ibi. viā dñi. Debemus pri
mo corda nostra ad deū dirigere ⁊ ad eū
recurere. xxij. B. Secundo debemus xpm
imitari: ⁊ quantum possibile ē viā eius am
bulare: xxx. y. Z.

Domica q̃ta sermo de Epistola

Nichil mihi consciū sum
sed non in v̄ iusti

ficatus suz. i. corint. iij. Autor
de disciplina scolariū dicit
oportet q̃ magister pri⁹ addiscat q̃ doce
at Et ff. in p̄beo. Sponz pri⁹ animas ⁊
postea linguas fieri eruditus Nulla nāq̃
candela illuminat nisi prius igne accēdat
sic nec doctor docere p̄t si n̄ fuerit pri⁹ sci
entia imbuit ⁊ accensus. Volēs igit aliū
de sanctitate et puritate docere: pri⁹ debet
eam addiscere ⁊ eā habere exemplariter. qz
vt dicit. ij. q. vij. ar. pastoris. Vt docto
ris vel pastoris d̄ esse exemplaris. malo
enī exemplo multos trahunt ad inferos.
di. xl. c. si papa Idcirco ap̄s volens doce
re mundiciā seruare. inuinitatē ⁊ exempla
ritatem suam p̄monstrauit di. Nichil mi
hi conscius ⁊c. In quibz v̄bis duo
notant scz forma viuendi saluatiua. ibi ni
chil mihi consciū Vt merēdi dispositiua
ibi. sed non in hoc Dico pri⁹ q̃ debem⁹
vivere in puritate conscie: ⁊ ideo debem⁹
eam frequenter examinare. vij. l. xxiij. B.
Secundo debemus grām petere. p̄ iustifi
catione: quia sine gratia iustificari n̄ possu
mus Nam scōm ioh̄an. iij. sup̄ magistrū
Nota. xxi. post f. Sed querit vtrum
in iustio gte sit prior: dīne nature remissio

ne culpe. xxi. B

Sermo de euangelio

Jobbi omnis caro sa
lutare dī n̄i:

v Luce ij. Sicut sol indifferēs
est omne illuminabile illumina
re et viuificabile. viuificare. sic sol iusticie
dei filius vult radio sue misericōie et gratie
omnes susceptibles viuificare et saluare
Unde de peni. di. i. deus distinctiōem non
facit qui misericordiā suā omibz p̄misit
glo. Deus distinctiōem vel exceptionē p̄bo
naturū non facit: q̃ misericōiam ⁊ remissioē
peccatorū a se offerendam omibz vere peni
tentibus p̄misit Nullū enim vere penitē
tēz a se excludit vt habet xxi. q. ij. §. i. Di
cit ergo dñ euangelista: videbit omnis caro
⁊c. In q̃bz v̄bis duo notat scz. Profec
tus v̄lis p̄missionis. ibi videbit omis ca
ro Effectus totalis remissionis ibi. saluta
re dei nostri. Nam cū peccant primo bo
mine omis bō posteriori culpam p̄trahit ⁊
mortuus ē Sic pariformiter p̄ x̄p̄s dei fi
lius solū innocentē ois caro redempta ē.
quia sol⁹ potēs fuit ad liberandū: p̄mpt⁹
ad innandū et clemens ad indulgendū
vi. post A. Secōdo notat effectus totalis re
missionis ⁊ saluatiōis nostre: qz hominēz
saluauit a culpa p̄ remissionē: a pugna per
defensionē. a patris ira p̄ sui traditōē. xxx
ix. U

Abibatibus in

b regione vmbre mortis lux or
ta ē eis. Isaie. ix. Queritur
quare in hac nocte natiuitatis missa cele
bratur cum alijs festiuitatibz tantū in die
celebrare liceat Rūdet theleffonis a petro
papa q̄ritus: vt habet d̄ conse. di. i. c. nocte
sancta Q. nocte sancta natiuitatis dñi sal
uatoris missas celebrēt p̄biteri. et hym
num angelicū scz Gloria in excelsis i eis so
lemniter decantēt: quoniam et eadē nocte ab
angelo pastoribz ē nūciat⁹: et subito facta
est cum angelo multitudo milicie celestis
laudantiū et dicentiū Gloria in excelsis deo
sup̄ quo dicit glo. qz debet v̄ba tantū dicta
fuit ab āgelo: sed alia scz et in terra par bo
mibus addidit bilari⁹ Querit secundo

quare tres misse celebrant. Respondet ter-
nardus in glo. extra de cel. mis. c. Cōsuluit
q̄ celebrant ppter misericordiam: qm̄ p̄ illas
tres misas repñta triplex stat⁹. I. stat⁹ añ
lege sub lege ⁊ stat⁹ gte. II. illa q̄ cantatur
in nocte repñtat statum illorū qui fuerunt
ante legē: quoniam omēs erant in tenebris.
Et ideo in aliq̄bus eccl̄is dicit⁹ in prima
missa. Populus q̄ ambulabat in tenebris
Scōda missa dicit⁹ in aurora: et significat t̄p⁹
sub lege in quo iam incipiebat et pte scire
xpm̄. sed nō plene, ppter dicta legis ⁊ pro-
phetarū: et ideo cantat⁹ inter diem ⁊ noctē
et introit⁹ dicit⁹ Lux fulgebit. Tercia dicit⁹ in
die: p̄ quā designat t̄p⁹ gte sc̄p̄s in quo
orta est lux xpus dñs noster Et ideo in of-
ficio missæ dicit⁹ Puer natus ē nob. De illa
sacratissima nocte p̄betant⁹ ysaias dicit⁹
p̄ verba theātis In quib⁹ v̄bis duo no-
tantur sc̄z Inscōlabilis indigentia ex par-
te rei: cum dicit⁹ habitantib⁹ in regione. In/
enarrabilis clemētia ex pte dei cū additur
lux orta ē eis Nam ex pte hominis fuit ma-
gna indigentia et meror inscōlabil⁹ quē so-
lus deus poterat in gaudiū pmutare per
egressum ei⁹ in mūdum De q̄ abacuc. iij.
Egressus es in salutē populi tui Est enim
triplex egressus filij dei. vij. Q. Secundo
mō ex parte dei notat⁹ inenarrabil⁹ ei⁹ cle-
mentia: q̄ bitantib⁹ in tenebris p̄ modū
lucis voluit oriri. d. Jobānis viij. Ego sū
lux mūdi. hoc etenim p̄ueniēter dicebat. p̄-
pter mirabile p̄ductionē inseparabile vni-
onem: et delectabile opatōz Nota. xxx. S.

Dñica infra octauā nativitatis de epla.

Hic ex muliere: factum
sub lege: vt eos qui sub lege
erant redimeret. Gala. iij.

Habet extra de offi. lega. c. excommunicatis
in glo. q̄ legatus a latere missus sc̄z card̄
nal⁹ q̄ eps cōspic pape: et eo q̄ ad lat⁹ et
sp̄ assistit p̄siliādo. B. i. legatōe sua eundo ⁊
redeūdo p̄t oēs excommunicatos p̄ violenti-
am manu inuēctōne in eccl̄asticas p̄sonas
absoluere ⁊ beneficia conferre. Sic sp̄ualit⁹
dei fili⁹ q̄ ē p̄siliātal⁹ dei patris: sedens a
dextris eius q̄ ligatus ab eo qui ē in hūc
mūdū missus ad absoluendū peccatorem:

excommunicatū p̄ violentia deo facta: cōmū-
lit hominibus nō solū redēptionis remediū
verum etiā informatōis bñficiū: ⁊ gte sue
p̄benne subsidium. Quare ap̄ls dunt misit
deus ⁊c. In quib⁹ v̄bis duo tanguntur:
sc̄z p̄dilatatoria legalitas: cum dicit⁹ misit
deus. ⁊ dōctōris necessitas. addens vt eos
qui sub lege ⁊c. Dico primo q̄ magna fuit
legalitas dei patris mītēs filiū suū in mū-
dū: et marina filij pietas volētis nobiscū
habitare: nos gubernare ⁊ conseruare De q̄
bus nota. xxx. S. Dico sc̄do q̄ magna fu-
it necessitas peccatoris qui sub lege erat: et
i lege peccauerat: lege etiā redimeret. Nā
vt deus hominem erantē ad riam rectitudinis
dirigeret vt eum redimeret. dedit ei sc̄dū
tres status tres leges in statu innocentie le-
gem cōmū. de quib⁹ nota. xxxij. S.

Sermo de euāgelio

Qn discendebat de templo
ieiunans et obsecrans

nibus seruens die ac nocte. lu. ij.
Dum puernulus tenell⁹ est p̄?

alio t̄pē indiget sollicita cura: q̄ si p̄ negli-
gentia p̄tentum p̄cidatur. debent p̄ntes
grauiter puniri. nam vt dicit⁹ extra d̄bis cui
fi. occi. c. de infantib⁹ in glo. ⁊ in tertio In-
fans si opp̄ssus v̄l suffocatus fuerit. sponte
a p̄ntibus debet eis ḡuissima p̄nia imponi
et maior q̄ p̄ alio homicidio sc̄dū Can.
vij. v̄l. ix. annorū sc̄dū leges in foro contem-
tiōs: vt. C. eo. le. vna. debet insui i culeo
id ē sacco de coreo: qui culens dicit⁹ cum ca-
ne gallo gallinatio. i. castrato: xipera et sy-
mea et inter feras argus suas. i. in siluam
inter feras d̄z poni: vt serpentū p̄uentis
misceretur. vel si regionis q̄litas tulerit in vi-
cinū mare: v̄l in annē p̄iciatur Et si neutriū
p̄ximū est: subiiciat⁹ bestis p̄t omniū ele-
mentorū v̄lu carere incipiat: ⁊ vt ei celum
superstiterit. terra mortuo auferat⁹. Et dicunt
doc. q̄ canis fugat symeā. symea gallum.
et gallus vipam. et xipera inuenit refugium
et intrat in corp⁹ illius. Si d̄o si spon-
te opp̄ssus fuerit infas sc̄dū Canones
culpa qui p̄cedente. puta quia i medio po-
suerūt infantē: tunc sc̄dū canones p̄nia est
imponenda. vij. v̄l. v. ānorū. Si d̄o leuis
culpa p̄cessit q̄ forte in eodē lecto: tamen

longe posuerit: possit imponi penitētia tri-
um annor. Si autē nulla culpa p̄cesserit l'
negligentia: et forte p̄pria morte defunctus
licet de iure nō sint puniti: q̄ tamē n̄ sunt
securi. ad cautela p̄pter ambigū duplicita-
tis: debet eis imponi penitētia sc̄p̄ discreti-
onē pietatis ad arbitriū imponētis. q̄ vt
dicit extra de obsequiis. i. c. consiliū et. v.
di. ad cuius dō. Honorū mentiū ē ibi cul-
pam timere vbi culpa non est. Hec ad ma-
iorem cautela dicta ad p̄positū applicāto
quia cū puulus Ihesus virgīs filius na-
turaliter in cordibz deuotoz p̄ illud festuz
spūaliter conceptus et natus ē sollicitū vlt
habere curam: et d̄tū exercitiū: q̄ si ne-
gligentes et accidiosi ad delectatōnes car-
nis nos p̄suerim? in his sine timore ob-
dormientes nam in lecto cordis peccatis
nostris opprimim? et suffocam? et ad eter-
nas penas gravissimas nos obligam? quare
quilibet sollicitū curam ad ihesum puuluz
habeat: nec de ecclesia ieiunijs et ordinibus
discedat: sed ei sollicitē seruiat die ac nocte
cum hac vidua q̄ non discedebat d̄ templo
et. In quibz vbi duo notant sc̄p̄ Locū
aptitudo: cum d̄ non discedebat: seruitū
p̄mptitudo. addens: ieiunijs et. Debz nā
q̄ primo quilibet vidua instat hui? vidue
vt ihesu digne seruiat. hoc b̄c. xii. l. Se-
cundo d̄ quilibet deo seruire. xiv. M. p̄
pter B. xviij. Et. et.

De circumfessione dñi

Quisquam summam sunt dies

p̄cto vt circūcideret puer: voca-
tum est nomē ei? ihesus lu. ij.
Aristoteles. i. de aia dicit: q̄ accidentia ma-
ximā p̄tem p̄ferūt ad cognoscendū substā-
tiam. p̄ accidentia enī res cognoscim? iō
vt earū meliorem cognitiōem habeam? iuxta
earum p̄prietates nomina imponim? Ho-
mina ei sunt quēntia rebus Insti. d̄ do.
s. est et a. Quare donatus distimendo no-
men dicit. Nomen ē parloratōis et. In
cuius signū comin? de? vt d̄ Genesis ij
postq̄ creauit et formauit omnia: duxit in
spū cuncta animāria ad Adam: vt videret
quid vocaret ea. Qui tūc scdm̄ conditiōem
et p̄prietatem vnicuiq̄ nomē imposuit vt

et eternā differentia haberet Sic in baptis-
mo cuiuslibet nomē imponit p̄prium. vt ei?
cognitō inter alios habeat. Sic etiā in ve-
teri lege iudei octaua die circūcidero in-
fautem aliq̄ nomē nominabāt vt nolēret
sic p̄iformiter postq̄ cōsummati sunt

In quibz vbi duo notant sc̄p̄ congruen-
tia circumfessionis: cū d̄ postq̄. Reueren-
tia notationis: iuxta illud apli. Notatū est nomē ei?
ihesus De primo videm? q̄ q̄ndo homo
vult emere castitū: agrum vt aliq̄ tale: de
eodē dat arram de q̄ debet esse p̄cium in
firmitatē emptōis vt venditiōis Unde di-
citur insti. de emp. vel ven. emptō. s. nam
Quod dare noie dat: argumētum ē empti-
ōis vt venditiōis Ihesus q̄ volens eme-
re hominē captū a seruitute dyaboli p̄ san-
guinem suū p̄cium: in principio de eodē
arram dedit: iuxta illud apli. Empti enim
estis p̄cio maḡ sc̄p̄ xpi sanguine p̄ciolo
Sed q̄ritur an in sanguine simus edempti
a reatu peccatoz nostror? nota. xiiij. d̄
Secundo rōe purgatiōis sicut enī p̄philo-
sophi dicit. Omnis humor purgat p̄ san-
guinē et p̄ sanguis minuit eum Et ideo ad
purgādū peccata que ex humore corrupto
contraxim? voluit ihesus circūcidi et san-
guinē fundere Siquērit quō omēs homi-
nes possunt purgari p̄ ipsius sanguis effusi-
onem Respondet q̄ sicut totū corpus pur-
gatur p̄ vnā venā brachij cū ap̄ if: eo q̄ oia
membra sint colligata ad inimicē p̄ neros
et p̄ cordas. sic p̄ effusione sanguis n̄i re-
temptoris et saluatoris q̄ est caput omniū
fideles omnes q̄ sunt ei cōiuncti p̄ fidem et
dilectiōem recipiunt purgatōē Tercio rōe
legis impletōis. videm? enī q̄ omēs qui
subiungunt impio: legibus artant impialibz
sic cum totū gen? humanū subit d̄o ar-
bitur lege ipsius: sed q̄ nos insufficientes
eram? pius pater vt nobis subueniret mi-
sit filium suū vt hoc onus recipet: et p̄ no-
bis legem impleat: iuxta illud Sathiel. v.
Non veni soluere legē sed adimplere S̄
quō potuit ip̄e vn? p̄ nobis oibus adim-
plere. Respondet q̄ sicut adam peccante
omēs peccauim? q̄ in eo radicali eram?
sic saluatoris n̄i satisfactōe. cui p̄ caritate
coniuncti sumus legem etiā adimplemus:

ita qd ulterius sup nos dñtenti coactina? no habeat Quarto in signu vere icarnationis Nam multoz hereticozu opinio erat qd ihesus non habuissz vera carne sed fantastiam vt manichei dicebat: aliqui autē qd eet substantiale deitati sicut a pollinari? aliqui qd detulisset de celo: sic valerimant qui omēs falsifican? p? circuncisione? qd si habuisset corpus tale fantastici: non in carne circūcisi fuissz nec sanguinem effudisset: cum spūs carne? ossa nō habeat Nec fuit substantiale deitati qd h? pati eet impossibile: sed illud grauitē patiebatur. Nec celeste fuit qd n? sumpsisset pegrinas impssiones: sicut illō in circuncisione. Sz quere quare octauo die? nō altero volu? ut circūcidi Responder? ppter tria Primo modo vt dicit rabbi Moyses magn? pbi losophus indeoz. qd ante diē octauū puer talem tenentudinē h? sicut i? ventre mēis. Ideo ppter piculum nō ante octauū diez circūcidit In octaua autē diē cōsolidata sunt mēbra pueri: et idē tunc p? circūcidi Scdo quia homo ppori? ex qñuoz elemētis et qñuoz humoribz. et quoz inclinacōe homo multiplex peccatū incurrit Haz sanquis inclināt ad luxuriā. colera ad iracundiā. flegma ad pigniciā. melancolia ad tristitiā: cum qd circūcisio data fuerit in remediū peccati: et ex illis octo homo incurterat peccatū pueniens fuit vt in illatū diē cum numero circūcidere? ad demonstrandū se velle expellere effect? ab ill? viij. causatos Tercio ad significadiū qd octaua etate resurgentiū d? ab electis oīs supfluitas rescari Secundo notat reuerentia noia rectoris: quia vocatum ē nomē eius ihesus et bene. ihesus enī saluator dicit. et ille puer bodie circūcisus potens erat ad saluandū vi. B. et patrem placandum

In festo epiphanie dñi festo

Thesauri

trīs suis obtulerunt ei mūera aurū thūs et mirā Math. ij. Ordo rōis erigit vt scdm gdu dignitatē excellētē et valoris. aliam cultus exhibeat tur bonoz et reuerentiē Extra de maiorē. et obe. statum? Cum g magn? cultus

honoris in munerē oblatōe ppendat? magis et dignis psonis n? vilia: sed nobilia et mag? donaria sunt offerenda. Ha? vt dicit extra de symo. c. et si questiones In accipiendis vel dandis muneribz: psona dñs vel accipientis qñtas attendēda est. v. i. q. vt a quo et cui: an paup? vel diuiti? p? econuerso a diuite vel locupletante datū fuerit nota xij. Cum g qualitatē attendimus pueri ihesu: fuit altus in excellentia? v. i. g. nitate. qd rex regū et dñs dominatū Apo? calips. xij. Clarus in sapientia: quia in xpō oēs erant thesauri sapie? et sic absconditi. Col. ij. Potens in celo et in terra Math. xxvij. Data est mihi oīs pās in celo et in terra Etiam p? siderata qñtate dantiū et offerentiū. reges fuerit: ps. Reges tharhis et insule munera offerent: reges arabū et sabba dona adducēt ps. lxxi. Et sapientes ideo dñ. magi venerūt iherosolimā Cēgri it tam ex pte accipientis qd donantiū magna reuerentia et digna muneri oblatō Et ideo aptis thesauris suis In qñs dñs duo notant scz Ordinata regalis oblatio cur dñ aptis thesauris? Dñifica et doctrinalis significatō. addēs aurū thūs: et mirram Dico primo illam oblatōem cōueniēter factam dñā ordinatōe: qd illa tria optima qdlibet in genere suo reges offerebant Primo aurū qd est potioris valoris iter metalla Scdo thūs qd est potioris odor: inter aromata Tercio mirra que ē potioris vigoris inter vnguenta. et illa tria mūera obtulerunt ad releuandū triplicē iacturaz et ad explanandū triplicem figurā Primo obtulerūt illa ad releuandū triplicem iacturaz occurrentē in illa sacra nativitate scz matris parentis necessitatē: pro cuius releuatōe obtulerunt aur? Erat enī dñā nostra valde paup? et indigēs: cum tñ eet mē dei et regina celi et mundi. hic nota de supbia et ornatu mulierū Scdo fetoris occurrentis magnitudinē. p cuius releuatōe obtulerunt thūs boni et suauissimi odoris. Erat enī locus fetid? quia natus erat in stabulo. et in psepio iuxta bouē et asinū collocat? Tercio vagrietis teneritudinē: p? releuatōe obtulerūt mirā ad vnguendū membra illius debilia et tenera et delicata

pueri iherosolymitani: quod nostras penurias et infirmitates assumpsit. Secundo reges obtulerunt ei tria illa munera ad exornandam triplicem figuram. In his enim tribus numeribus prestanti sunt in puero iherosolymitano tria fidei nostre persona scilicet in auro excellam et autoritatem: quod maiestatem regiarum fuit enim de genere regio dauidico: quod premissus erat in lege super israel regnaturus. In thure vero deitatem. thuris enim in dei sacrificio inebatur inferri. Et ille puer vetus deus erat: et deus erat verbum: et verbum caro factum est. Iob primo. In mirra nostram beatitudinem passibilem et mortalem assumptam pro nobis. Nam cum mirra corpora communiuntur mortuorum patet igitur illa ordinate et regulariter esse oblata. Secundo notat missica significatio et doctrinalis. scilicet ut apiamus corda nostra regi christo munera offeramus. Primo de corde dilectionem et adhesionem in auro. Secundo de ore laudationem et orationem in thure. Tercio de corpore afflictionem et macerationem in mirra. primo instar regum de seculis cordis offeramus deo cordiale dilectionem et caritatem. Nam pro auro bene caritas designatur: quod sicut aurum est valore maximum. rigore stupidum in tenore solidum sic inter omnes virtutes caritas principatum tenet. Et qui habet plus propter valet. et qui nihil: nihil valet. immo nihil est: nec opera sua valent. teste apostolo. I. cor. xiiij. Si quis hominum loquar et angelorum. quod si linguis hominum sapientium et angelorum loquar. caritatem autem non habeam. factus sum velut aes sonans quod inutiliter sibi percutit et alijs significat. aut cymbali tympani quod sibi non predestat et alios delectat. Secundo aurum est testaturum deperditum. et est seruatum iam habuit et seruatum emortui cordis et debilis circa ponitur in electuarijs infirmorum et caritas adueniens restaurat omnia predestinata merita que erant deperdita. et seruatur iam vita et confortata corda nostra debilia ad operandum instanter opamur. ad resistendum potenter et viriliter temptationibus malis ad sperandum confidenter bona promissa. Quare Iob. apocal. iij. Dicis quia diues es et locupletatus et nullus ego et nescis: quia tu miser es miserabilis pauper cecus et nudus. et subdit: sua deo tibi emere a me aurum ignitum ut locu

ples has et habeam quod offeras deo tuo. In quoniam qui caritate non habet: est infirmus cecus et nudus. Iste aurum caritatis emit sanctus. Paulus dum omnia terrena arbitrabatur ut stercorea: ut ipsum lucrificaret. sicut enim calor solis facit bonum se exponere: sic fervor caritatis facit omnia relinquere. Tercio aurum rationis solidi multum durat. Hic enim incipit et in patriam vadens nunquam desinit. est enim qui vas auri solidum Eccles. l. Sed quoniam si caritas in via quod habentes possit amitti. Circa quod respondendum recitat magister. iij. sen. di. xxi. opinionem quoniam dicentium. caritatem semel habitam non posse excludere: et hoc probat per dictum apostoli dicentis. Caritas nunquam excidet. Dicendum secundum Bonanum. ubi supra. quod hec positio non est opinio nec rationalis sententia. immo error et insania potius est dicenda. quod sacre scripture rationi et explicationi fidei nostre repugnat. Nam scribit per corinthios. x. Qui stat videat ne cadat. et apostolus. iij. Habeo aduersum te paucos. quia caritate primam reliquisti. ergo caritas semel habita potest et delecti. Probatur etiam ratione: quia etiam a recta recte dissonat si quis bene attendat. pro eo quod recta recte dicitur: quod caritas vie non tollit a libero arbitrio virtutibus liberis ad malum. sicut nec cupiditas tollit abilitatem ad bonum. simul ergo fiat virtutibus et caritas: sed ubi est virtutibus ibi preesse culpa: et ubi est culpa ibi tam caritas gratia preesse. Restat igitur quod secundum dictam mentem recte rationis caritas perditur pre in via. per etiam et exemplum veteris et noue legis. Constat quod Saul caritate habuit. cum de eo scribitur quod non erat vir in israel melior eo. sicut et David caritate habuit cum de eo dominus dicit. inueni enim secundum cor meum: et stat quod perit per mortalem peccatum. Saul in persequendo dauid. David vero in committendo adulterium et homicidium: ergo hoc idem ostendit exemplum noui testam. quod discipuli domini caritatem habuerunt et apostoli: sed multi de discipulis abierunt retrorsum secundum quod sanctus Iobannis vi. et multi apostoli dubitauerunt in ege. Matthei. vltimo. Marci. x. l. vlt. et sic ergo caritatem habitam perdidit. igitur. Dicat ergo ad argumentum. quod apostoli ostendit dignitatem

caritatis. di. q. nō excedit: q. hic et in fūto
erit necessaria ad bñtudinē q. ad habitiū
et quo ad actum. Pā fides spes 7 scientia
evacuabunt. 7 tanq̃ imperfecta nō requirunt
ad statum bñificum sive caritudinē: in
qua sup̃ma nature rōnalis p̃sistit p̃fectio.
sed caritas nō evacuabit. nec quo ad bñtū.
nec q. ad actū cū in ea principaliter bñtudo
consistat. Dicit scđo q. instar regnū. Tenus
deo offerre tbus vocalis laudatōis et ordi
nis: q. scriptū est ps. liij. Sacrificiū lau
dis honorificabit me. et Dirigat oratio
mea sicut in censum in aspectu tuo: vt de q.
liber nēm vici possit illud Ecclesia. l. Quasi
tbus ardens in igne positum. Hoc primo
inflāmar. scđo eleuat: tercio dilatat. vltio
serenatur. Inflāmar nanq̃ primo deuota
plona 7 orat iam interi: dum accensis p̃/
cordijs orat. p. p̃cordijs 7 p̃cordijs remissio
ne. Postmodū eleuat sup̃ius duz orat. p.
sup̃iorū adeptōe. Deinde dilatat vlti
us dum orat. p. primoti saluatōe. postre
mo serenat 7 plūmitur ac deficit in gratia
numactōe pro donorum et beneficiorū colla
tione seipm̃ p̃uipendens. dñi n̄b̄l dignū
apud se repit qđ domo retribuat. quēad
modū p̃pheta ait. Quid retribuā domino
p̃ oibz q̃ retribuit michi. vt sit de numero
illoz de quibz dñ. Omnes de faba veniūt
auri 7 tbus deferentes 7 laude dño āmun
ciātes. ysa. Dicit tercio: q. instar 7c. mir
ram carnal afflictiōis et maceratōis mirra
penitētie 7 mortificatōis: q. q̃madmodū
mirra material habet sapore acidū 7 pun
gitiū. vigore placidū 7 allectiū. vigore
intimū et p̃seruatiū. odore optimū 7 dis
fusiū. Sic p̃nia habet sapore pungitiū
et acidum. nā est amara valdē in p̃senti ois
disciplina. qđ nō ē gaudiū sed meroris. can
ticorū. iij. Ibo ad montē mirre. omia p̃cā
delet 7 reddit p̃sonam pulcrā et placidam
fasciculus. mirre dilecti: meus mihi iter
vtera mea p̃morabit. Cant. i. Habz etia
vigore seruatiū 7 intimū: p̃seruat enī a
putrefactōe peccatorū. p̃pter qđ die sponsa
Veniū mirra meā cum aromatis. can. v
Erbz nichilomin⁹ odore diffusū 7 opti
mū Vultū enī redolet deo. angel et boi
bus plona penitens 7 mortificata vt iam

dicere possit. q̃i mirra electa dedi suauitate
odoris. Eccl. xxiij.

Dñica infra octauā epiphie 2 epla

Olite coforma

n ri buic seculo. Ro. xij. scđm
philosophū p̃traria nō possunt
simul stare: sed mutuo se expellūt et de stru
unt. sicut nigrū album. 7 frigidū calidū
Sic etiā rōne p̃ietatis. vt habet xij. q. i.
ecclesias. Vnus in p̃ra. ignis i sinu. serpens
in gremio. male suos remunerat hospites.
q̃re dñ in puer. Qui serpenti i sinu suo nu
trit patiet ab eo. hac rōne etiam xp̃ianus p
hibet sub pena excomunicatōis: cū indeus
et alijs infidelibz hītare. nec sub alendozū
puerorū suozū obtentu: neq̃ p̃ seruicō: nec
aliq̃ alia cā. extra dñ iudeis. c. Iudei. quia
sepe malozū p̃loria etiā bonos corumpit
xxvij. q. i. sepe. Quia autē mund⁹ mal
nus ē: ne homines iusti ab iniustis munda
nis corūpanē. p̃cipit apls oibz: vī. nolite
7c. In qbus dñbis duo notantur. scilicet
p̃rohibitio retractiua: cum dñ. noli. cofor
mari. Explicatō infectiua. addens. buic se
culo. Primo ēi p̃hibetōe mali bōtūm
societatem 7 p̃uersatōem infectiua fugere
vi. 2. Scđo ne inficiam̄ in seculo mūdū
relinq̃re p̃pter B. r. f. G

Sermo de euāgelio

hesus pro

ficabat sa
pientia 7
etate 7 gratia apō deum 7 bō
mines Luc. ij. Scđm natu
rales. irrigatio aq̃ pluuiā magis cōuenit
fructificationi arborū 7 herbāū q̃ aq̃ fon
tis. Cui⁹ rō est: q. aqua pluuialis imedia
tius p̃cedit a celo: qđ est cā prima omnis
vberitatis in iseritibz Scđo quia ip̃a est
subtilior: et p̃ p̃ns facilius a renis arborū
imbibit. Sic sp̃ualiter gratia q̃ est princī
piū ois p̃fectus sp̃ualis. subito p̃ueniens
a longinq̃ p̃ solā mētis ad deum. p̃uersior
subtiliter totā aīam irrigat. implet 7 secun
dat. Unde dñs p. p̃phetam Malachiā. iij.
et de peni. di. i. p. p̃ro. 5. p̃uertimini i glo.
Conuertimini ad me in toto corde vestro.
7 ego p̃uertar ad vos sc̃z grām p̃mā infun
dendo Tali pluuiā grē Ihesus ad instāti

conceptiois fuit totaliter irrigata? .g. pñcie
bat sapientia In qbus vñbis duo notat
scz Singularis augmentatio. cum vñ ibe
fuit pñciebat. Virtualis fecundatio. addēs
sapientia. etate .g. gñ. De pmo ē notandū
q sicut radix in terra occulta irrigata plu/
uia crescit. et tandē terram apit. et germen
pducit. sic iheus puerul? in vtero virgi/
nis latebat novē mēfibz absconditus. no
ta. xij. l. Secūdo notat vñualis fecunda/
tio. Nam gratia pueniens est pñcipiū om
nis fecundatiois hoīs. Dum enī peccator
aridus longe est a deo: nec vllū fructū me
ritozium facere pñ. deus cū gñā pueniente
respicit. nota. xxiij. vñ.

Dñica p? octa. epipha. d epla

Vientes malū

o adherentes bono Roij. xij.
Aresto. vij. polist. dic q qñto
ali quid est peius: tāto maioris indiget cau
tela. qñto enī qñ magis timet hostis gla/
diū. tāto magis armat se in aduersis Sic
cum malū culpe sit peius omī gladio anci/
piti cum habeat aīam occidere. iuxta illud
Ezechiel. xviij. et. i. q. iij. iam itaqz. Aīa
que peccauerit: moriet. Debem? igit? pecca
tum cauere et vñtūb adherere Ad quod
hortatur apls in vñbis thematis In q/
bus vñbis duo notant. scz Mali detestatio
cum vñ. odiētes malū. Boni affectatō: ad
dens: adherentes bono. Debem? nanqz p
mo detestari malū peccati. ppter b: qz bōis
gratuitis spoliat. et. xxiij. A Secūdo de
bem? adherere bono vñtutis cū nihil virtu
te sit melius. xxiij. post. vñ.

Sermo de euangelio.

Vprie facte sūt

n in chana galilee et. Jobis. ij.
Scdm plbz ij. philicoz Ad
omnem factionē naturālē qñqz dñt cause
cōcurrere. scz efficiens. material. formalis
et finalis: sicut parz in factōe dom? vbi co
municator est cā efficiēs. ligna et lapides et
bñdōi causa materialis. dispositio longitu
dinis latitudinis et magnitudinis cā formalis
et habitatio sine defensio pseruatio cā final
Sic cum in formatōe et pñiunctione viri et

mulieris omia illa concurrūt. Primo. cā
efficiens. i. de? a q pñio inceptit: vt dñ extra
d frigi. et malici. c. lte. Deus est auctor et i
stitutor matrimonij Dixit ei deus crescite
et multiplicamini. Gen. i. Hoc autē de? bina
vice dixit. Primo i padis añ peccati: in
stituens mñmonij ad officium vt eē tbo
tus immaculat? et nuptie honorabiles: in q
bus sine ardore concipent. et sine dolore
parent. Scdo post diluuiū extra padis
suum filijs Noe de arca egredientibz. vt
dñ Gen. ix. itez dixit: crescite et multipli
camini: sed hoc scdm indulgentiā ad illici
tum motū deuitandū: et non scdm impu
sita material est vit et mlt. de q ppe/
tauit Adam dicēs. hoc nūc os et ossib? me
is: et erūt duo in carne vna. In qbus
verbis scdm mgnm sentē. in. iij. dist. xxi.
ppbauit mñmonij. Cā formal ē sponi et
ipse fidelitas: iō dic mgt in. iij. di. xxiij.
Matrimonij continet indiuiduā vite con
suetudinē Concordat illō de pñump. c. alio
vbi dicat. Matrimonij est maris et femi
ne legitima pñiunctio indiuiduā vite pñue
tudine retinens. Causa finalis ples et vi
tatio fornicatiois. Et qz ille cause accūrit
in institutioe mñmonij: ideo bñ dicitur: qz
nuptie facte sunt. In qbz vñbis duo notat
primo quōd. scz Tempaliter cōiugati debe/
ant viuere. ibi Nuptie facte. Spñāl? co
pulati xpo possint pñsistere. addens. sunt
Dico primo qz tpaliter pñiugati: dñt sacra
mentū sui ordīs inuolabilt seruari ppter
tria. i. xxiij. x. Scdo xpo spñualit cōpla/
ti deñt se pñcipue a pctō cauere qz peccando
sponsa xpi aīma fide pñmit. nota. xxiij. vñ.

Dñica lca de epla.

Olite esse

n prudētes apud vos
metiplos. ro. xii. bñ. C. Ne qz
in sua cā iudicet: q null? pñe
iudex in pñia cā. C? rō pñ esse. qz amor
et familiaritate quā qz bz ad se naturali/
ter posset trahi ad falluz iudiciū. Aīmi
cicia enī et familiaritas reddūt iudicē susce
ptum. extra de of. iudi. de. de. infirmare i glo.
Pñā familiaritatis affectio et amor carnal
veritate impedire solēt. plerumqz sensus
bebetant humanos et puerēt opinionēs

iiij. q. v. accusatores Sic ad ppositū nullū
ppria estimatōe dōz se iudicare et psumptuose
extollete ne ppria affectōe decipiat Et B
horat aplūs In qbo vbiis duo notant
scz Ne nos supbe iactem? ibi nolite esse.
De primos temerarie iudicem? addēs
apud rōs De primo homines iactāt se su-
perbe de tribus. iij. D E F. vel dō vtrūto
xxxiij. Q. Secundo nō debem? temere iu-
dicare. p. iij. post. 2 vel. xxxij. F

Sermo de euāgelio

Illū regni

efficiēti
tenebras

exteriorēs ibi erit flet? et stris-
tor dentū Math. viij. Boe

cins. iij. de pphatōe Nullū malū impuni-
tū: nō bonū iremuneratū: cum q vnicuiqz
iuxta merita vel demerita ius suū tribuat
siue pēa sit afflictiō? siue pmiō remūtiō?
di. iij. c. vltio. sic boni et iusti ascendūt ad
eterna tabernacula gaudiū et consolationis
et filij b? mundi pccōres ppter eoz deme-
rita efficiēti in tenebras exteriores In
quibz vbiis duo notant. scz fatuitas mū-
danorū. cum dicat filij regni. Penaltas
dānatōz. addens in tenebras exteriores.
Dico primo q fatuitas magis ē mūdanoz
q mōm vniu pponunt celo Nā vanitas
mundi p3 in tribu. nota xlvij. Dicit sper-
nere mundū ppter bec. r. E. G. Scōdo p3
penaltas dānatōz quā pferare dēm?
et cauere. v. M. N.

Dñica tertia sermo de eplā.

On adul

terabis. ro.
xij. Larue

n in segetib? et agris erecte ter-
rent volucres ne semina ause-
rant et destruant? et patibula fures terrore
cōcutiunt. Sic pena dānatōz erecta in no-
stra cognitiōe. cohibere dōz a delectatōnibz
carnis: ne semina dñi nob inspirata des-
truiamus: qz qd amor diuin? a malo non
reuocat saltē pena tpalis cohibeat a pccō.
extra de vi. l. bo. de. vt clericoz. d3 nanqz
transgressionibz vltio homibz pccōzibz esse
interdictio delinqndi. cur pena vni? met?
sit alterius. extra de iudeis. ad liberādā
inglosa. sic consideratiōe pene quā minas
deus adulteris: q eos etiā grauissime pu-

nuit. debent coniugati terri ne adulterē-
tur. ad qd hortat apls In qbo vbiis duo
notant. scz Omis mali abnegatio. cur d3
non Adulterij specificatō. addens. adulter/
rabis. Dico primo q oē malus est cauē-
dus: qz nō manet impunitū. xxiij. v. 2. Se-
cundo adulterij est speciatē horrendum. p-
pter bec. xxiij. G

Dñica qnta

Omine

salua nos perim?
Math. viij. Pla

to in thimco dicē. In oib? siue
maximis siue minimis d3 diuinū auxilium
implorari. Nam qndā rōme talis fuit lex.
q qui met? cā ad simulacrū sui imaginē
impatoris pfugeret bñit emunitatē q nul-
la violentia debuit iudicari. sic mō est d3 e/
munitate ecclāz Un. C. de bis q ad stat.
pfugi. qui ad statū vitandi cā metus cō/
fugiūt: si certas habuerūt cās qbus confu-
gere ad impatoris simulacrū debuerūt: iu-
re ac legibz vendicē. i. defendant: sic qui
timore filiali in aliq necessitate vel aduersi-
tate ad deū pfugiunt. filius dei q ē ymago
patris: cū inuocatis desedit et suscipit ad
miscōiāz. qre Cnlo. de repatiōe lapsi. et
alle. de peni. di. iij. Talis est erga homines
pietas dei q nunqz spnit penitentia. si ei
sinceriter offerat. Cū igit sum? in pccis
constituti: ne petā nostra nos gūitate sub/
mergāt ad pfunda inferni pfugere d3 mus
pstritione cordis ad dei filiū et eum. p liti-
ratōe inuocare et dicere dñe salua Inqui-
bus vbiis duo notant scz Affluentia bonita-
tis. cū d3: dñe salua. Refluentia tēpestas/
addēs: pimus. Dico pmo q de? d3 affluen-
tiam bonitatis: idō debem? eum inuocare.
nota vi. A vel. xxi. S. Scōdo mundus d3
refluentia tēpestatis: et id pimus trib/
pculis. iij. G F Y

Dñica qnta de eplā

Iuxta christi

exultet in
cordibus

p vestris Col. iij. Autor d3 cās
dicit q dñus vnita fortior ē
ea dispsa: Sic apls pace vnus est fortissi-
mus et fortunar? et filius dei vocatus iux-
ta illud Math. v. xxiij. q. i. noli. beati pa-
cifici quoniā filij dei vocabunt. si autē par-

hūana tā dulcis est p temp ali salute quāto
dulciōr est vīna p eterna salute angelorū
quā pacez apls nobis adoptat. vices: par
xpi: ybi sup. In qbus vobis duo notā
tur scz. Par xpi amada. ibi par xpi Pas
federa seruanda. addens: in cordibz vris
Nam xps ē tres smōtōes triplicem pacē
dedit. nota xxi. B. Secundo triplicis pa
cis federa dē m? seruare. nota. xxiij. J

Sermo de euangelio

Eminauit semen bonum

I in agro suo Math. xij. Doc.
deuotus Bonauen. ij. sup. sen.
di. i. pbat oīa a deo esse bñ. pducta. 7 B sic
Quanto pducens est prius et pfectius: tā
to plus et pfecti? influit in suū effectuz: h
deus ē pfectissimū. pducens siue agens: ē
pfectissime. pduxit omīa. et semen bonum
et pfectū seminauit i agro suo. Quare apo
stolus. i. corint. iij. et habet de deci. c. cum
non sit: neqz qui plantat neqz q rigat ē ali
qd: sed q incrementū dat deus: seminauit
ergo bonū semen. In quibz vobis duo
notant. f. Abilitas agentis. cum dicit: semina
uit bonū semen. Mutabilitas suscipientis
addens. in agro suo. Deus enī ē agēs abile
ad spirandū semen bone inspiratōis. xvi.
Ar. l. Scdo cor. loīs qd est ager suscipit
qñqz a dyabolo zizania male cogitatōis ra
tione siue mutabilitatis. xlvij. B. vel ziza
niaz heretice prauitat. xxi. f.

Dñica i septuagesima de epistola

Siligo corpus

I meum 7 in seruitutē redigo.
pme Corint. ix. Regula iuris
est libro. vi. q. qui semel ē malus: plūmū
semp mal? et ideo qui sel in aliq deliquit
videt. pñor sp in eodē ad delinqndū. Cū
ergo latro pessim? comesticius nē inimic?
scz corpus. ē dei pceptum in padiso sel deli
querit 7 aiām occiderit gulositate: psumi
tur sp inclinatū et precept esse. et q cauē
dū ē ne iterū aiāz occidat. ad c rei memo
riam sancti patres septuaginta dies vsqz
ad pasca numerāt: in qbus lugere dēmus
et cantica leticie dponere 7 ade pñs nostri
et eue matris annuersariū flem et ieiunio

celebrare: vt sicut ipi gulositate de padiso
fuerunt expulsi terreno. ita nos abstinentia
et castigatōe reuocem ad padisum celestē
Vñs Gratianus di. cxxv. secto die. Gu
la a padiso regnantē expulit. sed abstinen
tia ad padisum reuocat etranē. In signū
huius p istam septimanā legitur historia.
li. Gen. 3. creatioe mūdi et pñatōe
pñmi pñtis: vt eo cautiōres sim? ad pec
candū: et pñiores ad carnis castigatōe
Dicat igit qlibet castigo x. In quibz
vobis duo notant scz. Quōd est corpus casti
gandū maceratōe. cum dicit. castigo corpus
meum. Desideriū anie eleuandū deuotōe
addens. et in seruitutē redigo. Debeni
s ergo corpus castigare ppter tria. i. E. f.
flem. xxiij. J. Scdo dēmus mentem ad
deū eleuare opatōe. ij. y vel. xxi. B

Sermo de euangelio

Doca opararios: 7
redde illis

v lis mercedē Math. xx. Est
regla iuris: q qui sentit on?
sentire dicit et modū. et qui ad onus eligi
non debet repellī a mercede. Dignū igit
et iustū est: vt q in pñti vīta in agro dñico
laborat vñtū in celis p mercedē eterna
liter reficiant diuinis dapibus: p quibus
mittens deus pē dicit filio. voca oparios

In qbus vobis duo notā. scz Dei ma
gna curialitas iubens oparios vocare. ibi
voca oparios. filij dei equitas volens pre
miare. addens. et redde illis mercedē. Di
cit ergo pmo voca oparios. q. d. Non ex
pecta vt te rogent et infestent. oparios:
non ociosos platearios. tabernarios. Ta
les enī nō vocant ad pñm beatitudis sed
damnatois. Vocant aut consulares q bñ
laborant regendo. milites defendendo. po
pulares deo seruendo. xliij. B. Vel deus
vocat qui opantē terrena abdicādo. ipso ser
uendo. et pstanter deo adherēdo. xxi. B
Secundo merces opantiū stat in vīlione
beatitudinis. x. B

Dñica i seragesima 3 epla

Ictus in infir

p mitate pficitur. ij. Corint. iij.
Querit mgt. iij. sent. vi. iij

Quare post baptismū emseat penaltas ho-
minis: vtputa fames: eluties. sitis et hu-
militas: cū tñ culpa original' deleat. Rñd3
di. ideo vt sit fidelis certandi materia. et
vincendi occasio. qñ nō vinceret si nō pūgeret
Et dicit Aug. in libro de baptis. puulorū:
vt allegat' de pñ. di. iij. p. baptismū xpī il-
lud agit. vt caro pcti euacuetur. nō sic autē
euacuat' vt in carne occupentia innata. f.
anime nō sit: sed ne oblit. glo. imo etiam vt
pñt. de peni. di. iij. ille rex. Vbi maior pu-
gnabit maior corona. bene igit' dñr q' dñs
in infirmitate pñciat. In qñ? dñs duo
notant'. scz. Possessio dñtutis quā de
benus seruenter amare. cum dñr. dñs.
Afflicctio carnis quā dñm? patienter por-
tare. addens. in infirmitate pñciat.
Debem? ei primo dñtutes amare: et vicia
spemere. nota. xxxi. dñ. Secundo de dñm?
aduicta patienter portare ppter bec xxx.
Z. Sermo de euang.

Emen cecidit

I in terram bonā Lu. viij. De
confe. viij. ij. qui bene. habet
q' sacerdos qñ nō bñ custodierit sacrificiū:
et mus vñ aliqñ aliud animal comederit. dñ
xl. dies penitere: sed ne illud malū contin-
gat ordinauit ecclesia: vt bñ extra de cel. mñ.
c. Sane. et de custo. eukari. i. c. q' eukari-
stia a sacerdotibz in loco singulari mundo
et signato fidelibz clauibz honorifice et de-
uote seruet. Sic cū dñbū dei nō sit minus
ymop? videt' eē: ex eo q' pñcatio plures
guertit? pñ? facit? pñungi hoīem. ita q' oīa
peccata p eam tollit': hñ p corp' xpī tñm ve-
nialia tollunt'. de cōse. vi. ij. iterat'. debz cū
summa diligentia audiri et in corde serua-
ri ne cadat a cord. iuxta illud Lu. xi. Beati
qui audiūt dñm dei et custodiunt illud
Unde augustin? et recitat'. i. q. i. Interro-
go vos frēs et c. nota. xxx. f. Hoc quilibet
attendere debet ānuente xpō in euāgelio q'
habet aures audiēdi et recitat'. et semen dñi
dei sic suscipiat. q' vt bona terra fructū fa-
ciat: vt de eo verificari possint dñba thema-
tis. In quibus dñbis duo notantur. scz
Malorū piculosa negligentia cum dicit'

Seme cecidit. Iustorū fructuosa dili-
gentia. cum dñr. in terrā bonā.
Dico primo q' negligentia dñbi dei ē mul-
tum piculosa. ideo dñr masticari et in cor
mitti. Enosom? qui nō masticat et c. no-
ta. xxx. f. Secūdo diligentia iustorū ē bona
audiendo dñm dei. Debet enim talis eē
xxx. f.

Dñica in qñagesima de epla

Hinc autē ma

in nēt fides spes et caritas. tria
bec. maior atq' horū caritas est
prime Corint. xij. Sol inter planetas est
maior. et ideo scōm pñm. ij. metb. pl' ale
facit et secundat q' aliq. et ppter sui elōga-
tōnem et a pñmatōre est causa generatōis
eorū q' sunt naturalē et corruptiū in re
bus inferioribz. ideo pñbi dicunt q' regio
subiecta artico est inītabil. et s' b' antartico
ppter nūmū frigus. qz sol semp ē remot?
ab illis regionibz. et p' pñs ibi non ē ha-
bitatio: cū nichil possit ibi generari nec p-
seruari. Sic spñalē inter omia dona dei q'
hominē secundat in dñtutibz. excellēt? est
caritas sine q' homo viuere spñalē nō pōt.
ideo dicitur radix oīm bonorū. de peni. di.
ij. c. qz caritas. Hec enī nūq' excidet in su-
turo. ibi enī fides guertet in scientiā. spes
in rem. caritas autē augebit'. ideo bñ dicit'
bis maior. In quibz dñbis duo notant'
scz Virtutis ingressus. cum dñr. Hinc autē
manet. Salutis pgressus. cum addit'. ma-
ior autē horū. De primo notandū q' volēs
saluari: debet habere p statu pñti ingressū
p fidem que est ianua et fundamētum om-
nis boni nota. ij. l. Secundo volens habe-
re pgressum et complēmētum salutis debz
habere caritatē. bec enim facit hominem
cūcta transitoria continere. integraliter
deo coniungere et cordialiter superna appe-
tere. nota. xxx. A.

Sermo de euangeli o.

Domine vt videā lu. xviij
Inter oīa nociua
pulueres terre solēt oclm ledere
et hoīez errare. ppter qd nasa. puidit pal

pebra q̄ scōz p̄metatorē dē sensu ⁊ sensato
est posita in oculū hoīn ad p̄seruatōem a re
bus extrinsecis. sic vagina gladij. Cū dicit
p̄linius li. iij. q̄. q̄n aquila venafecum
puluerē mīnū colligit. ⁊ sedens sup̄ cornua
ecclī. cū quē colligit p̄ alas ad oculū exu-
tit. tunc ip̄m in rupē p̄cipitat. Sic oculū
p̄gnōis nīl p̄l? solet ledere q̄ pul-
ueres terrene affectōis. Volens igit̄ oya
bolus cape hoīem. p̄mo oculū cognitōis
terrenis affectibz obnubilat vt lumē dīta-
tis nō p̄sideret. ⁊ sic in rupē p̄ci cadat.
sap. ij. Ercecauit eos malicia sua: ⁊ tal me-
rito d̄r cecus: quia vt d̄r. xij. dī. s. binc et
enim. Cec? q̄ppe est. q̄ sup̄ne p̄templatōis
lucem ignorat. q̄ p̄ntis vite tenebris p̄fusus
dū venturā lucez neq̄q̄ diligendo p̄spicit
et quo gressus op̄is dirigat nescit. bīc igit̄
nisi p̄ xpm illūnet: munq̄ lumē celī ⁊ bea-
tudinis videbit. Quē igit̄ xps interrogat
quid velis vt sibi faciat. merito rīdet. dñe
vt videam. In q̄bus v̄bis duo notant̄
sc̄z. Necessitas inuocatōis. cū d̄r dñe.
p̄bilitas excecātōis. cū addit̄. vt videaz
Nā peccator in cognitōe cecus necessitatē
tenū inuocat p̄ illumiātōē: quia dñs ingre-
diendo animā p̄ grām p̄ficiētē eā infor-
mat et illustrat. nota. xxi. G. Secundo
notat̄ ignobilitas excecātōis: p̄didit enim
bō p̄ peccatū triplicē visionē cognitionis.
nota. xxiij. B.

Dñica prima post festū p̄alce.

Ecce victoria q̄ vincit mū-
dum fides nostra. i.
b Jobānis. v. Miles d̄ armatura
qua cūcta tela triumphat merito
gloriat̄ ⁊ letat̄. sicut i cōticiis francorū
legitur de karolo magno ip̄atore: q̄ gladio
sibi a deo p̄ angelū misso omīa vicit ⁊ supe-
rauit. Sic miles xpi merito gloriari d̄z de fi-
de q̄ est armatura potens oīa tela neq̄ssimi
dyaboli ignea extinguere. Eph. vi. Nā cū
oē qd̄ non est ex fide sit p̄ctm. extra de re/
scrip. qm̄ omne. ⁊. xxiij. q. i. s. i. Aduersa-
rius bīani generis p̄nceps mūdi b? in fi-
nitis telis et iaculis p̄luuit nos impugne
gula. luxuria ⁊ sic de alijs. quē nō vincere
nec sup̄are possumus nisi fide resistamus.
quia si sagitta gule q̄s p̄cutit. fides vincit

fobrietate. si iaculo luxurie. vincit fides ca-
stitate. Si autē superbia. vincit fides bu-
militate. si auaricia fides vincit largitate.
Ideo dīc ap̄ls iac̄b. xi. Sc̄i p̄ fide vice-
runt regna: op̄ati sūt iusticiā. q̄re iustitia
nus xp̄lanissim? p̄ntē agnoscēs fidei dīc
C. de summa trinita. in principio. Cūctos
p̄pos q̄s demētē n̄te cepit impū. in tali
volum? religione. f. fidei verari: qm̄ becē
vita ⁊ victoria q̄ vincit mōm. In q̄bo
v̄bis euāgelista xpi militibz duo speciatē
ōndit. sc̄z. Triumpbū viciōz nobilissi-
mum. cū d̄r. Hecē victoria q̄ vincit mōm
Gen? armoz secectissimū. cū addit̄. fides
nostra. p̄rimo enī triumpham? quoz vir-
tutibz cardinalibus. xxiij. k. l. Secundo
debem? induere armaturā fidei. p̄pter becē
ij. l.

Sermo de euang

¶ Inter digitum

i tuum huc. et vide manus me-
as et affer manū tuā ⁊ mitte
in latūs meos et noli esse incredul? Jo.
x. Volens puulū informare digito suo li-
teras libri ad oculū sibi d̄monstrat vt cer-
tus cognoscat. quia scōo de anima. Tactus
in homīe est p̄fectissimus sensus. quod p̄z
quia scōm hūc sensum cognoscuntur inge-
niosi. Volles carne enī fm̄ philosophum
sunt apti mēte ⁊ duri carne inepi. qd̄ enī
visū ignorat p̄ tactū certificat. Volēs igit̄
dñs noster discipulo incredulo resurrectō-
nem suā quasi infcio puerulo mōstrare dī-
gitis suis leas vulnētū libri dei vīui ap-
plicauit: ⁊ nō solū tactu: sed etiā visu ⁊ au-
ditū q̄ testimoniū in iure admittit. extra d̄
testi. cum cām: ⁊. iij. q. ij. testes in glo. pba-
uit dīcēs ei. infer digitū. In q̄bus v̄bis
duo notant̄. sc̄z. Liber vite intus ⁊ fo-
ris scriptus leas amoris. cū d̄r. infer digitū
Dīca iusticie signata p̄ totū materia timo-
ris addens. noli esse incredul? p̄rimo
hunc librum debem? inspicere ⁊ conatū no-
strū inspicere. et studem? in eo leas p̄passio-
nis. amoris. ⁊ timoris. et hoc q̄ deuote at
tēdim? quō fuit in p̄lepio mirabiliter va-
gliens. xxiij. R. Scōo bi digitū p̄tinent
materiam timoris tōne n̄te ingitudinis
vi. l.

Dominica scda de epla.

Christus passus est p nobis: vobis relin-

quens exemplū vt sequimini ve-

stigia ei? i. Petri. ij. Clarior res vbiq; p viā ignota vadunt ducto rem scientie dirigere sūme desiderant. In principio enī vīe pūus error maxim? heret in fine: vt dicit celi. Spūales igit planū bñt dūctore q dicit ee pudic? vt moab? et verbis pudore indelēmenter exhibeat: dicit. xliij. c. pudicus. Seculares dō regē q dicit etiā esse ppositus more et vita qz vt dicit. xli. q. iij. p. pūe. disponit orb regis ad exemplū. xpiani dō generalit oēs vñū bñt dūctorem vite eterne q est xps quē sequi debent? vt hortam in vobis thematicis. In q bus duo notantur. scz. Predecessoris necessaria imolatio. cū dicit. xps passus ē p nobis. Successorū voluntaria imitatio. cū addit. vt sequi vestigia ei? Dico primo q xps necessario imolatus est vt. l. c. imitia nostra expurgaret. ligamina dissolveret. et hereditatem eternam nob impetraret. xij. Z Detem? q scdo voluntarie seq in bis. xxiij. x. m. G. xxiij. G. m. p. d. R.

Sermo de euāgelio.

Go sum pastor bonus et cognosco

oues meas: et cognoscūt me mee. Jo. i. l. x. dicit. ff. loca

ti et conducti. qui mercede. q d mercedez accipit. p custodia alit? rei. si rei b? piculū et custodia pstat. ad ē tenet diligētē custodiam adhibere. qd si nō fecerit et rez ex negligentia perdidit: tenet satisfaccere. qre dicit extra de re. i. i. q. iij. q. si lupul ouē recipiat ignorātia pastoris eū non excusat Sic pastor ecclie pstat? q mercedē suscipit tpale bonoz ecclie: q etiā pducit ē p mercede de vite eterne curā sollicitaz sup gregē xpī fidelū bñt dicit. ne lup? rapas. i. dyabol? gre gē sepet et oues dūoret. alas dabit animā suā. p l. b. dicit. Qñ biero. ad nepotianū: et alle. xcv. di. c. esto. p. d. scite eū q vob pmissus ē gregē dñi: nō ut dñantes in dero. s3 forma sci gregis ex aīo: vt cū appuerit princeps pastorū pceptis imarcessibile gile coronā. q enī b facit merito dicit. ego sum

pastor bon? In qbo vob duo notant scz. Vita pastoris diligens in regēdo. cum dicit Ego sū past. bo. Vita inferioris obediens in seqndo. cū addit. et agnoscat me mee. Primo enī vita pastoris i regēdo dicit ee talis. xxiij. Z. G. Scdo vita inferioris dicit ee talis in obediendo. xrv. p. d. n. i. Z

Dñica tertia. ser. d epla

bsacro ros tanq̃m adue-

nas et pegrinos. abstineret ros a carnalibz desideriis q militat aduersus animam i. pe. ij. qui alitū bñ diligit: vie si nō uir p dicit dispensa et discrimina. Cū g in hac vita et misabili pegratioe: nihil per et dñabilius sit hōi et impeditiū premij beatitudinis: q carnal? delectatō q oēm carnis culpā adoler. i. nutrit. de pe. di. i. p. f. f. r. i. Petri? sinceriter diligēs nos. p dicit et malū et hortat abstineret in verbis thematicis. In qbus vobis duo admonet. scz. Ad habendam mortis memoriā. cum dicit. bsacro ros tāq aduenas Ad domā dum carnis lasciuia. cum addit. abstinere ros a carnalibus desideriis. p dicit enī sicut pegrinus temp cogitat de termino sic nos de morte cogitare debemus. xviij. C. xrv. d. Secundo lasciuia carnis est dō manda p tria. nota. xxi. h. p. l. per abstinentiam. xxiij. l.

Sermo de euang.

Odici3 et iam

non videbitis me. Job. xvi. Post serenitatem expectatū tempestas et eonuerso. sic post pspitatem huius vite sequit tempestas valida mortis eterne. sicut patet. Luc. xvi. in diuine epulone: qui hic induebat purpura et byssō et quotidie epulabatur splendide. et sequitur q mortuus est et sepult? in inferno. Sic igit diues dicit. habeo hic omnia solacia et mūdigaudia. Respondet sibi christus. Mo dicum. scz durabit: et non videbitis me scz eternaliter. Unde Claudian? de penit. di. ij. Quid ergo. in glosa. Naligū tollit in altū. l. statū pspitatis vt lapsū quorū rnat nec timeat q hic tribulat qm etiā xps dicit.

modicu. scz durabit ⁊ videbitis me. p. rez/
muneratioe eternaliter. Debem? igit hic
litenter aduersa sustinere. ne penaꝝ eterna
videamus. qz modicu durabit ⁊c. In q
bus vobis duo notant. scz In stabilitas
p. sententis. cum dic. modicu. Durabili/
tas penalaris. cum addit. et no videbitis
me. Primo eni status maloz e execrabil
ppter instabilitate. infidelitate ⁊ anxitate
x. y. G. rvi. p. q. facit piculose mori.
x. y. T. Secdo est rep. habilis ppter acer
bitateꝝ penaru. ij. G. v. p. et durabilitate
xx. A. B. D.

Unica q. rta de epla.

buicientes omnem inu

a dantiam malicie. in malitudo
suscipite inu. verbu quod p. sal
nare animas restras. Jacobi. i. Homo so
licitus est purgare vestes. man? ⁊ faciem
ne macula scandalizeꝝ. sic solcite debet pur
gare cor a malis affectioibz. corpus a ma
lis opibz: vt deo placeat. qui ei habet su
am gram infundere: qz als non infundit:
xx. q. i. nec is. Cu interficit impius ipus
infundit: et vbi abominatio abolet id e tol
litur de terra. f. corde terreno sanctificatio
consecrat. figurat. Pueri. iij. quado de?
dixit filijs israel. In ea die q interfecit om
ne primogenituꝝ egipti. i. vicia. sanctifica/
ui mihi de primogenitu israel. scz vtutes
⁊c. Unde. xxij. q. i. Cu renunciat impro/
bitati statim afficitur virtus. Egressus eni
malicie virtutis opat. ingressus. sic abijci/
endo inundat peccati. suscipim? sbum
qd est xps. In qbus vobis duo notant
scz Quomodo necessario purgamur a pec
catis. cu sz abijcienter ⁊c. Gratia suscipit
a purgatis. cu addit. suscipite inu. vbu.
p. rto dem? nos a peccatis mudare. rvi.
I. et. iij. A Secdo debem? gram possu
lare. xij. B.

Sermo d. enag.

Ido ad eum q misit me.

v visitata p. uincia reconciliata
patra peccato negotio redire
ad curia p. uenit. Pa vt sz de ple. dist. i.
null? epus. qui ponit p. cipiu supplere dz
v. sz ad fine. Magis eni delinqt q inter?

rupta cam dimittit qz qui nuq ad cam p
uenit. in auten. sz litigio. f. omne. coll. viij
Sic dei fili? a deo p. missus inceptum ne
gociu nre redemptionis: sine interruptioe
fidele p. pleuit. pacto aut negotio reco. cilia
tionis. roles ad curia celestis patrie redi
re vnt suis discipulis. Glado ad eum
In qbus vobis duo notant. f. Termin? a
quo e relinqndu. cu sz. vado. Terminus
ad que est appetendu. addes. ad eu q misit
me. Dico p. q m? q e termin? a q re /
linqudu e. ppter bec. x. y. G. Secdo termi
nus ad que. f. bitudo est appetid? xij. A.

Unica q. rta ser. de epla.

Unus vana est

b religio. Jaco. i. Sicut videt?
q homo depictus no est bo sz
quoddā repitatuū boie: qz scdm regulaz
topicalē ⁊ maximā. Aresto. cui no p. uenit
diffinitio nec diffinitio. sed homo depictus
no est animal rationale: qz nec bo: sicut nec bo
sz religiosus ppter bitum. sed ppter regu
larem obseruantiā. habitus enim no facit
monachū: sed professio. extra de regul. c.
p. correctum. et C. de sacrosan. eccl. l. qui sub
p. t. m: nec p. f. sio oris facit xpianū: sz ope
ris executio. Fides eni sine opibz mortua
est: vt dicit Jacobi. Nec cohabitatio con
iugem nisi seruiet fidei: nec continentia
viduam sine pposito de cetero in futurū
abstinendi: nec corporalis integritas virgi
nem. nisi assistat mentis integritas. Tole
rabilius est nanqz mētem virginē qz car
nem habere. xxij. q. v. tolerabilius Homo
enim cuiuscunqz status: vite. regule sit. si
sacramēta sui status nō seruat. b ui? vana
est religio In qbus vobis duo notant
scz Laboris fictio. damnable. cum dicit
Huius vana est. Honoris perditio inen
tabilis. addens. religio. ⁊c. Desumus eni
in laboribus nostris canere fictionem: sed
sic ordinari q opa nostra sint superius ele
uata. nota. ij. y. vij. G. B. Secdo de be
mus sacramēta religionis seruare. Cleric?
bec. v. C. religiosus. bec. xij. y. A. Laicus
bec. xx. k. Coniugatus. xxi. y. Quidna
bec. xxij. A. Sermo de euangelio.

Et accipiet. i. xvi.

6 Nebula a scendete
fusa expectat pluvia. sic deuo
ta ascendete ad deu orde ex cor
dis pfunditate mor ad nos de scedit pluvia
vine grē ⁊ miscōie figurat. iij. reg. xviij.
in helya: q qñ dñs ppter achab regē filioꝝ
isrl: eo q ydoli adorauit baal clausit celu
q tribo amīs ⁊ sex mēibz n̄ pluerz sē terra
Ascendit helias in mōte carmeli ⁊ pñ? in
terra dñm adorabat: et dñs dedit pluuiā
sup terra. sic qñ ppter pctā hoīm de? imit/
tit sterilitatē ⁊ bñdōi plagas. dñt iusti ascē
dere p deuotōem ad deu: ⁊ ex pfundo cor
dis clamare ⁊ de? placat? statim mittit plu/
uiā grē ⁊ miscōie Dign? ei ē miscōia qui
spūali labore. f. p̄bō qñt grām. s. peni. dī.
i. quē penitiz. Hōtat igit ordinatōe ecclē
illo tpe euangelista nos orare et petere d.
Petite In qbo vbi duo notat. f. Hūa
ne nare indigentia. iō petere dñm? Dine
nature clemētia q? accipiem? Dico pmo
quia indigem? ex nasa. iō dñm? tria petet
xij. d. Scōo quia deus est clemēs. iō ac
cipiemus clemētiā. xij. d. vj. d. vi.
Et d.

In die ascensiois dñi.

Assumptus ē

8 in celu Marci vlt. c. Vide
mus q rex vel dux habita
victoria de p̄lo aduersarioꝝ inimicoꝝum
redeundo ad palaciū. curia tota resonat. fa
milia iubilat. organa cōcrepant ⁊ laude et
glā sblimat. Dignū nanq est ⁊ rōni cōso
num q q onere subijct? q etiā oneris ho
nore coronet? Qui enī ad on? eligi. nō dꝝ
ipelli a merced. C. s. offi. magis. offi. l. nēo
Decē grad? ceteros antecellat quē shipen
dia meliora: ⁊ labor p̄lixior fecerit antecire
Cū in gestis romanoꝝ legiū victores ho
norifice p eos introductos et gloriose sblī
matos esse. Sic spūali saluator noster de
terra pegrinatōis triumphādo per multos
labores ⁊ p̄lixios: tandem se bñliando ad
crucis mortē hoste deuicto ad celi palatiū
rediens digne tora celestis curia i voce tu
be ⁊ iubilo ei obuiat venit. iuxta illō ps. xl
vi. Ascendit de? i iubilo ⁊ co. i. ro. i. iube.

vñ Aug? Ascēdente xpo. pauet oē celum
mirat? alstra. plaudūt agmīa. tube sonāt. et
letis omiscēt. blanda modulamīa chori.
Querit an regni celoz porta p peccatoꝝ
hoīs clausa. p xpi ascensioē nob fuerit ap/
ta. Et videt q n̄ glo. sup Gen. v. dīc. Q.
enoch tpe legis nare assumpt? ē in celum
g. p illo tpe celū fuit aptū. Et. iij. regū ij.
habet? q helyas tpe legis scripte fuerit in
curreo igneo iursum i celu vcer? Ad illam
qstionē rñdendū: notādū. q illa qstio vñū
psupponit: q p̄ctz hoīs clausit portā re
gni celestis. Et b. pbat Gen. iij. vbi dicit
q ppter pctūm dñs collocauit añ padisū
voluptatis cerubin et flāmeū gladiū ⁊ vcer
stile: vt angel? arceret dyabolū. et ignis
hoīm qd exponit sic Deus misteria ange
loꝝ posuit añ padisum: ignē qui nomie gla
diū nō cuiuslibet: sed vcrfatis sō. i. vtrobi
q? secantis. qui iter clauderet ⁊ ingressum
Ergo mgt sen. dī. xix. c. iij. dīc. q p mī/
misteria angeloz ignea custodia ibi consti
tuta fuit. ad denotandū spūalē: q nullus
omino poterat intrare in vitā eternā: dum
tarat ppter peccatū p̄petratū. S3 ad que?
situm rñdendū dico. Dato q xpus passus
mortu? ⁊ sepultus fuisset. et scōꝝ patrum
aias de limbo extraxisset. adhuc celi porta
si non ascendis? ⁊ viā nobis fecisset cum
sanctis animato patrū nō fuisset apta quā
tpe solus p suā ascensioē nob apuit Hoc
etiam pbat exemplo. Nā solus clauicula
rius. f. bñs clauē claudendi et apiendi so
lus claudit ⁊ aperit. Sed xpus solus ē et
fuit clauicularius: qui habuit p̄testatē.
Apocalip. iij. Habet clauē dantis clau/
dit et nemo aperit. apit ⁊ nemo claudit.
Ideo christus ascēdendo in celum nobis
ianuam apuit. Ad argumentū dicitur: q
enoch ⁊ helyas nō in celum nec in paradi
sum etbereum sunt translati. sed dñte dī
uina ad padisum terrestrem qd celum qñ
doq? appellatur propter altitudinē: ma
gnitudinē et alias condiciones Sed
queritur: an christus subito ascenderit vñ
successiue. Respondet franciscus de ma
ronis q successiue: et hoc pbat sic: mor?
subitanens non potest percipi: sed aposto
li viderūt xpi ascensioē: vt dñ. Actū. i.

Uidentibz illis eleuatus ē: ⁊ nubes suscepit eum ab oculis eorū. Dicunt tñ aliq̃ q̃ ascendendo in oēm mōt? cuius aliq̃lter fuit successim? s; postq̃ susceptus est a nube in momēto et subito p̃ oēs. vij. orbes fuit assumpt? d̃tute dīna. cuius rō est: q̃ q̃nto maior ⁊ fortior est potentia agentis: tanto minus requirit t̃pe in q̃ agit. Si q̃s enīz aliquid facit vel facere p̃t in vna die. q̃ h̃z potentia duplicatā. hoc idē p̃t facere in me dia die. Cum igit̃ deus beat potentia infinitam. et de d̃tute p̃pria ascenderit: sic p̃z ysaiē. Gradīens in multitudine d̃tutis sue uidet q̃ nō successiue sed subito ascenderit septem orbes sup̃ celos. scilicet lune martis mercurij. ⁊c. Unde refert rabi moy. q̃ q̃d libet celū habz in latitudine tantū spaciūz quātum cōtinue p̃trāsiret tō s̃ via plana in q̃ngentis annis. ⁊ distantia inter celū et terrā est similiter vt dicit q̃ngentorū annorum. et iō cū sint. xij. celi erunt scōm ip̃z a centro terre vsq̃ ad p̃cauū celi saturni. q̃d est celū septimū septem milia annorū. et septingentorū annorū. i. tantum spaciū. q̃ntū de via plana aliquis ierit in. vij. milibus septingentis annis si tantū uiueret Ita tamē q̃ qlibet annus sit. cccclv. dies. ⁊ iter cuiuslibet diei quatuor miliarū: et quodlibet miliarē. lxxij. milibz passū siue cubitor. hec rabi moy. Vltz autēz hoc verū sit. scit de? qui omnia hec habet imponere et mēsurā. Sup̃ hoc est opinio cuiusdā astrologi. q̃ completis istis annis a creatiōe mundi. i. septem milibz septingētis annis: tūc mō? deficiet: quia sic xp̃us compleuit cursū suū dum fuit in celo p̃ tantū spaciū transēdo sic p̃pletis p̃dictis annis deficiet mundus Et ita a creatiōe mundi vsq̃ ad diem ascensionis fuerit anni q̃ngs milia ducentitrigi raduo. Nam xp̃us ascendit tēpe quo erat trigintatū annorū scōm Augu. de mira? bilibus facie sc̃ip̃e. Nunc at̃ scōm d̃no suū a creatiōe mūdi vsq̃ ad vrbem p̃ditā fuerit anni quatuor milia q̃dringenti. lxxiij. Ab vrbē cōdita vsq̃ ad natiuitatē xp̃i anni septingēti quindeci: q̃n regnauit i iudea rex achab: et xp̃s vixit. xxxij. annis. Sic cōputando ab āno incarnatiōis. M. ccccliiij. in quo scripsi dūc libz. transierūt anni. vi.

milīa. vi. c. xliij. In ṽbis p̃missis in themate duo magna p̃conizant. sc̃z
p̃dōtētia deitatis: q̃z assumptus ē.
Congruentia moralitatis: addēs in celū.
De p̃mo q̃ magna p̃conizat potentia dei q̃ vltra oēm d̃tutem naturalē xp̃m sic ex altauit subito p̃. xij. mansiōes celi. xxiij. Congruit xp̃m sic in celum ascendere post labores: vt insisteret moralit̃ volentes p̃ mortē celos ascendere. q̃ hic p̃mo ascēdāt ab inferioribz p̃ affectū in deū. xxi. ⁊c.
V. Dñica infra oct. ascēd. s̃ epla

fiote prudētes

e ⁊ vigilate in oratiōibus. i. p̃. iij. p̃dōcator diligēs quod vult citius impetrat q̃ d̃diciolus ⁊ piger quia vt d̃z extra de p̃uatu. ex p̃te in glosa. vigilante et non dormiente subueniunt iura. Cū igit̃ ignorātia simlet negligentia multis p̃stent ruinā. hortat ap̃ls nos esse prudentes et vigilare. ⁊c. In q̃bus s̃b duo facit. sc̃z Reddit nos p̃uidos in agendis. cum dic̃ esse prudentes facit nos sollicitos in cauendis. addēs. et vigilate in oratiōe. P̃mo de tem? esse p̃uidi in agendis. Mat. x. Etote prudentes sic serpentes. nam prudentia cauet fallas p̃suasiones. xxiij. p̃d. facit caute ambulare. xxi. C. Secūdo de mus esse solliciti in cauendis. xxi. C. Et sit vigilādo. iij. d̃.

Sermo s̃ euangelio

Iuā vobis a p̃e sp̃m veritatis Jo

m banis xv. Quibz bona vinde mia. p̃mittit̃ maiori. cum diligētia mūdāt et parāt vasa ad vinū valandū. Sic cum sp̃s sanctus fidelibus. p̃mittatq̃ dulciter solet inebriare ⁊ cōolari deuotos sua grā: deñt diligenti? corda et habitac̃la sp̃s sancti mūdare ad eius suscepiōnē. vñ de p̃e. di. i. c. porro. s̃. hinc etiā p̃ eundē. Si cō nostrū vndiq̃ a malo cōuertit. mox siue p̃uclatōis fructū meretur sc̃z sp̃s sancti quē dñs. p̃mittit. di. In quibus s̃b duo notat. sc̃z P̃abilitas que mens ad sp̃s sancti suscepiōnē. cum dicit d̃ittam vob a p̃e Utilitas pueniens p̃ eius imitatiōem. addēs. sp̃m p̃uati.

Primo dēmus nos disponere ad recipiē
dum spūsanctū et cor purgare a sordibus
iij. A. Secūdo dēmus eius vtilitatē p̄sice-
rare. dum enī sum⁹ purgati recipim⁹ grāz
spūsancti. viij. A.

In die Penthecostes

Paracletus spi

p ritusctūs q̄z mittet p̄t i no
mie meo. ille vos docebit
omnia. Jo. xiiij. Querit vtz
spūsanctus solū a patre mittat tempore
Et videt q̄ sic et vbiis thematis. In op
positum et p̄ vitate est magister. i. sentē.
di. xv. qui sic inq̄t. cum spūsanctus datur ho
mīnib⁹ a patre ⁊ filio. qd̄ est ip̄m t̄p̄aliter
pcedere ab vtroq̄z vel mitti. ⁊ qz spūsanctus
est vnus dē? cū p̄t ⁊ filio: dat se: et datur
sive mittit se: ⁊ mittit. Dat qd̄em seipsum
inquātum deus. et dat inquātum donuz.
et rō magistri p̄t sic formari. Omis opa/
tio dei ad extra cōmunis est trib⁹: sed to
natio siue datio spūsancti est qd̄am operatio
ad extra. q̄ est cōmunis trib⁹. maior patet
p̄ beatū Aug. quia opa trinitatis ad extra
sunt indiuisa. Ad argumentū vbi t̄beat⁹.
Dico q̄ missio patris nō excludit missiōz
filij: licet filius dicat quē pater mittet i no
mine meo: sed significat solū principalita
tem autoritatis et origis. In q̄bus vbi
duo notari p̄nt. scz. Patris eterni sin
cera dilectio. cum d̄r. Paracletus quē pa
ter mittet. Spiritus sancti fructifera rece/
ptio. cum addit. ille vos docebit omnia.
Dico primo q̄ d̄r pater tam seruēter ho
minē diligit. q̄ spūsanctū mittit ei: q̄ to
taliter cūca transitoria cōtemnit. nota. xx
v. A. Dico secundo q̄ recepto spūsancti
est fructifera. ppter tria. ix. J. k.

De sancta trinitate

Redire

in domino et se
cari eritis. scōi
palipo. xx. Nota introductōez
sermonis et p̄secutionē de scā
trinitate. viij. A.

Domīca p̄ma post trinitatis

Iugamus

deū: qm̄
ipse p̄t
or dilecti nos. p̄me. J. Bis. iij.

Cyero p̄bs dicit q̄ r̄recundū est bonis
non reddere vices suis b̄nfactorib⁹. vnde
quāto alicui plura bona p̄municant: tanto
magis diligere d̄r. ar. ij. q. iij. q̄nto. ⁊ d̄ pe
nitētia di. iij. s. q̄ autem. et infra septies.
Et plus obseq̄ tenet. et plus punit d̄r. cū
n̄ fuerit obsecut⁹. ar. C. de pdu. ⁊ p̄uta. l.
p̄ducto in fi. li. xi. Cum igit̄ dilectōne qua
deus diligit: nos multa recipimus. puta
bona creatōis. recreatōis. reconciliatōis.
merito vices reddere debem⁹ ⁊ d̄ū dilige
re quoniam prior dilexit nos In quibus
vbiis duo notant. scz. Exercitiū ḡtiosuz
qd̄ exprimit in caritate cū d̄r. diligamus
deum. Beneficiū copiosum qd̄ colligitur
ex amoris prioritate addens. quoniam p̄or
rē. Primo debem⁹ habere exercitiū ḡtio
sum ⁊ d̄ū diligere xxxvi. D. P. Secūdo
considerare dē? eius b̄nficiū fructuosuz
q̄ prior nos dilexit. xli. J.

Sermo de euangelio.

Estote mi

sericordes sic
pater vester
e misericors ē. l. i. vi. Omne
agēs quod in actiōe sua p̄t de
ficere indiget regula dirigente: quia q̄ nos
in miserando possum⁹ deficere et p̄patiēdo
q̄ nimia misericōdia ducit ad vacuitatē siue
fatuitatē: et nimis pua ad rigiditatē: sed
mediocritas ⁊ discretia in veritate ⁊ sancti/
tatem. Debem⁹ igit̄ inspicere regulaz diri
gentem q̄ est d̄? q̄ libenter ignoscit et p̄m
pte indulget. vñ Ambro. in li. de padiso.
et alle. d̄ peni. di. i. libenter. loq̄ns in p̄sona
dei diē. Libenter ignosco. p̄mpte idulgeo
misericōdiam volo q̄ sacrificiū: qz p̄ sacrifici
um iustus commēdat. p̄ misericōdiam id̄ est
p̄ opa misericōdie p̄ccōr redimim⁹. Estote. xc.

In q̄bus vbiis Lucas duo ondit
Preceptum instructiū qd̄ sit exequen/
dum. cum dicit. Estote misericordes.
Exemplū directiū qd̄ est intuentū. ad/
dens. sicut pater vester. Primo enī dē?
esse misericordes ⁊ vn⁹ alteri compati p
tria. xij. D. xij. k. Secūdo debem⁹ inspi
cere misericōdiam dei. qui ex misericōdia clemen
ter indulget. nota. vi. D. Sz q̄rit an oī
bus petentib⁹ mīlereat. xxxij. P.

De corpe xpi.

Ecipite et man

a ducate b e corp? meū. Mat.
xxvi. Introductōez et psecu-
tionem totius sermonis de corp? xpi bēs
xliij. S. T. C. X. v.

Dominica scda de epla

Si odit

q fratre suūz
homicida est
prime Jobis. iij. Scōz leges
ff. ad legem Cornelii de lica-
rijs. Non solū homicida reputat qui iter
fuit gladios sed etiā qui parat potionez ve-
nemi: vt etiā habet extra de hōi. si aliqz. q
homicida est q dar mulieri sterilitate. vel
q abortiuū piat cā libidinis vñ odij. Si
at io. an. Causa libidis. pura qz est mlier.
quā nō decet ēē grauidā: et vt libidinē lite-
rius vacet. Cā odij: qz forte nō vult illum
vñ illā habere filios vñ filias. vt sit ingrata
pūgij vñ vt illa succedat ab intestata. Sz
quid de illo q dedit mulieri mala medica-
menta amoris cā nō vt interficeret et mor-
tua est. Dico q punit simile ac si occidisset
quia dabat operā rei illicitā. ff. de penis. l.
si aliquis. Sic ad ppolim: cū odium sit vene-
nifica potio vñ oīa mala pueniat: et frequen-
ter mors spūalis et corporali hāc potōem
alicui pat et frēm suū odit: homicida est
vt hic dicit. In qbus vñ duo aplūs
ōndit. scz Inuidiā abhorrendā ad moy-
dum veneni. cū dicit Qui odit. Homicidiū
erectandū instar gladij. addēs. homicida ē.
Primo detem? inuidiā canere ppter bec-
rit. T. Secundo homicidiū abhorre p-
pter bec. xxvij. f. Sermo s euāge.

Omo

b quidā fecit cenā ma-
gnā et vocauit mul-
tos. Lu. xiiij. Magni regis et po-
tentis est facere liberale conuiuiū
principibz et seruis suis. sic legim? Hest.
pmo: de rege medoz Assueto. q regnās ab
india vsqz ad ethiopiā sup. cxxvij. puinci-
as. tercio anno impij sui iussit parari in re-
stibulo orti sui: quod regio cultu et manu
constitū erat: magnū cōmūiū principibz et
seruis. bibentes aureis pocul? et alijs vasis
piciosis. sic dei filij? rer celi et terre. iij. āno
id est tpe grē a deo ordinato. paut in vte

eo vginis. partim supnaturalit. pīm nafa
liter. pūiūū magnū omibz seruis suis qd
durabat vsqz ad cenā dñi: in q poculis au-
reis. i. feruentis caritatis sanguie suo pre-
cioso sunt potati. quo poculo mibil piciolius
de ple. di. ij. Nichil in sacrificijs mai? ēē
potest q corp? et sanguis xpi: nec vlla ob-
latio hac potior est. sed bec oēs pcellit: q
pura conctia dño offerenda est. et pura mē-
te sumēda atqz ab omibz venerāda. Dicit
igitur merito q hō quidā. scz xps fecit ce-
nā magnā et. In qbus vñ duo spe-
cialiter notant. scz Conuiuij solēntas et
nobilitate pparantis: qz hō quidā Conuiuij
libalitas et curialitate inuitantis. qz voca-
uit multos. Dico namqz pmo q solēntas
hui? pūiūj notat et eo q qdam hō illud
paut: nō omnis hō: sed singularis deus
homo. iste hō carnē in ara crucis affatam
igne caritatis dedit iter agentibz. xliij. C.
Scōdo notat liberalitas ipsius inuitantis
qz vocauit multos nō omnes: qz ros mly
di estis: sed nō oēs: s; soli talē dispositos
xxvij. S. xliij. f. Dñica. iij. de epla.

Buniliamini

b po-
tenti manu dei vt vos exaltet
i. pe. vlt. Saltantes pfluente
se inclinare et incuruare vt alti? saltēt. sic
qui sursum ad dignitates spūales et tpeales
exaltari petunt. primo se p būilitatē incur-
uent. Cū dgo gloriosa i cantico suo vñ hoc
glia? et būilitate dignificatiua di. Respe-
xit būilitatem ancille sue: ecce enī ex b bea-
tā me dicēt oēs generatōes. Quare etiam
dicit. di. xl. c. multi faciet. Jotes Quicūqz deli-
derauerit primatū in terra inueniet pñsio-
nem in celo. nec festinet qz quomōd appat
alijs maior: sed primo quō omibz inferior
videatur. si igit cupitis exaltari sursum ad
celum: hic būiliamini. In qbus vñ duo
apūs duo ōndit. scz Profunditatis pñsio-
dam inclinationem. cū dicit. Buniliamini
sub potenti. Būilitatis iocundā elenatiōz
addēs. vt vos exaltet. Primo dtem? nos
tripliciter būiliare. m. k. l. Scōdo bunili-
tas bz p homie exaltatiōe tria parat. qz

Sermo de euangelio

De peccatores

h recipit. **Lu. 10.** Medicus debet infirmum curare incipit quando morbum peccandi expellit. Nichil ei valeret medicina cum gladius pisset in plagam. Cum igitur ut dicitur extra de peni. 7. re. cum infirmitas. Cum corporalis infirmitas quicquid pueniat et ante infirmitatem sicut et peccatum. sic discipuli ipsum interrogabant de ceco nato. Rabbi quis peccauit. hic autem penes eius ut ce. cius nasceretur. putantes omnem infirmitatem corporalem ex peccato puenire. Qui enim infirmum recte vult medicare et curare: debet incipere a cura anime. a quo perpendiculariter pcedet cura vicij corporis. hoc statuit ecclesia: ut dicitur ubi super: quod medicus corporis ad infirmos vocati. ante omnia debent illos ad pfectionem inducere: nec debent per salutem corporis aliquos pniciosum anime consulere. Sic saluator noster medicus animarum et corporum cepit primo peccata ab infirmis peccatoribus expellere: et curatis peccatis corpus sanare. igitur recepit peccatores ut eorum alias curaret: sicut hic dicitur. In quibus verbis duo notantur. scilicet. Saluatoris gratia miseratio. quia hic scilicet filius dei. Peccatoris magna consolatio: quod eum recipit. Primo dico quod misericordia dei est magna quia occurrit. amplexatur et totam peccatorem venientem. **roij. 31.** Secundo peccator debet gaudere quod est ita misericors: et debet ad eum recurrere. **roij. 31.**

Dominica quinta de epistola

ultimo

quod non sunt condigne passionibus huius temporis ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. **ro. viij.** conuenit homo per partem suam accipere quod plus ponderat in fraterna. Sic in fraterna equitatis dei sunt posita duo. scilicet. aduersitas et pspicitas huius mundi. Si ergo volumus eligere quod plus ponderat. debemus aduersitatem eligere. et postea habebimus aliam. pspicitatem et eternam quod plus ponderat. Si autem hic elegerimus. pspicitatem quod modica est et nullius ponderis. pdemus. pspicitatem eternam. Quare dicit Iohannes epistologrammus: et allegatur de peni. **vi. iij.**

quid ergo. Nemo videt malignos pspicitate gaudere tunc. quia scdm Claudiolum in glo. super illo verbo. maligni tollunt in altum ut lapsu grauiori ruant. Dem ergo aduersitates et passionibus huius temporis eligere ut habeamus eternam gloriam et pspicitatem. quia non sunt condigne passionibus.

In quibus vobis apostolus in fraterna duo pponit scilicet. pspicitatem tribulationem sustinendo dices. existimo. eternam remunerationem eligendo. addens ad futuram gloriam. Primo debemus pspicitatem tribulationem sustinere ppter tria. **xix. 2.** Secundo debemus appetere beatitudinem. **xij. 1.**

Sermo de euangelio.

Eligis omnibus secuti sunt illum. **Luc.**

v. Bernardus in floribus suis dicit.

quod sicut umbra abscondit bonum a lumine solis materialia munda et terrena abscondit bonum gratiam et dilectionem. Et ideo qui vult deum diligere: necesse est ut diuicias et terrena odiat. qui voluerit amare diuicias et terrena. necesse est ut deum odiat. hec ille. Cui sententie alludit necator victorij Seneca epistola. **liij.** pspicitas in hec vba ad Lucillam. Nemo alius dignus est deo: nisi qui opes ptemnit. Et ratio affigitur. **di. xlvij. communes.** Quia dilectores diuiciarum fortes sunt in terrenis: et debiles in celestibus. Hoc discipuli attendentes: ut deum summe diligere debent terrenis relictis secuti sunt eum. In quibus vobis duo notantur necessaria volens saluari. scilicet. Relinquit supflua transitoria. ibi. Relictis omnibus. Imite omnia penuria. addens. secuti sunt illi. Primo debemus diuicias supfluas abijcere ppter hec. **i. 1. 31.** temporalibus pponere. **vij. k. xij. 31. 32.** Secundo debemus sequi ipsum in penuria et paupertate. **xij. 31.**

Dominica v. de epistola.

Hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis. **pme pe. iij.**

Loquitur clauiger celi ad modum patrifamilias. discernens liberos a seruis naturales a spuris. Illi enim vocantur ad officium contumelie. isti ad hereditatem glorie.

Nam vt habet extra de bere. c. Si quis. Episcopus nō dī instituit hereticū bere dei siue paganū siue excomūicātū nisi peniterit. Sic ip̄s pontifex futurorū bonorum non vult aliquē excomūicātū peccatorem b̄re herede regni celestis: nisi p̄teritus fuerit et penitentiā egerit de peccatis. Debetis igit peccatores de e reconcilian p̄ penitentiā: ut b̄re hereditate regni eius capere possitis ad quod vocati estis.

In quibus verbis duo ostendit. Gratiosam dei vocatōem. cum dicit. In B vocati estis. Amorosam dei dilectio nem. addēs. vt benedictōz hereditate zc.

Primo enī de? nos vocat ad penitentiā. **xxij. Q.** Per tres nuncios. xvi. **A.** Secundo deus penitētibz donat b̄dictōem. deum o septimo ante. **p.** Seco querit an deus etiam penitēti restituat vtutes am̄as p̄ p̄ctūz. vi. **Q.** Sermo de euāg. l

Isi abundaue

n rit iusticia v̄rā plusq̄ scribam et pbaricor: nō intrabit regnum celoz. **Matth. v. ff.** de pignoratia actione. Queritur an qui reprobos soluit creditori nūmos habeat pignoratiam actōem q̄si soluta pecunia. dicit impetator: Constatin? neq̄ pignoratia actōe agere: neq̄ liberari eū posse: qz reproba pecunia nō liberat soluentē. habet. **ff. vbi sup. l. elegant. §. q̄ re p̄bos.** Sic ad p̄positū cū iusticia sit mōeta dei. q̄ bz talē sup̄scriptōz vt dī. **ff. §. iust. l. in. §. l. honeste viuere:** alterum nō ledere. et cuiq̄ ius suū tribuere. honeste viuere quantum ad se. alterum nō ledere: quantum ad proximum. et cuiq̄ ius suū tribuere. scilicet deo: sibi p̄ et proximo. Quodcūq̄ igitur illorū defuerit: super scriptio nō est vera: sed ficta et moneta dei falsa. Non enī sufficit primum nō ledere nisi quis etiā quātum ad se honeste viuat et deo ius suū tribuat qui odit oēm fictōnem. **Sapie. i. Diligite iusticiāz q̄ iudicatis terram. sentite de dño in bonitate. et in simplicitate cordis q̄rite illum. et sequitur Sancti enī sp̄s discipline effigiet fictū. et auferet le a cogitatoribus q̄ sunt sine intellectu.** Quia autē pbaricē in omnibus b̄ijs

errauerūt q̄tum ad se: sine honestate viuēbant. q̄tum autem ad p̄mos fictē deuotōs se ostēderunt. nec q̄s deo debebāt in simplicitate cordis faciebant. **3do** redarguit eos saluator in v̄bis t̄matis dicens. nisi zc. In q̄bus v̄bis duo notant. scz Equitas p̄ quā iusticia seruatur. cum dicit. Nisi abundauerit iusticia.

salitas p̄ quā iusticia de p̄uaf. addēs. **pl. q̄ scribat.** Primo nāq̄ equitas iusticie per bec seruatur. **xxij. y. z.** Secūdo iusticia p̄ bec de p̄uaf. **xxvi. y. xxvi. y**

Dñica serra de epla

Destruatur cor

pus peccati. vt ultra non seruam? **petr. Romāoz. vi.** Scōm leges. **C.** de emendatōne seruorū. l. si virgis. Propter delicti causā emendatōis p̄t dñs seruū suū virgis vel frenis castigare et vinculare: et mḡ discipulum. Correctio tñ debet esse pia. quia vt dī. **ff. §. patricidis. l. diuus.** Correctio potius consistit in pietate q̄ atrocitate. id ē ḡuitate: Si enī quis immoderata fustigatōne aut vilitatōe dñs seruū suū: aut mḡ discipulum occideret: esset reus homicidij. quia preceptoris nimia seuitia culpe assignatur. **ff. ad. Laquileaz. p̄ceptoris.** Sic homo dñs corpus suū p̄pter inobedientiā et negligentiā abstinentia castigare et macerare rationabilē: non tñ seipsum interficiat: qz sic esset reus homicidij. nota. **iii. q̄. tali castigatione restringit corp̄ a lasciujs et a carnalibus desiderijs. ecci. xxxij. p̄anis et disciplina seruo. id ē corp̄ debet abstinentia et correctio. Ad hoc hortat aplūs.** In quibus v̄bis duo ostēdit. scz Cēstem carnis mortificandā. cum dicit Destruatur.

Glita sancta acceptandā. addēs. vt vltima zc. Debetis igit primo corpus mortificare. **xxvij. S.** Secundo sanctam vitam acceptare. **l. d.**

Sermo de euangelio

Ilereor super

turbam. **Marci. viij.** Res naturalis ad extrinsecū nō im

pedita: statim proripit in opatōem sibi p
pnam et naturāle. sicut leue statiz ascēdit
fufum. gūe descendit deorsum: calidum
calefacit. frigidū frige facit: et sic de alijs.
Cum igit ppiū hominis fit compati et mi
sereri passionatis: ex eo q est animal man
fuerissimū. iij. et bicozū. est enī hominī na
turaliter amicu. Ido homo dī compati et
misereri alteri homi. quia q clementiā nō
habet: nec indutus ē viscera misericōie. qm
uis spūalis sit. nō ē faciat alia opa spūalia.
legē tamē nō impleuit xpī dī lxxvi. qui
clementiā. Volens igit legem xpī imple
re: paratū miseris hominibz: sicut xpī dicit.
Misereor sup turbā. In qbz verbis duo
notantur scilicet

Effectus viscerosus cōpatiētis. cum dicit
Misereor.

Defectus ignominiosus indigentis. addē
sup turbam.

Dico primo q deus oñdit effectū visce
ro sui sue compatiētie. In hoc q tam diu ex
pectat peccatozē. xvi. B. xvij. C. vij. U
Secundo homo indigēs: debet suaz infir
mitatē et ignominia xpō oñdere. xij. J. k.
Dōmica septima de eplā.

Inis illoz mors ē.
Ro. vi.

f Animalia bruta instinctu na
ture abhorrent loca piculosa. vbi mors i
minet. Nam equus fortis paludem inuit
intrat. vbi p odorem sentit prioris casum.
Nec mus muscipulā si cruore prioris sen
tit punctam. Multo magis homo rōnal.
abhorre debet lutū peccati in quo omēs
piores infiri male finiēt vitam. Sentē
tia enī lata contra vnum pūdicat alteri. p
pter connexionē causā. Sic snā lata con
tra peccatozēs. Ezechiel. xviij. scz

Anima q peccauerit. moriet. debet sequen
tes terrere. ppter connexionē peccatozū.
quia sicut piores peccando mortē merue
runt eternā. sic et posterioz eadez senten
tia finis mors est. vt bīc dicit. In qbus
verbis duo notantur. scz

Peccatozū fatua occupatio. cu3 dī finis
illoz. Criminū pauida consumatio. ad
dens. mors est.

Idio fatua occupatio gloriāntiū de trāsi

tozīs quozū finis mors est. et sunt tria ge
nera. xij. D. Secundo peccatū merito est
detestandū ppter hec. xxiij. A. xxx. J. r. D
Sermo de euang.

Fructibus eorum

cognos
ketis eos. Math. vij. Purus
aut potius folijs et fructibz. co
gnoscitur. sic homo vbi et opibz agno
scitur: an sit bonus xpianus vel hereticus.
iij. et bicozū. Qualis vn? quisqz ē: talia di
cit: talia opatur. et talē vinit. Sic enī bon?
christian? considerat p sinceritatē sermo
nis. sic hereticus p falsitatem oris et doc
trine et detractōem oculatū sacramentozū
et xpī vboz. Quare Hieronim? hortatur
vt recitat. xi. q. iij. nolite dī. Depcor vos
qui fideles estis: vt ita vitam vestram
qui fideles estis: vt ita vitam vestram
et conuersatōem seruetis: ne in aliquo vel ipi
scādaluz patiamini. v. Alijs scandalū facia
tis. Et sequit. Qui indigne audiūt vboz
dei: et cum audierint neqz vt fideles discē
dunt: neqz pmanēt vt fideles: sed vt mi
steriozū pcepta licentia. et fidei nostre se
cretioribus plicitatis pueri postmodum
impugnant nos et contradicōibz suis cor
da nostra diripiunt. concalcantes verbi co
mūici margaritas et ornamēta fidei macu
lantes. Quisvsmōi enī fruct? faciēs: et
impugnātes vritatem. sunt heretici quos
a fructibus eozū cognosketis. In quibz
vbi duo euangelista oñdit. scz

Idrauitatem puerioz exprobandā. cū di
cit. A fructibz eoz.

Penalitatem peccatozū cogitandā. addē
pgnosketis. Delemus q pueriam pra
uitatem hereticozū exprobrare. quia ex tri
bus malis generat. xvi. x. y. xviij. k.

Secundo debem? hereticozū penalitatem cō
siderare que erit eterna. v. B.

Dōmica octaua de eplā

Secundū carnem vi
ueritis mo
riemini. c. Romāoz. vij.

f Scdm leges. ff. de offi. presi
dis. illicitas. s. sicuti. Euent? mortalitatis
medico imputari nō debet. qui diligēs fuit
Debet enī medicus esse bñ peritus. et scōz
artis traditionem habere diligentiam. vt

caueat a repugnando sanitati. Alias si B
non facit et nō est vigil circa infernū. si se
quitur mors dicē causa mortis et homici
da. extra de homici. tua nos. Medicus et
go animarū apls consideras infirmitates
bonis. quia promior est ad sequendū delec
tationes carnis q̄ virtutes. que tamē aīme
maxime strant et eam occidūt: se ercu
lando a vicio negligētie. v̄spitus medic?
diligenter amonet abstinere a carnalibus
desiderijs que militant aduersus aīam di.
Sic sōm carnem vixeritis. In q̄bus
v̄bis apls oñdit specialiter duo. sc̄z
Sīm febrilem carnis omīno reprimēdā
cum dicit. Si sōm carnē vixeritis.
Penam gebennalē mortis omīno fugien
dam. addens. moriemini.
Primo ei debemus cōsiderā carnis repai
mere et fenare. quia impediūt penitentes
iij. S. Impedit aīam ab ingressu ad celū
viij. S. Interficiat aīam et mergit i infer
nū. xix. C. Secundo debem? mortē gebē
nalem timere. Est enim triplex mors no
ta. xxx. D.

Sermo de euang.

Uid faciam et. Lu. xxi.

Communiter d̄r: q̄
plus valet ars ingenij et pru
dentia animi q̄ potētia et for
titudō. q̄ sōm Boecij. ij. de solatiōe.
Prudentia terū eritūs mentis. Et ideo vt
dicit d̄ peni. vi. ij. Sapientis nunq̄ inanis
est: sed semp in se h̄ns amicitia prudentie. p̄
dicere iusticiā induebat: restitēbat iudiciū.
Prudentia enī sōm Seneca est caput
reginis. salus aīe. conseruatrix virtutū.
speculatrix viciorū. origo virtutū et radix
omniū bonorū. sic nō facit fortitudo nec po
tentia. q̄ fortis et potens multū de se con
fidens. finem nō sp̄ciat: nec attendit iusticiā:
s̄z impetu aīm sui ad bonum siue ad
malū p̄umpit. Deuotus igit xpian?: de i
villicus sup aīam q̄ est vlla trinitatis cō
stitutus. prudenter respicere debet. nec rōe
inuetus cōfidere fortitudini. nec potentie
q̄lter de vlla sibi cōmissa in extremo iudi
cio corāz dño r̄ideat et ratiōem reddat. Vi
cat ergo semp intra se v̄ba th̄ematis. quid
faciam. In quibz v̄bis duo notantur

sc̄z Quomō est optandū p̄bitatis exerci
tium. cū d̄r. Quid faciam.
Formidandū equitatis iudiciū. addēs. q̄z
dñs meus et. Primo exercitiū p̄bita
tis est cōsciam quoticie examinare. viij.
l. xviij. D. Est triplicē de feciosa. v. k.
An faciens contra cōsciam peccat mortā
liter semp. vi. S. Secundo debem? equi
tatē iudicij formidare: quia rōem dabim?
d̄ h̄l. n. J. De omī actu liberatio. viij. B
clerici. de illa vita. xxi. l. D. N. Conu
gati de his. xxiij. y.

Domnica. ix. de epla.

Ubi se existimat

q̄ stare et. p̄me corin. x. Mundus
ideo a motu dictus est. q̄ omia
que in eo sunt: transmutatōem h̄nt et mu
tabilitatem. Vñ in autē de alienatōe aut
p̄mutatōe eccl̄asti. re. col. i. §. et nō. quibz
erit stabile inter homīes et imobile vt nul
lam patiā mutatiōem quz oīs noster fiat?
sub p̄petuo motu p̄sistat. Cum igit nūb
immutabile fit nūb deus. qui est p̄m? moy
tor: imutabilis. viij. p̄bisi. qui sōm boeciū
ij. de p̄lo. stabilis manēs dat cuncta mo
uenti. nullū q̄tumcūq̄ sanctus. fortis. p̄u
dens. castus. de sua firmitate et stabilitate
cōfidere debet. quia sicut fr̄es inter cecidit. et
multi p̄ores sancti et fortes ceciderūt: ita
et nunc iterū cadere p̄t. de vita enī transla
ta p̄sumit de subsequēti conuersatōe. extra
de p̄sump. c. mōdata. Nam si sancti et viri
fortissimi ceciderūt. quis vnq̄ poterit esse
securus. vñ v̄lus. Adam samlonē dauid
regem salomonē. gēnia decepti q̄s modo
tutus erit. Qui ergo se existimat et.

In q̄bus v̄bis duo notant. sc̄z
Aliquorū vana p̄suptō. cū d̄r. Qui se exi
stimat stare. Bonū cauta p̄usio. addēs
videat ne cadat. Primo nōq̄ videtur
magna esse p̄sumptio quorūdā sp̄ialium:
quos dyabolus ad sp̄ialem sup̄biam d̄t̄it
et priuat bonis. nota. ij. y. vel illorū qui se
iustos putantes alios timerarie iudicat.
xxij. Z. Secdo homo debet esse in via cau
tus: q̄ caute ambulet. xxxi. C.

De eadem dñica de euangelio

Omnia mea do

Dominus orationis vocabitur. *Lu. xii.*
 Scdm leges. *C. de palatinis*
 vel palacijs sacratis largitioni. *l. i.* Dom?
 imperatoris nō potest pueri ad alios vs?
 specialit inonestos. Sic nē dom? summi
 impatoris. scz ecclia. dēt ad alios vsus cō
 uerti: q̄ ad honestos. vt est orare vel p̄di
 care et psallere. Unde de reli. *tom. i. c. ad*
hec. dicit. q̄ locus religiosus nō debet mū
 danis vsibus mancipari. Qd̄ enim semel
 deo dedicatū est ad humanos vsus ampli
 us redire nō dēt. *rii. q. ij.* Nulli liceat. In
 signū huius christus intrans templū eos
 qui hoc ad mudanos vsus deputauerunt:
 scz venditidē et buuilindō. et pulit dices.
 Dominus mea. In quibz verbis duo no
 tantur. scz Quomō christus in ecclia
 vult habere dominiū amoris. cū dicit. do
 minus mea. Recipere seruiciū bono
 ris. addens. domus orationis vocabitur.

Primo enī vt xpus in ecclia pacifice
 domine sanctificatur. *ix. d. v. l. vt totum*
anime ingrediat facit tria. xvi. c. Secū
 do christus vult in ecclia habere seruiciū
 honoris. et hoc in tribus. *r. A. debet deno*
te frequentari. viij. c. l. est apta predicatio
ni. xvi. c. l. orationi. viij. d.

Dominica decima de epla.

Diuisiones gra

Diuisionum sunt. idem aut spūs. *i.*
Corin. xij. Aristoteles in libro
 de vegetabilibz dicit. q̄ terra est principū
 materiale plante. a qua sumit p̄cipiū sui
 nutrimentū. principū vero efficiens in gene
 ratione fructū est calor solis. Quare pbi
 dicunt q̄ terra est mater herbarū et plan
 tarū: et sol pater. Sz querit̄ cur idem sol
 et eadem terra sit in aliquo territorio vlt̄ or
 to. quomō flores diuersorū colorum et vi
 sarum virtutum generant. Dicitur q̄ licet
 sit idem efficiens et eadē terra. quia tamē
 illa terra nō est simplex: sed composita ex
 quattuor elementis. vnde habz diuersas q̄
 litates. hinc ē q̄ quilibet portio terre scdm
 naturā et qualitatem prediantem. florem et
 fructū producit ap̄ie virtutis et coloris.

Sic spirituale in pductione flōz virtutū
 anima se habet q̄ materiale principū sine
 mater. et spūs sicut efficiens qui scdm di
 uersitatem animarū dispositionū coopera
 tur p̄ calorem gratie: et scdm merita vni?
 cuiusq̄ diuersitatē flōrum virtutū pl?
 minus. Ideo dicit de peni. *dis. iij.* In do
 mo. sup̄ illo v̄rto: rado parate vobis locū.
 Nec est pparatio misionis. quia sic parat
 nos sibi et se nobis: vt maneat in nobis. et
 nos in eo. quantū quisq̄ erit p̄iceps eius
 vel plus vel min?
 p diuersitate meritorū.
 Cum igit merita nostra sint diuersa: sic
 etiam diuisiones gratiarū. idem autē spi
 ritus. In quibz verbis duo notant. scz
 Diuersitas gratie qua anima adornatur. cū
 dicit. Diuisiones.

Equalitas beniuolentie qua grā presentat
 addens. idem autē spūs.

Dico pmo q̄ donū gratie est septuplex.
 quo anima de corat̄ contra septē iacturas
 alij. *2.* Secūdo beniuolentia sp̄s sancti
 est equalis. Ad quātum ē ad sp̄m sanctū
 singulariter omne animā diligit. *ix. k.*

Sermo de euang.

Eus propitius

esto michi peccatori. *Lu. xviij.*

Plinius in libro 5 mirabilibz
 mundi dicit: q̄ in india est quedam petra
 magna: q̄ nulla potētia vel fortitudine pōt
 moueri: sed si paruo digito tangat statim
 mouet. Petra est ip̄s qui nulla supbia et
 potētia ad pietatē moueri potest. qui si mo
 dica humilitatis affectio tangat. statim ad
 grām et pietatem commouet. Iacob. *li. iij.*
 Deus supbis resistit: humilibz autē dat
 grām. Quare de peni. *di. i.* Impetrat̄ de
 Deus ip̄s est qui nullius intra se supari
 potest v̄rto. publicani vero peccabz ino
 tus est. scz deus p̄pitius.

In quibz v̄rbis duo notant. scz
 Inuocatio diuine pietatis. cum dicit. Deus
 p̄pitius esto.

Allegatio vicij p̄nitatis. addēs. peccatori.

Dico pmo q̄ volens diuinā misericordiam
 impetrare. debet deum inuocare et ad eum
 recurrere. *xviij. c. xij. d.* Secūdo de bz se
 peccatore cognoscere. *xxxij. d. iij. d.*

Dñica vñdecima de epla.

Ratio dei sum

9. *2c. i. Corin. xv. Autor in li. de causis dicit: qd causa pma influit bonitate suam oibus vna influit de. sed res non recipiunt illam bonitate omnes equaliter: sed scdm capacitatem sue nature. sicut videmus qd sol p eundem radiu sumit et semel diuersos operatur effectus. iuxta dispositionem materie. Nam ceram et pingue vinum liquefcit. lutu humidu ericat et in durat. Sic gratia diuersos opatur effectus iuxta conditionem recipientis. quosda enim deus respicit ex gratia: s3 malicia totaliter intenti gram non recipiunt sed excludit et obstatuere carētia gratie. sic cor ppharaonis et iude. Quidā vō pulsanti gratie cor dis ianuam apūnt et grām suscipiūt. hos respicit deus sicut Petri. Gratia enī primo intellectu illuminat ad cognitionem et affectum inflamat ad amorē quā dilectōnem sequitur contritio. vt dicit de peni. di. i. c. magna in glosa. Quidquid igit tal opatur meritorie fit. qd ex gratia que omnia precedit. gratie enī omnia attribuenda sūt de peni. di. i. Porro in glo. Dicit igit merito tal in gratia existens cū apostolo. Gratia dei sum. In quibus vbis apostolus duo facit. Ponit omis perfectionis fundamentum. cum dicit. Gratia dei sum. Ostendit fundamenti edificiu. addens. id quod sum. Dico pmo qd gra dei est fundamentū omis pfectionis. xxi. g. S3 quitur an requiratur in iustificacōe. xxi. g. Secdo totū edificiu virtutū sūstinet in grā. Nam xps ingrediendo aīam terra facit: vt eā pfiat. xxi. c. Sermo de euang.*

Ene omnia fecit. mar. vii. *Secdo iuris expostulat vt qui alteri dat vitā. qd sibi de necessarijs ad vitā pro uideat et quibz indiget. Nā idem iuris est pnerorū. i. q. iij. Siqs obiecerit. sic cui do orū meū. necessario do sibi semitā et ignem. ff. de seruitu. rusticorū p dionū. l. si. qui habet orū bz pmoditate itineris. Cū igit deus scdm mētem ij. sententia p di. i. hominem ad istum finē creauerit: vt summū bonum*

intelligeret. intelligendo amaret. amando possideret. possidendo eternaliter fruere. Sō necessario illis quibus indiget ad istū finem puidet. qd sunt tria bona. sc3 supiora equalia et inferiora. Superiora qbus indigent sunt pater filius et spūs sanctus. quōdā beatos faciūt sed3 magistri. i. sen. di. i. Eqlia sunt angeli qbus indigent. vt nos adiuuēt amonendo. custodiendo. Inferiora sūt mō et creata qbus indigent. vt ea bñ vtiā: vt p illa emundem et adiuuem ad illos puenire q nos bñs faciūt eiqz inherere possumus. Ideo merito dicitur qd omnia bene fecit. In quibus vbis duo notant sc3 Creatoris sapientia in rerum ordinatione. cum dicitur. Bene omnia. Conditoris potentia in eorū gubernatione addens. fecit.

Dico primo qd creator mundi omnia bene ordinauit. sed arguit de tribus. xxi. c. Secdo deus omnia bene gubernat. xxi. c. Sed quare nō gubernat hominē sine peccato. x. c. Secundo quare hominē non per se custodiat absqz angelo. iij. c.

Dominica duodecima de epistola.

Sufficiencia no

stra ex deo est. scdo Corin. iij. Autor de causis. Quidq est causa cause: est causa causati Sol est causa fertilitatis et vberitatis terre. et terra fructus et sol. Extra de regul iuris libro. vi. qd quis facit p aliū. est. pinde ac si faciat qd per seipm. Cum ergo deo creauerit hominem liberum q libertate non pōt bonū facere: nisi adueniēte gratia. Egt. ij. sent. dist. xxiij. Liberi arbitrium pōt se eligere malū: sed bonum nō nisi gratia adiuuante. Et tō cū nichil boni meritorij opemur sine gratia: que a solo deo dat: merito dicim? qd sufficientia nra ex deo ē. In qbo vbis duo notant. i. Defect? hūane infirmitatis cū dicitur Sufficiencia nra. Profect? diuine bonitatis addēs. ex deo ē. 2c. Dico pmo qd magnū defectū hēm? infirmitatis ex originali. xxiij. B. Dico scdo qd nō pfect? est a solo deo et grā. sine q nll? resurgere pōt. ij. q. i. c.

De eadē dñica ser. de euang.

Clamem? igit oēs in mortis piculo cōstituti. Ihesu pceptor. In quibus verbis duo notant. scz. Peccatoris inicitatō ad inuocandū. cum dicit. Ihesu pceptor. Saluatoris cōmendatio ad miserandum. addens. miserere nri.

Debet pmo peccator deū sp inuocare. p salute. vi. A. secundo dōz mēdare deum quia nulli tēnegat suam misericordiam. x. d. Sed q̄ritur an oibz misereat. xxiij. p. Dñic. de decimaq̄ta. sermo de epla.

Primo ābulare

1. 2c. Gal. v. Si essent duo semite una leta secura: et tendens ad locū solatōis. altera tediōsa. lutoſa. et litigiola: tendens ad locū turbationis et in carcerationis. nullus sane mētis p pmo vel p iro daret se piculoſe semite. sed potius irer aliam. Sic in hac vita sunt duo semite. Una spūs tendens ad beatitudinē solatioſa et secura est. scz semita dñi. que semp in infinitū crescit in solacijs: nec obice hz. De q̄ dōz de pent. di. i. non p̄t in glo. Iusto cum semita quasi lux splendens crescit in perpetuū diem. Alia autē semita ē carnis multū tediōsa lutoſa: et piculis plena tendens ad mortem scz semita iniquitatum. que habz obicem. scz supiorem p̄tē rōnis: que semp resistit et murmurat p peccantē. Etiam hz obicem offensam creatoris. que duo ipediūt ne transeat in infinitū. Potest enī q̄s transire in infinitū in malo. cū hic q̄s possit eē sūme mal? de pe. di. ij. s. ecōtrario Sed nō sūme bonus cū caritas crescat in infinitū. Dēmus ē eligere semitā spūs et non semitā carnis. Ad qd̄ dñat apls. In quib? dñis duo pponit nobis. scz Quō semita anime est ambulāda. cū dicat spū ābulare. Desideria corpis cassanda addens: et desideria carnis. Primo nō q̄s debemus ābulare semitā dñi. xlvj. G. vel semita anime ē: vt vadam? p phideratōz sup bec. xlvj. p. secundo debem? carnis desideria cassare qd̄ sit q̄ corpus occidim? nota. xxiij. S. 2

Sermo de euang.

Non potestis deo

seruire. 2c. Mathei vi. Scdm leges. C. Qui militare p̄t vel nō. l. iij. Nemo potest dual miliciaſ habere Sic spūaliter q̄ vult esse miles xp̄i: nō p̄t esse miles mōi vel dyaboli: cū ille milicie repugnāt. vnde xxiij. q. vltia dōz. Qui sunt milites christi: non deñt studere seculari milicie. s. orōibz pacare. vñ accidit casus. Cū qñda nicola? papa pcepisset q̄būda ep̄is vt p̄ Roma venirent. karolus impator rescripsit ei q̄ ire n̄ poterant: qz contra maritimos piratas die noctuz cū alijs fidelib? militarent. quod papa dicit esse rep̄hensibile. cū h̄ tanti milibus secularibus pueniat: et ad hoc pban dñm adducit autoritatē apli. q. Thimo. ij. dicētis Nemo militas deo implicat se ne gocijs secularibus. sic cum dominus mūdi sit dyabolus: qui miliciā omnimodā habeat contrariā christi milicie. qui dyabolo vult seruire et militare: non potest christo seruire et econuerso. Et hoc ostendunt verba thernatis. scz non potestis. In quibus duo notant. scz. Dei seruitijs acceptatio. cū dōz. Nō potestis. Dyaboli seruitijs refutatio. addēs. et māmone. Primo debemus deo fuisse p̄teritū. xlv. viij. d. i. c. A. O. N. secundo debemus cauere seruiciū dyaboli: quia vt seruitores suos eternalit dānet: nec facit eis. xlvij. d.

Dominica decimaq̄ta d epla

Alter alterius

a. te. et. 2c. Gal. vi. Bonos constituntur vt bigam? p̄larat? facilius trabat? sic vt habet extra de p̄sump. c. vltio. Dani data celestia efficacius gerim? si nostra cū fratribus onera portamus vel parciamur. vt igitur legem et mādāta xp̄i facilius impleamus. dñamur p aplm. Alter alteri? In q̄bus verbis apostolus duo vōces scz Portare legē doloris. cum dicit. Alter alterius 2c. Seruare legem amoris. addens Et sic adimplebitis.

Primo alter alteri? dōz portare onera: qd̄ sit p mutūā compassiōz. xxi. k. xxiij. d. secundo lex amoris et concordie est habenda vt legem xp̄i adimpleam? .ij. l. Cuius cum iunicijs. ij. l.

Sermo de euāgelio.

Doleſcens tibi

a dico: surge. Luc. vii. Circa te nera facit flectitur: et ad quā cumq; partem inclinā: sed cum induraf veterata flecti nō pōt quin fracturā patiat. Sic cum oīs etas ab adolescentia in malū prona sit. xij. q. i. c. i. Adolescentes qui a iuuentute a malo retrahit: et ad bonū inclinā faciliſſime ſine leſione et fractura laboris ad aſſuefactōem dñi abilitat. Sed poſtq; in leuitatib; et malicijs inueterat: induraf ad aliud nō ducit niſi frangat. Eſt enī cōſuetudo altera natura. ij. pbiſi. q. ſicut conſueuimus: ita dignamur facere. dicere et operari. ij. methaphi. quare cōmentator. ij. pbi. adducit qdāam exemplū qdāam homines ita erant aſſuecti comedere venenum qd erat eis cibus. Et de quadam puella copulanda alexandro dicit qd veneno erat nutrita: vt poſtq; ei conſigaret venenoſitate eum interimeret et venenū ei nichil nocuit quā cōſueſta ab infantia. Sic difficile eſt conſueſta relinquere. vnde dñs. Qui nō aſſueſcit dñtates dum iuueniſcit. Poſtq; ſeneſcit a vicijs cedere neſcit. Et igit adoleſcens iuuenis ſurgat a vicijs et dñtibus dō ſeruiat. hortat p euāgeliftā in themate

In quibus dñs duo notant. ſc3 Quomō ſtatus iuuenilis eſt pronus ad corporis corruptōem. cum dñ. adoleſcēs Amor pcutit dñz eſſe ad filioꝝ correctiōz addenſ. tibi dico ſurge

Primo dico qd ſtatus adoleſcentiū pronus eſt ad malū. quod oñdatur in filio prodigo. in tribus in quib; male fecit. rvi. T. Scđo amor pcutit eſt neceſſarius ad filium iſormatōem quo ad tria. rxi. p. d. quo ad honorandū eos in duobus. xxiij. Z. q. ad nutritiōem rvi. p.

Dominica ſedecima de epla.

Lecto genua mea

f ad patrem. Eph. iij. Solle quum verius illam prem ſe inclinā. qua ſol influentiaꝝ magis ſuſcipit. Sic cor hominis p affectū ad deum prēz inclinare ſe debet in oratōne. quo maiorēz

impetramꝝ pietatem. vnde Cyprianus de conſe. di. i. Qñ ſtamus ad oratōnem frēs cariffimi. inuigilare et incumbere ad pces toto corde debemus. cogitatū carnal et ſecularis abſcedat: nec quicq; tunc animꝝ qd illud ſolum cogitet qd patitur. Ideo ſacer dos ante ordē in pſatione pat hominūz mentes diegido ſurſum corda. vt dñ rñder plebs. habemꝝ ad dñm. admoneat nichil aliud qd dñm ſe cogitare debere. Claudat igit contra aduerſariū pectus. et ſoli deo pateat: nec in ſe hoſtē dei tempe orationis venire patiat. bec ille. Sic etiā apoſtolꝝ p poplo orauit. danſ exemplū qñter z nos p ſuicem orare debemus. dicēs. flecto genna zc. In quibus dñs duo notant. ſc3 Operis regulario: vt ſine nō prince cum dicat. flecto genna mea.

Numerus impetratio: ſi digne poſtuletur. addens. vt det vobis zc.

Primo opus recte regular. ſi intentōz ad deum dirigamus. vj. q. ij. y. Scđo munere nō fruſtramur. ſi bec poſtulemus. xij. d. Sed quare non ſemp erandū iure vj. x.

Sermo de euang.

Icet ſabbato

l curare. Luc. xxiij. Pbus d ſomno z vigilia. Somnus requies eſt data animalibꝝ ppter eoz ſalutem. Sic qua multis vānis occupatōib; et peccatis p hebdomadā inuoluimur ad ſalutem datū eſt ſabbatū. i. dñica: vt ab illiꝝ citis opibus quieſcamus. Quare etiā preſcriptū: vt habeſ etra de ſerſe. Omnes dies dñicas a veſpera in veſpam cū omni veneratōe obſeruemꝝ. et ab omni illicito ope abſtineamꝝ. z nihil aliū in eo agēdū eſt niſi deo vacandū. z cū hymnis z pſalmis: z canticis ſpñalibꝝ deo ſeruitiendū. de conſe. di. ij. Jeſuſ. De his ei opibꝝ poſſumꝝ deñ in dñica placare. idō vulgarit ſundag: dñ. ſuentag. ſic igit. licet aniam ſabbato curare. In qñ dñs duo notant ſc3 Juſta occupatio bonoz cū dñ. Licet Recta vitatio maloz: addens. curare. Debemꝝ igit primo diebus dñicis opibꝝ occupari. viij. T. Scđo deñ: bec vitare xrv. Cl. Dñica. rviij. de epla

bsacro rōs ego vinct⁹
i dño 2c. Epb.

o iij. Quid siluestris sit domus
fica p culturam et conuerso
sic homo qui p negligentia culture vtime
in labrūstā et peccatōez. indiget diligenti
cultura vt reducat in statum rectū et iustū
anteq̃ inducat in culpā. qđ fieri dē p pē
catōez vř platū. de pē. di. v. c. Pūm. qm.
Inferant infructuose arbores. vel gēmis t
furculis: vt pūo post tpe laboris tui dulcia
poma decerpas. Doctor igit ecclie h atten
dens vt labrūstas i vites domesticas et ar
bores virtutū plantet. inserit furculos vir
tutum. ut inde dulcia poma virtutum coll
gat de pomerio cordis. vi. Obsecro. In
qbus vrbis duo nos informat. scz
Olam veritatis ambulare. cum dic. Ob
secro rōs. Pericula mundi vitare.
addens. vt digne ambuletis 2c.
Primo debemus viā veritatis ambulare
et virtutis. xvi. G. xli. h. secundo de bam
picula mundi cauere. xxi. C.

Sermo de euang.

Ad vobis vi

q detur de christo Math. xxi.
Quidē p vitrum coloratū
celum clarum eiusdē coloris diiudicat Et
hīs palatū vř lingua infectā humore febr
li. cibum dulcē indicat esse amarū Sic in
fectus mālicia: alios nō bene fit indicare.
Debet ergo indicans alios immūnis esse a
peccato. notz. xxi. B. Cum igit iudices: et
psules regentes alios. omni iniquitate sūt
infecti. sunt adulteri. vřurarij. fornicatores
crapulosi. lufores ambiciosi. transgressores
bndi non pnt. nec audent corrigere nec iu
stificare. quia talia mala nō estimāt. cū nec
deuz timeāt nec pcepta papalia. nec impia
lia teneant. his nihil videt de christo cuz
interrogati fuerint. scz Quid vob videtur
de christo. In qbus verbis duo notant
scilicet Peccatoris iniquitas detesta
bilis. cum d. Quid vobis videt.
Saluatoris pietas mirabilis. addens de
christo 2c. Dico primo pctōrum
quozundā magna est iniquitas. qđ de om
nibz bñficijs a xpo receptis sunt ingri: imo

5 xpo eis nihil videt. et sūt tria genera. vi.
I. C. Secdo notat mirabilē pietas salua
toris: q sic dissimulat cum pctōnibus. xxi.
B. vii. C. Dñica. xxiij. de epla.

Gratias ago deo

g meo semp. prime corinth. i.
Philosoph? dicit. iij. etbi.
q plura bñficia recipim? a deo: sed et toto
sibi nec pntbz satisfacere possum? sed qn
tum possibile est ei? bñficia recognoscām?
si vterius aliqd expectare velimus: qđ p
huiusmodi bñficijs deo grās nō agit. pēnu
riam et maledictōez meref. Qui dō grās
ei agit. misericordiam et bñdictionem psequit.
vt habet. xxi. q. i. Reuertimur in fine. iō
pro beneficijs impensis ei gratias refera
mus vi. Gratias ago deo meo. In qui
bus vrbis apostol? nos d duobus infor
mat. scz Deo gratias agere. cum dicit
Gratias ago.

Bñficia dei recolere. addēs. deo meo.

Dico primo q debemus deo grās agere
de multis beneficijs collatis. vi. I. C. Et
in inuentute. xxi. B. Secundo debemus
eius beneficia semp recolere ad hoc fieri
dum mittit nobis tres nūcios. xxi. A.

Sermo de euang.

Virge et ambu

la Math. ix. Auzēna dicit
iij. cā. fen. ij. q paralisis cau
satur et tabus. scz frigiditate pstringentes
humore opilante: aut vulnere ledente. Ex
bis nanq transitus sanguis et vtutis na
turalis impeditur ne transeat ad instrumē
ta sensuū. vnde tunc priuat sensus et mot?
nāsalis Sic cupiditas que ē radix omniū
malorum affectionū. affectū pietatis strin
git rōnem opilat: et aimā intantū vulnerat
q per instrumenta corporis nō valeat ex
ercere opēra pietatis nō deo p deuotiōem
adherere. vnde Gregorius. xlvij. di. Bo
nozum auctoz inderere nō valent? nisi cu
piditate et a nobis que omniū maloz radix
est abscindam? Debetis igitur surgere
a cupiditate et ambulare per affectum pie
tatis secundū quod quilibz hortatur i ver
bis thematis.

In quibus duo notatur. scilicet
Despectus cupiditatis. cum dic. Surge.
Affectus pietatis. addens. et ambula.
Debem? primo cupiditatem despicere. r/
iij. B. Secundo debemus opa pietatis
exercere. iij. f. xxiij. R.

Diſca. xij. de epla

Eponetes men

dadium. r. Ephesioz. iij.
Solius dic q seps quidaz
serpens est: cui? lingua ita venenosa ē q si
tāgat hominē totus homo liqueſcit carne
et ossibus ex foritudine veneni. Sic lingua
mendax hominē inficit et resoluū: quia ve
ritatem vite et fame adnubilat et diminu
it. Ideo yſidor? vt allegat xij. q. ij. Omne
gen? mēdacij ſummope fugem: nec caſu nec
ſtudio loquaris falſum: nec vtp. oſis mē/
tiri ſtudeas: quod etiā hortatur apłus.

In qbus verbis apoſtolus duo hortat
ſcilicet Mendaciū fugere. cum dicit
Deponentes. Veritatem ample
cti. addens loquimini veritatem.

Dico pmo q mendaciū eſt cauendum
xxiij. D. Secundo verū eſt dicendū xij. k
xxiij. Q. Veritas comparatur aque be/
nedicte. xij. B. facit credulitatē. xxiij. C.
xxiij. D.

Sermo de euang.

Multi sunt voca

m ti. r. Mathei. xij. Scdm
canōes tria requiruntur ad hoc
vt aliquis ſit ydoneus ad eccliaſticam di/
gnitatem. ſc. etas. morum grauitas. et cō
ſcientia. extra de elec. et electi. po. Cū in cum
ctis. Etas vt ſit exptus. Nam puer inex/
pertus non bñ regit. Eccliaſtes. x. Ele tibi
terra cuius rex puer eſt. Morum grauitas:
quia compositio mor? et corpis indicat q/
hitate mētis. xli. di. in fine. Scientia: qz
vniūſim? opitand? eſt qui p̄cellit digni
tate: niſi etiā p̄cellat animoſitate et ſcientia
p̄ma. q. i. viliſſimus: ſic null? eſt ydoneus
ad ſublimitatē et dignitatē et̄ne bñtudi
nis niſi hoc tria habeat ſp̄cialiter. D. porz
primo habere etatez et diuinitatē in vir
tutibus. honeſtatē et veritatē in moribus

ſcientiā et intelligentiā ſeu intelligibilitatē
in celeſtibz. Et qz multi ad hoc vocantur:
et pauci bñt. ideo dicit multi ſunt r.

In qbus verbis duo notat ſc. z
Locantis benignitas. cū dic. multi ſūt r.
Tardantis malignitas. addens. pauci ſo
electi. Primo magna ē dei benignitas.
q multos ad gl̄iam vocauit: nec ceſſat vo
care p tres nuncios. xvi. A. vocat deus ad
ſequelam. xxiij. f. vocat deus et dyabol?
xli. B. Secundo notatur ſuitas tardantis
peccatoris: q p̄m vocantē reſutat obpro
briose. xvi. A.

Diſca viceſima de epla

Nolite inebriari vino ephē. v. Medici pbhent ſumme: febricitantibz vinuz. cui?

ratio eſt. quia accendit ſumme materiā fe/
bris. Sic medicus animatū apłs pbhet
vinum. quia incitat luxuriā et omne ma
lum. vñ Pteronim? in eplis ſuis. et. xxiij
di. luxurioſa res eſt vinum. et tumuloſa
eſt ebrietas: ratio eſt. quia hodie ſeruitus
non eſſet ſi ebrietas nō fuiſſet. vñ dicitur
eadem diſ. ſexta die. q in principio gener?
humani ignorabaſt ebrietas. Sed qñ poi/
mus homo Hoc vineam plantauit. labru/
ſtas transplantando. dedit naturaz: ſed ig
norauit potentiā eius. itaqz vinuz nec ſuo
pepercit autori. Fuit etiā ebrietas origo in
ceſtus peſſime. ſicut legim? q p̄m Lorb
inebriauerunt filie ſue in mōte. ad quez tū
mentes incendiū ſodomitarū cōfugerant.
et habitabāt in ſpelunca et cozmiebat cum
patre. Itē ea. di. in. c. vinolenti vñ. Sp̄s
ſa xpi vinum fugiat vt venenū: quia vinū
et ebrietas incendiū eſt. Ideo apłs etiam
pbhet dicens. Nolite. In qbus verbis
ſpecialiter duo notantur.

Prohibet vicium gule. cum di. c. nolite
inebriari vino. Predicit febrē luxu
rie. addens. in q eſt luxuria.

Primo debem? cauere ebrietatē ppter
hec. xxiij. B. Queritur an ebrietas ſemp
ſit peccatū mortale. xxiij. B. Secundo dbe
mus fugere luxuriā. qz diſſipat ſubſtātiā
corpis et anime. xvi. f. qz eſt filia diaboli
ibidem.

Sermo de euang.

Domine descende

de priusq; moriat filius me.
Jobanis. iij. Medice tempe
necessitatis quando de morte infirmi time
tur. solet plus honorari et instanti vocari
ad infirmum. Eccl. xxiij. Honora medi
cum ppter necessitate. Sic quando homo
prendit ex aliqua temptatōe pctū inua
lescere anteq; p plenitū spūs rōnalis moy
riatur et etiam ne homo corpali ter citius
moriat: ppter peccatū quis citius moritur. x
ij. q. iij. c. ea vindicta: debet deum inuoca
re vt descendat p suā grām priusq; spūs
moriatur. In quib; vbi duo pponū
tur. scz Mirabilis opatio caritatis. cum
dicit. Domine descende.
Laudabilis obuiatio calamitatis addens
priusq;. Dico primo q caritas dei se
cit eum descendere vt nos gubernaret. nō
biscum habitaret et seruiaret. xxi. post. 2.
Secūdo deus nostre calamitati et miserie
obuiat et suā grātia puenit. xvj. 2. 3.
Domica xxi. de epla.

Induite vos

armatura dei. 2c. Ep. vi. Cass.
libro i. epla. ix. dic. Ars bella
dici nō placuit cū fuerit necessitatis non
habet. Dicitur ergo miles in vico qd per
cere possit in bello. animos subito ad arma
nō erigunt. nisi q seipos ydoneos pmissa
exercitatione disponit. gestiunt vituli cer
tamina que implēt etate robusta. catuli etia
nouelli venatōibus ludunt. Sic nisi homi
nes prius fuerint leuiter imbuti. ad b qd
intendūt ydonei nequunt repiti. primordia
cuncta pauida sunt. aliter nō tollūtur: nisi
cum rebus necessarijs nouitas abigatur:
Et qbus vbi colligitur. q inter alia que
necessaria sunt bellatori. est expietia armo
rum et assuefactō a iuuentute. sicut probat
p exemplū vitulorū et catulorū. In cuius si
gura legē. i. Regū. xvj. de David q non
habuit vsum armorū quē Saul repulit.
quia armatus armis illius incedere nō po
tuit. Sic etiam spūaliter nisi armis virtu
tum vt sunt orōnes. dolor. flet. et lacrimae
trij. q. vij. Non pila: a iuuentute exercea

mur in senectute binōi virtutes exercere
non valemus. Porat ergo apius ad virtu
tum exercitacionē dicens. Induite.
In quibus vbi hortatur specialit. duo. 1.
Virtutis exercitacionem. cum dic. induite.
Salutis progressionē addens. vt possitis.
Primo enī debemus virtutib; armari
contra diaboli: et sunt quatuor ptra omnes
inuasiones. xxiij. 2. Secundo debem; per
patientia bellare. xxiij. 3. vel ardua agere
di. ppter xpm. xij. 2. Sermo d euag.

Ratus dominus

tradidit eum. 2c. Mathei. xxiij.
Querit an ipūs maligni viciorū
incentores. deducat animas morientiu et
purgatoriu: et sint eorū tortores. Et videt
q sic p mgtz. iij. sen. di. xviij. c. vlt. dicit
tem. demōes habebūt tortores in pena: q
habent incentores in culpa. In oppositū
demonēs nō querūt vtilitatem animarū.
sed purgatoriu est ad vtilitatem animarū:
nō purgat eas: cum sciant indubitā hoc
esse ad earū salutem. Rndet richard; iij.
sup inias dist. ij. ar. ij. q. iij. q pena purga
torij nō sit ministerio demonū: sed solū di
uina iusticia. Cuius rationē assignat: q nō
debet istū qui de aliquo triumphauit. iuste
postea pūitē p ipm: sed aīme q sunt i pur
gatorio. iusticie adherendo vicerūt diabo
lum: ergo nō esset cōueniens q pūitēt
ministerio eorū. Ad singū dō rñdet. q illi
vbi magis intelligendū est de vānatis
et p tempe an iudicij. p quo bi tradunt
tortorib; infernalib; Debet igit quilibet
cauere a peccatis: ne dñs trahatur sup eū
et tradat eum tortorib;. In quib; vbi
bis docet euangelista diuō. 13.
Cauere diuinā vindictā. cum dicit. Gra
tias dominus. Recolere vindictē pe
ham. addēs. tradidit eum 2c.
Primo debemus dei vindictā fugere. et
ad eius misericordiā cōfugere decioleptio
B. C. Secūdo debem; penam vindictae
recolere. v. p. xv. 2.

Domica xxi. sermo de epla.

confidimus

in dño
Ihesu
c ppo pbi. i. Clatorū summe

cauendū est ne cadat in pfundū p̄ceptiū
Sic homo fidelis ne cadat in desperatōē
de peni. di. i. serpens in glo. Non debemus
desperare: ymo debem? molī iter duas mo-
las. spei & timoris. Ubi dicit non pignora su-
periorum molā: nec inferiorē Ille supiorē
pignorat q̄ non timet. ille inferiorē q̄ ita ti-
met q̄ in desperatōē cadat. q̄ est p̄iculosissi-
mum p̄ctum in spūsanctū. q̄ nec b̄ nec
in eternū remittit. Quare Leo papa d̄ p̄.
di. iij. c. Sclerator omnib? inda: et infē-
licior extitisti. quez nō penitētia reuocauit
ad deum. sed despatio traxit ad laqueuz. B̄
mialum euadim? quādo confidim? in dño
ibesu xpo In qbus verbis ap̄s ondit
q̄ confidete debemus in dño.

Quia ad saluandū habet plenitudinē p̄te
statū. cum dicit. Confidimus.

P̄romptitudinē pietatis. cu3 additur. in
termino ibesu.

Primo habz plenitudinē p̄tatis ad saluā-
dum nos in tribus. xxiij. U. Secundo bz
p̄mptitudinē pietatis p̄pter tria. vi. A

Sermo de euang.

Edire que sunt

celaris cesari. 2c. Mathei. xxiij.
Scdm̄ quod habet extra de p̄mo
da. c. cum grā. Res quā aliquis p̄modatā
accepit. de leuissima culpa tenet de tolo &
lata culpa. quia talem diligentia quales in
suis reb? adhibere debet. ff. e. in rebus. ymo
nō sufficit talem adhibere. q̄lem in suis
rebus. si alius diligenti? custodire poterit
Et ideo cōmodatū dicitur alicuius rei ad
aliquem specialem vsū gratū facta cō-
cessio. Et notanter dicitur ad aliquē spe-
cialem vsū: q̄ ad certū vsū cōmodat
Et ideo si tibi cōmodauit equū: vt ad vil-
lam duceres et tu duxisti ad bellū michi
teneberis. ff. e. si vt certo. §. si iterdū. Sic
spūaliter: quia deus homi spūm et carne3
ad tempus vite p̄modauit. ad certū vsū
hoc fecit. scz ania3. ad vsū v̄utis & san-
ctitatis. carne3 ad vsū seruitutis & bñi-
tatis: vt spū quasi cesari obediat & seruiat
De igit deo teneamur de vāno: rōnez reo-
dere de alio vsu inmundicie vel inobediētie
debamus omī diligentia cauere & reddere

In qbus v̄bis de duob? instrumur. scz
qualiter debeat.

Dño spali bonoz & obediētia. cum dicit.
Reddite que sunt cesari Dño eternali
amor et reuerētia: addens. q̄ sunt dei deo.
Primo debem? spūali dño scz sacerdoti
hōnorē impendere. xxi. C. xxiij. 2. Seco
debemus deo tot nīm reddere. xlvij. B. vel
ex corde diligere. xxi. B. vel alia3 locatā
reddere mūdā. xxi. J. vel de his deo de-
bamus.

Dñica. xxiij. de epla.

Rares

carissimi & desi-
deratissimi gau-
diū in eu 2c. pbi. iij. Quāto ē
casus nō sc̄ p̄iculosior. tanto a
victore studiosius p̄clama3 ad cauendū
sed q̄ cū hoc in mundo nīl sit dānabili-
us & p̄iculosius p̄cto mortali: quia q̄ cadit
in ip̄3 morit spūali: & quo ad se ad oibz
bōis suspendit. i. q. i. sacerdotes. tradit enā
dyabolo. ri. q. iij. Audi. J̄so ap̄s volens
nos ducere i3 via beatitudis secare ne p̄ fra-
giliter carnīs in fouea peccati cadam?
hortat nos firmiter in v̄utibz stare dicēs
fratres 2c. In qbus v̄bis hortat nos
ad Digne merendū p̄mū. cū dic. ffes.
Debite attingendū terminū. addēs. i. dño
debamus p̄mo firmiter stare in seruicio
dei. xlvij. G. Secūdo nō debem? deuiare
a termino: sed dño seruire. xlvij. D

Sermo de euang.

omine

filia mea modo
defuncta est 2c.
Mat. ix. Quidem? q̄ bō viues
naturalit̄ morit. q̄n aīa a corp̄e
separat. quia p̄bus de p̄mo & morte dic.
Moris nīl aliud ē q̄ recessus aīe a cor-
pore. Seco impossibile ē q̄ bō morit? na-
turalit̄ reducat ad vitam cū scdm̄ p̄m
in p̄dicamentis in. c. de p̄uatiōe. a p̄uati-
tione in bābū mutato est impossib. Si
ergo de beat fieri mutato talis de morte ad
vitam oportz q̄ fiat sup̄naturalit̄ per po-
tentiam diuinā. Sic spūal̄ homo p̄ se p̄
mori p̄ctō. sed resurgere nequit ad vitam
spūalem: nisi p̄ p̄tiam et potentia dei. de
peni. di. i. c. porro. §. si ante q̄. sicut corp̄
viuere nō p̄t absente aīa. ita nō nisi de o
p̄tēte aīa viuere p̄t. Cū igit deus p̄ in fi-

nitam suā potentia solus possit tam natura-
liter q̄ spūaliter hominē reducere ad vitā
sicut hic princeps p̄ vita corpali filie sue
saluatoreni exorauit. sic nos p̄ spūali vita
ante filie xp̄i exorare debemus dicētes Do-
mine &c. In quib⁹ v̄bis instrumur de
duob⁹. scz Quomō moriū.

Per absentia dei penalt. cur &c. dñe filia
mea. p̄der p̄sentia ipsius spūaliter. addēs
reñi. &c. Dico primo q̄ anima n̄ra pena
liter moritur ex tribus. xxi. l. secundo
anima morit̄ spūaliter sic. xxiij. s. l.

Domica. xxiij. de epla.

Ripuit nos o p̄tate tene-
brarū &c. colli.

Arbor plantata in turpi et steri-
li terra. si ad terram fertilē
transplantat̄. si ibi debet fructificare. neces-
se est vt terra sterilis ab eius radicibus to-
taliter deponatur. sic q̄ cum pctōnib⁹ in dō
sunt multi p̄uersari. p̄ p̄ntam translati ad
altam vitā. cum priorib⁹ vltimis non dñt
conuersari. Cui⁹ ratō baret. xxiij. q. i. se-
pe malorū confortia bonos corrumpūt. q̄n
to ergo magis eos q̄ ad vicia p̄ni sunt. In
signū hui⁹. p̄hibet ecclia heb̄eis ad fidez
translati. cum his q̄ in veteri ritu sunt p̄-
uersari: ne forte eorū p̄ticipatōe s̄buerat̄
vbi s̄p̄ debem⁹ ergo vltra peccata. & ma-
lam societate cauere. quia de⁹ eripuit nos
In quibus v̄bis notant̄ specialt̄ duo. scz
Conuersatio dānosa a qua nos xp̄s libera-
uit. cum &c. Eripuit nos.

Translatio gl̄iosa quam nob̄ ordinauit. ad
dens. & transulit. Primo christus nos
a morte liberauit. vi. B. B. Secundo de⁹
transfert iustū. vi. l.

Sermo de euangelio

Jobebūt filium

hominis in nubib⁹ &c. Mathei.
xiiij. Ratio natural⁹ dicat et
diuina iusticia hoc erigit. malū puniendū
fore. et bonū remunerādū: q̄ si nō. po-
licia vniuersi p̄iret. s̄ scōm Seneca in li-
bro d̄ remedijs fortunorū: puniri malos iu-
stus est. Et docet̄. iij. de p̄lo. Nullū malū
impunitū. nec bonū irremuneratū. Cū iḡ
hanc virtutē que est iusticia. reddens vi-

ciūq̄ qd̄ suum ē. sine sit pena afficiendus
sue p̄mio remunerād⁹. nullus homo bre-
possit p̄fecte: et eo q̄ homo. nec pcti qual-
tatem: nec peccantis affectū neq̄ p̄positū
mentemq̄ alterius videre aut cognoscere
possit. ideo vt mala puniant̄ & bona remu-
nerent̄. necesse est & rōni cōsonū. habere iū-
dicem vniuersale. s̄ deum: quē scōm Aug.
xiiij. q. iij. Deus: non fallit n̄ pcti q̄litas
nec peccantis affectus. Cuius aures talia
foris audiūt. qualia et intus proferunt̄.
xii. q. v. humāe. vt dānet malos et saluet
bonos. iustis appebit vt p̄i⁹ & misicors p̄
remunerator omnium bonorū. Reprobis autē
scōm mḡ m. iij. sent. di. xxiij. vt fili⁹ boy-
mis nō in forma dei in q̄baberent summa
delectatōem: quā non meruerūt: sed vt fili-
us hominis apparebit ad eorū confusione et
terrorem: qd̄ dicit v̄ba thematis. In
q̄bus v̄bis duo notant̄. scz

Tempis incertitudo. cum &c. Tūc vide-
bunt filii hominis.

Judicis celsitudo. addēs. in nubib⁹ celi
Dico primo q̄ de illo tpe q̄n ille iudex ve-
nerit nō est certitudo. iij. y. Secundo no-
tatur celsitudo iudicis: et hoc p̄uocādo ex
aminādo & sepādo. iij. z. v. B. B. C.
Et tantū de tempe. &c.

Expedito prio. aggredi
ar nūc ad scōz
videlicet ad scōz & festinita-
tum principalū themata siue
introdutoria. iuxta materiā erigētā ap-
plicabiles et s̄ in speciali. Et vltimo aliq̄
subiungā themata de cōmunit̄ sanctorū
et hoc in generali. Et primo de naturitate
domini nostri ih̄u xp̄i.

Lux orta est iuxta. ix. habetur in directo-
rio de tempe post aduentū dñi.

De eodem.

Egredietur foras & loquebat̄. Nota. vij.
B. B. De sancto Stephano.

Stephanus plen⁹ gratia & fortitudie
&c. Actū. vi. Nam scōm naturales forti-
tu lo est v̄tus q̄ habet hominē firmare. no-
to. ij. l. Stephanus nanq̄ v̄tute forti-
tudinis fecit magna. qz aggressus ē ardua
audacter. sustinuit aduersa patienter. p̄fecit

aspera plantet. de qbus nota. xij. **L**

De sancto Johanne euag.

Calicem meū bibetis. **Mat. xi. Expo**
ne calicem p aduersitate. nota. xij. **L. xvij**

C. In die circūcisionis dñi.

Postq̄ consummati sunt dies octo. **L. u.**
ij. nota in directorio de tpe.

In Epiphania dñi

Aptis thesauris suis obtulerūt ei mu.
Mat. ii. ij. nota in directorio de tpe.

In purificatione Marie vgis

Suscipim? deus misericordiam tuā. **rc. ps**
xlvij. sicut ecclia confugiētes defendit: vt
notat. **xxxviij. L.** sic Maria templū seu ta
bernaculū ipi confugiētes defendit. In
troduc. p q̄stioz. **ij. l. vi. g.** Maria eet mū
dum templū p filio dei. tota trinitas eam
inscripsit. nota. **xxij. C.**

In annūciatione virginis

Ece concipies et p̄ies filiū. **rc. ysa. vij.**
Introducōem et p̄lecutiōem: quere. **xxi.**

C. f. De sancto Georgio

Certa sicut bon? miles. **ij. ad Thimo.**
ij. Introduc. et p̄lecu: nota. **xxx. A. B. C.**

In translatione alicu? sancti

Enoch placuit deo et translatus ē. **C.**
clerici. **xlviij.** nota totū. **vi. B. D.**

De scō Antonio ordiis mior

Dedi te in lucem gentiū. **ysa. xliij.** scōm
p̄bin nota. **xx. S.** Deduc sic Anthoniū q̄
alte tonans interpretat. quia grām sermonis
non sub modio occultauit: sed mundū illūi
nauit. Datus est a deo in lucē gentiū. An
thonius nāq; luci compas ppter tria. Pri
mo lux tenebras expellit. sic sermo eius pre
dicationis diaboli q̄ viciū. nota. **rvij. A.**
secundo lux illuminat. sic ipse conuersatione
boneste iuxta vocatū apli. nota. **xxv. D.**
Tercio lux lenificat tribulatos: sic ipse mi
raculis qbus quondie choniscat. nota i e
legenda.

De scō iohāne baptista

Glam dñi p̄parauit. **rc. rox ecclie.** Nā ab
errantibus in mōdo vir bonus et prudēs est
eligend? nota. **xx. v.** applicat. Deus igit
vt nos ab his mortiferis ttraheret. homi
nem viz iustum autōrē in mūdum misit. q̄
nobis viam dñi p̄parat et patam oñderet.
quare dicit. **rc.** Nam iohānes in vita sua
nobis oñdit quō in beremo huius seculi ē

ambulandū post deū. p? nosipos et ante p
rimos. de qbus nota. **xxx. L.** viam p̄nam
oñdit nobis sua puritate naz beremū que
fuit ab infantia. ne leui saltem maculare
posset fame vitā. Nota in eius legenda
Secundā viam etiā ambulādo ostēdit
ideo iudei putabant ipm eē messia. pmissū
mittētes ad eū sacerdotes et leuitas ad in
terrogandū. **Mat. xi. in euangelio Ter**
ciam viā etiā oñdit increpando Herodē
de incestu. informādo milites quō nemini
calūniā faceret: et iustu stipendiū accipe
rent. de qbus **Luce. iij. Marc. vi.** et in le
genda. In festo Petri et Pauli
Ecce nos reliquimus oīa et secuti sum?
te. **Mat. xx. Nota totū p̄cellum. x. f. G.**

De maria magdalena

Maria conuersa est. **iobānis. xx. Nota**
xxv. x. y.

De eodem.

Maria optimā ptem elegit. **L. u. de cō**
Nota. x. rvi. D. P.

De sancto Laurentio

Ignē me examinasti et nō ē inuēta i me
iniquitas. **ps. xvi. nota. iij. D. E. vl. xxvij**
L. xl. xxx. B.

De sancta Clara

Sicut lux meridiana clara est. **ysa. rviij**
Pro introducōe nota q̄ tria mulierē cla
rificat. qbus bēa Clara fuit clara. **xxviij.**
S. Nam triplicē hūit claritatem. i. gene
ris. quia in vtroq; genere et p̄nte milita
ris fuit. nota eius legenda. In principio s
tutis. nota eius vitā. etiā dispensatiōis. qz
non terreno. s; regi altissimo opulata est.
In cuius signū mater regis cum cem vgis
num ad eius obitū venientes. animā eius
sanctissimā xpo regi obtulerūt. **rc.**

De assumptione bēe virginis.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu
deaurato. **rc. ps. xliij.** Nota totū. **xxviij.**
R. De scō Ludouico ordiis mior

Regis israel mutauit bitum suū: et in
gressus est bellum. **ij. Regū. xij.** Nota. **xx**
L. Ludouicus igit fidelissimus vasallus
summi regis: volens cum dño vniuersorū
in hoc seculo p̄tra aduersarios humani gene
ris bellare: mutauit bitum suū. fumens
pro galea cappam: p lorica bitum siue cut,

tam. p. balista brachia extensa in modum crucis. cordam p. gladio. crucem p. balista. et sic pugnando cōtra aduersariū ingressus est bellus. vicit namq. dyaboli supbia p. humilitate. de q. nota. ij. k. Et in legēda eius de humilitate. mōi glām p. paupertatem. x. iij. S. Nota quomō paupib. supflua di-
stribuit et quomō gloriā mundi spreuit in legēda. Carnis nequiciā p. chritatē et ab-
stinentiā et corpis maceratiōem. Nota. i. E. f. et in legēda quō corp⁹ flagellauit et.
In natiuitate vgis glōse

Egrediet virga de radice yesse. ysa. ix.
Nota. ix. E. Sicut igit virga sine macula
virtute solis p. gredi. sic vgo gloriola abloz
macula pēti virtute spūs sancti sanctificata
de stirpe regia est nata. ideo dō. et. Quēti
vtruz Maria habuit potentiā peccandi p.
natiuitatē. xxv. iij. Cl. Maria opatur vir-
ge ppter tria. quia est scribilis clementia
et pietate: expulsua bestiaz demontorum.
potestate directrix prudentia et sapia. de q.
bus nota. xxv. iij. E.

De inuentōe sancte crucis.

Benedictū lignum p. quod sit iusticia
Sapie. xiiij. Lotū quere. xlij. A. B

De exaltatiōe sctē crucis.

Hoc signū erit in celo. et. Glor ecclie
Dux volens ire ad bellum. erigit signū di-
stinctiū. scz vexillum. qd. habet subditos
suos confortare: sed inimicos terrere et su-
gere. Sic filius dei in iudicio eriget signū
crucis seu vexillum cōtra omnes aduersa-
rios. Sunt namq. ducis nostri tria signa
pfortatiua sēcta et exaltata ante nos. que
si diligēter pspexerimus. aduersarios supe-
ramus. de qbus nota. xxv. iij. k.

De angelis.

Angelis suis mādauit de te. et. ps. xc.
Nota totū. iij. p. d. R.

De scto francisco pte nro.

Vidi alterū angelū ascendētē ab ortu
solis et. Apocal. viij. Pro introductiōe nō
xix. E. Et sic cū inftar angeli vir āgelic⁹
frānciscus deo in nitida puritate misit rae-
rit: et in eius contemplatiōe fuerit: merito
alter angelus est nominatus. et h ppter tria
ppter puritatē. Nam angelus bz magna
puritatē et claritatē. de q. nota. iij. Q. Sic

frānciscus mētis et corpis castitatē. Ipe
nāq. mādauit in regula fratrib. se cauere a
confortio suspectariū mulierū. Dum semel
p. diabolu. temptatus fuisset. proiecit se in
foueā glaciētū et niuiū: vt habet in legē-
da. Secūdo angeli sunt obediētes. sic ip-
se minimo fratri. Nota d. eius obediētia
sciebat enī obediētiā maxime esse merito-
riam: nota. xx. D. Tercio angelus est hūi-
lis. Nam angeli supbi electi sunt. tantum
humiles permanserūt. sic frānciscus vas
sanctitatis ppter hūilitatē et pe-
riorem reputabat pessimo latrone. nota. iij.
D. xij. A.

De omib. sanctis:

Beati sunt serui tui qui assistūt corā te
omni tempore. scōi Paralip. ix. nota totū
x. p. d.

De eodem

Gaudere cū gaudentib. Romāoz. xij.
nota. xxv. T. Cl. x. y. z. xxi. A.

De Animabo.

Miseremini mei miseremini mei saltem
vos amici mei. Job. ix. Scdm pīm refa-
malari oportet. nota. ij. A. C. D.
Misericordiam debemus animabo subuenire
ppter tria. nota. ij. B. et.

De sancto Martino.

Oculis ac manib. semp in celū inten-
tis. Glor ecclie. Introductiōem. nota. ij.
x. Hoc attendens martinus nō solum ex-
terminata opa referebat in deum. verum
etiam incessanter mentē. Ideo dō. et. Nā
inftar diuini sancti opa nostra debent esse
taliter regulata. ij. y.

De conceptione bte vginis.

Tota pulchra es amica mea et. Cān. iij.
Nota totū. ix. D. E. f. G. h. Sed que-
ritur an vgo contraxerit peccatū originale
dic quid est pēti originale: et qualiter con-
trahitur. xxv. iij. C. D. E. Et respondendo
q. non. q. pseruata ab omni pēti: alias non
fuisset tota pulchra sine macula: vt dicunt
vba thematis: Et tū de sanctis in spālī.

**Ultimo incipit com-
mune sanctor. Et pmo de aplis. Sermo.**
Būdictio dñi sup caput iusti. Prover-
bioz. x. Nam iustus de bz vires a vicis

*Thematia et aliquales
Introduciōes p. comū
Sanctor.*

fegregare: et decetia facere. nota. xxxij. **E**xempli. xxx. l. **O**.

Alius sermo de vno aplo
Uestigia eius secut? est. xc. Job. xxiij.
Nota introductioz. q. **O**. xlvij. **O**. Na
hic apls secut? e. xpm in tribu: in qbus etiā
chulstū sequi debemus. xxiij. **X**.

De duobz vel pluribus aplis
Hoc est pceptū meum vt diligatis inuicem xc. Jobanis. xv. Introduc: vt habet. ij. **L**. totum. xxiij. **O**. Xps nos multipliter dilexit. xli. **I**

De eodem.
Spiritus dñi ornavit celos. scz aplos. Job. xvi. Introduc. vt habet. ij. **I**. Na z spūs sanctus ornavit apostolos in tribu. jr. k. vel in septē donis z septē viciis. xliij. **Z**

Alius sermo de eodem.

Ece nos reliquimus omia. Mat. xix
Pudens debet vtilia colligere: et nocua spernere q retrahūt. nota. xxxij. **O**. vel. xxiij. **A**. vlt tempalia dñemus spernere q etiāz re trabunt a felicitate. nota. i. l. **O**. vel. xxiij. **I**. **O**. Sed cur deus dat reprobis temporalia z iustis nō. nota. xxxi. **O**. Querit an possessio tpalium sit a natura. xxiij. **L**

Sermo de vno martire

Ad aliqū scōz puertere. Job. v. introductioem habes. xxiij. **O**. Debemus nos cō uertere ad isū sanctū et eum venerari in tribus. viij. **O**.

De eodem.

Iustus cor suū tradidit ad vigilandūz disculo ad dñm q fecit illum. ecci. xxxij. introductioem quere. xxxv. **X**. Nam cor ip suus qduplicem hūit vigiliam: vt domio placeret. sicut nos. iij. **O**.

Alius sermo de eodem

Conuersus ē z abiit. i. regū. xv. nota p introductione. xxxv. **X**. Nam hic sanctus cōuersus est ad dñm. xxxvi. **A**. Certe sicut bonus miles. nota. xli. **L**. **O**.

De eodem.

Dilexit deum q fecit illum. Eccē. xlvij. Na vt videm? nō. xxiij. **A**. Na ut hic deū diligeret in tribu oñdit de qbus nota xxxv. **A**. vel. xxxvi. **O**.

De eodem

Iustum deduxit dñs p vias rectas. sa

piencie. x. Dñs ē doctor ipius fuit. vt nos etiam eius vestigia seqmur. nota. xxx. **Y** **Z** Docuit enim nos deus ire p illam viam xc. xli. k. quere ibidem.

De pluribus martiribus

Uirile agite et pfortetur cor vrm. ps. xxx. introductioem. qre. xxi. **S**. Nam bi vt rliter sunt aggressi. nota. xxi. **S**. **L**.

De eodem

Gaudere cū gaudentibus. Ro. xxi. In/ troductioem habes. xxxv. **L**. Gaudere debe mus cū sanctis: qz post se reliquunt tria. xx v. **O**.

De eodem

Beati mortui q in dño moriūt. Apoc. xxiij. Nota totum. xxxij. **S**. **L**.

De pessoribus pñificabo.

Ece sacerdos magnus q in diebus suis placuit deo. xxx. ecciē. Nota. xx. **E**. **I**

De eodem

Non est inuentus similis illi. Ecclesiastici xliij. Non enī sanctus ē qui habet specia le donum. nota. ix. **I**. k.

De confessoribz nō pñificibus

Beatus vir qui fuffert temptatōem. ia cobi. i. Quere totū. iij. **E**. **O**.

De eodem.

Vigilate z orate ne intretis in tempta/ tioem. Mat. xxvi. Nam hīs cām ardua coram iudice pendente vigilar. nota. iij. **O**. Debemus nāqz temptatōem cauere. nota xli. k.

De eodem

Euge serue bone z fidelis. Mat. xxi. introductioem habes. xxxviij. **A**. cū pffessor ille non erit deuz vt liberalissimū dñm. sin/ duit ei fidelis seruire. ppter tñā. xlvij. **O**.

Sermo de toc. sine euāgelistis.

Scimus qz verax est. Mat. xxi. Diffe rentia est inter scientē z ignarum. Nota xli. **G**. Cum igit ecclia nebulę ignoratiē ob scurata fuerit. ppter nimā distantiam sol iusticie. et operū suozū malignitatē. euāgelistas z doctores misit q lumie doctrine et veritatis ecclesiam illuminarent: z nebulam ignorantie fugaret. quozū vn? fuit hic. qre dicitur xc. Hic enī doctor breuissima lectioe duo docuit. Nota. liij. k.

De eisdem sermo.

Uiam dei in veritate doces. Mat. xxiij. introductioz z psecutioz nota. xxi. liij. **O**.

Alius sermo.

Qui vos odit me odit. Luce. x. Intro-
ductionem et psecutionem applica. xxi. p.
Q.

Alius sermo de eodem.

Qui fecerit et docuerit hic magnus vo-
cabit. Math. v. nota introductionem. xxiij.
Q. Docuit namq in lectoibz suis lege-
rōis. timoris et amoris. xxiij. f.

Sermo de virginibus.

Inveni quē diligit anima mea. Can.
iiij. Videmus nichil deſecere. nota. xxi. f.
Volens inſtar huius virginis deū inuenire
debet cor ab exterioribus totalit abſtrahere
Nota. xxi. f. A.

Alius sermo.

Omnis dñs dilexit eā. Sap. viij. Sic
ignis ſemp agit nunq̄ quietat: ſic amor
nunq̄ eſt ocioſus. amor enim cauſatur ex
triplici bno. Nota. lxiij. B. Cum igitur
virginitas ſit maritū honeſtum. qz ſcōm
ap̄lum dgo cogitat q̄ dñi ſunt. Ideo dñs
omniū hanc virginem dilexit. Sed nota q
ppter tria eam dilexit. Pppter pceptōū
ſuorum obſeruantia. Conſilioz ſuoz im-
pletionem. Et omnis p̄turbatiois volū-
tiam acceptatōem. xxi. f. p.

De eodem

Q̄ pulcra eſt caſta generatio. Sap.
liij. Nā inter omnia donata nature. gene-
ratio eſt p̄cipua. Nota. xv. p. Q. Nam
generatio dñginalis pulcra et laudabilis ē
ex tribus. nota. xxi. B.

De eodem.

Aperi michi ſponſa mea. Canticoz. v.
Introductionem habes. viij. Z. psecutionem
ix. k.

De eodem

Reſpondi enī vos vni viro virginem
caſtam exhibere ſpo. ij. Corint. xi. Quilibz
poti? vult bte dñgine pulcra et nobile i ſpo
ſam q̄ his contraria: ſic etiā ſps. Sponſa
igitur ſpi virgo dñz ſe ſpo exhibere i tribo
ne fidez p̄minat. quā ſponſo ſuo promiſit ap-
plica. xxiij. Q.

Sermo de viduis.

Hec vidua erat: Luc. viij. Nota intro-
ductionem et psecutionem. xxi. f. k. l.

In dedicatione ecclesie.

Hic habitabo qm̄ elegi eam. ps. cxxi.
Introductionem et psecutionem nota. xxi. B. C
De eodem sermo.

Sanctificauit tabernaculū ſuum aſſiſ-
mus. psal. xlv. Introductionem et psecu-
tionem. nota. x. p. Q.

De eodem.

Domus mea dom? orōnis vocabitur.
Luce. xix. Introductionem q̄re dñica nona
pentecostes. xcl. viij. p. psecutionem. x. Q.

De eodem.

Petite et accipietis Jobis. xxi. Nota
totum. x. B. D. Et tantū de ſanctis in
communi.

Explicit q̄dragimalis doctozis Jobis
Guthic de ordine minor in p̄ſſum anno
ſalutis noſtre. M. cccc. xxiij. in die ſancte
Agathe virginis et matris.

A BONASTRE

